Yusuf Değirmenci 3

- şiirler -

Yayın Tarihi:

22.09.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Yusuf Değirmenci 3

Şair yusuf Değirmenci 1945 yılında Amasya ili

Gümüşhacıköy ilçesi saraycık köyünde dünyaya gelmiş ilk

okulu köyünde orta okulu gümüşhacıköy ilçrsinde bitirdikten

sonra yoksulluk tahsiline devam etmesine en büyük engel

olmuştur askeliğini bitirdikten sonra 1968 yılında polis

memuru olarak hayata atılan şair bu zor görevde iken akşam lisesini bitirip polis akademisine girmiş 1977 yılında mezun olarak komser yardımcısı olarak malatyaya atanmıştır sıra ile
Ankara,Malatya,Erzincan,Elazığ,Sivas,Trabzon,Giresun,Osmaniye,ve balıkesir illerinde çeşitli rütbelerde görev yamış,en sonunda Balıkesir polis okulu müdürlüğünden emekli olmuştur şairin iki kız bir oğlan üç çocuğu vardır helen balıkesirde ikamet etmektedir

1.çektirende insan

ÇEKTİRENDE İNSAN

Bu dünyanın derdi ile gamını
Çektirenden insan çekende insan
Evlat veren anaların bağrını
Yaktıranda insan yakanda insan

Hiç bitmedi şu menfaat savaşı
Bu yüzden hançerler kandaş kandaşı
Ağlata ağlata gözlerden yaşı
Döktürende insan dökende insan

Fırsat verilirse zalim eline
Mazlum düşer zalimlerin zulmüne
Bencil bakar uzaklardan haline
Baktıranda insan bakanda insan

Zalimi sevgiden nasip almamış
Mazlumu ezilmiş mutlu olmamış
Bencilinde sevgi şefkat kalmamış
Bıktırandan insan Bıkanda insan

Hep tanığız hep suçluyuz hepimiz
Ben, ben dedik asla diyemedik biz
El aman diyerek güç önünde diz
Çöktürende insan çökende insan

Hangi canlı ezer geçer soyunu
Diyorlar ki bu yaşamın oyunu
Güçlü olan eğdiriyor boynunu
Büktürende insan bükende insan

Ya kırk katır denir ya da kırk satır
Bilmem bu söz kime neler anlatır
Gururlar kırılır yıkılır hatır
Yıktırandan insan yıkanda insan

Yusuf Değirmenci 3

10---acımadın Sevdama

Ben sana gönlümü kal diye verdim
Alıp gittin acımadın sevdama
Sevgime karşılık sevgi istedim
.....Gülüp gittin acımadın sevdama
.....Gider iken kezzap attın hülyama

Elbet bende mutlu olmak isterdim
Ferman dinlemiyor gönülle derdim
Farkına varmadım ne zaman girdin
.....Dalıp gittin acımadın sevdama
.....Gider iken kezzap attın hülyama

Koşmaktan yoruldu tutmuyor dizim
Yandı yürek seni görünce gözüm
Gönlüm isyanlarda geçmiyor sözüm
.....Çalıp gittin acımadın sevdama
.....Gider iken kezzap attın hülyama

Aştın yüreğimde derin yaralar
Eser iken fırtınalar boralar
Aşk gemimi yuttu derin deryalar
.....Salıp gittin acımadın sevdama
.....Gider iken kezzap attın hülyama

Yanıyorum yakıyorsun yakarsın
Bırak kalbim sende dursun ve kalsın
Taht kurdun gönlüme sen oradasın
.....Delip gittin acımadın sevdama
.....Gider iken kezzap attın hülyama

At gönlünden küskünlüğü öfkeyi
Sana gönül verdim çok sevdim deyi
Böylesine yüce ulvi sevgiyi
.....Silip gittin acımadın sevdama
.....Gider iken kezzap attın hülyama

Yusuf Değirmenci 3

10---ararım

Sevenim olmadı bilmem ki neden
Ben ölemem sevilmeden,sevmeden
Arıyorum köy kasaba demeden
Kalbimin içinde yari ararım

Sararan gülümü kimse dermedi
Şefkat göstermedi,sevgi vermedi
Halimi hiç kimseler sormadı
Benliğimi unuttum beni ararım

Yalan dünya geniş midir,dar mıdır
Bu inleyiş feryat mıdır zar mıdır
Yaşam gerçek midir,zaman var mıdır
Bu günü yitirdim,dünü ararım

Yusuf Değirmenci 3

10--artık Yeter

Sabırla bekledim hep hayra yordum
Belki bir gün diye hayaller kurdum
Ayları yıllara ekledim durdum
Tak etti canıma gel artık yeter

Kış yaşadım yok baharım yazlarım
Sabah yol beklerim akşam özlerim
Kaç yıl daha ağlayacak gözlerim
Ben sana muhtacım bil artık yeter

Buket buket Çiçek gönderdin aldım
Açtım yüreğimi seviyor sandım
Rengi hep kırmızı güllere kandım
Söylesin son sözü dil artık yeter

Sanma ki bağlanıp kalan naçarım
Bir gün bir kelebek olur uçarım
Başka semalara kanat açarım
Var böyle ihtimal bil artık yeter

Çık gel geleceksen bitsin bu hasret
Mektubumun ucu yanık dikkat et
Bu son çağrı sana yaptığım davet
Gelmezsen yürekten sil artık yeter

Yusuf Değirmenci 3

10---aslında Ben Böyle Ürkek Değildim

Aslında ben böyle ürkek değildim
Bana ne oldu da saklandım sindim
Darılır kırılır diye çekindim
Kaç kez mektup yazdım gönderemedim

Ağlasam ar hasret çeker gülemem
Sen sevmezsen ne yaparım bilemem
Sensizlik zor canda tatlı ölemem
Sensiz hayatıma yön veremedim

Yalan diller durmaz beni karalar
Kahpe felek dert desteler sıralar
Yıl boyunca bal yaparken arılar
Hep hayaller kurdum dem süremedim

Bir bilsen ben seni nasıl özledim
Yüreğimde hasretini gizledim
Uzaklardan sana baktım izledim
Sevda bahçesinde gül deremedim

Anladım ki tutsağım bu sevgiye
Pencerede sarılırdın perdeye
Fark eder çekilir geriye diye
Yutkundum rahatça öksüremedim

Asılı kalmışım sevda sehpana
Çekerim sevdanı yakıla yana
Gönlünü gir diye açmadın bana
Hayat zindan oldu güm göremedim

Yusuf Değirmenci 3

10---aşkın Kuşu

Aşkın kuşu kanat açtı uçmaya
Uçtu geldi benim gönlüme kondu
Ben hazırdım aşka gönül açmaya
Açtım kapıları içeri doldu

Bir sarmaşık gibi sardı sevgisi
Kaldırdı başımda bulunan sisi
Dünyalara bedel onun sevgisi
Gönül sarayımın sultanı oldu

Umudum yeniden filiz veriyor
Sevginin bağında gonca deriyor
Sevgisini sere serpe seriyor
Sonun da beni de Mutluluk buldu

Kederleri söktüm attım kalbimden
Dünyayı verseler geçmem sevgimden
Ben ondan ayrılmam o yar den benden
Meyvesi iki kız bir de oğuldu

Yusuf Değirmenci 3

10---avunuyorum

Nasıl unuturum o tatlı dili
Dökülen sözünle avunuyorum
Beni merak etme gönlümün gülü
Dikenli özün le avunuyorum

Efkarlanır sigaramı yakarım
Resimlere dalar, dalar bakarım
Eski mektupları alır okurum
O güzel yazınla avunuyorum

Hayalimde yaşar o eski günler
Benim ilkbaharım eski anılar
Ezberimde bize ait şarkılar
Çalarak sazımla avunuyorum

Gelir diye bakıyorum yoluna
Sarıldım baharın anılarına
Hazan esti yaprağıma dalıma
Sararan güzümle avunuyorum

Şevdan ile yana, yana kavruldum
Özlemini çeke, çeke yoruldum
Sen gideli annesi de ben oldum
Oynayıp kızımla avunuyorum

dost kalemlerden

Anılar uçuşur bir bir önümde
Bugünü ararım inan dünümde
Kimseler kalmadı artık yanımda
Olmayan bizimle avunuyorum... Mustafa Bay, 'ZEYBEK HOCA'

Yusuf Değirmenci 3

10---beklerim Hala

Zindanında ben sevdana mahkumum
Bir ışık olmanı beklerim hala
Varlığımdan daha yeğdir yokluğum
Dönüşte sevmeni beklerim hala

Etme teklifimi kulak arkası
Sensiz hayatımın yoktur manası
Senin elindedir derdin devası
Elinle vermeni beklerim hala

Kötü söz çıkmasın sakın dilinden
Zorum vardır yüreğimde yaramdan
Gördüğünde eşten dost dan yarenden
Herkesten sormanı beklerim hala

Başımdaki esen yel senin için
Nefes alıyorsam bil senin için
Dikenli dalımda gül senin için
Elinle dermeni beklerim hala

Seninle başladı ruhumda kavga
Sürükler denize beni bu dalga
Kim ederse etsin aşkıma gölge
Hep karşı durmanı beklerim hala

Benliğimi sevda seli sürüyor
Bakışım gözünde cevap arıyor
Gönlüm boş kapısı açık duruyor
Gelip de girmeni beklerim hala

Yusuf Değirmenci 3

10---ben Sana Ne Yaptım Sevmekten Başka

Gizlendin kendini aratıyorsun
Bahtımı güz ettin sarartıyorsun
Ufkumu simsiyah karartıyorsun
Ben sana ne yaptım sevmekten başka

Sen koldun kanattın yok sensiz uçmak
Sığmaz insanlığa sevenden kaçmak
Sıratı geçmek ten zor senden geçmek
Ben sana ne yaptım sevmekten başka

Çığ oldu dağlardan büyük efkarım
Esen yelden uçan kuşta sorarım
Yerde gökte denizlerde ararım
Ben sana ne yaptım sevmekten başka

Yusuf Değirmenci 3

10--ben Sana Yazdım

Bakışlarda başlar gönül köprüsü
Ayrılık arada ömür törpüsü
Yüreği titreten sevda türküsü
Dinleye dinleye ben sana yazdım

Sevdanın okları delince bağrı
Her geçen gün artar gönülde ağrı
Dağlarda yankıdır yaptığım çağrı
İnleye inleye ben sana yazdım

Dünya telaşını bir yana attım
Sen diye uyandım sen diye yattım
Sayende sevdanın hazzını tattım
Söyleye söyleye ben sana yazdım

Yakamı kurtarmak için felekten
Fayda umdum dilediğim dilekten
Geçirdim duyguyu ince elekten
Eleye eleye ben sana yazdım

İlk gördüğüm anda başladı sancım
Yangınıma yetti bir tek kıvılcım
Biledim keskindir sevda kılıcım
Bilye bileye ben sana yazdım

Tek gayem verdiğim o sözde durmak
Amacım sevdamı sana haykırmak
Ne üzmek istedim ne seni kırmak
Dileye dileye ben sana yazdım

Yusuf Değirmenci 3

10---ben Sevda Çekmekte Ustayım Doktor

Hasret acısının ilacı varsa
Yaz ver reçeteyi hastayım doktor
Matemi silerim bir haber olsa
Yar gitti gideli sustayım doktor

Yürekteki yangın cana tak etti
Sevda mektebinde bir ömür bitti
Öğrenim bir türlü bitmedi gitti
30 yıldan beri dersteyim doktor

Umudum kesildi rapor veriver
İflah olmaz derde yol gösteriver
Özlemin merhemi varsa sürüver
Gülmeyi unuttum yastayım doktor

Terk edenler bu çileyi bilmiyor
Talihim bir türlü bana gülmüyor
Dağlar yankılandı duyan olmuyor
Ben bu yankılanan sesteyim doktor

Kimsem yok içimi açarım sana
Yükledim çilemi aşk kervanına
Şarkılarsa hüzün yüklüyor bana
Ben o şarkılarda besteyim doktor

Efkarım gizlenir umut dağımda
Ağardı saçlarım gençlik çağımda
Çile çiçekleri bitti bağımda
Ben hasadı için kurstayım doktor

Sevdim bedelini ağır öderim
Ben duramam buralardan giderim
Kara sevda çekmek oldu kaderim
Ben sevda çekmekte ustayım doktor

Yusuf Değirmenci 3

10---ben Varım

Bakışların aşka davet ediyor
Gönül ırmağım deryana gidiyor
İçimde gizli ses git söyle diyor
Ellerimden tutacaksan ben varım

Beraber yenelim yalnızlığımı
Eğer anlıyorsan duyarlığımı
Hoş görüp şu gençlik hatalarımı
Mutluluğa katacaksan ben varım

Bende istiyorum aşka doymayı
Susma çıkar ağzındaki baklayı
Adımın yazdığı altın halkayı
Parmağına takacaksan ben varım

Seven deli yürek sana hep hayran
Sevene olurmuş samanlık seyran
Gururun olmasın bizi ayıran
O kibir 'i kıracaksan ben varım

Uzaktan sevgiyle ruhum doymuyor
Elden kaçan fırsat geri gelmiyor
Her gecem bir asır sabah olmuyor
Bir yatakta yatacaksan ben varım

Hasret bitsin ayrılığı bozalım
Yazgımızı gel birlikte yazalım
Sevda gerdanına aşkı dizelim
Dudak, dudak öpeceksen ben varım

yusuf değirmenci

dost kalemlerden

aldığın nefeste baktığın yer de
her seher vaktinde estiğin yelde
her söylediğin söz de kelimeler de
ben varım ey nazlı yarım ben varım...Dost şeref

Yusuf Değirmenci 3

10---beni Ateşlerde Yakan Biri Var

Gördüğünüz kadar yalnız değilim
Beni ateşlerde yakan biri var
Yüreğimde ona karşı eğilim
.....Başlayalı sevgi eken bir biri var
.....Severmi ki aklımda bu soru var

Biliyorum anlatması hoş değil
O birisi dert ortağı eş değil
Evim bomboş lakin gönlüm boş değil
.....Gönlüme sımsıcak akan biri var
.....Şu gönlümün o yar ile zoru var

O gönül bahçemde tek gonca gülüm
Sevgimi demeye çekinir dilim
Her gün kapısına gider gelirim
.....Sevda girdabına sokan biri var
.....Huzuruyum aklımda bir huri var

Kalbimde okunun yarası bende
Gözümde gözünün karası bende
O şen kahkahası narası bende
.....O dilberin şu gönülde yeri var
.....Duman uçar alev parlar koru var

Yusuf Değirmenci 3

10---benim Sana Sözüm Var

BENİM SANA SÖZÜM VAR

Bir zeytin dalı uzat bir teselli ver bana
Bu umutla yaşarım minnet duyarım sana

Unutmak kolay değil işlemişsin kanıma
Senden ayrı yaşamak tak ettirdi canıma

Gönderdiğim gülleri koklayarak alsaydın
Oda seviyor diye hülyalara dalsaydın

Her kime sordum ise dediler sana küstü
Naza çekme kendini geliver akşamüstü

Olmadı olmayacak candan istediklerim
Gelmedi gelmeyecek yolda beklediklerim

Şifreli bir kasadır açılmayan yüreğim
Ben bu yalan dünyanın neresinde gereğim

Birer birer terk etti beni hep sevdiklerim
Söylemem söyleyemem sır oldu bildiklerim

Koparıldım dalımdan hayatın baharında
Savrulan yaprak oldum bahtının rüzgârında

Asla seni unutmam yüreğimde izin var
Hep sevdim seveceğim benim sana sözüm var

Yusuf Değirmenci 3

10---benim Şikayetim Deli Gönülden

Benim şikayetim deli gönülden
Hiç konmak bilmiyor,doymak bilmiyor
Dizgin vuramadım ne gelir elden
Toplum kuralına uymak bilmiyor

Ona göre değil imiş uslanmak
Tek isteği sevda ile beslenmek
Mümkün değil teskin etmek,seslenmek
Sağır oldu sanki,duymak bilmiyor

Uçmak ister kanatlanıp kuşlarla
Avunur hep hayallerle düşlerle
Cemiyette sevilecek işlerle
Uğraşarak meşgul olmak bilmiyor

Utanmıyor altmış olan yaşından
Ben kaçarım,o yetişir peşimden
Neler geldi,neler geçti başımdan
Ilık rüzgar olup esmek bilmiyor

Onunla gidecek bir çok gizli sır
Oluyor attığı her adım kusur
Kaptırmış kendini nefsine esir
Artık yeter deyip susmak bilmiyor

Yusuf Değirmenci 3

10--bir Daha 3

Felaketi sevda sardı başıma
Zehir kattı ekmeğime aşıma
Umulmadık anda çıksa karşıma
Kaparım gözümü bakmam bir daha

Bu sevda ilk idi bitti son oldu
Yerine öfkem ve nefretin doldu
Ayaz vurdu gönlüm buz tuttu dondu
Gönlümde ateşler yakmam bir daha

Mücadelem artık deli gönlümle
Umutlarım öldü ruhsuz tenimle
Elimde tek taşla evlen benimle
Diye önünde diz çökmem bir daha

Söyleye söyleye bitirdim sözü
Duymadı kulağı kızarmaz yüzü
Ağlaya ağlaya kuruttum gözü
Uğruna gözyaşı dökmem Bir daha

Ben indiğim ata bir daha binmem
Çağrısı nafile geriye dönmem
Kurumuş ağaca döndüm eğilmem
Kimseye boynumu bükmem bir daha

Yusuf Değirmenci 3

10---bir sebep göster

Ben suçluyum diyormuşsun sonunda
Dönmem için bana bir sebep göster
Aşkının ateşi söndü ruhum da
Yanmam için bana bir sebep göster

Bir başkası hayatımın kadını
Onda aldım ben yaşamın tadını
Hayalde rüyada senin adını
Anmam için bana bir sebep göster

Ben yeni sevdamla mesut mutluyum
Onunla sağladım yaşama uyum
Sen eski sevgilim yalnız koyduğun
Gülmem için bana bir sebep göster

Hayale kapıldın umuda uçtun
Gönül kapısını sen ele açtın
Ben seni ararken sen benden kaçtın
Bulmam için bana bir sebep göster

Yıkamazsın ben ayakta kalırım
Candan seven insan için ölürüm
Sanma ki çağırsan koşar gelirim
Gelmem için bana bir sebep göster

Hiç olmasın bana karşı hevesin
Mazime gömdüğüm bir cenazesin
Sen gönlümde artık geçmez akçesin
Almam için bana bir sebep göster

Yusuf Değirmenci 3

10--bir Yıkık Harabe Eserinim Ben

Kendini gizler ken beni bitirdin
Bir yıkık harabe eserinim ben
Bak bana ne yaptın ne idi derdin
Senin hayatında kesirinim ben

Senden başkasına sağır ve kördüm
Sevda tezgahın da aşkımı ördüm
Her nereye baksam hep seni gördüm
Bu hesapta mutlak kesirinim ben

Ruhumun aydın lık nuru sen oldun
Zihnime takılan soru sen oldun
Yanan yüreğimin karı sen oldun
Sanma hayatında kusurunum ben

Yusuf Değirmenci 3

10---bizim Aşkımız

Beni ihanetle suçluyormuşsun neden
Terk edip gittiğin gün bitti bizim aşkımız
Demişsin ki onunla ayrıldık istemeden
Umutlarla beraber gitti bizim aşkımız

Ne bir güzellik gördüm ne nefes alabildim
Ne derince düşündüm ne karar kılabildim
Ne rüya görebildim ne hayal kurabildim
Beni dipsiz boşluğa itti bizim aşkımız

Buharım buram,buram ulaştım bulutlara
Tane, tane yağarak karıştım deryalara
Sarıldım sarım,sarım efkara acılara
Alev, alev yanarak tüttü bizim aşkımız

Bu dünyanın üstünde ne sevdalar yaşandı
Leylası için mecnun kızgın çöle taşındı
sürmeli senemimi gece gündüz düşündü
Bizide bu kervana kattı bizim aşkımız

Yusuf Değirmenci 3

10---bu Kalbi Taşımazdım

Sen olmasan, ben bu kalbi
Söker atar, taşımazdım
Sen olmasan, sözüm harbi
Başım bile, kaşımazdım

Aşkı içtim kana, kana
Çöle döndüm yana, yana
Sen olmasan, inan bana
Nefes aşmaz yaşamazdım

Sensiz kalır idim darda
Çiçek açmazdı baharda
Sen olmasan soğuklarda
Titremezdim üşümezdim

Sen oldun hayata bağım
Sen oldun gönül otağım
Olmazsan sevda durağım
Engelleri aşamazdım

Yusuf Değirmenci 3

10---çağlayan Bir Selim Aşk Deresinde

Çağlayan bir selim aşk deresinde
Kıyılarım çok dik taşamıyorum
Nefes alışıma bakmayın benim
Yar yanımda yokken yaşamıyorum

Beni gurbet, gurbet savurdu yeller
Şu gönül bahçemde sarardı güller
Yüce dağlardan da çetin engeller
Çetin engelleri aşamıyorum

Özlem tüter hasret beni kucaklar
Ayrılık yüzünden söndü ocaklar
Dermanı kalmadı yorgun bacaklar
Dizlerim tutmuyor koşamıyorum

Bulutlara komşu feryadım zarım
Artar günden güne derdim efkarım
Bağlar kollarımı ar'ım vakarım
Sevdamın peşine düşemiyorum

Benimde bir yuvam olacak mı ki
Talih bir gün bana gülecek mi ki
Gelip vuslat beni bulacak mı ki
Vuslata ermedim coşamıyorum

Yusuf Değirmenci 3

10---çok Çektim Uslanmayan Gönlümden

Çok çektim yıllarca uslanmayan gönlümden
Arzuların peşinden koşturdu durdu beni

Darmadağın eyledi toplaması çok zordur
İhtiraslar uğruna tüketti yordu beni

Beden yetmişe geldi gönül yirmi beşinde
Bu dermansız dizlerle yokuşa sürdü beni

Ben istemem dedikçe bitmedi istekleri
İmkânsızı istedi gerdikçe gerdi beni

Dermansız bu hastalık çare ararım boşa
Sevdanın çöllerinde kum etti serdi beni

Aşk devri geçti dedim bana sevgiler yeter
İşledi dantel gibi ördükçe ördü beni

Yüreğime yerleşmiş tükenmez bir dert sevda
Mecnuna benzeterek çöllere sürdü beni

Sonunda kurtulmayı isteyince elinden
Yapamaz bensiz diye biçare gördü beni

Yusuf Değirmenci 3

10---dayanmıyor Yüreğim

DAYANMIYOR YÜREĞİM

Sen bir sevda virüsü, olduğunda kanımda
Ruhuma akışına, dayanmıyor yüreğim
Mutsuzluktan söz edip, ağladığın zamanda
Göz yaşı döküşüne dayanmıyor yüreğim

Bu gün yıldönümüdür sevdayı ekişinin
Manası anlamı ne karşımda sekişinin
Dumanı yok külü yok bu sevda ateşinin
Aşk ile yakışına dayanmıyor yüreğim

Ben kalbimi sökerek, ettim sana hediye
Canımı adamıştım, ölsem bile sev diye
Sakın ola ki neşter, vurma sen bu sevgiye
O tek, tek sekişine dayanmıyor yüreğim

Nasıl mutlu olurum bu hasreti yaşarken
Sevdanı yüreğimde, bir ur gibi taşırken
Seni gördüğüm zaman yanına yaklaşırken
Kaşını yıkışına dayanmıyor yüreğim

Aldırma el sözüne, yalanlara karnım tok
Sana kim söyledi ki,bu sevdanın sonu yok
Bakışın yay oluyor, kirpiklerin ise ok
Kalbime çakışına, dayanmıyor yüreğim

Daha evvel birinden, bir darbe almış gibi
Hasretle hüzün ile, yüreği dolmuş gibi
Kaderin karşısında, çaresiz kalmış gibi
Boynunu büküşüne, dayanmıyor yüreğim

Dünür geldiniz diye, kırılmışsın anama
Ben ne hata işledim, güvenmiyorsun bana
Nişanlanalım diye, kaç kez yalvardım sana
Yüzüğü atışına, dayanmıyor yüreğim

Ondan vaz geçme diye,söylüyorum kendime
Kimse gölge olamaz, sana olan sevgime
Sana her gelişimde evlenme teklifime
Hep karşı çıkışına dayanmıyor yüreğim

Senden başka hiç kimse, görünmüyor gözüme
Baş koydum bu uğurda, inan benim sözüme
Öfke ile kapıyı kaç kez çarptın yüzüme
Vurarak çakışına dayanmıyor yüreğim

Yusuf Değirmenci 3

10---deli Ben Oldum

Bu sevdanın ateşinde yanmıştık
Dumanı sen oldun külü ben oldum
O güzel duyguya çok inanmıştık
Asılı sen oldun eli ben oldum

Dumanım sen beni bırakıp gittin
Ben külü rüzgara emanet ettin
Rüzgarda savruldum tükendim bittim
Yaktığın ateşin külü ben oldum

Sensiz erimiyor yüreğin karı
Bilmem duyar mısın bu intizarı
Derler ya bülbülün güledir zarı
Figanlı bülbülün dili ben oldum

Ben seni Allah'a havale ettim
Bu sevda yüzünden gurbete gittim
Buralarda benliğimi kaybettim
Ağlayan sen oldun seli ben oldum

Ben oldum ben gurbetlerde savrulan
Ben oldum ben aşk okuyla vurulan
Ben oldum ben ateşinde kavrulan
Çıldırtan sen oldun deli ben oldum

Yusuf Değirmenci 3

10--el ele verirsek direnir isek

El ele verirsek direnir isek
Bütün engelleri yıkar geçeriz
İkimiz birlikte görünür isek
Kuşkuyu gönülden söker geçeriz

Yaşam savaşına varız der isek
Sabır gömleğini biçip giyersek
Yürekten bağlanıp candan seversek
Aşkın deryasına akar geçeriz

Dağlarda eselim rüzgar olalım
Sevgi taşıyalım kalbe dolalım
Vuslat ile mutluluğu bulalım
Diyerek sevgiyi eker geçeriz

Sevgi suyu kattım gönül harcına
Ortak olsam sevincine acına
Çıkar aşkın kalesinin burcuna
Sevgi bayrağını diker geçeriz

Yuvamızı gamla keder saramaz
Bu sağlam direnci kimse kıramaz
Dağlar bile yolumuza duramaz
Rüzgar dönüşür eser geçeriz

Yusuf Değirmenci 3

10---elimde Değildi ki

Biliyorum hatamı
Sıcak bir arkadaşlığımız sürerken
Daha fazlasını istememeliydim senden
Aramızdaki sevgi aşka dönüşmemeliydi
Tüten senin dumanın olmamalıydı
Şıpsevdi yüreğime sözüm geçmedi
Gönül ferman dinlemedi.
Sevmemek elimde değildi ki

Anlıyorum
Arkadaşlığını su istimal etmemeliydim
Bilmeliydim başkasına aşkını
Sana rahatsızlık vererek incitmemeliydim
Düşünmeliydim kırılacağını
Darılacağını düşünmeliydim
Hayvansal arzularıma kapılıp
Kırmamalıydım seni
Kırmamalıydım amma
Seni görür görmez gözüm
Gönlüme geçmedi sözüm
Elimde değildi ki.

Yusuf Değirmenci 3

10---eşim Ol Desem Ne Dersin

O beni hiç sevmedi ki, diyerek yakınmışsın
Benden söz edenlere,sert tavır takınmışsın
Sana kimler ne dedi inanmışsın kanmışsın
Sen yüzümü güldüren eşim ol desem ne dersin

Hep seni taşıdım durdum. Şu divane gönlümde
Bir anamı sevmiştim birde seni ömrümde
Yandığımı biliyordun,kara sevdanın çölünde
Yanan bağrıma basmaya, kışım ol desem ne dersin

Sen ki gönül sarayımda tahtını kuran güzeldin
Sapladın aşkın okunu,seven yüreğimi deldin
Kaç kez gel diye çağırdım,beni duymazdan geldin
Kanatlanıp bana uçan, kuşum ol desen ne dersin

Ateşini yakanım yok,yanmıyor tütmez ocağım
Sevgi ile sarılan yok boş kaldı şimdi kucağım
Aşk ile sarhoş gövdeyi,zor taşır oldu bacağım
O gövdeyi yönetecek, başım ol desem ne dersin

Ne kadar mutlu olurduk, yaşasaydın da görseydin
Dünya mı yıkılırdı ki, sen beni sevebilseydin
Allah'ın emri ile, babamdan iste deseydin
Sen evimin temeline, taşım ol desem ne dersin

Bir ayrılık bir de hasret,ateş değil beni yakan
Sen deryasın bende ırmak,çağlayarak sana akan
Sen benim iki gözümdün, dünyaya sevgiyle bakan
Bakan gözümün üstüne, kaşım ol desem ne dersin

Yusuf Değirmenci 3

10---gel Gel

Gel Gel
Vefalı olanlar arada yoklar
Susuz kaldığında çatlar topraklar
Güz gelince dökülecek yapraklar
Diktiğimiz güller solmadan gel gel,

,
Hep katlandım yürekteki sızıma
Dertlerimi ortak ettim sazıma
Nişan taktım oğlum ile kızıma
Bari düğünleri olmadan gel gel

Kar yağar dağlara sonra yol vermez
SiS çöker vadiye göz gözü görmez
Diyorlar bu hasta bahara ermez
Azrail canımı almadan gel gel

Bu sevdamız gizli değil aleni
Uzan boş elime uzat elini
Son defa göreyim mah cemalini
Senden bu son arzum ölmeden gel gel

Kuramadan önce gözlerin yaşı
Tabuta koyarlar bu cansız naşı
Dikerler başıma bir mezar taşı
Toprak üzerime dolmadan gel gel

Yusuf Değirmenci 3

10--geldim

GELDİM****
Gönül aradığın buldu nihayet
Şana son sözümü demeye geldim
Âdemim kovulsam almasa cennet
Elinden elmayı yemeye geldim

Bir tek arzum vardır vuslatı bulmak
Bir ömür boyunca hep mutlu olmak
Tek dileğim senle bir yuva kurmak
Ömür boyu seni sevmeye geldim

Babamlar annenden sözü alınca
Nişanlanıp düğün dernek olunca
Bu durumda karar sana kalınca
Ben senin kalbine girmeye geldim

Sana döndüğünde nikâh memuru
Mutlaka bakacak o sana doğru
Hayat boyu bağlanacak soruyu
Sen Evet der misin sormaya geldim

Söyle canım her ne ise gereği
Küt küt atar sevenlerin yüreği
Olurum ben evimizin direği
Eline kalbimi vermeye geldim

Biliyorsun dünya da tek yaşanmaz
Tek başına hayat yükü taşınmaz
Seven sevdiğine tapar üşenmez
Senin ile yuva kurmaya geldim

Yusuf Değirmenci 3

10---gelir Bana

GELİR BANA****
Ayrılmaz yüreğim hala Senlerde
Ta gönülden seven yar gelir bana
Senle ayrı kaldığımız günlerde
Paketle sevgini sar gelir bana

Öderim bedelin isteme beleş
Sen yanımda olsan olursun güneş
Seninle olurken yakmıyor ateş
Ağustos ayında kar getir bana

Umutsuz değilim arayan bulur
Burnum hava değil nefesin solur
Seninle cehennem cennetim olur
Sensizken bu dünya dar gelir bana

Sana çektireni sevme diyorlar
Ayrılanı sakın övme diyorlar
Sen gönlüne boyun eğme diyorlar
Sevda sız yaşamak zor gelir bana

Söz konusu aşksa eş dost kayrılmaz
Seven insan sevdasından sıyrılmaz
Sevdim seni gönlüm asla ayrılmaz
Bir başka sevda hep ar gelir bana

Yusuf Değirmenci 3

10--gönlümde ki gülüm

Başka gül dikemem gönül bahçeme
Seni arzularım seni yoklarım
Yerleştin bir kere benim kalbime
Her dakika her saniye koklarım

Sevinirim düştüm diye dengime
saldım gitti şu gönlümü engine
Bayılırım mavi gözün rengine
Bakışını hayalimde saklarım

Yollarını özlemlerle beklerim
Günlerime günlerimi ekledim
Sensizliği nasıl kabul edemedim
Sensiz artar benim derdim efkârım

Her nereye baksam seni görürüm
Kararlıyım ben hep Sana yürürüm
Seni düşünerek tükendi ömrüm
Tam değil hayatım sensizken yarım

Yusuf Değirmenci 3

10---gönlümü Verdiğim Kadın

Her rüzgar esişte yankılanacak adın
Sensin sen gönlümü verdiğim kadın

Seninle karşılaştığımda
Işıl ışıldı gözlerim parıl parıldı
Gökyüzünde yıldızlar sönük kalırdı
Akan yaşlarım mayalanırdı hüzünle
Ayrılığı anımsadığımda
Sevgin ile oyalanırdım
Sevdiğine inanırdım

Ben bu canı bir anama birde sana adadım
Sensin sen dünyada tek gönül verdiğim kanın

Elveda dediğinde gururuma yenildim
Sensizliği taşımak ağır geldi gönlüme
Gitme kal diyerek önüne gerilmedim
Şimdi pişmanlıklar yaşıyorum
keşkeler teselli etmiyor beni
Zamanım yok acabalı düşüncelere
Ne ettiyse etti bize gurur ve inat
Sabun misali kaydı gitti elimden
Yakaladığım o güzel fırsat

Beklemekten yoruldum çağırsam gelir misin
Seni ne çok sevdiğimi haykırsam dinler misin

Hasretini sere serpe saçar iken dağlarda
Sensizliğin çığlığı yankıdır kulaklarda
Özlemin nem hasretin yağmurdur ovalarda
Her damla bir başka dokunur duygularıma
Göz yaşım süzülürken yanaklarımda

İsmin hecelerce dolup boşalır dudaklarımda
Kümeleşen yağmur bulutları gibidir hüzünlerim
Bırak beni,varsın aksın göz yaşlarım
Bir mendil gönder arada bir sileyim
Hatıranı koklayım sevdiğini bileyim

Nefesimdi saçlarına değen sıcaklık
Rüzgara karışarak dokunacaktır artık

Duru ve tertemiz di sana koşan duygular
Şelaleler gibi yükseklerden indim ayaklarına
Bağlandı deli yüreğim saçlarının teline
Vurgun yemiş gibiyim muhtacım sana,sevdana
Duygu dağlarımın rüzgarıdır saçlarını okşayan
Estikçe esecektir Özgür ve hür
Esecek ve okşayacak saçlarını küfür, küfür

Her rüzgar esişte yankılanacak adın
Sensin sen gönlümü verdiğim kadın

Yusuf Değirmenci 3

10---gözlerime Baksan Anlarsın Beni

Tutku ormanımı sardı alevler
Çakıyor başımda kızgın şimşekler
Göz göze gelince yüreğim titrer
.....Gözlerime baksan anlarsın beni
.....Bir anamı sevdim ben birde seni

Sarılmışım umut denen yorgana
Gönlümde volkanlar patlıyor amma
Sevdalıyım aşık oldum ben sana
.....Gözlerime baksan anlarsın beni
.....Bir anamı sevdim ben birde seni

Balık suya nasıl muhtaçsa öyle
Bağlanmışım sana aşkla sevgiyle
Özlemlerle ömür geçermi böyle
.....Gözlerime baksan anlarsın beni
.....Bir anamı sevdim ben birde seni

Nere gitsen aklım senin peşinde
Gündüz hayaldesin gece düşümde
Sen yaşarsın baharımda kışımda
.....Gözlerime baksan anlarsın beni
.....Bir anamı sevdim ben birde seni

Bir gün anlayacak diye susarım
Sana değil ben kendime küserim
küser diye çekinirim korkarım
.....Gözlerime baksan anlarsın beni
.....Bir anamı sevdim ben birde seni

Yusuf Değirmenci 3

10---gün Gelir

Küçük idim büyüdüm
Diyeceğin gün gelir
Sevdanın libasını
Giyeceğin gün gelir

Geçer seneler aylar
Yeşerince sevdalar
Dudağına boyalar
Süreceğin gün gelir

Umudunu yitirme
Sözlerini bitirme
Akla şüphe getirme
Seveceğin gün gelir

Bulduğunda dengini
Dersin gel al sevgimi
Ellerinle kalbini
Sunacağın gün gelir

Kollarını açarken
Duyguları saçarken
Kanatlanır uçarken
Konacağın gün gelir

Sevginin kaynağından
Gül derersin bağından
Buseni dudağından
Vereceğin gün gelir

Olur, yan yana gelmek
Dilenir bin bir dilek
Sevdiğini bir melek
Sanacağın gün gelir

Yusuf Değirmenci 3

10---hey Deli Gönül

HEY DELİ GÖNÜL

Arı gibi her çiçeğe konarsın
Pervanesin her ateşte yanarsın
Ne zaman durulur nasıl dinersin
Asla uslanmadın hey deli gönül

Hep kapılıp gittin duygu seline
Ne güzel fırsatlar geçti eline
Bir sevda türküsü koydun diline
Asla uslanmadın hey deli gönül

Kerem oldun yanın aslı uğruna
Düşünüp bakmadın ömür sonuna
Sen getirdin beni türlü oyuna
Asla uslanmadın hey deli gönül

Zaman oldu saçlarımı yoldurdun
Zaman oldu düşmanımı güldürdün
Kaç kez umut verdin kaç kez öldürdün
Asla uslanmadın hey deli gönül

Her şeyi yaptırdın bana anında
Saçıma ak düşürdün en sonunda
Benden başka kim var şimdi yanında
Asla uslanmadın hey deli gönül

Senden istediğim huzurlu hayat
Mutluluk nasıl şey bana da anlat
Ne bir eşin oldu nede bir evlat
Asla uslanmadın hey deli gönül

Hayat yokuşunu çıkarım sandın
Sel olur bentleri yıkarım sandın
Bu hayattan ne bıktın ne usandın
Asla uslanmadın hey deli gönül

Bana bile fayda olmuyor benden
Yıllarımı sana verdim ömürden
Yeter artık gayri usandım senden
Asla uslanmadın hey deli gönül
dost kalemlerden

O gece bir türlü bitmez be ustam
Hayali özümden gitmez be ustam
Gözüme kazınmış yitmez be ustam
...Çıkar gelir diye kandım her gece...Ozan Nuri Ceyhan

dostmusun düşman mı bilmem
bir daha oyuna gelmem
hayatımdan seni silmem
duygumun sesisin gönül....Dost şeref

Yusuf Değirmenci 3

10---hiç Farkına Varmadın

HİÇ FARKINA VARMADIN,

Bir yerleştin çıkmıyorsun gönlümden
Sayıklarım adın düşmez dilimden
Sabah akşam kapınızın önünden
-Geçtiğimi sen dikkate almadın
-Gidip geldim hiç farkına varmadın

Bakışların gözlerime değince
Duygulandım kapıldım bir sevince
Aktın yüreğine inceden ince
-Ruhum oldun bu beden de kalmadın
-Kalbe doldun hiç farkına varmadın

Konuşalım dedim sözümü kestin
Israr ettim kızdın darıldın küstün
Deli poyraz gibi tersinden estin
-sen seni seveni gayile almadın
-Aklım aldın hiç farkına varmadın

Aşk yarama bastım seni tuz gibi
Sen soğuk davrandın oldun buz gibi
Uzaktan da olsa bir yıldız gibi
-Uzaşılmaz oldun yüksekte kaldın
-Seyre daldım hiç farkına varmadın

Sinirlendin sana mektup yazınca
Yanakların al al oldu kızınca
Hoşça kal demeden gittin hızlıca
-Sormaya çekindim neydi soy adın
-Bakıp kaldım hiç farkına varmadın

Seni sevdim varmadın mı farkına
Sardın beni bu sevdanın çarkına
Çekip gittin hiç bakmadan arkana
-Sen benim sevgimi umursamadın
-Manen öldüm hiç farkına varmadın

dost kalemlerden

Sinirlendin sana mektup yazınca
Yanakların al al oldu kızınca
Hoşça kal demeden gittin hızlıca
-Sormaya çekindim neydi soy adın
-Bakıp kaldım hiç farkına varmadın...talat semiz

Yusuf Değirmenci 3

10---kapına Kul Olurum

Sana bu sevdayı anlatmak için
Bülbül olsan gül olurum gül olur
Hayatı birlikte yaşamak için
Balık olsan göl olurum göl olur

Sana karşı asla tavır takınmam
Gözümü budaktan bile sakınmam
Sıkıyorsun diye, diye yakınmam
Kemer olsan bel olurum bel olur

Sevilenler sevildiğin bilmeli
Seven insanın da bahtı gülmeli
Güzel sözler eserimiz olmalı
Dudak olsan dil olurum dil olur

Şunu bil ki ciğerimsin canımsın
Damarımda hayat veren kanımsın
Onurum şerefim küheylanım sın
Ayağına nal olurum nal olur

Falına baktırdım söyledi falcı
Sevda ülkesine yürüyen yolcu
Gönlümde bitiyor bu yolun ucu
Gelmen için yol olurum yol olur

Bulut olsan buhar olur gelirim
Arı olsan bal özümü veririm
Benliğimi yollarına sererim
Yar kapına kul olurum kul olur

Yusuf Değirmenci 3

10--kıvılcım Sıçradı Bakışlarından

Kıvılcım sıçradı,bakışlarından
Gönül ormanımı, alev sarıyor
Göz gözü görmüyor, dumanlarından
Gönül bu yangında,seni arıyor

Hayalini hayalime sararım
Ben senin gönülde, bir yer ararım
Umuduma gölge düştü yanarım
Kaderimin ufkun hep kararıyor

Yüreğim terk etti, kaçıyor benden
Peşine takıldı, ayrılmaz senden
Ayrılması mümkün değil bedenden
Aklıma düştükçe yaram kanıyor

Bağları çözüldü, titrer dizlerim
Hep sana bakarım, seni izlerim
Bakışların umut saçsın isterim
Bakışlarım gözlerin de kalıyor

Söndürdüm ışığı yatağa girdim
Düşüncemde sensin sen oldun derdim
Sen yoksun yanımda yalnız değildim
 Hasretin. Özlemin benle oluyor

/

Yusuf Değirmenci 3

10--kim Aşık olmadı Kim Sevmedi ki

Kim âşık olmadı kim sevmedi ki
Baştan aklı alan sevda değil mi?
Gönlüne boynunu kim eğmedi ki
Başı derde salan sevda değil mi?

Kim hasret çekmedi özlemedi ki
Gelir diye yollar gözlemedi ki
Sevgiliye gönül kim vermedi ki
Gönüllerde kalan sevda değil mi?

Bakışlarda ilk kıvılcım çakınca
Kalp çarpında kan hızlıca akınca
Kıvılcımlar aşk çırasın yakınca
Haz aldıran alan sevda değil mi?

Büyüyüp de gençlik çağı gelince
Sevdanın ateşi düşer her gence
İki gönül birbirini sevince
Vuslata yol bulan sevda değil mi?

Düğün merasimi yapıldığı an
Nikâhlanan evli sayıldığı an
Evetlerle nikâh kıyıldığı an
Bağlayıp ta kalan sevda değil mi?

İki insan böyle yuva kurarlar
Bir yuvada anne baba çocuklar
Bu yuvanın neşesidir yavrular
Başlara taç olan sevda değil mi?

Yusuf Değirmenci 3

10---mücella

Ben sana koşarken sen benden kaçtın
Gönlüme onulmaz yaralar açtın
Sen kendine beni düşman mı seçtin
Ben sana düşmanlık etmem mücella

Sevgi dünyasında ben seni bildim
Bir tek senin huzurunda eğildim
Demişsin ki onu defterden sildim
Silsen bile be kin gütmem Mücella

Senin ile akar damarda kanım
Hayalinle sarmaş dolaş her yanım
Hep kara bahtıma olur isyanım
İstesen de sana çatmam Mücella

Sevmek yürek işi sanma ucuzdur
Karşılıksız sevgi dumandır tozdur
Sevgime duyduğum saygı sonsuzdur
Asla sana çamur atmam Mücella

Özüm sözüm birdir ben hep böyleyim
Gelmişim kapına öl de öleyim
Aklından ne geçer sor söyleyeyim
Ben sevgime yalan katmam Mücella

Sevgin yoksa şahlanmıyor vakarım
Sensizliktir derdim gamım efkarım
Sen yoksun yanımda yastıktır yarim
Bir başka sevdayla yatmam Mücella

Ben azat edemem gönül kuşumu
Senle kurdum hayalimi düşümü
Yere sersen hançerleyip döşümü
Ben seni almadan gitmem Mücella

Yusuf Değirmenci 3

10---nazlı Yar Gönlünü Açmış

Nazlı yar açmış gönlünü
Al diyerek geldi bana
Koklamak için gülünü
Kal diyerek geldi bana

Yatağa huzurlu yattım
Efkarı içimden attım
Bu habere çığlık attım
Gül diyerek geldi bana

Aşk uğruna koydum başı
Olsam sana can yoldaşı
Artık gözünde ki yaşı
Sil diyerek geldi bana

İçimde sıcaklık aktı
D/ağladı yüreği yaktı
İnanmazdım amma çıktı
Fal diyerek geldi bana

Aşka boyun eğiyorum
Teklife evet diyorum
Ben seni çok seviyorum
Bil diyerek geldi bana

Bu yola benimle çıksan
Var ise engeli yıksan
matem tutmayı bıraksan
Bal diyerek geldi bana

Sevda sevene yarasın
Seven gönül yar arasın
Baharda saçım tarasın
Yel diyerek geldi bana

Atsın elime elini
Özledim tatlı dilini
Bizim kapının zilini
Çal diyerek geldi bana

dost kalemlerden

Önce kendimi yokladım
Mendil gönderdin kokladım
Kalanı sana sakladım
Bul diyerek geldi bana... Mustafa Bay, 'ZEYBEK HOCA'

Yusuf Değirmenci 3

10---ne Dersin

Meltem olsun sevdamız,hep essin dağ başımıza
Önünde yaprak misali, uçalım desem ne dersin?
Yüksek dağlar tanık olsun tutkulu aşkımıza
Tut elimden birlikte kaçalım desem ne dersin

Bana kesin cevap ver sade sükutun yetmez
Sonu yok bu sevdanın bu aşk burada bitmez
Sonunda ölüm varsa da benim için fark etmez
Şerbetinde zehir olsa içelim dersem ne dersin?

Bu sevdayı kimseye bedel diye ödemem
Sen yanımda olmazsan hiçbir yere gidemem
Hak vaki olsa bile ben sensiz göç edemem
Bu dünyadan birlikte göçelim desem ne dersin?

Aşkımızın mahsulü olsun çocuklarımız
yavrulara fedadır varlığımız varımız
Sevgiyi yaşayarak dolsun anılarımız
Sevgiyi gönüllere saçalım desem ne dersin? ,

Yusuf Değirmenci 3

10--ne Sanmıştın

Bağlanmıştır o bana ne yapsam hoş görecek
Ellerimi sımsıkı tutacak mı sanmıştın
İstesem canın bile benim için verecek
O Kalp tek benim için atacak mı sanmıştın

Türküler yaktığımda hep ismini anarak
Pervanen olduğumda seni ışık sanarak
Hasretin çektiğimde özleminle yanarak
Kapımızın önünde yatacak mı sanmıştın

Ben sevda haykırdıkça sen de güldün eğlendin
Bu böyle gitmez diye defalarca söyledim
Demişsin bakışım yay kirpiğim ok eyledim
Her bakışta kalbime batacak mı sanmıştın

Bende sabır çatladı sen de tutku bittikçe
Naza çektin kendini aşkta ısrar ettikçe
Yıllanmış şarap gibi yıllar geçip gittikçe
Sevdamızın değeri artacak mı sanmıştın

Ben varım dünyasında bensiz nefes alamaz
İşgal ettim kalbini başkası yer bulamaz
Ne yaparsam yapayım nazıma dayanamaz
Benim için dünyayı satacak mı sanmıştın

Elveda sana gülüm işte ben gidiyorum
Usandım ben nazından itiraf ediyorum
Yeni yaşamlarında mutluluk diliyorum
Bunca yalanlarımı yutacak mı sanmıştın

Yusuf Değirmenci 3

10---ne Yapsam

Ben suçluyum kapınıza gelmedim
Haykırarak seviyorum demedim
Haberim yok sevdiğini bilmedim

Buna çare bulmam için ne yapsam
Ne yapsamda bu yarayı kapatsam

Sevdanın yolları yokuş tırmandım
Sevda rüzgarı estikçe kokladım
O sokağı geldim gittim yokladım

Mutluluğu bulmam için ne yapsam
Ne yapsamda bu yarayı kapatsam

Gözlerine baktığımı anlatsam
Alev, alev ateşinde ben yansam
Sevdiğimi verin diye haykırsam

-Sevgilimi sarmam için ne yapsam
Ne yapsamda bu yarayı kapatsam

Seni seviyorum yüzünü göster
Söz geçmez gönlüme hep seni ister
Tesellim olmalı biraz umut ver

Yar gönlünü almak için ne yapsam
Ne yapsamda bu hatayı kapatsam

Gelirim peşinden izin sürerek
Sevdam bir kör düğüm içinde yürek
Çözebilmem için yardımın gerek

Emelime ermem için ne yapsam
Ne yapsamda bu yarayı kapatsam

Mutludur vuslata elbet erenler
Halime acıyor beni görenler
Yol gösterse bana dostlar yarenler

Yar gönlüne girmek için ne yapsam
Ne yapsamda bu yarayı kapatsam

Yusuf Değirmenci 3

10--olmasaydın Sen Bana Yâr

Olmasaydın sen bana yar
Yaşamdan tat alamazdım
Denmezdi bana bahtiyar
Mesut mutlu olamazdım

İyi ki sen bana yâr sin
İyi ki yuvamda varsın
Sen şerefsin sen vakar sın
Ben sensiz yaşayamazdım

İçimde bir derin höyük
Desem sabır Allah büyük
Hayat yalnız taşınmaz yük
Ben sensiz taşıyamazdım

Dik tutamazdım başları
Yiyemezdim pişen aşları
Mutluluk yolunda taşları
Sen yokken döşeyemezdim

Yusuf Değirmenci 3

10---on İkiden Vurdun Beni

Sen benim gönlümde tektin
Ruhuma sevgiyi ektin
Sevda silahını çektin
On ikiden vurdun beni

Hayaller peşinde uçtun
Başıma ne dertler açtın
Ben koştukça sen hep kaçtın
Çok koşturdun yordun beni

Sende farkına varmışsın
Dört yol çatına durmuşsun
Gelen geçene sormuşsun
Peki neden sordun beni

Yıllarıma yıl ekledim
Gelecek diye beklerim
Ben sırçadan bir kalp idim
Param parça kırdın beni

Elde değil gönül verdim
Senle mutluluk isterdim
Umut dolu bir defterdim
Katmer, katmer dürdün beni

Yusuf Değirmenci 3

10---orada sen Var sın Sen Olacaksın

Hayranım ben buraların dağına
Umut ektim bahçesine bağına
Hep dönerim yine gençlik çağına
Orada sen varsın sen olacaksın

Kırlara çıktımda kekik topladım
Mor menekşeler buldum kokladım
Zaman zaman yüreğimi yokladım
Orada sen varsın sen olacaksın

Yollarını yollarına ekledim
Kavşaklarda gelir diye bekledim
Ele gönül açmam seni yükledim
Orada sen varsın sen olacaksın

dost kalemlerden

BAŞKA GÜL TANIMAM GÖNÜL BAHÇEMDE
ORADA SEN VARSIN SEN OLACAKSIN
GÜN OLUP TERK EDİP BENİ GİT SENDE
ORADA SEN VARSIN, SEN KALACAKSIN,...Ozan Ali Aydın

Hayranım ben dağ çiçeklerinin rengine
Hep hayal ederim çocukluk günlerime
Bayılırdım elimdeki lavanta çiçeğine
O kokuda sen vardın sen olcaksın... Senem Aygül

Yıllarımı yolunu özleyerek bekledim
Günlerimi seninle gecelere ekledim
Sensiz olmayı bende kabul edemedim
Yüreğimde sen varsın hep olacaksın.....Reyhan Altaş

Her nereye baksam seni görürüm
Karanlıkta Sana bakar yürürüm
Bil seninle geçer bu benim ömrüm
Öldüğümde dilimde sen olacaksın...Tahsin emek

Yusuf Değirmenci 3

10---oturup Yerleştin Gönül Köşkünde

Oturup yerleştin gönül köşkünde
Seni ondan söküp atmam imkansız
Sevda sarayımın tapusu sende
Onu başkasına satmam imkansız

Oksijenim sensin nefeslenirsem
Bulutlara binsem göğe yükselsem
Yakan güneşimsin yanına gelsem
Uzanıp elini tutmam imkansız

Sana yolculuğu edemem tehir
Seninle çekilir en acı kahır
Ayrılık,umudu öldüren zehir
Altın tasta sunsan yutmam imkansız

Göz göze bakışıp işmar atmadan
Elini tutmadan aşkı tatmadan
Ayrılamam seni alp gitmeden
Sensiz buralardan gitmem imkansız

Yusuf Değirmenci 3

10--öfkeme Dizgin

Kazıdım kalbimde kalmadı yerin
Sapladığın okun yarası derin
Aklımdan çıkmıyor söylediklerin
Ben öfkeme dizgin vuramıyorum

Kapanmaz artıyor öfke eştikçe
Yürek sızlar yarasını deştikçe
Çığ gibi büyüyor günler geçtikçe
Set olup önünde duramıyorum

Sebebi sen oldun sen bu çilenin
Dostun değil her yanına gelenin
Ağzında kem sözler seni bilenin
Bu yüzden kimseye soramıyorum

Bir daha geçmesin yolun buradan
Seni bana göstermesin yaratan
Geçti gitti yıllar aylar aradan
Ben artık hayaller kuramıyorum

Yusuf Değirmenci 3

10---ölürüm Uğruna Öl Dersen Eğer

Ölürüm uğruna öl dersen eğer
Gelirim acele gel dersen eğer
Beni de yanına al dersen eğer
Kapım açık mutluluğu kap da gel

Düşüncen kararın değişmiş ise
Geçen zaman biraz ders vermiş ise
Gönlünde bana da yer kalmış ise
Sevgiyi bir demet buket yap da gel

Gururun peşine takılıp gitme
Davet ediyorum geriye itme
Seviyor mu diye tereddüt etme
Düşünceni bir kenara at da gel

Ben ölürüm senden, ayrı kalırsam
Gurbetlerden gelmem, ele varırsan
Dönmezsen verdiğin, sözde durursan
Hayaller kur rüyalara yat da gel

Yusuf Değirmenci 3

10--öyle Gel

Gelmek istiyorsan kalp kapım açık
Sevgiyi gönlüne doldur öyle gel
Dopdolu gönülle sen bu yola çık
Geleceğin anı bildir öyle gel

Vuslata hazır mı? Bir kalbine sor
Pişmanlık duyarsan oda bana kor
Yaralı yüreğe ben olmam dekor
Beyninde maziyi öldür öyle gel

Hatırlatır sen baktıkça aynalar
Filim gibi gelir geçer anılar
Sonra sana azap verir o anlar
Onu yüreğinden sildir öyle gel

Gören sanır mutlulukta ustayım
Sen bilirsin yüreğimden hastayım
Bende yıllar yılı kara yastayım
Gülmeyen yüzünü güldür öyle gel

Bir girdapta boğulmakta kader mi?
Bu düşünce acep benden gider mi?
Gelişin yaramı ıslah eder mi?
Vuslat deryasına daldır öyle gel

Yusuf Değirmenci 3

10---pervanenim Gel

Sana karşı hissettiğim duyguyu
Yüreğime gömdüm bekliyorum gel
Bir dert ki bendeki sen şifa suyu
Farkında değilsin eriyorum gel

Kapalıydı gönlüm kapıyı açtın
Kabuk bağlamıştı yarayı deştin
Sevdim ciğerime kor gibi düştün
Sevda ateşiyle yanıyorum gel

Tatlı tebessümün umut veriyor
O sıcak ilginden yağım eriyor
Hangi engel aramızda duruyor
Bir gün geleceksin sanıyorum gel

Savaştım arzuma dur diyemedim
Açıp da kalbime gir diyemedim
Sana sevdiğimi söyleyemedim
İnan ki kahrımdan ölüyorum gel

Geceleri sen rüyama girince
Uzaktan uzağa seni görünce
Birde bakışıp göz göze gelince
Vallahi bir tuhaf oluyorum gel

Sevilmeden geçti tam elli senem
Ben aşık kerem im sen telli senem
Sen ışıksın bense senin pervanen
Anla etrafında dönüyorum gel

Yusuf Değirmenci 3

10---prangalar Vurdun Deli Gönlüme

Prangalar Vurdun Deli gönlüme

Prangalar vurdun deli gönlüme
İçimde titreyen Alev'im oldun
Sarılmıştım yapayalnız halime
Ruhun barınağı son evim oldun

Yalnızlığı senin sayende yendim
Emelim amacım tek gayen sendin
Hayatıma renklendiren perimdin
Sevdayı öğreten ödevim oldun

Murada ermeye koştum peşinde
Hayalimde sensin, sensin düşümde
Kerem gibi yaktın çölün döşünde
Sevdanın çölünde bedevim oldun

Sensizlik ölümden beterdir bana
İstersen canımı veririm sana
Sen karıştın damardaki kanıma
Doldun yüreğime sevenim oldun

Yusuf Değirmenci 3

10---ruhuma Sevdayı Ekti Birisi

Gezindiğim gurbet denen diyardı
Ne bir gayem nede amacım vardı
Üç güzel çeşmede konuşurlardı
Anlamlı, anlamlı baktı birisi

O anda beynimde şimşekler çaktı
Gönül bir su oldu çağlayıp aktı
Bakışları çakmak, çaktıkça çaktı
Tutuşturdu beni yaktı birisi

Sevgisini yüreğime yükledim
İşte benim seveceğim yar dedim
Kan aktı sızıyı hiç hissetmedim
Gönlüme çiviyi çaktı birisi

Bana bakıyordu el ediyordu
Edalı işveli hep gülüyordu
Sanki bakışları gelgel diyordu
Ruhuma sevdayı ekti birisi

Medenice gittim merhaba dedim
İsim sordum ev adresi istedim
Annem istemeye gelsin mi dedim
Dikildi karşıma çıktı birisi

Dedi o nişanlı düğünü yakın
Git başka kapıda tavrını takın
Sonun kötü olur yanaşma sakın
Kurduğum hayali yıktı birisi

Yusuf Değirmenci 3

10---rüyama Girdin

Dün akşam rüyama girdin
Bana uzanıyordu elin
Elindeydi yüreğin
İsrar la,al diyordun
Yüreğini veriyordun
Sen onsuz yaşayamazsın sultanım
Vereceksen benliğini de ver
Geleceksen yüreğinle birlikte gel.

Problemlerin varsa çözümsüz
Sorunların yığın yığınsa
Yolunda engeller varsa
Davet et ben geleyim
,dertdaşın olayım
Sırdaşın kalayım.

Beraber çözelim problemleri
Sorunları paylaşalım
Engelleri aşalım
Senin için benim için
Sevgimiz için
Birlikte savaşalım
Sen beni çağır da geleyim
Senin sevginle yaşadım
Gerekirse sevginle öleyim
Ben sevdama köleyim.

Yusuf Değirmenci 3

10---sana Selam Gönderdim

Sana selam gönderdim

Uçan kuştan sana, selam gönderdim
Aşkına tutuldum,, sevdadır derdim
Söküp yüreğimi, eline verdim
Okşarsın seversin saklarsın sandım

Ben hep umutlanıp hayale daldım
Senin ile yuva kurmak muradım
Gönlünde aşkıma otağ aradım
Açıp da içini yoklarsın sandım

Rüyama girdikçe bir umudum var
Haber alsam olacağım bahtiyar
Seven yürek aşk feryadını duyar
Bir gün feryadımı duyarsın sandım

Hayale kapılıp durdum kendimce
Gönlümdeki sızı, kılıçtan ince
Rüzgarlara seni,sordum gizlice
Rüzgarla kokunu salarsın sandım

Gözlerim yollara, dikilmiş bekler
Hasretil özlemi sineme yükler
Sen yanımda yokken yüreğim tekler
Tekleyen yüreği anlarsın sandım

Yusuf Değirmenci 3

10---sen Anla Beni

İnancım Tanrıya sana tapamam
Gerçek şu ki ben sensizde yapamam
Sensiz yarım kaldım olamam tamam
-----Ne olur dönerek tamamla beni
----- Hiç kimse anlamaz sen anla beni

Seni sevmek kusur mudur hatamı
Kuralım beraber umut çatımı
Sensiz sürdüremem ben hayatımı
-----Bırakma baş başa hüsranla beni
-----Hiç kimse anlamaz sen anla beni

Pişmanım gitmene olmadım engel
Bekliyorum gece gündüz hemen gel
Veririm aşkıma ne ise bedel
------Yeter ki yaşatma hicranla beni
------ Hiç kimse anlamaz sen anla beni

Hiçbir yol kapıma doğru gelmiyor
Hiçbir adres tanımıyor bilmiyor
Cihan sağır ve kör görüp duymuyor
------Umut ülkesine ışınla beni
------ Hiç kimse anlamaz sen anla beni

Bir başka sevdanın peşine düşmem
Senden başka hiç kimseyle görüşmem
Dünyayı verseler seni değişmem
------Yakıp kül etsen de sevdanla beni
------- Hiç kimse anlamaz sen anla beni

Ayıma ay yılıma yıl eklerim
Bedenimi bu özlemle yüklerim
Ömür boyu kararını beklerim
------Kim bilir seversin zamanla beni
------ Hiç kimse anlamaz sen anla beni

Gidişinden bir haberdar olsaydım
Kalmanı isterdim haber alsaydım
Senin ile yuvamızı kursaydım
------ Çok mutlu ederdin aşkınla beni
-------Hiç kimse anlamaz sen anla beni

Yusuf Değirmenci 3

10---sen Geldin Ya

SEN GELDİN YA

Sen geldin ya
Yıkıldı kapalı yüreğimin surları
Açıldı demir kapıları sonuna kadar
Hüznün yerini sevinç aldı

Sen geldin ya
Karanlık gecemde güneşim oldun
Kara talihimi aydınlattın
Kışlarımı bahara döndürdün
Sam yeli nefesin
Gül kokuları saçıyor

Sen geldin ya
Yalnızlık çölünden kavrulan bedene
Yemyeşil vaha oldun
Aşka susamışlığımı giderdin
Doya doya kana kan içitim sevdanı

Sen geldin ya
Acılar çektiren yaralarıma merhem
Hasret ateşinde yana yüreğe su
Sensiz yaşarken ölü gibiydim doğrusu
Beni yeniden hayata bağlayan
Hayat bağımsın

Sen geldin ya
Kalktı başımın üstünde kara bulutlar
Artık hiçbir rüzgâr beni üşütmüyor
Ruhumu okşuyor
Mutluluğu muştuluyor

Yusuf Değirmenci 3

10---sen Mutlu Ol Yeter

Mesut mutlu günlerimde sen tatlı bir anı sın
Benim için ödüldür tek sen mutlu ol yeter
Sen umut ağacımın yaprağı sın dalı sın
Boş kalmasın bu yürek orada yer al yeter

Bu çocukluk aşkımız başlamıştı okulda
Sen unuttun mu bilmem izi kaldı bu kulda
Tatlı bir tebessüm et karşılaşırsak yolda
Biz uzaktan uzağa görüşünce gül yeter

Attın savda okunu yarası çok derindir
Dedim kendi kendime bu benim kaderimdir
Gönlümde ki sırça köşk hala senin yerin dir
Gir kapat kapıları hep orada kal yeter

Her arzun bir fermandır derhal boyun bükerim
Dünyayı yüklesen de üşenmeden çekerim
Her saat, her saniye,her an yine severim
Ömür boyunca seni sevdiğimi bil yeter

Yaşamı ma bir amaç edinmişim aşkını
Sana olan bu tutku etti sevda şaşkın
Coştu durduramadım gönlümdeki taşkını
Girdabında dönerken uzattığın el yeter

Yusuf Değirmenci 3

10---sen sevdalı ben sevdalı

Hiçbir tedbir almadık ki,çare ne aramadık ki
Çaresi var mıdır diye,bir bilene sormadık ki
Bir araya gelmek için hiç umutlu olmadık ki

Yüreğimde yangın dersin, sevmek sevilmek istersin
Sen sevdalı ben sevdalı,söylemedik kim ne bilsin

Sevdanın yokuş yollunda,tırmanmayı istemedin
Esti ayrılık rüzgarı dur gitme kal diyemedin
Aşılmaz denilen dağlar, aşılırdı bilemedin

-Ben suçluyum biliyorum, sen hatalı değil misin
-Sen sevdalı ben sevdalı,söylemedik kim ne bilsin

Gözlerime baktığında alev, alev yaktın beni
Sen balkona çıktığında, uzaktan seyrettim seni
Sular gibi aktığında bekledim umut vermeni

-Bana olan duyguları, açıkça söylemelisin
-Sen sevdalı ben sevdalı,söylemedik kim ne bilsin

Yaptıklarını sorgula sonrada beni yargıla,
Hep hatalı ben değilim savaşamadık gururla
Çok naz ettin usandırdın güzellik olmuyor zorla

Ben değilim tek kusurlu,sende sevdim demelisin
Sen sevdalı ben sevdalı,söylemedik kim ne bilsin

Yusuf Değirmenci 3

10---sen Seyre Daldın

SEN SEYRE DALDIM***

Karşılıksız aşkın cenderesinde
Ezilen ben oldum sen seyre daldın
Sevda sözcüğünün her hecesinde
Yazılan ben oldum sen seyre daldın

Hiç koymadın beni insan yerine
Sapladığın her ok indi derine
Bakla bakla özlemler zincirine
Dizilen ben oldum sen seyre daldın

Yaz güneşi yaktı kış günü dondum
Kapının önünde nöbetçi oldum
İteklendim horlandım ve kovuldum
kızılan ben oldum sen seyre daldın

Sinirlenip alev gibi parlama
El küçümser yeter ki sen horlama
Ben sevda ekmiştim gönül tarlama
Kazılan ben oldum sen seyre daldın

İlgisiz kalışın yaralar açtı
Fırsat güvercinim elimden kaçtı
Üzerimden nice ayaklar geçti
Gezilen ben oldum sen seyre daldın

Yusuf Değirmenci 3

10---sen Yanımda olmadan

SEN YANIMDA OLMADAN****

Sen yanımda olmadan dünyadan tat alamam
Sevginden şefkatinden uzaklarda olamam
Rüyamda varlığını hülyamdan çıkaramam
Sevda sarmaşığım ol aç kolunu sar bana

Bırakıp gitmiyorsun davete gelmiyorsun
Suskunluğun rızamı olurda demiyorsun
Söyle nedir kararın mertçe söylemiyorsun
Elbet teselli olur biraz umut ver bana

Gözlerimim yaşı yok sessiz akan pınarım
Her adımda adını sayıklarım anarım
Bu hasret ateşinde cayır cayır yanarım
Başka saki elinden bir yudum su ar bana

Dikenli gülüm olsan yeşil baharlarımda
Sen varsın olmalısın benim yarınlarımda
Geçit vermez karlı dağ hasret omuzlarımda
Böylesi bir ağır yükü taşıması zor bana

Özleminden kurtulsam dertlerinden arınsam
Açsan bana gönlünü orada ben barınsam
Gülerek oynayarak sevinerek sarılsam
Seni nasıl sevmişim çekinmeden sor bana

Arkadaş ol demedim bana eş ol demiştim
Bu karanlık bahtıma bir güneş ol demiştim
Bir anamı severdim birde seni sevmiştim
Anamı aldı ecel sensiz dünya dar bana

Yusuf Değirmenci 3

10---sen Yıkılmaz Dağım sın

SEN YIKILMAZ DAĞIM SIN

Sevda uğruna
Mecnun çöllere vurdu yolunu
Ben dağlara ovalara vurdum
Saçaklı çam dalları
Saçlarını hatırlattı
Elma bahçelerinde
Al yanaklarını gördüm
Kiraz bahçelerinde
Dudaklarını anımsadım
Göllerin ve denizlerin maviliğinde
Gözlerinin renginde yıkandım
Kıvrılarak akan ırmaklar
Kaşlarının yay olmuş haliydi
Sen benim sırtımı yasladığım dağ güzelim

Dağ güzelim
Seni gezmekten
Ne bıktım ne usandım ne kandım
Gölgende serinledim
Akarsularında yıkandım
Sen benim sırtımı yasladığım
Yıkılmaz dağım sın
Kaderde kıvançta tasada
Hayat arkadaşım
Dert ortağım sın

Yusuf Değirmenci 3

10---seni Arıyor

Sormazsın sanmıştım iyi ki sordun
Nasıl bıraktıysan öyle duruyor
Sevdanla çıldırmış deli divane
Elinde kandili seni arıyor

Görünce tanıdı sesledi beni
Köşe başlarında görürüm onu
Sordum, hala unutamamış seni
Gelene geçene her gün soruyor

Umutsuz değilmiş bulurum diyor
Bir gün bende mutlu olurum diyor
Çağırsa koşarak gelirim diyor
Bıkıp usanmadan hayal kuruyor

Dedi ki görürsen çok selam söyle
Kırgınlık uzayıp gitmesin böyle
Yüreğimde yanan aşk ateşiyle
Kavrulup yanarım,yanarım diyor

Yusuf Değirmenci 3

10---senin Her Haline İhtiyacım Var

Bir altın kafeste tutsak bülbülüm
Goncana gülüne ihtiyacım var
Sessizce yaşamak bana bir zülum
Senin her haline ihtiyacım var

Karanlık dünyama ışık ol yeter
Umut yuvasına eşik ol yeter
Uyanan sevdama beşik ol yeter
Sallayan eline ihtiyacım var

Beni yarı yolda bırakamazsın
Seni seven beni unutamazsın
Teklifime cevap sükut olmasın
Evetli diline ihtiyacım var

Yaralı bir kuşum uçamıyorum
Sana bağlanmışım kaçamıyorum
İçimden geçeni açamıyorum
Konacak dalına ihtiyacım var

Arım da sen varsın,sen vakarım da
Yaralı ceylanım dağ başların da
Esintini duysam şakaklarımda
Okşayan yeline ihtiyacım var

Çaresizlik canımı çok sıkıyor
Dumansız ateşin beni yakıyor
Boş kollarım özlemini çekiyor
Sarmaya beline ihtiyacım var

Çağırsan peşinden koşar giderim
Her gün bu yarayı deşer giderim
Bir dipsiz kuyuya düşer giderim
Uzanan eline ihtiyacım var

dost kalemlerden

Sevdanın rengini kim tarif eder
Hangi ressam boyar işte budur der
Hasret fıçısına daldırdı kader
Vuslat balına ihtiyacım var...Mücella Pekdemir

Yusuf Değirmenci 3

10--senin Sevgin Bende Bitmez Tükenmez

Senin sevgin bende bitmez tükenmez
Sevmişim bir kere el dememem sana
Sevgi fedakarlık çok şey istenmez
Benim mecazım'a yel deme sana

Benimde gönlünce hayallerim var
Sensiz olan dünya bana gelir dar
Sana kapılmışım al götür ey yar
Çağlasan götürsen sel dememem sana

Mutluluğu başkasında bulsan da
Kaçsan benden uzaklarda olsan da
Kalbim senle gider sen ayrılsan da
Gönlüm seninleyken el dememem sana

Yusuf Değirmenci 3

10---sensiz Ne Yaparım

Sanma ki sevgilim ayrılmak basit
Nihayet insanız şansımız eşit
Kalma kafesimde azat ettim git
İyi yolculuklar dilemiyorum
Sensiz ne yaparım bilemiyorum

Sen varsın ruhumun derinliğinde
Sen varsın sevginin serinliğinde
Sen varsın kanımda sen iliğimde
Haydi güle, güle diyemiyorum
Sensiz ne yaparım bilemiyorum

Dünyam tatsız tuzsuz hayalin yavan
Aşk satırı ciğerimi doğrayan
Sen idin hayata beni bağlayan
Artık hayattan tat alamıyorum
Sensiz ne yaparım bilemiyorum

Seninle ben yaprakla dal gibiydik
Biz ikimiz yolcuyla yol gibiydik
Suya muhtaç balıkla göl gibiydik
Hala ayrılığa inanmıyorum
Sensiz ne yaparım bilemiyorum

Yusuf Değirmenci 3

10---sev beni Allah aşkına

Sana olan duygularım bambaşka
Yanına yaklaşıyorum
Göz göze geliyorum
Soğuk duş yapmış gibi oluyorum
Açılamıyorum.

Dilim tutuluyor
Dudaklarım kuruyor
Yangınlar yüreğimde
Fırtınalar esiyor içimde

Tutkularım coşkun sele dönüşmüş
Başımdan ter boşanıyor seni görünce
Beni ateşler sarıyor yüzüme gülünce
Kırılacağından,darılacağından korkuyorum
Zehir içer gibi yutkunuyorum hislerimi
Gizliyorum duygularımı
Frenliyorum arzularımı.

Toplayabilirsem cesaretimi
Silkinip atarım sıkılganlığımı
Kurtulurum ürkekliğimden
Cihana haykırırım seni sevdiğimi
Patlayıveririm ansızın
Bana darılır mısın?
Sözüme kırılır mısın?
Hatırlayıp sevginin sınırsızlığını
Beni anlar mısın?
Hoş karşılar mısın?
Kızmadan kırılmadan uğurlar mısın?

Bir gün mutlaka yapacağım
Alacağım elime kalbimi
Bir gül gibi sana sunacağım
Kabul edersen mutlu olacağım
Ret edersen hüsrana uğrayacağım.

Nasıl davranacağını bilmiyorum
Hiç karşılık beklemeden
Sana kalbimi veriyorum
Kalpsiz yaşanmaz deme
Ben sensizde yaşayamam
Ilık rüzgar gibi es ruhuma
Kulak ver haykırışıma
Karşılık ver aşkıma
Sev beni Allah aşkına.

Yusuf Değirmenci 3

10---sevda Çıram Alev Aldı Bir Kere

Takıldın gönlüme bir çengel gibi
Aklım fikrim sende kaldı bir kere
Sözlerin teselli etmiyor beni
Sevda çıram alev aldı bir kere

Bu uğurda ben kellemi koyarım
Seni sayıklarım seni duyarım
Nasıl vazgeçerim nasıl cayarım
Yanıyorum olan oldu bir kere

Saz olsaydın telin olur inlerdim
Fırsat versen duygularım söylerdim
Ben bende değilim hep seninleydim
Gönlüm sevdasını buldu bir kere

Seni sevdim ama vuslat olmadı
Hasretini çektim yüzüm gülmedi
Kalbimim içinde kanım kalmadı
Kulakçıklar aşkla doldu bir kere

Yusuf Değirmenci 3

10--sevda Gölü

Öyle bir daldım ki sevda gölüne
Çıkamadım sularından yüzerim
Sımsıcak uzandı bir el elime
Gözlerine bakar bakar süzerim

Her kulaçta çok derine dalarım
Beyaz giymiş prensesim ararım
Hayal dünyasında saray kurarım
O sarayda hayalinle gezerim

Kenetlense yar eliyle ellerim
Titrer yüreğimde sevda tellerim
Heyecandan dolandıkça dillerim
Bilmem cümleleri nasıl dizerim

Ateş yanar kül kalır duman uçar
İnsan sevdalıyken olurmuş naçar
Mah cemalde bakışlar ışık saçar
Seni özlerim kendimi üzerim

Tadar isem ben sevdanın hazzını
Kış gününde yaşar idim yazımı
Ellerinle bir ömürlük yazgımı
Yaz gerdana incileri dizerim

Yusuf Değirmenci 3

10---sevdalıyım Ben

SEVDALIYIM BEN ******

Bir türlü bitmiyor gönlümde elem
Yazmadan durmuyor elimde kalem
Bana deli diyor gören el âlem
Ben deli değilim sevdalıyım ben

Karakaş kara göz değil güm anım
Elbette Allah'a vardır imanım
Anlayan anlasın bende insanım
İnsanım İnsana sevdalıyım ben

Kırlarında çiçek dallarda yaprak
Kalırsam yaşamam vatandan ırak
Şehit kanlarıyla sulanan toprak
Altında yatana sevdalıyım ben

Rengi şehit kanlarından almış al
Bayrağım göklerden inmeyen timsal
Ölmez liderimdir Mustafa Kemal
İlkeli Ata'ma sevdalıyım ben

Ben hür doğdum hür yaşadım yaşarım
Özgürlüğe can vermeye koşarım
Vatanıma göz dikene şaşarım
Bu cennet vatana sevdalıyım ben

Yusuf Değirmenci 3

10--sevdanın Ateşi

Sevdanın ateşi öyle yaktı ki
Cehennem sıcağı mum gibi kalır
Sevdalı yüreği öyle dertli ki
Ezilir ufalır un gibi kalır

Umutlanıp nazlı yâre vurulan
Aşkın ateşinde yanan kavrulan
Sevda deryasından bir şeyler uman
Sahile serilir kum gibi kalır

Sevilen ilgisiz kalsa sevdaya
Sevenler bu yolda kalırsa yaya
Boş bakışlar diker durur havaya
Son defa çekilen zum gibi kaldı

Yusuf Değirmenci 3

10---sevdanın Depremi Salladı Beni

Sevdanın depremi salladı beni
Tusunami vurdu sahillerime
Sürükleyip aldı elimden seni
Gayrı hazan esti hayallerime

Boyun büktüm kaderime serime
Önümü görmedim bakmam gerime
Dert koydu kaderim aşkın yerine
Dertleri taşırım bak ellerime

Bunca derde dayanmıyor bu yürek
Nerdeysen dön gel yar murada erek
Senden sonra sevda neyime gerek
Gayri taş bağladım gönül yerine

Gümlerimi hiçran ile bezerim
Yokluğuna şiir nağme düzerim
Kızgın çölde mecnun oldum gezerim
Güneş bile değmez oldu derime

Yusuf Değirmenci 3

10---sevdiğimi Bil Yeter

Ölsem yine seveceğim bunu bil
Seni hatırlatır verdiğin mendil
Seninle muhabbet para pul değil
Bir tatlı tebessüm tatlı dil yeter

Sevdiğim sanma ki ayrılmak basit
Yaşayan sevdaya okunmaz mevlit
Bitmek istiyorsan suçlamadan git
Sevmesen de sevdiğimi bil yeter

Kırgınlık olmasın gel barışalım
Gel bu olgunluğa biz erişelim
Sokakta konuşup ve görüşelim
Göz göze gelince hafif gül yeter

Neyimi sevmiştin diye sorma hiç
Dünyaya bedeldir duyduğum sevinç
Gelip de kalbime girmesen de hiç
Bari kapısında nöbet al yeter

Sana olan sevgim yarım kalsa da
Sararsa çiçeğim dalda solsa da
aramızda mesafeler olsa da
yılda bir kez görmek için gel yeter

Yusuf Değirmenci 3

10---sevdim Seni

Sevgi ile buluşan
Duygu ile dolaşan
Arzu ile bakışan
Gözlerde sevdim seni

Ben aşkı anlamazdım
Senle okudun yazdım
Dağda denizde gezdim
Düzlerde sevdim seni

Çekilmez ağır yüktü
Hasret ruhuma çöktü
Dil döndü dudak döktü
Sözlerde sevdim seni

Yana yana küllendim
Bülbül gibi dillendim
Baharda yeşillendim
Yazlarda sevdim seni

Ateşe düştü tenim
Aşka boyun eğenim
Yürekten seven benim
Özlerde sevdim seni

Yusuf Değirmenci 3

10---sevgi gülü renk renk

Sevgi gülü renk,renk gönül bahçemde
Dikeni var diye deren olmadı
Onulmaz yaralar oldu gönlümde
Yarama bir merhem süren olmadı

Sevda delisiyim diyorlar kaçık
Darmadağın sevgim yollara saçık
Gönül kapım kalpten sevene açık
O açık kapıdan, giren olmadı

Kanat çırptım sevgilere uçarak
Aşık oldum aşk şerbeti içerek
Sevgi şefkat dilendim el açarak
Şefkati sevgiyi veren olmadı

Sahipsiz gönlümü engine saldım
O engin deryada yalınız kaldım
Sevda denizinin dibine daldım
vurgun yediğimi gören olmadı

hasret çeke çeke tükendim bittim
hayal aleminde yok oldum yittim
Bir aşk girdabına kapılıp gittim
Asla kurtarmaya gelen olmadı

Yusuf Değirmenci 3

10---sevgi Nedir Bilirdin

Sevda ateşiyle yanan kulları
Keşfetseydin sevgi nedir bilirdin
Gönülden gönül e giden yolları
Keşfetseydin sevgi nedir bilirdin

Taşımak zor olur bunca vebali
Anlatmakla bitmez seveni hali
Bıkmadan sevgiyi anlatan dili
Keşfetseydin sevgi nedir bilirdin

Sensiz tadamadım dünya zevkini
Adak ettim bu uğurda kendimi
Kapıları açık bomboş kalbimi
Keşfetseydin sevgi nedir bilirdin

Yusuf Değirmenci 3

10---sevgi ormanında

SEVGİ ORMANINDA

Sevgi ormanında bir ceylansın sen
Avcıyım vurmaya kıyamıyorum
Gönlüm boş duruyor bir bilebilsen
Senden başkasını koyamıyorum

Sanki bir mecnunum bir kızgın çölde
Sen içtiğim duru suydun çeşmede
Ya gel yada telefonla alo de
Seninle sohbete doyamıyorum

Sensiz dünya bana zindan karanlık
Her gece kabusum olur yalnızlık
Ölümden de beter oldu ayrılık
Sensiz yaşar mıyım bilemiyorum

Sen açıkla yakınlığın aslı ne
Bilen sorar onun sana kastı ne
Hüzün çöker bulut gibi üstüme
Sen yokken neşeli olamıyorum

Yusuf Değirmenci 3

10---sevgiye Direncim Kırılmaz Gülüm

Yar senin sevgini saçtım gönlüme
Yeşerecek haz verecek ömrüme
Felek engelleri dikse önüme
Sevgiye direncim kırılmaz gülüm

Elveda demeden çekip gitsen de
Aşkın ile tükensem de bitsem de
Sırça kalbi param parça etsen de
Seven gönül sana darılmaz gülüm

Sel olurum aşk deryana akarım
Nerde olsan hep karşına çıkarım
Rüzgar olur eser gürler yıkarım
Sevdanın yelinde durulmaz gülüm

Sevecen yürekte çiçekler açar
Seven kelebektir çiçeğe uçar
Mutluluğun yolu sevgiden geçer
Sevgisiz bir ömür sürülmez gülüm

Mecnunun olmuşum tutkunum sana
Ne olur bir fırsat verseydin bana
Gururu kibir'i atsan bir yana
Sevmek o kadar zor görülmez gülüm

Yusuf Değirmenci 3

10---sevince Anlarsın

SEVİNCE ANLARSIN
Sevince anlarsın seven halinden
Sevmeden ruhunu okşayamaz sın
Ne sözler dökülür durur dilimden
Dinlemeden beni anlayamazsın

Yüzüme bakmıyor dinlemiyorsun
sevgiyi seveni anlamıyorsun
Bencilsin öfkeni önlemi-yorsun
Öfken ile aşka başlayamazsın

Yüz yüze gelince tutulur dilim
Elini tutmayı arzular elim
Çok ağır bir yüktür benim vebalim
Sen bu ağır yükü taşıyamazsın

Sevilenler seven için yâr olur
Kalbin bu sevdaya bir mezar olur
Onu Or.dan söküp atmak zor olur
Sevmezsen mutlu yaşayamazsın

Yusuf Değirmenci 3

10---sormadın ki Bilesin

Yar sen buralardan gittin gideli
Neler çektim görmedin ki bilesin
Ağır geldi ayrılığın bedeli
Mektup yazıp sormadın ki bilesin

Küsmüş penceremde ötmüyor kuşlar
Dinmiyor akıyor gözlerden yaşlar
Hiç durmadı yüreğimde atışlar
Aşka emek vermedin ki bilesin

Yalnızlığı yaşıyorum yuvamda
Bağlı kaldım bu sevdanın ağında
Sevgi ile gelip gönül bağında
Gonca güller dermedin ki bilesin

Ayrılık hazanı bağımda esti
Çaresizlik engel yolumu kesri
Deme ki yar bana ne diye küstü
Aşk bahçeme girmedin ki bilesin

Yusuf Değirmenci 3

10---söylemeye Çekiniyorum

Odamın karanlık yalnızlığında
Duygularımla baş başa kalıyorum
Elime resmini alıyorum
.Her esişinde rüzgarların
Dalga,dalga savrulan saçlarını
Hatırlıyorum

Hayallere dalıyorum.
Sinema şeridi hayatımı seyre dalıyorum
Kitap yaprakları gibi kapanıyor takvimler
Aralarında hatıralarıma bakıyorum.

Sen bir nefes kadar yakınken bana
Görüyorum her çıktığımda balkona
Ar ediyorum utanıyorum
Uzaklarda seni arıyorum
İsrar la söyle diyorlar
Sevdamı anlayanlar soruyorlar
Öylesine seviyorum ki seni
Bitişik evde diyemiyorum
Komşu kızı olduğunu
Söylemiyorum.

Resmine defalarca bakıyorum
Bir efsane karıştırıyorum
Bir yokluğu unutuyorum
Bakışlarında boğuluyorum
Bakışlarında eriyorum
Kayboluyorum.

Bu kadar yakınımda olmana rağmen
Neden uzaktayım bilemiyorum
Sevmesine seviyorum
Sana söyleyemiyorum
Kırılacağından korkuyorum
Çocukluğumuza gölge düşsün istemiyorum
Komşu kızını sevdim diyemiyorum
Ayıp mı günah mı bilmiyorum
Seviyorum işte seviyorum
Söylemeye engel utangaçlığım
Çekiniyorum.

Yusuf Değirmenci 3

10---tükenmeyen Bir Tek Ümidim Kaldı

Volkanı patlamış bir yanar dağım
Ne dalım var nede dalda yaprağım
Sevdanla eridi şu gençlik çağım
Tükenmeyen bir tek ümidim kaldı

Sen düşürdün el alemin diline
Kapılıp girmişim sevda seline
Değer diye bir gün elim eline
Tükenmeyen bir tek ümidim kaldı

Ağlaya,ağlaya gözde yaş bitti
Kader beni yendi gayri tuş etti
Geçen yıllar şu ömrümü eritti
Tükenmeyen bir tek ümidim kaldı

Param yok,pulum yok yoktur servetim
Bir tek sensin derdim, gamım, kasvetim
Seni özlüyorum,sana hasretim
Tükenmeyen bir tek ümidim kaldı

Aşkınla düşmüşüm bir çıkmaz yola
Neyleyim ki gönül vermiyor mola
Bir gün döner diye beklerim hala
Tükenmeyen bir tek ümidim kaldı

şair Yusuf Değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

10---uğrarım Sana

İçki kadehime yalnızlığımı
Doldurup içerken uğrarım sana
Yar sana gönülden bağlılığımı
Dağıtıp saçarken uğrarım sana

Çekintime tanıktır tüm insanlık
Sensiz benim dünyam oldu karanlık
Aşkımızı bitiremez ayrılık
Gurbetten geçerken uğrarım sana

Bu sevdayı gömemezler toprağa
Adını yazarım yamaca dağa
Her bahar gelince canlanır doğa
Çiçekler açarken uğrarım sana

Tanık olur hep manalı bakışlar
Beni hatırlatır gözlerde yaşlar
Bir yerden bir yere o göçmen kuşlar
Havada uçarken uğrarım sana

Benim ile sevenlerin kaderi
Benimle gezer görür her yeri
Benimle gördüğün kuş sürüleri
Sürüler göçerken uğrarım sana

Unuttum diyerek inkar etsen de
Başka birisine gelin gitsen de
Sevdanı ararken gönül ülkende
Rüyanı seçerken uğrarım sana

Kendini kendinde kandıramazsın
Ben unutmam sende unutamazsın
Söz geçmez gönlüne anlatamazsın
Sevdayı biçerken uğrarım sana

Yusuf Değirmenci 3

10---yakışmadı Sana İntizar Etmek

Yakışmadı sana intizar etmek
Tüm kusuru bende neden ararsın
Reva mı seveni bırakıp gitmek
Terk edip gidince neye yararsın

Gittiğin yerlerde tanıyan olmaz
Selam veren olmaz selam alınmaz
Orası gurbettir hatır sorulmaz
Hatır soran yoksa neye yararsın

Verdiğin kararda yanılacak sın
Vefasız olarak anılacak sın
Sevdayı katleden sanılacak sın
Değerin kalmazsa neye yararsın

Yusuf Değirmenci 3

10---yar Seni O Günden Beri Ararım

YAR SENİ O GÜNDEN BERİ ARARIM *****

Sevda tepesinde çok soğuk hava
Sarıp sarmalayan yâri ararım
Taşlaşmış bir yürek gelir mi tava
Halimden anlayan peri ararım

İnsan sevgisine karşılık bekler
Hayaller durmadan umudu yükler
Kara sevda çeken yüreğim tekler
Doktor çare değil huri ararım

Sevdalı Gönül'e geçmiyor sözüm
Yollara takılıp kalıyor gözüm
Asla vaz geçmiyor sevdadan özüm
Yâr seni o günden beri ararım

Yusuf Değirmenci 3

10---yaşıyorsam Senin İçin

Su içip, yemek yiyorsam
İşitiyor,görüyorsam
Nefes alıp veriyorsam
Yaşıyorsam senin için

Sen hayalde sen rüyamda
Sensin hatıralarımda
Şu ömür maratonunda
Koşuyorsam senin için

Başladı yaprak dökümü
Sen yaz sen oku öykümü
Hayatın bunca yükünü
Taşıyorsam senin için

Boğuşuyorsam sellerle
Dertleşiyorsam dillerle
Namert kalleş sillelerle
Düşüyorsam senin için

Adımlıyorsam yollarda
Ararım dağda bayırda
Ayrılık acısın sonunda
Çekiyorsam senin için

Görmek için emelleri
Dermek için sevgileri
Yolundaki engelleri
Aşıyorsam senin için

Doğruluk vakarından
Haysiyet yağmurlarından
Sadakat rüzgarlarından
Üşüyorsam senin için

Yusuf Değirmenci 3

10-yetiş

Yağmur ol da bulutlarla gel bana
Çağlayan gözyaşı oldu sel bana
Başka sevgi bundan sonra el bana
Elinde ki fırsat kaçmadan yetiş

Aşkın kazanın da kaynar bu yürek
Kor düştü içine yanar bu yürek
hasret acısıyla donar bu yürek
Hayaller kuş gibi uçmadan yetiş

Gel tebessüm eyle sen gül yüzüme
Bahar rüzgârları estir özüme
Aldırmam ellerin o kem sözüne
Sevdamız dillere düşmeden yetiş

Sensiz olmaz sensiz yaşam zor bana
Etrafım karanlık Dünya kör bana
Kollarını hasret ile sar bana
Ömrümün baharı geçmeden yetiş

Ulu dağa kar yağmadan çık yola
Hasretle özlemle bakarım yola
Seviyorsan tez gel verme hiç mola
Bağrımı özlemler deşmeden yetiş

Semalarda uçan bir kuş ol gayrı
Gittin buralardan dönüp gel gayri
Sensiz yaşam bana haram bil gayrı
Eller mezarımı eşmeden yetiş

Yusuf Değirmenci 3

10---yoksa

Yoksa

Meraklanıp halimi görmüyorsun
Nasıl diye hal hatır sormuyorsun
Derdin ne kederin paylaşmıyorsun
Söyle de bileyim küstün mü yoksa

Senin ile soktum başımı derde
Bu yüzden yaşadım gurbet illerde
Doğruyu söyleyen yüreğin nerde
Küstün de sesini kıstın mı yoksa

Söz verdin sözünde durmadın neden
Gelip eşten dostan sormadn neden
Mektup yazdım cevap vermedin neden
Diyecek söz yok mu sustun mu yoksa

Acımı yüreğe beledim diye
Allah'tan ben böyle diledim diye
Sevda bitti unu eledim diye
Eleği duvara astın mı yoksa

dost kalemlerden
inceden inceye eleyen elek
yine pençesini vurdu bak felek
bir sevda uğrune verdiğim emek
noldu da tarumar oldu can söyle...dost şeref

Yusuf Değirmenci 3

10---yükseklerden Yere İndim Giderim

Yükseklerden yere indim giderim
Deli divaneye döndüm giderim
Özlem trenine bindim giderim
Durak göster ben inmeye razıyım

Ben sana hasretim yakıla yana
Hasretini kattım damarda kana
Sen sevda çınarı gibisin bana
Bir dal uzat ben konmaya razıyım

Boş yere hayale dalma desende
Sakın ha peşimden gelme desende
Çevremde pervane olma desende
ateşinde ben yanmaya razıyım

Zulüm olur ayrı kalamıyorum
Şu arzulara gem vuramıyorum
Sevda selindeyim duramıyorum
Girdabında ben dönmeye razıyım

Yusuf Değirmenci 3

10--yüreğimi Söksem

Söksem yüreğimi alsam elime
Uzatsam senindir senin al diye
Senden başka söz dolanmaz dilime
İstemezsen dağa taşa çal diye

Bakışlardır aşka giden gizli yol
Açmışım kalbimi gel içine dol
Sevda yarışında varış çizgim ol
Koşunda son durak gönlüm dal diye

Gözlerime diksen bakışlarını
O anda anlardın duygularımı
Silmek ister isen kaygılarımı
Bir kez tebessüm et mutlu ol diye

Sana adak ettim ben hayatımı
Erelim vuslata gel gün batımı
Yıkma sakın yıkma umut çatımı
Sakın el sallama hoşça kal diye

Yusuf Değirmenci 3

11---adalette Denge Bozulur İse

Tükendi sabırlar taştı taşacak
Terazi bu hakkı nasıl tartacak
Haksızlıklar hepimizi yutacak
.....Adalette denge bozulur ise
.....Davalar yıllarca uzar giderse

Düzenbazlar yine canlar yakacak
Yapılanlar insanlığı yıkacak
Mağdur çaresizce boyun bükecek
Adalette denge bozulur ise
Davalar yıllarca uzar giderse

Ne yakınmak,ne sızlanmak kar olur
Hakkı tartmak bir o kadar zor olur
Gerçek ortadayken insan kör olur
.....Adalette denge bozulur ise
.....Davalar yıllarca uzar giderse

Tıka basa dolaplarda dosyalar
Bakılmamış, toz ve toprak sayfalar
Haksızlık yapacak bilen haytalar
.....Adalette denge bozulur ise
.....Davalar yıllarca uzar giderse

Kaç yıl oldu bir kararı beklerim
Günüme gün, yılıma yıl eklerim
Boşa mı gidecek tüm emeklerim
.....Adalette denge bozulur ise
.....Davalar yıllarca uzar giderse

Kaç ay, kaç yıl var ki karar çıkmaya
Hakimlerde başladılar bıkmaya
Başka sebep yoktur umut yıkmaya
.....Adalette denge bozulur ise
.....Davalar yıllarca uzar giderse

Bu acıyı tatmayanlar anlamaz
Bu dert ile yatmayanlar anlamaz
Bu özlemle bitmeyenler anlamaz
.....Adalette denge bozulur ise
.....Davalar yıllarca uzar giderse

Haksızlar hukuku alıp yırtarlar
Mahkemeler dolup,dolup taşarlar
Geleceğe güveni de yıkarlar
.....Adalette denge bozulur ise
.....Davalar yıllarca uzar giderse

Kıssa pek çok, alınacak hisse yok
Haksızlığı giderecek yasa yok
Mağdur edenlerde hiçbir tasa yok
.....Adalette denge bozulur ise

.....Davalar yıllarca uzar giderse

Hakime karışan neden çoğalır
Çaresiz çırpınan beden çoğalır
Dünyadan zamansız giden çoğalır
.....Adalette denge bozulur ise
.....Davalar yıllarca uzar giderse

Sanmayın ki çaresine bakılır
Mağdur edilenler her gün çoğalır
Yer, yerinden oynar Dünya yıkılır
.....Adalette denge bozulur ise
.....Davalar yıllarca uzar giderse

Yusuf Değirmenci 3

11---aklımı Başımdan Aldın

Sen yokken akılsız kaldım
Alıp gittin geri getir
Benliğimi benden aldın
Çalıp gittin geri getir

Sensizken gönül kapandı
Taktığın kilit paslandı
Anahtarı senden kaldı
Dalıp gittin geri getir

Gündüzüm döndü geceye
Cevap yok bu bilmeceye
Beni derin düşünceye
Salıp gittin geri getir

Yusuf Değirmenci 3

11---allah Af Edecek mi

Alıp da götürdün insanlığımı
Uğruna harcadım tüm varlığımı
Herkes seyreyledi duçarlığımı
Ben af etsen Allah af edecek mi

Sevdiğim hayata küstürdün beni
Oysa ben nede çok sevmiştim seni
Hasret ateşinde yaktın seveni
Ben af etsem Allah ad edecek mi

Yuvamı başıma yıktın da gittin
Benliğimi söktün atın da gittin
Sen beni dertlere katında gittin
Ben af etsem Allah af edecek mi

Ettiğim şu feryat fezayı deler
Anne diye ağlar durur bebeler
Çıldırtıyor beni bu düşünceler
Ben af etsem Allah af edecek mi

Yusuf Değirmenci 3

11---baharın Gülünü İstedim Senden

Baharın gülünü, istedim senden
Baharı kış ettin kar ediverdin
Yanan yüreğime suyu beklerken
Harladın ateşi kor ediverdin

Sen hep İsrar ettin. nazda edada
Bir cevap vermedin. bıraktın darda
Vuslata bir mani.yokken ortada
Bin bir proplemi var ediverdin

Patladı durmuyor gönül fireni
Son durakta durur sevda treni
Eyüp'ün sabrıyla denedin beni
Bu geniş dünyamı dar ediverdin

İstememem gitmeni sevdim tabi ki
Senden vaz geçmedim geçmem inan ki
Hatalı benmişim. suç bende sanki
Dert yandın sitemle zar ediverdin

Umutlar yok oldu. yıkıldı diye
Kader karşımıza. dikildi diye
Canım olanlara. sıkıldı diye
Kolay sorunları.zor ediverdin

Nolur gitme diye. çok İsrar ettim
Söz verdin dönerim. dedinde gittin
Giderken gönlümü.sen harap ettin
Aşkını gönlüme sır ediverdin

Yusuf Değirmenci 3

11---bahtım Hep Tersine Döndü

Dağ başlarının dumanı
Gayri enginlere indi
Yoktur bu derdin dermanı
Ağırlık omzuma bindi

Aylara aylar ekledim
Talih kuşunu bekledim
Bir gün konacaktır dedim
Gitti başka başa kondu

Yalnızlık derttir evim de
Hasret ateş yüreğimde
Yağmur yağar gözlerimde
Sanmayın bu ateş söndü

Dünyanın dönüşü durdu
Felek darbesini vurdu
Kader bana pusu kurdu
Bahtım hep tersine döndü

Yusuf Değirmenci 3

11---başı Dertte Düşmüş Dostun

Sürüm,sürüm sürünmüş o
İlden,ile sürülmüş o
Her sahnede görülmüş o
Böyle derde düşmüş dürüst

Meramın anlatamamış
Dertlerini satamamış
Hep hayat ile dalaşmış
Böye derde düşmüş dürüst

Bir günü olmamış âlâ
Hasretmiş paraya pula
Ardında püsküllü bela
Böyle derde düşmüş dürüst

İnim,inim inlemişte
Her yalanı dinlemişte
Hep doğruyu söylemişte
Böyle derde düşmüş dürüst

Satmamış gururu pula
Sapmamış hiç eğri yola
Kul olmadın diye kula
Böyle derde düşmüş dürüst

Yusuf Değirmenci 3

11--ben Bunları Kınıyorum

Kötülük dünyasında, hep kötülük yaparlar
Dönen devran içinde,hep uykuya yatarlar
Çirkefliği maharettir diye alıp satarlar
Ben bunları kınıyorum sizde kınayın dostlar

Hak tartan teraziye, hileler katıyorlar
Pisliğe batmışlarla ortaklık yapıyorlar
Masumlara duçarlara, düşküne çatıyorlar
Ben bunları kınıyorum sizde kınayın dostlar

Yılan bizi ısırır, başını ezmeliyiz
Duyguyu anlatmaya, başlayıp yazmalıyız
Öfke içe akmasın,,açıkça kızmalıyız
Ben bunları kınıyorum sizde kınayındostlar

Kötülüğe yeltensem, kollarım bağlanıyor
Yapanları gördükçe, yüreğim kan ağlıyor
Ben zamana uyamam, zaman bana uymuyor
Ben bunları kınıyorum sizde kınayın dostlar

Hücuma uğrarlar da kendini savunmazlar
Oturur ağlarlar da, zar edeni duymazlar
Sabır taşım çatlar da yinede aldırmazlar
Ben bunları kınıyorum sizde kınayın dostlar

Yusuf Değirmenci 3

11---beni Arıyormuşsun

Beni arıyormuşsunuz
Bulamadım diyormuşsun
Bir bilene sormuşsun
Ne gereği vardı ki,
Adresim hiç değişmedi ki

Aynı mahallede oturuyorduk
Sen adını biliyorsun
Hasret mahalleri
aynı sokak sen biliyorsun
özlem sokağı
Evimizi de biliyorsun
Sevgi apartmanı
Adresim hiç değişmedi ki

Neden beni arıyorsun
Nasıl bulamıyorsun
Adresim hiç değişmedi ki

Ya senin adresin
Umut mahallesine mi gittin
Huzur sokağını mı seçtin
Mutlu apartmanına mı yerleştin
Hani hep böyle söylemiştin
Böyle olacak demiştin
Huzuru bulabildin mi
Mutlu olabildin mi

Beni neden arıyorsun
Beni niçin soruyorsun
Belli ki unutamıyorsun
Umutların güz'e dönmüş belli ki
Dönmeye utanıyorsun

Yusuf Değirmenci 3

11---beni Delirtti

İsyanına bir mana veremedim demişsin
Şu aklımı başımdan alman beni delirtti
Duyduğum doğru ise başkasını sevmişsin
Başkasıyla beraber olman beni delirtti

Hep bu acıyı çektim,taşıdım kahır diye
Sakındım acı sözü yutkundum zehir diye
Ona olan aşkını saklamışsın sır diye
Aldatarak yüzüme gülmen beni delirtti

Yaşamaktan usandım nefes almak zor bana
Terk edilmek ne demek,anlamazsın sor bana
İhanet haricinde her silleyi vur bana
Onun ile beraber kalman beni delirtti

Yusuf Değirmenci 3

11---beni Döndüremezsin Güzelim

Çile kambur üstüne kambur
Dert katar üstüne katar
Cefa dizi, dizi olsa da
En güzel şey nedir biliyor musun
Güzelim
En güzel şey yaşamak.

Yaşamak ömür boyunca
bu günü yaşamak dünü yaşamak
Bin bir türlü oyunu yaşamak
Kapkara bahtı yaşamak
Umudu,ahtı yaşamak
En kötü yaşamak nedir biliyor musun
Güzelim
Umutsuz sevilere koşmak.

Koşmak bir vefasızın peşinden
Bu tutkuyla yanmak yakınmak
Bu tutkuyla gerçekleşir sanmak
Tutkular uğruna dönmek şaşkına
Bütün gayretin gider boşuna.
Benimle yuvan olmaz
Güzelim
Evliliğim gitmeyecek hoşuna
Girmeye çalışma gönlüme
Umutlanma boşuna

Yuva yıkan olmak istemezsin
Evli birini sevemezsin
Sen sevdiğini söylesende
Ben yuvamda çok mutluyum
Beni döndüremezsin
Güzelim
Beni döndüremezsin

Yusuf Değirmenci 3

11---beyaz inci ye mektup

Beyaz inci sakın bana kırılma
Bunları söyledim diye darılma
Sana sevgi vermeyene vurulma
Aşka dantel gibi örme kendini

Göz attım sayfana sevgi dolusun
Dilerim gönlüne tam gül bulursun
Sevgilere sırt çevirme n(e) olursun
Siyah sayfa gibi dürme kendini

Sor öğren ve tanış doğruyu ara
Yakınma kimseye düşersen dara
Sakın ha sırrını açma dostlara
Her dost görünene verme kendini

İyi yi kötüyü ayır kendince
Yoksulu düşkünü kayır kendince
Efkardan kendini sıyır kendince
Kendine sor ele sorma kendini

Adam gibi adam desin tanıyan
Kendisi küçülsün seni kınayan
Baskılara boyun bükme ve dayan
Dirençsiz ve güçsüz görme kendini

Söz verirsen cayma sakın sözünden
Gülücükler eksilmesin yüzünden
Yürü,dönme Atatürk ün izinden
Bir dert deryasına sürme kendini

Umut verdi sonra terk etti deme
Bu davranış cana tak etti deme
Hiç kimseye husumette besleme
Öfkeyle kin ile kurma kendini

Hayatın bir evresine sıkışma
 Sana değer vermeyenle tartışma
Sakın ola intikama kalkışma
O hınç kurşunuyla vurma kendini

Daha çok gençsin çokta güzelsin
Bekle kısmetini kapına gelsin
Sevgiyi ve aşkı senden öğrensin
Kendi kusurunla sarma kendini

Muhannette olma mazluma vurma
Kimsenin önünde el pençe durma
Onurun yüce tut gururu kırma
Her olur olmazla yorma kendini

Fırsatçı elinde oyuncak olma
Pişmanlık duyarak saçını yolma

Kimsenin tesiri altında kalma
Hata yapsan bile kırma kendini

Şair Yusuf Değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

11---bir Anlam Vermelisin Yaşama Evlat

Bir anlam vermelisin yaşama evlat
Ölümün yokluğunu ispatlarcasına
Bir anlam vermeli yaşama.

Sımsıkı kayalardan volkanlar yaratarak
Öğren başarının sırrını
Öğret bilmeyenlere
Nasıl kazanıldığını
Düz et yükseklikleri
Sen en yücede bekle
Bekle ölümsüzlüğü.

Baştan başa bu tutku,sarmalı ruhunu
Onunla var olmalı,ununla yaşamalısın
Ellerin hep umuda uzanmalı
Umut dalı tutmalı
Umut ağaçlarını korumalı
Gönülden ona ortak olmalısın
Böylesi tutkular var olmalı,sende
Bu yücelikler seninle yaşamalı
Sen böyle bir hamur yoğurmalısın
Hep umut olmalısın
Eserlerinle ölümsüzlüğü almalısın

Özgürlüğünü ekleyerek düşüncelerine
Ormanlarda krallığını yaşamalısın
Aç da olsan yoksulda olsan
Özgürlüğüne ket vurdurmamalısın
Tutkuların yayla çiçeği,dağ rüzgarı olmalı
En güzele, en kutsala, en doğruya
Ermek için inanmalısın

Bir anlam vermelisin yaşama
Hayatı anlamalısın.evladım
Hayatı anlamalı ve anlatmalısın
Uyarmalısın uyuyan zihinleri
Düşünvelerrn aydınlığa ışık olmalı
karanlılarla savaşmalısın
İnsanlığın şafağında
Güneş gibi doğmalısın
Güneş gibi doğlamlısın

Yusuf Değirmenci 3

11---bir Korkunun Gölgesinde

Yüzünde, göstermelik neşe
Dudaklarında ki, öpücük sahte
Kahır dolu, yanaklarında ki gülücük
Tebessümü zoraki
Elinde zil
Belinde şal
Kahrına. kahrına kalça sallıyor
Bir tehdidin etkisinde
Bir korkunun gölgesinde.

Gerçekleşmemiş arzular, yüreğinde
Cevapsız sorular, çengel beyninde
Nefes alıyor,almasına da
Yaşamıyor özlemlerinde.

Tüm çabası kabullenmek, acıları
Tüm gayreti neşelenebilmek
Temizlenemez kire bulanmış
Meze olmuş çirkefliklere
Bu alemin girdabında.

Gördükçe kahroluyor insan
Dumur olmuş düşünceler
İffetsizlik rozeti yakasında
Lakin asıl şerefsizlik
Perdenin arkasında.

Yusuf Değirmenci 3

11---çime Sıkıntı Dolar

İçime sıkıntı dolar
Ruhta huzur olmayınca
İnsanı zorluklar boğar
İşler düzen almayınca.

Vicdansızdan,vakarsızdan
Şerefsizden ve arsızdan
Hep korkulur hayasızdan
Birlikte olunmayınca

Hoşnut değildir dertlenir
İnsana sabır yüklenir
Suça bile niyetlenir
Namert susturulmayınca.

Bıksam usansam darlıktan
Medet umarım varlıktan
Asla çıkmam insanlıktan
Onur parçalan mayınca

Ben dizginlerim öfkeyi
Yedim dostlardan silleyi
Almam koltuğa kelleyi
Can burnuma gelmeyince.

Yusuf Değirmenci 3

11---darlıkta Selamı Kesen Dost Olmaz

Dost,dost diye sevinenler varlıkta
Mutluluğu paylaşanlar birlikte
İhtiyacın olduğunda darlıkta
Selamı,sabahı kesen dost olmaz

Doymaz arzulara olmamışsan yem
Medet umduğundan yardım istersen
Nasıl dostluk diye edersen sitem
Darılıp,kırılıp küsen dost olmaz

Geçip gittiğinde baharlı çağın
bakmışsın boşalmış solun ve sağın
Düşkünden farkı ne? kuru yaprağın
Güz günü üstüne basan dost olmaz

Böyle olmamalı insanın özü
İnsansa tutmalı verdiği sözü
Kötü günde ederlerken terk bizi
Ne söylersen söyle susan dost olmaz

Yusuf Değirmenci 3

11---dirilsin Yardımlaşma Tutkusu

Dirilsin yardımlaşma tutkusu
Hezimet olmasın çaresizlerin sonu
İnsanlar birbirlerini sevsin
Bir birine güvensin
Acılar yakmasın yürekleri
Sineler kavrulmasın acının ateşinde

Cehaleti yenelim
Bilgi güç olarak filizlensin beyinlerde
Toplum üretime yönelsin
Her el bir iş yapsın
Her el bir sanat öğrensin

Değil kendimiz için
İnsanlık için
İhtirasları gölgeleyelim
Huzur gelsin ülkemize
Güven gelsin hepimize
Yarınlar umut dolsun
Bana gurbet deme diye
Feryat etmesin şair
Kalanlar mutlu yaşasın
Ölenler minnetle anılsın.

Bizleri kahırla anmasın torunlarımız
Karanlık değil,aydın olsun yarınlarımız
Düzenbaza fırsat tanınmayalım
Meydan boş bıraklamayalım
Geleceğe umutla koşalım
Zorluklara göğüs ğerelim
Zolukları yenmek için
Birlikte savaşalım
Birlikte savaşalım

Yusuf Değirmenci 3

11--doğa Yeşillendi

Doğa yeşillendi dallar süslendi
Kar eridi tarla bahçe beslendi
Yağdı yağmur toprak ana ıslandı
Bir başka güzeldir doğa baharda

Ölü toprak bu gelişle dirildi
Bulutlar dağıldı güneş görüldü
Kırlara dağlara çiçek serildi
Bir başka güzeldir doğa baharda

Göçmen kuşlar uçar gelir baharda
Cıvıl cıvıl öter durur dallarda
Kelebekler uçuşuyor kırlarda
Bir başka güzeldir doğa baharda

Çiğdenler karların döşünü deşti
Son cemre nihayet toprağa düştü
Doğan güneş toprak ile öpüştü
Bir başka güzeldir doğa baharda

Bahçeye bahçevan fideyi dikti
Çiftçi tarlasına tohumu ekti
Baharın ardından yaz gelecekti
Bir başka güzeldir doğa baharda

Koyunlar ağıldan otlağa çıktı
Arılar bal için çiçeğe aktı
Yepyeni sevdalar çakmağı çaktı
Bir başka güzeldir doğa baharda

Yusuf Değirmenci 3

11---dost kalemler merhaba

her yeni yıla hoş geldin diyen
Yeni yılda umut giysisi giyen
İnsanlığa huzur güven dileyen
.....-Şiir yazan dost kalemler merhaba
.....-Paylaşın sevgiyi olmasın heba

Duyguları mısralara dizerek
Özlemleri hasretleri yazarak
Sevgi dolu gönül ile gezerek
-Şiir yazan dost kalemler merhaba
-Paylaşın sevgiyi olmasın heba

Seven yüreğini ortaya koyan
Duyguları halı gibi dokuyan
Yazılanı emek verip okuyan
.....-Şiir yazan dost kalemler merhaba
.....-Paylaşın sevgiyi olmasın heba

Sevgileri yüreğinde taşıyan
El uzatıp başka başlar kaşıyan
Doğru söz söyleyen doğru yaşıyan
.....-Şiir yazan şair kalemler merhaba
.....-Paylaşın sevgiyi olmasın heba

Nankör emellere kelepçe vuran
Doğruları görüp halka haykıran
Haksızlığa karşı her an dik duran
.....-Şiir yazan dost kalemler merhaba
.....-Paylaşın sevgiyi olmasın heba

Dili söyler durur doğru kelamı
Söyleneni yazar elde kalemi
Uzaktan uzağa saldım selamı
.....-Şiir yazan dost kalemler merhaba
.....-Paylaşın sevgiyi olmasın heba

dost kalemlerden

Dağı taşi dizelere taşıyan
Sevgiyi hüzünü o an yaşayan
Güzellik içinde mutluluk duyan
.....-Şiir yazan dost kalemler merhaba
.....-Paylaşın sevgiyi olmasın heba.....Hikmet Atiş

Yusuf Değirmenci 3

11---duydum ki Evlenmişsin

Duydum ki evlenmişsin, mutlusundur işallah
Sana intizarımdır günlerce çektiğim ah
Sevgime ihanettir,işlediğin bu günah
Duydum ki evlenmişsin mutlusundur işallah

Bana açtığın kapıyı sen kapatabildin mi
Söylesene kalbinden söküp atabildin mi
Huzurlu uyur musun rahat yatabildin mi
Bana açtığın kapıyı sen kapata bildin mi

Tanıştığımız yere giderek gezer misin
Mazide kadı deyip yinede özler misin
Yazdığım mektupları saklayıp gizler misin
Tanıştığımız yere giderek gezer misin

İsminin devamına başka soyad yazmışsın
Kurduğumuz hayali ellerinde bozmuşsun
Duydum ki öfkelenip yine bana kızmışsın
İsminin devamına başka soyad yazmışsın

Yusuf Değirmenci 3

11---dünya Elimizden Gitmeden

Nasılda çekinir olduk birbirimizden
Ne bu susuş.bu yutkunuş
Zehir yutar gibi yutmak söyleyemediklerimizi
Gelişmişliğimizi arıyoruz
Yetişkinliğimizi bulamıyoruz.
Bir şeyler oluyor bize
Neler oldu eski sevgimize
Niçin terk ettik eski yardımlaşmalarımızı
Niçin terk ettik düşünmeden.

Kenet,kenet birleşmemize ne oldu
Düşünen kafalarda sorular çengel
Sansürler kelepçedir, dert anlatan dillere
Fikir üreten beyinlere, nedir engel?
Kapılıverdik direnmeden.

Yarınların ufkunda karanlık
Yarınlardan çok uzakta aydınlık
Yarınlar çıkarıldı sanki düşüncelerden
Biz geçmişle geleceğe köprü olmalıydık
Boş yere oyalandık
Sinsi,sinsi aldatıldık
Aldatıldık fark etmeden.

Varlıkla yokluk arasında savaş vererek
Zorlukları yenmekse çare arayışlar
Amaç hizmetse insanlığa
Tembele işi, yoksula aşı yaratmalıyız.
Namussuza,ar'ı
Dalkavuğa, vakarı aşılamalıyız
Sorunlara çare aramalıyız
Arayıp da bulmalıyız
Biz dünyayı terk etmeden
Dünya elimizden gitmeden

Yusuf Değirmenci emekli em. müdürü

Yusuf Değirmenci 3

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

11---dünyayı Verseler Almam

Neredesin hemen bildir tez bana
Senin ile kış kıyamet yaz bana
Sen olmasan dünya bile az bana
....Sensiz bu dünyayı verseler almam
....Sözümden dönersem şerefli kalmam

Yüz bin defa çağırsalar gel diye
O sultandır kıymetini bil diye
Bütün dünya baskı yapsa al diye
.....Yollarına halı serseler almam
....Sözümden dönersem şerefli kalmam

Gülücükle bu gönlümü sen süsle
Bu dertli başımı göğsüne yasla
Senden başkasıyla vuslata asla
....Zindan da pranga vursalar almam
....Sözümden dönersem şerefli kalmam

Sen gönlümde iken dünyam dar olmaz
Işığım sen iken asla kararmaz
Ölüm ile tehdit işe yaramaz
....Top tüfek karşıma dursalar almam
....Sözümden dönersem şerefli kalmam

Her fırsatta laf çarptılar yüzüme
Görme diye mil çekseler gözüme
Yemin ettim bağlıyım ben sözüme
....Beynimin içine girseler almam
....Sözümden dönersem şerefli kalmam

Gelip gidip bana nükte vurdular
Hep nesini sevdin diye sordular
Seni bana kötüleyip kardılar
....Onurum gururum kırsalar almam
....Sözümden dönersem şerefli kalmam

Ben seni değişmem pula paraya
Ben seni değişmem köşke saraya
Her kim girer ise girsin araya
....Kuş tüyü yataklar serseler almam
....Sözümden dönersem şerefli kalmam

Gönlüm razı değil sensiz olmaya
Sen yoksan bende de bu can kalmaya
Yağlı urgan ile canım almaya
....Birde dar ağacı kursalar almam
....Sözümden dönersem şerefli kalmam

Ölürüm evlenmem bir başka kızla
Yarasın içimde bir ömür sızla
Senin yokluğunda can baba fazla
....Dom dom kurşunuyla vursalar almam

....Sözümden dönersem şerefli kalmam

Ölsem bile bu dünyadan ayrılmam
Kalkarım mezardan yatarak kalmam
Huriler var diyorlarmış aldırmam
....Sensiz cennete de sürseler almam
....Sözümden dönersem şerefli kalmam

Yusuf Değirmenci 3

11---dürüst Diye Kapı Açan Biz Olduk

Yüzlere tükürsek Tükrük'e yazık
hak kı aramaktan kaçan biz olduk
Daha yetmedi mi atılan kazık
Dürüst diye kapı açan biz olduk

Nifak tohumları ekti maşallah
Eline bir fırsat geçti mazallah
Gün gelir sabırlar taşmaz,inşallah
Diye diye sabır saçan biz olduk

Bela seçilerek başa geçiyor
Başarının şerefine içiyor
Fesat satır acımadan biçiyor
Gurbetten gurbete göçen biz olduk

Umursamaz yetki tepede tokmak
Hesabımız doğru yüzümüz se ak
Sevgi girdabını bir yana bırak
Su diye kahır'ı içen biz olduk

Her şey getirilir oldu,bittiye
Yıllar yılı biz hasretiz sevgiye
İnsanda ki vurdum duymazlık niye
Keder tarlasını biçen biz olduk

Biz olduk hep zam altında ezilen
Biz olduk hep kara yazgı yazılan
Biz olduk hep susan,soktukca yılan
sandığa gidipte seçen biz olduk

dost kalemlerden

Azmı sandık başlarında oturduk?
Boş yere nöbeti tutan biz olduk.
Belki dedik bu seçimde kurtulduk,
Her sefer zokayı yutan biz olduk ŞAVŞAT AŞIĞI

Yusuf Değirmenci 3

11---eğer Seveceksen beni böyle sev

Kendi düşünceme göre soyluyum
Ne kısa ne uzun orta boyluyum
Çekingen değilim iyi huyluyum
Eğer seveceksen beni böyle sev

Sadakatle bağlı kadım eşime
Öz veri gösterdim ben her işime
Asla haram lokma değmez dişime
Eğer seveceksen beni böyle sev

İncinmesin diye kimseye değmem
Düzenbaz riyakâr insanı sevmem
Zalimin zulmüne boynumu eğmem
Eğer seveceksen beni böyle sev

Dinimle imanım bir ulu saha
Elbette inancım vardır Allaha
Anlamaya yeter bende ki deha
Eğer seveceksen beni böyle sev

Kim ne derse desin söze aldırmam
Öfkelenip kinle hırsla saldırmam
Her olur olmaza kazan kaldırmam
Eğer seveceksen beni böyle sev

Yalan söyleyemem riya yapamam
Yetimin hakkından hisse kapamam
Menfaate hak var iken tapamam
Eğer seveceksen beni böyle sev

Haksızlık gördükçe yanıyor canım
Çare bulamazsam donuyor kanım
Lekesiz ter temiz şerefim şanım
Eğer seveceksen beni böyle sev

Yusuf Değirmenci 3

11---ezilen Bendim O Anda

-Sarılsam da dost diye şu dağların taşına
-İnanmam göz yaşına hiç ağlama boşuna

EZİLEN BENDİM O ANDA

Bir vefasızlık örneği senin yaptığın
Sildin gönlümde ki sevgileri bir anda
Yaşama gücümü yitirdim
O ani gidişinle beraber
Benliğimi, sevincimi.bitirdin
bıraktığında beni yapayayalnız dünyanda
Teselli aradım sigaramda
Hep seni seyrettim sigaramın dumandında
Yanan sigaram değildi
Yaktığım sendin o anda

Sigaram teselli edemiyodu beni
unutabilmek için talihime öfkemi
unutbilmel için seni
İçkiler esir etmeye başlamıştı beni
Çünkü sen vardın bardağımda

Boşaltmak için şişeleri
Beni Çağırdı durdu meyhane köşeleri
Ancak oralarda kendimden geçiyorum
Oralarda seni içiyordum
Sevgini içiyordum
Yudum yudum sarhoşluğumda

Kağıtları karalamakla geçerken zamanım
Kahrına,kahrına kadeh kaldırıyor
Kahrına,kahrına içiyorum.
Aynalara bakıyorum çaresizce
Çaresizliğime ağlıyorum
Çareler arıyorum aynalarda
Aynalar suskundu
Haykırışlarımda

Geçmişe gidiyordum aynalara baktığımda
Mazi geliyordu gözlerimin önüne
Takılıyordu bakışlarım ayrıldığımız o güne
Yapraklar nasıl koptuysa dalından
Öylesi bir hüzünle ayrıldım senden
sana olan duygularımdan

Böyle bir son baharda olmuştu ayrılışımız
Yaprakların dalından ayrıldığı gibi ayrlmıştık
Gizlemiştik gözyaşlarımızı ağlamamıştık
Dökülen yapraklar gibiydim
Ve sapsarı güz mevsimiydim
Sen el sallarken elvedasız
Ben bakarken ardından

Kahır yüklü idi elvedan
Bir sitem vardı el sallamanda

Yapraklar savruluyordu rüzgarda
Yapraklar ayaklar altında
Yapraklar eziliyordu her basışında
Sadece yapraklar değildi ezilen
Yapraklarla beraber ezilen yüreğimdi
Ezilen bendim o anda.

Yusuf Değirmenci 3

11---gelişin Nafile Geç Kaldın Çok Geç

Gelişin nafile,geç kaldın çok geç
Sevgilin buradan, göçtü de gitti
Sen gayrı kendine, başka bir yar seç
O kendi yolunu seçti de gitti

Hasretim odamda bir sese dedi
Ben söylendim bitmez vesvese dedi
Yalnızlık galiptir herkese dedi
Belli yenilmekten kaçtı da gitti

Dillere düşmüştü sana sevdası
Ağır geldi ona gönül yarası
Yaya çıktı yola yoktu parası
Karşı ki dağları aştı da gitti

Çileler çatlattı, sabır taşını
Akıttım yıllarca, hep göz yaşını
Taşlara vurarak, dertli başını
Garı dönmem dedi,uçtu da gitti

Bu aşk için ben her şeyden geçerim
Ayrılık bir zehir olsa içerim
Demişti ki bu dert ile göçerim
Ayrılık şerbetin içti de gitti

Kimse ile muhabbete girmedi
Konuşmadı adres bile vermedi
Gidişini hiç kimseler görmedi
Sanki kanatlandı uçtu da gitti

Yusuf Değirmenci 3

11---gençlik Bir Rüyaymış

Gençlik bir rüyaymış, uyandım bitti
Umutlar hayalmiş uzayıp gitti
Koştuğum tutkular beni tüketti
Ömrü törpüleyip bitirdi yıllar

Hani dostluklara güvenilirdi
İyi günde benle birlikte idi
Kara günde hepsi yok oluverdi
Güvenimi aldı götürdü yıllar

Benliğimi susuz koydu, güneşte
Merhamet aradım,eş dost kardeşte
Beni her gün yendi talih, güreşte
Sırtımın üstüne yatırdı yıllar

Şimdi sıralarda betimlerdeyim
Yaşam darbe vurdu sitemlerdeyim
Mutluluk ararken matemlerdeyim
Başıma ne derler getirdi yıllar

Yusuf Değirmenci 3

11---gönüller Temizlenmezse

Temizlenmesi gereken en önemli yer
İnsanların gönlüdür
Gönüller temizlenmeden
Hiç bir yer temizlenemez
Bakmayın çöpçülerin sokakları süpürdüğüne
aldanmayın göstermeelik temizliğine
Gönüler temiz değilse
Kirlenen gönüller
Sokakları tekrar kirlenir

Vicdanı terazi yaparak tartmazsak
Hukukun varlığından söz edemeyiz
Olgular ol du bitti ye getirilirse
Kararları bu terzide eşitleyemezsek
Lafta kalır hukukun üstünlüğü
Üstünlerin hukuku var olur bir anda

Alınan her karar da
Hukuk da kirlenir
Eleştiri düşer dillere
Hukuk hakkı koruyamaz hale gelir

Mahkemeler göstermelik kuruluyorsa
Hakimler yan lı davranıyorsa
Yanlış kararlar alıyorsa
Üstünlerin baskısına maruz kalıyorsa
Haksızlığı haykıranlar tutuklanıyorsa
Konuşan dil bulmazsınız
Dillerde mühürlenir

Haksızlık adaletsizlik
Güçlünün ellerinde
Demlendik çe demlenir
Boyunlar eğilir öğretilmiş çaresizliğe
Bu yüzdem ihtiyacımız var
Gönüllerde temizliğe

Yusuf Değirmenci 3

11---gözyaşının Manası Ne

İstasyondan trene binip ayrıldığında
Gidişini anlarım,bakışının manası ne
Sağlıcakla kal diye elimi sıktığında
Elveda'nı anlarım,göz yaşının manası ne

Elini sallar iken bakıp da gözlerime
Bende hüzün bırakırken tatlı bir aşk yerine
Uçtun kelebek gibi kendi sevgilerine
Mutluluğu anlarım,hüznünün manası ne

O son el sallayışın bana son sitemindi
Öfken benim içinse şefkat kimin içindi
Geleceği bilemem geçmiş bir efsaneydi
Sevmemeni anlarım,isyanının manası ne

Avunmaya yetiyor bir mendil hatıranız
Sakın düşünme beni kaldı diye yalınız
Duydum çocuğun olmuş iki oğlan iki kız
Dönmemeni anlarım,selamının manası ne

Yusuf Değirmenci 3

11---gülüşler Manalıdır

Gülmek vardır, insanlığa kahreden
Gülmek vardır, bir hayatı zehreden

Gülmek vardır, derdin, gamın örtüsü
Gülmek vardır, efkarın peçesi,neşenin süsü

Bir gülüş var, semalara yükselir
Bir gülüş var. ardından hicran gelir

Gülmek vardır, kahkahayla çınlayan
Gülmek vardır, teller gibi inleyen

Bir gülüş ki! dışı neşe, içi dert
Bir gülüş ki! kara taşlar kadar sert

Anlamak zor,inan ki her gülüşü
Gülüş vardır, son neşenin ölüşü

Gülüş vardır, düşündürür insanı
O gülüş,gülenin ölüm fermanı

Çok görülür,ağlayanda son gülüş
Aslında gülüş değildir bu,bir çöküş

Mutluluğun aynası değildir ki gülüşler
Her insanda ayrı dert,çapraşık işler

Esasında gülüşler çekintinin sesidir
O gülüşler, insanlığa kahrın ifadesidir

Böylesi gülüşlerle,dolu batakhaneler
Bakmayın kahkahaya,keder dolu sineler

Her atılan kahkahadan, ediyorum ar
Bu gülüşten bir mana çıkarmıyor insanlar

Bir taraftan yaşamın yükü feryat ettirir
Bir taraf gülüşlere kabahati örttürür

Bu sorumsuz gülüşlerin bilemem anlamı ne ki
Yaşam cefa yüklüyken gülmek kimin haddine ki

Artık acıyamıyorum ölüp de gidenlere
İsyanım sitemim var şuursuz gülenlere

Yusuf Değirmenci 3

11---halimizi Soran Yok ki

Söyleyen yok suçumuzu
Alıp gitsek göçümüzü
Kime döksek içimizi
Halimizi soran yok ki

Üst'üne yağ yakanlara
Arkamızdan atanlara
Bizi lafla satanlara
İyi bir ders veren yok ki

Hasır altı doldu suyla
Namert iş görürü hayhuyla
Gerçeği anlatsak şöyle
Bize bir söz veren yok ki

İkna için şefimizi
Emsal verip dengimizi
Savunsak ta kendimizi
Hakkımızı veren yok ki

Bakın bize ne diyorlar
Git işine be diyorlar
Dalkavuğu seviyorlar
Bu tutumu yeren yok ki

Meslektaşını satanın
Kazanca haram katanın
İnsana çamur atanın
Kalbini hiç kıran yok ki

Yine olmadı umduğum
Dertlerim var düğüm, düğüm
Şu oturduğu koltuğun
Değerini bilen yok ki

Mağdur'i yeter yakınma
Başını taştan sakınma
Ne gelirse yaz aklına
Dertlerden ağ ören yok ki

Yusuf Değirmenci 3

11---hayalin Umudun Bitişi Bizde

Ne idik, ne olduk nereye geldik
Hayalin umdun bitişi bizde.
Ağlaya,ağlaya Dünyaya geldik
Bülbülün goncaya ötüşü bizde.

Ömür biter asla gülmez yüzümüz
Sabah kederliyiz akşam üzgünüz
Biraz öfkeliyiz biraz kızgınız
Kaderin dertlere katışı bizde.

Biziz işte ezenlerin ezdiği
Biziz işte yazanların yazdığı
Biziz işte bozanların bozduğu
Namerdin dürüstü satışı bizde

Öfke bizde,keder bizde,güç bizde
Varlık bizde, yokluk bizde,hiç bizde
Emek bizde,kazanç bizde,aç bizde
Yokluğun yuvada yatışı bizde

Yusuf Değirmenci 3

11---hep Koşturdu Yordu Felek

Düştüm ekmek kavgasına
Dağa, taşa, vurdu felek
Girdim hayat çabasına
Hep koşturdu, yordu felek

Düşman oldu çattıklarım
Terk ettiler taptıklarım
Hep suç oldu yaptıklarım
Kanıma da girdi felek

Düz yolda yolum şaşırdı
Dert kazanında pişirdi
Muhannete yol düşürdü
Ödün diye verdi felek

Özledim, sıcak selamı
Duymadım tatlı kelamı
Yalnızlık dolu dünyamı
Bana layık gördü felek

Dediler umudu derle
Yaşanır mı bu kederle
Dertler ile,çilelerle
Çevreme ağ ördü felek

Biliyorum nazardayım
Keder acı ve zardayım
Hayat boyunca zordayım
Umudumu kırdı felek

Canlı,canlı attı nar'a
Parçalattı aç kurtlara
Yolculuk yakın mezara
Defterimi dürdü felek

Yusuf Değirmenci 3

11---insana Göre midir

Korkuların yarattığı güvensizlik
Güvensizliğin verdiği azap
İhtirasların söndürdüğü ocaklar
İçimizdeki rüzgarın yıkıntıları değimlidir?
Felaketin seslenişi değilse
-Peki sizce nedir
-İntizar mıdır öfke midir

Gırtlaklar da düğümlenen hıçkırık
Yanaklarda iz bırakan göz yaşı
Umuda uzanan genç ellerin boşluğu
Boş bakışlardaki hüzün
Kötü bir gidişatın habercisi değilse nedir.
-ihtiras mıdır kin midir

Güçsüzü güçlüye ezdiren orman kanunu
Hizmette kullanılmayan utanç
Çıkarlara hizmet eden yetki
Olumsuzlukların bozduğu moral
Yüreklere saplanan nefret okları
İç sızılarının bitirdiği benlik
-İnsanlığa reva mıdır.
-insanlıkta yeri var mıdır

Sükutu konuşması gereken dilin
Yasaların güçünü yitirmesi
Yutkunması insanların yığın,yığın
Hegemonyası baş tacı edilen liderin
Orkestra gibi yönetilişi temsilcilerin
Kötü sonun başlangıcı değilse eğer
-Ne mana verilmelidir?
-İnsanlıkta düzen böyle midir

Bilgisizliği ne uygulayıcının
Beceriksizliği ne, bencilliği ne yetkilinin
Har vurup harman savruluşuna vergilerin
Zirveler uğruna verilen ödünler
Cennet vatan, eşit düzen ninnileri
Kitleleri uyutma taktiği değilse şayet
-Bu davranışa Ne denmelidir.
- İnsanlığa ne söylenmelidir

Deva bulunmayışı dertlere
Sızlayan yaralara aranmayışı dermanın
Sevinçleri getirecek çarelerin yokluğu
Yazılmayışı kötülüğü yok edecek fermanın
Siyasi ağızlarda cevher oluşu yalanın
Yapılması gerekenin yapılmayışı
Olması gerekenin olmayışı
-İnsana göre midir
-İnsanlık böyle midir

Şair Yusuf Değirmenci.

Yusuf Değirmenci 3

11---insanca Yaşamın da Bir Bedeli Olmalı

Anlatmazsa,gerçekleri dillerin
Umutlara uzanmazsa, yolların
Yeri yoksa, gönüllerde sevgilerin
Sıcak bir ilgi ile sorulmuyorsa, hatırın
Gerçekleşmiyorsa, hayallerin
Şermayesi sen isen, devrilen yılların
İntizarsa,acı ise,sızlanmaksa, yoğun, varın
Bir anlamı var mı? yaşıyor olmanın.
Anlamı kalır mı yaşamanın

Keder yuvalanmışsa, içinize
Sıkıntılar sarım sarımsa, çevrenizde
Yasaklar pranga oluyorsa, becerinize
Gem vurmaya çalışıyorsanız öfkenize
Yaralarına tuz basılıyorsa
Dost eli uzanmıyorsa, kara gününde
Kalabalıklarda dostça bakılmıyorsa, yüzünüze
Kimseler selam vermiyorsa,size
Ne anlamı var ki? nefes almanın.

Yasaklar delinmeli,
Boyun eğilmemeli baskılara,
Birlikte savaşılmalı
Engelleri aşılmalı birer,birer
Açılmalı, suskun ağızlar
Dudaklardan bantlar kaldırılmalı
İnsanlar, bana neci olmamalı

Çalışmalı düşünen kafalar
Herkes hakkını istemeli
Haklar eşit dağıtılmalı
Bir sorumluluk olmalı
Eşitçe paylaşılmalı
İnsan olmak için
İnsanca savaşılmalı.

Bırakmalıyız bananeciliği
Sağlamalıyız birliği
Vekazanmalıyz huzuru dirliği
sağlamalıyız güvenliği

İnsanlıktan çıkanlara
Müeyyide uygulanmalı
İnsan olmanın
İnsanca yaşamanın da
Bir bedeli olmalı.

Yusuf Değirmenci 3

11---insanlık Böyle mi Olmalıydı

Dert çekenler utanır derdini söylemekten
Mutlu olan, hoşlanmaz dertleri dinlemekten.

Neresinden başlarsa başlasın hayatın
Neresini anlatırsa anlatsın size
Faydası olmayacak biliyorum
Etkilemeyecek hiç birinizi
Kendini anlatamayacak size.

Kırılmış gurur ile yaşamak zor dertliye
Ruhunda kasırgalar eser neden niçin diye
Kara bulutlar başında dolaşır
Şimşekler çakar beyninde
Karamsarlığı gizlidir yüreğinde

Yılgınlığı vardır umursamazlıklardan
Kimsenin umurunda olmadığını bilir
Sarım,sarım sarılır kara bahtına
Derdiyle dertliliğiyle yetinir

Dertsizler akşamları dönünce evlerine
Baş başa kalacak karanlık sokalar da garip
Yalnızlıklar eklenecek kaderine
Dertleriyle muzdarip
Derdini anlatacak kimse bulamayacak
Anlatmak istese de çektiği çileleri
Dinleyen olmayacak
Dinlemeyecek birileri
İnsanlık böyle mi olmalıydı
Asırlar boyu böyle mi kalacak

Yusuf Değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

11---isyankar Olmazdım

Sevmeyi seninle öğrendim
Sen aşıladın sevdayı
Seninle tanıdım dünyayı
seninle anladım var olmayı
Sen yanımda olsaydın
umurumda olmazdı Dünya
Aldırmazdım olumsuzluklara
hayat hep güzel olurdu benim için
Üzülmezdim
Seninle olmayı
Seninle kalmayı,
Seninle ölmeyi arzulardımda
Başka hiç bir şeyi
Umursamazdım

Yalnız gecelerimde yanımda olsaydın
Sadakati bıraksaydın avuçlarıma
Bakışların ışık olsaydı gecelerime
Gönlün başkalarına kapalı olsaydı
Bir ömür bana açılsaydı.
İsyan etmezdim
Keşke sevmeseydim
Keşke görmeseydim
Demezdim
kör olsaydı gözlerim diye
haykırmazdım

Unut diye haber göndermeseydin
Yanmasına yanardım sevdanın ateşinde
Kül olup savrulurdum
Sevebilme ihtimalinle
teselli olurdum
Avunurdum
Sitem etmezdim
Bağırmazdım

Bir umut ışığı buraksaydın gözlerime
Bir ihtimal olsaydı seveceğine dair
Aşkıma karşılık alabilseydim
Senin ile olabilseydim
Karşılaştığımıza lanetler okumazdım
Yalnızlıklara haykırmazdım
Karşı gelmezdim hayata
İsyankar olmazdım

Yusuf Değirmenci 3

11---kara Haber

Kara haber***
Bu gün kara haber geldi postadan
Yetiş sevdiğin çok hasta yazmışlar
Gece gündüz adın anar durmadan
Seni arzuluyor yasta yazmışlar

Hep bekledi evlenmedi yıllardır
Hala yüreğinde o sevda vardır
Çektiği ah sana bir intizardır
Deli poyraz gibi esti yazmışlar

Kaç defa doğradı bileklerini
Yatırlara yaptı dileklerini
Ununu eledi eleklerini
Çoktandır duvara astı yazmışlar

Kapandı evinden asla çıkmıyor
Perdeler kapalı camdan bakmıyor
Bacası tütmüyor ateş yakmıyor
Tamamen hayata küstü yazmışlar

O orda perişan ben bur da harap
Ben bittim tükendim bitsin ıstırap
Bari sevdiğimi sen koru ya-rab
Diye dua edip sustu yazmışlar

dost kalemlerden

Senden gayrisini görmüyor gözü
Çiğdem gibi soldu gül olan yüzü
Bir daha görseydi diyormuş özü
Deseler de yüreği pustu yazmışlar..C.H.ÖZ,

Yusuf Değirmenci 3

11---katip Sil Baştan Başa

Katip ne yazdıysan sil baştan başa
Deşme geçmişimi,gitmiyor hoşa
Ne dinleyen,ne anlayan bulursun
Bütün yazdıkların gidecek boşa

Eğer yazar isen beni bulurlar
Bir ıssız köşede çekip vururlar
Namus temizliği derler adına
Birde töre derler gurur duyarlar

Bırak çektiklerim yüzümde kalsın
Hicranım yaş olup gözümden aksın
Gurbette çilenin ne olduğunu
Sen hiç çekmedinse anlayamazsın

Yeter, İsrar etme,özele girmem
Unuttum geçmişi,bir şey diyemem
Kara talihimi aklayamadan
Bildiğim tek şey var köye dönemem

Genç yaşta çilenin anıtı oldum
Çok pişmanlık duydum,saçımı yoldum
Hayat bir fırtına esti başımda
Mücadele ede,ede yoruldum

Meyhane meskenim,içkidir dostum
Yoktur hayat için amacım,kastım
Ele bahar olan bana kış oldu
Hiç kimseye değil,bahtıma küstüm

Ne sıcacık yuva,ne sıcacık aş
Ne halime yanan,nede bir dert taş
Umuda yolculuk yarıda kaldı
Taştan taşa düşer bendeki bu baş

Ne bir insan oğlu,şefkat gösterdi
Ne bir postacıyla haberim geldi
Yapa yalnız düşlerime sarıldım
Yalnızlık odanda arşa yükseldi

İnanma saç ağarmışsa,başımda
İşte hüviyetim,otuz yaşında
Belki felaketim bekliyor beni
Buradan çıkar çıkmaz köşe başında

Soranlara deki,tanımam bilmem
Hayatım boyunca ağlarım gülmem
Tek satır yazarsan benle ilgili
Beni bulamazsın bir daha gelmem

18-7-1970

/

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

emekli em müdürü

Yusuf Değirmenci 3

11---kavuşurum Sanmıştım, Bahtımın Güneşine

Kavuşurum sanmıştım, bahtımın güneşine
Bir hevese kapıldım, düştüm bir kız peşine

Vuslata ereceğim, hayali kuruyordum
Oda sever mi diye, kendime soruyordum

Her gece gök yüzünde, seyre daldım yıldızı
Ben uzaktan uzağa,böyle sevdim o kızı

Sevgi anlatan sözler, dolanırken dilime
Gidip açılamadım, güldüler bu halime

Davul dengi dengine, sana varmaz dediler
O kız istese bile, baba vermez dediler

Sürükledi yüreğim sonu gelmez sevdaya
Derman değil derdime, kadım bu yolda yaya

Alev,alev tutuştum yanıyor yanıyorum
Bir yaralı yüreğim hep sevda kanıyorum

Oda bir kalp taşıyor sevilmek ister sandım
Bu sevdanın ateşi harlandıkça ben yandım

Umduğum hiç olmadı boşa çıktı hayaller
Ben sevdanın çölünde yanarken aldı eller

Çektim aşkın yerine hasretin sancısını
Dil varmaz anlatmaya öykünün arkasını

Bu kararan bahtıma, sonunda boyun eğdim
Kahretmem sitem etmem ben canımdan çok sevdim

Yusuf Değirmenci 3

11---kendimiz Ettik

Akmadı çağlayan, derelerimiz
Yok mu gönüllerde, hiç bir yerimiz
Bize ihaneti, kaderlerimiz
Etmedi güzelim, kendimiz ettik

Sevgi öfke oldu, bundan taşkınız
Hala kararsızız, hala şaşkınız
İkimizde sevdik, bizim aşkımız
Bitmedi güzelim, kendimiz bittik

Feryadın figanın, intizarında
Olmak ister idim elbet yanında
Kader bu sevdayı, aşk pazarında
Satmadı güzelim kendimiz sattık

Bizi aşk ateşi,yaktı yandırdı
Yağmur yağdı üstümüzde bindirdi
Sanma yağmur başa şimşek indirdi
çekmadı güzelim kendimiz çaktık

içimizi yangın, sardı ve yandık
yürekler yaralı içten kanadık
kader ayrılığa set çekti sandık
Çekmedi güzelim kendimiz çektik

Unut beni dönmem sana bilesin
Dilerim sen bensiz mutlu olasın
Sevgi hamuruna öfke mayasın
Katmadı güzelim kendimiz kattık

Bizim hatamızdır bu dert bu keder
Pişmanlık duyarak oluruz heder
İsyana ne gerek ne yaptı kader
Çatmadı güzelim kendimiz çattık
....

Yusuf Değirmenci 3

11---kendinde Ara

KENDİNDE ARA****

Yakınılmaz çile dert ve kederden
Yaprağı dikeni gülü gül eden
Ararsan bulursun bin türlü neden
Hatayı kusuru kendinde ara

Yanlış doğru verilen her kararın
Sonucu sanadır karin zararın
Hepsinin toplamı varlığın varın
Yarımı küsuru kendinde ara

Dünya üzerimde hayat imtihan
Azmim ve iraden sana bir nişan
Engelleri aşar her güçlü insan
Nedeni nasılı kendinde ara

Yusuf Değirmenci 3

11---kimselerle Konuşmuyor ki

Onu bana sorma git de kendin gör
Susmuş kimselerle konuşmuyor ki
Evin duvarına senin resmini
Asmış kimselerle konuşmuyor ki

Oldum diyor bir sevdanın tutsağı
Andırıyor gözleri bir ırmağı
Tek nefes alıyor, hayatla bağı
Kesmiş kimselerle konuşmuyor ki

İntizar ediyor eski aşkına
Seni yerleştirmiş gönül tahtına
Öyle gözüküyor kara bahtına
Küsmüş kimselerle konuşmuyor ki

Yusuf Değirmenci Emekli em.müdürü

Yusuf Değirmenci 3

11---mahsun Duruşunun Sebebi Nedir

Yine çok mahzunsun canın sıkılmış
Gözünün önüne kaşın yıkılmış
Baktım yanağına yaşlar dökülmüş
.....-Akan göz yaşının sebebi nedir
.....-Kırgınlığın küskünlüğün kimedir

Hüsranı ilk defa gördüm yüzünde
Sanki yuva yapmış hicran gönlünde
Çok değiştin bir sır gizlidir sende
.....-Mahsun duruşunun sebebi nedir
.....-Kırgınlığın küskünlüğün kimedir

Şen kahkahan susmuş, burdan gideli
Gözlerinde yaşlar andırır nil'i
Çok mu acı gençliğinin bedeli
.....-Söyle intizarın sebebi nedir
.....-Kırgınlığın küskünlüğün kimedir

Yusuf Değirmenci 3

11---matemi torunlar tutacak

Her senenin bitişinde yılbaşı gelecek
Zaman çalan eğlencelere
Akın devam edecek

Geçen yıllar insanlığa kahredecek
Açılmayacak gaflet uykusunda ki gözler
Zaman, bütün anısızlığı ile yürüyecek
Saatler geçmişe nasıl gülüyorsa
Gelecekte de gafletimize öyle gülecek.

Ağlayacak torunlarımız asırlar sonra
Zamanı katlettiğimize
Övünç duymayacaklar geçmişleriyle
Kahredecekler bize
Tanık olamayınca anıtsal eserlerimize
İnanmayacaklar yaşayıp göçtüğümüze

Geri çağıracaklar yitirilen zamanı feryat figan
Giden zaman geriye gelmeyecek.
Saatler hala dönecek. Bir eksen etrafında
Zaman durmak bilmeyecek

Ölümüne ağıtlar yakılırken ölenin
Adı bile anılmayacak zamanı öldürenin
Bir müddet sonra unutulurken ölenler
Tarihler boyu anılacak
Zamanın değerini bilenler
Yitik zamanlar için torunlar matem tutacak
Atalarını kahırla anacaklar
Yitirilen zaman için
Matem tutacak ağlayacaklar

Yusuf Değirmenci 3

11---mutlu Ölebilir miyim

Baba şefkati nasıl şey
Anne sevgisi nedir
Ben bunları bilemedim
Babamdan hep dayak yedim
Annemi zaten görmedim

Sokaklar soğuktu
Hiç değilse dayak yoktu
Kendimi sokaklara attım
Köprü altlarında yattım

Her çocuk uyurken sıcak evinde
Kedilere ortak oldum çöp tenekelerinde
Aç kaldım bir dilim ekmek veren olmadı
Süründüm halimi gören olmadı
Hakir görüldüm horladım
Hep kovuldum hırpalandım
Dövüldüm hiç sevmediler
Buda insan demediler
Güler yüz göstermediler
Beni hiç sevemediler
Suç oldu sokaklarda yaşamak
Kolay mı bu cefayı taşımak

Kırılmış gurur ile
Çiğnenmiş onur ile
Olur mu mutlu yaşamak
Meraktayım soruyorum
Sevginin resmini yapabilir misiniz
Hasarlı güven duygumun tamiri var mı
Ne cevap vereceksiniz
Bana ne söyleyeceksiniz
Bana siz
Mutluluğa bakabileceğim
Bir umut penceresi açabilir misiniz?
Muhtaç olduğum o pencereden
Mutluluğu gösterebilir misiniz?
Huzuru verebilir misiniz

Özlemlerimi giderebilir miyim
Sevilmeye layık
Sevme hakkına sahip olabilir miyim
Her mutlu insan gibi
Bende mutlu olabilir miyim
Kahır yükü taşır iken insanlar
Mutlu ölebilir miyim

Yusuf Değirmenci 3

11---ne Çıkar Böyle Yaşamaktan

Ne çıkar böyle yaşamaktan
Neden hoş gelir size meyhane köşeleri
Buralar dost değildir hiç birinize
Yolunu yitirmişlerin teselli yuvası
Çaresizlerin uğrak noktası buralar
Bu ıstırap çukurunda boğulmaktan
Ne çıkar.

Harap olmuşların şerefine
Kadeh tokuşturuyorsunuz
Esir alıyor alkol sizi
Unutuyorsunuz kendinizi.
Çaresizliğe içiyorsunuz
Gizliyormuşçasına Çaresizliğinizi
Çabasız,gayretsiz olmaktan
Hayat savaşından kaçmaktan
Kaçınmaktan
Ne çıkar.

Bir çıkar yol aranmalı
Bir çare bulunmalı
Alkolün esiri olmamalı insanlar
Böylesi yaşamaktan
Şişeler denizinde boğulmaktan
Ne çıkar.

Meyhane köşeleri dost değildir insanlara
El uzatmaz düşkünlere buralar
Bu çatılar var ya bu çatılar
Yolunu yitirmişlerin uğrak noktası
Harap olmuşların barınağı
Sağ iken ölmüşlerin kahır yumağı
Böylesi yaşamaya yaşamak denmez
Dünyadan el çekilemez
Esir olunmamalı şişelere
Boyun bükülmemeli kadere
Böyle yaşamaktan
Ne çıkar

emekli emniyet müdürü

Yusuf Değirmenci 3

11---ne Hale Geldik

Nerde asaletin hakkın alıcın
Bittimi haksıza dikilen hıncın
Haksızlığa adaletin kılıcın
Çekmeye, çekmeye ne hale geldik

Payeler verildi düzenbazlara
Doğruluk mu oldu yüzlerde kara
Hak aramak için bu meydanlara
çıkmaya, çıkmaya ne hale geldik

Bu ihmalde payı vardır herkesin
Bağır da gür çıksın kısılan sesin
İffet namus doğruluğun çivisin
çakmaya, çakmaya ne hale gedik

Ya hiç dedik ya istedik hepsini
Düşünmedik başkasının nefsini
Özgürlük istedik meşalesini
yakmaya, yakmaya ne hale geldik

Azınlığın işi tıkır yolunda
Yakınmalar çoğunluğun dilinde
Sokaklarda insan seli halinde
Akmaya, akmaya ne hale geldik

Toplumda payeyi haksızlar aldı
Haklının hakkını bilerek çaldı
Kötülük yapanın yanına kaldı
Takmaya, takmaya ne hale geldik

yalana dolana inandık yine
hiç değer vermedik baktık zikrine
Yazan çizen aydınların fikrine
Bakmaya, bakmaya be hale geldik

köyden şehre göç başladı durmuyor
bunun sebebini kimse sormuyor
tarlalar boş kaldı ürün vermiyor
ekmeye- ekmeye ne hale geldik

halk soyuldu sağım- sağım sağıldı
sevgi saygı bitti birlik dağıldı
fitne fesat odakları çoğaldı
yıkmaya- yıkmaya ne hale geldik

toprağı sel alır bozkır ovalar
kesilir yerine konmaz ormanlar
geleceğe verilecek fidanlar
dikmeye- dikmeye ne hale geldik

Yusuf Değirmenci 3

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

11---o Gün Öyle Bir Gündü ki

O gün, öyle bir gündü, ruhen yıkılmış idim
Ele bayram düğündü, kahır ile yüklendim

Düşerken gözlerimden, yanağıma göz yaşlarım
 Birer ikişer okuldan. geldi arkadaşlarım

Sınıf arkadaşlarım, tatilden dönüyordu
Bu kıskançlık değildi, özlemim büyüyordu

Arkadaşlar gelirken, bürünmüştüm kedere
Kırılmış umutlarla, boyun eğdim kadere

Öğrenimde yarı yıl tatildi tüm okullar
Yuvaya kavuşanlar şimdi mutluydular

Bu okuma tutkusu,hiç sönmemişti bende
Umut dolu insandım, heyecan bedenimde

Arkadaşla gelince, yaramı deşmişlerdi
Sen neden okumadın, ne oldu demişlerdi

Anne mutlu, mesuttu, hasret ile sarıyor
Çekilmez bu manzara, bana acı veriyor

Ben liseye kaydolup, okumak istiyordum
Allah'a yalvararak, mucize bekliyordum

Yoktu okulla ilgim per perişandır halim
Yoksulluk büktü belim, artık mutlu değilim

Kaptırmışım kendimi, bu hayal rüzgarına
Yelken açmam gerekti, bahtımın rüzgarına

Başıma ne gelirse razı, idim bu yolda
Takılmıştım o sese, aklım kaldı okulda

Kararan şu bahtımda, hicranla yanıyorum
Okula gidemedim, ben yine ağlıyorum

Yusuf Değirmenci 3

11---o Yarin Sözleri Örseler Beni

Efkar beni sarım sarım sarıyor
Dili zehir saçıp sinem yarıyor
Her kelime gururumu kırıyor
O yarin sözleri örseler beni

Ne baharım oldu, sensiz ne yazım
Kalbim delik deşik, artıyor sızım
Kanadı kırılmış, kuştan farksızım
İnan herkes acır görseler beni

Seviyor der yarden bunu ummazdım
Sevgime elimle bir mezar kazdım
Dost diye sarılır hiç yakınmazdım
Feleğin eline verseler beni

Sevdiğim yar oldu bırakıp giden
Bu yük ağır taşımıyor bu beden
Kaçmak istiyorum ben bu yöreden
Uzak diyarlara sürseler beni

Her nefes alışım benim zararım
Tek çıkar yol belki ölmek kararım
Ne yazmaya yazılmaya yararım
Karalı defterim dürseler beni

Beş paralık oldu şerefim şanım
Çarmıha gerseler yanmazdı canım
Yanar kül olurdum akmazdı kanım
sırça bir kalp gibi kırsalar beni

Yusuf Değirmenci 3

11---olmadı

Olmadı

Gönülden Gönül’e bir köprü kurdum
Yıllarca bekledim geçen olmadı
Dört yolun çatına el açıp durdum
Gönül kapısını açan olmadı

Yanarım dokunup yaramı deşme
Merak etme sorma peşime düşme
Yolun kenarında yaptırdım çeşme
Galipte suyundan içen olmadı

Yağmur oldum derelerde çağladım
Köşelerde gizli gizli ağladım
Uçan kuşa bile umut bağladım
Yakınımdan dahi geçen olmadı

Yalnız yaşamaktan usandım bıktım
Utanmayı attım hayâyı yıktım
Sevda pazarında pazara çıktım
Alıcı gelmedi seçen olmadı

Bir değil ki elbet binlerce derdim
Dokunsalar sazlar gibi inlerdim
Dost olanın dertlerini dinlerdim
Bana yüreğini açan olmadı

Ne selam denildi ne el verildi
Sinirlerim bir yay oldu gerildi
Çilelerim sere serpe serildi
Beraberce çile saçan olmadı

Yusuf Değirmenci 3

11---sabrederek Yaşayana Merhaba

Hayat starına doğru koşanın
Yatağına sığmayıp ta taşanın
Her türlü cefasını tadıp yaşamın
Sabrederek yaşayana merhaba

Seçe,seçe karasını,akını
Unutmadan kökeninin kökünü
Bir ömür boyunca hayat yükünü
Yakınmadan taşıyana merhaba

Tamamen olmuşsa idealist tip
Eğriye sapmadan doğruya gidip
Kendi dertlerini bertaraf edip
Başka başlar kaşıyana merhaba

Eğilmeden dik tutarak başını
Sabrederek sık sıka dişini
Dostluk köprüsüne sevgi taşını
Eklemeyi düşleyene merhaba

Huzuru arayan hakkı koruyup
Karanlığı yırtmak için okuyup
Gönül gergefinde sevgi dokuyup
Nakış nakış işleyene merhaba

Yusuf Değirmenci 3

11---sakın Aldanma Gönül

Gönül bilmem ne tez ihtiyarladın
Böyle gerçekleşmez senin muradın
Sevginin değerin anlayamadın
.....Sende bu dünyada yaşarım sanma.
.....Dünya yalan gönül sakın aldanma

Gönül,birden bire,mateme dalma
Karartma dünyanı içinde kalma
Aklını kim çeldi,inanma kanma
.....Toplumdan uzakta pişerim sanma
.....Tuzaklar doludur sakın aldanma

Ne olur neşeme,bir neşe katsan
Sen bir meyhanede,bir kadeh atsan
Çalışsan dünyaya eser bıraksan
.....Kendince hayata koşarım sanma
..... uyuşma silkelen sakın aldanma

Dostlukla derdine çare bulursun
Sevgi haz verdikçe hep şad dolsun
Geldin gideceksin, dostların olsun
.....Bulurum derdimi deşerim sanma
.....Saygın ol dinlerler sakın aldanma .

Boyun büktüm susuz kalmış gül gibi
Sararıp kurudum kırık dal gibi
Sayende talihim küstü el gibi
.....Küskün kalbe sevgi döşerim sanma
.....Seni sevmez kimse sakın aldanma

Yusuf Değirmenci 3

11---sana Nasıl Dost Diyeyim

Sana nasıl güvenip dost diyeyim
Kara günde arayıp da sordun mu?
Acılara gark olduğum günlerde
Sevgi ile okşayıp da sardın mı?

Hep özveri derdin benden bekledin
Ne istersen yaptım,yine istedin
Doymaz arzulara yeter demedin
İhtiraslarına hiç gem vurdun mu?

Olmazları olur etmem istedin
Ömür boyu kahır yutmam istedin
Kimse güçlü,onu tutmam istedin
Çaresizin yardımına verdin mi?

Yükseklerde uçtun nam olsun diye
Reklamını yaptın şan olsun diye
Çıkar dişlisine yem olsun diye
Beni isteyene karşı durdun mu?

Hep tavrını koydun güçlüden yana
Sırt çevirdin kim düşkünse sen ona
En ağır sözleri aldın ağzına
Gurur kıranlara engel oldun mu?

Konuşurken güzel sözler söylerdin
Alay ettin herkes ile eğlendin
Varsa yoksa bir ben varım,ben derdin
Oda insan deyip elden tuttun mu

Yusuf Değirmenci 3

11---sana yakışmıyor Münevver

Salınıp gezerken edayla nazla
Kızmak sana yakışmıyor münevver
Anladım kendine güvenin fazla
Bozmak sana yakışmıyor münevver

Sensin bu gönlümün en son durağı
Sensin sevda bayrağımın direği
Bakışınla seni seven yüreği
Süzmek sana yakışmıyor münevver

Çok var mı ki o buluşma gününe
Hislerimi sersem senin önüne
Girmek isteyince senin gönlüne
Bezmek sana yakışmıyor münevver

Sana gönül verip aşık olandan
Ayrılıp buradan uzak kalandan
Uzaklardan sana mektup yazandan
Bezmek sana yakışmıyor münevver

Kaç kez mektup yazdım ettim intizar
Her güm umut ettim bir cevap yazar
Dönülmez sevdama genç yaşta mezar
Kazmak sana yakışmıyor münevver

dost kalemlerden

Sevdanla gezerken divane, deli
Başımda hala o ilk kavak yeli
Görünce yüzüne kapayıp eli
Süzmek sana yakışmıyor Münevver...' Mustafa Bay, 'ZEYBEK HOCA'

Yusuf Değirmenci 3

11---sen Benim Dünyam sın

SEN BENİM DÜNYAMSIN

Gülüşün!
Gündüzlerimin güneşidir
Tebessümün!
Gecelerimin dolunayı
Gözyaşın!
Yüreğime yağan muson yağmurlarıydı
Gelişin!
Renkli çiçekli yeşil baharım
Sevgin!
Açtı yüreğimin paslı kapısını
Yakınlığın!
Umutlarıma kol kanat oldu
Tatlı sözündü!
Kulaklarımda ki hoş seda
Okşayışlarındı!
Ciğerlerime dolan nefes
Endamındı!
Ruhumu ısıtan yaz güneşi

Gidişin,
Güz günlerinde ki sarı yapraklarım
Öfkelen işin,
Umut ufkumda kararan bulutlar
Haykırışlardır
Hayal dünyamı sallayan deprem
Kindar bakışların
Başıma inan yıldırımlar oluverdi bir anda

Ayrılık
Beni titreten çat çat ayazlardı
Yokluğun
Zemheride kışa döndürdü sıcak yazlarımı
Sensizlik
Benim dünyamın sonu oldu
Yıkma başıma dünyamı
Haydi, gel artık
Kaldır uzak yolları aradan
Daha nasıl anlatayım sana sevgimi
Anla beni
Sen benin dünyam sın

Yusuf Değirmenci 3

11---sen Benim Dünyamı Ters Yüz Çevirdin

Ben vuslatı çok istedim seninle
Evlenmemiş olsan bile benimle
Hiç değilse tatlı tebessümününle
.....-Çaresiz gönlüme sen umut verdin
.....-Düşüncem sen oldun,sen oldun derdim

Gam yemem kalbimde yer verdim diye
Üzülmem bu sevda tek derdim diye
yakınmam sevdandan çok çektin diye
.....-Karanlık dünyama ışık gönderdin
.....-Düşüncem sen oldun,sen oldun derdim

Bu aşk gizlerimi ortaya serdi
Sökemedin içimden ki bu derdi
Sevda barajına gönül su verdi
.....-Umut bentlerimi yıktın devirdin
.....-Düşüncem sen oldun,sen oldun derdim

Sonu ayrılıkmış ne bilecektim
Elimi, değmeden sevdanı çektim
Sana sevgi dolu bakışlar diktim
.....-Sevmeyi öğrettin kalbime girdin
.....-Düşüncem sen oldun,sen oldun derdim

Söz dinlemez gönül seni sayıklar
Işığımı perdeledi bulutlar
Birer birer söner oldu umutlar
.....-Sen benim dünyamı ters yüz çevirdin
.....-Düşüncem sen oldun,sen oldun derdim
Aralık 1969
em.em.md.

Yusuf Değirmenci 3

11---sen Hiç Üzülme

El ele verelim gel be güzelim
Sana bağlamışım bel be güzelim
Gayrı göz yaşını sil be güzelim
Diyenler gelecek sen hiç üzülme

Ellerin kınalı, beyaz gelinlik
Giyip de gel böyle olsun evlilik
Ben sana tutkunum, sevdim üstelik
Diyenler gelecek sen hiç üzülme

Üzülme terk eyle sen intizarı
Eşsin başınızda sevda rüzgarı
Çiçek açsın gönlünüzün baharı
Diyenler gelecek sen hiç üzülme

Gelinlik giyersin düğün gününde
Mutluluğu bulacaksın sonunda
Elbette olacak yuvan seninde
Diyenler gelecek sen hiç üzülme

Seversen çok mutlu olursun kızım
Silinir yok olur gönülde sızın
Bahtını belirler şu yalın yazın
Diyenler gelecek sen hiç üzülme

Yusuf Değirmenci 3

11---sevgili Karım İsminaza

Kırk yılı beraber devirdik geçti
Dertleri sinede kavurduk geçti
Yılları birlikte savurduk geçti
Mutluluğu böyle bulduk ikimiz

Geceleri gündüz ettik çalıştık
Zorluklara göğüs gerdik alıştık
Yarım ekmek bulduk isek bölüştük
Evimizi böyle aldık ikimiz

Ekmeğe katık tı iki baş soğan
Gıptayla baktılar oldular hayran
İki gönül birdi samanlık seyran
Sen ana ben baba olduk ikmiz

Bazı gün üzüldük bazen sevindik
Zorluklar göğüs gedik direndik
En sonunda gayemize biz erdik
Birlikte mutluluk bulduk ikimiz

Sorunları çözdük erdik refaha
Gözünde yaş görmeyeyim bir daha
En sonunda şükür dedik Allah 'a
Hayatın sonunda güldük ikmiz

/

Yusuf Değirmenci 3

11---sitem

SİTEM

Yazıksı acımalar burmasa yürekleri
Düşünceler yenik düşmese çaresizliğe
Umarsı eller avuç açmasa yokluğa
Kulak zarlarını yırtmasa iniltiler
Gözbebeklerine perde olmasa umutsuzluk
Bir umut ışığı yalasa kirpikleri.

Mayalanmasa sigara dumanıyla keder
Bir şişe içki olmasa mutsuzun sığınağı
İhtiras fırtınası yozlaşarak esmese
Dağıtmasa adalet yağmurlarını
Soğutsa yanan yürekleri

Bürokrat bir engeli taşımasa evrakçı
Bir şarlatan dil yanıltmasa yetkiyi
İşsiz adımlar ezmese sokakları
Kanaat evreninin yolları kapanmasa
Sevginin çengelini oluştursa tokalar
Dalavere rüzgarı dağıtmasa güveni
Yıkmasa umut çatılarını
Cennet ederdik evreni.

Emekli Em. Müd.

dost kalemlerden

umutsuza umut olan şairim
sitem eylemenin zamanı değil
okuduğum bunca güzel şiim
zaman küsmenin zamanı değil....dost şeref

Yusuf Değirmenci 3

11---sorumlu

Başıma gelenin tek sorumlusu
Ben değilim buna sende ortaksın
Tüm hayallerime kurul du pusu
Pusu kuranlara sende ortaksın

Bu dert beni gurbet ile savurdu
Hasret yaktı ciğerimi kavurdu
Hayatımda çektiğim yük ağırdı
Yükü yükleyene sende ortaksın

İçime öfkenin zehri akıyor
Her türlü ihanet canım yakıyor
Vefasızlık güvenimi yıkıyor
Güven yıkanlara sende ortaksın

Yusuf Değirmenci 3

11---sorun

Şayet sorarsanız her yerde varım
Ben sevgiyi taşıyan bir katarım
Nerde akşam olsa orda yatarım
Uçarken görürler kuşlara sorun

Sevgi tohumları ekerim yurda
Gezinirim tarla bahçe çayırda
Dağlarda ovada kırda bayırda
Ayağım takılır taşlara sorun

Derman olmak için yürek derdine
Çağırın gelirim Çin'e Mardin'e
Canım kanım helal mert'im merdine
Mektuplar yazdığım tuşlara sorun

Çaresiz biçare deliye döndüm
Parlayan alevdim ıslandım söndüm
Ağustosta yandım, Ocakta dondum
Üşüyüp donduğum kışlara sorun

Bin türlü soruyla doludur başım
Namuslu ve dürüst benim yoldaşım
Sabrede, sabrede çatladı taşım
Ağzımda sıktığım dişlere sorun

Her gün bu hayata ederim sitem
Bülbül gibi viran bağda mı ötem
Şehit olanlara tutarım matem
Yanağıma akan yaşlara sorun

Olmaz demediler umut verdiler
Bin bir türlü bahaneyi serdiler
Kapılarda git yarın gel dediler
Halden bilmez büyük başlara sorun

Düş gördüm hayale kapıldım boşa
Yoruldum tükendim ben koşa, koşa
Yenildim şu hayat denen savaşa
Beni sarpa saran işlere sorun

dost kalemlerden

Hasret bu kolay mı, içim yanıyor,
Yalnızım ruh dahi seni anıyor,
Gözler yaş yerine sanki kanıyor,
Üstünde çizilmiş, kaşlara sorun. -Bedri Tahir Adaklı

Yusuf Değirmenci 3

11---söylesene Ne Geçiyor Aklından

Söylesene ne geçiyor aklından
Daha fazla ödün verememem sabrımdan
Kastın beni öldürmek mi kahrımdan
.....Gider isen hasretini taşırım
.....Özlemini çeke çeke yaşarım

Yeter bunca sabır taş olsa çatlar
Söyle hatam nedir ne kusurum var
Ömür boyu bana böyle intizar
.....Eder isen sevgin için taşırım
.....Sabrederim korkma ölmem yaşarım

Kalbim sana bağlı hep sende mukim
İkide bir sordun dedin ki o kim
Yalana inanıp şayet bana kin
.....Güder isen sevgim için taşırım
.....Sevgim güç verdikçe ölmem yaşarım

Yusuf Değirmenci 3

11---tahammül Kalmadı Bende

Asık suratını yaşlı gözünü
Görmeye tahammül kalmadı bende
Hep intizar ettin döndün yüzünü
Sormaya tahammül kalmadı bende

Bilmeyenler derki ondan umulmaz
Bana ettiklerin hiç unutulmaz
Söylediğin acı sözler yutulmaz
Görmeye tahammül kalmadı bende

Her geçen gün bende dertler katladı
Öfke dolu sinir küpüm patladı
Un ufaktır sabır taşım çatladı
Durmaya tahammül kalmadı bende

Sabır taşımı çatlattın yok oldum
Kendimi delirmiş bir halde buldum
Sabır gergefinde sabır dokudum
Örmeye tahammül kalmadı bende

Sanki kör kuyuya attın aht'ımı
Bir karanlık dehliz ettin bahtımı
Gönül köşesinde senin tahtını
Kurmaya tahammül kalmadı bende

Alev alev yandım söndüm eridim
Yana yana küle döndüm eridim
Bu sevdayı kalbe gömdüm eridim
Vermeye tahammül kalmadı bende

Yusuf Değirmenci 3

11---talihi Tersine Döndüremedik

Görüşmek üzere ayrılmış idik
Yıllar geçti hala görüşemedik
Hak ettiğimiz o umutlara
Uzandık, uzandık erişemedik

Ne oldu özlenen o mazimize
Neden sırt çevirdi mutluluk bize
Öfkeler gölge düşürdü sevgimize
Bir daha kaderle barışamadık

Dayandı, dayandı çatladı yürek
Gittim türbelere diledim dilek
Her türlü oyunu oynadı felek
Birlikte felekle savaşamadık

Hiç değilse dosta düşmana inat
Bir yerlerden bir selam sal rahatlat
Bayramdan bayrama olsun bir kart at
Sevgi tutkalıyla yapışamadık

Yollar değil dostlar ayırdı bizi
Eksiltmedi yıllar şu sevgimizi
Aşkın yüreğimde bir tatlı sızı
Göz yaşı akıttık dindiremedik

Sakın ha bunlara sen etme kahır
Hayatı kendine eyleme zehir
Olan olacaktır sonuçta ahir
Talihi tersine döndüremedik

Yusuf Değirmenci 3

11---televizyon

Belirli belirsiz çizgidir ufukta umut
Yaşamak dünyayı taşıyan kahır treni
Çileler miras bırakılmış köylüye
Gözler küçümser bakışlarını dikmiş
Köy diye,köylü diye.

Varoşlar beraberinde taşımış sorunları kentlere
Kollar aynı çarkı çeviriyor bir dilim ekmek için
Yok artık eski bayramların sevinci
Babalar boynu bükük duruyor bebelerine karşı
Analar bir eski paçavrayı bayramlık yaparken
Acılar bütün yüreklerde aynı.

Dişi gözler çaresiz bekliyor kapıyı
Keder öğüten değirmendir düşkün bir yuva
Acı atına binmiş silahşordur bağrı yanık analar
Özlem kitabını yazar yol bekleyen göz bebekler
Ekran makinelerin yarattığını tanıtır bıkmadan
Albenili reklamlar yayınlanır usanmadan
Yoksul ana kocasını paylar beyaz cama baka,baka
Durmadan dinlenmeden söylenir durur
Şu lazım, bu lazım, o lazım
Kocanın kulaklarını tırmalar bun ses
Lazım, lazım,lazım
Suskun ve çaresizdir
Ev reisi zavallı kazım.
Hanımın her gördüğünü alası gelir
Kazımın ise televizyonu
Yere çalası gelir.

Yusuf Değirmenci 3

11---tutunduğum Dallarımı Kestin Daha Ne İstersin

Kuma yazmadım sevdamı,sular silecektir sanma
Bensiz geçen ömründe, oda gülecektir sanma
Neyim varsa her şeyimle, sana gelmiştim amma
Darılarak suratını, astın daha ne istersin

Oksijenim nefesimdin,ciğerlerime dolmuştun
Seher vakti güneşimdin.Önce ışığım olmuştun
Ben sana muhtacım diye,sıcaklığına koşmuştum
Hatam neydi söylemedin, küstün daha ne istersin

Sevene sevgi gerekken,sen karşılık veremedin
Dilin mızrap oldu vurdu.bense tel oldum inledim
Yanına her gelişimde,intizarını dinledim
Gittin geldin damarıma, bastın daha ne istersin

Vefasızlık tatmak varmış,meğer benim kaderimde
Vicdanına sende hesap, verirsin günün birinde
İstiyorsan onu da al,tek can kaldı bedenimde
Bari söyle neydi bana,kastın daha ne istersin

Kovdun gönül sarayından,ettin beni bir budala
Kuldan böyle zulüm olmaz,Hakkın yarattığı kula
Kırık kanatlı kuş gibi,kondum tutundum bir dala
Tutunduğum dallarımı, kestin daha ne istersin

Yusuf Değirmenci 3

11---unutmak kolay değil aklımdan çıkmıyorsun

UNUTMAK KOLAY DEĞİL AKLIMDAN ÇIKMıYORUSUN***

Unutmak kolay değil,aklımdan çıkmıyorsun
Seni çok seviyorum yüzüme bakmıyorsun
Serdin dertler postunu seversen say diyorsun
Yıllarca uğraş verdim dertleri sayamadım

seni seven yüreğim sanki ürkek bir serçe
Yere düşse kırılır. çünkü madeni sırça
sensizlikten dağıldı.o şimdi param parça
Dağılan parçaları,yalnız toplayamadım

Gözlerimin önünden ayrılmaz durur yüzün
Sen benden ayrılalı kan ağlar iki gözüm
Sanmayın uykudayım yorganım dolu hüzün
Gözüme uyku girmez sensiz uyuyamadım

Ben avcı sen ceylandın sevdanın ormanında
Nefesine muhtaçtım bu yürek yangınında
Dostlardan haberini aldığım zamanlarda
Seviniyordum amma sesini duyamadım

Bulabilme umudu yollara attı beni
Destanlaştı sevdamız dillere attı beni
Hasret mecnun misali çöllere attı beni
Vuslatın vahasında suyuna doyamadım

dost kalemlerden

Yıllar geçti ayrı kaldın yanımdan yurdumdan
Senden ayrı kalmak bezdirir beni canımdan
Duy sesimi bekletme gel anla şu halımdan
Adresini kaybettim kimseye soramadım.....Hikmet Atiş

'Bir türlü İki yakam, bir araya gelmedi
İçimdeki arzular, ölür dedim ölmedi
Kaderim böyle imiş, garip yüzüm gülmedi
Karıştı dünya ahret, sıraya koyamadım...' Mustafa Bay, 'ZEYBEK HOCA'

Yusuf Değirmenci 3

11---unutulmuyor

UNUTULMUYOR

Silinmez gönlümden geçmişin izi
Ara sıra hatırlatır bir sızı
Giderken söylenen sitemkâr sözü
Unutmak ne mümkün unutulmuyor

Her gün hatıralar harlanır yanar
Aklıma geldikçe ciğerim kanar
Mazide yaşanan tatlı anılar
Unutmak ne mümkün unutulmuyor

Annem diye hatırlatır çocuklar
Kızım fotoğrafın koynunda saklar
Bunları gördükçe gözlerim pınar
Unutmak ne mümkün unutuluyor

Gidenin peşine gitme diyorlar
Kendini perişan etme diyorlar
Vefasızın yasın tutma diyorlar
Unutmak ne mümkün unutulmuyor

Söndür ateşini yanmam desem de
Dildir yalan söyler kanmam desem de
Bir daha adını anmam desem de
Unutmak ne mümkün unutulmuyor

Yusuf Değirmenci 3

11---utandım

Ne vaatler dinledim hiç olası olmayan
Nice insanlar gördüm olandan ders almayan
Menfaati bitince dost adını anmayan
……Herkesi özü doğru sözü doğrudur sandım
……Riyakar gülen yüzden yalanlardan utandım

Bütünü unutturdu yarımı peşkeş çekti
İhtirası uğruna fesat tohumu ekti
Düşünmediği tek şey her canlı ölecekti
……..Kral çıplak demeyen riyakârdan usandım
……..Gördüğüm manzaraya duyarsızdan utandım

İçten art niyet taşır yüze anam bacım der
Çektiğiniz acılar elbet benim acım der
Yaşamaktır sarayda benim de amacım der
……Bize tepeden bakan öfkelerden usandım
…….Kuklacının elinde kuklalardan utandım

Yusuf Değirmenci 3

11---vay Der Geçeriz

Nehir,nehir akar durur yaşımız
Kurtulmaz, kederden, dertten başımız
Bir gün varsa, bin gün yoktur aşımız
Nedir diyen olsa, çay der geçeriz

Kış eder baharı,çöl eder yazı
Söyler icabında, en kötü sözü
Ömrümüz boyunca kullanır bizi
Yinede biz ona, bey der geçeriz

Kürsüde bin türlü yalan vaatler
Açılır o zaman, arada setler
Onda dile gelir, sende ki dertler
Alsın verdik gitti, rey der geçeriz

Meclise gelince, bey mebusumuz
Ne derdimiz kalır, ne sorunumuz
Biz ki rey verenler unutuluruz
Akla gelse bile, köy der geçeriz

Düşer çoğumuza yanmak yakınmak
Yavaş, yavaş fark edilir yıkılmak
Böyle olur aldatılmak aldanmak
Bunu fark edince, vay der geçeriz

Yusuf değirmenci

dost kalemlerden

Koyunlar misali, say der geçeriz
Başımıza vurur da, oyy der geçeriz
İstemem yan cebe, koy der geçeriz
Biz yiyemedik sen, doy der geçeriz...Necati Ocakcı

Yusuf Değirmenci 3

11---yakımaya Hakkın Olmaz

haksızlık görünce hep sustun hiç konuşmadın
haksızlık karşısında direnmedin dik durmadın
Mücadele edenlerin yanında da yer almadın
.....Haksızlık seni bulunca yakınmaya hakkın olmaz
.....Feryat figan etsen de sana kimse inanmaz

araştırmadın sormadın öğrenmedin anlamadın
konuşan feryat edeni dinlemedin inanmadın
mağdur olanlar ağlarken seyre daldın aldırmadın
.....senin başına gelince haykırmaya hakkın olmaz
.....Feryat figan etsen de sana kimse inanmaz

Meydanlarda bağırıp peşrev çekene koştunsa
Haksızlık var diyenlere bilinçsizce taştınsa
Hiç bir şeye aldırmadan sevinç duyarak coştunsa
.....İnandığın yalanları savunmaya hakkın olmaz..
.....Feryat figan etsen de sana kimse inanmaz

Yusuf Değirmenci 3

11---yalnızlık Hisarında Mahkumum

Yalnızlığın hisarında, zindanlarda mahkumum
Bilmez Allah dan başkası, ne olur ki benim sonum
Senin olmadığın yerde, ben her şeyden yoksunum
Dayanmaya güç kalmadı, savaşmaktan kaçtım sensiz

Kimseler derman olamaz senden başka hicranıma
Çırpınışım dayanılmaz acılar veriyor amma
Kırık kol kırık kanatla uçacağımı sanma
 Kırılmış bir kanat ile bilinmeze uçtum sensiz

Sensizliğin kabusunda sürünürüm sürüm sürüm
Kara bahtıma sarıldım derin, derin düşünürüm
Bu sevda benle oldukça bilinmezlere yürürüm
Hayallerim göç yükledi meçhullere göçtüm sensiz

Hasretinin ve aşkın, külleri kaldı gönülde
Bıraktım Hayallerimi ayrıldığımız sahilde
Umut teknem, kırık dökük,tamir edilemez halde,
Istırabın deryasına, doğru yelken açtım sensiz

Biliyorum mağlup oldum, ben sevda oyununda
Çektiğim bu çilelerin vebali senin boynunda
Gurbet beni kucakladı, bende gurbetin koynunda
Hasret zehrini mey diye yudumladım içtim sensiz

Haberin yok senin için,ben karalar bağladım
Matemine bürünerek ırmaklar gibi çağladım
Göz yaşımı gören yoktur,gizli gizli ağladım
Kahır ektim hayatıma, gece gündüz biçtim sensiz

Sensizliğin ağır geldi, bu yükten usandım bezdim,
Taş yürekli olduğunu sanmıyordum hiç ummazdım
En sonunda azrail'e, ellerimle mektup yazdım
Kestim umudu yaşamdan, hayatımdan geçtim sensiz

Yusuf Değirmenci 3

11--yaprak Olmaktansa Toprak Olmak İsterdim

Yaprak olmaktansa,toprak olmak isterdim
Kelimelerle anlatacak gibi değil ki derdim

Böyle diyerek başladı yaprak hanım sözlerine
İki damla yaş dolandı yaprağım gözlerine

Anamı hiç görmedim bilemem simasını
Lanet ile anıyor vicdansız babasını

Vermişler on beşin de, bir altmışlık adama
Satılmış bir mal gibi,olmuş bir körpe ana

Bir kızım var diyordu yolda görsen tanımam
Çünkü göstermediler, adını da anamam

Doğurduğum çocuğu, kucağımdan aldılar
Beni de, tekme tokat sokaklara saldılar

Para karşılığında böyle oldum kan,ana
Tanrı, günahlarımı yüklemeli babama

Başlık parası için, söndürdü hayatımı
Dürdüler defterimi,kararttılar bahtımı

Sahip çıkmadı bana, babam ve kardeşlerim
Çözülemez kör düğüm oldu,benim işlerim

Sokaklarda kalmıştım,üzüntülü hicranlı
Aynı zamanda açtım,yok muydu bir vicdanlı

Derken bana yanaştı tokatlı delikanlı
Gözleri hayat dolu,davranışları canlı

İnandım sözlerine, beni seviyor sandım
Konuşurken dinledim,tatlı hayale daldım

Bel bağladım bu gence, umut ışığım oldu
Meğer hata etmişim,hayatım harap oldu

Aldı getirdi beni, Sivas'a yalan,dolan
Koptu küçük kıyamet o anda oldu,olan

Amacı satmak imiş, beni genel evlere
Karşı çıktım olmadı, bak şu göğüslerime

Çıkılmaz bataklığa, düşmüşüm boğulmuşum
Sivas ta,genel evde, bir sermaye olmuşum

Etimi sattığımda yetmiyor, patronlara
Bir de dost tutu diyorlar ve haykıra,haykıra

Haftada bir gecede dostunla kaldın diye

Hep borçlandırıyorlar, şunları aldın diye

Açılınca kumbara,yarısı hac ananın
Geri kalan yarısı,dostun ve masrafların

Yüz bin ana parası dost ile kaldığında
Yüz bin de dostun ister içeri aldığında

Sevinir,birde güler, paramızı yiyenler
Kem gözle bakıp horlar,bunlar fahişe derler

Bir ömür sömürülür, burada sermayeler
Bu noktada toplanır,amaçlar ve gayeler

Şuhluğun yok olunca,sokaklara düşersin
Yaşamaktan bıkarsın,kederinden inlersin

Sonumuzu bilmeyiz nerdeyiz ne oluruz
Kuru yaprak misali,rüzgarla savruluruz

Bir kez damga yemişiz,silsen çıkmaz, ne çare
Düşmüşüz bataklığa,olmuşuz bir biçare

Kelimelerle anlatacak gibi değil derdim
Yaprak olmaktansa, toprak olmak isterdim.

Yusuf Değirmenci 3

11---yaşayan Ölüdür O Benim İçin

Asla zalim için yakınmam yanmam
Güçlünün kuludur o benim için
Kuş olsam konarak sevgimi sunmam
Kuru bir çalıdır o benim için

Acıma hissi yok vurdukça vurdu
Onu böyle yapan kibir,gururdu
Ayaklar bastıkça ezilip durdu
Bastığım halıdır o benim için

Yanına kalır mı kesip biçtiği
Gözümde yok ne yiyip ne içtiği
Namuslu yol değil onun seçtiği
Düzenbaz delidir o benim için

Sakın ha adını bana anmayın
Yalancıdır inanmayın kanmayın
Tarihi bir değeri var sanmayın
Atların nalıdır o benim için

Nasibini almamış ki sevgiden
Namerttir topluma ihanet eden
Rahmete ererek meçhule giden
Maktulün salıdır o benim için

Etkilemez beni şöhreti şanı
Bu yüzden çekemem kederi gamı
Varlığı yokluğu umurumda mı
Yaşayan ölüdür o benim için

Yusuf Değirmenci 3

11---yaz Bana

Dünyayı verseler sensiz az gelir
Soğuk nedir bilmem ayaz vız gelir
Nefesini kokladıkça yaz gelir
Senin ile kış günlerim yaz bana

Biliyorsun hatır yıkmam yıkılmam
Yaptığına kafa takmam takılmam
Edanı anlarım nazdan sıkılmam
Bir ödüldür eylediğin naz bana

İntizarım biter,göz yaşım diner
Umudun ışığı ruhuma siner
Ateşime sudur yangınım söner
Mektubunu uzun,uzun yaz bana

Bir söz verdim ben sözümde dururum
Korunacak bir cevherdir onurum
Dökülür dilinden okşar gururum
Acı tatlı söylediğin söz bana

Yıkılmam belki de baskın kalırım
Barışmam hayatla küskün kalırım
Konuşmam kimseyle suskun kalırım
Dertleşecek dostum olur saz bana

Bitsin bu ayrılık bırak da dön gel
Bir haber göndersen desen ki sen gel
Aşarım dağları tanımam engel
Sana giden bütün yollar düz bana

Daha ermedi mi, sevdamın rüştü
Bağrıma hasretin, acısı düştü
Seven yüreğimde, güle dönüştü
Yaksın diye gönderdiğin köz bana

Ağlarsan gözünden, yaşı sileyim
Başın dertte ise, hemen geleyim
Neredesin ey yar yurdun bileyim
Uçan kuştan haber gönder tez bana

Özlemlerin iğne oldu batıyor
Hastadır yüreğim, baygın yatıyor
Her nefes alışta hatırlatıyor
Yüreğime bıraktığın iz bana

Sevmişim bir defa dönemem geri
Ben duruldum sensiz gönlüm serseri
Gönül ipliğine tüm sevgileri
Tesbih eyle sıra sıra diz bana

dost kalemlerden

Bu kadar hasrete dayanmaz özüm,
Çık gel be sevdiğim,yollarda gözüm,
Seni çok sevmişim,işte son sözüm,
Sana ömrüm versem yine az bana….Ozan Ceyhan

Ömür geçti, Yetmişe erdi yaşım
Gece gündüz dertlerle arkadaşım.
Gençlikte yakardı elbet kardeşim
O duygular şimdi söndü, buz bana.. Seyfeddin Karahocagil

Yusuf Değirmenci 3

11---yetmez mi

Tertemiz duyguya yalanı kattın
Öfkeni yüzüme fırlatıp attın
İçinden çıkılmaz sorun yarattın
Dertleri başıma ördün Yetmez mi

Gören gülüp geçer oldu halime
Bu dert beni götürecek ölüme
Kastın neydi seni seven gönlüme
Zehirli hançeri vurdun yetmez mi

mecnuna döndürdün çöllere düştüm
koşturdun peşinden yollara düştüm
aşkınla acınır hallere düştüm
Sevda defterimi dürdün Yetmez mi

vuslat için davet ettim gelmedin
Ne severim dedin ne sevmem dedin
Ayrılıktı en ağır yük yükledin
Altında ezildim gördün Yetmez mi

Neyin eksik söyle daha ne gerek
Diye sordum alay ettin gülerek
Seven bulur kuş sütünü diyerek
Yolumu yokuşa sürdün Yetmez mi

Yusuf Değirmenci 3

11---yok sa

Yok sa

Sadece yer içer birde solursun
Bu dünyada boş yaşamış olursun
Toplumun içinde yalnız kalırsın
Bir yaren bir sırdaş bir dostun yok sa

Yapılan kötülük gün olur çıkar
Hatanın ateşi insanı yakar
İçine atarsan dert seni yıkar
Haksız karşısında bir rest' in yok sa

Kimse selam vermez yanına gelmez
Hatırını sormaz halini bilmez
Ağlasa gözlerin bir mendil silmez
Hatırda gönülde bir dest 'in yok sa

Onurlu şerefli yaşa ve sevil
İnsan ol inşaca gerçeğe eğil
Nefes alıp vermek yaşamak değil
Bir gaye bir amaç bir kastın yok sa

Yusuf Değirmenci 3

11---zehirli Diliyle Sokuyor Zalim

Bir ışık yakarak güldürmüyor ki
Sevdim dediğime aldırmıyor ki
Kahır yüklü dili öldürmüyor ki
Zehirli diliyle sokuyor zalim

Mırıldanıp durur çok vahim diye
İflah etmez seni bu ahım diye
Birden nemrutlaştı İbrahim diye
Atıyor ateşte yakıyor zalim

Lime, lime parçalanıyor hatır
Öfkesi doğrayan bir keskin satır
İnatta yarışmaz onunla katır
Azap deresine atıyor zalim

Yusuf Değirmenci 3

12---adalet için yollardayız

Basın sansürle neli
Ekranlar karartı lalı
Düşünceler kelepçelenmek istendi
Zalimin gönlünce dönsün devran dendi
Bu nankör emel uğruna
Adalet katledildi.

Adalet için yollardayız
Umut dolu gözlerle baktık
Gelecek getirilecek diye
Gelmedi getirilmedi
İhtiras hırs ve kinle
Katledildi adalet

Vurdular aldıran olmadı
Kırdılar aldırış edilmedi
Çaldılar çalanlar gizlendi
Sustuk
Sustukça sıra geldi her birimize
Bıçak kemiğe dayandı
Doğduk güneş gibi yeniden

Ölmedik
Yaşıyor da sayılmayız
Giyindik acıları
Yüklendik kederleri
Har vuran harman savuran yağmacılar
Bırakamazdık birilerinin eline
Bırakamazdık kaderleri

Her ayağa kalkış bayramdır
Her sevinç umut dolu
Özgürlük mücadelesi verirken
Adalet savaşında çıkıldı yollara
Ankara'dan İstanbul'a

Dirildik yeniden
Dillerde barış türküleri
Yol boylarında bayraklı karşılamalar
Gurur okşayan alkışlar yürüyenlere
Bağdaşlar kurulur dinlenme alanlarında
Sarılarak uyundu
Veysel'in sadık dost dediği toprağa

Yarınlarda söylenecek türküler yazılacak
Bu yürüyüş şimdi alkışlanacak
Yarınlarda saygıyla anılacak
Yüreklere adalet tutkusunu yükleyecek
Milyonların ağzında İzmir marşı

Milyonların dilinde dağ başını duman almış

Sabahları süzülür gökyüzü
Akşamları basar karanlık
Gönüllerde umuttu aydınlık
Pır pır çarparken yürekler
Yarınlar uğruna yapılır mücadele
Susmayacak haykıracağız haksızlığı
Bu zulmü bitireceğiz yürüyerek
Adaleti getireceğiz
Bu millete adalet gerek
Adalet için çarpmakta her yürek

Bahar gelir yağmurlarıyla
Ağaçlar süslenir yeniden
Yaprak, yaprak
Çiçek, çiçek
İnancım hala diri benim
Bu günler de geçecek
Mutlu son için yürünüyor
Mutlu son için yürünecek
Aydınlık günler gelecek

Yusuf Değirmenci 3

12---adalet Yerini Bulmaz Bir Türlü

Benim ülkemde de kanunlar vardır
Yapanın yaptığı yanına kardır
Hakim için karar vermesi zordur
Adalet yerini bulmaz bir türlü.

O koç yiğitlerde vatan sevdası
Oğlunu yitirmiş şehit anası
Bu yüzden tutuyor bir ömür yas'ı
Yanar sineleri sönmez bir türlü.

Af kanunu canileri salıyor
Analarsa oğul diye ağlıyor
Ölüm haberleri yürek dağlıyor
Gözlerden yaş akar dinmez bir türlü.

Zifiri geceden farksız gelecek
Bu gidişle kim umutlu kalacak
Asker oğul kaderi ne bilecek
Suratlar asıktır,gülmez bir türlü.

Nifak girdi bizimle,biz dalaştık
İş,aş diye kapı,kapı dolaştık
Aç yatmaya,tok kalkmaya alıştık
Refah yoksullara bulmaz bir türlü.

Parça,parça edecekler milleti
Ektiler ülkeye derdi kasveti
Hortladı ülkede terör illeti
O gençler geriye gelmez bir türlü.

Yetkiyi alanlar bu fırsat diyor
İdealler bir,bir bitiriliyor
Fikirler açıkça söylenemiyor
Olması gereken olmaz bir türlü.

Yusuf Değirmenci 3

12---aklım Erdikçe Anladım

Okumaya başladım asfaltların dilini
Kış geldi karlarını ezdim adım, adım
Yağmurlarında ıslandım
Kar sesini dinledim
Çamurda izlere baktım
Ehlîleştikçe anladım.
Kış gecelerinde ayazlar üşütünce
Kimsesiz Sokak çocuklarını aradı gözlerim
Cahilken anlayamadığım çok şey anlattı bu yollar
Yağan yağmurlara karışır gözyaşlarım
Gördüklerimi hatırladıkça ağlarım
İmkânsızı hatırlarım
İmkânları özlerim
Tetik çeken parmakları lanetlerim
Üzülürüm hiç uğruna ölenlere
Bilemem delikanlıların niçin öldüklerini
Onları ölüme götürenin ne olduğunu bilemem
Kurşun ne bilsin ki bir canın kıymetini
Bir çıkarsa namlunun ucundan
Ya bir babayı boğar mateme
Yâda ağlatır bir yetimi
Atıverir ateşe bir annenin yüreğini.
Bu sokaklar, bu caddeler, bu yollar
Olan biten her şeyi biliyorlar,,
Anlayabilene her şeyi söylüyorlar
İnsanlık mahkemesine gelemiyorlar
İnsanlığı dinliyorlar
Yanlışlığı anlıyorlar,
insanlar bu nidalara duyarsız kalıyorlar
Bu duyarsızlığa üzülüyorlar
Sessiz sesiz ağlıyorlar

Yusuf Değirmenci 3

12---andım Olsun Giderim

Vatanım namustur şereftir şandır
Korumaya andım olsun giderim
Her kim göz dikerse bana düşmandır
Taramaya andım olsun giderim

Bilemedim yoz yobazın kastı ne
Laf ederler Atatürk^ün büstüne
Yurduma göz koyan düşman üstüne
Yürümeye andım olsun giderim

Olmalı üstünde terim emeğim
Millet sevgisiyle çarpar yüreğim
Cennete çevirmek bütün dileğim
Yaramaya andım olsun giderim

Anlatırım övgü dolu dillerle
Savaşırım harap eden ellerle
Yeşil ormanlarla renk renk güllerle
Bürümeye andım olsun giderim

Köprü kurar geçerim her dereyi
Doktor olup sararım her yarayı
Toplumun sorunu varmış çareyi
Aramaya andım olsun giderim

Yusuf Değirmenci 3

12---ant İçiyoruz Ata'm

Düşmanın amacına bir mezar kazmak için
Şeref dolu tarihi yeniden yazmak için

Yıllarca ve yıllarca didinmişti Atatürk
Onu önder bilerek izindeydi her bir Türk

Milletimin başına kahramanca geçmişti
Hasta denilen ordu yeniden dirilmişti

Doğdu bir güneş gibi samsun semalarında
Acze düşmüş padişah,esirdi sarayında

Erzurum da,Sivas ta alınmıştı kararlar
Vatan bir bütün dendi,daralamaz sınırlar

Milli sınır içinde vatan parçalanamaz
Sultan sükut etse de Türk kayıtsız kalamaz

Acelemiz var idi,yurt elden gidiyordu
Toplamak gerekliydi,savaşacak bir ordu

Anayurdun her yanı istila edilmişti
Ya istiklal ya ölüm" parolamız olmuştu

Bu tutkuyla savaşıp kazandık istiklali
Baş seçtik kendimize biz Mustafa kemal'i

Genç,dinamik ve cesur bir yeni devlet doğdu
Yeni devletin adı cumhuriyet konuldu

Bu isim inkılap'a ilk adımdı ilk hamle
Her Türk övünç duyuyor Mustafa kemaliyle

Devrim üstüne devrim yarattı zekasıyla
Altın sayfalar açtı tarihe icrasıyla

Karanlık zihinleri aydınlatan ışık o
İnsanlık şuurunu büyütecek beşik o

O tarihten yüce,en aydın, en uluydu
Tanrının yarattığı en münevver kuluydu

Kendisinden daha çok vatanını düşünen
Her şeyi doğru gören, her şeyi doğru bilen

Düşüncesi aydınlık bakışları ileri
Tarih hiç çıkarmadı böyle büyük önderi

Milletimi mateme boğuyor on kasımlar
Atam öldü derseler sakın inanmasınlar

Atam eserleriyle tarihlerde yaşıyor

Türklüğün evlatları gönüllerde taşıyor

Yıllar geçti geçse de ışığımız, izimiz
Ant içiyoruz Atam milletçe izindeyiz

Yusuf Değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

12---asla Boyun Eğmem

Yutar hepimizi kazılan kuyu
Boğmaya hazırdır ihtiras suyu
Yüreğimden söküp attım korkuyu
Asla boyun eğmem bükemezsiniz

Kalkacak ayağa türkün vakarı
Sel olur aşarız engel dağları
Kan ile sulanmış bu toprakları
Yabancı bayrağı çekemezsiniz

Yükledim sırtıma vatan sevdamı
Kabulüm çekerim kederi gamı
Ellerimle sürdüm fikir tarlamı
Kendi fikrinizi ekemezsiniz

Dilim susturulsa damak yapışsa
Yazdıklarım toplatılsa yakılsa
Hakim ceza verse kalemi kırsa
Fikrimi zihnimden sökemezsiniz

Matemler bitecek yüzler gülecek
Karanlık günlerin sonu gelecek
Mücadelem amacına erecek
Benim direncimi yıkamazsınız

Güm gelir umutlar bu sisi siler
Kahpelik kurşunu döşümü deler
Ektiğim düşünce.filizlendiler
Düşünceme mermi sıkamazsınız

Hangi arzu yoldan çıkardı sizi
Doğrusu anlamak zor öfkenizi
İşkence ve zulüm yıldırmaz bizi
Bizim ile başa çıkamazsınız

Bilmem bu millete kim etti nazar
Uyanır uykudan şahlanır kızar
Günü gelir tarih haini yazar
Şeref madalyası takamazsınız

Yusuf Değirmenci 3

12---bakıyorum Memleketin Haline

Adam kazanmanın yolları vardır
Sevgi,saygı şefkat,gönüllerde var
Tanrının ne yüce kulları vardır
Yiğiti de var,cömert de var,er de var

Dünya yüzü parsel,parsel bölünmüş
İhtirasla öldürülmüş,ölünmüş
Menfaat hortlamış, saygı bölünmüş
Hilede var belada var,şer de var

Hak yarattı çekmek için zahmeti
Bilelim ki her şey hakkın hikmeti
Hak yağdırır,hak dindirir rahmeti
Kader de var,talih de var ser de var

Toprak hayat verir tüm bitkilere
İnsan eker, biçer koyar kilere
Ermek istenirken üst mevkilere
Gizli de var saklı da var sır da var

Bakıyorum memleketein haline
Fırsat geçmiş birisinin eline
Pesenk etmiş yalanları diline
Sağır da var dilsiz de bar kör de var

Yusuf Değirmenci 3

12--ben Hakkımı Helal Etmem 4 de var sil

Bu millete yalan söyleyenlere
Sömürerek kul hakkı yiyenlere
Bu halktan gerçeği gizleyenlere
Ben hakkımı helal etmem edemem

Yandaşı tahrikle öç isteyene
Devlete hâkim bir güç isteyene
Türlü vergilerle baç isteyene
Ben hakkımı helal etmem edemem

Rakibine kem sözle saldıranlara
Yurttaşı yalanla kandıranlara
Emekçi hakkına göz koyanlara
Ben hakkımı helal etmem edemem

Kötülük yapanlar pek çok insana
Kim destek olursa çalan çırpana
Çıktıkları anda hak divanına
Ben hakkımı helal etmem edemem

Yusuf Değirmenci 3

12---ben İnsanım

İşim umut yapmak,umut yıkamam
Nankör emellere dostça bakamam
Masum göz yaşına,seyre dalamam
Masuma kurbanım,yaralansam da

Ben maşa olamam hınçlı ellere
Rezil,rüsva diye düşmem dillere
Geçit vermem asla pis emellere
Huzura kurbanım,sıralansam da

Fedakarca hizmet benim amacım
Milletin acısı,benimde acım
Düşküne dost,çaresize ilacım
Düşküne kurbanın,karalansam da

Namuslu kişidir eşim ve dostum
Düzeni korumak,amacım,kastım
Kalbura çevrilse,delinse postum
Vatana kurbanım,paralansam da

Ben insanım, halka hizmettir işim
Kanunu, nizamı kabullenmişim
Adalet uğruna çok can vermişim
Hukuka kurbanım,candan olsam da

emekli emniyet müdürü

Yusuf Değirmenci 3

12---ben Olmayacağım

Pişmanlıktan saçlarını
Yolan ben olmayacağım
Keşke diye efkarını
Salan ben olmayacağım

Değer veririm adama
Olsada dizinde yama
Bir insanı derde gama
Salan ben olmayacağım

Fırsat geçerse elime
Dostca uzanıp eline
Düşkün olanın haline
Gülen ben olmayacağım

Oynansa bin türlü oyun
Asildir kirlenmez soyum
Çobanın önünde koyun
Ölan ben olmayacağım

Aç göz doymaz yiye yiye
Bense sahibim sevgiye
Devlet malı deniz diye
Dalan ben olmayacağım

Ben onurumu korurum
Dimdik ayakta dururum
Vatan için can veririm
Satan ben olmayacağım

Bakıyorum dindar güya
Haram yiyor doya doya
Kusur günah dinde riya
Yapan ben olmayacağım

Bu hırsın sebebi nedir
Didindim bunca senedir
Bilirim Dünya fanidir
Kalan ben olmayacağım

Yuva yıkan canlar yakan
Olmayacak elimde kan
Haksızlığa arka çıkan
Yılan ben olmayacağım

Din iman mümin inancı
Ne keramet şeyh,şıh neci
Din, din diye sömürücü
Olan ben olmayacağım

Bilmeden istersem günah
O yüce kat edecek af

Pişman oldum diyerek saf
Kalan ben olmayacağım

Yusuf Değirmenci 3

12---ben Tarafsız Değilim

Ben tarafsız değilim tarafsız da kalamam
Sevgilerin kindarlığı pakladığı yerdeyim
Haksızlığı da görürsem asla suskun olamam
İnsanlığın volkan gibi patladığı yerdeyim

ılımlı ne anlamadım ben zaten Müslüman'dım
O nankörler hainliğe yürürken adım, adım
Atanın yüceliğini daha iyi anladım
Laikliğin ebediyen korunduğu yerdeyim

Ben Türk doğdum,Türk yaşadım ebediyen Türk kaldım
Sayfalarca tarihimi okudum da ders aldım
Çok çelmeler takıldı da yılmadım yıkılmadım
Kıskançlıktan kem gözlerin çatladığı yerdeyim

Çevrilen entrikaları görüp iğreniyorum
Vatanıma göz dikene dimdik direniyorum
Bu ülkeye bu millete hizmeti seviyorum
Vicdanların sorumluluk yüklendiği yerdeyim

Yusuf Değirmenci 3

12---beni okumayın beni yazmayın

Seven gönüllere girememişsem
Topluma bir mesaj verememişsem
Şayet gerçekleri diyememişsem
.....-Beni okumayın beni yazmayın
.....-Silin gönlünüzden benle gezmeyin

Yalanı dilimle özleştirmişsem
Onursuzla yolculuğa gitmişsem
Garipleri el tersiyle itmişsem
.....-Beni okumayın beni yazmayın
.....-Silin gönlünüzden benle gezmeyin

Dost torbamdan şerefsizi atmazsam
Haksızlığa karşı taraf tutmazsam
Haklının yanında hapis yatmazsam
.....-Beni okumayın beni yazmayın
.....-Silin gönlünüzden benle gezmeyin

Çalıp çırpıp kul hakkını yer isem
Arsızlaşıp açık gözüm der isem
Ekmek yediğim tekneye pislersem
.....-Beni okumayın beni yazmayın
.....-Silin gönlünüzden benle gezmeyin

Yusuf Değirmenci 3

12---benim Anam Benim Babam

BENİM ANAM BENİM BABAM

Benim anan benim babam ne sözler söylerdi bana
Esirgemeden sevgiyi kucak, kucak verdi bana

Benim anam benim babam alır okşar idi beni
Açık açık söylerlerdi derdi seviyoruz seni

Bir koruma tutkusudur bizim içimizde yaşar
Sana olan sevgimiz sığmaz kalbimizden taşar

Ayağına diken batsa benim canım yanar oğul
Senin tırnağın kanasa bende yürek kanar oğul

Sensin benim geleceğim hayata tutunan dalım
Yollarına feda olsun, neyim varsa mülküm malım

Hep doğru ol doğru yaşa doğruluktan ayrılma
Engeller çıkar karşına savaş engellerle yılma

Onurunu yücede tut kimseye ezdirme sakın
Şerefin ile yaşamak elbette seninde hakkın

O şerefe sakın leke, sürmeye sürdürmeyesin
Bize böyle günleri görmeye gördürmeyesin

Umut kapını açık tut,başın yere eğilmesin
Haklı ol hakkı koru,her zaman gür çıksın sesin

Tut düşkünün elinden, insan olduğunu bilsin
Muhannet olma sakın, sevenler kapına gelsin

Nerde ağlayan göz görsen, al mendili sil yaşını
Sakın boynunu bükme, devamlı dik tut başını

Hayat uzun bir maraton, koştukça açılmalısın
Vatana ve milletine hizmet eden olmalısın

Yalan,riya haram lokma hayatında olmamalı
Herkes seni doğru dürüst insan diye tanımalı

Anana baban öğünmeli seninle gurur duymalı
İşte bizim evladımız, diyerek gururlanmalı

Görmeyi istediğimiz,evlat olman gerek bize
O zaman layık olursun sende bizim sevgimize

Benim anam benim babam hep bunları derdi bana
Doğruyu bulasın diye nasihat ederdi bana

Böyle ana böyle baba vermiş ya Allahım bana
Her gün yüz binlerce defa şükür olsun yaratana

Yusuf Değirmenci 3

12---benim Vatanım

Cennetten farksızdır benim toprağım
Her bahar dirilir benim vatanım
Toprağına karışmıştır al kanım
Uğruna ölünür benim vatanım

Fışkırmakta ovasında bereket
İnsanında tükenmeyen hareket
Çiçekten yapılmış bir büyük buket
Dostlara sunulur benim vatanım

Geçmiş, canlı yatar durur bağrında
Bir efsane yaşar ağrı dağında
Misafirperverlik her otağında
Kalınır, durulur benim vatanım

Anadolu Türk'tür Türk kalacaktır
Uzanan ellere dost kalacaktır
Sevgi ve saygıyla yaşanacaktır
Gezilir, görülü, benim vatanım

Öz be öz sevgi taşır folkloru
İçi dışı Türklük kokar kültürü
Ağlatan dramı,coşan güldürü
Sayılır, sevilir, benim vatanım

YUSUF DEĞİRMENCİ emekli em.müdürü

Vatan sevgisidir, bizi çeker sinesine bağlar
Vatan sevgisidir, ovalar, yükselen yüce dağlar
Milyonlar kalkar ayağa, onun için saygı dururuz
Ona ihanet edeni iki kaşının ortasından vururuz..... talat semiz

Çoşupta çağlar Şelaleler
Renga renk açar hep laleler
Aşılmaz cephede kaleler
Çok sevilir benim Vatanım. Hikmet Atiş

Yusuf Değirmenci 3

12---bir Bir Say asım Geldi

İntizarı feryatları duymayan
Karnı doysa bile gözü doymayan
İhlal edip kanunlara uymayan
İnsanları bir,bir saya sım geldi

Onurum gururum türküm askerim
Vatanın uğruna kurban her birim
Can veren şehidim gazi neferim
Seni yüreğime koy asım geldi

Silinmeli hainliğin izleri
Kahpe düşman ne sandı ki bizleri
Vatanıma o kem bakan gözleri
Kendi ellerimle oy asım geldi

Yusuf Değirmenci 3

12---bir Elin Nesi Olur ki

BİR ELİN NESİ OLUR Kİ

Bir elin nesi olur ki
İki elin sesi olur
Memleket kan ağlıyorken
Kimin ne hevesi olur

Evlat veren babaların
Bağrı yanan anaların
Ateş düşen bağırların
Matemi ve yası olur

Bu vatan kime emanet
Edilmemeli merhamet
Kol geziyorken ihanet,
Mutlak can alası olur

Eşkiyalar çıkmış dağa
Korku salar sola sağa
Sarılmış şehit bayrağa
Tutulacak yası olur

Adalet isteyenlerde
Özgürlük özleyenlerde
İhaneti görenlerde
Hep vatan sevdası olur

Sahip çıkak memlekete
Var mıdır ölümden öte
Taviz vermem ihanete
Gelir baş belası olur

Yusuf Değirmenci 3

12---biz Milletçe Hürriyeti Severiz

Biz milletçe hürriyeti severiz.

Biz milletçe hürriyeti severiz
Hür kalmak hür yaşamak isteriz
Hürriyete olan tutkudur
Çanakkale yi geçilmez kılan
O Türklük ruhudur dimdik ayakta duran

Dün kimler göz dikmişse vatanımıza
Kim almak istemişse hürriyeti elimizden
Uğruna can vereceğimize yemin etmişiz
Hür yaşamak hür kalmak uğruna
Ölüme gönüllü gitmişiz
Esaret altında yaşamaktansa
Ölebimeyi yeğlemişiz
Anadolu ya Türk olarak gelmişiz

Esarete isyan etmişiz on dokuz mayısta samsunda
Dünyaya sesimi yükseltmişiz Amasya da
Birlikte savaşmaya çağırmışız vatan evlatalarını
Erzurum da Sivas da
o günlerde dünya Türlküğe hasta

Milletin sözcülerini toplamışız
Ya istiklal ya ölüm kararları almışız
Bu alınan karara sadık kalmışız
Yılmamışız, yorulmamışız,caymamışız
Ankara da
Türk adı vardı bu davada

İlk kursunu sıktığımızda İzmir de
Efelerim düşmana karşı dövüştü gecelerde
İlk direncin zaferini tatmışız İnönü de

Yüz binlerce can feda etmişiz Sakarya da
Hürriyet için çarpışmışız, Dumlupınar da.
Düşman siperlerini yarmışız otuz ağustos ta
Ve sonunda kucaklamışız özlediğimiz hürriyeti
Dokuz eylülde İzmir de
Dünyaya ilan etmişiz hürriyetimi
Ve kabul ettirmişiz Lozan da
Türklük tescillendi o anda

Kim alabilir ki ayaklar altına bu duyguları
Atalarım kanla sulamışken bu toprakları

Kim göz dikebilir ki bir karış toprağıma
Kim nifak ekebilir ki vatanımın bağrına
Hain emeller yuvalanmışsa dağlarıma
Enginlere sığmam yırtarım o dağları
Haine mezar ederim o izbe yuvaları
Ölümden korkmayı bilmez Türk evlatları

Anadolu benim ana vatanım
Tarih sayfalarında yazılı şöhretim şanım
Hür doğdum hür yaşadım hür yaşarım
Özgür bağlandım hayata özgürlüğe koşarım
Esaretle kalmam kalmayacağım
Hürriyetsiz olamam olmayacağım
Mahşere kadar hür yaşayacağım
Hürriyetim için savaştım
Hürriyet için savaşacağım

Türk olarak
Özgürlüğe koştum tarihler boyu
Dünya durdukça özgürlüğe koşacağım
Dünya var oldukça
Hürriyet, hürriyet diye
Haykıracağım

Yusuf Değirmenci 3

12---bizden Değildir

BİZDEN DEĞİLDİR ******

Kamunun görevinde hizmetine karşılık
Rüşveti alıp cebe koyan bizden değildir
Bu nasıl davranıştır bu nasıl alışkanlık
Haklıyı huzurdan Kovan bizden değildir

Azınlık sanıyorlar bunları biliyorum
Arsızlığı gördükçe sanki deliriyorum
Yolsuzluk hırsızlıktan inan iğreniyorum
Helal varken haramla doyan bizden değildir

Hak almaya kalkışsak hukuk ihlal edilir
Entrikalar çevrilir yanlış yola gidilir
Hakkını arayana nefretle kin güdülür
Kalbe kini nefreti koyan bizden değildir

Hukuk ihlal edilir bakın göz göre göre
Yalan yanlış fikirler ortaya süre süre
Yandaşı kayırmakla ihale vere vere
Açık gizili milleti soyan biden değildir

Sanıldığı kadar da az değiliz biliniz
Vatan millet sevgisi dolu bizim kalbimiz
Her müşkülü aşacak gücü verir sevgimiz
Yurdunu seveni yok sayan bizden değildir

Bir taraf mağdur iken bir tarafı tutarak
Bu devletin malını haraç mezat satarak
Helal olan kazanca birde haram katarak
Devletin temelini oyan bizden değildir

Namertliği mertlik sanıyorken aymazlar
Milletini soymakta o açgözlü doymazlar
Dinimizi sömüren güç kazanan yobazlar
Bunlarla yol yürüyen uyan bizden değildir

Bir şekilde sahip olmuş memurluk hırkasına
İş aş için başvurunca devletin kapısına
İktidarın gücünü alınca arkasına
Yurttaşı başından Savan bizden değildir

Yusuf Değirmenci 3

12---bize Yalan Söylediler

Ben çocukken
Yoksulluk vardı yuvamızda
Yaz kış yalın ayak dolaşırdım
Yazın dikenler batardı ayaklarıma
Dikenlerin açtığı yaralar
İltihaplanırdı.

Topallar sekerek gezerim
Kışın soğuktan üşürdüm
Ayaklarım buz tutardı
Üst derisi çatlardı
Sızım, sızın sızlardı
Amma vicdanım rahattı
Sızlamazdı
O günlerde yalan olmadı
Yalana baş vurulmazdı

Ben çocukken
Köyümüzde her ev yoksuldu
Memleket yoksuldu
Herkes birbirinin işine koşardı
Yardımlaşarak ayakta dururdu
Emeğini paylaşırdı
Ekmeğini paylaşırdı
Aralarında bir sevgi bağı
İnsanları bir birine bağlardı
Yıkılmaz saygı vardı
Beraberce ayakta tutulan
İnsandaki vakardı

Ben gençken
Hayatın kavgasına katıldım
Ekmek peşinde koşmasını öğrendim
Neler gördüm neler yaşadım
İhmalini gördüm iyi niyetlerin
Güvenin yıkıldığını gördüm
Aç gözlülerin sinsi tuzaklarını
Koltuk kavgasında siyasi oyunları gördüm
Gençlerin birbirine kırdırıldığına
Tanık oldum
Yas tuttum
Mateme büründüm

Yazanlara gözdağı verdiler
Korkanları sindidiler
cesur kalmler için
Tetikçiye silah verdilr
Susturulaçakları listelediler
Çetin Emeçleri
Uğur Mumcuları
Abdi İpekcileri
Yani habercileri

susturamadıkları gazetecileri
O yiğit vatan evlatlarını
Silahla susturdular
Birer birer öldürttüler
Tahkikata devam dediler
Bize yalan söylediler

Vatan millet dediler
Hak adalet dediler
bahirye üçokları
Hamit fendoluarı gibi siyasileri
Ahmet Taner Kışlalı
Haplemit oğlu gibi ışık saçan
Akdemisyenleri
Kaldırdılar ortadan
Onlar özgürlüğü savundular
Katillere özgürlük için dediler
Hamam böcekleri gibi kara yüzlüler
gizlendiler görünmediler
Bize yalan söylediler

Eşitlikten dem vurdular
Aydınları vurdurdular
Genci gence kırdırdılar
Fatihin İstanbul'u fetih ettiği yaştasın
Sen gençsin savaştasın dediler
Bize yalan söylediler
Konuşanı istemediler

Ben yaşlandım
Yoksullukla mücadele verildi
Kısmen de olsa galip gelindi
Tuş edilemediyse de bir nepze yenildi
Refah düzeyi yükseltildi
Çok kazananlar türedi
Az kazananlar ezildi
Herkes kendi başının çaresine baktı
Yardımlaşmalar ortadan kalktı
Varlıklı olan daha çoğunu istedi
Düşkünler düşünülmedi
Riya yapmak öğretildi
Din iman inaç dediler
mezhap kavgasını kötüklediler
Maraşı çorumu kana buladılar
Sivasta aydınları yaktılar
Malatyayı yaşmaadılar
Irkıçılığı körükleidiler
Bize yalan söylediler

Yoksulu
Boğazı tokluğuna çalışmaları istendi
Ne sigortası yatırıldı

Ne emeğinin karşılığı verildi
Ezildikçe ezildi
Emeğe değer verilmedi
Emekçinin hakkı yendi
Yalana devam edildi
Bize yalan söylediler

Yardımlaşmalar ortadan kalktı
Sevgi silindi gönüllerden
Saygı buharlaşarak yok oldu
Herkes kendi başının derdine düştü
Vakara gölgeler üşüştü
İnsaf ve merhamet kaleleri devrildi
Gemisini yüzdürürken varlıklılar
Menfaat denizine taşeronlar girdi
Yandaş kasaları doldu
Emek veren ter akıtan
Boğuldukça boğuldu
Hak aryan kapılardan kovuldu

Yandaş olmaya herkese saldırdılar
Yandaş olmayan basın mensuplarını
Terörist diye yaftaladılar,
Gece baskınlarıyla tutukladılar
Silivriye gönderdiler
Ne ceza verebildiler
Nede salıdılar
Yalana devam ettiler
Sevgiyi saygıyı tükettiler
Bize yalan söylediler

Gördüklerim yakıyor ciğerimi
Duyduklarım kabartıyor öfkemi
Arıyorum o yoksul köyümü
O yoksul günlerimi
Getirin yardımlaşmalarımızı
Getirin kaynaşmalarımızı
Sizin olsun zenginlikler
Verin bize sevgimizi
Saygı sarmalasın hepimizi
Vakarı şahlandıralım
Çıkar zincirini kıralım
Gelin hep birlikte
Adalette hak arayalım
Susmayanların yanında olalım
Haksızlığa bayrak açalım
Eşitlik için
İnsanlık için
Gelecek için
Haykıralım

Yusuf Değirmenci 3

12---bu Acıya Dayanmıyor Yüreğim

Çileler çatlattı, sabır taşımı
Hep akıttım gözlerimden yaşımı
taşlara çok vurdum, dertli başımı
Bu acıya dayanmıyor yüreğim

Teskere çok yakın, demiştin hani
Umudun ipine, bağladın beni
Söz verdim beklerim, bir ömür seni
Bu acıya dayanmıyor yüreğim

Davul ile uğurladım kıtana
saygı yok sevgi yok, şehit yatana
Helal olsun evlat, verdim vatana
Bu acıya dayanmıyor yüreğim

Nasıl düzen nasıl kara aldılar
Eli Kanlı katilleri saldılar
Şehitleri kelle diye andılar
Bu acıya dayanmıyor yüreğim

İşyanım var bu düzene doğrusu
Öksüz kaldı iki aylık yavrusu
Yokmu hiç bunlarda Allah korkusu
Bu acıya dayanmıyor yüreğim

Mateme büründü suskun babası
İki gözü iki çeşme ablası
Umutları suya attı sevdası
Bu acıya dayanıyor yüreğim

Ömrüm geçti gider yakıla yana
Yapmayın teselli kar etmez bana
Yüreğim yanıyor anayım ana
Bu acıya dayanmıyor yüreğim

Yusuf Değirmenci 3

12---bu ayırım niye

Bu dünyada insan olmak
Varken, bu ayırım niye?
İnsan oğlu düşüncede
Hürken, bu ayırım niye?

Bir iken idealimiz
Aynıyken ana dilimiz
Bir de müşterek dinimiz
Varken, bu ayırım niye?

Vatanımızdır,yurdumuz
Adalet,töre örfümüz
Hudutlardaki ordumuz
Birken, bu ayırım niye?

Vergimiz bir,borcumuz bir
Varlığımız, harcımız bir
Milletçe amacımız bir
Derken? bu ayırım niye?

Yusuf Değirmenci 3

12---bu Nasıl Gurur

Babalar kara yas kara pas içindeyken
Ateşlere atıldı anaların yüreği
Dumansız yangınlarda evlat acısıyla
Kavrulur durur
O acı o yürekte
Ebediyen oturur

Dalından koparıldı o gencecik fidanlar
Esen rüzgarlar bile dokunmaz oldu
Can taşıyan genç vücutlar dağlarda
Yurt savunmasında bulunur
Bir sağa bir sola
Savrulur durur

Vatan sevgisin taşıyan yürekler
Korkusuzca yürür ihanetin üzerine
Kalleşçe kurulan pusularda
Vurulur durur
Bitmez o vatan sevgisi
Yılmaz yıkılmaz onur

Planlar yaparken dost görünen sinsi eller
Hala kör ve sağır sanki idareciler
Ülkeme sinsi tuzaklar,kurulur
İslamın beşiğinde halk
iman ve inanç ninnisiyle
Uyutulur durur

Alınır gece karanlığında evinden yurt severler
Yüreğinde sökülmek istenir vatan sevgisi
Sökemedikleri nedenler sorgulanır
Adil olmayan özel mahkemelerde
Mantıksız sorular
Sorulur durur

Gafletin beşiğinde uyuyanlar,
İhanete çanak tutanlar
Koltuk sevdasında olanlar
Hıyanete göz yumanlar
Yetki veren koltuklarda
Utanmadan arlanmadan
Oturur durur
Bu nasıl haysiyet
Bu nasıl gurur

Yusuf Değirmenci 3

12---bu Sevda Sevdaların En Hası

Özünde vatan olunca bu sevdanın
Gönüllere bu sevda doldu
Bu sevda nelere kadir oldu
BU sevda uğruna
serden geçildi
yarden geçildi
Bu sevda uğruna
canlar verildi
candan geçirdi

Bu sevda uğruna
Koşuldu vatan savunmasına
İmanlı göğüsler kalkan oldu
Düşman saldırısına
Bu sevda rest çekti
esaret ordusuna
Bu sevda özgürdür her gönülde
Bu sevda özdeştir
Özgürlük tutkusuna

Bu sevda uğruna
Gencecik fidanlar soldu
Nice koç yiğitler şehit oldu
Şahadet şerbeti içildi

Bu sevda
Bilerek ölüme koşturur gençleri
Bu sevda
Avuçlarda sıktırır evreni
Bu sevda
Sevgilerin en yücesi
Bağlılığın en hası
Bu sevda
Yurt sevdası

Bu sevda
gönderdeki al bayrağım da
Dalga dalga rüzgarlarla yarışır
Bu sevda
Hudutları koruyan delikanlı ruhlarda
Kahramanca savaşır
Bu sevda
Analarının yanık bağrında
Acı olur kaynaşır

Yusuf Değirmenci 3

12---bu sevda Vatan Millet Sevdası

bu sevda vatan Millet sevdası

Başlayıp bitmeyen hece bu sevda
Sanmayın ki bir bilmece bu sevda
Bir gün karanlıklar aydınlanacak
Düşüncemde gündüz gece bu sevda

Bu sevda sonsuza uzanan bir yol
Bu sevda uğruna çalışır her kol
Bizi bize düşürenler bir gün utanır
Kesme umudunu sen müsterih ol

Bu sevda kadına değil vatana
Bu sevda halkıma birde atama
Hürriyeti bize onlar bahşetti
Borçluyum toprakta şehit yatana

Gönüllere sevgi eker bu sevda
Kini,nefreti söker bu sevda
Huzuru bulmamız imkansız değil
Bencil duyguları yıkar bu sevda

Sarılsa başına her türlü illet
Bu sevdadan asla geçmez bu millet
Çatlar ve çatıdar güç odakları
Bu seslere kulak vermezse devlet

Nankör emelleri sıkar bu sevda
Hiyanete kerşı çıkar bu sevda
Dönsede meydanlar bir kan gölüne
Sel olur sokağa akar bu sevda

Bu sevda bayrağın dalgalanması
Bu sevda bir özgür vatan havası
Bu topraklar için verilir canlar
Bu sevda vatan ve millet sevdası

Yusuf Değirmenci 3

12---bu Uğurda Kanlar Aktı

Bu uğurda kanlar aktı sel oldu
Doldu bir çukura orda göl oldu
Bayrağım rengini al kandan aldı
Bu bayrak göklerde inecek sanma

İsterse yeniden kopsun kıyamet
Bayrak Türkün namusudur nihayet
Ey kendini bilmez nankör hıyanet
Devran lehimize sönecek sanma

Uğruna can verdik tekrar veririz
Vatanı bayrağı biz çok severiz
Bayrak yırtan eli keser geliriz
Türklük bu ateşte yanacak sanma

Bir ölse de bin dirilir gencimiz
Felakettir korkunç olur hıncımız
Anamız,babamız kardeş bacımız
Korkacak ürkecek sinecek sanma

Yusuf Değirmenci 3

12---bu Vatan Bizim

Atamdan vasiyet yerini bula
Camiye kışlaya birde okula
Siyaset sokulup bu yanlış yola
-Düşene susarsam ben şerefsizim
-Hiç kimsenin değil,bu vatan bizim

İmamlar siyasi mesaj verirse
Bu söylenenlere vaaz denirse
Din iman denerek haklar yenirse
-Riyaya kanarsam ben şerefsizim
-Hiç kimsenin değil,bu vatan bizim

aç gözlüler yiyor doyamıyorlar
Haklılık ortaya koyamıyorlar
Kandıran şerefsiz diyemiyorlar
-Onlardan olursam ben şerefsizim
-Hiç kimsenin değil,bu vatan bizim

Meydan meydan gezip nutuk atıldı
Bu halk yalanlarla hep aldatıldı
Helal kazançlara haram kattıldı
-Hesabın sormazsam ben şerefsizim
-Hiç kimsenin değil,bu vatan bizim

Gerçekler gizlenir oluyor halktan
İstiyorlar vazgeçelim biz haktan
kurtulup kin kusan icraatlardan
-Hakkımdan geçersem ben şerefsizim
-hiç kimsenin değil,bu vatan bizim

Devlet işi Arap saçına döndü
Dediler gün bu gün dün ise dündü
Demokrasi çarkı tersine döndü
-Bu çarkı kırmazsam ben şerefsizim
-hiç kimsenin değil,bu vatan bizim

Hainleri açılımlar şımarttı
İsteklere istek kattıkça kattı
Devletin malını mezatta sattı
-Hesabın sormazsam ben şerefsizim
-Hiç kimsenin değil,bu vatan bizim

Bir gün bu halk bir sel gibi akarken
Hizip odakların bir bir yıkarken
Yurda göz dikene karşı çıkarken
-Şayet katılmazsam ben şerefsizim
-Hiç kimsenin değil,bu vatan bizim

Kahraman ordumuz yıpratılıyor
Terör hiç durmadan canlar alıyor
Duyarlı yüreğe matem kalıyor
-Duyarlı olmazsam ben şerefsizim

-Hiç kimsenin değil,bu vatan bizim

Yusuf Değirmenci 3

12---buda mı yalan

BUDA MI YALAN….

Üç (y) diyerek çıktılar yola
Çamurlar atıldı sağa sola

Birinci Y yoksulluğun simgesiydi
Yoksulluğu gidereceğiz denildi
Güçlü ile güçsüz milli gelirden eşit pay alacaktı
Bu vaatler gerçekleşmedi fos çıktı

Halkım yüzde yirmisin, yandaş edildi
Milli gelirin yüzde sekseni verildi
Kalan yüzde seksenine de
Siz yüzde yirmi gelir yeter dendi

Açıldı fakirle yoksul arasındaki açı
Bitmedi bitirilmedi kayırmacılık
Araya mezhepçilik girdi
Cemaatçilere açıldı devletin kapıları
Sizden bizden olanlar diye
İkiye ayırdılar vatandaşları

Eleştirenlere hep yalan söylüyor denildi
Dininize
İmanınıza
Koyun elinizi vicdanınıza
Yalan mı söylenenler
O yalan
Bu yalan
Yine halka oldu olan
Buda mı yalan

İkinci Y yalana meydan verilmeyecek
Halka yalan söylenmeyecekti
Hep doğru söylenecek
Doğru yolda yürünecekti

Hani
Cumhurbaşkanlığı ödeneğine çok demişlerdi
Kısıntıya gidileceğini söylemişlerdi
Fikir değişti birden bire
Kendileri cumhurbaşkanı olunca
Ödenek önce yüz kata çıkarıldı
Sonra bin kata devrildi
Yetmedi
Birde örtülü ödenekten harcama yetkisi verildi
Mercedesler az geldi yüzlercesi alındı
Uçaklar on beş adete çıkarıldı
Çankaya dar geldi
Saraylar yaptırıldı
Memura yüzde üçü veremeyen yöneticiler
Temsilde tasarruf olmaz diyerek

Milletin malı saltanat için devşirildi
Haydi, söyleyin bakalım buda mı yalan

Üçüncü Y yasakların simgesiydi
Hani yasaklar kalkacaktı
Herkes fikrini açıkça söyleyecek
Fikre kelepçe takılmayacaktı

Oysaki
Devletin kurum ve kuruluşlarını sattılar
Borç üstüne borç yaptılar
Paraları veliahtlara sıfırlattılar
Helale haram kattılar
Bunları yazan basın mensuplarını
Hapishanelere attılar
Korku imparatorluğunu kurdular
Yetkileri elde ettikçe kudurdular
Bu hususta dünyada rekoru kırdılar
Buda yalan mı?

Yusuf Değirmenci 3

12---cennetin Yer Yüzüne Aksıdır Memleketim

CENNETİN YER YÜZÜNE AKSIDIR MEMLEKETİM ****

Bir devrin battığı yer, geçilmez Çanakkale
Tarihi ders verildi, bur da yedi düvele
Oku tarihi bir bak, İzmir dokuz eylüle
-Bu topraklar dünyada,benim asıl cennetim
-Cennetin yeryüzüne, aksıdır memleketim

İşgale kalkışmıştı, o densiz palikarya
İki defa İnönü,düşman canın yakar ya
Kızıl kan aktım diye hala üzgün Sakarya
-Bu topraklar dünyada,benim asıl cennetim
-Cennetin yeryüzüne, aksıdır memleketim

Ordular ilk hedef ak denizdir ileri
Dendiğinde bir şimşek oldu her bir neferi
30 ağustos günü şahlandı Türk askeri
-Bu topraklar dünyada,benim asıl cennetim
-Cennetin yeryüzüne, aksıdır memleketim

Şehit kanı sulamış,her karış toprağını
Ne emekler yeşertmiş.bahçesini bağını
Yemyeşil ormanlarım, süslüyor her dağını
-Bu topraklar dünyada,benim asıl cennetim
-Cennetin yeryüzüne, aksıdır memleketim

Şehitlerin kanıyla, sulanmış topraklarım
Uğruna can verilmek, istense bende varım
Vatana göz dikenin, ümüğünü sıkarım
-Bu topraklar dünyada,benim asıl cennetim
-Cennetin yeryüzüne, aksıdır memleketim

Yusuf Değirmenci 3

12---çekinme Oğul

Amacına emek harca
Ermeye çekinme oğul

Vatan senden hizmet bekler
Vermeye çekinme oğul

Vatanıma göz dikene
Vurmaya çekinme oğul,

Haksızların direncini
Kırmaya çekinme oğul

Şerefsizin karşısında
Durmaya çekine oğul

Hırsızdan arsızdan hesap
Sormaya çekinme oğul

İlim irfan için kafa
Yormaya çekinme oğul

Seni seven gönüllere
Girmeye çekinme oğul

İnsan yüreğinden sevgi
Dermeye çekinme oğul

Yusuf Değirmenci 3

12---çoklar Size Azlar Bize Reva mı

Hepimizi birer ana doğurdu
Bu vatan ki hepimizin öz yurdu
Bu nasıl paylaşım,nasıl pay oldu
-Çoklar size,azlar bize revamı
-Hak ararım sürdürürüm davamı

Eşitlik narası atıldı durdu
Gerçekler suskuyla yutuldu durdu
Dürüstler köşeye itildi durdu
-Meydan size,köşe bize revamı
-Hak ararım sürdürürüm davamı

Vermeden istemek kimlerden kaldı
Nedendir dalkavuk baş tacı oldu
Bir taraf ağlarken,bir taraf güldü
-Neşe size,matem bize revamı
-Hak ararım sürdürürüm davamı

Böyle pay ederek,uygun görenler
Saygın olmak içn ödün verenler
Halkı kandırıp gönlüne girenler
-Ödün size, ceza bize revamı
-Hak ararım sürdürürüm davamı

Değiştim diyerek gömlek giyenler
Utanmalı kul hakkını yiyenler
Çarpıklıklar kapatılsın diyenler
-Hayat size,sabır bize revamı
-Hak ararım sürdürürüm davamı

Yusuf Değirmenci 3

12---doğru oldum dokuz köyden kovuldum

Doğru oldum dokuz köyden sürüldüm
Yalnız yaşamaya, reva görüldüm
Çaresizlik taşlarıyla örüldüm
Duvarlar çok kalın, yıkamıyorum

Doğar doğmaz elde, sorunlar budum
Susuz bıraktılar, sarardım soldum
Kuyuya atılan Yusuf ben oldum
Elde zembilim yok çıkamıyorum

Ben yalnızlık zindanına mahkumum
Susmaya zorluyor olduğum konum
Ne olur ne olmaz kim bilir sonum
Şeref madalyamı takamıyorum

Dalkavuklar yağcılığı yaptılar
Yılan dillerine zehir kattılar
Şerefli mazime pislik attılar
Kimsenin yüzüne bakamıyorum

En sonunda sabır bardağım taştı
Vicdanımla öfkem benle savaştı
Vicdan galip geldi öfkemse kaçtı
İntikam çivisin çakamıyorum

Yusuf Değirmenci 3

12---ey Hain Düşünce Ey Nankör Emel

Ey hain düşünce ey nankör emel
Türk hür yaşamıştır ebed ve ezel
Hıyanetler buna olamaz engel
Al bayrak gönderden inecek sanma

Hudutlarda dimdik nöbet tutarız
Yurda göz dikene karşı çıkarız
Bir ölürsek bin dirilir kalkarız
Millet bu sevdadan dönecek sanma

Hiç tükenmez al bayrağın tutkusu
Kahraman ve yiğittir Türk ulusu
Korkutmaz kahpece kurduğun pusu
Olaylar korkutup donacak sanma

Çanakkale ile Sakarya tanık
30 ağustosta düşman dağınık
Gaflete düşeriz sanma bir anlık
Devran lehimize dönecek sanma

Türk evladı korku nedir hiç bilmez
Korur hudutları huduttan gelmez
Can verilir amma toprak verilmez
Akan kan ödünle yunacak sanma

Benim oğlum da can verir vatana
Şehit olur çıkar hakkın katına
Minnettarız şehitlikte yatana
Bu vatan sevgisi sönecek sanma

Yusuf Değirmenci 3

12---ey Oğul

Ey oğul sen damarında taşıdığın kanını
Akıtarak korumaya çalışmazsan vatanını
Kötülüklerle kirletirsen gelecekte şanını
..... -Ben o zaman kahrolurum,tükenirim biterim
..... -Adın şanın kirli iken seni nasıl severim

Emeğinle terinle anıtlar dikemezsen
Geride kalanına bir eser veremezsen
Haksızlık karşısında göğsünü geremezsen
.....-Ben o zaman kahrolurum,tükenirim biterim
.....-Ben evladım olarak senden hizmet isterim

Zalimle savaşmazsan,mazlumu korumazsan
Ruhundan miskinliği söküp de atamazsan
Mazluma zülüm edene köpeklik yapacaksan
.....-Ben o zaman kahrolurum,tükenirim biterim
.....-Ben sana baban olarak hak ara savaş derim

Yaşantın boyunca sen kıl payı hak yer isen
Veya hak yiyenlere kendinden pay verirsen
Her şeyde menfaatini daha üstün görürsen
.....-Ben o zaman kahrolurum,tükenirim biterim
.....-Hayatın boyunca dürüst ol, dürüst kal derim

Çıkarın düşünüp çok canlar yakacaksan
Bu vatan toprağında durup kalmayacaksa
Gördüğün her düşküne yardım yapmayacaksa
.....-Ben o zaman kahrolurum,tükenirim biterim
.....-Nerde düşkün görürsen yardımInı isterim

Vicdanının sesini duymazsa kulakların
Vatandaşın derdiyle çoğalmazsa efkarın
Ben bu günü düşündüm,senin düşüncen yarın
..... -Ben o zaman kahrolurum,tükenirim biterim
.....-Yarınları düşünmesen hakkım haram ederim

emekli meniyet müdürü

Yusuf Değirmenci 3

12---fikrime Kelepçe Vur durmam Asla

Bilgi en büyük güç cehalet ne ki
Benden çok bilene ben derim peki
Koluma kelepçe takılır belki
Fikrime kelepçe vurdurmam asla

Vatana helaldir dökülen kanım
Bir gün elbet toprak olacak tenim
Onurum gururum yücedir benim
Onu kimselere kırdırmam asla

Bu ülkemin düzenini bozdurmam
Ben hakkımda yalan yazı yazdırmam
Benliğimi savunurum ezdirmem
Kem söz söyleyene aldırmam asla

Atatürk dür bu milletin önderi
Vatan bayrak iman inanç her biri
Din de kuran müslümanın rehberi
Kutsal değerlere saldırmam asla

Yığılır yükselir dertten katarım
Doğruyu dürüstü sever tutarım
Dost sözünü zehir olsa yutarım
Namerdi yüzüme güldürmem asla

İnancıma rehber aldım kuran' ı
Çıkarıma araç etmem iman'ı
Kalbi temiz duru saf Müslüman'ı
Yalanla riyayla kandırmam asla

Yaratan hatırına sevdim yaratılanı
Dini,ırkı fark etmez kucaklarım insanı
Alırsa Allah alır kula verdiği canı
Karıncayı bile öldürmem asla

şair Yusuf Değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

12---gaflet Uykusunda Yatan Yatana

İhanet hançeri vatan bağrına
Saplanmıştır sacı verir sağrıma
Ermenin göz dikmiş ağrı dağına
-Gaflet uykusuna yatan yatana
-Millet uyanmazsa yazık vatana

Özelleştirmeyle kitleri satar,
Borç bataklık olmuş bu ülke batar
Yandaşı kayırır hırsızı tutar
-Gizli gizli kazık atan atana
-Millet uyanmazsa yazık vatana

Eşkıya pusuda dağları tutar
Katiller askere bombalar atar
Hainlerin başı adada yatar
-O haini seven tutan tutana
-Millet uyanmazsa yazık vatana

dost kalemlerden

Uyanır mı kişi, afyon yutmuşsa,
Tarihi, geçmişi hep unutmuşsa,
Uyansa da artık ne işe yarar
Malı alan çoktan yolu tutmuşsa...

Ü.B

Yusuf Değirmenci 3

12---geciken Adalet Yerini Bulmaz

Benim ülkemde de kanunlar vardır
Yapanın yaptığı yanına kardır
Hakim için karar vermesi zordur
Geciken adalet yerini bulmaz

O koç yiğitlerde vatan sevdası
Oğlunu yitirmiş şehit anası
Bu yüzden tutuyor bir ömür yas'ı
Gecikirde Yanar sineleri sönmez

Af kanunu canileri salıyor
Analarsa oğul diye ağlıyor
Ölüm haberleri yürek dağlıyor
Ağlayan gözlerden akan yaş dinmez

Zifiri geceden farksız gelecek
Bu gidişle kim umutlu kalacak
Asker oğul kaderi ne bilecek
Asıktır bir türlü suratlar gülmez

Nifak girdi bizimle,biz dalaştık
İş,aş diye kapı,kapı dolaştık
Aç yatmaya,tok kalkmaya alıştık
Refah yoksulların evini bulmaz

Parça,parça edecekler milleti
Ektiler ülkeye derdi kasveti
Hortladı ülkede terör illeti
O gençler ölüyor geriye gelmez

Yetkiyi alanlar bu fırsat diyor
İdealler bir,bir bitiriliyor
Fikirler açıkça söylenemiyor
Söylenir olsa da gereken olmaz

Yusuf Değirmenci 3

12---geleceğim Bekle Beni

Sakın üzülme sevgilim bakma şimdi gidişime
Yazık olur göz yaşına gözden yaş dökme peşime
O gün çok uzakta değil sevinirsin dönüşüme
O gün gönlün pır pır uçar Geleceğim bekle beni

Vatan borcu gitmem gerek deme ki bahtımız kara
Üstesinden geleceğiz göğüs gererek her zora
Asker eşi alışmalı böylesi ayrılıklara
Sayılı günler tez geçer geleceğim bekle beni

Bu vatanı korumaya,ant içmişim gitmem gerek
Tüfek elde siperlerde gece gündüz yatmam gerek
Nöbet ibadet gibidir sıkılmadan tutmam gerek
Er olan bu hazzı içer geleceğim bekle beni

Teskereyi aldığımda çekintiler son bulacak
İnancını yitirme hiç tanrı bizimle olacak
Mutluluk yuvamıza elbet bir ömür olacak
Gönlümüzde güller açar geleceğim bekle beni

Yusuf Değirmenci 3

12---halk'a Sesleniş

Halka sesleniyorum şekilci kalmayalım
Kendimize gelelim gize dönelim gize
Uydu değil bu millet kukla da olmayalım
Geçmişi bilelim de, öze dönelim öze

Ne yapılmış,eksik ne, neler yapılmalıdır
Gerçek nedir, doğru ne, kim dürüst olmalıdır
Zorluklar aşılmalı engel kalmamalıdır
Onları yok ederek, düze dönelim düze

Ülkümüz Atatürkün ilkeleri olmalı
Laiklik devlet yapısı ebediyen kalmalı
Ağlayan çehrelerin artık yüzü gülmeli
Bir ömür gülebilen yüze dönelim yüze

Dengesini bozmasın hukukun terazisi
Kalkmalı üstümüzden, bu yolsuzluk sisi
Sabrı taşıp milletin kabarmadan öfkesi
Gelelim kendimize,bize dönelim bize

Ayrı gayrı olmasın tek bir yumruk olalım
Kin ihtiras yok olsun gelin birlik olalım
Bu güzelim vatanda bizde dirlik bulalım
Atatürk'ün çizdiği ize dönelim ize

Yusuf Değirmenci 3

12---hür Olmayı Bilir Benim Milletim

Esaret altında yaşamaktansa
Hür olmayı bilir benim milletim
Milletçe amaç özgür kalmaksa
Var olmayı bilir benim milletim

Cenneti andıran güzel yurdum var
Bekçisidir kahraman bir ordum var
Vatana göz diken kim olsa yakar
Kor olmayı bilir benim milletim

Kınalı kuzular doğurur ana
Can verir çekinmez vatan uğruna
İçerde dışarda şer odağına
Sur olmayı bilir benim milletim

Dedirtmeyiz türk milleti kul bize
Diyenleri biz dökeriz denize
Esareti kabullenmek zül bize
Sır olmayı bilir benim milletim

Derhal karşısında duru ezenin
Dişlisi olunmaz çarpık düzenin
Kölesi olunmaz basan çizmenin
Er olmayı bilir benim milletim

Mİnarede ezanımız okunur
Bize ancak döst olanlar dokunur
İçimize nasıl nifak sokulur
Bir olmayı bilir benim milletim

Namerttin düşmadan çekinen korkan
Çanakkale şehit sakarya da kan
30 ağustosta patladı volkan
Hür olmayı bilir benim milletim

Yusuf Değirmenci 3

12---ideal Uğruna Ölününce Kutsaldır

Tarla yeşerince
Birde, başak verince güzeldir
İnsan sevince
Birde, sevilince mutludur.

Bilgi öğrenilince
İş becerilince
Maharet gösterilince güzeldir.

Kıymet değerlenince
Hizmet fark edilince
Zahmet çekilince değerlidir.

Hürriyet kazanılınca
Vatan kurtarılınca
İdeal ise
Uğruna ölününce kutsaldır

Yusuf Değirmenci 3

12---ihanet

Şehit analarının yüreklerini
Yakanların yaptığıdır ihanet
Kin ekerek sevgi kalelerini
Yıkanların yaptığıdır ihanet,

Büyüttü besledi evladım dedi
Vatana yararlı olsun istedi
Yaktı kınasını asker eyledi
Kaçanların yaptığıdır ihanet

Kırıyorlar kanadını kolunu
Buluyorlar entrikayla yolunu
Kula kul ederek Allah kulunu
Ezenlerin yaptığıdır ihanet

Yenilince ekonomik savaşa
Devlet malın satmak gider mi hoşa
Haraç mezat yabancıya yandaşa
Satanların yaptığıdır ihanet

Bu vatan kutsaldır toprağı kanlı
Mehmetçik coşkulu ve heyecanlı
Al Bayrak hürriyet timsali şanlı
Yakanların yaptığıdır ihanet

Bayrak dalgalanır gönderde durur
Kahraman ordumla duyarım gurur
Kahpe pusularda Mehmet vurulur
Pusu kuranların yaptığıdır ihanet

Yusuf Değirmenci 3

12---işim Umut Vermek Umut Yıkamam

İşim umut yapmak,umut yıkamam
Nankör emellere dostça bakamam
Masum göz yaşına,seyre kalamam
Masuma kurbanım,yaralansam da

Ben maşa olamam hınçlı ellere
Rezil,rüsva diye düşmem dillere
Geçit vermem asla pis emellere
Huzura kurbanım,sıralansam da

Fedakarca hizmet benim amacım
Milletin acısı,benimde acım
Düşküne dost,çaresize ilacım
Düşküne kurbanın,karalansam da

Namuslu kişidir eşim ve dostum
Düzeni korumak,amacım,kastım
Kalbura çevrilse,delinse postum
Vatana kurbanım,paralansam da

Ben polisim, halka hizmettir işim
Kanunu, nizamı kabullenmişim
Adalet uğruna çok can vermişim
Hukuka kurbanım,candan olsam da

Yusuf Değirmenci 3

12---kalemim Hür Fikrim Hür Yazarım da Yazarım

ne korku susturur bizi nede zalimin zulmü
Nice adsız karamanlar göze aldı ölümü
Doldurmuşum yurt sevgisiyle gönlümü
.....-kalemim hür fikrim hür yazarımda yazarım
.....-ihanet odaklarının mezarını kazarım

doğru söz doğru özle direnir dik dururum
Bir istiklalim önemli bir de şahsi gururum
Silahsızım mermi atmam amma sözle vururum
-kalemim hür fikrim hür yazarımda yazarım
-ihanet odaklarının mezarını kazarım

şair olan yürekte doğru sözü ararım
halkın sözcüsü olur haksızı karalarım
hak yiyenle bir olmam hakkımı savunurum
.....-kalemim hür fikrim hür yazarımda yazarım
.....-ihanet odaklarının mezarını kazarım

şayet bunu yapmazsam insanlık benden ırak
halkın sözcüsü şair gerçeği haykırarak
her kim yerse haramı hesabını sorarak
.....-kalemim hür fikrim hür yazarımda yazarım
.....-ihanet odaklarının mezarını kazarım

Yılmayız baskılardan ona karşı çıkarım
haksızlık yapanların karşısında hep varım
Doğru öz doğru sözdür benim şanın vakarım
.....-kalemim hür fikrim hür yazarımda yazarım
.....-ihanet odaklarının mezarını kazarım

Yusuf Değirmenci 3

12---keşke İdaellar Uğruna Batsaydı Güneş

Keşke idealler uğruna batsaydı güneş
Düşman olmasaydı yurtta, kardeşe, kardeş

Siyaset uğruna okullara zehir atılmasaydı
Genç beyinler sapık düşüncelerle yıkanmasaydı

Lanetli akmasaydı sokaklara damardaki kan
Kardeş eli olmasaydı bu kanları akıtan

Gencecik ellere silahlar tutuşturulmasa
On yılda bir ihtilallere gerek olmasa

Fikre karşı saygıyı öğrenirsek hepimiz
Demokrasi çarkını döndürebiliriz biz

Kimileri koltuğunu korumaya eğilmese
Kimileri şerefinden çıkara ödün vermese

Görev hizmet olduğu için yapılsa yansız
Bu zaaftan yaralanmasa arsız,hayasız

Öfke tarlasında intikam fidanları olmasa
Sevgi bahçeleri birer, birer kurutulmasa

Keşke idealler uğrunda birlik olunsa
Her fikir kabul görse,doğruları alınsa

Dizginlenirdi ihtiras,doyumsuzluk olmasa
Tetik çeken eller gül tutsa,silah tutmasa

Eforlar ülke kalkınmasına harcansa
Emek birlikte verilse,birlikte başarılsa

Süpürüp öfkeleri,birleştirseydik güçleri
Hep birlikte ileri giderdik,hep birlikte ileri

İnançsa tek tanrıya inanalım tapalım
Bu vatanı çalışarak cennet yapalım

Bizleri kahırla anmasın torunlarımız
Karanlık değil,aydın olsun yarınlarımız

/

Yusuf Değirmenci 3

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

12---kimler Haindir

Şeffaflık diyerek gelmişlerdi ya
Dürüstlük sembolü onlardı güya
Kapılarak çıkar denen sevdaya
Haram lokmaları yutan haindir

Hainler suçladı nazım hikmeti
Nazım asla soymamıştı devleti
Seviyorken ülkeyi ve milleti
Nazım gibilere çatan haindir

Yolsuzluk yapanın yanına kaldı
Yoksulluksa günden güne çoğaldı
Yalanına Müslümanlar inandı
İslam a yalanı katan haindir

K.i.t ler dışarıya pazarlanıyor
Yurttaş meydanlarda azarlanıyor
Ülkey bir kaosa hazırlanıyor
O kör bataklığa batan haindir

Bu vatan bütündür asla bölünmez
Mehmetler şehittir şehitler ölmez
Bu millet bu sinsi tuzağa gelmez
Mehmetçiğe kurşun atan haindir

İhanet vatanın bağrında bir ok
Yurdu savunacak kahramanlar çok
Bu konuda senin söze hakkın yok
Parsel,parsel ülke satan haindir

Vatan için şehit nice fidanlar
Bu toprağa akar o kutsal kanlar,
Kahpe kurşunlarla yanarken canlar
Askerlikten kaçıp yatan haindir

Yolsuzluk kol gezer oldu ülkede
Yoksulluksa kata kat arttı her evde
Yalan riya kozdur siyasilerde
Yalanla riyayla öten haindir

Pir sultan abdal dan aldım dersimi
ne yapsalar kesemezler sesimi
Halkın sözcüsüyüm halkın sesini
Kesmek isteyeni tutan haindir

Yusuf Değirmenci 3

12---memleket Sevdası Tükenmez Bizde

Hainler göz dikmiş karşı çıkarız
Bu dünyayı başlarına yıkarız
Cana kastedene kurşun sıkarız
Memleket sevdası tükenmez bizde

Tarih şahit Sakarya da sel olduk
İnönü de kale gibi dik durduk
Otuz ağustosta darbeyi vurduk
Memleket sevdası tükenmez bizde

Çanakkale geçilmedi geçilmez
Söz vatan olunca düşman seçilmez
Göz diken olursa hudut açılmaz
Memleket sevdası tükenmez bizde

Gökyüzünden şimşek olur çakarız
Dar ederiz bu dünyayı yakarız
Çağlayan sel olur tekrar akarız
Memleket sevdası tükenmez bizde

Düşmanın üstüne korkmaz yürürüz
Sinemizi siper eder gereriz
Gerekirse canımızı veririz
Memleket sevdası tükenmez bizde

Türk olarak hür doğduk hür yaşarız
Al bayrağı tarih boyu taşırız
Birlikte tüm engelleri aşarız
Memleket sevdası tükenmez bizde

Yusuf Değirmenci 3

12---mümkün mü

Beslemiş,büyütmüş onu annesi
Yurt sevgisi, sevgilerin yücesi
Yurda göz dikince düşman öfkesi
Yiğitlerin ölmemesi mümkün mü?

Tatlı dille gönlünü hoş tuttuğum
Kara günde yardımına gittiğim
Dertlerini kendime dert ettiğim
Törenime gelmemesi mümkün mü?

Eza cefa çektiğimiz günlerde
Darda,zorda kaldığımız anlarda
Beklenmedik,umulmadık bir anda
Gelip destek olmaması mümkün mü?

Güven duyduğuna can gönderenin
Dost diye sarılıp destek verenin
Sevdiğinden ihaneti görenin
Kahır ile dolmaması mümkün mü?

Sevgi ile silmek mümkün hüznünü
Er kişidir mutlak tutar sözünü
Bir dost,bir dostunun yolda yüzünü
Gördüğünde gülmemesi mümkün mü

Yusuf Değirmenci 3

12---neden Peki

Bu ülkede eşitlik var diyor ya bazıları
Herkesin eşitliği göremeyişi neden?

öyle haykırır durur ekran soytarıları
Haklı ile yüz yüze gelemeyişi neden?

İşini takip için yurttaş çıksa huzura
Onların yetkiliye varamayışı neden?

Milyarlar harcanırken kulüplerde barlarda
Fakirin bir lokmayı bulamayışı neden?

Yüzde yüz haklı iken adalet huzurunda
Duçarın hakkını alamayışı neden?
Yapmaya mecbur iken yetkili görevini
Zenginin hatırını kıramayışı neden?

Elinde teraziyle adalet tartanların
Vekillerin üstüne varamayışı neden?

Her şeyi yazabilen o basın dünyasının
Gizlenen gerçekleri göremeyişi neden?

Sorular uzadıkça pirelenen çoğalır
Yetkilinin bir cevap veremeyişi neden?

Yusuf Değirmenci 3

12---neler Gördük Neler Gördük

Söylenen o sözler fasa fisodur
Dağda Ölen Ahmet ile Haso dur
Fakirin evinde olan tasadır
Siyaset dilinde yalanlar gördük

Bankalar satıldı kitler satıldı
Doğru söyleyenler hapse atıldı
Kazancın üstüne kazanç katıldı
Bu ülkeyi soyan yılanlar gördük

Şıhlar Şeyhler din imanla kandırdı
İnanç diye değirmeni döndürdü
Kandırarak ne ocaklar söndürdü
Köşe dönmesini bilenler gördük

Haklar ihlal ediliyor kanunsuz
Hakkı yenen feryatlarda umutsuz
Devlet malı deniz yemeyen domuz
Diyerek içine dalanlar gördük

Bu milletin ferdi bir neferiyken
Minareler süngü diye kükrerken
Dün gece kondu da yoksul biriyken
Bu gün yat kat gemi alanlar gördük

Al bunları değerlendir ye diye
Kamu malı ediliyor hediye
Yandaşlar köşeyi dönsünler diye
Her zaman değişen planlar gördük

Çağlayan sel ile dereler taştı
Evleri su bastı vatandaş şaştı
Ölenin acısı yürekler deşti
Sahipsiz malları çalanlar gördük

Sevr'i uygulamak istiyor batı
İnsafları hiç yok yürek kaskatı
Yabancı maşası kudurmuş iti
Bizim üstümüze salanlar gördük

Ordu hudutlarda nöbet tutarken
Kahpe kurşun bağırları yakarken
Hainler orduya kurşun sıkarken
bu vatan uğruna ölenler gördük

Yusuf Değirmenci 3

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

12---oğlum

Karanlığı aydınlatmak uğruna
İlim irfan meşalesi ol oğlum

Adlin terazisi adil tartmazsa
Yılma hakkı aramayı bil oğlum

Yapılanlar gitmiyorsa hoşuna
Engeller dağ olsa bile del oğlum

Her kim bu tartıya hile katarsa
Haklı ile sokaklara gel oğul

Koyun sürüsüne dalan kurt gibi
Korkma sende düşmana dal oğul

Tarih asla tekerrür etmesin
Oku onu ceddinden feyz al oğlum

Bir oyana bir bu yana savrulma
Özü doğru sözü doğru kal oğlum

Kimseye öfkeyle zehrini kusma
Eksilmesin dilindeki bal oğlum

Bu ilkede hıyanetler olursa
Hiç çekinme kılıcını çal oğlum

Mertlik ile yücelt şanı şerefi
Onurunla dünyaya nam sal oğlum

Kaptırma düşmana sen bu vatanı
Gerekirse vatan için öl oğlum

Yusuf Değirmenci 3

12---öğreten Öğretmen Olmalı

İnsana sevmek yaraşır
Sevilmek yakışır insana
Bir öğreten olmalı öğretecek
Sevmeyi,sevilmeyi öğretecek
Öğretmenler bulunmalı

Şefkati ve sevgiyi şılayan
Bir öğreten olmalı insanlara
Çocuklarımızı hazırlamalı yarınlara
Birileri bunu özveriyle yapmalı
Bu fedakar öğretmenler
Her gönülde yer kapmalı

Ana sevgisini annesindan
Babadan, baba sevgisini alabilirisniz
Kendinizde bazı bilgileri bulabilrisniz
Ya, okul sevgisini
Ya, ilim hevesini
Baş öğretmen Ata'mın
Kutsal toprak vatanın
Sevgisini kim öğretir dersiniz
öğrenmek içim öğretici istersiniz

Hayata hazırlanmayı
Geleceği aydınlatmayı
Asrı,yılı,mevsimi,ayı, haftayı
İyiyi,güzeli,kötüyü,kusuru,hatayı
Tarihi,cebri,fenni,alfayı,betayı
İnsanı,insan olmayı,insanca yaşamayı
Güneşi,yıldızı,uzayı,dünyayı
Öğretmenler öğretmedimi
Suyu,toprağı,okyanusu,kıtayı
Karı,yağmuru,soğuğu,sıcağı,rüzgarı
Meddi,cezir'i,hülasa coğrafyayı
 öğreniriz öğretmenden
Kazanırız sevgisini
Veririz sevgimizi
öğretmenler yetiştirir yarınlar için bizi

Ateşin yandığını
Dünyanın döndüğünü
Öğreniriz öğretmenden
Severiz öğretmeni.
Daha çok bilgi veriniz deriz
Hep isteriz hep isteriz
Selam sana öğretmenim
Öperiz ellerinizi

Birde
insanların ne haltlar ettiklerini
Öğretebilselerdi bizlere

Ne entrikalar çevirdiklerini
Gösterselerdi her devirde
Her birmize

Ne dolaplar döndürdüklerini çevremizde
Ne yalanlar dolanıp duruyor ülkemizde
Bunlarıda öğretin öğretmenim
Bunlarıda veriniz bize
Felaketler kapımızı çalmadan
Aklımızı birileri almadan
tedbirlerimizi alalım
Huzurlu yaşayalım
Canımız kadar severiz sizi
Aydınlatın cümlemizi

Yusuf Değirmenci 3

12---peygambere Ümmet Allah'a Kulum

Peygamber ümmet Allah a kulum
Fetullah a mürit kılamazsınız bizi

Dinli,dinsiz laik dindar diyerek
Asla Parça, parça bölemezsiniz bizi

Vicdanı hür fikri hür olanlardanız
Ulufe dağıtarak alamazsınız bizi

Kara gün kapıyı çalınca şahlanırız
Biliyorum sanırsın bilemezsiniz bizi

Birazcık ders alın Çanakkale den
Şimşek olur çakarız tutamazsınız bizi

Türk milleti kılçık olur gırtlakta
Öyle top tüfekle yutamazsınız bizi

Çıksa da içimiz den bazı hainler
Kaçan onlar olurlar silemezsiniz bizi

Vicdanımın sesine sen de uyu diyenler
Bu topraklar bizimdir atamazsınız bizi

Satamayız bu vatanı yeşil dolara
Kolay lokma değiliz yutamazsınız bizi

Türk milleti gelmez asla yulara
Para musluğunda tutamazsınız bizi

Git başka yerlerde macera ara
Yok sayıp ta kenara itemezsiniz bizi

Yusuf Değirmenci 3

12---sorumlusu Sen Olursun Başbakan

Olan bu olaylardan kimler ne ders alıyor
Ak dediğiniz parti bu halkı oyalıyor
Doğuda Mehmetçikler hala şehit oluyor
..... Bunların sorumlusu sen olursun başbakan
.....Ne zaman duracaktır bunca akıtılan kan

Teröristle savaştık terörle savaşmadık
Kalleş Amerika ya inandık dalaşmadık
Barzani güruhuna demedin yeter artık
.....Bunların sorumlusu sen olursun başbakan
..... Sizi kusursuz yapmaz vatan için akan kan

Avrupa denen birlik iki yüzlü gör artık
Katillere desteği neden verir sor artık
Sivil asker demeden şu kuzeye gir artık
.....Bunların sorumlusu sen olusun başbakan
.....Asla kurtarmaz sizi size tepeden bakan

İşine gelmeyene kükreyip gürlüyorsun
İşine geldiğinde başbakanım diyorsun
Doğudaki vahşeti görmezden geliyorsun
.....Bunların sorumlusu sen olursun başbakan
.....Çözüm çözüm dediniz şımaranlar döktü kan

Bunca mali desteği nereden buluyorlar
Yurda sızdıklarında nerede kalıyorlar
O şerefli mecliste küstahça havlıyorlar
.....Bunların sorumlusu sen olursun başbakan
..... Boş nutuklar ile durmaz bu dökülen kan

Uyum yasası dedin budadın yetkileri
Eli bağlı eyledin polisi askerleri
Yürekleri burkuyor vatanın şehitleri
.....Bunların sorumlusu sen olursun başbakan
.....Hunharca cinayetler tüm yürekleri yakan

Radikal karaları şayet alamazsanız
Geniş yetkiler veren yasa çıkarmazsanız
Terör yandaşlarını hemen asamazsanız
.....Bunların sorumlusu sen olursun başbakan
.....Buna dur demezseniz sız olusunuz yıkan

Yusuf Değirmenci 2

Yusuf Değirmenci 3

12---söz Konusu Vatansa Her Anne Fedakardır

Kınalar yakılarak gönderildi şen şakrak
Askerdi sevinçliydi elindeydi al bayrak

Askere giden için ayrılıklar zamanıydı
 Korumaya gittiği öz ve öz vatanıydı

Dedi vatan sağ olsun vurulduğu o anda
Hüzün gözyaşı vardı silah arkadaşında

Burulmuştu yürekler bayrağa sarılırken
Bağırlar dağlanmıştı anneleri ağlarken

Tez elden komutanla acı haber gelmişti
Bu haber annesinin yüreğini delmişti

Karardı dünyam diye hicranla yandı anne,
Acılarla kavrulan yanan insandı anne

Benim ciğerim yandı başka ciğer yanmasın
Oğlum şehit olmuştur kanı yerde kalmasın

Baba matem içinde ağlıyordu oğluna
Oğlu şehit düşmüştü bu vatanın uğruna

O gün, öyle bir gündü ki,akıllar duruyordu
Hicranlıydı yüreğim içim kan ağlıyordu

Baba matem içinde anne feryat figanda
Ağıtlar yüreğimi deşiyordu o anda

Dedi ki ne olursu oğlum canlı gelseydi
Diğer ananlar gibi beni mutlu görseydi

Sarım sarım sarıldı,oğlunun tabutuna
Son sözünü söyledi ciğeri yanan ana

Dedi ağlayacağım, bu dünya bana dardır
Söz konusu vatansa her anne fedakardır

Yusuf Değirmenci 3

12---şanlı Tarihim

ŞANLI TARİHİM

Ey fesat düşünce ey nankör emel
Yıkılır geçilir koyduğun engel
İyi bak tarihe ve kendine gel
Şan şöhret doludur şanlı tarihim

Sene bin yetmiş bir Alpaslan başta
Malazgirt e geldi bu karda kışta
Bizans ordusuyla olan savaşta
Yiğitlik dilidir şanlı tarihim

Avrupa yolunda ikinci. murat
Akıncı atları takmışlar kanat
Şanı desteledi tarihte kat kat
Mertliğin halidir şanlı tarihim

Bin dört yüz elli üç bir çağ kapandı
Bizans surlarına topları saldı
İstanbul fatihten hatıra aldı
Zaferin gülüdür şanlı tarihim

Kükreyerek zafer bizimdir dedi
Şahlanmış askerle mısıra girdi
Ayaklar altına altını serdi
Yavuzun koludur şanlı tarihim

Çanakkale de yazıldı destanlar
Boğaza yüklendi tüm donanmalar
Kanlar akıtıldı verildi canlar
Sandılar ölüdür şanlı tarihim

Vatan için savaşmaya geldiler
Çanakkale geçilmedi öldüler
Anafartalar da esen yeldiler
Dediler delidir şanlı tarihim

Padişah sarayda yaparken hata
Amasya tamimi dünyaya nota
Ezurum Sivas ta çizildi rota
Uyanış halidir şanlı tarihim

Padişah sevr de sattı ülkeyi
İstilaya kalktı düşman bölgeyi
İnönü iki defa vurdu silleyi
Direncin belidir şanlı tarihim

Cephede askerim aç savaşırken
Fatma bacım top mermisi taşırken
Mermiyi kapattı yavru üşürken
İnancın şalıdır şanlı tarihim

Pinevle de kaldı ne kahramanlar
Sakarya da tenden çıkarken canlar
Vatan toprağını suladı kanlar
Geçmişin malıdır şanlı tarihim

İstila esaret canımız sıkan
Düşmandı kaçarken köyleri yakan
Afyon ovasından İzmir'e akan
Öfkenin selidir şanlı tarihim

Sakarya da Yirmi iki gün kan aktı
Otuz ağustosta engeli yıktı
Dokuz eylül günü İzmir'e çıktı
Al kanın gölüdür şanlı tarihim

Yepyeni devletin yeni derdiyle
Türklüğü yücelten devrimleriyle
Ebedi yaşayan eserleriyle
Ata'nın yoldur şanlı tarihim

Alpaslanlar çıkar muratlar olur
Fatihler hep yaşar,yavuzlar kalır
Her yurt sever insan Atatürk olur
Mertliğin elidir şanlı tarihim

Gördük ki kıvançla sallansın eller
Türkün zaferleriyle açılır yollar
Azımla aşılır konan engeller
Hürriyet yelidir şanlı tarihim

Kötü niyetliye hep karşı çıkan
Zorluklara sabrederek diş sıkan.
Kem bakan gözlerin niyetin yıkan
İnancın dildir şanlı tarihim

Tek söz Çanakkale geçilmez dedik
Esir olanlara hoşnut eyledik
Ölenlere anıt mezarlar verdik
Şefkatin gülüdür şanlı tarihim

Vatana göz dikenleri sevmedik
Esarete asla boyum eğmedik
Dost elini uzatana değmedik
Merhamet balıdır şanlı tarihim

Alpaslanlar muratlar var olacak
Fatihler yavuzlar hep bulunacak
Mustafa Kemal'ler dimdik duracak
Kahraman doludur şanlı tarihim

Kahraman orduya sallanır eller
Artık özgürlüğe açılır yollar

Birlik de aşılır bütün engeller
Bayrağın alıdır şanlı tarihim

Kem gözle bakmayın kardeş oluruz
Zorluklara karşı. Yoldaş oluruz
Her soruna arar çare buluruz
Çözümün elidir şanlı tarihim

dost kalemlerden

 Bayrağım onurum,canımdır benim
ona yan bakanı,ezer geçerim
başımın üstünde,ay la yıldızım
 gururumdur benim şanlı tarihim...../// Canan EREN

Yusuf Değirmenci 3

12---şu Siyonist Düşünce İnsanlığı Terk Etti

Şu siyonist düşünce insanlığı terk etti
İnsanlığa sevgiyi birden bire tüketti

Hitlerin zulüm ediyor, imdat diyorlardı
İnsanlıktan yardım ve insaf istiyorlardı

Bütün dünya onlara kucak açmamış mıydı
Hintlerin vahşetinden onlar kaçmamış mıydı

Hani vahşet yaşayan zalimlik yapamazdı
Bilirdi göz yaşını onlar ağlatamazdı

Gazze nin üzerinde uçan uçaklar kimin
Gazze ye atılan bombalar toplar kimin

Bu gün aynı vahşeti yapıyor kendileri
Gazelinin üstüne yağıyor mermileri

Gazze linin üstüne bombalar salınıyor
Kundak da günahsız yavrucuklar ölüyor

Savunma hakım diyor Yahudi bu vahşete
Aldırmadan saldırıp kana kemiğe ete

Gazze de doğmak mıdır günahı çocukların
Ne günahı var idi kızların kadınların

Ambargo uygulayıp mahkum etti açlığa
Dünya seyirdi kaldı arşı delen çığlığa

Gazze nin sokakları barut ve kan kokuyor
Ambulanslar yaralı ve şehitler topluyor

Her İsrail askeri kana susamış vampir
Silinmez üstlerinden bunca kan ve bunca kir

Ne ar var ne haya var hepsi ahlak yoksunu
Bu vahşet bu katliam amerikan oyunu

Gazeli çoluk çocuk bombalarla ölüyor
Amerika uzaktan seyrediyor gülüyor

Arşı deldi çığlıklar feryatları duyan yok
Suskun bütün ağızlar vahşete dur diyen yok

İsrail denen köpek şımardıkça şımardı
Kin ve nefret yüklü vicdanları karadı

Gazeli korumakta kendi öz vatanını
Unutur mu çocuklar toprakta yatanını

Müslüman'ın kendini savunma hakkı yok mu

Müslüman gazze liye gazze şeridi çok mu

O köpek ikide bir kan kokusu alacak
Her koku alışında gazze ye mi dalacak

Yıkıldı yüzlerce ev söndü binlerce ocak
Ey insanlı nerdesin aç gazze ye de kucak

Suskunluk bitsin artık patlar sabır volkanı
Şunu bilin ki kalmaz yerde gazzeli kanı

Şair Yusuf DEĞİRMENCİ

Yusuf Değirmenci 3

12---takılmışlar Bir Meczubun Ardına

Takılmışlar bir meczubun ardına
Gizli gizli sızmış şanlı orduma
Bu hainler göz dikerken yurduma
…….kim uyudu buna kim destek verdi
…….Bunlar bilinmeli kim yol gösterdi

Din iman masallı bu rezalete
İnanarak düşüldü bu gaflete
Sarılmaz yaralar açtı millete
……Peki buna kim inandı kim kandı
…...Yandı anaların ciğeri yandı

Hür demokrat bu ülkenin düzeni
Birlik oldu ezileni ezeni
Yurt sathında huzuru bozanı
……Kim kayırdı kim kaşdardı kim sustu
……On beş temmuz ülkem için kabustu

Soruyorum sorulara cevap çok
Sorulara cevap veren kimse yok
Hiyanet yurduma saplanan bir ok
…….Hain kalkışmaya kim karşı durdu
…….Öz evlatlar savunuyor bu yurdu

Yusuf Değirmenci 3

12---terbiyem Dizgin Vuruyor

Menfaat girince araya
İnsanlık uçar havaya
Şerefini beş paraya
.....Satanlara sözüm çokta,
.....Terbiyem dizgin vuruyor.

Düşkünü görünce, kaçana
Yada yazık deyip geçene
Soran da yoktur,suçu ne?
Yardım yerine teklemeler
.....Atanlara sözüm çokta
.....Terbiyem dizgin vuruyor.

Çala,çırpa aslan payı
Hep kapıyorlar parsayı
Kurup içkili sofrayı
Haz ile haram lokmayı
.....Yutanlara sözüm çokta
.....Terbiyem dizgin vuruyor.

Denemiyorlar insanı
Suçsuzu,suçlu yapanı
Torpille makam kapanı
.....Tutanlara sözüm çokta
.....Terbiyem dizgin vuruyor.

Doğru tektir görmez niye
Muhtaçken sıcak sevgiye
Hasret kalmış bir ilgiye
Sen neden dürüstsün diye
.....Çatanlara sözüm çokta
..... Terbiyem dizgin vuruyor.

Akıtmadan alın teri
Emeksiz kazanırsa biri
Hazırdan ise gideri
Hak hukuk bilmez serseri
Olmuşsa tembelliğin eseri
.....Yatanlara sözüm çokta
.....Terbiyem dizgin vuruyor.

Gelenek mi,görenek mi,töremi
Bu davranış insanlığa göre mi
Gördüklerim insanlığın dıramı
Helal kazancına birde haramı
.....Katanlara sözüm çokta
.....Terbiyem dizgin vuruyor.

Yurt'a yabancıyı sokanları
Halka nifakları ekenlere
Cumhuriyete göz dikenlere
Demokrasiyi savunan erlere

.....Çatanlara sözüm çokta
.....Terbiyem dizgin vuruyor

Savaşır ölürüz demezler eyvah
Şehidi katına alırken allah
Bu can bu vatana fedadır billah
kahpe parmaklarla askere silah
.....Sıkanlara sözüm çokta
.....Terbiyem dizgin vuruyor

Yusuf Değirmenci 3

12---türk'lüğü Yok Etme Sevdası

Bu oldu bittlere bizler nasıl alıştık
aklım fikrim karmakarışık
Vicdanların buruksu acımasıdır
Perdelerden sızan ışık
Günahların örtüsüdür bu zifiri karanlık
İnsanlığa ihanettir
Omuzlardaki ağırlık
Dost sandık okyanus ötesini
Şuursuzca inandık
Aldatıldık aldandık.

Nedense çok mutluyuz yılbaşlarında
Şimdi daha misafirperver günah evleri
Geçmişe ağıtlar yakarız anma günlerinde
Pek mutlu görünmeyiz milli bayramlarda
Yaşlı elleri öpmek gerekirken
İçki kadehlerini öperiz beş yıldızlı otellerde
Daha kalabalık kumarhaneler
Ve daha neler,neler
Dumura uğratmış yurt sevgisini
Yapmacık gülümsemeler
Birbirmize yabancılaştık

Akın,akın göç ettirdiler şehirlere
Unutturdular köyümüzü,köylülüğümüzü
Kopardılar kutsal topraklarımızdan
Seyre daldılar varoşlarda sefaletimizi
Kopardılar köyden bizi
Kapılarda kul ettiler hepimizi
Fabrika makinelerine bağladılar
İşçi ettiler çiftçilerimizi
Durdurdular üretimimizi
Dayanışmadan uzak kaldık
Çıkarlar uğruna yarıştık

Siyasi efendiler bunu anlayamadılar
Önce gidip GEORGE den icazet aldılar
Sonra gelip ülkeme başbakan oldular
Piyon olarak kaldılar.
Özelleştirme diyerek
Ülkeyi pazarladılar
Doğru olan bu sanmıştık

Hem mazi ağlıyor gafletimize
Hem de düşünen kafalar üzülüyor geleceğimize
Sürüp gidiyorken aldatmalar,aldatılmalar
Sürüyor sudan sebeplerle kavgalar
Sağın değil,solun değil bu kavga
Alevinin değil Sünni nin değil
Türkün değil,kürdün değil
Bu kavga sömürü kavgası
Bizler bu kavgaya istemeden karıştık

Hala neden geliyoruz bu oyuna
farikalrımızı bankalarımızı satıyoruz boyuna
Sahip çıkamazsak ülkemizin toprağına suyuna
Madenine petrolüne bor'una
Yeşil dolarlar uğruna
Duyarlılığımızla vedalaştık

kardeşin kardeşi vurduğu bu kavga
Sömürünün yutma kavagası
Düşmanın bize tuzaklar kurduğu bu kavga
Türklüğü yok etme sevdası

Yusuf Değirmenci 3

12---utansın

Yoktan yere kapılarak hırsına
Sahip olamayıp kendi nefsine
Soydaşının kardeşinin göğsüne
Silah tutup,tetik çeken, utansın

Maksatlı ellerin içine düşen
Kuralları bozan yasayı aşan,
Düşmanlarla birlik olup savaşan
Çıkar için, vatan satan, utansın

Bizi parçalayıp ikiye bölen
Düşenin haline zevk ile gülen
Kendi kardeşini düşmanca gören
Bir hiç için, yerde yatan, utansın

Ey ihtiras, sen felaket salansın
Sen ki, entrikasın, yalan,dolansın
Cemiyete zehir saçan yılansın
Doğduğundan anan,atan, utansın

Köylü,kentli gider sandık başına
Bu oylar gitmeli dürüst olana
Adına siyaset diyorlar amma
Seçimlere hile katan, utansın

dost kalemlerden

Şairim gelmesin bela başına
Sözlerin iğneli gitmez hoşuna
senide sokarlar ergenekona
Elmayı armuda katan utansın

erdal dursun

Yusuf Değirmenci 3

12---uyan Milletim

UYAN MİLLETİM

Nereye gidiyor ülkemin hali
Hırsılar baç alır kesmişler yolu
Hukuk ağacının yemyeşil dalı
Bir bir budanıyor uyan milletim

Ankara da çoğalıyor dayılar
Parsellenmiş satılıyor kıyılar
Devlet malına göz koyan ayılar
Bir bir dadanıyor uyan milletim

Çöker ise eziliriz hepimiz
Hala neden çıkmıyor ki sesimiz
Kör topal yürüyen demokrasimiz
Adak adanıyor uyan milletim

Şehitler boşa mı verdi canları
Sindirmeyin içinize bunları
Bu vatan uğruna aktı kanları
Gazi utanıyor uyan milletim

Sana ses çıkarma uyu deniyor
Uyan artık senin hakkın yeniyor
İhanet dolabı hızla dönüyor
Kimse tutamıyor uyan milletim

Uyanmazsan sevr gündeme gelecek
Bölünerek ülke elden gidecek
Sinsi düşmanlara hizmet edecek
Namert atanıyor uyan milletim

En güçlüsü sensin birlik olursak
Seçimlerde doğru kara alırsak
Namert bizi sanki sanıyor tutsak
Sabır tükeniyor uyan milletim

Yusuf Değirmenci 3

12---üç Yanı Denize Bakar Yurdumun

Su akar toprağa canlanır her yer
Kıvrıla kıvrıla deryaya erer
Her gittiği yere yeşili serer
Irmakları çağlar akar yurdumun

Yağmurla karışan topraktır çamur
Değirmende undur teknede hamur
Elif elif yere düşerken yağmur
Bulutları şimşek çakar yurdumun

bahar gelir karlar erir su olur
Karlı dağın suyu akar durulur
Kırda çiçek bahçelerde gül olur
Kırlarında kekik kokar yurdumun

Ak gerdana sarı liralar dizer
Seven gönüllere sevdayı bezer
Edalı işveli salınır gezer
Güzelleri gönül yakar yurdumun

Gönlünü verdiği sevda kolunda
Mutluluğun zirvesinde o anda
Beyazlar içinde vuslat yolunda
Gelinleri duvak takar yurdumun

Kuzuları meler koyunlar meler
Kavalın sesinde ver esintiler
Çobanın dilinde yanık ezgiler
Sürüsü yaylaya çıkar yurdumun

Karadeniz kuzeyini sarmıştır
Batısında da ege yer almıştır
Akdeniz de turizm canlanmıştır
Üç yanı denize bakar yurdumun

Yusuf Değirmenci 3

12---vatanı Korumak ise Tek Amaç

VATANI KORUMAK İSE TEK AMAÇ

Vatanı korumak ise tek amaç
Gaflet uykusundan uyan gözün aç
Gerçekleri söyle ortalığa saç
Hakkı koru mücadele ver yeter

Yasalar rant için değiştirildi
Getirim yandaşa üleştirildi
Devlet arsaları hibe verildi
Yapılan yanlışa karşı dur yeter

Subaşını birer birer tutular
Helâlin yerine haram yuttular
Devlet malın haraç mezat sattılar
Susma haykır bu erdeme er yeter

Harami kervana katılanlar çok
Parsellendi ülke satılanlar çok
Dur diyenden hapse atılanlar çok
Zulmedene sebebini sor yeter

Soyguncular etti seni fukara
İnsafsızlar açtı bağrında yara
Hak adalet diye haykıranlara
Destek için yumruğunu vur yeter

Baskı artar müdahale sert olur
Ancak savunulan toprak yurt olur
Buna karşı dik duranlar mert olur
Mertçe davran bu savaşa gir yeter

Seni uyarana darılma küsme
Soyanları haykır sesini kısma
Yalana riyaya hiç kulak asma
Diyenlere sen de destek ver yeter

Yusuf Değirmenci 3

12---vatanı Korumak Uğruna

VATANI KORUMAK UĞRUNA

Bu vatanın uğruna Kurban olur kuzular
Yanar ana yüreği sızım sızım sızılar

Ateşten beter acı düşünce yüreklere
Eş evlat kardeş bacı bürünür öfkelere

Ettiğiniz feryadı sessizce dinler dağlar
Yankıyla cevap verir seninle inler dağlar

Dağlar da usanmışken kan barut kokusundan
Dünya da huzursuzdur savaşın korkusundan

Bu vatan toprağında binlerce şehit yatar
Akıtılan kanlarla toprağa değer katar

Bu nedenle şehit 'in mekânı olur Cennet
Bu nedenle düşmana eğilmez etmez minmet

Bu kan bu ölüm niçin dünya dar mı geliyor
Hangi mahlûkat kendi neslini öldürüyor

Ne din ne mezhep ne de renk dil ayrımı
Olmasın artık yeter eş ve dost kayırımı

Mutlu ve hür yaşansa çizilen sınırlarda
Oturup anlaşılsa olunsa bir arada

Barış gelse dünyaya ağlamasa ana eş
Ölmese öldürmese yaşansa kardeş kardeş

Yusuf Değirmenci 3

12---vazgeçin körlükten gerçeği görün

Vazgeçin körlükten gerçeği görün
Dürüstüm diyorsan cesaret bürün
Haram zadelerin defterin dürün
.....İhtiraslar halkı etti perişan
..... Hangi onur hangi şeref hangi şan

Milletin bahtını kara ederler
Yazanlara karşı hep kin güderler
Yok ediliyor manevi değerler
.....İhtiraslar halkı etti perişan
..... Hangi onur hangi şeref hangi şan

Yalan nutuk atanlardan fayda yok
Haram lokma yutanlardan fayda yok
Bu ülkeyi satanlardan fayda yok
.....İhtiraslar halkı etti perişan
..... Hangi onur hangi şeref hangi şan

Demokrasi erdemine erelim
Onlara insanlık deri verelim
Hak dağıtan adaleti görelim
.....İhtiraslar halkı etti perişan
..... Hangi onur hangi şeref hangi şan

Yusuf Değirmenci 3

12---yanıyor Yüreğim Yanıyor Bağrım

Yanıyor yüreğim yanıyor bağrım
İhanet saplanmış sancılı sağrım
Oğlum şehit oldu şimdi ben varım
Ciğerim dağlatır ihanet benim

Kahraman evladım germiş göğsünü
Kahpenin kurşunu delmiş döşünü
Ben yıkarım o haninin düşünü
Kolumu bağlatır ihanet benim

Gazilerin sesi gelir g.a.t.a. dan
Vatan sevgisini aldım atadan
Kurşun değil benin canım acıtan
Canımı acıtır ihanet benim

Şehit kanlarıyla sulanmış vatan
Nice şehitler var toprakta yatan
Ölüm değil anaları ağlatan
Anamı ağlatır ihanet benim

İhanetin yoktur duru durağı
Yurduma yakışmaz bu kan ırmağı
Kırmak gerek tetik çeken parmağı
Kanımı akıtır ihanet benim

Türk ulusu hürriyete sevdalı
Türklük tarih boyu özgür kalmalı
İhanete büyük darbe vurmalı
Gözyaşım akıtır ihanet benim

Yusuf Değirmenci 3

12---yapabilsek

insanlara sağlığında dünya cennet olurdu
sevgiyi ve saygıyı kardeşçe ekebilsek
Düşmanlıklar kalkardı dostluklar kurulurdu
ihtirası ve kini yürekten sökebilsek

hakka saygılı olur haklar yenemez idi
hak arayacak olan korkup sinemez idi
Kişi onurlu olur boynunu bükmez idi
Namert elin gücünü birlikte yıkabilsek

Dayanışma sağlasak güç katsak gücümüze
Hangi engel yıkılmaz direnebilir bize
Sevginin mayasını katarak gönlümüze
Bizler ellerimizi sevgiyle tutabilsek

Bayramı bayram gibi yaşar mutlu olurduk
Yakın komşulara giderdik ve gelirdik
İnsanca yaşar idik severdik sevilirdik
Öğrenip gerçekleri ortaya dökebilsek

Umarım gelecekte bu dediklerim olur
İnanlığın yüreği sevgiyle doldurulur
Yaşanılan toplumda herkes huzuru bulur
Nefsi kötülüklerden uzağa itebilsek

dost kalemlerden

Umarım gelecekte bu dediklerim olur
İnanlığın yüreği sevgiyle doldurulur
Yaşanılan toplumda herkes huzuru bulur
Nefsi kötülüklerden uzağa itebilsek...dost şeref

Yusuf Değirmenci 3

12---yurtta Sulh Cihanda Sulh Olmalı Rehber

Geçmişe ağıtlar yakmakla olmaz
Sadece övgüde yetmez anma günlerinde
Bu uğurda savaştılar can verdiler öldüler
Bize hürriyeti reva gördüler
Kim göz dikerse ülkemize
Kim el atmak isterse şerefimize
Kale gibi dikildiler
İstiklali gençliğe emanet ettiler

Şimdi gençler emanete sahip çıkmalı
Bu gururu.bu şerefi yarınlara taşınmalı
Tertemiz borçsuz olarak verelim oğullara
Geleceğin dünyasında söz sahibi olmalı
Uyumamalı onlar uyanık kalmalı
Hüsranlar insanlığın yazgısı olmamalı

Yetmiyor depremin şiddetini belirlemek
Depremler önceden haber alınmalı
Gökte yıldızlarla anlaşıyorken düşünebilen kafalar
Fezanın fethine çalışılmalı
İlmin derinliklerine inmeli dehalar
Geçmişe ağıtlar yakmak yerine
Geçmişe ait borç ödenmeli

İnsan duygusallığa yenik düşmemeli
Umuda hep birlikte yürünmeli
Cehalet yenilmeli
Koltuk kavgası yerine
Bilim kavgası verilmeli
Son versinler kardeş kavgasına yeter
Gelecek onlardan aydınlık ufuk ister
Birer,birer sürülen lekeleri silmeliler
Birer,birer göz diken ülkeleri sindirmeliler
'' Yurtta sulh cihanda sulh '' olmalı rehber

Yusuf Değirmenci 3

12---yüce Allah'ıma Söz Vermişim

Yüce Allahım a ben söz veririm
Riya yapanlardan olmayacağım
İmanla inançla yol gösteririm
Pula tapanlardan olmayacağım

Onuru şerefi koruyacağım
Desteksiz ayakta dik duracağım
Vatan can isterse ben vereceğim
Vatan satanlardan olmayacağım

Yuva yıkanlardan can yakanlardan
Olmayıp kaçarım zülum dan zordan
Acizden düşkünden duçar olandan
Haraç alanlardan olmayacağım

İnanıp sarıldım demokrasiye
Asla düşmemeli din sömürüye
Yetkililer Beni sevsinler diye
Dört kat kalanlardan olmayacağım

Siyasiler ister halktan desteği
Halk vuracak art niyete kösteği
İnancı sömüren siyaset beyi
Koltuk kapanlardan olmayacağım

Bilmeden bir günah işlersem eğer
O yüce kat beni mutlak af eder
Sonra pişman olmak ne değer eder
Pişman olanlardan olmayacağım

Yusuf Değirmenci 3

12---yüreğim Kan Ağlar

Vatanımda kan akar can çıkarken
Art niyet tüm güzelliği yıkarken
Bütün dünya bu zulüme bakarken
İnsanım duygusuz olamıyorum

Analar tutarken oğluna yası
Zalimin tek derdi çıkar sevdası
Vicdanı hapsetmiş lider suntası
Yurttaşım kaygısız kalmıyorum

Adem oğlu insanlığı terk etmiş
İnsaf hiç kalmamış merhamet bitmiş
Yalanı riyayı hileyi katmış
Çaresizim derman bulamıyorum

Ufuklarda kara bulutlar varken
Genç fidanlar vatan için ölürken
Vatan evlatları şehit olurken
Yüreğim kan ağlar gülemiyorum

dost kalemlerden

Yurtta barış,cihanda barış özdeyişi
Mustafa Kemal'den mirastır vecizesi
Baştanbaşa vatan toprağının her karesi
Üzerinde at oynatıyor düşman çizmesi... senem aygün

Gencecik fidanlar kara toprakta yatarken
Ülkemde güneşimiz ufukta yasla batarken
Vatanımı düşmanla toza toprağa katarken
Kinle nefretiyle içimizi yakıp bakarken
Ah aldın canları kanlar içinde bırakırken.....Reyhan Altaş

Yusuf Değirmenci 3

12---zafer Kimin Şan Kimin

ZAFER KİMİN ŞAN KİMİN

Ufuklar bezenmiş tarihler taşmış
Dökülmüş al kanı ta ay'a çıkmış
Haçlı engelini dirençle yıkmış
-Oku da bak zafer kimin şan kimin
-Hür yaşamış hür yaşayan neslimin

Kurucu Osman bey yurt Anadolu
Zafere boyandı kahraman ulu
Çekti kılıcını düşmana doğru
-Türklüğe bak zafer kimin şan kimin
-Hür yaşamış hür yaşayan neslimin

Birinci murat askeri şahlandı
Bulgar ve Sırplara kılıçlar saldı
Bu zafer tarihte şan oldu kaldı
-Karıştır Bak zafer kimin şan kimin
-Hür yaşamış hür yaşayan neslimin

Mehmet çelebidir temeli atan
Anadolu birliğini yaratan
Yükseldi tarihte yeni baştan şan
-Şerefe bak zafer kimin şan kimin
-Hür yaşamış hür yaşayan neslimin

Avrupa ya daldı ikinci murat
Akıncı atları takmıştı kanat
Şanı desteledi tarihte kat kat
-Devire bak zafer kimin şan kimin
-Hür yaşamış hür yaşayan neslimin

Bin dört yüz elli üç İstanbul'u aldı
Bizans surlarına topları saldı
İstanbul fatihten hatıra kaldı
-Tarihe bak zafer kimin şan kimin
-Hür yaşamış hür yaşayan neslimin

Suriye mısırı alıp da gelen
Yavuz sultan selim oldu yükselen
Hülasa en güney topraktı yemen
-Mertliğe bak zafer kimin şan kimin
-Hür yaşamış hür yaşayan neslimin

Adını duyunca titrerdi zaman
Düşman karşısında dedi el aman
İsmi de kanuni sultan süleyman
-Kanuna bak zafer kimin şan kimin
-Hür yaşamış hür yaşayan neslimin

Gazi Osman Pinevle de ne yaptı
Baltacı mehmet de zafer yarattı

Bir Petro'yu bataklığa uğrattı
-Kuzeye bak zafer kimin şan kimin
-Hür yaşamış hür yaşayan neslimin

Sonra kara günler bize ulaştı
Yunanlılar batıdan sınırı aştı
İtalya güneyden çok ateş açtı
-Sonuna bak zafer kimin şan kimin
-Hür yaşamış hür yaşayan neslimin

Samsundan bir güneş doğuyor bize
Aydınlık nur saçtı kara denize
Samsun Sivas Erzurum bağlandı söze
-Karara bak zafer imin şan kimin
-Hür yaşamış hür yaşayan neslimin

Doğu batı cepheleri kuruldu
Kahpe düşman bölük bölük yarıldı
Koç yiğitler şehit oldu vuruldu
-Al kana bak zafer kimin şan kimin
-Hür yaşamış hür yaşayan neslimin

Şubat 1962

.

Yusuf Değirmenci 3

12---zamana ağıtlar yakılır o gün

Her sokak başında kahveler oldu
İçine avare insanlar doldu
Kahvelerde işsiz güçsüz insanlar
Zaman hunharca harcanıyordu

Bunun farkına varmazsa insanlar eğer
Zamandır gidince gelmeyen değer

Hiç kazancı olmuyor insanların
Zamanlarını boşa harcıyorlar amaçsız gayesiz
Hayatın akışında geleceğe ihanettir
Tembellikle yaşamak çabasız gayretsiz

Bunca yıldır zamanı boşa harcayanlar hey
Gün gelir biter tükenir elde olan her şey

Zaman en değerli sermaye iken
Değerlendirmelerden kaçılır
Zamanı vadesiz katletmek uğruna
Kahve haneler açıldıkça açılır
 Tembellikler üretilir buralarda
 Geleceğe ihanet eder insanlık

Ne bu duyarsızlık,
Ne bu haylazlık
Karanlıklara gömülürse gelecek
İnsanlık geçmişini kötüleyecek

Bu tehlikeyi görmeyen insanlık yok olur o gün
Kaybedilen zamana ağıtlar yakılır o gün

Yusuf Değirmenci 3

12---zorluk Karşısında Yıkılma Oğul

Ne bulursan oku öğren aydınlan
Tek fikre kapılıp takılma oğul
Hayat sürpriz dolu rastlarsın inan
Zorluk karşısında yakınma oğul

Felakettir sonu kötü gidişin
Sabredip sıktıkça dökülür dişin
Sorunları çözmek olmalı işin
Güçlükler görünce sıkılma oğul

Kırılmak istenir kanadın kolun
Kulu olma sakın bir baka kulun
Zalimle hainle kesişir yolun
Zulümden korkarak çekilme oğul

Hep onurlu yaşa erdemi öğren
Örnek alsın seni okuyan gören
Haksızlığa karşı dik dur ve diren
Bedel ödesen de yıkılma oğul

Kara gün çok sürmez aydınlık yakın
Doğruluk madalya sen onu takın
İnsansın insanca yaşamak hakkın
Kimseye eğilip bükülme oğul

Adsız şehitler var toprakta yatan
Genç nesil'e böyle söyledi atam
Gençlere emanet edildi vatan
Namertle dost olma kapılma oğul

Tehlike altında inlerken vatan
Yurt sever olamaz uykuya yatan
Şarlatan düşünce halkı aldatan
Onların kıçına sokulma oğul

Yusuf Değirmenci 3

13 Onuncu Köy Nerede

Yalancının mumu yatsıda söner
Göreceğiz devran tersine döner
İki yüzlülerden maskeler iner
Göreceğiz bir asil soy nerede

Yalan riya kalktığında ortadan
Sadakayla bu milleti aldatan
Bölünme riskiyle kalınca vatan
Hilesiz ve bilinçli oy nerede

Hırsızlarla savaşmaktan yoruldum
Riyakarlar çok saldırdı boğuldum
Doğru sözle dokuz köyden kovuldum
Deyin bana onuncu köy nerede

Yusuf Değirmenci 3

13---ah Vah Feryatları

Kırılan umutların
mümkün değilse tamiri
Bozulan hayaller düzetilemez se
Çekintiler düşmüşse payına
Acıları yudumlamışsa kırmızı şaraplarla
Ömür karamsarlıklar içinde sürerse
Çekintiler düğümlenirse gırtlaklarda
Sessiz feryatlar varsa hıçkırıklarda
Ömür çile çekerek geçerse
İnsan ruhen çökerse
Sevgisine karşılık verilmemişse
Erkeklerde akıtır gözyaşlarını
Akıtır içine sinsi.sinsi
Ve
Umutları kırılmışsa
Hayaller yıkılmışsa
Çaresizliğe boğulmuşsa
Boyun bükerse çaresizliğe
Umutlar dirilmezse
Yürekteki ateş küle döndürür
Gırtlaktaki hıçkırık düğümlenir
Gözlerdeki yaş anlatır insanın çaresizliğini
Ah vah feryatlarıyla

emekli emniyet müdürü

Yusuf Değirmenci 3

13---ana'ma

Bir masal gibi geliyor,anlatılanlar bana
Meğerse neler,neler borçluymuşum ana’ma
Geceleri bölerek uykusunu,o bana
Emzirir,doyururmuş,sallar imiş daima

Dünyaya getirirken katlanmış sancılara
Benim için katlanmış,o bunca acılara
Her hasta oluşumda,halime yana,yana
Uyumadan erermiş,ikinci sabahlara

Karnı doysun diyerek pişirmiş de aş vermiş
Bana kendi teninden,göz,kulak ve kaş vermiş
Benim için yıllarca gözlerinden yaş vermiş
En yüce,en kutsaldır,mukadderdir her ana

Ödenmez ana hakkı,ezer geçer insanı
Unutmam,unutamam canıma can katanı
Bir anamı değişmem birde ana vatanı
Sever ana yüreği yangın olsa her yanı

emekli emniyet müdürü

Yusuf Değirmenci 3

13---anne me Minnet

Bebekliğim, özlediğim anne
Ilık,ılık süt emzirişin memenden.
Sevginin daha ağır basışı öfkenden
Sıcacık bağrına basışın
Kollarınla sarışın
Uykusuz gecelerinde ninni söyleyişin
Erinme den yüksünmeden
Özlediğim, sevgine mahsar oluşum
Özlediğim,kucağında uyuyuşum

Özlediğim, sadece çocukluğum değil anne
Kış günlerinde tiril,tiril titreyişim
Köyümün berrak derelerinde çimişim
Kırlarında döl güdüşüm
Merkebe binişim
Kekik toplayışım
Yonca biçişim
Özlediğim geçmişim anne
Özlediğim geçmişim.
II
Özlediğim sadece gençliğim değil, anne
Tırpan biçişim
Harman sürüşüm
Düven dövüşüm
Kendime gelişim
Benliğimi buluşum
Hayatı öğrenişim.

Sadece geçliğimi değil, geçmişimi özlüyorum
Kavak yeli deliliğimi, davranışlarımda
Dünyayı kucaklayan arzumu, ihtiraslarımda
Bütün problemleri çözebilmemi, azımım da
Her mücadelede galip olmak, hayatımda
Özlediğim hiçbir şey yok artık
Gençlik tutkularımda.

İsteklerim var anne
İstediklerim var
İstediğim
Nefes alıp yaşamak değil
Geçmişi geleceğe taşımak istediğim.
Tutkularım, mutlu görmek geleceği
Sevgi bahçesi yürekler taşıması insanların
Kırılan sırça kalplerin tamiri istediğim.

Sen değilsin özlediğim
Çocukluğum değil
Gençliğim değil
Bu günüm değil
Yarınımı özlüyorum anne
Yarınlarımı özlüyorum.
III

Seni özlerim göremem
Gücümün ötesine gittin getiremem
Yüreğimin derinliklerindesin
Seni orda yaşatırım,silemem

Sevgiyi tatmayanlar
Sevmeyi bilmeyenler
Gözden geçirmeyenler ibret tahtası geçmişi
Neyi özlediğimi, ne bilecekler?
Onu ancak sen bilirsin
Sevgiyle taşıdın karnında
Sevgiyle sardın kollarını
Sevgiyle vardın yanımda
Sen yüreğimin derinliklerinde
Sevgiyle yaşamaktasın
Sevgiyle yaşamaktasın, anne

Yusuf Değirmenci 3

13---arı kovanı türkiyem 1

Arı kovanı Türkiye
İnsan patentli cumhuriyet
Dökülen kanların bedeli hürriyet
Verilen canların pahası istiklal

Saldırdılar bu kovana,o eşek arıları
Zorladılar sınırları
Topa tuttular kıyıları
Kan kusan toplara siper edildi sineler
İçerde ikilik yaratmak istiyorken, sinekler
Tek bir vücut
Tek bir ülkü
Tek bir düşünce doğdu Mustafa kemalle
Bu tutku bu idealle
Koptu kol
Kırıldı bacak
Uçtu kelle

Yürekler tekti
Amaçlar tek
Gaye hep aynıydı
İstiklal için çarpıyordu her yürek.

Lozan da, son çiviyi çaktı ustalar
Ve son keseri vurdu
Osmanlı yıkıldı cumhuriyet kuruldu.
Anadolu,Trakya hür oldu
Çalışkan milletime arı kovanı oldu.

Artık çalışmak zamanı
Barışmak zamanı
Balla dolduralım bu kovanı
Her arı, üzerine düşeni yapmalı
Bazıları petek örmeli
Bazıları polen toplamalı
Zahmetin ürünü bal olmalı
Kovan balla dolmalı
Arılar aç kalmamalı.

Yusuf Değirmenci 3

13--arıkovanı türkiyem 2

Birlikten yana nutuklar atıldı
Birlik beraberlik savunuldu
Ana arı olmaktı herkesin umudu
Hükmetmek arzusu, ekti nifakı
Birlik bu yüzden bozuldu
Kovan dışında arandı çare
Tüm arılar vızır vızırdı
Vızır vızırdı meydanlarda
Cızır cızırdı ekranlarda.

Arılar kanat açıp uçuyorlardı.
Çiçek, çiçek donanmışken kırlar
Polensiz dönüyorlardı.
Polen yerine çamur taşıyorlardı
Hazırı yiyorlardı
Kovanı bitiriyorlardı.

Kızgındı bazıları
Bazıları kırgındı
Kimileri kovan dışında sürgündü
Kimse vazgeçemedi ana arılıktan
Ana arı birlikte seçilmedi.

Ana, olmaktan vaz geçilmezse
Ana, beraber seçilmezse
Arılar dağılır
Kovan kırılır
Kovan nasıl kurtarılır
Bu soru sorulmalı
Ortak bir karar alınmalı
Layık olan ana arı olmalı.

Kovan kurtarılacaksa
Birlik olunacaksa
Ortaklık olacaksa
Bal eşit paylaşılmalı.
Eşit yenmeli
Eşit tüketilmeli
Böyle olmazsa
Arıların canı yanar
Kovansız kalır arılar
Boş kovana sinekler dolar.

Dost kalemlerden

Eşek arıları, daldı kovana
Zorlaştı geçimleri, döndü yavana
Mutluluklar gerek, yeni doğana
Sineklere kaldı, arı kovanı..

Yurdum yad ellere, edilir ihsan
İhanet çarkında, tululdu lisan

İçi- dışı hayvan, adıysa insan
İneklere kaldı, arı kovanı..

Necati Ocakcı

Yusuf Değirmenci 3

13---aşk insana Oluyormuş İşkence

Aşk insana oluyormuş işkence

Arımdan göz yaşım dökemiyorum
Hayatın yükünü çekemiyorum
Kader ile başa çıkamıyorum
- Seveni sevdiği seve meyince
- Aşk insana oluyormuş işkence

Vefasız bir yare gönlümü verdim
Yıldım savaşmaktan gayrı pes dedim
Ömrümde bir defa olsun gülmedim
- Seven sevdiği seve meyince
- Aşk insana oluyormuş işkence

Yalnızım ben bu koskocaman şehirde
Meğer çile çekmek varmış kaderde
Bir zalim düşürdü beni bu derde
- Seveni sevdiği seve meyince
- Aşk insana oluyormuş işkence

Yusuf Değirmenci 3

13---baba ile oğlu

Baba olmak
Her hakka sahip olmaksa
.....Babalık kolay.
Baba olmak
Evladı hayata hazırlamaksa
.....Babalık zor.
İlk zora katlanamazsa babalar
Zorluklara evlatla beraber katlanırlar.

Baba oğula muhtaç
Oğul ise zaten aç
Baba yorgun,kırgın ve yaşlı
Oğul,çaresiz ve üzgün bakışlı.

Babanın yaşı kemale ermiş
Oğluna sadece bir hayat vermiş
Yaşı yetmişe gelmiş
Umudu tükenmiş
Güçü bitmiş
Umutsuz mu umutsuz
Mutsuz mu mutsuz.

Baba
Oğlun gözlerine bakıyordu
.....Üzgün,hüzünlü
Oğul
Çaresizliğe teslim olmuştu
.....Bu günlü,dünlü
İlk zorluğa göğüs geremezlerse babalar
Tüm zorluklara evlatla beraber katlanacaklar

Yusuf Değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

13---bekleyenim var evde

Devirmek bütün engelleri
Yüz yüze gelmek
Bakışlarda mana aramak
Boşadır güzelim boşadır
Gülmek ağlamak.

Belki dünyayı durdururum
Sarsarım güneş sistemini
Yıldızlar kadar parlak gururum
Umutlandıramam seni
Kirletemem sevgini
Güzelim hoş gör beni
Karmakarışık duygulardayım
Anlatmak öyle zor,öyle zor ki
Güzel yaratmış Tanrı ne deyim
Fakat olmuyor ki.

Her güçlüğe göğüs gerebilirim
Her sıkıntıya tahammül bende
Her acıya yataklık yaparım
Her hüsran filizlensin sinemde
Bir şeye tahammül edemem
Bir şeye güzelim
İki aşkı taşıyamam kalbimde.

Bırakamam benliğimi boşluğa
Duygularımı bırakmam akıntıya
Salamam sulara
Yarışta değil,rüzgarlarla arzularım
İki sev da arasında kalamam
Kararsızlıkla bocalayamam
Gölge düşsün istemem mutluluğuma
Bir sende, bir evimde mutluluk arayamam.

Bırak yakamı güzelim
Evime dönmeliyim
Sevgimin filizlerini
Kucağımda görmeliyim
Razıyım ben her acıya her derde
Elveda sana elveda güzelim
Bekleyenim var evde.
Yusuf değirmenci emekli em.müdürü

Yusuf Değirmenci 3

13---ben neyim

Ben, çileli hayatın çözülmez buhranına
Ağlamaklı gözlerin,belirgin hüsranına
Ateşlenmiş gönlümün,o acı hicranına
Bürünen kara bahtın,hıçkırık sesleriyim.

Andırırım yaprağın kuru,gazel sesini
Sessizce benimsedim,kaderin cilvesini
Boynuna yükleyerek, hayat efsanesini
Hayalinde taşıyan garibin hisleriyim.

Farksızım bu yapraktan, oda kopmuş dalından
Ben gurbette yalnızım,bellidir ahvalimden
Şu yaşanan dünyanın, asri nesnelerinden
Tat almayan, taş gibi, bir varlık gölgesiyim.

Bana da hayatımı hatırlatır, o yaprak
Onu rüzgar alacak,beni de kara toprak
Geride kalanım yok, arkamdan ağlayacak
Sanki ben dünya için, gönül eğlencesiyim.

Yaprağın kökü vardı, dalda yeşil neşeydi
Yoksuldu,anam,babam,yuvamız bir köşeydi
Uzum,uzun düşündüm,bu yaşam bana neydi
Bende kuru yapraktan farksız olan nesneyim.
Ağustos 1963
emekli emniyet müdürübu

Yusuf Değirmenci 3

13---benim bir tek gayem var

Bir kalbim var sevilerle dopdolu
Sevgim ise bir kadının bünyesinde tek
Amacım bu sevgiyi bölmemek
bu aşkı hançerlememek
Bütünü ile olmalı sevmek,sevilmek.

Seyretmek gözlerinin rengini
Yeşil baharlara dalmak göz bebeklerinde
El ele tutuşmak,
Kol kola olmak
Ellerin ellerim de
Parmaklarını kancalamak
Gerçekten güzel,olurdu amma
Bana yakışmaz güzelim
bana yakımaz sahtekar olmak.

Zor gelmemeli sana bu gerçek
zor gelmesin evliliğimi bilmek
bana göre değil evli iken
seninle gönül eğlemek
seninde hakkındır doğruyu bilmek

Benim ellerini tuttuğum
Gözlerine baktığım
Parmaklarını kanca yaptığım
Birisi var bilmelisin
Onun sevgisini sana verememem
Bu sebepten hayatına giremem
Bu davranışım değildir terk etmek
Ben sana göre değilim
bana mutlu yuvam gerek

Bir örümcek olmak zihninde
Ağ örmek bir baştan diğerine
Sana acı vermek tatlı bir aşk yerine
Kaç para eder aşk o zaman güzelim
O zaman aşkın değeri ne.

Ben bir kadına verdim sevgimi
O sevgi seninle paylaşılamaz
Aşk bütünlüğü ile değer kazanır
En yüce aşklar parçalanmaz
Başkasının aşkı sana yaramaz.

Maksat değil seni kırmak
Maksat doğruyu bulmak
Maksat gerçeği haykırmak
Bir yerde üzücüde olsa güzelim
Gerekti sana bunu duyurmak

Benim birtek gayem var
Amacım onurlu olmak

Onurlu yaşamak

şair Yusuf Değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

13---benim Memleketim Bana Özeldir

Emeğimle mal mülk aldım ve sattım
Yaylalarda koyunları otlattım
Hipodromlarında AT'lar oynattım
---Benim memleketim bana özeldir
---Gezin görün her yöresi güzeldir

Gece gündüz yollarında gezmişim
Akar çeşmelerden sular içmişim
Toprağını sürüp ekip biçmişim
---Benim memleketim bana özeldir
---Gezin görün her hevesi güzeldir

Yabani hayvanlar özgür dağlarda
Her renk üzümler yetişir bağlarda
Bereket fışkırır düz ovalarda
---Benim memleketim bana özeldir
---Gezin görün her zerresi güzeldir

Avcıları avın avlar tazıyla
Ozanları destan yazar sazıyla
Çiftliklerde tavuk ördek Kazıyla
---Benim memleketim bana özeldir
---Gezin görün her çevresi güzeldir

Kayalar da keklikleri ötüşür
Kırkpınar da yiğitleri kapışır
Âşıkları karşılıklı atışır
---Benim memleketim bana özeldir
---Gezin görün her töresi güzeldir

Yusuf Değirmenci 3

13---bilen var mı Bilen var mı

Bilen var mı,bilen var mı
İki defa ölen var mı
Gidip geri gelen var mı
-Kul ne taşır bilen var mı
-Bundan ibret alan var mı

Ecel onu bulduğunda
Nokta hayatın sonunda
Dört kişinin omzunda
-Sal ne taşır bilen var mı
- Bundan ibret alan var mı

Bahtlar ellerle yazılır
Dünya ayakla gezilir
Ayak basar nal ezilir
-Nal ne taşır bilen var mı
-Bundan ibret alan var mı

Nefes bir gün tükenecek
Madem bir gün ölünecek
Bu toprağa gömülecek
-Bu dünyada kalan var mı
-Bundan ibret alan var mı

Sordum yok cevap verenim
Yok bu gerçeği görenim

emekli em. müdürü

Yusuf Değirmenci 3

13---bir parmak var

Yaşamak
Nefes alıp vermekse
Uyuyup uyanmaksa
Ve konuşup duymaksa
Herkes yaşıyor.

Yaşamak
Nimetlerden yararlanmaksa
Cemiyette yer almaksa
Sevilip sayılmaksa
İnsanların yüzde sekseni yaşamıyor.

Yaşamak
Yükümlülükler yüklenmekse
Çalışıp başarmaksa
Yetki yasalarla uygunluksa
Yetkinin dayanağı hukuksa
Hizmetse insanlığa
Sorumluluk taşımaksa
Hizmet yapılmıyor
Sorumluluk taşınmıyor.
Hukuk uygun kullanılmıyor.

Yaşamak
Adama iş verilirken
İşe dam atanmıyorsa
Yetkiler yerinde kullanılmıyorsa
Olması gerekenler söyleniyor
Söylenenler sözde kalıyorsa
Söylendiği gibi yapılmıyor,
Yaptırılmıyorsa
Dürüstler yaşamıyor.

Bir parmak ortalığı karıştırıyor
Yetkileri yönlendiriyor
Çalışkanı koltuğundan indiriyor
Hak arayan sindiriliyor
Bir parmak var biliniyor
Bu parmak koparılmıyor.
Buna yaşamak deniyor.
Görünmez parmakların gölgesinde
Şerefsizlik benimseniyor

emekli em.müd

Yusuf Değirmenci 3

13---biri var ki artık adını anmam

Biri var ki artık adını anmam
Sevgimi nefrete döndürdü çünkü
Karanlıkta koydu aydınlanamam
Umut ışığımı söndürdü çünkü

Onda hep bir şeyler bulmak isterdim
Sevgisine layık olmak isterdim
İsterse uğruna ölmek isterdim
En derin darbeyi indirdi çünkü

Meğerse sahteymiş davranışları
Birden bire kin doldu bakışları
Karşılaşsak çatılıyor kaşları
Onu başkaları kandırdı çünkü

Dost diye uzattım ona elimi
Samimi davranıp açtım halimi
O attı ateşe istikbalimi
Ateşler,içinde yandırdı çünkü

Kara,kara düşünceye daldım ben
İşlerimi oluruna saldım ben
Bir engin deryana kayık oldum ben
İçimi dert ile doldurdu çünkü

Yusuf Değirmenci 3

13---birliğe çağrı

Sabır,sabır dedin bunca senedir
Yeter! sabır taşı olman gerekmez
Kader,kader dedin ilgisi nedir
Çaresiz,hayattan yılman gerekmez

Çalıştın yıllardır, elin işinde
Dert kaynarken, tencerende, aşında
Mutluluğu hiç değilse düşünde
Gör, neşelen, bedbaht olman gerekmez

Azmedelim,öğrenelim, bilelim
Gelin kenet,kenet birlik olalım
Kentte,köyde kooperatif kuralım
Tek başına,çare bulman gerekmez

Birliktir paradan daha büyük güç
Tek elin sesi çıkmış mıdır hiç
Gelin birleşelim olsa bile geç
Toplumun dışında kalman gerekmez

Yusuf Değirmenci 3

13---bize ne ettikse kendimiz ettik

Dost eli gibi, uzandık menfaat tutkusuna
Özene, bezene, süsledik,cilaladık
Kırık çizgiler bir yeni porte çıkardı
Kendi ellerimizle hırsızı çizdik
Arsızı kopyaladık
fitneye fesada inanadık
Dürüstü ellerimizle biz bozduk
Hiç farkına varmadan.

Ne ettiysek biz ettik kendimize
Süslü cümlelerle yazdık şöhreti
Rengarenk çiçeklerle süsledik intiharını vakarın
Yıldız,yıldız şöhret yağdırmak için ekranlara
İffetin üstüne gölgeler düşürdük
Şerefi ölüme mahkum ettik,
Unuttuk namusu,
Hatırlamaz olduk ar'ı
Utanmadan.sıkılmadan

Kimseyi suçlamaya hakkımız yok
Üstümüze düşeni yapmadık hiç birimiz
Çirkinlikleri güzele yeğledik
İyilikleri kötülüklerle engelledik
Uğursuzluklara alın yazısı dedik
Diş olduk çıkar dişlilerinde
Oyalandık kandırıldık
Kullanıldık, fark etmedik.
Arsıza,hırsıza hizmet ettik.
Maşa olduk ateşle oynayan ele
Düşman gibi gördük dürüstü
Tetik çektik,ateş ettik
Bıkmadan usanmadan.

Ekranlarda siyasi ninniler söylenerek
Getirdiler uykumuzu
Güneşi beklerken bulutları gerdiler
Karattılar ufkumuzu
Kötüyüde biz ürettik yüreklerde
Kötülük yapanıda biz büyüttük
Biz ürettik bütün kötülükleri biz
söz söylemeye hakkı yok kimsenin kimseye
Hepimiz hatalıyız,
Suçluyuz hepimiz
Açılsın gözlerimiz
Gaflet denen uykudan.

Şerefi yaşatmaya olsun çabamız
İyiye,güzele sahip çıkmaya olmalı gayretimiz
İffeti korumak için çalışmalıyız
Dürüst davranmalıyız
Satmamalıyız onuru paraya bula
Hediyelere oy kullanmalıyız

Özü sözü doğru olmalıyız
Haksızlıklara karşı çıkmalıyız
haksızaı haykırmalıyız
Dürüstü korumalıyız
Hakkımızı aramalıyız
Direnerek almalıyız
Yılmadan. yorulmadan.

Oldu bittilerie sessiz kalırsak biz
Dönen entrikalara köle oluruz hepimiz
Ne haysiyetimiz kalır
Ne şerefimiz
Ezer geçer fırsat dozeri üstümüzden
Feryatları umursamadan

Yusuf Değirmenci 3

13---bizi anlamak zor

Efkar sarmaşığı, sarmış çevremizi
Istırap kuyusu, veriyor suyumuzu
Bizimle olamadıkça
Anlamaya çalışmadıkça
Bizi anlamanız zor.

Yüreğinde yangınlar oluşmamışsa
Düğüm olmamışsa,gırtlağınızda hıçkırık
Hakkınız elinizden alınmamışsa
İtilip kakılmamışsanız
Sizin değilse bakışlarda çaresizlik
Ar perdesinin gerisindeki göz yaşı sizin değilse
Sefalet görmemişseniz
Nasıl anlayabilirsiniz ki bizi.

El öpmedi, bel bükmedi diye,
Cezalandırılmadı iseniz
Döneklerle olmamışsa savaşınız
Baş üstüne efendimle geçindiyseniz
Hak yerken,hakkı unutanlardansanız
Esirseniz, menfaat tutkusuna
Gayenizde doğruluğa yer yoksa
Bizi nasıl anlayacaksınız.

Parmaklarınız yok'u bulmalı meteliksiz ceplerde
Sefalet baş tacınız olmalı ki her yerde
Nasırlı elleriniz silmeli ki, alın terinizi
İtilip kakılmalısınız ki!
Ateşe sokulmalıydınız bir maşa gibi
Güç odaklarını elinde
Mutlu ocaklarda yakılmalıydınız haklı iken
Ağzınızdan lokmalar alınmalıydı
Olmamalı içecek bir yudum suyunuz
Şefkat size uğramamalı
Istırap olmalı çektiğiniz yük
Acı dolu olmalı öykünüz
Size de uğramamalı ki sevgi
Bizimle bir olmaya
Bizi anlamaya çalışırsınız
Bel ki bizi anlarsınız.

Sözlerimi geri alıyorum
Size sefalet uğramasın
Derdiniz olmasın derdiniz
Sizin olsun güzellikler
En lüks hayatlar sizin olsun
Biz size hayran,hayran bakalım
Varın, bizi anlamayın
Varın, bizi dinlemeyin
Biz kendimiz gibilerle sevişir
Kendimiz gibilerce seviliriz

Biz kötü niyetli değiliz
Yiyin, beyler yiyin
İnleyen sinelerin ah'ına inat
Yanık bağırların dumanına kerç
Hak yiyin beyler hak yiyin
Size onlarda yetmez
Çok yiyin beyler. çok yiyin

Yusuf Değirmenci 3

13---boşadır övüncün güzelliğinle

Boşadır övüncün güzelliğinle
Sarı yapraklara dönersin bir gün
Asırlar yaşayan çınar dibine
Yorgun bedenini serersin bir gün

Kar etmez güzellik zamanla gider
Çaresiz kalırsın dersin ki kader
Taşınmaz yük olur derlerle keder
Gün batımı gibi sönersin bir gün

Yok olur peşinde girdap olanlar
Yok olur aşkına düşüp yananlar
Baktıkça sanırsın kırık aynalar
Yüzde çizgileri dinlersin bir gün

Seven akla gelir söylendiğinde
Gelen giden olmaz bayram gününde
Coşmaz gönül olsan bile düğünde
Saklanır köşeye sinersin bir gün

Yusuf Değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

13---böylesi hayatta şevk mi kalır ki

Sabah neşeliyim işe giderken
Akşam bir yığın dert eve gelirken
Yine bu gün olmadı ki gereken
Bizde umut,güven, şevk mi kalır ki
Bölesi hayatta, zevk mi kalır ki

Hakkını ararsan, yeter sus derler
Fazla söz söylersen, kısa kes derler
Ben haklıyım dersen, şansa küs derler
Bizde umut,güven, şevk mi kalır ki
Bölesi hayatta, zevk mi kalır ki

Derdin nedir diye hal soran olmaz
Yaralansan gelip saran bulunmaz
Boşadır figanım kimse aldırmaz
Bizde umut,güven, şevk mi kalır ki
Bölesi hayatta, zevk mi kalır ki

Kanunun tatbiki hep sözde kalır
Rahat bir yer kapan, hep taktir alır
Bize de idari cezalar kalır
Bizde umut,güven, şevk mi kalır ki
Bölesi hayatta, zevk mi kalır ki

Şikayetçi olsan hemen küserler
Yalan,dolan nafakanı keserler
İkide bir beğenmezsen git derler
Bizde umut,güven, şevk mi kalır ki
Bölesi hayatta, zevk mi kalır ki

Onlara kim diyor, gururları kır
Efkar makinesi dert çulu dokur
Üzülsen de imam bildiğini okur
Bizde umut,güven, şevk mi kalır ki
Bölesi hayatta, zevk mi kalır ki

Mesleğim çok yüce onlar olmasa
Kalpler kırılmasa,bunlar olmasa
Zamansız hayata sonlar olmasa
Bizde umut,güven,şevk mi kalır ki
Bölesi hayatta, zevk mi kalır ki

Yusuf Değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

13---bu Körük Ateşi Böyle Harlarsa

Bu körük ateşi böyle harlarsa
Sıcak kızgın demir hiç soğumaz ki
Kem sözle kalplere kin akıtırsa
Öfkeler sel olur durdurulmaz ki

Gönüllere öfke ve kin ekenler
Çoğalır durmadan batan dikenler
Sanmayın çoğalır boyun bükenler
Bu halk baskılara boyun eğmez ki

Bu halkı bölmek mi ister emeller
Çoğalır toplumda acı elemler
Haber diye yalan yazan kalemler
Gerçekler yalanla gizlenemez ki

Göz yummaz sa ülkede ki talana
Kara çalar her muhalif olana
yakışır mı bunlar insan olana
doğru insan yalanlara kanmaz ki

Her kem söz yaralar temiz vicdanı
Durdurmak zor olur canı yananı
Birleşerek kaldırınca kazanın
Deler yakar geçer durdurulmaz ki

Yusuf Değirmenci 3

13---bu Zulme Boynunu Büktüğün Yeter

Vicdansızlar el ele vermişler
Anlamışlar sende cevher görmüşler
Direncini açlık ile kırmışlar
Bu zulme, boynunu büktüğün yeter!

Ey! emeğin simgesi köylülerim
Baş üstü olmalı emeğin, yerin
Sırtından kazanan tefecilerin
Eline, malını döktüğün yeter!

Ey kan ter içinde kalan işçiler
Gücünüz dikiyor ne abideler
Sırtınızdan doyarken parazitler
Sefalet yükünü, çektiğin yeter!

Yeter! yıllar yılı göz yaşı döktün
Yeter! ömür boyu sefalet çektin
Vicdansızın insafına terk ettin
Sen, kendi kendini yaktığın yeter!

Senin emeğinle olur üretim
Karşılarsın ihtiyacın milletin
Bolluk içindeyken bak memleketim
Ellere, kölelik ettiğin yeter

yusuf değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

13---bunu Yanlarına Bırakır mıyım

Rıza göster diye, zulüm etmişler
Seni İstanbul'a, gelin etmişler
Benim sevgilimi, elin etmişler
Bunu yanlarına, bırakır mıyım

Gizlice yuvadan, uçmasın diye
Gönlünü aşkına, açmasın diye
Birde kapatmışlar,kaçmasın diye
Bunu yanlarına, bırakır mıyım

Öfkeden çılgına, döndüm kızgınım
Sana darılamam, sensiz bozgunum
Benden çanlara, karşı azgınım
Bunu yanlarına, bırakır mıyım

Gömeme yüreğe, ben bu acımı
Yeni belirledim, ben amacımı
Alacağım er yada, geç hıncımı
Bunu yanlarına, bırakır mıyım

Seni esarettin, kurtaracağım
Yedi kat yerlere, yatıracağım
Bu kini kusarak, bitireceğim
Bunu yanlarına, bırakır mıyım

Yusuf Değirmenci 3

13---cesaret Edemiyorum

Sevda ülkesinden gelen perisin
Görmeye cesaret edemiyorum
Sorsam söyler misin kimin nesisin
Sormaya cesaret edemiyorum

Şu gönlümde kıpırtılar başladı
Hep sordum kendime ne diye adı
Elimde bir demet beyaz gül vardı
Vermeye cesaret edemiyorum

Kurusu elimde kaldı o gülün
Geç `ip görmeyişin veriyor zülum
Kim bilir beklide açıktır gönlün
Girmeye cesaret edemiyorum

Gönlümde arzular coştu sel oldu
Bu sevdan başımda esen yel oldu
Görür görmez bana da bir hal oldu
Durmaya cesaret edemiyorum

Sevgi para ile alınmaz satın
Kalmıyor anlamı sensiz hayatın
Bana karşı asık iken suratın
Varmaya cesaret edemiyorum

Duymuyorsun sana haykırışımı
Bir türlü yıkamam ar duvarımı
Sana sere serpe duygularımı
Sermeye cesaret edemiyorum

Yusuf Değirmenci 3

13---çok Konuşma Sus Diyorlar

Bir başka düzen içinde, kanundan, nizamdan ayrı
Bir gidişatımız var ki,anlatması da çok güç gayri
Bu gidişle insanlığın,insanlığa yok hayırı
Söylesen hepsini tek, tek, çok konuşma, sus diyorlar

Haksızlığa uğrayınca, aramaya yeltenirsen
Doğruluktan ayrılmayıp, devamlı doğrun söylersen
Uyarıp uyuyanları, hakkını ara, al dersen
Kendine kalsın düşüncen, sen sesini kıs diyorlar

Yarına umutla bakmaya, bizde şevk mi kaldı ki
Hayatın ne manası var,sorun çok zevk mi kaldı ki
Kırıldı gururlarımız, cesur yürek mi kaldı ki
Vura, vura başımıza yok ol, otur,pus diyorlar

Pamuk ipliği ile bağlı, güvencesiz yoksul fakir
Bitmiş tükenmiş benliği,sırtında giysiler hakir
Nedenini,nasılını açmaya çalışsan bir,bir
Yükseklerden bakıyorlar,geç bunları pas diyorlar

İdraki insandan kaldırman mümkün değil desende
Onlar bir bana necilik yaratmak isterler sende
Açıklamak istesen de mukayese ede,ede
Müdahaleye kalkışsan, uzatma kısa kes diyorlar

Yusuf Değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

13--demişsin ki

Demişsin ki
Böyle bir teklif yapamazdı o bana
Bir çiçek, bir çelenk, sundum aşkımı sana
Gelip dayanmam mı lazım dı kapına
Diz çöküp yalvarmam mı lazım dı sana

Demişsin ki
Benim onu sevebilmem için
Dünyanın durması gerek
Gönlüme girebilmesi için
Kerem gibi yanması
Züheyla için yusuf olması
Mecnuna dönmesi
Beni şirin görmesi
Benim için dağları delmesi
Ferhat olması gerek.

Demişsin ki
Bir teklif yapabilmesi için bana
Bütün çiçekleri yolması
kapıma gelip sunması gerek
Bizim bir araya gelebilmemiz için
Güneşin batıdan doğması
Irmağın ters akması
Ayın yere inmesi gerek
Tabuları yıkması
Denizin dolması gerek
Demişsin
Anladım
İmkansızı istemişsin

Dİyorum ki
Gururumu koruyacağım
Bu sevda ateşinde yansamda
Sana yalvarmayacağım
Hasretin buram buram tütsede burnuma
Yüreğimi bırakacağım kapına
Hatıra olarak kalsın sana
Sığınmayacağım insafına
Elveda sana taş yüreklim
Elveda sana

Yusuf Değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

13---doktor sen kapat defterimi

Doktor yorma kendini
Otur da dinle beni
Yıllar yılı bekliyordum
Ecelin haberini.
Şunları söyle babama
Rahatsız ederse seni
Pes ettim anla beni.

Buradan bindi dersin,
Cansız tahta atına
Beklemesin dönmemi
Gönlünce verdi dersin
Azrail'e elini
Bunları söyle babama
Rahatsız ederse seni.

Hatırama sen yazıver
Söylenen son sözlerimi
Kapatmak sana nasipmiş
Hatıra defterimi
Onu sen kapat emi.
11-7-1970

yusuf değrimenci emekli emniyet müdürü

Yusuf Değirmenci 3

13---eşitlik tutkusudur sevdam

Eşitlik tutkusudur sevdam
Gönül eşitliğe aşık, sırılsıklam
Yetmiyor korumaya, yasaların yasakları
Eşit doğmak kadar haktır eşit ölmek
Yasaklar yetmiyor
Yetmiyor arzu edilmedikçe.

Eşitlik ilke,ilke hakim olmalı cihana
İhtiraslar körüklememeli savaşı
İnsanlar sevgi ile sıkabilmeli
Kendine uzanan eli
Dünya döndükçe
İnsanlar üredikçe
Eşitlik gözetilmeli.

Eşitlik üzerine kurulmalı düzenler
Bir komşu aç ölürken diğeri üzülmeli
Tok olan,aç olana, vermesini bilmeli
Birilerinin ayağı değmezken toprağa
Yekdiğeri ömrünce yürümemeli
Eşitlik korunamaz
Bu amaca erişmedikçe.

Sözde değil, özde aranmalı eşitlik
Yasaklar herkesi bağlamalı
Çıkarlar eşit dağıtılmalı
Uğruna kurban olunmalı
Eşitlik yaratılmalı
Ne sevgi kalır insanlıkta
Ne de saygı yer alır
Bu gerçek görülmedikçe.

yusuf değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

13---gelinim

Sen el kızı değilsin canım oğluma eşsin
Sen bizim evimize doğan parlak güneşsin
Sen yuvamızda huzur. Mutluluğa özdeşsin
.....Oğluma can yoldaşı toruna ana gelin
.....Hangi övgüyü yapsam az gelir sana gelin

Evimize hoş geldin ve sefaları getirdin
Sen gelinim olunca endişemi bitirdin
Oğlumun mürrüvetin görmek idi tek derdim
.....Oğluma can yoldaşı toruna ana gelin
.....Hangi övgüyü yapsam az gelir sana gelin

Verdiğin müjde ile sevindirdin bizleri
Yuvamızda her zaman düşünürdüm sizleri
Mutlu mesut parlıyor görümcenin gözleri
.....Oğluma can yoldaşı toruna ana gelin
.....Hangi övgüyü yapsam az gelir sana gelin

Bende iki kız vardı üçüncüsü oldun sen
Seni çok sevdiğimi keşke bir bilebilsen
Biz bahtiyar oluruz sende bizi seversen
.....Oğluma can yoldaşı toruna ana gelin
.....Hangi övgüyü yapsam az gelir sana gelin

Yarınlarda yaşlanınca bakacağız eline
Belki yük olacağız hiç bakmadan haline
Sende bizi bizim gibi almalısın gönlüne
.....Oğluma can yoldaşı toruna ana gelin
.....Hangi övgüyü yapsam az gelir sana gelin

Yusuf Değirmenci 3

13--gençliğim

Bundan altmış sene evvel
Var idi gitti gençliğim
Okulumda pergel cetvel
Yar idi gitti gençliğim

Damarımda kanım gürdü
İmkânsız aşklara sürdü
Başıma belalar ördü
Hür idi gitti gençliğim

Neden diye sormuyordu
Fikir alıp vermiyordu
Gerçekleri görmüyordu
Kör idi gitti gençliğim

Bir dilberin sevdasına
Yürüdü gitti gençliğim
Düştüm ekmek kavgasına
Sürüdü gitti gençliğim

Yetmiş yıl yaşadım amma
Alıştım vergiye zamma
Hayat boyu dert ve gama
Bürüdü gitti gitti gençliğim

Refahı bulmaktı amaç
Emekli oldum karnım aç
Kar yağdı bak ağardı saç
Eridi gitti gençliğim
Şair Yusuf Değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

13---gerçeği Yalanla Saklayamaz sın

Minare büyükse kılıf küçükse
Onu yalanlarla saklayamasın
Elindeki kirler kan lekesiyse
Su ile sabunla paklayamazsın

Ömrünü bitirsen kendi işinde
Zehir görmek istemesen aşında
Felek pervaneyse senin peşinde
Kara talihini aklayamazsın

Adalete hesap vermektir hüner
Sanma ki bu devran hep böyle döner
Yalancının mumu yatsıda söner
Gerçeği yalanla saklayamazsın
Emekli em.müdürü

Yusuf Değirmenci 3

13---git Artık

Acınacak hale düşürdün beni
Gelip de halime gülme git artık
Sünger çektim ben mazinin üstüne
Çık şu hayatımdan kalma git artık

Gönül hala seni özlese bile
Kör olsa gözlerim görmese bile
Hayatım mum olsa erise bile
Ruhuma serin su olma git artık

Gitmek istiyorsan git mazeretsiz
Mutlu olacaksan hayatta bensiz
Bari olsun ayrılmamız nedensiz
Uydurma nedenler bulma git artık

Sabır bardağına son damla düştü
Her sözün ok oldu bağrımı deşti
Fırsat kuşu yüce dağları aştı
Ben mutsuzum sende olma git artık

Yusuf Değirmenci 3

13--gurur ve Kibir

Kibir
İnsanı en zayıf yerinden vurur
Geçmez bu vurgunun yarası
Ne yapsan gitmez yürekten
Ebediyen hep orada oturur
Birde gurura katılınca kibir mayası
Çıkar ortaya insanın foyası
Tepeden bakar insanlara
Büyük gördükçe kendisini
Kusar durmaz öfkesini
Hiç düşünmez gerisini
Kırar guruları haykıra haykıra
Böyle hüküm süreceğim sanır aklı sıra

Kibirle mayalanan gurur
Bir başka kalıba sokar insanı
Kendini kanatlı kartal sanır
Yükseklerden seyreyler neslini
Göremez etrafında olan biteni
Kör sağır ve duygusuz eder benliği
Duymaz intizarları
Doğru kabul eder sahtekârlıkları
Lakin yanılır aldanır

Sen kibirli terk etmezsen
Kibir seni terk etmez
Kibir ile dostluk yan yana gitmez
Çoğalır fark edenler bu sahte davranışları
İnsan onuru dikilir karşına
Gösterilen saygı sevgi yok olur
Sonunda bumerang olur
Döner sahibini vurur
Bir bakar ki
Ayrılmış dost bildikleri üçer beşer ardından
Çevresini bomboş bulur
Yanlışını o zaman anlar
Sevdiremez kendini terk edenlere
Yapayalnız tek başına kalır
Fayda ermez son pişmanlık
İş işten geçmiş olur

Yusuf Değirmenci 3

13---gün gelir seninde solduğun olur

Gün gelir senin de solduğun olur
sancılar çoğalır sızlarsın o gün
Delice saçını yolduğun olur
Herkesten kendini gizlersin o gün

Dostların unutur, gelmez olurlar
Bahçende koncanı dermez olurlar
Tarumar saçını örmez olurlar
Yakar yüreğini, dazlarsın o gün

Kapını çalanın bulunmayacak
Kalbinde kalanın hiç olmayacak
Gözlerin o zaman yağmurlaşacak
Kendi hayatını izlersin o gün

Şimdi çok mağrursun çokta güzelsin
Gün olur ki yaşantından bezersin
Nerde eski günler ah gençlik dersin
Eski baharları, özlersin o gün

İşte o günlerin uzun sürecek
Siyah saçlarına aklar düşecek
Çağıracak toprak gel, gel diyecek
Ecelin yolunu gözlersin o gün
20-9-1972

Yusuf Değirmenci 3

13---hata kimin

İnsanlığa saygı yok ise keza
Caydırıcı olamıyorsa ceza
Kural ihlaliyle olursa kaza
.....-Dikkatsizlik son verirse hayata
.....-Yolcunun mu,yoksa yolun mu hata?

Hazır değil hayat ile savaşa
Muhtaçsa o kadın, ekmeğe, aşa
Çaresizlik zorluyorsa fuğuş'a
.....-Hanım devam ederse bu hayata
.....-Yoksa üç çocuklu dulun mu hata?

Yetkililer görür umursamazsa
Fabrikalar arıtmadan kaçarsa
Dereler kirliyse,zehir saçarsa
.....-Zehir etki ediyorsa hayata
.....-Balık yaşamayan gölün mü hata?

Ayrık dal zamanla budanmaz ise
İlaç yapılmazsa su verilmezse
Çiçek tutmaz meyve ayıklanmazsa
.....-Emek katkı sağlamazsa hayata
.....-Meyvesi olmayan dalın mı hata?

Toprak suyu tutamazsa kayarsa
Ormanlar bilinçsiz kıyılıyorsa
Yerine yenisi dikilmiyorsa
.....-Esir düşülmüşse tembel hayata
.....-Köprüleri yıkan selin mi hata?

Gerçeği diyene derler şakacı
Anlamakta istenmiyor ne acı
Hep onu susturur gelir aracı
.....-Söyleyince gerçekleri hayata
.....-Doğruyu söyleyen dilin mi hata?

Ovalar bakımsız ise kuraksa
Tepeler çıplaksa ağacı yoksa
Rüzgarlara karşı durulmuyorsa
.....-özen gösterilmez ise hayata
.....-Çatıları söken yelin mi hata?

Köyden kente göç önlenmiyorsa
Ekip ve biçmeye hiç ilgi yoksa
Kuru toprak, susuz ise çatlaksa
.....-Esir düşülmüşse tembel hayata
.....-Toprağı kazmayan belin mi hata?

Kazanmak istersek emek vermeden
Sorunlara çözümler getirmeden
Tembelliğe esir isek bilmeden
.....-Esir düşülmüşse tembel hayata

.....-Gelir getirmeyen malın mı hata?

emekli emniyet müdürü

Yusuf Değirmenci 3

13---iki –beş nöbetinde

İki –beş nöbetinde
Çankaya'nın tepesinde
Amerikan sefir evinde
Gecenin karanlığında
Sokaklar boştu
Sağır bir sessizlik vardı
Bu sağır sessizlikte
Bir ben vardım yürüyen
Birde zaman.yürümekteydi

Bu bomboş sokaklarda
Bir kedi bir köpek
Birde elektrikli direk
Birde ben vardım
Gecelerin bildiklerine örnek

İnsanlık susmuş gibiydi
Asvalt, boylu boyunca yatmakta
Rüzgar ağlamaklı, hışırdamakta
Yataktaki gözlere uyku dolmakta.
Gecelerde açık kalan gözler
Karanlıklarla savaşmakta
Geceler nice sırları saklamakta
İşlenen günahları
Karanlıklar kapanmakta

Neler bilir geceler bir bilseniz neler bilir
Sessiz inleyişlerle ahlar vahlar. çekilir
Kafamda karmakarışık düşünceler
Gecelerde çözülmez bilmeceler
Her şeyi kara bir yorgan gibi örter,
Bu zifir geceler
Ağlamalar, gülmeler
Sevmeler sevilmeler
Ve, daha neler, neler
Her günaha tanıktır
Keşke söyleyebilseler.

Yusuf Değirmenci 3

13---inanma

İnanma senin için içtiğimi söyler ise
Seni sevmediğimi söylerse hiç
Seni anmadığımı söyleyen olursa
Kanma,aldanma
Arzulamadığımı derlerse
Hepsi yalan
İnanma.

İçiyor derseler
Yanıyor de geç
Ağlıyor derseler sevinçtendir de
Gülüyor derseler aptal de bana
Sensiz gülebildiğime
Asla inanma

İnim, inim inliyor diyecekler
Fırıl, fırıl döndüğümü söyleyecekler
Kapı, kapı dileniyor diyenler olacak sana
Birazcık saygın varsa aşka ve bana
Sakın ha söylenenlere inanma

Eğer bir gün dilenecek olursam
Sadece senin kapına gelirim
Senden,seni dilenirim
Başkasına inanma.

Yusuf DEĞİRMENCİ

Yusuf Değirmenci 3

13---insanların Arı Olması Gerek

Deniyorsa insan kalmamalı aç
Kalmasın dünyada bir karış kıraç
Bu dünyayı cennet yapmaksa amaç
İnsanların arı olması gerek

Açılan yaralar sarılacaksa
Her suçun hesabı sorulacaksa
Adalet'e güven sağlanacaksa
Kefelerin, eşit kalması gerek

Zamansız çıkmasa, tenlerden canlar
Boyamasa, sokakları al kanlar
Düşünen bir varlık ise insanlar
Olaylardan, bir ders alması gerek

Alınlar açıksa, gönüller paksa
Umulanlar olmuyorsa, aksaksa
Bunda insanlığın kusuru yoksa
Derin düşünceye dalması gerek

Kimin, kime neden,niçindir hıncı
Yarım kalmış murat gönülde sancı
Namus tarlasına iffet ağacı
Bir iyice kök salması gerek

Herkes anlatmalı bildiklerini
Cehaletin bizden çaldıklarını
İnsan insanlıktan aldıklarını
Fazlasıyla geri vermesi gerek

Ölüm, hayat için bir son duraksa
Sevgiyi taşıyan, kalpse, yürekse
Binlerce soruya, cevap gerekse
Ölenlerin, geri gelmesi gerek

Değirmenci arzuların bir rüya
Bunları yapması çok zordur güya
Bir refah yıldızı olmalı dünya
İnsan bu bilince ermesi gerek

şair Yusuf Değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

13---insanlık İçin

Sahsım için olsaydı adım bile atmazdım
Bunca yıl koşuyorsam, inan insanlık için
Kendim için yaşasam, nefes bile almazdım
Kırk yıldır yaşıyorsam, yanan insanlık için

Kalem elde düşünüp şiirler yazıyorsam
İyi ile kötüyü, tartıp, ayırtıyorsam
Kanayan yaralara, bir parmak basıyorsam
Bu fikri taşıyorsam, sönen insanlık için

Ezilenin yanında, bende eziliyorsam
Hakarete uğrayıp, azar işitiyorsam
Gerçekleri görüyor, ve de gösteriyorsam
Yavaş,yavaş özüne dönen insanlık için

Uyuyan kafalara, artık uyan diyorsam
Entrika harmanını, süpürmek istiyorsam
Doğruyu işte diye göstermek istiyorsam
Geleceğin sahibi olan insanlık için

yusuf değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

13---insanlık sevgi mayası ile yoğrulmalı

İnsanlık sevgi mayası ile yoğrulmalı
Ekmeği şefkat
Pastası ilgi
Tatlısı bilgi olmalı.

Engeller, hiç birimizi yıldırmamalı
Hedefimiz başarı
Mücadelemiz başarmak olmalı.
Yılmadan, yorulmadan
Sevinçler yaprak gibi yeşil olmalı.
Çiçek gibi açmalı
Dal gibi sallanmalı
Sevgi rüzgarı esmeli
Üzüntüler toz gibi
Toprak gibi savrulmalı.
Mutluluk böyleykalanmalı
Hep bereber mutlu yaşamalıyız

Hayat maratonu yokuş olsa da
Ayrılıklar buruk gelse de
Değer kazandırmalıyız terimize
İsimler nakşetmeliyiz yüreğimize
Anıtlar dikerek
Yeni tecrübeler katmalıyız tecrübemize
Yeni sevgiler eklemeliyiz,sevgimize
Ortak olmalıyız üzüntümüze
Güven abideleri dikmeliyiz
Yüreklerimize.
Umut verebilmek için geleceğimize
Sevgi gerek,güç gerek hepimize.
Sökmeliyiz öfkeleri yüreklerden
sevgiler ekmeliyiz gönlümüze

Yusuf Değirmenci 3

13---istanbul Sahnesi

Herkes sevgisinden bahseder İstanbul'un
Kimileri altındır der, taşına, toprağına
Kimisi, dalar gider boğazın sularına
Kimisi, boğaz kıyılarında ki yeşili
Semtler arasındaki farkı düşünür kimileri

Herkes İstanbul'u düşünür
İstanbul'u hayal eder
Köyden kopan delikanlılar
Akın,akın İstanbul'a gider.

Bazıları, sorunlarını yetkinin
Bazıları, özlemini martı sesinin
Bazıları, rollerin paylaşıldığı çarkı
Bazılarının ağzında hep aynı şarkı
<<İstanbul'u düşünüyorum gözlerim kapalı>>

Bazıları bölümlerini İstanbul piyesinin
Bazıları, aktörü olurken zevklerin,neşelerin
Bazıları da dostudur, meyhanelerin, şişelerin
Ve de kurbanlarıdır bazıları derrlerin çilelerin
Açlıktan yoksulluktan kurtulmayı umut edenlerin
Bir umutla istanbula gelenlerin.

Bir çokları aşılarlar İstanbul sevgisini
Bir çokları da görür ses çıkarmaz
,Kir dolu köşesini
Kimileri,örtmeye çalışsa da pisliklerin üstünü
Kimileri görsede hiç çıkarmaz sesini
Kimileri, seyre dalar vapur iskelesini

Bazıları tümüyle İstanbul sahnesini düşünür
Düşünür de sorunları bir türlü çözemez.
Bazıları görür de rezilliğn alasını
görürde söyleyemez.

Çokları seyre dalarken İstanbul piyesini
Bense hep düşünürün, perdenin gerisini
Düşünürüm,düşünürüm kulislerin ötesini
Gizlerler söylemezler buralarda dönen dolapları
Pazarlıklar yapılır buralarda yapılır sinsi sinsi
Perdeler örtü olur suça ve suçluluğa
Kulis aralarında el sıkışılır pazarlıklar adına
Buralarda değer biçilir kurbanlarına

Bir yanda eğlencelere verilirken milyarlar
Bir tarafta
Köprü altlarında kimsesiz aç çocuklar
Bir tarafta çalanlar çarpanlar
Bir yanda
ekmek için çırpınanlar
Bir tarafta Kapkaç yapanlar

bir tarafta
Soygunlar hırsızlıklar
Diğer tarafta
Müsamahalı müsadeli arsızlıklar

İstaanbul kaynayan bir kazan
İstanbul kazanında huzursuzluk kaynar
Bunları planlayıcılar
Perdenin arkasında
Yeni planlarını uygulamaya koymaktalar.

Yusuf Değirmenci 3

13---istemem Sensiz Dünyayı

Sadece seni yitirmedim gidişinle
Güvenimi kaybettim kendime
Yaşama umudumu
Sevme tutkumu
Seninle birlikte,
Hayallerimi yitirdim
Umutlarımı bitirdim

Barınamam buralarda sensizim
Şefkatle okşamıyor saçlarımı rüzgar gayrı
Sevgiyle bakmıyor gözler artık bana
Kokular hoş gelmiyor burnuma
Duyularımdan yoksun gibiyim

Dünya sevilenlere güzel bir cennet san ki
Terk edilenlere azap veren cehennemdir inan ki
Coşan ırmaklar akarmış neyime
Engin denizler varmış bana ne
 Dağlarında rüzgar hür eser hür yaşarmış
Gönüller sevgileri ağırlarmış
Umurunda değil
Çünkü sen yoksun benim dünyam da
Yalnızlık dünyasında çaresizim.
Sevgisizim
Duygusuzum hisssizim
Dünyayı tümüyle verseler bana
Sen yoksan ne dünyayı isterim ne yaşamayı
Sensizlik çekilemez bir çiledir benim için
Bir yarım sendin benim
Şimdi yarımım sensizim
İatemem sensiz dünyayı
 İstemem.nefes almayı

Yusuf Değirmenci 3

13---itiraf

Dilin uzun tut dediler, tutarım
Söz söyleme yut dediler, yutarım
Duçarlara çat dediler, çatarım
Rahat değil şu vicdanım kan ağlar

Uyumak, uykuya yatmak kolaydır
İnsanlığı alıp satmak kolaydır
Kimsesize sille atmak kolaydır
Rahat değil şu vicdanım kan ağlar

Haksızlığı gördük görmezden geldik
Namerde pas verdik vermezden geldik
Çok şeyler bilirken,bilmezden geldik
Rahat değil şu vicdanım kan ağlar

Acıları çekenleri görmedik
Biz onlara tesellide vermedik
Gidip hatırını bile sormadık
Rahat değil şu vicdanım kan ağlar

Çarkları tersine kim döndürüyor
Bacayı kim yıktı, kim söndürüyor
Beni ben aldatmam, kim kandırıyor
Rahat değil şu vicdanım kan ağlar

Tanrı bize doğruluğu göstersin
İnsanlara biraz merhamet versin
Mağduri gücünde yetmez neylersin
Rahat değil şu vicdanım kan ağlar

yusuf değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

13---kader Galip Gelince

İnsan ah kader der öfkelenince
isyan eder kaderine
kader galip gelince

Bazı olgular kaderdir
Doğmamak elde değildir
Elde değildir anneni babanı seçmek
Bunları kabullenmek gerek çaresiz
Buna isyan edemezsiniz

İkinci safhası hayatın kader değildir aslında
hayatın akışını beeğenmiyenler kader der
Böylesi olguyu insan ya kendisi yaratır
Yada cevresi etki eder

Atılan yanlış adımlar sonunda
Verilen yanlış kararlar neticesinde
İnsan kendi yarattığı kadere yenilince
İsyan eder feryat feryat kadere
İsyan eder galip gelince

Görmez görmesi gereken gözler,
Uzanmaz uzanması gereken eller
Çıkmaz kimsenin sesi.
Kaderine mağlup olanın
Fırtınalı deniz gibidir öfkesi
Yok diye düşünür
Yok diye haykırır ölümden ötesi.

Çıkmayınca kimsenin sesi
Uzanmayınca uzanacak eller
kabardıkca kabarırı öfkesi
Tek bir şey düşünür, tek bir şey
Siler usundaki korkuları
Yok eder gönlünden sevgileri
Yıkar yasaklı duvarları
Bağırır avaz,avaz
Söz dinlemez
Laf anlamaz
Lanet okur her şeye
Çekilir bir köşeye
Ve der ki!
Var mı? ölümden ötesi.

Yusuf Değirmenci 3

13--kara mı Vicdanları

Menfaat tutkusu esir almış vicdanları
Haram lokmalardan oluşmuş kanları
Asker savaşırken ihanet odağı terör ile
Nedense çok mutluyuz yılbaşlarında
Neden daha misafirperver eğlence merkezleri

Eskiden
Anma günlerinde geçmişe ağıtlar yakmazdık
Pek de mutlu görünürdük milli bayramlarda
Dini bayramlar da yaşlı elleri öpmeye giderdik
Ne oldu? o güzel hassasiyetlere
Ne oldu? güzelim geleneklere
Bayramlar da tatillere çıkılır sahillerde
Huzur aranır beş yıldızlı otellerde

Haberi yok sağ kolun sol koldan
Sağ gözün sol gözen haberi yok
Ekranlarda huzur haykırırken siyasiler
Yağcı yalakaları alkış için nöbetindeler

Susturulmak isteniyor gerçeği yazan kalemler
Bantlanmakta doğruyu haykıran diller
Karartılmakta televizyonlar
Kapatılmakta radyolar
Buna da demokrasi diyorlar
İnsafsızca aklımızla alay ediyorlar

Demokrasiyi sandık çoğunluğu sananlar
İnsana değer vermekten söz etmiyorlar
Oğullarını asker edmiyorlar
Oyla seçilen rektörler adaylarına
O koltuğu reva görmüyorlar
İnsan haklarını inkar etmeyi
Marifet biliyorlar
Buna da demokrasi diyorlar

Var iken hanları hamamları
Yükselirken gökdelenleri plazaları
Yatarken bankalarda milyonları
Askere gitmez paralı askerlik bekler
Milyoner ve siyasi oğlanları
Bu vatan fukara evlatlarının mı
Yok mu zenginlerin vatanları
Yoksa kara mı vicdanları
Kara mı vicdanları

Yusuf Değirmenci 3

13---kelepçe vurulmuş dile döndürdü

Kırıldı dallarım soldu çiçeğim
Kelepçe vurulmuş dile döndürdü
Ayrılık zehrini verin içeyim
Yar yolunu gurbet ile döndürdü

Yaşar hayalimde çıkmaz düşümden
Gönlüm akar gider yarin peşinden
Çağlayan oluştu gözüm yaşından
Boz bulanık akan sele döndürdü

O yar umutları devirdi gitti
Bahtımı tersine çevirdi gitti
Aşkımı rüzgara savurdu gitti
Dağ başında esen yele döndürdü

Boş odamda uğultular dinlerim
Sanki cenderede geçer günlerim
Yalnızlıktan inim inim inlerim
Mızrabın vurduğu tele döndürdü

Bağrım susuz toprak gibi toz olur
Hıçkırıp ağlasam derhal söz olur
Ayrılık yürekte yakan köz olur
Bittim yana yana küle döndürdü
3-8-1968

Yusuf Değirmenci 3

13--kim Utanacak

Akıllı geçinip görünürken saf
Her sözü fauldür, hareketi kaf
Bölgesel,siyasi, düşünsel taraf
Tutan utanmazsa, kim utanacak?

Adım,adım takip edip peşini
Kolaycacık görmek için işini
Menfaati için meslektaşını
Satan utanmasa, kim utanacak?

Gördü giye, rezalete gülene
Engel diye, entrikaya, yalana
İfşa ettin diye, dürüst olana
Çatan utanmazsa, kim utanacak?

İnsanlık mı yüce, yoksa paramı
Dert bir değil, aman deşme yaramı
Helal kazancına,birde haramı
Katan utanmasa, kim utanacak?

Kendinin olsun der, hep aslan payı
Ağzında saklayıp durur baklayı
Hak etmeden, alıp haram lokmayı
Yutan utanmasa, kim utanacak?

Bayrağım ülkem bir,bir iken marşım
Halep uzak değil elde yok arşın
Kendi soydaşına can alan kurşun
Atan utanmasa, kim utanacak?

Yok diye yakınır, yaranı, dostu
Yaz gelince serer çayıra postu
Esir düşüp tembelliğe sırt üstü
Yatan utanmasa, kim utanacak?

Değirmenci söz söyledin çok beter
İğneler arsızı sözlerin, yeter
Avaz,avaz bağırarak suç örter
Örten utanmasa, kim utanacak?

Yusuf değirmenci emekli em. müd

Yusuf Değirmenci 3

13---korkarım Bir Ömür Böyle Geçecek

Korkarım bir ömür böyle geçecek
Benliğim sevgiden yoksun göçecek
Kerem'in Aslı'sı vardı sevecek
Bana dirhem sevgi veren olmadı

Kalbim parsel,parsel satılık arsa
Biri gönül verse,gönlümü alsa
Her sokakta gönül açtım her şahsa
Gelip kapısından giren olmadı

Tanrı yalnızlığı revamı gördü
Hayalim yıkıldı,umudum söndü
Macellan Dünya'yı dolandı döndü
Benim otağıma dönen olmadı

Bunca yıl yalnızlık canıma yetti
Felek sille vurdu,kader terk etti
Dediler ki aşkın badesi bitti
Bana zehrini de sunan olmadı
11-10-1972

Yusuf Değirmenci 3

13--madımakta Tam Otuz Üç Can Yandı

İman inanç günahların örtüsü
Dolmuş ciğerlere öfke virüsü
Din hırkası giymiş yobaz sürüsü
Bu yangında sine yansı sin yandı

Başbağlar bir yürek yakan vahşeti
Madımakta canlar alan dehşetti
Cahil öfke ve kör biat katletti
İman yandı inanç yandı din yandı

Hani bu zalimler şimdi nerdeler
Yer altında saklandığı yerdeler
Yarasalar gibi bir dehlizdeler
Öfke yandı kibir yandı kin yandı

Var iken mahşerde huzura çıkmak
Allah nidasıyla çakıldı çakmak
Hangi dinde vardır insanı yakmak
Biz güneşi bekliyorken tan yandı

Karanlıktan aydınlığa çıkmayan
Can almaktan kan dökmekten bıkmayan
Kin dolu kalbine sevgi sokmayan
İnsanlarda şeref şöhret şan yandı

Batsın sizin imanınız dininiz
Asırlardır sürüp gitti kininiz
İçinizden çıktı kirli Cin'iniz
Diri diri beden yandı kan yandı

Benim inandığım din bu değildir
Kindar Müslüman bir kara cahildir
Benzin döküp çakmak çakan gafildir
Madımakta tam otuz üç can yandı

Yusuf Değirmenci 3

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

13---ne Faydası Var

Onurlu dik durup birey olmayan
Bağlanıp birine hep ona uyan
Sabit fikir ile tavrını koyan
Cahil inadının ne faydası var

Adaleti tartan kantar bozuksa
Güçlü karşısında sus pus olmuşsa
Hakkı tartar iken vicdanı yoksa
İnsafsız kadı'nın ne faydası var

Duçarın başına zalimce vuran
Gururla kibirle burun kıvıran
Şerefliyim sanan bencil oturan
Kibirli adam'ın ne faydası var

İnsanlık bunlardan yakınıyorsa
Bu kötü ruhlardan sakınıyorsa
Uçmak ister ikan can yakıyorsa
Kırık kanat'ının ne faydası var

Yusuf Değirmenci 3

13---ne olur çehreni karartıp üzme.

Ne olur çehremi karartıp üzme.

Yine bütün dünya zindan gözüme
Ne olur çehreni karartıp üzme
Döndün son baharın yine hüznüne
.....Güzel gül benzini sarartıp üzme
.....hayat bize güzel olacak bezme

Bu değildi amacımız kastımız
Mutlu,mesut olmak bizim hakkımız
Daha evliliğin baharındayız
.....Sudan bahaneler yaratıp üzme
.....Huzuru bozacak bahane düzme

Sevgime karşılık sevgi isterim
Bana neşelenip gül küsme derim
Sanma ki kalbini kırmak isterim
.....Kırılmayan bir kalp aratıp üzme
.....Derdin neyse söyle derimi yüzme

Gülen yüzün görmek benim dileğim
Ey canımın içi yaşam direğim
Dayanmıyor göz yaşına yüreğim
.....Yanakta yaşını kurutup üzme
.....Mateme bürünmüş bir halde gezme

Annenin babanın rızasın aldık
Nikah masasına beraber geldik
İyi güne kötü güne söz verdik
.....Mutlu hayalimi daraltıp üzme
.....Cevap ver ne olur dudağın büzme
3-3-1979
emekli em.müdürü

Yusuf Değirmenci 3

13---neden Ayrılır

Her yol aynı yola gider
Fakat gidenler ayrılır
Her dil aynı sözü eder
Neden edenler ayrılır?

Kulu,köle etmek kulda
Teslime edilerek kurt'a
Sürü aynı sürüdür de
Neden güdenler ayrılır?

Bürünmüşüz derde,gama
Hiçbir şey sormayın bana
Millet bir bütündür amma
Neden düzenler ayrılır?

Bu ne çıkarcı bir gündür
Vatan her şeyden üstündür
Bu en geçerli güdümdür
Neden bozanlar ayrılır?

Kırılmayın sözüm pektir
Haktan ayrılan köpektir
Mesele idare etmektir
Neden edenler ayrılır?

11-1-1972

emekli emniyet müdürü

Yusuf Değirmenci 3

13---nesin Sen

Türlü,türlü çiçeklere konarsın
Söylesene arı'mı sın nesin sen
Her halinle sır küpüsün güzelin
Gizliliğin yerimi sin nesin sen

Duygu tükenir mi kulun içinde
Yolcular bulunur yolun içinde
Sonsuza açılan kolun içinde
Bir yokluğun varımı sın nesin sen

Gönül bahçe,aşk fidanı dikilir
Sanma ki o fidan sonra sökülür
Her görüşte aklım sana takılır
Tek başına sürümüsün nesin sen

Aşk kafada yaşar,kalbe yazılır
Ne acılar göz yaşıyla süzülür
Kırılan kalp ezik, ezik ezilir
Seven gönlün zarımı sın nesin sen

Boş kalplere çile oluyor nakış
Sevenin hayatı hazanlı bir kış
Dalgalı bir gülüş, alaylı bakış
Vefasızın birimi sin nesin sen
16-12-1971
em.em.müd

Yusuf Değirmenci 3

13---o kaçınılmaz son gelmeden

O kaçınılmaz son gelmeden

güneşin her doğduğunda
Bir umutlara sarılırım hayata
Güç katar her doğuşta mücadeleme
Yaksa da kavursa da başımda taşırım güneşi
Yılmadan yorulmadan başarmaya çalışırım yaptığım işi
Sabahın serinliğinde sırtımı ısıtır
Öğlenin sıcağında yakar kavurur
Akşamları kayar dağlar arkasına
Gözden kaybolur
Sevgiyle izlerim güneşi

Güneş dağların arkasına saklanırken gün batımlarında
Hüzünlenir kızıllıklara bürünür
Karanlıklar çökmeye başlayınca üstüme
Dikerim gözlerimi gök yüzüne
Ay görünür
Bazen dolunay olur
Bazen hilal

Parlayan yıldızları seyrederim
Kederlenirim
Güneşin yeniden doğmasını bekler
ümitlenirim

Önce kıızıl ufuk oluşur sonra güneş gösteri kendini
O ışık benim umudumla özdeştir
Cesaretlendirir beni

Her gün güneş batımlarında
Ömürden bir gün daha zarar ettiğimi düşünürüm
Her senenin bitişinde
Bir yaş ihtiyarladığımı hissederim

Yaşlanınca veremeyeceğimi düşündükçe
Daha fazla gayretlenirim

Ellerimle tutamam zamanı amma
Emek vererek değerlendiririm
Genç düşüncelerle gayretlenirim
Aynalar verir yaşlandığımın haberini

Dökülen saçlar gösterir
Ağaran sakallar hatırlatır
Zamanın insana yaşlılığı hediye edişini

Kendi kendime söylenirim
Kendime öğütler veririm
Derim ki
Elinde fırsat varken
Verebileceklerini ver

Eserler bırakmak için yarınlara
Eserlerde ölümsüzleşmek için.
O kaçınılmaz son gelmeden
Azami gayreti göster

Ocak 1968
Yusuf değirmenci
emekli em. müdürü

Yusuf Değirmenci 3

13---ömür Boyu Çalıştım Emek Verdim Dünya ya

Ömür boyu çalıştım, emek verdim dünyaya
Bunca sene enerjim gitti haya ve huya
Akıttılar terimi karıştı gitti suya
Duygusuz, hissiz ol bahtına küs dediler.

Bu hayat beni yedi, ben yiyecek ararken
Dilimi lal ettiler nedenini sorarken
Ölüyorum deyince dediler daha erken
Irgata ihtiyaç var, konuşma sus dediler

Yalvarıp boyun büktüm sana hak yok dediler
Biraz merhamet dedim, hadi git yok dediler
İstediğin emeğe karşılık çok dediler
Sendeki sadece boş bir heves dediler

Aç gözler, karnı açı, süründürür, öldürür
Şu evreni insanlığın durumuna güldürür
Hangi vicdan, bir nesli geleceğe gömdürür
Diyerek haykımıştım sesini kes dediler

Ölsem, öldü demeyin, deyin ki öldürdüler
Silahsız, saldırısız, yarasız, götürdüler
Umudumu kırdılar, bahtımı söndürdüler
Ne kadar feryat etsem boş yere es dediler

O ölüm diyarında eşitlenecek haklar
Ne öldüren olacak,nede ölen biri var
Ölen kurtulur gider,yaşayandan bahtiyar
Ölümü örnek verdim sanmayın pes dediler

yusuf değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

13-perde Çekiliyor Gözlerimize

Bir perde çekiliyor gözlerimize
Karanlıklar öneriliyor hepimize
Bizim aydınlığa yürümenize
Engel olan perdeleri yırtalım

Bu suni karanlık silinmelidir
Aylar yıllar boyu sürmemelidir
Beyinleri işgal etmemelidir
Bilgiyi alalım biz anlatalım

Şafak söksün artık gelsin aydınlık
Güneş doğsun gitsin suni karanlık
Zarardır topluma bu kör bağlılık
Özü doğru olmayana çatalım

Doğsun artık şu özgürlük güneşi
Dostça kucaklasın kardeş kardeşi
Düşlemesin parazitler beleşi
Kutsaldır her emek değer katalım

Alışsın gözler aydınlık güneşe
Mutluluk dolmalı her izbe köşe
Kalksın matem olsun her evde neşe
Huzuru sağlayıp elde tutalım

Gelin yurt severler birlik olalım
Nankör emellere karşı duralım
Korkuyu yenelim hak haykıralım
Üstümüzden miskinliği atalım

Meydanları dolduralım beraber
Adaleti arayalım beraber
Eşitliği sağlayalım beraber
İnsan olup hep onurlu yatalım

Yusuf Değirmenci 3

13---peşinde Koşmaktan Yoruluyorum

Halim aşk çölünde susuzluk hali
Yağmur ol serinlet kavruluyorum
Görünür kaçarsın serap misali
Beşinde koşmaktan yoruluyorum

Gönlüme taht kuran,o peri sensin
Yüreğimi yakan, kızıl alevsin
Ateşi üfleyen savuran yelsin
Ateş harlandıkca,dağlanıyorum

Bazen fırtınasın, bazen borasın
Bazen durgun bir göl,bazen deryasın
Gönül denizime akan ırmaksın
Bende girdabında boğuluyorum

Göz kırpışın kirpiği ok eyliyor
Her kırpışta kalbime ok giriyor
Giriyor da bana acı veriyor
ben kipriklerinle,vuruluyorum

Daldım hayallere,yattım düşlere
beyazı düşürdün siyah saçlara
Hırçın rüzgar olup,çaldın taşlara
Estikçe dört yana,savruluyorum

Ufuk aydınlanıp, sabah olunca
Geceleri kovup,güneş doğunca
Uykusuz gözlerim,yaşla dolunca
Yatağa yorgana,sarılıyorum

Suyuna muhtacım, içim yanıyor
Yüreğim kanıyor, başım dönüyor
Beni dıştan gören, mutlu sanıyor
Kırgınım bahtıma,darılıyorum

Ayrılık çok acı,ciğerim yanar
Kabuk bağlamıyor, bu yara kanar
Kendimce diyorum,seviyor döner
Gelir umuduyla avunuyorum

yusuf değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

13---polis Çocuğuyum

Ben polis çocuğuyum
Geriye dönüp bakıyorum
Çocukluğumu hatırlıyorum.
Pencerede babamı beklerdim
Ne zaman gelecek? derdim
Balkona çıkar gözledim
Merak ederdim.

Hayal,meyal hatırlarım gelişini
Babam,çok severdi işini
Eve geç vakitlerde gelirdi
Kapıda bırakırdı öfkesini
Gülerek içeri girerdi.
Divana uzanırdı boylu boyunca
"Yoruldum derdi"

akşamları yattığımda, evde olmazdı
sabahları kalktığımda,bulunmazdı
zoraki aralardım, uykulu gözlerimi
bir sıcacık dudak beni öperdi
bir yumuşak el yanağımı okşardı
bir karanlık gölge yatağımdan
Uzaklaşıp giderdi.

Hasrettim babamın vereceği sevgiye
Sora sım gelirdi anneme, kim bu diye
Soramazdım utanırdım.
Nerde babalı bir çocuk görsem
Kıskanırdım.
Babam beni sevmiyor sanırdım
Gelir sever diye bakardım pencereden
Beklemekten usanırdım.
Oyuncaklarıma dalardım
Bebeğimi kucağıma alırdım
Ağlama bebek,ağlama bebek
Baban gelecek,seni sevecek
Diye ağıt yakardım
Duyguya kapılırdım
Ağlardım.
Annemden
Göz yaşlarımı saklardım.

Dün küçük bir çocukken, böyle düşünürdüm
Bu gün büyüdüm
Değişiverdi düşüncem
Sıcak dudak babamındı
Yumuşak el babamın
Haksızlık etmişim babama
Anlıyorum, yanılmışım
Boşa ağıt yakmışım
Boşa ağlamışım.

Yusuf Değirmenci 3

13---sen Benim Hayat Bağımsın

Ben sana bağlı kalmışım
Ben seninle var olmuşum
Seninle ağlamış
Seninle gülmüşüm
ben sensiz yapamam
sensiz yaşayamam
Nefes bile alamam,
Ben sana bağlı kalmışım

Sen gülersen
Yüzünde gül bahçeleri görüyorum.
Bahçende çiçekler deriyorum
Dermekten usanmayan
Koklamaktan bıkmayan
Sen gülersen.

Sen küsersen
Izdırab zincirlerine vuruluyorum.
Pranga mahkumu oluyorum
Hür kalamayan
Sen küsersen

Sen ağlarsan
Deryanda boğuluyorum.
Gemisi batan bir kaptan misali
Çaresizliğine ağlayan
Sen ağlarsan.

Sen varsan varım
Sen benim hayat bağımsın
sevgi ırmağımsın
can suyumsun
Beni hayata bağlayan
Sen varsan varım

emekli em. müd.

Yusuf Değirmenci 3

13---sen değil misin

Attın bakışıma alaylı bakış
Hicranı kalbime eyledin nakış
Hayat ele bahar,bana karakış
Defterimi düren sen değil misin

Ben seni severek tatmıştım hazzı
Çok çektim ettiğin edayı nazı
Vicdanın yok muydu zalimin kızı
Gururumu kıran sen değil misin

Ömrümü paylaşmak idi gümanım
Taştan yapılmadım bende insanım
Yayıldı yerlere aktı al kanım
Hançerleri vuran sen değil misin

Öldürmekten öte soldurmak için
Efkarı ruhuma doldurmak için
Dost ile düşmanı,güldürmek için
Yalanlar savuran sen değil misin

Sen kandırdın sen kör ettin gözümü
Gelme gayrı şeytan görsün yüzünü
Zehirli dilinden acı sözünü
Bana reva gören sen değil misin

Söylediğin sözler yaramı deşti
Sevgimin yerine bir kin yerleşti
Ellerim bir başka elle birleşti
Diye cevap veren sen değil misin

İstemem bir daha yoluma çıkma
Vebali boynuna sen bana yıkma
Kaderi sen çizdin kusura bakma
El koynuna giren sen değil misin
şair yusuf değirmenci
3-10-1971

Yusuf Değirmenci 3

13---sen gülünce

Sen gülünce
Yüzünde gül bahçeleri görüyorum
Renk, renk hevenk, hevenk
Koklamayı seviyorum
Koparmadan eğilerek
Bir bahçevan oluyorum
Büyüten sulayan
Koklamaktan usanmıyorum

Sen küsünce
Istırap zincirlerine vuruluyorum
Prangalara bağlanıyorum
Hüzün hücresinde soluyorum
Hür kalamıyorum

Sen ağlayınca
Göz yaşlarının seline kapılıyorum
Deryanda boğuluyorum
Gemisi batmış kaptan misali
Çırpınıyorum
Çıkamıyorum sevdanın sahiline
Çaresizliğime ağlıyorum
Küsme ki
Hüzün hücresinde mahkum olmayayım
Ağlama ki
Göz yaşı seline kapılmayayım
Çaresizliğime ağlamayayım
Hep gül ki
Gülen yüzünü seyre dalayım
Doya doya koklayayım

3-5-1969
Yusuf değirmenci emekli em. müdürü

Yusuf Değirmenci 3

13---sen Mutlu Olacak mısın

O ince belini yabancı kollar
Sarınca sen mutlu olacak mısın
Göğsün de açan gülleri eller
Derince sen mutlu olacak mısın

Aklıselim düşün doğruyu ara
Gittiğin de gurbet denen diyara
Muhabbette başkasıyla bahara
Erince sen mutlu olacak mısın

Sakın ha deme ki başka yar ara
Gidersen yaşantım girecek zora
Nail olmaz murat, benle mezara
Girince sen mutlu olacak mısın

Nasıl anlatırım sensiz bir hali
Sensiz yaşayamam hiçbir vebali
Olurum perişan sarhoş bir deli
Görünce sen mutlu olacak mısın

Ölümüne seviyorum ben seni
Nasıl terk edip de gidersin beni
İçi aşkın ile dolu kalbimi
Kırınca sen mutlu olacak mısın

Nere gidersen git ben de gelirim
Canımı istesen benden veririm
Bir gün postacıdan ölüm haberim
Alınca sen mutlu olacak mısın

Vicdanın da sızı olmayacak mı
Anılardan eser kalmayacak mı
İhanet edenler ölmeyecek mi
Sorunca sen mutlu olacak mısın

Ayrılık bağrımda onulmaz yara
Tahammül edemem yalnızlıklara
En sonun da ben yolumu dağlara
Vurunca sen mutlu olacak mısın

Yusuf Değirmenci 3

13---senin dostluk anlayışın

Sence dostluk
Çıkar yarışında verilen ödül
Menfaat tarlasına, dikilen fide
Sakın yanılıyorsun deme
Kendini ele veriyorsun
Alaylı gülüşlerinle.

Ne inandırıcılığın var saygıda
Ne sıcaklığın hissediliyor sevgide
Önce kendin inanmalı
Kendini inandırmalısın
Dostluktan bahsederken
ikide birde.

Sonudur seninle
Dostluk yolculuğumun
Ben artık başkaları ile yola devam edeceğim
Yada, yapa yalnız tek başıma gideceğim
Seninle gelemeyeceğim.
Dostluk kuruncaya
Dostları buluncaya kadar
Gezeceğim evrende

Yusuf Değirmenci 3

13---senin yerinde olsam

Gelip bana döküyorsun derdini
Ne desem teselli edemem seni
Yüreğime nakşederek sevgimi
Yaşarım ben senin yerinde olsam

Seven varken bir yabana vurulmam
Gidip içki masasına kurulmam
Yüce dağlar düz yol olur yorulmam
Aşarım ben senin yerinde olsam

Belli ki seviyor sen biliyorsun
Madem haber aldın ne bekliyorsun
Senin sevenin var ne istiyorsun
Coşarım ben senin yerinde olsam

Hiç bir sorun engel değil sevgiye
Sen hasretsin, oda hasret ilgiye
Diyorsun ki haber salmış gel diye
Koşarım ben senin yerinde olsan

Yusuf Değirmenci 3

13---sensin tek derdim

Sana sevgi dolu bakışlar diktim diye
Hep sırtını döndün yüzün çevirdin
Sevda deresine su olup aktın diye
Sen umut dağımı yıktın devirdin

Çevirmesen görse idin yüzümü
Bir şans verip dinleseydin sözümü
Yad ele kapattım gönül gözümü
Vuslata seninle ermek isterdim

Gam yemem kalbimde yer verdim diye
Üzülmem bu sevda tek derdim diye
Bir tatlı hayalin özlemleriyle
Yaşayıp dururum sensin tek derdim

Aralık 1969

em.em.md.

Yusuf Değirmenci 3

13---sevgi

Cenneti yaşamak için dünyada
Dostluklara değer veren ortamda
İnsanlığı Sarıp sarmalamada
Seven gönüllere maya'dır sevgi

Yüreğimde sevgi asla yok öcüm
Sarsılmaz irademyıkılmaz gücüm
Kinciler,kindarlar etse de hücum
Yıpranmaz yıkılmaz kaya'dır sevgi

Sevgi her ortamda dostluğu besler
İnsanlığı sevgi ve ilgi besler
Her insan sevmek ve sevilmek ister
Emeldir amaçtır gayedir sevgi

Nefretten silkinmek sevgiye gelmek
Hep ortak olmalı ağlama gülmek
Sabırla atılır halıda ilmek
Bir tığın ucunda oya'dır sevgi

Seven yüzler hep güleçtir kara yok
Sevmek için büyük küçük sıra yok
Karşılığı manevidir para yok
Sevene en güzel paye'dir sevgi

Yusuf Değirmenci 3

13---sorsam Söylermisin Bana Güzelim

Sorsam söyler misin bana güzelim
Hep böyle salınıp gezecek misin
Tanrı sana bunca güzellik vermiş
Seven kalbe basıp ezecek misin

Sana taparca sı aşık olana
Ayrılıp yanından uzak kalana
Mektup yazıp postacıyla salana
Acele bir cevap yazacak mısın

Bari açık söyle neyi yapmazsın
Çevirip başını niçin bakmazsın
Yanıyorum bir bardak su atmazsın
Aşk sihrine mezar kazacak mısın
Aralık 1968
emekli emniyet müdürü

Yusuf Değirmenci 3

13---söylemek öyle zor ki

Dostlarım ner de diye soruyorlar hep seni
Acıyan bakışlardan saklıyorum kendimi
Uzaklara bakarak bekliyorum dönmeni
.....Söylemek öyle zor ki bende yürek yanıyor
.....Terk etti gitti derken içim parçalanıyor

Beni aşk ateşinde yakıp kül ettiğini
Anlatmak kolay değil niçin terk ettiğini
Saklama söylediler başka yar sevdiğini
.....Söylemek öyle zor ki ciğerlerim kanıyor
.....Bıraktı gitti derken gözlerim ıslanıyor

Bir sevgi pazarında sattın benim aşkımı
Düşürdün dilden dile ettin sevda şaşkını
Yokluğunu daha çok hissettiğim kış günü
.....Söylemek öyle zor ki bu acı hiç dinmiyor
.....Elveda sız gidenler asla geri dönmüyor

Yusuf Değirmenci 3

13---toprak

Tutma başka dost yasını
Gör tabiatın süsünü
Bitkiyle örter üstünü
Güle can verir bu toprak

Topraktan uzak olursa
İnsan ilgisiz kalırsa
Çıplak bir boz kır olursa
Sele can verir bu toprak

Dost diye selam verirsen
Sürer,eker ve biçersen
Çukur kazıp dal dikersen
Dala can verir bu toprak

Umut ile bel bağlarsan
Terin ile yoğurursan
Dilin bilir konuşursan
Dile can verir bu toprak

Onundur hayattan artan
Çapa,saban,kazma tırpan
Bağrın tırnak,tırnak yırtan
Ele can verir bu toprak

Dünya işin terk edende
Ecele boyun bükende
Son yolculuğa gidende
Sala can verir bu toprak

Sadık dost idi Veysel'e
Kulak veriniz sesine
Her türlü canlı nesline
Hala can verir bu toprak

Mağdur'i sen al selamı
Ne güzel toprak kelamı
Yıllar dolanı,dolanı
Sana can verir bu toprak

emekli emniyet müdürü

Yusuf Değirmenci 3

13---tutkularım

Bir ateştir duman,duman içimde yanan
Soğuk,soğuk, ılık,ılık rüzgardır
Buram, buram tüten dumandır
Tutukularım

Kıvrım,kıvrım alevdir
Estikçe esiyor
-Delicesine, mertçesine.
Coştukça coşuyor
-Yercesine bitirircesine.
Bende yandı
Bende tüttü
Bende bitmeyecek
Yanmaya devam edecek oğlumda
Tütecek tütebildiğince torunumda
Esecek delicesine,mertçesine
Esecek torunumun torununda.
Tutkularım.

Esecek ve bitmeyecek bende başlayan kavga
Tarihlere ilke,ilke yazılacak
Menfaatçilere çıkarcılara
Bir gün mezar kazılacak

Eşitlik olacak hepimizin tutkusu
Gerçek demokrasi olacak
Nimetler hakca paylaşılacak
Kalkacak zangin fakir ayrımı
Yoksulluk yok olacak yuvalardan
Olumsuzluklar
Özgürce konuşulacak
Çözümler aranacak tartışılacak
Çekintiler bertaraf olacak

Yoksulluk kalmayacak benin ülkemde.
Güllük gülistanlık olacak her taraf.
Bunlardır benim tutkularım
Bu tutklular uğruna savaşılacak
Bu savaş kazanılacak

Cehalet yenilecek
gücü kuvveti kalmaycak
Güç bilgelerin bilgilerin olacak
Gerçekleşsin diye tutkularım
Bu mücadelede yapılacak
Cehaletle mücadelede
Bende var olacağım
Her zaman da varım
Bir gün tutkularım gerçek olacak
Erecek bu emele
Çocuklarım torunlarım

Yusuf Değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

13---türk Polisiyim

Türk polisiyim bilirim
Ata'mı, örnek alırım
Ölsem, ayakta kalırım
Düşmez yere naşım benim.

Haksıza göğüs gererim
Haklıya hakkın veririm
Gece ve gündüz beklerim
Olmasa da, aşım benim.

Suçun üstüne yürürüm
Mutlak hedefe varırım
Alil,aciz'i korurum
Yapacağım, işim benim.

Nöbetteyim huzur için
Görev aşkı dolu içim
Memlekete hizmet için
Kelepçe takışım benim.

Esrarcıyla uğraşırım
Hırsızlarla savaşırım
Terör ile çarpışırım
Kırılsa da, başım benim.

Doğru hayran,hayran bakar
Eğri düşman görür kaçar
Devleti ayakta tutar
Kanımı döküşüm benim.

Suçluları yakalamak
Masumun hakkını almak
Duçara kol kanat olmak
Hayalim ve düşüm benim.

Suçu suçluyu bilirim
Nankörü hedef alırım
Adalet için ölürüm
Genç de olsa yaşım benim.

Huzur, polisin sevdası
Yeter milletin duası
Aldığım kurşun yarası
Göğsümde nakışım benim.

Ben huzurun bekçisiyim
Devletin güvencesiyim
Haklının temsilcisiyim
Delinse de döşüm benim

emekli emniyet müdürü

Yusuf Değirmenci 3

13---umudumu Yıkamazlar

Nifakları ekseler de
Göz yaşımı dökseler de
Ciğerimi sökseler de
Bu acıyı sökemezler

Hor görerek baksalar da
Çelmeleri taksalar da
Beni bin kez yıksalar da
Umudumu yıkamazlar

Paramparça yapsalar da
Ateşlere atsalar da
Vücudumu yaksalar da
Şu ruhumu yakamazlar

Dudağımı dikseler de
Gözüme mil çekseler de
Bileğimi bükseler de
Bu boynumu bükemezler

emekli em.müdürü

Yusuf Değirmenci 3

13---utanmalı

Açıldı alınlar,ağardı saçlar
Geldi geçti,nice yazlarla kışlar
Bir yanda toklar var,bir yanda açlar
Yalanla dolanan dil utanmalı

İnsan aha geldi,gidiyor aha
Nesline bir eser vermeli deha
Zaman sayfasından bir yaprak daha
Çevrilir,çeviren el utanmalı

Çılgınca koşarlar eğlencelere
Kumar oynar acımadan binlere
Her yılın sonunda son gecelere
Saygılı olmayan kul utanmalı

Nice yıllar gelmiş,geçmiş, geçecek
Nesiller değişmiş ve değişecek
Bir gün idealim gerçekleşecek
Gelecekten geçen yıl utanmalı

Zaman hunharca harcanıyorken,
Yelde saman gibi savruluyorken
Fezanın sırrına varılıyorken
Yanlışa uzanan yol utanmalı

emekli emniyet müdürü

Yusuf Değirmenci 3

13---uyan Artık Vatandaş

Haberleri doğru veren televizyonlara sansür
Yandaş medya'ya diyorlar yalan haberleri sür
Meydanlarda miting yapmak sade iktidara hür
……Bu yöntemle vatandaşı kandırmak istiyorlar
……Doğruları haykırana konuşma sus diyorlar

Korkuyorum seçimlerde çok yalan atar diye
Aslen seçmen olanlara sahtesin katar diye
İktidar gücü eldeyken hileler yapar diye
…… Daha önce de oldu milleten gizliyorlar
…… Balkonda konuşurken biz kazandık diyorlar

Kara cahil biat eden toplu yaratmak için
İlim'i bilim'i dar günde mumla aratmak için
halkın iradesi deyip kerhen sırıtmak için
.....Halkı yarışmalarla uyutmak istiyorlar
.....Dillerde yalan riya haramla besliyorlar

İlme bilime ne gerek herkes gülsün oynasın
Gerginlikler çoğalsın ülke içi kaynasın
Gemisini yüzdürenler ebedi başta kalsın
.....Sandık diye vatandaşı koşturup duruyorlar
….Olmayan demokrasiyle halkı oyalıyorlar

Uyan artık vatandaş derin uykudan uyan
Seni sömüren bunlar bunlardır seni soyan
Kalbine kini eken beynine nefret koyan
…….kardeş kavgası çıkarıp bizi kırdırıyorlar
…… Menfaatler uğruna kandan besleniyorlar

Din iman gölgesinde yapılıyor siyaset
Muhalif olanların geirlir önüüne set
Oysa ki bu ülkede herkes huzur hasret
.....Ne mutlu şehitlerin anasına diyorlar.
.....Seçimde oy uğruna..her haltı ediyorlar

Yusuf Değirmenci 3

13---uyuttular Vatandaşı

UYUTTULAR VATANDAŞI

Meclis, seçilene koz oldu
Verdikleri kuru söz oldu
Yaşayan umut toz oldu
.....-Uyuttular,vatandaşı
...- İhya ettiler yandaşı

Hep hizmet vaat ettiler
Hep öndekilere çattılar
Güvenini kararttılar
.....-Yürüttüler,vatandaşı
.....- İhya ettiler yandaşı

Yalan dolan,dedi kodu
Adı politika oldu
Seçildi haline güldü
.....-Sürüttüler,vatandaşı
.....-İhya etiler yandaşı

Geldi koltuğa kuruldu
Zam üstüne zam vuruldu
Tüm dertleri unutuldu
.....-Unuttular,vatandaşı
.....-İhya etiler yandaşı

Yusuf Değirmenci 3

13---üç Y Diyerek Çıkıldı Yola

Üç (y)   diyerek çıkıldı yola
Birinci /y)   yoksulluğu yeneceklerdi
Böyle söz verdiler böyle söyledilerdi
Meğer kendi yoksulluklarını sileceklermiş
Milyonları sömürerek yoksullaştırırken
Yandaşlarını zengin edeceklermiş

İkinci /y)   yasakları kaldıracaklardı
Hani yasaklar olmayacaktı
Fikirler hür kalacaktı
Her fikir haykırılacaktı
Meğer yasaklar daha çok olacakmış
Haklarındaki davalara yasaklar konacakmış
Yaptıkları gizli kalacak
Konuşulmayacakmış
Konuşan muhalifler yaftalanacak
Sokaklarda coplanacakmış
Uydurma deliller üretilerek
Zindanlara atılacakmış.

Üçüncü(Y)   yolsuzluk Olmayacaktı
Yapanlardan hesap sorulacaktı.
Çalışan alın terinin karşılığını alacaktı.
Meğer bunlarda palavraymış
Yapılan yollar yalanlara kalaymış

Yasaklar olmayacak dediler
Hükümetin kusurlarını açıklamaya yasaklar geldi
Yoksulluğu yok edeceklerini söylediler
Yolsuzluk yapanların sayısı artı arşa yükseldi
Yolsuzluğu önleyeceklerine söz verdiler
Yoksulluk her evin kapısından içeri girdi

Üç (y)   meğer yanlış anlaşılmış
Tersi yapılacakmış
Yolsuzlukta ki Kasıt duble yolmuş
Yandaşlar yol yaparken yolunu bulmuş
Kandırıldık ey halkım kandırıldık
Yalanlara inandırıldık

Yusuf Değirmenci 3

13---vurdum Duymaz Olma Bana Ne Deme

Vurdum duymaz olma,bana ne deme
Gün gelir sana da çatanlar olur
Haksızlığı gördüğünde çekinme
Hakkının üstüne yatanlar olur.

Haksızlar cesaret toplar kırılmaz
O gün figan etsen işe yaramaz
Çağırsan yardıma kimse bulunmaz
Korkak,ödsek,suskun kaçanlar olur.

Kendisini güçlü kuvvetli sanır
Gelir gider kapınıza dayanır
Çekindiğin hissederse şahlanır
Korku girdabına atanlar olur.

Bir kez el verdiysen kolun da kopar
Bir kez yüz verdiysen gider namus ar
Onlar aç gözlüdür asla doymazlar
Aşınıza zehri katanlar olur.

En büyük düşmanın olur korkular
Takarlar boynuna bir uzun yular
Sen korktukça şımarır o haytalar
Seni çıkar için satanlar olur.

Ne huzurun kalır nede şerefin
Kölesi olursun haksız herifin
Aç kalıp kokarsa senin nefesin
Gelir yatağına yatanlar olur.

Onlar olur seni idare eden
Farkın olmaz arkandaki gölgeden
Gölgesinden korkar mı ki bir beden
Korktukça pisliğe atanlar olur.

Haksızlığı gördüğünde söylersen
Bu toplumun ortak sorunu dersen
Hiç yılmadan mücadele edersen
Senden çekinerek geçenler olur.

Haklının yanında yerin almazsan
Gördüğün olaya tanık olmazsan
Çağrılınca adliyeye gelmezsen
Suçlu iken suçsuz çıkanlar olur.

Haklıya destek ol hakkını ara
Ara ki onurun almasın yara
Meydanı bırakma hayasızlara
Kötülük tohumu ekenler olur.

emekli em.müd

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Yusuf Değirmenci 3

13---yakacak sa beni aşkın atesi yaksın

Sen diye hitap etsem
Sana göre kabalık etmiş olacağım
Kim bilir
Belki de bana kırılacaksın
Görgüsüzlükle suçlayacaksın
Sana göre kabalık etmiş olacağım
Hep böyle anılacağım
Seni üzdüğüme inanacağım
Kahrolacağım

Siz diye hitap etsem
Yüreğimle karşılaşacağım
Arzularımla savaşacağım
Bana göre
Aptallık yapmış olacağım
Sevdiğimi bile bile
İtiraftan kaçınacağım
İnkarcı kalacağım

Duygularımı bir mektupla anlatsam
Belki de bana kızacaksın,kırılacaksın
Söylemesem,
Gizlesem içimde tutsam
Yüreğimde hep saklı kalacaksın
Sevdiğimi bilmeyeceksin
Geleceğinde
Beni düşünmeyeceksin

Görünce dilim tutuluyor
Yüreğim çarpıyor
Gözlerine bakıyorum
Bana anam kadar yakınsın
Anam dan da sıcaksın bana
Tutkunum sana
Bu hep aklında kalsın

Özlem duyuyorum
Gözlerinin rengine.
Ateş damlaları düşüyor kalbime
Duygularımı
 Bakışlarla anlatılmaya çalışıyorum
Kırılman dan darılmandan korkuyorum

Dilim susuyor amma
Gözlerimle yazıyorum
Okusan anlayacaksın bakışlarımı
Okusan anlayacaksın
Set germe duygularımın önüne
Bırak gönül deresi
Kendi mecrasında aksın
Yakacak sa beni aşkın ateşi yaksın

Yusuf Değirmenci 3

13---yalan Dünya

Be hey dünya sana nasıl kanmışım
Tamah edip seni dostum sanmışım
şimdi anlıyorum çok aldanmışım
meğer sende yalamışsın be dünya

Bir ömür boyunca çalıştım durdum
Gençlik yıllarımda hayaller kurdum
Kan ter akıtarak gücümü verdim
Sende beni aldatmışsın be dünya

Yaşım ilerledi ağardı saçım
Bir türlü doymadım ben hala açım
Dürüst yaşamak mı bilmem ki suçum
Çileme çile katmışsın be dünya

Dermandan düşünce bunu anladım
Şimdi eski günlerimi aradım
Köşelerde gizli sessiz ağladım
Anladım ki yalanmışsın be dünya

Dost kalemlerden

Her gidene hazırlarsın bir tören
Üzerinde yayla viran yurt ören
Kime sorsam ne bilen var ne gören
Biliyorum yalanmışsın be dünya İbrahim Kurt

'Siz yalan dünyaya diye ona kanmışsınız,
Oysa yalan insandı yanılmışsınız,
Bir ömrü neye, kime ve niçin harcadınız?
Çektiğiniz çilede insandan başka kim var? ' Önder Karaçay

Nerde hayallerim kurduğum düşler
Maziyi andıkça bir sızı başlar
Sel olur gözümden dökülür yaşlar
Anladım ki yalanmışsın be dünya***Hatice Hantal

Yusuf Değirmenci 3

13---yapılan hatalar,söylenmeyince

Yapılan hatalar,söylenmeyince
Bilmeyiz insanın nedir ki özü
Ölenler dünyadan çekip gidince
Götürdüğü sade bir kefen bezi

Yorulmaz,çalışır akıtır teri
Emek,emek yaratır her eseri
Tükenince gücü bitince feri
Hüzünle kaplanır. aynada yüzü

Kimisi çalışır terini siler
Kimi miras yedi hep hazırdan yer
Çalan çırpan zengin bey efendiler
Karnı doysa bile doymaz aç gözü

Kan emmezler amma teri içenler
İnsanları ayırırlar seçerler
Ezenler de bir gün olur göçerler
Kalanlar arkadan eder kem sözü

Yusuf Değirmenci 3

13---yeter ki Sen Benim Ol

Dert ortağım karım ol
Derdim ol,efkarım ol
Feryadım ol,zarım ol
Yeter ki sen benim ol

Sevincim ol sızım ol
Baharım ol,yazım ol
Elimde ki, sazım ol
Yeter ki sen benim ol

Gündüzüm ol, gecem ol
Kelimem ol,hecem ol
Meçhul bir bilmecem ol
Yeter ki sen benim ol

Sen evet de geleyim
Sen evet de güleyim
Senle birlik olayım
Yeter ki sen benim ol

Yusuf Değirmenci 3

13---yetiş İmdadıma Başım Belada

Günden güne bozuluyor gidişat
Her yerde yeşerdi fitne ve fesat
Huzuru özledim yüce adalet
Yetiş imdadıma başım belada.

Hak için savaştım ödün vermedim
Arsızla,hırsızla bir yürümedim
Dürüstleri takdir eden görmedim
Yetiş imdadıma başım belada.

Yumuşak huyluyum hatır yıkamam
Güçsüzüm,güçlüye karşı çıkamam
Tetik de çekemem canda yakamam
Yetiş imdadıma başım belada.

Hakkım gasp edilir almam gerekir
Onurlu şerefli kalmam gerekir
Haklı olduğumu bilmem gerekir
Yetiş imdadıma başım belada.

Şayet yollarında yoksa bir engel
Gecikme postada çok acele gel
Benim hak savaşım değil bireysel
Yetiş imdadıma başım belada
emekli em. müd

Yusuf Değirmenci 3

13---yıkma Yuvamızı Git Buralardan

Yıllarca bekledim dönüp gelmedin
Unutsun diyerek haber gönderdin
Beklenmedik anda ne diye geldin
Yıkma yuvamızı git buralardan

Kabuk bağlamıştı yaramı deşme
Artık ben evliyim peşime düşme
Dostça ayrılalım sınırı aşma
Yıkma yuvamızı git buralardan

Yollarını beklemekten usandım
Evlenirsem mutlu olurum sandım
Geçmişi, ve seni içime gömdüm
Yıkma yuvamızı git buralardan

Gurbet acı ise ayrılık zorsa
Kavuşmadık diye sen etme tasa
O eski günlerin hatırı varsa
Yıkma yuvamızı git buralardan

Zayıftır direncim çok ısrar etme
Mantıklı ol nefse kapılıp gitme
Sinmiş duyguları tekrar diriltme
Yıkma yuvamızı git buralardan

Duygular yeniden dirilmek ister
Gönül görür görmez sarılmak ister
Evli eşinden kim, ayrılmak ister
Yıkma yuvamızı git buralardan

Yusuf Değirmenci 3

13---zor

Düşme gurbetin düzüne
Engel çoktur, geçmesi zor.
O kadar çok ki hakikat
Bir birinden, seçmesi zor.

Yılanlar ejderha olmuş
Büyük başı ezmesi zor.
Hayat uçsuz bir deryadır
Nefes yetmez, yüzmesi zor.

Diri,diri gömülene
Yer yok, mezar kazması zor.
Yaşarlar ölü misali
Sır saklarlar, sezmesi zor.

Aslana saldırmış.çakal
Aslan bağlı, çözmesi zor.
Sansür koymuşlar dilime
Kelimeyi dizmesi zor.

Kelepçe takmışlar koluma
Kağıt kalem tutması zor.
Hissedip de duyduğunu
Dizi,dizi yazması zor.

yusuf değirmenci

dost kalemlerden

Düşme hainin tuzağına
Engel çoktur,geçmesi zor
O kadar çok ki hikayesi
Vatansever adam bulmak zor...

Tilki ormana kral olmuş
Düşük çenesini tutmak zor
Devlet malı deniz olmuş
Çatlayarak yiyeni bulmak zor...

Vatan sürülmüş tarla gibi
Sınırlarını kapatmak zor
Hergün vurulan yigitleri
Ağıtlarla toprağa gömmek zor...

Yurtta barış cihanda barış
Sığınacak liman bulmak zor
Talan vurmuş bostana bağa
Yanıyor toprak alev alev
Söndürecek yürekli bulmak zor...Hayriye Aygül

Yusuf Değirmenci 3

13---zor olan

Onurların kırıldığı
Haysiyetlerin ayaklar altına alındığı
Şereflerin yok edildiği
Şöhretlerin kirletildiği
Vicdanların karartıldığı
Ortamlarda yaşamaktır
Zor.olan

Menfaatlerin öne çıktığı,
Haysiyetten üstün olduğu
Haksızın hatırlar yıktığı,
Haksızlıkla iş kaptığı
Namussuzluğun dümen çevirerek pirim yaptığı
Şereflilerin ezildiği ve takdir edilmediği
Dürüstlerin görülmediği ortamlar da
Umudu yarınlara taşımaktır
Zor.olan

Ayrılıkların körüklendiği
Suçsuzların sürüklendiği
Güçlünün,güçsüzü yendiği
Dengeli terazinin özlendiği
Anlarda konuşmaktır
Zor.olan

Gerçeklerin çarpıtıldığı
Kirli amaçlara varıldığı
Entrikaların baş tacı olduğu
Entrika çevirenin pohpohlandığı
Zamanlarda benliğinle barışmaktır
Zor.olan

Kusurlarını kapayan
Suçlarını saklayan
Herkesi her yerde suçlayan
Kendinde hata aramayanlarla
Dost olup kaynaşmaktır z
Zor.olan

Onlar gibi olmayacaksan
Hep onurlu kalacaksan
Leke almayacaksan
onlarla kaynaşmayacaksan
böyleleriyle savaşacaksan
onurlu yaşayacaksan
O onuru taşımaktır
Zor olan

emekli em.müd

Yusuf Değirmenci 3

14--- Bizim Köylerimiz

Düşünmeden kirletilen
Koylar bizim koylarımız
Kaderine terk edilen
Köyler bizim köylerimiz

Sözüne güvendiğimiz
Güvenip oy verdiğimiz
Verdik gitti dediğimiz
Reyler bizim reylerimiz

Yuvamızı açtığımız
Derdimiz deştiğimiz
Yönet diye seçtiğimiz
Beyler bizim beylerimiz

Uğramaz oldu seçilen,
Yetim malıdır saçılan
Namerde peşkeş çekilen
Paylar bizim paylarımız

Dokunulmazlıklar aklar
Doğruyu der isen haklar
Pişmanlıklarla ah vahlar
Vaylar bizim vaylarımız

Yusuf Değirmenci 3

14---aç Şehir

Bir yanda ufuk,ufuk mutluluk
Bir yanda gün batımları kara
Bu şehirde acıyan,üzülen yok
Aç dolaşan adımlara.
Sokak,sokak aç ANKARA.

Yıldız tepede
Ak tepede,şen tepede
Tepe,tepe açlık her evde, her ailede
Kimileri madden aç
Kimileri manen aç
Çokları sevgiye muhtaç
Katlanılır açlıklara.

Bu şehirde
Erkeğe aç kadınlar
Gözü aç dolaşanlar
Midesi boş olanlar
Gerçeğe muhtaç kalanlar
Herkesin bir açlık gösterisi var.

Işık,ışık sokaklar
Kat,kat bindirilmiş binalar
Anakaradaki açlığı anlatıyorlar
Bu şehirde herkesin bir açlık gösterisi var
Rastlamak mümkün değil tok adımlara
Umut gün batımları gibi kara.
Bu şehir başkent ANKARA.

Yusuf Değirmenci 3

14---ahmet Amca

Giderken amacı yok,gelirken de olmamış
Altmış yıl yaşamışta, kendine eş bulmamış

Düşünmemiş yarını,gününü gün eylemiş
Bu gün buldumsa yerim,yarın hak kerim demiş

Eşi,işi olmamış,sıcak aşı olmamış
Yaşlılığı düşünüp,tedbirini almamış

O şimdi yatağında yaşlanmış bir hastadır
Azrail'i döşünde, can almak kastındadır

Kurtulmak imkansızdır, ecelin pençesinden
Herkes döner sırayla, bu yolun köşesinden

Ne atlı geçer bu yoldan,ne rastlanır yayaya
Gelmiş yolculuk sırası,şimdi Ahmet amcaya

Bir şey anlatmak istiyor ağlamaklı bakışlar
Üzüntüyü belirtir,yanaktan akan yaşlar

Onun hayatında da ne fırtınalar esmiş
Belli ki yaşamaktan artık umudu kesmiş

Hep hırpalamış durmuş onu hayat kırbacı
Ahmet amca çaresiz, hala çekiyor acı

Azrail'i dost diye çağırıyor sonunda
Verecektir ruhunu,vakit geldiği anda

Bilinmez müze gibi kalacaktır otağı
Hep bekleyecek onu, kırık şarap bardağı

Çekintinin simgesi,alnındaki çizgiler
Anlatmak istiyordu,yetmiyor saniyeler

Paylaştığı son anlarıydı hayallerinin
Anıtı gibiydi sanki,gülmeyen kaderinin

Perde,perde inerken,gözlerine karanlık
Gırtlağında hıçkırık, düğümlendi bir anlık

Bir asrın bittiğine bile tanık değildi
Ahmet amca, altmış yıl yaşadı ve yenildi

Dünya, bu gelenlerin, hiç birine kalmıyor
Ecel,hayata nokta,insan ibret almıyor

Onun tertemiz naşı, neler anlatıyordu
Şimdi başındakiler,hep ona bakıyordu

O cenaze asırlık çınara benziyordu

Her dalında bir ayrı efsane geziyordu

Bir dalında dertleri,diğerinde çileler
Birinde gülmez kader,öbüründe hayaller

Umutları bir dalda, kurumuş yaprak gibi
Desen,desen suratı,çatlamış toprak gibi

Altmış yıllık hayatı anlatan bir tarihti
Hayatının özeti hiç gülmeyen talihti

Dünyanın Ahret'e, bir hatırasıydı o
Giden yolcuların, en sonuncusuydu o

Ufuktan caddelere iner iken kızıllık
Kucak açmıştı ona, gel diyordu mezarlık

Uğurlayanlar üzgün,gözler ise buğulu
Onlarda gün gelecek, kat edecek bu yolu

Saatler adım,adım ilerliyor bu anda
Gidiyor Ahmet amca,dört kişinin omzunda

Yusuf Değirmenci 3

14---anne

ANNE

Sen bana karnında can verdiğinde
Sancıyla dünyaya getirdiğinde
Uykunu bölerek emzirdiğinde
Fedakardır dedin anneler anne

Hastalandım baş ucumda ağlardın
Ağlasam sen vardın,gülsem sen vardın
Yorulmadan beşiğimi sallardın
Hala kulağımda ninniler anne

Büyüde topluma karış diyordun
Hayat yorucu bir yarış diyordun
Herkes ile dost ol barış diyordun
Özlenen dostluklar nerdeler anne

Yarışa katıldım sözüne uydum
Sılada değil de gurbette doydum
Ben seni kalbimin içine koydum
İnsanlar doyduğu yerdeler anne

Uzaktaydım aklında hep ben vardım
Sana her gelişte sevgiyle sardın
Ayrılırken gözyaşını saklardın
Gelişimi kimler müjdeler anne

Hastalandı diye haberin aldım
Topladım valizi köyüme vardım
Seni ellerimle toprağa verdim
Sensizlik bahtımı gölgeler anne

Yusuf Değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

14---arifler anlar

Düşüne,düşüne düşe dalmışız
Hayaller peşinde koşup gelmişiz
Olayları görüp şaşıp kalmışız
.....Özü başka sözü başka insanlar
.....Tarife ne gerek arifler anlar

Yoktur değişiklik hayat açımda
Neler kaynaşıyor,gel, gör içimde
Yoğrulup durmuşum kan ter içinde
.....Biz gayret ettikçe geldi hüsranlar
.....Tarife ne gerek arifler anlar

Vurur beni,taştan taşa inadım
Hep kusur sayılır,attığım adım
Gerçeği, kimseye anlatamadım
.....Sırtını dönüyor beni duyanlar
.....Tarife ne gerek arifler anlar

Kimi gemisini dağdan aşırır
Kimi düz ovada yolun şaşırır
Yoksul tenceresi sabır pişirir
.....Sabrede, sabrede çıkıyor canlar
.....Tarife ne gerek arifler anlar

Mağdur'i der devran sana uymuyor
Feryadını hiç kimseler duymuyor
Kırık kanat ile uçmak olmuyor
.....Baktım hep lekeli şöhretler şanlar
.....Tarife ne gerek arifler anlar

dost kalemlerden

Arif olanlara tarif gerekmez,
Cahil olanlara ise güç yetmez
Yedirsen de her gün bal ile pekmez
.....Bunlar topraktı derler bir zamanlar
.....Tarife ne gerek arifler anlar... Yılmaz ÖRMECİ

Yusuf Değirmenci 3

14---aşka Sevdaya Tövbe

Buzulları eritir yüreğimdeki ateş
Ayrılık bağır yakan bir hicran yarasıdır
Sevdğim vefasız yar gitmiş ele olmuş eş
Göz yaşım denizlerde bır hüzün dalgasıdır

Hasretin ateşinde yandım, yandım kavruldum
Hayatın rüzgarında toz dumandım savruldum
Düştüm sevda girdabına çıkamadım boğuldum
Gönülden seven bendim,sevilmeyen ben oldum

Yıkıldı umut çatım, gönül kırık harabe
İçerim gece gündüz, tesellim kadehlerde
Sevmemeye ant içtim,aşka sevdaya tövbe
İz bıraktı kalbimde yarin açtığı darbe

Yusuf Değirmenci 3

14---atatürk Milletle Özdeş

On dokuz mayısta doğdu bir güneş
Atatürk her zaman milletle özdeş
Düşmanla hareket ederken kalleş
.....Yurtseverler hep ataya inandık
.....Özgürlüğü sayesinde kazandık

Padişah milletin sırtında yüktü
Samsunda düşman planı çöktü
Dokuz eylül düşmanı denize döktü
..... Biz milletçe Atatürk'e inandık
.....Hürriyeti sayesinde kazandık

İnsanlık onurun eliyle verdi
Kadın erkek eşitlikti tek derdi
Kadınlara seçin seçilin dedi
…..Eşitliğe sevdalı bir insandık
…..Eşitliği sayesinde kazandık

Huzur ile döndü yurdun her yanı
Hukuk kuralları korur insanı
Hak tartan terazi hâkim vicdanı
….Biz hukukun üstünlüğüne inandık
….Adaleti sayesinden kazandık

Sözünüzle siz oldunuz iffetsiz
Çamur attın Atatürk'e mesnetsiz
Nasıl dil uzattın ona şerefsiz
……Biz sizi imanlı Müslüman sandık
…..İstiklali sayesinde kazandık

Bunu bilmeyenler kör sağır bunlar
İnkârcı yalancı bir sığır bunlar
Din iman taciri bir yığın bunlar
.....İnsanlığı sayesinden kazandık
.....Yobazları soysuzları anladık

Yusuf Değirmenci 3

14---bana nimet

Dünyaya gelmişim,Adem oğluyum
Toprak bana nimet,dal bana nimet
Yüzyıllar boyunca yaşam doluyum
.....Servet bana nimet, mal bana nimet
.....Yaşam için topladığım ganimet

Tanrı zeka vermiş,kullansın diye
Bütün nimetlerden tat alsın diye
Benim birliğime inanın diye
.....Orman bana nimet,yol bana nimet
.....Yaşam için topladığım ganimet

Yaprak,yaprak süslemiştir dünyayı
Yaratıp ta beslemiştir dünyayı
Yağmur vermiş,ıslamıştır dünyayı
.....Hava bana nimet,yel bana nimet
.....Yaşam için topladığım ganimet

Toprağın altında madenler vermiş
İnsan kazma kürek toprağı delmiş
Sürülüp ekilmiş,bire bin vermiş
.....Mahsul bana nimet,gül bana nimet
.....Yaşam için topladığım ganimet

Hayatın sonunda noktadır ölüm
Değeri kalmıyor dünyada malın
Sustuğu bir anda konuşan dilin
.....Ateş bana nimet kül bana nimet
.....Yaşam için topladığım ganimet

Dünyada bahşetmiş dünya malını
Diken vermiş sevenlere gülünü
Sonunda getirip koymuş ölümü
.....Kabir bana nimet,sal bana nimet
.....Yaşam için topladığım ganimet

Yusuf Değirmenci 3

14---barışalım

Sevgiye gücenmek yakışmaz sana
Çık yola acele gel barışalım
Çok bekledim işte geldin sen bana
Bir defa kapımı çal barışalım

Kutsaldır sevgiye verilen emek
En yüce sevgiyse insanı sevmek
Ben seni sevmedim sevmem ne demek
Sevgiden bir nasip al barışalım

Sök at ne olursun içinden kini
Patlar çektiğinde sevginin pimi
Kapatma sakın sevmeye kalbini
Açmaya çilingir bul barışalım

Sensiz evden bile çıkmam diyordun
Asla hülyaları yıkmam diyordun
Bir başka sevdaya bakmam diyordun
O verdiğin sözde kal barışalım

Varsın hep yek gelsin bekleme şeşi
Karanlık bahtımın sen ol güneşi
Dağlıyor bağrımı hasret ateşi
sevdanın suyundan sal barışalım

Aşkla başlar bir yuvanın çatısı
Sevmezse mutsuzdur insan yapısı
Boş kalan kalbimin açık kapısı
Destursuz içeri dal barışalım

Yusuf Değirmenci 3

14---basıp da Başımı Ez Demedim ki

Mutluyum gönlümde yerin var dedim
Seven ve vefalı yarim var dedim
Başımın üstünde yerin var dedim
Basıp da başımı ez demedim ki

Sana gönül açıp sır verdim diye
Bir sevda selinde ser verdim diye
Gönlümde bir tahtlık yer verdim diye
Tüm kulakçıklar da gez demedim ki

Hani seviyordun neden vaz geçtin
Tuz ektin yarama deştikçe deştin
Benliğime hükmetmek istemiştin
Bahtımı yeniden yaz demedim ki

İçimden sevginin volkanı koptu
Sen ile ben vardık kimseler yoktu
Bana oynadığın oyun korkunçtu
Habersiz giderek üz demedim ki

Yusuf Değirmenci 3

14---baş üstünde yeri var

İnsanlara sevgi dolu gönlünü
Açanların baş ötsün de yeri var
Müşkül durumdaki düşküne kucak
Açanların baş üstünde yeri var

İnsanlık uğruna savaşa çıkıp
Su gibi durulup,sel gibi akıp
Gelecek nesil'e eser bırakıp
Göçenlerin baş üstünde yeri var

Bu tutku içimi kemiren acı
Gerçeği ortaya sermek amacı
Şeref bahçesine onur ağacı
Dikenlerin baş üstünde yeri var

Değerinden bir şey yitirmez kıymet
Umutların sonu olmaz hezimet
İdeal uğruna halkına hizmet
Edenlerin baş üstünde yeri var

Bu hayat rayında kendi halinde
Gönül bahçesinde, sevgi gölünde
Çıkar düşünmeden Ata yolunda
Gidenlerin baş üstünde yeri var

Son pişmanlık anlatılır vah ile
Kaçan fırsat uğurlanır ah ile
Makam, mevki, şan ve şöhret nafile
Adamların baş üstünde yeri var

Değirmenci gelmez sözün gerisi
İnsanlar dünyanın birer arısı
Namus otlağında iffet sürüsü
Güdenlerin baş üstünde yeri var

Yusuf Değirmenci 3

14---başımızda karabulut var

Her söylenen söze inanan kanan
Yalanı dolanı araştırmayan
Doğruya,dürüst'e hiç aldırmayan
.....-Şimdi başımızda kara bulut var
.....- Söndü gitti bel bağlanan umutlar

İspiyon ağızlar susmak bilmedi
Yetkililer bunu kesmek bilmedi
Gerçekler öğrenmek istenilmedi
.....-Şimdi başımızda kara bulut var
.....-Söndü gitti bel bağlanan umutlar

Yalamuklar, her gün aldı ödülü
Donattı yetkiyle bir çok odunu
Anmadılar doğruların adını
.....-Şimdi başımızda kara bulut var
..... -Söndü gitti bel bağlanan umutlar

Ne zevkimiz kaldı,nede şevkimiz
Sanki memur değil, süs bebeğiyiz
Kızağa çekildik,hizmet etmeyiz
.....- Şimdi başımızda kara bulut var
.....-Söndü gitti bel bağlanan umutlar

Meram anlatalım dedik, anlamaz
Söylüyoruz, sözümüzü dinlemez
Ne figanlar ettik amma fark etmez
.....Şimdi başımızda kara bulut var
.....Söndü gitti bel bağlanan umutlar

Yılları yaşadık biz bu meslekte
İmzamız ulundu karada, akta
Fikrimiz olmuyor, az ile çokta
.....Şimdi başımızda kara bulut var
.....Söndü gitti bel bağlanan umutlar

Karada da yüzer oldu kayıklar
Sarhoşlar yol aldı, durdu ayıklar
Ustura gazabına geldi bıyık
.....Şimdi başımızda kara bulut var
.....Söndü gitti bel bağlanan umutlar

Yetti canımıza çilemiz doldu
Doğrudan,dürüstten hıncını aldı
Yıldızların önü, sis kaplı kaldı
.....- Şimdi başımızda kara bulut var
.....Söndü gitti bel bağlanan umutlar

Mağdur'i sen figan etme boşuna
Yakınsan,ağlasan gider hoşuna
Taç ettiler dalkavuğu başına
.....Şimdi başımızda kara bulut var

.....Söndü gitti bel bağlanan umutlar

dost kalemlerdem

Başımızdan kara bulut birgün olsun gitmediki,
Şu dünyada çektiğimiz başımızdan gitmediki,
Ona bizim borçlarımız birgün olup bitmediki,
Şimdi vekil yirmibinde görürlermi vatandaşı

Ümüt Güngör

Yusuf Değirmenci 3

14--ben denize benziyorum

Ben denize benziyorum
Denizde bana.
Denizde balıklar yaşar
Bende de idealler.
Denizi rüzgarlar yalar
Beni de sam yelleri.
Denizde vapurlar dolaşır
Balıkçı tekneleri kaynaşır
Benim omzumda da hayatın çileleri.

Denizde dalgalar sahili yalar
Bende tükenmeyen ihtiraslar var.
Deniz kıyılarla kucaklaşır
Ben öfkelerle.
Deniz karalarla savaşır
Ben sorunlarla.

Dalgalar yıkar geçer engelleri
Yalayıp yutar sahilleri
Devleşen güç olur rüzgarla birleşince
Bende yıkıyorum saygı duvarlarını,öfkelenince
Doyumsuzluğum rüzgar gibi güç verirse
Yıkıyorum bendimi.
Deniz gibi hissediyorum
Deniz gibi kendimi.

Yusuf Değirmenci 3

14---ben Kırların Çocuğuyum

Ben o şirin köyün, kırların çocuğuyum
Beni bu koca şehir'e hayat çekti getirdi
Sinemde dertler filizlendi
Karıştım kalabalıklara
Seç, seçebilirsen.

Ben köyümün sevgisiyle büyüdüm
Özledim sevenini,sevgisini
Bu şehirde yitirdim kendimi
Kalabalıklarda kaybettim benliğimi
Açamam kimseye, gönül evimi
Al getir anahtarını
Aç, açabilirsen.

Kader beni çeke,çeke getirdi
Bu koca kent yedi,yedi bitirdi
Dönüşüm her geçen gün zorlaşıyor
İstesem de,istemesem de
Bu kent benle kaynaşıyor
İstersen dene kaçmayı
Kaç, kaçabilirsen.

Ben kaçamadım,hiç kimse kaçamayacak
İyi,kötü güzel, çirkin, her şeye katlanacak
Tozuna toprağına alışacak
İsini,pasını, hava ile alacak
Sonu malum ne olacak
Son nokta burada konacak.

Yusuf Değirmenci 3

14---benim Köylüm Boşa Koşar

Eğer seçimde olmasa bizim köye gelinmiyor
Benim köylüm ne haldedir çektikleri bilinmiyor
Köyün halkı, gece, gündüz çalışıyor yorulmuyor
Yorulmak nedir bilmeden,işe koşar,aşa koşar

Emek, emek enerjidir, durmasını bilemezler
Alnı boncuk,boncuk terdir,silmesini bilemezler
Kazancı az,işi çoktur sabreder söyleyemezler
Benim köylüm ekmek, için dağa koşar, taşa koşar

Dili laldir,söz söylemez, boyun büker ver diye
Çaresizdir,kusur etmez,hürmet eder, gör diye
Güven duyar,umutludur,bekler insaf var, diye
Gelen olmaz bilen olmaz,yaza koşar,kışa koşar

Yazın tozdan,kışın buzdan, rahatsızdır erinmez
Haklıdır da isteyemez, istese de verilmez
Küfürü duysa darılmaz,itelense de kırılmaz
Şu bürokrat kapılarda,boşa koşar, boşa koşar

Yusuf Değirmenci 3

14--bırak Gideyim

Bırak gideyim buradan
Sana bir yararım olmaz
Kaderi çizmiş yaradan
Gayrı bu engel aşılmaz

Ben sevdalın delin iken
Sen ellere gelin iken
Benim yârim elin iken
Bu yük ağırdır taşınmaz

Kalmak bana zarar gibi
Çölde vaha arar gibi
Her an hayal kurar gibi
Olmaz umutla yaşanmaz

Sen karışma bu firara
Gurbet dene o diyara
Sevdanın açtığı yara
Kanasın diye Kaşınmaz

Yusuf Değirmenci 3

14---bir lokma ekmeğin peşinde

Bir lokma ekmeğin peşinde
Bitiyor insan bitiriyor zahmet
Sıladan gurbete uzanan yolda
Gidenin içinde hasret

Unutulmaz anılar yolculuklarda
Korkuyu yaşamışlıkları kazalarda
Yalnızlığın içine düştüğü anlarda
Gidip de gelememek
Gelip de gidememek
Kaygıları taşıyan gönüllerin
Düşüncesinde zahmet

Tüketilirken ömürler kan ter içinde
 Çilelerle gark olur
Hasret ile yoğruluyor
Yüzlerinde ki çizgiler
Çekintilerin simgesi
Silinmez yüzlerde kalır
Hiç edilmez buna hayret

Bir hayat başlatmıştır
Bir hayatı bitirmiştir
Kimi giden dönmemiş
Kimi geri gelmiştir
Nelere tanıdık olmuştur
Nice haller görmüştür
Bahtının çizgisinde
Aradığıdır kısmet

Seçtiği istikamette
Yürümüştür
Suskun görünseler de
Ömür hayat rendesinde
Yontularak erimiştir
Bunun adıdır hikmet

Yusuf Değirmenci 3

14---bir mayıslarda

Bir mayıslarda
İşçinin bayramında
İstekler sıralanır meydanlarda
Ufukta ki güneş gibidir işçide umut
Bu umutla İş işçisini beklemekte
İşçi ekmeğini kazanmak için
Emek vermekte
Emeğe karşılık istemekte

Kimileri ararken üçü,beşi
Kimilerinin tıkırında giderken işi
Dönebildiğince hızlı dönüyor çark
Tersine döndürmek zor
Dürüstlük bir engin derya
Oluşum tersine akıyor.
İşçi terleyerek emek vermekte
İşçi sömürülmekte
Meydanlar işçiye çok görülmekte
Karşılarına polis gücü dikilmekte
Su sıkılarak gaz sıkılarak
Coplanarak dövülmetke
Tesellisi olmamalı işçinin göz yaşı
Tatminkar olmalı maaşı
Tatmin edici ücret alamazsa işçi
Koyamaz taş üstüne taşı
Yapılamaz iş başı.

İnsanlık unutulmamalı
zenginler daha da zengin olmamalı
yoksullar hep yoksul kalmamalı
İşçi emeğinin karşılığını almalı
Almalı ki akmamalı artık göz yaşı
Hizmet için yapmalı yarışı
Emekçi emek İş veren ekmek. Vermeli
Hak adalet gözetilmeli

İş dünyasında amaç
Barışı sağlamak olmalı
Ve başarmak için
Sevgi saygı bulunmalı
Eşit davranılmalı
Hakka ve hukuka uyularak
İş veren işçisine dayanak
İşçi, iş kuralına uyarak
Çalışılmalı

Çaresizliklerin sembolü olarak
Akmamalı artık göz yaşı
Şevk ile yapılmalı iş başı.
Şevkle yapılırsa işbaşı
Sağlanırsa iş barışı
Yok olur üzüntüler

Tutulmaz yaslar
İşte o zaman bayram olur
İşçiye bir mayıslar

Yusuf Değirmenci 3

14---bir mevsim daha eksildi

Sevgiler yeşerdi yeniden
Seviler filiz verdi boy gösterdi
Hevenk, hevenk.
Seven, arıdır her baharda
Sevilen, renkli bir çiçek
Seveni kendine çeker
Her ayrı renk.
Ben, ne sevildim, nede sevdim
Bahar benim neme gerek.

Bir mevsim daha eksilir ömrümden
Yakıcı sıcağını diker başıma yaz
Ben, çatlamış toprak gibi kavrulurum
Savrulurum
Kürek,kürek,
Bense bir günlük ömrü olan kelebek
Bahtıma isyan ederim kükreyerek
Bahar gelmiş bana ne
Konacak çiçeğim bile yok
Bahar benim neme gerek.

Yusuf Değirmenci 3

14---bir Yuvada Sevginin Yokluğu

huzursuz bir yuvada
Yok olmuş sevgi aranıyordu
Ölüme kucak açmış bir hasta aşk
Altı gözün yaşları
İki kalbin hüsranı duruyordu.

Huzursuz bir yuvada
Bir ana,bir baba
Birde günahsız yavru
Üç kişinin kaderi
karartılıyordu.

Huzursuz bir yuvada
Yaşamak lime,lime
Umut hayat cenderesinde
Bir yuvanın meçhule gidişini.
Hatırlatılıyordu

Huzursuz bir yuvada
Sevgiden yana, iç içe iki kalp
Yılan yüzü gibi bir soğukluk
Yok olan mutluluk
Tatsız olan bir hayat
İki gönlün hicranı yatıyordu

Huzursuz bir yuvada
Büyük gözlerin yaşına bakan
Küçük iki göz
Yarısı babanın yarısı annenin olan
Küçük çocuklar ağlıyordu
Neydi bağrışmalar
Neydi ağlamalar
Anlamıyordu

Huzursuz bir yuvada
Bir erkek, bir dişi
Her birinin bir gidişi
Ayrı bir düşünüşü vardı
Mutluluğun hüsrana dönüşü
Hey yanı sardı

huzursız bir yuvada
Altı gözden yaş akardı
Büyükler birbirni anlamazlardı
küçüğün ne suçu vardı

Yusuf Değirmenci 3

14---birlik birliğini bire borçludur

Ehil anlar fakat cahil anlamaz
Dünyada hiçbir şey yoktan var olmaz
Ana,baba yoksa, çocukta doğmaz
Varlık varlığını, vara borçludur

Neler vardır uzay denen boşlukta
Dünya bir nüvedir,küçük bir nokta
Bunun asıl sırrı,inançta hakta
Birlik birliğini,bire borçludur

Dilerim ki, bu gerçeği göreler
Çamur mert'i yıkmaz amma, yaralar
Merdi,mert kayırır,namert karalar
Erlik erliğini,ere borçludur

Dost kalemlerden

Bir güç var, sırrını bizlere vermez,
Ayağa düşürmez, yerlere sermez.
O güç İl+ahidir, aklımız ermez;
Âlem, varlığını O'na borçludur.....Ünal Beşkese

bazıları bakar gerçeği görmez,
fakire düşküne beş kuruş vermez
aklı sınırlıdır her şeye ermez
insan her şeyini ona borçludur.....Adem UYSAL

Yusuf Değirmenci 3

14--bu Dünyada Tek Mezarım Kalacak

Kim bilir ya gece ya da gündüzdür
Hayatıma o son nokta konacak
Ya yeşil bahardır, ya sarı güzdür
Bir gün gözlerimde ışık solacak

Çıkacak tenimden bu tatlı canım
Kalbim durduğunda, donacak kanım
Matem tutacak dünyada kalanım
Er geç tenim musallaya konacak

Dostlarım başıma toplanacaklar
O gün yakınlarım ağlayacaklar
Zamanla beni hep anmayacaklar
Bedenim eriyip toprak olacak

Bilmem ölüm nasıl gelir başıma
Sırdır akıl ermez hakkın işine
Yazın bir beytimi mezar taşıma
Bu dünyada tek mezarım kalacak
Ağustos 1968

Yusuf Değirmenci 3

14---bu nasıl bir eşitliktir

Kimisinin malı çoktur
Kiminin beş pulu yoktur
Kimi aç kimisi toktur
Bu nasıl bir eşitliktir

Kimi oynar milyarlarla
Kimi sarılır efkarla
Kimi ömür sürer zorla
Bu nasıl bir eşitliktir

Kimileri zirvelerde
Kimisi sürünür yerde
Kuzu yem olurken kurda
Bu nasıl bir eşitliktir

Kimi esir bir lokmaya
Kim mecbur kime bakmaya
Kimi yemdir bir oltaya
Bu nasıl bir eşitliktir

Yusuf Değirmenci 3

14--cansuyu Ol İstiyorum

Sevda gülü diktim gönül bağıma
Gülü me cansuyu ol istiyorum
Boş kalmış gönlümün tek sarayına
Sevginle aşkınla dol istiyorum

Tutku yağmuruyum yağarım dinmem
Ben gönül kuşuyum engine inmem
Bir kuru söz ile asla yetinmem
Senden o sevgiyi bol istiyorum

Gıpta ettim ben vuslata erene
Canım feda şu gönlüme girene
Duyguları yüklemişim trene
Rayları döşeli yol istiyorum

Ancak seven anlar benim derdimi
Çekili duruyor sevdanın pimi
Avcunun içine koydum kalbimi
Hiç geri çevirme al istiyorum

Yusuf Değirmenci 3

14---divane gönül

Tutmuş iken,doğru yol, niçin saptın ki ondan
Şen beni karanlığa,ittin divane gönül
İlim bir mürşit iken neden vaz geçtin bundan
Kitap nurlu ışıktı, attın divane gönül

Hayatın her yönünü, kitaptan öğrenirdin
Okul sıralarında, yorulmak bilmez idin
Kitap elinden düşse,üzülür, gülmez idin
Peki niçin bıraktın? N(e) ettin divane gönül

Hangi diyara gitsen, acılar seni buldu
Umut fidanlarını, senin nefsin soldurdu
Aldatarak, bahtını ıstırapla doldurdu
Kör nefsinin peşininden gittin divane gönül

Senin tatlı canını, acılara satan o
O parlak geleceği karanlığa katan o
Kaç türlü uçurumdan, seni tutup atan o
Hep nefsinin sözünü. Tuttun divane gönül

Nasıl oldu da soldu, böyle bir gül koncası
Takılıp çekti seni,o felaket kancası
Ömür boyu ağlasan,yıllarca tutsan yası
Nafiledir çırpınmak.battın divane gönül

Kapılmışsın gidersin,bahtının rüzgarına
Bu günkü hayatından, yarar gelmez yarına
Selam bile vermezsin, sen eski dostlarına
Gururun ile kalktın yattın divane gönül

Cebinde varsa paran, onunla zevk'e daldın
Sonun kötü dür diyen dostlarını horladın
Aylar yıllar aç kaldın,köşe bucak saklandın
Her fırsatta sen bana çattın divane gönül

Senin gibi biriinden fayda ummaz bu vatan
Evladın var, ne çıkar,onlar senden şarlatan
Eski dostun o nefis, şimdi seni ağlatan
Bela oldun başıma yettin divane gönül

Sakal,bıyık karışmış,kemaline ermişsin
Hayatına hiç bir gün özen göstermemişsin
Cehalet denizinde sen yüzebilir misin
Bu deniz yutar seni, bittin divane gönül

dost kalemlerden

Uslanmadın bir türlü, pişmiş aşa su kattın
Feleğin sillesinden, her tür acıyı tattın
Fırtına olup estin, gelip çamura battın
Nedir çektiğim senden, kancayı taktın gönül...Zeybek hoca

Yusuf Değirmenci 3

14--dörtlük

Artık kızgın çöller buz tutmuş bir deniz olsun
Ayrılık bağrımda uyuyan bir hicran yarasıyken
Ellere yar olan vefasız şad olsun gülsün
Göz yaşlarım bir fırtınalı deniz dalgasıyken

Yusuf Değirmenci 3

14---genç Duygularım

GENÇ DUYGULARIM*****
Çağlayan ırmaktı genç duygularım
Yaşlandı kurumuş dallara döndü
Zirvede eserken sevda rüzgârım
Enginde üşüten yellere döndü

Yıllar öncesini hatırlar durur
Arada ah çeker o mağrur gurur
Sıkar yumruğunu bağrına vurur
Pişmanlıktan nadim hallere döndü

Gençlik uçtu gitti gönül paslandı
Derman bitti bir asaya yaslandı
Bitti cevval lığı şimdi uslandı
Şakırken şimdi lal dillere döndü

O cevval gençliğim san ki masaldı
Anıları zaman süpürdü aldı
Ne kokusu kaldı ne rengi kaldı
Dalında kurumuş güllere döndü

Gençlik gitti elden geri gelmez ki
Yaşlı vücut hasret çeker gülmez ki
Yağmurlar yağmaz ki bulut olmaz ki
Kavruldu güneşte çöllere döndü

Sevgi suyu çölü döndürse göle
Hangi çılgın su salar ki bu çöle
Kuru dal yeşermez çabam nafile
Akan gözyaşlarım sellere döndü

Yusuf Değirmenci 3

14---gerçekler gizli kalıyor

Hıçkırıklarla yutuluyor,
Hatırlara da sıkışıyor, kelimeler arasına
Açılmayan dosyalarda kalıyor hakikat.
İnsanlar onu anlamadan yaşıyor.
Her ölen bir hakikat götürüyor ardından
Ölenle birlikte gömülüyor.

Hakikat öyle bir tutku ki
Bulmadan söyleyemiyorum
Herkese benimsetemedikçe
İşte hakikat diyemiyorum.
Kendine göre her insanın gerçeği
Odak noktasında birleştiremiyorum.

İnsanlık aleminde yaşananlara bakıyorum
Hakikatı düşlerimde arıyorum
Hatıralar karıştırıyorum
Yaklaşır gibi oluyorum
Yaklaşıyorum
Görüyorum
Gösteremiyorum
Gösteremiyorum insanlara.

Ölen kendi hakikatini öldürüyor
Kapanan defterlerde gizleniyor
Yenileri için yeni sayfalar açılıyor
Benim gerçeklerim, bana kalıyor
Bunlarda benin giz'im oluyor
Her ölen bir hakikat götürüyor
Gerçekler öğrenilmiyor.
Gerçekler gizli kalıyor.

Yusuf Değirmenci 3

14--giderim3

GİDERİM 3***
Yârim umudumu suya atarsa
Yerinden yüreği söker giderim
Döner benden başkasına bakarsa
…….Bulunduğu şehri yakar giderim
…….Gelir benim iler dert ’im kederim

Hayali gözümün önünde durur
Tamir olmaz asla yıkılan gurur
En ağır darbeyi seven mi vurur
…….Derim buralarda çeker giderim
…….Gelir benim iler dert ’im kederim

Hasret ateşinde yürek dağlarım
Gayrı ne bir mesken ne yurt ararım
Kendime göre bir dünya kurarım
…….Kader der boynumu büker giderim
…….Gelir benim iler dert ’im kederim

Şancılı taşırım kırılan kolu
İçim hasret gözlerimde yaş dolu
Bu yüzden dağlara vururum yolu
…….Acımı ormana döker giderim
…….Gelir benim iler dert ’im kederim

Asla pes edemem aşk oyununda
Gidenin vebalim olur boynunda
Dağlar beni saklar ise koynunda
…….Tırmanır dağlara çıkar giderim
…….Gelir benim iler dert ’im kederim

Sabrım taşırırsa aşkın oyunu
Bırakırım derya deniz koy ’unu
Hiç dinlemem töresini toyunu
…….Hasreti bağrıma eker giderim
……Gelir benim iler dert ’im kederim

Yusuf Değirmenci 3

14---gizli Gizli Ağladığım Çok Oldu

Anılar ki her gün beni iğneler
Şenle gitti sevilmeler sevmeler
İzdirab'ım sensiz geçen seneler
Gizli, gizli ağladığım çok oldu

Gittin nedenini öğrenemedim
Sensiz yaşamayı sindiremedim
Doğrusu basın a ilan vermedim
Sessiz, sessiz aradığım çok oldu

Telefon çalmıyor mektup gelmiyor
Yüreğim yaralı sızı dinmiyor
Ormanımda yangımlar var sönmüyor
Şehir,şehir taradığım çok oldu

Dostum keder,kaynaşamam neşeyle
Belki avunurum sebebi söyle
Yalnızlığa isyan ettim öfkeyle
bağırdığım haykırdığım çok oldu

Hep yollara baktım gelir sanarak
Umut edip hayallere dalarak
Çöl sıcağı hasretinle yanarak
Yüreğimi dağladığım çok oldu

Sen gideli taş basmıştım bağrıma
Sevda oku saplı kaldı sağrıma
Gece gündüz dua ettim Tanrıma
Gönder diye yalvardığım çok oldu

Çok oldu uğruna verdiğim uğraş
Çok oldu gözümden akıttığım yaş
Yordu ve bitirdi verdiğim savaş
Karaları bağladığım çok oldu

Yusuf Değirmenci 3

14--gönül İle Kavgam

GÖNÜL İLE KAVGAM ****

Ben mantık diyorum gönül duygu der
Ben saygı diyorum gönül aşk ister
Doğru olan neyse onu gel göster
Gönül ile kavgam bitmiyor benim

Ben gitmem diyorum gönül koş diyor
Ben derttir diyorum gönül hoş diyor
Ben direndim durdum gönül coş diyor
Gönül ile kavgam bitmiyor benim

Ben kırıldım desem gönül der barış
Sevda koşusunda bitmiyor yarış
Gönlüme mutluluk amaca varış
Gönül ile kavgam bitmiyor benim

Yusuf Değirmenci 3

14---gurbet garibe yar olamaz

Gurbet iller gariplere yar olamaz
Giden hasret çeker çare bulamaz
Özlem ile yaşar geri gelemez,
Bir ekmek peşinde koşar biçare

Garibin halinden garipler anlar
Gurbet ile düşen sessizce inler
Olmaz sıladaki neşeli günler
Hasretle özlemle yaşar biçare

 Anlatsan halini dinleyen olmaz
Aç gözlü olanda insaf bulunmaz
yakınsa boşuna anlayan olmaz
insafsız ellere düşer biçare

Bakın insanlığa değişim yürür
Kanma uysallığa,bir gün köpürür
Kördür sanılanlar gün gelir görür
sığmaz yatağına taşar biçare

Sabrede, sabrede taşar sabırlar
Dökülür sonunda saklanan sırlar
Diller konuşunca çıkar kusurlar
Çile kazanında pişer biçare

Kader kurban diye seçmişse onu
Ona hiç gülmez ki hayat oyunu
İçer durur hep istırap suyunu
Sonunda kendinden geçer biçare

Yusuf Değirmenci 3

14--gülüm

Paslı kilidini kırdın kalbimin
İçine sevgini doldurdun gülüm
Razıyım al götür bu yürek senin
Aşkın deryasına daldırdın gülüm

Yeni yetme delikanlı gibiyim
Gönül sevdi elde değil ne deyim
Kızgın lavlar gibi kaynar yüreğim
Geldin ateşimi söndürdün gülüm

Zorlukları yenmek için savaştık
Karşılık vererek gönülde taştık
Önceden konuşan bir arkadaştık
Talihim tersine döndürdün gülüm

Uykudaydım uyandırdın sen beni
Daldın yüreğime koydun sevgini
Anladım ki seviyorum ben seni
Şaşkınken sızımı dindirdin gülüm

Yusuf Değirmenci 3

14---gün Gelir

O gün gelir, biter bu güç bu derman
Verilir, hakkın da bin türlü ferman
Bütün yaptıkların olunca harman
Bakmışsın yok olmuş ardında orman

Bu gün sevdiklerin ilk taşı atar
Şu anki dostların seni de satar
Bu sessiz çoğunluk uyku ya yatar
Feryat edersinde bir dost bulaman

Suçlu diye sana atıp tutarlar
Sözlerine ne yalanlar katarlar
Her fırsatta gelip gidip çatarlar
İşte o günlerde dersin el aman

Bu güç sende iken şefkatli olsan
Bütün gönüllere sevgiyle dolsan
İnsanca davransan hep insan kalsan
Eksilmez çoğalır sevecek insan

dost kalemlerden

Nemrud'un sonuymuş, bir topal sinek,
Firavun zehriymiş, içi boş inek,
Deniz de yol, Miraç'ta ki o binek,
Yaradanı unutanın hali ne yaman? ..Yılgın yağmur

Yusuf Değirmenci 3

14---hakikat

Tarlada yetişmez,bağa dikilmez
Mimarı bilinmez,sahibi olmaz
Hiçbir güç yetmez,asla pes etmez
Ne yapılsa, leke almaz hakikat

Onunla bulunur, en yüce gurur
Tekmeler vurulur,ayakta durur
Atılsa da çamur,o yine mağrur
Değerini hiç yitirmez hakikat

Doğrudan ayrılmaz,eğriyle olmaz
Pazarda satılmaz,kabzımal almaz
Kötüyü küstürmez,elinden tutmaz
Namert ile, hiç dost kalmaz hakikat

Uğurlar öleni,gezer evreni
Vicdandır meskeni,ruhtur dümeni
Memnun eder beni,aldatmaz seni
Yalana asla eş olmaz hakikat

Görür gözleriyle,söyler diliyle
Bakidir bakiyle,fani,faniyle
Eskidir eskiyle,sırdaş yeniyle
Yaşar ebediyen ölmez hakikat

Bazen çok tatlıdır,bazen de acı
Tarihte kalıcı,yalın kılıcı
Bazen öldürücü,bazen ölücü
Savaşır durmadan yılmaz hakikat

Aşçı ile aştır, işçiyle iştir
Bazen arkadaştır,bazen yoldaştır
Gözlerde ki yaştır,pırlanta taştır
Parıl,parıl parlar solmaz hakikat

Gelir dostum diye, o Mağdur'i ye
Katlanır çileye,layık sevgiye
Sırt dönerler niye,gerçektir diye
Garaz ve kin nedir bilmez hakikat

Yusuf Değirmenci 3

14---hakkın var mı ki senin

İki yavru durmadan anne diye ağlarken
Çaresizlik içinde, boyun büken ben iken
Bir elveda demeden, çekip giden sen iken
De bana darılmaya, hakkın var mı ki senin

Bu sevda bitti diye, yıktın arı vakarı
Yıllarca ben taşıdım, yürekte sancıları
Kolay değil unutmak, çektiğim acıları
Sevip de sarılmaya, hakkın var mı ki senin

Yıllarca hasret kaldı kulaklarım bir sese
Ne kadar muhtaç idim, bir söze bir nefese
Kırgın küs olduğunu, söylüyorsun herkese
Küsüp de kırılmaya hakkın var mı ki senin

Yalnızlık girdabında, geçirmişim ömrümü
Bana sen reva gördün, bu çekilmez zulümü
Bir demet gül alarak, sana kırık gönlümü
Sunup da verilmeye, hakkın var mı ki senin

Gözlerimdeki yaşlar. Asla kurumaz diye
Onsuz geçen bir hayat, baba yaramaz diye
Yakınmışsın dostlara,sormaz aramaz diye
Görüp de,sorulmaya hakkın var mı ki senin

Hatalıyım diyerek,affını istemişsin
Şimdi pişman olmuşsun, bunu gizlememiş sin
Uzaktan görsem bile,bana yeter demişsin
Varıp da görülmeye, hakkın var mı ki senin

Yusuf Değirmenci 3

14---herkes Ektiğini Kendisi Biçer

Nesi tatlıdır ki yalan dünyanın
Doğarken, sancıyı analar çeker
Bir nefeslik ömrü vardır insanın
Ölünce, kalanlar gözyaşı döker

Bir adımdır,doğum,ölüm arası
Ana,baba,oğul,kızı,karısı
Hep aynı meçhule gider gerisi
İlahi taktire boynunu büker

Hal böyle olunca ihtiras niçin
Kim,kime çalışır ve kimin için
Doğun,yaşayın sonrada göçün
Kötülükler güzellikleri yıkar

Dünya bize bir imtihan salonu
Burda dener Tanrı aciz kulunu
Mağdur'i gel sen, doğru çiz yolunu
Herkes ektiğini kendisi biçer

Yusuf Değirmenci 3

14---hıçkırarak bu hayat

Bahtım tersine dönmüş,dünya da dönsün
Denizlerdeki sular karalara yürüsün

Viran olsun bu dünya,yeni dünya kurulsun
Çekintiler silinsin,tüm acılar yok olsun

Ayrılık bağrımda uyuyan bir hicran yarasıyken
Göz yaşlarım bir fırtınalı deniz dalgasıyken

Yüreğim çölde kalmış,su yoksa,buzu bulsun
Artık kızgın çöller buz tutmuş bir deniz olsun

Ulu Tanrım bilirim asla dediğim olmaz
Kara bahtın üstüne, güneşler neden doğmaz

Ölmeliyim Allah'ım,aldır artık canımı
Fakat, yalan dünyada yaşat benim şanımı

Bir mecnun hayatını, reva gördüler bana
Çöllerde ağlıyorum,hıçkırıp kana,kana

Doğruyu bilen yok,ya Rab sen bari söyle
Hıçkırarak bu hayat,sona erer mi? böyle

Yusuf Değirmenci 3

14---hiç Haberim Olmadı

Sitem etme sakın gelmedi diye
Sevdiğinden hiç haberim olmadı
Ederdim kalbimi sana hediye
Geldiğinden hiç haberim olmadı

Hep düşündüm gelir diye yarını
Dostlara dökmüşsün intizarını
Demişsin sakladım mektuplarını
Aldığından hiç haberim olmadı

Yalancılar seni beni uyutmuş
Yerine bir başka el kalem tutmuş
Bana yazılanlar sahte mektupmuş
Bulduğundan hiç haberim olmadı

Bir cevap bekledim yoktur uğrayan
Ben oldum yıllarca günleri sayan
Dost değil demişsin bizi ayıran
Bildiğinden hiç haberim olmadı

Yusuf Değirmenci 3

14---hizmet eder yorulmazdım

Keşke geri dönsem köye
Gark olsam toprağa,suya
İnsanlığa doya,doya
Hizmet eder yorulmazdım

Olanlara şaşırmasam
Menfaate satılmasam
Bir kenara itilmesem
Hizmet eder,kırılmazdım

Değerimi anlasalar
Taktirle,el uzatsalar
Birazcıkta şevk katsalar
Hizmet eder,darılmazdım

Terime değer verseler
Hep iş başında görseler
Bir kez aferin deseler
Hizmet eder,zor olmazdım

Hissi davranış olmasa
Moralimiz bozulmasa
Sicilim karalanmasa
Hizmet eder,zar olmazdım

Eserlere eser katsam
İşimin başında yatsam
Atamın yolunu tutsam
Hizmet eder, sır olmazdım

Beklentilerim olmadı
Bitti,güvenim kalmadı
Basiretimde bağlandı
Hizmet eder,kör olmazdım

Yusuf Değirmenci 3

14---hoş Geldin Dünyaya Kızım

Hoş geldin Dünyaya kızım
Hoş geldin minicik kuzum
Geldiğine seviniyorum
Dünya dedim de, düşünüyorum
Kurban edilen kızlar geliyor aklıma
Sana yarın neler getirecek bilemiyorum.

Mesleğim gereği tanığım yaşananlara
Tanıklık ettim çekilen acılara
Onlarla hissettim yüreklerde sızıları
gitmiyor gözümün önünde bazıları
Duyuyorum menfaatlere kurban edilen kızları
Biliyorum,görüyorum
seni korumak için cemiyetin kirli ellerinden
Ne gibi tedbirler almalıyım?
Seni nasıl korumalıyım?
Bilemiyorum.

Çırpınmalar kar etmiyor
Gayretler kötülüğü gidermiyor
Caddeler,sokaklar şahitlik etmiyor
Etselerde tanıklıkları yetmiyor

Susarsa tabiat
Susarsa gören gözler
Saklararsa insanlık
Soysuzluklar nasıl isbat edilecek
Yarınlar sizlere ne getirecek
Yarını kim bilecek.
Göremiyorum

Büyüyüp serpileceksin
İnsanları göreceksin
İyiyi, güzeli, seçeceksin
Kötüden,kötülükten, kaçacaksın
Böyle mutlu olacaksın
Kurulan tuzaklardan.böyle kurtulacaksın

İnsanlığı tanıtmadın diye suçlama beni
En iyi şekilde yetiştireceğim seni
Kötülüklerden korun
Uçurum başına gitme
Kötülük nerden gelir
Kim getirir bilinmez ki
Kestiremiyorum

Sezgilerine güven,
Bilinçli ol bilgileirine güven
Korkma.yılma kendine güven
Hoş geldin kızım hoş geldin
Sensin beni sevindiren

Yusuf Değirmenci 3

14---kalbine Ilıkça Akışın Hoştu

Seninle beraber tadım her tadı
Masumca boynunu büküşün hoştu
Deli gönül sende aldı muradı
Kalbime ılıkça akışın hoştu

Sanma ki kaçarsan peşinden koşmam
Varsın bütün dünya kesilsin düşman
Seni sevdiğime değilim pişman
Yüzüme arzulu bakışın hoştu

Kavuşmuşum özlediğim sevgiye
Etmişim kalbimi sana hediye
Sakın sorma bende ne buldun diye
Yüzüne perçemin döküşün hoştu

Seni görür görmez döndüm serseme
Şahin oldun pençe attın serçeme
Çiçek açsın diye gönül bahçeme
Sevgi tohumları ekişin hoştu

Yusuf Değirmenci 3

14--kaldı

Özlem duyuyorum gençlik çağına
Kalkmayacak karlar yağdı dağıma
Diktiğim fidanın gönül bağıma
Yaprağı kurudu kuru dal kaldı

Zaman gençliğimi sildi süpürdü
Eksiltti gücümü aldı götürdü
Hazan esti yapraklarım döküldü
Dikenleri batan solgun gül kaldı

Sırt dönenler oldu gittimse nere
Talih küsmüş barışmadı bir kere
Kurudu şevkime su veren dere
Ağzımın içinde suskun dil kaldı

Üç bana yeterdi istemem beşi
Bulut benden esirgedi güneşi
Estikçe harladı rüzgâr ateşi
Bana sade sırtımdaki çul kaldı

Yolda yürüyemem engeli köstek
Gönül yaşlanmıyor bitmiyor istek
Dertleşecek dostum sazımdı bir tek
Düştüm de kırıldı elde tel kaldı

Onurlu davranış oldu tek suçum
İki gün tok isem sekiz gün açım
Kar yağdı başıma ağardı saçım
Döküldü sonunda başım kel kaldı

Neler vermez idim bir hürmet için
Yalvardım Allah'a keramet için
Para istemedim merhamet için
Sokaklarda avuç açan el kaldı

Tek isteğim hatır soran olsaydı
Şen şakrak konuşan biri gelseydi
Bari hayallerim diri kalsaydı
Umut bentlerimi yıkan sel kaldı

Yusuf Değirmenci 3

14--karlı Dağlar Aşılıyor

Karlı dağlar aşılıyor
Aşk engeli aşılmıyor
Gönlün sevemediğiyle
Tanışıp kaynaşılmıyor

Sen bağladın sana beni
Sevgin bir ateş çemberi
Tutkular sarmış çevreni
Yanına yaklaşılmıyor

Her tedbiri alıyorum
Sana koşmak istiyorum
Engelleri görüyorum
Etrafın sur aşılmıyor

Karakterler uyuşmazsa
Beraberlik oluşmazsa
Ortam iyi gelişmezse
Tokayla barışılmıyor

Kesemem bindiğim dalı
Düşünemem mülkü malı
Hem suçlu hemde hatalı
Amaca ulaşılmıyor

Yusuf Değirmenci 3

14---keder kalesidir benim yüreğim

Keder kalesidir benim yüreğim
Acıdır kalbimi dolduran hisler
Ölümdür nihayet en son durağım
İnsan yaşar iken çok şeyler ister

Feryadım içimi dağlayan alev
Hicrandır ruhumda yıkılan her ev
Istırap güç yetmez yenilmez bir dev
Neden eksilmiyor başımdan sisler

Bir harabe çatı kırılan gurur
Düşmanım ihtiras ayakta durur
Benliğim yalanlar üstünde yürür
Arzular uğruna neler göğüsler

Soldu umutlarım sarı gül gibi
Baktım arzularım kızgın çöl gibi
Ağlayan gözlerim sanki göl gibi
Sularım umut balıklarını besler

Yusuf Değirmenci 3

14---kemancı

Derdimi dökmek için kır çiçeklerine
Çıktım duygularımla bir mesire yerine

Hüzünlü ve kederli, duygulu, hisli
Hava biraz bulutlu,birazda sisli

Gezinirken, bir kemanın sesini duydum
Yürüdüm o tarafa duygularıma uydum

Adım,adım yaklaştım, doldu kulağıma ses
Sindirdin bu sesi ruhuma nefes,nefes

Teller buruk bir sevdayı getiriyordu dile
Susmuş keman sesine uçuşan kuşlar bile

Sus,pus, sessizdi vadi, ne çıt var, ne çıtırtı
Durmuştu akan dere,düz ve yemyeşil sırtı

Vadi canlılarına bir marş gibiydi keman
Onu dinliyorlardı,keman çaldığı zaman

Bu dağlar şahit olmuş Ferhat'ın ölümüne
Zor tahammül gösterir kemancının haline

Güneş ağır,ağır çekilirken ufuklarına
Bu günde gelemedi, belki diyordu, yarına

Neyi,kimi beklediğini sordum, Kemancıya
Dedi, boş ver, sende ortak olma bu acıya

Dedi, şu kadarını söyleyebilirim sana
Yemin ettim, adadım ben kendimi aşkıma

Seneler öncesiydi burada sevgilimi
Yitirdim bekliyorum alsın götürsün beni

Ve yahut gelip tutsun bomboş kalan elimi
Yada bu dağlar anlasınlar halimi

Belki de Ferhat gibi buralarda ölürüm
Ben bu dert ile ölür,bununla gömülürüm.

/

Yusuf Değirmenci 3

14--kırıyorsun Sen Beni

Paslanmış Kilit'in anahtarını buldun
İç dünyamda boşluk vardı doldurdun
Ruhuma dolanan sarmaşık oldun
Dolam dolan sarıyorsun sen beni

Yolumu şaşırdım bulamıyorum
En derin duyguma inanıyorum
Kavurur hasretin ben yanıyorum
Can evimden vuruyorsun sen beni

Ateşte yanıyor seven bu yürek
Istırabım oldun çekip giderek
Dikenli tarlada bülbül ne gerek
Diye diken görüyorsun sen beni

Asla olmaz deme seven insana
Şakası yok sevdalıyım ben sana
Aşk ağını ördü yol vermez bana
Cevabın yok kırıyorsun sen beni

Yusuf Değirmenci 3

14---kızım İçin

Çalışırız gece,gündüz hiç yorulmak bilmeden
Kızımı düşünerek,kızım için, eşim ve ben
Onu mutlu yarınlara kavuşturmak arzusuyla
Pes etmeden yorgunluğa,rest çekerek uykuya
Çalışırız gece,gündüz hiç yorulmak bilmeden

O,habersiz her şeyden,hatta, var olduğundan
Anlaşılır yaşadığı,nefes alıp,ağlayışından
Ne anneyi,nede babayı fark edebilmekte
Kim bilir yarınlarda,onu neler beklemekte
O habersiz her şeyden,hatta, var olduğundan

Yarın büyüyüp de okuyunca bu şiirimi kızım
Babam beni, seneler evvel düşünmüş diyecek
Ya buğulu bir hayatın dert kervanı olacak
Yada mutlu yaşamın esrarında boğulacak
Yarın büyüyüp de okuyunca bu şiirimi kızım

Gelecek ne gösteri, bir karar verilmez ki,
Talihi kara yazgılı ise alnından silinmez ki
Belki umutsuzluk sislerinde kaybolacak
Belki mutluluk bahçesinde mesut olacak
Gelecek ne gösterir,bir karar verilemez ki

Seni mutlu yarınlara eriştiremezsem kızım
Vicdanımın sesiyle kahrolurum,ölürüm
Ne benim hatam olur bu,nede senin kaderin
Kurbanı oluruz toplumda ki kirli ellerin
Eğer sana mutlu yarınları veremezsem kızım

/

Yusuf Değirmenci 3

14---kör Talih

Bıktım hayatımın cefalarından
Sürüp tat almadım sefalarından
Bir yol seçemedim safhalarında
Beni bir boşluğa itti kör talih

Çile ile kambur etti belimi
Istırap soldurdu nefsin gülünü
Cefa ile kırdı iki kolumu
Geldi,gitti bana çattı kör talih

Mahrum kaldım sevgiden ve şefkatten
Öldüm,öldüm dirildim ben hasretten
Bahtıma sunulan kader kısmetten
Çile deryasına attı kör talih

Bazı gün efkara büründüm kaldım
Bazı gün oturup hakka yalvardım
Bazı gün delice coştum aldandım
Savurdu gurbete kattı kör talih

Gönül meyhanede teselli arar
Artık bana dar geliyor buralar
Perişan halime güler aynalar
Beni rezil rüsva yaptı kör talih

Bir gün bir acıyan yaklaşsa bana
Ar eder, hiçbir söz söylemem ona
Bir ömür geçirdim yakıla, yana
El aleme reklam etti kör talih

Babam görse, yazık deyip yetinir
Anam görse,ağlar, ağlar yakınır
Kardeşlerim görse,görmezden gelir
Feleğe bedava sattı kör talih

Öldürsem kendimi,canım çok tatlı
Ben yaya kalmışım, eller kanatlı
Hayat beni artık sıktı, bunalttı
Sanmayın elimden tuttu kör talih

Artık mücadelem olmaz hayatla
Yaşanmıyor yarı kalmış muratla
Yola çıktığımda cansız bir atla
Sonun da toprağa kattı kör talih

yusuf değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

14---köylü tarlasına emeği verdi

Köylü tarlasına emeği verdi
Ter ile suladı mahsulü gördü
Yükledik merkebe pazara sürdü
Değerini verip alan olmadı

Yetiştirdik tefeciler kaptılar
Alacağı yıl sonuna attılar
Fakiri zengine köle yaptılar
Asla kanaatkar olan olmadı

Sükut altın diye sustu dilleri
Ne emek değerli,nede malları
Gidin görün per perişan halleri
Buna bir çıkar yol bulan olmadı

Kederi unuttu acıya koştu
Babayı kaybetti,bacıya koştu
Tarlasında emek ve ter oluştu
Emeğin değerin bilen olmadı

Bu yüzden başladı şehire akın
Köylerin yok olma zamanı yakın
Çiftçi yok olacak demeyin sakın
Buda bir ihtimal gören olmadı

Yusuf Değirmenci 3

14---kulak Tatlı Söze Hasret Kalırdı

Kulak tatlı söze hasret kalırdı
Aşığın ağzında, dil olamasaydı
Sazda nağmeleri kimse bilmezdi
Dut ağacı sazda, tel olmasaydı

Belki de hiç oluşmazdı ormanlar
Yeşillere boyanmazdı çayırlar
Bu dünyaya yayılmazdı sporlar
Ilgıt,ılgıt esen yel olmasaydı

Gerçek o ki bunlar Allah'ın sırrı
Gören göz uyarsın her bakar körü
Çiçekten çiçeğe uçmazdı arı
Çiçeğin özünde bal olmasaydı

İnsanız diyerek övünemezdik
Akıl olmasaydı düşünemezdik
Tanrı kavramını bile bilmezdik
Tanrıya insanlar kul olmasaydı

Değirmenci görmeyen çok önünü
Hakka ada sen her geçen gününü
Mürşit bile şaşırırdı yönünü
Menzile gidecek yol olmasaydı

Yusuf Değirmenci 3

14---maziyi Hatırlamak Neyi Değiştirir ki

Maziyi hatırlamak, neyi değiştirir ki
Geleceğe umutlu bakmak zor geliyorsa

Yeşili özlemek ona sevgi sayılmaz
Kıraçlara bir fidan, dikmek zor geliyorsa

Lafla peynir gemisi yürütmesi iş değil
Duvara bir çiviyi, çakmak zor geliyorsa

Bin defa tövbe etsen kimi kandıracaksın
Ruhundan fitneliği, atmak zor geliyorsa

Bir ömür ibadet et,yinede günahkarsın
Nefsine hakim olmak,tutmak zor geliyorsa

Dostun yok mu,var mıdır,asla anlayamazsın
Kara günler yaşayıp, bakmak zor geliyorsa

Özlemini duymakta seni huzursuz eder
Sorunlara elini, atmak zor geliyorsa

Ne mert tanı,ne yiğit ol,ne ara
Verdiğin sözleri, tutmak zor geliyorsa

Neyi değiştirecek umutlara uzanmak
Doğruluğu özüne, katmak zor geliyorsa

Yusuf Değirmenci 3

14---memleketin Hali İçler Acısı

Amerika füzeyle gidiyor aya
Araştırma çoktan çıkmış fezaya
İşçi ihraç ettik biz Avrupa ya
Gurbetçinin hali içle acısı.

Japonlar olmakta sanayi devi
israil çölde yetiştirdi sebzeyi
Bulunmaz garibin tek oda evi
Evsizlerin hali içler acısı.

Amerika da ırkçılık bitti de
Afrika hürriyetini ilan etti de
Bizde koltuk kavgası ikide birde
Siyasetin hali içler acısı.

Avrupa da hep kanunlar hakimdir
Bütün Avrupalı kanunu bilir
Biz Torpil,rüşvet hep geçerlidir
Torpilsizin hali içler acısı.

Amerika çalışmakla yorulur
Avrupa'nın eti terle yoğrulur
Bizde dayın varsa işin görülür
Arkasızın hali içler acısı.

İkramiye oldu milyon liralar
Apartman katları ve de villalar
Vatandaş perişan iş ve aş arar
Vatandaşın hali içler acısı.

Zengin olan hayatından memnundur
Aşları bal, yağ dır, fakirin undur
Zengin için, fakir terle yoğrulur
Yoksulların hali içler acısı.

Bu böyle yürümez aman kardeşler
El ele verelim bulalım işler
Doğsun ufkumuzda parlak güneşler
Bahtsızların hali içler acısı.

Mağduri diyor ki kör olmayalım
Haksızın yanında yer almayalım
Meclise dürüsttü biz yollayalım
Memleketin hali içler acısı.

Yusuf Değirmenci 3

14---mezar taşım Bir Kalp olsun

Ben hasretin ateşinde, yana yana kavrulmuşum
Hayatın rüzgarlarında toz dumanım savrulmuşum
Şu sevdanın girdabında,döne döne boğulmuşum
Gönül verdiğim terk etti,tükenmez yürekte sancı

Umut çatım yıkılınca, gönlüm döndü harabeye
Geri dönmem tövbe ettim, sevmeye ve sevilmeye
Acısı çekilmez oldu, dayanamam bu darbeye
Teselliler kar etmiyor, yoktur derdimin ilacı

meraklanıp sorma sakın Allah aşkına be hancı
Geçmişim el oldu bana, geleceğim de yabancı
Zalim yarde yürek katı,bilemem nedir amacı
Baş ucuma taş yerine bir kalp koysun mezarcı

Yusuf Değirmenci 3

14--ne Bıraktın

NE BIRAKTIN****
Görüşmüyor barışmıyor demişsin
Bende barışacak hal mi bıraktır.
Duydum benden başkasını sevmişsin
Gelip görüşecek hal mi bıraktın

O anda harlandı yürek yakan köz
Sende nefret dolu bakan iki göz
Dökülür ağzından küfür dolu söz
Tatlı konuşacak dil mi bıraktın

Ben seni sevmedim oyundu derken
Umut ormanımı yıktın giderken
Sevgi bahçesinde ne gül ne diken
Bana tutunacak dal mı bıraktın

Dertleşirim elimde ki saz ile
Dönmek istemişsin hangi yüz ile
Tamir olmaz kırılan kalp söz ile
Bir gönül alacak gül mü bıraktın

Sırça kalbim param parça kırıldı
Hasret çeken yürek yandı yarıldı
Kırgın gönül sevdalara darıldı
Sana uzanacak el mi bıraktın

Kim ne yapsın ruhsuz kalan bu leşi
İhtiyaç yok ben istemem güneşi
Kavuruyor cehennemin ateşi
Başımı okşayan yel mi bıraktın

Yusuf Değirmenci 3

14---ne Yapsam ki

Ruhumdaki sıkıntıyı
Atmak için ne yapsam ki
Hayatıma birazcık renk
Katmak için ne yapsam ki

Yoksulluk bir zehirli ok
Feleğinde insafı yok
Çocukların karnını tok
Tutmak için ne yapsam ki

Gayrı dayanamam zora
Çalıyorlar bana kara
Gururu sürdüm pazara
Satmak için ne yapsam ki

Şezdirmeden İsminaz'a
Ölmeden çıksaydım yaza
Utanmaza,arlanmaza
Çatmak için ne yapsam ki

Bir ekmek yuvamın payı
İçemez olmuşuz çayı
Yiyemem haram lokmayı
Yutmak için ne yapsam ki

Dost kalemlerden

Sabır derim be bu kula
Tamah etme sakın çula
Gitmeyesin başka yola
Tutmak için ne yapsam ki.....Bülent Baysal

Yusuf Değirmenci 3

14---neden üç beş pul'a Sattılar Bizi

Kime ne eyledik,kime ne yaptık
Neden ilden ile attılar,bizi
Biz hangi kovana, ne çomak soktuk
Neden üç beş pula sattılar bizi

Üç gün önce sen iyisin dediler
Beş gün sonra,benliğimi yediler
Çıkarı,dürüsrtten üstün gördüler
San ki sürü diye güttüler, bizi

Umulmadık anda olduk zirvede
Beklenmedik anda yedi kat yerde
Oyuncak gibiyiz kurnaz ellerde
Ellerde oyuncak yaptılar bizi

Çıkarcılar sevdi bu el kirini
Kullandı devletin yetkilerini
Baş tacı ettiler,kalleş birini
Zorla bu sürüye kattılar, bizi

Bazen başarılı dürüst dediler
Bazen hor baktılar bazen sevdiler
Çıkarlara ters düşünce kırdılar
Şeref pazarında sattılar bizi

Ben mi çok katıyım,herkes mi katı
İnsan oğlu emmiş,emer çiğ sütü
Terazi doğrudur,tartıcı kötü
Hileli tartıyla tarttılar,bizi

Söz verirler sözlerinden döndüler
Bir kaç yalan söze hemen kandılar
Gururları bir paçavra sandılar
Sustuk lime,lime yırttılar, bizi

Çarklar ters dönüyor,nasıl durdursak
Hesaplar karışık,değil yüzler ak
Görünen.bilinen tuzak ile fak
Tuzağa yem diye taktılar bizi

Kontrol edilmez atılan adım
Meram anlatacak dost bulamadım
Gerçeği kimseye anlatamadım
Susturup hık boğaz ettiler,bizi

Alaycılık gördüm bakışlarında
Haramı tattılar tüm aşlarında
Köle ol dediler iş başlarında
somada toprağa kattılar,bizi

İsyan bayrağını açtık gezi'de
İnsan diye sevin dedik bizi' de

Gördükleri zaman gemi azıda
Gaz ile tomayla ittiler bizi

dost kalemlerden
Eşkıya haydutlar soyu kırıklar
Sahtekar zalimler hırsız mırıklar
Sırtı cübbeliler başı sarıklar
Soydular, yediler, yuttular bizi..İbrahim KURT

Yusuf Değirmenci 3

14---nemli Göze Dayanmıyor Yüreğim

Bana mutluluğu getirecektin
Sevgi filizleri gösterecektin
Şen şakrak kalacak hep gülecektin
-Geldiğimde güler yüzün göreyim
-Nemli göze dayanmıyor yüreğim

Bir umut ışığı gördüm sevginde
Sana bir yer verdim seven gönlümde
Karartma çehreni ikide birde
-Geldiğimde güler yüzün göreyim
-Nemli göze dayanmıyor yüreğim

Yuvamızda sanki hazan esiyor
Beni seven insan bana küsüyor
söylüyorum nasihat kar etmiyor
-Geldiğimde güler yüzün göreyim
-Nemli göze dayanmıyor yüreğim

Ne bu surat asış bu çehre sende
Hani benim yerim vardı kalbinde
kim ister küslüğü kendi evinde
-Geldiğimde güler yüzün göreyim
-Nemli göze dayanmıyor yüreğim

Kaç gün daha bu eve sis dolacak
Seni mutlu görsem yüzüm gülecek
Vuslatımızın meyvesi olacak
-Geldiğimde güler yüzün göreyim
-Nemli göze dayanmıyor yüreğim

Evlenmeden önce söz vermedik mi
Kederde kıvançta bir demedik mi
Mutlu olmak için ant içmedik m
-Geldiğimde güler yüzün göreyim
-Nemli göze dayanmıyor yüreğim

yusuf değirmenci emenkli em. müd

Yusuf Değirmenci 3

14---o Yar ki

O yar ki
Mavi sular kadar engin
Dalgacıklar gibi kıvrım, kıvrım
Karanlık odamın ışığı
Düşüncelerimin sarmaşığı
Karşıma çıkacak diye gün saydığım
Yolunu gözlediğim rüyamdı.

O yar ki
Aşk ülkesinde postalanan mektup
Cümle cümle,satır satır
Okumak için sabırsızlandığım.
Rüyamda gördüğüm
Hayalde sayıkladığım
Görmediğim tanımadığım
Varlığına inandığım
O yar ki
Candan sevdiğim hülyamdı.

O yar ki
Beynimde örümcek ağı
Tutkularımın tuzağı
Umut bahçemin gülü
Hayallerime gömülü
O yar ki
Cemalini görmediğim
Görmeden sevdiğim
Ve özlediğim.insandı
Yusuf Değirmenci emekli em müdürü

Yusuf Değirmenci 3

14--olmaz

OLMAZ***
Herkesin dünyada gayesi vardır
Gayesiz boş yere yaşamak olmaz
Elbet yaşamın yükü çok ağırdır
Bu yükü amaçsız taşımak olmaz

Hayaller kurulur plan yapılır
Adaklar adanır mumlar yakılır
Toprağın döşüne kazma çakılır
Umutsuz toprağı kaşımak olmaz

Şu kara toprağa mahsul ekilir
Kazanç için alın teri dökülür
Acılar tadılır çile çekilir
Verilen emeği boşamak olmaz

Akar'ı zararı görerek ölçek
Kredini gücün kadar öğren çek
Saklanmadan ifşa edilsin gerçek
Umudu yalanla Döşemek olmaz

Varsın dertler kümelen sin başımda
Haram olmaz ekmeğimde aşımda
Başarı beklerken sosyal yaşamda
Azım gereklidir gevşemek olmaz

Yusuf Değirmenci 3

14---on Kasım

Hüzün doldu insanlığın gönlüne
Bir matem yağmuru oldu, on kasım
Ulu önder teslim olmuş ölüme
Dünyayı kedere boğdu, on kasım

Yapraklar sararıp kalmış dalında
Acı haber tüm dünyanın dilinde
Bir millet ağlıyor mendil elinde
Milletimi öksüz kıldı, on kasım

Acımıza tanık akan yaşımız
Uçmaz oldu semalarda kuşumuz
Büyük önderimiz,yüce başımız
Can vermiş,cihanı yaktı, on kasım

Milyonlar ağlıyor,böyleymiş yazgın
Bu millet kederli,bu millet üzgün
Ecel yalın pala,azgın mı azgın
Bütün sevinçleri,sildi, on kasım

Türk'üz dayanmışız nice acıya
Gönlümüzde bir yer açtık Ataya
Bir öldü,başladı, bin yaşamaya
Yüreklerde acı kaldı, on kasım

Ey aziz milletim atam ölmedi
Ey insanlık, onu ecel almadı
Daha da güçlendi,fikri solmadı
Atatürk'ü kabullendi, on kasım

Yusuf Değirmenci 3

14---ozanlar Ozanca Söyler

Bir ozan ki arsız derse birine
Ozan bildiğini ozanca söyler
Şiirinde hırsız derse birine
Duyup gördüğünü ozanca söyler

Bir cümlede soysuz diyecek ise
Mertçe yüze huysuz diyecek ise
Namussuzu tenkit edecek ise
Nasıl olduğunu ozanca söyler

Dün bir bürokrata der ise hain
Kapı kullarına demişse zalim
Derki gerçekleri söylüyor dilim
Kimin çaldığını ozanca söyler

Ozan doğru söyler bilenler bilir
Herkes bu sözlerden nasibin alır
Sanmayın yapanın yanına kalır
Aklın aldığını ozanca söyler

Bu halkın içinden çıkar ozanlar
Hep onlardır gerçekleri yazanlar
Onların dilinde huzur bozanlar
ihtar saldığını ozanca söyler

Yusuf Değirmenci 3

14---ozanların ilham kaynağıdırlar

Ozan sözlerini ozanca söyler
Herkes bir tutkuyla gönlünü eyler
Bir yanda şehirler, bir yanda köyler
.....Ozanlara ilham kaynağıdırlar
.....Yazanlara ilham kaynağıdırlar

Halkımın içinden çıkar ozanlar
Ozanlardır gerçekleri yazanlar
Ozanı coşturan kızlar kızanlar
.....Ozanlara ilham kaynağıdırlar
.....Yazanlara ilham kaynağıdırlar

Sazla anlatılır karalar aklar
Sözle dile gelir varlarla yoklar
Dizelere girer azlar ve çoklar
.....Ozanlara ilham kaynağıdırlar
.....Yazanlara ilham kaynağıdırlar

Değirmenci az konuşta öz olsun
Engeller yok olsun, yollar düz olsun
Evlat ister oğlan ister kız olsun
.....Ozanlara ilham kaynağıdırlar
.....Yazanlara ilham kaynağıdırlar

Yusuf Değirmenci 3

14--ölürsem Mezarıma Çelenk Konmasın

Ölenlerin mezarına çelenkler koyuyorlar
Ben ölürsem mezarımda olmasın çelenk.
Bulunmasın bir çiçek,
Olmasın bir renk

İlada Bir şeyler yapılması gerekiyorsa
Konulması icap ediyorsa
Yaban otlarından sarın simitimi
Menekşelerle döşeyin
Çayır çiçekleri ile süsleyin
Karanfil konmasın
Klayor olmasın
Yıldız bulunmasın
Gül kokmasın
Zambak yer almasın.
Bırakın çiçekler dalında kalsın
Ben kırların çocuğuyum.
Mezarımı kır çiçekleriyle süsleyin
Doğa ile besleyin

Beton yığınları arasında yaşadım sağlıımda
Mermer yapıtlı mezar istemem
Eşin toprağı derincesine
Dizin taşları çevresine
Yolun yeşil otları çayırlardan
Serpiştirin mezarımın üstüne
Şehirden iz kalmasın

Çiçek parasını bir kimsesize verin
Çelenk parasına bir yetimi giyindirin
 Mermer mezar parasını bağış yapın bir yuvaya
Ben kavuştuktan sonra rahmete
Ne gerek var onca zahmete
İnsan lar sevinsin
İnsanlık kazansın

Hayat boyu çilerler çekti
gönüllere sevgi ekti
Hasadı biçmeden gitti diye yazın
Başıma dikilen mezar taşıma
Ne olur yapın dediklerimi
Huzurlu hissedeyim kendimi
BİR fatiha okumak için gelen olursa başıma

Yusuf Değirmenci 3

14---özgürlük bir tutku içimde

Özgürlük, bir tutku içimde
Rüzgar olu eser durur
Çağlar yükseklerden
Enginlerde sel olur
Derya ulaşırsa durulur.

Sevgi bitmez tükenmez duygudur içimde
Duru, temiz ve pak
Hakikatdan hakikat
Gerçeklerden gerçek.
Yaşadığım sürece var olur
yaşar benimle beraber
Bir ömür bir hayat
Ben savruldukça savrulur
Ben yandıkça kavrulur

Acılar hayatın tuzu, biberi
kamçılar duyguları hisleri
Bu sıkıntılar keşif ettirir
Özlemleri sevgileri
Böyle olmasaydı hayat
Dünyada nasıl durulur

Yusuf Değirmenci 3

14---özledim dostlar

Onurlu şerefli boyun eğmeyen
Namerde soysuza ödün vermeyen
Hakkını savunan hiç hak yemeyen
Duruşu özledim duruşu dostlar

İnsanlığa yeni ufuk açacak
İlimde ve fende çağı aşacak
Yaşarken dünyayı cennet yapacak
Yarışı özledim yarışı dostlar

İmanla inançla sağlam öz ile
Açık bir alınla pak bir yüz ile
Yalana talana doğru söz ile
Soruşu özledim soruşu dostlar

Fikir tartışılmaz cahille toyla
Ömürler geçiyor baktım hayhuyla
Namert masasına mert yumruğuyla
Vuruşu özledim vuruşu dostlar

Sevgi sözcükleri düşse dillere
Huzurlu ve güven gelse illere
İnsana yararlı idaallere
 Varışı özledim varışı dostlar

İsraf hat safhada kimse tutmuyor
Masraflar çoğaldı para yetmiyor
Yıllar oldu değeri hiç artmıyor
Kuruşu özledim kuruşu dostlar

Kardeş kardeşini ne için vurur
Bu nefret ateşi canlar savurur
Düşen her sineyi yakar kavurur
Barışı özledim barışı dostlar

Yusuf Değirmenci 3

14---pişmanım Demek Yetmiyor

Öyle melül mahzun boynunu büküp
Af et çok pişmanım demek yetmiyor
Seven yüreğimi yerimden söküp
Af et çok pişmanım demek yetmiyor

Kaybolan yılları veremezsin ki
Mutluluk ağını öremezsin ki
Öfkemi içimden sökemezsin ki
Af et çok pişmanım demek yemiyor

Anılar yetersiz avunmak için
Mazeretin nedir savunmak için
Vefakar olarak anılmak için
Af et çok pişmanım demek yetmiyor

Yeni düşmanınım eski sırdaşın
Yumuşatmaz hüzün dolu bakışın
Mana taşımıyor artık göz yaşın
Af et çok pişmanım demek yetmiyor

Gücün varsa gençliğimi getir gel
Çektiğim o acıları süpür gel
Yinede bir şeyler bulunur engel
Af et çok pişmanım demek yetmiyor

Yusuf Değirmenci 3

14---polis Teşkilatı Mensubuyuz Biz

Polis teşkilatı mensubuyuz biz
Hak için vurulup düşen biziz biz
Haksızlığın önüne set olmuşuz
Korkusuz ölüme koşan biziz, biz

Hırsızla,arsızla savaş işimiz
Her çağda her yerde dimdik başımız
Adalet uğruna bizim koşumuz
Her türlü engeli aşan biziz, biz

Bu mukaddes meslek yetiyor bize
Kanaat etmişiz çoktan çok,aza
Anarşiyle gelip boğaz boğaza
Gece gündüz hep savaşan biziz, biz

Kahpe kurşun bir polisi yıksa da
Bedenden çıkan kan yere aksa da
Anarşi hortlasa,terör çıksa da
Görev için dolup taşan biziz biz

Halkım rahat uyumalı yatakta
Huzuru bekleriz dimdik ayakta
Kışın soğuklarda,yazın sıcakta
Suçlunun peşine düşen biziz, biz

Bizleriz masumu koruyan eller
Bizleriz doğruya yürüyen yollar
Balyoz gibi yumruk,bükülmez kollar
Bize çarpanlara şaşan biziz, biz

Çirkin emellere settir sinemiz
Soysuza,haksıza bütün öfkemiz
Alil ve aciz'e şefkatli eliz
Görev aşkı ile coşan biziz, biz

Yusuf Değirmenci 3

14---seçilen Vekillere

Seçtik sizi vekil diye,haktan yana olun dedik
Mecliste kanunlar yapın,doğru karar alın dedik
Temsil ederken bizleri,bizim safta kalın dedik
.....Biz, sizleri başımıza, sultan diye seçmedik
.....Bal tutan parmak yalarda, kovanı alın demedik

Namus, şeref üzerine yemin ettiniz, dinledik
O yüce değerleri, hep korumanızı bekledik
Mebus maaş artışında, tüm parmaklar oldu, dimdik
.....Hiç kimseyi başımıza, sultan diye seçmedik
.....Bizi uyuyor sanmayın, sizden hizmet beklerdik

Meşru olmayan kazançlar, hiç dile getirilmedi
Yapılan yolsuzlukların, detayına inilmedi
Hayali ihracatçılara, bütçeden para ödendi
.....Biliniz ki, başımıza kimseyi, sultan seçmedik
.....Nerden buldun yasasını, çıkarmanızı beklerdik

Kimi, ayrıcalık yaptı, kimi, din narası attı
Kimisi mafya ya ortak, milleti onlara sattı
Kimisi talan peşinde, halka ne kazıklar attı
.....Biline ki kimseyi sultan diye seçmedik
.....Devletin malı denizse, denize dalın demedik

Çıkarcılar çevrenizde pervaneler gibi döner
Gölgenizde çevriliyor açık, gizli teraneler
Adınız kullanılarak, yeniyor türlü naneler
.....Sizi başımıza seçtik, sultan olun dem
.....Bizi uyuyor sanmayın, gaflet şerbeti içmedik

Sustu diye radyolar, siyah kurdele taktınız
Suskunluklar yığın,yığın,bunlar için ne yaptınız
Doldu seçim meydanları, bol, bol nutuklar attınız
.....Oylarımızla başımıza, sultan olun demedik
.....Kandırılıp aldatıldık hakkımızda vaz geçmedik

Ülke yararına olan, kararlar hiç alınmadı
Halkın menfaatlerinde neden birlik olunmadı
Seçim sonu unutulduk, derde deva bulunmadı
.....Şunu bilin başımıza sizi sultan seçmedik
.....Özü doğru, sözü doğru,olmanızı beklerdik

Kürsüde hatip var iken, niçin bomboş sıralar
Dolu olduğunda ise, çok çirkin sataşmalar
Çiğ köfte partileri, yada yumruklaşmalar
.....Biz millete vekil dedik, size sultan demedik
.....Bize böyle kötü örnek olmanızı istemedik

Yusuf Değirmenci 3

14---sen Benim Gölgem sin

I

Artık üzülmüyorum uzakta oluşuna
Çünkü sen benimlesin
Gölgem gibisin
Nereye gitsem
Beynimin içindesin.

Matemli günlerimde teselli
Suskun hayatımda sırdaş
Ruhunda sevinç
Bakışlarımda umut sensin.

İstemem yıldızları yer yüzünde
Ellerim şakağımda hayale daldığımda
Bana sen ışıksın tan yeri gibi
Karanlığı deler bakışların
Göz bebeklerimiz birleşir bakışlarda
Arzularım dirilir o anda
Bıkmadan hayaller kurarım
Seyre dalarım cemalini
Dinlerim dilinden dökülen sözcükleri
Gelinlik giyişini
Kollarını açarak gelişini
Seyrederim.

II

Bir demet gül tutarım elimde
Bıkmadan usanmadan
Uzanıp almanı beklerim
Uzakta oluşun üzmüyor beni
Sen hep benimlesin
Kimselerin göremediği
Kimselerin fark edemediği
Gölgemsin ruhumun derinliklerinde.

Hayalinle dalarım uykuya
Bir rüya görürüm kan ter içinde
Adını anarım şimşekler çakar
Yağmurlar boşanır bulutlarımdan
Denizler taşar sahillerime
Dalgalar sinemi döver
Ve,seni alıp götürür
Ellerim tam değecekken ellerine.

III

Kandır akan yüreğimden toprağa
Peşinden gitmesin diye
Ellerimle yüreğimi tutuyorum
Çünkü ben seni
Yüreğimde hissediyorum.

Toprak gıda alıyor kanımdan

Çiçekler rengini ondan alıyor
Fışkıran tüm çiçekleri dermek istiyorum
Ellerim bir boşluğa uzanıyor
İsmini haykırıyorum
Bağırıyorum, bağırıyorum duymuyorsun
Kendi feryadıma uyanıyorum.

Ilık rüzgar esintisi gülüşün
Mutlu ediyordu beni
Ben yok olmazsam
Güneş yok olmazsa
Sen yok olmazsın
Sadece yüreğimde değilsin
Beynimin de içindesin
Sen gittiğim her yerde
Benden ayrılamayan gölgemsin
Yusuf Değirmenci emekli em. müdürü

Yusuf Değirmenci 3

14--sende duygu Yok mu

Sende duygu yok mu kalbin mi kati
Ne konuşur oldun ne yazar oldun
Kalmadı sohbetin tadı lezzeti
Ne konuşur oldun ne yazar oldun

Mühür mü vurdular senin diline
Muhtaç etme beni elin eline
En çok söylediğin iki kelime
Ne konuşur oldun ne yazar oldun,

Çekinirim selam bile yazamam
Huyun buysa ben o huyu bozamam
Çokta seviyorum sana kızamam
Ne konuşur oldun ne yazar oldun

Sevginin kıymeti hiç mi kalmadı
Bu soğuk davranış bence olmadı
Gönlüm sohbetinden hiç tat almadı
Ne konuşur oldun ne yazar oldun

Yusuf Değirmenci 3

14---sevgi şerbeti

Sevgi şerbetini sundum
İçmen için,içmen için
İstersen kanat olurum
Uçman için uçman için

Delerim engin dağları
Dümdüz ederim yolları
Doldururum deryaları
Geçmen için geçmen için

Sen iste kölen olayım
Yıldızları dolanayım
Yeni dünyalar kurayım
Göçmen için göçmen için

Seviyorum biliyorsun
Biliyor ilgilenmiyorsun
Ne yapmamı istiyorsun
Gönül kapın açman için

Gayrı yeter bitsin hasret
Yok mudur sende merhamet
Söyler misin nedir sebep
Kaçman için kaçman için

yusuf değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

14---seyrettiğim Flim Koptu

Dağlar yankılarda aşkımızı anlattı
Ağaçlar saygıyla eğildi tutkumuza
Mutluluktan coşuyordu gönlümüz
Hep böyle kalacağız diyorduk
Destan olacaktık torunlarımıza
Destan olacaktı öykümüz.

Mutluyduk o selvinin altında
Mesuttuk çağlayanın yanında
Akan dere sağ yanım da
Sen sol yanımda
Yeni hayaller kuruyorduk
Bulutlara uçuyorduk
Yeni dünyalarda geziniyorduk
Yıldızlara değiyordu başımız
Yürüyor,yürüyor yürüyorduk.

Mutluluk dünyasıydı kurduğumuz dünya
Sevenlerin,sevilenlerin mekanıydı
Gönüllerde aşkın izleri
Silinmeyecek kadar derindi.
Sazımın teli gibi idi saçların
Saçlarında gezinen ellerimdi.

Hayallerimiz dolmuştu selvi deki yuvaya
Bizinde bir yuvamız olacaktı güya
Uykuda mı,rüyada mı yaşadık olanları
Neydi sana hayır dedirten sebep
Bir anda umutlar suya düştü
Seyrettiğim flim koptu.
Hepsi hayallere kaldı sayende
Halbuki hiç kimseye zararımız yoktu

Yusuf Değirmenci emekli em. müdürü

Yusuf Değirmenci 3

14---sıla özlemi

Yol boyuna, düşmüş kan,ter içinde
Acep nasip olacak mı? erişmek
Yıllar yılı ayrı kalmış özlemiş
Tek muradı vardı,oda buluşmak

Gurbetin düzüne sermiş harmanı
Bitmiş ve tükenmiş gücü,dermanı
Kızı gelin olmuş, asker oğlanı
Arzusu bu,gitmek,görmek,görüşmek

Onu yutmuş,şu gurbetin kuyusu
Ne yaptıysa bozulmamış büyüsü
Yoksulluk gurbete çekmiş doğrusu
Tek isteği sevdiğine sarılmak

Gözüyle konuşur,gurbet yolcusu
Yıllar yılı,yarım kalmış arzusu
Yeni doğmuş yavrusunun,yavrusu
Tek hayali,o yavruya kavuşmak

Yusuf Değirmenci 3

14--şaka Yapmıyorum

Şaka yapmıyorum ciddiyim inan
El âlem bir başka sen bir başkasın
Kavrulur vallahi sana vurulan
El âlem bir başka sen bir başkasın

Baharın bir başka güzün bir başka
Endamın bir başka nazın bir başka
Yazdığın bir başka sözün bir başka
El âlem bir başka sen bir başkasın

Konuşurken bal akıyor dilinden
Nakış dikiş her iş gelir elinden
Kim sarmak istemez ince belinden
El âlem bir başka sen bir başkasın

Edalı edalı gezişin başka
Kaş altından gözün süzüşün başka
Sevdaya şiirler düzüşün başka
El âlem bir başka sen bir başkasın

Dökülmüş omzuna sarı saçların
Ela gözle manalı bakışların
Çok hızlı atıyor kalp atışların
El âlem bir başka sen bir başkasın

Mert olan her insan durur sözünde
Bir selama güller açar yüzünde
Aşk sevda deyince benim gözümde
El âlem bir başka sen bir başkasın

Yusuf Değirmenci 3

14---talihin Suskun Öfkesi Garip

Şu, çileli hayatın en buhranlı anında
Hüsranı yaşar iken kimse yoktur yanında
Ateş yakar gönlünü,acı varı hicranına
Bürünen kara bahtın,hıçkırık sesi garip

Gurbetin kucağına atmıştır kendisini
Sessizce benimsemiş,kaderin cilvesini
Boynuna yükleyerek, hayatın çilesini
Yaşamın kendi değil san ki gölgesi garip

kurumuş yaprak gibi kopuvermiş dalından
Yapa yalnız gurbette anlamazlar halinden
Yaşadığı hayatın, sonundan evvelinden
Tat almamış cefanın canlı belgesi garip

Ona hep hayatını hatırlatır bir yaprak
Yaprağı rüzgar alır,garibi kara toprak
Geride kalanları, olmaz ki ağlayacak
Sanki yalan dünyanın bir bilmecesi garip

Yaprağında var idi kökü gövdesi,dalı
Gariplerin de vardı evi ocağı malı
Gurbetin defterini yırtıp yırtıp yakmalı
Gülmeyen Talihinin suskun öfkesi garip

Yusuf Değirmenci 3

14---tanrım Suçum Nedir

Tanrım suçum nedir,neye kurbanım
Hayatım küs bana baht bana dargın
Farkında değilim yaşadığımın
Amacım küs bana aht bana dargın

Yalnızlığı yaşıyorum yuvamda
Kapılar küs bana,pencere dargın
Ne tad nede lezzet kaldı soframda
Tabaklar küs bana,tencere dargın

Üşüyorum dört duvarın içinde
Yataklar küs bana saba da dargın
Gezilmiyor bu çatının altında
salonlar küs bana oda da dargın

Halim per perişan,kime ne gerek
Feryadım küs bana vay bana dargın
yalnızlığa dayanmıyor bu yürek
Ecdadım küs bana soy bana dargın

Sanki bu dünyayı söktüm yerinden
Güneşler bana küs ay bana dargın
Bir çıkmaza döndü hayat sokağım
Şehirler küs bana köy bana dargın

Göz yaşımı içiyorum,içerim
Çeşmeler küs bana çay bana dargın
Çaresizce tüketirken ömrümü
Seneler küs bana ay bana dargın

Tanrım sana karşı ne suç işledim
Haftalar küs bana gün bana dargın
Mücadele gerek,diye düşledim
gelecek küs bana dün bana dargın

Yusuf Değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

14---terazi Kırıksa

Adalet dağıtan,adalet tartan
Kişi, adil değilse, ne etmeli?
Yapılan hatanın üstünü örten
Hakim duyarsızsa, kime gitmeli?

Güçlüye göz kırpıp,duçara vuran
Kanun gölgesinde şahlanıp duran
Birde namus naraları savuran
Dalkavuğu nasıl dava etmeli?

Umumu savunan savunmaz ise
Dirhem terazide yer almaz ise
Kanaatsiz gözler doymuyor ise
Hak,hak diye kime, nasıl gitmeli?

Kırık terazinin adalet adı
Ağam ağır geldi o tartamadı
Ananı bellerse insafsız kadı
Bu kadıyla nasıl dava gütmeli?

Şayet hukuk terazisi kırıksa
Kişi adil,tartı, hepten bozuksa
Bunu düzeltmenin çaresi yoksa
Kısas deyip,kısasa mı gitmeli?

dost kalemlerden

Üzlüme dost, çalı eken diken biçer,
Üzülme dost, bu kara günler de geçer,
Halkımız kendine lâyık olanı seçer,
Kendi başına çorap örene zorba derim... Talat Semiz

Yusuf Değirmenci 3

14--toprak Verdi Bana

TOPRAK VERDİ BANA***
Düşen bir çekirdek olunca yaprak
Uzadı büyüdü dal verdi bana
Gözümden yaş aktı sulandı toprak
Karşılık kırmızı gül verdi bana

İhtiyaçtı dünya malına taptım
Üzerinde bir parselde ben kaptım
Temelini kazdım yuvamı yaptım
İçinde çok mutlu hal verdi bana

Bahar gelir eşelerim bağrını
Serperim ben üzerine darımı
Çiçeklerde gezindirerek Arı'mı
Toplattı poleni bal verdi bana

Yazın yeşil kış gelince kar oldu
Toprak bana ana oldu yar oldu
Aşılmaz dağları aşmam zor oldu
Kuzey yıldızıyla yol verdi bana

Yağmur yağdı çamurunu elledim
Pulluk ile sürdüm belle belledim
Ekin ektim ağarmasın bekledim
Bire yüz kazandım mal verdi bana

Orak zamanında tırpan savurdum
İşler çoktu dar zamanda yoruldum
Yazın sıcağında yandım kavruldum
Serin serin esen yel verdi bana

Üzerinde adım adım yürüdüm
Fidan diktim yeşil ile bürüdüm
Ağaç kestim üzerinde sürüdüm
Yaktım ocağımda kül verdi bana

O meçhule doğru yol görünende
Emaneti verme vakti gelende
Vakit dolup vade sona erende
Açtı da bağrını el verdi bana

Yusuf Değirmenci 3

14---vazgeçmezler Yağcılıktan

Saygılının hakkını, vermediler yediler
Çok saygılı olanlara, pısırıktır dediler
Yaltakçılık, yapana hep ilgi gösterdiler
Siyasiler bunlara ödün, ödün verdi vereli

Yanıldı yetkililer,gerçeği görmüyorlar
Çevresinde et duvar, olanı seviyorlar
Yaptıkları hatayı, kabullenemiyorlar
Gerçekler yüzlerine söylendi söyleneli

Bürokratlar göz yumar, bunları bile,bile
Her işe her alanda,katılır oldu hile
Haklının hakkı için, çırpınması nafile
Vicdansızlar harama yöneldi yöneleli

Sanatı riyakarlık, inançsız imansızın
Vardır duygusuzla ortalığı gamsızın
Utanmaz arlanmazın,vicdansızın
Bu düzenin çarkında rağbet gördü göreli

Görünüşte küfreder hırsıza, hırsızlığa
Sözde karşı çıkarlar, haksıza,.haksızlığa
Oysa ki haksızlarla oturur pazarlığa
Sıkı fıkı olana pay verdi verileli

Her devirde, her yerde,görürsünüz bunları
Menfaati görünce, hemen kaynar kanları
Haram kazanç bol para dinleri imanları
Emeksiz haram lokma tadıldı tadılalı

Kendi, mağdur olunca,söz eder hak hukuktan
Kendi, haksızsa eğer, anlamaz vardan yoktan
Onursuz bu insanlar vazgeçmez yağcılıktan
Sırtları sıvanarak övüldü övüleli

Yusuf Değirmenci 3

14---vicdanen Rahat Olursun

Haksızlığa göğüs gersen
Üstüne saygı göstersen
Namerde sırt çevirirsen
.....-Vicdanen rahat olursun
.....-Gerçek dostları bulursun

Kötüyü yererse dilin
Eğriye balyozsa kolun
Doğru ile birse yolun
.....-Vicdanen rahat olursun
.....-Gerçek dostları bulursun

Kötülüğe zorlanırsın
Hor görülür,horlanırsın
Öfkelenir daralırsın
.....-Vicdanen rahat olursun
.....-Gerçek dostları bulursun

Köşelere itilirsin
Yalanlara satılırsın
Gülerek aldatılırsın
..... -Vicdanen rahat olursun
.....-Gerçek dostları bulursun

Sorarsın kime ne ettim
Kimin aleyhinde attım
Kime ne kötülük yaptım
..... -Vicdanen rahat olursun
.....-Gerçek dostları bulursun

Mağdur'i sen özüne dön
İlk verdiğin sözüne dön
Vicdanının düzüne dön
.....-Vicdanen rahat olursun
.....-Gerçek dostları bulursun

Yusuf Değirmenci 3

14---yapamıyorum

Perişan haldeyim ayrı düşeli
Gelmek istesem de gelemiyorum
Ayrılıp da şu dağları aşalı
Gülmek istesem de gülemiyorum

Şen gittin gideli,gözlerim yolu
İçimde özlemin,hasretin dolu
Gönlüme diktiğin dikenli gülü
Sökmek istesem de sökemiyorum

Bilebilsen efkarımı zarımı
Gittin taşa çaldın sen vakarımı
Eskiden yazdığın mektuplarını
Yakmak istesem de yakamıyorum

Güvercin olsaydın,olurdum darı
Petekte bal olsan,olurum arı
Sen yokken yanımda evden dışarı
Çıkmak istesem de çıkamıyorum

Gündüzüm de sensin,gecem de sensin
Kelimem de sensin hecem de sensin
Gözümün önün de, hayalimdesin
Atmak istesem de atamıyorum

Bana güneş hep batıdan doğuyor
Gözlerim bir türlü uyku tutmuyor
Yatağım batıyor,yorgan boğuyor
Yatmak istesem de yatamıyorum

Duydum ki olmuşsun bir ele hatun
Sevgiler pazardan alınmaz satın
Anlamı kalmadı sensiz hayatın
Ölmek istesem de ölemiyorum

Yusuf Değirmenci 3

14---yaratmak Allaha mahsustur derler

Yaratmak Allah'a mahsustur derler
Sorun yaratmaya devam ederler

İşin kolayı varken, zoru yaratan insandır
Yok satılan pazarda, varı yaratan insandır
Bize, biz hükmedecek bir durumda iken
Bize hükmedebilen, biri yaratan onlar

Başa gelen liderler, bizim eserimizdir
Kaptıkları mevkiler,hep bizim yerimizdir
Kaderin cilvesidir diyenlere kanmayın
Bize ait koltukta, körü yaratan onlar

Yaratmak Allah 'a mahsustur derler de
Sorun yaratıp kulun hakkını yerler de
Onlar bu milleti soymayı yeğleyenler de
Aç gözler doymayan seri yaratan onlar

Yaratmak Allah'a mahsus deler hep
Sorun yaratmaya devam ederler hep

Yusuf Değirmenci 3

14---yeğenim

Evimize kadar girdi siyaset
Bu yüzden olmuşuz sevgiye hasret
Ruhumuza ekiliyor husumet
Huzurumuz bozuluyor yeğenim.

Devlet hasta bekleniyor ölüsü
Ruhlara bulaşmış çıkar virüsü
Çıkarcılar olmuş yılan sürüsü
Büyük başlar ezilmiyor yeğenim.

Yarı aç,yarı tok yaşar geçeriz
Şefaleti yudum,yudum içeriz
İyi diye başımıza seçeriz
Art niyetler sezilmiyor yeğenim

Önergeyle bir birini suçlarlar-
Yalan doğru iftiralar atarlar
En sonunda birbirini paklarlar
Mahkemeye gidilmiyor yeğenim

Yalan vaatlerle halka söz veren
Dokunulmaz zırhı içine giren
Başımıza geçer her çam deviren
Bu gidişat bozulmuyor yeğenim

Parti başkanları listeyi yapar
Vatandaş partiye oyunu atar
Listeye girenler vekillik yapar
Vekil özgür seçilmiyor yeğenim.

Uyutulup getirildik oyuna
Birde demokrasi diyorlar buna
Yalan dolan ile halk huzuruna
Yüz akıyla çıkılmıyor yeğenim.

Askerin kaderi sanki ölmekmiş*
Yan gelip de yatma yeri değilmiş
Bu sözü diyenin oğlu neredeymiş
Buna dava açılmıyor yeğenim.

Yusuf Değirmenci

dost kalemlerden

Paraya sattılar Din i İmanı
Cenneti sandılar cirit alanı
Kimseler sormaz oldu babanı
Şerefsizlik koldur gezer yeğenim

Siyaseti pislik yapıp ettiler
Oysa kutsallığı hiç bilmediler
Tanrı İnsanlara Haklılık ister

Hak hukuk yutuldu görsen yeğenim...Tahsin Emek

Yusuf Değirmenci 3

14---yeter ki Gelmemi Sen İste Gülüm

Yeter ki gelmemi, sen iste gülüm
Umulmadık anda,çıkar gelirim
Sanma ki kapına, uğramaz yolum
Gökte şimşek olur,çakar gelirim

İster yazla olsun,istersen karla
İster güzle olsun,ister baharla
Ateş olur birleşirim rüzgarla
Ben bu ormanları yakar gelirim

Çatlatırım kabuğumu,kabımı
Artırırım şiddetimi debimi
Sel olurum oya,oya dibini
O yüce dağları yıkar gelirim

Sen benim bahtıma yazılan yazı
Sen deryamda olan bir deniz kızı
Ben gökte bulutum ve bazı bazı
Yağan yağmur olur, akar gelirim

Şayet özlüyorda yol bekliyorsan
Özledim, gel,hasret bitsin diyorsan
Benim yüreğimi al istiyorsan
Kalbimi yerinden söker gelirim

Yusuf Değirmenci 3

14---yıl Başıları

Her yılın sonunda çevrilir takvim yaprakları
Bir yaş daha ihtiyarlatıyorlar insanları

Yuvalara mutluluk getiriyormuş gibi yılbaşları
Fark etmeyiz eğlencelerde hüzün dolu bakışları

Gençler umutlu mu umutlu, yaşlılar mutsuz mu mutsuz
İnsanlar eğlenir durur, hissiz,kaygısız,duyarsız

Sorunlar, kurumuş yapraklar gibi dökülürken önümüze
Sır dolu sorunların varlığı, acı veriyor her birimize

Gülmeyi bile beceremezken matemli gönüller
Uzayıp gider üzüntüler, kaynak olur öfkeler

Çaresizlik karamsarlıkların anası mı olacak
Tutkular bir tatlı hayal olarak mı kalacak

Ben, onlar için yaşarım ve onlar için varım
Keşke, geleceğe umutla bakabilse çocuklarım

Varsın çevrilsin yılbaşlarında yapraklar
Varsın ihtiyarlasın bir yaş daha insanlar

Yaşlanmak bana üzüntü vermiyor, vermemeli
Deneyimler genç nesil'e doğru yol göstermeli

Açmalıyız yarınlara gidilecek yolları
Süslemeliyiz bu yolda filizlenen umutları

Meçhule gidişte eşlik etmesin ıstıraplar
Gelecek geçmişe bakarak olmasın isyankar

Yusuf Değirmenci 3

14--yokluğunda

Yokluğunda matem tutuyor özüm
Bedel ağır kolay ödemiyorum
Gidersem arkada kalacak gözüm
Bırakıp buradan gidemiyorum

Bu ayrılık hasretimi katlıyor
Bıktım gayrı sabır taşım çatlıyor
Düşüncem hep daldan dala atlıyor
Sen yanımda yokken güdemiyorum

Hayallerim suya düştü mutsuzum
Gelecek diyorlar çok umutsuzum
Gözüm uyku tutmaz hep uykusuzum
Yaşam zehir oldu tadamıyorum

Baharım da çiçek açmaz sen yoksun
Gönül kuşu sensiz uçmaz sen yoksun
Boğazımdan lokma geçmez sen yoksun
Neyleyim ben sensiz edemiyorum

Yusuf Değirmenci 3

14---yuh demeli

Doğruyu söyledim dediler hata
Asıl hata yapana ne demeli
Üst olmuştur yalan söylemez hayta
.....Ast'a pislik atana yuh demeli
.....Böyle olanlara bir ders vermeli

Bildiğim,ben dönek olamam ayıp
Söylediği söze demedim deyip
Bölgesel davranıp hemşeri sayıp
.....Birde taraf tutana yuh demeli
.....Böyle olanlara bir ders vermeli

Sessiz,sakin döndü birden köşeyi
Çıkar için kullananlar mevki yi
El altından sunulan her deveyi
.....Hamutuyla yutana yuh demeli
.....Böyle olanlara bir ders vermeli

Şaşalı saltanat sürdürmek için
Koltuğu arkaya devirmek için
Kendi dümenini çevirmek için
.....Dostu bile satana yuh demeli
.....Böyle olanlara bir ders vermeli

Daraldı,kapandı o umut açım
Sinirden stresten ağardı saçım
Kendi kusurunu kapatmak için
.....Astlarına çatana yuh demeli
.....Böyle olanlara bir ders vermeli

Herkesten bir medet umduğumuzdan
Biz herkesi dürüst sandığımızdan
Her söze inanıp kandığımızdan
.....Bize madik atana yuh demeli
.....Böyle olanlara bir ders vermeli

Benimse güzele yönelmek kastım
Çoğuna güvendim, çoğuna küstüm
Kendi menfaati uğruna ast'ın
.....Zorla suça itene yuh demeli
.....Böyle olanlara bir ders vermeli

Mağdur'i der sakın ağzını bozma
Aslında kendini bilir o kazma
Düşme seviyesine adını yazma
.....Sahte rapor tutana yuh demeli
.....Böyle olanlara bir ders vermeli

Yusuf Değirmenci 3

14---yüzüme demezler necisin diye

Kendi vatanımda kendi yurdumda
Toplumun ferdiyim, kim var ardımda?
Nefret dolu bakışları vardır da
Demezler yüzüme, öcüsün diye

Gurur giyer, bencillikle süslenir
Nefret ile büyür, kinle beslenir
Diller vardır kulaklara seslenir
Dizmezler cümleye, hecesin diye

Gönül arzu eder, gerçeği bulam
Dolmaz kulağıma, bir tatlı kelam
Yolda gördüklerim, vermezler selam
Asla demediler necisin diye

Sevgi bahçesine kimler su vermiş
Dalını kim kırmış,gülü kim dermiş
Tanrı insanlara, vicdan da vermiş
İnsan insanlığa acısın diye

Şarlatanlar emeline erince
Kötü niyet meyvesini verince
Kötülü gözlerimle görünce
Allah'a sığındım, yücesin diye

Mağdur'i derdini kağıda döker
Olup bitenlere boynunu büker
Kurban olanlarla acıyı çeker
Taş kesilmiş yürek sancısın diye

Yusuf Değirmenci 3

14---ziynet'in ölümü üzerine

Getirmeseydin postacı,o mektubu sen bana
Uzattığın o zarf var ya,boğdu beni hüsrana

Bilemezsin hüsranı, o zarftaki mısralarda
Gitti bir can,bir can gitti, meçhule bu baharda

Gitti ağabeyimin canı, yengemin kanı gitti
Ağlayan gözlerde yaş, kalmadı,kanda bitti

Gitti,sokaklarda, tek bir adım atmadan
Karalı mısralarda, kendini anlatmadan

Kaderle boğuşmadan,hayatla savaşmadan
Hayaller kuramadan,umutlara koşmadan

İnerken kara toprak, üstüne kürek, kürek
İnsanı kahrediyor, böyle ölüm düşünmek

Yüce Tanrım,verende sen,alanda sensin
Kullarına lütufkar olanda sensin

Gözleri deniz mavisi,saçları bukle,bukleydi
Elleri kalem tutmadı,dili şarkı söylemedi

İnanması bile zor, böyle acı habere
Lanet olsun,lanet olsun, böyle kara kadere

Nasıl yutacaksın onu ey kara toprak
Ölüme bu isyanım,ölüme haykırarak

Varlığımı al Tanrım, al elimden her şeyi
Lütfedip geri ver bize, o sarı menekşeyi

Yusuf Değirmenci 3

15---ağlama Bacım Ağlama

Ağlama bacım ağlama
Ağlama sehit oluşuma
Yaralı kalışıma
Akıtacaksan göz yaşlarını
Sevinçten yaşarsın gözlerim.
Bizler Türk askeriyiz
Can feda vatan uğrunda

Yo,yo,yo, sakın ağlamayın
Yazık olur gözlerine.
Ben acınacak biri değilim
Üzülme,ağlama, ölecek diye
.Biz ülkenin bekçileriyiz
Bir ölür, bin diriliriz biz
Sonunda

Bir gün sevinçten yaş dökecek gözlerimiz
Kalkacak kaygılılarmız
Huzursuzluk kalmayacak yaşamda
Hain kurşunlar kıymayacak kimselere
Uzakta değil uzanacağımız umutlar
Çok yakında
Mücadelemizin sonunda
Şafak ağardığında
İşte orda

Ben yeneceğim üzüntülerimi
Sileceğim öfkemi
Herkes gibi güleceğim
Olsam bile mezarda

Şair Yusuf Değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

15---ağlamak Çözüm Değil Çaresizliğine

Kadehlerde ne yitirdin,
Ne ararsın.
Teselliyi şişelerde bulamazsın
Cihana mutluluk dağıtan talih
Başına dert açmış
Ne yaparsın.

Kendine acımakla
Kazanamazsın.
Çaresizliğine sarılmakla
Harcanırsın.
Ağlamak çözüm değil çaresizliğine
Toparlanmalısın.

At kadehi elinden
Kalk ayağa yeniden
Kimsenin acımasını bekleme
nefret etme çevrenden
İyilikte kötülükte
Gelmez kendinliğinden

Sarılma çaresizliğine
Ağlamak çözüm değil
Çözüm göğsünü gererek sorunlara
Umutla bakabilmektir yarınlara

Dünyaya yeni gelmişcesine
Yeniden sarıl hayata
zaman silgisiyle silinir hata
İnsan düşünen ve üretendir
Asla değildir bahtı kara
Kalk ayağa ağlama
Olma cesarettten fukara

Yusuf Değirmenci 3

15---altıncı Hissim

Hayallerim sararan sonbahar oldu
Sarı, yaprak umutlarım dökülür bir bir
Semaya kanat açarken amacım gayem
Çırpınışım koşuşum yoruluşum boş
Erişmek zor. diyor altıncı hissim

Hayatım sinema perdesi rüyalarımda
Görüntü var ses var can yok
Geçmişim, takvim,takvim gerilerde kalmış
Arayan yok hatırlayan yok.soran yok
Yaşam su gibi akıp gitmekte zaman tünelinde.
Yarışmak zor. diyor altıncı hissim

İçimi dolduruyor karamsarlığım
Özlemlerim kemiriyor zihnimi
Hasretim, duygu selinde boğulur durur
Her kulaç biraz daha derine çeker beni
Beklentim kurtarıcım olmandı
Uzatamadın ellerime elini,
Konuşmak zor diyor altıncı hissim

Özlediğim ve göremediğim sevgili
Vazomun sararmış gülü
Zifiri karanlığında hayatımın
Arzular kuraklaşmış bir umut gölü
Erişmek zor.diyor altıncı hissim

Sonsuzluğa uzanan derin bir derya da
Kıvrım, kıvrım dalgacıklar dans eder
Mahkumiyet yaşıyorum ben bu sevda da
Gelmeyecek düşüncesi beni kahreder
Görüşmek zor.diyor altıncı hisim

Sevgi karşılıklı olmayınca
Barışmak zor.diyor altıncı hissim
Vuslata erenler mutlu mesuttur
Karışmak zor diyor altıncı hissim

Yusuf Değirmenci 3

15---anlamı Olmazdı

Zorluklar yenilemeseydi
Sorunlar çözümlenmese idi
Hazzın anlamı olmazdı.

Kış mevsiminde üşünmese
Barınaklar muhkem yapılmazdı
Yakacak aranmazdı
Gazın anlamı olmazdı.

Yapraklar sararmasa
Sararıp dökülmese
Ağaçlar yasa bürünmese
Güzün anlamı olmazdı.

Bahar yeşerip süslenmese
Yazları meyve vermese
Yazın anlamı olmazdı.

İnsanlar anlaşamazsa
Dil ve dudak konuşmasa
Yalanı doğrusu yoksa
Sözün anlamı olmazdı.

Dünya tepsi gibi olsa,
İnişi,yokuşu yoksa
Düzün anlamı olmazdı.

Mızrap vurmasa
Notalar olmasa
Nağmeler çıkmasa
Sazın anlamı olmazdı.

Şekiller renkler olmasa
Renkler algılanmasa
Ufuklar kızıl olmasa
Deniz maviye boyanmasa
Orman yeşile doymasa
Gözün anlamı olmazdı.

Hayat monoton olsaydı
Yenilip içilseydi
Çiftleşip üreseydi
Zorluklara boyun eğilseydi
Sorunlar kabullenilseydi
Özün anlamı olmazdı.
Sevinçler yaşanmazdı
Hayvandan farkımız kalmazdı.

mızrap vurmasa
Notalar olmasa
Nağmeler çıkmasa
Sazın anlamı olmazdı.

Şair Yusuf Değirmenci

dost kalemlerden

kötü olmasa
iyinin anlamı olmazdı
ecel olmasa
can bu kadar tatlı olmazdı
namert olmasa
mertin anlamı olmazdı
aclık olmasa
tokluğun anlamı olmazdı
hastalık olmasa
sağlığın anlamı olmazdı
sevgi olmasa
gönlün anlamı olmazdı
savaş olmasa
barışın anlamı olmazdı
kış olmasa
yazın anlamı olmazdı
soğuk olmasa
sıcağın anlamı olmazdı
aile olmasa
çocuğun anlamı olmazdı
mutsuzluk olmasa
mutluluğun anlamı olmazdı
nekes olmasa
cömertin anlamı olmazdı
hortumlayan olmasa
siyasetin anlamı olmaz...Nazife görgün

Yusuf Değirmenci 3

15---arzular ve Gurur..

El salladım gidişine,gitme kal diyemedim
İçimde saklı tuttum asla söyleyemedim
Aşkımı açık, açık itiraf edemedim
Seni arzular yıktı beni gurur mahfetti

Hani verdiğimiz söz o sözde duramadık
Mektuplaşalım dedik tek bir satır yazmadık
Adresimiz belliydi nedense uğramadık
Seni arzular yıktı,beni gurur mahfetti

Oturduğumuz taşlar temel olmuş bir eve
Biraz umut verseydin koşardım seve seve
Hep yükseklerde uçtun kendini öve öve
Seni arzular yıktı beni gurur mahfetti

Lise de sıramız birdi, evimiz bir olmadı
Artık sensiz yaşamın bir anlamı kalmadı
Zenginlik uçurumu aramızdan kalkmadı
Seni arzular yıktı beni gurur mahfetti

Sen şehirde büyüdün köyden kopup geldim ben
Sen lüks hayat istedin kaçındın özveriden
Yoksul komplekslerimle gurura sarıldım ben
Seni arzular yıktı beni gurur mahfetti

Okulda başlayan aşk iki senede bitti
Tatlı anılarımız maziye aktı gitti
Oysaki seven kalbim hala sana hasretti
Seni arzular yıktı beni gurur mahfetti

Yusuf Değirmenci 3

15---atamalar

Bir yetkili atanır başımıza
Gelir, şevkle başlar görevine
Kaşları, çatık mı çatık
Suratı, asık mı asık
Hep doğruluktan dem vurur
Dürüstlük tavsiye eder mahiyetine
Ürküntü verir eğriliğe davranışları
İçin,için sızlanmalar başlar
Seversin adamı, dürüsttür diye o an
Suratı asık, kaşları çatık olsa da.

Aylar, aylara eklenir
Yıllar bitmesini beklerken işlerin
Adamdan icraat beklenir
Yerleri değişir şeflerin
Adam gözlerini açar
Yüzü gülmeye başlar yavaş, yavaş
Haşlamaya başlar mert olanları
Hırsızı, arsızı,yaltakçıyı okşar sıvazlar
Doğrusu tiksinirsin davranışlarından
Güleç yüzü bir maske olur yaptıklarına
Depreşir doyumsuz arzuları
İster, hep ister, istediklerinden doyumsuzca
Hırsızlar getirir verir çaldıklarının yarısını
Arsızlar getirir verir gururlanarak
Gün gelir bıkar vermekten
Şabrı taşar haykırır ulu orta yapılanları
Öncesini bilenler itibar etmez inanmaz
İkrarcı devam eder konuşmaya
Lakabı.yalancı kalsada
Sözleri hiç olsa da

Acınırsın o andaki zavallılığına
Nedense tahkikatına katılır hile
Çıkmaz kokusu yediği haltların
Dalkavuk tanıklık yapar
Yalan yorganları örtüverir hatayı
Kurtarırlar cezalandırmaktan haytayı
Yaptığı suç olsa da.

İlk gelen ihtirasları için yıkar güzellikleri
Tanınmasın diye yeri değişir
Bir başka yetkili atanır yerine
İkinci gelen sevgiyle sarılır görevine
Üzülerek teşkilatının kaderine
Didinir çabalar,gayret gösterir
Tamir eder kırılan gururları
Yıkılan güveni yeniden tesis eder
Yılmadan yorulmadan çalışır
Yapması güç olsa da

Çalmak çaldırmak maharet
Suçu örtmek suçluyu korumakta hüner
Bozulan düzeni yeniden tesis etmek
Kırılan gururları tamir başarılı bulunur
Eline bir başarı taktir belgesi verilir
Bir başka düzensiz yeri düzelt diye gönderilir
Her gittiği yerde çıkar tezgahları kurulmuştur
İkinci atanan çarpıklıkları düzeltmekten yorulmuştur
Ya devrana ayak uydurur
Ya dik duruşunu korur
Sonunda bitkin düşer yorulur
Dinlenmeye ihtiyaç duyar
Erken emekli olur
Başarılı olsa da
Taktir kazansa da

Yusuf Değirmenci 3

15---başımın Üstünde Yerin Var Dedim

Mutsuzum gönülden zorum var dedim
Ey dostlar,vefasız yarim var dedim
Başımın üstünde yerin var dedim
Basıp ta başımı ez demedim ki

Sana gönül açıp sır verdim diye
Bir sevda selinde ser verdim diye
Gönlümde bir tahtlık yer verdim diye
Tüm kulakçıklar da gez demedim ki

Hani seviyordun neden vaz geçtin
Tuz ektin yarama deştikçe deştin
Benliğime hükmetmek istemiştin
Bahtımı yeniden yaz demedim ki

İçimden sevginin volkanı koptu
Sen ile ben vardık kimseler yoktu
Benle oynadığın oyun korkunçtu
Alay et benimle üz demedim ki

Yusuf Değirmenci 3

15---bayramlar Üzüntü Veriyor Bana

Ne zilini çalacağım bir kapı var
Ne kapımı çalabilecek bir dost
Şu koskoca şehirde yapayalnızım
Ne komşuların beni tanıyor
Ne ben komşularımı tanıyorum
Beton yığınları arasına sıkışıp kalmışım

Bayramlar üzüntü veriyor bana
Sevinç duyamıyorum
Tadamıyorum mutluluğu
Gidip gelenler, hicranımı artırıyor
Duygularım,ağlamaklı halimde saklı
Kendimi tutamıyorum.
Yalnızlığıma ağlıyorum

Ölmekle, yaşamak arasında bir yerdeyim
Yılgınım sessislikler içinde yaşamaktan
Ölüme karar kılamıyorum
Çevrem varlığımdan habersiz
Sesimi duyuramıyorum
Suskumum
Haykıramıyorum.

Bayramlar coşku katmıyor duygularıma
Umutla bakamıyorum yarınlarıma
Bütün çabalarım boşaymış gibi
Ne yapsam yaranamıyorum
Gaflet uykusunda olanları
Uyaramıyorum.

Hak veriyorum isyanıma
Ar ediyor ağlayamıyorum
Hazzını tadamıyorum bayramların
Hüznünü kaldıramıyorum
Bayramlar üzüntü veriyor bana
Güvenle bakamıyorum yarınlarıma
Sevinç duyamıyorum.
Ne zilini çalacağım bir kapı var
Ne kapımı çalabilecek bir dost
Şu koskoca şehirde yapayalnızım
Farkımda değil kalabalıklar
Umursanmıyorum
Dinmiyor yürek sızım

Yusuf Değirmenci 3

15---benliğim içinde sır gizli kalsın

Bırakın yakamı bırakın beni
Benliğim içinde sır gizli kalsın
Gönlüme gömmüşüm sonsuz sevgimi
Gönlümü verdiğim yar gizli kalsın

Ben deli divane,ben şaşkın aşık
Oldu aklım fikrim karmakarışık
Ufukta görünmez bir umut ışık
Bahtımı karartan zor gizli kalsın

Bulurum diyerek yollara düştüm
Neler gördüm gurbet illerde şaştım
Çıkmazlar içine düştüm savaştım
Bırakın kaldığım yer gizli kalsın

Bayram seyran eğlence ne bilmedim
Derdim dağlar aştı,ben hiç gülmedim
Sevdim amma muradıma ermedim
Gözlerim ağlasın ser gizli kalsın

Yusuf Değirmenci 3

15---bırakın insana kuyu kazmayı

İnsana,insanca yaşamak gerek
Sevgiyle dolmalı insanda yürek
kinle ve öfkeyle nifak ekerek
Bırakın insana kuyu kazmayı

İnsan,birbrini sevsin ve saysın
Engel varsa birlikte savaşılsın
Ganimetler kardeşçe paylaşılsın
Bırakınız emekçiyi ezmeyi

İhtiraslar sizi etmesin tutsak
Kenet,kenet olsak,el ele tutsak
Huzurlu iş yapsak,huzurlu yatsak
Bırakın kapkara talih yazmayı

İnsan insanlıktan kalmasın uzak
Gönül istiyor ki, beraber gezek
Güçlüler güçsüze, kurmasın tuzak
Bırak terazide denge bozmayı

Birlik olalım da çözüm bulalım
Yapılan hatadan ibret alalım
Haksız olanlardan hesap soralım
Bırakın ihtiraslar ile azmayı

Kadere etkili olan çevremiz
Kendi becerimiz yada bilgimiz
Neresi olursa olsun yerimiz
Bırakınız insanlığı üzmeyi

Yusuf Değirmenci 3

15---bir Istırap Çukuru İki Kadın Arası

Nerden çıktın karşıma,melek misin perimi
Donattın düşlerimi süsledin hayalimi
İkide bir başıma kakma evliliğimi
Lakin elimde değil senide seviyorum

Nerede karşılaşsak gözlerine bakamam
Bir sevdanın uğruna bir yuvayı yıkamam
Bir gönlümde iki yar içinden de çıkamam
Amma elimde değil senide seviyorum

Huzursuzluk zehirdir içmek istemiyorum
Sorunları yarattım kaçmak istemiyorum
Hem yuvamdan hem senden geçmek istemiyorum
İnan elimde değil senide seviyorum

Bu sevda volkanında yandığımı bir bilsen
İki aşk arasında kaldığımı bir bilsen
İki ara,bir dere boğulduğumu bilsen
Fakat elimde değil senide seviyorum

Öyle acze düştüm ki,hiçbir karar verememem
Bir gönülden çıkarak diğerine giremem
Senden de vaz geçemem,evde de söyleyemem
Çünkü elimde değil senide seviyorum

Bir ıstırap çukuru iki kadın arası
Çekilmesi zor acı iki gönül yarası
Sen gönül meleğimsin eşim evlat anası
Nidem elimde değil senide seviyorum

Yusuf Değirmenci 3

15---bizim Hedefimiz Gayemiz

Sevgi bahçesinin koncalarını
Dermek bizim hedefimiz gayemiz
Nesline mutluluk umutlarını
Vermek bizim hedefimiz gayemiz

İktisatla artırılır verimler
Döviz olur üretilen ürünler
Aydınlık sevinçli mutlu yarınlar
Sunmak bizim hedefimiz gayemiz

Tasarruf erdirir bizi kemale
Sağlam bir yapıya sağlam temele
Varılması zor sanılan emele
Ermek bizim hedefimiz gayemiz

Çalışarak yaratırız bolluğu
Yok ederiz yuvada ki yokluğu
Yokluğun verdiği umutsuzluğu
Kırmak bizim hedefimiz gayemiz

Kazanç çalışanın eti kemiği
İş emek artırır verimliliği
Yurdun her yerimde ağır sanayi
Kurmak bizim hedefimiz gayemiz

Akar suyla dinamolar döndüğün
Karanlık kentlerin aydınlandığın
Şu canavar enflasyonun indiğin
Görmek bizim hedefimiz gayemiz

Doğsun ufkumuzda umut güneşi
Okulla donansın ülkemin döşü
Cahil kafalarda ilim ateşi
Olmak bizim hedefimiz gayemiz

Mağdur-i der gerçek böyle biline
Uyarsak tasarruf tedbirlerine
Minnetle uzanan namert eline
Vurmak bizim hedefimiz gayemiz

Yusuf Değirmenci 3

15---bizim köyde neler olmuş

Bu yaz gittim, gördüm,gezdim, köyümü
Köyde neler olmuş neler oluşmuş
Şiirle yazayım dedim öykümü
Akan göz yaşından seller oluşmuş

Hepsi okur yazar olmuş, okuyor
Kızlarımız halı,kilim dokuyor
Sular hala yatağında akıyor
Yanık bağırlarda,çöller oluşmuş

Sırtında bebesi, çapada, ana
Oğlanlar kırlarda güdüyor dana
Saplar yığın,yığın gelir harmana
Patosun ardında, terler oluşmuş

Armutları toplayan yok, alan yok
Bahçelerden sebzeleri yolan yok
Işık gelmiş karanlıkta kalan yok
Sevgisiz saygısız haller oluşmuş

Köylülere yol gösteren olmamış
Emeğine değer veren gelmemiş
Sevgi,saygı yardımlaşma kalmamış
Ağızlarda, suskun diller oluşmuş

Değirmenci baktı halleri acı
Hala köy yerinde hayat çok feci
Soyar durur köyü üç beş tefeci
Köyümde bey değil, kullar oluşmuş

Yusuf Değirmenci 3

15---bu şerefli millet yok olur gider

Namert balyoz kırar,ezer gururu
Dalkavuk dört büklüm eğilir, gider
Şerefsiz, dürüste atar çamuru
İftira selinde,boğulur,gider

Sayıldıkça düzenbazın hatırı
Düşküne musallat derdin beteri
Tatlımıdır o iftira şekeri
Yalancı dillerde, dağılır gider

Düşünüp de alınmazsa tedbirler
Binlere ulaşır yozlaşan birler
Birer batakhane olur şehirler
Arsızlık mikrobu çoğalır gider

Masa başlarında ukala beyler
Biçare, içeri korkarak girer
Ürkek,ezik,mahcup dileğin söyler
Birde azarlanır, kovulur gider

Biri zora koşar,gururun yıkar
Diğerinde,suni bir güçlük çıkar
Anlıyor mu diye eline bakar
Adam en sonunda, soyulur gider

Böylesi bir gidişata üzgünüz
Hep böyle geçerse bizim günümüz
Dikkat etmez isek gelir sonumuz
Bu şerefli millet, yok olur gider

Yusuf Değirmenci 3

15---bumu Olmalıydı Bedeli İnsan Olmanın

Biz nelerin kurbanıyız?
Öfkenin mi?
-İhtirasın mı?
-Kinin mi
Nelere yenik düşmüşüz?
Entrikalara mı?
-Yalanlara mı?
-Riyalara mı?
Neden keder küpüdür sinemiz?
Niçin sabır taşı kesilmişiz?

Dış görünüşümüzü gören gıpta edecek
Bahtiyarlığımızdan bahsedecek
İç dünyamızı hiç bilmeyecek
Patlayan volkanları göremeyecek
Kasırgaları hissetmeyecek
Öğrenmekte istemeyecek
Duyarsızlıkla tıkalı kulaklar
Feryatları dinlemeyecek.

Bir deniz oluşmuş göz yaşlarından
İçine atmışız istikbalimizi
Kabullenmişiz yenilgimizi
Karartmışız sevgimiz
Vermeden mücadelemizi
Düşünmemişiz, geleceğimizi
Gelecek neslimizi.

Biliyorum horlanmak çok acı
Azarlanmak,
-Dövülmek,
-Sövülmek,
-Acıdan da kahredici.
Birde sevdikleriniz karartırsa istikbalinizi
Bitirir tüketir öz benliğinizi
Yok eder insana,insanlığa güveninizi
Yüzünü çevirirse görmemek için sizi
Hangi sıcak ilgi bastırabilir öfkemizi.

Ruhumda fırtınalar esiyor
Anlamı yok yaşamın
Yaşama nokta koyası geliyor insanın
Tüküreyim içine dünyanın
Kaderi bu mu olmalıydı
Bu mu olmalıydı bedeli?
İnsan olmanın.

Yusuf Değirmenci 3

15--buruk Bir Kalp Taşıyorum

Dünyanın bir tarafında açlık can alırken
Bir tarafında ihtiras kurşunları can almakta
Dünyanın nimetlerinden yaralanan duyarsızlar
Kahkahalı eğlencelerde
Marifetmiş gibi binlerce tabak kırmakta
Yapılanlara aklım almıyor
Vicdanım sorular sormakta
Cevap bulamamakta
Sızım sızım sızlamakta
Bedenim sızlayan vicdanı taşımaktan yorulmakta
Bu yüzden kalbim tekleyerek atmakta
Neşelenmek duygusunu yaşamıyor yüreğim
Buruk mu buruk
.
Anlamadı güçlüler güçsüzlerin halinden
Yüzyıllar geçti insanlık hep ağladı
Bir gün düzelir düşüncesinde olanlar
Hüsrana uğradı
İnsanlık toprağın dikilmiş taze bir fidan gibiydi umudum
Sevdi deresinden su alacaktı
Şefkat yağmurları ile ıslanacaktı
Dalı yaprağı olacaktı
Büyüyecek boy atacaktı
Meyvesi genç beyinlerde yeni umut olacaktı
Böylesine bir umut vardı içimde
Umut fidanım susuz kaldı
İnsanlık toprağı çoraklaştı
Dalı alı yaprağı kurudur umut fidanımın
Gövdesi zorakı ayakta direniyor
Kırık mı kırık.

İnsanlık ne kör ne de sağırdır
Görü duyar ilgilenir sanmıştım
Sağ iken dünyayı cennet görmekti tutkum
Bir gün mutlaka olacağına inanmıştım
Öylesine kurduğum bu hayal silindi hislerimden
Belirsiz kurtlar kemiriyor düşünceleri
Artık hayallerde güven olmuyor
Çürük mü çürük.

Dostlar bana sevgiden söz etmeyin
Sevgi her şeyi halleder demeyin
Sevgileri biçiyor ihtiras aymazlığı
Kurşun vızıltıları kulakları tırmalarken
Aç ölenler gelirken gözlerimin önüne
Gönülden sevgi dağıtmak istemiştim
Kim gelirse önüme
Yolum uğramadı iyi niyetlere hiç
Söküp yüreğimi uzattılar elime
Buda yük oluyor yorgun bedenime
Bir kalp taşıyorum dostlar
Buruk mu buruk

şair Yusuf Değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

15---cenazeme gel bari

Tutkularım ne hayaldir ne düştür
Göz göze gelirsek hafif gül bari
sevip te karşılık görmemek güçtür
Seni candan sevdiğini bil bari

Gücüme gidiyor nükte gönderme
Şayet istemezsen karşılık verme
Gelen mektupları geri çevirme
Postacıdan mektupları al bari

Başkasını sevmiş gönül vermişsen
Sokağa çıkarsan yolda yürürsen
Ben bahtıma ağlar iken görürsen
Bir mendil ver göz yaşımı sil bari

Demişsin ki bekleyişi nafile
Zor geçiyor hayat bu kasvet ile
Rahmete erersem bu hasret ile
Dost olarak cenazeme gel bari

Yusuf Değirmenci 3

15---dostluk Yaşasın

Sevginin yeşerdiği yerde
Yaşadığı gönülde
Kin olmaz
Nefret bulunmaz
Biter karamsarlıklar
Dostluklar bozulmaz..

Sevginin bittiği yerde
Umut biter,tükenir
Öfkeler filizlenir.
Dostluklar kirlenir

Sevgi bitmesin,
Yeşersin gönüllerde
Dostluk yaşasın evlerde
Dostluk dolaşsın ellerde

Yusuf Değirmenci 3

15---dünya Döndüğü Müddetçe

Dünya döndüğü müddetçe
Gece başlar,gündüz biter
Gündüz başlar, gece biter

Bir umutla doğar dünyaya gelenler
Bir sevgiyle kucaklar ebeveynler
Hayatla mücadele içindedir yaşayanlar
Göz yaşlarıyla uğurlanır ölenler
Dünya yine ekseninde döner

Her doğum bir umudu yeniden yaşatır kalanlara
Her yitirilen yaşam cansız bir mezar olur anılara
Her şey biter yaşamını yitiren için
Toprak örter üstüne sevenleri
Böyle başlamış böyle anlatır hikalyeleri

Yolcu yol almak için yürür
Yolculuk biter
Yol bitmez
Başka yolcular çıkar yola
Hayata yenilenler olur
Başka savaşçılar katılır mücadeleye
Yaşamlar başlar her gündüzün gelişinde
Yaşamlar yitirlilir her gecenin bitişinde
Binlerce ömür başlar dönen devran içinde
Binlerce ömür biter her nefes tükenişinde

Dünya döndüğü müddetce
Gece başlar gündüz biter
Gündüz başlar gece biter
Başlayıp bitişiyle gece ile gündüzün
Binlerce ömür biter
Binlerce ömür başlar
 Kardeşce yaşamı özlem duyarak
Dostça kaynaşmaya arzulu
Hakça paylaşmaya umutlu

Yusuf Değirmenci 3

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

15---düşünceler Beynime Sığmıyor

Düşünüyorum!
Düşüncelerim sığmıyor beynime
Dal budak salmış olumsuzluklar
Kök salmış kafa tasımda
Uyku gözlerimle barışmıyor
Düşüncelerim kafama sığmıyor.

Çare arıyorum bir yerlerde
Birileri engeller oluyor çarelere
Bir yerlerde, çareler tüketiliyor.
Zaman,zaman umutlar yaratıyor iyi niyetler
Zaman,zaman umutlar bitiriliyor.
set oluyor umutlara menfaatler

Güvencelerin yokluğundan
Umutların yitikliğinden
Olumsuzlukların verdiği acılar
Yutturulan zehir oluyor gırtlaklarda

Yön veremiyorum hayata.
Yol çizemiyorum kendime
Kararsızlık denizinde sandal misali
Çarpıyorum ulaşmak için umut sahillerime
Boğuşuyorum problem dalgalarla
Boğuşuyorum biteviye.
bitkinlik konuveriyor ellerime

Tükendiğimi hissediyorum
Hayatıma yon veremiyorum
insanlığa güvenemiyorum
Bir sorun diğerini getiriyor berberinde
Her sorun bir diğerine hamile
Durduramıyorum, doğurganlığı
Anlayamıyorum insanlığı
Ne yasalar önlüyor
Nede yasaklar düşmanlığı.

Öfkeler öfkeleri çağırıyor
İhtiraslar ihtiraslara paralel
Çokluklar içinde, azınlık kalır, güzel
Kötülükler içinde, acı bir çığlıktır, iyi
Kötülükler birbirini döllüyor
Önleyemiyorum, doğurganlığı
Anlıyamıyorum insanlığı

Başım yastığa koyuyorum
Beynimde problemler raks ediyor
Uyuyamıyorum
İçime sinmiyor gördüklerim
rahatsız ediyor beni duyduklarım
Rahatsızlığımı gideremiyorum
Öfkemi kusacak çığlıklar atamıyorum

Sonunda isyan ediyorum
Ve şöyle söyleniyorum
Allah'ım niçin insan yarattın beni.
İnsan gibi görünen yüzler arasında
Yapa yalnız hissediyorum kendimi

Yusuf Değirmenci 3

15---evlat.oğluma

Sen çocuktun,ben babaydım evlat
Seninle bir yetişkin gibi konuştum
Beni anlayamazdın, anlamamıştın
Bu gün sen yetişkinsin,bense olgunum
Gel yeniden konuşalım.
Eğri ile doğruyu
Çirkin ile güzeli
Acı ile tatlıyı
Zıtları beraber tartışalım.
Doğru karara varlım.

Tecrübelerimden yararlan evlat
Pırıl,pırıl ideallerle hayatının kapısında
Mağlup olmamalısın,
Galip gelmelisin
Hayatla savaşı başarmalısın
Harıl, harıl çalışmalısın
Doğru kararlar almalısın
Tecrübemden yaralanmalısın.

Dost ile, dost görüneni anlamalısın
Menfaatçi çemberi sarmasın çevreni
Yanıltmasınlar,aldatmasınlar seni
Kaptırma yakanı, terk etme ilkelerini
Güdümlere girmemelisin
Yargıya kendin varmalısın
Gördüğünü doğru anlatmalı
Doğru anlamalısın.
Doğru düşünceleri savunmalısın.

Kuruyacak ağaca
Ölecek insana yaslanmamalısın
Kendi ayaklarının üstünde,
Dik durmalısın
Kendi çabanla zirveye tırmanmalısın.

Düşünmelisin pırıl,pırıl
Çalışmalısın harıl,harıl
Mücadeleden yılmamalısın
Ayakta payandasız durmalısın
Uzun söze gerek yok evlat
Örnek insan olmalısın.

Yusuf Değirmenci 3

15---evlilik kutsaldır bilmiyor musun

Evliyim seninle hiç işim olmaz
Benden ne istiyor,ne bekliyorsun
Gidilen bu yolun dönüşü olmaz
Neden hala dön gel geri diyorsun

Demiştik geçmişi unutak gitsin
Gömelim maziyi böylece bitsin
Bırak herkes kendi yolunu seçsin
Neden bana şimdi yön veriyorsun

Git başka gönülde ara sevgini
Geşmişi silerek unuttum seni
Yoldan çıkarmaya çalışma beni
Bir hata yaparım sanıyor musun

Yavrumun anası sevdiğim kadın
Seninse maziye gömüldü adın
Yuvamı yıkmaksa senin maksadın
Ben sana yar olmam anlıyor musun

Bekliyorsun sana geri dönmemi
Hiç bekleme benden seni sevmemi
Yıkmam senin için evliliğimi
Evlilik kutsaldır bilmiyor musun

Yusuf Değirmenci 3

15--felek esen yel olunca

Felek esen yel olunca
Başımdan eksilmez oldu
Kara haber duyulunca
Ruhum matem ile doldu

Dediler ki yarin hasta
Kumrular ötmedi yasta
Gözler yaş dökmekte usta
Nehir taştı derya doldu

Ecel bizi ayıralı
Neyleyim malı melâli
Salona serdiğin halı
Toplandı serilmez oldu

Genç yaşta bindim bastona
Gidemem bağa bostana
Ağaçlar küsmüşler bana
Artık meyve vermez oldu

Başım dik iken büküldü
Hasret ruhuma ekildi
Damarımdan kan çekildi
Kalbin hiç iş görmez oldu

Dayanamam yokluğuna
Al götür beni yanına
Sensiz hayat haram bana
Yaşam bana gülmez oldu

Yusuf Değirmenci 3

15---gayemiz Ne Olmalıdır

Sevgi bahçesinin goncalarını
Dermek olmalıdır bizim gayemiz
Nesline mutluluk umutlarını
Vermek olmalıdır bizim gayemiz

Tasarruf erdirir bizi kemale
Sağlam bir yapıya sağlam temele
Varılması zor sanılan emele
Ermek olmalıdır bizim gayemiz

Yaratırız çalışarak bolluğu
Yok ederiz her yuvada yokluğu
Yokluğun verdiği umutsuzluğu
Kırmak olmalıdır bizim gayemiz

Doğsun ufkumuzda umut güneşi
Okulla donansın ülkemin döşü
Cahil kafalarda ilim ateşi
Olmak olmalıdır bizim gayemiz

Mağdur'i der gerçek böyle biline
Uyarsak tasarruf tedbirlerine
Minnetle uzanan namert eline
Vurmak olmalıdır bizim gayemiz

Yusuf Değirmenci 3

15---geçer Bir Gün

Ömür denen bir esen yel
Eser eser geçer bir gün
Dünya tarla insan ekin
Onu eken biçer bir gün

İnsan oğludur bir beşer
Atmış yetmiş sene yaşar
Ecel pençesine düşer
Geldiyse gider bir gün

Aldanma dünya gafına
Sığın Allahın affına
Razı ol beyaz kefene
Hoca ölçer biçer bir gün

Burada kalır mülkün malın
Düşün ne olacak halın
Kavga eder evlatların
Seni görse kaçar bir gün

Garibim geldim cihana
Giderim ölüm bahane
Yarab imanım ver bana
Dostlar mezar açar bir gün

MEHMET DEĞİRMENCİ /ağabim)

Yusuf Değirmenci 3

15---geçmişten geleceğe yolculuk

1
Benim dedem
Hazreti adem
İnanmış havaya
Diş atmış elmaya
Cennetten kovulmuş dünyaya.

Benim dedem
Hazreti adem
Havva ana ile evlenmiş
Dünyaya çocuklar vermiş
Üreyip çoğalmış
Dünyaya dağılmış
Tabiatın haşinliğine
Ortamın vahşiliğine
Sıcağın,soğuğun dehşetine
Göğsünü germiş.
Düşünüp yapmayı
Ateşi yakmayı öğrenmiş
Yaşamla savaşı vermiş
Becermiş.
11
Taşı yontmuşlar
Demiri kaynatmışlar
Tekerleği bulmuşlar
Ayrı diller konuşmuşlar
Ayrı millet olmuşlar
Düşünceyi geliştirmişler
Her güçlüğü yenmişler
Başarılmış her iş.

Arzulara direnememişler
İhtirası yenememişler
Dededen toruna devredilmiş bu miras
İnsanlığı tehdit etmiş ihtiras
Zorluklar bitmemiş, tükenmemiş
İhtiraslar yenilenmişte,yenilmemiş
Öfkeler filizlendikçe filizlenmiş
Sinirler gerildikçe, gerilmiş
İnsan aklı insanlığa düşman kesilmiş.
111
İyi niyetler ihtirasları silememiş
Özgürlük sevdaları ihtiras esiriymiş
Tabiatı yenebilen insan zekası
Arzulara yenilmiş.
Mala tamah büyümüş
Kanaat küçülmüş
Aç gözler çoğalmış, doymak bilmemiş
Kanaat azalmış, hatırlanmamış
İnançlar kirli amaçlara gidilen yol halini almış
Zihinlerde soru işaretleri çoğalmış.

İnsan aklı
İnsanlık için düşünceler üretmiş
Düşünürlere, art niyetler gölge etmiş
Sorulan sorular hep aynı
Sonumuz ne olacak
Sonuç nereye varacak
Nesillere miras olarak
İhtirasları mı kalacak?
Geleceğe nasıl varılacak
Gelecek nasıl aydınlanacak.

Yusuf Değirmenci 3

15--gel

GEL

Azrail başımda başım yastık da
Geleceksen hava kararmadan gel
Kansere çevirdi açdığın yara
Ecel gırtlağıma sarılmadan gel

Geleceksen tez gel vaktim geçiyor
Deşildi yaralar kanlar saçıyor
Makas aldı hoca kefen biçiyor
Beyaz kefenime sarılmadan gel

Beni sen düşürdün dert ile dile
Allahın emrine düştüm bu yola
Musalla taşında verirler mola
Cenaze namazım kılınmadan gel

Kimi yas tutuyor kimisi gezer
Kimi kalem almış tarihi yazar
Üç beş kişi gitti mezarım kazar
Bari dar kabire konulmadan gel

Garibanım bende dert dizi dizi
Çekerim alnımda var kara yazı
İnsafsız babanın imansız kızı
Üzerime toprak doldurmadan gel

İnsafsız babanın imansız oğlu
Mezarıma toprak doldurmadan gel

Mehmet Değirmenci /ağabim)

Yusuf Değirmenci 3

15---gerçek dost yardıma gelir el olmaz

Boş kafamda örümcekler geziyor
Kederlerim, benliğimi eziyor
Bu suskunluk bir isyanın sesidir
Kaderleri başkaları yazıyor.

Herkes arzu eder dikensiz gülü
Hayaller harabe,umutlar ölü
Acıları yaşıyorum şu anda
Göz yaşlarım çaresizlik sembolü.

Yaşamışım günümü gün etmeden
Bu gün buldum,bu gün yerim demeden
Gelecek geçmişin bir ötesidir
Yapamam! yarını düşünemeden.

Ne kadar kaynatsam, katran bal olmaz
Kelepçeli ağızlarda dil olmaz
Kara gün gerçeğin bir gölgesidir
Gerçek dost yardıma gelir el olmaz.

Yusuf Değirmenci 3

15---gez de Gör Türkiyeyi

Tarihi yeniden yaşamak istiyorsan
Romalıları,Bizanslıları öğrenmekse, maksadın
Firikyalılarla,Fenikelilerle tanışmaksa, amacın
Selçukluları, Osmanlıları bilmekse, gümanın
Tarihi yeniden okumak zor değil
Camilerde,
*********Medreselerde
**********Kalelerde, surlarda
Görürde anlar,okursun tarihi
Yazıtlarda,nakkaşlarda,resimlerde.
Helen'i,Meryem anayı tanırsın
**********Ege sahillerinde.
Gezde gör, Türkiye'mi
Gel de gör, benim ülkemi.

Nice, altın sayfalar yaşamış benim ülkem
Nice, medeniyetlere beşik olmuş, Türkiye'm
Geçmişe dokunursun, ellerinle
Bin bir inceliği yan yana görürsün, gözlerinle
Geçmişe ait medeniyetler iç içe yaşar, seninle
Sergi,sergi müzelerimde
Gezde gör, Türkiye'mi
Gel de gör, benim ülkemi.

Suya hasretsen, Suudi çöllerinde
Güneşi özlüyorsan, batlık denizlerinde
Geçmişi tanımamışsan, yeni dünyanın göbeğinde
Kucak kucağa yaşamak istiyorsan doğayla
Ulu dağı,Antalya yı, Göreme'yi
Bodrumu,Marmaris'i çeşme'yi
İstiyorsan tarih ile yüzleşmeyi
Gezde gör, Türkiye'mi
Gel de gör.benim ülkemi.

Çaresiz dertlerine dermansa, aradığın
Şifayı bulursun kaplıcalarında,içmelerinde
Sevgi ve kardeşlik sergilenir benim ülkemde
Ilık,ılık sıcaklık hisset misafirperverliğimde
Bilmek istiyorsan dünyanın bildiklerini
Hayatı yaşamak istiyorsan doya,doya
Tabiata, denize,kuma,ise özlemin
Sanatta güzele
Eserde imkansıza
Fonklör de eşsize
Heykelde estetiğe tutkulu isen
Akıl almazı sığdırabilirsen hayranlığına
Gel de gör, Türkiye'yi
Gör tanı, Türkiyeliyi.

Tanı da anla
Anla da anlat
Dinle, sabır, sabır

Yaz, satır, satır gördüklerini
Anlat dostlarına bildiklerini
Eskiyi yeniden filizlendirelim
Tarihin bize bıraktığı mirası, tanıyalım,tanıtalım
Dedelerimizin yaptıklarını, anlayalım,anlatalım

Ders alalım geçmişten, örnek alalım
Köprü olalım, geleceğe umut götürelim
El ele gönül gönül'e verelim
Anıtların gölgesinde.
Birlikte dünya kardeşliğini kuralım
Geçmişi geleceğe aktarmak için
Birlikte koruyalım.

Yusuf Değirmenci 3

15---halka Hizmet İçin Ant İçmişiz

Ayrı görmeyiniz, kendinizden bizleri
Bizlerde halkın içinden seçilerek gelmişiz
Meslek edinmişiz polisliği
Bu mesleği benimsemiş, sevmişiz
Halka hizmet için ant içmişiz.

Sizden birileri, anamız, babamız
Kardeşimiz,bacımız sizden biri
Derdiniz,bizim derdimiz
Acınız, bizim acımız.

Direk,direk nöbetim huzurunuz
Sayfa,sayfa kitaplar hukukunuz
Düdüğüm istirahatınız
Silahım güvencenizdir.
Kelepçem nankör bilekler içindir.

Dert kapısı,dilek kapısı karakol
Dök dertlerini,dile dileklerini
Biz sizin yanınızdayız

Ellerim şefkatle uzanır muhtaçlara
Gözlerim alev,alev sevgi sığınanlara
Sertliğim kanunları hiçe sayanlara
Direncim devlete karşı koyanlara

Vermek istediğim güvendir
Masumlara.
Sunduğum umuttur
Haklı olanlara.
Varlığım en büyük güvencedir
Huzur arayanlara.
Şahadetim sunulan hediyedir
Güven duyanlara.
Biz varız,var olacağız
Polis olarak biz taşıyacağız
Huzuru yarınlara.

Yusuf Değirmenci 3

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

15---hayat Her Yönü İle Güzeldir

Hayat sorunları ile güzeldir
Zorluklar düşünmeye zorlar insanı
Zorluklar insanı yüceltir
Zorlukları yenmek gerek
Yenmek için çaba gerekir
Emek gerekir.

Hayat her yönü ile güzeldir
Acısıyla,tatlısıyla
Derdiyle,kederiyle
Sevinciyle neşesiyle
Hülasa her şeyi ile güzeldir hayat

Yaşarken, yaşamamak olmaz
Acılar yaşanmasa
Sevincin anlamı kalmazdı.
Çirkinlikler yaşanmasa
güzelin değeri olmazdı
Hayat,yaşarken yaşanmalı
Olumsuzluklar olmasa
Çözümler aranmazdı
Monoton bir yaşamdan
Tad alınmazdı
Nefes alıp vermenin
Bir anlamı olmazdı
Hayat her şeyi ile güzeldir
Direnerek savaşarak
Yaşamayı bilene

Yusuf Değirmenci 3

15--inanç'a Gölge

Sarsılır yok olur,güven duygusu
Amaç başka araç başka olurca
Kalmaz gönüllerde Allah korkusu
İnsan nefsi haramdan tat alınca

Çalıp çırpmasını maharet sayar
Nefsine yenilir,şeytana uyar
Kendini, inancın sahibi sayar
Çıkarcıya din bir kalkan olunca

Hak kabul eylesin ibadet eder
Herkese kıldığı namazı söyler
Müslüman'ım diye gönlünü eyler
İnançları sömürmeye gelince

Günahında sana,sevapta sana
Dini yanlış yorumlama sen bana
Bu kadar bağlıysan dine, imana
Önce yaptığını anlat insanca

Zamanında her cins pisliği yaptın
Helal kazancına,haramı kattın
Tövbekarım dedin kimi aldattın
Allah'ımı kandırırsın aklınca

Bir olsun isterdik özünle,sözün
Her zaman huzura,ak çıksın yüzün
Hakkını vermeden,yetim öksüzün
Hacca gitmek gölge eder inanç'a

Yusuf Değirmenci 3

15---insan Onurunu Korumalıyız

Hayatın akışı dömüş tersine
Çözülmez kör düğüm olmuş aksine
Sır taşıyan birer tanker her sine
.....-Aç diyene karşı dik durmalıyız
.....-insan onurunu korumalıyız

Kimse ağlamıyor ise arından
Ozan doğru söyler, tamda yerinden
Namert sillelerin, darbelerinden
.....-Kaç diyene karşı dik durmalıyız
.....-İnsan onurunu korumalıyız

Azlar ezer geçer oldu çoğulu
Doğruluğa serdim varı,yoğumu
Umut tarlasına sevinç tohumu
.....-Saç diyene karşı dik durmalıyız
.....-İnsan onurunu korumalıyız

Nice hayatlar var, acılı tatsız
Nice kahramanlar, yaşıyor adsız
Karanlık gecede, kolsuz kanatsız
.....-Uç diyene karşı dik durmalıyız
..... -İnsan onurunu korumalıyız

Çatırdıyor temelleri devletin
Sabreyle diyorlar, metin ol metin
Şekerli yapılan ölüm şerbetin
.....-İç diyene karşı dik durmalıyız-
.....-İnsan onurunu korumalıyız

Düşmanca görüyor neden Türk,Türk'ü
Liradan çok sevdik doları, markı
Hız almış dönüyor, şu çıkar çarkı
.....-Geç diyene karşı dik durmalıyız
.....-İnsan onurunu korumalıyız

Yusuf Değirmenci 3

15---insanlığa Başka Nasıl Ders gerek

Hayatta başarı sağlamak için
Amaç gerek,çaba gerek,hırs gerek
Kırmak için cehaletin belini
Okul gerek,hoca gerek,kurs gerek.

Düşünüp de gerçekleri görene
Doğru söz söyleyen,doğru diyene
İyi niyet ile hizmet verene
Yardım gerek,destek gerek,ses gerek.

Yangın yürek ağlayınca,gülmüyor
O meçhule giden geri gelmiyor
İnsan oğlu bundan ibret almıyor
İnsanlığa başka nasıl ders gerek.

Yusuf Değirmenci 3

15---insanlık Çökertiliyor

İnce uzun bir yol hayat,
Kıvrıldıkça kıvrılıyor

Oto hızlı virajlar dar
Devrildikçe devriliyor.

Zaman kısa çark dönüyor,
Devrildikçe çevriliyor

Umutlar gazel yaprağı,
savruldukça savruluyor.

İhtiras yakıcı ateş,
Kavruldukça kavruluyor

Öfkeye kurban olanlar,
Vuruldukça vuruluyor.

Pırlanta gibi gururlar,
Neden niçin kırılıyor?

Yalan,dolan entrikayla,
Ne defterler dürülüyor.

Kim, ne, niçin diye sorma,
Buna cevap verilmiyor

Güçsüz isen hak isteme,
İstesen de verilmiyor.

Gerçekleri görmeliyiz,
Hayat böyle yürümüyor.

Birlikte hak arayalım,
Teker,teker verilmiyor.

Arama insancıl duygu,
Ölüme mahkum edilir.

Emellere ermek için,
İnsan candan bezdirilir.

Açıklar gözetiliyor,
suni ceza veriliyor

Yok edilip insanlık
Emellere eriliyor

İhtiraslar uğruna
İnsanlık çökertiliyor

İnsanlığın çöküşü

Kimin işine geliyor.

Yusuf Değirmenci 3

15---kader İle Güreşe Tutuştuk

Kader ile bir güreşe tutuştuk
Bir,iki çelmede tuş etti beni.
İkimizde sarmaş,dolaş olmuştuk
Derde dost,çileye eş etti beni.

Peşimde dolaşan gölgem oldu, hep
Bahtımı karartan belgem oldu, hep
Her nereye kaçsam, gelip buldu,hep
Feleğin elinde, aş etti beni.

Engeli aşmadan, düze varamam
Hazanlıdır bahçem,gonca deremem
Tabiat kanunu bozup kıramam
Ağarttı saçımı,kış etti beni.

Dürüst davranmıyor yapıyor hile
Feryad ediyorum ben bile bile
Şimdi çırpınışım artık nafile
Kanadı kırılmış kuş etti beni.

Yusuf Değirmenci 3

15---kandil Akşamı

Telefon başında kandil akşamı
Çok bekledim hatırlayan olmadı
Gönüldür dostundan bekliyor selam
Bayram geçti hatırlayan olmadı

Kimseye demedim bir kötü kelam
Dostumdan yarenden beklerim selam
Heside dışladı beni vesselam
Günler geçti hatırlayan olmadı

Gurbet elde garip kalacak başım
İçimde ateşim gözümde yaşım
Dostum yarenim var hede kardeşim
Aylar geçti hatırlayan olmadı

Garip halim zem edildi dillerde
Ellerim koynumda gözüm yollada
Bir selama hasret gurbet ellerde
Yıllar geçti hatırlayan olmadı

Garip doğan tabi garib ölecek
Gönlümden geçeni kim ne bilecek
İnsan oğlu doğdu bir gün ölecek
Ömrüm bitti hatırlayan olmadı

Mehmet Değirmenci(Ağabim)

Yusuf Değirmenci 3

15---kapına Dayandığında Yaşlılık

Kapına dayandığında yaşlılık
Omuzlarında kocaman bir ömrün yükü
Kesildiğinde dizlerinin dermanı
Çaresiz uzandığında yatağa
Doktorlara bağlanan umut ta bittiğinde
Geriye dönüp bakacaksın.
Hayatı anlayacaksın

Unutulmuş hatıraların izlerini bulacaksın
İnsanları hatırlayan, satırlara rastlayacaksın
Sisli günler anımsayacaksın
Duyacaksın, yalnızlığın uğultusunu
Hiçbir şey anlamayacaksın.
ağlayacaksın

İçin,için yanacaksın özlemlerine
Umudun boş,ufkun boş
Boşa yaşadığını anlayacaksın,
Sorduğun binlerce soru hep cevapsız kalacak
Bir kaç cümle ile yazacaksın hayatı
Meçhule yelken açarken
Ölümünü beklerken
Anlatmak isteyeceksin insanları,kalanlara
Ne yazık ki dilin dönmeyecek

Zaman yetmeyecek
Anlatamayacaksın.

Hep yazıksı bakışlar dikilecek sana
Sen sessiz bakışlarla, cevaplar vereceksin
Boşa geçen hayatını nakledeceksin
Geç kalmışlığını bileceksin
Kimseye öğüt veremeyeceksin
Yol gösteremeyeceksin.

Sisli hatırlarla yaşayıp yana, yakıla
Ecelle tokalaşacaksın
Nen varsa beraberinde gidecek
Alıp götüreceksin.
Unutulup gideceksin.

Yusuf Değirmenci 3

15---karanlıklar İnsanlığa Reva mı

Silinip atılmak değil
Bir kenara itilmek
Koşturulmak değil
Engellenmek,
Kösteklenmek
Teşvik edilmemek
Taktir görmemek
.....Kahrediyor insanı

Sevilmemek değil
Horlanmak,değil sadece
Hakir görülmek değil
Kararsız yalpalamalar
Keder dolu düşünceler
.....Karartıyor dünyamı.

Yaşam, gerçek mi?
Karar veremiyorum.
Tatlı ile acıyı
Güzel ile çirkini
Doğru ile eğriyi
.....Ayıramıyorum
.....yüklenmişim kederi gamı

Görmüyor bakan gözler sorunları
kulaklar tıkalı çığlıklara
Aldırış eden kalmadı feryatlara
Duyarsız duygusuz zihinleri
Açamıyorum
Sorumlu göryorum kendimi
Kaçamıyorum
.....Sürdüreceğim davamı
.....Gelecektir mücadele devamı

Bazen bri yeşil vaha görür gibi oluuyorum
Koşuyorum koşuyorum
bir türlü yeşilliklere ulaşamıyorum
bir serap gördüğümü anlıyorum
Oturup çaresizliğime ağlıyorum
Belkide hayaller kuruyorum
Gerçekleşmez bir rüyamı yoksa
Anlamıyorum anlaatamıyorum
Debeleniyorum çaresizlik bataklığında
Umudun ufkunda kara bulutlar
.....Savurup atamıyorum
.....Aydınlatamıyorum
.....karanlıklar insanlığa revamı

.....

Yusuf Değirmenci 3

15---korkma İnsanca Yaşamaktan

Olanlara hoş gürü ile bak
Yapılan yanlışları, hoş görme
Sorumluluğuna müdrik ol
Sakın ola boş verme.
Boş ver deme.

Becerebildiğince, becer işini
Ruhunu karamsarlığa teslim etme
Şarılma acılara, dost diye, diye
İhtiraslara kapılıp gitme
Şahsiyetini kirletme.

Sevgiler yeşert gönlünce
Ne ukala ol, nede dalkavuk
Dengeli tut sevgi ile saygıyı
Ne horoz olmaya çalış
Nede ol tavuk.

Vazgeçme insanlıktan
Utanma, insan olmaktan
Ne kork,
Nede çekin, insanca yaşamaktan
Adam olan adama,
Adamca değer verilir
Gün gelir
Sevginin bahçeleri yeşerir
Gün gelir sevgi gülleri derilir
Gün olur sevgine karşılık verilir

Yılmadan yıkılmadan dik duruşuna
Saygı gösterilir
Hayatta ki direncine değer verilir
Sevene her zaman sevgi gösteriir

Yusuf Değirmenci 3

15---korona İlleti

Korona illeti yayılır durmaz
Salgın yayılırsa kimse kurtulmaz
Tüten baca yoksa işveren olmaz
--------Bunu anlayalım tedbir alalım
--------mecbur olmadıkça evde kalalım

Tehdit eder durur oldu beşeri
Eve kalıp def edelim bu şeri
Varlığı olmayan yoksul evleri
-------Halini görelim tedbir alalı
-------Sosyal ilişkiden ayrı duralım

Olmayana yardımları yapalım
Biz bu musibetten hisse kapalım
Allah birdir inanalım tapalım
--------İlme başvuralım tedbir alalım
--------Bu illete böyle darbe vuralım

Yusuf Değirmenci 3

15--korona Virüsten Korkmayacağız

Korona virüsten korkmayacağız
İlmini okuyup bir çare bulacağız
Asla yorulmadan araştıracağız
Kalmasın tütmeyen bacalar bize

Bilimin peşinde koşalım haydi
Hurafeden uzak düşelim haydi
Aydınlığa doğru koşalım haydi
Gündüzler olmasın geceler bize

Korona virüsü neyin nesidir
Diyerek boş vermek cehlin sesidir
Her musibet bin nasihat gibidir
İbretlik olmalı feciler bize

İnsan aklı bulur bir gün verimi
Bir gün olur aşısının sürümü
Buda olur ilmin bilimin ürünü
Biter korku salan öcüler bize

Bazı zihinler duaya takılı
Zır cahilken ele verir akılı
Başta sarık sıvazlarlar sakalı
Susun böyle yapan cüceler bize

Sağlıkçı bıkmasın mücadeleden
Telaş yok panik yok sen olma neden
Şom ağızlar yanlış akıl vermeden
Anlatsın doğruyu hocalar bize

Gayretle azımla girdik savaşa
Verilen emekler gitmesin boşa
Bilime başvurup çıkalım başa
Yarın alkış tutar niceler bize

Yusuf Değirmenci 3

15---kov Korkularımı Anneciğim

Bir korku var ki! ruhumun derinliğinde
Bir korku var ki! yüreğimde
Yenilebilmesi güçleşti,devleştikçe devleşti
Bu yalnızlık korkusu benimle bütünleşti.
Esir almış dünyayı
Tehdit eder yıldızları
Sar sevgi dolu kollarını anneciğim
Sar sevgi dolu kollarımı
Kov korkularımı,
Kov korkularımı.

Alıştım bazılarına
Sindirdim içime bazılarını
Korku olmaktan çıktı bazıları
Gecenin karanlığı değil
Ecelin karanlığı değil korktuğum
Beni korkutan karanlık anneciğim
Geleceğin karanlığı,
Geleceğin karanlığı.
Kurtar beni yalnızlıktan
Kurtar beni karanlıktan
Işık ol ufkuma kadın duygularınla
Öğret geleceğe giden aydınlık yolu
Tut ellerimden
Sar sevgi dolu kollarınla anneciğim
Kov korkularımı
Kov korkularımı.

Yusuf Değirmenci 3

15---kötü Günde Nerde Eski Dostlarım

İyi günlerimde koşup gelirdi
Selam verir,selamımı alırdı
Elemlerim,elemleri olurdu
Kötü günde nerde.eski dostlarım

Hatırımı sorar,saygı sunardı
Hangi dala konsam oda konardı
Düşmanımı benden fazla kınardı
Kötü günde nerde eski dostlarım

Üzülürler ağlarlardı benimle
Yol yürüsem gelirlerdi benimle
Bayramlarla gülerlerdi benimle
Kötü günde nerde eski dostlarım

Nihayet kara gün gelip çatınca
Kader beni şanssızlığa itince
Yoksulluğu hırka diye giyince
Kötü günde nerde eski dostlarım

dost kalemlerden

Değerli Dost
Sayın Yusuf Değrmenci Bey

Güzel şiirinize bir çok kez yazdım. Ama her seferinde karşıma o oğrsuz baykuş çıkıyor. Şayet imkanınız varsa şiirinizi altına şu yazımı kopyalamanızı rica edeiyorum

*Gözümden akan yaşlar gibi
Yosun tutan taşlar gibi
Uçup giden kuşllar gibi
Eski dostlar, eski dostlar*

Şarkısı güzel şiirinizle yeniden aklımda canlandı. Başarılı çalışmanızı içtenlikle kutluyorum. Sevgilerimle.. Talat Semiz

Yusuf Değirmenci 3

15---kuşak Kavgası

Yakınmışsın annene,demişsin çok ilgisiz
Sizler büyüdünüz de, tecrübeniz yetersiz
Senin doğduğun yıllarda çok duygulanmıştım
Yaşama kızım derken, tuzakları anlatmıştım
Bir çerçeve çizmiştim, şahsında genç kızlara
Şartlandım kötülükleri önlemeye
Çalıştım gençlere yön vermeye.

Değişmedi, değişmeyecek, değişmez duygularım
Değişen yaşım, tecrübem, kaygıların
Olmam gereken yerde, oldum
Almam gereken dersi, aldım
Hayat dikenli bir tarlaymış
Anladım.
Sevinçlerinize katıldım.
Hüznünüze ağladım.

İsteklerinize cevap veremedimse
Akranlarınız sizi geçmişse
Peşin hüküm verme
Kızım beni suçlu görme

Sen ilgisiz diyerek açıklarken, öfkeni
Birde suçlamaya çalışırken, beni
Ben tecrübe penceresinden bakıyorum hayata
Sen hayal alemine dalıyorsun.
Hayat böyle sanıyorsun.
Aynı değil gördüğümüz manzaralar
Anlamıyorsun.

Senin pencerende bulutlar pembe
Denizler dalgasız, sular masmavi
Benim pencerem sisli
Bulutlar kapkara tecrübelerimde
Umut denizinim dalgalı
Hayat maratonu çetin
Aylaklıktan,aymazlıktan
Aç gözlü doymazlıktan
Korumak istedim seni.

Tecrübelerimi genç beyinlere nakşetmeliyim
Bunu, önce çocuklarımda denemeliyim
Temiz ahlak vermeliyim
İyiyi benimsetmeliyim
Doğruyu göstermeliyim
Geçemem tecrübelerimden
Yaşayarak öğrendim ben
Seninle aynı manzarayı göremem.
Sen haklısın diyemem
Arzulara cevap verememem
Ne olur peşin hüküm verme
Beni kusurlu görme.

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Buna tahammül edemem.

111
İhtiraslar uğruna kirletemem mazimi
Bozamam dengelerimi
Esirgemem sizden asla
Veririm verebildiklerimi
Çalmadım,çalıştımsa
Onurlu kalmak için.
Yoksulluğa alıştımsa
Şerefli olmak için.
Hak yemedimse
Hakkı gözettimse
Haksızlığı kabullenmedimse
Arsızın önüne set çektimse
Zorluklara göğüs gerdimse
Dürüst oldumsa
Mert kaldımsa
Size onur vermek için.

Arsızların koluna girseydim
Hırsızlarla ortak olsaydım
Dürüstlükten nasıl söz edecektim
Mertlik onurunu nasıl verecektim
Gizlemek zorunda olurdum geçmişimi
Yoksul aile çocuğuyum diyemezdim.
V1
Yaşantınız lüks olsaydı
Fırsatçılar çevrenizde dolansaydı
Yağcılar yaltakçılar bulunsaydı
Bana da
Harcamaların hesabı sorulsaydı
Bu hesabı veremezdim.
Alnım açık yüzüm ak diyemezdim
Göğsümü gererek yürüyemezdim
Yüzsüzlükte edemezdim
Size karşı yalanda söyleyemezdim
Şereften, haysiyetten, onurdan söz edemezdim
Ne olursun yavrucuğum
Gel peşin hüküm verme
Hayatı iyice anla
Sözünü o zaman söyle.

Yusuf Değirmenci 3

15---muhtacım Ey dostlar

Şefkatle elime uzanan ele
Seviyorum diyen bir tatlı dile
Sevdama karşılık veren gönül e
.....-Muhtacım ey dostla bulamıyorum
.....-Onsuz yaşamdan tad alamıyorum

Gönüller fetheden bir tatlı söze
Bakışlarda sevgi olan bir göze
Gamzeler oluşan bir güler yüze
.....-Muhtacım ey dostla bulamıyorum
.....-Onsuz yaşamdan tad alamıyorum

Gel diye çağıran,çağırsam gelen
Benimle yaşayan benimle olan
Benimle ağlayan benimle gülen
.....-Muhtacım ey dostla bulamıyorum
.....-Onsuz yaşamdan tad alamıyorum

Öl derse uğruna öle bildiğim
Kal derse bir ömür kalabildiğim
Aşkıma karşılık alabildiğim
.....-Muhtacım ey dostla bulamıyorum
.....-Onsuz yaşamdan tad alamıyorum

Bir derman bir ilaç yalnızlığıma
Bir güven bir umut duyarlığıma
Bir ses bir fısıltı kulaklarıma
.....-Muhtacım ey dostla bulamıyorum
.....-Onsuz yaşamdan tad alamıyorum

Yusuf Değirmenci 3

15---ne İyi Olurdu

Ruhumdaki sıkıntılar
Gitse, ne iyi olurdu
Düşenin elinden,insan
Tutsa, ne iyi olurdu

Yaşamak olmazdı zahmet
Hiç yaşanmazdı hezimet
Herkes insanlığa hizmet
Etse, ne iyi olurdu

Olmazdı hiç kimse asi
Yenebilsek ihtirası
Dünyada çıkar kavgası
Bitse, ne iyi olurdu

Ne köle olur ne ağa
Çare bulunsa yokluğa
İnsan huzurla yatağa
Yatsa, ne iyi olurdu

Atsak nazar gözlerini
Görsek sevgi izlerini
Söz verenler sözlerini
Tutsa, ne iyi olurdu

Yusuf Değirmenci 3

15---polise Sor Polise

Direk,direk dikilmek geceler boyu
Uykusuz,yorgun ve bitkin
Çat,çat ayazlarla boğuşmak
Bilir misiniz ne demektir?
Sen anlayamazsın
Polise sor, polise.
Gün gelir polis gerekir herkese

İmkansızlıklarla hizmet etmek millete
Her gün dört saat feda etmek, sekiz saatten sonra
Enerjini bitirmek kutsal görev uğruna
Ve karşılığını alamamak
Bilir misiniz ne demektir?
Sen anlayamazsın
Polise sor,polise.
Birazcık kulak ve bu sese

Emek,emek enerji harcamak
Uğraş vermek kanunsuzlara karşı
Suçluların korkulu rüyası olmak
Huzuru korumak
Düzeni sağlamak
Ve
Feda edilmek bir hiç gibi
kanunsuz emirlerle suça yönetilmek
Direnememek emirler karşısında
Maşası olmak iktidar yalakası idarecilerin
Emeğin karşılığını alamamak
Tadamamak bir ilginin sıcaklığını
Ezilmek kompleks ler içerisinde
sokalarda taşlanmak
Hakaretlere uğramak toplantılı meydanlarda
Hakir görülmek kapılarda
Bilir misiniz ne demektir?
Sen anlayamazsın
Polise sor,polise.
Yok olsun olumsuz düşüncelerin
Kalksın içinde ki vesvese

Yusuf Değirmenci 3

15---saatler Gülecek Gafletimize

Hayatın su gibi akışına kapılmışız
Kaptırmışız kendimizi gafletin girdabına
Eğleniyoruz yıl başların da, düşünmeden
Zaman sabun misali kayıp giderken elimizden

Unutmuşuz geçen senelerin götürdüklerini
Unutturmuş yeni yılın eğlenceleri.her şeyi
Bir umutla giriliyor yeni yıla kedersiz
İnsanlar eğleniyorlar gelecekten habersiz
Hayırlar dileniyor hayırlar getirsin deniyor
Yeni yıl neler getirecek insanlığa
Bilinemiyor.

Bir yıl daha yitirilecek insanları yaşamlarından
Bir yaş dahah ihtiyarlıyacak yaşlılar
Çocuklar bir yıl daha yaklaşacaklar gençliğe
Gençler bir yıldaha adım atacaklar yaşlılığa
zaman geri dönmeyen sermaye olarak harcanacak
İnsanlık bunun hiç farkına varmayacak
Düşünürler, kaybolan yıllara ağlayacak
Gaflet yay'ına tembellik okları takılacak
Tembellik oklarına zaman hedef tahtası olacak
Ölümüne atılacak. oklar zaman tahtasınna
Hiç kimse aldırmayacak

Seneler akrebin ucunda dolaşarak eriyecek
Aylar yelkovanla gezerek tükenecek
Geçen senelere bir sayfa daha eklenecek
Saatler çaldığı zamana sevinecek
Gafletimize gülecek.

Kaybaolan yıllar zarar olarak yazılacak
Hanemize
Saatler gülmeye devam edecek
Gafletimize

Yusuf Değirmenci 3

15---sar Sevgi Dolu Kollarını Anneciğim

Göğsünde uyumak istiyorum
Yadsıyorlar.
Sevgini özlüyorum
Kınıyorlar.
Uykumda seni sayıklıyorum
Gülüyorlar.
Döşünde yaslanıp,korkularımı yenmek istiyorum
Anlamıyorlar,bilmiyorlar
Göster duyarlılığını
Sar sevgi dolu kollarını anneciğim
Sar sevgi dolu kollarını.

Yaşım elli olsa da, küçüğüm senin gözünde
İsmimi duysan ah yavrum dersin
Sen annemsin
Benim seni özlediğimden daha çok,
Sen beni sen özlersin
Sevgi dolu kollarınla sarmak istersin
Koy ortaya analağını
Sar sevgi dolu kollarını anneciğim
Sar sevgi dolu kollarını

Kimse yadsımasın annemin sevgisini
Bastır döşüne,uyut göğsünde
Büyüdüğümü biliyorum
Korkularımı yenemiyorum
Korkularımda büyüyor
Yenemiyorum korkularımı

korkma diyerek teseeli ediyorsun
Biliyorum sende korkuyorsun
Söyleyemiyorsun

Afkanistan da kan
Bosna hersekte kan
Karabağda kan
Irakta kan
Filistinde kan
Nasıl korkmaz bunları gören insan

Bir emperyalist güç saldırdıkca saldırıyor
Ölüm makinalarına ne canlar aldırıyor
ne günahıvardı o masum çocukların
hedefi olmuşlardı topların
havada ölüm saçan tayyareler
karada süngü takmış piyadeler
Tanklar yaka yıka yürümekteler
Dün ya devleri seyretmekteler
Övünmakteler

güvenim kalmadı yarınlara
Kaçıyor uykularım, yalnız akşamlarda

Bu yüzden yatağımda ağlıyorum
Bu sebepten seni arıyorum
Hissettir varlığını
Sar sevgi dolu kollarını anneciğim
Sar sevgi dolu kollarını

Sen filistinili bir ana gibi sar
Ben filistinili bir çocuk olayım
siyonist mermiler alırken canımı
parçalarken kolumu bacağımı
aç bana annneciğim
Aç bana kucağını
Nasıl olsa göremiyeceğiz yarını
Sar sevgi dolu kolalarını anneciğim
Sar sevgi dolu kollarını

Yusuf Değirmenci 3

15---sen Yoksan Benim Dünyam da

Gidişinle sadece seni yitirmedim ben
Güvenimi kaybettim kendime
Nefret etmeye başladım benliğimden
Tiksinmeye başladım kendimden
Yaşama umudum kalmadı
Sevme tutkum yok oldu,
Düşünce ufkum karardı
Gidişinle seni yitirmedim sadece
İnsan olduğumu bile hatırlamaz oldum
Aklımı mantığımı da yitirdim
Seninle birlikte

Sensiz buralarda barınamam
Gayrı duramam bu kahrolası yerlerde
Şefkatle okşamıyor saçlarımı rüzgar artık
Sevgiyle bakmıyor gözler bana
Kokular hoş gelmiyor burnuma
Duygularım sürüklendi gitti peşinden
Hasretini çeke çek benliğimi bitirdim
Sevginle birlikte

Dünyayı cehennem etti terk edilişim
Coşan ırmakları dert olarak akıyorlar yüreğime
Engin denizleri efkarımın barınağı
Dağlarında esen rüzgar sessiz çığlığım
Umurumda değil gayri sevgiden söz eden diller
Yalnızlık cenderesi sıkıyor hiç durmadan
Çaresizim.sessizim

Seni düşüne, düşüne tutkularımı tükettim
Duygularımı bitirdim gelir diye bekleyerek
Sen gelemedim gelmedin
Sen yoksan benim dünyamda
Ne yaşamayı isterim sevgisiz
Ne de dünyayı sensiz

Şair Yusuf Değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

15---sence Hata mı

Hatalı diyerek suçluyormuşsun
Söylesene sevmek sence hatamı
Selam götürene kızıyormuşsun
Hatırını sormak sence hatamı

Vaz geçsin diyerek haber salmışsın
Anladım ki mektubumu almışsın
Demek hala beni anlamamışsın
Sevgini istemek sence hatamı

Sevmek nasıl tutku anlayabilsen
Hayallere dalsan rüyada görsen
Bir buket çiçekle kalbimi versem
Böyle hayal kurmak sence hatamı

Dünyadaki gerçek hayatımsın sen
Şansımsın,bahtımsın,kısmetinsin sen
Düşüncem,amacım,muradımsın sen
Seni sahiplenmek sence hatamı

Yusuf Değirmenci 3

15---sevinirim

Gönüllerden kin ve nefret
Sökülürse sevinirim
Husumet yerine sevgi
Ekilirse sevinirim.

İnsanlık fetheder arşı
Çalınsa doğruluk marşı
Haklılar,haksıza karşı
Dikilirse sevinirim.

İnsanlar tutar dilekler
İnsanlık huzuru bekler
Bükülmez denen bilekler
Bükülürse sevinirin.

Kalksa kötülük korkusu
Arz ettiğim bu doğrusu
Yanan bağırlara soğuk su
Dökülürse sevinirim.

İyiye olsa adaklar
Aranıp alınsa haklar
Huzuru bozan odaklar
Yıkılırsa sevinirim.

Yusuf Değirmenci 3

15---silleler Vurulsa da Başıma

Silleler Vurulsa da Başıma

Ayak uyduramadım zamana
Dişli olmadım çıkar çarkın da
Sevgi ile davrandım muhataplarıma
Hedef oldum nefret dolu bakışlara
Ohlar çekildi düşkünlüğüme
İstenmeyen insan ilan edildim
Sakıncalı gösterildim

Kendi kendime soruyorum·
Tek kabahatli ben miyim?
Yazık sanan cümleler dökülüyorsa dudaklardan
Gülünüyor çaresizliğime
Beni bu hale getirenlerin
Hiç mi hatası yok

Hak yiyenlerin günahı yok mu
Kurbanı hep biz oluruz öfkelerin.
Başarıma iyi niyetim engelse
Kadere benliğim yem diye verilmişse
Bana reva görülüyor acılar
Bir şefkatli el okşamıyor gururu
Sevgi ile uzanmıyor eller
Hak veriyorum isyanıma
Haklı görüyorum kendimi

Tüm kabahatlerim le ayakta kalmalıyım
idealimin şövalyesi olmalıyım
Silleler vurulsa da, başıma
Hakkımı alana kadar.
Adalet gelene kadar.
Devam etmeliyim savaşıma.
Yusuf Değirmenci 3
Kayıt Tarihi : 6.6.2008 22:53:00
Şiiri Değerlendir

Yusuf Değirmenci 3

15---sorma Bana

Seni anlamıyorum
Bu soru'nun amacı ne
Bilmiyorum sorma bana
Sorma bana geçmişi.
Unutmak istiyorken
Hatırlatma maziyi.

Ağlıyorsun deme bana
İnan ağlamıyorum.
Akıyorsa göz yaşlarım
Alışkanlıktandır.
Sızılar varsa vücudumda
Yaralarıma tuz ekildiğinden,
Aşırı sıcaklık varsa tenimde
Küllenen ateşin alevlenişindendir.

Ayıramıyorsam sıcağı,soğuktan
Atmak istemiyorsa, nabzım
Kapanıyorsa gözlerim
Bağlanıp kalmışsa kolum
Yıkılmışsa umudum
Terk edilmiş oluşumdandır.

Yusuf Değirmenci 3

15---sorunlar Takılır Durur Akılma

Sorunlar takılır durur aklıma
Sorsam cevapları verilmiyor ki
Olanlarında farkındayız biz amma
Gerçekler ortaya serilmiyor ki

Böyle mi olmalı, bir adil seçim
Sen aday değilsen fakirlik suçun
Günden güne zorlaşıyorken geçim
Yoksulluk zinciri kırılmıyor ki

Parası olanlar mebus olacak
Kendi çıkarına karar alacak
Bunun adı demokrasi olacak
Gerçek demokrasi kurulmuyor ki

Yoksul için çıkmayacak yasalar
Çoğunlukta çoğalacak tasalar
Bir tarafta dolar iken kasalar
Kimse sorunlara eğilmiyor ki

Temsilciler düşünecek parayı
Çalacaklar yoksullara karayı
Böyle,böyle açıyorlar arayı
Sonra bir arada durulmuyor ki

Önce sol'du,sağ'dı şekil değişti
Şimdi zengin,fakir fikri yerleşti
Sırtımızdan bunca tecrübe geçti
Bunlardan da hiç ders alınmıyor ki

Yine birbirine düşecek gençler
Yine çarpışacak kurulan güçler
Sonunda çoğalıp dolacak hiçler
Yine bir noktaya varılmıyor ki

Yusuf Değirmenci 3

15---suçum nedir diye sordum öğrendim

Yıllar yılı suçum nedir diye sordum öğrendim
İki büklüm dört kat, olanlardan, değilmişim
Çıkar için üstlerine dalkavukluk edemedim
Cemiyete zehir saçan, yılanlardan, değilmişim

Hisse senedim olmamış, çıkar ortaklığında
Hile,hurda bulunmamış kefem de kantarım da
Kurt koyuna,kartal leşe,saldırdığı anlarda
Masum kuzu parçalayan, sırtlanlardan, değilmişim

Ufacık bir ihmal ile, milyonlar çalınır giderken
Perdenin gerisinde, pazarlıklar olur giderken
Bencillik sinsi,sinsi Onuru gölgeler giderken
Düşkünlerin haline, gülenlerden, değilmişim

İnsanlığı uçuruma sürüklerken ihtiraslar
Ben hep mazlum yanında kalarak tutmuşum yaslar
Meğerse güçlülere vermek gerekirmiş paslara
Namert ile beraberce, olanlardan değilmişim

Adalet dağıtan eller,yetkiye güç veriyormuş
Aşılmaz denen engeller, hileyle devriliyormuş
Madrabazlar,her zaman güçlüye güveniyormuş
Safımda bunlara yer, verenlerden değilmişim

Benim suçum huzurlarda sekiz büklüm olmamak mış
Aklım var idrakım varken onurumla yaşamakmış
Aç kalmış kurlar misali kuzu parçalamamak mış
,Arsız, hırsız, namertler le çok mücadele vermişim

Yusuf Değirmenci 2

Yusuf Değirmenci 3

15---tarih Tekerrür Etmemeli

Tarihi yazanlar yalan değilse
Tarihin her devrinde sayfalar kanlı
Çin setinin yapılmasına sebep hun akınları
Otuz yıl sürdü Kar taca savaşları
Daha sonra Anadolu'ya yapılan haçlı akınları

Bitmedi bitmiyor bitirilmiyor
Birinci dünya savaşı kaç can aldı
İkinci dünya savaşı ne kadar kan akıttı
Emperyalizmin sömürüsü hiç bitmedi
Esir milletlerin özgürlük savaşları başladı
Dünya kan deryasına döndü ne için, niçin
Kimler öldürüyor kimler ölüyor kimin için

Çanakkale de yaşandı şanlı direniş
İstiklal için kan deryasına döndü Anadolu
Savruldu Anadolu evladının kafası kolu
Bir imanlı direnişten sonra açıldı istiklalin yolu
Ulu önde Atatürk'ün önderliğinde
Çumhuriyet kuruldu
Özgürlük şarkıları sardı yurdu

Doksan yolda problemler bitmedi
Sorunlar çözülemedi
Bir şeyler yapılmalı
Yeni adımlar atılmalı
Yıkılmalı ihtiraslar
Yok edilmeli öfkeler
Ayrılıklar kaldırılmalı
Eller tokalaşmalı
Dargınlar barışmalı
Siyasiler hizmet için yarışmalı
Ateş çemberi içine atılırken orta doğu
Bizim ülkemize kıvılcımlar sıçratılacak
İnsanlık kendi kendinitüketti asırlar boyu
Yine aynısı mı olacak

Problemler çözümlenmeli
Sorunlar yığın,yığın olsa da
Sorunlardan kimse ürkmemeli
Çözümler üretilmeli.
Çözümlere yeni çözümler eklenmeli
Düşüncelerin ufku genişletilmeli
Aksaklıklar belirlenmeli
Hatalar düzeltilmeli
Yeni bilgiler edinilmeli
Tarih tekerrür etmemeli
Tekerrür engellenmeli.
Bu ihtiraslar engellenmezse

Bencillikler karşısında direnç gösterilmezse
Tarih tekerrür edecektir

Yine canlar alınacak
Tarih tekerrür edecektir
Yine canlar alınacak
Yine kanlar akacak
Yine ocaklar sönecek
Ağlayacak analar yürekleri yana- _yana
İnsanlar kötülük edecek insana

Yusuf Değirmenci 2

Yusuf Değirmenci 3

15---tavında Dövülen Demirdir Memur

Tavında dövülen demirdir memur
Bir demir ustasıdır siyasetçi
Bürokrat elinde çekiçtir
Siyasi elinde demirdir memur
Usta şekil verebilmek için Demire
Usta çekici vurur
Demir yumulur.
Körüktür eldeki iktidar gücü
Örstür yetki veren kanunlar çünkü
Memur renkten renge girsece
Kızarsada körüğün üflediği korda
Yanmaya mecbur edilmiştir memur burda

Demir ustası çekiç elinde
Kızgın Demir'in peşinde
Çekiç vuruldukca Demire
Eğil denir eğilir
Bükül denir bükülür
Kıvrıl denir kıvrılır
Siyasi ustanın elinde memur şekilleniverir
.
Kanunu bilmemek mazeret değildir
Denilir
Kanunların uygulaması istenir
Yağ çekip yararlanmasını bilenler
Terfi ettirilir
Payeler verilir
Dokunulmazlık zırhı giydirilir
Koruma şemsiyesi altına alınır
Kanunların verdiği yetkiler ki
Çekiç altında ki örs gibidir

Eğitilir
Öğütülür
Yetiştirilir
Pekiştirilir
Pişirilir şişirilir
KUllanulacak kıvama getirilir
Halkın üstüne yürüme emri verilir
.Sicillerde benliği sorgulanır
İkazlarda güzellikler silinir
Azarlamalarda görürsünüz özelliğinizi

Usta vurur
Demir yumulur.
Yetkili çekiç başında durur
Yıllar ömrü süpürür gider
İşler böyle yürür. olurken heder
Memur demir yıllarını veirir
Yaşlandın,kirlendin denir
Aşındın paslandın denir
Gün gelir atılıverir

Hurda yığını emekliliğe
Memur demir

Yusuf Değirmenci 3

15---tek kazancım düş kırıklığı oldu

Yaşamak için didindim, uzun yıllar boyunca
Sürüm,sürüm süründüm çetin yollar boyunca
Hece,hece söylendim, tatlı diller boyunca
Benim bütün kazancım, düş kırıklığı oldu

Yatak,yatak hastalandım değen nazarlar gibi
Dilim,dilim biçilmişim keskin hızarlar gibi
Elden ele sallandım tavlada zarlar gibi
Benim bütün kazancım, düş kırıklığı oldu

Köşe,köşe itilmişim kuralcı oynanan oyun
Boyun bükmek işim değil, değişmez böyle huyum
Dalgalara siper oldu dövülür durur kıyım
Benim bütün kazancım, düş kırıklığı oldu

Haksızlığa kurban oldum sırdır içimde saklı
Emellere alet oldum ben haksız hayat haklı
Hep hatalısın dediler zengin adaleti farklı
Benim bütün kazancım, düş kırıklığı oldu

Kime desem, derlerimi,kimlere döksem içimi
Bilmiyorum söyleyen yok kabahatimi suçumu
Ölçtüm biçtim olmadı, tutturamadım açımı
Benim bütün kazancım, düş kırıklığı oldu

Yusuf Değirmenci 3

15---tutumlu Olsak

Sevgi bahçesinin goncalarını
Dereriz, birlikte tutumlu olsak
Yarına mutluluk umutlarını
Veririz,birlikte tutumlu olsak

İktisatla artırılır verimler
Döviz olur üretilen ürünler
Aydınlık,sevinçli,mesut yarınlar
Sunarız, birlikte tutumlu olsak

Erdirir tasarruf bizi kemale
Sağlam bir yapıya,sağlam temele
Varılması zor sanılan emele
Ereriz,birlikte tutumlu olsak

Yaratırız çalışarak bolluğu
Yok ederiz yuvalardan yokluğu
Yokluğun verdiği umutsuzluğu
Kırarız,birlikte tutumlu olsak

Kazanç çalışanın teri emeği
İş,emek artırır verimliliği
Yurdun her yerinde ağır sanayi
Kurarız, birlikte tutumlu olsak

Akar suyla dinamolar döndüğün
Karanlık kentlerin aydınlandığın
O canavar enflasyonun indiğin
Görürüz, birlikte tutumlu olsak

Doğar ufkumuzda umut güneşi
Donanır okulla ülkemin döşü
Cahil kafalarda ilim ateşi
Oluruz, birlikte tutumlu olsak

Mağduri der gerçek budur biline
Uyalım tasarruf tedbirlerine
Minnetle uzanan namert eline
Vururuz, birlikte tutumlu olsak

Yusuf Değirmenci 3

15---umutlar Diri Olmalı

Allah'ım ne zaman biter sorunlar
Gözler doymaz,doysun yeter karınlar
Güven vermelidir bize yarınlar
Umutlar yeşerip diri olmalı.

İnsanlar sıyrılsın artık kederden
Karanlıklar ürkmelidir seherden
Temizlensin dünya kötülüklerden
Düşünceler temiz duru olmalı.

Zaman akıp gider hayhuyla,vay la
İdaaller gerçek olur mu böyle
Gelecek, bir kabus olmasın şöyle
İnsanlar çalışkan arı olmalı.

Karanlık kafalar aydınlatılsın
Ölen giden, eser versin, anılsın
Ne hakir görülsün,ne horlanılsın
İnsanlık içinde yeri olmalı.

Toplumda herkese edilsin hürmet
Vazife kimseye olmasın zahmet
Kutsaldır vatana,millete hizmet
Hizmetler çarçabuk seri olmalı.

Dünyada var olan ganimetlerden
Yarar sağlanmalı bu nimetlerden
Ruhlar arınmalı art niyetlerden
Kalplerde doğruluk nuru olmalı.

Aile kutsaldır kutsal evlilik
Üreme gereği bir beraberlik
Özel hayat için haktır gizlilik
Elbet her insanın sırrı olmalı.

Ulusların var bayrağı ve marşı
Hukuku çiğnerse bozarsa kişi
Birlikte savaşıp kötüye karşı
Onu yargılayan biri olmalı.

İnsanlık hakimi ise evrenin
Olsun savunması düşüncelerin
Hakkı verilmeli emeğin, terin
Herkesin varlığı,varı olmalı.

Hazır olsak özveriyi sermeye
Tanık olsak mutluluğu görmeye
Kitle,kitle bu amaca ermeye
Gönül vermiş koşan sürü olmalı.

Olmalı insanda vicdan ve vakar
Mutlak korunmalı namus, haya, ar

Üreme tutkusu her canlıda var
Herkesin sevdiği yari olmalı.

Yusuf Değirmenci 3

15---üç Günlük Ömürde

Dikenli yollarında yürürken yaşamın
Farkına varmadan ömrünü tüketeceksin
Sineni zorluklara gereceksin
Gerçeği fark edeceksin.

Yıldırmayacak hiçbir şey seni
Zorluklardan yılmayacaksın
Açlığa alışacaksın
Yoklukla tanışacaksın
Sıcağa, soğuğa,dayanacaksın
Hayatın acısına alışacaksın
Tatlısını tadacaksın
Yaşamın cefasını, sefa gibi göreceksin
Mutsuzluğunda, mutluluk arayacaksın
Böyle iyimser olduğun gün
Zorluklara direndiğin an
Mücadele verdiğin zaman
Doğduğun gündür.

İmkansızlıkları yok etmekse gayen
İnanılmazı yaratmaksa çaban
Sevgiyi nadide çiçek gibi kollarsan
İyiye,güzele yönelirse, gayretin
Kelebek kanadı kadar zarifse duyguların
Böylesi bir savaşta ayakta kaldığın gün
Yaşadığın gündür.

Karamsarlığa esirse, ruhun
Neme lazımsa, alışkanlığın
İçki kadehleri sığınağınsa
Kadere karşı bükükse, boynun
Yitik umutları aramanın zor geldiği gün
Dirilecek umutların, benliğinde öldüğü gün
Seninde öldüğün gündür.

Hayatı anlatmak mümkün üç kelimeyle
Tanışmak, alışmak, savaşmak
Ömrü de üç merhale tamamlar
Doğacaksın, yaşayacaksın, öleceksin
Hayatı böyle algılayıp
Böyle benimseyeceksin.

dost kalemlerden

Sen yaşam savaşında bir komandosun
Korkuyu yüreğinden silip atacaksın
Eğriyi doğruyu şaşmadan bileceksin
Bir ömür doğrunun yanında olacaksın..Talat Semiz hocamdan

Yusuf Değirmenci 3

15---var Etmemiz Gerek

Amaç, hizmetse insanlığa
Sıyrılarak bana neci düşüncelerden
Olumsuzluklara göstererek tepkimizi
Yoksa yüreklerde merhamet
Merhametsiz yüreklere merhameti ekerek
İnsafsız zihinlere insafı yükleyerek
Yıkmamız gerek acımasızlığı
Uğramadığı yerlere şefkati getirerek
-Vakarı var etmemiz gerek.

Gerçekler suskun dudaklarda gizlenmesin
Panzehir olmasın yutkunduğumuz acılar
Yokluklarla savaşarak yokluklar arasında
Koruyarak namus denen ziyneti
-Arı var etmemiz gerek.

Zorlukları yenmek için ise çare arayışlar
Katar, katar feryat yüklense de,bedenlerimize
Gülmeyi çok görmeyelim, çehrelerimize
Reva görmeyelim, yaşları gözlerimize
Göz yumucu olmayalım, yapılan çirkefliğe
Gerek yok haykırmaya anlayabilen için
Anlamayanlara anlamaları için
-Anlatacakları dili var etmemiz gerek.

Alnımızda çizgi olsa da, acılarımız
Umutlarımız boğulsa da, hıçkırıklarla
Feryatları duymayan tıkalı kulaklara
Ekranlarda huzur haykıranlara
Yalanları yüzlerine vurarak
Göstererek tepkimizi
Duyurarak sesimizi
Birlikte haykırarak
Kuvvet var etmemiz gerek.

Yusuf Değirmenci 3

15---varlığın Ruhuma Yerleşti Gitmez

Evreni eline versem kar etmez
Seni anlatmaya kelime yetmez
Varlığın ruhuma yerleşti gitmez
Sökmek istesem de sökemiyorum

Sırça bir yürektim kırılan oldum
Toplanmak yerine dağılan oldum
Aşkın girdabında boğulan oldum
Çıkmak istesem de çıkamıyorum

Üzüntü veriyor sensiz olmak sağ
Beni sana bağlar sevgi denen bağ
Dönüşüme engel gurbet denen dağ
Yıkmak istesem de yıkamıyorum

Yusuf Değirmenci 3

15---vur Demirci

Vur çekici demirci
Öfkeyi bağrından söker gibi vur.
Ez demiri demirci
Zulmeden başları ezer gibi vur.
Kır kelepçeleri kollardan
Kır yasak levhaları
Kır ki!
Yarınlardan
Umut aksın
.....Bilinç aksın
.....Şevk aksın.

Yarınlar gülistan olsun istiyorsan
Mezar olmasın diyorsan torunlarına
Vurman gerek.
Çileye,yasağa, haksızlığa
Göğsünü germen gerek.
Ölenlerin hesabını sorman gerek.
Senden yarınlar için ne istenirse
Yüksünmeden vermen gerek.
Bir gün ozanlar yazarlar destanını
Öfkene gem vurman gerek.
Umut uğruna
.....Aydınlık uğruna
,,,,,,,,,,,,,,,Yarınlar için
Sabırlı olman gerek.
Davanı sahiplenip
Destek olman gerek.
Tek bir yumruk
.....Tek bir yürek
.....Kalman gerek.
İşte o zaman
İlletler bize vız gelir vız
Gelemez üstümüze
Asla gelemez düşmanlarımız.

Yusuf Değirmenci 3

15---yalnızlık

Yalnızlık
Cendere misali sıkar insanı
Etrafın kalabalıklarla dolsa da
Çevrende hatır sornayanlar olsa da
Nasılsınız demeyen
Kimselerle paylaşılmıyor

Dört duvar arasında bir ses arar kulaklar
Bir suluet bulmaya çalışır gözler
bulamazlar
Ve
Yalnızlığına sarılamazlar
Bir kişiyi galip gelir
Yarışamazlar

Yalnızlık
Görünmez hissedilir
Mağlup edebilmek için
Dost gerek
Yoldaş gerek
Seven bir yürek
Sırdaş gerek.
bunlara kavuşunca
Sarılırız sevinerek
Ölene kadar

Yanlızlık
İki kişiye mağlup olur
Yeniligiyi tadar

Yalnızlık
cendere misali
Sıktıkça sıkar
Dumansız ateştir
Sinsi.sinsi yakar.

Yusuf Değirmenci 3

15---yarınlar Eseriniz Olmalı

İyi niyetleri hançerle memeli ihtiras
İhtiras,fezanın fethi için olmalı
Güzele doğru koşmalı hüsnüniyet
Çiçek,çiçek donanmalı insan sevgisi
Umut fidanı dikilmeli çaresiz bahçelere,
Sevgi tarlalarında boy,boy olmalı sevi
Acılar yok edilmeli
Acımak sökülmeli yüreklerden.
Özlem dolu bir ömrü olmamalı
Arzu girdabında boğulmamalı insan

Sinelerde yer verilmemeli öfkelere
Dünya cennet yapılmak isteniyorsa
Uyulmalı tek bir yürek çağrılarına
Uyulmalı doğruluğa
Doğruluk mihenk taşı olmalı,
İnsana,insanlığa

Sunulmalı haklının hakkı
Kim olursa olsun ölen,
Dünyadan o meçhule giderken
Elinde bir demet sevgi taşımalı
Bunlar mutlak olmalı,
Bu emele ermeliyiz
Fethedilmeli uzay,
Feza paylaşılmalı
Bu mutlaka yapılmalı
Yapılmalı başarılmalı
Yarınlar sizin eseriniz olmalı.oğul
Yarınlar sizin eseriniz olmalı

Yusuf Değirmenci 3

15---yarınlar Umut Dolsun

Tembellik ruhunuzu esir etmesin
Zihinler yaratmak için düşünsün
Düşünsün çözmek için problemleri
Tembellik işsizliği
İşsizlik aşsızlığı getirmesin.
Güzellik yaratılmak isteniyorsa
El ele verilsin
Kaldıralım kabus çaresizliği
Hepimiz için yarınlara umut dolsun.

Bir lokma ekmek peşinde gidilir gurbete
Oralarda garipler inlemesin
Gariplik hissedilmesin
Çaresizlik avuç açtırmasın yoksula
Garip kaderine terk edilmesin.
Kimsesizlerle dolmasın sokaklar
Sokak çocukları bankamatiklere sığınmasın
Neden onlarında bir sıcak yuvası olmasın
Onlara da yarınlar umut dolsun

Toplumun yararına gösterilsin gayretler
Sorunlar hep birlikte çözülsün
Çabalar olmasın nefsimiz için
Gurbet sebep gösterilmesin
İnsancıl duygular
Gönüllere serpilsin.
Çabalar üzüntüleri yenmek için gösterilsin
Kara bahtı aka çevirmek olmalı hedef
Hepimiz birimiz
Birimiz hepimiz için
Yarınlar umut dolsun.

Hastalar atılmasın hastanelerden
Yada para uğruna rehin tutulmasın
Eller şefkatle uzansın yoksula
İğreti bakışlar kırmasın yoksul gururu
Sessiz çığlıklar duyulsun,duyurulsun
Silelim zihinlerdeki umutsuzluğu
Kaldıralım yoksulluğu
Kardeşimiz,eşimiz,dostumuz için değil
Top yekunumuz için
Yarınlar umut dolsun.

Yusuf Değirmenci 3

15---yaşıyorum Hüsran Hüsran

Duygu
Dumura uğramış insanlıkta
Ciğerler acıların ateşinde dağlı
Gözler çekintileri anlatır ağlamaklı
Gerçekler, suskun bakışlar içinde saklı
Yasaklar, söylemeye engeldir
Engeldir baskılar kuram,kuram

Bela
Örümcek olmuş beynlerde
Ağ örmüş her yanımıza
Sarmaşık olmuş çevremizde
Sarıp sarmalamış dolam,dolam.

Umut
Gün batımları gibi kara
Söndü, sönecek son ışıltı
Çile katarına yenileri eklenmekte
Feryatlar arşa yükselmekte
Bazı vicdanlar sızlamazken zülme
Bulutları delmekte buram,buram.

Acılar
Benliğimizi kemiren fare
Ben acılara yem olan biçare
yüreklerde ki kor dağlıyor bağırları
Saçılmış cansiz bedenler sere serpe
Saçılmış param parşa
dağılmış harman,harman.

Keder ile doludur yürekler
Tıklım,tıklım içimiz kan ağlıyor
Bu mu olmamalıydı insanlığın duygusu
Hiç gitmeyecekmi ezilenlerin kaygısı
öylemi devam edecek hayatın şekli,biçimi
Aydınlatan olmadı bizi
Diyenler olmadı günahımızı
Ne idi kusurumuz,
Ne idi suçumuz
Yaşıyoruz hüsran,hüsran.

Yusuf Değirmenci 3

15---yerli Malı

Madenler kaynıyor, emek pişiyor
Fabrikalar çatır,çatır işliyor
Yurdunu sevene görev düşüyor
..... Milletimin emeğidir teridir
.....Herkes yerli malı üretip, yemelidir

Bu toprağı didik,didik eşerek
Emek verip terimizi dökerek
Ekin,tütün,pamuk,haşhaş, ekerek
.....Milletimin emeğidir teridir
.....Herkes yerli malı üretip yemelidir

Sivas,Ladik,Isparta dır halımız
Sığır,manda,koyun,keçi malımız
Üretmekten kaçmaz insanlarımız
.....Milletimin emeğidir teridir
.....Herkes yerli malı üretip, yemelidir

İpliğimiz,kumaşımız,bezimiz
Çalışmalı yaşlımız ve gencimiz
Anamız,bacımız,kızımız,gelinimiz
.....Milletimin emeğidir teridir
.....Herkes yerli malı üretip yemelidir

Yerli malı kullan yurtta kalsın paramız
Bu geri kalmışlıktan böyle kurtulmalıyız
Bizden ilgi bekliyor maden ocaklarımız
.....Milletimin emeğidir teridir
.....Herkes yerli malı üretip yemelidir

İlmik atsın kızlarımız halı başında
Dağda çobanımız olsun malı başında
Köylü bahçesinde beli başında
.....Milletimin emeğidir teridir
.....Herkes yerli malı üretip yemelidir

Teknoloji alıp geliştirilsin
Her cins mala bir standart verilsin
Hak edene hakkı hemen verilsin
.....Milletimin emeğidir teridir
.....Herkes yerli malı üretip yemelidir

Yusuf Değirmenci 3

15---yeterim Sanmıştım Kendime Kendim

Yeterim,sanmıştım kendime kendim
Harcadılar beni bittim tükendim
Yokuşa tırmandım inişten indim
Vallahi tiksindim gördüklerimden

Bin bir türlü derde, sokuldu başım
Ne sırdaşım oldu, neden yoldaşım
Felek ile oldu, benim savaşım
Fayda yok sevgiyi verdiklerimden
.
Dost bildiklerim hep, darbe vurdular
bana yapılanlar hep sır kaldılar
Bilenler sustular dilsiz oldular
Cevap yok yanına vardıklarımdan

Ben de dostluklarda yararı görsem
Aldatılıp dosttan zarar görmesem
Dostluk pazarına canımı sürsem
İlgi görsem dostluk kurduklarımdan

Herkese hürmetkar olmak istedim
Şerefli namıslu kalmak istedim
İnsanlardan biraz şefkat bekledim
Onlarsa zevk aldı vurduklarından

Cahil olan aydınlığa muhtaçtır
Dost olmaz çıkarcı gözleri açtır
Menfaat beklemek ona amaçtır
Bu cevabı aldım sorduklarımdan

Yusuf Değirmenci 3

15---zafer Hepimizin Olsun

Doğa insanlığın müşterek malıdır
Geleceğe bir altın tepsine sunulmalıdır
Enerji santralı aydınlatsın sokakları
Bacalar üretim için tütsün
Ama karbonsuz
İnsan, insanı tenkit etsin eleştirsin
Amma yalansız riyasız
Kirsiz çamursuz

Köyler kalkınsın
Olmasın yolsuz susuz
Şehirler olmasın mutsuz,
Yaşanmasın umutsuz
İnsanlar onurlu olsun
Onurunu korusun
Onurlu yaşasın korkusuz

Haysiyetler korunsun
Özgürlükler hukuk sınırını aşmasın
İnsan,insanlığını unutmasın
İnsanca yaşasın
Milletler, kardeş kalsın
Kardeşçe yaşamaya baksın
Bir dünya yaratılsın
Kansız savaşsız,

Dünya yemyeşil olsun
Cennet dünyada bulunsun
Doğa insanlığın müşterek malıdır
Geleceğe bir altın tepsine sunulsun
Sunulsun ki
İnsanlık huzur bulsun
Zafer hepimizin olsun

Yusuf Değirmenci 3

15---zavallı gönlüm aldanmış

Gözlerini gözlerime dikerek
Bakışlar doğruyu söyler diyordun.
Cilvenle benliğimi kuşatıyor
Gülüşünle gönlümü giriyordun.

Nerde ettiğin yeminler
Hani verdiğin sözler
Nasılda yanılmışım
Bakışlarında yalanmış
O yalan bakışlarına
Zavallı gönlüm nasıl aldanmış.

Yusuf Değirmenci 3

15---zenginlik ve saadet

ZENGİNLİK VE SAADET

Bir evet'i çok gördün evlenme teklifime
Yoksulluğum sebepse hayırdemene
Saadet sadece zenginlikle olmaz
Biliyorum bu devirde parasızda yaşanmaz
Saadeti parada aramamalısın
Fakirler, mutlu edemezler mi? Eşlerini
Onlar hissettiremezler mi sevgilerini
Biliyorum ben zengin biri değilim
Fakirim amma, mutlu ederim seni
Beş kuruşum olmasa da
Giderebilirim eksiklerini.

Üşürsen kış mevsiminin soğuk gecelerinde
Sarılır sıcaklığımla seni ısıtabilirim
Güzelleşmek uğruna allık süreceksen yanaklarına
Gelincikleri toplar allık yapabilirim
İstediğin kozmetiği alamazsam eğer sana
İç güzelliğine yeter bana
Yanaklarını öperek parlatabilirim

Belki siyah istersin kaşlarını
Sürme çekmek istersin gözlerine
Sürme alamazsam
Rimel bulamazsam
Benim göz bebeklerim siyah
Sana verebilirim.

Oje lazımsa tırnaklarına
Ruj istiyorsan dudaklarına
Benim kanım kırmızı
Damarımı keser akıta bilirim.

Caymana sebepse fakirliğim
Umutsuz yaşanmaz bilirim
Gücüm kuvvetim yerinde şükürler olsun
Çalışırım kazanırım gece gündüz demenden
Geçim sağlayacak kadar gelir getirebilirim
Sen benim yanımda olursan şayet
Ben zenginlerden de mutlu olabilirim.

Yusuf Değirmenci 3

16 Bende Yürek Hopluyor

Sarı saçlarını kaşın üstüne
Savurunca bende yürek hopluyor
Bilmem kavak yellerinin kastı ne
Yel vurunca bende yürek hopluyor

Eridim aşkından indim yarıya
Güzelliğin benziyor bir huriye
Peşinden gelirim dönmem geriye
Sen durunca bende yürek hopluyor

Mah. cemalin andırıyor güneşi
Bana unutturdun bacı kardeşi
Harlanıp duruyor sevda ateşi
Kavurunca bende yürek hopluyor

Tek arzum al beni dizinde uyut
Söylemesin kimse demesin unut
Hiç eksilmez artar bende ki umut
Var olunca bende yürek hopluyor

Yusuf Değirmenci 3

16--- Hatırla

Bir boşlukta gibiyim buna dayanmaz yürek
Ger sevda çarmıhına, hiç tepki vermeyerek
Aklıma düştüğümde hep okurum diyerek
Her gün bana bir mektup, yaz demiştin hatırla

Her gece rüyam-dasın, sana sevdam bitmiyor
Aklım sana takıldı, ne etsem kar etmiyor
Hayalimi doldurman artık bana yetmiyor
hayallerde yaşatmak,az demiştim hatırla

Bunca ısrara rağmen sükutun neden,niye
Bir gün sen benim için beste yaparsın diye
Kalbi eline koydum,olsun sana hediye
Sadece gönül değil,öz vermiştim hatırla

Sensiz mutlu değilim, şen ve şakrak olamam
Söz vermişsem dururum,yalanla dolanamam
Özümde mertlik vardır,tükrüğümü yalamam
Derken gözüne bakıp göz vermiştim hatırla

İşte durdum sözümde gittiğim yerden döndüm
Sevgini yüreğimin derinliğine göndüm
Sensiz geçen günlerde bir dirildim bir öldüm
Mutlak gelirim diye,söz vermiştim hatırla

Yazdığın mektupları okuyup desteledim
Adına şiir yazdım yetmedi besteledim
At öfkeni bir yana senden sevgi dilendim
Usandırır seveni naz demiştim hatırla

Yusuf Değirmenci 3

16---acap Neden Dost Değiliz Bize Biz

Acep neden dost değiliz,bize,biz
Sözümüz bir başka,başka zikrimiz
Bizi yönetmiyor kendi fikrimiz
İ.M.F. ye bağlanmışız kalmışız

Düşman olur, dostça selam verdiğim
Beni şok ediyor,görüp bildiğim
Arap saçı gibi, her şey kördüğüm
Kaplumbağa hızı bir yol almışız

Her gün çoğalıyor insanlık kaybı
Küçüğe sevgi yok,büyüğe saygı
Düşünen kafamı,almış bir kaygı
Olup bitenlere şaşıp kalmışız

Ermez böyle selamete başımız
Keder,dert,üzüntü, oldu aşımız
Çirkef emellere hizmet işimiz
Ateşe sokulan maşa olmuşuz

Oluşur mu,düşünceye de hürmet
Kaç yıl bunu özleyecek bu millet
Akılsız baş bize, en büyük illet
Acı kazanında pişer olmuşuz

Sorunlar hücuma geçtiler birden
Şu gönlümüz sıyrılır mı kederden
Kalkmaz bu gidişle sırtımız yerden
Sorma sonumuzu hep tuşa gelmişiz

Cemiyet içinde bir yerimiz yok
Doğrular azaldı,namert ise çok
Övünçle sunacak eserimiz yok
Bunca yıl dünyada, düşe dalmışız

Hep emanet edilmişiz Allah'a
Mağdur'i doğruyu söyler vallaha
Bulunmadı kurtaracak bir deha
Dolunun yerine boşu bulmuşuz

Yusuf Değirmenci 3

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

16---adalet Terazisi Tartar Günahı

Adalet terazi günahı tartar
Terazi ayarlı,tartan hatalı
Yargıcın kılıcı yırttıkça yırtar
Kılıç keskin amma, yırtan hatalı

Asla olmaz mağdurların muradı
Kişi günah işler, suç olur adı
Onu yargılarken,insafsız kadı
Yalan,dolan,suçu örten hatalı.

Duçar ahvalini anlatıp durur
Güçlü,teraziye dirhem doldurur
Hassas terazide denge bozulur
Bu tartıya hile katan hatalı.

Nasıl verilecek,haklının hakkı
Menfaat ateşi,vicdanlar yaktı
O güçlü çelmeler,güçsüzü yıktı
Çıkar leşi diyen, sırtlan hatalı.

İsyan kasırgası eser beynimde
Kelimeler diziliyor dilimde
Oyuncak misali,güçlü elinde
Maşa olan,yağcı insan hatalı.

dost kalemlerden

Huzurlu bir Türkiye, terör bitti, bitecek,
Milli gelirdeki pay, yoksullara yetecek,
Yetim, öksüz bacası, mutlulukla tütecek,
Adaleti yok edip, adavet yarattılar,
Hukuku guguk edip, zevatı aldattılar. Fahri Bulut Rızazade.

Yusuf Değirmenci 3

16--aklım Baştan Aldı Gitti

Daha yirmi birdi yaşım
Biri fikrim çaldı gitti
Dumanlı sevdalı başım
Aklım baştan aldı gitti

Koklamak için gülümü
Göze alırdım ölümü
Ben ona açtım gönlümü
O sadece güldü gitti

Sevdiğimi bulduğumda
Sevdadan tat aldığımda
Hayallere daldığımda
Ara sıra geldi gitti

Hayran hayran bakan gözle
Dudakta ki tatlı sözle
Gamzelenen gülen yüzle
Sevdalara saldı gitti

Yusuf Değirmenci 3

16---anneyim Kabre Ben Gireyim Diyor

Hasta yatağında oğul yatarken
Anne doktorlara sorayım diyor
Yaş gözünden yanağına akarken
Anne, çaresini bulayım diyor

Anne endişeli eder niyazı
Fezaya yükselir anne avazı
Ömründen oğluna vermeye razı
Canımı ortaya süreyim diyor

Yüce tanrım beni tek sen anlarsın
Al benim ömrümden alda kısalsın
Ben öleyim, benin yavrum yaşasın
Oğluma ömrümden vereyim diyor

Yaratansın,yeri,göğü,fezayı
Günahkarsam hep bana ver cezayı
Yavrum küçük tanımadı dünyayı
Bir torunum olsun göreyim diyor

Gör matemli gözümde ki kaygıyı
Gör annenin gösterdiği ilgiyi
Gör ne olur içimdeki sevgiyi
Anneyim kabre ben gireyim diyor

Yusuf Değirmenci 3

16---arıyorum Bulamıyorum

Bembeyaz saçlarım altmıştır yaşım
Aşka mahkum oldum belada başım
Sevda hücresine kapatılmışım
.....Ferman arıyorum, bulamıyorum
.....Fermanı kim yazar soramıyorum

Görenler beni de yaşıyor sanar
İçimde bir yara durmadan kanar
Bir aşk yazmış reçeteye doktorlar
.....Derman arıyorum, bulamıyorum
.....Ben bu şanssızlığı kıramıyorum

Beyazlar düşmeden döküldü saçım
Hasretle arzuyla yanarken içim
Yalnızlık bir kabus kurtulmak için
.....Orman arıyorum bulamıyorum.
.....Kaderin önüne duramıyorum

Yusuf Değirmenci 3

16---atatürk'e Dil Uzatan İzansız

Atatürk’e Utanmadan dil uzattan izansız
Atatürk olmasaydı,millet ne olunacaktı?
Dini siyasete alet eden imansız
İngilizler saraydan, nasıl kovulacaktı?

Bin dokuz yüz on dörtte Dünya kan gölü oldu
Her savaş,her cephede, ordu yeniliyordu
Çanakkale de Atam hala direniyordu
Çanakkale geçilse, İstanbul n(e) olacaktı

Atatürk, Samsuna çıkmamış olsa idi
Düşmanın direncini, yıkmamış olsa idi
Şu istiklal fikrini yaymamış olsa idi
Bu millet hürriyeti, de nasıl bulacaktı

Erzurum da,Sivas ta karar alınmasaydı
Ankara da toplanıp meclis kurulmasaydı
Ya istiklal,ya ölüm fikri yayılmasaydı
Anadolu,Trakya, de hür mü kalacaktı

İnönü de düşmanlar geri atılmasaydı
Sakarya da akan su kanla yoğrulmasaydı
30 Ağustos günü zafer parlamasaydı
Sürülecek lekeler.ananda kalacaktı

9 Eylül de düşman dökülmese denize
Atatürk hürriyeti bahşetmeseydi bize
Düşmanın çizmeleri girseydi evinize
Nereden bileceksin baban kim olacaktı

Yusuf Değirmenci 3

16---bakışın Neydi

Nasılda aldandım yalanlarına
Saplanan bir hançer sevda bağrıma
Doğrusu aldanmak gitti ağrıma
Adıma türküler yakışın neydi

Tek başıma kanat açtığım anlar
Mutluydum sevgiye.uçtuğum anlar
Her sabah sokaktan. geçtiğim anlar
Gülerek balkona. çıkışın neydi

Beni beğenmedin sevmedin ise.
Oyuncak görerek eğlendin ise
Aşkın severek seçebildinse
Yanımda hayale dalışın neydi

Sana yer yok diyor isen kalbimde
Yara açar sızı yapar kalbimde
Seninle göz göze geldiğimiz de
Cüretkar arzulu bakışın neydi

Yusuf Değirmenci 3

16---başkentte ki dram

Hepiniz geçmişsinizdir ulustan
Görmüşsünüzdür o boyacı çocuğu
Derme çatma bir sandık
Altı yedi yaşlarında bir yavru
Soğuktan üşümüş titremekte
Bir ekmek parası için beklemekte
Umudu dipdiri bu çocuk
Bilir misiniz hangi fakirin oğludur.

Hepiniz avuç açanları görmüşsünüzdür
Moraran bu ellere
Beş on kuruş vere,vere
Habersizmişçesine bunlardan
Gitmişsinizdir evlere.
Bu acıklı manzara
İnsanlığın neresine ve nasıl konur.

Hepiniz zor taşıdığı testisinden su içmişsinizdir
Ekmek parası için çalışan yetimin
On kuruşa su satmak için boyun bükmekte
O çocukta mutluluğun özlemini çekmekte
Ak tepe de, Önder de, Balgat da Üreyin de ve Mamak ta
Çamurlara batan yalın ayaklı bebeler
Aç karınla babalarının yolunu beklemekteler

Hayatı mutluluklarla süslenenler bunu bilemezler
Bilseler de sırt çevirirler
Görmekte istemezler
Ne bunlara acıyan var,
Nede yardıma koşan
Böyle gelmiş,diye böyle gitmemeli yaşam.
Ya yıkılan yuvaların sokağa attığı
Yada yoksulluğun bıraktığı bu çocuklar
Muhtaçtır sevgiye
Hasrettir,şefkate,
Hasrettir merhamete

Ya sosyal devlet bunlara el atmalı
Yada insanlar bunlara bakmalı
Bu çocuklar birer cevher
Yarınlar için bu fedakarlık yapılmalı
Bu çocuklar kazanılmalı
Bu çocuklar
Yarınların suç makinesi olmamalı.

Yusuf Değirmenci 3

16---bekledim

Yalnızlığa gömülmüşüm dünyam boş
İçkiyle avundum ve oldum sarhoş
Haydi dön geriye bana doğru koş
Dur demeni dur demeni bekledim

Nere gitsem sana çıkıyor yolum
Önüm arkam sensin,sen sağım solum
Sana kaç kez geldim elimde gülüm
Ver demeni ver demeni bekledim

Sana susadım ben sana yandım ben
Bir kuş olup pencerene kondum ben
Seni sayıkladım seni andım ben
Yar demeni yar demeni bekledim

Elbetteki vuslat benimde hakkım
Marmara çırası eyledin yaktın
Seni sevdim sana uzaktan baktım
Sor demeni sor demeni bekledim

Hicranı tattırdın sevgi yerine
Sözümde geçmedi deli gönlüme
Gömerim kalbimin derin yerine
Gir demeni gir demeni bekledim

Yusuf Değirmenci 3

16---belki Unuturum Seni

Elime resmini alıyorum
Her yerde seni arıyorum
Kırlarda,bayırlarda
Dağlarda ovalarda
Bilinmeyen kentlerde
Bilinmeyen sokaklarda
Seni arıyorum seni.

Elime resmini alıyorum
Taşlara,kayalara
Ormanlara,ağaçlara
Çeşmelere,çaylara
Canlı cansız varlıklara
Gökte uçan kuşlara
Yerde gezen hayvanlara
Seni soruyorum seni.

Elime resmini alıyorum
Dalga,dalga saçlarını hatırlıyorum
Aralarında hatıralarımı okuyorum
Çocuklara,gençlere yaşlılara soruyorum
Bıkmadan usanmadan seni arıyorum seni.

Elime resmini alıyorum
Geçmişten efsaneler karıştırıyorum
Bir yokluğu hatırlıyorum
Deniz mavisi gözlerine dalıyorum
Bakışlarındaki manayı hatırlıyorum
Terk edilişim geliyor aklıma
Kahroluyorum
Eriyorum,tükeniyorum.

Elime resmini alıyorum
Bilseydim sevmezdim diyorum
Sevmeyeceksen sevemeyeceksen
Gelmeyeceksen gelemiyeceksen
Çaldığın kalbimi geri istiyorum,
Ya mutluluk vermelisin
Ya kalbimi göndermelisin
Geri verebilirsen kalbimi
Belki unuturum seni
Almam elime resmini.

Yusuf Değirmenci 3

16---ben Kendi Yazgımı Yazamıyorum

Düşündüm kaleme aldım her şeyi
Ben kendi yazgımı yazamıyorum.
Ekonomik engel bağlar keseyi
Kendi vatanımda gezemiyorum.

Çocuklarım isteklerle geliyor
Yoksulluk kesenin dibin deliyor
Bazen hanım bile isyan ediyor
Haklısın diyorum,kızamıyorum.

Devlet memuruyum rüşvet alamam
Şahsıma da yakışmıyor çalamam
Bu dar gelir ile mutlu olamam
İşte bu nedenle gülemiyorum.

Mağdur'i hiç kurtulmadı darlıktan
Zengin övünç duyar iken varlıktan
Bir yer verirler mi mezarlıklardan
Sonumuz ne olur? Bilemiyorum.

Yusuf Değirmenci 3

16---ben sana tutkunum

Bendim gecelerin uykusuzluğuna direnen
Kaldırım taşları oldu yastığım
Seni görmek için katlandım ayaz lara
Pencerenin önündeki karartı bendim
Gaipten duyduğun sesler
Kabul edemediğin sevgili
Bendim beynine giren.ben
Hiç farkında olmadın mı

Seni bekledim sokak başlarında
Bir umutla dolandım caddeleri
Doğrusu kıskandım sevgilileri
Kenet kenetti elleri
Işıl ışıldı gözleri
Dopdoluydu yürekleri
Sen kıskanmadın mı

Kıskanarak onlara baktığım bir anda
Seni gördüm birden bire karşımda
Ezildi yüreğim ayaklarının altında
 Hissetmedin mi yüreğimdeki burukluğu
Duymadın mı derinden ah çekişimi
Ben sana tutkunum anlamadın mı

Yusuf Değirmenci 3

16---ben yokum

Cezalandırdım dilimi
Uzanıp tutsun elimi
Gelsin de görsün halimi
Görsün diyormuş ben yokum

Ben çok acı çekiyorum
Gözlerden yaş döküyorum
Yollarını bekliyorum
Gelsin diyormuş ben yokum

Kedisine ata tuta
Erelim dermiş vuslata
Bir daha yaparsam hata
Vursun diyormuş ben yokum

Terk etmek onun hüneri
Bitirdi tüm sevgileri
Gelip gönlümden içeri
Girsin diyormuş ben yokum

Ben yanarken o nerdeydi
Bana ıstırabı verdi
Hep hayal kurmaktı derdi
Sevsin diyormuş ben yokum

Şayet sevmeyecek ise
Bana gelmeyecek ise
Benden istediği neyse
Alsın diyormuş ben yokum

Yusuf Değirmenci 3

16---bende bir insanım

Bende bir insanım

Bin bir güçlük ile sana ulaştım
Dinlersin sanarak içimi açtım
Şimdi anlıyorum boşa uğraştım
.....Ben de bir insanım,canım yanıyor
.....Haksızlık gördükçe içim kanıyor

Açık,açık söyleyemem her şeyi
Sonunda ben yedim ağır darbeyi
Zor tuttum içimde duran öfkeyi
.....Ben de bir insanım,canım yanıyor
.....Haksızlık gördükçe içim kanıyor

Sözlerimde gerçek vardır söylerim
Bir bedel gerekse verir öderim
İstenmezsem buralardan giderim
.....Ben de bir insanım,canım yanıyor
.....Haksızlık gördükçe içim kanıyor

Biliyorum idareci olmak zor
Amma idareci asla olmaz kör
Bilmek istiyorsan beni.bana sor
.....Ben de bir insanım,canım yanıyor
.....Haksızlık gördükçe içim kanıyor

Bana kinin neden anlamıyorum
Huzuruna cesur çıkamıyorum
Kader deyip boyun bükemiyorum
.....Ben de bir insanım,canım yanıyor
.....Haksızlık gördükçe içim kanıyor

Bağrım yanar amma akmaz göz yaşım
Önünde eğilmem dik duru başım
Bu zulüm ne bana anlamamışım
.....Ben de bir insanım,canım yanıyor
.....Haksızlık gördükçe içim kanıyor

Bir gün o kapıyı kırar girerim
Canımı ortaya sürer girerim
Varsa engelleri yarar isterim
.....Ben de bir insanım,canım yanıyor
.....Haksızlık gördükçe içim kanıyor

Yusuf Değirmenci 3

16---beni Arayacaksın

Sende hep sevgimin izi kalacak
Aklından anılar hiç çıkmayacak
Hayatında kasırgalar olacak
----------O günlerde beni arayacaksın
----------Göz yaşı dökerek ağlayacaksın

Hatanı anlayıp sızlanacaksın
Kendi gerçeğinden gizleneceksin
Pişmanlık duyarak kahrolacaksın
---------O günlerde beni arayacaksın
---------Göz yaşı dökerek ağlayacaksın

Yalnızlığın kabus olup çökünce
Tutkuların hayalini yıkınca
Çaresizliklere boyun bükünce
----------O günlerde beni arayacaksı
----------Göz yaşı dökerek ağlayacaksın

Zor gelecek hasret ile yaşamak
Zor gelecek hayatı tek taşımak
Zor gelecek sessiz,sessiz ağlamak
----------O günlerde beni arayacaksın
----------Göz yaşı dökerek ağlayacaksın

Yazık sana derdine dert ekleme
Üzülerek gamına gam yükleme
Gelir diye,diye sakın beklem
-----------O günlerde beni arayacaksın
-----------Göz yaşı dökerek ağlayacaksın

Yusuf Değirmenci 3

16---beni hatırlar mısın

Sabah yıldızı gömülürken aydınlıklara
Kalkar ufka bakar mısın
Bulutlar arkasından güneş ilerledik çe
Umutla yaşadığımı hatırlar mısın
Bir ağacın gölgesinde birini görsen
Gölgene ihtiyacım olduğunu düşünür
Hiç beni anar mısın?

Yağan yağmurda
Çağlayan derelerde
Hatta su içtiğin çeşmelerde
Göz yaşımı arar mısın
Gördüğünde yaylalarda meleyen kuzuları
Bir tatlı sese hasret kaldığımı
Sesinle kulaklarımın çınladığını
Hatırlar mısın?

Rüzgarlarla saçların dalga dalda savrulunca
Benimde şefkatle okşanmak istediğim
Hiç gelir mi aklına
Sende aynı özlemle yanar mısın
Aynı duyguyu yaşar mısın
Hıçkırarak ağlar mısın
Her karıştırdığın hatırada
Benim seni hatırladığım gibi
Sende beni hatırlar mısın

Yusuf Değirmenci 3

16---bilmem beni Anlar mısın

.
Bilmem beni Anlar mısın

Bir düğünde tanıştık
Havadan sudan konuştuk
Gelinle damada bakarak
Aynı hayali kurmuştuk.
Hatırlar mısın

Önce bakışlarımız buluştu
Sonra ellerimiz tutuştu
İki gönül arasında
Duygulardan bir köprü oluştu
Hatırlar mısın

Şana hatıra bir kolye almıştım
İçine resimlerimizi yapıştırmıştım
Ellerimle boynu takmıştım
Gülerek yüzüme bakmıştın
Öperek ayrılmıştın.
Hala o kolyeyi saklar mısın

Sen sahile çağırmıştın
Koluma saat takmıştın
Beni hatırla demiştin
Unutmamamı istemiştin
Ne oldu o sevgiye o ilgiye
Feryat figan bağırdım gel diye
Duyar mısın

Mektup yazdım cevaplamadın
Kapında bekledim bakmadın
Sevmediğini anladım
Şensiz yapa yapayalnızım
İçime işledim sevgimizi
Gözlerimde hayalin,var
Yüreğimde aşkın izi
Hangi sebep ayırdı biz
Anlatır mısın

Sen varsın
Düşüncelerimde
Gönlümün derinliklerinde
Ben seni unutamadım.
İnanır mısın

Saatin seni hatırlatıyor her atışında
Hatıradır diye kıramadım
Hiç durmadan tik tak tik tak ediyor
Kalbim senin için çarpıyor
Git bak git bak git bak diyor
Bedenen ayrı kaldım

Ruhen ayrılamadım
Bilmem beni anlar mısın

Yusuf Değirmenci 3

16---bir bilsem

bir bilsem

Ben şahsında göremedim insanlık
Nedir senin adın, sanın bir bilsem
Aslın neslin kimdir,mazin karanlık
.....Sağlam mı bozuk mu kanın bir bilsem
.....Ona göre sana tepki göstersem

Çıkarına ortak bir çok sırdaşın
İstersen uyuzlan, istersen kaşın
Dürüstün yanında eğridir başın
.....Bellimi değilmi şan'ın bir bilsem
.....Ona göre sana tepki göstersem

Yaptıkların hep gidiyor gücüme
Tanık olmak zevk mi verdi acıma
Saygın yok mu? Dinine, inancına
.....açık mı gzli mi anı'ın bir bilsem
.....Ona göre sana tepki göstersem

Zirveye tırmanmak amacın, kastın
Nice cevherlerin önünü kestin
Bırak hakkı olanlar hep yükselsin
.....Tatlımı tasız mı canın bir bilsem
.....Ona göre sana tepki göstersem

Unutma yaptığın yanına kalmaz
Yaptığın haksızlık kapatılamaz
Her makam sahibi şerefli olmaz
.....Kirli mi temiz mi şanın bir bilsem
.....Ona göre sana tepki göstersem

Yusuf Değirmenci 3

16---bozulmasın sevgi saygı yolları

Bozulmasın sevgi,saygı yolları
Yolsuz bir diyara varılır mı hiç
Susturalım yalan dolu dilleri
Gerçek,yalan ile görülür mü hiç

Tutulmayan sözle atlanır mı çağ
Gönülden gönül'e kurulmazsa bağ
Matem barınağı olur her otağ
Huzur gölü böyle durulur mu hiç

İyi niyet ile sorulsa hatır
Bakışlar insana çok şey anlatır
Bir insan birine atmasa satır
Neşenin önüne durulur mu hiç

İş yapanlar taktir görse sevilse
Şevk verilse başarısı övülse
Gururu okşansa,aferin dense
İnsan iradesi kırılır mı hiç

Gülen yüzler birer maske olmasa
Layık olan kişi yerini alsa
Herkes kendin bilse hürmetkar olsa,
Yargıcın önüne varılır mı hiç

Olsa hepimizde aza kanaat
Siyasi pazarda olmasa vaat
Boş geçmese,işle geçse her saat
Bu yarıştan geri kalınır mı hiç

dost kalemlerden

Tevhid ile ittifaklar sağlanır,
Bir fikirse, bütün kalpler bağlanır,
Acı çekse, bir kişiye ağlanır,
Her bir dost, dostuna; darılır mı hiç?

*Bedri Tahir Adaklı

Yusuf Değirmenci 3

16---bu dünyada tek mezarım kalacak

Bu dünyada tek mezarım kalacak

Kim bilir ya gece yada gündüzdür
Hayatıma,o son nokta konacak
Ya yeşil bahardır,ya sarı güzdür
Bir gün gözlerimde ışık solacak

Çıkacak tenimden bu tatlı canım
Kalbim durduğunda,donacak kanım
Matem tutacak dünyada kalanım
Er geç tenim musallaya konacak

Dostlarım başıma toplanacaklar
O gün yakınlarım ağlayacaklar
Zamanla beni hep acaklar
Bedenim eriyip toprak olacak

Bilmem ölüm nasıl gelir başıma
Sırdır akıl ermez hakkın işine
Yazın bir beytimi mezar taşıma
Bu dünyada tek mezarım kalacak

Yusuf DeğirmenciAğustos 1968

Yusuf Değirmenci 3

16---can Yakmaya Gelmişler

İş yaparız demişler
Can yakmaya gelmişler
Bu beyler koltuğu
Bu maksatla vermişler.

Çalan çırpan talan eden
Baş üstünde taç oldu
Doğru dürüst hak arayan
Boynu bükük aç oldu.

Mertlikten vaz geçmeyenler
Namerde muhtaç oldu.

Günahları koyup terazi kefesine
Saklayıp sevapları niyetin gerisine
Mantıklı düşünenin vurdular ensesine

Bu beylere bu koltuğu
Bu amaçla vermişler
İş yapmaya değil de
Can yakmaya gelmişler.

Bizim demokrasi anlayışımızda
Böyle yürmemeli işler
Uyanın ey millet
Bu süreç iyi bir gidiş değil
Tehlikelidir böyle gidişler

Yusuf Değirmenci 3

16---demokrasi Hasta Yatağında İken

Neden hiç gitmiyor karamsarlığımız
Nasıl dönüyor menfaat çarkı
Niçin bu çarkın dişlileriyiz
Hizipleşmeler niçin
Kimin elinde tokmak
Davulu kim çalıyor
Kimin çıkarıdır korunan
Yapılanlar kimin şerefi için.
Tehlike çanları çalarken

Had safhadayken huzursuzluk
Almış yürümüşken soysuzluk
Duyarsız kulakları kim taşıyor
Bitiriliyor birlik duyguları
Ne bu sorumsuzluk
Memleket uçurumun eşiğindeyken.

Adalet dağıtan el
Neden veremez hakkı
Neler uğruna çiğneniyor ilkeler
Hangi bürokrat hatır körletiyor kılıcı
Neden ayarsızdır hukuk tartan terazi
Kimlerin yararına hukuktaki boşluklar
Milletim kara yoksulluğun beşiğindeyken.

Şefkat sargı olmalı kanayan yaralara
Kurtarılmalı hastalanan demokrasi
Danışılarak uzmanlara
Gelmeden oyunlara
Kaldırılmalı ayağa
Kim inanır eşitliğe
Kim güvenir adalete
Kim kavuşur huzura
Hasta demokrasi
Ölümün döşeğindeyken.

Yusuf Değirmenci 3

16---dersimi Aldım Babamdan

Dersimi aldım babamdan
Her şeyi öğrendim ondan
Memnun olsun hayatından
Diye yetiştirdi bizi

Dürüst olduğunca çoksun
Komşun toksa, sende toksun
İnsanlığın yoksa, yoksun
Diye yetiştirdi bizi

Hep ayakta kal yıkılma
Çıkarın için bükülme
Çalışıp kazan sıkılma
Diye yetiştirdi bizi

Varsın gözünden yaş aksın
Kötülüğe karşı çıksın
İyilik tohumu eksin
Diye yetiştirdi bizi

Fesat yuvaların yıksın
Haksızlığa karşı çıksın
Umut fidanları diksin
Diye yetiştirdi bizi

Sakın doğrudan sapmayın
Dürüst çalışın kaçmayın
Asla sözümden çıkmayın
Diye yetiştirdi bizi

Kusursuz ol ki sevsinler
İyiye örnek desinler
Onlar sana özensinler
Diye yetiştirdi bizi

Koru yücelt bu ülkeyi
Al koltuğuna kelleyi
Vurun namerde silleyi
Diye yetiştirdi bizi

Yusuf Değirmenci 3

16---diğer Yarım Sen Olacaksın

Bir kitap yazmak istedim sana ait
Bir cümle kurmak istedim isminle
Bir kelime yapmak istedim harflerinden
Sensiz olmuyor Güldeste
Beceremıyorum.

Kitabımın girişi bendim
Sonu da sendin,
Öznesiydim cümlenin
Seni fiil olarak yükleyemedim
Sana tümleç olur musun diyemedim
Kökü bendim kelimenin
Seni köke ekleyemedim.

Unutmadım ilk karşılaştığımız günü
Al,al yanaklarını
Kahve rengi gözlerini
Yaya benzer kaşlarını
Kaçamak bakışlarını
Unutmadım
Unutmayacağım

Teklifimi reddederken
Haşinleşip hayır derken
Bir başka sayfa açarken deli gönlümde
Hep o son sözlerini kazıdım zihnime
Hayalde yaşatıyorum
Rüyalarda seviyorum
Diğer yarım sen olacağın günü
Bekliyorum.

Seninle başladığım aşk kitabını
Seninle bitireceğim
Ömrüm boyunca sevdim
Ölünceye kadar seveceğim
Yarım yanımı tamamlamak için
Seni Bekleyeceğim
Nefesini hissedeceğim.
Diğer yarım sen olacaksın
Mutlaka ekleyeceğim

Yusuf Değirmenci 3

16---dürüstlerden Feyz Al Biraz

Çevrene umut ver yarınlar gibi
Hiç çözümsüz olma, sorunlar gibi
Yanıtsız kalacak sorular gibi
Takıl zihinlerde, orda kal biraz

Seviyorsan milletini ülkeni
Vicdanın rahatsız etmesin seni
İnançla sunarken hizmetlerini
Tat al zorluklardan, kıymet bil biraz

Varsın dem vuranlar olsun varlıktan
Kurtar benliğini karamsarlıktan
Göğüs ger, sakın ha yılma zorluktan
Neşene sevinç kat,hatta gül biraz

Engelli yollarda yürümek için
Sorunlara çözüm aramak için
Bozkırda yeşerip büyümek için
Dal toprağa, iyice kök sal biraz

Fezanın fethine çalışacaksak
Yarınlara aydın ulaşacaksak
Hayatla savaşı kazanacaksak
Dürüstlerden feyz,cesaret al biraz

Yusuf Değirmenci 3

16---dürüstsün diye vurdular bana

İş yaptım, yaparım, işgüzarlık yapamam
Hiç kimsenin aleyhinde atamam
Birinden laf alıp,lafta satamam
Dürüst kaldın diye vurdular bana

Cesurca huzura çıkamıyorum
Kader deyip boyun bükemiyorum
İçimden nefreti sökemiyorum
Uydurma lekeler sürdüler bana

Bu yükü yıllarca taşıyamam ben
Böyle bir ortamda yaşayamam ben
Benliğimi söküp aldı sinemden
Hep zülum u reva gördüler bana

Günahsızım çekmek midir kaderim
Amaç ağacımı kökten budarım
Kovulduğum yerde durmaz giderim
Her türlü belayı sardılar bana

Vermesin desteğin, asla darılmam
Yılana sarılır ona sarılmam
Darbelere aldırmam,ben yıkılmam
Acımasız hırsla girdiler bana

Yusuf Değirmenci 3

16---düze Nasıl Çıkılır

Yalana,talana dizgin vurmayan
Haksızlık edene hesap sormayan
Cehaletin çemberini kırmayan
Kitlelerle düze nasıl çıkılır?

Bu millete revamıdır bahtsızlık
Vermiyor mu size hiç rahatsızlık
Kişisel çıkarlar için haksızlık
Edenlarle düze nasıl çıkılır?

Hizmet için yapılmıyorsa yarış
Nasıl sağlanacak toplumda barış
Yetkilide yoksa ileri görüş
Seçenlerle düze nasıl çıkılır?

Yarımız yoksulsak yarımızda aç
Komşu komşusunun külüne muhtaç
Mahsul alınmıyor arazi kıraç
Ekenlerle düze nasıl çıkılır?

Haksızlık eder mi,kardeşe,kardeş
Adil ol hak yeme eşitçe üleş
Devletin malını yandaşa peşkeş
Çekenlerle düze nasıl çıkılır?

Dilerim ki sonuç olmaz hezimet
Haram lokma sayılırsa ganimet
Kindar olup beslenirse husumet
Güdenlerle düze nasıl çıkılır?

Ne hale düşmüşüz halimize vay
Haksızlık bir oktur,haksız elde yay
Haksızlık yapana hakkın diye pay
Verenlerle düze nasıl çıkılır?

İktidarlar eşit gözetmez ise
Aç gözlüye verilenler yetmezse
Devlet malı deniz,bitmez denirse
Yiyenlerle düze nasıl çıkılır?

Dereyi görmeden sıvanmaz paça
Tok asla acımaz bir kanı açа 'a
mazisi karanlık bulanmış suça
Liderlerle düze nasıl çıkılır?

Mümkün değil ise hakça paylaşım
Yapılmazsa haksızlıkla savaşım
Gelsin desek şu özlenen barışım
Gidenlerle düze nasıl çıkılır?

Yusuf Değirmenci 3

16--gidemezsin ki

Gitmek istesen de gidemezsin ki
Geçitsiz dağ gibi sıralanırım
Ok yaydan çıkınca sekmez inan ki
Hedef benim kalpten yaralanırım

Özlemin bir ateş olur yanarım
Sözüne inanır sana kanarım
Ben görene sevgi akan pınarım
Görmezsen gönlünden aralanırım

Ben sevenin ateşinde yanarsam
Sevda yalansızdır diye kanarsam
Yeminle söz verdin diye inansam
Bedelsiz gelene kiralanırım

Sevda karşısında naçardı derler
Kıymetin bilmedi kaçırdı derler
Elindeki kuşu uçurdu derler
El âlem dilinde karalanırım

Hasret çeken yürek hep seni özler
Gittiğin yollara dikilir gözler
Gururumu kırar söylenen sözler
Senin yokluğunda daralarınım

Yusuf Değirmenci 3

16--gönlüne Sevgiyi Koydun sanmıştım

Gülüşün çok sıcak, gelmişti bana
Takıldı gözlerim, bakışlarına
Belki de bu yüzden, bağlandım sana
Gönlüne sevgiyi, koydun sanmıştım

Bakışların bakışımla tanıştı
Kalbim çarptı damarda kan kaynaştı
Şu karanlık bahtım aydınlanmıştı
Güneşsin bahtıma doğdun sanmıştım

Artık yaşamanın, anlamı vardı
Küllenen ateşim, yeniden yandı
Durgun umutlarım, birden şahlandı
Beni sevinçlere, boğdun sanmıştım

Seni gördüm unutmuştum her şeyi
İlk defa güldüm ben tattım neşeyi
Bu gönül benimdir diye kaşeyi
Deli yüreğime vurdun sanmıştım

Yalancının mumu, yatsı anında
Söndü çıktı yalanların sonunda
O ettiğin yeminlerin ardında
Dimdik kaya gibi durdun sanmıştım

Sen beni kandırdın,sana darıldım
Sırça yüreğimi kırdın kırıldım
Yılanmışsın dost sandım da sarıldım
Benimle hayaller kurdun sanmıştım

Yusuf Değirmenci 3

16--gönül eli

Kaptırdım kolumu gönül eline
Hayal dünyasında gezdirdi beni
Sardı sarmaladı sevda gülüne
Battı dikenleri bezdirdi beni

O sardı başıma kara sevdayı
Harcattı ömrümü seneyi ayı
Attırdı kenara Ar'ı hayâ yı
Şeytandan da beter azdırdı beni

Hasret çekmek midir sevenin hali
Gönül yine bana yükler vebali
Dalından kopan yaprak misali
Ayaklar altından ezdirdi beni

Soktu beni acınacak hallere
Sonra sürükledi gurbet illere
Nihayet düşürdü dilden dillere
Ozanlara destan yazdırdı beni

Yusuf Değirmenci 3

16---gül dedim

Gül dedim güller gönderdin
Gülen yüzle gül isterdim
Gel dedim bir beden geldin
Ruhun ile gel isterdim

Fal dedim çıkmıyor fallar
Ayırdı kıvrılan yollar
Al dedim giyindin allar
Ben gönlüne al isterdim

Beni sevdalara saldın
Aklımı başımdan aldın
Dal dedim denize daldın
Ben gönlüme dal isterdim

Gönlümde yaralar açtın
Benden uzaklara kaçtın
Çal dedim sazını çaldın
Ben kapımı çal isterdim

Sere serpe duygu serdim
Sana ben meylimi verdim
Bal dedim petek gönderdin
Ben dudaktan bal isterdim

Yusuf Değirmenci 3

16---hakim Bey

Uyanıp,öğrenip gerçeği görüp
Hak,hukuk uğruna bir savaş verip
Haksızlığa karşı göğsünü gerip
Kaçmayınca dövüyorlar hakim bey.

Yer,içer,gezerler,derler ki sen yap
Vatandaş mı koyun,onlar mı kasap
Çıkarcı mafyanın adına hesap
Açmayınca sövüyorlar hakim bey.

Haksızlık hançeri saplı sağrıma
Soyuyorlar bu gidiyor ağrıma
Varlığımı istekleri uğruna
Saçmayınca alıyorlar hakim bey.

Onlar çıkarına kendi nefsinden
Verip emeğini hak hissesinden
Onlar deli dumrul,baç köprüsünden
Geçmeyince buluyorlar hakim bey.

Demokrasi bumu,bumu adalet
Kime derdim döksem diyorlar sabret
Namerdin elinden zehirli şerbet
İçmeyince kınıyorlar hakim bey.

Kulaklar tıkalı zar eden sese
Gitmez elbet içimde ki vesvese
Seçiyoruz iyi diye meclise
Sözlerinden dönüyorlar hakim bey.

Ödün veremedim ben vakarımdan
Umudumu hiç kesmedim yarından
Baba ocağım, o cennet diyardan
Göçmeyince kovuyorlar hakim bey.

Yusuf Değirmenci 3

16---hala Sevdiğine İnanmadın mı

Neden öfkelisin neden hırçınsın
Benden benliğimi sen almadın mı?
Sabredip bekledim sandım anlarsın
Seni sevdiğimi anlamadın mı?

Benliğimi bitirip de giderek
Umudumu götürüp de giderek
Efkarımı artırıp da giderek
Sevgiyi gönlümden sen çalmadın mı?

Hataydı pişmanım diyebilirsen
Yeniden başlayıp sevebilirsen
Çekinme hemen gel gelebilirsen
Hala sevdiğime inanmadın mı?

Yusuf Değirmenci 3

16---hatırlarım gelmeyişini

Hayat evre,evre sayfa,sayfa
Mecburi okunan bir kitaptır
İnsana bu sayfalar
Neleri öğretir
Neler, neler hatırlatır.

Bilinmezi,görünmezi
Sisli anıları,buğulu anları
Kırık dökük acılı günleri
İnsanı kendine gösteren aynaları
 Unutulanları.
Yazarmış satır,satır

Karıştırıldık ça sayfalar
Okunduk ça satırlar
Hatırlatıverir benliğimi
Beni, seni, özlemlerimi
Seni ararım bilmeceler içinde
Ve,seni yaşarım caddelerde
Mısralara sıkışmış sözlerin gelir aklıma
Bekle gelirim deyişini hatırlarım
Sözcükler dökülürdü dilinden patı, patır

Hatırlarım gelmeyişini
Yıllarca bekleyişimi
İsyankar bir ruhla haykırırım
Özleyişimi

Yusuf Değirmenci 3

16---hayata Tutundum Senin Sayende

Hayata tutundum senin sayende
Ekmeğim,aşım,suyum sen oldun
Karanlık dünyamda zifir gecemde
Güneşim sen oldun ay'ım sen oldun

Seninle düşerim ben sokaklara
Giderim seninle ben her diyara
Sensizlik gönlümde kanayan yara
Annem,babam halam dayım sen oldun

Ne kurulan hayal nede düştüm ben
Duygudan yoksundum san ki taştım ben
Yurtsuz yuvasızdım göçmen kuştum ben
Memleketim sensin, köyüm sen oldun

Bir,bir ayrılmışım sevdiklerimden
Ayıramam seni seven gönülden
Bu yalan dünyanın nimetlerinden
Kaderime düşen payım sen oldum

Sensin şu ömrümün vefa yoldaşı
Sen oldun sen şu bahtımın yağışı
Sen oldun sen hayatımın akışı
Nehirim ırmağım çayım sen oldun

Yusuf Değirmenci 3

16--haydi Git El Sallamamı Bekleme Benden

Çakan şimşek oluverdi ilk kıvılcım
Bakışından gözlerime sıçradı
Aktı yüreğimin derinliğine
Doluverdi boş rüyalar
Kurak hayaller yeşerdi
Bunca sevgiye rağmen hep kaçtım
Hep uzaklaştım senden
Arzulu bakamadım gözlerine
Sevecen tutmadım ellerini
Sevdiğimi söyleyemedim.

Çekindim belki de
Belki de terslenmekten korktum
Beni sevemeyeceğini düşündüm
Ve dedim ki
Haydi git
Giderken el sallamamı bekleme benden.

Sen kuş cıvıltılarıyla ilgilendin
Ben çiçekleri derdim
Buket, buket sana verdim
Deme sakın tutkularından habersizdim
Seni ölesiye sevdim.
Haydi git
Giderken el sallamamı bekleme benden.

Hataydı biliyorum
Hataydı sevgimi haykırmayışım
Dal budak saldın gönlüne
Gönül ile dertdaşım
Seni hapsetmişim gölüme
Tüm kapıları kapatmışım
Sen gönlümde mahkumsun
Bense tutsağım aşka
Haydi git
Giderken el sallamamı bekleme benden.

Yaşarım dönersin umuduyla
Ömrüme ömür eklerim
Yılları iple çekerim
Dönmeni beklerim.
Gözlerine baka,baka
Sevdiğimi söylerim
Haydi git
Giderken el sallamamı bekleme
Bekleme seni unutmamı benden

Yusuf Değirmenci 3

16---hiç Olur mu

Bir dostuma rastlamış selam söyle demişsin
Unutmadım diyerek sevgini belirtmişsin
Beni gördüğün yerde ürperip titremişsin
Seven,sevdiği kalbi, kırabilir mi ki hiç

Ruhumsun içimdesin, damarımda kan gibi
Ben sevginle yaşarım, tenimdeki can gibi
Gönlüm sana ayrılmış, göremem yaban gibi
Kollarım başkasını,sarabilir mi ki hiç

Gülüşüne hayrandım, gözlerini özledim
Dudağını dilini, sözlerini özledim
Güldüğünde gamzeli, yüzlerini özledim
Göz senden başkasını, görebilir mi ki hiç

Hiç çıkmadın aklımdan, kalbimde yaşıyorsun
Nere gitsem gölgemsin, benle dolaşıyorsun
Gece rüyalarıma, girip oynaşıyorsun
Gönlüme bir başkası, girebilir mi ki hiç

Ben sana adanmışım, iste kurban olayım
Yoluna baş koymuşum,öl de hemen öleyim
Veya nerede isen çağır, koşup geleyim
Yolumuza engeller, durabilir mi ki hiç

Yusuf Değirmenci 3

16---imanlı İnançlı Kulu Özledim

Derdim alev oldu,sarılıp yandım
Dumanı savurdu, külü özledim.
Yıllar yılı ağlamaktan usandım
Gülmeyi özledim,gülü özledim.

Boşa medet umduk hin oğlu hinden
Bilmem ders mi aldı,şeytandan, cinden
Sıyrılması zordur garazdan,kinden
İmanlı,inançlı kulu özledim

Hayat starında yarışım yarı
Çevremde vızıldar zehirli arı
Atamadım içimdeki efkarı
Eski dostu,mutlu günü özledim..

isteğim değildi katlar la yatlar
Olmasaydı, yalan dolu vaatler
Dönmeseydi kuyu kazan dolaplar
Meçhule uzanan,yolu özledim.

Yaşamın cefası yıldırdı beni
Sanmayın ki biri kaldırdı beni
Daha yaşar iken öldürdü beni
İnanın ki Azrail'i özledim.

Yusuf Değirmenci 2

Yusuf Değirmenci 3

16---izin Kalmış

Muhtacım eski ilgiye
Hasretim ben o sevgiye
Dönüp bakarın geriye
Yarınlarda izin kalmış

Adın dolanır dilimde
İlk seyrettiğimiz filimde
Elinin izi elimde
Anılarda izin kalmış

İlk göz göze geldiğimiz
İlk tebessüm ettiğimiz
İlk filiz iken sevgimiz
O baharda izin kalmış

Alıp verdiğim nefeste
Kulağıma gelen seste
Gönül denen bu kafeste
Silinmez bir izin kalmış

Sevgin benimle yaşıyor
Resmin duvarı süslüyor
Çok uğraştım silinmiyor
Aynalarda izin kalmış

İzin kalmıştır beynimde
İzin kalmıştır kalbimde
İzin var düşüncelerimde
Kaderimde izin kalmış

Yusuf Değirmenci 3

16---kader Kitabında Beyaz Sayfa Yok

Kader kitabında beyaz sayfa yok
Her sayfası karalarla doludur
Arka bahçelerde acı,keder çok
Ön saflarda bunlar bir,bir yok olur

Zirveden aşağı bakarken gözler
Bir karınca kadar küçüğüz bizler
Bir azınlık gurup, refahta yüzer
Gözleri aç karınları tok olur

Ülkemin nimeti zengin olana
Fakir,asker olur vatan uğruna
Göz yaşı dökerken şehit oğluna
Ahkam kesen paralılar çok olur

Zengin rapor alsın para ödesin
Fakir evladını asker eylesin
Kadere yoksullar rıza göstersin
Diyen düşüncede de ahlak yok olur

Yusuf Değirmenci 3

16---kavgaların Odak Noktası Ekmek

Bütün kavgaların odak noktası ekmek
Bütün çabaların itici gücü yaşama
Susuz havasız yaşanmadığı gibi
 Ekmeksiz karınlar doymuyor
Aç yaşamak olmuyor

Su ve hava bedava bulunabilse de
Yaşamın devamını sağlamak için
Ekmek bedava bulunmuyor
Ter akıtılmadan
Emek olmadan
Kazanç olmuyor
Ekmek alınmıyor

Yaşamı mutlu geçirmektir arzulanan
Bütün mesele arzularda
Ulaşmak arzulara
Barışmak için hayatla
Önemlidir sorumluluk taşıyabilmek
Davranışlarında saygılı olabilmek
Her insana,insanlığı öğretebilmek
Kaygıları silebilmek
Önemlidir

Gönüllere sevgiyi yerleştirmek
Böylesi davranışlarla kutsallaşır emek
Kavgasız kazanılır
Verilirse emek
Gelir emeğin karşılığı
Yaşam kavgası zaferle sonuçlanır
Hazla yenir helal kazançlıysa ekmek

İnsanlar bir birine güvenebilse
Dünya cennete çevrilirdi
Herkes mutlu huzurlu
Herkes gülebilirdi
Yavrusu doğduğuna pişman olmaz
 Analar doğurduğuna sevinirdi

Hatırlansa insanlık
İhlal edilmezdi hakları
Gönüllerde sevgi filizlenirdi
İnsanlar birbirini sevebilirdi
İnsan olmakla vünebilirdi
Ekmek ağız tadı ile yenir
Sorumluklar hissedilir
Kahretmezdi düşünen beyinleri
Kahretmezdi ezileni
Sorumlu davranışlar sunabilirdi
İnsanlığa evreni

Yusuf Değirmenci 3

16---kazancı ne

Yaratan gamı kasveti
Çektiren huzura hasreti
Sevgi yerine nefreti
Ekenlerin kazancı ne?

Bu yürekler taştan katı
Maskelemişler suratı
Cemiyete husumeti
Sokanların kazancı ne?

Neden akıtırlar kanı
İnsan yok eder insanı
Gönüllere kin fidanı
Dikenlerin kazancı ne?

Kimler verir emirleri
Kimler çeker tetikleri
Maşalarla yürekleri
Yakanların kazancı ne?

Dağlanır yanar bağırlar
Çaresiz ağlar analar
İhtiras için yuvalar
Yıkanların kazancı ne?

Niçin yaparlar savaşı
Yedirirler zehir aşı
Günahsız gözlerden yaşı
Dökenlerin kazancı ne?

Kim kazançlı bu savaştan
Kim çıkar sağlar bu işten
Kimler karlı bu gidişten
Yapanların kazancı ne?

Kim,kimi koydu sıraya
Kim tuz basar bu yaraya
Tanrıya değil paraya
Tapanların kazancı ne?

Şahlar,sultanlar geldiler
Dünyada sefa sürdüler
Giderken ne götürdüler
Yatanların Kazancı ne?

/

Yusuf Değirmenci 3

16---kendimle Barışamadım

Herkesle boğuştum dalaştım amma
Kendi kaprisimle, dalaşamadım
Yurdun her köşesin dolaştım amma
Şu hayal dünyamda, dolaşamadım

Feryat edip, göz yaşları dökmüştüm
Savaş verip, engelleri yıkmıştım
Acıyı tatmıştım, çile çekmiştim
Kalleş kahpeliğe, alışamadım

Çelmeler takıldı yerlere düştüm
Şilleler vuruldu sebebe şaştım
Hayatın pistinde maraton koştum
Kör talihim ile, yarışamadım

Susturdular konuşmayan lal oldum
Ayaklar altında ezik nal oldum
Bir çoğuna tutunacak dal oldum
Kendim hiçbir dala, ulaşamadım

Nihayet topluma karışsam dedim
Finiş çizgisine erişsem dedim
Herkesse öpüşüp barışsam dedim
Nedense kendimle, barışamadım

/

Yusuf Değirmenci 3

16--kimler Beni Hatırlar ki

Büyüdüğüm diyarlardan
Kimler beni hatırlar ki
Çocuk olduğum yıllardan
Kimler beni hatırlar ki

Okuduğum sınıflardan
Asker olduğum anlardan
Polis meslektaşlarımdan
Kimler beni hatırlar ki

Unutmaz annemle babam
Var olan hısım akrabam
Gurbette olmuşum yaban
Kimler beni hatırlar ki

Bu gün beni efkâr bastı
Yıllardır tuttuğum yastı
Beni bu yalnızlık sarstı
Kimler beni hatırlar ki

Şans döndü bahtım karardı
Sohbet ettiklerim vardı
Ak günde hatır sorardı
Kimler beni hatırlar ki

Yusuf Değirmenci 3

16---kolu Omuzundan Söker Götürür

Yalana sırtını dönüp görmezsen
Varlığı görüp de, kaynak sormazsan
Namert elden,elin sakınamazsan
Kolu omzundan söker götürür.

Kimin malı ye,kürküm ye,sofrası
Aranmazsa, bulunur mu hatası
Kendini düşünen çıkar hastası
Bütün umutları yıkar götürür.

Güzellikler için olmalı uğraş
Kurunun yanında yanmamalı yaş
İhtiras uğruna yapılan savaş
Nice bağırları yakar götürür.

Yapılanı kimse sormasın diye
Haklı,haksızdan hak almasın diye
Yolsuzluğa karşı durmasın diye
Nifak tohumları eker götürür.

Maskeleri yere düşürmez isek
Yüzlerde art niyet göremez isek
Kendimize değer veremez isek
Nefis,bataklığa çeker götürür.

Başın dik ayakta duramadıysan
Kişilik onurun korumadıysan
Bir güçlü koltuğa yamak olduysan
O koltuk başına çöker götürür.

Sana dost görünür yüzüne güler
Kendisine hizmet etmeni ister
Birazcık bıkacak olursan eğer
Akıtır yaşını döker götürür.

Yusuf Değirmenci 3

16---köyden Şehire Geldiğim Yıllarda

Köyden şehre yeni geldiğimde yıllardı
Kişiliğim ürkek yüreğim de prangalar vardı
Karanlık gecede seyrederdim yıldızları
Uzanıp değemez dokunamazdım
Uzaktan uzağa seyrederdim kızları
Özlemimi gideremezdim

Genç, güzel ve alımlılar dı
Lakin yaklaşamıyorum
Yanaşıp açılamıyorum.
Hayat dolu fıkır fıkırlardı
Utangaçtım çekiniyordum
Yanaşamıyordum

Kırılacağından gururumun
Sarsılacağından prestişimin
Ah şu kızlar cıvıl,cıvıl olmasalar
Yada tekliflere acık olsalar
Kırmasalardı sevgi ile açılan kalpleri
Anlayabilseler erkekleri
Diyordum

Bir güzele yanaşmak
Bir sevgi fısıldamak kulağına
İyi,güzel,hoş amma
Ne diyeceklerini bilmiyorum
Gururumu kıramıyorum
Arzularımı frenliyorum

Sıkıca sarılıyorum aciz bekarlığıma
Gömüyorum arzularımı
Kararsızlık yalnızlığıma.
Dillere sakız olacağımdan
Onları darıltacağımdan.
Çekiniyorum
.
Belki de yanılıyorum
Hatalıyımdır belki de
Onlarda seviyorlardır birilerini
Biriside sever mi ki? Beni
Umutlanıyordu eriyen varlığım
Biter mi ki serseri bekarlığım
Diye düşünüyordum

Büyütürdük sevgileri
Ret edilmekten korkuyorum
Terslenmekten ürküyorum
Kim bilir belki de sevmekten
Yada sevilmemekten
Sevilmemekten
Ürküyordum

Utangaçlığım bırakmıyordu yakamı
Sıkılgalıığım köreltiyordu cesaretimi
Köy çocuğu ezikliği kahrediyordu beni
Karanlık gecede
Uzanamadan seyrettiğim gibi yıldızları
Uzaktan uzağa severek
Seyrediyordum kızları.
Köyden şehre yeni geldiğim yıllarda
Sevilebilme arzusu duygularımda
Özgürlük özlemi vardı tutkuları da

Yusuf Değirmenci 3

16---kurulu Düzenin Bir Günahı Yok

.Kurulu olan düzenin bir günahı yok
Yetkiyi ellerine geçirenler
Yetki veren halkı ezen oluyorlar
Hukuku lehlerine yorumlayanlar
Kurulu düzeni bozuyorlar
Kusuru düzene buluyorlar
Bu dönüşten menfaati olanlar
Çıkar çarkı böyle dönsün diyorlar.
Düzen böyle sürsün istiyorlar
Devran böyle diye dem vuruyor
Güçlü kalanlar güçlü olanlar
Baş üstünde tutuluyor susanlar
Suçlanıyor yazanlar
Haksızlığı haykıranlar
Kurulu düzeni suçluyorlar

Yazmasam
Yığılıyor duygularım yüreğime sığmıyor
Topluma yaralar açanları gördükçe
Gözlerim kan ağlıyor
Ciğerim parçalıyor
Çoğalıyor acılarım
Kirleniyor vakarım

Sussam
Her suskunluk bir düğüm gırtlağımda
İsyankar duygular sarıyor bedenimi
Sorguluyorum kendimi
Vicdanım suçluyor beni

Haykırsam haksızlıkları
Hak verenler olur mu ki isyanıma
Destek olanlar gelir mi ki yanıma
Bu suskunluk dokunuyor kanıma

Gizleyemiyorum artık
Sere serpe saçıyorum düşüncelerimi
Aşılmaz güçler çıkıyor karşıma
Susturmak için yapılıyor baskılar
Tehditler geliyor telefonlarıma
Taşarsa bir güm o sabır ırmağı
Yıkarsa yasaklı kıyıları bir bir
Ezilenler gelir diyorum yanıma

Yazanların çizenlerin
Elimden alınıyor işi
Kesilmek isteniyor ekmeğim aşı.,
Satır, satır kalem, kalem yazdılar diye
gerçeği haykırdılar diye
Belaya girdi her kalemin başı
Ne yaren bulabiliyorlar yanında
Ne sırdaş olanlar var o anda

Vicdanlarının kirli gölgesinde
Pislik temizleyen kürek dillere
Tanıklık yaptırıyorlar mahkemelerde
Tutsaklığına hüküm veriyorlar
Ellerinde dengesiz terazi
Güya hakkı tartıyorlar
Sonunda haklılar haksız oluyor
Haksızlar haklı çıkıyor

Gün gelir devran döner
Sap döner hesap döner
Güçlülerde güçsüzleşir
Hesap verme günü gelir
Bunu düşünemiyorlar

Yusuf Değirmenci 3

16---maden Sordun Anlatayım

Madem sordun anlatayım gördüğüm son halini
Aşkın cenderesinde sıkılmış bir haldeydi
Dilinden hiç düşürmüyor unutmamış o seni
Gidişin deprem olmuş yıkılmış bir haldeydi

Kimselerle konuşmuyor selam bile almıyor
Gıdam ağlamak diyor ne yapılsa gülmüyor
Derin.derin.ah çekiyor belli seni özlüyor
Bir taş gibi kaskatı kesilmiş bir haldeydi

Günlerdir aynı halde ne yiyor ne içiyormuş
Ne o yar gelsin diyor nede yarden geçiyor
Tekrar sorarlar diye her insandan kaçıyor
Sevdanın dar ağacına asılmış bir haldeydi

Onun kara sevdası kimdi tanıyorsan bilirsin
O kadar yakın değilsen neden ilgilenirsin
Yoksa onu bu hallere sokan zalim sen misin
Sensizlik zindanına hapis olmuş bir haldeydi

Yusuf Değirmenci 3

16---manen Ölmüş Olurum

Hep böyle düşündüm,yolda giderken
İnsanlıktan sevgi,saygı beklerken
Adaletin kapısından girerken
Dedim ki! hakkımı almış olurum.

Hakimlere bırakmışız her şeyi
Hak tartan terazi bulur dengeyi
Bu dünyada göremezsem sevgiyi
Belki! o dünyada bulmuş olurum.

Haklılığım taktir edilmez ise
Doğruluk,dürüstlük gözetilmezse
Bana sen haklısın denmeyecekse
Gül gibi zamansız solmuş olurum.

Gasp edilen hakkım alamaz isem
Hukuktan umduğum bulamaz isem
Bir kez hayatımda gülemez isem
Bahtımı sellere salmış olurum.

Umudumu olumsuzluk yıkarsa
Mağdur'i de gide,gele bıkarsa
Haklı iken karar haksız çıkarsa
Madden yaşar,manen ölmüş olurum.

Yusuf Değirmenci 3

16---maskeler Yırtılır

Gün gelir yırtılır yüzlerdeki maskeler
Korkular düşünceleri sindiremez ki
Kanlı koltuklar kaldırılır
Demokrasi dalgalanır umudun gönderinde.
Sokaklar insana dost olur
Hane kapılarına sevgi dağıtılır
Kucak,kucak.

İnsanlar birbirini kucaklayacak
Tetik çeken eller gül tutacak
Ufuktan demokrasi doğacak
Hayat veren güneş gibi
Halk huzuru yakalayacak
Sarılacak kardeş gibi
Haksızlar cezasını çekecek
Haklı hakkını alacak
Memleket cennet olacak.
Sevgi kokacak

.İnsan onuruna göre değil korkuyu yaşamak
İnsanca olamaz kuşkuları yarınlara taşımak
Torunlarını okşarken gülerek sevebilmek
Kucaklarına aldıklarında endişelenmemek
Düşünceleri bu annelerin babaların
Onlara bırakabilmek için aydınlık bir yarın
Yüzlerde ki maskeler yırtılacak

Bu günlerin borcudur yarınları aydınlatmak
Bu yüzden haktır haksızlığa karşı çıkmak
İnsan insanlığını bilerek haykıracak
Kan kokan caddelerde karanfiller açacak
Çareler bilenlere sorulacak
Kanlı koltuklar yıkılacak
İnsanlık dünyanın hakimi olacak
Bu idealler uğruna savaşıldı
Bu idealler uğruna savaşılacak
Yarınlar aydınlık olacak

Yusuf Değirmenci 3

16---nasıl unuturum seni

Unutamadıklarımı
Unutmuş gibi saklıyorum
Sensiz caddelere çıkarak
Sokaklar da dolaşarak
sayıklıyorum

Maziyi hatırlatan levhalar
Kulağıma ismini fısıldıyorlar
Karanlığı yenmeye çalışan lambalar
Üzerime hasretini ışınlıyorlar
Üzerinde yürüdüğüm kaldırımlar
Geçmişimin resmini çiziyorlar
Bu günüme bakıyorlar
Üzülüyorlar.

Geçmişimin derinliklerine dalıyorum
Özlemlerim yansıyor vitrinlere
Fotoğrafçılarda fotoğrafını arıyorum
Bana seni unutturmuyorlar
Hep umutlandırıyorlar

Aniden karşıma çıkacağını düşünüyorum
Boş umutlara sarıldığımı biliyorum
Kuru hayallerin ayazında üşüyorum
Bizi ayıran sebepler geliyor aklıma
Kendime kızıyorum
Neden saldın diyorum
 Hatalı oluşuma kahrediyorum
Unutamadığım günlerin hatırına
Bu çileyi çekiyorum.
.
Bu sokaklar,bu caddeler,bu yollar
Kalbimde seninle yaşayanları
Senin benden alıp götürdüklerini
Hiç durmadan haykıyorlar
Hep seni hatırlatıyorlar

Bana hatırlattıklarını
Sana da hatırlatıyorlar mı
Sana da geçmişi haykırıyorlar mı
Bakabiliyor musun vitrinlere
Silip atabiliyor musun yüreğinden sevgimi
Unutmaya çalışsam da
Bu sokalar adını sayıklıyorken
Bu caddeler anıları haykırıyorken
Bu yollar seni fısıldıyorken
Vitrinlere cemalin yansıyorken
Gönül sana ipotekliyken
Yüreğim seninle birlikteyken
Sevgim hacizliyken sana
Söylermisin bana
Nasıl unuturum seni

Unutamam anlasana

Yusuf Değirmenci 3

16---ne sabah olsun ne güneş doğsun

Ne sabah olsun isterim
Ne güneş doğsun derim
Gece rüyalarım baş başa kalayım
Bırak da ben gecelerde mutlu olayım

Bir zamanlar bizi ayıran akşamlara kahreder
Sensizliği yaşatan gecelere tükürürdüm.
İstemezdim akşamın olmasını
Güneşin batmasını, istemezdim
İstemezdim şafakla başlayan mutluluğumun
Karanlıklarla berber solmasını
İstemezdim seninle buluştuktan sonra
Ayrılmasını

Şimdi,aydınlıklar rahatsız ediyor beni
Çünkü gündüzün saat 12 sinde
Kaybettim seni
Çalar saat her gün 12 ok atıyor yüreğime
Bir mıh gibi çakıyor gidişini beynime
Hafiften rüzgar çarptıkça pencereme
Bahçedeki ağaçlar hafifi,hafif sallanırken
Dokunurlar dertlerime

Yüksek dağlar bir ufuk çizgisi çizer kızıllığında akşamın
O da ulaşılamayan umutlara benzer
O uzak ufuklarda senin gölgen gezer
Ulaşamamakta hep beni ezer

Gecelerin sessizliği oldu sığınağım
Ay loş ışıklarını salarak üzerime,
Sevme, sevmediyse der
Beni teselli eder

Ben gecelerde rüyana yatıyorum
Gündüzler ıstırabım oluyor
Mutluluğu karanlıkta tadıyorum.
Gecelerde yaşıyorum yarasalar misali
Yıkılamaz sandığım hayaller kuruyorum

Gündüz on iki de gittiğini hatırlıyor
Gece yirmi dört de geleceksin sanıyorum
Geceler boyu dolaşıyorum
Gecelerde yaşıyorum
Gecelerde bekliyorum

Gündüzler senin olsun vefasız
Ben geceleri nefes alabiliyorum
Hiç değilse gidişini hatırlatmıyor
Güneş batarken kanıyor yüreğim
Gün batımlarının kızıllığı o yüzden
Güneş doğuşunda yıldırımlar iniyor başıma
Yine çalar saat on iki ok atacak

Yine yaralı yüreğim parçalanacak
Yine güneşin sıcağı birleşecek hasretin aleviyle
Yine dumanın burnumda tütecek
Beni yakacak güneşin doğmasın
Seni hatırlatacak sabah olmasın
Bana rüyalarıma gördüğüm sen yetersin
Gerçekten görsem yüzünü
Ya ben biterim ya sen bitersin

Şair Yusuf Değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

16---neriman

Neriman....

Bir kuru sevgiyle mutluluk olmaz Neriman
Bizi,bize bağlayan kuvvetli bağlar olmalı
Sen beni bilmiyor,tanımıyorsun
Oysa ki
Herkes sevdiğini bilmeli,tanımalı.

Hem seni düşünüyorum, hem de kendimi
Sevenler anlamalı biri birlerini
Biz,bizi anlayamayız
Mutlu mesut olmalıyız

Sen lüks bir yaşam istiyorsun
Gezmeyi,eğlenmeyi seviyorsun
Ben bunlara yabancıyım
Biliyorum yüreğinde bir tatlı sancı yım
Ne yolcuyum,ne hancı yım
Gerçeği söylemeliyim
Ben sana yabancıyım.

Ben beni bilmeliyim
Gerçeği söylemeliyim
Ben köyde doğdum,köyde büyüdüm
Köyüme dönmeliyim.

Benim evimin kadını köyümden olmalı
Kanatlanıp uçmamalı
Beni tanımalı, anlamalı
İyi günde,kötü günde,
Yanımda olmalı
Yoksulluktan kaçmamalı.

Sen beni hayatımı benimseyemez sin
Soğan, ekmek yiyemezsin
Bu gün sevdiğini sanıyorsun amma
Yarın beni sevemezsin

Sen şehir de doğdun şehirde büyüdün
Benimle birlikte köye gelemezsin
Köy Nerimanlarını gibi olamazsın
Çift sürmeye orak biçmeye gelemesin

Onlardır sükut eden çileye boyun büken
Onlardır eşiyle ağlayan eşiyle gülen
Onlar yetiştirir çilekeş insanları
Onlardır Anadolu nun fedakar anaları

Senin için terk edemem köyünü diyar ımı
Ben kendi dünyamdan seçmeliyim karımı
Kendi dünyamda yetiştirmeliyim
Çocuklarımı.

Biz başka dünyaların insanıyız
Biri birimizi anlamalıyız Neriman
Dostça ayrılmalıyız
Hep dost kalmalıyız

Yusuf Değirmenci 3

16---ölen Göçer Salı Kalır

Ölen Göçer Salı Kalır

Bir çocuk gelir dünyaya
Anasının gülü olur
Gençleşir düşer sevdaya
Seven yürek dolu olur

Her insanın güveni var
Toplumda yerini arar
Etrafını efkar sarar
Gül sararır çalı kalır

Yemek için meyvesini
Diker sular fidesini
El alem yer meyvesini
Meyve yenir,dalı kalır

Öfkelenir kederlenir
Hayatın cilvesi denir
Çalışır emek verilir
Bu dünyaya malı kalır

İnsan görür de,fark etmez
Mucizelerde kâr etmez
Ömür biterde yol bitmez
Yolcu gider,yolu kalır

Nefes her yere götürür
Oradan,oraya sürür
Odun yanar ısı verir
Ateş yanar,külü kalır

Kimi zengin kimisi aç
Herkes bir birine muhtaç
Bir bakmışsın ağarmış saç
Ömür biter yılı kalır

Ağarır saçların erken
Hayat yürüyüp biterken
Meçhule doğru giderken
Ölen göçer,salı kalır

Yusuf Değirmenci 2

Yusuf Değirmenci 3

16---rüyalarla Avunuyorum

Bir rüya gördüm sevgilim
Anlatsam dinler misin?
Merak eder misin?

Hani tatlı bir geçmişimiz vardı
Yaşantılarımız su gibi akardı
Onları gördüm rüyamda
Hani hayallerimiz vardı ya
Beraber kurduğumuz
Hepsini hatırladım bir anda
Hepsini gördüm rüyamda.

Hani bir evimiz olacaktı
Aşkımızı çocuklarımız paylaşacaktı
Evimiz mutluluk sarayı olacaktı
Geçmişi gördüm rüyamda
Çağırsam gelir misin?
Anlatsam dinler misin?

Her sabah kaygılı kalkarım yataktan
Ürkerek uyanırım uykudan
En güzel rüyaları yatakta bırakırım
Yatakta bırakırım hayallerimi
Beni anlıyor musun?
Sende benim gibi oluyor musun?
Sende beni arıyor musun?
Adımı anıyor musun?

Evime geliyorum
İçeri giriyorum
Hayallerimdeki evi düşünüyorum
Her köşeyi cıvıl,cıvıl istiyorum
Bağırıyorum,haykırıyorum
Kimselere sesimi duyuramıyorum
Yalnızlığı tek başıma yenemiyorum
Rüyalarla avunuyorum.

Yusuf Değirmenci 3

16--rüyamda ki sevda böylece bitti

Bir dilbere sevdiğimi söyledim
Aşkımı açıkça ilan eyledim
Beraber vuslata erelim dedim
Salladı saçını buruldu gitti

Sevmiştim bu yüzden ilgilenmiştim
Sevgime karşılık sevgi demiştim
Kaç kez kapısına gelip gitmiştim
kapıdan bir kaç kez görüldü gitti

Dedim ki ki birlikte çıkıp gezelim
Gel sevdanın destanını yazalım
Biz bu katı kuralları bozalım
Kızdı öfkelendi, kırıldı gittti

Buram,buram duman gibi tüterim
Alev,alev yanıyorum beterim
söz dinlemez gönlüm seni isterim
Dediğimde küstü darıldı gitti

Nedenini sordum dedim cevap ver
seven sevgisine karşılık ister
Dedi benim gönlüm başka yar sever
O gün aşk defterim dürüldü gitti
Rüyamdaki sevda böylece bitti

Yusuf Değirmenci 3

16---rüzgar Eser Dal Kırılır

Rüzgar eser dal kırılır
Dal rüzgara kırgın değil
Ayak basar yol ezilir
Yol ayağa kırgın değil

Alır,satar,eker biçer
Keser,yüzer etini yer
Hayat böyle gelmiş geçer
Mal sahibe kırgın değil

Sam yelleri serin eser
Yüce dağlar önün keser
Polenler bitkiyi döller
Yel dağlara kırgın değil

Bitki tabiatı süsler
Otlar hayvanları besler
Et yiyen ot yiyeni yer
Hal yiyene kırgın değil

Her şey sebep bir birine
Oturmuş yerli yerine
Razı olmuş kaderine
Kul kadere kırgın değil

Yusuf Değirmenci 3

16---sabriye Hanım

Gıpta ediyorum onun sabrına
Sabırla varıyor amaçlarına
Gelecek hazırlar yavrularına
Çile abidesi, Sabriye hanım

Sabır taşı olsa idi çatlardı
Çok az kadın yaptığını yapardı
Onun dünyasında umutlar vardı
İnsanın aynası, sabriye hanım

Ana,baba,sırdaş çocuklarına
Sıkıca sarılmış umutlarına
Ilık,ılık sevgi saçar her yana
Sevginin simgesi,sabriye hanım

Savaşır hayatla olmaz derbeder
Sarmış çevresini acı ve keder
Onu dul eylemiş genç yaşta kader
Kaderin öfkesi, sabriye hanım

Yaşam savaşçısı elin işinde
Huzur yuvasında,lezzet aşında
Bin türlü dert raks ederken başında
Sükutun müjdesi, sabriye hanım

Özlemi var gizlemeyi biliyor
Düşünerek gözlemeyi biliyor
Tutkuludur özlemeyi biliyor
Arzuların sesi, sabriye hamım

Mücadele vermiş,asla yılmamış
Direnmiş bahtına,aciz kalmamış
Yüzü güleç fakat bahtı gülmemiş
Herkesin gözdesi, sabriye hanım

Yusuf Değirmenci 3

16---sana Aşık Oldum Dememiş miydin

Hani uçan kelebekler gibiydik
Çocuklar gibi çok sevinçliydik
Gelecekten çok şey beklemekteydik
.....Sana aşık oldum dememiş miydin
.....Sen kalbime böyle girmemiş miydin

Haydi kalk gidelim al muradını
Sende buldum yaşamımın tadını
Dilimden düşürmez oldum adını
.....Seninle var oldum dememiş miydin
.....Söyle bana gönül vermemiş miydin

Duygularım coştu,coştu çağladı
Sevdan benim basiretim bağladı
Aşk ateşi yüreğimi dağladı
.....Bu aşk ile doldum dememiş miydin
.....Dönmem diye yemin etmemiş miydin

Söyle ne oldu da habersiz gittin
Bileyim sebebi neden terk ettin
Dünyamı kararttın beni tükettin
.....Canım feda olsun dememiş miydin
.....Yalan mıydı hepsi sevmemiş miydin

Yusuf Değirmenci 3

16---sana Göz Yaşlarım Hatıra Kalsın

Kırmızı gülü uzattığı gün elime
Bir ateş düşmüştü gönlüme
Adını bile soramadım
Alelacele gittin
Bense orada tükenip bittim
Yüreğim seninle gitti
Aşkım başlamadan bitti
Ben seni arayıp seni düşünürken,
Sen bizim sokaktan geçtin
Koştum,koştum sana yetiştim
Seni sevdiğim söyleyecektim

Sözümü kestin
Dedin sana bir gül verecektim
Elimi uzattım
Sen bir sarı gülü üstüme fırlattın
Anlarsı ya diye, diye
Kahkaha attın

Kırmızı gül ile kancayı taktın
Sarı gül ile ipi koparttın
Dalganı geçtin
Sevgimi biçtin
Karşılıksız aşka
Bedel ödettin

Kırık Kalp'ime zehirli okun batıyor
Kırılmış gurur ile yaşaması zor
Seni tanımıyor bilmiyorum
Tek bir şey söylüyorum
Canımı al
Cesedimi göm
Ruhumu al
Kalbimi kır
Sana göz yaşlarımı bırakıyorum
Ebediyen hatıra kalsın.

Yusuf Değirmenci 3

16---sana Güvenemem

Bırakıp da gidişim ağrıma gitti ağrıma
Gittiğim günden beri taş basmışım bağrıma
Hazan rüzgarları esti benim gönül bahçemde
Yetişmez sevgi gülleri
Hevenk, hevenk diksen de
Rengarenk çiçekleri
Sıra, sıra diz sen de
Ne su tutar ne yeşerir
Gönlümün baharı artık
Göz yaşlarından çeşme kursan
Ankara sokaklarına
Açamam sana kollarımı
Basamam seni bağrıma
Artık sana güvenemem
Seni sevemem

Sen kendi baharında başka çiçeklere bak
Senin vereceğin sudan içemem
Senin sevdanla zehirlene mem
Elini verdim bir kere
Kolumu kopardın bin kere
Artık sana el verememem

Ölesiye haykır san sevgini cihana
Sevdi diye sevinemem
Sevgine güvenemem
Gelip çalsan da kapımı
Yıkılsan eşiğime
İçeri gir diyemem.

Bana verdiklerini geri istesen
Verememem alda git diyemem.
Biliyorsun ki isteklerin imkansız olacak
Seni bağışlayabilirim amma
Af edemem
Ben yalanı yalancıyı sevmem
Sana güven tazeleyemem

Toparlamaya çalışıyorum
Zedelenen onurumu
Tamire uğraşıyorum
Kırılan gururumu
Gösterdiğim gayreti sana feda edemem.
Aşkınla yansam tutuş sam
Alev olsam, kor olsam
Yaşanılmaz zor olsam
Acı olsam, keder olsam, zar olsam
Pişmanım diyerek gelsen yalvarsan
Kesin kararlıyım sana dönemem
Seninle evlenemem.
Sana güvenemem

Yusuf Değirmenci 3

16---selamını Saldığında Beni Mutlu Edersin

Mektubumu postacının elinden
Aldığında beni mutlu edersin
Selamını turnalarla dilinden
Saldığında beni mutlu edersin

Ben esirim ben tutsağım sevgiye
Ben hasretim ben muhtacım ilgiye
Seni silemedim gönlümden diye
Geldiğinde beni mutlu edersin

Keşke sen olsaydın evime gelin
Sensiz bir boşlukta perişan halim
Gönlümü açarak kapının zilin
Çaldığında beni mutlu edersin

Yar inan ki sensin hayalim düşüm
İster baharın gel istersen kışın
Elinde bir mendil gözümün yaşın
Sildiğinde beni mutlu edersin

Yusuf Değirmenci 3

16---sen Bilmezsen Kimse Bilmez

İste benden canımı iste ki feda edeyim
Gönlüm sırılsıklam sana aşıktır neyleyim
Esir olmuşum sevdana nerelere gideyim
.....-Bu çılgınca tutkuyu sen bilmezsen, kimse bilmez
.....-Yapayalnız dünyama sen gelmezsen, kimse gelmez

Kim bilecek yalnızlığa dalıp boğulduğumu
Kim bilecek sensizken sararıp solduğumu
Kim bilecek sevdanın seline de kaldığımı
.....-Hayatımdaki boşluğu sen bimezsen kimse bilmez
.....-Bahtımdaki karanlığı sen silmezsen, kimse silmez

Bu hasrete bu özleme artık neşter vuralım
Bizi ayıran engele beraber karşı duralım
Çaresizlik zincirini gel beraberce kıralım
.....-Ayrılığın acısını sen bilmezsen kimse bilmez
.....-Hayatıma mutlu ortak sen olmazsan kimse olmaz

Kimse olmaz olamaz yüreğimin misafiri
Dolduramaz kalbimde olan boşluğu hiç biri
Ben sana bağlamışım bu bahtı bu kaderi
.....-Sana bağlığımı yar sen bilmezsen kimse bilmez
.....-Şu benliğimin yarısı sen olmazsan kimse olmaz

Yusuf Değirmenci 3

16---senden sevgi istemeyeceğim

El açıp dileneceğim
Köşe başlarında sevgi isteyeceğim
Umutlarımı diriltecek insanların şefkati
İlgiyi onlardan bekleyeceğim
Sevgi yoksunuyum diyeceğim
Sebebini soranlara
Seni göstereceğim
Eşkalini vereceğim
Ödeşeceğim.

Senden öte bütün insanlar sevecek
Onlar bana yaşama gücü verecek
Artık kapına gelmeyeceğim
Dönmeni beklemeyeceğim
Sana olan sevgimi gizleyeceğim.
Aşkımı ellerimle öldüreceğim
Gönlümün derinliklerine gömeceğim.
Artık sana ihtiyacım olmayacak
Sensizde yaşayabileceğim

Sevgisiz yaşanmaz biliyorum
İhtiyacım olan sevgiyi
Herkesten dileneceğim
Senden istemeyeceğim.

Yusuf Değirmenci 3

16---sensiz Yarımım ben Sensiz Olamam

Karanlıkta kalma kandil olurum
Gözyaşı olursan mendil olurum
Dudak olsan yanında dil olurum
Sensiz yarımım ben sensiz olamam

Çiçek olsan rüzgar olur okşarım
Ayna olsan ben göz olur bakarım
Derya olsan su olurum akarım
Sensiz yarımım ben sensiz olamam

Sen baş olsan saç olurum ben sana
Nimet olsan aç olurum ben sana
İster isen güç olurum ben sana
Sensiz yarımım ben sensiz olamam

Ciğer olsan nefes olur dolarım
Toprak olsan yağmur olur yağarım
Ağaç olsan dallarına konarım
Sensiz yarımım ben sensiz olamam

Kağıt olsan kalem olur yazarım
Derya olsan balık olur yüzerim
Varsın olsun sevdan benim mezarım
Sensiz yarımım ben sensiz olamam

Çiçek olsan bende arı olurum
Sen kuş olsan bende darı olurum
Sensiz tam değilim yarı olurum
Sensiz yarımım ben sensiz olamam

Kapan olsan av olurum ben sana
Çok güzelsin tav olurum ben sana
Sensiz yaşayamam yar anlasana
Sensiz yarımım ben sensiz olamam

Yusuf Değirmenci 3

16---sevgimi Gözlerimde Görebilirsin

Sana aşık olduğumu haykırdım
Duymadın inanmadın.
Seni seviyorum diye ilanlar verdim
Aldırmadın. okumadın

Sana sevdamı kanıtlamak için
Irmaklar geçtim denizler aştım
Dünyaları dolaştım
Ovaları,dağları vadileri taradım
Her yerde senin sevgini aradım
Her taşa vurdum başımı.
Ne yaptımsa inandıramadım

Her sözün yalan gelebilir sana
Her vasfımı sahte diye düşünebilirsin
Bir meçhul olmak yerine
Çık ortaya, geç karşıma
Sor soracaklarını
Söyle söyleyeceklerini
Dik bakışlarıma bakışlarını
Bakışlar yalan söyleyemez bilirsin
Yalansız dır riyasız dır bakışlar
Sana olan sevgimi
gözlerinle görebilirsin

Yusuf Değirmenci 3

16---sevgini doldurdum,içtiklerime

Bir zamanlar sana koşardım
Adım, adım
Her şeyi senle yaşardım
Sana anlatırdım
Kitaplarım isimlerin le dolsun
Albümümde resimlerin olsun derdim
Her karşılaşmamızda resim isterdim
Her Perşembe akşamını
İple çekerdim
Umutla beklerdim.

Akrep dönemez olmuştu ekseninde
Zaman durmuştu yerinde
Gelmediğin son Perşembe gününde
Önce hafif bir kırmızılık sardı Ankara'yı
Ufuk yavaş,yavaş benimserken kararmayı
Bir şeyler söyler gibiydi
Gelmeyecek der gibiydi

Ay doğmuş önüne bulular gerilmişti
Mehtap bambaşka renk almıştı
Yıldızlar gök yüzüne serpilmişti
Sessizlik bir şeyler gizlemişti
Rüzgarın esintisi
Gelmeyecek demişti

O akşamın hüzne kapıldım
Yaşlar dolmaya başlamıştı gözüme
Gırtlağım da düğüm olmuştu hıçkırık
Yağan yağmurlara karıştı kaygılarım
Arttıkça arttı efkarım
Yatağına sığmayan sel gibi coştum
Çölde susamışçasına içkiye koştum

Şişelerde seni aradım
İçkilerle seni yudumladım
Kırık kadehler yerleşti harap olmuş gönlüme
Varlığımda habersiz döndüm her gün evimde

Şaşkın dostu meyhaneler oluverdi barınağım
Boşaltılan şarap şişeleri idi sığınağım
Senide şişeler,içinde yaşatacağım
Öyle bir etki etin ki kederime
Senin yerine sarıldım kadeh lerime
Sevgini doldurdum bitirinceye kadar
Sevgini doldurdum içtiklerime

Yusuf Değirmenci 3

16--tükenmez Bir Arzu Var

Tükenmez bir arzu var iken bende
Bu inat ne kazanç sağlıyor sende
Otururken deli gönül dümende
Kaçsan da peşinden koşar gelirim

Sensizken yarımım sensiz tam olmam
Söz dinlemem nasihatten anlamam
Sevgi güç katıyor engel tanımam
Dağ tepe demeden aşar gelirim

Biraz divaneyim biraz toyum ben
Sor öğren araştır asil soyum ben
Duygu kaynağından çıkan suyum ben
Çağlayan sel olur coşar gelirim

Yetiş imdadıma yetiş zordayım
Yüreğimde ateş yanar dardayım
Sen nereye gitsen bende ordayım
Gölgenim peşine düşer gelirim

Hasreti gönlümden nasıl silerim
Her gittiğin yerde olmak dilerim
Engelleri yıkar dağlar delerim
Sığmam kabuğuma taşar gelirim

Yusuf Değirmenci 3

16---umursamaz Olanın Sonu yıkımdır

Hiç kimse senin için makro paşa değildir
yol gösteren çok olur iş,işten geçince
Bir dert ortağına ihtiyaç duysan
Çaresizliğine destek arasan
Kaçar dost bildiklerin
Mazeretleri vardır kendince.

Bu zihniyet değişmezse
Adil davranamazsa idareciler
Huzurda secde eden sevilir sayılırsa
Zehir saçan ağızlar doğrulursa dürüste
Dil tüfek söz mermi olursa
Yalan biçerleriyle biçilir namus.

Gün gelir soysuzlaşır dünya
Katıla,katıla güler kötü ile kötülük
İşte o gün hüsnüniyet ölür
Ne sevgi kalır ne saygı kalır
Herkes kendi başını kaşır
Solar sevgi bahçelerinin tomurcuğu.

İnsanlık uyanmada çok geç kalırsa
Çatlarsa sabır taşı
Çareler bulunamazsa
Sabırlar sokaklara taşar
Düzenler yıkılır
Mahkemeler kurulur
Umursamazlığın sonu
Yıkım olur.dostlar yıkım olur

Yusuf Değirmenci 3

16---umutla Koşulmalı

Benim ülkem çıkmazlarda olmamalı
Oyun, kuralına göre oynanmalı
Oylar,doğruya doğruluğa kullanılmalı
Artık uyutulan halk uyanmalı
Koltuklara hak edenler oturmalı
Sorular usulünce sorulmalı
Cevaplar esneksiz alınmalı
Doğrular aranmalı
Gerçekler bulunmalı
Benim ülkem çıkmazlarda olmamalı.

Umutla koşulmalı yarınlara
Aydınlık ufuklar açılmalı
Kara gece cehalet yenilmeli
Her fert her şeyi öğrenmeli
Görmeli, bilmeli
Önce kendisi inanmalı
Sonra inandırmalı
Tepkiler olmalı
Tepkiler yasalara dayanmalı.
Umutla konuşulmalı
Koşulmalı yarınlara.
Umutla koşulmalı

Yusuf Değirmenci 3

16---unut Beni Der Gibiydi

Yıl 1968 di
Mevsim kıştı
Yerleri kar kaplamıştı
Buzda ayağım kaymıştı düşmüştüm
Bir dilber elimi tuttu üşümüştüm
Gamzeli yanağında gülücükler
Dudağında öpücükler
Aşkını itiraf eder gibiydi
Peşine düştüm
Dedim sen kimsin
Eğdi başını gitti
İsmini gizler gibiydi

O gün gönlümü yeşil yapraklarla süsledim
Sevicime sevinç yükledim
Umuduma umut ekledim
Hep aynı sokakta gezindim
Döner gelir diye bekledim
Aşkımı kabul eder gibiydi

Görüp konuşmaktı derdim
Gazetelere ilanlar verdim
Arayıp bulmaktı istedim
Onu aradım sokak,sokak
Kent, kent onu aradım
.Onu aradım aşkımı cihana haykırarak
Bir kez duymadı sesimi
Bulamadım adresini
Yıllar özlemiyle geçti
Aynı gün aynı yerde
Bir sarı gül önüme düştü
Başka yar bul der gibiydi

O uyandırdı uyuyan yüreğimi
Akıttı aşkın zehrini
Madem ki sevmedi
Neden umutlandırdı beni
Hayatı zehreder gibiydi

Mektup diye boş bir sayfa göndermiş
Mahalleden bir çocuğa vermiş
Adını söylememiş
Umutlanmasın demiş
Zaten hiç tanışmadık
Hiç konuşmadık
Unut beni der gibiydi

Yusuf Değirmenci 3

16---uyandım Uykudan

Uyandım uykudan şükürler olsun
Kardeş kavgasıyla ölmeyeceğim
Ağam,paşam,beyim çağıradursun
Zoraki davete gelmeyeceğim.

Dindara aldırmam,dine saldırmam
O fikrin bu fikrin esiri olmam
Özgür düşünceye saygısız kalmam
Törelere bağlı kalmayacağım.

Öfkeyi büyüten,sevgiyi yıkan
Dürüst omuzlarda zirveye çıkan
Menfaat uğruna ateşe sokan
O ellere maşa olmayacağım.

Ülküm yükselmektir ata izinde
Doğruluk yeşerdi benim özümde
Söz vermişim duracağım sözümde
İzim lere bağlı kalmayacağım.

Vurulsa bağrıma en büyük sille
Başımı ezse de bir hoyrat gülle
Namert elin uzattığı mendille
Terlesem,terimi silmeyeceğim.

Gerçek demokrasi yerleşsin diye
Gitmeli aydınlık köylüye,köye
Hizmetkar olunmaz soyguncu beye
Hiç birinden ihsan almayacağım.

İnsan hakkı yetişmeli ovamda
Özgür rüzgar esmelidir dağımda
En büyük güç bilgi, bilgi çağında
Okuyup,öğrenip anlayacağım.

Yusuf Değirmenci 3

16---üzgünüm

Neden yüzün hiç gülmüyor diyorlar
Ruhen huzur bulamadım, üzgünüm
Hakkı bilmeyenler,hep hak yiyorlar
Haksızdan,hak alamadım, üzgünüm

Savaş verdim,tekim gücüm yetmedi
Kemiren ihtiras bizden gitmedi
Doğruyu dürüstü kimse tutmadı
Nedenini bilemedim, üzgünüm

Becerip,başardım denmez aferin
Saygı gösteririm,sevgi beklerim
İçimdeki yara derin mi, derin
Yaraları saramadım, üzgünüm

Gördüğüm haksızlık yarayı deşti
Sevgi göç eyledi,nefret yerleşti
Acı kazanında öfkeler pişti
Buna engel olamadım, üzgünüm

Olması gereken olmuyor diye
Haklılar hakkını almıyor diye
Üzgünüm hak hukuk gelmiyor diye
Niçin diye soramadım, üzgünüm

Yusuf Değirmenci 3

16---verdiğin Söze Ne Oldu

Umut olur uzanırdın adın düşştükce dilime
Birlikten söz ederdin hep dokunduğumda eline
Kader kıvanç ve tasada benim en zor günlerime
Hep teselli olacaktın verdiğin söze ne oldu

Kapalıydı gönül kapım açtın içeriye daldın
Ben kovmadım sen çıkmadın yerleşip orada kaldın
Ben Yusuf um dediğimde, kendini züheyla sandın
Hep benimle kalacaktın verdiğin söze ne oldu

Terk edilmek olmamalı gönülden sevenin hali
Sevilenin sırtında kalmamalıydı vebali
Senden ayrı kaldığımda sen beni mecnun misali
Çöllerde arayacaktın verdiğin söze ne oldu

Hani pek te sevinçliydin neşeli bir çocuk gibi
Gözlerin ışıl ışıldı sanki bir boncuk gibi
Gönül bahçemde yetişen taze bir tomurcuk gibi
Renk renk çiçek açacaktın verdiğin söze ne oldu

dost kalemlerden

Düşünmeden söz verenin, sözünde durmayanın...
Selam alıp vermeyen, hal hatır sormayanın
Sevgide kusur, saygısında sebat olmayanın
Sözü ne olur, sevgisi ne olur hey Dost Şair...

Yusuf Değirmenci 3

16---yıkıldım

Seni görür görmez gönlüme doldun
O anda aklımı başımdan aldın
İlk önce başımda sam yeli oldun
Boray dönüştün estin yıkıldım

Güzelsin tatlısın iyi huylusun
Destur ver de gölüm sevgine doysun
Seni sevdiğimi şu cihan duysun
Söylerken sözümü kestin yıkıldım

Bir demet gül ile kapına geldim
Aşkımı açıkça ikrar eyledim
Tüm kalbimle sevdiğimi söyledim
Buna öfkelendin küstün yıkıldım

Hayalde yaşattım rüyada gördüm
Her kime rastlasam hep seni sordum
Sevdim senden sevgi dileniyordum
Kaş çattın öfkeni kustun yıkıldım

Tutuşup yanarım anla halimi
Boş kollarım sarmak ister belini
Gel ol dedim evimizin gelini
Bir cevap vermedin sustun yıkıldım

Deli gönül bir kapıldı vaz geçmez
Ne söylesem laf dinlenez söz geçmez
Bana senden başka derman kar etmez
Yaram kanar sen tuz bastın yıkıldım

Gel gör beni kara sevda neyliyor
Dil seni sayıklar seni söylüyor
Aşk hançeri delik deşik eyliyor
Hayır dedin surat astın yıkıldım
aşkın cendereymiş sıktın sıkıdım

Yusuf Değirmenci 3

16---yüreği kaskatı taşa dönüşmüş

Yüreği kaskatı taşa dönüşmüş

Güzelliği koz imiş bir zamanlar
Etrafında pervaney miş hayranlar
İhanet etmişler hep faydalananlar
Umudu hayali boşa dönüşmüş

Koz diye kullanmış dişiliğini
Ödün diye vermiş kişiliğini
Yedi defa yıkmış evliliğini
Hayallere uçmuş kuşa dönüşmüş

Gençliğinde olmuş nefsine esir
Amaçsız,gayesiz, bir döngü kısır
Yatağı asvalttır yorganı hasır
Gözleri gülmemiş yaşa dönüşmüş

Aslın bir sıcak yuva ararmış
İnsafsız ellerde bahtı kararmış
Bataklık gülüyken solmuş sararmış
Darbeler vurulan döşe dönüşmüş

Sanki kuru çınar yapraksız dalsız
Yaşı ilerlemiş kalmış mecalsiz
Yaşı yetmiş olmuş halsiz mi halsiz
Bütün baharları kışa dönüşmüş

Şimdi uzanacak dost eli arar
Geçmişin hatası bu güne zarar
Yanına varana kızar der ne var
Yüreği kaskatı taşa dönüşmüş

Yusuf Değirmenci 3

17---aklımdan Geçeni Bir Bilsen Gülüm

Aklımdan geçeni bir bilsen gülüm
Sokaklara bir,bir bakmak geçiyor
Sensiz bu şehirde yaşamak zülum
Aklımdan bu şehri yakmak geçiyor

Sakın ola deme neden ve niçin
Göze aldım ben her şeyi sen için
Senin özleminle yanıyor içim
Buradan seninle çıkmak geçiyor

Ben senin uğruna neron olurum
Ya seni alırım yada ölürüm
Bu şehirden ben öcümü alırım
Suyuna siyanür katmak geçiyor

Senide bu şehir gizliyor benden
Bu sebepten tiksindim bu şehirden
Çık ortaya saklandığın yerlerden
Şehri temelinden yıkmak geçiyor

Keşke deprem olsam sallayabilsem
Seni bulsam selam yollayabilsem
Sensiz olmaktansa bari ben ölsem
Göğsüme hançeri çakmak geçiyor

dost kalemlerden

Sorma, deme sakın neden ve niçin
Anlatmayın bana bunu bir geçin
Güllerin içinde bir gülü seçin
Yakarım bu şehri sensiz olursa.....Bülent BAYSAL

seninle yazılan alın yazımı
gün oldu döşünde çaldım sazımı
kokunla yıkadım kefen bezimi
sevdiğim seninle ölmek geçiyor..Ozan Ali Aydın

Yusuf Değirmenci 3

17---alaborayım

ALABORAYIM *

Sevdanın gergefinde
Sevgi dokumaktı amacım
Hicranı
Rüzgarlara savurmaktı gayem
Sekiz şiddetindeydi gidişin
Yüreğimde depremler yaşıyorum,,
Birer,birer kırılıyor umutlarım
Kırılıyor fay hatlarım
Çaresizliğe tutsağım küskün
Aciz duruma düşürüldüm suskun
Bir yalnızlık kuyusundayım bitkin
Tükenmişliğimi hissediyorum
Islah olamaz yarayım
Ben sensiz sevgi yoksunuyum
Aşka fukarayım
Bir bahtı karayım

Yıkıldı sabır barajım
Sele döndü isyanım
Tutamıyorum kendimi
Arzuma nasıl gem vurayım
Kıyılarımı yalayıp yıkarken ihtiraslar
Nerde nasıl durayım
Seni sevmişim
Sana alışmışım
Sana bağlanmışım
Yelken açmışım umut denizlerine
İhanetin rüzgarları esti biranda
Devrildi sevgi yelkenlim
Alaborayım

Yusuf Değirmenci 3

17---alkış Tutarım

Her şeyi hoş görüp sevgi gösterip
Sabırla azımla amaca varıp
İnsana hizmeti şiar edinip
Gurur duyanlara alkış tutarım

Hizmet için düşüyorsa yollara
Övülecek destan ise dillere
Açıp kapıları tüm gönüllere
Verebilenlere alkış tutarım

Sevgi,şefkat dolu iken yüreği
İnsanlıksa amacının durağı
Yalandan,riyadan uzak gerçeği
Görebilenlere alkış tutarım

Bilirim çetindir hayatla savaş
Huzur ve güveni sağlayan her baş
Çok hızlı davranıp olmasın yavaş
Diyebilenlere alkış tutarım

Düşkünün derdine olarak ortak
Olmuş ise alnı açık yüzü ak
Hasetten, fitneden, fesattan ırak
Olabilenlere alkış tutarım

Yusuf Değirmenci 2

dost kalemlerden

insana insanca göz atanlara
dostun kusurunu hep satanlara
hakkı anlayarak pay katanlara
şapkamı çıkarır alkış tutarım.....Ahmet arslan hadimi

Darda kalan kardeşine koşana
Karşılıksız yardım için coşana
İnsanlık yolunda zorluk aşana
…Ben canı gönülden alkış tutarım…Ozan CEYHAN

Yusuf Değirmenci 3

17--asırlardır Haykırılmış Hak diye

Hak arayan insan cesur yürektir
Asırlardır haykırılmış hak diye
Zulme karşı dik durmak gerektir
Sana zulüm ediliyor bak diye

Muktedirler hakkı ihlal etmişler
Güçlülerde güçsüzleri ezmişler
Haksızlığa karşı hep direnmişler
Baskılara boyun eğmek yok diye

Baskılara boyun eğmeyen kullar
Tarih boyu hakkı haykırmış diller
Baskı yapsalar da o muktedirler
Çoğunluk aç muktedirler tok diye

Muktedirler malı sanmış ülkeyi
Doymamış açgözlü sömürü beyi
Haksızlığa karşı duran bireyi
Hapse atmış çok oldular çok diye

Asırlardır hay isteyip durmuşlar
Duyan yok diyerek birlik olmuşlar
Feryat figan meydanlara dolmuşlar
Düzen bozuk hiç eşitlik yok diye

Hukuksuz millette adalet olmaz
Böylesi ortamda güven bulunmaz
Susmak ile asla haklar alınmaz
Hakkın için meydanlara çık diye

Halkına zulmeden hep gizli kalmış
Lanetlenmiş nefretlerle anılmış
Susmayanlar Gönüllerde yer almış
Geleceğe ışık tuttuk yak diye

Yusuf Değirmenci 3

17---asla Geçmişini Aklayamazsın

İnsanlığı göstermezsen birine
Onu başkasından, bekleyemezsin
Vicdanın da merhametin yerine
Öfke ile nabız yoklayamazsın

İş göreni küçümser, ve horlarsan
ağustos böceği, gibi zırlarsan
Çalış dendiğinde işten kaçarsan
Eserine eser, ekleyemezsin

Yaşar, isen komşun, açken bolluğu
Düşküne görürsen,reva kulluğu
Omzun da duran, sorumluluğu
Başka omuzlardan, bekleyemezsin

Hakkı yenenlerin, boynu bükükse
Kime yarayacak, yaptığın sükse
Minare büyükse, kılıf küçükse
Asla yalanlarla, saklayamazsın

Seni suça iten, güç hevesiyse
Çığlıklar ezilen canın sesiyse
Elindeki kirler, kan lekesiyse
Su ve sabun ile, paklayamazsım

Övünürsün durursun, yediğin haltla
Hatanın üstüne, hatanı katla
Entrika sermayen olan hayatla
Hatanı ellere yükleyemezsin

Geriye dönerek,bir bak dününe
Sakın ha aldanma,sen bu gününe
Yaptıkların konur, bir gün önüne
Yalanına yalan, ekleyemezsin

Yüce divan bir gün olur kurulur
Kötülük yaptınsa, hesap sorulur
O gün sende olan, gururun kırılır
Asla geçmişini, aklayamazsın

Yusuf Değirmenci 3

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

17---atlanılan Çağ Değilidir

Bizim istediklerimiz
Bahçe değil,bağ değildir.
Aşacağımız engeller
Derya değil,dağ değildir.

Hakkı görmezden gelirsen
Çıkar peşinde yürürsen
Haysiyetten bahsedersen
O ölüdür sağ değildir.

Temiz olmalı siyaset
Önce sen nefsine hükmet
Sonra benden bekle hürmet
Bu saygıdır,yağ değildir.

Sensen zirvede oturan
Sensen,sorunu getiren
Sensen,bütçeyi batıran
O göl kurur, sığ değildir.

Azınlık mutlu kalırsa
Çoğunluk unutulursa
Gidişat böyle olursa
Atlanılan çağ değildir.

Yusuf Değirmenci 3

17---bayram Yoksulların Neyine Gerek

Yakın mamış dik dursun bu baş diye,
Söz dememiş göz üstünde kaş diye
Tencerede taş kaynatmış aş diye
.....Bayram yoksulların neyine gerek
.....Görünce dayanmaz vicdanlı yürek

yazın yanar kışın donar kimsesiz
o her zaman mağdur her zaman sessiz
işi yok aşı yok gayrı isteksiz
.....Bayram kimsesizin neyine gerek
.....Görünce dayanmaz vicdanlı yürek

Ağlaması çözüm değil biliyor
Gizleyerek gözyaşını siliyor
Hal sorana iyi günler diliyor
.....Bayram bu garibin neyine gerek
.....Görünce dayanmaz vicdanlı yürek

Yusuf Değirmenci 3

17---beceremedim

BECEREMEDİM ****

Eğitim şart diye herkese bilgi
Vermeye çalıştım beceremedim
Cahiller hiç göstermediler ilgi
Sormaya çalıştım beceremedim

Tek elin kursakta kaldı hevesi
Olsaydı çıkardı çift elin sesi
Sevgi dolu kollarımla herkesi
Sarmaya çalıştım beceremedim

Dostluklar yaşasın ersin sonsuza
Meydanı boş bırakamam soysuza
Namussuza şerefsize hırsıza
Vurmaya çalıştım beceremedim

Silemem gönlümden vatan sevdasın
Ne şehitler verdik tutarım yasın
İnsafsızın aç gözlünün kafasın
Kırmaya çalıştım beceremedim

Ben türküm yüzüme çaldırmam kara
Şerefi alamaz o kirli para
Göğsümü gererek haksızlıklara
Durmaya çalıştım beceremedim

Yurduma göz diken aç köpeklere
Ezerek başını ders vere, vere
En temiz en yüce idâallere
Ermeye çalıştım beceremedim

Üzüntüm bu benim kahroluyorum
Yanlış seçim yaptık saç yoluyorum
Mustafa kemaller bulamıyorum
Görmeye çalıştım beceremedim

Yusuf Değirmenci 3

17---ben Bir Sokak Çocuğuyum

Ben bir sokak çocuğuyum

Kış geldi karları ezdim adım,adım
Yağmurlar da ıslandım
Kar seslerini dinledim ezilirken
Önceleri bir mana veremedim
Ehilleştikçe anladım.
Kış gecelerinde ayazlar üşütünce
Sokaklarda arkadaşlarımı ararım
Yağan yağmurlara karıştı göz yaşlarım
Ben doğdum doğalı hiç gülmedim ki
Gizli,gizli ağladım

Birer ikişer bakıp geçtiler yanımızdan
Ne kimsesizliğimizden haberleri vardı
Nede açlığımızdan

karanlıkları severiz biz
Bankamatiklere sığınmak için
El ayak çekilsin isteriz
Dondurucu da olsa soğuklar
Titreye, titreye bekleriz

sığınacak bir yer
Yatmak için bir kuytu köşe
Bir köprü altı bulmaya çalışırken
Bir el özlerim sevgi ile uzanan
İlgi bekledim başımı okşayacak
Gıpta ile bakarım gelip geçenlere
Hırslanarak bakarım
Kızarak bakarım
Donan elleri görmüyorlar
Aç çığlıları duymuyorlar
Kimsesiz sokak çocuklarını
Tanımıyorlar bilmiyorlar
Konuşmak istemiyorlar
Belli oluyor davranışlarından
Biz ne kötülük ettikse onlara
Tuzu kurular bizi sevmiyorlar
Sevemiyorlar
Duyarsız davranıyorlar
Duygusuzlaşıyorlar
Bizi anlamıyorlar
Hor görüyorlar

Birileri işliyor suçu
Sokak çocukları suçluyorlar
Çalan birileri oluyor
Bizleri hırsız sanıyorlar
Birileri kendince vakur
Birilerinin dimdiktir başı

Namuslu bir sokak çocuğuyken ben
Beni namussuzlaştırıyorlar
Hor bakışlarını dikiyorlar
Öfkeleniyorlar
İçin, için vurun garibe diyorlar

Oysaki şunu bilmiyorlar
Bilmek istemiyorlar
Benimde hayallerim var
Tek düze düşüncelerden ayrı
Sevebilmek sevilebilmek
Bir yuva kurabilmek
Topluma girebilmek
Söz sahibi olabilmek
Aydınlık bir gelecek görebilmek
İnsan olduğumu unutuveriyorlar

Birde benim penceremden bakınız
Bakınız bu filimsi hayata
Bendemi kusur
Beni sokağa salanda mı hata
Nerden bakarsanız bakın
İster semanın maviliklerinden
İster denizin derinlilerinden
Yada yer yüzünün yüksekliklerinden
Bakınız benim penceremden
Bakınız gerçeği görerek hayata
Size göre var olan tatlı hayatın yolu
Bize gere nereden geçiyor
Görebilir,gösterebilir misiniz
Siz bana bir umut penceresi açabilir misiniz
Kırk kanatla umuda uçabilir misiniz
Sokaklarda yaşamak ne kadar zordur
Bilir misiniz
Bilir misiniz

İster zeminin merkezinden
İster semanın maviliklerinden
Bakınız bu filimsi hayata
Benim için bir umut ışığı görebilir misiniz
Umuda bakabileceğim bir pencere açabilir misiniz
Soruyorum bu soruyu gelip geçenlere
Durup düşünüyorlar bir anlık
Sessiz sedasız bir duyarlık
Cadde,cadde düşündüğüm kentler
Baştan sona karanlık

Yok olmuş acıma duygusu
Yok yardımlaşma tutkusu
Yok kimsede dostluk utkusu
Çünkü duyarsılaşmış insanlık

Ben bir sokak çocuğuyum
Tiner alışkanlığım
Asilik huyum
Soluk yaşam
yitik sevi
İşte benim kişiliğim
Kırık kalp, ulaşılmaz umut
İşte benim benliğim

Sordum kendime ben neyim.
Ben umutsuz bir gölgeyim
Bakan gözlerin nefretiyim
Ben böyle yetiştirildim
Ben buyum beyim
Sokakların neferiyim

Şair Yusuf Değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

17---benden Ne İstedin Ne Bekliyorsun

Dikildi karşıma, hayat yokuşu
Yıllarca koştum da, bitmedi koşu
Pes dedim de kabullendim ben tuşu
Bitkinim yorgunum yoruldum dostlar

Yerlere düşünce, kaldıranım yok
Halimi dostlara, bildirenim yok
Sevip okşayanım, güldürenim yok
Küskünüm kırgınım, kırıldım dostlar

Neler yapmadım ki,sevda uğrunda
Dumansız alevi, yanar bağrımda
Sevda oku saplı, durur sağrımda
Vurgunum, vurgunum, vuruldum dostlar

Aradım derdimin, dermanı yokmuş
Yüreği ihanet, şimşeği yakmış
Zehirli okunu,kalbime sokmuş
Bahtıma dargınım darıldım dostlar

Hiç fayda etmedi, yaptığım çağrı
Hayalim yıkılmış bir çatı gayrı
Anadan babadan, sıladan ayrı
Kovuldum sürgünüm sürüldüm dostlar

Yusuf Değirmenci 3

17---beni ele sordun bana sormadın

Beni ele sordun bana sormadın
Yalanla gerçekler görülür mü hiç
Riyakarı anlamadın görmedin
Dalkavuğa doğru sorulur mu hiç

Hiç kimse aşikar demez hatasın
Sorup öğrenmezsen anlayamazsın
Kin ve nefret dolu bir yılanmışsın
Dost diye yılana sarılır mı hiç

Hatam neydi ne söyledin ne sordun
Devletin gücüyle vurdukça vurdun
Şen beni anlamak istemiyordun
Ölen sevgi böyle dirilir mi hiç

Şanma ki başımı taşa vururum
İnsanlara umut bağlar dururum
Ben insanım elbet vardır gururum
İnsanın gurur kırılır mı hiç

Sabrede,sabrede yoruldum artık
Sana dost diyemem kırıldım artık
Dert yumağı oldum sarıldım artık
Zulmedene kıymet verilir mi hiç

Maske idi güler yüzün kanmadım
Ben senin elinde maşa olmadım
Saldırdın saldırttın lakin korkmadım
Zalimlere boyun burulur mu hiç

Yusuf Değirmenci 3

17---beni seveceksen benim gibi sev

BENİ SEVECEKSEN BENİM GİBİ SEV

Sözde değil özde olmalı sevmek
Sevgi fedakarlık sevgi bir emek
Sevgi bir nimettir sevgi bir ekmek
Beni seveceksen benim gibi sev

Emeksiz sevginin temeli olmaz
Gerçek bir sevgide kusur aranmaz
Şayet saygı yoksa sevgi yaşamaz
Beni seveceksen benim gibi sev

Bencilliği bırak tepeden bakma
Yıllarca kuruduğum çatıyı yıkma
Sonumuz ne diye kafanı takma
Beni seveceksen benim gibi sev

Varlığımı yokluğumu sormadan
Hatam varsa gururumu kırmadan
Aşk yolunu yokuş yapıp yormadan
Beni seveceksen benim gibi sev

Bülbül olsan dil olmaya hazırım
O sevdiğin gül olmaya hazırım
konacağın dal olmaya hazırım
Beni seveceksen benim gibi sev

Gül sevgisin esirger mi bülbülden
Adını anarım canı gönülden
Aşkınla yanarım farksızım külden
Beni seveceksen benim gibi sev

şair Yusuf Değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

17---benliğimi esir eder duygular

Benliğimi esir eder duygular
Benimle yaşayıp gider kaygılar
Bilmeyene sır söylemek gerekmez
Anlayana selam ile saygılar

Bağlanabilseydik sevgi bağıyla
Birlik olabilsek solu sağıyla
Bizler bu vatanı cennet yapardık
Köyü,kenti,ovasıyla dağıyla

Çatık kaşlar öfke dağıtır olmuş
Şefkat ağaçları neden kurumuş
Marifet köprüyü yeniden kurmak
Kalpten kalbe giden yollar bozulmuş

Kısılmalı nankörlerin narası
Açığa vurulsun, yüzün karası
Çoğunluk matemi unutsun artık
Gelsin artık hesap sorma sırası

Yusuf Değirmenci 3

17---bir bürokrata

Sana devlet yetki verdi
Hak hukuk gözetsin diye
Kanun yaptı yol gösterdi
Adilce yönetsin diye.

Amma sen bunu yapmadın
Nelere karıştı adın
Can yakmak mıdır maksadın
Benim borum ötsün diye.

İtibar etmedin söze
Vurdukça vurdun öksüze
Esir oldun üç densize
Beni onlar tutsun diye.

Makamdan kovdun haklıyı
Astlara yaptın baskıyı
Hükmetti siyaset beyi
Sözlerimi yutsun diye.

O seçildi sen atandın
Kendini kölemi sandın
Sense onurdan noksandın
Bela benden gitsin diye.

Şarlatanı tuta,tuta
Sen hiç düşmedin kasvete
Boyun büktün siyasete
Yaptığımı örtsün diye

Yusuf Değirmenci 3

17---bir nokta da buluşamadık

Bilirim etmezsin saygıda kusur
Bendeki duygular bağladı hasır
Hatalı ben isem de kalmasın sır
Oturup konuşup anlaşamadık

Konuşmak istedim sinirle estin
Tek bir söz söyleyip önümü kestin
Çektirmek mi zevkin bana ne kastın
Problemi çözüp barışamadık

Konuşsaydık giderirdik sorunu
Rahat,rahat yapardık her yorumu
Böyle muğlak bırakmazdık durumu
Neden sakin,sakin konuşmadık

Biliyorum önemlidir bu seçim
Bilmen gerekir ki sana muhtacım
Lütfen söyler misin benim ne suçum
Asla bir noktada buluşamadık

Söz geldi yutkundum sormamak için
Özveri gösterdim kırmamak için
İradene karşı durmamak için
Sabrettim,sabrettim barışamadık

Yemek yeyip, tatlı sohbet etmedik
Bir yerlere gezmeye de gitmedik
Dertleşmedik, içimizi dökmedik
Seninle dostane kaynaşamadık

Söyle kimdir şu gönlünün sevdası
Olmaz aramızda kuşak kavgası
Sen ne dersen benim,için olası
Biz bize bir fikir danışamadık

Biliyorsun sen benim tek oğlumsun
Benim tek isteğim bir yuvan olsun
İsterdim ki torunlarım bulunsun
Böylesi sevgiyle tanışamadık

Geldiğinde gözlerine bakarım
Sende ses yok ben boynumu bükerim
Hatalı mıyım ben bilmek isterim
Kaç yıl oldu sana karışamadık

Eriyip giderim bu düşünceyle
Ne olur ağız aç bir şeyler söyle
Bir torun başını şefkatle söyle
Severek okşayıp oynaşamadık

Yusuf Değirmenci 3

17---bir ozanım

Bir ozanım saz elimde gezerim
Gördüğümü anlatırım yazarım
Kötüye ve kötülüğe kızarım
İyinin güzelin hastasıyım ben.

Yanan ile yandım,gülenle güldüm
Umutla yeşerdim,solanla soldum
Dertlere kedere ben ortak oldum
Toplumun sözcüsü,aynasıyım ben.

Duygu ırmağıyım coşku dağıyım
Bende bu ülkenin bir insanıyım
Sessiz çoğunluğun tercümanıyım
En keskin sözlerin ustasıyım ben.

Kim haksızlık yapar ise karşıyım
Karakterin ve ahlakın marşıyım
İnsanlığın var olduğu çarşıyım
Doğru ve dürüsttün sevdasıyım ben

şair Yusuf Değirmenci

Dost kalelerden

haksızlığa karşı isyanımız var
mazlumu koruyan erdemimiz var
çağdan çağa kalan bir yanımız var
kalemi kağıdı söz şairin.....Dost şeref

Duygu ırmağıyım coşku seliyim,
Gam u hicran yüklü gönül dağıyım,
Salkım saçak aşka sevda bağıyım,
Dertlilerin derdi tasasıyım ben.....Bilal ÖZCAN

Dokunduğum tel kırılmasın
Aşıma zehir karılmlamasın
Haktan başka kime varırsın
Çalıp söyleyen bir mozanım.....talat semiz

yaratılanı severim yaratanın aşkına
benim kinim müstekbire, taşkına
elim kalkmaz garibana şaşkına
zalimin korkulu rüyasıyım ben.....Adem UYSAL

Yusuf Değirmenci 3

17---bizim isteklerimiz

Bizim isteklerimiz
Bahçe değil,bağ değildir
Aşılmaz denen engeller
Derya değil dağ değildir.

Azınlık mutlu olursa
Çoğunluk unutulursa
Gidişat böyle kalırsa
Atlanılan çağ değildir.

Temiz olursa siyaset
Görülür herkesten hürmet
Dürüst çalışsa hükümet
Ona saygı yağ değildir.

Haklıyı öcü görürsen
Çıkar peşinde yürürsen
Haysiyetten de bahsetsen
O ölmüştür sağ değildir.

Döküp varını yoğunu
Çiğnetmezsen gururunu
Korur isen onurunu
Şeref deryan sığ değildir

dost kalemlerden

Hep devleti suçlu gördük
Ak olana kara sürdük
Ünümüze duvar ördük
Bu mermerdir ağ değildir.....haz

Yusuf Değirmenci 3

17---buyursunlar kapım açık

Doğru yolu bulmuşlarsa
Nefse hakim olmuşlarsa
Tövbe sözü vermişlerse
Buyursunlar kapım açık

Gönülde herkese yer var
Ezilip hak arayanlar
Doğru tarafta olanlar
Buyursunlar kapım açık

Yaptığından pişman ise
Kulak verirler bu sese
Kapımız açık herkese
Buyursunlar kapım açık

Değil ise hırsız, arsız
Haysiyetsiz ve vakarsız
Menfaatsiz ve vakarsız
Buyursunlar kapım açık

Hak ve hukuk tanıyanlar
Kanun,nizama uyanlar
Helal kazançla doyanlar
Buyursunlar kapım açık

İnançları sömürmeyen
İnanana küfretmeyen
kim var ise hak yemeyen
Buyursunlar kapım açık

Yusuf Değirmenci 3

17---çaresiz herkesin diline düştü

Terk edildi bomboş kaldı yuvası
Yalnızlık rüzgarı doldu odası
Yorganı sırtında yırtık abası
Çaresizdi gurbet iline düştü

Önünü göremez oldu kör gibi
Tek başına yaşaması zor gibi
Ucu alev,alev kızgın kor gibi
Ayrılığın oku gönlüne düştü

Duyarsız kulaklar duymadı sesi
Taşıdı başında sıyrılmaz sisi
Hayatın direği kutsal nefesi
Ses oldu cümleler diline düştü

Bağladı sımsıkı kaderin ağı
Genç yaşta saçına düştü kırağı
Nadide mücevher sırça yüreği
Kırıldı,parçalar eline düştü

Gönül ormanında ceylan aradı
Felek avcı olmuş hep kovaladı
Gurbet ilde kalan garip ağladı
Aktı göz yaşları yoluna düştü

Onu yalnızlığa gark eder gurbet
Çiziyor bağrını herk eder gurbet
Dirilen umudu terk eder gurbet
Sonunda herkesin diline düştü

Yusuf Değirmenci 3

17--çevrildik

Çocuktuk
Tek amacımız oyun oynamaktı
Bunun adı yaramazlık tı
Yapma ayıp
Etme günah
Rahat dur sözleriyle doldu kulaklarımız
Annelerin azarlamalarıyla
Babalarım kulak çekmeleri ile
İçimize ürkeklik işledi
Çekingenlik sınırları çizdiler kişiliğimize
Korku ile çevrildik

Büyüdük
Tek gayemiz kişiliğimizi kanıtlamak tı
Buluğ çağında asileştik bir süre
Arzulara kanat açmak istedik olmadı
Köşelerde gizli içtik sigaramızı
Saklanarak yudumladık biralarımızı
Terbiye önerildi
Akıllı ol akıllı denildi
Ket vurdu büyüklerimiz
Pısırıklık duygusu sarmaladı bedenimizi
Ürkeklik kıyıları çekildi tel örgüler gibi
Çekingenlikle çevrildik

On sekize merdiven dayadık
Reşit sayıldık
Ergen gençlikten kurtulduk
Güya akıl balik delikanlı olduk
Depreşen duygularımız vardı gönüllerde
Aşk ateşi düşüyordu yüreklerimize
Uzaktan uzağa bakıyorduk sevgilimize
Duygular kanatlıydı sevdalara
Karşı cinse tutkular vardı
Adap edep girerdi devreye
Adetlere uyuyorduk
Komşu kızına yan gözle bakılmaz dı
Ayıp yine ön sayfa yer almaktaydı
Kınamalar çarpardı suratlara
Yine ahlak dersi vermekteydi büyükler
Örf ve adet duvarları örülüydü gönüllere karşı
Edep suyuna katılan namus biriketleriyle çevrildik

Yaş yirmi vatan vazifesi vardı sırada
İlk defa gurbete silah altındaydık
Her şey vatan için sloganları attık
Askerliği hayatımıza kattık
Artık anlatacak anılarımız vardı
Üstlerimizin azarları

Arkadaşlarımızın davranışları
Sohbetlerimizin kaynağıydı
Analar ilgilenmiyordu anılarla
Köydeki gelin olacak kızları sayıyorlardı
Hangisi sana göredir
Hangisi bize yarar diye beyin yıkıyorlardı
Örflere bağlı kalıyorduk
Bir olumlu sinyal bekliyorlardı
Kırılganlıklar araya giriyordu
Serde utangaçlık vardı
Cevap verilemiyorduk
Israrlar karşısın da siz bilirsiniz deniyorduk
Katıldı utanç kumuna sıkılganlık çimentosu
Geçilemez kurallarla çevrildik

Karar büyükler tarafından verildi
Göze kestirilen kız istendi
Düğün dernek sonunda mutlu yuva kuruldu
Bir iken iki oldu
Yuvada nüfus çoğaldıkça çoğaldı
Doymak için aş gerek
Geçinmek için iş gerek diyerek
Göze nice riskler alındı
Yaşam mücadelesinin içine dalındı
İşler yolunda giderse mutlu
Kazanç geçime yeterse hoş
Yuvada var olanlar umutlu mu umutlu
Duyarsız davranıldı çevreye
Bencilliklerle çevrildik

İşler ters gitti düzgün gitmedi
Sorunlar çoğaldı bitmedi
Çözümler arandı bulunamadı
Hiç kimsenin istediği olmadı
Yuvada hiç huzur kalmadı
Babaya güven azaldı
Allah büyüktür denilerek
Hep sabırlar söylenerek
Kader talih önerilerek
Şartlı refleksle eğitilerek
Çaresizlik kafesine kapatıldı
Şartlı refleks kaleleri inşa edildi zihinlerde
Aşılmaz surlarla çevrildi

Omuzlarda sorumluluğun ağırlığı
Yeni nesillere öğretilir töreler
Gösterilir adetler
Yine alışkanlıklara şartlandırılma devam eder
Topluma katılmaya sosyal olmaya zorlar hayat
Yararlı işler önerilir
Yararlı fikirler üretmeye gayret edilir
Varlığını ispatlanmaya mecbur

Var olduğunu göstermeye hevesli
Seçme seçilme hakkını kullanmak istedik
Fikirlerimizi söyledik haykırarak
Yasalara yasaklar konur durmadan
Aday olduk güçlülerin karşısında
Yasaklı şatolarla çevrildik

Güzel bir gelecek bırakmak uğruna çabalarımız
Çocuklarımızı geleceğe hazırlamak için fedakârdık
Gayret üstüne gayreti gösterdik
Saçları ağarttık döküldü
Dişleri çürüttük söküldü
Belimiz hayatın ağır yükünden büküldü
Bir baktık ki hayatın yolu kıldan ince
Zaman geçip gitti bu ince yolda
Söndü gözlerimizde umut ışıkları
Hayallerimiz silindi zihinlerden
Umutlarımız yıkıldı
Çaresizliklere alıştırıldık
İmkânsız düşüncesiyle çevrildik

Dört kişinin taşıdığı o cansız atla
Dönülmez yola çıkıldı
Elveda dendi dünyaya
Kalanlar gözyaşı döktü
Meçhule giden yolcunun üstüne
Tek dostu toprak örtüldü
Tümseğin dört yanına taşlar örüldü
Zengin isek mermer mezar la
Yoksul isek taşlar ile çevrildik
Yusuf Değirmenci 3
Kayıt Tarihi : 25.6.2020 14:21:00

Yusuf Değirmenci 3

17---davetim Var Buyursunlar

Guruplarda gezenlere
Şiirleri yazanlara
Saz elinde ozanlara
Davetim var buyursunlar

Dost bağında gül derelim
Haydi yüz yüze gelelim
Yorumla destek verelim
Davetim var buyursunlar

Sevdim saydım hepinizi
Söyleyelim fikrimizi
Paylaşalım sevgimizi
Davetim var buyursunlar

Yeşertelim sevgileri
Giderelim kaygıları
Paylaşalım duyguları
Davetim var buyursunlar

dost kalemlerden

şten güçten ayrı kalıp
Çocuklardan vakit bulup
Şiirlerle gönül alıp...
Davetim var buyursunlar...Kemal Bölükbaşı.

Davet edilmişim,
Gitmem, katılmam gerek
Şiirinizi çok sevmişim
Tadını, anlamını bilerek.

Söz gelsin dostluk üstüne
Sevginin yanında barış
Dünyada küskünlüğün adı ne
Ey gönül, sen insanlıkla yarış

Ne bir damla leke, kara,
İnsan insanı düşürmez dara
Sevgi, selam bütün sevdalılara
İnsana insan gibi yakarış....Talat Semiz

Misafir perverlik tarzdır
Davete icabet farzdır
Beni de listene yazdır
Koşup geldim davetine***Hatice Hantal

Yusuf Değirmenci 3

17---devlet Büyükleri Yalan Söylüyor

Benzin yok arabam garajda yatar
O söylenen sözler ciğere batar
bakkal da peyniri gramla tartar
devler büyükleri yalan söylüyor

Gelip te görmüş mü fakir sofrası
Akşam sabah çorba yemeğin hası
Büyüklerde köşe dönme sevdası
Devlet büyükler yalan söylüyor

Onlar ne söylerse tersinden oku
Zam yok derse saplanacak zam oku
Huzur var derseler salınır korku,
Devlet büyükleri yalan söylüyor

Bürünmüşler dokunulmaz bir zırha
Bu fırsat geçermi ele bir daha
Çıkar kapısıdır siyasi saha
Devlet büyükleri yala söylüyor

Hani işsiz yoksul kalmayacaktı
Hani yetim hakkı almayacaktı
Hani kin ihtiras olmayacaktı
Devlet büyükleri yalan söylüyor

Sığınmak yok idi hani yalana
Göz yummak yok idi hani talana
Kayırma yok idi yandaş olana
Devlet büyükleri yalan söylüyor

Yandaş olan kapar oldu parsayı
Plan değiştirip sattı arsayı
Alsa doymaz Manisa yı Bursa yı
Devlet büyükleri yalan söylüyor

Dışarıya borcumuz yok diyorlar
Memur zam isterken çok çok diyorlar
Asgari ücreti zor veriyorlar
Devlet büyükleri yalan söylüyor

Yusuf Değirmenci 3

17---dostluk

Dostluk
Sevginin suyu ile filizlenir,
Sevgi suyu verilirse beslenir
Gizlenir ihmal rüzgarlarından o
İhtiras ateşinden kaçar.

Dostluk
Kara günde umudun ışığıdır
Düşünce, şefkatle uzanan eldir
Sevgine karşılık sunulan bedel
Tertemiz duyguların kaynağı,dostluk
Sevgilerle çatısı kurulur
Saygılarla korunur
Dost ile yolculuk sonsuz olur
bence dostlu budur

Yusuf Değirmenci 3

17---dün Daha Mert Daha Cesurdu Düşmanlarımız

1
Dün
Daha mert, daha cesur
Daha erkek, daha yürekli
Daha öfkeli,daha dirençliydi
Bu gün
Daha namert,daha sinsi
Daha dişi,daha kalleş
Daha kurnaz
Düşmanlarımız.

Dün
Orduları ile geliyorlardı
Güçlerini gösteriyorlardı
Amaçlarını gizlemiyorlardı
Cepheler de savaşıyorlardı
Ölüyorlardı
Öldürüyorlardı,
Bugün
Tuzaklarıyla geliyorlar
Bizden haysiyetimizi istiyorlar
Yıkıyorlar maneviyatımızı
Kanımızı emiyorlar.

11
Nelerimizi aldılar,
Nelerimizi götürdüler
Getirdiler şerefsizliklerini
Öylesine avladılar ki bizi
Öylesine avladılar ki
Götürdüler şerefliliğimizi
Kirlettiler şerefimizi.
İmansızlıkların,inançsızlıklarını
Namussuzluklarını,arsızlıklarını
Açtılar,açtırdılar cazlarını,barlarını
Meyhanelerini, kerhanelerini
Açmaların bir yerlerini
Sergilediler edeplerini
Getirdiler teker,teker
Domuz eti yemelerini
Nikahsız evlenmelerini
Nikahsız evlenmelerini
111
Unutturmak için temiz kalpli yurttaşıma
Ahlatını, pancarını,mantarını
Bahçesini,tarlasını,bağlarını
Rengarenk kırlarını,bayırlarını
Unutturmak için namuslarını,arlarını
Kırmak için onurlarını,vakarlarını
Şerefsizlik yüklü ağırlıklarıyla geldiler
Unutturdular bize yoğumuzu,varımızı
Kaynaşmamızı,yardımlaşmamızı

Kenet,kenet birleşmemizi unutturdular
Ve
Yok ettiler büyüğe saygımızı
Sildiler küçüğe olan sevgimizi
Kaldırdılar ortadan sevmemizi sevilmemizi
Kandırdılar hepimizi,
Aldılar doğruluğumuzu
Mertliğimizi, erliğimizi
Maddiyatla yıktılar maneviyatımızı

Neşe dolu yüzümüzü gördüler
Doğru,doğru sözümüzü duydular
Öğrendiler sadakâtimizi
Özümüzü anladılar
Anladılar zaafımızı
Kumarlarını, zarlarını
Döktüler dolarlarını
Plajlarını,makyajlarını getirdiler
Getirdiler çırılçıplak karılarını
Cinsel kitaplarını
Cinsel kitaplarını.

Soyunsun diye genç kızlarımız
Yok olsun diye arımız
Yıkılsın diye yuvalarımız
İnkarla,inatla inancımızı yıktılar
Arsızlık ithal ettiler gümrüksüz bize
Kötüyü iyidir diye kabul ettirdiler
Gaflet içindeki siyasilerimize
Siyasetlerini soktular memleketimize
İzim ler yerleştirildi zihnimize
Kırdırdılar bizi bize
Aldattılar hepimizi

Alıştırdılar rüşvetlerine,rüşvet vermelerine
Yaşlı elleri öpmek gerekirken
Seksi fahişeler öpüldü beş yıldızlı otellerde
Ayırımlarına,kayırmalarına
Bölmelerine,bölünmelerine
Kardeşin,kardeşi öldürmelerine.
Çirkefliklerine dendi medeniyet
Gizlendi medeniyetle art niyet

Soru işareti her cümlelerin sonunda
Sinsice kaldırıldı eşitlik tutkuları
Umut kapıları kapalı duçara
Kahkahalı noeller de eğlendiler
Entrikalarını kale gibi güçlendirdiler
Menfaattin çarkını çevirdikçe çevirdiler
Çevirdikçe çevirdiler,
Çevirdikçe çevirdiler
Ve. amaçlarına erdiler.

Sömürdükçe sömürdüler
Sömürdükçe sömürdüler

Yusuf Değirmenci 3

17---elinde Kaldı

Geçmişime iftiralar attılar
Yalanlara ne yalanlar kattılar
Varlıkları haraç mezat sattılar
Ülke ülkesizin elinde kaldı

Bakıldı varlığa bu nimet diye
Yandaşa verildi ganimet diye
Kutsallar yozlaştı hamiyet diye
İlke ilkesizin elinde kaldı

Anası askere yakar kınayı
Yiğit şeref bilir yurt korumayı
Suç olmaktan çıkardılar zinayı
İffet iffet sizin elinde kaldı

Yüzüne tükürdük yağmurdur dedi
Binlerce insanın hakkını yedi
Analara küfür ederek kükredi
Şeref şerefsizin elinde kaldı

Elinde kuranla meydana indi
Cahili kandırdı fettanın fendi
Allah Allah diye ne haklar yendi
İman imansızın elinde kaldı

Sandılar bundadır aranan hikmet
Derdi olan gidip eyledi minnet
Eğerek boynunu istedi himmet
Himmet hikmetsizin elinde kaldı

Devredildi tüm yetkiler verildi
Saraylarda saltanatlar sürüldü
Onu koruyacak ordu kuruldu
İnsaf insafsızın elinden kaldı

Olanları gören dudağın büzen
Yok, oldu eşitlik eziyor düzen
Üzülen ağlarken gülüyor üzen
İzan izansızsın elinden kaldı

Yusuf Değirmenci 3

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

17---ellerimde Sabun Gibi Eridi Gitti Gençliğim

Sonu olmayan sevdanın ateşinde yana, yana
Yüzüme kapandı kapı, hiç yüz verilmedi bana
Vefasızın birisine gönül verdim koştum ona
Aşkın çöl sıcaklığında kurudu gitti gençliğim

Esiyordu,o günlerde başımda ki sam yelleri
Ne bir yari sevebildim ne tutabildim elleri
Hayallerime doldurdum, ve yaşattım güzelleri
Hep kurduğum hayallerde var idi gitti gençliğim

Gençlikteki anılar düşüncemde tek kaldı
Ne haz alma duygusu nede eski zevk kaldı
Ne o eski heyecan ne o eski şevk kaldı
Umutsuzluk giysisini bürüdü gitti gençliğim

Allah bir kapı kapatır diğerini açar dedim
Felaket kapıma geldi aldırmadım geçer dedim
Programlı ve planlı bir amaca yürümedim
Seldi hayatın akışı sürüdü gitti gençliğim

Kem gözlere hedef idim, bakışları hep oldu hor
Alnımda kalın çizgiler sıra,sıra olmuş dekor
Dizlerim yorulmuş gayrı adımları atması zor
Geçmiş zaman tünelinde yürüdü gitti gençliğim

Yoksulluğun pençesin de duyulmadı,inlemeler
Feleğin çemberinde ne çile çekti sineler
Haftalar aylar derken tek,tek devrildi seneler
Devrilen senelerde eridi gitti gençliğim

Adımları zor atıyor dizler artık yorulmuş
Alnımda olan çizgiler dizilip sıraya durmuş
Başımda saçım ağarmış baktım ki bembeyaz olmuş
Çilelerin girdabına çevrildi gitti gençliğim

Sandığımdan da kısaymış, bu ömür ne tez eksildi
Ben bu günü yaşıyorken, baktım ki dün'üm kesildi
Her yaprağın kopuşunda ömrümden günler devrildi
Takvimin yapraklarında dürüldü gitti gençliğim

Olumsuzluk üzdüğün de, hayırlara yoramadım
Nasihat edenler oldu, dinledim. de aldırmadım
Baktım zaman akıp gitmiş, hiç farkına varamadım
Ellerimde sabun gibi eridi gitti gençliğim

şair Yusuf Değirmenci

Acılarım üstüste geldikçe dik durdum.
Felek vurdu bana, ben de feleğe vurdum.
Yaşam mayasını olgunluk için yoğurdum
Her insan gibi günler, güldü geçti bana...Talat semiz

Yusuf Değirmenci 3

17---ey Oğul Sanma ki Üzülmüyorum

Ey oğul sanma ki üzülmüyorum
Gayretini bitirmiş bir haldesin
Bunun sonu ne olacak diyorum
Umudunu yitirmiş bir haldesin

Birazcıkta büyük sözü tutsana
Nasihatlar kar etmiyor hiç sana
Hatalardan artık bir ders alsana
Çok çaresiz oturmuş bir haldesin

Yılar önce sana yuva kur dedim
Hızlı gitme ağır ol ve dur dedim
Sen atını insanlığa sür dedim
Beklentimi götürmüş bir haldesin

Yusuf Değirmenci 3

17---geleceğe Vermek Gerekli

Bilmemiz gerekir israf günahtır
İhtiyaç fazlasını koymak gerekli.
Gereğinden fazla masraf günahtır
Gem vurup nefise kırmak gerekli.

Çöplere atılan ekmeğe günah
Faydasız, zor günde çekilen her ah
Yokluğa düşünce demeden eyvah
Gereken tedbiri almak gerekli.

Atalarım nede güzel söylemiş
"Ak akçe kara gün için dir" demiş
Zihinlere hep tasarruf işlenmiş
Bu fikri herkese yaymak gerekli.

Dağ,taş orman olsun dikelim dikme
İhtiras tutkusun ruhuna sokma
İsraf yapa,yapa umudu yıkma
Lüks hayat sürmekten caymak gerekli.

Müsrifliğin sonu yoklara varır
Tutumluluk aydınlığa çıkarır
Muhannet elinden bizi kurtarır
Gayri bu bilince ermek gerekli.

Har vurup ta harman savurmayalım
Sonunda acıyla avunmayalım
Pişmanlık duyarak dövünmeyelim
Nefse değil akla uymak gerekli.

Yeterince kazan, fazla harcama
Katkın olsun geleceğin harcına
Zafer sancağını kale burcuna
Dikip mutluluğa varmak gerekli.

Zorluk karşısında olalım kavi
Fakirlikten kurtaralım her evi
Enflasyon denen canavar devi
Direne,direne kırmak gerekli.

İnsan olan düşünmeli sonunu
Mağdur'i uyarır kamu oyunu
Övünç tarlasına sevinç tohumu
Saçıp geleceğe vermek gerekli

Yusuf Değirmenci 3

17---gelenim gidenim olmadı benim

Kandırmayın beni demeyin erken
Yarınımı düşünmeye başlarken
Yuvamın kapısı açık dururken
.....Gelenim,gidenim olmadı benim
.....Çok çektim hiç yüzüm gülmedi benim

Özlemlerim benim ile yaşıyor
Bazen umutlarım suya düşüyor
Dilek diliyorum dostlar şaşıyor
.....Tutkumu bilenim olmadı benim
.....Çok çektim hiç yüzüm gülmedi benim

Dokundukça inliyorum saz gibi
Hiç hayatı tanımadım haz gibi
Yüreğime düşüyorlar köz gibi
.....Göz yaşım silenim olmadı benim
.....Çok çektim hiç yüzüm gülmedi benim

Anlayan olmuyor duyarlığımı
Kimse hissetmiyor yalnızlığımı
Farkına varıp da öz varlığımı
.....Çevreme dolanım olmadı benim
.....Çok çektim hiç yüzüm gülmedi benim

Gider miyim muradıma ermeden
Mutluluğu demet demet dermeden
Vuslat için düğün dernek kurmadan
.....Seveceğim yarim olmadı benim
.....Çok çektim hiç yüzüm gülmedi benim

Herkes kendi ekmeğine koşuyor
Hayat zorda olsa,savaşılıyor
ocağım yanıyor bacam tütüyor
.....Yanıma gelenim olmadı benim
.....Çok çektim hiç yüzüm gülmedi benim

Tutkularım ne hayaldir ne düştür
Bu nasıl anlayış nasıl gidiştir
Dünya çarşı hayat alış veriştir
,.....Verenim alanım olmadı benim
.....Çok çektim hiç yüzüm gülmedi benim

Yusuf Değirmenci 3

17---giden Yolcu Ne Aldı

Delikanlı iken koşmuştu aşka
Tamahkârdı mala mülke ve köşke
Bedene sarılan kefenden başka
------Giden yolcu bu dünyadan ne aldı
------Emeği kazancı dünyada kaldı

Dönüm dönümdü tarlası bahçesi
Banka hesabında geçer akçesi
Avladı ayali birde zevcesi
-----Hepsini bıraktı dünyada kaldı
-----Giden yolcu bu dünyadan ne aldı

Bir ömür dünyaya emeğin verdi
Hayat boyu daha olsun isterdi
Aç gözü doymadı hala isterdi
-----onca mal mülk şimdi dünyada kaldı
-----Giden yolcu bu dünyadan ne aldı

Sessiz ve sedasız yol alan gemi
Bilinmez meçhule taşır bineni
Olmadı meçhulden geri döneni
-------Giden yolcu bu dünyadan ne aldı
-------hayali umudu dünyada kaldı

Gittiği meçhulden bir haber mi var
Kalanlar ardından eder intizar
Son görev diyerek kazarlar mezar
-------Giden yolcu bu dünyadan ne aldı
-------Onu hatırlatan bir mezar kaldı

Yaşarken mağrurdu iyiydi hali
Emaneti verdi oynamaz eli
Sustu konuşmuyor şakıyan dili
------ Giden yolcu bu dünyadan ne aldı
-------Kalanlara şimdi matemi kaldı

İnsan aciz kalır bir virüs gelir
Hasta eder seni canını alır
Yıkar bencilliği insan ufalır
-------Giden yolcu bu dünyadan ne aldı
-------Duvara asılı bir resmi kaldı

Ecel davetsizce gelir ve bulur
Sırtında sadece kefeni olur
İnsan doğar yaşar sonunda ölür
------Giden yolcu bu dünyadan ne aldı
------İyi kötü şöhret dünyada kaldı

Yusuf Değirmenci 3

17---gönül Kutum Pas Tutmuş

GÖNÜL KUTUM PAS TUTMUŞ

Açıp baktım gönül kutup pas tutmuş
Ben sevda şiiri yazmayacağım
Gönül eski sevdaları unutmuş
Ben sevda şiiri yazmayacağım

Ruhumun içinde hissettim güzü
Çoktan geçirmişim baharı yazı
Aynam yüze vurur saçta beyazı
Ben sev da şiiri yazmayacağım

Özlemin yerinde feryat yatıyor
Hasretin yerine nefret batıyor
Öfkem ise ellerimi tutuyor
Ben sevda şiiri yazmayacağım

Gördüğüm ihanet sarstı beynimi
Biri aldı gitti bütün sevgimi
O gün bu gün yitirmişim kendimi
Ben sevda şiiri yazmayacağım

Güvenim kalmadı kendime bile
Baktım ki hayatın o her yanı hile
Kırık sandal kalbim vurdu sahile
Ben sevda şiiri yazmayacağım

Kilitledim açamam kalp kapısını
 Almıştı önceden yar tapusunu
Anladım ki geldi bu aşkın sonu
Ben sevda şiiri yazmayacağım

Yusuf Değirmenci 3

17---hangi kara kedi geçti aradan

HANGİ KARA KEDİ GEÇTİ ARADAN

Hangi kara kedi geçti aradan
Bir daha dönmedin gittin buradan
Seni bana yazdı diye yaratan
Hevesle peşine takılıverdim

Sevdanın okuyla vurdun sen beni
Koşturdun peşinden yordun sen beni
Sırçadan kalp idim kırdın sen beni
Param parça oldun dökülüverdim

Aşkımı gönlüne ekerim sandım
Açarım kapısın dalarım sandım
Nakış, nakış sevgi dokurum sandım
Sevinip dururken yıkılıverdim

Yusuf Değirmenci 3

17--hayat

Ayrılık araya dağları dizer
Ters giden her olgu insanı üzer
Üzülen gözlerden yaşları süzer
Efkâr deryasında yıkanır hayat

Olmuyorsa bir gideninin gelenin
Halini soranın dert 'in bilenin
Omuzda ağırdır yükü çilenin
Çeker ıstıraptan yakınır hayat

Dünya asla salmaz canı yormadan
Saçları ağartıp tek tek yolmadan
Sabır tesbihini çeker durmadan
Şeref madalyası takınır hayat

İnsan vardır toplumuna yaranır
İnsan vardır aydınlanır uyanır
Yalnızlığı silen bir el aranır
Etrafa durmadan bakınır hayat

Kader bazen keder yükler ürkütür
Beden canın can bedenin yüküdür
Geleceğe ders verecek öyküdür
Ellerin dilinde okunur hayat

Aktığı müddetçe damarda kanın
Telaşı biter mi yalan dünyanın
Duygu gergefinde usta ozanın
Dertli saz teline dokunur hayat

Duymazlarsa feryat figan sesini
Yıllar alır gider fert hevesini
Verince ecele son nefesini
İşte on biter tükenir hayat

Yusuf Değirmenci 3

17---hayat Meydanında Yaşam Savaşı

Hayat meydanında yaşam savaşı
Dövüş kıyasıya,kıran kırana
Umutla koltuğa almışlar başı
İnsaf yok edilmiş vuran vurana

Kimileri silah etmiş parayı
Kimisi rakibe çalar karayı
Beklemeye niyeti yok sırayı
Hilenin sırrını soran sorana

Kimisini makam hırsı bürümüş
Kimileri doğru yolda yürümüş
Bir çokları hile için kurs görmüş
Bir birine tuzak kuran kurana

Kimileri varlığı güç eylemiş
Kimileri diş sıkmış sapreylemiş
Kimileri buda Allah dan demiş
Olanları hayra yoran yorana

dost kalemlerden

Kiminin mihengi muhabbet olmuş
Yüreğin sesine hayalen dalmış
Nefreti görünce nasıl bunalmış
Kucağı dostları saran sarana...

********** Bedri Tahir Adaklı

Yusuf Değirmenci 3

17---hiç Yüzün Kızarmadı mı

Hiç bahsetme insanlıktan
Sorunlar yarattın yoktan
Çıkar sağlarken dostluktan
Hiç yüzün kızarmadı mı

Her şeyi sayalım baştan
Ocakta kaynayan aştan
Eşten dosttan,arkadaştan
Hiç yüzün kızarmadı mı

Harcadığın kurbanlardan
Gizlediğiniz sırlardan
İşlediğin kusurlardan
Hiç yüzün kızarmadı mı

Kazandın emek vermeden
Konakladığın yerlerden
Yattan,yazlıktan ve evden
Hiç yüzün kızarmadı mı

Olmamış elinde nasır
Sendeki insanlık kısır
Suçunu üstünde hasır
Hiç yüzün kızarmadı mı

Bencil,bencil gezişinden
Garibanı ezişinden
Yağcılarının işinden
Hiç yüzün kızarmadı mı

Yetim hakkını almayı
Devlet malına dalmayı
Marifet sandın çalmayı
Hiç yüzün kızarmadı mı

Yusuf Değirmenci 3

17---huzur Nerde Nasıl Bulunur

Yaylada mı,ovada mı, dağda mı
Tarlada mı,bahçede mi,bağda mı
Karada mı,havada mı,suda mı
-Dostlar huzur nerde,nasıl bulunur
-Savaş olan yerde huzur mu olur

Merih temi,dünyada mı,ayda mı
Kışlada mı,şehirde mi,köyde mi
Cevapsız sorular sardı çevremi
-Dostlar huzur nerde, nasıl bulunur
-Barış yoksa orda huzur mu olur

İrfanda mı,ilimde mi,fende mi
Romda mı,Paris de mi,çin de mi
Bunun sırrı onda.sende, bende mi
-Dostlar huzur nerde,nasıl bulunur
-Sevgi yoksa orda huzur mu olur

Gönülde mi,beyinde mi,gözde mi
Dudakta mı,dilde midir,sözde mi
Yoksa gamzeleşen güler yüzde mi
-Dostlar huzur nerde,nasıl bulunur
-Güven yoksa orda huzur mu olur

Sevgide mi,şefkatte mi,hazda mı
İşvede mi,cilvede mi,nazda mı
Çok şey mi istedim bunlar fazlamı
-Dostlar huzur nerde,nasıl bulunur
-Çözüm bulunmazsa huzur mu olur

Yusuf Değirmenci 3

17---hüzün Başımda Kasırga

Hüzün yine kasırgadır başımda
Gönül sarayımı, yıktı götürdü
Umutlarım toz dumandır hortumda
Dağlara, taşlara, ekti götürdü

Hayatla canhıraş savaşır oldum
Neşeli kalmaya çalışır oldum
Hayal denizinde dolaşır oldum
Beni dibe doğru, çekti götürdü

Ateş oldu önce bağrıma düştü
Deli poyraz rüzgar ile buluştu
Bir kıvılcım yangınlara dönüştü
Sevgi ormanımı, yaktı götürdü

Sürükledi kaderimin peşinden
Ayrı koydu yaranımdan, eşimden
Neden gitmez bu kasırga başımdan
Umut fidanımı, söktü götürdü

Yusuf Değirmenci 3

17---ihtiras Başlara Beladır Bela

Arzularda biraz ölçü olmazsa
İhtiras başlara bela dır, bela
İnsan oğlu kanaatkar kalmazsa
İhtiras başlara bela dır, bela

Mutlu yaşayalım,mutlu kalalım
Birazcık geçmişten ibret alalım
Aklı selim bir karar'a varalım
İhtiras başlara bela dır, bela

Elbet bir amacı vardır herkesin
Her insan bilmeli nefsin yenmesin
Asla mazimize kirli denmesin
İhtiras başlara bela dır, bela

Utanıp da gelsek biz kendimize
Hakim olabilsek kör nefsimize
Bizi düşman eder bir birimize
İhtiras başlara bela dır, bela

Yusuf Değirmenci 3

17---ilim irfan yuvasına hoş geldiniz

Azım ile,sabırla görev almak tutkunuz
Bu tutku bu coşkuyla bu yuvaya koştunuz
Yılmayıp bu yarışta hep başarılı oldunuz
-İlim irfan yuvası bu okula geldiniz
-Eğitimi bitirip güle,güle gidiniz

Sevgi,saygı oluşturur disiplinin temelini
Sevgi ile kucakladık buraya her geleni
Çalışarak kazanınız siz halkın güvenini
-Bu isteğe,bu amaca,bu arzuya hoş geldiniz
-Mezuniyet sevinciyle güle,güle gidiniz

Sabırla,metanetle her şeye göğüs gererek
Yılmadan,yıkılmadan özveri göstererek
Hasret,gurbet demeden ilme emek vrerk
-Halka hizmet aşkıyla dolmaya hoş geldiniz
-Diplomanızı alıp güle,güle gidiniz

Yuvanızdan ayrılıp nöbete gelen sizler
Adaletin değerini öğrenen bilen sizler
Görev almak arzusuyla öğrenci olan sizler
-Nizama,hakka,hukuka saygıya hoş geldiniz
-Sorumluluk bilinciyle güle,güle gidiniz

Mazlumu korumaktır, düşünceniz,derdiniz
Bu hedefe varmaya çok gayret gösterdiniz
Haklı olanı koruyun sever,sevilirsiniz
-Vicdan terazisin de bu tartıya hoş geldiniz
-Gönlünüz huzur dolsun güle,güle gidiniz

Huzuru korumak için nelerden vaz geçtiniz
Yüzlerce meslek içinde polisliği seçtiniz
Ülkenin huzurunu i korumaya ant içtiniz
-Bu sağlam ve sarsılmaz iradeye hoş geldiniz
-Zihninizde bu ideal güle,güle gidiniz

Kanunların verdiği yetkiyi iyi kullanın
Hukukun üstünlüğü ilkesine inanın
Ancak böyle kazanılır sevgisi her insanın
-Sizleri yüceltecek bu sevgiye hoş geldiniz
-Düşünceniz adil olsun güle, güle gidiniz

Yusuf Değirmenci 3

17---insan Oğlu Gururlanma

İnsan oğlu gururlanma engin ol
Dik başın eğilir bükülür bir gün
İstersen zengin ol, ister fakir ol
Arkandan ağıtlar yakılır bir gün

Bembeyaz saçların düşer önüne
Anlasın gelmişsin yolun sonuna
Bir çatı kurmuşsan hayal uğruna
Umutların tek,tek kırılır bir gün

Sen daha çok gençsin tecrübesizsin
Bilsen de hatanı söyleyemezsin
Lakin hiç kimseden gizleyemezsin
Hatalar peşine takılır bir gün

Elde tutamazsın sen kaderini
Atarsın içine hep kederini
Bir,bir kaybedersin sevdiklerini
Gözünden damlalar dökülür bir gün

Her insan çıkacak o yüce kata
Bir meçhule doğru çizilir rota
Gün olur binersin o cansız ata
Seninde namazın kılınır bir gün

Yusuf Değirmenci 3

17---kader Çizgisi

Kader çizgisinin üzerindeyim
Dengemi kurmaya çalışıyorum.
Bu ip ince yolda cambaz değilim
Burda yürüyerek gelişiyorum.

Düşecek diyerek seyre dalarlar
Bazen alkış tutup bazen gülerler
Bazen de yoluma engel dikerler
Ben bu engellerle savaşıyorum.

Bakıp kem gözlerle ederler nazar
Gırtlağa dayandı sabreden hızar
Elbette bu yolun sonudur mezar
Eser bırakmaya çalışıyorum.

Yusuf Değirmenci 3

17---kanayan Yaralar Sar da Görelim

Şefkatli bir yürek var ise sende
Kanayan yaralar sar da görelim.
Boyun büküp, medet uman görende
-Gidip hatırını sor da görelim
-Görelim de sana değer verelim

Sarım,sarım sarılmış kaderine
Alışmış acıya ve kederine
İçi alev,alev yanan birine
-Elinden bir tas su ver de görelim
-Görelim de sana değer verelim

Görünen o insaf senden çok ırak
Merhamet bahçen kurak mı kurak
Vicdanınla muhasebe yaparak
-Üzgün ol ortaya ser de görelim
-Görelim de sana değer verelim

Haklı haksızlığa hep direnirken
Hukuka sığınıp, hak aranırken
Elinde de yetkilerin var iken
-Vicdanında sızı der de görelim
-Görelim de sana değer verelim

Sorun senin sakladığın sırrında
Biraz olsun mertlik varsa serin de
İşlediğin günahlardan arında
-Seni aramızda,bur da, görelim.
-Görelim de sana değer verelim

Yalanların günahını örterken
Garibanlar sürünürken sürterken
Adlin terazisi seni tartarken
-Hakime ifade ver de görelim.
-Görelim de sana değer verelim

Hayatın gerçeği gelmez şakaya
Kendini görürsün dön bak arkaya
Bir gün gelir isek karşı karşıya
-Seni gizlediğin sır da görelim
-Görelim de sana değer verelim

Yusuf Değirmenci 3

17--kardeşiz Demeseydin

KARDEŞİZ DEMESEYDİN

Kimdir diye sordular birden abimdir dedin
Beni böyle tanıtmanı söyle ben mi istedim
Abim dediğin anda sırtıma yük yükledin
-------Keşke soranlara kardeşiz demeseydin
-------tutulsaydı da dilin böyle söylemeseydin

Bütün umutlarımı yele savurdun o gün
Ateşi ciğerime attın kavurdun o gün
Salladın deprem gibi yıktın devirdin o gün
-------Keşke soranlara kardeşiz demeseydin
-------tutulsaydı da dilin böyle söylemeseydin

Kurduğum hayalleri virane eylemeden
Tatlı gülüşlerinle seviyorum demeden
Ani oldu de bana söyledim istemeden
-------Keşke soranlara kardeşiz demeseydin
-------tutulsaydı da dilin böyle söylemeseydin

Kaç defa söylemiştin hani beni severdin
Edanla işven ile gülerek umut verdin
Umudumu sulara atmak mı senin derdin
-------Keşke soranlara kardeşiz demeseydin
-------tutulsaydı da dilin böyle söyemeseydin

Bana abi diyene ben arzulu bakamam
Kardeş gibi görürüm ar perdesin yırtamam
Gönlün başkasındaysa ona karşı çıkamam
-------Keşke soranlara kardeşiz demeseydin
-------tutulsaydı da dilin böyle söylemeseydin

yazılan tarih 20/Nisan/1971

Yusuf Değirmenci 3

17---kırk Yıl Mutluluğa Erdik İkimiz

Gönül bahçesinin sevgi gülünü
El ele beraber derdik ikimiz
Tehdit aldık göze aldık ölümü
Zorluklara göğüs gerdik ikimiz

Allah'ın emriyle bu evliliğe
Ak gün kara günde birlikteliğe
Ölünceye kadar beraberliğe
Diyerek imzayı vurduk ikimiz

Ey nazlı sultanım sırdaşım karım
Namusum,şerefim,ar'ım vakarım
Senin,için dünyaları yakarım
Kararları beraber verdik ikimiz

Bir oğlumuz iki kızımız oldu
Sonunda yuvamız neşeyle doldu
Sabrede, sabrede yüzümüz güldü
Yuvayı beraber kurduk ikimiz

Kırk yıl beraberiz bu sitem neden
Hangi olumsuzluk seni kahreden
Uğruna fedadır bu can bu beden
Hayatla bir savaşa girdik ikimiz

Benim dert ortağım biricik karım
Derdim,gamım kaderim ve efkarım
Senin hatırını nasıl yıkarım
Kırk yıl mutluluğa erdik ikimiz

/

Yusuf Değirmenci 3

17---kim Ne Derse Desin

Zulme isyankârım vermem sevgimi
Ararım durmadan ben de dengimi
Riyakâr kalleşe açmam kalbimi
Kim ne derse desin riyayı sevmem

Can fedadır doğru dürüst kalana
Gönül kapım açık insan olana
Satmam vicdanımı dünya malına
Menfaatim için ödün istemem

Her daim haklılar hakkını alırsa
Bozuk adalette denge sağlansa
Yalan dolan entrikalar olmasa
Kanunsuz eyleme ben destek vermem

Kural ihlalleri açıyor yara
El uzattım her kim düşmüşse dara
Sızlarken vicdanım düşkün kullara
Kim ne derse desin gönül eylemem

Asaletim şöhretimde şanımda
Bozukluk bulunmaz asla kanımda
Yer alamam arsızların yanında
Kim ne derse desin yalan söylemem

Yapılan haksızlık kaçmaz gözümden
Hiç dönmedim verdim ise sözümden
Sapmadım sapamam asil özümden
Kim ne derse desin boynumu eğmem

Hep acı duyan bir vicdan taşırım
Nerde bir düşkünü görsem koşarım
Ben kendi halimce düzgün yaşarım
Kim ne derse desin garibi dövmem

Şevgiyle bakarım yedi cihana
İnsanın onuru kutsaldı bana
Saygılıyım saygı duyan insana
Kim ne derse desin kimseye sövmem

Yusuf Değirmenci 3

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

17---kim Ne Zaman Ölecektir Kim Bilir

Bir çoğunun yarım kalır dileği
Tanrı akıl vermiş seç iyiliği
Davetsiz misafir Hakkın meleği
Kaç yaşında gelecektir, kim bilir?

Bahçede mi, tarlada mı,bağda mı
Şehirde mi,ovada mı,dağda mı
Uykuda mı,yatakta mı,yolda mı
Seni nerde bulacaktır, kim bilir?

Ne gelişin,ne gidişin elinde
Hep aynı akıbet,Dünya yüzünde
Emaneti ister günün birinde
Nerde,nasıl olacaktır, kim bilir?

İyilik yapmaya sakın kalma geç
Böyle gelmiş böyle geçer bu süreç
Kimi yaşlı gider, kimisi de genç
Kim ne zaman ölecektir, kim bilir?

Yusuf Değirmenci 3

17---köyde Olmak Ne güzel

Bu günlerde köyde olmak ne güzel
Dereler çağlayıp akarlar şimdi
Dağlarında ılgıt,ılgıt eser yel
Kuşlar cıvıldaşır uçarlar şimdi

Zor gelmişti ayrılması,ağladım
Ağıt yaktım köye umut bağladım
Her fırsatta gittim,geldim,uğradım
Gelir diye yola bakarlar şimdi

Baharla beraber bayramımız var
Kırlara çıkarlar,piknik yaparlar
Gençler birbirini böyle tanırlar
Sevdalılar işmar atarlar şimdi

Yavaş,yavaş hazırlanır balyalar
Yollara dizilir atlar, katırlar
Yaz gelince serin olur yaylalar
Serin yaylalara çıkarlar şimdi

Sürülere çıngıraklar takılır
Güzellere ne maniler yakılır
Tarlalar sürülür tahıl ekilir
Topraklar mis gibi kokarlar şimdi

Bayramdan bayrama umutlanırlar
Kapı zili çalsa geldi sanırlar
Özlemleri kalplerinde saklarlar
Yollara gözcüler dikerler şimdi

Gurbete düşmüşüm köy bana ırak
Yazın elden düşmez tırpan ve orak
Emek vere,vere ter akıtarak
Mahsulü ambara koyarlar şimdi

Güz gelende olgunlaşır meyveler
Başlamıştır yaylalardan dönmeler
Başlar dünürlükler,kız istemeler
Nişanlarda yüzük takarlar şimdi

Büyümüştür, meme emmez kuzular
Kurumuştur otlar, bozkır yazılar
İş azalmış köyden köye geziler
Yapanlar semaver yakarlar şimdi

Kız evinden olumlu söz alınır
Daha sonra davul, zurna çalınır
Halaylar çekilir,düğün yapılır
Sinsin ateşini yakarlar şimdi

Düğün törenleri çok güzel olur
Başa güreşene ödül konulur

Köyün meydanına sofra kurulur
Yiğitler çayıra çıkarlar şimdi

Kış gelince hava soğur el aman
Ambar,kiler dolu, hazırlık tamam
Kıvılcım çıkarır bacada duman
Meşe odununu yakarlar şimdi

Kar yağar avcılar çıkarlar ava
Bembeyaz örtüyle kaplıdır doğa
Tazılar çok kolay gelirler tava
Kurda,kuşa tüfek atarlar şimdi
Şair Yusuf Değirmenci

dost kalemlerdeen

Güzelim gerdana dökülür saçlar
Gurbette özleme hasrete açlar
Dal dal olur baharında ağaçlar
Yeşil yeşil yaprak takarlar şimdi

İbrahim Kurt-

Yusuf Değirmenci 3

17---kutup Yalnızlığı Sarmış Çevremi

Kutup yalnızlığı sarmış çevremi
Sensiz üşüyorum donuyorum yar
Sen ışığım idin bense pervanen
Çevrende ölüme dönüyorum yar

Oyalı mendilin kaldı elimde
Sevdanın izleri durur gönlümde
Hayalin aklımda adın dilimde
Her saniye seni anıyorum yar

Ferhat aşk uğruna dağlar delerdi
kerem ancak benim gibi severdi
kiprikler ok oldu salpanı verdi
Yaralı yüreğim kanıyorum yar

Mecnun Leyla için çöllerde yanmış
sevenler onu aşk iksiri sanmış
Sevda şerbetine zehir katılmış
Hala ekmeğimi banıyorum yar

Her gün arar seni seven bu yürek
Bende ki bu dert de bir tek sen gerek
makkap alıp bu toprağı delerek
Arzın merkezine iniyorum yar

Sair Yusuf Değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

17---memuriyet hayatı

memuriyet hayatı

Sorunlarla doludur memuriyet hayatı
Acılar hep çizer bizi çizer de geçer
Emirler kesindir kurallar katı
Dert zinciri dizer bizi dizer de geçer

Gelenlere seviniriz hoş geldin deriz
Hep gidenler üzer bizi hüzünleniriz
Tanışır,kaynaşırız hep seviniriz
Ayrılıklar ezer bizi. Ezerde geçer

Yılları böyle yaşadık böyle yaşarız
Biz her yana göç taşıdık hala taşırız
Görev gereği katlandık ve katlanırız
Hangi kalem yazar bizi. Yazar da geçer

Acı tatlı anlarımız olurdu bizim
Sevgi, saygı bağlarımız oludu bizim
Hep birlikte başarımız olurdu bizim
Atamalar çözer bizi.çözerde geçer

Dimdik ayakta kalırız yorulmak yoktur
Hep halef,selef oluruz darılmak yoktur
Bir kaybetsek,bin buluruz aranmak yoktur
Hangi mihrak bozar bizi bozar da geçer

Devlet kapısında biz memur olduk
Siyasi makamdan emirler aldık
Halk ile hep karşı karşıya geldik
İşte bunlar üzer bizi üzer de geçer

Hizmet yarışında uzun yıllar geçirdik
Saçları ağarır sonunda yaşlandır erdik
Yıllarca çalıştık ve hizmet verdik
Emeklik üzer bizi üzer de geçer

dost kalemlerden
Gece gündüz görev başında olduk
Kimi yandık kimi soğuktan donduk
Yıllar erken geçti şimdi yorulduk
Bizi hangi kalem yazarda geçer.....Hikmet Atiş

Yusuf Değirmenci 3

17---müdür Bey

Biz size ne yaptık sert ve hırçınsın
Hayalleri böyle yıktın müdür bey.
Dimdik ayaktaydık baskıyla büktün
Umudu içerden söktün müdür bey.

Sardınız başlara türlü belayı
Dobra,dobra olduk, sildik hileyi
Umut verdin sonra vurdun silleyi
Gözlerden ne yaşlar döktün müdür bey.

Allahım cezanı verir dilerim
Öteki dünyada hakkım isterim
Baş kaldırdım sana isyan ederim
Sanma ki boyunlar büktün müdür bey.

Yusuf Değirmenci 3

17--ne Biçim İnsansın Sen

Yoksullar tarafından
Şokaklarda çöp tenekeleri karıştırılıyor
Üç kuruş edecek kırıntılar için
Tencerelerde dert kaynıyor birçok hanede
Aç nefes kokuları dağılıyor pencerelerden
Nasırlı eller alamıyor emeğin karşılığını
Sessiz feryatlar dağlarda yankılanıyorken
Sen tıkamışsın kulaklarını
Duymuyorsun

Ekranlardan yalancılar girdi evlerimize
Yalanlar pervasızca savruldu hanelere
Algı yönetimi ket vurdu düşüncelere
Gören gözlerin yerini aldı kör bakışlar
Ne etse ne yapsa haklı görüyorsun hayran olduğunu
Aklını kiraya vermişsin
Vicdanını kapatmış sın
Kişiliğini satmışsın haysiyet pazarında
Gözlerinin önünde çevriliyor entrikalar
Hortumlar kesildi diyerek açıldı kanallar
O kanallardan akıtıldı şahsi bahçelere su
Devletin malı denizden
Görmüyorsun

Eleştirenler olunca yanlışlıkları
Ağza alınmayacak küfürler sarf ediyorsun
Doğruyu konuşanları hain diye damgalayanlara
Gerçeği haykıranları düşman ilan edenlere
Desteğini esirgemiyor sun
Hatalar haykırıldı basılan kitaplarda
Okumuyorsun

Gerçeklere parmak basıldı ekranlarda
Doğruyu haykıranlar susturulmak istendi
Karartıldı susmayan ekranlar
İnternete yasaklar getirildi
Haber alma hakkını kısıtlanıyor
Habere ihtiyacın yokmuşçasına
Aldırış etmiyorsun
Tepki göstermiyorsun
Yalancıların yalanlarına inanıyorsun da
Gerçeği haykıranlara inanmıyorsun

Değiştirildi devletin idare şekli
Kozmik odalarına girildi
Sırlar düşmanlarımızca öğrenildi
Temeli oyuldu devletin
İhale yasasın yüz doksan kez değiştirildi
İhaleler yandaşlara yüksek ücretlerle verildi
Milyonlarca vergi borcu silindi
Kasası soyuldu milletin

Kalan kırıntılarla yoksula sadaka verildi
Adına devlet yardımı dendi
Milletin anasına küfür bile edildi
Ne biçim insansın sen
Uyanmıyorsun

Yollar köprüler yaptırıldı garanti ödemeli
Devlet kasasında kuruş çıkmıyor denildi
Bu yollardan bu köprülerden geçenlere çift ücret
Geçmeyenlere tek bedel ödetildi
Arada ki fark
Verdiğin vergilerden oluşan devlet kasasından verildi
Sordun mu hiç kendine
Danıştın mı vicdanına
Kaç yıla daha verilmeye devam edilecek
O beşli çete kaç yıl daha bu milleti sömürecek
Görünüşe aldanıyorsun
Yalanlara inanıyorsun
Gercekleri aramıyorsun
Kaç ihaleye daha girilecek
Ne kadar para karşılığı ne kadar ihale verilecek
Bu sömürü kaç yıl daha devam edecek
Gafletinin bedelini
Torunların ödeyecek
Anlamıyorsun

Yusuf Değirmenci 3

17---ne Mutlu

Nasıl hayran olunmaz,ki özü doğru olanlara
Hasret kaldık söz verip de sözünü tutanlara
Haramı itip de kenara helal kazananlara
Alın teri,helal lokma seçebilene ne mutlu

Arınmışsa,durulmuşsa bu olgunluk çağında
Kazancı alın teriyse,emekse otağında
Gecelerde uzanıp da huzurla yatağında
Uyuyup da rüyalarda uçabilene ne mutlu

Hiç korkmadan çekinmeden şu yetkili başlardan
Gocunmadan, incinmeden atılan o taşlardan
Zarar görmemişse bile yapılan yanlışlardan
Yanlış yapan insanlara,çatabilene ne mutlu

Huzurlu düzen için mutlaka hukuk gerek
Kanunlarla kişiye yetkiler verilerek
Sorumluluk yüklenen, kendisini bilerek
Ödevini eksiksiz yapabilene ne mutlu

İman,inanç,hüsnüniyet ve merhametle
İyi işler başararak,yerinde güzel hizmetle
Tatlı dille, güler yüzle,hakka hürmetle
Gönüllere sevgileri saçabilene ne mutlu

Böylesi idealist çizerek kaderini
Haramla doldurmayıp,helal lokma yerini
Kin zehrinin yerine, sevginin şerbetini
Yudum,yudum doya,doya içebilene ne mutlu

Şefkat ile tutarak ona uzanan elleri
Yıkarak art niyetleri,aşarak engelleri
İyilikler yaparak, kapalı gönülleri
Sevgi rüzgarlarına açabilene ne mutlu

Düşünmeden katılıp insanlık seferine
Merhem olmak uğruna düşmüşlerin derdine
Namert köprüsünden geçmek yerine
Mert denizinde yelken açabilene ne mutlu

Çıkarını düşünerek kulun hakkını yemeden
Menfaatler çöplüğünü gül,gülistan görmeden
Onurunu koruyup da kimseye ödün vermeden
Dünyadan huzur içinde göçebilene ne mutlu

Yusuf Değirmenci 3

17---nefes Alışıma Bakmayın Benim

Nefes alışıma bakmayın benim
Sanmayın hayattan hoşlanıyorum
Hiç olmadı ki gönülden sevenim
Hayal kuruyorum düşleniyorum

Zamanı geriye alamıyorum
Sorulara cevap bulamıyorum
Huzur denizine dalamıyorum
Bazen kendime de hırslanıyorum

Mazi artık uzaklarda kalıyor
Yavaş, yavaş ömrün sonu geliyor
Her yaprak ömrümden bir gün alıyor
Her günün sonunda yaşlanıyorum

Bir ömrü tükettim kurmadım yuva
Koca ömür geldi geçti bedava
Hayat toz pembeydi nasihat hava
Şimdi yalnızlığa yaslanıyorum

Sürdüm bitmez sandım gençken devranı
Böyle yürür sandım hayat kervanı
Kesilince dizlerimin dermanı
Gizli göz yaşımla ıslanıyorum

Artıyor da azalmıyor kaygılar
Durulmaya başlar bulanık sular
Geçmişlerde kaldı deli duygular
Yaşım büyüdükçe uslanıyorum

Yusuf Değirmenci 3

17---nefes Almak Bile Azap Veriyor

Dikildi karşıma, hayat yokuşu
Yıllarca koştum da, bitmedi koşu
Pes dedim de kabullendim ben tuşu
Bitkinim yorgunum yoruldum dostlar

Yerlere düşünce, kaldıranım yok
Halimi dostlara, bildirenim yok
Sevip okşayanım, güldürenim yok
Küskünüm kırgınım, kırıldım dostlar

Neler yapmadım ki,sevda uğrunda
Dumansız alevi, yanar bağrımda
Sevda oku saplı, durur sağrımda
Vurgunum, vurgunum, vuruldum dostlar

Aradım derdimin, dermanı yokmuş
Yüreği ihanet, şimşeği yakmış
Zehirli okunu,kalbime sokmuş
Bahtıma dargınım darıldım dostlar

Hiç fayda etmedi, yaptığım çağrı
Hayalim yıkılmış bir çatı gayrı
Anadan babadan, sıladan ayrı
Kovuldum sürgünüm sürüldüm dostlar

Yusuf Değirmenci 3

17---oğul

İstifa dilekçem kabul görmüyor
Babayım başını beklerim oğul
Sabır zincirime bakla yetmiyor
Varsın hep uzasın eklerim oğul

Benim eleştirim değildir yargı
Hiç bitmez,bitemez bende ki kaygı
Hayat tecrübeme birazcık saygı
İstemek de benim haklarım oğul

Açılsa da yüreklerde yaralar
Sanma ki sorunlar bizi aralar
Sürülse yüzüne çirkef karalar
Gelir ellerimle paklarım oğul

Babalar savaşı bırakıp gitmez
Hayatla savaşa tecrüben yetmez
Yaşın kaç olursa,olsun fark etmez
Sen gül koncasısın koklarım oğul

Yollarına benliğimi sererim
Ömrümden,ömrüne alır, veririm
Ölsem yine sana kanat gererim
Gelirim,giderim yoklarım oğul

Müşkülatlar seni etmesin heder
Mantıklı ol sabret, dert gelir gider
Musallat olurda,gülmezse kader
Bütün kapıları tıklarım oğul

Tuzaklar kurulur ederim hayret
Seni korumaktır ettiğim gayret
Attığın adımlar yanlışsa şayet
Yanlışların benim ahlarım oğul

Geleceğe mutlu yürümen için
İyiyi,güzeli araman için
Senin onurunu koruman için
Açar yüreğimi saklarım oğul

Yusuf Değirmenci 3

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

17---on Nisan

Polistir milletin haklı gururu
Fedakarca göğüsleriz her zoru
Korkusuzca bekleriz biz huzuru
Olsa elek,elek derimiz bizim.

Takviye ediyor bizi her beşik
Yarın gençlere de gelecek keşik
Dürüste sevdalı,doğruya aşık
Haklının yanında, yerimiz bizim.

Vatan sevgisiyle dolu dönüler
Asla yıldıramaz nankör emeller
Tetik çekse bile kan kusan eller
Fedadır vatana, canımız bizim.

Görev aşkı tüm korkuları aşar
Şehit olanımız kalplerde yaşar
Kan toprağa akar,ten yere düşer
Metindir, ağlamaz, anamız bizim.

Kurşun değmiş baldırıma, bağrıma
Biz taşırız mutluluğu yarına
Can verip ölürüz vatan uğruna
Karışır toprağa, kanımız bizim.

Namussuza korku,usluya kardeş
Dertlilere dertdaş,duçara yoldaş
Nice sorunlara olmuşuz sırdaş
Sırlarla doludur, anı'mız bizim.

Hizmet aşkı ile dolup taşarız
Hiçbir engel tanımayız aşarız
Aynı şevkle geleceğe koşarız
Şan şöhret doludur, dünümüz bizim.

Gerçeği buluruz yalanı sezip
Arsızın,hırsızın peşinde gezip
Düşküne mağdura çıkarak sahip
Adam kazanmaktır, karimiz bizim.

Adil şefkat dolu kaldık kalırız
Halka huzur sevgi sunduk sunarız
Toplandık, bu günü andık, anarız
On nisan, kuruluş günümüz bizim

Yusuf Değirmenci 3

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

17---ora da Kalırım Or da Ölürüm

Ölümümü bilsem dönerim köye
Ben kendimi tanıtırım köylüye
Atalarım bur da yatıyor diye
Köyümde kalırım köyde ölürüm

Gurbetin koynunda garip kimsesiz
Kopmuş hayat bağı kalmış çaresiz
Amaçsız,hedefsiz,gayesiz,sessiz
Kim bilir bilinmez nerde ölürüm

Arayanım olsa nerde bulacak
Gurbet bana er geç mezar olacak
Acep namazımı kimler kılacak
Mutlaka kaldığım yerde ölürüm

Kader beni hangi dağa atarsa
Garip başım hangi taşa yatarsa
Ecel beni bilmem nerde tutarsa
Orada kalırım orda ölürün
Şair yusu Değiğrmenci

Yusuf Değirmenci 3

17---ozansın

Çalanlardan,çırpanlardan
Çelmelerden,tırpanlardan
Katledilen kurbanlardan
Söz eder isen ozansın.

Acılardan kederlerden
Felekten,kaderden serden
Filiz,filiz sevgilerden
Söz eder isen ozansın.

Hayatın ağır yükünden
Aç gözden,gözün tokundan
Münafıklık mikrobundan
Söz eder isen ozansın.

Hırsızlardan,arsızlardan
Vicdansız vakarsızlardan
Namustan,şereften,ar dan
Söz eder isen ozansın.

Döndürülen dolaplardan
Ezilenden ve duçardan
Açıklanmayan sırlardan
Söz eder isen ozansın.

Haykıran halkın sesiysen
Hep doğruyu söyler isen
Çoğaldıkça sana küsen
Söz eder isen ozansın.

Baskılardan yılmıyorsan
Asla ödün vermiyorsan
Gerçekleri görüyorsan
Söz eder isen ozansın.

Yusuf Değirmenci 3

17---ömrüm

Yıkılmadım dimdik ayakta durdum
Kader rüzgâr estirdikçe savruldum
Hasret özlem yaktı beni kavruldum
Dumansız ateşte hep yandı ömrüm

Yıprattım kendimi hayat koş diye
Yorganı sırtladım ekmek aş diye
Sıladan ayrıldım gittim iş diye
Gurbet çilesine dayandı ömrüm

Yokuşa tırmandım inmedim düze
Kimler ne dediyse kandım her söze
Kaptırdım gönlümü kıymet bilmeze
Bir kentten bir kente taşındı ömrüm

Baskıya ve zulme boyun eğmedim
Sevmesem de hiç hakaret etmedim
Dürüstlükten asla ödün vermedim
Onurda gururda yaşandı ömrüm

Nere gitsem hep itildim horlandım
İnsanlarla kaynaşmaya zorlandım
Ne bir övgü oldu ne alkış aldım
Geçmez akçe oldu harcandı ömrüm

Olmasın yeter ki bir yüz karası
Geldiğinde gider ecel sırası
Yolculuğum doğum ölüm arası
Bedenimi saran bir candı ömrüm

Yusuf Değirmenci 3

17---paranın Gücü

Paranın gücü

Neler gördüm altmış yıllık ömrümde
Kendini aratır paranın gücü
İnsan bencilleşir edindiğinde
İnsanı şımartır paranın gücü

Her şeyi parası olan bilmez ki
O kapıya herkes gidip gelmez ki
Kirlendikçe gururl çiğnenmez ki
Onuru silemez paranın gücü

Paralıyım diye tepeden bakma
Sevilmek istersen hiç hatır yıkma
Öfkeni garibin üstüne dökme
Sana bir hak vermez paranın gücü

Dünyada en büyük güç olan bilim
En büyük kazançtır yapılan ilim
Bilgim kiralıktır köle değilim
Bilgisize gülmez paranın gücü

Ben giderim bilgim benimle gelir
Okuyanlar öğrenerek yücelir
Köpeklere versen yemez çevirir
Hep değerli olmaz paranın gücü

Unutma ki sende emanetçisin
Bir tek çorap bile götüremezsin
Tenden çıktığında o son nefesin
Senin ile gelmez paranın gücü

Dünya böyle döner devran böyledir
Para seni konuşturur söyletir
Bakarsın ki bir gün el değiştirir
Hiç kimsede kalmaz paranın gücü

Şair Yusuf Değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

17---polis

Polislik çok ulvi, çok yüce meslek
Haklının yanında yanan bir yürek
Haksızları adalete vererek
Hakkı ve hukuku görendir polis.

Analar,babalar,beyler,bacılar
Sarmış çevresini türlü acılar
Başından geçeni hep anlatırlar
Ne gizli sırlara erendir polis.

Tek bir yumruk,tek bir yürek olarak
Kanunsuz eyleme karşı durarak
Nankör emelleri açıklayarak
Gerçeği ortaya serendir polis.

Hiç gölge düşürmez o,vakarına
Ölür şehit çıkar hak huzuruna
Canını vererek vatan uğruna
Terörün başını kırandır polis.

Sarsılmaz bir inanç, sarsılmaz iman
Polis adalete olur danışman
Arsıza,hırsıza,soysuza düşman
Kale gibi karşı durandır polis.

Ey aziz milletim düşme sen derde
Hizmet etmek için dağıldık yurda
Düzenbaza, madrabaza,namerde
En büyük silleyi vurandır polis.

Hainlere dıştan destek olursa
Anarşi hortlayıp, terör çıkarsa
Kahpe kurşun can alıp,can yakarsa
Vatan için canın verendir polis.

Kahpe kurşunlara hedef sinesi
Huzuru sağlamak onun gayesi
Her yerde güvenin bir abidesi
Hainin izini sürendir polis.

Sıyrılmak için kinden nefretten
Söz ederek sevgiden ve şefkatten
Cemiyet denen gül bahçesinden
Arsız dikenleri derendir polis

Yusuf Değirmenci 3

17---reva mı kötülük insan nesline

Şeklen insanız da aslen olmadık
Olanlardan asla ibret almadık
Araştırıp sebebini bulmadık
-----Reva mı kötülük insan nesline
-----Hangi canlı kıyar kendi cinsine

Güçlü olan güçsüzleri ezdi hep
Aramızdan gitmez nifak gezdi hep
Bu tutumdan bu insanlık bezdi hep
-----Reva mı kötülük insan nesline
-----Hangi canlı kıyar kendi cinsine

Habil kabil olayında ilk kanı
Kardeş öldürür mü kardeş olanı
Akıtınca durdurmadık insanı
-----Reva mı kötülük insan nesline
-----Hangi canlı kıyar kendi cinsine

Ortalığa ikiliği kim kattı
Kardeşler Yusuf'u kuyuya attı
Ana yüreğini savaşlar kanattı
-----Reva mı kötülük insan nesline
-----Hangi canlı kıyar kendi cinsine

Siyahta beyazda kulu Allah'ın
Sonu ölüm olmadı mı her şahın
Dinde inanç iman hepsi ilahın
-----Reva mı kötülük insan nesline
-----Hangi canlı kıyar kendi cinsine

Bu dünyadır insanlığın tek evi
Nesli yaşatmaktır insan görevi
Nedir İslam Hristiyan Musevi
-----Reva mı kötülük insan nesline
-----Hangi canlı kıyar kendi cinsine

Alevilik nedir Sünnilik nedir
Bu ayrımın menfaati kimedir
Herkesin inancı hep kendinedir
-----Reva mı kötülük insan nesline
-----Hangi canlı kıyar kendi cinsine

Bilmen nedendir ırkçılık bitmedi
Bir renk diğerini neden sevmedi
Ben insanım oda insan denmedi
-----Reva mı kötülük insan nesline
-----Hangi canlı kıyar kendi cinsine

Dil din ayrı çoğalmış hep milletler
Belki de bu yüzden arttı illetler
Düşman olur birbirine zilletler

-----Reva mı kötülük insan nesline
-----Hangi canlı kıyar kendi cinsine

Sınırlar kan ile çizilmiş durmuş
Her ülke kendine bir ordu kurmuş
Ordular savaşta birbirini vurmuş
-----Reva mı kötülük insan nesline
-----Hangi canlı kıyar kendi cinsine

Kötülükler insanlığın peşinde
Mantıksızlık her ülkenin başında
Toprak an kokuyor dünya döşünde
-----Reva mı kötülük insan nesline
-----Hangi canlı kıyar kendi cinsine

Var iken dünyada yetecek bolluk
Yıkılmış onlarca imparatorluk
Devletler kurulmuş yaşanmış zorluk
-----Reva mı kötülük insan nesline
-----Hangi canlı kıyar kendi cinsine

Neden bitmez insanların egosu
Kötü iyilere kuruyor pusu
Çözemedim ben bu sırrı doğrusu
-----Reva mı kötülük insan nesline
-----Hangi canlı kıyar kendi cinsine

Âdem le havaysa hepsinin soyu
Benzemez değişik herkesin huyu
Akıl denen kavram bir derin kuyu
-----Reva mı kötülük insan nesline
-----Hangi canlı kıyar kendi cinsine

Yusuf Değirmenci 3

17---sabırlı Ol Demek Yetmez

Sabırlı ol demek yetmez
Ben hazreti Eyüp müyüm
Halim Eyüp den de beter
Can çıkmadan çıkmaz huyum

Engin olsun derler gönlün
Neyi hoş oldu ömrümün
Neşesi yokken gönlümün
Oynanır mı benle oyun

Ne inanç ne insaf kalmış
Dürüst olanlar horlanmış
İnsanı kim, sürü sanmış
Hangi insan olur koyun

Kimi bey, kimisi sayın
Kimi der nerede payım
Hakça hakkımı alayım
Kul, kula büker mi boyun

Bırakıp ta o kibir'i
Birazda sen tat sabır'ı
Hakkı tanı gör kabir'i
Haramla doymasın soyun

Yusuf Değirmenci 3

17---sebebini Sormuyorlar Nedense

Koruyanım yoktu hep yedim kazık
Yüreğim yanıktır bağrımsa ezik
Hakimin elinde terazi bozuk
Nedenini sormuyorlar nedense.

Yargı bağımsızmış böyle diyorlar
Hakimlerde mutsuz,çıkar yol arar
Hukukta da eksiklik var,boşluk var
Bu gerçeği görmüyorlar nedense.

Haklar gasp edilir görsen anlasan
Haklıyım diyerek,hakkı savunsan
Dava açıp mahkemeye baş vursan
Davayı tez görmüyorlar nedense.

Çözüm nedir diye düşünüp durdum
Sebebi aradım, sebebi sordum
İhalede fesat,bankada hortum
O aç gözler doymuyorlar nedense.

Bin şahit gerekli insan demeye
Evde lokma kalmamışken yemeye
Kapanır kapılar iş isteyene
Kapılara koymuyorlar nedense.

Birlik oldu arsızlarla hırsızlar
Sürünüyor,yuvasızlar yurtsuzlar
Sanmayın zalimin yüreği sızlar
İnadından caymıyorlar nedense.

Çoğalıyor kapılarda yalvaran
Gidişat böyleyse sonumuz hüsran
Makam,mevki yoksa,ve yahut paran
İnsan diye saymıyorlar nedense.

dost kalemlerden

Geciken adalet, adalet değil
Yürü git baskıya azacık eğil
Hukuk taraf yargı taraf hak meyil
Sebebini sormuyorlar nedense

Yusuf Değirmenci 3

17---senin Hayatında Ben Neredeyim

SENİN HAYATINDA BEN NEREDEYİM

Benim hayatımda baş üstü yerin
Senin hayatında ben neredeyim
Ruhuma açtığın yara çok derin
Senin hayatında ben neredeyim

Çiçek olsan bal toplayan arıyım
Sen kuş isen yem olacak darıyım
Gönlünün umudu, yoğu, varıyım
Senin hayatında ben neredeyim

Irmak olsan derya deniz olurum
Yıldız olsan bulut olur gelirim
Nere gitsen seni arar bulurum
Senin hayatında ben neredeyim

Sultan olsan saray olur gizlerim
Seninle yaşarım seni özlerim
Sensiz yaprak bile açmaz yazlarım
Senin hayatında ben neredeyim

Biliyorum kurşun değmez düşüme
Sen oturdun kalkmıyorsun döşüme
Katık oldun ekmeğime aşıma
Senin hayatında ben neredeyim

Koruyucu giysi oldun eğnime
Dokunursun sarım, sarım tenime
Patentini ekliyorsun sineme
Senin hayatında ben neredeyim

şair Yusuf Değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

17---serin Esen Yel Olsaydın

Esen serin yel olsaydın
Coşkun akan sel olsaydın
Sıcaklığın yeter idi
Dokunan bir el olsaydın....

Duyarlı kulak olsaydın
Haykırışımı duysaydın
Ömür boyunca saklardım
Gelip gönlüme dolsaydın

Çiçek,açan dal olsaydın
Kovanda ki bal olsaydın
Giyerdim hiç çıkarmazdım
Sırtımda ki şal olsaydın

Diken değil gül olsaydın
Gönlüme sümbül olsaydın
Bir ömür seni dinlerdim
Şakıyan bülbül olsaydın

Elimde kandil olsaydın
Cebimde mendil olsaydın
İsterdim beni sayıkla
Ağızda ki dil olsaydın

Kış yerine yaz olsaydın
Yürekteki köz olsaydın
Umut kaynağım olurdun
Görebilen göz olsaydın

Yusuf Değirmenci 1

dost kalemlerden
Çöl değil pınar olsaydım
Sevi ne yanar olsaydım
Böynü bükük sefil değil
Gönlündeki öz olsaydım.....Hikmet Atiş

Gönlümde ki yaz olsaydın,
Gözümde ki yaş olsaydın,
Bensiz asla olamayan,
Elimde ki saz olsaydın... Göhan Ateş 2

Yusuf Değirmenci 3

17---sevgi Gerek Bize

İnsanlık sevgi mayası ile yoğrulmalı
Ekmeği şefkat
Pastası ilgi
Tatlısı bilgi olmalı.

Engeller, hiç birimizi yıldırmamalı
Hedefimiz başarı
Mücadelemiz başarmak olmalı.
Yılmadan, yorulmadan
Sevinçler yaprak gibi olmalı.
Çiçek gibi açmalı
Dal gibi sallanmalı
Sevgi rüzgarı esmeli
Üzüntüler toz gibi
Toprak gibi savrulmalı.

Hayat maratonu yokuş olsa da
Ayrılıklar buruk gelse de
Değer kazandırmalıyız terimize
İsimler nakşetmeliyiz yüreğimize
Anıtlar dikerek
Yeni tecrübeler katmalıyız tecrübemize
Yeni sevgiler eklemeliyiz,sevgimize
Ortak olmalıyız üzüntümüze
Güven abideleri dikmeliyiz
Yüreklerimize.
Umut verebilmek için geleceğimize
Sevgi gerek,güç gerek hepimize.

Yusuf Değirmenci 3

17---sıkıntımın sebebi bunlar

Olan haksızlığa, karşı çıkamam
Gönlüm kırılırda, hatır yıkamam
Kader deyip boynumu da bükemem
.....Benim sıkıntımın sebebi bunlar
.....Çok söze ne gerek anlayan anlar

Niçin yüzün hiç gülmüyor diyorlar
Sorunlar çok,amma hiç görmüyorlar
Hala cehaleti yenemiyorlar
.....Benim sıkıntımın sebebi bunlar
.....Çok söze ne gerek anlayan anlar

Ben zamana,zaman bana uymuyor
Gözü açlar yiyor,yiyor doymuyor
Büyükler sevmiyor, küçük saymıyor
.....Benim sıkıntımın sebebi bunlar
.....Çok söze ne gerek anlayan anlar

Sabır oldu tesellimin kaynağı
Yok kimsenin bir sihirli değneği
Boşa verdik bunca yıllık emeği
.....Benim sıkıntımın sebebi bunlar
.....Çok söze ne gerek anlayan anlar

Gayeyi kimseye anlatamadık
Ruhumuzdan kini hiç atamadık
Sevgiyi, saygıyı yaratamadık
.....Benim sıkıntımın sebebi bunlar
.....Çok söze ne gerek anlayan anlar

Yusuf Değirmenci 3

17---siz Biz Hepimiz Eziliriz

Ufkumuz neden karanlık
Güneş neden gülmüyor
Kime ne ettik ki, biz
Dostumuz bulunmuyor.
Dostluklar kurulmuyor

Yağmurlaştı göz yaşlarımız
Taşlaştı yüreğimiz

Acımasız çizmeler altında ezilmişiz
Yatağından taşmak isteyen seliz
İlk kıvılcımda çıkacak yangınız
Ilık bir sevgiye hasretiz
Muhtacız mutluluğa
Kusulacak kiniz

Yitik sevgilerimiz
Çiledir her şeyimiz
Biz artık bir öfkeyiz.
Zar zor dizginlenebilen.
Öfkeyi sindirmeliyiz
İhtirasları olmayan
Vakarını koruyan
Bir öfkeyi benimseyenlerdeniz

Duysun kulağını tıkayanlar
Duysun feryat'ı duymayanlar
Bir.çığ oluşumunda beraber eziliriz
Birlikte Ezilir gideriz
Siz,biz, hepimiz.

dost kalemlerden

Havana koydular bizi,
Eze eze kül ettiler.
Lal ettiler dilimizi,
Bizi bize el ettiler...Fahri Bulut

Yusuf Değirmenci 3

17---sorunları Sere Serpe Gördüm

Göz açıp ta uyandığım ilk günde
Sorunları sere serpe gördüm ben
Hayat acımasız kurban peşinde
Kurbanlıkları küçük, körpe gördüm ben

Ayrı yöne gider hayat yolları
Hüsrandır sonları,susmuş dilleri
Per perişan her birinin halleri
Yokuş yollarını sarpa gördüm ben

Atın ahırına bağlanmaz eşek
Olurmu hasırdan kuş tüyü döşek
Patron olan halkı yönetir uşak
Garibin sırtında sopa gördüm ben

Görünüyor haysiyetin iflası
Amaçları makam mevki kavgası
Sömürülür ekemomi tarlası
Buğdayın yerinde arpa gördüm ben

Körlenmedi kötülerin inadı
Duyarsızlar duymuyorlar feryadı
Konuşana sus dediler olmadı
Konuşan ağızda tıpa gördüm ben

Bütün çabaları boş eylediler
Dürüstlük kalmadı tuş eylediler
Eşekleri at'a eş eylediler
soyu katır olan sıpa gördüm ben

Yusuf Değirmenci 3

17şerefsizin Potresini Çizdi Kalem

Şerefsizin portesini
İtinayla,çizdi kalem
Düzenbazlar için şiiri
Kıta,kıta, dizdi kalem

O kendini görür mahir
Her şey ortadadır ahir
Gerçek olanları bir,bir
Bilin diye, yazdı kalem.

Kara cahil yoz yobazdan
Ukala,laf anlamazdan
Dalkavuktan,madrabazdan
Çekinmedi, bezdi kalem

Kazançlıyı,kazananı
Hezeyancıyı,hezeyanı
Düzenbazın düzenini
İnsan için,bozdu kalem

Gördü dost elin tutanı
Anladı insan olanı
Sorunlarla bu vatanı
Anla diye, gezdi kalem

Mağdur'i der sen ne yaptın
İnsanlığa sen ne kattın
Kaleminle ne anlattın
Cehalete kızdı kalem

Elde kalem dilde kelam
Anlayan dostlara selam
İçime çöküyor elem
Yüreğimi ezdi kalem

dost kalemlerden

Kalem dedim daha yazacak mısın?
Yalancılara mezar kazacak mısın
Haklı olsam bana kızacak mısın
Kör gözü satır satır çizdi kalem....Talat Semiz

Yusuf Değirmenci 3

17---terk edilen ben oldum

Sınırsız,hayallerim sandım gerçekleşecek
Deli poyraz tutkular aralıksız esecek
Gençliğimin baharı yemyeşil çiçek,çiçek
Sandım fark eden değil, fark edilen ben oldum

Ben Hulusi kalp ile el uzattım herkese
Bir türlü yok olmadı gönlümdeki vesvese
Hep duyarlı davrandım, kulak verdim her sese
Asla çark eden değil, çark edilen ben oldum

Bitmeyen arzuların olması mümkün değil
Gülmeyen kaderimin, gülmesi mümkün değil
O kaybolan yılların, gelmesi mümkün değil
Derde gark eden değil, gark edilen ben oldum

Bırakın bitireyim kesmeyin sözlerimi
Bu uğurda istense verirdim gözlerimi
Uzanmadı dost bir el, tutmadı ellerimi
Çünkü terk eden değil,terk edilen ben oldum

Yusuf Değirmenci 3

17---tutmayın Bırakın Gayrı Giideyim

Hiç faydası olmaz bunca ısrarın
Tutmayın bırakın gayrı gideyim
Duyanı olmuyor feryadın,zarın
Tutmayın bırakın gayrı gideyim

İstenmeyen yerde asla kalınmaz
Namert ile, gönül bağı kurulmaz
Huzur yoksa o ortamda durulmaz
Tutmayın bırakın gayrı gideyim

Sevgi bir bütündür onu bölemem
Ben sevgi doluyum, gönül kıramam
Yüze çarpan kapılardan giremem
Tutmayın bırakın gayrı gideyim

Sevgi yoksa hatır gönül yaşamaz
Yaralı bir yürek bunu taşımaz
Vefasızdan asla medet umulmaz
Tutmayın bırakın gayrı gideyim

Yusuf Değirmenci 3

17---yapılan Kötülük Unutulmuyor

Dost diye her yerde ismini andım
Sana nasıl kandım, nasıl inandım
Düştün,çirkef çamurlara bulandın
Yerden kaldırmaya elim varmıyor

Bir buruk acıdır geride kalan
Senden daha tehlikesizdir yılan
Davranışın riya,sözlerin yalan
Kulağım duymuyor,gözüm görmüyor

Ben sana muhtaçken elini çektin
Sevgiyi yok ettin umudu yıktın
Bastığın her yere kötülük ektin
Diyemezsin gelip hatır sormuyor

Hiç kimseye anlatamam halimi
Kolum koptu tuttuğunda elimi
Kırdın gururumu,sırça kalbimi
Sana dost demeye dilim varmıyor

Suçlu ben değilim sen biliyorsun
Kendinde sen hata aramıyorsun
Yinede aklımdan hiç çıkmıyorsun
Yapılan kötülük unutulmuyor

dost kalemlerden

Yâr deyip sineme sarmıştım seni
Yüreğim coşardı görsem gölgeni
Unut artık sende sil gitsin beni...
Yapılan hiç bir şey unutulmuyor...Kemal Bölükbaşı.

==========

Yusuf Değirmenci 3

17---yarın Alkış Tutar Niceler Bize

Hançer saplı memleketin bağrına
Ey yurt sever gitmiyor mu ağrına
Yiğitler kurbandır bir hiç uğruna
Kalmasın tütmeyen bacalar bize

Var medet umanlar şu tekkelerden
Ne deva beklenir üfürüklerden
Kurtulmamız gerek hurafelerden
Doğruyu anlatsın hocalar bize

Yorulmadan doğru yolda yürürsek
Gerçeği yazarak gösterir isek
Dürüst insanlara güç verir isek
Susar söz söyleyen cüceler bize

Yıkalım bentleri coşup taşalım
Nerde engel varsa yıkıp aşalım
İlim aydınlatsın ilme koşalım
Gündüzler olmasın geceler bize

Öğrenirsek doğru Yazan kalemden
Söz edersek Çileden ve elemden
Sazlı sözlü ozanların dilinden
Dökülür Haykıran heceler bize

Öfkeden ve kinden artık arınsak
Doğru söz söylesek doğru görünsek
Dürüstlerle hep kol kola yürüsek
Olmaz korku salan öcüler bize

Nankör emellere karşı gelinse
Kötülükle mücadele denilse
Her musibet bir nasihat bilinse
İbret olacaktır feciler bize

Bu yarışta gayemize erelim
İnsanlarda dayanışma görelim
Geleceğe güzel günler verelim
Yarın alkış tutar niceler bize

Yusuf Değirmenci 3

17---yazdım Sanıyordum Yazmamışım

YAZDIM SANIYORDUM YAZAMAMIŞIM

İnsanlarda ihtirası öfkeyi
Çözdüm sanıyordum çözememişim
Bir birine yaptıkları her şeyi
Yazdım sanıyordum yazamamışım

Dost eli sanmıştım uzanan eli
Anlamadım kimim yüzü maskeli
Doğruyu söyledim dediler deli
Sezdim sanıyordum sezememişim

Amacım silmekti dilden yalanı
Gayem ise yok etmekti talanı
İnsanlığı yıkan sinsi planı
Bozdum sanıyordum bozamamışım

Söz verenler sözlerini tutmadı
Azınlıkta kaldım gücüm yetmedi
Umutluyum mücadelem bitmedi
Bezdim sanıyordum bezememişim

Uyuyanlar bir gün mutlak uyanır
Tehlike kapıya gelir dayanır
İşte bu halk o gün bize inanır
Kızdım sanıyordum kızamamışım

Şair Yusuf Değirmenci

dost kalemlerden

Bir millet uyanır silkkinir kalkar
Kıvılcım ihaneti tutuşturur yakar
Akıllı insan her işin sonuna bakar
Çizdim sanıyorum çizip oynamamışım...Talat semiz

Herkesi kendi gibi görmüş bu veli
Bilinmez mi hiç içten gelen sözleri
İnsan ne hale gelmiş belli değil yüzleri
Sezdim sanıyordum sezememişim...Gönül BAĞ.

Yusuf Değirmenci 3

17---yazıklar Olsun

YAZIKLAR OLSUN

Helal kazancına haram,
Katana yazıklar olsun
Varken çalışan fabrikam
Satana yazıklar olsun

Maya bozuk ekşi hamur
Kimse giymez suç bir samur
Doğruya dürüstte çamur
Atana yazıklar olsun

Bu milleti sanarak saf
Gaf üstüne yaparak gaf
Menfaati için taraf
Tutana yazıklar olsun

İzimi sürersin diye
Hatamı görürsün diye
Doğru söylüyorsun diye
Çatana yazıklar olsun

Haksızlığı nimet sayıp
Ne günah tanır ne ayıp
Tembelliğe sırt dayayıp
Yatana yazıklar olsun

sair Yusuf Değirmenci

dost kalemlrden

Din maskesi yüze takıp
Utanmadan göze bakıp
Memlekete ateş yakıp
Bakana yazıklar olsun.....Ruhi HATUNOĞLU

Menfaati için bayrağını hiçe sayan,
Atasını geleceğini uçuruma yuvarlayan,
Şerefini ayaklar altına alan,
Şehitlerimizi hiçe sayanlara yazıklar olsun.Canan Ereren

Gerçekleri yazdın diye,
Haksızı kimse bilmeye,
Kul hakkını zalim yiye,
Aydınını hapislere,
Atana yazıklar olsun. Fahri Bulut Rızazade.

Durduk yere laf atana..
Hazır gelir getireni satana..
Üstüne bir çamur atana
Yan gelip yatana
Zaten yazıklar olsun.. zeybek hoca.

./Al Bayrak sallanır iken,
/Ülkemde gül oldu diken,
/Üstüne çullanır iken
/Tutana yazıklar olsun... Yılmaz Örmeci

Yusuf Değirmenci 3

17--yetmedi

Dinin gölgesinde uzatıp kolu
Denediniz mubah diye yer yolu
Son derece lüks ve ihtişam dolu
Saraylarda yattığınız yetmedi

Yerleşip tarikat denen inlere
İnandırıp şeytanlara cinlere
Yaşamı bilmeyen genç beyinlere
Kininizi soktuğunuz yetmedi

Ne yaptınız vatan millet hayrına
Komplolar kurdunuz çıkar uğruna
Doğru dürüst vatandaşın bağrına
Yoksulluğu döktüğünüz yetmedi

Bu millet dürüsttür sandı hep sizi
Kustunuz sonunda tüm öfkenizi
Şartlı refleks ile Kirlerinizi
Kafalara çaktığınız yetmedi

Oysa millet güvenmişti sizlere
Ağır yükü yüklediniz dizlere
Sizi eleştiren yazarçizere
Garaz ile taktığınız yetmedi

Üsküdar geçildi Hileli pistte
Fitnelik beyinde oluşan kistte
Şu aydın kalemler neden hapiste
Suçu yokken tuttuğunuz yetmedi

Demokrasi diye geldiniz başa
Sonra yapılanlar gitmedi hoşa
Bu ülkeyi parselleyip yandaşa
Parselleyip sattığınız yetmedi

Yaptınız güç gösterisi varlıkla
Size millet oylar verdi saflıkla
Helal kazançlara tamahkârlıkla
Haramları kattığınız yetmedi

Umuduydu sevdiceği yârinin
Bekçisiydi bugünün ve yarının
Yoksul fakir şehit Analarının
Gözyaşını döktüğünüz yetmedi

Yusuf Değirmenci 3

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

17---yetmez mi

Sinsi sinsi halka kurdunuz tuzak
Demeyin anlımız ve adımız ak
Yüz karanız Sivas otel madımak
Diri diri yaktığınız yetmez mi?

Yarı kin yarı kan dolu testiniz
Nedir bu millete sizin kastınız
Menemende Kubilay'ı kestiniz
İntikamla estiğiniz yetmez mi?

Haplemitoğlunu siz katlettiniz
Mumcu Üçok kışlalıyı seçtiniz
Aydına kıymayı amaç ettiniz
Kurşunları Sıktığınız yetmez mi?

İzan yok insanlık sizlerden uzak
Kapanlar yetmedi yardımcıdır fak
Saltanat uğruna topluma Nifak
Tohumları Ektiğiniz yetmez mi?

Ana yüreğinin yarası derin
Vatan millet için giden askerin
Babaları şehit o öksüzlerin
Boyunların büktüğünüz yetmez mi?

Bereketi sildiniz ovasından
Yok, çıktı ülkenin her tarlasından
Garibanı Yurdundan yuvasından
Birer birer Söktüğünüz yetmez mi?

Yandaşların vergisini sildiniz
Bu milleti biat eder bildiniz
Zamlarla vergilerle ezdiniz
Bunca kazık attığınız yetmez mi?

Yusuf Değirmenci 3

17---yoruldum dostlar

Dikildi karşıma, hayat yokuşu
Yıllarca koştum da, bitmedi koşu
Pes dedim de kabullendim ben tuşu
Bitkinim yorgunum yoruldum dostlar

Yerlere düşünce, kaldıranım yok
Halimi dostlara, bildirenim yok
Sevip okşayanım, güldürenim yok
Küskünüm kırgınım, kırıldım dostlar

Neler yapmadım ki,sevda uğrunda
Dumansız alevi, yanar bağrımda
Sevda oku saplı, durur sağrımda
Vurgunum, vurgunum, vuruldum dostlar

Aradım derdimin, dermanı yokmuş
Yüreği ihanet, şimşeği yakmış
Zehirli okunu,kalbime sokmuş
Bahtıma dargınım darıldım dostlar

Hiç fayda etmedi, yaptığım çağrı
Hayalim yıkılmış bir çatı gayrı
Anadan babadan, sıladan ayrı
Kovuldum sürgünüm sürüldüm dostlar

Yusuf Değirmenci 3

17---yorulmuş

Üzerinde nice ayaklar gezmiş
Uzayıp kıvrılan yollar yorulmuş
Nice cümleleri yan yana dizmiş
Dudaklar yorulmuş diller yorulmuş

Tırnak,tırnak yırtmış kara toprağı
Ter ile yoğurmuş bahçeyi bağı
Karnının doyduğu yerdir otağı
Çile yükü çeken kollar yorulmuş

Yorgundur ey dostlar insanlık yorgun
Sevgiyle dolacak gönüller kırgın
Fitne türeyeli, kul, kula kırgın
Şefkati arayan kullar yorulmuş

Bu düşünce bile bir tatlı rüya
Üzerinde huzur olacak güya
Hala dönmektedir ihtiyar dünya
Üzerinde türlü haller yorulmuş

Yusuf Değirmenci 3

18--- Güldürme din Yüzümü

Hiç gülmedim güldürmedin yüzümü
Hep ağlattın çeşme yaptın gözümü
Çok söz verdin hiç tutmadın sözünü
Söyle sana nasıl, güven duyayım

Gelip de sevgime sevgi katmadın
Benimle vuslata adım atmadın
Çok söz verdin sen sözün tutmadın
Söyle sana nasıl güven duyayım

El uzattım uzanmadın elime
Arkamı dönünce güldün halime
Bel bağlanmaz senin gibi zalime
Söyle sana nasıl güven duyayım

Elveda sız habersizce gitmiştin
Beni yalnızlığa sen gark etmiştin
Benim için tükenmiş tin bitmiş tin
Söyle sana nasıl güven duyayım

Şimdi geri döndün pişmanım diye
Layık mısın sen bendeki sevgiye
Rest çekmiştin gösterdiğim ilgiye
Söyle sana nasıl güven duyayım

Yusuf Değirmenci 3

18--- Sen Bulabildin mi

Yüzü güleç gözü güleç,yüreğinde sevgi olan
Eli temiz dili temiz,imkan yaratan ve bulan
Özü doğru sözü doğru, ömrü boyunca mert kalan
Böyle bir dost bulamadım, söyle sen bulabildin mi

Kader defterim karalı, dertler sinemde sıralı
Kader silleyi vuralı,kaç yıl oldu ayrılalı
Dost senden ayrı kalalı, oldu yüreğim yaralı
Hep ağladım gülemedim söyle sen gülebildin mi

Hep çınladı kulaklarım uzak kalmadım sesinden
Gurbetteyim özlemlerle, matem tuttum hasretinden
Sensizlik bir işkenceydi,şu dünyanın nimetinden
Ben hiç bir tat alamadım söyle sen alabildin mi

Gel dediğim zaman gelen, dilinde tatlı söz olan
Kucak kucak sevgileri, hiç esirgemeden sunan
Beni gönlünde taşıyan, hoş sohbeti benle bulan
Bir dost ile olamadım, söyle sen olabildin mi

Erkeklik vardı ya serde, hep gizli gizli ağladım
Ayrılık varmış kaderde,geçekleşmedi muradım
Şu zalim gurbet ilinden, dönmeyi çok arzuladım,
Dönüp geri gelemedim söyle sen gelebildin mi

Yusuf Değirmenci 3

18--- Sorumlu Kim Olacak Görürüz

Gerilen yaylar bir gün fırlatırsa okunu
Hedefi kimler olur kestiremezsin onu
Kan dökmeye giderse bu oyunun da sonu
-Hesap verilsin diye meydanlara yürürüz
-Olanlardan sorumlu kim olacak görürüz

Biz siz diye kimseyi ayırtmayız deyen siz
Ayrışma gömleğini bir baktık ki giyen siz
Belirli gazetelere baskı sansür koyan siz
-Hesap verilsin diye meydanlara yürürüz
-Olanlardan sorumlu kim olacak görürüz

Sizi tenkit edene kışkırtıcı diyen siz
Devlet malı deniz diye hapur hupur yiyen siz
Caminin duvarına utanmadan siyen siz
-Hesap verilsin diye meydanlara yürürüz
-Olanlardan sorumlu kim olacak görürüz

Sus diye ablukaya aldınız kanal türkü
Giydiniz sırtınıza ayrımcı samur kürkü
Deniz feneri için oldu yolsuzluk ülkü
-Hesap verilsin diye meydanlara yürürüz
-Olanlardan sorumlu kim olacak görürüz

Devlet çok güçlü idi Uzan ları ezerken
Ne oldu o güçlüye soyan köşe dönerken
Çalıklara kim destek ihaleye girerken
-Hesap verilsin diye meydanlara yürürüz
-Olanlardan sorumlu kim olacak görürüz

Deniz feneri acep nereyi aydınlatır
Her türlü ihlale de işliyor gönül hatır
O gerilen kol kanat delilleri karartır
-Hesap verilsin diye meydanlara yürürüz
-Olanlardan sorumlu kim olacak görürüz

Demokrasi binilip inilen tren değil
O yasalar değişir hak kitap kuran değil
Milletin efendisi köylerde duran değil
-Hesap verilsin diye meydanlara yürürüz
-Olanlardan sorumlu kim olacak görürüz

Konuşma o parmağı gözlere soka,soka
Yüz binlerce partilin karıştı vara yoka
Size ne kazandırdı kuşatma ve abluka
-Hesap verilsin diye meydanlara yürürüz
-Olanlardan sorumlu kim olacak görürüz

Yolsuzluk yapılarak haram lokma yutuldu
Deniz feneri denince konuşan dil tutuldu

Türkiye ayağında bu millet uyutuldu
-Hesap verilsin diye meydanlara yürürüz
-Olanlardan sorumlu kim olacak görürüz

Yolsuzluğu kim bulsa çamurlar atılıyor
Ülkemiz parsel, parsel dışarı satılıyor
Bunları dillendiren içeri atılıyor
-Hesap verilsin diye meydanlara yürürüz
-Olanlardan sorumlu kim olacak görürüz

Ömür boyu iktidar kalırım sanma
Yüzde 47 diye övünüp te aldanma
Bu halk hiç uyumuyor sadıklara inanma
-Hesap verilsin diye meydanlara yürürüz
-Olanlardan sorumlu kim olacak görürüz

Bu bir mektup başbakana okursa
Gerçeği söylesin izanı varsa
Dokunulmazlıklar bir gün kalkarsa
-Hesap verilsin diye meydanlara yürürüz
-Olanlardan sorumlu kim olacak görürüz

Yusuf Değirmenci 3

18--ademle Havva'dan Bu Güne Kadar

Ademle havadan bu güne kadar
Seven sevdiğine canını adar
karşı cinse akar durur duygular
Nere gitsen sana bir gölgeyim ben

İçim daralıyor efkara daldım
Sen gittin gideli ben yarım kaldım
Hasret değirmeni döner buğdaydım
Taşlar arasında un haldeyim ben

Zamansız ayrılık boynumu büktü
Gözümde yaşları sel etti döktü
Hayalim yıkıldı umudum çöktü
Baykuşun konduğu harabeyim ben

Ödeme gücüm yok bu faturayı
Yıllarca çekerim kara sevdayı
Sayamam unuttum seneyi ay'ı
Sevda anıtına bir belgeyim ben

Duygularım hala temiz ve duru
Takılır aklıma binlerce soru
Söndürmem imkansız yürekte koru
Sevdayı anlatan her dildeyim ben

Kurtuluşum olur ölüm gelirse
Bana yeter yar sevdiğim bilirse
Cenazeme gelsin şayet dilerse
Aşk nehrine akan bu seldeyim ben

Yusuf Değirmenci 3

18---analık Nasıl Şey Bilmedin ki Hiç

Gelmek istiyorsan durma gel diye
Görmek istiyorsan gel de gör diye
Kucağına alıp sevgi ver diye
Haber göndermiştim gelmedin ki hiç

Çocuğumuz anasını tanısın
Seni görsün sana kanı kaynasın
Sana gitsin kardeşiyle oynasın
Dedim sen oracı olmadın ki hiç

Kurulu düzeni sen kendin bozdun
Bu kara yazgıyı elinle yazdın
Bana öfkelendin hep bana kızdın
Oğlumuza karşı gülmedin ki hiç

Annem nerde diye soruyor Burak
Bahaneler uydurmayı sen bırak
Hiç değilse bir telefon açarak
Ne yapıyor diye sormadın ki hiç

Yeminler ederek bana söz verdin
Hani çocukları sen çok severdin
Ara sıra gelir yoklarım derdin
Söz verdin sözün de durmadın ki hiç

Gelmesen de oğlum gelsin demedin
Gelip anne sevgisini vermedin
O seni özledi sen özlemedin
Asla sorumluluk alamadın ki hiç

Yarın karşılaşsan ne diyeceksin
Hataları bana yükleyeceksin
Yalanına yalan ekleyeceksin
Analık nasıl şey bilmedin ki hiç

Yusuf Değirmenci 3

18--arkadaşız Aşkla Adımı Anma

yaşın genç bulursun seni seveni
fırsatın var iken kur düzenini
Ben evliyim aşkla sevemem seni
....Sadakat la ben bağlıyım yuvama
....Sever diye sen bana bel bağlama

Asla bakmam kem göz ile dostuma
Kur yuvanı benden sakın aşk umma
Yalan söyleyen çok sakın aldırma
.....Bu gençlik ebedi kalacak sanma
.....her söze aldanma her söze kanma

Şakağına beyazlıklar düşmeden
Dertler sabır bardağından taşmadan
fırsatın var iken elden kaçmadan
.....şimdi zamanıdır fazla nazlanma
.....Hayatım hep böyle sürecek sanma

Saçların ağarır yüzün kırışır
Geriden gelenler senle yarışır
Aşk arayan genç kızlarla barışır
.....Sonunda pişmanım diye ağlama
.....Göz yaşını sel eyleyip çağlama

Saçlarına aklar düştüğü zaman
Dertlerin bardaktan taştığı zaman
Huzurun bozulup kaçtığı zaman
....Fırsatı kaçırdım diyerek yanma
....Pişmanlığa sarılarak sızlanma

Biliyorum sevgi kalpten sökülmez
Bir yüreğe iki fiden dikilmez
karşılık görmeyen sevda çekilmez
.....Karşılık görmeyen sevdaya yanma
.....Arkadaşız aşkla adımı anma....

Yusuf Değirmenci 3

18---atatürk İlkeleri

Atatürk le atıldı istiklalin temeli
Asla gerçekleşmedi düşmanların emeli
Türk evladı bunları bilmeli öğrenmeli
Mutlak öğrenilecek Atatürk ilkeleri

Cumhuriyet tarihin okuyup okutalım
O günlerde savaşan şehitleri analım
Atatürk ulu önder, gönülde yaşatalım
Hep rehberlik edecek Atatürk ilkleri

Başka izim arama yol çizilmiş bellidir
Cumhuriyet atanın amacı değil midir
Bu ilkelerden sapan ya gafil ya haindir
Candan benimsenecek Atatürk ilkeleri

Yurtta sulh cihanda sulh,Atatürk 'düşüncesi
Dünyada bir çok lider doğru duydu bu sesi
Bu kutsal mirasın şarttır benimsenmesi
Yurda ışık verecek Atatürk ilkeleri

Atanın çizdiği yol.aydınlığı verecek
İstiklale huzura bu yolda yürünecek
Vatan millet sevgisi her gönül'e girecek
Türk'e yol gösterecek Atatürk ilkeleri

Yusuf Değirmenci 3

18--aynalar Karşıma Durdu

Aynalar karşımda durdu
Ak saçım yüzüme vurdu
Neler yaptın diye sordu
Cevabını veremedim

Neydi derdi insanların
Ben nerede nasıl varım
Boşa geçti zamanlarım
Bir gönüle giremedim

Aradım insan hasını
Bulamam tutsam yasını
Ben bu ömür tarlasını
Haz alarak süremedim

Göremedim mert'i eri
Sömürdüler emekleri
Akıttım alnımdan teri
Karşılığın göremedim

Yusuf Değirmenci 3

18---bahaneye Hakkımız Yok

Karanlığı dele dele, aydınlığa çıkacağız
İlim irfan meşalesin, çalışarak yakacağız
Geleceği torunlara, aydınlık bırakacağız
Hiç durmadan çalışmak var, bahaneye hakkımız yok

Tüm gönüllere sevgiyi hep birlikte ekeceğiz
İhanet ayrıklarını birer. birer sökeceğiz
Nerde şer odağı varsa, temelinden yıkacağız
Zorluklara alışmak var bahaneye hakkımız yok

Vatan en kutsal topraktır gerekse kan dökeceğiz
Göz diken soysuz başına, tam güç ile çökeceğiz
Barışı sağlamak için, şer bileği bükeceğiz
Can pahası dalaşmak var, bahaneye hakkımız yok

Barışı ve kardeşliği geleceğe vereceğiz
Zorluklar dağ gibi olsa, delecek devireceğiz
Başka yolu yok dostlarım, biz bunu becereceğiz
Her hizmette yarışmak var.bahaneye hakkımız yok

Yusuf Değirmenci 3

18---bayram Gününde

Sevginin üstüne sevgi katınız
Buda bir görevdir hemen yapınız
Açılsın gelene sizin kapınız
Dostlar görüşelim bayram gününde

Hasret gidermeye teselli yetmez
Sevmezseniz kimse gelip de gitmez
Bayramın önemin kimse fark etmez
Küsler barışalım bayram gününde

Gururdan başımız değmeli göğe
Değer bu sevinçler her tür emeğe
Atalardan gelen bu geleneğe
Evlat alışalım bayram gününde

Gelsin elinizi öpsün küçükler
Kucaklasın sarsın sizi büyükler
Analar babalar yolları bekler
Sarıp kaynaşalım bayram gününde

Dost sevgisi baş üstüne konulur
Hangi eve gitsek ikram sunulur
Bereketli sofralarda kurulur
Gelin tanışalım bayram gününde

Yusuf Değirmenci 3

18--beddua etmeye dilim varmıyor

Belki de yüzün yok geri gelmeye
Gönülde koyduğun izi silemeye
Feryadın yükselsin arşı delmeye
-.....Demeye bu gönlüm izin vermiyor
-.....Beddua etmeye dilim varmıyor

Biliyorsun sana kırgının amma
Yinede resmini astım odama
Yıkılsın gark olsun kadere gama
-.....Demeye bu gönlüm izin vermiyor
-.....Beddua etmeye dilim varmıyor

Benden başkasına gözün bakmasın
Yanağın kırışsın dizin tutmasın
Çıksın yalanların sözün tutmasın
-.....Demeye bu gönlüm izin vermiyor
-.....Beddua etmeye dilim varmıyor

Saçılsın başına bin tülü bela
Belki beni anlar gelirsin yola
Yoruldum koşmaktan verelim mola
-.....Demeye bu gönlüm izin vermiyor
.....-Beddua etmeye dilim varmıyor

Gelecek diyerek yollara baksın
Ayları yılları ip ile çeksin
Sonunda kadere boynunu büksün
-.....Demeye bu gönlüm izin vermiyor
-.....Beddua etmeye dilim varmıyor

Yüreğinde donan buzlar çözülsün
Gözünden yaş yanağına süzülsün
Ben üzüldüm bari oda üzülsün
-.....Demeye bu gönlün izin vermiyor
-.....Beddua etmeye dilim varmıyor

Kalkama ayağa hep sürünesin
Felç olsun hayatın yüzün gülmesin
Mutluluk muştusu sana gelmesin
-.....Demeye bu gönlüm izin vermiyor
-.....Beddua etmeye dilim varmıyor

Benim gönlüm sırça gelemez zora
Ona da desinler bir bahtı kara
Açılsın kalbinde bin türlü yara
-.....Demeye bu gönlüm izin vermiyor
-.....Beddua etmeye dilim varmıyor

Gelip te her bela bulsun başını
Basarak bağrına sabır taşını
Hiç kimse silmesin gözün yaşını
-.....Demeye bu gönlüm izin vermiyor

-.....Beddua etmeye dilim varmıyor

Sarılsın kefene sessiz sedasız
Bir ömür yaşasın sevdasız aşksız
Gezsin sokak, sokak yurtsuz yuvasız
-.....Demeye bu gönlüm izin vermiyor
-.....Beddua etmeye dilim varmıyor

Yusuf Değirmenci 3

18--bedel

Zengin dağdan kağnısını aşırır
Yoksul düz ovada yolu şaşırır
Paralılar sefa sürer yaşamda
Yoksul tencere hep dert pişirir

Helal kazananın karnı doymuyor
Çalan soyan kanunlara uymuyor
Hırsızı arsızı koruyan düzen
Kanunsuzluklar dan hesap sormuyor

Ballı yağlı iken zengin sofrası
Tıka basa doluyorken kasası
Emek ve ter akıtarak çalışan
İşçinin hakkın yer haram tayfası

Görmezden geliyor yetkili başlar
Dert yanan olursa öfkeyle haşlar
Hak diyerek meydanlara çıkılsa
Emir alan polis gaz sıkar taşlar

Estikçe esiyor haksızlık yeli
Yoksulun cebinde zenginin eli
Demiyorlar hakkı olanı verin
Zam ile yoksullar öder bedeli

Yoksulun evladı askere gider
Zenginin çocuğu hep para öder
Bayrağa sarılı tabut içinde
Anne sarılarak hep feryat eder
Şehadet yoksulun bedeli mi der

Yusuf Değirmenci 3

18---ben Neden Ayrıldım Sormadın ki Hiç

Hiç değer vermedin,hep böbürlendin
Doymaz arzularla, neler istedin
Süpürdün bitirdin,varlığım yedin
Ben neden ayrıldım, sormadın ki hiç

Sevgimim bağını,kopardın kaldım
Sen akıllı oldun bense aptaldım
Her ne söylediysem,karşılık aldım
Benimle hem fikir olmadın ki hiç

Beş paralık oldu şerefim arım
Ayaklar altında kaldı vakarım
Hatalı ben oldum, ben günahkarım
Sen kendinde hata görmedin ki hiç

Hep söz ettin durdun şöhretten şandan
Usandırdın beni tatlı canımdan
Huzuru güveni attın yuvamdan
mutluluğa umut vermedin ki hiç

Anlaşmıştık birbirimiz sevmiştik
Nikaha gitmeden yemin etmiştik
İyi günde kötü günde demiştik
Verdiğin sözlerde durmadın ki hiç

Yusuf Değirmenci 3

18---benliğime Hakim Olmak Uğruna

Benliğime hakim olmak uğruna
Bıkmadan peşimde dolaşıyorsun
Bir sevda virüsü oldun kanıma
Girdin her hücreme ulaşıyorsun

Sonum felakettir bunu görsem de
Çok düşünüp doğru karar versem de
Ne kadar uzak dur benden desem de
Sen gelip nefsime yanaşıyorsun

Eşime ne derim kim diye sorsa
İsteme verememkalbimden arsa
Beni sana bağlayacak ne varsa
Gelip onlar ile tanışıyorsun

Ben gelemem senin ile olmaya
Meraklı değilim bela almaya
Var gücünle direncimi kırmaya
Yılıp yorulmadan uğraşıyorsun

Yüzüne söyledim sevemem diye
Ben yuvamdan ayrı kalamam diye
Seninle beraber olamam diye
Gururum var diye konuşuyorsun

Mutlu bir yuvam var asla yıkamam
Yıkar isem dost yüzüne bakamam
Bir heves uğruna yanıp yakamam
Hala neden beni anlamıyorsun

Yusuf Değirmenci 3

18---bir ananın göz yaşları

Bir ananın göz yaşları yüreğimi sızlattı
Sordum derdin nedir diye çekinerek anlattı
Sessiz ağlayışlarına birde hıçkırık kattı
Hala gözümün önünde melül melül bakışları

Borç almaya geldim dedi bir tanıdıktan
Alamadım kaldım dedi geldim uzaktan
Yok cevabı aldım dedi var çıkmaz yoktan
Suya düşmüş umutları yıkılmış idi düşleri

Tedaviye yoktur param evladım hasta diyordu
Aç kalmıştı fukaram bir kuru simit yiyordu
Yolda dolmuş bekliyordu gizli gizli ağlıyordu
Elden tutan olmamıştı hep ters gitmişti işleri

Ehvalini anlatırken ezim ezim ezildi
İçi kan ağlıyordu yaşlar yanağa dizildi
Bir gören olmasın diye yazmanın ucuyla sildi
Ciğerini dağlamıştı derinden ah çekişleri

Elde avuçta yok idi yoksulluk onu yıkmıştı
Hastalanınca yavrusu hastalık canın sıkmıştı
Çaresizlik girdabında sanki hayattan bıkmıştı
Derinden ah çekiyordu yanıyor idi döşleri

Dolmuşa param yok dedi hayırına götürürse
Ben yaşamam ölürüm şayet evladım ölürse
Bir miktar para uzattım utandı biri görürse
Alırken damağında kan akıtmıştı dişleri

Yusuf Değirmenci 3

18---bir Çıkar Yol Söyleyin

Sönmez bir ateşe düştü,şu yüreğim yangındadır
Onulmaz bir derde düştü,tek çaresi sevda da dır
Bana çıkar yol söyleyin,dostlar başım beladadır
.....-Bir dilbere gönül verdim geri vermiyor neyleyim
.....-Dost yardımına muhtacım, bana çıkar yol söyleyin

Bana gelirim demişti,yollarda kaldı gözlerim
Sevdiğini söylemişti,aklımda bunu gizlerim
Kaç yıl oldu sayamadım, hatırlar onu özlerim
.....-Gönül verdiğin o güzel. Dönüp gelmiyor neyleyim
.....-Dost yardımına muhtacım, bana çıkar yol söyleyin

Rüyalarım da geziyor,hayallerimde yaşıyor
Her nereye gider isem, gölgem arkama düşüyor
Ağustosun sıcağında, yokluğunda ruh üşüyor
.....-Sevginin sıcaklığını,benden gizliyor neyleyim
.....-Dost yardımına muhtacım.bana çıkar yol söyleyin

İzi kaldı yüreğimde,silmek istesem silemem
Onsuz geçen günlerimde, neşelenemem gülemem
Unutmakta mümkün değil,ölmek istesem ölemem
.....-Açtığı iz yara oldu,gayri sızlıyor neyleyim
.....-Dost yardımına muhtacım,bana çıkar yol söyleyin

Ayağımda prangalar.kollarımda kelepçe var
Yüreğimde oklar saplı,sızım sızım kanlar akar
Çektiğim bunca çileye,gardiyan zevk ile bakar
.....-Tutsağım aşk hisarında.gönlümü nasıl eyleyim
.....-Dost yardımına muhtacım, bana çıkar yol söyleyin

Yusuf Değirmenci 3

18---bir daha Geriye Dönemedim ki

BİR DAHA GERİYE DÖNEMEDİM Kİ

Gurbetin düzüne uğradı yolum
Bir daha geriye dönemedim ki
Umutlara koştum uzanmaz kolum
Uzandım, uzandım eremedim ki

Bir ela gözlüye gönül takıldı
Aşkın oku yüreğime çakıldı
Umutlarım hayallerim yıkıldı
Verdiğim sözlerde duramadım ki

Sanmıştım ki bir gün döner giderim
O ela gözlüye ben geldim derim
Prangam olmuştu bana kaderim
Direndim, direndim kıramadım ki

Ona kilitlendi bu deli gönül
Ben dertli bülbülüm o yar gonca gül
Acı ve kederdir aldığım ödül
Gelip hatırını soramadım ki

Yüreğimde saklı duruyor sancım
O ela gözlü yar idi ilacım
Bir yuva kurmaktı bütün amacım
Eller gibi yuva kuramadım ki

Bir ekmek peşinde koştukça koştum
İstemeden gurbet düzüne düştüm
Hasret kazanında kaynadım piştim
Dönüp te sılaya varamadım ki

Yusuf Değirmenci 3

18---bir Gün Gelecek Diye

Bir tutkulu yüreği, sevdalı görüyorum
Dostça yaklaştım ona hatırın soruyorum
Dediki sevdim bir kez,sözümde duruyorum
.....Bir gün gelecek diye yüzüm gülecek diye
.....Kimler hayran olmaz ki böyle ulvi sevgiye

Duygunu gizliyor, belli ki çok özlüyor
mutlak gelecek diyor yollarını gözlüyor
Ayrılmak istemiyor,hasretini çekiyor
.....Bir gün gelecek diye yüzüm gülecek diye
.....Kimler hayran olmaz ki böyle ulvi sevgiye

Yalnızlıkta üşüyor hasretini taşıyor
Yollarına düşüyor sevgisine koşuyor
kavuşmayı bekliyor umutları ekliyor
.....Bir gün gelecek diye yüzüm gülecek diye
.....Kimler hayran olmaz ki böyle ulvi sevgiye

Girdiğimiz bu yolun, dönüşü olmaz dedi
Çaresi kavuşmaktır çare bulunmaz dedi
Sancılıdır yüreğim, sevgim ayrılmaz dedi
.....Bir gün gelecek diye yüzüm gülecek diye
.....Kimler hayran olmaz ki böyle ulvi sevgiye

Yerime kader açtı. Gurbetin kucağını
O yar umut peşinde, yaktı gençlik çağını
Bekliyorum diyordu bahçesini bağını
.....Bir gün gelecek diye yüzüm gülecek diye
.....Kimler hayran olmaz ki böyle ulvi sevgiye

Yusuf Değirmenci 3

18---bir Gün Yolum Geçti Sizin Sokaktan

Bir gün yolum geçti sizin sokaktan
Görenlere seni överek geçtim
Çocuklara baktım sevdim uzaktan
Pişmanın bağrımı döverek geçtim

Hala saygılıyım ben sevgimize
Bir kötülük gelsin istemem size
Dönüp bakamadım pencerenize
Ben başımı yere eğerek geçtim

Gün olur bu kara büyü bozulur
Şimdi oda benim gibi üzülür
Sevgi ağır basar buzlar çözülür
Diyerek sevgimi sererek geçtim

Zamanla siniri iner diyerek
Bu hasret gün gelir diner diyerek
Sevgimi bir bilse döner diyerek
Kendime bir umut vererek geçtim

Bir yana koymadık o kör inadı
Dik durmaya hiç çabamız olmadı
Yalanlara kandık güven kalmadı
Sebep olanlara söverek geçtim

Yusuf Değirmenci 3

18---borabay da

Amasya içinden akıyor ırmak
Bizde alışkanlık dostu kayırmak
Gönüldeki tutku beraber olmak
Sevgiyi,dostluğu gör borabayda

Gelene dost diye açılır kucak
O kucak ki sarılırken sım sıcak
Gönülden gönül'e köprü olacak
Dostluğa elini ver borabay da

Oksijen soluyor burada insan
Şairlerde duygu oluyor harman
Gölün sağı solu yemyeşil orman
Yem yeşil bir vadi var borabay da

Yusuf Değirmenci 3

18---bu Dengeyi Böyle Kurmuş Yaratan

Bu dengeyi böyle kurmuş yaratan
Kimi gelir kimi göçer dünyadan
Ölüm bile olmuyor ki sıradan
Kimi uzun kimi kısa yaşıyor

Kimi öksüz ölmüş ana babası
Kimisinin varken birkaç villası
Kimisinin yok sırtında abası
Kimisi yanıyor kimi üşüyor

Bir lokmayı bulamış kimisi
Hiç olmamış sevgilisi sevgisi
Hiç duyulmaz olmuş feryadı sesi
Kimi derde kimi gama düşüyor

Elinde değildi dünyaya gelmek
Onunda hakkıdır neşeyle gülmek
Mutlu olmak için verilir emek
Hayatın yükünü herkes taşıyor

Tükeniyor saf ve temiz duygular
Zorluklar çıkınca başlar kaygılar
Hayat her insanı sabırla sınar
İnsan hayat kazanında pişiyor

Bükülmez bilekler bükülür olur
Dip diri hayaller yıkılır olur
Çekilmez çileler çekilir olur
Bunlar insan iradesin aşıyor

Yusuf Değirmenci 3

18---bu Memleket

Bu memleket benim değil sadece
Ortak mülktür hepimiz-indir bence
Hürriyettir her yurttaşa güvence
---------Sorunlara çözüm yolu bulunsa
---------Kalksa ayrılıklar birlik olunsa

Kimi sürer zirvelerde sefayı
Kimi çeker varoşlarda cefayı
Köyler boşalıyor şehre kafayı
-------Atmazdı köyünde iş aşı olsa
-------kazansa kazançtan menün kalınsa

İşverenler emek ister ter ister
Çalışandan gücün ister fer ister
Boğaz tokluğuna razı er ister
--------Emekçi emeğin hakkını alsa
--------Milli gelir hakça paylaşılırsa

Yoksulun cebinde zenginin eli
Kasırgaya döndü yolsuzluk yeli
Sarsıldı sallanır mülkün temeli
-------Adalet divanı yansız kurulsa
-------Haksızlık yapana engel olunsa

Hak hukuktan hiç geçemezdi millet
Vazgeçse başından eksilmez illet
Adalet ölürse gelir nedamet
-------Hakimler vicdanla baş başa kalsa
-------Hak tartan terazi dengeli olsa

Yusuf Değirmenci 3

18---bütün Anıları Sildin de Gittin

Haber saldın bu sevdadan geç diye
Ne söylesem cevap verdin hiç diye
Aşkın hızarına verdin biç diye
Beni lime lime dildin de gittin,,

Bana avunmaya bu sevda yeter
Özlemin içimi yakan bir eter
Senden ayrı kalmak ölümden beter
Dedim alay ettin güldün de gittin,

Kopardın dalından sevgi gülünü
Reva gördün bana sen bu zulümü
Sevdan ile dolu deli gönlümü
Paramparça ettin böldün de gittin

Aklıma düşersin ikide birde
Dolanıp duruyor adın dilimde
O eski günlerin hatırı nerde
Bütün anıları sildin de gittin

Madem gidecektin deseydin baştan
Farklı görmez idim bir arkadaştan
Yokluğunda farksızım ben bir taştan
Benden benliğimi aldın da gittin

Yusuf Değirmenci 3

18---dağları Set Diye Gerdin Önüme

Dağları set diye önüme gerdin
Sarp bir kaya aşılmayan engeldin
Dağları delerek ben sana geldim
Başımdan boşalan şelaleyim ben

Bizim yollarımız böyle kesişti
Kirpiğin ok oldu kalbimi deşti
Yüreğime sevda ateşi düştü
Yaktığın ateşte pervaneyim ben

Sen gönül yolumsun seni geçemem
Sevdam gökte yıldız oldu seçemem
Ben bu kalbi başkasına açamam
Sevdana kapılmış divaneyim ben

Göz göze gelince çektim sancını
Sen taktın başıma aşkın tacını
Sende buldum gönlümün ilacını
Sensiz harabeyim viraneyim ben

Yusuf Değirmenci 3

18---değerimi Kıymetimi Bil Şimdi

DEĞERİMİ KIYMETİMİ BİL ŞİMDİ

Pişmanlığın beni teselli etmez
Ağlayıp da göz yaşını sil şimdi
Kırılan kalbime pişmanlık yetmez
Aksın göz yaşların olsun Nil şimdi

Dumanımı seyretmiştin yanarken
Hep kaçmıştın özlem ile ararken
Aklın da fikrinde bu aşk var iken
Beni sayıklasın sende dil şimdi

Gözlerinde ben sevgiyi aradım
Bir kuş gibi aşk dalına konmadım
Senden asla ihaneti ummadım
Çek istersen gözlerine mil şimdi

Hayalinde olsam rüyana girsem
Ayağına tüm sevgileri sersem
Dersen geri dönse canımı versem
Değerimi kıymetimi bil şimdi

Yusuf Değirmenci 3

18--dost Yüzünü Çok Özledim

Dost yüzünü çok özledim
Görsem ne iyi olurdu
Tokalaşsak hal ve hatır
Sorsam ne iyi olurdu

İnsan oğlu sabır küpü
Ömür aşındıran törpü
Dostlar arasında köprü
Kursam ne iyi olurdu

Günler olduğunda kara
Haber ulaşsa dostlara
Olumsuzluğu hayıra
Yorsam ne iyi olurdu

Gerçek dosttur dert ortağı
Kuvvetlensin dostluk bağı
Örümcek gibi dost ağı
Örsem ne iyi olurdu

Can ciğer dost nerde bulam
Tatlı dilde olsa kelam
Güler yüzle verse selam
Alsam ne iyi olurdu

Bu gün bana yarın size
Dert girince evimize
Dost derdini sinemize
Vursam ne iyi olurdu

Yusuf Değirmenci 3

18--dostlar El Atacak Salım'a Benim

Sevgi bahçesinde aşkım yeşerdi
Yıldızlar yağarken duygu pişerdi
Ağacımdan meyve yere düşerdi
Kuşlar konar idi dalıma benim

Gölgemi gererdim yakan güneşe
Serinlik verirdim dost ile eşe
Yüzümden hiç eksik olmazdı neşe
Gören sevinir di halıma benim

Yaş kemale erdi saçım döküldü
Ağzımda hiç diş kalmadı söküldü
Dizlerim sızlıyor belim büküldü
Ağrılarım engel yoluma benim

Kazanmıştım emeğimle terimle
Dünyada kalacak gelmez benimle
Kara toprak buluşunca tenimle
Ben sahip çıkamam malıma benim

Hak vaki olacak bu aciz kula
Nefesim duracak verecek mola
Bir gün çıkacağım dönülmez yola
Dostlar el atacak salıma benim

Yusuf Değirmenci 3

18---dönmedin Nerelerdesin

Söz vermiştin gider iken,.beklememi istemiştin
Yemin ederek mutlaka, döneceğim ben demiştin
Ne oldu ki oralarda sen birden bire değiştin
-.....Bekliyorum dönemedin dönmedim nerelerdesin
-.....Hani gelirim demiştin kesildi selamın sesin

Göçmen kuşlar geri döndü, yuvasını yapıyorlar
İnadına pencereme, konup kanat çırpıyorlar
Sanki bana biz geldik, o da gelecek diyorlar
-Bekliyorum dönemedin dönmedim nerelerdesin
-Hani gelirim demiştin kesildi selamın sesin

Bir hatamı yaptım diye, hep kendimi sorgularım
Dilimden adın düşmedi gece gündüz sayıklarım
Anlamı yok hayatımın, sensiz ben nasıl yaşarım
-......Bekliyorum gelemedin, gelmedin nerelerdesin
-......Hani gelirim demiştin kesildi selamın sesin

Kapatırsam gözlerimi, edan gelir süsün gelir
Kulaklarımı çınlatır, rüzgarlarla sesin gelir
Sanki karışmış havaya, mis gibi nefesin gelir
-.....Bekliyorum gelemedin, gelmedin nerelerdesin
-.....Hani gelirim demiştin kesildi selamın sesin

Yolunu gözleyen gözler baka, baka usandılar
Kıvrılan yılan yollarsa, bekletmekten utandılar
Yorgun düştü bendeki kalp,atışında tekleme var
.......Bekliyorum gelemedin gelmedin nerelerdesin
.......Hani gelirim demiştin kesildi selamın sesin

Ağıt yaktım şiir yazdım,matem tuttum ben ardından
Haber sal esen rüzgardan, yada bir kuş kanadından
Sevdamızı haykıralım utanmadan sıkılmadan
-......Bekliyorum gelemedin gelmedin nerelerdesin
-.....Hani gelirim demiştin kesildi selamın sesin

Yusuf Değirmenci 3

18---dur Gitme Benimle Kal Diyemedim

Son pişmanlık neye yarar be gülüm
Gurur engel oldu kal diyemedim
Hasret çekilmez yük ayrılık zulüm
Gönül kapım açık dal diyemedim

Sen eyledin beni sevda delisi
Şu çılgın gönlümün sensin perisi
Bir adım at yeter kolay gerisi
Gelip de kapımı çal diyemedim

seven yürek alev alev yanarken
Ayrılık ateşi bağır dağlarken
Vuslatın ırmağı akıp çağlarken
Gönül deryasına sal diyemedim

Sen dolaşır oldun damarda kanda
Bir tek seni sevdim yedi cihanda
Divaneye döndü şaştım o anda
Bu can senin olsun al diyemedim

Birden susturdun konuşan dilini
Dinler idim anlatsaydın halini
Tutmuş iken salmasaydım elini
Konuş dilde sözler bal diyemedim

Giderken ağlamak sana yakıştı
Beni yakan ise o son bakıştı
Tutuldu dillerim damak yapıştı
Dur gitme benimle kal diyemedim

Yusuf Değirmenci 3

18---durmam Buralarda Çekar Giderim

Sensiz bu yöreler sıkıyor beni
Hasretin alevi yakıyor beni
Zehir saçan diller sokuyor beni
Durmam buralarda çekar giderim

Sen bir yandan vurdun felek bir yandan
Çok şeyler yitirdim insanlığımdan
Gurbetin acısı evladır bundan
Canımı dişime takar giderim

Silerim zihnimden adını anmam
Yüzüme kapanan kapıda kalmam
İstenmeyen yerde ben asla durmam
Bütün umutları yıkar giderim

Sılayı özlersem gelemez isem
Gurbette çıkar yol bulamaz isem
Şayet anıları silemez isem
Çakarım Çakmağı yakar giderim

Sevdiğim sevgime karşılık vermez
Saygı suyu yoksa sevgi büyümez
Hatır gönül ile birlik yürümez
Sessiz göz yaşımla akar giderim

Onurum kırıldı buna ağlarım
Ayaklar altında olmaz vakarım
Hiç faydası yoktur bunca ısrarın
Hasreti ruhuma çakar giderim

Sadece sevgini istedim senden
Sevgi bağlarını kopardın benden
Gururum var koşmam gayrı peşinden
Beynime kurşunu sıkar giderim

Yusuf Değirmenci 3

18---dünya'yı dert etmem

Dünya yı dert etmem yaşamam bile
Üstünde yaşayan yar olmasaydı
Çile dolu yükü taşımam bile
Gönlümü döşeyen yar olmasaydın

Uğruna harcadım gençlik çağımı
Kör düğüm eyledin gönül bağımı
Tarumar ederdim ben otağımı
Sevgime aşiyan yar olmasaydı

Bir tatlı söz duydum dilinden senin
Bir bardak su içtim elinden senin
Bana ne varlıktan malından senin
Ruhumu okşayan yar olmasaydı

Engel değil idi makamın şanın
Gizli gizli sevdim seni sultanım
Seni bir görüşte kaynadı kanım
Seven kalp taşıyan yar olmasaydı

Ayaza aldırmaz kar'a bakmazdım
Donarak ölürdüm yaza çıkmazdım
Gönül ocağında ateş yakmazdım
Yalnızken üşüyen yar olmasaydı

Yusuf Değirmenci 3

18---ecel

Vatan görevini yapacak diye
Hudutlarda nöbet tutacak diye
Ordumuza bir güç katacak diye
Gönderdim koruyan olsaydın ecel

Beklenmedik anda oğluma geldin
Oydun yüreğimi deldikçe deldin
Ödenmesi çok zor ağır bedeldin
O bedeli benden alsaydım ecel

Derin yara açtın sen bu fakire
Göz nurunumdur aldığın can bir kere
Saldın beni ıslah olmaz dertlere
Onu değil beni bulsaydın ecel

Ben var iken onu ne diye aldın
Yaralı kuş oldum kanatsız kaldım
Ben ölümü çoktan gözüme aldım
Tırpanını bana çalsaydın ecel

Uyumazdım oğlum gelecek diye
Gelecekte yüzüm gülecek diye
Göndermedim şehit olacak diye
Onu değil beni alsaydın ecel

Oğluma doymadım bende mutsuzum
Kavuşmak isterim çok umutsuzum
Bitkinin yorgunum ve uykusuzum
Sevinirdim beni alsaydın ecel

Yusuf Değirmenci 3

18--elimde Gemici Feneri

Elimde gemici feneri
Güvensizlikler karanlığında
Güvenliği arıyorum
Kayıp cenneti bulabilir miyim?
Bilmiyorum

Elimde gemici feneri
Zifiri karanlıklara bürünmüş tünel içinde
Aydınlığı arıyorum
Tünelin ucunu görebilir miyim?
Bilmiyorum

Elimde denizci feneri
Karanlık gecelerimde bir ışık arıyorum
Yıldızları sayabilir miyim?
Aya ulaşabilir miyim?
Bilmiyorum

Elimde denizci feneri
Adaletsizliklerle dolu düzen içinde
Adaleti arıyorum
Fikri hür vicdanı hür yargıçlar
Ulaşabilir miyim?
Baskılara boyun bükmeyen savcılar
Görebilir miyim?
Bilmiyorum

Güvenimi kaybediyorum
Güven ağacına balta sallayanlarla
Baş edebilir miyim tek başıma
Toparlanabilir miyim
Bilmiyorum

Yusuf Değirmenci 3

18---eş olmaya var mısın

Bir bahar mevsimini beraber yaşamıştık
Bir ikinci baharda kuş olmaya var mısın
Gurura yenik düştük hatayı anlamıştık
Pişmanlıktan gözlerde yaş olmaya var mısın

Geçmişi bir çırpıda silip atamaz mıyız
Sevgiyi yeni baştan tekrar tutamaz mıyız
Öfkeli gönüllere sevgi katamaz mıyız
Öfkeni def edipte hoş olmaya var mısın

Yürüdüğün yollarda gelir iz olurum ben
Dilden dudaktan düşen tatlı söz olurum ben
Dünyaya sevgi ile bakan göz olurum ben
Sen o gözün üstünde kaş olmaya var mısın

Gelip kapını vursam el pençe divan dursam
Yar nasılsın diyerek hal ve hatırın sorsam
Gönlünü almak için başımı taşa vursam
Başımı vuracağım taş olmaya var mısın

Olumsuz anıları gömelim yitirelim
Dünyaya sevgimizle çocuklar getirelim
Ömrümüzü beraber yaşayıp bitirelim
Bir ömür boyu bana eş olmaya var mısın

Yusuf Değirmenci 3

18---etkili Silahın Göz Yaşın Senin

Etkili silahın göz yaşın senin
Beni hep onunla yaralıyorsun
Hakkımdı sevgime karşılık benim
Sen ise hep beni karalıyorsun

Beni ortak edemezsin yasına
Terk edilen bakmaz hiç arkasına
Senin hiç bir hatan yokmuşçasına
Hataları bir bir sıralıyorsun

Kendi kararındı ne tez unuttun
Yalanlara kandım beni uyuttun
Elimi bıraktın başka el tuttun
Şimdi geçmişi mi aralıyorsun

Gelse de halimi görse diyorsun
Söz le benliğimi örseliyorsun
Benden aldığını verse diyorsun
Seven yüreğimi paralıyorsun

Yusuf Değirmenci 3

18---ey Dost Ne Zaman Kavuşmak Kısmet

Çocukken sokakta buluştuk
Aynı sokakta top koşturduk
Aynı mahalleli idik
Aynı sokakta oynaştık

Okula aynı yoldan gittik kol kola
Aynı derslere çalıştık
Aynı sırayı paylaştık
Artık genç olmuştuk
Arkadaştık

Askerde aynı bölüğe düşmüştük
Aynı eğitim yaptık
Aynı nöbeti tuttuk
Aynı koğuşu paylaştık
Olgunlaştık

Bebeklikten kurtulduk
Ana kucağından düştük
Çocukluktan kurtulduk
Baba otağından
Teskereyi alınca da
Asker ocağından ayrıldık
Ayrı düştük
Vedalaştık

Böylesi bir serüvendi yaşamımız
Teskereyi almıştık
Bir serüvene dalmıştık
Hayatı anlamaya çalıştık
Düştük bir lokma ekmek peşine
Birbirimizden ayrılmıştık
Hala arkadaştık

Vedalaşırken kucaklaşmıştık
Sevgiyi besleyip büyüterek
Uzun yıllar mektuplaştık
Telefonlarla koklaştık
Yüreklere dostluğu taşımıştık
Dost kalmıştık

Yıllar yıları devirdi
Evimize geçim derdi girdi
Çocuklarımız oldu büyüdü
Ayrı,ayrı illerde yaşadık
Ayrı, ayrı evlere taşındık
Birimizin saçı döküldü,
Birimiz saçımızı ağartmıştık

Düşünürken evimizi
Damadımızı kızımızı
Oğlumuzu gelinimizi

Kaybettik bir birimizi
Kaybettik adresimizi
Duymasak da sesimizi
Kırmadık şevkimizi
Eksiltmedik sevgimizi
Ey dost nerdesin neredesin
Özlettiniz kendinizi
Özledim sizi

Benim diğer adım umut oldu
Senin adınsa hasret
Gurbet ikimize de otağ oldu
Selam sana ey dost
Rüzgarın kanadından
Selam sana
Dağların ardından
Ne zaman biter bu haslet
Ey dost
Ne zaman kavuşmak kısmet

Yusuf Değirmenci 3

18--gazzeli Çocuk

Tek suçun Gazze de doğmak
Tek kabahatim Müslüman olmak
Ölümle zülum la tanıştığın
Yapılan katliamlara alıştığın
Tankların gölgesinde yaşamaya çalıştığın
Vatanı için uğraştığın
Sadece kana susamış katillerle değil
Açlıkla yoklukla savaştığın
Gazeli çocuksun sen

Ölenler gördün mermilere siper
Ölenler gördün bombalara hedef
Ölüler yıkık binaların altında
Ölüler enkazlar arasında
Feryatlar duydum kulakları yırtan
Feryatlar fezaya yükselen
Feryatlar arşı delen
Kim bilir belki de
Seviniyordu ölen
Kurtuldum diyerek işkenceden
Gazeli çocuk bunlara tanıksın sen

senin suçun gazze de doğmaktı
Tek suçun Müslüman olmaktı
Karanlık gecelerde ne olduğunu bilmediğin
Korku nöbetlerinde beklediğin
Gündüzleri sokaklarda gezemediğin
Korkusuz yürüyemediğin
Uçurtma uçuramadığın
Çikolata yiyemediğin
Sevinemediğin sevemediğin
Gazeli bir çocuksun sen

Tek suçun gazze de doğmak
Tek hatan müslüman olmak
Başınızda patlayan bombaları seyrettiğin
Şehit babanın başında ağıtlar yaktığın
Yaralı ananın kanlı ellerinde ağladığın
Bacakları kopmuş amcana bakamadığın
Torağa dökülen kanlara bastığın
Korku içinde yaşadığın
Gazeli çocuksun işte sen

Tek suçun gazzede doğmak
Tek hatan Müslüman olmak
Müslüman doğmak tek hatan
Müslüman kalmak
Seninde hakkın değil mi idi
Dünya çocukları gibi yaşamak
Revamıdır gazeli çocuklara
Açılar içinde yaşamak
Medeniyiz diyen milletler utansın

Yusuf Değirmenci 3

18---gelir Mutluluğa Boğar Sanmıştım

Hayalini işlemişim zihnime
İhanet mi edeceğim sevgime
Sözüm geçmez halde iken gönlüme
-Bu sebepten engelleri aşmıştım
-Gelir mutluluğa boğar sanmıştım

Ben arıydım sen çiçektin her herde
Bal özün uğruna düştüm bu derde
Ufuklara bakarım ben seherler de
-Tatlı sözlerine çok inanmıştım
-Gün bana yeniden doğar sanmıştım

Sen benim hayatım hayat ortağım
Sen benim güneşim ışık kaynağım
Sen benim büyüyen sevda yumağım
-Sana tüm sevgimle tam bağlanmıştım
-Çığ olur üstüme yağar sanmıştım

Yaktığın ateşte küllenmez bu kor
Hayalın odamda silinmez dekor
Ben Eyyup değilim sabretmek çok zor
-Nasıl aldanmıştım nasıl kanmıştım
-Bu sevda bu kalbe sığar sanmıştım

Yusuf Değirmenci 2

Yusuf Değirmenci 3

18---gelişin Derdime Derman Olacak

Sabır yatağında özlem yatıyor
Bendeki kalp senin için atıyor
Mecalim kalmadı derman bitiyor
Gelişin derdime derman olacak

Bakışlarım bakışınla buluşsun
Benim için tükenmeyen umutsun
Gülen yüzde gamzelerin oluşsun
Gülüşün derdime derman olacak

Gönlüm de yeri yok başka birinin
İnan esiriyim hala sevginin
Kimseyi istemem yanımda senin
Oluşun derdime derman olacak

Dalıyorsun hayalime düşüme
Sarıl kollarınla deki üşüme
Azrail den önce gelip döşüme
Konuşun derdime derman olacak

Yıllar geçti unutamadım seni
Sende anılarda hatırlar mısın beni
Sevgime karşılık seven kalbini
Sunuşun derdime derman olacak

Saklamada seyredeyim yüzünü
Nasihatim var kesme sözümü
Şu son nefsimde fersiz gözümü
Yumuşun derdime derman olacak

DOST KALEMLERDEN
Gözümden süzülen yaş bile sensin
Zemheri terk etsin nevbahar gelsin
Ömür tükenirken geç deme olsun
Öpüşün derdime derman olacak....H.ÖZ,

Yusuf Değirmenci 3

18---gelmiyor musun

Felek benim güldürmedi yüzümü
Çok söyledim dinlemedi sözümü
Hani gelecektin bu bağ bozumu
Bağlar hep bozuldu gelmiyor musun

Hasret yatağında hastayım hasta
Sen gittin gideli bu gönlüm yasta
Mutlaka uğramış olmalı posta
Mektuplar yazıldı gelmiyor musun

Bu sevda uğruna ödedim bedel
Sakın ha deme ki şu dağlar engel
Dağları delerek açıldı tünel
Tüneller kazıldı gelmiyor musun

Hasreti haykırdım bu titrek ses de
Tekliyorum aldığım her nefes de
Sensiz şu sevdanın cenderesinde
Yüreğim ezildi gelmiyor musun

Yusuf Değirmenci 3

18---git Güle Güle

Sana ne kırgınım,nede dargınım
Yüreğim yaralı kalpten vurgunum
Ne olursa olsun yar benim sonum
Mutluluğa doğru git güle, güle

Dermansız dert, pençe attı hastayım
Gideceksin diye sanma yastayım
Ben hayatı okuyan bir ustayım
Umudu elinde tut güle, güle

Beklemem başını dersen yok demem
Bu sevgiyi böyle heder edemem
Hakkın üzerimde iken gidemem
Hakkın geçti helal et, güle, güle

Hak vaki olunca üzülme sakın
Mutlu mesut olmak seninde hakkın
Kes benden umudu ecelim yakın
Matemi gönlünden at güle, güle

Hiç üzülme bu kaderin oyunu
Sana benden hayır gelmez gör bunu
Ben gidersem boş bırakma koynunu
Sevgini birine sat güle,güle

Mutluluğu tekrar tutmalı elin
Tatlı, tatlı sözler etmeli dilin
Yeniden severek olasın gelin
O haz lokmasını tat güle,güle

Her acı insanı tekrar yeniler
Unutturur onu geçen seneler
Rahatsız ederse seni anılar
Onları elinle yırt güle, güle

Beni sevdiğini tez unutursun
İnşallah sen mutluluğu bulursun
Öldüğümde cenazemde olursun
Toprağı üstüme ört güle, güle

Yusuf Değirmenci 3

18---haberim Olsun

Bir mektup yazarak haberdar eyle
Arayan sorandan haberim olsun
Yıllarca hasretlik çekerim böyle
Eş dost ve yarenden haberim olsun

Hasret çeken sade benim yuvam mı
Ne yapayın geleyim mi duram mı
İkilik bittimi yoksa devam mı
Vuran vurulandan haberim olsun

O dava bitti mi barıştınız mı
Yoksa kan dökmede yarıştınız mı
Acılarla tekrar karıştınız mı
Tuzaklar kurandan haberim olsun

Geri dönsem neler gelir başıma
Silah elde kimler çıkar karşıma
Hedef olur muyum birkaç kurşuna
Yollara durandan haberim olsun

Sürüp gidiyor mu kin ile nefret
Bana diyorlar ki dur biraz sabret
Kin dolu insanda olmaz merhamet
Arayan sorandan haberim olsun

Hasretle geçiyor baharım yazım
Duydum ki büyümüz oğlumla kızım
Bir kin aramıza sur oldu bizim
Ağlayıp durandan haberim olsun

Sensizlikti beni deli eden yar
Bizi ayırdılar peki neden yar
Kevgir olsa delik deşik beden yar
Ayıran nedenden haberim olsun

Deme seni unutmaya hazırım
Hicrana kalemle mezar kazırım
Her gün yüreğime mektup yazarım
Rahatsız edenden haberim olsun

Yusuf Değirmenci 3

18---hayal Rüzgarlarında Savruldun Durdun

Hayal rüzgarında savruldun durdun
Kuru bir yaprak gibiydi çaresizliğin
Kurtulmak gibi Çabanda olmadı
Bir gayen, bir gayretin yok
Kararsızlık karanlığında yolculuğun
El yordamı arayışların sonuçsuz kalıyor
Sığınma kör gururun arkasına
Gurur karın doyurmuyor

Susuz ve çatlak bir tarla hayatın
Kurumuş bir koca çınar geleceğin
Gözlemlerim eksiltmedi kaygılarımı
Neye niçin hizmet ettiğin belirsiz
Kaynayan çaydanlık yüreğin
Buharlaşan su gibi pişmanlığın
Uzanılamayan bir yıldızdır özlemlerin
Uçsuz bucaksız gök yüzü benliğinde
Uzanmakla olmuyor

Böyle devam ederse bedbinliğin
Her an biraz daha zayıflar durur kişiliğin
Dışlanırsın hiç farkında olmadan toplumdan
Ayrılır birer birer dost bildiklerin
Darmadağın olur düşlerin
Yıkılır hayallerin
Hayal kurmakla olmuyor

Yusuf Değirmenci 3

18---hicran Dolu Şiirler Yazdırdığını Yetmez mi

Ben seni ebediyen, seveceğim diyordum
Bu aşk için canımı, vereceğim diyordun
Hani giderken bile, sevgilimsin diyordun
.....Yüreğime hasreti dizdirdiğin yetmez mi
.....Hicran dolu şiirler yazdırdığın yetmez mi

Ben sana ne yaptım ki, benden ne istiyorsun
Telefonun çalmıyor, adres de vermiyorsun
Şayet çok seviyorsan,arar bulur diyorsun
.....Adım adım gurbeti gezdirdiğin yetmez mi
.....Hicran dolu şiirler yazdırdığın yetmez mi

Sonunda bir dostumdan. haberini alınca
Derdime derman diye, ben kapına gelince
Bulmak sevinci ile, kapı zilin çalınca
.....Kapını da açmadın, bezdirdiğin yetmez mi
.....Hicran dolu şiirler yazdırdığın yetmez mi

Söküp atamıyorum, sevgini yüreğimden
Halime gülüyorsun, bakarak pencerenden
Göz yaşlarım yanağa, süzüldü gözlerimden
.....Gözlerimden yaşları süzdürdüğün yetmez mi
.....Hicran dolu şiirler yazdırdığın yetmez mi

Yusuf Değirmenci 3

18---hiç Engel Tanımam

Hiç engel tanımam bir dozer olur
Dağları delerek gene gelirim
Bir gece yarısı kapını çalar
Uykunu bölerek gene gelirim

Deme sakın bu aşığın kastı ne
Susuz kaldım su doldur ver testine
Sünger çekerim mazinin üstüne
Geçmişi silerek gene gelirim

Mutlaka vuslata ereceğiz biz
Huzurlu bir yuva kurarcağız biz
Sen mutlu ben mesut olacağız biz
Şen şakrak gülerek gene gelirim

Sensin bana yaratanın ödülü
Sen ki has bahçemin şakrak bülbülü
Sevgi bahçesinden muhabbet gülü
O gülü dererek gene gelirim

Başka birisini sevmeyesin ha
Bir yabana gönül vermeyesin ha
Mekanım belirsiz demeyesin ha
İzini sürerek gene gelirim

Yusuf Değirmenci 3

18--inanmayın Aldanmayın Kanmayın

İnsanlığı bilmez insanlık taslar
Her güçlü olana sırtını yaslar
Dillini yalan la riyayla süsler
Din taciri yobazlara kanmayın

Gösterişi sever gider camiye
Haram'a hakkım der o her saniye
Yaptığını sor san desen ki niye
Cevaplar yalandır siz inanmayın

Her sözü yalandır ve iftiradır
Gülüşüne bakma içi karadır
Bu düşünce toplumda bir yaradır
Söylenen her söze siz aldanmayın

Aldırmayın söylediği sözlere
İlk anıda hoş gelecek sizlere
Tehlike olarak döner bizlere
Yılanın zehridir yalan yanmayın

Yusuf Değirmenci 3

18---islam Olunmaz

Din iman diyerek yola çıktılar
Çıkar için umutları yıktılar
Saraylarda rahatına baktılar
.....İnsan olunmadan islam olunmaz
….Yalan söyleyerek çatı kurulmaz

Çalan çırpan rağbet gördü sonunda
Arsız hısız petek ördü sonunda
Bunlar dine zarar verdi sonunda
....İnsan olunmadan islam olunmaz
....Cahili yalanla kandırdı yobaz

Kimisi cennetten arsalar sattı
Kimisi yanmayan kefen yarattı
Kimi müslüman'a kazıklar attı
....İnsan olunmadan islam olunmaz
    Bu çıkar sürüsü dindar olamaz

Cumhuriyet bu ülkenin yapısı
İsteniyor bu vatanın tapusu
Evet deyin diye kurulur pusu
....İnsan olunmadan islam olunmaz
....Hayır deyin yoksa vatan bulunmaz

Yusuf Değirmenci 3

18---isyanım

Silahım kalemim sözlerim mermi
Bilmem taşlananlar beni sever mi
Vicdanlılar doğru söylüyor der mi
Yalan riya aymazlığa isyanım

Zirvelerde art niyetler yatıyor
Bu millet uyurken madik atıyor
Adalet tartanlar hile katıyor
Haksızlığa arsızlığa isyanım

Gazeteler korktu sus pus oldular
Televizyonlarda yalan haber var
Ne arayıp sorar ne kaynak arar
Yobazlığa aymazlığa isyanım

Bunlardan yanıyor insanın canı
Bir inat uğruna dökerler kanı
Kana buladılar yine cihanı
Bu uslanmaz soysuzluğa isyanım

Yusuf Değirmenci 3

18--iyiyi Kötüyü Ayır İnsanca

İyiyi kötüyü ayır insanca
Yoksulu düşkünü kayır insanca
Efkardan kendini sıyır insanca
……İki ara bir dere de ortada kalma
……Hizmet et Millete yararsız olma

Sor öğren ve danış doğruyu ara
Yakınma kimseye düşersen dara
Sakın ha sırrını verme dostlara
……İki ara bir dere de ortada kalma
……Hizmet et Millete yararsız olma

Fırsatçı elinde oyuncak olma
Pişmanlık duyarak saçını yolma
Kimsenin etkisi altında kalma
……İki ara bir dere de ortada kalma
……Hizmet et Millete yararsız olma

Söz verince cayma sakın sözünden
Gülücükler eksilmesin yüzünden
Yürü dönme Atatürk'ün izinden
……İki ara bir dere de ortada kalma
……Hizmet et Millete yararsız olma

Her islam'ım diyen insana kanma
Rıya'sına yalanına aldanma
Sen her müslüman'ı dürüsttür sanma
….İki ara bir dere de ortada kalma
……Hizmet et Millete yararsız olma

Onurun yüce tutu gururun kırma
Kimsenin önünde el pençe durma
Muhannet de olma mazluma vurma
……İki ara bir dere de ortada kalma
……Hizmet et Millete yararsız olma

Adam gibi adam desin tanıtan
Kendisi küçülsün seni kınayan
Baskılara boyun bükme ve dayan
……İki ara bir dere de ortada kalma
……Hizmet et Millete yararsız olma

Sen daha çok gençsin çokta güzelsin
Kısmetini bekle kapına gelsin
Aşkı ve sevgiyi senden öğrensin
……İki ara bir dere de ortada kalma
……Hizmet et Millete yararsız olma

Yusuf Değirmenci 3

18---kapınızdan Geri Çevirdin

KAPINIZDAN GERİ ÇEVİRDİN ****

Gönülden gönüle bir bağ kurmaya
Büyüklerin rızasını almaya
Annene babana damat olmaya
Geldim kapınızdan geri çevirdin

Unutmadım ettiğimiz yemini
Çekemedim şu gönlümün gemini
Sora sora adresini evini
Buldum kapınızdan geri çevirdin

Çare sensin biliyorum derdime
Ne söylesem söz geçmiyor gönlüme
Sahip çıkmak arzusuyla sevgime
Yeldim kapınızdan geri çevirdin

Sen ol dedim sen annemin gelini
Bir buket uzattım çektin elini
Usanmadan kaç kez kapı zilini
Çaldın kapınızdan geri çevirdin

Umutlandım durdum olacak diye
Talih bana bir gün gülecek diye
Senin için yüreğimi ikiye
Böldüm kapınızdan geri çevirdin

Ne yapsam hepsine dedin delilik
Tek arzum bu senin ile evlilik
Evlenirken giyer diye gelinlik
Aldım kapınızdan geri çevirdin

Sen kuruttun damağımı dlimi
Ben uzandım sen hep çektin elini
Hep sana akıttım gönül selini
Çeldin kapınızdan geri çevirdin

Ne olur yar anlasan şu halimi
Sevinçten uçardım tutsan elimi
Sen süslerken bütün hayallerimi
Sildin kapınızdan geri çevirdin

Seviyordum haklı idim kendimce
Kapınızda nöbet tuttum her gece
Sen gönlümü param parça sinsice
Dildin kapınızdan geri çevirdin

Yusuf Değirmenci 3

18--kardeşim

Günlerce anlatsam bitiremem ki
İnan ki derdimiz çok be kardeşim
Tek başıma gücüm yetiremem ki
Bozuldu adalet yok be kardeşim

Birlik ile olur mutlak başarı
Bu bozuk düzeni yık be kardeşim
Otuma evinde bir bak dışarı
Gayrı meydanlara çık be kardeşim

Oynatılmaz denen taşın altına
Çekinme elini sok be kardeşim
Sessiz ve sedasız kaynar kazanın
İçi kara dışı ak be kardeşim

Rahatım diyerek günü yaşama
Biraz geleceğe bak be kardeşim
İnsansan yürekte hiç kin taşıma
sevgini ortaya dök be kardeşim

Yusuf Değirmenci 3

18---kimden Özür Dileyeceğiz

Ülkenin Sathında olurken savaş
Ermeni düşmanla olmuşken yandaş
Kesilirken Türk ve Müslüman her baş
Kesenden mi özür dileyeceğiz

Hoca ali katliamı ne sizce
Elçileri öldürdüler sinsice
İnsan dolu camileri zalimce
Yakandan mı özür dileyeceğiz

Öldürülen Türk'e üzülmeyenler
Ermeni ölünce vicdan diyenler
Bu ülkenin ekmeğini yiyenler
Çıkandan mı özür dileyeceğiz

Çoluk çocuk demeyip öldüren
Analara saçlarını yolduran
Osmanlıya karşı kazan kaldıran
Yılandan mı özür dileyeceğiz

İnsanları katlederek sürüyle
Birlik olunarak rus askeriyle
Genç kızların saçlarını deriyle
Yolandan mı özür dileyeceğiz

Özür kimden dilenecek de hele
Sözüm size haddin bilmez hergele
Hamile gelini delip süngüyle
Gülenden mi özür dileyeceğiz

Orda ölen benim ebem dedemdi
Tarihe bak Ermeni ye ne dendi
Belki de öldüren senin dedendi
Yalandan mı özür dileyeceğiz

Yusuf Değirmenci 3

18---kimdir Edepsiz

Söz söylerken yahu, edep diyenler
Edepsiz kim bize, göstermeyenler
Kul hakkı demeden, haram yiyenler
Edepsiz değilse, kimdir edepsiz

Milletin gönlüne, hizip sokanlar
Sansür ile fikre, karşı çıkanlar
Atatürk'e ait, büstü yakanlar
Edepsiz değilse, kimdir edepsiz

Hile hurda ile, köşe dönenler
Millete küfürle,sayıp sövenler
Haksızı hırsız, bize övenler
Edepsiz değilse, kimdir edepsiz

Söz veri sözünden,cayan insanlar
Torpil ihaleyle, halkı soyanlar
Ülke temelini, yıkan oyanlar
Edepsiz değilse, kimdir edepsiz

Doğruya dürüstte, hor gözle bakan
Çalıp çırptığıyla, canları yakan
İhtiras uğruna, yuvalar yıkan
Edepsiz değilse, kimdir edepsiz

Yusuf Değirmenci 3

18---köyde İnsanlığın Özü Kalmamış

Verimler azalmış bomboş anbarlar
Hiç kimse kimseye destek olmamış
Dayanışmaz yardımlaşmaz insanlar
Köy de insanlığın özü kalmamış

Herkes birbirini candan severdi 1
Büyükler buyurur küçük dinlerdi
Büyük sözü küçük için emirdi
Büyüklerin geçer sözü kalmamış

Akıl etmiyorlar fidan dikmeyi
Bırakmışlar bahçeleri ekmeyi
Paylaşırlar iken yarım ekmeği
Dünyaya tok bakan gözü kalmamış

Ot bürümüş tarlaları doluyor
Ekmemişler bahçeler boş kalıyor
Yiyeceğini şehirden alıp geliyor
Lahana ıspanak pazı kalmamış

Emeğin tadını tadan bulunmaz
Parayla iş yaptır adam bulunmaz
Sürüler satılmış çoban bulunmaz
Koyunu yok olmuş kuzu kalmamış

Genç nesiller gurbet ile çıkmışlar
Gidenin ardında hep su dökmüşler
Dokuma tezgahlarını sökmüşler
Kumaşı keteni bezi kalmamış

Kız veren olmamış köyde fakire
Köyde hayat yoktur denmiş bir kere
Evlenenler gitmiş büyük şehir'e
Birde genç erkeği kızı kalmamış

Gurbetçi arıyor kızları köyün
Yolunu kesiyor her gelen beyin
Açıkça söylüyor al beni deyin
İşvesi cilvesi nazı kalmamış

Genç aşıklar uzaklardan bakmıyor
Utanma yok kimseleri takmıyor
Artık gelin at sırtında çıkmıyor
Davulu zurnası sazı kalmamış

Dışarıda çalışan para gönderir
Köydeki yan gelip kıçın devirir
Kendince bin türlü dümen çevirir
Acıma tutkusu sızı kalmamış

Baltalar paslanmış dağa çıkılmaz
Ağaçlar kesilip odun yapılmaz

Gaz yakılır olmuş odun yakılmaz
Bacanın dumanı közü kalmamış

yoksulluktur bu gidişin sonucu
Ramazanda tutsa bile orucu
Kimse ödemiyor aldığı borcu
Arlanan utanan yüzü kalmamış

Yaşlılar gelene bakıyor saf, saf
Kimlerdensin diye sorup yapar kaf
Kuş gribi varmış edilmiş ithaf
Ördeği tavuğu kaz'ı kalmamış

Uğramıyor göle yeşilbaş ördek
Şimdi avcılığın adıdır sürek
Omuzda aslı pompalı tüfek
Tavşana salınan tazı kalmamış

Yusuf Değirmenci 3

18---kurtarın İmdat

Merak ettim arkadaşın birisi
Sattı kurtulamam kurtarın imdat
Bağlanmışım geldi sonra gerisi
Kaptı kurtulamam kurtarın imdat

Bir sinsi tuzaktır o her insana
Dostum diye bakma sakın sunana
Kötülüğün alasını o bana
Yaptı kurtulamam kurtarın imdat

Bir defadan bir şey olmaz dediler
Hayır dedim dalga geçip güldüler
Kendi elleriyle sarıp verdiler
Yaktı kurtulamam kurtarın imdat

Param yoksa yanaşmıyor yanıma
Ters düştüm benbabam ile anama
Zehri sinirime hatta kanıma
Kattı kurtulamam kurtarın imdat

Çıkmadı hiç düşüncemden beynimden
Aklıma geldikçe geçtim kendimden
Gece gündüz çok şey istedi benden
Yattı kurtulama kurtarın imdat

Seven yüreğimi bağladı nasır
Bir tattım ileti, bendedir kusur
Farkına varmadım benliğim esir
çattı kurtulamam kurtarın imdat

Duysun duymayanlar şu çığlığımı
Şimdi tehdit eder o sağlığı mı
Bu yüzden kaybettim mal varlığımı
Sattı kurtulamam kurtarın imdat

Bağlar kendisine uyuşturucu
Bırakmaya yetmez irade gücü
Bir illet ki genç ölümdür sonucu
Tuttu kurtulamam kurtarın imdat

Yusuf Değirmenci 3

18---madem isteğimi sordun söyleyim

Madem sordun isteğimi diyeyim
Yalan yok kalbine dalmak istedim
Sensiz dünya neme yarar neyleyim
Bir ömür seninle kalmak istedim

Kaynayan yürekte sevda buharı
Sardım bu sevdaya arı vakarı
Gözlerinde gördüm yeşil baharı
Gözlerinden ışık almak istedim

Şayet hayır dersen bir daha gelmem
Küserim bahtıma ağlarım gülmem
Boş mudur dolu mu yüreğin bilmem
Boş ise o kalbe dolmak istedim

Sen yoksan bu dünya bana olur dar
Seven sevdiğine canını adar
Bir ömrü paylaşıp ölene kadar
Senin ile mutlu olmak istedim

Yusuf Değirmenci 3

18--millet

Rezaletin kargasına yem diye
Darı niyetiyle saçılır millet
İnsanların çilesini dem diye
Bencil duygularla içilir millet

Etkinlik dediler koşarak geldi
Merhaba deneni hemen dost bildi
Elbet huzur gelir diye beklerdi
Yandaş değil diye seçilir millet

Millet irade'si deyip dururlar
Muhalif olana darbe vururlar
Hakaret edilir kırık gururlar
Dostluk böyle biter açılır millet

İnsan diye değer verildi size
Kimler kurban edildi öfkenize
Hep paslar attınız bir birinize
İnsan dan sayılmaz geçilir millet

İhtiras fırtına estikçe esti
Kimi zindanlara atıldı sustu
Kimi korkusundan uykuda pustu
Nefret hızarında biçilir millet

Yusuf Değirmenci 3

18---muhannetin Kapısına Sakın Varma

Elin versen kolunu, koparır alır kökünden
Malı mülkü değil sade, şerefini alır senden
Usanırsında bıkarsın, can taşıyan o bedenden
.....Muhannetin kapısına sakın varma güler geçer
.....Onun ruhu kararmıştır etrafa kötülük saçar

Derki ekmek su verdim, daha nedir senin derdin
İşin yokken aşın yokken, sen benim kapıma geldin
Aç karnını doyurdum der ben olmasam geberirdin
.....İyiliğin başa kakar yaptığını siler gecer
.....Kem sözle gururu kırar karşısında olma naçar

Acından ölsen uğrama, muhannetin kapısına
Akla gelmez kem sözleri, söyleyiverirler sana
Kızarırsın bozarısın,tek söz edemezsin ona
.....Onurunu koruyanın başından çok şeyler geçer
.....Dik durmayı bilen insan dostlarını doğru seçer

Dalkavukluk sanatıdır, gider gelir takla atar
Senden aldığı bilgiyi, allayıp pullayıp satar
Sözlerini çarpıtarak, içine yalanda katar
.....Dost bildiğine sır verme riya ile yalar geçer
.....Senin iyi niyetini yalan tırpanıyla biçer

Emek vere vere çalış, minnetsiz olmayı öğren
Zorluklara göğsünü ger, dimdik dur ayakta diren
Nerde bir düşkün görürsen, yardımına sen koş hemen
.....Çaresizin tut elinden, mutlaka makbule geçer
.....Böyle davranan her insan dost elinden sevgi içer

Yusuf Değirmenci 3

18--mutlu olsun

Surat asma çatma kaşın sevene
Göz göze gelince gül mutlu olsun
Teşekkür ediver sevip övene
Seni sevdiğini bil mutlu olsun

Sevda gönüllerde tükenmez ağrı
Yanar alev alev sevenin bağrı
Şayet yapılırsa yürekten çağrı
sende bu davete gel mutlu olsun

Çok naz usandırır yeter be gülüm
Hasret çekmek olur aşığa zulüm
Nihayet hayatın sonunda ölüm
Seni seven ile ol mutlu olsun

Yusuf Değirmenci 2

dost kalemlerden

seni seven aşık huzuru yaşar
aşkınaynasına sevgiyle bakar
seven sevdiğinin kalbin mi yıkar
hatırını sor da umudu olsun....Dost şeref

bu sevgiler elbet bir gün bitecek
sevgi bahçemizde baykuş ötecek
bu hasretlik artık bize yetecek
sen de yalancıktan öl mutlu olsun.....Adem UYSAL

Saçlarına ak, al yüzüne dural,
Düşecektir onun da bu bir kural.
O an vereceğin en büyük moral,
Aynada ki pusu sil mutlu olsun....Zehra Aatsoy

Yusuf Değirmenci 3

18---namert lere Güvenilmez

Namerlere güvenilmez
Yılmaya mahkum ederler
Koparırlar gonca gülü
Solmaya mahkum ederler

Aç açıkta bırakırlar
Ölmeye mahkum ederler
İstedikleri noktaya
Gelmeye mahkum ederler

Ağlatarak göz yaşını
Silmeye mahkum ederler
Pişmanlıktan saçlarını
Yolmaya mahkum ederler

Seni köle onu ağa
Bilmeye mahkum ederler
Bu hayatın hızarında
Dilmeye mahkum ederler

Gece gündüz işlerinde
Yelmeye mahkum ederler
Hak arasan zorla yola
Gelmeye mahkum ederler

Senin kazancına ortak
Olmaya mahkum ederler
Yarı yarıya kazancın
Bölmeye mahkum ederler

Senin elinden hakkını
Almaya mahkum ederler

Yusuf Değirmenci 3

18---neden Bu Dünyaya Kahpe Diyorlar

İhtiraslar için kin yoğrulurken
Gençler bir birine vurdurulurken
Genç kızlara tuzaklar kurulurken
Neden bu dünyaya kahpe diyorlar

Tetik çeken insan çektiren insan
Kanı döken insan döktüren insan
Ocak yıkan insan yıktıran insan
Neden bu dünyaya kahpe diyorlar

Parsel parsel bölüyorlar döşünü
Makkap ile deliyorlar döşünü
kirletip de siliyorlar döşünü
Neden bu dünyaya kahpe diyorlar

Kahpelik edenler belli değil mi
Eğri sözlü yalan dilli değil mi
Gittiği yol çıkar yollu değil mi
Neden bu dünyaya kahpe diyorlar

ÇIkar için eşin dostun satan kim
Ortalığı birbirne katan kim
Dost görünüp sonara kazık atan kim
Neden bu dünyaya kahpe diyorlar

Kanaat önderi denen liderler
söz verirler unupta giderler
Koltuk için ne kalleşlik ederler
Neden bu dünyaya kahpe diyorlar

Yusuf Değirmenci 3

18---nerden Buldun Demeye Herkesin Yüzü Var

Bu milletin malını hacet mezat satanlara
Din iman diye diye yolsuzluklar yapanlara
Dün yoksul iken bu gün mücevher satanlara
.....-Yurttaş olan herkesin söylenecek sözü var
.....-Nerden buldun demeye her yurttaşın yüzü var

Askere gidemedi hani sakattı oğlan
Şirketler yönetirken sakatlık falan filan
Bende bir müslümanım diye, diye inanan
.....-Yurttaş olan herkesin söylenecek sözü var
.....-Nerden buldun demeye her yurttaşın yüzü var

Yoksula yardım için deniz feneri dendi
Bunları toplar iken din ve iman eklendi
Toplanan paralardan yandaşlar nasiplendi
.....-Yurttaş olan herkesin söylenecek sözü var
.....-Nerden buldun demeye her yurttaşın yüzü var

Çıkarlara perdemi benim kutsal inancım
Minareye kılıf mı doğru söyle be bacım
Kimseyi kırmak değil gerçek benim amacım
.....-Yurttaş olan herkesin söylenecek sözü var
.....-Nerden buldun demeye her yurttaşın yüzü var

Yusuf Değirmenci 3

18--oysaki Ben Dostluğuna İnandım

Anlamadım bu manasız öfkeni
Ne sev dedim nede sevdim ben seni
Yoksa şıp sevdi mi sandın sen beni
.....Oysaki ben dostluğuna inandım
.....Kendini ne sandın beni ne sandın

Şiir yazdın duyguları dokudun
Bu yüzden sayfana geldim okudum
Yorum yaptım dostluktu tek umudum
.....Oysaki ben dostluğuna inandım
.....Kendini ne sandın beni ne sandın

Alkış tutuyordum itibarına
Dostça göz atmıştım mısralarına
Amaç destek olmak duygularına
.....Oysaki ben dostluğuna inandım
.....Kendini ne sandın beni ne sandın

Yanlış anlaşılmak bana bir zulüm
Yorum yazdım öfken oldu ödülüm
Gül olsan dalına konmaz bülbülüm
.....Oysaki ben dostluğuna inandım
.....Kendini ne sandın beni ne sandın

Melek misin huri misin peri mi
Yoksa şüpheci güvesiz biri mi
Ben bilirim toplumda ki yerimi
.....Oysaki ben dostluğuna inandım
.....Kendini ne sandın beni ne sandın

Ben evliyim sırdaşım var eşim var
Kutsal bir mesleğim aşım işim var
Candan sevdiğim yar can yoldaşım var
.....Oysaki ben dostluğuna inandım
.....Kendini ne sandın beni ne sandın

Ben boş hayallere dalmadım dalmam
Kalbim dolu başka birini almam
Dünyada tek kalsam seninle olmam
.....Oysaki ben dostluğuna inandım
.....Kendini ne sandın beni ne sandın

Duruldum durgunum akmam vallahi
Yalvarsan yüzüne bakmam vallahi
Bir daha karşına çıkamam vallahi
.....Oysaki ben dostluğuna inandım
.....Kendini ne sandın beni ne sandın

Yücedir onurum asla kirletmem
Evimin kadını eşim terk etmem
Ona can fedadır söz de söyletmem
.....Oysaki ben dostluğuna inandım

.....Kendini ne sandın beni ne sandın

Yusuf Değirmenci 3

18---sakın Muhanet'e Muhtaç Olmayın

Sakın muhanet'e muhtaç olmayın
Kurutur kanını çöle döndürür
Dost sanarak asla bir şey almayın
Soyar seni kuru dala döndürür

İnsaf ve merhamet onlarda olmaz
Ne söylerden söyle duymaz anlamaz
Kırar onurunu haysiyet kalmaz
Değeri olmayan pula döndürür

Emeğin yerler terin içerler
Çalıştırıp hasadını biçerler
Bağrına onulmaz yara açarlar
Kendi kapısında kula döndürür

Konuşmak istersin başına vurur
Zebani kesilir karşında durur
Çamura bulanır sendeki gurur
Ayaklar altında nala döndürür

Meydanlarda namus narası atar
Tatlı haram lokma yuttukça yutar
Bul bir çaresini kendini kurtar
Yakar ocağında küle döndürür

Ellerine düşme sakın kazara
Kereste yaparak verir hızara
Bir bakarsın seni sürmüş pazara
Sonunda satılık mala döndürür

Merhamet arama hiç bulamazsın
Boynunu eğdikçe hak alamazsın
Hak hak desen bile anlaşılmazsın
Atar bir çöplüğe çula döndürür

Pişman olsan.pişmanlığın boşuna
Türlü belaları sarar başına
Sevinir gözünden akan yaşına
Akıtır yaşını sele döndürür

Yusuf Değirmenci 3

18---saldım Gitti Şu Gönlümü Engine

Saldım gitti şu gönlümü engine
Düşemedim ne yaptımsa dengime
Nerde yanlış yaptım diye kendime
Sorsam cevabımı bulamıyorum

Yeşili görmedim bahtım son bahar
Ruhuma sarılıp kalıyor efkar
Gurbettir bağlanıp kaldığım diyar
Dursam bir çıkar yol bulamıyorum

Korumak istedim hayayı arı
Ayaklar altına almam vakarı
Gönlüme açılan şu yaraları
Sarsam merhemini bulamıyorum

Gayesiz amaçsız bezgin mi bezgin
Hatalar içinde üzgün mü üzgün
Kötülüğe iten nefsime dizgin
Vursam çaresini bulamıyorum

Yusuf Değirmenci 3

18---sana ne faydası var

Başıma bela mısın benden geçemiyorsun
Sana gönül kapını kapamadım diyorsun
Aşka davet ediyor gelmemi bekliyorsun
Boş hayaller kurmanın sana ne faydası var

Senle gelecek için hayaller kurmadım ki
Sevda ile ilgili bir soru sormadım ki
Bir dostluktan öte ben aşık olmadım ki
Gururunu kırmanın sana ne faydası var

Çok ısrar ettin yeter sabretmekten yoruldum
Belli etmedim amma doğrusu çok kırıldım
Kaç defa hayır dedim sen bu yüzden darıldın
O gönlünü yormanın sana ne faydası var

Bu arzu rüzgarında sağa sola savruldun
Yıldırım aşkı dedin yüreğinle kavruldun
Neden olmasın diye bana kaç defa sordun
Bu soruyu sormanın sana ne faydası var

Ben sevdama kavuştum sen bunu biliyorsun
Onu bırak bana gel derken utanmıyorsun
Ben aşkıma sadıkım beni ne sanıyorsun
Boşa gönül yormanın sana ne faydası var

Yusuf Değirmenci 3

18---sanma Umutları Diri Düşkünün

Ezilen onlardır horlanan onlar
Açlığa tutuklu zorlanan onlar
Düşmanla savaşa yollanan onlar
Sanma umutları diri düşkünün

Kış gününde titrer üşütür soğuk
Sığınmaya arar ücra bir kovuk
Feryadı sessizdir sesiyse boğuk
Tutmamış elinden biri düşkünün

Haramzadeler hakkını yutmuşlar
Üç kuruşa onurunu satmışlar
İtip kakmış birde tekme atmışlar
Ayaklar altımı yeri düşkünün

Oyun almak için sadaka verir
Yalan vaatlerle aklın çevirir
Kulaklar tıkanır duymazdan gelir
Arşı deler olmuş zarı düşkünün

Hep kalleşlik etmiş inandıkları
Aldatmışlar bir bir dost sandıkları
Yanan yüreğine sarmış efkarı
Alınmış elinden varı düşkünün

Hayaline fitne fesat katılmış
Ar ve namus pazarında satılmış
Yalnızlığın kucağına atılmış
Olmamış seveni yari düşkünün

Yusuf Değirmenci 3

18---sen Duymuyorsun

Ben feryat ettikçe
Gökyüzü gürlüyor fezayı yırtarcasına
Dağlar yankılanıyor ağlarcasına
Sağır kulaklar çınlıyor duyarcasına
Kuşlar kanat çırpıyor uçarcasına
Sen duymuyorsun

Ben yandıkça
Buzullar eriyor parçalanıyor
Denizler buharlaşıyor gökyüzüne ulaşıyor
Toprak kuruyor toz oluyor
Kayalar çatır çatır çatlıyor
Sen hissetmiyorsun

Ben sevdikçe,
Güller açıyor rengarenk
Tabiat süsleniyor çiçek çiçek
Ağaçlar donanıyor yaprak yaprak
Arılar çiçeklerin ziyaretinde vızır vızır
Sen aldırmıyorsun

Ben ağladıkça
Yağmurlar yağıyor siyim siyim
Dereler doluyor şırıl şırıl
Irmaklar akıyor deryalarıma
Balıklar hüzünlü gönül deryamda 27.
Sen acımıyorsun

Keşke seni görmeseydi gözlerim
Keşke seni sevmeseydi yüreğim
Keşke açmasaydım gönlümün kapısını
Keşke izin vermeseydim gönlüme dalışına
Giremezsin deseydim keşke
Sen çıkmak bilmiyorsun
Çıkıp gitmiyorsun

Yusuf Değirmenci 3

18---sensiz Güçsüz Kuvvet-sizim Naçarım

Sen yokken bomboştur dünyam, ıpıssız denizim dağım
Varsın olmasın sen yoksan,malım mülküm ve otağım
Sensin benim hayat bağım,sensin tek umut kaynağım
Sensiz güçsüz kuvvetsizim, naçarım yar naçarım ben

Sevda dolu bakışların,tatlı tatlı gülümserdin
Nefesin ılık rüzgardır. Yanık bağrıma eserdin
Ölüm değil ayrılıktır.insanın kahreden derdin
Ellerinle.zehir versen,içerim yar içerim ben

Başıma bütün dertleri, ilmik, ilmik, örselerde
Sevdanın mahkemesinde, idamımı verseler de
Seni bağışlayacağız, bundan vaz geç deseler de
Bu uğruna hayatımdan,geçerim yar geçerim ben

Asla kelepçe vurdurmam. Derince duygularıma
Aşılmaz denilen dağlar, gerilse de yolarıma
Kuşlardan kanat alırım, yapıştırıp kollarıma
Kuşlar gibi kanatlanıp, uçarım yar uçarım ben

Şu sevdanın iksirinden, birazcıkta bana sürsen
Gönül haz ile dolardı, sevgime karşılık versen
Çalıp gönül kapısını, girebilir miyim dersen
Kırarım paslı kilidi, açarım yar açarım ben

Yusuf Değirmenci 3

18---sensiz Yaşam Bana Haram Bilesin

Sana bağlanmışım bir kez gönülden
Sakın ayrılmayı düşünme benden
Çok zor gelir bu ayrılık ölümden
Deliririm tutar saram bilesin

Bir gün habersizce hoplar gidersen
Eşyanı valize toplar gidersen
Ayrılık okunu saplar gidersen
İyileşmez kanar yaram bilesin

Sensiz hayat zindan olur zor olur
Yalan dünya benim için dar olur
Hasret alev olur özlem kor olur
Ben yanarım buram buram bilesin

Gider isen umudumu yıkarsan
Ayrılığın ateşinde yakarsan
Şu gönül bağımı kesip atarsan
Sensiz yaşam bana haram bilesin

Yusuf Değirmenci 3

18---sevgileri verin bana

Soyun sırtımdan kürkümü
Sevgileri verin bana
Alın malımı mülkümü
Sevgileri verin bana

Yarenim dostum bacım
Unuturum derdim acım
Ben bir tek ona muhtacım
Sevgileri verin bana

Kederleri k atın dedim
Eşe dosta selam verdim
Herkesten sevgi istedim
Sevgileri verin bana

Kinden garazdan sıyrılın
Kötü dostlardan ayrılın
Sizde sevgi kalsın yalın
Sevgileri verin bana

Sakın ha yapmayın nükte
Sevgi lazım yerde gökte
Gözüm yoktur malda mülkte
Sevgileri verin bana

Yusuf Değirmenci 3

18---soyadı Ocakcı Adı Necati

SOYADI OCAKCI ADI NECATİ-

Soyadı Ocakçı adı Necati
Yakar beni bu dostumun hasreti
Görmeyince biliniyor kıymeti
-Yokluğu zararım bir bilen var mı
-Nerde ne yapıyor bildiren var mı

Guruplarda yoktur nette gezmiyor
Sayfama gelerek yorum yazmıyor
Yaptığım yanlışa artık kızmıyor
-Bu dostu ararım bir bilen var mı
-Nerde ne yapıyor bildiren var mı

Nerede oturur ne iş yapıyor
Mutlumu mutsuz mu nasıl yaşıyor
Sinesinde hangi derdi taşıyor
-Herkese sorarım bir bilen var mı
-Nerde ne yapıyor bildiren var mı

O kendi biliyor sevildiğini
Derdine duyarlı eğildiğimi
Kırgın mı küskün mü sessizliğini
-Hep hayra yorarım bir bilen var mı
-Nerde ne yapıyor bildiren var mı

Doğrusu özledim gidip göreyim
Selam verip hal ve hatır sorayım
Hoş sohbetle dost sofrası kurayım
-Bu benim kararım bir bilen var mı
-Nerde ne yapıyor bildiren var mı

Dost kalemlerden

Necati Ocakçı baba adamdır
Hiç görüşmesek de benim hocamdır
Dosta ve dostluğa inancı tamdır
-Hayra yorun derim nedeni vardır
-Nerde ne yapsa da iyi uğraştır……Kadir Tozlu

Yusuf'un övgüsü, ben mestetti
Gözümü yaşarttı, hepten hastetti
Gönlümü çaldı da, gerçek dostetti
Görülmek ne güzel, dostun gözünde.

Arabam bozuldu, patlak tekerim
Motor su kaynattı, arttı şekerim
Yine de durmadan, sevgi ekerim,
Anılmak ne güzel, dostun sözünde.

Sözüm söz, gelirim, merak etmeyin
Ben gelene kadar, sakın gitmeyin

Siz de benim gibi, birden yitmeyin
Yürümek ne güzel, dostun izinde.

Necati dostuna, teşekkür eder
Sevince dönüştü, gam ile keder
Böyle gelmedi ki, böyle de gider
Yaşamak ne güzel, dostum özünde..... Necati OCAKCI

Yusuf Değirmenci 3

18--şair kimdir

Toplumda olguları algılayıp ta yazan
Yalanı ve riyayı hem hisseden hem sezen
Mısralara duyguyu ustalık ile dizen
Gerçeği ilmek ilmek bize örendir şair

Ne korkar ne çekinir hep söyler çatır çatır
Olanlara seyirci kalamaz hep anlatır
Ozanca doğru söyler kırılsa bile hatır
Bakan değildir asla iyi görendir şair

Kederlere ortaktır dertler ile yatandır
Duyup hissettiğini yazarak anlatandır
O hisler deryasına yeni hisler katandır
Duygulu gönüllere dalıp girendir şair

Korkmadan asil ruhla dürüstü arar özde
Anlamlı gerçekler var söylediği her sözde
Kaçışları fark eder yalan söyleyen gözde
Olanları sorgular ve de sorandır şair

Gurur duyar gerçeği haykırdığı anlarda
Onurlanır topluma fikir aktardığında
Mutluluğun hazzını tadar okunduğunda
İlgili yüreklerden sevgi derendir şair

Cesur bir yürek taşır söz söyler çekinmeden
En doğru ve en hassas konuya değinmekten
İnsanlığa yazarak gerçeği göstermekten
İnsanlığa en doğru mesaj verendir şair

Yusuf Değirmenci 3

18---şehit Olan Canlar Geriye Gelmez

Şehit olan canlar geriye gelmez
Yapılan yanlışı kan temizlemez
Makam heveslisi bunu düşünmez
…… En ağır bedeli bu Millet öder
…….Özgürlük farkına varmadan gider

Evlat acısını çek meyen bilmez
Hiç empati yapmaz söz de dinlemez
Kan akar can çıkar aldırış etmez
……..En ağır bedeli bu millet öder
……..Özgürlük farkına varmadan gider

Bir kişiye verilemez yetkiler
Beşer şaştığın da her şeyi siler
Kalmaz gönüllerde saygı sevgiler
……..En ağır bedeli bu millet öder
……..Özgürlük farkına varmadan gider

Hayır diye attığın o parafın
O senin onurun şanın şerefin
Niyeti ne belli mi ki herifin
……..En ağır bedeli bu millet öder
……..Özgürlük farkına varmadan gider

Yusuf Değirmenci 3

18---tarihi Yazgılardan Ders Alsak

Tarihi yazgılardan bir azıcık ders alsak
Gerçek dostlar arayıp iyilerini bulsak
Kilit gibi kitlenip hep birlikte olursak
Umutluyum bu kara günlerin sonu gelir

İki yüzlü olana yeter çek git der isek
Hakkımızı masada cesurca ister isek
Biz Mustafa Kemal'ın izinden gider isek
Zafere ulaşmanın şöhreti şanı gelir

Ekonomi çarkları dönerek çalışırsa
Milli gelire her yıl milyarlar katılırsa
Siyasi pazarlıklar bir yana atılırsa
Dünyanın bu çağında Türklüğün günü gelir

Yusuf Değirmenci 3

18---tekrar Hayatıma Girme İstemem

Bir öfkeyle evden çıkıp gitmiştin
Dönmem geri diyerek terk etmiştin
Beni tüketmiştin bitti demiştin
yaralıyım merhem sürme istemem

Yuvamın çatısın senle çatmıştık
Nikah defterine imza atmıştık
Ömür boyu diye yemin etmiştik
O verdiğin sözde durma istemem

Hep ağlar dinmiyor gözlerimde yaş
Bitip tükenirin ben yavaş, yavaş
Yuvama yaldızlık kurmuştur bağdaş
Tekrar gururumu kırma istemem

Böyle inatlaşmak kime yaradı
Gözüm gece gündüz seni aradı
Çocuklarım beni hep sorguladı
Sakın ha gelipte görme istemem

Suçsuz yere hep suçladın sen beni
Belli hala koruyorsun öfkeni
Sıyrılsaydın kinden dinlerdim seni
Sevgiden söz etme sorma istemem

Senden istenenler fazlamı çok mu
Hayatı paylaşmak sana bir yükmü
Yaşanan geçmişin hatırı yok mu
Diyerek gelipte sarma istemem

Önceleri çok mutluyduk mesuttun
Hani söz vermiştik ne tez unuttun
Gurura kapıldın zehiri yutturdun
Tekrar hayatıma girme istemem

Yusuf Değirmenci 3

18--torunum

Gelişin bayramdı iki yıl önce
Tüm ailem kapılmıştık sevince
Yanağında gamzelerin gülünce
Bizlere mutluluk doldu torunum

Oğlumun oğlusun dalımın dalı
Annen baban halan sana sevdalı
Çok mutluyuz oğul doğdun doğalı
Sevgimiz hep seni sardı torunum

Ailemin son filizi oldun sen
Hepimizin yüreğine doldun sen
Geleceğe uzanan bir koldun sen
Buda bana gurur verdi torunum

Dalımın dalısın genç filizimiz
Sen doğunca sevinç duyduk hepimiz
Sana kanat olur bizim sevgimiz
Bizde bu sevgiler vardı torunum

Bazen siz geldiniz bazen biz geldik
Bilir misin seni ne kadar sevdik
Uzakta da olsan çok yakın bildik
Senin sevgin bizde durdu torunum

Bu gün doğum günün iyi ki doğdun
Doğdun da bizleri sevince boğdun
Hepimizin göz bebeği sen oldun
Bu hasret yürekte vardı torunum

Yusuf Değirmenci 3

18--umurunda Değil

Tembellik ruhunu sarmış bırakmaz
Aç kalınca avuç açar iş bakmaz
Kim ne derse desin aldırmaz takmaz
Umurunda değil sen ne dersen de

Kendince yerleşmiş bu yeşil koya
Doğayı seyreder hep doya doya
Artık yelkenleri salmıştı suya
Umurunda değil sen ne dersen de

Yüzüne vurdukça akşam güneşi
Uzanır çayıra sererdi leşi
Ol uruna bırakmıştı her işi
Umurunda değil sen ne dersen de

Görenler acırlar düşkün haline
Üç beş kuruş koyan olur eline
Hemen koşar meyhanenin yoluna
Umurunda değil sen ne dersen de

Yusuf Değirmenci 3

18---uyanın Bunlara Güven Duyulmaz

Demokrasi tranvaydır binilir
Son durağa gelinince inilir
Bu sayede gayelere erilir
.....-Diyenlere ne söylesen aldırmaz
.....-Uyanın bunlara güven duyulmaz

Eşitlik diyerek oylar alıp ta
Bu oylarla iktidara gelip te
Devlet malı deniz diye dalıp ta
.....-Yiyenlere ne söylesen aldırmaz
.....- Uyanın bunlara güven duyulmaz

Amacımız dürüst liderler görmek
Özü sözü doğru olandır örnek
Bir gömlek çıkarıp bir başka gömlek
.....-Giyenlere ne söylesen aldırmaz
.....- Uyanın bunlara güven duyulmaz

Yalan riya kandırarak halkını
Yandaşına suna, suna salkımı
Sinsi,sinsi laikliğin altını
.....-Oyanlara ne söylesen aldırmaz
.....- Uyanın bunlara güven duyulmaz

Birlik olunarak halkı soyanla
Zengine çeşme var fakire damla
Kırk çeşit verginin yanında zam la
.....-Soyanlara ne söylesen aldırmaz
.....- Uyanın bunlara güven duyulmaz

Halktan aldığını çelik kasaya
Koyan siyasetçi istemiyoruz
Rüşvetin adını bahşiştir diye
.....-Koyanlara ne söylesen aldırmaz
.....- Uyanın bunlara güven duyulmaz

Nasıl bakarlar ki halkın gözüne
Yurt severler dönmelidir özüne
Ülkeme göz koyan düşman sözüne
.....-Uyanlara ne söylesen aldırmaz
.....- Uyanın bunlara güven duyulmaz

Böyle siyasinin çekilsin fişi
yalandır riyadır bunların işi
Tasvip ediyoruz biz bu gidişi
.....-Diyenlere ne söylesen aldırmaz
.....- Uyanın bunlara güven duyulmaz

Ülkeyi dışarı pazarda satan
Tenkit edenlere öfkeyle çatan
Oy uğruna sadakalar dağıtan

.....-Yılanlara ne söylesen aldırmaz
.....- Uyanın bunlara güven duyulmaz

Helal kazancına haram katana
Kahraman orduma kurşun atana
Ulu önder Atatürk'e çatana
.....-Uyanlara ne söylesen aldırmaz
.....-Uyanın bunlara güven duyulmaz

Böylesin de bulmazsın şefkati
sözümde hilaf yok doğru ve kati
Can alan katile sevgi sempati
.....-Duyanlara ne söylesen aldırmaz
.....-Uyanın bunlara güven duyulmaz

Bu yakışmaz insanlığın şanına
kalmamalı yapılanlar yanına
ihtiras uğruna insan canına
.....-Kıyalara ne söylesen aldırmaz
.....-Uyanın bunara güven duyulmaz

Yusuf Değirmenci 3

18--vah Der Eyvah Çekersin

Adalet yok oldu hak hukuk bitti
Elde olanlarda cüzdandan gitti
Riyakârlar bu millete ne etti
Anlamazsan vah der eyvah çekersin

Zulme uğrayınca olmadı tepkin
Ne diye kendini geriye çektin
Siyasi ağızlar saçıyorken kin
Göremezsen vah der eyvah çekersin

Padişah gürlüyor alkışta nazır
Mücadele dedik olmadın hazır
Bozulursa ortam toplumda Huzur
Deremezsen vah der eyvah çekersin

Taşımaz kimseler senin vebalin
Asla umursanmaz o düşkün halin
Zulmeden zalimin nankör emelin
Kıramazsan vah der eyvah çekersin

Çıkarcıyla yol ayrılır çatakta
Yatırmazlar suskun diye yatakta
Ürkek korkak olma dimdik ayakta
Duramazsan vah der eyvah çekersin

Gelerek yan yana olsak el ele
Mutlak zafer gelir vur sabır ile
Halkı sömürenle sen mücadele
Veremezsen vah der eyvah çekersin

Yetmedi mi hala yutturulan hap
Yarınları düşün sende hesap yap
İhanet edenden adilce hesap
Soramazsan vah der eyvah çekersin

Çekinme çalsa da yüzsüzler kara
Gururlu olanlar katlanır zora
Yılma baskılardan hakkını ara
Aramazsan vah der eyvah çekersin

Kafayı bulmuşsun elinde şişe
Aldırış etmezsen bu ters gidişe
Toplumsal yaşamda şayet bir İş'e
Yaramazsan vah der eyvah çekersin

Alkışlarsan göstermelik sarayı
Onurunda çok seversen parayı
Sineye açılan derin yarayı
Saramazsan vah der eyvah çekersin

Er geç kurulacak hukuk divanı
Sorguya çekerler baştan savanı
Uzun yıllar sürer diye davanı
Süremezsen vah der eyvah çekersin

dost kalemlerden

Baharlar bir gün hazana dönerse
Yapraklar bir gün tozana dönerse
Dualar bir gün yazana dönerse
Süremezsin sefa eyvah çekersin..İbrahim Değerli..

Yusuf Değirmenci 3

18---vatandaşa Hürmetim Sonsuz

Şaha kaldırmak için vakarı
Uyarmalı şu umumi efkarı
Arşı delip geçen feryadı zarı
Duyan vatandaşa hürmetim sonsuz

İtirazım olmaz dine imana
İtirazım riya yapan insana
Dürüst olup doğru hizmet yapana
Uyan vatandaşa hürmetim sonsuz

Bölemezler bizi alırsak tedbir
Kalksın aramızdan bu kin bu kibir
Dinim bir dilim bir vatan bayrak bir
Diyen vatandaşa hürmetim sonsuz

Göstermeli mertliğini serini
Haklılar almalı artık yerini
Haksızlığa karşı tepkilerini
Koyan vatandaşa hürmetim sonsuz

Birlik bir kuvvettir buna inanıp
İnsan sevgisiyle tutuşup yanıp
Haramı reddedip helal kazanıp
Doyan vatandaşa hürmetim sonsuz

İnanırım mert olanın sözüne
Özünü anlarım baksam gözüne
Yolsuzluğu yapanların yüzüne
Sayan vatandaşa hürmetim sonsuz

Yusuf Değirmenci 3

18---verin Oyunuzu Sizi Sevsinler

Entrika ve yalan oldu sermaye
Demokrasi araç başkadır gaye
Adına ak denilen partiye
,,,,,,,-Verin oyunuzu sizi sevsinler
,,,,,,,,-Bu devleti soya,soya yesinler

Bu devletin mallarını satana
Her fırsatta yandaşını tutana
Eleştiren kimse çamur atana
,,,,,,,,-Verin oyunuzu sizi sevsinler
,,,,,,,,,-Yandaşları ananıza sövsünler

Sen yaşarken soğan ekmek sofrayı
Kahvelerde içemezken bir çayı
Gitsen dert dökmeye yersin fırçayı
,,,,,,,,-Verin oyunuzu sizi sevsinler
,,,,,,,,,Siz kul köle biz ağayız desinler

Adı ak olsa da işleri kara
Ellerine bakar fakır fukara
sadaka dağıtan arlanmazlara
,,,,,,,,-Verin oyunuzu sizi sevsinler,
,,,,,,,,,Sizi yoksulluğa mahkum etsinler

Günden güne artar zamlar vergiler
Vurgun vurup muradına erdiler
Vatandaşa yalan vaat verdiler
,,,,,,,,-Verin oyunuzu sizi sevsinler
,,,,,,,,,-Onuru gururu kırıp eğsinler

yolsuzluk sembolü deniz feneri
yağmada lüks olan toki evleri
gelinler satarken mücevherleri
,,,,,,,,,-Verin oyunuzu sizi sevsinler
,,,,,,,,,Kin ve nefret tohumları eksinler

Minareye kılıf hazırlanıyor
Saf vatandaş aldanıyor kanıyor
Zirvelerde ne dümenler dönüyor
,,,,,,,,,-Verin oyunuzu sizi sevsinler
,,,,,,,,,makama gençleri kurban etsinler

Buna bulaşanlar namert demiyor
Minareye kılıf hazır biliyor
İsbat edemeyen şerefsiz diyor
,,,,,,,,-Verin oyunuzu sizi sevsinler
,,,,,,,,-Yalan dolan emeline ersinler

Hani doğru idi haram yemezdi
Hani çok mert idi yalan demezdi
Hani haksızlığa aman vermezdi
,,,,,,,,-Verin oyunuzu sizi sevsinler

,,,,,,,,-Din imanla beyninize girsinler

Dün fakirken bu gün zengin olana
Göz yumarak yağma ile talana
Yoksulluğun çaresini bulana
,,,,,,,-Verin oyunuzu sizi sevsinler
,,,,,,,,Meydanlarda hak diyeni dövsünlar

Çalıp çırpıp bu milleti soyanlar
konuşan basının gözün oyanlar
Türlü davalara yasak koyanlar
,,,,,,,Verin oyunuzu siz sevsinler
,,,,,,,Seçilince siz necisiniz desinler

Yusuf Değirmenci 3

18---vicdanım izin vermiyor

Miski amber nefesini koklamaya geldim gülüm
Hata bende suçlu benim,inan pişman oldum gülüm
Diyeceğim amma lakin,bunu söylemek bir zülum
-.....Demek istiyorum amma,vicdanım izin vermiyor
-.....Sözcükler gırtlakta düğüm dilim bir türlü dönmüyor

Bu hayatı senin ile, beraberce paylaşalım
Bir araya gelelimde, sorunları konuşalım
Neşeli mutlu oluruz,Gel geçmişi unutalım,
-Demek istiyorum amma,vicdanım izin vermiyor
-Vicdanım sızladı yine dilim bir türlü dönmüyor

Duvarımda fotoğrafın,.gözlerin bana bakıyor
Bende eski anıların,yarasından kan akıyor
İhanetin bir ok gibi, kalbimi delip çıkıyor
-.....Demek istiyorum amma,vicdanın izin vermiyor
-.....Sözcükler gırtlakta düğüm dilim bir türlü dönmüyor

Yedikleri zehri zıkkım, haram olsun haram olsun
Onulmaz bir derde düşsün,, verem olsun verem olsun
Yansın sevda ateşinde, kerem olsun kerem olsun
-.....Demek istiyorum amma,vicdanım izin vermiyor
-.....Sözcükler gırtlakta düğüm dilim bir türlü dönmüyor

Yusuf Değirmenci 3

18---yağmurum Diyordun Dolu ya Döndün

Yağmurum diyordun dolu ya döndün
Başıma hışımla vurmadın mı sen
Büyümek isteyen genç fidan gönlüm
Sarmaşık olup ta sarmadın mı sen

Hani sen ufkuma doğan güneştin
Sen aşkımı başkasıyla değiştin
Kabuk bağlamışken yarayı deştin
Kanayan yarama değmedin mi sen

Sevda yükü ile doldurdun beni
Kopardın dalımdan soldurdun beni
Aşkın ıramağına daldırdın beni
Sevda girdabında boğmadın mı sen

 Sevgi sundun aklım başımdan aldın
Sanki gerçek değil sen bir masaldın
Sırça yüreğimi yerlere çaldın
Param parça edip kırmadın mı sen

Yusuf Değirmenci 3

18--yanılmışım Gülüşlerin Sahteymiş

Yanılmışım gülüşlerin sahteymiş
Sevgiyi gönlüme yığar sanmıştım
Bu yüzden açmıştım gönül kapımı
Bu sevda yüreğe sığar sanmıştım

Aşk okunu sen sapladın sağrıma
Derman sensin sancıma ve ağrıma
Sevdanın çölünde yanık bağrıma
Yağmur olur gelir yağar sanmıştım

Avuç açtım hep yalvardım hüda' ya
Ya rap sen kavuştur beni sevdaya
Uğruna hazırdım canım fedaya
Bu sevda ölmeye değer sanmıştım

Ben yandım tutuştum hep senin için
Aşkıma karşılık vermedin niçin
Karanlıklarımdan kurtulmak için
Güneştir ufkuma doğar sanmıştım

Oda benim mutlu olmamı diler
Dolar bir gün yüreğine sevgiler
Hasreti özlemi süpürür siler
Beni mutluluğa boğar sanmıştım

Yusuf Değirmenci 3

18---yanlış mı Anladım Gülümsemeni

YANLIŞ MI ANLADIM GÜLÜMSEMENİ

Yanlış mı anladım gülümsemeni
Sevmezdim bilseydim inan ki seni
Sevda rüzgarına sen kattın beni
Dağlara taşlara savruluyorum

Gittin bu sevdayı ellere sattın
Hasretin yetmedi özlemi kattın
Kendi ellerinle ateşe attın
Yanıyor, yanıyor kavruluyorum

Gönül bağıma sen sevgi ekersin
Başımda sam yeli olur esersin
Dağ ceylanı gibi sek, sek sekersin
Peşinde koşmaktan yoruluyorum

Sendeki bakışlar silah oluyor
İki gözden iki mermi geliyor
Bir beyni biri kalbi buluyor
İki kurşun ile vuruluyorum

dost kalemlerden

Önce gözlerinle vurdun sen beni
Yaktın çöle döndürdün şu bedeni
Ama, Mevla görür olan biteni
Bil ki, artık senden ayrılıyorum....Ahmet Turan Algın

Yusuf Değirmenci 3

18---yarısı Hatırlanan Düş mü Sandın Sen Beni

Evet pervanen idim aşk ateşinde yanan
Kapında kul değilim kızıp da azarlanan
Sabah uyandığında, yarısı hatırlanan
Yarısı unutulan, düş mü sandın sen beni

Çok seviyor demişsin benden hiç ayrılmaz
Kabullenir ne desem kırılmaz kırılamaz
Kızsam çeker sineye o bana darılamaz
Canı kanı olmayan taş mı sandın sen beni

Hep burnunu silecek bir mendil olamam ben
Yakıp ta söndürecek bir kandil olamam ben
Ne söylesen susacak lal bir dil olamam ben
Kanatları yolunmuş kuş mu sandın sen beni

Her basışta nal gibi, ayaklarda ezilen
Karşında melül mahcup hep ezilip büzülen
Duygusal bir anında yanaklara süzülen
Bir selpakla silinen yaş mı sandın sen beni

Ne salağım ne alık, bende düşünüyorum
Hayat denen okuldan, çok şey öğreniyorum
Nankörlüğü yalanı görsem iğreniyorum
Yazısız defter gibi boş mu sandın sen beni

Sever göründün amma asla beni sevmedin
Ben peşinden koşdukça dalga geçtin eğlendin
Bu yola baş koymuşum dememi çok bekledin
Cellat'a uzatacak baş mı sandın sen beni

Yusuf Değirmenci 3

18--yoruldu Gönül

Gayri beklemekten yoruldu gönül
Kalmadı dermanı yola gitmiyor
Gülüne intizar eyleyen bülbül
HA zanlı bahçeye karşı ötmüyor

Sevdadır başıma sarılan belam
Dilime dolanır bin türlü kelam
Uzaktan uzağa verdiğin selam
Hasret çeken yüreğime yetmiyor

Aşka mahkûm iken içimde nefis
Sıyrılıp gitmiyor başımdaki sis
Neme nem bir dertmiş sevda dene his
Bitirmek istesem bile bitmiyor

Hatırlatır her an içerde ki köz
Nasihat eylesem dinlemiyor söz
Gün geçtikçe erir durur bende öz
Aşkın tutsağına söz kâr etmiyor

Yusuf Değirmenci 3

18---yuh çekilmez mi

hainler sınırda kahraman gibi
anladım delinmiş testinin dibi
hani tek bayrak tek ülke idi
şimdi susanlara yuh çekilmez mi

bu milletin kaderini çizenler
zevk mi aldı ezdirenler ezenler
hani huzur güven için düzenler
Kini kusanlara yuh çekilmez mi

meydanlara çıkıp nutuk atana
bu ülkeyi parselleyip satana
ihaneti ikiliği vatana
sokup ekenlere yuh çekilmez mi

Yusuf Değirmenci 3

18--yürüyoruz Adalet İçin

Yürüyoruz adalet için
Milyonlar kalktı ayağa
Taştı sabır bardağı
Düştü son damla yere
Adalet için düşüldü yollara

Umutlar yeniden dirildi
Kalktı gönüllerde ki ürkeklik
Kalktı kafalardaki korkaklık
Adalet tek isteğimiz
Yürüyoruz günlerce

Masum duygular yeniden filizlendi
Eller adalet pankartları taşıdı
Ayaklar ter akıttı toprağa
Baş kaldırılır bu yürüyüşle
Yurttaki zorbalığa

Uçan kuşa bile bir selam veremez olmuştuk
Hep buzağı aradılar öküz altında
Hep bin bir dereden su getirdiler
Yalan öğüten değirmenlerine

Sömürmek için milleti
Dini imanı şemsiye yaptılar

Nerede bir muhalif ses duysalar
Ya çamur attılar
Ya zindanlara kapattılar

Yeter artık diyen cesur yürekler
Beklenmedik anda kalktılar ayağa
Milyonları buldu yollara düşenler
Taştı taşacak insan seli caddelere
Sığmadı sığmayacak
Almayacak caddeler

Milyonlar hep bir ağızdan
Hak hukuk adalet diye haykırmakta
Ağaçlar gölgeleriyle selam vermekte
Kuşlar kanat çırparak desteklemekte
Bu masum isteklere
Esen rüzgârlar selamlamakta

Analar ağladı evlatlarına
Yetim çocuklar ağlar babalarına
Ağıtlar yaktık şehitlerimize
Burunlardan geldi analardan emilen süt
El ele yan yana
Adalete kucak açmakta

İhtiras sahibi çıkarcılar
Aldırış etmediler feryatlara
Yasak ettiler yazmayı
Konuşmayı yasak ettiler
Kararttılar muhalif ekranları
Sansür koydular gazetelere
Halk duymasın bilmesin diye
Uyanmasın diye

Selam olsun bu feryadı duyanlara
Geçecek karlı boranlı günler
Yarınlar bizim olacak bizim
Yollarına düştüğümüz adalet
Hepimizin isteği hepimizin
Bu cennet vatandır
Dünyadaki yerimiz
Adalete bağlıdır kaderimiz

Düzelir diye hayaller kurduk
Sandık ki yetkiliye sesimizi duyurduk
Ne kulak verildi feryatlarımıza
Nede sesimiz duyuldu
Ne de isteklerimiz oldu
Adalet gelecek diye bekledik
İhtirasın gölgesinde
Katledildiğini öğrendik

Güneş gibi yeniden doğduk
Ne boyun büktük zulme
Ne yalvardık zalime
Silkeledik üstümüzden o ölü toprağını
Dirildik yeniden
Düştük yollara
Adalet diyerek

Taştı insan seli olan ırmaklar
Taştı yatağından
Yürümek elzem oldu
Yürüyoruz adalet için

Yusuf Değirmenci 3

1---aciz İnsanlarız Hepimiz

ACİZ İNSANLARIZ HEPİMİZ

Aciz insanlarız hepimiz
Zamanı tutamayacak kadar.
Zevksiz insanlarız her birimiz
Çalışmaktan haz duymayacak kadar.
Korkağız, inkar edemeyiz
Bilgiden kaçacak kadar.

Tembeliz
O derece sorumsuz,o derece günahkar
İşten kaçacak kadar.
O derece duygusuz,o derece hissiziz
Gülüşlerde ızdırabı anlamayacak kadar.
Gaflet bir yorgan gibi serilmiş üstümüze
Bir birimize gülecek kadar.
Beyaz bayrak sallamışız tembellik ordusuna
Azimsiz olacak kadar.
İnsanım derken utanıyorum
Sorumsuzluk içinde teslim olduk tabiata
Yuh çekilecek kadar

Yusuf değirmenci emekli em.müdürü

dost kalemlerden

Elbette hepimiz değil,
Ama çoğumuz böyleyiz;
Tembellik, korkaklık, gaflet, hırs,
Sorumsuzluk sahibiyiz çoğumuz.
Ama inanıyorum ki,
Bu dünyayı döndüren
Bir avuç da olsa insan var;
Bilime, sanata değer veren,
İnsanca yaşamayı öğrenen ve öğreten.
İnsanı ve doğayı seven,
Koruyan ve değer veren... Yılmaz Örmeci

Yusuf Değirmenci 3

1---ah O Çocukluk Yıllarım

AH O ÇOCUKLUK YILLARIM

Keşke geri gelse çocukluk yıllarım
Aynı bilgileri hecelese hocalarım
Kanunlara,nizamlara itaatten bahsetseler
Hak adalet duygusunu ruhuma sindirseler

Keşke babamın sözlerini dinleyebilsem
Ben yine o sözleri doğru bilsem
Yine sevgiden saygıdan söz etse
Küçüğü sev büyüğe saygılı ol dese

Keşke dönsem o çocukluk yıllarına
Saygısızları,sevgisizleri bilmesem
Keşke dönsem o okul sıralarına
Dönen dolapları idrak edemesem

Ah o çocukluk yıllarım geri gelse
Üzüntüm olumsuzluklarla uzayıp gitmese

Yusuf Değirmenci 3

1--ana

Kundak ta bebekken, meme ararken
Göğsüne basarak seni sararken
Aç iken,hastayken,birde ağlarken
.....Uykusunu bölerek,kim meme verdi sana?
.....Unutma yavrucuğum,bunu yapandır ana.

Kâr'ına,zararına hoş görü ile bakan
Günde üç beş defa,temizleyen,yıkayan
Sinirlendiği halde, kaldırıp vuramayan
.....Yine bağrına basıp, sevgi gösteren sana
.....Unutma yavrucuğum,çok fedakardır ana.

Senin için yaşadı,senin için çalıştı
O,senin sevgin ile,canından çok kaynaştı
Şimdi anneler yaşlı,çocukları gelişti
.....Ona saygı göstermek,sevmek düşüyor sana
.....Unutma dünkü çocuk,en mukadderdir ana.

Yusuf Değirmenci 3

1---anadolu Anası

ANADOLU ANASI

O kadını düşünüyorum hep o yaşıyor gönlümde
Boğulmaya mahkum olmuş zavallı bu çekinti gölünde

Elleri çatlak, çatlak, işe arzulu
Dudakları morarmış, suya, aşa arzulu
Gözleri yol bekliyor, eşe arzulu
Bağrını güneş yakmış, kışa arzulu

Tırnaklarına ot yeşili ruj olmuş
Dudaklarına,susuzluk mor bir boya vurmuş
Parmaklarında çamur,kına gibi kurumuş
Halsiz,halsiz gidiyordu, yorulmuş

Köylerde çekintilere verilir, ömrün yarısı
Hep bu hayatı yaşar kalanların gerisi
O kadındır, o kadın milletin öz annesi
Sevgimin ilahisi,duygularımın sesi

Evladını askere gönderen onlar oldu
yüreklerinde ateş gözleri yaşla doldu
Vatan için şehiit düşen göz bebeği oğuldu
Dert ve kedere kark oldu bir ömür ağlıyordu

O kadını düşünüyorum, hep o yaşıyor gönlümde
Böyle yaşıyor binlercesi,Anadolu köylerinde
Temmuz 1970
Yusuf Değirmenci emekli em. müdürü

Yusuf Değirmenci 3

1---anadolu da

ANADOLU DA

Anadolu denen benim ülkemde
İşçisi de vardır,beyi de vardır.
Gidersen görürsün,en ücra köyde
Herkesin bir ayrı huy görürsünüz

Der ki,ben yurttaşım,ve vatandaşım
Ne ırkdaşlık bilir ne der dindaşım
Köylü tarlasında olur bir hışım
Helalı çalışan soy görüsünüz

Araba işlemez, telefon gelmez
Köyden köye,at olmasa gidilmez
Çilesi çekilmez,derdi bilinmez
Acıya sarılı bey görürsünüz

Köylüyü düşünün beyler, paşalar
Gelin,görün bunlar nasıl yaşarlar
Varlıklılar eğlenceye düşerler
Zengin sofrasında mey görürsünüz

Hükümet unutmuş yıllardır köyü
Meşakkat gıdası,çiledir suyu
Düşünmekten uyuyamaz uykuyu
Çile paylaşırken pay 'görürsünüz

Devir cumhuriyet eşitiz derler
Adaletten günlerce söz ederler
En sonunda seçim deyip gelirler
Her seçim zamanı rey görürsünüz

Köylerden oy toplar,meclise gelir
Akıllı kişidir,işini bilir
Dört sene hayatı garanti alır
Seçimdem seçime köy görürsünüz

Yusuf Değirmenci 3

1---anadolu İnsanı

ANADOLU İNSANI

Bir başkadır Anadolu insanı
Şabır denizinde bir liman onlar.
İş ile yoğrulmuş et,kemik,kanı
Emek harmanında toz duman onlar.

Anaları sancılarla doğurur
Kaderleri acılarla yoğurur
Feleğin rüzgarı eser savurur
Gurbette hasrete dayanan onlar.

İş çarkını çeviren kol onlarda
Sükut eden ve susan dil onlarda
Kanaatle şükreden hal onlarda
İşte ve emekte çok yaman onlar.

Yetiştiren onlar bağda, tarlada
Eğlence ne bilmez düğün,bayramda
Vatan,için hudutlarda,soğukta,karda
Nöbette,savaşta kahraman onlar

ŞairYusuf Değirmenci

dost kalemlerden

Dertlerle çilenin dostu oldular
Yaşamın yenilmez kolu oldular
Acıyı sineye çeker oldular
Her türlü cefayı çekenler onlar..
Ruhi HATUNOĞLU

Akıl çalıştırmaz soyuna düşman,
Hep yanlışa koşar, sonrası pişman,
Teslim oldu bir dönmeye el aman,
Diktatöre biat ettiler onlar. Fahri Bulut Rızazade.

Yusuf Değirmenci 3

1-anla Beni

Anla beni

Sohbet ederken
Seni diye hitap etsem kabalık
Siz desem bana göre aptallık olacak

Sen dediğimde kızar mısın
Siz dersem güler misin bilmiyorum
Duygularımı açıklasam
Gönlünde bir köşe istesem
Verebilecek misin?

Yabacı gibi olsam
Soğuk davransam
Memnun görünecekmişsin

Durup gözlerine bakınca
Ateş damlaları düşüyor kalbime
Bakmasan
Özlem duyuyorum rengine

Artık bunu anlamalısın
Oysaki
Bana anamdan da yakınsın

Bütün isteğim
Bu duyguyu sana anlatabilmek
Ya söküp atabilmek
Ya sana satabilmek

Ben hiçbir söz söylemesem
Bakışlarımda sen görsen
Duygular gözlerle anlatılmaz mı?
Ben dilimle söyleyemem·
Sen anla beni olmaz mı

Yusuf Değirmenci 3

1---anlatamam Benliğimin İçini

Anlatamam Benliğimin İçini

Anlatsam anlatamam, benliğimin içini
Hiç ölçemez olmuşum, hayatımda açımı
Nefis çeker kendine,mantık yolar saçımı
Bir ikilem içine, atılmış bir haldeyim

İçime gömülmüşüm, dışıma yabancıyım
Anlamıyor anlamaz, beni amcam ve dayım
İçim de fırtınalar dışımda çok mülayım
Derin düşüncelere, katılmış bir haldeyim

Neşeli değilim hiç, içimde yaşar hüzün
Ağlarken yaşlarını, gizliyor iki gözüm
Asıktır hep suratım, asla gülmüyor yüzüm
Dert deryası içine itilmiş bir haldeyim

Benim de düşüncemde, elbet insanlık yaşar
Duygularım her zaman, sevgiden yana koşar
Son nefesi verirken, arkamdan ağlar beşer
Hayatın denizince yutulmuş bir haldeyim
29-10-1972

Yusuf Değirmenci 3

1---anneciğim

Anneciğim!
Beni dokuz ay karnında besleyen sen
Canından can kanından kan veren sen
Sen benim koruyucu meleğim sin

Kanatlarını üstüme geren sen
Gecelerde uykularını bölen sen
Memenden süt emziren sen
Beni besleyen sin

Yemedin içmedin
Yedirdin içirdin
Giymedin giydirdin
Ana sevgisinin yüceliğini
Bana sen öğrettin sen verdin
Anneciğim sen benim
Sevgi abidemsin

Anneliğin kutsallığını
Herkese gösteren sin

Yusuf Değirmenci 3

1--babam Bu dünyaya Elveda etti

BABAM BU DÜNYAYA ELVEDA ETTİ

Babam yatağında uzandı yattı
Son defa gözünü açtı kapattı
Ölüm içimize hüzün bıraktı
-------Babam bu dünyaya elveda etti
------ Ardına bakmadan terk etti gitti

Ecel saatini hiç uzatmıyor
Ömrü bitti amma sevgi bitmiyor
İlahi adalet gücüm yetmiyor
-------Babam bu dünyaya elveda etti
------ Ardına bakmadan terk etti gitti

Allah'ın emridir ölüm olacak
Her canlı ölümü mutlak tadacak
Biz bunu bilsek de üzgünüz ancak
-------Babam bu dünyaya elveda etti
------ Ardına bakmadan terk etti gitti

Allah emreyledi ecel göründü
Beşkardeş içimiz yasa büründü
Tabut omuzlar da kabre yüründü
-------Babam bu dünyaya elveda etti
------ Ardına bakmadan terk etti gitti

Yusuf Değirmenci 3

1---basmadın mı Güneş Yanığı Kumlara

BASMADIN MI GÜNEŞ YANIĞI KUMLARA

Basmadın mı?
Güneşin yaktığı kumlara
Yanmadımı ayakların
o kumsal nasıl hasretse suya
Ben o kumsal gibiyim
Bağrım senin serinliğine muhtaç
Senin susuzlığuna hasret
Çatlak,çatlak

Sen yanmadın mı? sevdanın ateşinde
ben çölüne düşmüşüm mecnun misali
Çöller kızgınmı kızgın
Kumlar mecnunu yakmaya hazır
Savrularak avurarak
Kurak,kurak

Okumadın mı?
Kitaplar seni yazıyor
güzelliğini anlatıyor
Sana beni hatırlatıyor
Satrı satır
-Yaprak,yaprak

Duymadın mı?
feryadım dağlarda yankılanıyor
Tüm feryatlar seni çağırıyor
Dönmeni istiyor
dön gel diyor dön gel diyor
-Haykırarak

Anlamadın mı?
sevgin yüreğimden fışkırıyor
Kanıma karışmış ayrışmıyor
gönül özlemini çekiyor
Teselli kar etmiyor
Gözlerim hasretle yolunu bekliyor
Öpüşlerde
-Dudak,dudak

24-12-1972

Şair Yusuf Değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

1---başka,başka

BAŞKA BAŞKA

Bir garip kişiye rastladığın gün
Tüm çektiklerini der başka,türlü
Biraz olsun anlıyorsan halinden
.....Ona,onun gibi sor başka,başka
.....İsyanı kadere figana aşka

Öylesi insanı gördüğün günde
Bahtına bir sis çökmüş ise bu günde
Işıksız bir umut varken gönlünde
.....İçinden ettiği zar başka başka
.....İsyanı kadere figana aşka

Nefes alır amma yaşantısı yok
Hayatta çabasız çalıntısı yok
Ömrü gelip geçmiş,kalıntısı yok
.....Bahtına ettiği zar başka,başka
.....İsyanı kadere figana aşka

Hicran ekler yine hicran üstüne
Dolmuş katar,katar bir can üstüne
Yaşar diye bakma ölmüş büstüne
.....Onu gözleriyle gör başka,başka
.....İsyanı kadere figana aşka

İnsanlar bulursun hayattan bezgin
Hayalleri yıkık,rüyası bozgun
Kırılmış gururu içinden ezgin
.....Daha nice,nice var başka.başka
.....İsyanı kadere figana aşka

Ezen eller ezilen, anlamaz
İnsaf yoktur hatır sormaz dinlemez
Onurludur bir çoğunu söylemez
.....Ruhunda saklanan sır başka,başka
.....İsyanı kadere figana aşka

Yusuf Değirmenci 3

1---baştan Başa Senim

Baştan başa Senim

Yalnızlıklar içinde gerinen kollar
Sana arzulu
Değil başkasına.

Sokakları adımlayan ayaklar
Sana koşuyor
Değil başkasına.

Caddeleri aydınlatan lambalar
Sana ışık tutuyor
Değil başkasına.

Uyku ile yataklara yatanlar
Senin rüyana yatıyor
Değil başkasına.

Sabahlar akşamlar sen
Gündüzler sen, geceler sen
Aylar,yıllar, mevsimler sen
Bu günler sen
-Yarınlar sen
Dünler sen
Sakın sorma beni
Ben baştan başa senim.

Yusuf Değirmenci 3

1---be Dünya

Be Dünya

Ağlayarak gelmişim doğduğumda dünyaya
Doğar doğmaz ağlattın neni aldım, be dünya
Bir iyi gün,mutlu yaşam, sürecektim ben güya
Oluşundan,varlığından, neni çaldım,be dünya

Ne neşeni gönlümde bir anlık taşımışım
Ne mutlu bir hayati bir saat yaşamışım
Gaflet içindeymişim hep sana çalışmışım
Ya ağarttın saçımı yada yoldun be dünya

Ömür boyu yaşattın bana hicranlı yıllar
Çİle dolu dert dolu bıraktığım anılar
Vereceğin çileyse doğurmasın analar
Kapımı bin bir türlü dertle çaldın be dünya

Biliyorum azrail bir gün kapım çalacak
Tükenecek nefesim tatlı canım alacak
Acı tatlı anılar yine sende kalacak
Sana deldim sonunda sende kaldım be dünya

En sonunda benide toprağa verecekler
yakınlarım bir zaman göz yaşı dökecekler
Ölenle ölünmüyor hayat bu diyecekler
Kara toprak döşünde mezar buldum be dünya

Yusuf Değirmenci 3

1---bedbaht Gönüllerde Yaşar Üzüntü

Yol deyip sıladan ayrıldığında
Yaban illerinde yaşar üzüntü
Seçkinler torpille kayrıldığında
Kırık gönüllerde yaşar üzüntü

Felek bırakmazsa senin peşini
Ters bir yöne sevk ederse işini
Yanağa süzülen gözün yaşını
Silen mendillerde yaşar üzüntü

Gurbet oldu sana dağların ardı
Bitmez ve tükenmez garibin derdi
Hıçkırık gırtlağa düğümler vurdu
Lal olmuş dillerde yaşar üzüntü

Bilemezdim böyle olacağını
Gittin terk ederek sen otağını
Örünce çevrene gurbet ağını
Kıvrılan yollarda yaşar üzüntü

Dost kalemlerden
Adını yollara yazdım okudum
Ayrılığı ilmek ilmek dokudum
Sen yok iken inan bende yoğundum
Adım hasret özlem oldu üzüntü… Dost şeref

Yusuf Değirmenci 3

1---beddua

BEDDUA

Terk ettin aşkımı bana vermeden
Benle derdin neydi,bu zulüm neden
Dolaştırdın köşe bucak demeden
Seni gazel gibi kurutsun Allah!

Yanağın kırışsın,saçın dağılsın
Kör olsun gözlerin,belin kırılsın
Varsın her gün bin kol sana sarılsın
Şehvet ateşiyle eritsin Allah!

Kar gibi eritsin çöl gibi yaksın
Çürütsün dilini lal gibi yapsın
Eskiyip atılmış şal gibi yapsın
Çöplükten çöplüğe sürütsün Allah!

Kahkahan feryada dönsün inşallah
Bir yığın alevle çıksın her bir ah
Milyonlarca defa desen de eyvah
Yılanlar misali yürütsün Allah!
Aralık 1969)

Yusuf değirmenci
emekli em. müdürü

Yusuf Değirmenci 3

1--beni Hep Hatasız Düşledi Babam

----Beni hep hatasız düşledi babam

Baba ocağından ayrılıyorsun
Bir yeni hayata atılıyorsun
Ne yapmak gerektir bilemiyorsun
Diyerek sözüne başladı babam

Paranı kaybet de güveni koru
Cesur ol evladım göğüsle zoru
Aşın helal olsun suyun da duru
Diye, diye beni işledi babam

Hatanı kabullen erdem'in olur
Her hata tecrübe insan ders alır
Bir hatayı örtme gerisi gelir
Hata yapma diye haşladı babam

Hayatı çok iyi anladım dedi
Çok pişmanlık duydum dinledim dedi
Pişmanım diyeni görmedim dedi
Beni hep hatasız düşledi babam

Sakın ola hile katma işine
Asla yalan söz söyleme eşine
Kapılanlar çıkarının peşine
Adam olmaz diye taşladı babam

Yusuf Değirmenci 3

1---benim Bu Dünyaya Geldiğim Yıllar

Benim bu dünyaya geldiğim yıllar
Babalar çarkla geziyorlarmış
Toplanmış köyümde çilekeş kullar
Çileli hayattan geziyorlarmış

Şafakla beraber uyanıp kalkan
Bir elinde orak birinde tırpan
Usanmadan yorulmadan yılmadan
Tarladan tarlaya zorluyorlarmış

Terler boncuk boncuk alınlarında
Bir kucağında bir karnında
Kadınlar dizilir tarla yolunda
Çocuk doğurmaktan benziyorlarmış

Yıllar sonra gördüm köylülerimi
Sordum nasıl diye bildiklerimi
Çile keder dolu kaderlerini
Alın teri ile yazıyorlarmış

Kimi hastalanmış kimi mecalsiz
Kimileri yoksul kimisi halsiz
Ölenler gömülmüş kalanlar öksüz
El kapılarında yaşıyorlarmış

Köy böyle geçirmiş uzun yılları
Uzanmaz kimsenin şefkat elleri
Hala dert anlatmaz halde dilleri
Bahtlarına ağıt düzüyorlarmış

Yusuf Değirmenci 3

1---bereketlidir Anadolu Toprağı

BEREKETLİDİR ANADOLU TOPRAĞI

Bereketlidir Anadolu toprağı.
Analar doğurur Anadolu da
Toprak gibidir analar
Ürün üstüne ürün verir.
Doğurur besler büyütür
Hudutta orduya gönderir
Dahilde polis yapar
Huzuru bekletir
-Analar oğullarına.

Biçildikçe çoğalan üründür
Irgat pazarlarında amele
Bürokrat kapısında kul
Maksatlı ellerde maşa
Biçildikçe çoğalan ürün
Yaşanır sürüm,sürüm
Çaresiz bekçidir namert kapılarında
-Ana evladı Anadolulu.

Sevgi doludur yüreği anaların
Evlat acısı kor olur yakar
Dağlandıkça dağlanır ana yüreği
Unutulmadan bir öncekinin acısı
Bir sonraki yollanır orduya
Bir sonrakine ağlanır.

Bereketlidir Anadolu toprağı
Bereketlidir Anadolu anası
Evlat üstüne evlat verirler
Vatan için gönderirler
Ezilmişliğe dost
Ezene öfkeli
Düzene isyankar
Acılı yüreklerde yas
Kabulleniyor diye her şeyi
Getirip koyarlar avuçlarına öfkeyi.

Gülen gözleri ile gelirler evimize
Tatlı sözleriyle girerler beynimize
Çıkmasınlar diye aydınlığa
Bilince ermesinler
Gerçeği görmesinler
Yan yana gelmesinler
Birleşip güçlenmesinler diye
Bizi,bize düşürdüler
Unutturdular kardeşliğimizi
Düşürdüler bize,bizi
Kırdırdılar bir birimizi.

Kendi mallarıymış gibi devşirdiler

Gençleri, gençlere öldürttüler
Ölen öldü deyip geçtiler
Kanlanan halkımın eli
Yanan bağırlar halkımın
Yine Anadolu anasıdır ağlayan.
Çaresiz kabullenir Anadolu anası.

Özgürlüğe özlem duyan
Kinle yoğrulmuş makineli
Öfkeyle yapılmış bomba
Anadolu delikanlısı.

Ömrünün yirmi yılında
Ölümlere pervane
Kurşunlara siper
Sonra evetli bir oy makinesi.

Kazmaya dost,küreğe eş
Emekle kucak kucağa kardeş
Akıtılan terin babası
Çekintilerin akrabası
Sabırlara kenetlenmiş elleri
Anadolu insanı ki
-İnsanlığın abidesi.

Yusuf Değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

1---beterim

BETERİM

anlat diyorsunuz dert yüklü bende
Anlatımdan aciz dilden beterim
Herkes arzulara gider üstünde
Ben, bu sırtı yoluk yoldan,beterim

Kimse sormaz beni, handan, hancıdan
Usandım hasretten, bıktım sancıdan
Yanan bir ocaktan,tüten bacadan
Ateşin koyduğu külden,beterim

Kalbimde ki tutku bir yara gibi
Yalnızlık yüzümde bir kara gibi
Eskiyip atılmış paçavra gibi
Çöplüğe mal olmuş şaldan,beterim

Nefretle anılsam kula kul diye
Beddua edenim yoktur öl diye
Bir şair diyor ya,beter ol diye
Ben o beddualı kuldan beterim
2-9-1982
Yusuf değirmenci emekli em.müdürü

Yusuf Değirmenci 3

1---bırak Doktor

BIRAK DOKTOR

Hayata bağlanmış ne hastalar var
İşte onlar senden bir medet umar
Öldürme zamanı, onları kurtar
.....-Bırak doktor, bırak, yaşayamam ben
.....-Bunca ağır yükü, taşıyamam ben

Benim için yoktur hayatın tadı
Umudum, bir mumdu söndü, karardı
Sanmayın hayatta emelim vardı
.....-Bırak doktor, bırak, yaşayamam ben
.....-Bunca ağır yükü, taşıyamam ben

Feryadım, goncaya bülbül ötüşü
Varlığım, dünyada ama görüşü
Yalvarırım, doktor, bırak bu işi
.....-Bırak doktor, bırak, yaşayamam ben
.....-Bunca ağır yükü tanıyamam ben

Ahım, bir sağırlık içinde inler
Devrilsin Yapraklar, tez geçsin günler
Tanrım, size versin uzun ömürler
.....-Bırak doktor,bırak,yaşayamam ben
.....-Dünyayı sırtında taşayamam ben
15-6-1972
Yusuf değirmenci eemekli em müd

Yusuf Değirmenci 3

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

1--bir Gün -kapına Geleceğim

Bir Gün Kapına Geleceğim

Bir gün kapına geleceğim inan
Tüm öfkemle karşına dikileceğim
Yüzüne söyleyeceğim günahlarını.
Avaz, avaz bağıracağım sen sus dedikce
Uyaracağım komşularını.
Aldanmayacağım sahte göz yaşlarına
Kesmeyeceğim haykırışlarımı

Unutamadığım ihaneti haykıracağım
Baltaladığın saadeti bağracağım
Geçmişimizi dinleyecek komşuların dilimden
Bütün yaptıklarından pişman olcaksın
Hatta yaşadığından utanacaksın
Divaneye döneceksin
Kaçmaya çalışacaksın
Kaçamayacaksın
Kurtulamayacaksın elimden

Kapına bırakacağım öfkemi
Ayaklarına atacağım geçmişi
gönlümü mezar yapacağım sevgimize
Sana bıraktıklarım çıkmayacak hatırından
Yalnızlık yorganına sarlacaksın günahlarınla
Baş başa yaşayacaksın pişmanlıklarınla
Utanacaksın lekeli itibarından
Utanacaksın duyduklarından

Ağlamak bilmeyen gözlerine yaş dolacak
Kahkahalar atan gırtlağında hıçkırıklar olacak
Ayaklarıma kapanacak yalvaracaksın
Öldür beni diyeceksin öldür beni
Ben seven insanım öldüremem ki
Ancak ayaklarına atarım öfkemi
Bu son gelişim son görüşüm olacak
Bir daha görmeyeceğim seni

Yusuf Değirmenci 3

1---bir gün otağına çöker yalnızlık

Bir gün otağına çöker yalnızlık
Yaprağı dökülmüş dala dönersin
Kaçarsın sen eski sevenlerinden
Geçmez akçe olur pula dönersin

Sararan yapraklar olur güzünde
Yorgunluğu hissedersin dizinde
Hüzünlü bir eda olur yüzünde
Mateme bürünmüş hale dönersin

Anıların göz önüne gelince
Tazeler durursun onu gizlice
Hayata edersin sitem kendince
Özlemlerle yüklü kula dönersin

Aynaya baktıkça kaplar bir hüzün
Bu ben miyim diye sorunca gözün
Çizgi,çizgi desenleşince yüzün
Eskiyip yıpranmış çula dönersin

Fırtınalar eser gönül sathında
Geçmişin canlanır hep hayatında
Müspet,menfi söz ederler hakkında
Konuşamaz suskun dile dönersin

Hala eski inat eski gursun
Çaresiz ve sessiz ağlar dursun
Hala sırlarını saklar olursun
Basılıp ezilen yola dönersin

Anıların büyüyecek gözünde
Yaşayacak her halinde sözsünde
Gezinince o geçmişin izinde
Yandığını görür küle dönersin

Bir bir mat olacak gönlünde şahlar
Baksan yıkılacak hayalde tahtlar
Dert kumu savurur çektiğin ahlar
Susuz kalmış kızgın çöle dönersin

Eski dostlar bakar acır haline
Adım adım yaklaştıkça ölüme
Efkar ırmakları akar gönlüne
Çileler toplayan göle dönersin

şair yusuf Değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

1---bir Kızım Oldu

BİR KIZIM OLDU****

Yıl bin dokuz yüz yetmiş dört
On üç ağustos ta bir kızım oldu
Yuvamız neşeyle
Gönlümüz sevinçle doldu
Nefes alıyor yaşadığını bilmeden

Yarınlarda neleri yaşayacak
Belki mutluluk serüvenine katılacak
Belki de çekinti kervanı olacak
Belki yaşayacak hayatını bahar gibi
Belki de yaşamın tadını alamayacak
Hayata sıkı sıkıya bağlanamayacak

Şayet bozabilirse feleğin oyunu
Kazanabilir se mücadeleyi
Umutla sarılırsa hayat
Yarınlarda
Mutlu mesut bir kadın olacak

Onu hep onu düşünüyorum
Kızım için tüm çabam
Tüm gayretim onu cemiyete katmak
Yarınlara ışık olacak şekilde büyütmek
Tek amacım olacak

Ya kalabalıklara karışıp harcanırsa
Ya menfaatlerin kurbanı olursa
Ya da mukadderatın damgasını yerde
Sorumluluğum sorgulanacak

Şimdi bir kızım oldu diye seviniyorum
O zaman
Bir kızım öldü diyebilecek miyim?
Bilmiyorum

Yusuf Değirmenci 2

Yusuf Değirmenci 3

1---bir Özlemle Yanar Yanar Gezerim

BİR ÖZLEMLE YANAR YANAR GEZERİM

Ne bir nişanlım var,ne bir sözlüm var
Ne bir sevgili yar,ne bir nazlım var
Ne bir keman kaşlım,kömür gözlüm var
Bir özlemle yanar, yanar gezerim.

Ne siyahi, ne kumral,ne sarı saçlım
Ne bir ok kirpiklim,ceylan bakışlım
Kolarımla saracak, ak gerdanı nakışlım
Olur diye hayal kurar gezerim.

Ne bir dert ortağım, ne bir karım oldu
Ne sevenim oldu,ne yarim oldu
Efkarım,göz yaşım,ve zarım oldu
Her şeyi, sineme sarar gezerim.

Mutlu bir yaşantım şen hayatım yok
Neşeli gönlüm,yok gülen bahtım yok
Bir emelim,bir amacım, ahtım yok
Dünyada boş yere döner gezerim

Umutlarım suya düştü sel aldı
sevdiğimi kandırdılar el aldı
banada sadece ahuzar kaldı
Divane divane inler gezerim

dost kalemlerden

Bu dünyaya geldim ahu zarım var
Elle tutulacak harı narım var
Olmayan bahçede bir ağacım var
Sularım sözümle ağlar gezerim.

Ruhi HATUNOĞLU

Çok çektim sevdadan, yüreğim yanık
Bir tek ben suçluyum, bir tek ben sanık
El alem uyurken, bir ben uyanık
Acıyı bal edip, banar gezerim... Mustafa Bay ZEYBEK HOCA

ivane olur gönül gelir dertler seni bulur
Umutlar tükenince suya karışır sel olur
Sevdiğini söyler ama gider ele yar olur
Gülüm diye seversin dikeni batar durur.....Reyhan Altaş

Yusuf Değirmenci 3

1---bir Zaman Sonra

BİR ZAMAN SONRA

Her gün aynı iş,aynı ortam,aynı yaşantı
Aynı dakikaları, akrep adımlamakta
Akşamın tutkusudur sırtımdaki karanlık
Gölgem yine yorgun,yorgun kımıldamakta

Her gün koşturacaktır, insanı hayat çabası
Gençler aşka koşacak,yaşlıda ölüm sevdası
Yine dönülmez yola çıkacaktır faniler
Hiç kesilmez bu yolcu kervanının arkası

Bir zaman sonra beni, bu yolda görecekler
Geçmişimi bilenler, benden bahsedecekler
Anısız kalacağım, bu yoldam geçtiğimde
Arkamdan, gelmeyecek gölgem görmeyecekler

Yusuf Değirmenci 3

1--bitti Bir Ömür

Değer verip sarıldığım dostlardan
Vefayı görmeden bitti bir ömür
Umut yeşerttiğim yazdan bahardan
Bir gonca dermeden bitti bir ömür

Geçirdim günleri ağlaya güle
Sırtıma yüklendi dert ile çile
Taşıdım bu yükü ben bile bile
Sefayı sürmeden bitti bir ömür

Ne silleler yedim amma vurmadım
Çok kırıldım hiç bir kalbi kırmadım
Ben çok sevdim karşılığın görmedim
Murada ermeden bitti bir ömür

Güneşime gölge etti bulutlar
Her ne yapsam dirilmedi umutlar
Bu bozkır sinemde kuruyor otlar
Yeşili dermeden bir ömür bitti

Taşıdığım sevgi dolu yürekti
Sevilmem gerekti seven gerekti
Kastım yarınlara eser vermekti
Emele ermeden bitti bir ömür bitti

Ben hep sevdim kimseye kin gütmedim
Nefsimin peşine düşüp gitmedim
Akıp gitti zaman hiç fark etmedim
Yerinde durmadan bitti bir ömür

Doğruyu söylemek oldu hep suçum
Yarı tok yaşadım yarıda açım
Umudu öldürdüm yoktur amacım
Hayaller kurmadan bitti bir ömür

Gönül bahçesinin gülleri soldu
Ruhuma yaşamın hicranı doldu
Ne yar ne yarenim ne dostum oldu
Hal hatır sormadan bitti bir ömür

Hep kusur sayıldı attığım adım
Kimseye derdimi anlatamadım
Bir saç taramadım yüz okşamadım
Cananı sarmadan bitti bir ömür

Dedim hak kerimdir ona bakalım
Sonunda ağardı saçım sakalım
Bir gün omzlarda yol alır salım
Şansımı kırmadan bitti bir ömür

Yusuf Değirmenci 3

1---bize Neler Gülmüyor ki

BİZE NELER GÜLMÜYOR Kİ

Bize neler gülmüyor ki
Uyur gibi uyanıyoruz
Uyanır gibi uyuyoruz
Ve
Suçluyoruz bir birimizi
Aç yaşıyor
Tok gibi görüyoruz kendimizi.

Ben, bilgiye açım
O,ekmeğe aç
Bir başkası, açken anılara
Uyanık gibi
Uykuda seyrediyoruz düşlerimizi.

Gülüyor sokaklar
İşsiz dolaşan insanlara
Kaygısız,kedersiz
Yerli yersiz
Varlığından habersiz
Bağrında ki adımlara.

Şehirler de gülüyor
Caddelerle, lambalarla
Bahçelerle,parklarla
Kahvelerle,pavyonlarla
Masa ve sandalyelerle
Her türlü eğlenceyle
Oyun malzemeleriyle
Gülüyor insanlık alemine
Gülüyor tembelliklerine

Yusuf Değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

1---bu Çileli Hayatın Defterine Yazıldım...

Bu çilleri hayatın defterine yazıldım
Sanmıştım ki sazlarda notalara dizildim
Okuyanlar olmadı, çizim,çizim çizildim
O sessiz çığlıkların yalın güftesiyim ben

Ağlamaklı gözlerin,hüsranına sarılan
Ateşlenmiş gönlün,sıcağında kavrulan
Derdine efkarına sarım, sarım sarılan
Gülmeyen kara bahtın,hıçkırık sesiyim ben

Anladım duyan olmaz düşenlerin sesini
Sessizce benimsedim,kaderin cilvesini
Boynuna yükleyerek, hayat efsanesini
Hayalinde taşıyan garibin hissiyim ben

Kuru yaprak,misali, kopartıldım dalımdan
Düştüm gurbet koynuna, ayrı kaldım yuvamdan
Tadı yok zevk almadım, ben kendi yaşamımdan
Yürüyen bedenlerin san ki gölgesiyim ben

Yaprağında,var idi, kökü gövdesi,dalı
Benimde,anam,babam,eşim dostum,olmalı
Ayağa kalmak için el veren bulunmalı
Gülmeyen kaderime düşen hissesiyim ben

Baktım ki hiç farkım yok, yaprağa beziyorum
Ona basıp geçerler, bende eziliyorum
Gün gelince ölürüm, çok iyi biliyorum
Anladım ki dünyanın tek eğlencesiyim ben

Yusuf Değirmenci 3

1---bu köhne meyhane de

BU KÖHHE MEYHANEDE

Bu köhne meyhanede
Yarı olmuş şişen
Yarısı kırık kadehin
Çare olacak mı dertlerine
Bu zıkkımı neden seçtin
Sadık bir dost yerine

Bu köhne meyhane köşelerinde
Unutmaya çalıştığın dertlerinle
Yaşamayı yaşamak mı sanıyorsun
Kederlerini unuttuğunu sanma
Aldanıyorsun

Hayatla bağını kesenlere
Sığınak olsa da hayata küsenlere
Bu köhne çatı bir şey vermez insana
Toparla kendini
Bunu anlasana

Şarap dökülmüş masaların dostluğu
Hep,maziyi hatırlatır ince ince
Yarım şişelerin sıcaklığı
Biter sarhoş olup devrilince
Neşelendirir görünüşte
Yüreğini iğneler
Canını zedeler
Ağlatır.seni gizlice

Baharı ararken hep güzü yaşarsın
Fırtınalar eser içinde
Umutlar yaprak misali savrulur
Susturur dilini gurur
Ne bu gününden fayda umulur
Nede yarınına bel bağlanır
Şarap dökülmüş maslarda
İçerek hep ağlanır

Biliyorum gelecekler akşama
Düşüncelerini keder bohçasına sarıp
Dertlerini doldurarak teselli heybesine
Gizledikleri sırlarını yutacaklar
Rakılarla şaraplarla
Unutamadıkları halde
Unutur gibi olup gidecekler.
Hayata kahredecekler

Bir yuvası olmayanlar bu çatıdan çıkacak
Akşamın karanlığına karışacak
Onlara sokalar mesken olacak
Hayat hayalleri baltalayan canavardır diye

Haykıracak
.....Haykıracak
.....Haykıracaklar
.....Haykıracaklar
Kimseler feryatlarını duyuramayacak
Yine teselli aradığı yer
Bu köhne meyhane olacak

Yusuf Değirmenci 3

1---çöpçü Olsam Sokakları Süpürmem

Çöpçü Olsam Sokakları Süpürmem

Çöpçü olsam
Sokakları temizle diyecekler
Sokaklarda ki gizli kiri görmeyecekler
Döndürülen dolaplardan
Çevrilen entrikalardan
Günahsız kurbanlardan
Bahis bile etmeyecekler

Sokaktaki art niyetler gitmeyecekler
Temizlenemeyecekler
Düşünceler ihtirasa esir
Aç gözler gizli,gizli kurban arayacak
Kanlı eller tetik çekecek
Ben kanları temizleyemem
Sokaklara güvenemem
Yürümem,yürüyemem

Yürekler sevginin yuvası olsa
İnsanlar bir birlerini sevse,saysa
Direkler güzellikleri aydınlatsa
Sokaklar korku salmasa
Endişelenmem

Kötülük husumet ararken
Sevginin yerini nefret alırken
Saygı buharlaşıp yok olurken
Sokakları temizleyemem
Temiz yürekler gezinemezse sokaklarda
Kirlilere hizmet etmem edemem
Çöpçü olsam
Kalpler dururken
Sokakları süpürmem

Yusuf Değirmenci 3

1---dağılmış Umutlarımdan Bir Demet

DAĞILMIŞ UMUTLARIMDAN BİR DEMET

Dağılmış umutlarımdan toplayabildiğim
Bir demet
Keşke yazabilseydim duygularımı
Anlatabilseydim özlemlerimi sana
Denizleri mürekkep yapsaydım
Yazsaydım boşaltıncaya kadar
Yapamadım anlasana

Ekvator üstündeki güneşim oluyorsun
Salıyorsun sıcaklığını
Yakıyorsun kavuruyorsun
Özlemin çölünde aradığım vaha
Sen oluyorsun
Su olup da aksana

Kutupların güneşe duyduğu hasretle
Aylar boyu bekliyorum ufuktan doğup gelmeni
Seni özlüyorum seni
Sıcaklığını salsana

Yok olmak pahasına
Girebilseydim duygu deryalarına
Gezebilseydim sevgi dolu gönülleri
Gezebilseydim doyasıya dünyayı
Öğrenebilseydim, insanların düşüncelerini
Tüm yaşananları not edebilseydim
Hatırlatabilseydim unutulanları
Mısra,mısra satır,satır yazabilseydim
Hepsini serebilseydim ayaklarına
Tam olarak ulaştım diyebilirdim
Umutlarıma
Beni sevebilseydin
Kul olurdum sana.

Parçalarını toplayabildim umutlarımı
Küçük bir demet yapabildim sadece
Duygulara sarılıdır umutlarım
Hep değerli ve yüce
Sana getirdim sana gizlice
Hepsini verecektim
Hepsini toplayabilseydim
Gönlümce.

Yusuf Değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

1---doktor Tutma Beni bu Dört Duvarda

DOKTOR TUMA BENİ BU DÖRT DUVARDA

Doktor, tutma beni bu dört duvarda
Burada daha çok hasta oldum ben
Bana ilaç ararsanız,o yarde
Yıllardır hep ondan ayrı kaldım ben

Özlem, özlem koktu burnuma hasret
Hiç olmadı bana kavuşmak kısmet
Eğer acıyorsan bana da hayret
Zaten yelkenleri suya saldım ben

İnan buna kuru ağaç yeşermez
Yapılan tedavi derdi gidermez
Yıllar önce öldüm,can geri gelmez
Dertlerle gömülen ölü oldum ben

Bir tabut yaptırın ölü (naşı) y çün
Bir yuva yaptırın, gönül(kuşu) yçün
En sevdiğin insanların (başı) yçün
Bırak beni bırak zaten öldüm ben

Aldırmam hakkımda ne söyleseler
Beni garip yaptı bu yad ülkeler
Bir gün değirmenci ölmüş derseler
İnan ki dünyaya yeni geldim ben

10-7-1970

yusuf değirmenci
emekli em. müdürü

Yusuf Değirmenci 3

1---ecel Gelmeden

ECEL GELMEDEN***
Her günün geçişinde
Ömrünün bir metre daha kısaldığını
Her senenin bitişinde
Bir yaş daha ihtiyarladığını
Bilmeli düşünmelisin

Senden istenenleri
Şimdi veremezsen
Yıllar sonra veremeyeceğini
Kabullenmelisin

Her canlı aynı sonla noktalanır
Zamanı yaşarken değerlendirmelisin
İsteneni
İstendiği zamanda vermelisin

Hayatına
Nokta koysan bile
Manen yaşayan olmayı
Becermelisin
Ecel gelmeden önce
Bunları düşünmeli
Düşüncelerini gerçekleştirmelisin

Yusuf Değirmenci 3

1---evladım Evladım Benim Evladım

Evladım, evladım benim evladım
Hep doğru olmalı attığın adım
Şayet adımları doğru atmazsan
Uçamazsın kırık olur kanadın

Benliğin dünyada kederi taşır
Mutluluğun senden hep uzaklaşır
Geleceğin ufku karanlıklaşır
Böyle sürüp gider ise inadın

Nefsini geriye itemez isen
Varlığına varlık katamaz isen
Toplumda yerini tutamaz isen
Aşında tuz olmaz kalmaz hiç tadın

Amacın belirsiz hedef belirsiz
Hazıra dağ dayanır mı gelirsiz
Mutluluksa asla gelmez düzensiz
Bu gidişle gerçekleşmez muradın

Gönlün ister gece gündüz gezersin
Sen kendi yazgını kendin yazarsın
Hem anneni hem babanı üzersin
Söyler misin nedir derdin evladım

Her yüze gülen dostumdur sandın
Güler yüze tatlı söze aldandın
Soyuldun sonunda kuruşsuz kaldın
Kim dostun kim değil anlayamadın

Yusuf Değirmenci 3

1---evlat acısına can dayanmıyor

EVLAT ACISINA CAN DAYANMIYOR *

Senin gözlerin de yaş gördüğümde
Benim ırmaklarım çağlardı oğul
Senin ayağına taş değdiğinde
Benim yüreğim kan ağlardı oğul

Bir daldan tepene bir yaprak düşse
Başında sertçe bir sam yeli esse
Senin saçlarından bir tel eksilse
Benim volkanlarım patlardı oğul

Çaresiz olsaydın güçsüz kalsaydın
Kaderine boynu bükük olsaydın
duysaydım ki aç açıkda kalsaydın
Damarımda kanım akmadı dı oğul

Evlat acısına can dayanmıyor
Oğul Emrem diye anan ağlıyor
Şehit oldun amma yürek yanıyor
Bende ki acılar katlandı oğul

Yusuf Değirmenci 3

1---evreni Süpüreceğim

ERENİ SÜPÜRECEĞİM

Verin süpürgemi bana
Evreni süpüreceğim
Dolduracağım çöp sepetine
Yalanların tümünü
Hakikat'ı göreceğim
Ya bu emele ereceğim
Ya bu uğurda öleceğim

Yusuf Değirmenci 3

1---ezilen Onlardır Hayat Cenderesinde

Ezilen onlardır, hayat cenderesinde
Kavrulan onlardır, buram,buram
Hayatı omuzlayan bütün ağırlığıyla
Bir ekmek uğruna didinenler onlardır
Bakmadan açlıklarına.

Onlardır, çırpınan, didinen, onlar
Onlardır, güçlüklere gerilen göğüs
Onlardır, ömürlerini veren, emek,emek
Umutlarını veren onlardır
Yarınlara

Toprağı yırtanlar tırnak,tırnak
Fabrikalarda makineleşen tırak,tırak
Alınlarından oluk,oluk ter akıtarak
Biçen ve biçilen onlardır
Tırpan,tırpan.

Köy,köy kenetleşen onlardır
Şehir,şehir kentleşen onlar
Okunan kitap,kitap
Onlardır dokunan kumaş,kumaş
Onlardır onlar, arkadaş.

Onlardır zor günlerde anılan
Onlardır insanlık dışı kullanılan
Edison,Edison elektrik
Atom,atom enerji onlar
Onlardır kayalar parçalayan dinamit
Hamuru terle yoğrulan abide
Geleceğe en büyük umut onlardır.

Selam olsun, selam onlara
Selam ter akıtanlara
Emek onların,
Eser onların
Sevmeyi sevilmeyi hak eden onlardır
Sevmelere sevilmelere, hasret kalanda onlar.

Yusuf Değirmenci 3

1---faruk Nafız Çamlıbel'e

FARUK NAFIZ ÇAMLIBEL'E

Faruk Nafiz, şimdi hanlar kalmadı
Hanların yerini, oteller aldı
Bindiğin yaylılar emekli oldu
Hala gurbet ilde kalanımız var

Ne,o handan söz et,ne, o hancıdan
Aynı yara, gönülleri inciten
Amma, ölenler çok, dertten, sancıdan
Şeyh oğlu satılmış, olanımız var

Bitmiyor bitedi özlemve hasret
Çoğuna olmuyor kavuşmak kısmet
Asırlar boyunca yaşanan haslet
Hüzünle kederle dolanımız var

Eğer inanmazsan dirilde bir kalk
Bekir Sıtkı gibi, yolcumuz var, bak
Derdini, içkiye meze yaparak
Kendi dünyasına dalanımız var

Sıla hasretinden, yarin aşkından
Koşup gitmiş kaderinin peşinden
Aşamadan bu dağların başından
O, yaban ellerde solanımız var

Gelirler otele yırtık abayla
Geçirmiş ömrünü, ah ile vay'la
Yıllar var ki! bacı, kardeş babayla
Yan yana gelmeden, ölenimiz var

30-9-1972

sair Yusuf Değirmenci emekli em. müdürü

Yusuf Değirmenci 3

1---gözler Duyarsızca Bakıp Gidiyor

GÖZLER DUYARSIZCA BAKIP GİDİYOR****

Hainlik hıyanet girmiş ülkeme
Gözler duyarsızca bakıp gidiyor
Şöylenen tek söz görme söyleme
İnsanlık sel olmuş akıp gidiyor

Nice Per perişan haller gördüler
Yalan vaatlerle başa geldiler
Güçlenince zalim oluverdiler
Güçsüzler dişini sıkıp gidiyor

Muhalif olanı gördüler düşman
Hatalar yapılır olunmaz pişman
Haykırıp çıkarcı peşinde koşman
Diyene kancayı takıp gidiyor

Çevremizde barut ve kan kokusu
Yüreklere dolmuş ölüm korkusu
Güvenim yok endişem var doğrusu
Savaşlar dünyayı yakıp gidiyor

Olmuyor düşene bir el uzatan
Olmuyor insana insanlık katan
Olmuyor olmadı gönlümde yatan
Menfaat insafı yıkıp gidiyor

Yusuf Değirmenci 3

1---gözyaşın Akmasın Mutluluk Hakkın

Başına kar yağmış, dağlar gibisin
Hazanla kurumuş, bağlar gibisin
Yaşantın boyunca,ağlar gibisin
.....-Göz yaşın akmasın mutluluk hakkın
.....-Umudunu kesme vaz geçme sakın

Gülü kopartılmış bahçe gibisin
Geçmez hale gelmiş akçe gibisin
Anlamsız cümlede hece gibisin
.....-Gözyaşın akmasın mutluluk hakkın
.....-Umudunu kesme vaz geçme sakın

Güneşten kurumuş bozkır gibisin
Dibi delik susuz bakır gibisin
sükut etme haykır gür çıksın sesin
.....-Göz yaşın akmasın mutluluk hakkın
.....-Umudunu kesme vaz geçme sakın

Hazan bahçesinde bülbül müsün sen
Feleğe verilen ödül müsün sen
Şakımak bilmeyen lal dil misin sen
.....-Göz yaşın akmasın mutluluk hakkın
.....-Umudunu kesme vaz geçme sakın

Kalem yazmıyorsa,çiğne kır onu
Vebali kimdeyse ona sor onu
Sende benim gibi hayra yor onu
.....-Göz yaşın akmasın mutluluk hakkın
.....-Umudunu kesme vaz geçme sakın

Yusuf değirmenci emekli em. müdürü

Yusuf Değirmenci 3

1---gurbet Yolcusu

GURBET YOLCUSU

Omuzun bir kirli yorgan
Sırtında ceketi kırk yamadan
Terleri ile göz yaşları bir birine karışmış
Gidiyordu
-Hayatını tayin etmişçesine.

Çaresizlik vardı bu gidişin de
Yorulmak bilmedi elin işin de
Yılardır bağlandı gurbet ilin de
Ne aç kaldı
-Nede beş parası vardı elinde
Okunuyordu çekintileri alnının derin çizgilerin de
Yaşamını bir ömür
-Not etmişçesine.

O zamanın genç
Bu zamanın yaşlı yolcusu
Sevinç ve hıçkırıklarla
Perişan ve bitkin
Geliyordu
-Görüp geçirmişçesine.
Avuç açanıydı şimdi kendi ilinin
- Dilenircesine.

Ağustos 1964
Yusuf Değirmenci emekli em.müdürü

Yusuf Değirmenci 3

1---gururlu Yaşa Oğul

Damarlarında akan, benden geçen kanını
Akıtarak korumaya çalış sen vatanını
Gelecekte kötülükler, kirletmesin şanını
Yaşamında şerefli onurlu yaşa oğul

Emeğinle terinle, anıtlar dikemelisin
Geride kalanlara,bir eser veremelsin
Haksızlık karşısında göğsünü geremelisin
Senden tek istediğim şerefli yaşa oğul

Zalimle savaşmalı, mazlumu korumalısın
Ruhundan miskinliği, söküp de atamalısın
Mazluma (zülm) edene,göğsünü germelisin
Hakkımı helal ettim onurlu yaşa oğul

Çıkarını düşünüp, çok canlar yakma sakın
Bu vatan toprağında, kal dışarı çıkma sakın
Gördüğün düşkünlere, yardımda kaçma sakın
Hayatında haysiyet olarak yaşa oğul

Vicdanının sesini, duymalı kulakların
Vatandaşın derdiyle, çoğalmalı efkarın
Ben bu günü düşündüm, senin düşüncen yarın
Düşünerek yarını gururlu yaşa oğul

Yusuf Değirmenci 3

1-günahkar

Medeniyet eğer bu ise bence
(M)esini söyleyen diller günahkar

Karanlık basınca çık bak sokağa
Lambalar günahkar yollar günahkar,

Sevdalılar gölgesinde barınır
Ağaçlar yapraklar dallar günahkar

Sarmaş dolaştılar tek vücut gibi
Şehvetle sarılan kollar günahkar

Şehvetle sarılan kol arasında
Arzuyla kıvrılan beller günahkar

Ar hayâ yoksunu olan her gence
Hizmet eden o gönüller günahkar

Nikah defterine imza atmadan
Kancalaşan tutkun eller günahkar

Hiç nasip olmadan gelinlik giymek
Zevk için çoğalan dullar günahkar

Her şeyi açıkça görür tabiat
Bir ömür bildiği sırlar günahkar,

Gayri meşru bir arada yaşayıp
Rahime dökülen diller günahkar

Önce bu hayatı tozpembe gören
Sonra gözden akan seller günahkar

Bir ömür boyunca arzu peşinde
Dünyada koşturan kullar günahkar

Yusuf Değirmenci 3

1---günahkar mıydı

GÜNAHKAR MIYDI

Bir şey anlamadı ki
Hayatından,yaşantısından
Dört sayfaya sığdırabilmişti
-Ne geçtiyse başından

Doğduğunda annesi
Gençliğinde bir başkası sevmiş
Kadınken,kucaklardan, kucaklara elenmiş
Gömmüş sinesine özlemlerini
Paraya vermişti artık
-Etini,kendini
-Her şeyini
Parası,pulu varmış
Amma hayatı anlamamış
Mesut,mutlu olamamış
O kadın ki göz yaşları bir ırmağa benzeyen
Ağlayabildiğince
-Ağlamış
-Ağlamış
-Ağlamış
Çocuk sevgisinden mahrum
Anne şefkati gösteremeden
Bin bir çiçekle süslemiş kalbini
Köhneleşip devrilirken

Sevgiden nefrete
Çileden izdıraba
Bütün hayatını hatırlıyordu.
Defterinin son satırında
Acı ve izdiraplarını
şu satırlarla anlatıyordu

<<ÖLÜRSEM GÖMMEYİN BENİ MEZARA
İBRET OLMAK İSTİYORUM TÜM GENÇ KIZLARA

Yusuf değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

1---hak emekle alınır

Vatandaşın canını korumak
Malını korumak
Hukukunu korumak
Polise şereftir
Kendi hakkını alamamak
Kendi hukukunu koruyamamak
Bir başka derttir
Polisi kahreden düzen
 Bir cendere onuru ezen
Susturulmaktır
Baskı altında olmaktır
Hakkını arayamamaktır
Polisi üzen

Dur bekle, dur bekle
Bekle de gör. Nakaratlarına kandırılır
Haksızlığa alıştırılır
Sen ki polis kardeşim
Hakkından vaz geçmeyeceksin
Umutsuzluğa düşmeyeceksin
Sanıyorlar ki yalvaracaksın
Sanıyorlar ki yılacaksın
Yalvarmayacaksın

Haklının hakkını koruyacak
Söke söke hakkını almalısın
Ne ezilen nede ezen olmalısın
Yılmamalısın
Geç kalmasın güç olmasın
Adalet yerini bulsun
Kanun adamı saygılı olur kanuna
Hak aramada örnek olmalısın

Saygılı olunarak hak alınmıyor
Tek bir şey söylüyorlar
Dur bekle dur bekle diyorlar
Beklemek haklı kılmıyor hiç birinizi
Hak aramaya davet ediyorum hepinizi
Arayın hakkınızı örnek alsın herkes sizi
Haksızlığa göğüz germelisiniz ki
Yurttaşa şevk vermelisiniz ki
Yol göstererek aydınlatmalısınız ki
Yardımcı olmalısınız ki
Adalet yerini bulsun

Elek, elek elensen de
Sıkılsan da cenderelerde
Beklesen de, yargının kapılarında seneler boyu
Dolansan Danıştay, Yargıtay insan hakları diye
Haklının hakkını yiyenlerden
Hakkını vermeyenlerden
Hak bilmezlerden

Yılmamalısın
Emirler kanuna uygun olmalı
Kanunsuz emirlere uyulmamalısın
Haklının yanında yer almalı
Haksızın karşısında durmalısın
Ortak olmamalısın zalimin zulmüne

Riyaya yalana inanmadan
Yapılan baskılara aldırmadan
Kırmadan dökmeden sabırlı olarak,
Hukuk savaşını kazanarak
Yılmadan yorulmadan hak arayarak
Zorluklar karşısında dik durarak
Karşı karşıya gelmelisin hakkı gasp edenlerle
Bu düzen böyle olmamalı
Haklı hakkını aramalı
Görev hukuku korumaksa
Gaye hak almaksa
Bu mücadele kazanılmalı
Hukuka güvenerek
Mahkemeye baş vurarak
Gasp edilen haklar alınmalı
Kimse size hak vermez
Alamazsınız hakkınızı beklemek
Hak emek vererek alınır
Direnerek kazanılır
Haklıya hakkını veren erdemliler
Saygı ile anılır

Yusuf Değirmenci 3

1---hayatında Zor Doludur Köyümün

HAYATIN DA ZOR DOLUDUR KÖYÜMÜN

Bir dönebilseydim geri gelmezdim
Dağlarında kar doludur köyümün.
Ona kavuşsaydım, başka sevmezdim
Obasında yar doludur köyümün.

Kıvrılıp dağ aşan yolları vardır
Kulağa hoş gelen dilleri vardır
Tanrının sevilen kulları vardır
Göz yaşında sır doludur köyümün.

Gece gündüz akan çeşmeleri var
Bir ekmek peşinde koşmaları var
Yayladan yaylaya aşmaları var
Hayatında zor doludur köyümün

emekli em. müd.

Yusuf Değirmenci 3

1---hepsine Bir Cevap Var Adil Emmi

Hepsine Bir Cevap Var Adil Emmi

Söylese sokaklar bildiklerini
Çoğunun aç sefil öldüklerini
Niçin yad ellerde kaldıklarını
Hepsinin bir cevabı var adil emmi

Bir çok sırlar hatırata yazılır
Vurulmaz açığa defterde kalır
Nice,nice insan derdiyle ölür
Gerçeği kabristan yer Adil emmi

Nice omuzlarda yaşamın yükü
Ayırtmak zor şimdi karayı,akı
Çoğuna kurmuşlar tuzağı,fakı
Ararsan gerçeği der Adil emmi

Nice insanların büküktür boynu
Nicesi der bu kaderin oyunu
Nicesi hileyle soyar soyunu
Bunları bilene sor adil emmi

Hakikat'e yaklaşırım varamam
Tek başıma yaraları saramam
Bir kişiyim bir topluma soramam
Gerçeği görmeyen kör Adil emmi

Çoğunun hoşuna gitmez sözlerim
Gün gelir elbette görmez gözlerim
Yüz yıl sonra oğullarım,kızlarım
Bilecek gerçeği gör, Adil emmi

Yusuf Değirmenci 3

1---her Şeyimsin

HER ŞEYİMSİN

Gel benim dert ortağım
Gel benim bahçem bağım
Derdim,gamım efkarım
Bir tanecik karım.

Bilir misin bana nesin,neyimsin
Sen benim her şeyimsin
Ayaklarıma yol
Ciğerlerime oksijensin.
Çocukluğumda kardeşim
Sokakta arkadaşım
Uykuda düşüm
Yatakta eşimsin.

Hülyalarımın gerçeği
Soframın ekmeği,yemeği
Yemeğimin tuzu, biberisin.

Oğlum,kızım, gelinim
Acım,kederim,elemim
Neşem,coşkum,eğlencelerim
Hayata bağlayan bağımsın.

Efkarlı anımda dert ortağım
Tarlam bahçem bağımsın.
Bağımda yemişimsin meyvemsin
Her yerde benimlesin.

Ciğerimin nefesi
Kulaklarımın sesi
Çocuğumun annesi
Gerçeğimin simgesi
Acılarımın öfkesisin.
Yaşama hevesimsin.

Yarım şişem,kırık kadehim
Suyum,şerbetim,zehrim
Sevincim,üzüntüm,kahrım
Zulmüm,ölümüm,azrailim
Tutan elim,konuşan dilim
Sensin benim vebalim
Sen bendesin benimlesin
Sen benim her şeyimsin.

yusuf değirmenci emekli em. müdürü

Yusuf Değirmenci 3

1---her Yerde Seni Aradım

Her yerde seni aradım

Seninle ilk göz göze geldiğimizde
Bakışların ruhuma ışınlandı
Gözlerinden gözlerime bir kıvılcım sıçradı
Bir ateş sardı bedenimi o anda
Yüreğim yangınlara teslim
Damaklarım kurudu tutuldu dilim
Ban seni canı gönülden sevdim
Aşkı anladım

Sendin demet, demet sevgi öbeğim
Dünyaya sevgiyle bakan göz bebeğim
Ey benim ufkumun gök kuşağı
Ey benim bahtımın yedi rengi
Umulmadık ayrılık hançerini
Kararttın evrenimi
İnan kahroldum

Sensiz hayat girdabında ben renksizim
Kurumuş dal misali yapraksız ve çiçeksizim
Aşkı benden esirgedin hançerleyip öldürseydin
Çağrıma gelemez isen sen yanına aldırsaydın
Belki bir gün diyerek bir umudum vardı
Elvedasız gidişinle dünyam karardı
Beni yalnızlığımla buralarda koydun gittin
Bir kahırdır sensizliği yaşamak
Bir ağır yük bu hasreti taşımak
Çaresiz kaldım

Yüreğimin sesi der ki ara bul
Geçerli sebebi var ise kabul,
Aramasam sormasam
Gönül bana kırılıyor
Arasam sorsam dünyayı dolaşarak
Bacaklarım duruyor
Yalnızlığın kucağına terk edip gittin beni
Sırtladım yalnızlığımı yollara düştüm
Dağlarlar dereler vadiler aştım
Canlılardan Kurda kuşa
Cansızlardan dağa taşa
Peşlerinden koşa koşa
 Bütün çabam gitti boşa
Seni sormaktan yoruldum
Ağladım

Parçalandı sırça yürek
Diyemedim neme gerek
Sevdamı içtiklerime tatlandırıcı yaptım
Hayatın zehrini içtim şerbet diye

Bir sensizlik bir de hasret hükmediyor kaderime
Elime resmini aldım
Kalabalıklara daldım
İnsanlar hep gülüp geçti
Küstüm kırıldım
Kendimi aptal sandım

Resmini gösterip seni sorunca birine
Dedi ki
Ben aradım bulamadım
Sakın sende arama
Ben rakıyı döküyorum
Tuz ekilen yarama
Duyduğum sözleri doğru sandım
Dertdaş bulduğuma inandım
Elime bir kadeh aldım
Yanıldım

Kadehlerde
Rakı şişelerinde
Şarapla kokan masalarda
Saadetini bulamadım
Göz yaşı birikintilerimde
Falına baktım.
Kan dolaşan damarlarımda
Dolaştırdım.
Bir beste yaptım hıçkırıklardan
İniltimi dinledim.
Gece sessizliğin de
Aşkını bestelere kattım
Deli divane dediler..
Ağladım biçare.
İnledim garip.
Yas tuttum naçar dediler
Umulmadık yerlerde
En köhne köşelerde
En ücra izbelerde
Seni aradım seni sordum
Söylemediler
Suskunlara darıldım

Canımdan çok sevmiştim
Neden beni terk ettin
Ayrılık ölümden beter
Beni bitirdin tükettin
Sensizlik zindanına sen beni mahkum ettin
Uğruna ömrümü harcadım
Yorgunum soldum sarardım
Her yerde seni sordum seni aradım
Bağlanıp kalmasaydım kötürüm yatağıma
Hala arardım

Bari sen at bir andım

Yusuf Değirmenci 3

1---içersen Bir Müddet Bu Meyhane de

İÇERSEN BİR MÜDDET BU MEYHANE DE

İçersen bir müddet bu meyhanede
Ağarır saçların birkaç senede
Ayrılmak zor olur buradan yinede
İçinde hicranın olduktan sonra

Yalpa vura,vura çıkarsın buradan
Sıyrılırsın kin,ihtiras gururdan
Ayrılırsın yaranından dostundan
Bura sana mesken olduktan sonra

Çoğalsa da sana hor bakan gözler
Bükülse de belin tutmasa dizler
Şahsına söylenen kusurlu sözler
Duyulmaz sen sarhoş olduktan sonra

Görünmez gözüne evin,ocağın
Dertlerin olsa da hem yığın,yığın
Boşaldıkça şarap dolu bardağın
Fark etmez meyhanen olduktan sonra

Şimden sonra sen meyhane kuşusun
Bir duble atınca beysin, paşasın
Sen her meyhanede temel taşısın
Yaşama zevkinden yıldıktan sonra

Çektiğin çiledir,tuttuğun yastır
Her meyhane kuşu bahtına küstür
Meyhaneyle,insan en sadık dosttur
Felek darbesini vurduktan sonra

21-4-1970

Yusuf değirmenci emekli emn. müdürü

Yusuf Değirmenci 3

1--içimde ki Yara

-----İçimde ki yara

İçimdeki yara başka yaradır
Hiç bir doktor bu yarayı saramaz
Bahtımın karası bir başka kara
Senden başka kimseler ağ-artamaz

Unutmadım adın durur aklımda
Baktırdım hep sen çıkarsın falımda
Sevda yaprağım sın gönül dalında
Sen karartmaz isen eller karartmaz

Tutkusu sevgidir koca evrenin
Bende bir yürek var al götür senin
Aradığı mutluluktur sevenin
Sevilen sevene aşkı aratmaz

Her ağacın nasıl varsa meyvesi
Üremek üretmek canlı hevesi
Yavruları olur aşkın nüvesi
Allah'tan başkası kulu yaratmaz

Yusuf Değirmenci 3

1---içimdeki Yara

İçimdeki yara başka yaradır
Hiç bir doktor bu yarayı saramaz
Bahtımın karası bir başka kara
Senden başka kimseler ağ-artamaz

Unutmadım adın durur aklımda
Baktırdım hep sen çıkarsın falımda
Sevda yaprağım sın gönül dalında
Sen karartmaz isen eller karartmaz

Tutkusu sevgidir koca evrenin
Bende bir yürek var al götür senin
Aradığı mutluluktur sevenin
Sevilen sevene aşkı aratmaz

Her ağacın nasıl varsa meyvesi
Üremek üretmek canlı hevesi
Yavruları olur aşkın nüvesi
Allah'tan başkası kulu yaratmaz

Yusuf Değirmenci 3

1---insanlık içi şiirler yazacağım

İnsanlık için şiirler yazacağım
İnsanları insanlara anlatan
Sözlerime hak verenler olacak
Vermeyenler olacak
Aldanacak hayatın akışına bir çokları
Kimi yeşili,kimi kırmızıyı sevecek
Kimi sararmış hayatını andıran
Sarıyı benimseyecek
Kimileri ümitsizce bakacak dünyaya
Usuna,yok olmuş hayaller dizilecek
Kapanacak umut perdeleri.

Kendinden habersiz bir çokları
Uyanık gibi uyuyacaklar
Yolcular görecekler dönüşü olmayan yolda
Uyanır gibi olacaklar
Uyanacaklar
Zaman yaprak,yaprak devrilecek
Farkına varmayacaklar
Sel olacak göz yaşları geri dönmeyenlere
Kimse yaş dökmeyecek
Yaşayan ölülere
Devran böyle dönecek

Yusuf Değirmenci 3

1--işim Olmaz

şim Olmaz

Dostlar deşmeyin yaramı
İnsanlığa bu revamı
Helal dururken haramı
Düşleyenle işim olmaz

Karda kışta üşüyeni
Ağır yükü taşıyanı
Namusuyla yaşayanı
Haşlayanla işim olmaz

Katlanamam aalçaklığa
Germen ben bu bataklığa
Sahtekarla ortaklığa
Başlayanla işim olmaz

İnsanlığa zara kayıp
Demezlerse günah ayıp
Dürüstleri savunmayıp
taşlayanla işim olmaz

Pek olur ozanın sözü
Çünkü hep doğrudur özü
yandaş değil diye bizi
fişleyenle işim olmaz

Ne olursa olsun yaşı
Çatılıyor ise kaşı
hak arayan vatandaşı
şişleyenle işim olmaz

Derse ki sözün nafile
Hak yer ise bile bile
Pazarlığa hile ile
başlayanla işim olmaz

Yusuf Değirmenci 3

1---kahreder Bu Ayrılık

KAHREDER BU AYRILIK****
Ağartamazsam karamış hayatımın seherini
Dağıtamazsam efkârlı gönlümün kederini
Annesini bacısını kardeşini pederini
Kaybedenler üzülür kahreder bu ayrılık

Biz doğmadan çizmişler bu hayatın yolunu
Uzatamazsam ulaşılmaz umutlara kolumu
Kızını gelinini torununu oğlunu
Yitirenler üzülür kahreder bu ayrılık

Silemezsem duygusuz kalplerdeki pasını
Duyamazsam çilekeşin feryat figan sesini
Çocuğunu karısını yurdunu sılasını
Terk edenler üzülür kahreder bu ayrılık

Bunların her birisi hayatın efsaneleri
Eksilmez ki yaşamdan ıstırap sahneleri
Çekilen çileleri ve çile çekenleri
Yazanlar da üzülür kahreder bu ayrılık

Yusuf Değirmenci 3

1---kalp Hırsızı

Kalp hırsızı

Şu kurak gönlümde açan gül oldun
Baharı yeniden yaşattın bana
Aşkımı yaşarken yakıla yana
Biliyorum
Yaptığıma kızıyorsun
Beni rahatsız etme diyorsun.

Beraber tanıdık dostlara dert yanmışsın
sevdiğimi bile bile beni suçlamışsın

Gönül ferman dinlemiyor
Bunu anlamıyorsun
Beni harap ediyorsun
Biliyorum
Israrcı oluşuma küstahlık yaptı diyorsun

Ciddi niyetimle sana bir teklifle geldim
Evlen benimle dedim
aşkıma karşılık bekledim
yıldırım aşk bunun adı
Seni seveni sevmemek
O güzelliğe yakışmadı.

Biliyorum
Bitirecek beni karşılıksız bu sevda
yanıyorum yanacağım yüreğim harda

Doğrumu söyle doğrumu
Seni seveni sevmemek
Hangi vicdana sığar
Seven kalbii çalıp gitmek

Sen bıraktın kalbime
Dinmek bilmeyen sızı
Sen oldun kalbimin kapısını açan
Sensin kalbimin hırsızı
Haydi, sevindir beni be güzelim
Beraber kuralım yuvamızı

Yusuf Değirmenci 2

Yusuf Değirmenci 3

1---kızımı Düşünüyorum

KIZIMI DÜŞÜNÜYORUM

Kızımı düşünüyorum
Kızım gibi binlercesini
Kurban edilen kızları duydukça
Kızımın olduğuna üzülüyorum

Çırpınmalar,gayretler
Kötülükleri gidermez ki.
Şahittir caddeler,sokaklar
İnsanlık mahkemesinde söylemez ki.
Susarsa tabiat
Saklarsa insanlık
İspat edilemez ki.
O kadar kolay değil, insanları anlatmak
Anlatmaya çalışsam
Kelimeler yetmez ki.

İnsanlık susacaksa
Şer peşine takılacaksa
Alnına kara damgalar vurulacaksa
Kızım öldü denmez ki.

Kötülüklerden korun
Uçurum başına gitme
Kötülük nerden gelir
Kim getirir bilinmez ki.

Yusuf değirmenci emekli em. müdürü

Yusuf Değirmenci 3

1---kimin Yüzünden

KİMİN YÜZÜNDEN****

Sokaklarda süründüğün yollar boyunca
Hayat boyu didindiğin yıllar boyunca
Her hecede söylendiğin diller boyunca
------- Söyleyin sebebi kimdir kimin yüzünden
--------Korkma konuş haykır asla dönme sözünden

Yataklarda hastalığın mezar misali
Dilim dilim diliyorlar hızar misali
Elden ele sallanırsın bir zar misali
--------Tavla varı oynandığın kimin yüzünden
-------- Piyon olma diren ödün verme özünden

Köşe bucak itilişin oyun boyunca
Boyun bükme diren artık soyun boyunca
Siper ol bu dalgalara kıyın boyunca
--------Yığın yığın kum oluşun kimin yüzünden
--------Dik dur yılma yıkılma yaş akmasın gözünden

Haksızlığa kurban oldun sırdır içinde
Emellere alet oldun hayat içinde
Adaleti yok ettiler bak bir biçimde
-------Gerceklerden kaçışın kimin yüzünden
--------Doğruyu gör doğruya koş ayrılma hakkın izinden

Kime desen kime döksen içini
Bilmiyorsun kim yaptı bu seçimi
Kolay değil bu dünyadan kaçımı
------ Kalmaya kurban oluşun kimin yüzünden
-------Doğru söyle yalancılar korksun sözünden

Yusuf Değirmenci 2

Yusuf Değirmenci 3

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

1--korkunun Gölgesi

Korkunun gölgesi koyu karanlıktır
Her günün geçişinde daha derinleşir
Bu koyu karanlıkta göz görmez
Göz görmeyince
Yıkılır gönüller arası köprüler
Sevgi yolunu kaybeder
Saygı yok olur bu zifiri gecelerde
Öfkeler doldurur yürekleri

Karanlığın koyuluğunda
Kin ve nefer oturur saygının sarayına
İnsanlar insanlıktan çıkar
Bu karanlık
Canavarlarını saklar koynunda
kan emen can alan
Yeni canavarlar yaratır
İnsanlık bir birini yer

Farkına varanlar feryat figan eder
Bu gidişat, topluma göre değildir der
Karanlığın yarasa zihniyeti
Duymazlar yasaklarlar
Zor olur geriye dönüş sevmelere
Zor olur saygı göstermeler

Aşılamazsa zorluklar
El ele gönül gönülle verilerek
Yürünmez se aydınlığa açılan yolda
Korkular çoğaldıkça çoğalır
Yok, eder insanlığı

Aydınlığı kaybetmemek için
Gömülmemek için karanlığa
Silip süpürmeliyiz korkuları
Bu amaç uğruna yorulmadan
Korkmadan yılmadan
Mücadele vermeliyiz

Verilmezse mücadele
Onurlu ve dik duruşla olma ise direniş
Karanlıklar içinde kalınırsa
Tüm kutsallıkları kaybeder insanlık,
Mücadele de kutsallaşır
Kutsallıklarımız korumak uğruna
Onurlu duruşla sağlanır başarı
Arkadaş bunu asla unutma.

Yusuf Değirmenci 3

1-köylülere

Gitme şehirlere iş bulmak için
Altın emeğini pul derler sana
Başvuru yapsan İşçi olmak için
Bu gün git de yarın gel derler sana

Uzun zaman sokaklarda gezersin
Açlık çeker işsizlikten bezersin
Başına ne gelir kestiremezsin
İnsansın demezler kul derler sana

Birisine gitsen halim söylesen
İş verin iş diye niyaz eylesen
Bir de boyun büksen yalvarıversen
Gözünde ki yaşı sil derler sana

Okul görmemişsin diploma derler
Kâğıt kalemle imtihan ederler
Aklın ermediği türlü sualler
İşte erkân işte yol derler sana

Desen aç mı kalacağım dünyada
İşsizlik başımda açlık yuvamda
Mutluluk kapımı çalmaz bu çağda
Ağır basan torpil bu derler sana

Yusuf Değirmenci 3

1---mazisini Okudum Caddelerin

MAZİSİNİ OKUDUM CADDELERİN

Mazisin okudum caddelerin
Neler varmış,neler varmış
İyi niyetler varmış
Ve bunları gölgeleyen kötü niyetler
Su gibi akan gönüller varmış
Bunları önleyen setler
Çatı,çatı hayaller
Ufuk,ufuk umutlar varmış
Peşlerinde hayal yıkanlar
Umut kıranlar dolaşırmış.

Yolunu şaşırmışlar
Dünyasını yitirmişler
Sağ iken mezarı kazılmışlar
Ve canlı insanlara
Mezar kazanlar varmış.

Sel misali akan göz yaşları
Dertliyi kahreden kahkahalar
Umutlarını yitirmiş yaşlılar
Yaşadığını sanan aldatılmışlar
Ve üstü kapalı
Acı gerçekler varmış.
Onları bu kaldırım taşları
Sır olarak saklayacaklarmış.
Bu gerçekler
Bu caddeler üzerinde
Dünyanın öldüğü güne kadar
Yaşayacaklarmış
Yaşayacaklarmış
Yusuf değirmenci emekli em. müdürü

Yusuf Değirmenci 3

1---mezar Taşlarının Dili

Okudum mezar taşlarında
O siyah yazıları
Duygular dökülmüş mısralara
Mısralarda ağlamış bazıları

Ayrı bir ağıt yazılmış
Dikili duran her taşa
Nice hüzünlü duygular yazılmış
Dört mısrada nice hayal kırıklıkları anlatılmış
Her taşta rastladım bir şair arkadaşa

Kiminin muradı yarıda kalmış
Kimisi ömrünce kayıplarına ağlamış
Ve söz vermiş giden bir ömür ağlamaya
Kimi yarım kalan hayallerine dalmış

Nice kıymetlerini burada bırakmış insanlar
Sevgileriyle tutkularıyla umutlarıyla
Bu sessiz yerleşim yerinde vedalaşmış

Ne nefret ne se sitem var bakan gözlerde
Buruksu acılarla bakılıyor gözlerdeki yaşa
Binlerce dert ve bin bir çeşit anlatım
Yazılmış ölenler diyarında her taşa
Yok, burada temaşa ve telaşa

Umutlar solgun çiçekler gibi
İnsan burada daha iyi anlıyor kendini
Kalanlar burada yitirmişler sevdiklerini
Kuşların dili kadar tatlı geldi bana
Mezar taşlarının dili

Yusuf Değirmenci 3

1---nasihat

NASİHAT

Duygunu ifade etmek istersen
Anlatmaya kelime az be kardeşim.
Dinle öğren bu dünyada her şeyi
Fikrini açıkça yaz be kardeşim.

Haklıyı koru sen, yürü peşinden
Yılma hiçbir şeyden, insan taşından
Fayda umma en yakın kardeşinden
Eğrinin başını ez be kardeşim.

Yapmak istediğine hemen başla sen
Gününü gün eyle,işle, güçle sen
Azimli ol çalış,canla,başla sen
Olmasın bir kuru söz be kardeşim

Kafanı çalıştır her söze gitme
İşini kendin gör, tenezzül etme
Ömrünü boş yere, boşa eksiltme
Hayatına bir yol,çiz be kardeşim

Yusuf Değirmenci 3

1---ne Olur Postacı Bize de Uğra

Hayat vurmuş bana, bir zorlu tekme
Başın ağrıtıyorum kusura bakma
Mektup sormuyorum boynunu bükme
Ne olursun postacı bize de uğra
Uğra da, yalnızlığımı boz ara sıra

Elinde bir zarfla, gel çal kapımı
İnşa et yeniden ümit yapımı
Bari sen gel bağla hayat ipimi
Ne olursun postacı bize de uğra
Uğra da, yalnızlığımı boz ara sıra

Çantanda bana ait mektup olmasın
Acı tatlı, hiçbir haber gelmesin
Yeter ki, yalnızlığım ellerce bilinmesin
-Ne olursun postacı bize de uğra
-Uğra da, yalnızlığımı boz ara sıra

Ellerim tutmadı sıcak bir eli
Kimsesiz olduğum bilinmemeli
Bilmeyenler mektubu var demeli
-Ne olursun postacı bize de uğra
-Uğra da, yalnızlığımı boz ara sıra

Herkesin kapısına gelir gidersin
Sılasından, sevdiğinden, haber edersin
Mektup veremezsen,selam verirsin
-Ne olursun postacı bize de uğra
Uğra da, yalnızlığımı boz ara sıra

Yapayalnız doğmuşuz dünyaya biz
Gelirsen birkaç söz sohbet ederiz
Dertdaşım olursun gel dertleşiriz
Ne olursun postacı bize de uğra
Uğra da,yalnızlığımı boz ara sıra

emekli em.müd

Yusuf Değirmenci 3

1---neden Seni Mutlu Göremiyorum

NEDEN SENİ MUTLU GÖREMİYORUM

Kime içim açsam, kime ne deyim
Bana hakkın geçti ise ödeyim
Bir güler yüze mi hasret gideyim
-Neden seni mutlu göremiyorum?
-Göz yaşına mana veremiyorum

İki çocuğunun başı için söyle
Bir ömür zar ile geçer mi böyle
Konuş,konuş biraz,gerçeği söyle
-Neden seni mutlu göremiyorum?
-Göz yaşına mana veremiyorum.

Yıllar öncesine uzandı usum
Herkes aşkımıza olmuştu hasım
Nedenini söyle tuttuğun yasın
-Neden seni mutlu göremiyorum?
-Göz yaşına mana veremiyorum.

Sana dert taş da ben,sırdaş da benim
Ana,baba,bacı,kardeş de benim
Derdine ortak bir eş de benim
-Neden seni mutlu göremiyorum?
-Göz yaşına mana veremiyorum.

Hangi uğursuzluk boynunu büken
Hangi tutku senin yaşını döken
Evimizde kavga nizah yok iken
-Neden seni mutlu göremiyorum?
-Göz yaşına mana veremiyorum.

Varsa bir düşüncen sır olmasın dök
Her damlan kalbime işleyen bir ok,
Benim göz yaşına tahammülüm yok
Neden seni mutlu göremiyorum?
Göz yaşına mana veremiyorum.

Bu ağlama nedir,bu zarın kime
Hasta mısın? kalk gidelim hekime
Yoksa mutsuz musun? söyle çekinme
-Neden seni mutlu göremiyorum?
-Göz yaşına mana veremiyorum

Yusuf Değirmenci 3

1---neden Susuyorsunuz Yollar

NEDEN SUSUYORSUNUZ YOLLAR

Neden susuyorsunuz yollar
Neyi saklıyorsunuz lambalar
Üstünüzde işlenmeden insanlığa mal olan
Hangi günah var?
Failini bilmediğiniz hangi suç var ki?

Günaha sizinle gidiyor insanlar
Şevaba,hayıra sizle ulaşıyorlar
Üzerinizde paylaşılır nice.nice menfaatler
Yine sizce bilinir nice,nice kurbanlar.
Aç yaşayanları
Yaşamadan yılanları
Varlığını hatırlamayanları
Biliyorsunuz
Bildiğiniz halde susuyorsunuz
Söylemiyorsunuz.
Amma niçin
Bu suskunluk neden
Kaç yıl daha saklayacaksınız gerçekleri
Kaç yıl daha susacaksınız söylemeden.

Kaç yıl daha insanlığa güleceksiniz
Kaç yıl daha namerde hizmet edeceksiniz
Kaç yıl daha sırları saklayacaksınız
Kaç yıl daha
Kaç bin kişi kurban olacak

Bilirsiniz,bilirsiniz insanların sırlarını
Kimlerin nerede,neler yaptıklarını
Derdini,efkarını
Feryadını zarını
Yoğunu,varını
Zulmünü zalimin
Ah'ını mazlumun
Bilirsiniz, bilirsiniz
Bilirsinizde söylemezsiniz
Söyleyemezsiniz
Biliyorum.
Söyleyebilseniz ne diyeceğinizi biliyorum
Dili olanlar söyleyemiyor
Dilliler söyleyemezken gerçekleri
Bir dilsizler nasıl söyleyelim diyeceksiniz
Dilsiz de olsanız söylemeseniz de
Görebilenlere
Söyleyebilenlere
Yürekli olanlara
Hak savaşı verenlere
Göstereceksiniz

Sussanız da gösterin,haykırın gerçekleri

Cesaretlendirin yangın yürekleri
Öğrenmek istiyorum adem oğullarını
Öğrenmeliyim, öğrenmeliyim ki
Emanet edebilmeliyim insanlığa
Oğullarımı
Torunlarımı
Yusuf Değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

1---neye Yarar Nefes Almak

NEYE YARAR NEFES ALMAK***

Yol almak el yordamıyla
Bakar gözlerle gerçeği görememek
Kelepçelemek dilleri
Bildiğini söyleyememek
Çaresizliği yutkunmak
Çaresiz kalmak
Bu şartlarda nefes almak
Zordur

Doldurmak kırılan kadehlere efkârı
Zehir içer gibi hayatı içmek
Dağılmak darı misali
Saçılabildiğince saçılmak
Sonra toplamaya uğraşmak ömrü
Dağılmış umutları
Toplamak zordur

İğne ile kuyu kazarak
Keçi postunda kıl sayarak
Ne ayakta durulur
Ne menzile varılır
Dermansız kalınca dizler
Yol yarıda kalınır
Yeniden ayağa kalkmak
Ve yol almak zordur

Ezilmek ayaklar altında çamur misali
Yoğrulmak hamura benzercesine
Topaklaşmak çatlak çatlak
Toz olmak
Ve
Savrulmak rüzgârlarla
Zorluğa katlanmak
Güz olmak hüzün yüklü
Sararan yaprak olmak
Hazan bahçeleri gibi

Ömrün ilkbaharında solmak
Solmaktan daha beteri
Ve daha acısı da
Sol durulmak
Böylesi yaşamak
Yaşamay değer mi?
Neye yarar
Böyle nefes almak

Yusuf Değirmenci 3

1---niyetim Yok

NİYETİM YOK

Masum bir eda ile gözyaşın akıtarak
Geleceksin çok pişmanım diye haykırarak
Kapıma vuracaksın o boynunu burarak
Artık senle beraber kalmaya niyetim yok

Aşkının ateşinde yansam kavrulsam bile
Leylaya mecnun olup çölde dolansam bile
Bu sevdanın yüzünden hayattan kopsam bile
Gelsen de içeriye almaya niyetim yok

Varsın sarsın çevremi bu yalnızlık kâbusu
Çok çektim yeter ardık dayanamam doğrusu
Tertemiz hislerime kurdun sen gizli pusu
Elinde tekrar maşa olmaya niyetim yok

Yusuf Değirmenci 3

1---o Yar Demiş ki

O YAR DEMİŞ Kİ

Geçen gün bir haber geldi o yarden
Yazıktır haline acırım demiş.
Mümkün olsa eski günlere dönmek
Uğruna canımı harcarım demiş.

Beni yakmış idi, düşmüş ateşe
Onunmuş,o kentte, her ıssız köşe
Elinde bir şişe ve kalka düşe
Ben, ondan daha da naçarım demiş

İyi anlatmışlar ona da beni
Her gün meyhanede dem çektiğimi
Demişler ki! şimdi istese seni
Kanatlı kuş olur,uçarım demiş

İyice öğrenmiş bu dert bambaşka
Ben bur da başkayım, o orda başka
Demişler ki ondan başka bir aşka
Allah göstermesin kaçarım demiş

Teselli etmişler ağlama diye
Bir aşka gönlünü bağlama diye
Olup bitenlere çağlama diye
Bende bu dert ile göçerim demiş

Yusuf Değirmenci emekli em. müdürü

Yusuf Değirmenci 3

1---ölüler Şehri

ÖLÜLER ŞEHRİ

Ölüler şehri olur hayatın bitişi.
Terk etmiş ölüler şehri her türlü işi.
Ölüler şehrinde yaşamım anlamı yok
Herkes memnun yatışlarından
Baharlarından,kışlarından
Yarım kalmış işlerinden
.
Ölüler şehrinde bir tatlı sükunet var
Ne kavga var, ne dövüş
Ne savaş var, ne barış
Ne dedikodu,var ne haset
Ölüler şehri bir sese hasret.

Ölüler şehrinde bütün davalar bitmiş
Dert değil geçim davası
Kalmamış şöhret ve şan davası
Ne koltuk davası kalmış
Ne miras davası
Mal davası
Para davası
Ne iman davası
Ne inanç davası
Hatta kalmamış bu şehirde
Can davası.

Ölüler şehrinde ne var olan var
Nede yok olanlar yok.
Ne zengin var, ne fakir
Ne bencil var, ne hakir
Ne açlar,nede toklar
Ne ağlayan,nede gülen
Nede bu sırrı bir bilen
Nede bizlere bildiren
Ölüler şehridir
İnsanları eşitlendiren.

Ölüler şehri misafirperver
Her gelene kucak açan
Herkesi barındıran
Gelenleri göndermeyen
Ser vermeyen
Sır vermeyen
Ölüler şehridir
Canlıya ter vermeyen.

Burada doğaya bağlı insanlık
Ölüler şehrinde hayat bitmiş
Ölüler şehri her türlü işi terk etmiş
Kalkmış bütün ayırımlar
Dil ayırımı

Din ayırımı
Irk ayırımı
Kalmamış
Eş,dost kayırımı.

Ölüler şehrini dolaştım,adım,adım
Ölüler şehrinde ölüleri aradım
Sokaklar geniş mi geniş
Caddeler boş mu boş
Gölgeler loş mu loş
Yaşamın bin türlü fitneliğinden ırak
Ölüler şehri ne hoş
19-1-1973
Yusuf değirmenci emekli em.müdürü

Yusuf Değirmenci 3

1---parasızlık Fark Yarattı

Parasızlık Fark Yarattı

İki kız dünyaya geldi yirmi beş martta
Birincisi zengin semtte emekte
İkincisi yoksul semtte Mamak ta

Devrildi takvim yaprakları
Aylar geçti,yıllar geçti
Emekli kızda,Mamaklı kızda, gençleşti

Okullar kucak açtı emekli kıza
Okuyan sevgililer doldurdu kalbini
Seçti emekli kız tahsil boyunca
Sevdi,sevebildiklerini
Elbise gibi aşk değişti
Eş edindi nene hatunlu birini

Mamaklı kız yoksul bir genci sevdi
Fakirlik evlenmelerine, engeldi
Hizmetçilik yaptı, Mamaklı kız
Mahallede oldu sakız
Ve sonunda terk edildi
Artık Mamaklı kız
        Mutlu değildi
Birkaç kuruşla aldatıldı
Kadınlığı para ile satıldı
Adı fahişeye çıktı
Dedikodular umudunu yıktı

Kucaktan kucağa düştü dediler
Sokaktan sokağa düştü dediler
İğrenç dudaklarla öpüştü dediler
Ne iftiralar attılar
Umudunu karattılar

Hep mutlu günler geçirdi emekli kız
Her gece eğlence yerindeydi
Kendisi hanımefendi kocası beydi
Günden güne değerlendi
Değerlendi emekli kız

Mamaklı kız a
Para için kendini sattı dediler
Emekli kıza
Emekli kızın yaptıklarını görmezden geldiler
Karşılaştıkça hanım efendi dediler

Yoksulluk emekli kızın hayatını karartı
Zenginlik emek li kızı hanımefendi yaptı
Paralı olmakla parasız olmak
Bu toplumda farkı yarattı

Yusuf Değirmenci 3

1---postacı

Ayrıyım yıllardır hasret çekerim
Hasretle yıllarca mektup beklerim
Okursam dağılır belki kederim
.....Çal kapıyı bir zarf ver be postacı
.....Bir defa halimi sor be postacı

Haber bile alamadım, sılamdan
Kaçınır mı? dostlar birkaç kelamdan
İki tatlı sözden ve bir selamdan
.....İnan, öksüz kalmak zor be postacı
.....Bir defa kapımı sor be postacı

Mektubun var diye bana gelirsen
Bir zarf uzatarak sevindirirsen
Beni bir an için mutlu görürsen
.....Mektubu okurken dur be postacı
.....Çektiğim çileyi gör be postacı

Yusuf Değirmenci 3

1---selam Olsun

Selam olsun*****
Aldırmadan vara yoğa
Hiç sapmadan sola sağa
Yarınlara yolculuğa
Gelenlere selam olsun

Kim istemez ki bolluğu
Yok, etmeye yoksulluğu
Doğru yolda doğruluğu
Bulanlara selam olsun

Dostlukta mertlik isteriz
Mert olana davetimiz
Gelin biz bize yeteriz
Diyenlere selam olsun

Uyan uykudan arkadaş
Toplanalım yavaş yavaş
Özgürlük uğruna savaş
Verenlere selam olsun

Hizipler üstüne girmek
Öfke ve kini yok etmek
Kurdu kuzu ile gütmek
İsteyene selam olsun

Selam olsun selam olsun
İnsanlık huzuru bulsun
Gönüllere sevgi dolsun
Diyenlere selam olsun

Yusuf Değirmenci 3

1---sen Bu Aşka Mezar Olma İnsaf Et

SEN BU AŞKA MEZAR OLMA İNSAF ET

Ben seni akseden ayna olmuştum
Kırgın kızgın, süzer olma insaf et
Yaprak gibi dökülüpte kalmıştım
Ayak, basıp ezer olma insaf et

Taşırım sevgini yıllar boyunca
Eriyip yok oldum yağmurca,karca
Bir hırsla elinde kazma hunharca
Aşka mezar kazar olma insaf et

Hangi gün aşkıma karşılık verdin
Kalbimi işgale uğrattı dert'in
Seviyorum, seveceğim ve sevdim
Dediğimde kızar olma insaf et

Sensiz dünya bomboş, sokaklar ıssız
Kuşlar hiç uçar mı söyle kanatsız
Bak öldü,ölecek halde aşkımız
Sen bu aşka mezar olma insaf et

Yusuf Değirmenci 3

1---sende Göz Nemlense

Sende göz nemlense, yanağa aksa
Bende nehir çağlar sel olur akar
Senin ayağına,bir diken batsa
Sana acı veri bende can yakar

Babalık nasıl şey baba olda gör
Karanlık nasıl şey delip gir de gör
Evlat sevgisini evlen sende gör
O sevgi çaresiz boynumu büker

Sen üzülsen benim derim yüzülür
Sen aksasan bende sinir bozulur
Sen ağlasan deryam dolar yüzülür
Benim gözlerimde şimşekler çakar

Sen yürürsen ayağına yol benim
Uçacaksan kanat benim kol benim
Kızamam da kelepçeli dil benim
Sen de çaresizlik babanı yıkar

Senle gurur duymak amacım gayem
Beni asla cemiyete etme yem
Asla sana karşı kabarmaz öfkem
Babam göz yaşını içine döker

Fark etmiyor suçtan ceza almışım
Fark etmiyor suçlu mahkum olmuşum
Fark etmiyor senin için ölmüşüm
Şahlanıp ayağa kalkınca vakar

Suçlu sen olursan gönder alırım
İmdat ister isen çağır gelirim
Ben babayım evlat için ölürüm
Yapamazsam babalıktan ne çıkar

Yusuf Değirmenci 3

1---seni Hatırlatanlar

Seni Hatırlatanlar

Benimle yaşayacak sana duyduğum hasret
Bu dert beni, manevi bir ölüme kapattı
Bir eski şarkıyı okuyan plak
Seni bana hatırlattı

Aradım bulmak istedim
Köy ve şehir demeden
Seni dinlemek istedim gidişin neden
Seven yüreğine girmek istedim yeniden
Bulamadım.Geçen yıllar kapatmadı yürekteki yarayı
Dindirmedi sızımı unutturamadı
Sen beni unutabildin mi?
Ben seni unutamadım.

Türlü, türlü şeyler var, seni bana hatırlatan
Ne zaman çantamı karıştırsam
Mendilini bulur koklarım.
Ne zaman kitaplarımı karıştırsam,
Her sayfasında ismine rastlarım
Ne zaman albümüme baksam,
Birlikte çektirdiğimiz resimler çıkar karşıma
Yırtıp da atamadım
Baharlarda yeşillikleri anımsatır gözlerini
 Esen rüzgarlar okşadıkça dalgalanan saçlarını
Rüzgarları kıskanırım

Yalanı yok.
Kırmak istedim,seni hatırlatan plağı
Kıramadım
Seni hatırlatanları yok etmek istedim
Yakmak istedim resimlerini
Yakamadım.
Silmek istedim kitaplarımdan isimlerini
Silemedim
Sen bir çırpı da silebildin mi beni
Ben isminin üzerine bile,
Bir çizgi çekemedim.

Hep seni düşündüm.
Seninle olmayı arzuladım betimsiz duygularla
Bilmem ki sen neler düşünüyorsun
Mazii hiç aklına geliyor mu
Resimlerimizi saklıyor musun
Günde binlerce defa dirilir umutlarım
Hissedilince akşamın karanlığında ayrılık hüznü
Binlerce defa sönüyor bir mum gibi
Hasretinin ateşinde ne haldeyim
Düşünebiliyor musun

Bitirmek mümkün değil duyduğum bu hasreti

Duydum ki! Sahnelerde şarkı söylüyormuşsun
Sesini duymak için radyom açık duruyor
Kanal kanal gezinen benim televizyonda
Şarkılarda,ismimi kalpten anıyor musun?
 Benim şiirlerimi alıp okuyor musun?

Sen gidince yıkıldı hayalimdeki çatı
Tek teselli kaynağım Seninle yaşayanlar
Seni hatırlatanlar
Senden bana kalanlar

Yusuf Değirmenci 3

1---sokakların İkrarı

SOKAKLARIN İKRARI

Dile gelmiş ikrar eder sokaklar
Buradan, göz yaşı dökenler gelmiş.
Hala da gizlenen ne çok sırlar var
Hayatın yükünden, çökenler gelmiş.

Bir ömür ağlayıp, feryat ederek
Hiç gülmeden, bu dünyadan giderek
Sevdiği halde,sevilmeyerek
Ömür boyu çile çekenler gelmiş.

Hayatı hazanla kavrulur iken
Bahtı,harman,harman savrulur iken
Her gün umutları kırılır iken
Kaderine boyun bükenler gelmiş.

Yaşamları orak,orak biçilmiş
Yanık bağrı sanki yoldur geçilmiş
Alnından akan ter, tas,tas içilmiş
Onu, insafsızca içenler gelmiş

Dökülmüş sokağa düşkünün hali
Kimin boynundadır? bunun vebali
Onun emeğine baykuş misali
Konup da şimdi dem çekenler gelmiş.

Susuz,çatlak,çatlak toprak misali
Buruşmuş yanağı hortlak misali
Kuruyup toz olmuş, toprak misali
Rüzgarın önünde uçanlar gelmiş.

Sabrı taşmış dile gelmiş sokaklar
Neden sevmez birbirni insanlar
Çekmeyenler çile nedir? ne anlar
Bağrına taş basıp göçenler gelmiş.

yusuf değirmenci emekli em.müdürü

Yusuf Değirmenci 3

1---suçlu Nerede

SUÇLU NEREDE

Sorsam, herkes doğruluktan bahseder
Karıştır altını,o,ondan beter
Hiç kimse hatalı değilse eğer
.....Peki, neden düştük biz bunca derde?
.....Hepimiz suçsuzuz da suçlu nerede?

(X) ,(Y) den yakınır, ömrü boyunca
(Y) bir ömür merttir,kendi huyunca
gitmemişsek arzuların suyunca
.....Peki, neden düştük biz bunca derde?
.....Hepimiz suçsuzuz da suçlu nerede?

Sönen ocakları kim etti harap?
Kim,kime çektirir bunca ızdırap?
Mademki, tüm kullar doğruydu ya Rab
.....Peki, neden düştük biz bunca derde?
.....Hepimiz suçsuzuz da suçlu nerede?

Ya gözümüz açtır,ya karnımız aç
Hayat bumu neden (X) ,(Y) ye muhtaç
Neden dağlar çıplak ovalar kıraç?
.....Peki neden düştük biz bunca derde?
.....Hepimiz suçsuzuz da suçlu nerede?
10-10-1973
Yusuf Değirmenci emekli em. müdürü

Yusuf Değirmenci 3

1---şayet Gölge Etmezlerse

ŞAYET GÖLGE ETMEZLERSE

Yücelsin emeğim kan ter içinde
Yeşersin umudum o ser içinde
Neler filizlenir bir gör içimde
Arılaşmak istiyorum beni tutsak etmezlerse
İhsan istemem kimseden, şayet gölge etmezlerse

Bende baharlar gibi yeşerebilmeliyim
Cemiyetin ferdiyim,cemiyete girmeliyim
Bir şeyler almalıyım,bir şeyler vermeliyim
Çalışır arılaşırım eğer tutsak etmezlerse
İhsan dilenmiyorum şayet gölge etmezlerse

Öğrenmek gerçekleri görmek dinlemek
Dertleri dillendirmek,yazmak,söylemek
İleri gitme diye susturmak isteyerek
Koparıp cemiyetten bir kenara atmazlarsa
İhsan bahşetmesinler şayet gölge etmezlerse

emekli emniyet müdürü

Yusuf Değirmenci 3

1---uyanın Efendiler

Talan edildi şehirlerimiz
Yok, edildi ormanlarımız
Parsellendi kıyılarımız
İhalelerle satıldı kurumlarımız
Yandaşlara peşkeş çekildi
Tırnak, tırnak kazançlarımız
Soyup soğana çevrildi
Yurttaşlarımız

Tek düşünceleri vardı
Sökmek umudu yüreğimizden
Rüzgârın savurduğu yaprak misali
Oluruna bıraktırmaktı olanları
Sürsün isteniyordu saltanatları
Anadolu evladı al bayrağa sarılırken
Rant peşindeydi beylerin evlatları

Trilyonlara sahip olanlar
Yetkiyi çıkarına kullananlar
Türlü marifetler sergiliyorlar
Akla gelmedik fiyaskolar sergiliyorlar
Yalan yapışmış dillerine
Ne yalanlar uyduruyorlar
Adalet isteyenlere
Öfkelerini kusuyorlar

Demokrasiden dem vuruluyor usanmadan
Adaletten söz ediliyor utanmadan
Hak isteyenlere
Adalet talep edenlere
Yollara düşenlere
Terörist yaftası vuruyorlar
Kendi gözlerinde ki çöpü görmeyenler
Başka gözlerde mertek arıyorlar

Ben bana düşeni yapacağım
Dökülen gözyaşlarına
Yapılan haksızlıklara
Mağdur olan kader mahkûmlarına
Şiirler yazacağım
Şiirlerle haykıracağım

Yazdığımız şiirlere
Munzur neşriyat diyebildiler
Masumları kapattıkları gibi
Masum düşünceleri
Zindanlara kapatabilirler
Kollara kelepçeler takılabilir
Vicdanları asla mahkûm edemezler
Edemediler

Fikirlere asla kelepçe takamazlar
Bunu öğrenemediler
Yürüyor milyonlar
Engelleyemezler
Engelleyemediler

Vaziyet çok vahim
Bildiğiniz gibi
Anlattıklar gibi değil vaziyet
Uyanına efendiler
Uyanın efendiler

Yusuf Değirmenci 2

Yusuf Değirmenci 3

1--vicdanlar Mahkummuş Hür Sanıyordum

Vicdanlar mahkûmmuş hür sanıyordum

Baktım olanlara dürüst gözüyle
Ölüm kabullenmiş merttin sözüyle
Ağlamakta yarışım gökyüzüyle
Gökyüzü ağlarken ben çağlıyorum

Göz ağlarken yüreğimden kan damlar
Derdimden daha az sahilde kumlar
Tek tek söndürüldü alevli mumlar
Bu mumlar sönerken ben yanıyorum

Affa uğrar iken suçlunun suçu
Benim tepkim oldu ölüm orucu
Kul hakkı yer iken güçlünün gücü
Haklılar yanarken ben ağlıyorum

Ben halkın sözcüsü ozanlardanım
Gerçeği haykıran yazanlardanım
Haksızlık gördükçe donuyor kanım
Korkalar sinerken ben kınıyorum

Konuşma sus diye baskılar geldi
Fikrini kendine sakla sen dendi
Yazdığım yazılar hep sansürlendi
Vicdanlar mahkûmmuş hür sanıyordum

Yusuf Değirmenci 3

1---yalnız Olmasaydım da Lime Lime Olsam Tek

YALNIZ OLMASAYDIM DA LİME LİME OLSAM TEK

Yalnız olmasaydım da lime,lime olsam tek
Yalnızlık korkusunu gelsen beraber örtsek
Halimi zevk ile seyretsen de darılmam
Hatırımı sormana inan muhtaç bu yürek

Ne haldeyim,gel de gör tüm umutlarım kırık
Umut dünyam kap kara, bir hayalim yok artık
Benim duçarlığıma atılır kahkahalar
Dökülmez bir damla yaş olmadı bir hıçkırık

Kapat aşk defterini, şayet sevemem dersen
Ben sensi seveceğim,beni sevme istersen
Dost olarak görüşüp,hep arkadaş kalalım
Sevdadan hiç bahsetmem, şayet sen istemezsen

Umutlarımı dirilt,gelip sil karanlığı
Kapım açık buyur gel, gider şu ayrılığı
Hiç değilse yanına bir insan geldi densin
Başkasından görmedim sen göster insanlığı

Yusuf Değirmenci 3

1---yalnızlık çevremde şahlandıkca şahlanıyor

YALNIZLI ÇEVREMDE ŞAHLANDIKÇA ŞAHLANIR

Döndüğümde okuldan eve
Bastığımda elektrik düğmesine
Loş bir ışık sarıyor odamı
Sağa baktım, aynada ben
Sola baktım, duvarda ben
 Görmedim faydasını aynada yansımamın
Nede, yararını gördüm duvardaki gölgemin
Yalnızlık odamı
        Uğultu kulaklarımı dolduruyor.
Tesellim
        Sigaram ve kitaplarım oluyor.
Aynadaki aksım yok oluyor
Duvardaki gölgem saklanıyor
Yalnızlık çevremde
Şahlandıkca şahlanıyor
Bu kap kara zifiri geceler de
İçim kanıyor

Aczimi görmeliydin benim
Bir ağırlık çöküyor üzerime
 Nereden geldiğini bilmediğim
Uyku doluyor gözlerime
Bir rüya alemine dalıyorum
Mutlu insanlar görüyorum zifiri gecede
Uyanıyorum
Güneş dayanmış duruyor perdede.

Yalnızlığı yenebilirdik eminim
Sen yanımda olsaydın
El ele verdiğimizde
Göz göze geldiğimizde

Yusuf Değirmenci 3

1---yapayalnızım evrende

Yapayalnızım evrende

Her akşam döndüğümde eve
Yalnızlık odamı
Uğultu kulaklarımı dolduruyor.
Özlemlerimle kavruluyorum
Kitaplarım dost
Sigaram tesellim oluyor
Yapayalnızım evimde

Duvara yansıyan gölgeme bakarak kahrediyorum
Boş odaya haykırarak çekiyorum perdeleri
Bir ses yankılansın istiyorum boşlukta
Bir ağırlık çöküyor üzerime
Nasıl ve nerden girdi bilemiyorum
Uyku doluyor gözlerime
Göz kapaklarımı açamıyorum
Yalnızlık bir kabus iken çevremde

Uykuda bir rüya görüyorum
Karabasanlar basıyor boğuluyorum
Karmakarışık bir aleme dalıyorum
Mutlu insanlar görüyorum uzaklarda
Mutluluklarına tanık oluyorum
Gecelerdeki yalnızlığımı unutuyorum
Uyanmak istemiyorum o anda
Hep uyumak istiyorum hep uyumak
Sabahta saatin çıngırağıyla uyanıyorum
Bakıyorum güne dayanmış duruyor perdede

Çekerek açıyorum perdeleri
Güneş davetsizce dalıyor içeri
Gözlerim caddeleri tarıyor
Kalabalıklar arasında bir tanıdık arıyor
Merhaba diyecek birisini bulamıyorum

Okul yolunda oluyor yedi yaşında bebeler
Sabah olsa da,
Güneş doğsa da
Benim sabahım olmuyor
Benim güneşim doğmuyor
Karanlık yalnızlığım aydınlanmıyor
Yapayalnızım evrende
Ocak 1969
emekli emniyet müdürü

Yusuf Değirmenci 3

1---yaşama Kızım

YAŞAMA KIZIM

Düşüncem yarınlara doğru uzayıp gider
Dün (çile) ydi, bugün dert,belki de yarın keder
Senide taştan taşa şayet vuracaksa kader
İnan istemiyorum, yaşama kızım

Çıkarcılar elinde erirsen sabun gibi
Menfaat değirmeninde öğünürsen un gibi
Ayaklara serilirsen sahildeki kum gibi
Var olmak bir kahırdır, yaşama kızım

Rezalet yakanda bir rozet olacaksa
Alın yazın kara,kara yazılacaksa
Alnına kara damgalar vurulacaksa
Buna sabredilmez, yaşama kızım

Bir arzuyu gideren ihtiyaç olacaksan
Değerini,şanını, paraya boğacaksan
O çirkef ellerde oyuncak kalacaksan
Ölümün daha yeğdir, yaşama kızım

Kuşları örnek al bir yuvan olsun
İçine analık gururu dolsun
Yüzümü kara çıkarma kız n(e) olursun
Dileğim gibi olmazsan, yaşama kızım

Belki sana hayatı tatlı gösterecekler
Bin türlü tatlı dille kalbine girecekler
Halbuki benliğini sağken öldürecekler
Manen ölü olursan, madden yaşama kızım

Rotanı kendin çiz yolu kendin seç
Sana yar olacak kulu kendin seç
Hayat denizinde Salı kendin seç
Seç,hataya düşersen, yaşama kızım
23-2-1973
Yusuf değirmenci emekli em.müdürü

Yusuf Değirmenci 3

1---yaşamak

YAŞAMAK
Yaşamak nefes alıp vermek değildir sadece
Yemek içmek değildir
Hayatla canhıraş mücadele etmektir

Zarf üstünde pullar misali
Damgalanmak ta var
Kırık gururu taşımak da
Bir ekmek uğruna hasret çekmek te var hayatta

Her çileye her kedere her baskıya rağmen
Varlığını kabullendirebilmektir yaşamak
Yaşamak toplumsal kurlara uymak
Hakkını arayabilmektir

Bürünmek te var kaderin reva gördüklerine
Efkâra sarılmak ta
Yaşamın cefasını çekerken
Dertlere gark olmak ta var
Mutlu olamamak ta
Öğretilmiş çaresizliğe boyun bükmek
Yaşamak değildir

Yaşamak
Dalgalara göğüs geren kaya gibi sert olmak
Yaz sıcağında kan ter içinde çalışmak
Emeğinin karşılık almamak
Aç gözlerin sömürüsüne karşı direnmektir

Yanmak yakınmak değildir yaşamak
Nafile yakınmak derman olamayacaklara
Yaşamak değildir
Zorluklara göğüs gerebilmektir
Yıkılmadan yılmadan savaş vermektir yaşamak

Ağlanmaz bir ömür akan çeşmeler misali
Deniz aşırı ayrılıklara girse de araya
Vapur düdükleriyle feryat etmek
Katlanmak yaşamın cefasına
İkbalin karanlığını yırtmaktır
Kader diye boyun eğmemektir

Yaşamak
Yılmadan yorulmadan
Hayat mücadelesi vermek
Ve
Bu mücadeleyi kazanmaktır.

Yusuf Değirmenci 3

1---yaşamak Nedir ki

YAŞAMAK NEDİR Kİ

Yaşamak nedir ki can neye yarar
Hayatta emelin var olmayınca
Yuva ne demektir,ev neye yarar
Evde güler yüzlü yar olmayınca.

Dünyaya gelinir sonra ölünür
Sevgi parça,parça olur bölünür
Eve hangi şevk ile dönülür
Ev içinde huzur var olmayınca

Evlilik insana bir mezar olur
Hayat ömür boyu ahu zar olur
İnsan yaşadıkça karamsar olur
İnsana şevk veren biri olmayınca.

Deniz dalgasız ev kavgasız olmaz
Aslında eş, evde eşe darılmaz
Hüsnüniyetli bir karara varılmaz
İyi kötü bir şey sorulmayınca.

İster elin olsun, istersen eşin
Felç olur hayatın, güçleşir işin
Çatlar,sabretsen de, o sabır taşın
İnsanda hüsnüniyet var olmayınca
Yusuf Ddeğirmenci emekli em müd

Yusuf Değirmenci 3

1---yıl Başı Düşüncesi

YILBAŞI DÜŞÜNCESİ

Bu akşam yılbaşı
Her evde,her yerde
Eğlenilecek
Zaman mefhumu
Hiç düşünülmeyecek
İnsanlar yeni yılı eğlenerek geçirirken
Yılın eskisi gidereken kahredecek
Yenisi nasıl gelirken umut verecek

Yarın
Bir yaş daha ihtiyarlayacak insanlar
Unutarak geçen yılın kederlerini acılarını
Bir ümitle girecekler yeni yıla
Silecekler karamsarlıklarını.

Yarın
Bir yıl daha yitirecekler yaşamlarından
Kaybolan yıllara ağlarken düşünürler
Geçen senelerin esersiz gidişi gibi
Öldürülecek gelecek yıllarda
Bir yıl daha esersiz kapanacak.
Eğlencelere dalınacak giden yılın ardından

Yarın
Geçen senelere bir sayfa daha eklenecek
Akın başlayacak zaman çalan eğlencelere
Gaflet içinde yeni yıl için kaldırılacak kadehler
Geçen yıllar küsecek insanlığa
Giden zaman geri gelmeyecek
Açılmayacak gaflet uykusundaki gözler
Zaman bütün anısızlığıyla yürüyecek
Geçen yıllar tembelliğe tükürecek
Bu duyarsız halimizle
Gelen yıllar geleceğe ne verecek
31-12-1969
yusuf değirmenci emekli em.müdürü

Yusuf Değirmenci 3

1---zaman Böyle Değil mi

ZAMAN BÖYLE DEĞİL Mİ

Düşünsen
Düşüncenin esiri olursun çaresiz
Ağlasan
Teselli edecek dost bulamazsın
Ümit etme
Güvendiğin dallar elinde kalır
Hele düşkün olduğun bir anlaşılsın.

Çeksen de izdiham yükünü ömür boyunca
Halinden şikayet etme, karına bile
Fertlerin kendini düşündüğü bu devirde
Yanmak
Yakınmak
Her şey nafile

Sen,seni düşün
Sen, sen olmak istiyorsan
Yakanda bir rozet ve bir etiketin olsun
Yaşa o zaman yaşamların boyunca
Kanunda
Kanun adamı da,sen olursun

Hileyle hurdayla da kapmalısın mevkiini
Kardeşin bile olsa
Tanımaz yoksa kimse seni
Sağırlar duyar
Dilsizler anlatır beyliğini
İşte o zaman
Kendine döndürebilirsin evreni
Belki de çoğuna tuhaf gelir sözlerim
Gerçeği söylemedim mi
Zaman böyle değil mi

Yusuf değirmenci emekli em.müdürü

Yusuf Değirmenci 3

27---atatürk Destanı

1

Bir yüce insanı anlatsam dedim
Kelimeler taştı doldu Atatürk
Çalıştı parmaklar yazdı kalemler
Sayfalarca kitap oldu Atatürk

Zekasını çocuk iken gösterdi
En doğruyu en güzeli isterdi
Sevgili hocası bir isim verdi
Ve kemal adını aldı Atatürk

Okudu, kahraman bir asker oldu
Beyin tezgahında ilmi dokudu
Haksızlık olan yerde yok idi
Haksızlığa karşı durdu Atatürk

Hırsızlarla tutulmuştu köşeler
Sürüyordu saraylarda neşeler
Yenilik isterken bazı paşalar
Gidip aynı safa girdi Atatürk

Birbirini takip etti hatalar
İstemedi yeniliği softalar
31 mart vakıasında haytalar
Baş kaldırmış geldi gördü Atatürk

Gerçi hala sürüyordu saltanat
Başarı Kazandı bir sürü zevat
Fakat padişahta hep aynı inat
Sabretti boynunu burdu Atatürk

Meşrutiyet zorla ilan edildi
Abdülhamit bundan memnun değildi
Sultan yeniliğe büyük engeldi
Durmadı hep uğraş verdi Atatürk

bin dokuz yüz on dörtlere gelindi
Dünya iki kutup oldu bölündü
Bir hiç için savaşıldı ölündü
Bundan da nasibin aldı Atatürk

Geri gelir diye bazı topraklar
Savaş yanlısıydı Enver paşalar
Birde savaşın diyordu Almanlar
Bu karara yanlış derdi Atatürk

Sonucu ne olur göremediler
Almanlar güçlüdür güçlü dediler
Atamın sözünü dinlemediler
Savaş meydanının kurt'u Atatürk

Ölüm yağıyordu dünya sathında

Savaşa girildi alman safında
Yedi cephe aşmış düşman sınırda
Düşmana darbeler vurdu Atatürk

Ne savaşlar yaptı Şam'da,yemen de
Dedeler öldüler hep cephelerde
Geçilmez kaleydi Çanakkale de
Burada imtihan verdi Atatürk

Çaresiz kalmıştı bur da düşmanlar
Sanki kanatlıydı erler subaylar
Dillere destandır Anafartalar
Savaşın kartalı mert'i Atatürk

2
Almanlar yenilmiş mütarekede
Yiğitler ölürken yedi cephede
Yenilgiyi kabul ettik yinede
Olmaz diye karşı durdu Atatürk

Mondros ta bırakıldı silahlar
Acımadı Osmanlıya ilahlar
Geride bir yığın ahlar ve vahlar
Üzülüp saçını yoldu Atatürk

Osmanlı çatısı çatırdıyordu
Padişah kör olmuş göremiyordu
Avrupa açıkça hasta diyordu
Bu fikri belinden kırdı Atatürk

Düşmanın eline geçmişti kozlar
Bu oyunda as olmuştu papazlar
Anlaşmada Türk'e düşmedi sözler
Gizlice bir karar verdi Atatürk

O korkak padişah Türk'ü savunmaz
Zaten aciz kalmış bir şey yapamaz
Türkler eli kolu bağlı kalamaz
Herkese bu fikri yaydı Atatürk

Padişah baskıyla gelmişti yola
Kulluğa razıydı bir başka kula
Yakışmazdı bu hal Türk ulusuna
Güvendi Samsun'a vardı Atatürk

Böyle geldi kara günler yurduma
Kelepçe vurdular şanlı orduma
Düştü halkım Atatürk'ün ardına
Yurdu sevgi ile sardı Atatürk

İbret almadılar dökülen kandan

Çok şey istediler Türk vatanından
Ölüm fermanları çıktı sultandan
Gerçeği ortaya serdi Atatürk

Mümkün müdür Türk'ün yurdu pay ola
Güveni sonsuzdu Anadolu'ya
'Ya istiklal ya ölümdü ''parola
Bu nidayla yurdu sardı Atatürk

3
Padişahın, aciz kaldığı anda
Milletin çaresiz olduğu anda
Düşmanın yurduma daldığı anda
Mucizeler gibi doğdu Atatürk

Doğuda ermeni devlet kuracak
Güney Fransız'a mesken olacak
İngilizler boğazlarda duracak
Olmaz cevabını verdi Atatürk

İzmir'i Yunan'a peşkeş çektiler
İtalyanlar mersine göz diktiler
Türk'e de Ankara yeter dediler
Yüreklerde yanan nardı Atatürk

Hiçe sayıp yerde yatan dedemi
Padişaha ede,ede sitemi
Dört yandan sarmıştı düşman ülkemi
Cesaretle göğüs gerdi Atatürk

Güzel yurdum bir mal gibi satıldı
Gür kaşları birden bire çatıldı
Bu karara hayır diye haykırdı
Dünyaya bir nota verdi Atatürk

Ölür de Türk esir olmak istemez
Düşmanından emir almak istemez
Yurdundan bir karış vermek istemez
Milletçe konuşan dildi Atatürk

4
Yıllarca savaşmış yorgundu,ordu
Sevdalıydı istiklale vurgundu
Sattı yurdu diye taht'a kırgındı
Nankör emelleri kırdı Atatürk

Kahpe düşman pay,pay etti yurdumu
Dağıttırdı elde kalan ordumu
Geldi diyorlardı Türklerin sonu
Bir ilke ortaya sürdü Atatürk

Bu millet hiç esir olamaz dedi
Bu uğurda olmaz bir uğraş verdi
Sömürülen milletlere gösterdi
Tüm dünyaya örnek oldu Atatürk

Biz Türkler her çağda hür kalacağız
Ya hür olacağız ya öleceğiz
Vatandan düşmanı gönderceğiz
Dedi ve sözünde durdu Atatürk

Biliyordu başarması zor idi
Ne bir silah nede asker var idi
Millet perişandı sultan kör idi
Milletine güçtü,ferdi Atatürk

bin dokuz yüz on dokuz Baharında
Kapkara bulutlar yurdun ufkunda
Şimdi Türk milleti vardı ardında
Savaşa gönüllü erdi Atatürk

19 Mayısta samsuna çıktı
Düşmanla yeniden savaşacaktı
Türk milleti yine hür olacaktı
Her şeyi ortaya serdi Atatürk

Ayrıldı bu umut ile Samsun'dan
Fikirler fışkırır oldu usundan
Düşman sürülmeli idi yurdundan
İstiklal yayını gerdi Atatürk

Amasya'dan yükseldi ilk nidası
Bu nida milletin kara sevdası
Esir doğurmazdı Türk'ü anası
Bir bilmece sanki sırdı Atatürk

Erzurum da topladı dadaşları
Sivas'ta dimdikti cesur başları
Gerçeğe dönüştürmek için düşleri
Bilge kişileri gördü Atatürk

Temsilciler toplanmıştı Sivas'ta
Bir milleti nasıl görürler hasta
Daha Ankara'ya varmadan posta
Ülkeye yayılan nurdu Atatürk

Koparmıştı İstanbul dan bağları
Ankara da yurtsever kafaları
Yıkılan gururu ezilen ar'ı
Kurtarma kararı aldı Atatürk

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Herkesi sarmıştı istiklal derdi
Kurtarmak gerekti bu cennet yurdu
Ankara da meclis toplanıverdi
Artık her gönülde yardi Atatürk

Şimdi buradan çıkıyordu kararlar
Geçersizdi Ankara da fermanlar
Kızıp öfkelenmiş buna düşmanlar
Çünkü çelik surlar ördü Atatürk

Yurdumuzda tek bir düşman kalamaz
''Türk asildir asla esir olamaz
Vatan bir bütündür parçalanamaz''
Fikrini ileri sürdü Atatürk

Düşman güç almıştı sevr parçasından
İstila başladı bunun ardından
Samsun dan, Sivas tan ve Erzurum dan
Ankara ya yağan kardı Atatürk

İlk kararlar oldu ilk anayasa
Herkes uymak zorunda bu esasa
İyiye,güzele,doğruya,hasa
Adım,adım gidiyordu Atatürk

Millet meclisinden çıkan kararlar
Atılacak yurdumuzdan düşmanlar
Gökten ölüm yağsa,çağlasa kanlar
Tarihte şahlanan erdi Atatürk

Sakarya da boğuşarak al kanla
İnönü de pençeleyip düşmanla
30 Ağustosta kopan volkanla
Hedefe akan bir lav dı Atatürk

Serpildi toprağa kollar gövdeler
Şaşırmıştı bu inanca ülkeler
İşte,özgürlüğe verilen değer
Yepyeni bir çığır,çağdı Atatürk

Şahit şahlanışa Dumlupınarlar
Sakarya kan aktı al aldı sular
Hiç yoktan yaratıp şanlı ordular
Düşmanın üstüne saldı Atatürk

Aktı seller gibi türkün askeri
Birer şimşek oldu her bir neferi
''Hedefiniz Akdeniz dir ileri''
En kesin komutu verdi Atatürk

6
Yepyeni bir tarih yepyeni çağdı

Ordu şimşek gibi her yana yağdı
Fethedilmez kale aşılmaz dağdı
Düşmana engeldi zordu Atatürk

Mermi omzunda Fatma bacımın
Tercümanı ciğerimde acımın
Sahibi, yenilmez iman gücünün
Başlı başına bir ordu Atatürk

Düşman her cephede yeniliyordu
Şahlanmıştı hasta denilen ordu
Tarih karşısında küçülüyordu
Durmadan büyüyen çığ dı Atatürk

Olmadı tarihte böyle bir dövüş
Kurşuna siperdi imanlı göğüs
Sultan,sarayında, telaşa düşmüş
Çelik gibi ağlar gerdi Atatürk

Tek başına durdu dünyaya karşı
Dedi varsın çalsın o ölüm marşı
30 Ağustosta sabaha karşı
Düşmanı kalbinden vurdu Atatürk

Kurtardı, namusu şerefi ar'ı
Savaş meydanında yıldırımları
Umut bulutundan yağan karları
Millete bembeyaz serdi Atatürk

Şan ile şöhretle yazdı destanlar
Umut dolu gelecekti yarınlar
İnsanlara hükmedemez insanlar
Düşmana mezarlar kazdı Atatürk

Bir güz mevsiminde 9 Eylül de
Zafer arkasında düşman önünde
Olmazları olur etti sonunda
Tarihi yeniden yazdı Atatürk

Kaçtı kahpe düşman çekildi geri
Yaktı intikamla köyü şehri
İzmir'e girmişti Türk'ün askeri
Düşmanı denizde sürdü Atatürk

7
Esir olmaktansa ölelim dedi
Ölüm pahasına zafer bizimdi
Gizli pazarlığı çirkin emeli
Düşmanın yüzüne vurdu Atatürk

Zaferi kazandık ölürcesine

Bağlı kaldık onun her ilkesine
Tarihe yeni ders verircesine
Her çıkmaza çare buldu Atatürk

Ordusuz kumandan olmak zor işti
Kazma, kürek, çapa, belle,savaştı
Tarihte en büyük engeli aştı
Siperden sipere düştü Atatürk

Batıda yunanı denize döktü
İngiliz sessizce çekilip gitti
Padişahta öz yurdunu terk etti
Haini vatandan sürdü Atatürk

Hatırı var idi yerde yatanın
Her karış toprağın,her damla kanın
Vatanını satan korkak sultanın
Nihayet defterini dürdü Atatürk

Çekilip gitmişti sömürü beyi
Zafer ile kurtarmıştı ülkeyi
Mondros'ta sürülen o lekeyi
Lozan da barışla sildi Atatürk

Silahsızdı amma inancı vardı
Esaret Türk için ar'dı vakardı
Atam bu gerçeği ortaya serdi
Kurtardı düşmandan yurdu Atatürk

Savaşı kazandık artık hür idik
Lozan da tanındık bizde var idik
Dimdikti başımız yüce dağ idik
Şöhreti,şerefti,şandı Atatürk

Kurumuştu yaşlı çınar Osmanlı
Düşman kudurmuştu,dişleri kanlı
Gururlu,inançlı ve de imanlı
Yepyeni bir devlet kurdu Atatürk

8
Değişse nesiller geçse asırlar
Et ile kemikten kurulur surlar
Şehit mezarıdır dağlar ovalar
Artık her gönülde vardı Atatürk

Genç bir devlet sahip küçük Asya ya
Türk çocuğu düşmeyecek tasaya
Koydu laikliği anayasaya
Şeriata darbe vurdu Atatürk

Dedi ebediyen var olmak gerek

Kültür savaşını kazanmak gerek
Artık uygarlıkta yer almak gerek
Öğün, çalış,güven derdi Atatürk

Sahipti milletim bir ulu başa
Saygılıydık Lozan da ki barışa
Kültür cephesinde yeni savaşa
Başlama emrini verdi Atatürk

Bu savaşı kazanmamız gerekti
Tek bir kalpti millet,tek bir yürekti
Şimdi bize yenilikler gerekti
Bir irfan ordusu kurdu Atatürk

Hür kalmak istersek çalışmalıyız
En çok cehaletle savaşmalıyız
Engel tanımadan hep aşmalıyız
Engelleri yıktı,kırdı Atatürk

Girmişti düzene eğitimimiz
Resmi dil olmuştu ana dilimiz
Latin harflerinden bir alfabemiz
Olsun diye yol gösterdi Atatürk

Okullardan kaldırıldı Arapça
Dilden temizlendi Acemce,Farsça
Medeni kanunu insanca hakça
Milletime uygun gördü Atatürk

Atatürk'tü benim baş öğretmenim
Harf devrimi ile kolay öğrenim
Dil devrimi ile öz Türkçe benim
Dilim dire karar verdi Atatürk

9
Ata'nın canını sıkanlar oldu
Elbet önüne set çekenler oldu
Yeniliğe karşı çıkanlar oldu
Yepyeni bir sistem kurdu Atatürk

Derde derman gösterip türbeleri
Batıl inançları kör fikirleri
Soymuşlar halkımı tekke şeyhleri
Hepsinin hesabını sordu Atatürk

Yer,yer ayaklandı şeyhler müritler
Kandırdı halkımı bu parazitler
Saldırdı atama çakallar itler
Gereken cevabı verdi Atatürk

Koz edip yalanı,küfür edenin

Şahsi çıkar için özür edenin
Tanrıyı kendine siper edenin
Niyetini açığa serdi Atatürk

Peş peşine gerçekleşti devrimler
Kadı'nın yerini aldı hakimler
Tek kadına eş olacak erkekler
Medeni kanunu buldu Atatürk

Peçeyi çarşafı takıp başına
Dört kadın da bir erkeğin peşine
Düşerdi de karışmazdı işine
Kadına özgürlük verdi Atatürk

Eğitim düzeldi fen ilerledi
Alfabe değişti herkes öğrendi
Atam gezilerde kendi ders verdi
Bize baş öğretmen kaldı Atatürk

Laiklik gelince şeriat gitti
Herkes kanun karşısında eşitti
İlk defa köylünün elini tuttu
Köylüyü efendi kıldı Atatürk

Köylü üretkendi tırnaklarıyla
Haşir neşir olmuş topraklarıyla
Devletin o günkü imkanlarıyla
Emeğin hakkını verdi Atatürk

Onu örnek aldı esir milletler
Gerildi sömürü önüne setler
Özgür lokmadaki tatlar lezzetler
Tadıldı da hep yüceldi Atatürk

Hürriyeti kazanmayı öğretti
Yüzyıllar boyunca bu sürecekti
Esir milletlere bir ışık tuttu
Sömürüye hançer saldı Atatürk

10
Karanlık günlerde güneşti aydı
Dünya diz çökerdi o yaşasaydı
Beklenmedik anda bir yıldız kaydı
10 Kasım sabahı soldu Atatürk

Bir vatan sükutta sustu bir millet
Sade atam değil hasta bir millet
10 Kasım sabahı yasta bir millet
Dediler ki artık öldü Atatürk

Türk’e yine olan oldu dediler
Türk milleti başsız kaldı dediler

Büyük önderleri öldü dediler
Ölmedi o, hala sağdı Atatürk

Evet canı sığmamıştı tenine
Dünya saygılıydı fikirlerine
Yaşıyordu, yaşayacaktı yine
Çünkü her gönülde vardı Atatürk

Kıyaslanmaz tarih büyükleriyle
Onu eş tutamam başka bitiyle
Yeni fikirleri devrimleriyle
Bir izim bir rejim sırdı Atatürk

Kelimeler yetmez cümleler çok az
Ata'm yazmak ile anlatılamaz
O,bir ölümsüzdür unutulamaz
Eserlerde anıt oldu Atatürk

Yurtta sulh,cihanda sulh tu özlemi
İnsanca ve hakça yaşam düzeni
Aydınlattı fikirleri evreni
Tarihi yeniden yazdı Atatürk

Ben bir Türk'üm odur bizim atamız
Anlatamam elbet çoktur hatamız
Normaldir Atayı anlatamamamız
Dünyaya efsane kaldı Atatürk

Şimdi rahat uyur anıt kabirde
Eğilsin dünyalar atam önünde
Atamın imzası var eserimde
Bende yaşar bende kaldı Atatürk

Mağdur'i der ey ulu Atatürküm
Yazamadım seni bu benim korkum
Şiirim,destanım,neşirim şarkım
Yetmiyor onurum oldu Atatürk

yusuf değirmenci emekli em. müdürü

Yusuf Değirmenci 3

2-a Gülüm

Aşk şerbetin içerek gönülden sevdim seni
Sevmeyerek hançerle vurma güzelim beni
Yıllar oldu, sakladın al yanakta buseni
Olur mu bu kalpsizlik, söyle bana a gülüm

Senin için başımı ateşlere atmışın
Dayanılmaz aşkını hep kalbimde tutmuşum
Manalı bakan gözden kanlı yaş akıtmışım
Ebedi akmasını ister misin a gülüm?

Kalpte temel bağlamış aşılmaz aşk sınırı
Daha çok gencim amma, sanki hayatım yarı
Ateşlendim, yanarım, seyrime dalsan bari
Boşaltsan denizleri sönmez artık a gülüm.

Kurduğum hayallerde bütün seni yaşattım
Hiç farkında olmadan bu çılgın aşka çattım
Gece rüyalarımda, dost göründün, aldattın
Kara günde dost olmak istemedin a gülüm.

Hiç aklımdan çıkmıyor,rüyamdaki gülüşün
Unutulur şey değil, hayalimde duruşun
Şu yaralı kalbime hançerleri vuruşun
İnsafsızlık değil mi anla bunu a gülüm.

Hayatın enginine dalıyordum rüyamda
Mesut bir gün yaşayıp coşuyordum bu anda
Bir cennet görüyordum, çevremde her yanımda
O cennetin hurisi yalnız sendin a gülüm

Bir motora binmiştik, giderken adalara
Candan önem vermiştik, eski hatıralara
Dünyalar versem azdır, o tatlı anılara
O tatlı günlerimi unutamam a gülüm.

Bitti tatlı anılar, uyandım,sona erdi
Aşk denen viranede, baykuşlar ötüverdi
Dermansız bir hastayım sebebi özlemindi
Aşkından hastalandım gidiyorum a gülüm.

Son yolcuyum göründe bakayım doya,doya
Son olarak dalayım senle derin uykuya
Eller sahip olmuşlar sendeki selvi boya
Muradına ermeyen aşık oldum a gülüm

emekli em. müdürü

Yusuf Değirmenci 3

2---ağla Bebek Ağla

Ana rahminde başladı yaşamın
Doğduğunda tanıdın hayatı
İlk nefes alışında başladı mücadelen
İlk arzuladığın bir sıcak sevgi
İlk aradığın memeydi annenin sinesinde
İlk işin ağlamak oldu
Ağla bebek ağla
Ağlamakta haklısın.

Büyüdüğünde,o sevgiyi bulamayacaksın
Anne sinesinde kalmayacaksın
Gök yüzü tanıklık edecek ızdıraplarına
İlk gördüğün yüzü hatırlamayacaksın
Ağlamaların,sızlanmalara dönüşecek
Annen olmayacak yanında
Uzaklardan seyredip üzülecek
Elinde değildi dünyaya gelişin
Gidişinde elinde olmayacak.

Bakabildiklerine değil
Görebildiklerine kızılacak
Ninniler söylendi uyuman için
Gündüzleri bakman önerilecek
Geceleri uyuman istenecek.

Gözlem,gözlem görürsen gerçekleri
Engellersen fesat,nankör emelleri
İki maşa sokulacak öfkenin ateşine
İnsan kılıklı maşalar takılacak peşine
Ne evine huzurlu gidebileceksin,nede işine
Hem çevrene ketumlaşacaksın,hem de eşine
Kuşku örümcekleri saracak beynini
Kuşkular kemirecek iradeni
İstemeyecekler
Gölgeleyecekler
Gerçekleri görmeni.

Yıkamazlarsa iradeni
Sindiremezlerse seni
Planlar yapılacak
Maşalara talimatlar yağacak
Pusular atılacak yollarına
Ölmeni isteyecekler,ölmeni

Doğuşun gibi ısrarlı ol
İlk nefes alışın gibi kararlı
İlk meme arayışın gibi çözünler ara
İlk hayat mücadelene başladığın gibi
Sarsılmaz iradeni çak duvara
İlk gün ağladığın gibi korkusuz
Anlat bildiklerini
Anlat gördüklerini

Anlat haykıra,haykıra

Dur denilebilmesi için dalkavuklara
Ders verilebilmesi için maşalara
Dizgin vurulması için ihtiraslara
Şorunlara çare ara
Önder ol,çoğunluklara
Dost ara, yandaş ara
Çoğunlukları yönlendir doğruluklara
Ara ki
Gelecek kavuşsun aydınlıklara
Aydınlık ufuklara.

Yusuf Değirmenci 3

2---ah Baba Ah

Ah baba ah
Sev ki, sevilesin derdin
Sevmeyi öğütlerdin
İnsanları sevmeyi öğretirdin.
Şimdi başka davranışlar görüyorum
üzülüyorum
Düşünüyorum

Neler,neler görüyorum hayatta
Sen bana bahsetmedin, karanlık çehrelerden
Anlatmadın ihtirasları
Hep toz pembe çizdin ufukları
İnsanlığı menfaatlere kurban edenlerden
Hiç söz etmemiştin
Bunlarla savaşmanın yollarını
Ve nasıl savaşılacağını öğretmemiştin
Sakın hayır deme bana
Tabi ki kızamam sana
Benim kızgınlığım aldatılmama
Kızıyorum,kızıyorum
kandırılmama.

Ah baba
Seni ne çok seviyorum
Sevdiğim kadarda sinirleniyorum
Neden,niçin diye sorma
Aldatılmışlığım gidiyor ağrıma
Diğer babalar ne öğretti oğullarına
Senin öğrettiklerini göremiyorum
Topluma giremiyorum
Aldatılıyorum kandırılıyorum
Taş basıyorum bağrıma
Ağrıma gidiyor ağrıma

emekli em. müdürü

Yusuf Değirmenci 3

2--al Oku Bu Şiir Sana Yazıldı

Anlatmak istedim kaygılarımı
Al oku bu şiir sana yazıldı
Sere serpe açtım duygularımı
.....Sana aşık olmak inan güzeldi
.....Al oku.bu şiir sana yazıldı

Bir demet sevgiyi toplayıp sundum
Semalarda uçtum, dallına kondum
Deryada balıktım, sana tutuldum
.....Yar gönlümde senin yerin hazırdı
.....Al oku.bu şiir sana yazıldı

Yüz yüze gelince, utandım, sustum
Seviyorum derken,sesimi kıstım
Sevgilim, sanma ki, ben sana küstüm
.....Seni sevdim derdim gamım azaldı
.....Al oku.bu şiir sana yazıldı

Girdabına düştüm döndürme beni
Ocağına atıp yandırma beni
Kül edip su döküp södürme beni
.....Sensiz baharım yok bahtım gazaldı
.....Al oku.bu şiir sana yazıldı

Sabrımın üstüne sabır ekledim
Yol boyunca, gelir diye bekledim
Hasretin ağır yük seni, özledim
.....Sensiz hayat yarım kalmış pazıldı
.....Al oku.bu şiir sana yazıldı

Elini sımsıcak tutmak istedim
Aşkı ben seninle tatmak istedim
Seni hayatıma katmak istedim
.....Yaşamaktan gönlüm şimdi haz aldı
.....Al oku.bu şiir sana yazıldı

Birazcık, umut ver biraz gül artık
Çok fazla bekledim, geri gel artık
Sevmesen de, sevdiğimi bil artık
.....Sana olan aşkım ebed ezedi
.....Al oku.bu şiir sana yazıldı

dost kalemlerden

şiirini okurken yüreğime hüzünler saplandı
ayrılığın hasret kamçısı özlemlerimi kanattı
seviyorum kelimeleri kaleminle sensizliğe aktı
resmini öpeyim dedim dudaklarım varmadı....mahmut çiçekdağı

Yusuf Değirmenci 3

2---allah Aşkına

Olanları duymaz yetkinin başı
Kim eğri görüdüyse,yapılan işi
Kim çıkar altından,kaldır bak taşı
-Diyenlerin neler gelir başına
-Bilenler haykırsın Allah aşkına.

Entrika toplumda açıyor yara
Ne kapılar açtı,şu kirli para
Kimler kurban oldu kimdedir sıra
-Diyenlerin neler gelir başına
-Bilenler haykırsın Allah aşkına.

Biat edin bize -tapın diyorlar
Yasada boşluk var,yapın diyorlar
Biat etmeyeni tekmeliyorlar
-Diyenlerin neler gelir başına
-Bilenler haykırsın Allah aşkına.

Neler yapar patronların parası
Niçin yoktur,doğruların arkası
Yetti gayrı makam mevki baskısı
-Diyenlerin neler gelir başına
-Bilenler haykırsın Allah aşkına.

Ne oldu, susmayı bilmeyenlere
Gururundan ödün vermeyenlere
Susma konuş dendiğinde dillere
-Diyenlerin neler gelir başına
-Bilenler haykırsın Allah aşkına.

Yusuf Değirmenci 3

2---anılar Olmasaydı

Geleceğim olamaz, geçmişimle yaşarım
Duvardan resmin alır, tekrar, geri asarım
Kitaplarımı açar,hep ismine rastlarım
Dünü unutmak kolay, anılar olmasaydı.

Esen rüzgarlar ile saçların dalgalanır
Nerde bir çiçek görsem, duygularım uyanır
Her ışık bir özlemdir, ta kapıma dayanır
Günü unutmak kolay,anılar olmasaydı.

Buluştuğumuz parkta, her şey yerli yerinde
Dönüyor dönme dolap, hep kendi ekseninde
Yapraklar seni söyler, her rüzgar estiğinde
Yani,unutmak kolay, anılar olmasaydı

Günde, belki bin defa, o semte uğruyorum
Kaldırım taşlarına, adını yazıyorum
Haber ver neredesin, sensiz yapamıyorum
Hani,unutmak kolay, anılar olmasaydı

Hep özlem duyuyorum, o gençlik yıllarına
Ya beni al yanına,ya geri dön yuvana
Sırılsıklam sarılıp, kaldım anılarıma
Seni unutmak kolay,anılar olmasaydı
Yusuf Değirmenci
emekli em.müdürü

Yusuf Değirmenci 3

2--atatürk'e Mektup

Vecizelerini ezberledik, amma anlayamadık
Benimsedik ilkelerini, ve lakin uyamadık

Hani, bu millet, çok Mustafa Kemal'ler çıkaracaktı
Hani, hakiki efendisi köylüler olacaktı

Köylü, hala köylü, abası yırtık,başı dertli
Köylü, yine yoksul,yine dertli, yine kasvetli

Traktörü bilmez ki, atsın kara sabanı
Bilse bile, alamaz,Anadolu insanı

Bir umudun peşinde, dost olur çilelere
Bir ekmeğin peşinde, akarlar şehirlere

Ter onun, emek onun, güç onun
Eser, refah, kazanç, başka insan oğlunun

Vatan, millet, sevgisinden daha önde menfaat
Dön de, kurtar bizi Atam, dön de, ülkünü anlat

Bir çıkar tutkusu ki, daha ağır basıyor
Başımızda bilinmez, sam rüzgarı esiyor

Sen ölmedin, yaşatıyor kalbinde millet seni
Gel de, yücelt kemal'im, gel de, yücelt eserini

Mal değil de, işçi ihraç ettik, dış ülkelere
Köle olmak yakışır mı, yakışır mı Türk lere

Dolandıran, çalan, çırpan, bu ülkeden kaçıyor
Bankalar da, hep onlara kasaları açıyor

Bir gün gelecek diye, bekliyor millet seni
Yüce Atam,gel kurtar, gel kurtar eserini

Gel de yücelt Kemal im gel yücelt eserini
Ezdirme, sefalete, yoksul köylülerini

Altmış beş milyon olduk, senin yerin dolmuyor
Türk'ün,Türk'ten başka dostu olmuyor

Dönüşün imkansızsa, gelmeyeceksen eğer
Geç kalmasın Atam, yerine birini gönder

Emekli Em. Müd.

Yusuf Değirmenci 3

2---ayırmasın hiç bir güç bizi ölümden başka

Hayatımın baharında, ne çiçek var, nede arı
Alanlar yok ki satayım, bu efkarı,ben şu zarı

Seni sordum,dağa,taşa,kurda,kuşa, görmemişler
Nehirler, çaylar, çeşmeler, bir yudum su vermemişler

Belde,belde sokak,sokak,kapı,kapı, arıyorum
Bir telefon,yada mektup,veya tebrik bekliyorum

Hata varsa, ikimizin, tek beni hatalı görme
Ne olursun çık ortaya,sen beni acze düşürme

Dün gece sahil yolunda, bir bayan geziniyordu
Arkasından baktım ona,tıpkı sana benziyordu

Usulca ona yanaştım,bir öksürdüm duysun diye
Öyle çok benziyordu ki, hep seslendim Aysun diye

Mahcuptum, özür diledim,birine benzettim, dedim
Ayrılıp gitmeden önce, ona,da senden bahsettim

Beni çok hoş karşılayıp, hafifçede gülümsedi
Anlatırsan derdinizi dertliyi dinlerim dedi

Kaptırmış idim kendimi, hoş sohbetin akışına
Kendimden hiç bahsetmedim,hep senden bahsettim ona

Zifiri gecelerde bir el uzanıp tutmaz elimden
Bir umut ver,bir ışık ol bir iz kalmışsa sevgimden

Bir mektup at,bir haber sal,bana seni aratma
Güneşim ol,yıldızım ol şu dünyamı karartma.

Tekrar el,ele vererek su içseydik çeşmelerden
Haz duyaydık,tat alaydık,aşktan ve sevişmelerden

Kaldırsaydık uzaklığı, yırtsaydık şu karanlığı
İnsanlara beraberce anlatsaydık, bağlılığı

Sadece benden kaçmışsın, yaşama küsmemişsin
Geçen gün nüfusa gittim,dünyadan göçmemişsin

İlk tanıştığımız gibi gel sarılalım, biz aşka
Ayırmasın hiç bir güç, bizi ölümden başka

Yusuf Değirmenci 2

Yusuf Değirmenci 3

2---aynalar

Desen,desen çizgi çizgi suratım,
Bana, gençliğimi verin aynalar.
Bakmayın hayata bir şeyler katın
.....Umudu diriltin serin aynalar
.....Yüreğimde yara derin aynalar

Gelmişim hayatın son evresine
Artık, bir titreme düştü sesime
Özlem duyar oldum ilk hevesime
.....Neler çektim neler sorun aynalar
.....Karşımda, gülümser durun aynalar.

Bunca yıl yaşadım, acı çekerek
Her şeye sabredip, boyun bükerek
Çektiğim acıya dayanmaz yürek
.....Yaralı yüreğim görün aynalar
.....Şu yarama merhem sürün aynalar

Ben nasıl yitirdim, o gençliğimi
Yıktım çatı,çatı hayallerimi
Almayın elimden heveslerimi
.....Yaşamın sırrına erin aynalar
.....Ya kırılın, yada, kırın aynalar.

Yusuf Değirmenci 3

2---beni bana hatırlatan manzara

Bir manzara gördü gözüm, beni bana hatırlatan
Çevresini diken sarmış, ortasında genç bir fidan
Bu yemyeşil tabiatın, suyundan ve toprağından
Bana düşeni almadım, der gibi bir hali vardı.

Derin, derin düşündüm,hep karıştırdım mazimi
Bir amaç için yaşadım,gösterdim sabrı azımı
Ben babamı hatırladım, dört oğlunu bir kızını
Köyde yoksul yaşamanın, zor gibi bir hali vardı.

Bu fidanın çevresini dikenler kapatmakta
Benimde etrafımda kötü niyet dolaşmakta
Bu maksatlı eller beni,bir oyuncak sanmakta
Gizlenen art niyetlerin sır gibi bir hali vardı
.
Dikenler o genç fidanın engeldir büyümesine
İçinde olduğum toplun sağırlaştılar sesime
Engel oldular sevgime ket vuruldu hevesime
İsyanıma bakan gözün, kör gibi bir hali vardı

Yusuf Değirmenci 3

2--beni sen yargıla kalemi sen kır

Ölen aşkımızın kabri gönlümde
Söz ver,gelir misin? günü birinde
Bir aşk tutsağıyım yargı önünde
Beni sen yargıla, kalemi sen kır.

Sevenlerden hesap soruluyorsa
Sevginin,sevmenin değeri yoksa
Çile çekmem reva görülüyorsa
Bırakma feleğe,belimi sen kır.

Gönül yarasıyım, kanar dururum
Mutsuzum, mutluluk arar dururum
Yürürüm yollarda, sorar dururum
Umut ülkesine yolumu sen kır.

Ulu Tanrım bile sevdama tanık
Kor düştü bağrıma, yüreğim yanık
Artık aşk uğruna, olmuşum sanık
Verme kelepçeye kolumu sen kır

sair Yusuf Değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

2---beni vicdanım rahat bırakmıyor

Varoşlarda ki, sefaleti görmemek için
Üzülmemek için, ezilenlere
Görmemek için, dönmüş suratlarını çilekeşlerin
Ve,bir deri bir kemik iskeletleri seyretmemek için
Kör olmak istiyor insan
Kör olmak güzeldir diyorum
Gözlerimi kapatıyorum
İnsancıl duygularım dürtüyor bedenimi
Geceleri uyuyamıyorum

Ermemek için ayırımın bilincine
Aç inleyişlerini duymamak için insanların
İşitmemek için feryatları,zarları
Anlamamak için intizarları
Izırap kusan çığlıkları işitmemek için
Sağır olmak istiyor insan
Sağır olmak.güzeldir diyorum
kulaklarımı tıkıyorum
Vicdanımın sesi patlatıyor kulaklarımı
Yarınlarını düşün diyor yarınlarını
Karanlıklara mı bırakacaksın diye haykırıyor
Karanlıklara mı bırakacaksın torunlarını

Çöp toplayanlara, acıyamamak için
Kuku alma duygusundan yoksun olmak istiyor
Koklamamak istiyor insan
Koklamamak istiyor.
Tıkadığımda burnumu
nefes bile alamıyorum
Hayatın değerini anlıyorum
Herşeye rağmen yaşamak
Ve savaşmak gerek, haykırıyorum

Paylaşmamak için acıları
Gülmemek, için ağlanacaklara
Duyarsız yaşamak için, yaşadığını bilmeden
Anlamamak için iyi ile kötüyü
Üzülmemek için kurtarılamayanlara
Duygusuz olmak istiyor insan
Duygusuz olmak,

Duygusuz olmak huzuru getirir sanıyorum
Duygusuzluğu deniyorum
İçim içime sığmıyor
Kendi kendimi yiyorum
Düşünceler tırmalıyor beynimi
Benliğimi kemiriyorum

İyiyi kötüden,
Haklıyı, haksızdan
Güzeli, çirkinden ayırt etmemek
Çare arayamamak için

Çareler aramamak için çaresizliğe
Deli olmak istiyor insan
Deli olmak.isitiyorum
çaresizlikler karşısında
Sinirleniyorumkendi kendime
Başımı taşlaara vuruyorum
Deliriyorum

Insan yoksun olmak insanlıktanistiyor her şeyden
Duyulardan,duygulardan
Düşünceden,
Mantıktan,
Yani her şeyden
Ve insan olmaktan yoksun olmak istiyor
İnsanlıktan çıkmak istiyor insan

Yaşamamak için enayice,aptalca
Gaflet beşiğinde uyutulmamak için
Manen ölmemek için bile bile
Maşa olmamak için ateşle oynayan ellere
Dokunma duyusundan yoksun olmak
Ve dokunmamak isitiyor insan

Böylesi güzeldir diye düşünüyorum bazen
Görmeyen gözlerin arkasında canlandırmak Dünya'yı
Gönlünce ayırtmak, iyi ile güzeli
Duyarsız kulakların ötesinde
Belki de benimsemek güzeldir kahkahaları
Dünya'dan zamandan bihaber
Bir Dünya yaratmak kendince
Yaşatmak, insanları dilediğince
Açmak, bütün iyimserliğini
Düşünebildiğince
Yeniden insanlığı biçimlendirmek
Şekil vermek,insalığa özlediğince

Kahretmemek için insanlığa
Can pazarlarında,can satmamak için
Hissiz olmak güzeldir diye düşünüyorum
Gücünün yetmediği yerde
Güzel şey duygusuz olmak diyorum
Beni vicdanım rahat bırakmıyor

gücünün yetmediği diye bir şey yok
Aklın var idrakın var diyor
Ve ekliyor
Gücüm yetmedi diye bir bahaneeye soğınma
Hele çık hak arama yoluna
Hak arayanlar seni bekliyor
Seni bekliyor diye sesleniyor
Vcdanım duyarsılığıma isyanda
Beni rahat bırakmıyor

Beni rahat bırakmıyor

Emekli emn. müd

Yusuf Değirmenci 3

2---benliğimi ararım

Artıyor günden güne, derdim, gamım, efkarım
Arşı deler feryadım,Tanrıya varır zarım
Ne oğlum,ne kızım,ne koynumda ki karım
Anlamıyorlar beni,ben kırılan vakarım.

Feryadımı, yakınlarım duymazdan gelir
Bilemedim, dünyada insan nasıl sevilir
Ve ya başka insanlara nasıl sevdirilir
Ağlasam göz yaşlarımı tutuyor arım.

Çaresizlik ayırtmış, ruhumla benliğimi
Kansere çevirmiş dert, etimi, kemiğimi
Kov gitsin bir tarafa, artık erkekliğimi
Kemiğimin içinde, iliğimi ararım

Bu derece bedbinim,bu derece çaresiz
Derler ya,dünyada, gönül yoktur yarasız
Her günüm dert çile keder, çaresizim çaresiz
Ben var mıyım, yok muyum,benliğime sorarım.

Etimi tırnağımdan,iliğimi kemiğimden
Yaşamı benliğimden,iyiliği gönlümden
Ayırdılar,ayırdılar beni umutlarımdan
Ben umut çatısını, acep nasıl kurarım.

Kalmadı artık şevkim,yitik oldu zevklerim
Yok kimseye zararım, ben,benliğimi yerim
Hayallerim bir savaş,bir yangındır düşlerim
Mantık çerçevesinde birleşmiyor kararım.

Eriyen kar gibiyim eririm günden güne
Gülerek geçmemişim,asla bu günden düne
Kader girdap misali,çevremde döne, döne
Tüm yaşama gücümü,yedi bitirdi benim.

Böylesi yaşamaya, kalmadı tahammülüm
Hazan eser bahçemde,gonca vermiyor gülüm
Çile katar katardır, yığın yığındır zulüm
Çekmiyor bunca yükü, bir canım,birde tenim.

Yusuf Değirmenci 3

2---bir dertten bir derde atılsın diye

Bir kuru yapraktım, basıp ezdiler
Kırık bir plaktım,birde çizdiler
Şu alın yazımı, kara yazdılar
Bir dertten, bir derde, atılsın diye

Düşüncemi, sonsuzluğa ittiler
Hayallerim vardı, viran ettiler
Hayatın elinde, kirman ettiler
Dönerek bir ipe sarılsın diye.

Yüzümü okşayan, bir el olmadı
Dünyada hiçbir şey, güzel olmadı
Sanırım insanda, sevgi kalmadı
Asla sormadılar, nasılsın diye.

Kuru bir ağaçtım, kesip yıktılar
Elden ele gezdirdiler sattılar
Sonunda doğrayıp, odun yaptılar
Ateşler içinde yakılsın diye

Yusuf Değirmenci 3

2---bir hak değil mi

Kim bize ne yaptı,bedbahtlık niye
Nefes alıyor isek,gülmek bir hak değil' mi
Çepeçevre sarmış,keder her yanı
Hayat boyu,neşeli olmak, bir hak değil' mi.

Kim ne yaparsa yapsın,görmeden geç diyorlar
Dilini tut,konuşma,konuşmak suç diyorlar
Dünyanın gidişi bu,haklıdır güç diyorlar
Böyle yaşamaktansa,ölmek bir hak değil mi.

Kimi fidan diker,kimi meyveyi yermiş
Kimi hayata doyar,kimi kahır çekermiş
Cemiyet denen kavram,bana da hisse vermiş
Hisseme düşenleri,bölmek bir hak değil mi.

İnsanı hayvan gibi, alıp satanlar varken
Kalleşçe çelmelerle, takla atanlar varken
Gözlerin nemli diye, hatırlatanlar varken
Yıllar yılı ağlarım,silmek bir hak değil mi.

İsterdim ki,insanlar değer versin insana
Kime sorsam, kusurlu sensin,diyorlar bana
Pazarlıklar gizlenir, kapıların ardına
Orda neler oluyor,bilmek bir hak değil mi.

Yapılan yolsuzluğu,düzelteceğiz derken
O maskeli yüzleri,öğreneceğiz derken
Herkese hak almayı öğreteceğiz derken
Gerçekleri söylemek,bilmek bir hak değil mi.

İşe adam alınmaz,adama iş verilir
Sen huzur istiyorsan,dalkavukluk istenir
Sırrıymış başarının,bel büküp eğil denir
Bu yaşamda, onurlu kalmak, bir hak değil mi.

Yusuf Değirmenci 3

2---bir ışık söküp atsa karamsarlığımı

Bir ışık söküp atsa karamsarlığı mı
Bir şefkat hatırlatsa insanlığımı
Bir demet sevgi sunsa,insanlar insanlara
Sancılı yarınların merhemi olsa sevi
Güzele ulaşmak olsa ihtirasın amacı
Vicdanın tartısında dengelense kefeler
İşte o zaman
Söz edebilirim insanlıktan,insan olmaktan
Gururlanarak,övünerek.

Bir sağlam bilinç ile frenlense arzular
Omuzlarda severek taşınsa sorumluluk
Herkes kendine düşeni eksiksiz yapsa
Yasalara,yasakları koymaya gerek olmasa
Beşikten mezara,onurlu kalında
Ne lüzum var mahkemelere
Zabıtaya ne gerek.

Mutluluğu bir anda siliverir göz yaşları
Sevgiyi ortadan kaldırıverir bir çirkin söz
Bir ömür ızdırap kusturur bir yanlış hareket
Hepsinin sebebidir bir anlık sinir
Bir anlık öfke
Ve
Sonunda faydasız pişmanlık
Hayatın cilvesi denen şey
Bu olsa gerek.

Yusuf Değirmenci 3

2---bir öğretmene

Bir öğretmen incitmişim görevim nedeniyle
Görevim bitince gel döv,tokatla be hocam.
İnsanlık sayfasında bir satır olamazsam
Okuma o sayfayı,sil çiz,katla be hocam.

Kırmışsam gururunu,incitmişsem ben seni
Kırgınsan,öfkeliysen, affedemezsen beni
Eğer yenemez isen, bana olan öfkeni
Bir kağıt parçası say,kır,bük,katla be hocam.

Hatasız kul olmuyor,okulda okunmuyor
Hatasız yaşamayı, hocalar anlatmıyor
Bir musibet görmezsek,nasihatler tutmuyor
Karartıp şu dünyamı, beni yıkma be hocam.

Ne yalvarmak giderir, ne yakarmak acıyı
Affetsen de sökemem içimde ki sancıyı
Hancı yolcuyu suçlar, yolcular da hancıyı
Beni sen,bu hallere ne olur sokma be hocam.

Bin kez özür dilerim, bir kez af olmam için
İstersen suyumu kes,sararıp solmam için
Kapına kul olurum, himmetin görmek için
Al dizinin dibine,al,öğütle be hocam.

Yarınlarda, yerimizi alacak nesilleri
Yetiştiren ellerdir, öğretmenin elleri
Minicik kardeşlere,örnek diye bizleri
Gösterip gerçekleri, rüsvar etme be hocam.

Ne kadar dikkat etsen,yine hata oluyor
Hata da kasıt yoksa,yapan da kahroluyor
Tecrübe de,hatasız asla kazanılmıyor
Sinirlen,kız, sakın ha, nefret etme be hocam.
yıl 1982
emekli emn. müd

Yusuf Değirmenci 3

2---bir umut bitmek tükenmek bilmeyen

Bir umut, bitmek tükenmek bilmeyen
Bir ateştir, alev,alev içimde yanan
Soğuk,soğuk,ılık,ılık esen rüzgardır
Buram,buran, kıvrım,kıvrım dumandır
Ruhumda tüten.

Umudum coştukça coşuyor
Yercesine,bitirircesine.
Her yanımı ateşim sarıyor
Sakın geç kalmam
Gecikme dercesine.
Hür ve özgür rüzgarım esiyor
Estikçe de güçleniyor
Delicesine,
Mertçesine.

Umut bende filizlendi
Ateş bende yandı
Bende esti rüzgar
Benim ile bitmeyecek
Oğlumda yanmaya devam edecek
Dumanım tütebildiğince tütecek
Bende esen özgür rüzgarım
Torunlarım da esecek
.....Delicesine
.....Mertçesine
.....Yiğitçesine
Tutkular özgür olacak
Fikirler özgür kalacak
Tarihler boyu özgürce yaşanacak
Bende filiz veren özgürlük fikrini yaşatmak için
Yaktığım özgürlük ateşi sönmeyecek
Esecek hürriyetin sembolü rüzgarlar
Esecek torunumun torununda.

Bitmeyecek bende başlayan kavga
Tarihlere ilke,ilke yazılacak
Yok edilecek yoksulluk
tarafsız olanlar değil
Çileler çekintiler olacak bertaraf
Sevgi gülleri açacak matemli gönüller de
Gerçekleşecek bu tutku,
Güllük gülistanlık olacak her taraf.

Yusuf Değirmenci 3

2---bize hizmet edecektiniz hani

Yöremize gelip,elimi tuttun
Seçim zamanında, hoş sohbet ettin
Seçildin, selamsız,sabahsız gittin
Bize hizmet edilecekti. Hani?

Bizler dert küpüydük, gülün dediniz
Kapımız açıktır,gelin dediniz
Eğriyi, doğruyu, bilin dediniz
Hep gerçekler söylenecekti, hani?

Artık olanlara ederiz kahır
Feryatlara karşı olundu sağır
Sabrede,sabrede tükendi sabır
Her problem çözülecekti, hani?

Köyümüze su,yol,okul gelmedi
Sizlerden, bizlere hayır kalmadı
Evimizde elektrik olmadı
Refah hemen hissedilecekti, hani?

Kimsenin kimseye yok imiş hayrı
Herkes hasret kaldı,dirliğe gayrı
Bölünerek olmaz, birliğe çağrı
Bir eşitlik getirilecekti, hani?

Terazi dengesiz,kılıç kesmiyor
Varlığı olana,hayat küsmüyor
Hukuk haksız olanları asmıyor
Adalet hep görülecekti, hani?

Bu şartlarda, huzur olabilir mi
İnsan, neşesini bulabilir mi
Haklılar,hakkını alabilir mi
Edene, hak, verilecekti, hani?

Yusuf Değirmenci 3

2---bu vatan kimsenin tarlası değil

Demokrasi gerçekleşsin arkadaş
Rayına girmeli bu yavaş,yavaş
Verildi,verilir, bu yolda savaş
Bu vatan,kimsenin tarlası değil.

Savaşırım,yoksul,duçar halimle
Sevileyim,dikenimle,gülümle
Yıldırmak kabil mi baskı,zulümle
Tutkular, bir gençlik sevdası değil.

Neyi umut ettik,neleri bulduk
Kapılara kul değil bu çoğunluk
Vaz geçilmez bir tutkudur, özgürlük
Bu, bir otomobil markası değil.

İstediğim, her insanın hakkıdır
Sözlerin ardında niyet saklıdır
Sıvazlanan, hep zenginin sırtıdır
Nedense, garibin arkası değil.

Atmalıyız, ruhlardaki kasveti
Sökmeliyiz,engel olan bu seti
Görmezden gelinmez,halkın kudreti
O,temel reisin tayfası değil.

Nasıl hükmedermiş, insan,insana
Bu tutumlar, çok ters geliyor bana
Neden gülerler ki,düşkün olana
O, bir kara deniz fıkrası değil.

Yusuf Değirmenci 3

2---bürokrasi bitmedi

Büyük sorun bürokrasi bitmedi
Boşa dil dökmüşüm, dinler diyerek
Yıllar geçti, koca ömür yetmedi
Umutla bekledim, anlar diyerek.

El öpmeyi, bel bükmeyi, yapamam
Bir insana, Tanrı gibi tapamam
Çıkar için, başkasını satamam
Bir gün aydınlanır, bunlar diyerek.

Ömrümce savaştım ve yenik düştüm
Doğru yolu seçenlerle öpüştüm
Kırık gurur ile, kırk sene koştum
Belki, kalkar benden zanlar diyerek

Feryat ettim bangır,bangır bağırdım
Kimi görsem, doğruluğa çağırdım
Sağıra duyurdum,körü uyardım
Zehir saçan yılanlar var diyerek.

O yılan ki, ihtiraslı insandır
Her insanın, ayrı gidişi vardır
Bu nedenle insan kördür, sağırdır
Boşa sarılmışım, canlar diyerek.

Ben kulluk edemem, Tanrı kuluna
Engeller dikildi,durdu yoluma
Beni anlamayan, güldü halime
Divane, boş yere, inler diyerek.

Yusuf Değirmenci 3

2---can aldırıp can sattıran nerede

Adlin terazisi, tartıyor amma
Kefelere hile katan, nerede?
Aç gözlü vampirler susamış kana
Can aldırıp,can sattıran, nerede?

İdam hükmü verir,yasal maddeler
Hep huzurda durur suç işleyenler
Hani maşaları kullanan eller
Onları ateşe sokan, nerede?

Yerlere yıkılır,cansız bedenler
Vatan millet deyip dava güdenler
Aydınlık ufuklar vaat edenler
Sonra hayalleri yıkan, nerede?

Vurup kırdırırlar bir taşı,taşa
Memlekette, başladı bir kargaşa
Koltuk hırsı sokmuş bizi savaşa
O lüks koltukları kapan, nerede

emekli em. müd

Yusuf Değirmenci 3

2---demokrasi özlüyoruz

Gayrı bıktık haksızlıktan,demokrasiyi özleriz
Gecikti nerede kaldı,gelecek diye gözleriz

Yıllar boyu beklerim, gün olur da gelir diye
Beklenmesin bu tutku, benden eksilir diye

Her gün bir mektup yazdım, biriler bulur diye
Postaladım her birini, her il, ilçeye ve köye

Hepsi bir bir geri geldi, böyle birisi yok diye
Ben hep özleminiçektim, çekeceğim ölesiye

Hiç kesmedim umudumu,kesmek istemiyorum
İnsanım ben insanlığa, küsmek istemiyorum

Tap tazecik bir fidandır, o benim gönül tarlamda,
Boy atacak umutluyum, bu vatanın toprağında

Konuşur, suskun çoğunluk,gür çıkınca bir gün sesi
O zaman, gelir ülkeme gerçek olan demokrasi

Çözülmez sorunlar bizi,boş yere meşgul etmese
Sorunların cevapların, millet hep birlikte verse

Milletime davetim var,çağırıyorum h herkesi
Meydanları doldurmalı, haksızlıkların öfkesi

Tüm sorunlar geldiğinde,, bakıpta geçmemeliyiz
Hiç kimseyi zorluklardan,yılgın görmemeliyiz

İhtiraslar durdurulur, boyun eğenler olmazsa
Her şey şeffaf olacaktır,gizli saklılar kalmazsa

Yüce adalet divanı, herkes için kurulacak
Sorumlu olan kim varsa,sebebleri sorulacak

Bütün yüzüler gülecektir,bahtlar kara olmayacak
Kötülük kimin eseri, gidecek onu vuracak

Umutları sarartanlar, olmasınlar aramızda
Sosyal bir devlet olacak,her fırsatta,yanımızda

Gecenin karanlığını, üstümüzden sileceğiz
Mutluluğun güneşinde yatıp güneşleneceğiz

Buzul deryasına dönen, halleri eritiriz biz
Umudun fidanlarını,sevgiyle yeşertiriz biz

Nankör emelleri yıkar,geleceğe ilerleriz
Ölüm olsada sonuda,, biz bu savaşıveririz

Suskun diller konuşmalı, demokrasi istenmeli

Bu fikir millet içinde, boy atmalı yeşermeli

Eşitlik isteyenlerin, gür çıkmalıdır gür sesi
Getirilmeli ülkeme,hep özlenen demokrasi

Yusuf Değirmenci 3

2---demokrasiyi arıyorum

Demokrasi eşitlikse
İnsanca yaşamaksa
Adaletli olmaksa
Adalet dağıtmaksa
Hür yaşamaksa
Eşit olmaksa demokrasi
Ben ülkemde, demokrasiyi arıyorum.

Demokrasi insana saygı ise eğer
Gözetmekse, hakkı, hukuku
Sahsın,sahsa tahakkümü yoksa demokraside
Kabul etmiyorsa sınıf üstünlüğünü
Sözünü değil,özünü arıyorum
Hani nerde,nerde hani
Demokrasiyi soruyorum.

İş bilenin,kılıç kuşananınsa demokrasi
Yasaları, güçlüleri koruyorsa
Paralılar, parlamenter oluyorsa
Yoksullar, kapılarda boynu bükük kalıyorsa
Çığlıklara,kulaklar tıkalıysa
Gemisini yüzdürene kaptan deniyorsa
Ben böyle bir düzene
Demokrasi demeye utanıyorum

Yalanlar söyleniyorsa meydanlarda
Entrikalar çevriliyorsa bir yanda
Yığınlar A,yı B, yı bilmiyorsa diğer yanda
Doğrular engelleniyorsa
Namussuzlar, pervazsızca namus naraları atıyorsa
Yapanın yaptığı, yanına kalıyorsa
İlkeler çiğneniyorsa
Yığın,yığın, kitle,kitle isyanlarda
Demokrasi arıyorum.

Fikirler körleniyorsa
Bilekler kelepçeleniyorsa
Düşünce özgürlüğü, tehlike görünüyorsa
Ve ekranlarda pervazsızca huzur haykırılıyorsa
Buna birileri demokrasi diyebiliyorsa
Yaptıklarından utanmıyorsa
Bunları yok edebilecek
İnsanlığa huzur verecek
Geleceğe güven getirecek
Bir düzen özlüyorum.

Hak,hukuk, huzur,ve güven dolu
Yolumuz Ata'nın yolu olacak
Gerçek demokrasi kurulacak
Dolapların döndürülmediği
Gençlerin öldürülmediği
Düşüncelerin filizlendiği

İnsana değer veren bir düzen arıyorum
Ata'nın izinde yürüyorum.

emekli emn. müd

Yusuf Değirmenci 3

2---dilekçe

Sorumlu gördüm kendimi,bunun için bu dilekçe
Bir öğrencime rastladım,kolların da kelepçe

Yıkıldım, sükutu hayala uğradım kahrımdan
Kendimi sorumlu tuttum, kendi hatıralarımdan

Beyaz yaka,siyah önlükle ayrılmıştı, yuvasından
Sevdi, ayırmadı bizi, anasından,babasından

Öğrenmeye gelmişti o,öğretmekti görevim
Layık olamamışım sevgisine öğrencilerimin

Suçu neydi, günahı ne? Bu biçare çocuğun
Duydum o anda ezikliğini bende ki suçluluğun

Meğer verememişim, insanlığı sevmeyi
Öğretememişim ona, gerçekleri görmeyi

İyiyi kötüden,güzeli çirkinden ayırmasını
Belli öğretememişim ben, insan olmasını

Suç tezgahlarını gösterememişim hiç
Şimdi anladım amma,çok geç kalmışım,çok geç

Ona, hep ben öğrettim, geometri,cebir'i
Cebre karşı,savunmadan habersizdir her biri

Söz etmedik onlara, kurulu tuzaklardan
Belki hissettik amma, dolandık uzaklardan

Gelecek felaketi, görsek de, göstermedik
İstedi öğrenciler, amma bizler vermedik

Çizmedik tahtalara,dalkavuk portesini
Kulaklara çekmedik,dolapların sesini

Bunları anlatmaya, göstermedik cesaret
Sığınağımız oldu, uydurma bir mazeret

Entrika masasının, şeklini bilmez onlar
Bu yüzdendir, ateşten kaçmayı sevmez onlar

İstesek, hükmederdik,göğe,toprağa,suya
Hangi sebepten,neden daldık, derin uykuya

Suçlu diye bakmayın, bu zavallı çocuğa
Yönlendiren,iten kim, onu bu bataklığa

Aslında, o, masumdur, siz suçuna bakmayın
Yerine bizi alın, onu tutsak yapmayın

İşte anlatıyorum, ben size gerçekleri

Bize takın onları, çözün genç bilekleri

Sıkmak isterse eğer, bir kolu kelepçeler
Ona, kol uzatmaya, hazırdır öğretmenler

Bu feryat,bu itiraf, öğretmenler adına
Tekrar sesleniyorum, öğrenci efradına

Bizim hatalarımızı, siz görün, siz yok edin
Utandırmayın bizi,hatamızı yok edin

Can verin doğruluğa,boyun bükün güzele
Set çekin kötülüğe,göğüs gerin çirkine

Siper olsun göğsünüz güzeli korumaya
Kenetlensin eliniz, insanca yaşamaya

Sizi kullananlara, bir iyice ders verin
Kötülüğe davete, sırtınızı çevirin

Kötülüğün üstüne, cesurca yapın akın
Bulunuz kaynağını, gözesini kapatın

Bunları yapmayıp da,düşerseniz ellere
Yem olur gidersiniz, derin üzüntülere

Mevkisini siper edip, saldıranlar olacak
Sizi görevinizden, aldıranlar olacak

Hatır için haksızlık, gelirse başınıza
Devam edin yılmadan, hak savaşınıza

Olacak dediklerim,bundan öncede oldu
Bir çok haksızı mevki, tertemiz haklı kıldı

İnsanlık böyle çöktü, böyle yıkıldı iman
Sürünmekten kurtulup, zirveye çıktı yılan

Hatamın cezasını, ben çekmeye razıyım
Dedim ki! şu yılana, son bir mezar kazayım

Bir insanlık oluşsun, alnı pak gönlü temiz
Biz, fedaya hazırız her şeyi, isterseniz

Yerleşin gönüllere, destan olun dillere
Emaneti tertemiz, gelecek nesillere

Veriniz, matemi yok ederek, veriniz
Veriniz ki! övünç duysun öğretmenleriniz

Yusuf değirmenci
emekli em. müdürü

Yusuf Değirmenci 3

2---dinle be meyhaneci

Esirgedi felek benden, yaşamlarımda her şeyi
Çok gördü felek bana,sevgiyi ve neşeyi

Bir ben varım bu yolda, yalnızlığım yoldaşım
Kurtulmadı,çileden,dertten,kederden, başım

Kırılmış umutları, taşıyan bir yolcuyum
Oynamam üç maymunu,değişemem,ben buyum

Bana güven duyanlar hüsrana uğradılar
Bu çaresizliğime hep matem bağladır

Düştüğümü görenler yanımdan ayrıldılar
Sanmayın ki, göz yaşı döktüler ağladılar

Kolum vardı,kanadım vardı, uçabilirdim
Dert taşım vardı benim,derdim açabilirdim

Bir ağaç gibi yeşil,hem de süslüydü yuvam
Onların desteğiyle sürdürülürdü davam

Kaybettim birer bire eşi dostu yereni
Hiç görmedim hayatta bir sevgi göstereni

Esti dertli başımda durmadan sam rüzgarı
Dağıttılar çevremden yarenleri,dostları

Benziyorum şimdi ben kuru yapraksız dala
Aradığım teselli kadehlerde var mı ola

Teselliyi bulurum diye içmeye geldim
Derdimi anlatmaya serden geçmeye geldim

sanki çağlayan dere,durmaz akar yaşlarım
Şimdi, hakir görüyor beni eski dostlarım

Hiç sormayın halimi, ben bir bahtı karayım
Sızım, sızım sızlayan,iflah olmaz yarayım

görseniz o yaradan sızan pişmanlıkları
Hiç bitmedi toplumun bana düşmanlıkları

Bunca çileye rağmen yaşama doyamadım
Benim bir tek suçum var zamana uyamadım

Dürüstlük erdem diye doğruları söyledim
Taktir görürüm diye boşa gönül eyledim

Çalmadım kandırmadım, olmadım bir tefeci
Ne olur sırdaşım ol, dinle be meyhaneci

Yusuf Değirmenci 3

2---dünya da hiç bir şey doğru değil ki

Neden doğrulukta ısrar edersin
Dünyada, hiçbir şey doğru değil ki.
Sanırsın ki, doğru yola gidersin
Gittiğin o yollar, doğru değil ki.

Sana örnek, şu siyaset sahnesi
Eğri,eğri düşer, yağmur tanesi
Yıllarca ayakta eyfel kulesi
Sallandır şakülü,doğru değil ki.

Gez,gör,adım,adım, öğren fezayı
Al mercek altına,tek,tek uzayı
Bulamazsın, bir tek doğru yüzeyi
Ekvator çizgisi,doğru değil ki

Ağaç dipte kalın,uçta incedir
Eğri doğrulardan, daha öndedir
Gösterecek büyük örnek sendedir
Organların bile doğru değil ki.

Dilde kemik yok ki,demesin yalan
Karakterin, sana hep doğru olan
Kıvrıla,kıvrıla yol alır yılan
Bıraktığı izler, doğru değil ki.

Yusuf Değirmenci 3

2---eşim İsmi Naz'a

Yıllar geçti amma, daha dün gibi
Ellerini ilk tuttuğum an gibi
Balayına çıktığımız gün gibi
-Bakışımdan, umut eksik olmasın
-O tatlı tebessüm, yüzünde kalsın.

Seni mutlu görmek arzum, inan ki
İlk aşka, ilk adım attığın an ki
Beni acemice öptüğün gün ki
-Işıltı, gözünden eksik olmasın
-O tatlı tebessüm, yüzünde kalsın.

Yıllar, su misali akıp gitse de
Eski dostlar kerhen bakıp gitse de
Kader bizi perişan etse de
-Gözlerinden hüzünlü yaş akmasın
-O tatlı tebessüm, yüzünde kalsın.

Eski anıları tekrar özlersen
Karartma bahtını güldür istersen
At kederi, Allah'ını seversen
-Bırak işler olurunda olmasın
-O tatlı tebessüm, yüzünde kalsın.

Fırsat bulduğun da, git,eğlen de gel
Sorunlar, sevince olmasın engel
Bir haber göndersen, desen ki, dön, gel
-Gelirim, gözlerin yolda kalmasın
-O tatlı tebessüm, yüzünde kalsın.

Sevdiğimi düşün, sevgini düşün
Gelinlik giydiğin, ilk günü düşün
Hayatı, bir seni, bir beni düşün
-Artık aramızda sorun kalmasın
-O tatlı tebessüm, yüzünde kalsın

Yusufn değirmenci
emekli emniyet müdürü

Yusuf Değirmenci 3

2---gafil

Marifet değildir, yaşayıp ölmek
Marifet düşünüp, doğruyu bulmak
Tektir aklın yolu,mantıklı olmak
Mantıktan başka yol,yok değil gafil.

Doğruyu bırakıp,eğriye sapıp
Hayattan, şer ile hisseler kapıp
Doğum ölüm arası yolculuk yapıp
Kazançların sana mal değil gafil

Kötü sözle, hatır, gönül yıkarsın
Ortalığa, nifakları ekersin
Çaresizden yardımları kesersin
Yaptığın insanca hal değil gafil

dost kalemlerden

Gün gelir sende nadim olursun
Hak ettiğin hali bir bir görürsün
Dilerim bağıra bağıra ölürsün
Sunduğun bir lokma bal değil gafil....Hasan Öz

Yusuf Değirmenci 3

2---geleceğe yönelik bir hesap yapmadık ki

Ayrılıktan yakınıp, dön gel geri, diyorsun
Senin ile ikimiz, el, ele tutmadık ki.
Göz göze bakışarak, duygu estiriyorsun
Geleceğe yönelik, bir hesap yapmadık ki.

Seni isteyenler var, neden ret ediyorsun
Bir gün olur diyorsun,umutla bekliyorsun
Adımı sayıklayıp,dönecek diyormuşsun
Buluşuruz diyerek, bir tarih atmadık ki.

İki eski arkadaş biz iki dost kalalım
Karşılıksız sevdanı biz maziye salalım
Ben eşimle mutluyum sana bir yar bulalım
Dostluğumuz sürerken aşkı hiç katmadık ki

Sevdim seni diyorsun,beni düşünmüyorsun
Tutsaksın duygulara, gerçeği görmüyorsun
Sevgi karşılık ister, bunu bilmiyor musun
Seninle hayal kurup uykuya yatmadık ki

Yusuf Değirmenci Emekli em. müd.

Yusuf Değirmenci 3

2---gençliğe sesleniş

Kor düşmüş yüreğime, yanıyor, yanıyorum
Duyup gördüklerime,artık dayanmıyorum

Ulu önder Atatürk, gençliğe hitap etti
Birinci vazifeyi, ilk cümlede belirtti.

Nutkunu okuyupda. ibret almanız gerek
Bu idealler ile, çarpmalı her bir yürek

Her aile bu vatana şehit verdi, vermekte
Bile bile koç yiğitler ölmek için gitmekte

Sakarya da yatıyor, babamın öz kardeşi
çıkar her aileden soruştur bir kaç kişi

Bu toprak asırlardır kan ile sulanmıştır
Bu topraklar uğruna, nice canlar yanmıştır

Bu topraklar uğruna, yıkıldı ne yuvalar
Bu topraklar için, ayağa kalktı vakar

Bak ta gör bu arazi, bir zamanlar tarlaymış
Bu tarlanın sahibi, Çanakkale de kalmış

İnönü de şehitmiş, şu binanın mimarı
Yoksul ve yetim kalmış, eşi ve çocukları

Bak şu han harabesi, ne hazin görünüşlü
O hancı Ali Osman,Sakarya da ölmüştü

Bu topraklara gitti,nice genç,nice yiğit
Verdik bu topraklara, biz yüz binlerce şehit

Al bayral, dalga,dalga yükselsin semada
Refah,mutluluk huzur dağılsın, ana yurda

Bu bilinç, bu tutku,bu inanç zihinlerde
Kem bakan gözlere, öfke var yüreklerde

Bana dokunmayan bin yaşasın demeyin
Küçük çıkarlar için, sizler ödün vermeyin

Ateşle oynayana sizler maşa olmayın
İlim irfan öğrenin asla cahil kalmayın

O maksatlı ellere, vermeyin kendinizi
Size emanet etti, Atam geleceğimizi

Asırlarca bu vatan onuru vyaşamalı
Şehitler, mezarında, rahatça uyumalı

Dur demeyi biliniz gaflet ve delalete

Geriniz göğsünüzü haine hiyanete

Art niyetli güçlere sakın ödün vermeyin
Menfaat tuzağına düşmeyin düşünmeyin

Öncelikle düşünün ülke çıkarlarını
Kavuşturun azımla aydınlığa yarını

Vatan, tarih boyunca bizim, bizim kalmalı
Bu topraklar üstünde, özgürce yaşanmalı

kardeşle savaşmanın adı yiğitlik olmaz
siz sizi kırarsanız bu millet hür kalamaz

Yusuf Değirmenci 3

2---gerçeği bulmak haykırmak istiyorum

Elimdekiler
Bana yetmiyor
Ruhumu doyuma ulaştırmıyor
Biliyorum gerilerdeyim
kapatmak için mesafeleri
Hep arayış içindeyim

Adımlarım ileriye yönelik
Tutkularım geleceğe hedefli
Menzile varmak için bütün çabalarım
Tüm arayışlarım
.

Kızgın çölde serap görmek istemiyorum
Kumlar arasında vaha bulabilmeliyim
Kurulup yıkılmamış hayal
Görülmemiş rüya kalmalıyım
gerçeğe ulaşmak için
Neleri aramalıyım
Nerelere baş vurmalıyım
Ulaşmak istiyorum gerçeğe
Gerçeğe ulaşmalıyım
Gerçeklerle kucaklaşayım.
Bu uğurda savaşmalıyım

Özlenen ılık rüzgar esmeli kutuplarda
Kar delerek çiğdemler açmalı ilkbaharda
Umutların sonsuzluğuna açılan ufuk
Ufuklarda yedi renkli gök kuşağı
Her renkte ayrı bir özlemi hatırlamak
Ve anmak istiyorum.
bu nedenle savaşıyorum

Tatlı anıların sonunda, nokta
Güzelliklere açılan, pencere
Yalan rüzgarına geçit vermeyen dağ
Güzelliklere şakıyan kuşlara otağ
Özlemlere tercüman
Özlenenlere özet olmak istiyorum.

Neyi aradığımı sormayın
Yok edip kötülük poleni taşıyan böceği
Gerçeği görmek istiyorum,gerçeği
Nankör emellerin gizlediği yerden
Ortaya çıkarmak
Gerçeği arayıp bulmak
Arşimet gibi haykırmak istiyorum
Buldum. buldum buldum diye.
Haykırmak bağırmak istiyorum
Başaracağım biliyorum.

Yusuf Değirmenci 3

2---getirme postacı geriye gönder

Bir mektup göndermiş, bu son diyerek
Getirme postacı, geriye gönder
Gelecek habere dayanmaz yürek
Görmesin gözlerim, geriye gönder

O mektup kahreder ve yıkar beni
çekemem ben içindeki sitemi
Kızgın bir demirle oy gözlerimi
Bu daha evladır geriye gönder

Unutmak istedim, uzun zamandır
Gidişi çaresiz olduğum andır
Bu haberse manen öldüğüm andır
Bir daha gelirse, geriye gönder

Bu gelen mektupta, başka mana var
Ne dil tarif eder, ne beyin anlar
Her sözcük, yüreğe kor olur damlar
Versende okumam, geriye gönder

Yaşama gücümü, yıkar o haber
Beynime çiviler çakar o haber
Aşkımı ateşte yakar o haber
Bari sen harlama, geriye gönder

Yıldız iken, ateş olmuş soyadı
Beni yıkmak, o mektubun maksadı
Yaşamanın bir anlamı kalmadı
Hiç bir önemi yok geriye gönder

Varlığım zar bana,yokluğum efkar
Anladım, ellere eş olmuş o yar
Artık yaşamanın anlamı mı var
Bırakma kapıma, geriye gönder

Yusuf değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

2---görünce yüreğim yerinden oynar

Görünce yüreğim yerinden oynar
Seni her halinle sevmek muradım
Kanım, damarımda ısınır, kaynar
Gönlümde, sana yer vermek muradım

Sen gülümce, gözüm, gözünde kalır
Gamzeler, yüzünde bir desen olur
Kahkahan, aklımı başımdan alır
Rızanla,gönlüne girmek muradım

Tebessümün, derde soktu başımı
Bu neşen hayatın bir cilası mı?
Sevda çengelimi? aşk kancasını?
Sana gelmek için kırmak muradım

Yüzünde tebessüm, gözünde sevinç
Yüzünde gamzeler, ilginç mi ilginç
Neyimi sevmiştin? diye sorma hiç
Bir ömür, seninle olmak muradım

Yusuf Değirmenci 3

2---gurbete Yolculuk

Ayrılırken sılamdan,içim yandı, gözüm sulandı
Yanımda bir başka köylü vardı,adı Osman'dı

Beraberce çıktık yola Merzifon dan
Konuştuk yol boyunca şundan,bundan

Yolar gibi umutları da uzuyor İstanbul'a
Bilmiyor ki,kul olacaktı,orda bir başka kula

Akşam, ağır,ağır perde çekerken ufuklarına
Otobüs de,giriyordu, İstanbul sularına

Osman'ın sevinçleri uzadıkça uzuyor
Aval,aval hayret,hayret İstanbul'u süzüyor

Umutlar beta gibi arzular alfa misali
İnançları gama gibi ta! Köydeydi hayali

İstanbul'a gelmekle,onca her şey bitmişti
Sevinçliydi, dudaklarından iki cümle söz düştü

Bu fakirlik beni attı gurbete
Merak etme döner gelirim Ayşe
Sen iyi bak Fadime'yle Ahmet'e
Gelir, sizi köyden alırım Ayşe

Berber indik Osman la, İstanbul sirkeci ye
Sevinçliydi,neşeliydi, iş bulacağım diye

Bir öz ana olmuştu, bu koca şehir ona
Halinden çok memnundu,dönüp dedi ki bana

İş bulur bulmaz,hemen evi getireceğim
Ahmet'imi okutup bir memur edeceğim

O neşeyle ayrıldı ve elveda diyerek
Başarılar diledim, akıbetin bilerek

Altı ay kadar sonra,amele pazarında
Ben tanıdım Osman'ı,dururken bir kenarda

Uzamıştı saçları ağarmış şakakları
Kırış,kırıştı yüzü, solgundu yanakları

Yüzünü kaplamıştı uzamış sakalları
Lime, lime döküktü, ceketin yamaları

Çatlak,çatlak çatlamış, nasır tutmuş elleri
Solmuş umut bahçesi, lal olmuştu dilleri

Karşısına dikilip bakınca uzun,uzun
Çakmaklaştı gözleri, dedi işçimi lazım

Gömülmüş umutları, bu şehrin yokluğuna
Götürsen çalışacak, boğazı tokluğuna

Kendimi tanıtarak bir sigara uzattım
Dedim, Osman çocukları getirdin mi, ne yaptın?

Derin bir ah çekerek üzgün, baktı yüzüme
Dedi, beyim iş hani,inan ki açım yine

Ben burada açım,.aç,köyde de çocuklarım
Geçen gün gel diye mektup göndermiş karım

Gideceğim buradan, yol parası kazansam
Bir daha dönmem geri, köyüme bir ulaşsam

Geldim,gördüm,anladım İstanbul değil derdim
Bu cefaya bir daha katlanırsam, l namerdim

Suya düştü umutlarım, hayallerim kurudu
Bir günlük kazancımla, aç karnım ancak doydu

Geleli altı aydır ahvalim açık, aha
Zannedersem çocukları, ben göremem bir daha

Ey taşı toprağı altın denen İstanbul
Osman gibi niceleri geldi,oldu sana kul

Yusuf Değirmenci 3

2--gururu okşayan tatlı dil yeter

Para ile, gönül alınmaz satın
Gururu okşayan, tatlı dil yeter.
Sevgiye muhtaçtır, kemiğim, etim
.....Bir tatlı tebessüm eyle,gül yeter
.....Gül yüzünü güldür bülbülüm öter

Sevmeye,sevgiye muhtacım, inan
Ben bir yanar dağım,ilgimse, volkan
Sevda sahilimden, gemisin kalkan
.....Gönül limanımda, demir al, yeter
.....Hasretin dumanı burnumda tüter

Öfkeni silerek çürüterek gel
Sevgiyi gönlünde büyüterek gel
Şefkat trenini, yürüterek gel için
.....Sen en önde şimendifer ol yeter.
.....Sen gelmeyi dene uzak yol biter

Anılsın yıllarca bu aşk bitmesin
Zaman sevgileri, alıp gitmesin
Gönlüme yabanlar, dalıp girmesin
.....Gönül kapısında, nöbet al yeter
.....Sensizlik büyük dert beter mi beter.

Yusuf Değirmenci 3

2---günler Kabus Olur Sevenin Sırtında

Günler kabus olur sevenin sırtında
Hep aynı elemler depreşir içinde
Okur özlem plağı aynı hissin şarkısını
Aynı hayalin ardından.

Hayat devam eder şarkılar söylenerek
Şarkılarla dile gelir özlemler
şarkılarda resmi çizilir hasretin
Bir boşlukta hisseder kendisini seven gönül
Kendine mırıldanır ilk heyecanın şarkısını
Seninle bir zamanla çok mesuttuk diyerek.

Gün olur canlanır sindirilen duygular
Gün olur isyan eder lanet okur bahtına
Gün olur küllenen ateş tekrar düşer bağrına
Yeter ki, gel diyerek devam eder çağrılar.

Yaşar o genç yankılar ihtiyar kulaklarda
Diller bir eski şarkıyı mırıldanır
Genç nesilden bir çift gezer kol kola
O ihtiyar gönüller kapılır arzulara
Bu yanık havalarla herkes evine gider

Umulmadık bir anda karşılaşırlarsa da
Biri hicranlı erkek,biri yeisli kadın
Artık konuşamazlar, herkes evine gider

Görünce hatırlarlar geride kalanları
Son defa bir şarkıyı okur yaşlı dudaklar
Baştan sona hicran kokar ayrılık tüter
İçten gelen titrek bir ses derki,yeter yeter
Bir aşk masalı ile uzak gider şarkılar

Kasım 1969
emekli emn. müd

Yusuf Değirmenci 3

2---hakikat açığa vurulmayınca

Çöplükte gül bitmiş, neye yarar ki
Koparıp koklayan, bulunmayınca.
Yığın,yığın altın olsan, ne olur?
Kıymeti, sarrafa sorulmayınca.

İnsana, insanlar değer vermiyor
Denizde yılana sarılmayınca.
Hakikatlar, çıkar mı ki açığa
O yalan testisi kırılmayınca.

Ölenlerden cevap alamazsın ki
Can gelip yeniden dirilmeyince.
Kişinin aslını bilemezsin ki
O vicdan defteri görülmeyince.

Yetimin hakkını yiyen söylemez
Adalet divanı kurulmayınca.
Tok, açın halinden anlar mı dersin
Açlık, yuvasına kurulmayınca.

Ölenle gömülür gider çok sırlar
Açığa vurulmaz nice kusurlar
Böyle gelir,geçer yıllar,asırlar
Hakikat açığa vurulmayınca.

Yusuf Değirmenci 3

2---halimiz bizim

İyi ahlak,köklü kültür verilmez ise
Bela olur, başımıza, dölümüz bizim
Sevgi dolu hizmet ağı örülmez ise
Desteler dertleri, dilimiz bizim

Sel götürür, önüne set gerilmez ise
Ölen umut,yenilenip dirilmez ise
Hep birlikte, nankör emel kırılmaz ise
Engel çıkar,zora gider, yolumuz bizim

Hal ve hatır, içtenlikle sorulmaz ise
Bulanıksa,huzur gölü, durulmaz ise
İhracata iyi düzen verilmez ise
Rezil olur, para etmez, malımız bizim

Suçlu,suçsuz,mert ve namert, ayrılmaz ise
Hak,adalet,hukuk,nizam, aranmaz ise
Gaye,amaç,fikir, niyet,bilinmez ise
Yeşerip de meyve vermez, dalımız bizim

Kör şeytanlar madrabazla anlaşır ise
Çıkarcılar birbiriyle dalaşır ise
Husumetler ortalıkta dolaşır ise
Per perişan,helak olur,halimiz bizim

Yusuf değirmenci
emekli em. müdürü

Yusuf Değirmenci 3

2--hata etmişim

Yalnızlık dostum oldu, kuşum yuvamdan uçalı
Toka yaptım elin saldım pişmanım hata etmişim.
Gidişine rızam yokken yolcuya yelken açalı
Uğurladın döndüm geldim, pişmanım hata etmişim.

Akıyor gözümden yaşlar durdu damarımda kanım
Hicranın üstüne hicran görseniz per perişanım
Bağrına taşlar basarak şimdi yollara bakanım
Acze düştüm aciz kaldım pişmanım hata etmişim

Ben o'nu uğurlar iken bir gün döner gelir sandım
Bana talih o yokken de mutlak gülecektir sandım
Bu umutla yeşermiştim tap tazecik bir fidandım
Hasret ateşinde yandım pişmanım hata etmişim.

emeli emn.müd

Yusuf Değirmenci 3

2---hiç Susmadı Susturamam Dilimi

Şerefliyi,namusluyu, yazarım
Şerefsize,iffetsize, kızarım
Şu, çevrilen entrikayı bozarım
.....-Hiç susmadı susturamam dilimi
.....-Her taşın altına soktu elimi

.Kar,zarar her şeye, aklım ermekte
Dürüstlüğün tadın aldım yürekte
Aha diye gerçeği göstermekte
.....-Hiç susmadı susturamam dilimi
.....-Eleştirdi insafsızı zalimi

Görme diye, oysa idim gözümü
Gitme diye, kırsa idim dizimi
Gittim,gördüm, çekemedim sözümü
.....-Hiç susmadı susturamam dilimi
.....-Silemedim ben gözlerin selini

Çaldı diye tanık oldum, hırsıza
Çok söz attım, namussuza,arsıza
Yardım etmek için koştum fersize
.....-Hiç susmadı susturamam dilimi
.....-Doğruluğa özdeş etti halimi

Masumları basanlarla olmadık
Boyun büküp küsenlerle olmadık
Kin ve öfke kusanlarla olmadık
.....-Hiç susmadı susturamam dilimi
.....-Dediler bu akıllı mı deli mi

Ben mi aydınlattım,kararan çağı
Eller takla atıp,çekerken yağı
Alıp da elime, kasap bıçağı
.....-Hiç susmadı sustramam dilimi
.....-Dert açtı başıma büktü belimi

Yusuf Değirmenci 3

2---huzuru Kurşunlar Biçer İnsanlık

Dünyaya gözünü açtı açalı
Zamanı arşınlar,ölçer insanlık.
Nifak tohumunu,saçtı saçalı
Huzuru kurşunlar,biçer insanlık.

Kul ceza veriyor,Tanrı kuluna
İnsan musallattır,insan oğluna
Doymak bilmez ihtiraslar uğruna
Doğrudan,dürüstten kaçar insanlık.

Eşit doğduk,eşit yaşansın dersek
Dünyadan bir sevgi taşınsın dersek
Doğruluk nuru ile ışınsın dersek
Neden? karanlığı seçer insanlık.

Ezilip toz olur, bir harman gibi
Bir şeyler bulmalı,bir derman gibi
Gün olur, anısız bir zaman gibi
Yok olur, ortadan göçer insanlık.

dost kalemlerden

'Cehalet zor iştir, değildir kader
Bilmeyen zararı hep kendi öder
Karanlık kuyuda bir ömür heder
Olur da anlamaz, geçer insanlık...' Mustafa Bay, 'ZEYBEK HOCA

Yusuf Değirmenci 3

2---idamlık mahkuma

İdam sehpasına yol alan çocuk
Deme ki, bu işi hakimler yaptı.
Suç gönlüne yuva yapmadan önce
Seni bu ateşe,de, kimler attı?

Bir şahsa, bir zarar, açmadan önce
Vicdan duvarını, geçmeden önce
Bu yolu kendine, seçmeden önce
Seni kim kandırdı,kim ikna etti?

Suçlu sen değilsin, cezası senin
Suçsa, seni bu batağa itenin
Var mı? şimdi elinden bir tutanın
Kim çekti batağa,yada kim itti?

Demezsin, cezasız kalırlar diye
İspatsız iddia, gülerler diye
Güçlüyle, beraber olurlar diye
Kim pazarlık yaptı,seni kim sattı?

Belki, böyle düşünmekte haklısın
Dök derdini, gerçek gizli kalmasın
Vicdanı olanlar, bundan ders alsın
Nerde o güçlüler, hani ne yaptı?

Onlar, tutar yağlı ballı köşeler
Mahkum olur senin gibi maşalar
Yanan,yanar, yakanlarda neşeler
Temiz vicdanları rahatsız etti

Sen konuş ki, herkes gerçeği bilsin
Yetkililer, sorunlara eğilsin
Şunu bil ki, son kurban, sen değilsin
Seni, çıkarına kim kurban etti?

Mağdur'i diyor ki dertler taşıyor
Oldu bittilere, fikrim şaşıyor
Deme bu sorunlar bizi aşıyor
Seni, bu ateşe, de, kimler attı

Yusuf değirmenci
emekli emniyet müdürü

dost kalemlerden

Vakit tamam, yaşlıyım yolum göründü
Bir umut kalmadı bütün ışıklar söndü
İnsanlık bitti, namus siyaha büründü
İçinden çıktı, milletin kahpe ihanet..Talat semiz
==========

Yusuf Değirmenci 3

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

2--ikimiz aşk uğruna öleceğiz demiştik

Unutmadım hüznünü, yüzünü hatırlıyorum
Yaşla dolmuş masmavi gözünü hatırlıyorum
Elleri avucumda, sözünü hatırlıyorum
.....Hani, yıllar geçse de, seveceğiz demiştik
.....İkimiz aşk uğruna öleceğiz demiştik.

Bakışarak göz göze,ant içtik sevgimize
Hiç kimse, hiçbir sebep, engel değildi bize
Hep bağlı kalacaktık, verdiğimiz o söze
.....Sorunları birlikte yeneceğiz demiştik
.....Bu tutkuyla bir savaş vereceğiz demiştik.

Bu aşkı, gönüllerde saklanan sır ederek
Sinemizi, atılan taşlara sur ederek
Duyguları,sevgiyi,hisleri bir ederek
.....Mücadele gerekse, vereceğiz demiştik
.....Beraberce bir yuva kuracağız demiştik.

Hasret dolu bu yıllar, geçecekdi, geçmedi
Bahçemizde sevgi gülü,açacaktı, açmadı
Hayaller düştü suya,sözler doğru çıkmadı
.....Aşkımızın meyvesin, göreceğiz demiştik
.....Kaderin bağlarını kıracağız demiştik.

Ne yıllar, nede yollar, bizi ayırtacaktı
Sabrımız, irademiz, ayakta kalacaktı
Engeller yıkılacak, yasaklar kalkacaktı
.....Sonunda mutluluğa ereceğiz demiştik
.....Bir yastıkta beraber öleceğiz demiştik.
Emekli emn. müd

Yusuf Değirmenci 3

2---insanca yaşamak özlemlerin de

İnsanca yaşamak özlemlerinde
Şehvete esir zavallı kız
İnsanlığın yokluğunu simgeleyen anıt o
İnsancıl duyguların sömürüsünü anlatan dil
Tellalların, kadın pazarında ki sermayesi
Para ve zampara ilişkisi
Saflığın batağa itilişi
kimsesizliğin çaresizliği
Yaşlı gözbebeklerinde.

Soru işaretleri çengelleniyor düşüncelerde
Duygular suskun
Hisler dumura uğramış
Olan olmuş diyerek kaçıyor sorumsuzlar
Sorulara cevap yok, yetkili ağızlarda
Attığında düşünceyi bir yana
bakmayım insan görünen kılığına
İnsanlarda benziyorlar hayvana
Belki de,bu düşünce var beyninde
Bu anlatım sözlerinde.
Yaşlar boncuk boncuk gözlerinde

Sermişler ayak altına, insan haysiyetini
Ekmek teknesi görüyorlar, kadının etini
Hayvansal arzular silip süpürmüş
Şehvet esiri bu kızın şahsiyetini
İffetsizliğe teslim edivermiş,iffetini
Namuslu geçinen namussuzlar
Satıyor zavallının etini
insanca yaşam varken özlemlerinde

emekli em müdürü

Yusuf Değirmenci 3

2---insanlık Böyle Çökertiliyor

İnsanlık tezatlarla iç içe
Hep çelişkilerle dolu yaşam
Yapılmasını isteriz de bir hizmeti
Kendimiz taş altına elimizi sokmayız
İsteklerimizi sıralarız da bir,bir
İsteneni kendimiz yapmayız.
Hayata bir şeyler katmayız.

Yıkıcılara kızarız
Hep hayalleri yıkarız
Öfkeleniriz canımızı yakana
Kendimiz de canlar yakarız
Bir dal kıranı kınarız da
Biz kendimiz kalp kırarız
Tezatlarla doludur insan yaşamı
Çelişkiler içinde yaşarız.

Gürültüyü sevmeyiz de zaman,zaman
Vazgeçemeyiz TV zımbırtılarından
Ekranda filimler seyrederiz
İyilere alkış tutar, kötüleri eleştiririz
Kötülüğe haksızlığa isyan ederiz
Olaylardan ibret almak isteriz.
Ekranda nefret ettiğimiz tiplere
Gerçek hayatta adeta tapıveririz

Bilmeden istemeden bunu hep yapıyoruz
Bilinmeyenleri araştırmıyoruz
Görmediğimiz hataları
Bilmediğimiz kusurları
Gizli kalmış sırları sormuyoruz
Soruşturmuyoruz
hatalıları kusurluları
Zirvelere onları taşıyoruz.

Yaptıkları hep aynı
gizli, niyetleri sır olarak kalıyor
Yada
çalınan minareye bit kılıf bulunuyor
Yürütülen suyun üstü samanla örtülüyor
günahlar hasır altı ediliyor
Çelişkiler içinde bağlanırız hayata
Dümenler döndürülüyor
Ocaklar söndürülüyor
İşler böyle yürürüyor
böyle yürütülüyor
Suçlunun adı gizleniyor
Suçun üstü örtülüyor
İnsanlık böyle çürütülüyor
Duyarsızca gamsızca
böyle çökertiliyor

Yusuf Değirmenci 3

2---kavruluyor Sinemde Bin Bir Tülü Elemler

Kavruluyor sinemde, bin bir türlü elemler
Benden daha da üzgün, gerçekleri bilenler

Eyvah, bir gün daha eksildi ömür kasamdan
Eksilen hiçbir şey yok,hicranımdan,yasımdan

Şüphem yok,iman ediyoruz Tanrım adaletine
İman edip sığınmışız biz senin himmetine

Avuç açıp semaya, yalvarıyorum sana
Ya duygusuz hissiz yap,yada, yol göster bana

Neden,kuluna kötülük gelir kullarından
Biçareler umudunu çoktan kesti yarından

Haddime sual düşmez, kanaat yaratmadın mı
Kullarına birazcık insaf dağıtmadın mı

Emek bir başkasının, bir başkası kazançlı
Haklı melül ve mahzun,haksızlar daha hınçlı

Her şeyi bilensiniz neler oluyor neler
Sabrını ezilene,insafı ezene ver

Kullarına, kulların zulmetmesin yeter
Neden ter dökmeyen tok,ter döken açtan beter

Güneş yakar,iş ağır,kazanç az,böyle bitiriyorlar
Medeniyiz diyorlar, hak,hukuk,bilmiyorlar

Masumun hakkı artık, verilmeyecek midir
Çoğunluk sefalette,bu bir haklılık mıdır

Aç kalıyor çalışan,toktur nasırsız eller
Nasırlı eller yapar, yiyemezler ye derler

Şimdi daha değerli, sosyetede köpekler
Fakir ömründe bir kez,köpekler her gün et yer

Bitsin masumu ezmeyle başlayan savaş
Dinsin ağlayan gözlerden akan, kanlı yaş

Sadaka istemiyoruz, emeğe karşılık yeter
Altın kadar değerlidir, her alından akan ter

İnsan eşit doğmuşsa, eşitte yaşamalı
Emekçi,emeğinin karşılığını almalı

Böyle bir adaleti yaratacak bir önder
Ulu Tanrım, geç kalmasın, acele gönder

Yoksa madden ölenler,manen de ölecekler

İnsanlığı menfaatlere kurban mı edecekler

Çoğaldı, bir deri,bir kemik iskeletler
Zevk için köpeklere yedirilirken etler

Çoğunluğun kursağına, yılda bir kez er düşmez
Bu feryat arzı deler, fakat kimse işitmez

Bari sen duy sesimi,sen yarattın, sen acı
Böyle miydi kulların,kullarına amacı

Onlar hepsi ademle,havadan olmadı mı
Nasıl sildik dünyada, biz kardeşlik adını

Kardeş babaya hasım,babada evladına
Ne,denir ki,bu türlü insanlığın adına

Sen yarattın her kulu,kul,kuldan nefret eder
Ne zaman sıyrılacak, düşkünden bunca keder

Hepsi sana malumdur,ne lüzum anlatmaya
İnanmak istemeyenler çoğaldılar hüda' ya

Kadirsin, bilirsin,oldu bittileri tek,tek
Tüm yaralar kanıyor, hangi sargıyla örtsek

Yıllar yılı düşünceler, durulmadı karışık
Doğmadı ufuklardan, beklenen nurlu ışık

Masumu kurtarmak mümkün değilse zulümden
Şuuru,düşünceyi, insana verdin, neden?

İdraksizce onlara, hizmet bel ki mümkündür
Ben ikbale boyun eğsem bile, düşüncem hürdür

Vurulur koluma zincir,tahammül gösteremezler
Amma düşüncemi hiçbir zaman, esir edemezler

Bu şekilde düşünürken ali'ler, veli'ler, Talat'lar
Terleri ile ürünler, emekleriyle inşaatlar

Yarışarak yükselir, yükselir bulutlara
Harcanan güçtür,akansa, terdir umutlara

Sonunda yüz kırışır,bel bükülür, ağarırı saç
Dün delikanlı bir gençti, bu günse bir yaşlı aç

Taşeronlar emek pazarına uğrayacaklar
İş var diye, güçlü kuvvetli gençler arayacaklar

İki genç bulacaklar hayatın baharında
Bir çoğu bekleyecek, amele pazarında

Herkes iş,aş, deyince, inanacak, kanacak
Dün,bu gün, yarın derken, farkına varmayacak

Böyle dönecek devran,durmayacak iş çarkı
İşçi aş mırıldanacak, patronlar ise şarkı

/
,,emekli emn.müd

Yusuf Değirmenci 3

2---kelimeler anlatmaya yetmez ki

Bir his ruhumun derinliğinde
Bir sevgi iliğimde, kanımda kemiğimde
Bir anama veririm bu sevgiyi
Birde gönlüme dolana
Bu sevgi sana
Verememem ki başkasına
Benim aşkım bir yabanda tutmaz ki

Hasretinle özleminle yanıp tutuşuyorum
Bel ki bulurum diye her yöne koşuyorum
Köşe,köşe, sokak,sokak seni arıyorum seni
Bulurum umuduyla dolaşırım evreni
Her gelene her gidene soruyorum
Cevap alamıyorum
Yaşama gücü veriyor bu tutku bana
Bu tutku bende bitmez ki

Ormanlarda ağaçlarla dertleşirim
Yuva yapan kuşlarla özdeşleşirim
Kıskanırım bazen balkondaki kumruları
Bir gün karşılık vereceğini düşünür
Hayalinle sevişirim
Anlasan be gülüm anlasana
Senin olmadığın bağda bülbül ötmez ki

Bomboş umutlara sarılıyorum,
Kurulmuş hayallerle kapılıyorum
Başka türlü gönül eğleyemem ki.
Umudumu tüketirsem
Bağlı kalamam ki sana
Bu sevda benden gitmez ki

Anlatmaya çalışsam duygularımı
Açsam size hislerimi sayfa sayfa
Kelimeler o kadar az o kadar az ki
Sana duyduğum sevgiyi
Anlatmaya yetmez ki.
Aralık 1968
Yususf değirmenci
emekli emniyet müdürü

Yusuf Değirmenci 3

2---kim bilir belki bir gün karşılaşacağız

Kim bilir, belki bir gün
Beklenmedik bir anda karşılaşırız.
Belki,bir tatlı tebessümle
Belki, bir göz kırpmasıyla
Belki de, başımızı eğerek
Hafiften selamlaşırız.

Zaman sünger gibi silmiş olacak maziyi
Küllenen ateş yanmayacak
Mazi hatırlansa da,anılmayacak
Kahretsek de, karşı gelmeyeceğiz kadere
İki eski dost olarak tokalaşacağız.

belki de
Deşmeyeceğiz kabuklanmış yaraları
Anılar iz bırakmış olsa da, yüreğimizde
Geçmiş yer etmiş olsa da, belleğimizde
Çocukları soracağız birbirimize
Havadan sudan bahsedeceğiz.

Buram, buram hasret koksa da özlemlerimiz
Gitmek için ayrılacağız
Ayrı, ayrı gideceğiz evlerimize.

Hayatın akışına bırakarak kendimizi
Yan yana gelsek de açmayacağız sevgimizi
Duygular düğümlense de gırtlağımızda
Acılar yürekleri bursa da
Hatırlayıp direnemediğimizi
Mutluluklar dileyeceğiz birbirimize.

Düşünerek çocuklarımızı
Eşimizi, evimizi düşünerek
Allah'a ısmarladık diyeceğiz
Bakışlarımızdan kaçıracağız gözlerimizi
Kim bilir
Karşılaşsak da günün birinde
Maziye gömeceğiz sevgimizi
Yusuf değirmenci
emekli emniyet müdürü

Yusuf Değirmenci 3

2---kötülük eldeki silgiye benzer

Kötülük, eldeki silgiye benzer
Bütün sevgileri, siler götürür
Nifak, aramıza girmeye görsün
Bizi paramparça, böler götürür.

Şu,oldu bittiler insanı üzer
Marifet insanda süs olur gezer
Menfaat bir keskin kılıca benzer
Eder, lime,lime, diler götürür.

Kendine zarardır, dışına taşman
Feryat fayda etmez, olsan da pişman
Namert, dostan iyi bana mert düşman
Namert dost yüzüne, güler götürür.

Darbeler alsanda sakın büzülme
Gönlün huzur dolu olsun üzülme
Ayaklar altına düşme ezilme
Üzüntü saçını yolar götürür

Bu gerçeği iyi öğrenmelisin
Akıbeti dahi meçhul herkesin
Ömrünün sonunda biter nefesin
Dostlar namazını kılar götürür

Şair Yusuf Değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

2--maziden kalan

İnanın ki
Eve gitmek,
Işığı yakmak gelmiyor içimden
Ne evi terk edebiliyorum,
Ne de ışığa elveda diyebiliyorum

İstemeye istemeye,
Yorgun,argın gidiyorum
Bekleyenim vardır diye acele ediyorum

Basıp zilin düğmesine,
 Kapıya kulağımı dayıyorum
Ne bir ses var,nede açan bir el
Dönmemişsin anlıyorum

Kapıyı açıyorum
İçeri,dalıyorum
İsyan ediyorum,yalnızlığıma,
 yeter,yeter diye haykırıyorum

Yalnızlık,
Bütün heybetini yüklenmiş geliyor
Karanlık,
Boğmak için dalga, dalga yükseliyor
Korkup irkiliyorum ışıkları yakarken
Ürküyorum,
Pencereden dışarıya bakarken

Çekiyorum
Aynı ürperti ile perdeleri
Tarıyorum
Bakışlarımla duvarları köşeleri
Duvarda resmine takılıyor gözlerim,
Derinden dikkatlice bakıyorum,
Bakışların, hala yalan
Bana kalan hicrandı sadece
Geçmişten bırakılan

Bir an sinirleniyorum
Resimlerini yırtmak istiyorum
İnan ki, kollarım bağlanıyor
Onlara elimi süremiyorum
Acı,acı çığlıklar atıyorum,
Çınlatıyorum duvarları biranda
Sessiz,sakin, duruyorsun,
Halime güler gibi duvarda

Ne yalnızlığımı gideriyorsun,
Ne de evi terk ediyorsun
Korkularıma korku ekliyor,,
Yarama tuz ekiyorsun.

Bana mı öyle geliyor bilmiyorum
Şan ki, dilleniyorsun duvarda
Üzülme ayrılık varmış diyorsun,
Asılı duran fotoğrafında

Hayat bu, bak
İşte alışıyorsun der gibisin
Sessizliğinle teselli eder gibisin
Yokluğun yalan
Varlığın yalan
İçimde derdin,
Yüreğimde hasretin
Duvarda fotoğrafın var,
Maziden kalan

Yusuf Değirmenci 3

2---mecbur Edildim

Ne evim var benim,nede meskenim
Gergin sinirlerim, bozuk hayalim
Bülbülü andırsa,şakrasa dilim
Derdimi dökmeye,mecbur edildim.

Gurbet çilesine alışamadım
Burda, kimse ile kaynaşamadım
Anama,babama, kavuşamadım
Gurbette kalmaya,mecbur edildim.

Seneler geçiyor,bitmez ayrılık
Yüz asık,göz yaşlı,bahtım samarık
Bileğim kesilmiş,kanadım kırık
Yaramı açmaya, mecbur edildim.

Gül bahçeme, yabancılar girdiler
Rızam yokken, güllerimi derdiler
Su istedim,bana zehir verdiler,
Bu suyu içmeye, mecbur edildim.

O neşeli köye, o garip yurda
Gidemem, kalmışım ben buralarda
Dolu gençliğimin, ilk baharında,
Zamansız solmaya, mecbur edildim.

Yatak yok,yorgan yok,sokak başında
Gerçekleşmez hayallerin peşinde
Gündüz ayık halde,gece düşümde
Hep hayal kurmaya, mecbur edildim.

Gurbette katlandım, bin türlü derde
Abdalca dolaştım, meçhul yerlerde
Her ne mevcut ise,kaderde, serde
Boynumu eğmeye, mecbur edildim.

Gençlik denen cevher, tükendi bende
Ben nerdeyim, sıla nerde, yar nerde?
Akşam ufuklarda,sabah seherde
Halime gülmeye, mecbur edildim.

Yusuf Değirmenci 3

2---minnet ile makam mevki istemem

Minnet ile verilen, makam,mevki, istemem
Varsın, benim başarıma menfaatler katılsın
İş ile aş uğruna, kimseye yağ çekemem
Varsın, sicilime, kara damgalar basılsın.

Ayrılmam doğruluktan, ellerim kalsa da boş
Varsın, her dinleyene, kötü yönüm anlatılsın
Deseler de arkamdan, ipsiz, sapsız bir berduş
Yeter ki,doğru yerini bulsun,doğruluk anlatılsın.

İstemem, çiğ süt emmiş, sütü bozuktan ihsan
Varsın, naçiz vücudum, sokaklarda sürünsün
Açarsam, yardım için,babama bile ağız
Gelsin, bütün namertler, yüzlerime tükürsün

Bir dilim kuru ekmek, bulsam şükür Huda'ya
Avuç açmam namerde, barsın onun ihsanı
Açar isem açarım, yakarışla semaya
Bana bu halim ile yaşat diye dünyamı.

Elin olsun zenginlik,elin olsun saadet
Ben, ancak çekintilerimle mutluyum
Gün gelecek menfaatsiz insanlık yeşerecek
Doğacak doğruluk nuru, umutluyum.

Yusuf Değirmenci 3

2---ne bileceksin

Bilmek, nehir ise, bilim deryadır
Her şeyi bilirim demek, hatadır
Senden fazla bilen, senden ustadır
Sorup öğrenmeden, ne bileceksin.

İlmin sonu yoktur, öğrenim bitmez
Her şeyi bileye,bir ömür yetmez
Öyle şeyler var ki, dil tarif etmez
Görüp öğrenmeden, ne bileceksin.

İnsan sahip çıkmaz, hiç hatasına
Katlanır ömrünün, her acısına
Hakikat yolunun, son noktasına
Varıp öğrenmeden, ne bileceksin.

Güzeli bulmadan umut dağında
Geniştir hayaller gençlik çağında
Sevginin hazzını, dostluk bağında
Derip öğrenmeden, ne bileceksin.

Çok bilmek istersen gez,oku derim
Çabasız,gayretsiz; alınmaz ilim
Azım baltasıyla yasak zincirin
Kırıp öğrenmeden, ne bileceksin.

Sezgiyi,hissetmeyi, algıyı
Himayeyi,kayırmayı,gölgeyi
Hasreti,özlemi,sıcak ilgiyi
Sarıp öğrenmeden, ne bileceksin.

Acep neresidir,toplumda yerin
Cevaplar çok çetin,sorular serin
Çevrende ki dalkavuklar çemberin
Kırıp öğrenmeden, ne bileceksin.
emekli emn.müd

Yusuf Değirmenci 3

2---ne Dün Bu Gündür Ne de Bu Gün Dün

Gün, senin mutluluk bulduğun andır
Gün,senin içinde olduğun gündür
İyi gün doğruyu bulduğun gündür
Ne bu gün dün olur,ne dün, bu gündür.

Dün geçip gitmiştir, geriye dönmez
Ateş önce yanar, yanmadan sönmez
Zaman kayar gider, elle tutulmaz
Bir mürşitsiz bu menzile varılmaz.

Bir istikbal verebilmek, çocuklarıma
Bir eser bırakabilmek, gerek yarına
Bir bilgi bahşetmeli, gelip sorana
Bir aydınlık getirebilmek ufuklarıma.

Mesele, eserde yaşayabilmek
Her fertten bir sevgi taşıyabilmek
Bilgi,gayret, çaba, ve bir de emek
Bunlar ile olur abideleşmek.

İnan buna, bir başkası sen olmaz
Vücuda girmeyen besin, kan olmaz
Dün boşa geçmişse,yarın bulunmaz
Yarınlarda, seni kimse tanımaz.

İnsanlar ölürde,milletler yaşar
Bilim yarışına her millet koşar
İnsan yaptığına kendisi şaşar
İlimde,irfanda, eserde yaşar.

Bak asırlar geçmiş,bu gün dün değil
Oğlum benden bilgin,babamsa cahil
Dün dünya vahşiydi,bu gün de ehil
İlim mürşit olsun,yarınlar menzil.

Yusuf Değirmenci 3

2---ne kadar acı

Varlıklar içinde yokluğunu özlemek
Yokları varmışçasına kabullenmek
Yılgın yaşama zorlamak insanı
Kör bakmak, idrak ettiklerine
Duyarsız olmak feryatlara
Vicdan terazisine tartamamak adil,adil
Ne kadar acı,ne kadar acı.
Bu olmamalıyıdı insanlığın amacı

Buruk acılar paralarken yürekleri
Görünmez kelepçeler kilitlerken dilleri
İnsanlar ki,çaresizliğe esir
İnsanlar ki, susturulmuş dilleri
İhtiras gölge ederken insaflı yüreklere
Şahlanırken şarlatan düşünce
Gülerken ukala gösteri
Seyre dalmak alil, alil
Ne kadar acı ne kadar acı.
Çıkarlara kılıfken insanın inancı
Sevgi dolu yüreklerde hep aynı sancı

Menfaat tukusu sarmalamış yürekleri
Çıkarcılar maşa yapmış naciz elleri
Kimseler fark etmiyor sinsi gölgeleri
Çarsizce seyretmek titreyen yürekleri
Ne kadar acı ne kadar acı
Barış ve kardeşlik olmalıydı insanlığın amacı

Yusuf değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

2---ne yapsa olmaz

Ömrünü tüketmiş,sevgiye vermiş
Şimdi sevdiğine darılsa olmaz.
Düşmüş deryalara yüzme bilmemiş
Dost diye yılana sarılsa olmaz.

Her şeyi aşikar oltaya sermiş
Umut ağacını,kökten devirmiş
Dört yanını düşmanları çevirmiş
Düşman kurşunuyla vurulsa olmaz.

Her insanım diyen, insan mı olur
İnsan cemiyetten nasıl kovulur
Çirkef bataklığa,düşmüş boğulur
Durgun sular gibi,durulsa olmaz.

Çok iyi biliyor, aç ta yatılmaz
Sır küpüdür,kimselere açılmaz
Bu başda ki beladanda kaçamaz
Namert kapısında görülse olmaz.

Şimdi avuç açar, olmuş fukara
Onu kimler yaktı sicili kara
Kimler nasıl itti bataklıklara
Neden,niçin diye sorulsa olmaz.

Tek,tek alıp düşmüşlerin derdini
Arayıp ta namerdini,merdini
Açıklayıp pazarlığın içini
Hepsinin cevabı verilse olmaz.

Çekinceler ağır olur yazılır
Ayak basar, pabuç altta ezilir
Anlatması zordur ama sezilir
Seziler ortaya serilse olmaz.

Dost kalemlerden

Hayat çarkı döner, zengin fakirle,
Elden ne gelir ki, ey dostum söyle,
Kudret bu düzeni, kurmuştur böyle,
Hilkate itiraz, bilirim olmaz.

Gönül isterdi ki, olmasın fakir,
Her şey olsa elde, kim eder şükür.
Herkes zengin olsun, yanlış bu fikir,
Fakirsiz zenginsiz, bir hayat olmaz.

Asalet dünyalık, varlıkta değil,
Fakirlik dünyaca, darlıkta değil,
Gönül zenginliği, parayla değil,
İnsanlık parayla, pul ile olmaz. Necdet EREM

Yusuf Değirmenci 3

2---o benim işte

Kurumuş bir ağaç, ayakta durur
Sinesine, dert baltası darp vurur
Yıkılmış bir umut, kırılmış gurur
Nerde görürseniz, o benim işte.

Beş para etmeyen, geçmez bir akçe
Karnı aç olsa da,gözleri tokça
Bulutlu bir sema,hazanlı bahçe
Nerde görürseniz, o benim işte.

Düşünceli kafa, hüzünlü bir yüz
Çatık kaş altında, ağlamaklı göz
Kelepçeli bir dil,dobra,dobra söz
Nerde görürseniz, o benim işte.

Hayat benim için olmuştur sırat
Çileyi anlatan desenli surat
Gerçekleşmek arzu,olmayan murat
Nerde görürseniz, o benim işte.

Birini görürsen, özü özleyen
Kararmış bir talih,asla gülmeyen
Şefkati arayan,sevgi dileyen
Nerde görürseniz, o benim işte.

Yusuf Değirmenci 3

2---o güzelliklerin aynası sensin

Seninle, gönlüme doldu sevgiler
Bütün sevgilerin anası sensin.
Gözümün önünde, tüm güzellikler
O güzellilerin,aynası sensin.

Bir rüya görmüştüm, elin,elimde
Bir destan yarattık, aşkın dilinde
Seninle yaşadım özlemlerimde
Kalbimin, haz dolu sevgisi sensin.

Bir bütündük, senin ile özdeştik.
İkimizde aynı yarayı deştik
Bir dünya yarattık,orda birleştik
O hayal dünyamın Tanrısı sensin

Yusuf Değirmenci 3

2---o tesadüfe minnettarım

Her nefes alışımda yaşadığımı sandım
Hayatı böyle kanıksardım
Görmeyi,işitmeyi,duymayı
Yaşamak sandım.

Yaşamak sandım
Tat almayı,dokunmayı
Okumayı,yazmayı
Yürümeyi,gezmeyi
Sinirlenmeyi,kızmayı
Yaşamak sandım.

Yaşamak sandım
Yemeyi,içmeyi,konmayı,göçmeyi
Acılara alışmayı
Oturmayı,konuşmayı
Yatmayı,kalkmayı
Uyumayı,uyanmayı
Kan ter içinde çalışmayı
Yaşamak sandım.

Meğerse yaşamıyormuşum
Habersizmişim, sevmekten,sevilmekten
Bir gönül'e girmekten,
Birine gönlümde yer vermekten
Habersizmişim.

Seni gördüğüm gün tattım sevginin tadını
O gün, sevmeyi öğrendim
Yollarını aradım sevilmenin
Sere serpe duygularımı sermenin
Yollarını aradım.

Yollarını aradım
Sevebilecek bir gönül'e girmenin
Gözden göze kurulan köprüde yürümenin

II

Odağı oldun tutkularımın
Doldurdun hayallerimi
Sürükledin özlem dolu bir serüvene
Gözlerinin içine baktım
Dizgin vuramadım duyguların titreşimine
Bakışlarda konuştum, anlarsın diye
Duygumu okursun sandım göz bebeklerimde
Ellerini ellerimde hayal ettim
Öyle olsun istedim
Sevgime umut ekledim.

Bakışlarında, tanıştım sevgiyle
Alfabesini okudum bakışların
Severek yaşamayı öğrendim.

Gözden göze köprü kurmayı
Sükut etse de dudaklarım
Sözcükler düşmese de dilimden
Bakışlarda manayı algılamayı
Bakışlarla konuşmayı
Hislenmeyi,duygulanmayı
İnsan gibi yaşamayı
İnsan olmayı öğrendim.
Sen varsın diye
Anlarsın diye.

Öylesine girdin ki kalbime
Ne çıkıp gidiyorsun.
Nede gönlüde yer veriyorsun
Özlemlerimde sükut
Hayalimde kor
Umutlarıma dekor oluyorsun.

Yalnızlıklara itiyorsun
Karanlıklara gömüyorsun
Aşk ateşiyle dağlıyorsun sinemi
Birde haber gönderiyorsun
Diyorsun ki
Unutsun beni.

Sevme tutkusunu aşıladın
Sevebilmen ihtimali ile avunuyorum.
Yanmasına, yansam da
Kül olup savrulsam da
Benliğim, seninle ruh buldu
Seninle yeşerdi umudum
Seninle ayağa kalktı vakarım
Seni karşıma çıkaran tesadüfe
Minnettarım.

emekli emn. müd

Yusuf Değirmenci 3

2---o yaltakçı dalkavuklar

Zararı,doğru olana
Gezer,dolana,dolana
Benzer zehirli yılana
O yaltakçı,dalkavuklar

Üst kapısında yatarlar
Hileye hile katarlar
Dürüste çamur atarlar
O yaltakçı dalkavuklar

Onlar gözdedir ahırda
Kuzuyu yem eder kurda
Dört büklüm olur huzurda
O yaltakçı dalkavuklar

Namusluysan etme hata
Yalvarma eşeğe,ite
Hep iterler seni öte
O yaltakçı dalkavuklar

Sakın karışma işine
Düşeyim deme peşine
Su katar pişmiş aşına
, O yaltakçı dalkavuklar

Bunlara inanır üstler
Değersiz olur dürüstler
Yalanı çok iyi süsler
O yaltakçı dalkavuklar

Mağdur'i görüyor bunu
Çaresiz büker boynunu
Sonunda oynar oyunu
O yaltakçı dalkavuklar

Yusuf Değirmenci 3

2---oğlum Erdal'a

Düşünüyorum,düşüncelerim sonsuzluğa ulaşıyor
Tarifi mümkün olmayan bir his, içimde yaşıyor
Yanıyor! buram,buram, kıvrılıyor, kaynaşıyor
Yaşıyor işte beynimde,sökemiyorum, yaşıyor

Herkes yarını düşünür, ben yarından sonrasını
Değil, yazı kışı,değil yarın ki işi,değil, ekimi, kasımı
Değil yüz yıl,değil bin yıl,beş bin yıl sonrasını
Düşünüyorum,Türklüğün asırlarca var olmasını

Dünya yaşadıkça,şen,mutlu,refah içinde, sevinçli
Bir Türklük düşünüyorum,atılgan, çalışkan, doğru ve güçlü
Bir gençlik düşünüyorum, başarılı,eseri ile övünçlü
Bir vatan düşünüyorum,cennet gibi olmasın suç ve suçlu

Şayet bizler estiremezsek, böyle vatan havasını
Oğlum Erdal,siz çizin rotasını, siz yapın yuvasını
Tarihin öncesini anlayın, düşünün sonrasını
Hala duyuyorum, fikret'in yarınlara ferdasını

Yabancı gözlerin, Osmanlı hurdası diye baktıkları
Bu millet,mutlaka süslemeli, semaları, ufukları
Silmeli gözlerden yaşı,silmeli kalpten efkarı
Getirmek en büyük emel olmalı, yeşil baharı

Bayrağım, ebediyen ufuk ta dalgalanmalı al, al
Bu çınar büyüyüp yeşermeli, kol uzatmalı dal,dal
Yurdunda en müşkül durumda kalsan da, Erdal
Yurda hizmet,ona sevgi borcundur, orda kal

22-11-1972

Yusuf değirmenci
emekli.em.müdürü

Yusuf Değirmenci 3

2---okurken çektim acı

Bilirim savaşmayı, ben, kendi kaderimle
Senden ihsan istemem, koy git beni derdimle

Çoktan razı olmuşum gülmeyen kaderime
Dipsiz bir kuyudayım uzanma ellerime

Kararını sen verdin, koştun sevilerine
Bağrıma taş basmışım, mutluluğun yerine

Hicrandır,bıraktığın, tatlı bir aşk yerine
Mümkün değildir dönmek, o eski günlerime

Benimde, elemlerim, özlemlerim, var idi
Avucumda umutlar, sabun gibi eridi

Gözlerinin içinde bir mana arıyorum
Sever mi ki diyerek, kendime soruyorum

Sanma ki bu derdime doktor derman bulacak
Gönüldeki yaraya doktorlar ne yapacak

Sen yoksan bende yokum sana bağlı varlığım
Seninle başlamıştı duygum ve dıuyarlığım

Terk edipte gidişin bağrıma saplı hançer
O hançer ki her saat beni doğrayıp biçer

Beklenmedik bir anda, bir zarf verdi postacı
Açarken sevinçliydim,okurken çektim acı

Bir tek sözcük var idi, değişmişti soyadın
Elveda mektubunla üzmek miydi maksadın

Sensiz yaşamak haram yüreğim senle gitti
son gelen mektup ile tüm umutlarım bitti

Ben senin gidişinle kara yas kara pastım
sensiz dünyam karardı yaşamak değil kastım

Ayrılığı çekmekten dahada yeğdir ölüm
azrailim ol bari gel canımı al gülüm

emekli emn.müdürü

Yusuf Değirmenci 3

2--olmuyor olmuyor

Gönlümü fetheden güzelliğine
Bakmasam olmuyor,baksam olmuyor.
Bir sevda seliyim,aşkın gölüne
Akmasam olmuyor,aksam olmuyor.

Sen çiçeksin ben benzerim arıya
Hayran oldum gözündeki karaya
Ar perdesi duvar oldu araya
Yıkmasam olmuyor,yıksam olmuyor.

Kararsızım ölçemedim açımı
Bukle, bukle eylemişsin saçını
Karşına dikilip sana içimi
Açmasam olmuyor açsam olmuyor.

Bilmem kovar mısın? seni seveni
Bu sevda ateşi yakıyor beni
Elinle sunduğun aşk şerbetini
İçmesem olmuyor,içsem olmuyor.

Ar perdesi kalkmaz ise aradan
Ben sana yabanım,sen bana yaban
Sonu olmayan bu kara sevdadan
Kaçmasam olmuyor, kaçsam olmuyor.

Aşığım derdimi döktüm kağıda
Kavak yelleri var aşkın bağında
Yüreğim ve aklım sokağınızda
Geçmesem olmuyor, geçsem olmuyor.

Bakıp pencereden sen gülümserken
Ben mahcup ve mahzun. gelip geçerken
Gün gelecek beni sevecek derken
Uçmasam olmuyor,uçsam olmuyor
Yusuf Ddeğirmenci Emekli em. müd.

Yusuf Değirmenci 3

2---öyle git

İlk ve sonda olsa bir şefkat gönder
Bana biraz umut ver de, öyle git
Seven sevgisine karşılık ister
Ya sev,ya dünyadan sür de, öyle git

Sensiz bir virane gönül sarayım
Nerde,kime, kaç yıl daha sorayım
Eğer Şirin isen, Ferhat olayım
Kayalar kırayım, gör de, öyle git

Deki ne olacak sevenin hali
Sevilenin sırtındadır vebali
Çöllere düşeyim mecnun misali
Elinle kumlara,ser de, öyle git

İstersen ez beni, bir böcek gibi
İstersen al okşa,bir çocuk gibi
Susuz bahçedeki tomurcuk gibi
Dalı ve yaprağı, kırda, öyle git

Biçiliyor kalbim, aşk hızarında
Beş paralık ettin, halk hazarında
Satsam almıyorlar, aşk pazarında
Ya al,ya alıcı bulda,öyle git

Sevişiyor falan fişman desinler
Onlar sevdiğine pişman desinler
İki seven insan düşman desinler
Tarumar et, saçım, yolda, öyle git

Sevmiyorum diye, söz etme sakın
Bu gün varım,yarın, beklide yokum
Bende biliyorum, ecelim yakın
Bari namazımı, kılda, öyle git
Yusuf değirmenci
emekli emniyet müdürü

Yusuf Değirmenci 3

2--özlem özlem feryat bu çağrı bende

Bir baharsın yaprak,çiçek dal sende
Uçan kelebeğin hali var bende

Giyim kuşam, tatlı, tatlı dil sende
Sevdan tomurcuklar açıyor bende

Seni kelimeyle anlatmak zordur
Eda sende,cilve sende,naz sende.

Ne olur aşkınla kalbimi doldur
Arzu bende,özlem bende, haz bende

Bütün güzellikler toplanmış sende
o güzelliklere hayranlık bende

Neşe sende,lezzet sende, tat sende.
Seveceğim bu tutkuyla ölsemde

Benliğim yanıyor tütüyor sinem
Özlem,özlem feryat bu çağrı bende

Yusuf Değirmenci 3

2---sağ ol

Selam göndermişsin, bir dosttan sağ ol
Halâ, merak edip, hatır sormuşsun
Aşılmaz engelmiş, aramızda yol
Sevindim doğrusu, çok mutluymuşsun.

Bana bıraktığın, yanan bir yürek
Evlensin demişsin, ona bu gerek
Ben mesudum, oda olsun diyerek
Bana, mutluluklar diliyormuşsun.

Ateşim küllense,dumanı tüter
Yıllar, bu sevdanın üstünü örter
Şayet, sen mutluysan, bana bu yeter
Tek tesellim budur, anlıyor musun

Çileye acıya alışmalıyız
Öpüşüp, koklaşıp barışmalıyız
Artık, dost olarak, görüşmeliyiz
Gayr,ı buralara gelmiyor musun?

Bir defacık görün, bir kez gel, yeter
Ailecek misafirim ol,yeter
Gözüme bak, tebessüm et gül, yeter
Hâlâ, seviyorum bilmiyor musun?

emekli emn. müd.

Yusuf Değirmenci 3

2--sakın ola yaralama dil ile

Kirpiğin ok olsun, kalbe süzülsün
Neşter ile, tüm vücudum çizilsin
Vur balyozu,şu sineme ezilsin
-Paramparça eyle beni, el ile
-Sakın ola, yaralama dil ile.

Götür, dipsiz kuyulara at beni
Denizde boğ,kayalardan it beni
Çek tetiği, delik deşik et beni
-Ateşte yak,çal taşlara sel ile
-Sakın ola, yaralama dil ile

Dil bıçak değildir kan akıtmıyor
Acı sözler zihinlerden çıkmıyor
Bir ömür beyinde saklı duruyor
-Tamir olmaz karşılasan gül ile
-Sakın ola yaralama dil ile

Kötü söz dünyamı eder kapkara
Soy rendeyle,ver istersen hızara
Ancak dil yarası, gider mezara
-Dumanımı göğe savur, yel ile
-Sakın ola, yaralama dil ile

emekli emn. müd

Yusuf Değirmenci 3

2---sana yaklaşıyorum adım adım

Sana yaklaşıyorum adım,adım
Seni tanıdım
-Seni anladım
-Anlatamadım.
Kitle,kitle koşarak aydınlığına
Mutluluğu yığın,yığın ortaklaşmak
İmkanları hakça paylaşmak için
Sana yaklaşıyorum adım,adım
Sana yaklaşıyorum
Yolunda engel tanımıyorum
Direniyorum
-Bir,bir engelleri aşıyorum
-Adım adım sana yaklaşıyorum

İş çarkının dişlileri eziyorsa birilerini
Dövülen sırtlarda iz bırakıyorsa darbeler
Çığlıklar arşa yükseliyorsa
Maşalar tetik çekiyorsa çıkar çarkı için
Düşünen kafalara düşmanlık başlamışsa
Ve bir kör balta baltalıyorsa zamanı
Ve gençler şehit oluyorsa gözünü kırpmadan
Sen bir tutku olarak kaldıkça gönüllerde
-Bil ki, sana yaklaşıyorum adım,adım.
-Bil ki, insan olduğumu anladım.

Konuşan diller kilitleniyorsa sansürle
Ve nasırlı eller kelepçeleniyorsa bir,bir
Baskının ipleri ilmikleniyorsa masum boyunlarda
Yarınlar uğruna ölebiliyorsa delikanlılar
-Anla ki, sana yaklaşıyorum adım,adım.
-Anla ki, yarınlara ve sana susadım.

Ekonomi sınıflandırmışsa insanları
Bir kara maske ise, sömürü suratlarda
Amaçlara entrikalarla varıla biliniyorsa
Sarsılabildiyse baskının temelleri
-Bil ki,sana yaklaşıyorum.
-Anla ki, engelleri aşıyorum.

Hak isteyebiliyorsa emekçiler direnerek
Grev sözcülüğü yapılıyorsa, iş kapılarında
Damla,damla ter akıyorsa, alınlardan iş başında
Bakan gözler görebiliyorsa, yavaş,yavaş gerçeği
Sıkılan yumruk olmaya başlandıysa
Geri ile ileri arasında başlamışsa savaş
Ve
Sömürü çarkı hız kaybediyorsa
Açların daha da aç
Tokların daha tok olduğu düzenden kaçıyorum
Ağır,emin ve güven doluyum
Sana yaklaşıyorum.

Tek değilsem bir bütünsem
Hasretsem,sevdalıysam
Kızımla oğlumla
Erkeğimle kadınımla
Bir milletsem
Övünüyorsam seninle
Anla ki,seni anlamışım
Sana kendimi adamışım.

Hak arayan milyonlar meydanlara iniyorsa
Hep bir ağızdan lanetler okunuyorsa haksıza
Ser verip sır verilmiyorsa
Baskılara boyun eğilmiyorsa
Bu güne, dünden daha güvenli giriyorum
-Sana yaklaştığımı biliyorum.
-Senin için ölebiliyorum.

Kara Afrika da ölünüyorsa açlıktan
Gökdelenlerde endişeyle patlıyorsa şampanyalar
İnsan gücü karışıyorsa fabrika dumanlarına
Bir nasırlı el, evet diyebiliyorsa alınan kararlara
Bir emekçi, insan olarak tanınıyorsa
Engelleri aşarak sana gelmişim adım,adım
Seni bildim
-Seni gördüm
-Seni tanıdım.
Seni sevdim
-Seni öğrendim
-Seni anladım.
Dünyadan izimler siliniyor sayende
Sen gerçek demokrasi
Sen eşitlik
-Sen insanlık
-Sen özgürlüksün

şair Yusuf değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

2---sen hala kararsız hala suskunsun

Kimisi, rüzgarlarla, yarışır hızı için
Kimisi yaşam ile,savaşır tuzu için
Kimisi dostluk için, kaynaşır hazı için
.....Sen hala kararsız hala suskunsun niçin
.....Halada duyarsızsın, küskünsün kimin için

Kimileri acılara, eş olmuş imrenilir
Kimi, yürekler sanki, taş olmuş direnilir
Kimileri yücelip, baş olmuştur söylenir
.....Sen hala kararsız, hala suskunsun niçin
.....Halada duyarsızsın,küskünsün kimin için

Kimisi gam yüklenmiş, sabır ederek yaşar
Kimisi lüks,içinde hoş, sohbetlere koşar
Kimisi engelleri tırnaklarıyla aşar
.....Sen hala kararsız hala suskunsun niçin
.....Halada duyarsızsın, küskünsün kimin için

Kimileri menfaate tapınmaktan yorulmaz
Kimisi dalkavukluk yapar iken utanmaz
İşin görür apar topar, yüzü bile kızrmaz
.....Sen hala kararsız hala suskunsun niçin
.....Halada duyarsızsın, küskünsün kimin için

Kimi, alır, kimi, satar,pazara hile katar
Kimiside,kendince, adalet tartar
Sen sanma ki değerin,böyle sumakla artar
.....Sen hala kararsız hala suskunsun niçin
.....Halada duyarsızsın, ve küskünsün kimin için

Kimileri kendince, çiziverir yolunu
Kimse gelip dost diye,tutmaz senin elini
Sustukça kim bilir ki,söyle senin halini
.....Sen hala kararsız hala suskunsun niçin
.....Halada duyarsızsın, küskünsün kimin için

Kim sınır çiziyor,ülkemizin dağında
İhanet saplanıyor,sancısı var sağrımda
şehitler can verirken,bu vatanın bağrında
.....Sen hala kararsız hala suskunsun niçin
.....Halada duyarsızsın, küskünsün kimin için

dost kalemlerden
.....
Bıçak etinden geçti, kemiğine saplandı
Saplayan orta yerde, saplatanlar saklandı
Nedir senin düşüncen, kaç defadır yoklandı
.....Sen hala kararsızsın, hala suskunsun niçin
.....Hala da duyarsızsın, küskünsün kimin için...mustafa bay

Yusuf Değirmenci 3

2---sen Türk oğlusun

Sen,öz be öz, Türk oğlusun
Göğsünde hiç çıkarmadığın
Bir namus madalyan olsun.

İyi günde varsın seni unutsun
Kara günde seninle birlik olan
Kara gün dostun bulunsun.
Yoluna dikilen engeller yıkılsın
Zorluklar karşısında yılma sakın
Bir idealin olsun.

Görüşün ışık tutsun karanlıklara
Düşüncen,uzakları görerek yoğrulsun
Namerdi, pes ettirebilecek
Bir görüşün,bir fikrin olsun.

Bir eserin olsun elden ele dolaşan
Dünya durdukça yaşayan
Sevgi abideleri dik ki
Gönül duvarın aşsın.

Geleceğe ışık tutsun eserlerin
Hedefin ölümsüzlük olsun
Sevgi dolu gönüller olsun yerin
Unutma
Sen Türk oğlusun.

Yusuf Değirmenci 3

2---sen, Ben, Değil de Biz Olsaydık

İhtiraslar öfkelerin anası
Öfkeler yara açıyor sinelerde
Huzura kavuşmak ne mümkün
Yangınlar varken yüreklerde.

Nefret tarlalarını yok edebilsek
Dostluk fidanları yetiştirsek bozkırlarda
Dünyayı sevgi bahçesi haline getirsek
Kurtarsak sokakları kan kokusundan
Gözlerde yaş olmasa
Buruk acılar kızgın kor gibi dağlamasa yürekleri
Analar evlatlarına
Evlatlar geleceğe bakarak ağlamazdı
İhtiraslar öfkeleri doğurmasa
Öfkeler sinelerde yara açmasa
Sevgi yeşerirdi gönüllerde.

Yarışlar insanlığa hizmet için olsaydı
Sınıf farkı gözetilmeseydi
Şahsi çıkarlar düşünülmeseydi
Ve,geçmeseydi ülke çıkarlarının önüne
İnsanlar eşit olsaydı, ilkelerde
İnsanlar eşit olsaydı, hizmetlerde
Eşit olsaydı nimetlerde.

Fedakar olsaydı güç odakları
Güçsüzler maşa olarak kullanılmasaydı
Çabalar iyiye,güzele, harcansa
Gayretler doğru için
Doğruluk için olsaydı
Hatalar, inançların arkasına saklanmasa
Hırs, insanı esir almasaydı
İşler hileli,başlar belalı olmasaydı
Mantıklı olunsaydı
Akıllı davranılsaydı
Oturup konuşulsaydı
Ortak kararlar alınsaydı
Karanlıklar aydınlatılır
Aydınlık bir gelecek sunuldu
Çocuklarımıza

Birilerinin hatırı daha ağır olmasaydı
Menfaatler, nehir gibi bir yöne akmasaydı
Kemer sıkmak zorunda kalmasa taban
Musluklar tavan için açılmasaydı
Gelirler hakça dağıtılsaydı
Herkes emeğinin karşılığını alsaydı
Menfaat tutkusu aç gözlülüğü doğurmassydı
Ezilenin feryadı duyulsaydı
Şefkatle uzansaydı eller çaresizliğe
Sevgi, alırdı öfkelerin yerini
Severdi insanlar bir birini.

Birimiz,hepimiz
Hepimiz birimiz için yaşasakdık
Kaderde,kıvançta,tasada
Hakta,hukukta yasada
Birlikte hareket etsekydik
,Birlikte olsaydık
Hudutta beraber bekler vatanı
Gerektiğinde birlikte ölürdük
Beraber yenerdik güçlükleri
Nimetleri beraber yerdik
-Kimse zarar görmezdi
Bizi bölmek isteyenlerin eli koynunda
Gümanı gırtlağında kalır
Sen,ben değil de biz olsakydık
Öfke yerine,sevgi fışkırırdı gönüllerde.

Yusuf Değirmenci 3

2--senden vazgeçmemi İsteme benden

Sevdan, beni döndürüyor şaşkına
Gelip sen yerleştin, gönül köşküne
Mazideki, mutlu günler aşkına
Senden vazgeçme mi, isteme benden.

Koyma, şu aşkıma, sakın ha sansür
Kov beni Dünyadan, yıldızlara sür
Bırak, duygularım bari, kalsın hür
Senden vazgeçme mi, isteme benden.

Varsın, herkes bildiğini söylesin
Hayalde sen varsın, rüyada sensin
Hayatla bağımsın, hep benimlesin
Senden vazgeçme mi, isteme benden.

Sevmeyi, yeniden öğreniyorum
Mutluysan, dönmemi istemiyorum
Aşkıma karşılık beklemiyorum
Senden vazgeçme mi, isteme benden.

Sen mesut ol, benim bahtım gülmesin
Dudakların, dudağıma değmesin
Sevdama kimseler, gölge etmesin
Senden vazgeçme mi, isteme benden.

Ben bu sevda ile, böyle yanarım
Elbet, bir gün teneşire inerim
Ölür iken yine seni anarım
Senden vazgeçme mi, isteme benden.

emekli emn.müd

Yusuf Değirmenci 3

2---sessizce gidiyor zaman

Sessizce gidiyor zaman
Kahır yüklü,sır yüklü
Bir daha dönmemecesine
Gidiyor zaman.sabun gibi kayarak avuçlarımızdan

Gidiyor akrebin ve yelkovanın ucuna takılmış
tembelliğe esir düşmüş insanlığa küs
Elveda bile demeden tek kelime söylenmeden
Bir iz bir hatıra bırakmadan gidiyor zaman

Gidiyor el sallamadan, belirsiz adrese doğru
İnsanlığı kaderiyle başbaşa bırakarak
tembellik ihanetine karşı sessizce haykırarak
el bile sallamadan gidiyor zaman.

Tembellere kahırlı
Tembelliklere dargın
Hunharca harcayanlara karşı kırgın
Gidiyor ellerimizden zaman

Gittikten sonra aranacak
Arancak da bulunamayacak
Çün kü, mekanı olmayacak
Adresi bulunmayacak
Usanmayan uslar,döndürmeye çalışacak
Giden zamanın arkasından ağlasakta
Pişman olsakta tembelliklerimze
Zamanın ggeri dömüşü olmayacak

İnsanlık gaflet ile uğurlarken zamanı

Gelecekte nesiller ömürlerini verecek
Kazanabilmek için en kısa anı
Ağlanacak hunharca harcanan zamana
Torunlar suçlayacaklar atalarını.
Gece gündüz çırpınacaklar yorulmadan
Değerlendirmek için en kısa anı
kapatmak için geçmişin hatalarını
Aklamak için atalarını

Yusuf Değirmenci 3

2--sor Beni Gülüm

Ben bir fidan olsam,sende sarmaşık
Büyü dolam, dolam, sar beni, gülüm
Bir mektup olayım, aşka alışık
Geçen postacıdan,sor beni gülüm

Mektup göndereyim haber salayım
Çağır beni koşa,koşa geleyim
İstersen elinde ayna olayım
Kendi ellerinle kır beni gülüm

Öfkenin allığı vurmuş yüzüne
Öyle çatık kaşlı bakma yüzüme
Köle olmaz isem bir tek sözüne
sen akıt kanımı vur beni gülüm

Üstüme bas,gezin, halın olayım
Yeter ki gönlünde, yalın olayım
Gönül bahçesinde, gülün olayım
Ne olur elinle der beni gülüm

Bana bir fırsat ver,birazcık dinle
Yanar kavrulurum,ben bu özlemle
Biliyorum öleceğim,derdinle
Gel ölmeden önce,gör beni gülüm

sair Yusuf Değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

2---sordular bir dostu nerdedir diye

Bir dostu sordular nerede diye
Adres belli değil,yer belli değil
Bir haberde bırakmamış kimseye
Kader belli değil,ser belli değil.

Mekanı belirsiz,bir meskeni yok
Nerde yatar,kalkar,bir iskanı yok
Kimdir neyin nesi,tanıyanı yok
Hayatında ki, giz, sır belli değil.

Bazen ağlamaklı pınardır belki
Bazen özlemlerle yanardır belki
Sokak,sokak,köşe bucak dönerdir belki
Seven belli değil,yar belli değil.

Ya bir satılıktır, ya bir kiralık
Yazsam hayatını, birkaç satırlık
Gören söylemedi, hep aldatıldık
Âmâ belli değil,kör belli değil.

Adresi yok,mektup yazan olmamış
Otağı yok,gelen gezen olmamış
Görende yok,öven,kızan olmamış
Gönlündeki ateş, kor belli değil.

Akar göz yaşları,oluk oluktur
Sılasını özler, getiren yoktur
Belki de, yolunda engeller çoktur
Kale belli değil,sur belli değil.

Bu gün buradaysa,yarın bir yerde
Gezinir dururmuş meçhul illerde
Kalırım diyormuş,bir gün bir yerde
Kader belli değil,ser belli değil.

Yusuf Değirmenci 3

2---sözcükler sevi dolsa

Gönüller başka ister,diller başka konuşur
Böylesi insanlarla, birlik nasıl oluşur

Bir bütündür sanılır, bu yamalı cemiyet
Milyonları inletir, düzenbaz hakimiyet

Çocuklar okullara öğrenmeye gelirler
Bilgi öğrenmek yerine, siyaset öğrenirler

Öğretmenler burada görev yapamıyorlar
Yapmak isterler ise, orda kalamıyorlar

Hiç kimse demedi ki, bu gidişat yanlıştır
Bu yüzden öğretmenler, görev yapamamıştır

Kutup,kutup bölündü, güvence gençliğimiz
Bunlara göz yummuşuz,biz suçlu değimliyiz

Bir dilim ekmek ile, doymak isterken açlar
Maşa etti bunları,kirli,kötü amaçlar

İnsanlık yerini öfkelere bıraktı
Yandı nice bağırlar,ne göz yaşları aktı

Sözcükler zehir saçtı,kin doldu sinelere
Yıllarca hasret kaldık, o dostça sevgilere

Zorlar,zar'ı getirdi,tutuşan ciğerlere
Geleceği biz esir etmişiz öfkelere

Sözcükleri kin değil,süsleseydi sevgiler
Gönlüm hep bunu özler,aydın olsa zihinler

Allah'a yalvaralım, iyilik dileyerek
Düşmanlığı silelim, sevgiyi yeşerterek

Kin, ihtiras,öfkeyi, gönüllerden silelim
Biz hep bize muhtacız, bu bilince erelim
emekli emn. müd

Yusuf Değirmenci 3

2---şarkılarda hayatı anlatıyorken diller

Şarkılarda, hayatı anlatıyorken diller
Kapılmışken,aheste bestelere gönüller
Hatırlanır acılar,yaşanır çekintiler
Buruk bir haz ile,bizler dinler geçeriz.

Yaş belirir gözlerde,şarkılar okunurken
Mızrap derde dokunur,saz teline vururken
Feryat ve figan ile hatıralar dolarken
Sazda teliyle birlikte, bizde inler geçeriz

Umutlar kırılarak, genç benlik yaşlanacak
İyi günde ki dostlar, zor günde gelmeyecek
Gün gelecek,şarkılar, teselli olmayacak
Şarkılarla avunur hala söyler geçeriz.

Nice uzun seneler yok, diye yakınırız
Eskileri hatırlar geçmişe bakınırız
Ah gençlik diye,diye sevdayı sakınırız
Geçmişi elimizle bir bir siler geçeriz

Zaman akıp gidecek geriye,dönmeyecek
O çaresiz başların, özlemi dinmeyecek
Etrafını dolduran insanlar, görmeyecek
Hayatının gizlerine sessiz güler geçeriz

Yusuf Değirmenci 3

2---şehitler İntizar Ediyor Çanakkale de

1
Kısmet oldu, yolum geçti benim, Çanakkale'den
Söyler dururdu ninem, burada şehitmiş dedem

Dağa yaslanmış bir yazı, DUR YOLCU diyordu
Bir ikaz ki, ilgileri toprağa çekiyordu

Duyarsanız, bu yığınlar, o kadar sessiz değil
Duyarsınız,iyice kulak ver, iyice eğil

Yükseliyor bu sessiz yığınlardan nidalar
Bu nidaları yurtseverler duymaktalar

Dinlemiştim, kulak verip,bu toprağın sesini
Hissetmiştim,şehitlerin bizlere öfkesini

Dedim ki, hissettiklerimi, ben kaleme alayım
Dedim ki, intizarlarına ben tercüman olayım

Dedim,bir,bir anlatayım, şehitlerin öfkesini
Onlar ne söylerlerse, ben yazayım hepsini

Her kabirden aynı nida, aynı ses yükseliyor
Sızlayan kemiklerle, mezarda yatması zor

Diyorlar, ve sonunda hep, sitem ediyorlar
Hepsi kızgın,öfkeli,sessiz söyleniyorlar

Torunlarımız, neden? tarihten ders almıyor
Neden? o uğursuz nifak, aranızda kaynıyor

İstiklal uğruna biz, göz kırpmadan ölmüştük
Toprak için,toprağa, kefensiz gömülmüştük

Bu inanç, bu imanla, engelleri aştık biz
Aç,susuz,per perişan, tutkulu savaştık biz

Biz bu topraklar için, hep beraberce öldük
Bu toprağa,kefensiz ve tabutsuz gömüldük

Bu savaşta,kanatsız aştık, hırçın dağları
Etten,kemikten ördük,burada çelik ağları

Yarınları, yarınları düşündük biz ölürken
Mutluluğunu yaşadık zafer'in, gömülürken

Biz yarınlar uğruna bir meşaleyken söndük
Siperler sekiz metre,etten surlara döndük

İstiklal için verdik, ölümüne bir kavga
Göğüs gerdik, düşmana, bu kıyıda,bu dağda

Hür doğduk, hür yaşansın diye ölüme koştuk
Anadolu,Trakya, tek bir yürek olmuştuk

Oğlunu gurur ile, göndermişti anneler
Ateş saçan toplara, kalkan idi sineler

Doğuluyum,batılıyım,kuzey, güney denmedi
Vatan sahiplenildi,düşmana verilmedi

Rizeli Temel,Maraşlı Ökkeş,muşlu kerem
Erzurumlu dadaş ali,Ağrılı Rüstem

Sivas'tan katılanlar, genç yiğidolardı
Bu savaşta Giresun uşakları da vardı

Öldüler birer,birer, vermedi siperleri
Çekilmedi geriye Yahya çavuç erleri

Bir Seyit onbaşı ki, tek başına savaşan
Bir top mermisi var ki, insan gücünü aşan

Şevk ile,Allah deyip kucakladı mermiyi
Tek başına batırdı,boğazdaki gemiyi

Muğlalı yaralıyken,Bingöllü koşuyordu
Ağrılı düşman ile, hala savaşıyordu

Bursalı siper idi,muşlu ateş ederken
Karslı elinden tuttu, Amasyalı ölürken

Cansız düşerken muşlu, hasretti bir kucağa
Yere düşmesin diye, Vanlı koştu sancağa

Kol kırdı şarapneller,döşü deldi mermiler
Bombalar başa yağdı,kuruldu kanlı mahşer

Önce,can demedik biz, biz önce vatan dedik
Böylesi özveriyi, sizlerden de beklerdik

Gün oldu,birimiz için, feda olduk hepimiz
Gün oldu, hepimiz için, üzüldük her birimiz

Çocukları,torunları,düşündük biz ölürken
Yarınları,yarınları düşündük gömülürken

Tek, tek düştük toprağa, kuru yapraklar gibi
Hatırlanmak isterdik, kutsal topraklar gibi

Yaşayandan daha çok, ölen, Gelibolu' da
O çarpan yüreklerin kökü, Anadolu da

Bir ucu Trakya da,doğudaydı bir ucu

Kat,kat daha fazlayken, bizden düşmanın gücü

Bu topraklar uğruna, kanla yazıldı destan
Uğruna ölünen her toprak kutsal vatan

Adı ÇANAKKALE ‘dir bu yazılan destanın
Adı TÜRK’dür,bu şerefin,bu şöhretin, bu şanın

11

Mezardan görüneni, anlatalım da size
Yaptığınız hatalar, takılsın zihninize

Bizi, ölüm üzmedi, sizin üzdüğünüz kadar
Kızmadık biz düşmana, size kızdığımız kadar

Biz, bu savaşı, kardeş kavgası için yapmadık
Biz, bu vatanı, bölünsün diye bırakmadık

Bize yetmiyor, on sekiz martlarda anılmak
Bu, bize saygı değil,bize saygı birlik olmak

Gümanınız saygı ise, toprak olmuş halimize
Önce vatan deyiniz, geliniz kendinize

Bize saygı, şehitliklere gelip bakmak değildir
Bize saygı,tarihe ağıt yakmak değildir

Bize saygı değildir, dini siyasete alet
Türban ne ki,sen içindeki fitneyi hallet

Gencecik çocukları, daha dün gönderdiniz
Şu kardeş kavgasına, bir son veremediniz

Bize saygı, sahip çıkmaktır eserimize
Bize saygı, hizmet etmektir ülkemize

Bir çoğunuz yatarak, tembelliği yeğlediniz
Diskolarda,barlarda, fütursuzca eğlendiniz

Kiminiz ön oldunuz, vatandan kaçanlara
Kiminiz hor gördünüz, her kim düşmüşse dara

Kiminiz hep çaldınız,kırk ambarlı fare gibi
Kiminiz göz yumdunuz,aciz, biçare gibi

Dini alet ettiniz, kiminiz siyasete
Baş örtüyü,türban diye lanse ettiniz millete

Kiminiz hakaretler yağdırdınız Ata’ya
Müslüman Türk, nasıl düşer, böylesi bir hataya

O olmasa, biz ölmesek, İslam kalamazdınız

Demokrasi gelmese, sizde konuşamazdınız

Gençler öne sürüldü, art niyetler gizlendi
Bu yüzden, bu ülkede,nifaklar filizlendi

Siyaset ateşinde, maşa yapıldı gençler
Sokaklar kan deryası, kan gölü oldu her yer

Kalkınmış ülkelerle yarışa girmediniz
Genç nesil'e, öğrenmeyi benimsetemediniz

Çalışmanın hazzını, tattırmanız gerekti
Başarmanın zevkini, yaşatmanız gerekti

Hala aşamadınız, yoksulluk engelini
Kıramadınız hala,cehaletin belini

Emek ve güç vermeden, kazanmak istediniz
İhtiraslar uğruna, yan yana gelmediniz

Birlikten kuvvet doğar, böyle düşünmediniz
Kişisel çıkarlardan, hiç ödün vermediniz

Sıkılmadan düştünüz, peşine nefsinizin
Bu vatan sizin değil, bu vatan hepimizin

Çoktan başlanmalıydı,kalkınma hamlesine
Dünya hayran kalmalı, Türk'ün özverisine

Köyü ihmal ettiniz, köylere inmediniz
Köyden kente göç oldu, engelleyemediniz

Fabrika bacaları metropol şehirlerde
Neden tüten baca yok, bir beldede bir köyde

Bu sessiz yığınlarda, vardı elbet bir kaygı
Yaşayanlar, onlara göstermeliydi saygı

Bu saygı,bu kavgayı silip atarak olur
Emek ile, güç ile, bir iş yaparak olur

Vaz geçilse, emeksiz kazanma sevdasından
Bir hamle daha gelse, bir hamlenin ardından

Genç,yaşlı,kadın,erkek, iyice düşünmeli
Hata tespit edilip, yanlış düzeltilmeli

Refahın zirvesinde, olsun benim milletim
Diyorlar ki, ülkeyi çalışarak yönetin

Emek ve ilim ile, kalkındırın vatanı

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Ancak memnun edersiniz, bu toprakta yatanı

Medeniyet yarışında, siz kapınız zirveyi
Siliniz gönüllerden, acımasız öfkeyi

Size emanet size, kurulan cumhuriyet
Akıtılan kanların, bedelidir hürriyet

Dün ölmemiz istendi, bu günler için bizden
Huzuru istemek hakkımız, var elbet sizden

Bir birinizle değil, barış için savaşın
Medeni milletlerle, yarış için savaşın

Yılmayın engellerden, birlikte aşın onu
Birlik içinde bozun,oynanan her oyunu

Çalışarak olmalı, bize gereken saygı
Sevgiler yeşermeli,yaşanmamalı kaygı

Şayet ders alırsanız, tekerrür değil tarih
Eğer çalışırsanız,hiçte kör değil talih

Siz, önce can demeyin, çıkarı gözetmeyin
Menfaatler uğruna,birbirinizi yemeyin

Hiç birimiz, bizler için, hiçbir şey istemedik
Bunca yıl sessiz kaldık, hiç bir söz söylemedik

Hepsi koro halinde, işte böyle dediler
Hem intizar ettiler,hem de öğüt verdiler

Dediler ki,ödün verirseniz, vakarınızdan
Dirilir kalkarız biz, mezarlarımızdan

Yarınların uğruna, yeniden savaşırız
Gerekirse bayrağı, sonsuza biz taşırız

Yusuf Değirmenci 3

2---tek dostum sazım dır yalnızlığımda

Tek dostum sazımdır yalnızlığımda
Gözyaşım tesellim, ağladığımda
Mutsuzluk bitmeyen sermayem oldu
Yar sana gönlümü bağladığımda

Ayrılık zehrini içtik de yattık
Hayale hayaller kattık da yattık
Bir ömür göz yaşım aksa da yine
Solan umutlarım, yeşermez artık

Cevapsız sorular beynimi yiyor
Çilelerin sana huzur yok diyor
Acı ve ıstırap, özdeş benimle
Her nereye gitsem takip ediyor

Kendim üzülürüm seni üzemem
Çok birikmiş, sorunları çözemem
Kader sınır çizmiş geçmesi yasak
Yasaklı bölgede asla gezemem.

Ağlamaktır gıdam,zehir şerbetim
Hayalim tarladır,bahçe ümidim
Bir ömür yaşlarım aktı dibine
Fidan talihimi, yeşertemedim

Yusuf Değirmenci

Dost kalemlerden

'Nağmesi türkümdür gönlüm telleri
Estirir otağda bahar yelleri
Veysel gibi yanık çalarsam bir de
Dökülür gözümden sevda selleri...' Mustafa Bay, 'ZEYBEK HOCA'

Yusuf Değirmenci 3

2---ter akıtır oluk oluk tarlarda

Ter akıtır oluk, oluk tarlalarda
Toz dumandır orakta ve harmanda
Her bahçede her bağda her ormanda
Emek olanlara hürmetim sonsuz

Atölyede madende,fabrikada
Köyde,kentte kışlada ve yaylada
Yurt içinde.yurt dışında olup da
Emek olanlara hürmetim sonsuz

Sabır,.sabır nakıştır halılarda
Çileyle yüklüdür köy yolunda
Balık gibi ter gölüne dalıp da
Emek olanlara hürmetin sonsuz

Saban ile tarlasını sürerek
Çoban olup,sürüsünü güderek
Nakış,nakış kilimini örerek
Emek olanlara hürmetim sonsuz

Köyden gelen madende,işçi olan
Yer altından güçle madenler alan
Terini dökerek savaşçı kalan
Emek olanlara hürmetim sonsuz

Saygındır emeğe değer biçilmez
Engel çoktur yol emeksiz geçilmez
Emek vermeden kara baht gülmez
Emek olanlara hürmetim sonsuz

Yusuf Değirmenci 3

2---toplumsal sorunları bir bir anlatayım ben

Toplumsal sorunları bir bir anlatayım ben
Sizlerle paylaşayım geçenleri gönlümden

Hem dertleri açalım hemde hatalar neler
İsterim ki bunları görseler öğrenseler

Tembellik zincirinden kurtulmazsa bilekler
Hep hayaller kurmakla gerçek olmaz dilekler

Her insanın gayesi,ideali olmalı
İnsan emek vermeli ter ile yoğrulmalı

Tüm çabaların sonu, kazanmak olmalıydı
Dikilen fidanlarla bozkırlar dolmalıydı

Eller, diğer ellere, sevgiyle uzansaydı
Gönüller, gönüllerin takdirini alsaydı

Yavaş dönen iş çarkı,son sürat hızlanırdı
Bu yaşam savaşını, insanlık kazanırdı

İnsanlık kara kini,sökebilse kalbinden
Sevi filizlenirdi,matemli sinelerden

İnan gerçekleşirdi toplumlarda kardeşlik
Bir denge kurulurdu,olurdu denklik,eşitlik

Birliği sağlamayı, neden beceremedik
Nerede hata yaptık diye düşünemedik

Becermek istiyorsak,fedakar olmalıyız
Öfkeleri silmeli,kini unutulmalıyız

Kötülükler üstünü,sevgiyle örtülmeliyiz
Haklıların hakkına, saygı gösterilmeliyiz

Hakça paylaşılmalıyız,dünya nimetlerini
İnsanlık azım ederse aşar engellerini

Razı olursa herkes hissesine, hakkına
Ak yüz ile çıkardı Allah'ın huzuruna

Yusuf Değirmenci 3

2---torunlar ödemesin

Ellerimizle karartıyoruz ufkumuzu
Bencillik yok ediyor sevgiyi
Öfkeler kabarıyor sinelerde
İntikam duyguları filizleniyor
Yanan yüreklerde.

İnsanlar, ne bırakacaklar geleceğe
Torunlarına hangi övüncü hediye edecekler
Dedelerin günahını
Torunlar mı ödeyecekler.

Ağlıyor gerçeği görebilen gözler
Düşünen kafalarda soru işaretleri
Kötülükler yürekleri sızlatıyor
Duyarsızca gülüyoruz, ağlanacak halimize
Güzellikleri esir ediyoruz öfkelerimize

Gelecek için çalışmak varken,tembellik niçin?
Ağlamak varken gafletimize, gülmek niye?
Sorunlara ortaklık varken, bana necilik neden
Arzular sınırsız
İhtiraslar tarifsiz
Kanaat zihinlerden silinmiş
Bu aç gözlülük kime?

Tutkuları süslerse doyumsuzluk
Aç çığlıklar, yürekleri parçalarsa
Çatlatır kayaları,kopan sevgi bağları
İğrençlik bozkırında umut yeşermez
Biterse sevgi ormanları.

İhtiras rüzgarı siler süpürür toprağı
Taşır götürür menfaat seli
Başlar toprak kaymaları
Durduramazsınız heyelanları
Yıkar güzellikleri öfkenin ormanları
Yangına dönüşürse kinin kıvılcımları
Mutsuz insanlar yumağı çığ'a dönüşür
Yutar bir avuç mutluları

Gelin, birlik olalım
Gelin, tedbir alalım
Gelin, yok edelim öfkeleri
Gelin, ihtirasları dizginleyelim
Kanaat aşılayalım aç gözlülüğe
Sevgi hepimizin ortak malı olsun
Birlikte yaşayalım sorunları
Birlikte taşıyalım çekilecek yükü
Ozanlar mısralarda kara tablolar çizmesin
Güçlüler şefkatle okşasın güçsüzü
Güç,güçsüzü ezmesin.

Emek eşit
Yemek eşit
Gelir eşit dağıtılsın.
Emekçi emeğinin karşılığını alsın.
Zenginle,yoksul arasında maddi uçurum olmasın
Düşünceler zincir olsun bakla,bakla
Hizmet birlikte yapılsın,karınca kadarınca
Bütün sorunlar çözülür
Bu bilince varılınca.

Ellerimizle karartmayalım geleceği
Karıncayı örnek alalım
Benzeyelim arılara
Sıyrılalım ihtirastan
Unutalım kini
Silelim zihinlerdeki öfkeyi
Güzellikler hediye edelim onlara
Güzellikler verelim torunlara
Dedelerin günahını torunlar ödemesin
Dünyayı cennet gibi bırakalım yarınlara

Yusuf Değirmenci 3

2--tren çekilmez azaplar veriyor

Her gün tren geçerken demirli bahçeden
Acı, acı çığlık atıyor
Her gelip gidişinde seni hatırlatıyor
Seni getirdi sanıyorum
Görürüm umuduyla penceremi açıyorum
Cama abanıyorum
Zifiri duman gözlerime doluyor
gelen biri olmuyor
Tren benimle alay ediyor
Her geçişte çığlık atıyor
Her seferde aldatıyor.

Her gelişte o çığlık kulakları yırtar gibi
Her duruşta o çığlık yüreğime batar gibi
Her kalkışta yine çığlık atıyor
Trenler beni aldatıyor
Gelişinde umutlamdırıyor
Gidişi terk edişini hatırlatıyor.

Ağır, ağır kalkışında
Sallanıyor
Kımıldanıyor
Yarın gelir dercesine. bir umut bırakıyor
Dayanmıyor yüreğim artık tren sesine
Umutlanırıyor bir gün gelir dercesine
Tüketiyor bititriyor alay edercesine

Her gelişinde diriltiyor umutlarımı
Yarın gellir dercesine
Her gidişinde öldürüyor
Alay edercesine
Tren benimle dalgasını geçiyor
Tren çekilmez azaplar veriyor
Sırtımdan geçercesine

Yusuf Değirmenci 3

2--tutsağım yaptığın aşk hisarında

Sahnelerde, şen ve şakrak göründün
Perde arkasında, kahrın var senin
Bakışınla, aşk sihrine büründün
Kalbimde, kanımda, zehrin var senin

Bütün engelleri, aşması kolay
Her tarafa, sevgi saçması kolay
Sanma ki, senden kaçması kolay
Neyleyim, ruhumda sihrin var senin

Tutsağım, yaptığın aşk hisarında
Hep sen yaşıyorsun, umutlarımda
İste benden, ne istersen, şu anda
Sor bana, ne biçim sabrın var senin?

emekli emn. müd

Yusuf Değirmenci 3

2---uğruna can verip ölmeye yeter

Bir tatlı tebessüm, bir tek gülücük
Benliğimi, benden almaya yeter.
Sımsıcak nefesle bir tek öpücük
Bir ömür ismini anmaya yeter.

Düz değil hayatın yolları, çakıl
Sevgi tohumu ol, gönlüme ekil
Alnına dökülen, sap sarı kakül
Ömür boyu senle kalmaya yeter.

Zor imiş sevdaya kapılıp kalmak
Belki sever diye, umut bağlamak
Günlünde yer vermek, gönülde kalmak
Neşeli olmaya, gülmeye yeter.

Senden başkasını, sevemezdim hiç
Sevdamız herkese geliyor, ilginç
Seni gördüğümde, duyduğum sevinç
Bir ömür harcayıp, bulmaya yeter.

Ben kıyıda kayık, sende bir umman
Bıktım, ayrılıktan, yeter, el aman
Mutlu geçirdiğim, en kısa zaman
Uğruna can verip, ölmeye yeter

Eemekli emn. müdürü

Yusuf Değirmenci 3

2---unutmak kolay mı ki

Mektubunda,sen bana unut diye yazmışsın
Unutmak kolay mı ki,sen unutabildin mi?
Çok ısrarcı diyerek, birazcıkta kızmışsın
Unutmak kolay mı ki, sen unutabildin mi?

Mutlu geçirdiğimiz baharları, yazları
Yeminler ede, ede verdiğimiz,sözleri
Pırıl,pırıl bakan, o sevgi yüklü gözleri
Unutmak kolay mı ki,sen unutabildin mi?

Hayal dünyam, seninle güneşini bulmuşken
Harabe umut çatım yeniden kururlmuşken
Aşkın bir hançer gibi, bağrıma saplanmışken
Unutmak kolay mı ki,sen unutabildin mi?

Fotoğrafın duvarda, mektuplar masamdayken
Ben arı,sen çiçekken, sende, bal özü varken
Gönül ferman mı dinler, özlemini çekerken
Unutmak kolay mı ki,sen unutabildin mi?

emekli emn.müd

dost kalemlerden

Gönül yetti demiyor sevda küle döner mi
Kalplerde ki şu ateş kolay kolay söner mi
Belki zaman diyorsun mazi geri döner mi
Unutmak kolay mıdır sen unutabildin mi? ....Hasan ÖZ

Yusuf Değirmenci 3

2---uzat dost elini gel barışalım

Geçirdik yıllardır bunca badire
Gayrı boyun eğmek gerek kadere
Nefretimle,ben giremem kabir'e
Uzat, dost elini,gel barışalım

İyi bil ki, böyle dönmez bu devran
İhtirasa tutsak olamaz insan
Gel dostluk kuralım şayet pişmansan
Uzat, dost elini,gel barışalım

Var ise bir sızı, vicdanınızda
Ölümdür hayatın nokta sonunda
Meçhul yolculuğun şu son anında
Uzat,dost elini,gel barışalım

Ne cavapp verirsin hakın önünde
İnsanlığın belli olsun seninde
Fırsatı kaçırma bayram gününde
Uzat,dost elini,gel barışalım

Barışmayı emrediyor dinimiz
Kabire girmesinbizle kinimiz
mahşer günü hak önünde ne deriz
Uzat dost elini gel barışalım

Yusuf Değirmenci 3

2---ülkenin hali

Mustafa Kemalim, rahmete erdi
Türkiye'm, mateme duranın oldu
Adaletin ismi kaldı dillerde
Saltanat,sefayı sürenin oldu

Gözlerime, uyku girmez her gece
Suç oluyor konuştuğun her hece
Mutlu hayat,zevk,neşe,eğlence
Cebinde, çok para olanın oldu.

Muhtaçsın, ararsın, her yerde bir iş
Nere gitsen derler, def ol, kır kiriş
Özel sektör dahil, her yerde her iş
Ağırca bir torpil, bulanın oldu.

Binde bir açılır, iş sana göre
İmtihana girip dur, sen ha bire
Kendini hiç yorma, iş bana göre
Hatırlı biriyle gelenin oldu.

Düşerse içine,vatanın derdi
Eğer ayırırsan, namerdi, merdi
Şayet bekliyorsan, makam ve mevki
Yağ çekip, selama duranın oldu.

Haklar eşit olsun, gönül ister ki
Zengin sürer gider,sefayı zevki
Yüksekçe bir makam, muntazam terfi
Düzenbaz,madrabaz kalanın oldu.

Böyle nere gider, hali ülkenin
Cesareti olur mu hiç, korkanın
Korkak olup askerlikten ürkenin
Nimetler işini, bilenin oldu

dost kalemlerden

Doğru söyleyenler,köyden kovuldu,
Kimi sürgün gitti,kimi dövüldü...
Çıkar için yurdu satan övüldü,
Her ödül, yüzüne gülenin oldu

Ünal Beşkese

Yusuf Değirmenci 3

2---üzgünüz

Bir dünya isterdik,mutlu,aydınlık
Lakin,karanlıkta kaldık, üzgünüz.
Mutluluğu tadamadık bir anlık
Nefret ve kin ile dolduk, üzgünüz.

Umutlara el uzattık olmadı
Talih ele güldü,bize gülmedi
Sevgi,şefkat,kapımızı çalmadı
San ki bir boşluğa daldık, üzgünüz.

Buram,buram duman,çekilen ahlar
Hayat bir satrançtır, korunur şahlar
Şimdiden sonra kar etmiyor, eyvahlar
Bu tahtada piyon olduk, üzgünüz.

Acıları yudum,yudum biz içtik
Bela gördük, köşe bucak, biz kaçtık
Sevgi tarlasına,biz tohum saçtık
Nefret dikenleri yolduk, üzgünüz.

Göze, göz, dişe,diş, demedik asla
Geçirdik bu ömrü,sabırla, yasla
Isla ey gözlerim, yanağım ısla
Sabır küpü idik, dolduk, üzgünüz.

İçimde dert kaldı,dilimde çok söz
Acıyıp şefkatle bakmadı bir göz
Sevilmek isteyen her gönülde köz
Yakmaktan,yanmaktan yıldık, üzgünüz.

Mağduri kadere boynunu büktü
Ruhumuzdan isyan dışarı çıktı
Ayakta duracak mecalde yoktu
Sürüne,sürüne geldik, üzgünüz
emekli emn. müd

Yusuf Değirmenci 3

2---vermesini öğretelim

Bakıp da görmeyenlere
Görmesini öğretelim.
Gizli kalmış cevherlere
Vermesini öğretelim.

Meraklılar bir çok şeye
Her derdi sarar sineye
Azimliler öğrenmeye
Sormasını öğretelim.

Hazırlık yapsın yarına
Güvenmesin hiç varına
Saklı gizlerin sırrına
Ermesini öğretelim.

Har,hur eder kazancını
Kendinden alır hıncını
Kör nefsinin direncini
Kırmasını öğretelim.

Arzulara olurlar yem
Bahtına ederler sitem
İçindeki şeytana gem
Vurmasını öğretelim

Ayırmaz şekerden şapı
Hep kurarlar birer hobi
Yolsuzluğa kale gibi
Durmasını öğretelim.

Başında esiyor yeller
Arzu ederler,özlerler
Umuda uzanan eller
Ermesini öğretelim.

Ederler kula, kulluğu
Çekiyorlar yoksulluğu
insanlığa mutluluğu
Vermesini. öğretelim

Gelin birlikte olmaya
Doğru kararlar almaya
Cehaletle savaşmaya
Gelmesini öğretelim

dost kalemlerden

Büyük düşman cehalettir,
Bu cehlin sonu zillettir.
Kovulası bir, illettir.
Kovmasını, öğrenelim.... Necdet Erem

Yusuf Değirmenci 3

2-vurulmaya var mısın?

Bu mektup son olmasın kararını tez bildir
Bunca baskıya rağmen yar olmaya var mısın?
Gönül ferman dinlemez, duygu esir değildir
Semt i meçhule gidip sır olmaya var mısın?

Büyükler karar vermiş, bu birlik olmaz demiş
Sormuşlar sebebini, bir eski husumetmiş
Kiralık katillere haber de gönderilmiş
O, kahpe kurşunlarla vurulmaya var mısın?

Bir kartal yuvasında mutluluk bizi bulsun
Ağaçlar tanığımız, dağlar yuvamız olsun
Aslı ile keremin sevdası unutulsun
Yanan aşk ateşinde, kavrulmaya var mısın?

Neden anlamıyorlar? nihayet biz insanız
Dilden dile dolansın, destan olsun aşkımız
Benim için fark etmez,kefen olsun sevdamız
O kefene beraber sarılmaya var mısın?

Yusuf Değirmenci 3

2---ya elini uzat ya zembil gönder

Karanlıkta kaldım ışığım ol dol
Veya yakmak için bir kandil gönder.
Gözlerimden akan yaşa çare ol
Yada silmek için bir mendil gönder.

Sensiz, yaşamanın şevki kalmadı
Deli gönül sevgine hiç doymadı
Kulaklarım, bir tatlı söz duymadı
Bana, şakıyacak bir şen dil gönder.

Seni sevdim, başkasına bakamam
Anıları, yok edemem, yakamam
Bir aşk kuyusuna düştüm, çıkamam
Ya elini uzat, ya zembil gönder

Yusuf değirmenci
emekli.em.müdrürü

dost kalemlerden

Dudaklarım hasret bir damla suya
Yollar çok uzakmış gelemez güya
Dilerim sözümü sevdiğim duya
Kendin gelmiyorsan bir selam gönder... Bülent ARKAN

Yusuf Değirmenci 3

2---yar uğruna yanarım

O yar karanlıkta kalmış diyorlar
Gelsin aydınlansın,fenerim, fener.
Üşümüş diyorlar,kış günlerinde
Yeter ki ısınsın, yanarım, yanar

Dediler ki,bana aşka susamış
Toprak gibi çatlak, başka susamış
İçmek için aşk çeşmesi aramış
Gelip de içerse,pınarım,pınar

Artık gelsin diye, haber göndermiş
Tanrım ona tüm güzelliği vermiş
Çevresinde dönüşümü severmiş
Zaten bir girdabım,dönerim,döner

Yar uğruna katlanırım her şeye
İster şehre çağır, istersen köye
Seviyorum onu ben ölesiye
Adını sayıklar, anarım, anar

dost kalemlerden

El etti görmedin, dediler bana
Bekledim köşede, gitti yabana
Bir haber uçursan, can feda sana
Yoluna gülleri, sererim, serer.... Mustafa Bay ZEYBEK HOCA

Yusuf Değirmenci 3

2---yaşam

Yaşam filim gibi geçer hayallerinden
Boşa geçen ömrünün isyanıdır haykıran
Dökülmüş umutları yeniden hatırlarsın
Yeniden tanımaya çalışırsın kendini
Hatalarını görür öz eleştiri yaparsın
Yeniden hatırlarsın kırk hatıraları
O sayfaları kapatırsın
Yalnızlığın uğultulu sesleri kulaklarında
Çektiğin acılardır hayatını dolduran.

En büyük özlemlerle yanasın için,için
Meçhule yelken açarken umudun boş,ufkun boş
Geçen ömürden habersizken ölümün eşiğinde
Gerçeği ilk defa anlarsın
Döner bakarsın geriye
Bakarsın ki
Ne seni yaşatacak eserin
Ne cemiyette yerin var
Boşa geçen ömrünün isyanıdır haykıran

emekli em. müdürür

Yusuf Değirmenci 3

2---yaz beni de defterine

Yalnızlık sarmaşığı sarmasın etrafımı
Karanlıklar örtmesin özlemlerimi
Zifiri gecede bir yıldızdır umut
Nefesin, nefesime karışmasa da
Koy sıcaklığını koy elerime

Sevgi karşılık görünce güzeldir
Ben karşılıksız sevgi ateşinin
Gök yüzüne saldığı dumanıyım
Seven yüreğin habercisi
Duygularımın tercümanıyım
Sar yakıcı sıcaklığınla
Bir ömür yanayım
Bir mum yak karanlığıma
Muhtacım aydınlığına
Sakın ha olmaz ki deme
Sırtını dönüp gitme
Beni de al listene
Bırakma kaderimin ellerine.

Varsın, ellerin değmesin ellerime
Nefesin, nefesine karışmasın istersen
Gözlerine baktığım da, bakışların kaymasın
Ne olur görünce başın çevirme
Hayranım gözbebeklerine
Bakayım gözlerine
Gözlerinin rengine

Senden vazgeçmemi isteme benden
Bırak ta bir umutla yaşayayım
Ağırlık yapmaz yüreğime korkma
Ömrümce sevgini taşıyayım
Sevenine zulmetme ne olursun
Sıranın en sonunda da olsa
Orada adım bulunsun
Yaz beni de defterine
Teselli olsun kaderime

Yusuf Değirmenci 3

2--yıllar sonra geldi çaldı kapımı

Yıllar sonra geldi, çaldı, kapımı
Güya,hatırımı sormaya gelmiş.
Yeniden kurarken, umut çatımı
Hayatıma, gölge olmaya gelmiş.

Yalnız idim, bir selama muhtaçtım
Bir dosttur diyerek, kapıyı açtım
Doğrusu şaşırdım, ürkerek kaçtım
Perişan halimi görmeye gelmiş.

Üzgünüm diyerek özür diliyor
Anıları, tazeliyor, gülüyor
Çok mutluymuş, övünerek söylüyor
Tekrar gururumu kırmaya gelmiş.

Yıkılma,ayakta dimdik dur dedi
Sev birini, artık, yuva kur dedi
Unut beni, başkasını gör dedi
Aklınca cesaret vermeye gelmiş.

Bilmiyor ki! Yıkılmışım, bitmişim
Ben hayatı, bir kenara itmişim
Sevginin üstüne, çizgi çekmişim
Güya,buna çare bulmaya gelmiş.

Dedim ona, dön git,bırak yakamı
Ne olur bir daha çalma kapımı
Gönlüme gömdüğüm, gençlik sevdamı
Eliyle mezara koymaya gelmiş.
emekli emn. müdürü

dost kalemlerden

Belki yarın daha çok geç olmadan
Hala bir şan vardır vakit dolmadan
Çise düşüp mor menekşem solmadan
Bağımda gülleri dermeye gelmiş -İbrahim Kurt

Yusuf Değirmenci 3

2--yoksa canan bu dünyadan göç tümü

Bir kenti bir kente bağlayan yollar
Haber verin, yarim burdan geçti mi?
Gece gündüz akıp duran pınarlar
Canan gelip suyunuzdan içti mi?

Görünce söyleyin yarenler eşler
Kolay aşılmıyor engel yokuşlar
Semanın neşesi kanatlı kuşlar
Kanatlanıp sizin ile uçtu mu?

Nereye gideyim nerde ararım
Dağa taşa kurda kuşa sorarım
Arayıp bulmaktı benim kararım
O, yar bir ağaca yara açtı mı?

Aşk uğruna yıllar yılı ettim zar
Arşı deler eylediğim intizar
Söyle kara toprak ey mermer mezar
Yoksa canan bu dünyadan göçtü mü?

Yusuf değirmenci 1

Yusuf Değirmenci 3

2---zamanı Zamanlamalı

Zamanı zamanlamalı
Yada durdurmalı yelkovanı
Olmazları,olur etmenin yolları aranmalı.
Bebeklerin gözbebeklerine
Analar acıklı,acıklı bakmamalı.
Gerilen kaslar bir hiç'i kaldırmamalı
Gelecek umut dolu olmalı
Yarınlar aydınlanmalı
Karanlıkta kalmamalı.

Dünya dar geliyor olmalı ki insanlığa
Biteviye bir birini yiyorlar
Ölüyorlar,öldürüyorlar
Sormuyorlar,nedenini

Dünya'ya sığmaz olmalı ki insanlık
Soyuzlar fethine çalışıyorlar fezanın
Apollolar yeni dünyalar arıyorlar
Yarınlara vermek için.
Yarınları aydınlık görmek
Karanlıkları silmek için.

Zamanı zamanlamalı
Bu yarışa katılmalı
Asılsız suçlamalar olmamalı dedim dedili
Kaprisler kaldırılmalı
İhtiraslar tabiatı fethetmek için olmalı
Müşterisiz kalmalı kahvehaneler
Oyunlar unutulmalı.
İnsanlık iş başında olmalı
Çalışmalı,çalıştırılmalı
Alın teri tattırılmalı herkese
Gelecek aydınlatılmalı
Yarınlar kazanılmalı.

Doğarken ağlayarak gelmemeli bebeler
Sevinebilmeli dünya'ya geldiğine
Uzay bizim olmalı
Her şeyin temeline sevgi damıtılmalı
Yarınlar hayran,hayran
Emek ve terle dikilen anıtlara bakmalı
Her tabut övünçle gitmeli kabristana
Uzay insanlığın olmalı
Hesaplar geleceğe göre yapılmalı
Mutlaka yarınlar aydınlatılmalı.

Rihterle ölçmek yetmez depremin şiddetini
Yer,sallanmadan haber alınmalı
Sırdaşı olunmalı yer kabuğunun
Gizlere ulaşılmalı.

Zaman zamanlanmazsa

İnsanlık bunu yapamazsa
Çöker ihtiyar dünya
Mezar olur insanlığa
Bu bilince varılmalı
Yarınlar karanlıkta kalmamalı
Gelecek geleceğe mezar olmamalı
Olmazları olur etmenin yolları aranmalı

Yusuf Değirmenci 3

2---zor nasıl yaşanır yaşayana sor

Zor ne demek,çekmeyenler bilmezler
Zoru bilmeyene anlatması zor
Hayatı zorlukla geçirmeyenler
.....-Zordan pek anlamaz tanıtması zor
.....-Zor nasıl yaşanır,yaşayana sor

Bir haklı düşünün,hakkını arar
Terazi dengesiz, bozulmuş ayar
Yaptığı girişim, kendine zara
.....-Haklının burada yutkunması zor
.....-Zor nasıl yaşanır,yaşayana sor

Açlığı bilemez,her kim tok ise
Arsızlığı başkasına yük ise
Şeref,namus,ar ve haya yok ise
.....-Onun dürüstlerle dost olması zor
.....-Zor nasıl yaşanır, yaşayana sor.

Yürekler hep ıstırapla yanarsa
Baykuş gelip yuvasına konarsa
Altın kafes hürriyetin alırsa
.....-Bülbülün kafeste şakıması zor
.....-Zor nasıl yaşanır,yaşayana sor.

Doğruyu bulmaya edilsin gayret
Hakikat, ölenle gider nihayet
İnsafsızdan dilenilmez merhamet
.....-Onun insanlığa acıması zor
.....-.Zor nasıl yaşanır,yaşayana sor

Yusuf Değirmenci 3

3---aklımı Başımdan Alır Gülüşün

Yüzünde gamzeler gözünde ışık
Başıma sam yeli gelir gülüşün
Seni her kim görse olmaz mı aşık
Çeken bir mıknatıs olur gülüşün

Göz göze gelince selam verince
Elde değil bürünürüm sevince
Nabzım atar kanım kaynar görünce
Aklımı başımdan alır gülüşün

Teklifime hayır deme ne olursun
Bakışından sevgi gönlüme dolsun
Aşılmaz surlarla çevrili olsun
Gönül fethetmeyi bilir gülüşün

Kalp kalbe karşıdır,göz aynasıdır
Bir tebessüm vücudumu ısıtır
Sevdama çengel bir aşk kancası dır
Akılma takılıp kalır gülüşün

Yusuf Değirmenci 3

3---akranlar Yarenler Bizi Bekliyor

Naz etme güzelim haydi gidelim
Düğünler törenler bizi bekliyor
Bizi sevenleri sevindirelim
Akranlar yarenler bizi bekliyor

Nikahlansak hak katına varıp ta
Çok mutlu olalım hayal kurup ta
Çektiğimiz çileleri görüp de
Bize söz verenler bizi bekliyor

Sevgimiz tüm zorlukları aşmalı
Artık bu yazgımız gerçekleşmeli
Leyla mecnun,kerem aslı,senem sürmeli
Bu sırra erenler bizi bekliyor

Aşkımız dolansın dillerde destan
İstanbul,Adana,Ağrı'dan,kars'dan
Hatta yavru vatan yeşil kıprıs'dan
Tanıyıp soranlar bizi bekliyor

Dostlarca basılmış davetiyeler
Çelenk'e dönüşmüş renk, renk çiçekler
Nikah masasında yetkili bekler
Bizi çok sevenler bizi bekliyor

Yusuf Değirmenci 3

3---al Götür Beni

Sevenler sevgiye ihanet etmez
Olmasın başımda çatı fark etmez
Yerine dünyayı verseler yetmez
.....Ayırma üstümden sen gözlerini
.....Dilediğin yere al götür beni

İster at la götür istersen yaya
İster bir yuvaya ister yaylaya
İstersen al götür beni uzaya
Beraber yaşasak buserüveni
Dilediğin yere al götür beni

Ben sevenim sevmek nedir bilirim
Vurgunum uğruna ölen olurum
Sen iste kapında kölen olurum
.....Memnun edebileceksem ben seni
.....Dilediğin yere al götür beni

Gönül kelebeğim konmuş dalına
Sensiz ihtiyaç yok dünya malına
canım feda olsun aşkın uğruna
.....İstediğin yere çevir düğmeni
..... Dilediğin yere al götür beni

Gece uyku tutmaz yatmam imkansız
Aşkını zihnimden atmam imkansız,
Sensiz bir yerlere gitmem imkansız
.....Verseler dünyayı değişmem seni
.....Dilediğin yere al götür beni

Alda götür beni kızgın çöllere
Alda götür beni gurbet illere
Nere gitsen ben gelirim her yere
.....Gel beraber dolaşalım evreni
.....Dilediğin yere al götür beni

Yusuf Değirmenci 3

3---al Hakkın Varsa

Biçiliyor kalbim aşk hızarında
Beş paralık oldum halk nazarında
Satsam almıyorlar dost pazarında
Bedelini sorma al hakkın varsa

Ayrılık hançerin bağrıma çaktın
Seviyorum diye söz etme sakın
Dedim ödeyeyim geçtiyse hakkın
Var diye haykırma al hakkın varsa

Ben sevdim seninki sahteymiş meğer
Seven sevgisine karşılık ister
Bende hala sevgin kaldıysa eğer
Sükut edip durma al hakkın varsa

Yusuf Değirmenci 3

3---al Senin Olsun

Gidersen gönlümü bırakma bana
Al götür al götür al senin olsun
Hatıra olarak verdim ben sana
Al götür al götür al senin olsun

Hasretin ateşi yaksın kül etsin
Umudum dumana katılıp gitsin
Sadece gönlümün sahibi sensin
Al götür al götür al senin olsun

Sakın ola kırma,o kalp benimdir
Kelebek kanadı gibi narindir
Bir tek sevmiş seni,bundan emindir
Al götür al götür al senin olsun

Okumadan atma mektuplarımı
Telefonda dinle intizarımı
Doldurdum içine duygularımı
Al götür al götür al senin olsun

Şayet gitmek için verdiysen karar
Üzgünüm ben sana açmışsam zarar
Sensiz yürek benim neyime yarar
Al götür al götür al senin olsun

Başkasına umut vermem diyorsan
Bir daha geriye dönmem diyorsan
Saklarım kalbini kırmam diyorsan
Al götür al götür al senin olsun

Sen oldun sen beni aşık edenim
Sevdana tutsaktır,benim bedenim
Aşkıma bir vefa borcum bu benim
Al götür al götür al senin olsun

Yusuf Değirmenci 3

3---al Senin Olsun 2

Al beni güzelim boşsa kalbine
Kapılıp gidelim sevda seline
Söktüm yüreğimi koydum eline
Al senin al senin al senin olsun

Sil süpür kalmasın bendeki kaygı
Çağlayıp akıyor bende bu duygu
Gönül hırsızına duyulur saygı
Çal götür çal götür çal senin olsun

Boş kalbime hiç kimseler girmedi
Aşktan yana muradına ermedi
Yerleş şu kalbime orda ebedi
Kal senin kal senin kal senin olsun

dost kalemlerden

Erirdi taş olsa yol beklemeye
Kalmadı gözümde yaşım dökmeye
Alışkın yüreğim acı çekmeye
Bal senin bal senin bal senin olsun.. Mustafa Bay, 'ZEYBEK HOCA'

Yusuf Değirmenci 3

3---allah'a Yalvardım Durdum

ALLAHA YALVARDIM DURDUM

O yar beni sevsin bağlansın diye
Her saat Allah'a yalvardım durdum
Kondurdu başıma talih kuşunu
Diyerek sevinçle çağladım durdum

Koklarım sanmıştım gonca gülümü
Bu sevdaya adamıştım ömrümü
Zülfünün teline deli gönlümü
Kör düğüm ederek bağladım durdum

Senin için divaneyim deliyim
Sevda ırmağının coşkun seliyim
Dağlar aşıp gelen meltem yeliyim
Hep senin kapına uğradım durdum

Buz oldum eridim akar sel oldum
Bir kuru çöl idim doldum göl oldum
Aşılmaz dağ iken dümdüz yol oldum
Gelsin diye imkan sağladım durdum

Yol düz olsun diye dağları deldim
Uzanan yollara halılar serdim
Gece gündüz yollarını gözlerdim
Gelmedi diyerek ağladım durdum

Dost kalemlerden

Öyle bir sevda ki başımdan aşkın
Gitgide büyüdü sönmedi aşkın
İstersen mecnun de istersen şaşkın
Hicranla cismimi dağladım durdum...
.....Seyfeddin Karahocagil

Rüzgâr olup saçlarına esseydim
Yağmur olup yanağına düşseydim
Süzülerek bin hasretle öpseydim
…Ömrümce hayali düşledim durdum....Ozan CEYHAN

Yusuf Değirmenci 3

3---aşk Gemime Kaptan Oldun

Aşk gemime kaptan oldun bir kere
Sevda deryasına saldın bir kere
Aklımı başımdan aldın bir kere
.....Hiç sözüm geçmiyor yola gelmiyor
.....Gönül senden vazgeçmeyi bilmiyor

Şimşekleri bir bir sağdın üstüme
Yağmur bulutuydun yağdın üstüme
Örümcekler gibi ağdın üstüme
.....Hiç sözüm geçmiyor yola gelmiyor
.....Gönül senden vazgeçmeyi bilmiyor

Sert bir kaya idim başıma çıktın
Çağlayan sel olup aşağı aktın
Aşkın hisarında tutsak bıraktın
.....Hiç sözüm geçmiyor yola gelmiyor
.....Gönül senden vazgeçmeyi bilmiyor

Ben seninle taddım hayatta tadı
Sensiz bir amacım gayem kalmadı
Sen yanımda yokken dünyam karardı
.....Hiç sözüm geçmiyor yola gelmiyor
.....Gönül senden vazgeçmeyi bilmiyor

Yusuf Değirmenci 3

3-aşk Ve Sevda Üstüne

Candan yürektendir âşık sevgisi
Severse nazlı yar duyar bu sesi
Hiç bitmez tükenmez gönül hevesi

Gurbetten gurbete atsan da beni
kapısında köle etsen de beni

Kimse dolduramaz kalbim boş olur
Gündüz hayalinle gece düş olur
Gökyüzünde seyran eden kuş olur

Gurbetten gurbete atsan da beni
kapısında köle etsen de beni

Muhtaç iken bir nefeslik soluğa
Mümkün mü tahammül bu ayrılığa
Ben asla gidemem senden ırağa

Gurbetten gurbete atsan da beni
kapısında köle etsen de beni

Hep sevgiye çevirmekte yolumu
Bu sevdaya feda ettim ömrümü
Bu uğurda göze aldım ölümü

Gurbetten gurbete atsan da beni
kapısında köle etsen de beni

Sende tattım gerçek aşkı, sevdayı,
Sensiz neyleyim ben köşkü, sarayı,
Senin için terk eyledim sılayı,

Gurbetten gurbete atsan da beni
kapısında köle etsen de beni

Sensiz bana zindan gezdiğim yerler,
Görenler bu adam delirmiş derler,
Aşk derdinden bilmez, kalpleri körler

Gurbetten gurbete atsan da beni
kapısında köle etsen de beni

Yusuf Değirmenci 3

3--aşka ihaneti nasıl istersin benden

Doğan güneşim gibi ufkumda çıktın karşıma
Yıldırımlar gibi çaktın akarak indin başıma
Kapılmışken şu gönlümün coşku dolu akışına
-Böyle aşka ihaneti nasıl istersin benden
-Ölürümde ayrılamam, ben ayrı kalamam senden

Kaşlarını yay ederek,sevda oklarını taktın
O yayları gere gere kaç defa bana fırlattın
Boz kır olmuş hayatıma girdin de heyecan kattın,
-Böyle aşka ihaneti nasıl istersin sen benden
-Ölürümde ayrılamam, ben ayrı kalamam senden

Aslında seninde,beni, hep sevmeni bekliyordum
Nice hayaller kurarak, aşkından söz ediyordum
O kalp bu kalbe karşıdır oda sevecek diyordum
-Böyle aşka ihaneti nasıl istersin sen benden
-Ölürümde ayrılamam, ben ayrı kalamam senden

Unut diye bir kaç defa, sen bana haber gönderdin
Çok şey istemedim senden,aşka karşılık beklerdim
Senin ile bir ömür vuslata ermektir derdim
-Böyle aşka ihaneti nasıl istersin sen benden
-Ölürümde ayrılamam, ben ayrı kalamam senden

Yusuf Değirmenci 3

3---ateşine düştüm kavruluyorum

Ateşine düştüm kavruluyorum

Ateşine düştüm kavruluyorum
Sevda rüzgarında savruluyorum
Aşkın girdabında boğuluyorum
Kaçmak istesem de kaçamıyorum

Gayri bu özleme dayanmaz yürek
Sen yakınsın amma vuslat çok ırak
Hislerimi gözlerime bakarak
Açmak istesem de açamıyorum

Beni bitirmeye yetiyor nazın
Seninle yazılmış şu alın yazım
Kanadı kırılmış kuştan farksızım
Uçmak istesem de uçamıyorum

Görünce damar da kanım hızlanır
Bastırılmış duygularım uyanır
Nere gitsem yollar sana dayanır
Geçmek istesem de geçemiyorum

Sensin bu dünyada gönül verdiğim
Sevdan oldu bir çözülmez kör düğüm
Çaresizlik şerbetidir verdiğin
İçmek istesem de içemiyorum

Yıllar geçti unutamam ben seni
Aşkın deryasında boğdun sen beni
Senden başka beni seven birini
Seçmek istesem de seçemiyorum

Yusuf Değirmenci 3

3---bana söyle ben bileyim

Gurbetin yollarında,bezdirmedin mi sen beni
Gurbet, gurbet diyar, diyar,gezdirmedin mi sen beni
Kitaplara dergilere,yazdırmadın mı sen beni
-Amacın ne, gayen nedir, bana söyle ben bileyim
-Yüz yüze görüşmek için, gelemezsen ben geleyim

Dillere düşürdün beni,destanım şom ağızlarda
ömrü bitirdim tükettim,bitmek bilmeyen yollarda
Mutluluğu bulamadım, gurbet denen diyarlarda
-Maksadın ne,derdin nedir, bana söyle ben bileyim
-Yüz yüze görüşmek için, gelemezsen ben geleyim

Maksadın kahretmek ise, zaten kahır benim yüküm
Şunu iyi bil güzelim, sen yok isen bende yokum
Gayrı doğruları söyle, yalana baş vurma tokum
-Mekanın ne,nerededir, bana söyle ben bileyim
-Yüz yüze görüşmek için, gelemezsen ben geleyim

Çözülmeyen sorun nedir, bana kırgınlığın mi var
Kimlerden neler duydun yoksa dargınlığın mı var
Aşka mı tövbekarsın söyle yorgunluğun mu var
-Hırsın kime öfken nedir bana söyle ben bileyim
-Yüz yüze görüşmek için, gelemezsen ben geleyim

Yusuf Değirmenci 3

3---bana yeter

Son sözü söyledim, aşkım gururum
Bu sevda uğruna, kurban olurum
Ben gönül sazında, inler dururum
Mızrabı sineme, vur bana yeter

Geleceksin diye hep yol beklerim
Güzelim ben seni candan severim
Kol açıp gelirsen çok sevinirim
Dikilip karşıma dur bana yeter

İsterim sevdayı konuşalım gel
Oturup sorunu tartışalım gel
Birlikte beraber savaşalım gel
Aklında ne varsa sor bana yeter

Bitsin bu ayrılık murat alalım
Hasret bitsin gel de mutlu olalım
İkimiz birlikte yuva kuralım
İstersen kalbimi kır bana yeter

Kaldır kırgınlığı sil husumeti
Kaç sene geçti çektik hasreti
Yok edelim bitirelim kasveti
Arada bir selam ver bana yeter

Yusuf Değirmenci 3

3---bekletme gel geleceksen

Takılındı gözüme göz bebeklerin
Surat asma artık gül güleceksen
Bende sonumuzu bilmek isterim
Sevda defterinden sil sileceksen

Takılıp kalmışım ben gözlerine
Kimseyi koyamam senin yerine
Sevdalı gönlümün derinlerine
Acılan kapıdan dal dalacaksan

Kıvrılıp uzuyor beklediğim yol
Sevda nefesimsin ciğerime dol
Aşkını vermezsen azrailim ol
İstersen canımı al alacaksan

Neme gerek sensiz hayat solayım
Aşkın denizinde ben boğulayım
Kaptanı olmayan sandal olayım
Sevda sahilimden sal salacaksan

Olmalı diyorum beklentilerim
Ayıma ay, yılıma yıl eklerim
Yıllar oldu yollarını beklerim
Bekletme yoruldum gel geleceksen

Yusuf Değirmenci 3

3---ben olmalıyım

Cevap istiyorum gülüp geçersin
Ben arıyım sense çiçek açarsın
Aşkın şerbetinden bir gün içersin
O şerbetin balı ben olmalıyım

Bir tanısan beni sende seversin
Seviyorum seni,desem ne desin
Bir dişi küheylan, gibi kişnersin
Ayağının nalı,ben olmalıyım

Susmak bir rızadır susarım dersen
Sevinirim böyle cevap verirsen
Şayet incitmeden basarım dersen
Basacağın halı ben olmalıyım

Duygularım depreşiyor gönlümde
Hayalin duruyor gözüm önünde
Bülbül gibi şakıdığın günlerde
O gönlünün gülü ben olmalıyım

Yusuf Değirmenci 3

3---ben sana kalbimi sundum al diye

Ben sana gönlümü sundum al diye
Haber saldım çok acele gel diye
Cevap verdin yüreğinden sil diye
.....Mecnun gibi seviyorken ben seni
.....Neden esirgedin benden sevgini

Sevda pınarımdın, suyun akardı
Gönül ateşimdin, sessiz yakardı
İki gözüm idin, tatlı bakardı
.....Kerem gibi yanıyorken aşkınla
.....Koydun beni bu çaresiz başımla

Sevince sevgiyle, yanaştım sana
Sevseydin fedaydı, canım uğruna
Ömrümü adamış, idim yoluna
.....Seninle bir ömür, sürmek maksadım
.....adınla beraber yazılsa adım

Sensin ey güzelim, düşüm hayalim
Sensiz perişandır düzelmez halim
Sandım insaflıdır, olamaz zalim
.....Seninle vuslata ermek istedim
.....ömrümü seninle sürmek isterdim

Bu sözünle umut, çatım yıkıldı
Gönlünü çalan kim aklım takıldı
Yalan söyleyemem, canım sıkıldı
.....Gönlüme saplana hançer o sözüm
.....duyunca yaşlarla dolmuştu gözüm

Son sözlerin oldu,vedalaşalım
Dostça görüşelim,selamlaşalım
Dedin ki kırılma,helallaşalım
.....Kırılsam da seni asla kıramam
.....İstemezsen kal demem durduramam

Yusuf Değirmenci 3

3---ben senden neyimi esirgedim ki

Sevdaya uzanan elin ben idim
Falcılarda çıkan falın ben idim
Hani tutunacak dalın ben idim
Ben senden neyimi esirgedim ki

Hüzün'ü savurdum rüzgarlar ile
Mutluluk yağdırdım yağmurlar ile
Senin için ne yaptımsa nafile
Ben senden neyimi esirgedim ki

Hayatımda iki kadın var dedim
Bir anamı sevdim bir seni sevdim
Bende senden aynısını istedim
Ben senden neyimi esirgedim ki

Atmak için vuslata ilk adımı
Adım ile bile yazdım adını
Yarıda bıraktın sen muradımı
Ben senden neyimi esirgedim ki

Malımı mülkümü uğruna saçtım
Sevdanın uğruna gurbete göçtüm
Anamdan çok sana kucağım açtım
Ben senden neyimi esirgedim ki

Çağırdın yanıma gel dedin geldim
Neyin eksik ise al dedin aldım
Her aybaşı bir kez anamda kaldım
Ben senden neyimi esirgedim ki

Daha ne istersin bu nazın niye
Uğruna neleri saçtım yar diye
Layık değil miyim ben bu sevgiye
Ben senden neyimi esirgedim ki

İndin yüreğimin derinlerine
Açamam gönlümü başka birine
Azrail'e can veririm yerine
Ben senden neyimi esirgedim ki

Yusuf Değirmenci 3

3---beni mutlu edersin

Sev beni diyerek ısrar edemem
Seni darıltamam seni üzemem
Aşkıma karşılık sevda diyemem
Verirsen beni çok mutlu edersin
Cevabını bekliyorum ne dersin

Biraz güler yüzlü davransan bana
Cesaretle gelir idim yanına
Gönül rızasıyla benim dünyama
Girersen beni çok mutlu edersin
Cevabını bekliyorum ne dersin

Yakma hasretinle şu aciz kulu
Sensiz neyleyeyim parayı pulu
Senin yüreğinde sevgiyle dolu
Dilersen beni çok mutlu edersin
Cevabını bekliyorum ne dersin

Bana ilgi duyup gönül verip de
Alev, alev yandığımı görüp de
Bir tatlı tebessüm edip gülüp de
Gelirsen beni çok mutlu edersin
Cevabını bekliyorum ne dersin

Yusuf Değirmenci 3

3--bırakıp gittiğin günü hatırla

Bırakıp gittiğin günü hatırla
Kalbimi yerinden sökmüş tün o gün
Elveda der iken birkaç satırla
Yaşları gözümden dökmüş tün o gün

O gün yüreğimde yağlar eridi
Dünya sana geniş bana dar idi
Baht çeşmesi akmaz oldu kurudu
Ruhuma kederi ekmiş tin o gün

Kara sevdam bana ömür darası
Sensiz iyileşmez gönül yarası
Sandın beni Marmara'nın çırası
Çakıp çakmağını yakmış tın o gün

Daha hayatımın ilk baharıydı
Seninle beraber yıldızım kaydı
Keşke sevmeseydim aşk olmasaydı
Başa bulut gibi çökmüş tün o gün

Yusuf Değirmenci 3

3---bile bile sev beni

Kalksın aramızdan artık şu perde
Mana arayalım bakam gözlerde
Buluşalım konuşalım bir yede
Tanışalım bile, bile sev beni

Yanlış karar son pişmanlık olmasın
Pişmanlıklar bizde saç baş yolmasın
Güven bana güvensizlik kalmasın
Aşkta huzur bula, bula sev beni

Araştır sor sülalene soyuna
Kararı kendin ver gelme oyuna
Sıcacık sevgiyle sarıl boynuma
Saçlarına dola, dola sev beni

Anlı şanlı olsun yar düğünümüz
Sevinçle huzurla geçsin ömrümüz
Kahkahalar ile dolsun günümüz
Neşe dolu gül, güle sev beni

Sen istersen ben sırdaşın olurum
Sen çağırsan ben her yere gelirim
Mutluluğun formülünü bulurum
Hayattan tat ala, ala sev beni

Gönül kafesinde kuşun olayım
Özelin de ben sırdaşın olayım
Mutluluktan gözde yaşın olayım
Al mendili sile, sile sev beni

Yusuf Değirmenci 3

3---bir daha haber salma

Beni unut diyerek, bir daha haber salma
Bu yaralı yürekte, adın hatıra kalsın
Biz ayrıldık diyerek, bu kadar zalim olma
Bırak seven yüreğim, adınla oyalansın

Yerime başkasına,gönlünden yer versen de
Bu aşk burada bitti,geri dönmem desende
Seni unutmak olmaz, sen beni öldürsen de
Sevdan bir bayrak gibi, gönlümde dalgalansın

Sen hiç rahatsız olma,bu yükü ben taşırım
Yanımda olmasan da hayalinle yaşarım
Sular benim sevdamı şu akan göz yaşlarım
Büyüsün yüreğimde, çınar gibi kök salsın

Kabullenmişim bir kez,ben sevdama kulluğu
Tadılmış olmasa da, vuslatın mutluluğu
Seni unutmam asla vermeden son soluğu
Sevgilim benim için unutulnaz masalsın

Yusuf Değirmenci 3

3---bir dilber

Kalem kaş altında ela gözlerle
Bakarak karşımda durdu bir dilber
Maşallah,gelişmiş boy pos yerinde
Adın nedir diye sordu bir dilber

Aşk ateşi yüreğimi kavurdu
Sağa sola saçlarını savurdu
Kalbimin atışı vurdukça vurdu
Sevdama tuzağı kurdu bir dilber

Gönlümün akışı döndü sellere
Sevdası yüzünden düştüm dillere
Gören şaştı bende ki bu hallere
Koşturdu peşinden yordu bir dilber

Onu gördüm gönül kapım açıldı
Duygularım sere serpe saçıldı
Sevdamıza ömür kısa biçildi
Sapladı hançeri vurdu bir dilber

Ok gibi kirpiği yay gibi kaşı
Öylesi güzel ki sanki yok eşi
Sardı yüreğimi sevda ateşi
Aşkın çarmıhına gerdi bir dilber

4 Nisan 1969

dost kalemlerden

Başımda esiyor kavak yelleri,
Bana çoktan düşman ettin elleri
Baharda açılan gonca gülleri
Aşkıyla kokusu sardı bir dilber...Yılmaz Örmeci

Yusuf Değirmenci 3

3---biraz umut verdin gelirim dedin

Biraz umut verdin gelirim dedin
Hayatım boyunca bekledim seni
Canından çok sevdiğini söyledin
Yüreğime,hasret yükledim seni

Yıllar uzun,yollar uzun olsa da
Saçlarımız bem beyaz hal alsa da
Yıllar aramızda duvar kalsa da
Seven yüreğimde sakladım seni

Selam gönderirim alasın diye
Bana tatlı haber salasın diye
Sevgiyi sevmeyi bilesin diye
Uzaktan uzağa yokladım seni

Aşkın kalpte yer tuttuğu müddetçe
Duyguların hür olduğu müddetçe
Umutlarım var olduğu müddetçe
Umut zincirime ekledim seni

Yusuf Değirmenci 3

3---birisi anamdır birisi sensin

Seninle öylesi özleşmişim ki
Kalbim dört kulakçık yarısı sensin
Dünya öyle güzel şekillenmiş ki
Şu sevda dünyamın perisi sensin

Gözlerim görünce kaynadı kanım
Aşkının ateşi sardı her yanım
Bir kovana benzer benliğim benim
Peteği ve balı arısı sensin

İçimde hep bir umudu taşıdım
Sahralara kanat açan kuş udum
Tek başıma bilmem nasıl yaşadım
Artık şu ömrümün gerisi sensin

Hak veriyor sevdiğimi bilenler
Üzüyorlar dalga geçip gülenler
Bir deri bir kemik diyor görenler
İskelet ben isem derisi sensin

Atılan sözlerden bıktım kaçarım
Seninle dertleşir sana koşarın
Sanıyorlar bir sürüsüz çobanım
Gönül otlağımın sürüsü sensin

Ekilen tuzusun kalp yarasının
Mucidi sen oldun benim yasımın
Sana muhtaç olan aşk hastasının
Panzehiri sensin virüsü sensin

Sensiz bana dünya fındıktan da dar
Mevsimler hep kıştır her tarafım kar
Uğrunda ölecek iki kadın var
Birisi anamdır birisi sensin

Yusuf Değirmenci 3

3---bitmez acılarla doldurdu beni

Tadamadım şu sevdanın balından
Kader sevdiğimden ayırdı beni
Aşk yaprağı düştü gönül dalından
Rüzgar dağa taşa savurdu beni

O yar gitti diye dövünür oldum
Hatalı kim diye kendime sordum
Resmine bakarak avunuyordum
Yürekte ki hasert kavurdu beni

Ezildi gururum, çekip gidince
Sızlıyor yarası, inceden ince
O yar acımadan basıp ezince
Bitmez acılarla doldurdu beni

Yusuf Değirmenci 3

3---bu dünyadan bu hayattan vaz geçtim

Sevda gergefinde, aşk kumaşını
Ben boyadım ben dokudum ben biçtim
Gönül üzümünden aşk şarabını
Kadehime ben doldurdum ben içtim

Sen yutturdun bana sevda hapını
Utangacım biliyorsun yapımı
Gelir girer diye gönül kapımı
Hiç kimseler zorlamadı ben açtım

Aşk yarası yaraların derini
Sapladın göğsüme aşk hançerini
Ey sevgili gönlümdeki yerini
Ben ayırdım ben süsledim ben seçtim

Sensizliğe dayanmıyor yüreğim
Seviyorum lakin senden ırağım
Sen olmazsan mezar olsun durağım
Bu dünyadan bu hayattan vaz geçtim

Yusuf Değirmenci 3

3---bu gün çok mutluyum

Bu gün çok mutluyum sevgilim bana
Üzülme gül diye haber gönderdi
Çok huzurlu yattım ben yatağıma
Sevgimi bil diye haber göndermiş

Gerçekten mutluyum, sildim kederi
Sevdam ters çevirdi, kara kaderi
Fallara baktırdım, o günden beri
Bak çıktı fal diye haber gönderdi

Demiş anasına olurum gelin
Ancak ben anlarım sevenin halin
 Vermiş işlemeli ipek mendilin
Yaşını sil diye haber gönderdi

Kır şu gururunu sende bana gel
Aramızda artık kalmadı engel
Artık özgür eser sevda denen yel
Kapıyı çal diye haber gönderdi

dost kalemlerden

Umudu sarmıştım düzden yokuşa
Bırakıp kendimi hepten akışa
Razıyken bir selam bir tek bakışa
Çıkıp da gel diye haber göndermiş. Mmustafa Bay, 'ZEYBEK HOCA'
'

Vazgeçmiştim oysa bende gelmekten
Canımdan vazgeçip onu sevmekten
Umudum tükenip artık gülmekten
Ne olur gel diye haber göndermiş....NUran pekaydın

Aşkım sen ben olmaz bu aşkıma inan
Yüreğimde sevginden yandı mı cihan
Habere gerek mi var gel sarıl biran
Kapımı sen çal diye haber gönderdin.....Reyhan Altaş

Yusuf Değirmenci 3

3---bu sevda mecbur eyledi

Bir sevda seliyim aşk deresinde
Akmaya bu sevda mecbur eyledi
Gönül köşesine sevgi tahtını
Dikmeye bu sevda mecbur eyledi

Bakışların ne dengi var ne eşi
Gölgede bırakır gökte güneşi
Düştü yüreğime aşkın ateşi
Yakmaya bu sevda mecbur eyledi

Özlemle yıllarca yollara baktım
Yar bana dargınmış ne hata yaptım
Dikildi karşıma şu kara bahtım
Bakmaya bu sevda mecbur eyledi

Çare yoktur karşılıksız sevgime
Sevmese de seveceğim ben yine
Sevda oku kirpiğini kalbime
Çakmaya bu sevda mecbur eyledi

Baksam hemen çatılıyor kaşları
Onun ile doldururum düşleri
Gözlerim dem damla, damla yaşları
Dökmeye bu sevda mecbur eyledi

Görülmüyor sevenlerin isyanı
En sonunda ben yaşadım hüsranı
Ayrılığın çekilmiyor hicranı
Çekmeye bu sevda mecbur eyledi

Yollara dikmişim ben gözlerimi
Beklerken bitirdim umutlarımı
Bir ömür kurduğum hayallerimi
Yıkmaya bu sevda mecbur eyledi

Yusuf Değirmenci 3

3---bu sevdaya kefen biçmek kolay mı

Yapışmış yakama salmıyor beni
Böylesi sevdadan kaçmak kolay mı?
Gönlünün içine hapsetti beni
Gönül sultanından geçmek kolay mı?

Yıllar yedi seni, vaz geç diyorsun
Git kendine sende yar seç diyorsun
Bendeki tutkuyu sen bilmiyorsun
Başkasına gönül açmak kolay mı?

Kolay mı yüreği yerinden sökmek
Kolay mı kurulmuş çatıyı yıkmak
Kolay mı girdiğin gönülden çıkmak
Bu sevdaya kefen biçmek kolay mı?

Yusuf Değirmenci 3

3---canım benim can yoldaşın

Canım benim can yoldaşım
Gönül verdiğim sırdaşım
Akmasın gözünden yaşın
Yoluna kurban olurum

Ey dikensiz gonca gülüm
Hayat boyu tek sevgilim
Bal akıtır tatlı dilin
Diline kurban olurum

Bu gönül görmek istiyor
Bu el gül vermek istiyor
Kollarım sarmak istiyor
Beline kurban olurum

Ben seni sevdim seveli
Olmuşum divane deli
O edalı o işveli
Haline kurban olurum

Yusuf Değirmenci 3

3---ceylan İdin Avcı Oldum

Sen ceylandın ben avcıydım, şu gönlümün ormanında
Sen kaçmakta ben takipte, dağlarda koşturdun beni
Sanma ki senden uzaktım, bu gönül senin yanın da
Sen gül iken bülbül oldum bağlarda koşturdun beni

Dünyayı gezdim dolaştım, rastlamadım bir eşine
Ben hasretim ben muhtacım,sıcaklığa güneşine
Yıllar aşkın masalıyla devrildi bir,bir peşine
Bitmek bilmeyen arzuyla çağlarda koşturdun beni

Çizim, çizim bir yüreğin kanıyorum, kanıyorum
Şimşekler çaktıran bulut, yağmurunum yağıyorum
Kış buz kar etmiyor artık,duman duman yanıyorum
Sürgün oldum kutuplara karlarda koşturdun beni

Son sözümü söylemeye niyetli gelmiştim sana
Kaderime boyun büküp razı olmuş iken sona
Atmıştım ben umudumu, derin yokluk kuyusuna
Bir gülücükle çıkardın varlarda koşturdun beni

Yusuf Değirmenci 3

3--çeşme başında

Bir dilberi gördüm çeşme başında
Elinden su dedim sus dedi bana
Ya on sekiz ya on dokuz yaşında
Sevdadır bu dedim pes dedi bana

Dedim peşindeyim ayrılmam senden
Dedi ki karşılık bekleme benden
Yanıyorum Farkım yoktur keremden
Yaktın beni dedim küs dedi bana

Dedim şu gönlüme sözüm geçmiyor
Aşk şarabın başka elden içmiyor
Seni sevdi başka bir yar seçmiyor
Zalim olma edim sis dedi bana

Dedi ki bakışın beni incitti
Dedim inan bana niyetim ciddi
Edayla işveyle salındı gitti
Dedim ki bu nedir pas dedi bana

Dedim giyindiğim sevdanı kürkü
Dilimde adının geçtiği türkü
Aklım bir türlü çıkmadın çünkü
Kavak yelim olup es dedi bana

Dedim meftun oldum neylerim sensiz
Dedi hiç üzülme yaşarsın bensiz
Dedim sensiz hayat bana düzensiz
Git sözü babamla kes dedi bana

Yusuf Değirmenci 3

3---dağlar gidişinin matem-indeler

Dağlarda gidişinin matemindeler
Bu yüzden dağlarla dertleşirdim
Sana kavuşmaktı maksadım
Derdimi ben dağlara söyledim
Ben seni sevdim

Gözlerim sessiz konuşur
Dili bir başkadır bakışlarımın
Gözlerinin içine bakmayı hayal ederdim
beyaz alevler parladı yüreğimde
beni sarmalayan bir his vardı
O mas mavi gözlerinde
Bakışlarının esiriydim
Ben seni sevdim

sana söylenen şarkılar dolanırdı dilime
dağ başlarında rüzgarlar eşlik ederdi
senin için söylediklerime
Ormanlarda yankılanırdı
Sevgimi haykırışlarım
Serinlik verirdi yüreğime sevgin
Hep seni düşündüm
Hep seni sevdim

Seher güneşinin kızıllığı umut tu
Sahilde denize dikerdim gözlerimi
sevincim Işıl,ışıl yakamozlaşırdı
yapraklara düşen çığ beslerdi sevincimi
Dağlarda yankılanan sesleri dinlerdim
Sesini duymak istedim
Yankıların arasında
Hep seni özledim
Hep seni sevdim

Sevebileceğini düşündükçe
Sevincim gök kuşağı olurdu
Ren renk sarardı beni
Uzanmaya çalışırdım
Yakalamak istedim
Yakalayamazdım
Yokluğunu hatırlatırdı
Bakamazdım
Sensizlik kelepçesiyle
Özgürlüğüm tutsak edilirdi
tutkularımın tercümanıydı çiçekler
bu yüzden kırlarda gezerdim
uzanan yolara bakarak
Umudumu tazelerdim
gelmeni beklerdim
hep seni sevdim
hep seni sevdim

Yusuf Değirmenci 3

3---delice sevdiğim kadın

Zihnime kazınmışken adını
Girmek istedim kalbine
Kapıları kapattın
Bakışlarda kurulan köprüyü
Ellerinle yıktın
Umut ırmağımı kuruttun
Aşılmaz engeller diktin yoluma
Ey delice sevdiğim kadın
Sen beni anlamadın
Anlayamadın.
Karlı dağlarda sığınağındım
Gölge veren ağacındım kızgın çöllerde
Çöl sıcağında gördüğün serabın
Su içtiğin vahandım.

Ağustos sıcağında daldığın deniz
Sere serpe serildiğin kumsalın olacaktım
Ey delice sevdiğim kadın
Sen beni anlamadın
Anlayamadın.

Yağışlarda şemsiyen
Soğuklarda ısı kaynağın
Kızgın soban,alevin ocağın
Hayat arkadaşın dert ortağın
Aşk iksirin sevda tutsağın olacaktım
Seni sevecek koruyacaktım
Hayata bağlanacak senle yaşayacaktım
Sen beni anlamadın
Anlayamadın,

Esip geçecek sandın tutkularımı
Silinecek sandın arzularımı
Kumdaki yazılar gibi sandın aşkımı
Kendince kararlar aldın
Olmaz hayallere daldın
Beni sokaklara saldın
Yalnızlığın bağrına
İçkinin ağına düşürdün

Benliğimi benden aldın
Sen beni anlamadın
Anlayamadın
Delice sevdiğim kadın.

Yusuf Değirmenci 3

3---demişsin ki gönül verdim ben ona

Demişsin ki gönül verdim ben ona
Sen bana gönlünü ver dedim mi hiç
Duydum ki sevmişsin yakıla yana
Umut verip sana yar dedim mi hiç

Demişsin ki..ortak olsun bahtıma
Beraber çıkardım hakkın katına
Yerleştirdim onu gönül tahtına
Kalbinden bir tahtlık yer dedim mi hiç

Demişsin ki bana gönlünü versin
Dileğim benimle vuslata ersin
Aşkın şerbetini benden istesin
Sevda şerbetinden ver dedim mi hiç

Demişsin ki feda olsun bu canım
O bana eş olsun ben ona hanım
Kendine eziyet etme sultanım
Böyle bir niyetim var dedim mi hiç

Yusuf Değirmenci 3

3-derdin ne

Şimşek misin, ateş misin, lav mısın
Ormanımı yakıyorsun derdin ne
Sel olmuşsun, yatağından taşarsın
Sahil imi, yıkıyorsun, derdin ne

Ben sana yabanım sen bana eldin
Beni tanımadan sormadan sevdin
Ben sevemem derken ne diye geldin
Nefret ile bakıyorsun derdin ne

Bir gün sabrım taşar sanma ki susar
Dudağın ve dilin öfkeni kusar
Kem sözlerin çivi elinde keser
Şu sineme çakıyorsun derdin ne

Şunu bil ki sevgi karşılık ister
Bari sen sevgime az saygı göster
Sabrımı zorlama yeter be yeter
Sabra zehir katıyorsun derdin ne

Sen bana yar deme ben de söylemem
Asaletim bozup gönül eylemem
Hata yapmadım ki özür dilemem
Her fırsatta çatıyorsun derdin ne

Yusuf Değirmenci 3

3---dolaştım mecnun gibi

DOLAŞTIM MECNUN GİBİ

Dolaştım mecnun gibi,ben sevdanın çölünde
Suyundan içmek için, bir vaha arıyorum
Yangınlarda yüreğim,aşk ateşi gönlümde
Serin su serpen yari, herkese soruyorum,

Alev sardı çevremi,ateş harında kaldım
Şefkate hasret oldum,sevgi darında kaldım
Ferhat gibi dağları, delmek zorunda kaldım
Şu engel kayalara, balyozlar vuruyorum

Senin ile beraber, neler gitti özümden
Kurudu kanalları, yaş akmıyor gözümden
Yemin ettim bir defa, ölsem dönmem sözümden
Hiç kimse caydıramaz, sözümde duruyorum

dost kalemlerden

Sana olan sevdamı yüreğimde yaşarım
Bazan dere bazanda ırmak olur coşarım
O yarde beni sevse, meyil verse koşarım
Gönlüme sevda ektim yalnızlık deriyorum....Hatice Hantal

Geçti günler ne çabuk yaş yetmişi devirdi
Eskitti dünya bizi viraneye çevirdi
Kör talih oynak çıktı kıvırdıkca kıvırdı
Yolun sonu göründü eh ayak sürüyorum...
. Seyfeddin Karahocagil

Yusuf Değirmenci 3

3---ele döndürdü bu sevda

Hem hayal de hem düşümde
Çok koştum yarin peşinde
Bağrım yandı ateşinde
Çöle döndürdü bu sevda

Gök yüzünde bulut buldum
Sarp kayalardan savruldum
Meltem oldum poyraz oldum
Yele döndürdü bu sevda

Canımı dişime taktım
Yalçın kayalardan aktım
Kurulan bentleri yıktım
Sele döndürdü bu sevda

Bir tek bahtıma darıldım
Ben bir umuda sarıldım
Tomurcukken koparıldım
Güle döndürdü bu sevda

Takıldım yaşam ağına
gitmem baba ocağına
Düştüm gurbet kucağına
Ele döndürdü bu sevda

Yedi bitirdi özümü
Kaç kez bozdurdu sözümü
Yaşla doldurdu gözümü
Göle döndürdü bu sevda

dost kalemlerden

Gonca gül kokladım bağında
Özgürlüğümü tattım dağında
Yattım uyudum senin kucaüğında
Deli divana kula döndürdün beni...Talat Semiz

Aklımı başımdan aldı
Deli gibi çöle saldı
Alacak başka ne kaldı
Küle döndürdü bu sevda....Gökhan Ateş 2

sevgisiyle sevdasını
besliyor yürek hasını
tüm dertlerin vebasını
sırtıma sardı bu sevda...Dost şeref

damarımda dolaşan kanda
yürek atışıydın bu canda
kara sevdaydı ateşin bir başka
ummadığım anda gelsen ne fayda
ne hallere düşürdü bu sevda! .....İlhan Koruyucu

Yusuf Değirmenci 3

3---ellerine kına yakıp ta gel yar

Kara bulutları, kaldır sevgilim
Mutluluktan tad aldır sevgilim
Şen gönül deryamı doldur sevgilim
Seller gibi çağla, akıp da gel yar

Perçemini sevda, yeli savursun
hazanlı bahçeme,gülüşün dolsun
yüreğim varsın ateş kavursun
Tutuştur çırayı yakıp ta gel yar

Gözlerimher yerde,seni arıyor
Sususz yaz gibiyim dilim kuruyor
Verdiğim gerdanlık,sende duruyor
Onu gerdanına, takıp da gel yar

Senden ayrı kalmak inan zor bana
Hasret ne demektir, gel de sor bana
Elveda etmeden, gittin kor bana
Güneş batımına bakıp da gel yar

Bu ayrılık beni yakıp yıkıyor
Buğulu gözlerim yaşlar akıyor
Gönül tarlam da bıtırak batıyor
Onu sök sevgini ekip de gel yar

Sensiz ben ölürüm, ayrı kalırsam
Gurbetlerden gelmem, ele varırsan
Dönmezsen verdiğin, sözde durursan
Ellerine kına yakıp ta gel yar

Yusuf Değirmenci 3

3---geçmedi Divane gönlüme sözüm

GEÇMEDİ DİVANE GÖNLÜME SÖZÜM

Geçmedi divane gönlüme sözüm
Her ne istediyse aradım çözüm
Sevdiği dilberi arayan gözüm
Çevirdi yönümü dağlara benim

Özlemlerle geçti bu gençlik çağım
Canan sız yalnızlık dolu otağ'ım
Gayrı çözülmüyor bu gönül bağım
Çözülmez kördüğüm bağlara benim

Kor ateşi yaktı gençlik çağını
Koparamaz oldum gönül bağını
Avladılar serpip aşkın ağını
Taktılar gönlümü ağlara benim

Aklım aldı kendisine bağladı
Duygularım sele döndü çağladı
Kor ateşi şu bağrımı dağladı
Destan oldu sevdan sağlara benim

Sevdiğimi rüyalarda görmüştüm
Ellerimle saçlarını örmüştüm
Kitaplar yazıldı dillere düştüm
Anlattı sevdamı çağlara benim

Yusuf Değirmenci 3

3---gel de Kendin Gör Vefasız

Duygularım ellerimden, teker,teker düşüyor bak
Boş odada hatıralar,yalnızlıktan üşüyor bak
Sensizlikte hayallerim, benimle uğraşıyor bak
-.....His dünyam karma karışık,gel de kendin gör vefasız
-.....Dünyamı karanlık bastı, ışımaz sensiz sevdan sız

Silik bir fotoğrafın var senden kalan tek hediye
Muhtaç iken bir ilgiye,hasret iken bir sevgiye
Görmeden çaresizliğimi, ipsiz sapsız berduş diye
-.....Dost düşmanın güldüğünü, gel de kendin gör vefasız
.....-Dünyamı karanlık bastı, ışımaz sensiz sevdan sız

Hedef belirsiz kurşunum,bilinmeze koşuyorum
Hasret özlem çok ağır yük, istemeden taşıyorum
Bakma nefes alışıma,sanma ki ben yaşıyorum
-.....Gayrı manen öldüğümü, gel de kendim gör vefasız
-.....Dünyamı karanlık bastı, ışımaz sensiz sevdan sız

Yusuf Değirmenci 3

3---gök yüzüne yazdım kara sevdamı

Gök yüzünde yazdım kara sevdamı
Başını kaldırıp bakarsın diye
Beyaz bulurlara siyah harflerle
Şiirler döşedim aklarsın diye

Gök yüzünde parladıkça yıldızlar
Yakamozlar parlar yüreğin sızlar
Bir hasret dozeri sabrımı düzler
Gün gelir kapımı tıklarsın diye

Yağmurlar yağdıkça dere taştıkça
Taşkın dere denizlere aktıkça
Gökten yer yüzüne şimşek çaktıkça
Umuda kapıldım saklarsın diye

Aşka davetime cevapsızken sen
Tutkularım volkan patlıyor iken
Serptim rüzgarlara özlemleri ben
Her nefes alışta koklarsın diye

Götürdüm de dağ başına bıraktım
Boynuna sahipsiz levhası taktım
Üşümesin diye bir ateş yaktım
Dumanını görür yoklarsın diye

Yusuf Değirmenci 3

3---gönlünü almanın zamanı şimdi

Sevdiğim bir dosttan haber göndermiş
Yok mudur haberi ben geldim demiş
Gelir diye pencerede beklemiş
Gönlünü almanın zamanı şimdi

Demiş istemedim ben ayrılmayı
Hep karıştı amca,hala ve dayı
Koruyorum ona olan sevdayı
Demiş ya görmenin zamanı şimdi

Sevdim, sevdiğime darılmak olmaz
Gönlüne yerleşmiş kırılmak olmaz
Ondan başkasına yar olmak olmaz
Diz dize durmanın zamanı şimdi

Gönül ayrılmayı istemiyor ki
İnsan sevdiğine küsemiyor ki
Güçlü gönül bağı kesemiyor ki
Gururu kırmanın zamanı şimdi

Geldim beklemesin tez gelsin demiş
Meğer beni canında da çok sevmiş
Beyaz bir gelinlik giymek istermiş
Sevgiyle sarmanın zamanı şimdi

Tak etti canıma hasret acısı
Hiç bitmiyor yürekteki sancısı
Takılmış gönlüme aşkın kancası
Yanına varmanın zamanı şimdi

Demiş seviyorum sevgimi bilsin
Artık beklemesin kapıyı çalsın
Sadece eline bir buket alsın
Vuslata ermenin zamanı şimdi

Yusuf Değirmenci 3

3---gönül Kapısını Açık Bıraktım

Gönül çırasına çakmağı çaktım
Görünce gözünün içine baktım
Gönül kapısını açık bıraktım
Bir gün içeriye girersin diye

Bu sevdayı yüreğime yükledim
Aylaya ay yıllara yıl ekledim
Bayramlarda bir kart'ını bekledim
Sağlık ve mutluluk dilersin diye

Halı oldum ayaklara serildim
Bir yay gibi gerim gerim gerildim
Feleğin eline ödün verildim
Bekledim almaya gelirsin diye

Çok zor geldi sensizlikten delirdim
çağırsaydın ben her yere gelirdim
Sana bağlanmayı vafa birlirdim
Vefanın değerin bilirsin diye

Çarptın beni görür görmez vuruldum
Bu sevdanın ateşinde kavruldum
Dert çölünün kumu oldum savruldum
Sevda eleğiyle elersin diye

Şarmışdım sevdanı sarı güllere
İlan astım şehirler köylere
Uçan kuştan haber saldım her yere
Birinden bir selam salarsın diye

Tükendim gurbette yakıla yana
Gönül söz tutmuyor bağlanmış sana
Bunca acıları çektirdin bana
Sanırım,çıldırsın delirsin diye

Yusuf Değirmenci 3

3---gözlerin

İlk bakışta şimşek çaktın ruhuma
Mat ederek göz koymuştun şahıma
Yalanım yok dinime Allah'ıma
Dalıp yıkandığım göldür gözlerin

Söylenenler kulağıma girmiyor
Gönül mantığıma cevap vermiyor
Senden başka hiç kimseyi görmüyor
Gözüm çekilen mildir gözlerin

Sıcacıktır sevgi ile akışı
Haz veriyor sevenini yakışı
Bir yavru ceylanın ürkek bakışı
Gönülden seslenen dildir gözlerin

gözler görür görmez bir duygu başlar
dizilir sevdanın yoluna taşlar
bakışlar köprüdür deredir yaşlar
gönülden gönül'e yoldur gözlerin

dost kalemlerden

Aldandım mı bilmem inandım kandım
O ela gözlerle tutuştum yandım
Baktıkça her sabah ben güneş sandım
Meğer boş boş bakan çöldür gözlerin -İbrahim Kurt

Kulağımda kalansa senin sözlerin
Seni gördüğümde tutmaz dizlerim
Seni göremeden durmaz gözlerim
Yüreğime iz bıraktı senin sözlerin
Gözüme mil çeken senin gözlerin
Bir başkasını da sevmez yüreğim.....Reyhan Altaş

ilk defa yutkunamadığım sevdalarımla
gözlerinle ısındı yüreğim
gönülden dökülen sözler vurdu dudağıma
hasretinin sıcaklığıyla özlemlerinle yandı ruhum
yüreğinize sağlık hocam harikaydı saygılarımla...Mahmut Çiçekdağı Şair Mahmut Baki

Eritti dizimde kalmadı derman
Gönlüm dinlemedi ne söz ne ferman
Görmeden seni ben artık duramam
Benliğimi benden aldı gözlerin

Böylesi sevdayı tadmadı gönlüm
Meğerki sevgisiz geçmiş bu ömrüm
İlk defa Aşk ile sevgiyi gördüm
Hayatı sevdirdi bana gözlerin.... Tahsin Emek

Yusuf Değirmenci 3

3---gözlerin bir yanar dağ olur senin

Gülüşün arzulu
Tebessümün ihtiraslı
Saçların
        Gönül'e bağ olur senin

İşvene doyulmaz
Nazına dayanılmaz
Kaşların
        Ok atan yay olur senin

Seni kim görse benim gibi düşünür
Benim gibi sever
Sevdan
        Büyüyen çığ olur senin

Senden vazgeçemiyorum
Bakışlarında eriyorum
Gözlerin
        Bir yanar dağ olur senin
Yusuf Değirmenci emekli em. müdürü

Yusuf Değirmenci 3

3---hayallerim bende kalsın

Seversen candan severim.candan sevilmek isterim
Yürek hoplar kanım kaynar,depreşir dudur hislerim
Derinlerde izi kaldı, bu sevdayı ben beslerim
-Anılar unutturmasın seni bana hatırlatsın,
-Bana bırak hayallerim, bende kalsın bende kalsın

Güzelliğin sürüklerken, beni arzunun selinde
Yaprak gibi savulurum hüzün rüzgarı önünde
Estirir isen hazanı, bahar varken yüreğimde
-Gidişine kahrolurum elvedanla yaralarsın
-Bana bırak hayallerim bende kalsın bende kalsın

Oda benim gibi sevip,candan sevecektir diye
Teklifimi kabullenip,uçup gelecektir diye
Benimle vuslata erip,mutlu olacakır diye
-Deli gönlüm sana tutsak,sana mahkumdur anlarsın,
-Bana bırak hayallerim bende kalsın bende kalsın

Aşkın ateşi harlıdır kavurup beni yaksada
Sevdanın sıcak bakışı, lavlar misali aksada
Yalnızlığıma sarılsam, yalnızlık beni yıksada
-Duygularım özlemlerim his dünyama ışık salsın
-Bana bırak hayallerim bende kalsın bende kalsın

Yıllar geçsede silinmez, kalbime çizilen o iz
Bir boşlukta gibiyim,yaşanmıyor ki sevgisiz
Sen yağmur bulutu olsan,,ben olayım derya deniz
-Yağmurlara dönüşerek belkide bir gün yağarsın,
-Bana bırak hayallerim bende kalsın bende kalsın

Bu gönlünü harman gibi savurarak açtım sana
O kadar çok muhtacım ki ben sevgine anlasana
şayet sevemem der isen dünya zindan olur bana
-Çaldığın deli gönlümü alıp götür sende kalsın
-Bana bırak hayallerim bende kalsın bende kalsın

Yusuf Değirmenci 3

3---ihtimaller beni ayakta tutar

sevip de sevilmeyen harabeye dönermiş
seve bilme ihtimalin beni ayakta tutar
yürekte yanan ateş zamanla küllenirmiş
göre bilme ihtimali beni ayakta tutar..

Endişe etmiyorum görünce kaçar diye
Hatta mutlu da olur sevinçten uçar diye
Gelip kapını çalsam gülümser açar diye
Gire bilme ihtimali beni ayakta tutar

İnan ki çok muhtacım gösterdiğin ilgiye
Asla bitti diyemem yaşanan bu sevgiye
Elimdeki gülleri kabul edersin diye
Vere bilme ihtimali beni ayakta tutar

Yürekte bağlanmışım sevemem senden başka
Kapatamam kalbimi sana duyduğum aşka
Gelir yerleşir diye gönlümdeki şu köşke
Gire bilme ihtimali beni ayakta tutar

Evet dersen hayata sarılırdım şevk ile
Huzuruna çıkarın sevinç ile meşk ile
O incecik belini arzu ile aşk ile
Sara bilme ihtimali beni ayakta tutar

Sevgini özlüyorum denizde ve karada
Ayrılık sızısı var yürekteki yarada
Umudum tükenmedi senin ile murada
Ere bilme ihtimali beni ayakta tutar

Hayatıma yön vermem bağlıdır kararına
Mutlu mesut ulaşmak istiyorum yarına
Aşkımı halı gibi senin ayaklarına
Sere bilme ihtimali beni ayakta tutar.....

Yusuf Değirmenci 3

3---ilmek İlmek Halı Yaptım Sevdamı

İlmek,ilmek halı yaptım sevdamı
Bir santimlik yere bin düğüm attım
Nakış, nakış işlemiştim aşkımı
Desenler içine hep seni kattım

Gönül kaynağımdan çıktım çağladım
Sonra şelaleye döndüm ağladım
Irmak oldum deryana bel bağladım
Bir ömür boyumca ben sana aktım

Rüzgar olup sallamışım dalları
Bulmak için kestim bütün yolları
Gelsen görsen bilsen bende halleri
Neron ruhu ile Roma'yı yaktım

Yusuf Değirmenci 3

3---kapımı Kolumu Açarım Gelsin

Dönmek istiyorum yüzüm yok demiş
Ona söyleyecek sözüm yok demiş
Madem ki kapımı çalmak istemiş
Kapımı kolumu açarım gelsin

Hasretin çekmekten bıktım diyorsa
Engelleri aştım yıktım diyorsa
Baş koydum bu yola çıktım diyorsa
Yoluna gülleri saçarım gelsin

Yar gitti gideli kanadım kırık
Sevinci unuttum yüreğim buruk
Yarama hep tuz basar ayrılık
Onsuz çaresizim naçarım gelsin

Ben aşkımı haykırmışım cihana
Onunla ölümde saadet bana
gelişi merhemdir yaralı cana
Kalk gidelim derse kaçarım gelsin

Yusuf Değirmenci 3

3--ne İstersen Sor Bana

Haydi gülüm ne istersen sor bana
Biraz umut biraz güven ver bana
Uğruna boynumu verdim urgana
Hâlâ sevdiğime inanmadın mı?

Sarılıp büründüm sensiz kasvete
Dayanmadı yürek sana hasrete
Hep peşinde koştum düştüm gurbete
Nerdeysen bir haber salamadın mı

Ermek tek arzumdur yar vuslatına
Kul olurum gönlümdeki sultana
Paspas olsam ayağının altına
Mecnuna dönmüştüm anlamadın mı?

Yusuf Değirmenci 3

3---neredesin ey canan uzakta mısın

Nerdesin ey canan uzakta mısın
Yoksa kaf dağının ardında mısın
İlk ve son sevdamsın alın yazımsın
Özlem, özlem özlüyorum nerdesin

Nerdesin güzelim hangi şehirde
Endişeler filizlenir gönlümde
Tutsağınım gönül hapishanende
Yollarını gözlüyorum nerdesin

Seyyah mı kesildin yollarda mısın
Deniz kenarında villada mısın
Kalbimdeki oku çıkarmaz mısın
Sızın sızım sızlıyorum nerdesin

Sen misin vefasız ben miyim yüzsüz
Kış,bahar yaz geçti kapıdadır güz
Şunu iyi bil ki aşkım ölümsüz
Yanık bağrım dazlıyorum nerdesin

Hani bir hatıra almıştım senden
Bir mendil vermiştin el emeğinden
Ağlar iken göz yaşımı çevremden
Utanıyor gizliyorum nerdesin

Dost Kalemlerden

O zalim atmaca bülbülü yuttu
Zemheride boran tuttu kar tuttu
Sanmaki bıraktı beni unuttu
Gizli gizli izliyorum nerdesin...İbrahim Kurt

neredesin deli gonlum nerdesın
yerdemısın göktemisin nerdesin
hayalinle gezdim seni aradım
esen yele sordum seni nerdesi..Dost şeref

Yusuf Değirmenci 3

3---o An da

Tutuluyor bir hoş oluyor insan
Gözümün gözüne değdiği anda
İlk kez yüreğimde kopuyor volkan
Gönül çırasının yandığı anda

Ellerim titredi donup kalmışım
Ateşlere düşmüşümde yanmışım
Umutlanıp hayallere dalmışım
Oda beni sever sandığı anda

Mantığım yok oldu düşünemedim
Dünya yok gözümde ilgilenmedim
Onu hatırladım onu dinledim
sevda yüreğime indiği anda

Eller birbiriyle kenetlenmez mi
Gönüllerde sevgi filizlenmez mi
Seven kalbe bir karşılık gelmez mi
Seven sevilene sunduğu anda

Yusuf Değirmenci 3

3---o Ateşte Bende Varım

Belki görüşürüz diye,sağa sola bakınmışsın
Sana gelen haberciye,biraz eda takınmışsın
Bu sevdanın ateşinde yandım diye yakınmışsın
Sadece sen yanmadın ki o ateşte bende varım

Demişsin ki şu gönlüden söküp de atamıyorum
Duygularım çağlayan sel, önünü tutamıyorum
Düştüm sevda girdabına, yüzüp de çıkamıyorum
Bir tek sen boğulmadın ki o girdapta bende varım

Ayrılık çok ağır bir yük geldi sineme oturdu
Çekilmez çileli kader,dikildi karşıma durdu
Gurbet denilen bu diyar ikimizi birden vurdu
Gurbette sen kalmadın ki o diyarda bende varım

Gönül iskelesinden baka kaldım kıyıdayım
Ben bu aşkın deryasına dalıp, dalıp çıkmaktayım
Bir kırık sandala bindim su alıyor batmaktayım
Dalan tek sen olmadın ki o deryada bende varım

Üzüntünü gizleyerek sahtece gülüyormuşsun
Hep kendini savunuyor beni de suçluyormuşsun
Sonunda aşk yalan diye, söylenip duruyormuşsun
Aşkı bana sen taddırdın o yalanda bende varım

Yusuf Değirmenci 3

3---ölesiye Sevdim

Bakmadın göz bebeklerime
Anlamak istemedin bakışlarda manayı
Binde bir ihtimal dahi vermedin
Öylesine girdin ki kalbime
Bir daha çıkıp gitmedin
Bende karşılığını istedim
Gönlünde sana yer yok dedin
Oysaki
Tutkularım seninleydi
Hayallerim seninleydi
Özlem dolu bir serüvendeydim

Özlemlerime sükut
Hayallerime kor
Umutlarıma dekor oluyorsun
Yalnızlıklar içinde bırakıyorsun
Karanlıklara gömüyorsun
Aşkın ateşinde dağlıyorsun
Birde haber gönderiyorsun
Beni unutsun diyorsun.
Unutmak kolay mı ki
Ölesiye seviyorum
Bilmiyor musun.

Yusuf Değirmenci 3

3---ölsemde Gam Yemem

Elveda demeden ayrıldığında
Ufkumu kararttın dünyamı yıktın
Ölsem de gam yemem seni gördüm ya
Merhaba diyerek elimi sıktın

Artık anladım ki dargın değilsin
Bağlısın hayata kırgın değilsin
Başka birisine vurgun değilsin
Sevda sahilime yüzerek çıktın

Kötü niyetlere av olmamışsın
Kimseye gönülden bağlanmamışsın
Belli ki maziyi unutmamışsın
Aşkın kancasını yeniden taktın

Gönül sarayıma doğru uç artık
Kapalı kalp kapısını aç artık
Ya hayır de,ya eveti seç artık
Umut ateşimi yeniden yaktın

dost kalemlerden

Size küs olur mu seven bir yârîn
Şiiri okudum ne kadar nârîn,
Duanız olmalı kabul ve karîn,
O aşkın yüce ki gönlüne aktın.

**********Bedri Tahir Adaklı

Yusuf Değirmenci 3

3---özlem yağmurları

Sevgiye susamış çatlak toprağım
Özlem yağmurları döker üstüme
Tırmanması güç bir dert dağıyım
Hasret bulutları çöker üstüme

Giderken ağlayıp yüzüme baktın
Çıraydım,bakışın alevdi yaktın
Ben senin kaderin sen benim bahtım
Yaka,yaka alev çıkar üstüme

Kahrettim hayata gülmedi kader
Üzülüp kendimi eyledim heder
Kuru bir kütüğüm insafsız keser
Istırap çivisi çakar üstüme

Gırtlağımda düğüm çözemiyorum
Gönül defterine yazamıyorum
Bu öyle bir dert ki gezemiyorum
Umutsuz karanlık akar üstüme

Yusuf Değirmenci 3

3---razıyım gel

Dediler ateşlerle döşeli aşkın yolu
Kor döşeli yollardan, geçmeye razıyım gel

Ne güldürür ne öldürür, zehirli aşk şarabı
Ömrümce o şarabı, içmeye razıyım gel

Uçsuz bucaksız sema, bulutludur aşk yüzü
O sema da kanatsız uçmaya razıyım gel

Yaydan çıkan ok gibi saplanıyor yürekte
Varsın delsin bağrımı açmaya razıyım gel

Geniş sevgi ovası sevgiyi eken girer
Bu ovaya sevgimi saçmaya razıyım gel

Senin ile cehennem otağımız olsa da
O diyara beraber göçmeye razıyım gel

Ruhumu derinine hasret ekilse bile
Bir ömür o hasreti biçmeye razıyım gel

Tanık olduk biz diye dağlar da yankılansın
Senin ile dağlara kaçmaya razıyım gel

Yusuf Değirmenci 3

3---sen Varsın Ya

Şu gönül köşküne sen yerleştin ya
Varsın arı bal vermesin sen varsın
Bana bağlı bana sadık yarsin ya
Varsın dağlar yol vermesin sen varsın

Bağlandım kölesi oldum sevginin
Mis gibi kokuyor o pamuk tenin
Varlığın en büyük ödüldür senin
Varsın gökler yel vermesin sen varsın

Avare gezerken sevda dağında
Sen çıktın karşıma gençlik çağımda
Nadide çiçeksin gönül bağımda
Varsın bahçe gül vermesin sen varsın

Hayatta ki gücüm direncim sensin
Ruhunsun canımsın cananım sensin
Mutluluk kaynağım sevincim sensin
Varsın kimse el vermesin sen varsın

Ben hazırım gönül kapım açmaya
Nail olduk aşk iksiri içmeye
Sen kolumsun kadımsın uçmaya
Varsın ağaç dal vermesin sen varsın

dost kalemlerden

Bakışın cemremdir, gülüşün güneş,
Varlığın, ömrümde dünyalara eş...
Sevgin, yüreğimde sönmeyen ateş,
Varsın, ateş kül vermesin, sen varsın.....Üna lBeşkese..

.iir

martıların dalgalara dalışı
rüzgarların yücelere vuruşu
akarsuya al güneşin vuruşu
sevgidendir sevdadandır üstadım... dost şeref

Yusuf Değirmenci 3

3---sen Bir Çiçek Olsan Ben de Bir Arı

Sen bir çiçek olsan bende bir arı
Beraberce karşılasak baharı
Sen estirdin başıma bu rüzgarı
.....-Def etmek zor güzel bu sam yelini
.....-Seven anlar sevenlerin halini

Dilden dile destan olsun sevgimiz
Ben sahil olsayım sen durgun deniz
Bir kumsalda buluşalım ikimiz
.....-Sevda sahiline çevir dümeni
.....-Sen demirle bu sahile gemi'ni

Gözden göze aşk köprüsü kuralım
İki bedende tek can gibi olalım
Damarda kan gibi sıcak duralım
.....-Beraber tadalım aşkın demini
.....-Sıkıca tut boş bırakma elimi

Gönül kapısını açıp girerek
Adını söyleyip adresi vererek
Allah'ın emrine evet diyerek
.....-Olmazmısın sen annemin gelini
.....-Nikah masasında etsek yemini

Yusuf Değirmenci 3

3---sen gönlüm desin

Bin tülü belaya sokma başımı
Paylaşalım ekmeğimi aşımı
Nakşettim zihnime ben bakışını
Çıkıp gidemezsin sen gönlümdesin

Başkasına kapıları kapattım
Ben seni ruhuma kanıma kattım
Kalbin kapısına düğümler attım
Çekip gidemezsin sen gönlümdesin

Beynime işledim tüm varlığımla
Bedenimde saklıyorum canımla
Damarımda dolaşırsın kanımla
Akıp gidemezsin sen gönlümdesin

Şu gönül köşkümde bir tek sen varsın
Yakılmaya hazır gönül çıramsın
Çakarsan çakmağı sende yanarsın
Yakıp gidemezsin sen gönlümdesin

Sevdanın kılıcı çıkmıştır kından
Yar senin uğruna geçerim candan
Gidersen yüreğim gelir arkandan
Söküp gidemezsin sen gönlümdesin

Kerem gibi düşsem sevda çölüne
Yinede geçemem böyle biline
Benliğim set olur sevda seline
Yıkıp gidemezsin sen gönlümdesin

Boş kalmasın koy elime elini
Gidersen yıkarsın ümitlerimi
Söz dinlemez kalbe aşk çengelini
Takıp gidemezsin sen gönlümdesin

Yusuf Değirmenci 3

3---sen Hepsini Alıp Götürdün

Artık pencerede değilim
Gözlerim gezinmiyor sokaklarda
Geleceğim bir sandalın içinde
Gelsen bile faydası yok
Boğulmaya hazırım hayatın dalgalı denizinde
Ömrümün kara kışında
Kapanmış umut pencerem

Yitirdiğim sadece sen değilsin
Aşkımı, sevdamı
Saadetimi, mutluluğumu
Varlığımı,duyarlığımı,
Düşüncelerimi, emellerimi
İliğimi, etimi kemiğimi
Sen alıp ta götürdün.
Gittiler seninle beraber

Sen gittin gideli ben bende değilim
öz benliğimi arıyorum yokluğunda
Hayatın sayfalarını karıştırıyorum şu anda
Nasıl bağlanmışsam sana bir anda
Hayat gemim alabora oluverdi
Sensizlik denizinde
Sen beni tükettin yok ettin bitirdin
Ben sadece seni değil
İliiğimi etimi kemiğimi
Öz benliğim yitirdim
Hepsini sen alıp götürdün.

Yusuf Değirmenci 3

3---sen Öğret Beni

Badedeki zehir olsan içerim
İçilen su gibi serinlet beni
Ozan olsan sazına tel olurum
Mızrabını sen vur sen inlet beni

Aşkımız yaşasın duysun nesiller
İnsanlar ölse de ölmez sevgiler
Aşkımıza duygu dolu türküler
Sen oku,eğlendir sen dinlet beni

Dudağında kelam dilinde cümle
Olayımda anlat beni dilinle
Yalnızlığım uyuşmuyor benimle
Boz şu yalnızlığı mutlu et beni

Tanık olsun sevdamıza her nesil
Seviyorum seni bunu böyle bil
Yalnız gecelerde karanlığı sil
Işığım olarak aydınlat beni

Sensiz çaresizim sensiz şaşkınım
Sana bağlanmışım sana düşkünüm
Açıp kapısını gönül köşkünün
Bir ömür boyunca tutsak et beni

Her güzeli senin gibi görmedim
Peşine düşmedim izin sürmedim
Ben aşk da cahilim öğrenemedim
Al dizinin dibine sen öğret beni

Yusuf Değirmenci 3

3---sen varsın

Yokuşa tırmandım inişte koştum
Seni bulmak için dağları aştım
Kar yağmur demeden gezdim dolaştım
Her ayak bastığım yolda sen ver sın

Sevenler ayrılmaz demiştin hani
Gurbete düşürdü hasretin beni
Köy kasaba şehir aradım seni
Her köy her beldede ilde sen var sın

Gönül kuşum sana kondu suçsuzum
Sensizlik de dermansızım güçsüzüm
Mecnun gibi çöle düştüm susuzum
Vahada çeşmede gölde sen var sın

Söz geçmez gönlüme vuramadım gem
Ara bul diyerek ediyor sitem
Tek sermayem kaldı duyduğum özlem
Yerim yurdum yoktur elde sen var sın

Yar sesin sevdandır akan pınarım
Özlem ateşine düştüm yanarım
Aklımdan çıkmazsın her gün anarım
Dudakta damakta dilde sen var sın..

Yusuf Değirmenci 3

3---sen yoksan bende yokum

Benim yüreğim tek
Aşkım da tek olmalı
Sevgimi kalbime gömmeli yim
Hep orada kalmalı

Sen olmasan benin ile
Hayata devam edemem
Gönlümde başkası olmayacak

Akılma giren sen
Ruhumu saran sen
Kalbimi dolduran sen
Senden başkasına yer veremem

Sen olmazsan bu sevdanın kaynağı
Sen yoksan bu serüvende
Hayatın anlamı olmaz
Benim işim aşk bir mana taşımaz

Zevk almam nefes almaktan
Tat almam ki yaşamaktan
Hasretinle yanarken içim
Sensizlikte
Sevinç de yok olur
Neşe de yok olur
Şevk te kalmaz
Sevgi yok olur

Sen var mısın diye
Beni sakın sorma
sensizliği yaşarken
Ben her gün ölüyorum
Sen yoksan eğer
Bu sevdanın yolculuğunda
Bende yok olurum
Aramasınlar beni
Umutsuzluk otağında.

Yusuf Değirmenci 3

3---seni allah af etsin

Hani yol kavşağında
Kesmiş idin önümü
Göze aldım demiştin
Aşkım için ölümü

Hani bir söz vermiştin
Canımdan çok seviyorum
Ben beklerim demiştin
Hani ayrılmayacaktık
Hep beraber olacaktık
Hani hiç bırakmayacaktık bir birimizi
Destan edecektik dillere sevgimizi

Söyle hangi neden caydırdı seni bu kararından
Bir başka aşka yelken açtın benden haber almadan
Oysa ki ben
Yılları yıllara ekleyerek bekledim
Sevgiye avuç açtı köşe başlarında ellerim
Her gelenden geçenden seni sorardım
Pota güvercinleri konarsı avuçlarıma
Kanatlarında haber arardım
Her günün geçişinde arttı elemlerim
Hep boş kaldı ellerim
Hep boş kaldı dolduramadım
Dağlarda yankılandı feryadım

Beni gurbete düşürdün beter eyledin beter
Halbuki senin özlemin burnumda tüter
Ben gurbette sevdan ile avunurken
Sen başka sevdalara kanat açtın

İncindi yüreğim
Kırıldı gururum
Yara aldı onurum
Ödeme gücüm yok bu faturayı
Kanatır dururum ben bu yarayı
İstemem lekeli bir sevdayı
Senin olsun al gitsin
Sakın özür dileme benden
Seni Allah af etsin

Yusuf Değirmenci 3

3---seni Seviyorum Desem

Seni seviyorum desem
Kaş çatıp ta kızma sakın
Yolda görsem,selam versem
Suratını asma sakın

Hayranım o bakışına
Gülüşün gider hoşuma
Mecnunca düşsem peşine
Leyla gibi kaçma sakın

Yandığımı biliyorsun
Niçin umut vermiyorsun
Kararsız görünüyorsun
Bahane yaratma sakın

Sevgi olmasa aşk olmaz
Gönülde hudut tanımaz
Baba evinde kız durmaz
Kapıyı kapatma sakın

Açsam gönül kapısını
Çatsam umut çatısını
Taksam nişan halkasını
Çıkarıp ta atma sakın

Yusuf Değirmenci 3

3---senin İle Gezer İken Yüreğim

Senin ile gezer iken yüreğim
Beden senden ayrı kalır mı sandın
Yollarını bekliyorken gözlerim
Seven gönül laftan alır mı sandın

Niçin kaçıyorsun bilemiyorum
Engel çok yanına gelemiyorum
Sensiz şen şakrak gülemiyorum
Hasreti yok eder güler mi sandın

Dilim gece gündüz seni anarken
Hasret ateşinde bağrım yanarken
Göz yaşlarım çağlayan bir pınarken
Gün olur unutur siler mi sandın

Ne olursun güzel sevenini sev
Sevdan yüreğimde yenilmez bir dev
Asla sönmez bu yürekte bu alev
Bu ateş küllenir söner mi sandın

dost kalemlerden

Neler dedi ne söyledi şairler
Aşkı içer kendisini zehirler
Yana-yana kaderini belirler
Ölse bile bundan döner mi sandın. **Bedri Tahir Adaklı

Umut bahçesine son gül açarken
Sevdanın gününe yıldız yağarken
Gönül ayrılığı kısmet seçerken
Yüreği ağrıyan yalnız sen misin? ....Dilşade Güngör

Yusuf Değirmenci 3

3---seninle yıllar önce.bayramda tanışmıştık

Seninle yıllar önce,bayramda karşılaştık
Göz göze bakışlarda,duyguları paylaştık
Görüşelim diyerek,söz verip anlaşmıştık
.....Gönül verdim geriye almanın imkanı yok
.....Sensiz mutlu ve mesut olmamın imkanı yok

Vebali boynundadır sen ömrümü tükettin
Bekle gelirim dedin yıllar boyu beklettin
Söz verdin yeminlerle,sonra neden terk ettin
.....Gönül verdim geriye almanın imkanı yok
.....Sensiz mutlu ve mesut olmamın imkanı yok

Kaç defa haber saldım,hiç oralı olmadın
Ne bir selam gönderdin nede selamı aldın
Ben aşka feryat ettim, sen nidamı duymadın
.....Gönül verdim geriye almanın imkanı yok
.....Sensiz mutlu ve mesut olmamın imkanı yok

Madem sevmeyecektin,çakmağı neden çaktın
Gönlümün çırasını,peki ne diye yaktın
Umudun deryasına boğulmaya bıraktın
.....Gönül verdim geriye almanın imkanı yok
.....Sensiz mutlu ve mesut olmamın imkanı yok

Ne idi bana kastın.beni niçin kandırdın
Tertemiz duyguları,kire pasa bandırdın
Peşinde pervaneyken ateşinde yandırdın
.....Gönül verdim geriye almanın imkanı yok
.....Sensiz mutlu ve mesut olmamın imkanı yok

Yusuf Değirmenci 3

3---sevda çivisini beynime çaktın

Sevda çivisini beynime çaktın
Asla gülemedim biliyor musun
Bastığım toprağı altımdan çektin
Bir yol bulamadım biliyor musun

Arzulu bakışlar diktin gözüme
Umuda kapıldım güldün yüzüme
Yaralıyım,gönlümdeki sızıma
Derman bulamadım biliyor musun

Peşinde düşürdün gurbet illere
Sonra mecnun ettin düştüm yollara
Rezil oldum sakız ettin dillere
Sözde duramadım biliyor musun

İlk bahar hayatım artık güz oldu
Yapraksız dallara serçeler kondu
Çevremdeki güvercinler yok oldu
Yuva kuramadım biliyor musun

Sayende bahtıma zincir vurmuşum
Sayende umuda boşa koşmuşum
Hayaller kurmuşum,hep avunmuşum
karar kılamadım biliyor musun

Gözüme ışıktın gönlüme umut
Telefonda söylediğin söz. unut
Bahtıma sis oldun başıma bulut
Güneş alamadım biliyor musun

Yağmurum ol dedim döndün doluya
Kırdın gururumu,aldın alaya
Utancımdan gidemedim sılaya
Dönüp gelemedim biliyor musun

Yusuf Değirmenci 3

3---sevda darısıyım

Sevda darısıyım bitmeye hazır
Al elinle yüreğine saç beni
Ben sensiz olamam bulamam huzur
Gönül sarayına prens seç beni

Sarmaşıklar gibi beni sardın da
Deli gönül gezer durur ardında
Sevda şiiriyim aşk kitabında
Oku beni sayfa,sayfa aç beni

Boş bırakma uzat elin elime
Kelimeler dolanıyor dilime
Aşk iksiri oldum sevebilene
Hiç çekinme yudum, yudum iç beni

Seninle vuslata eremez isem
Eğer mutluluğu veremez isem
Mutlu olduğunu göremez isem
Sil defterden okumadan geç beni

Şair Yusuf Değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

3---sevda yollarına ateş döşenmiş

Sevda yollarına ateş döşenmiş
Bu yollardan yana yana geçerim
Aşkın şerbetine zehir yüklenmiş
Ben o zehri kana kan içerim

Sema uçsuz bucaksızmış bilirim
Kara bulutlarla sırdaş kalırım
Yıldız olsan ben yanına gelirim
Kollarımı çırpa çırpa uçarım

Aşık maşuk birbirini görürse
Seven sevgi güllerini dererse
Gönül ovasında filiz verirse
Ben sevgimi serpe serpe saçarım

Gönlünün kapısı kapalı kalsa
İçinde ben varsam başkası yoksa
kırk kilit takılsa şifresi olsa
O şifreyi çarpa çarpa açarım

Seven sevdiğini alsın yeter ki
deli gönlüm murat alsın yeter ki
O yar benim ile gelsin yeter ki
Ölüm olsa seve seve göçerim

DOST KALEMLERDEN

Aramıza sıra dağlar gerilse
Yollarıma gonca güller serilse
Güzeller içinden seçip verilse
Sevdiğimi bile bile seçerim...' Mustafa Bay, 'ZEYBEK HOCA'

Yusuf Değirmenci 3

3---seveceğim Ölene Kadar

Öylesine değil
Ölesiye seviyorum
Seviyorum da söyleyemiyorum.

Bakışlarımı gözlerine dikiyorum
Göz bebeklerin kaçıyor benden
Anlamsız bu davranışın neden
Şüphen mi var sevgimden.

Suskunluğunun sebebi ne
İste adına adayım kendimi
Dünyayı sereyim ayaklarına
İçine gir kapatayım kalbimi
Seni elde etmek için ne gerek
Ne gerekse iste
Seviyorum işte
Seven ne yapmaz ki
.

Bana kuşkulu bakabilirsin
Her sözümü yalan sanabilirsin
Her hareketim sahte gelebilir
Maksadım kuşkuların gidermek
Bakışlarını,bakışlarıma dik
Kaçırma göz bebeklerini.
Oku gözlerimden sana olan aşkımı

Oku bakışlarımda ki değerini
Savursan da hasret rüzgarlarıyla
Yaksan da bir özlemin ateşin de
Tarasan da sevda kurşunlarıyla
Peşinde olacağım peşinde.
Peşindeyim karşılık verene kadar
Ne yapsan katlanacağım
Ne istersen yapacağım
Gönlüme gelene kadar
Seni sevgime ilah yapacağım
Ölene kadar

Yusuf Değirmenci 3

3---sevgiyi yürekte sakladım durdum

Sevgiyi yürekte sakladım durdum
çünkü ellerimle tutamıyordum
Rüyasına yattım hayaller kurdum
Kaçtıkça peşinden yetemiyorum

Yandı ateşin de beni yandırır
Salınışı bir kuğuyu andırır
Edası işvesi kanım dondurur
Onu düşünmeden yatamıyordum.

Bu sevda virüsü tenime girdi
Bedenimi sardı canıma girdi
Beynime işledi kanıma girdi
Yüreğimden söküp atamıyorum

Bu tutku başımda esen bir yeldir
Bentlere sığmıyor çağlayan seldir
Benim sevgim vefasızlık değildir
Ne etse ne Yapsa çatamıyorum

Ayrılık okuyla yanıyor canım
Özlem ateşimdir hasret dumanım
Günden güne artar kederim gamım
Özdeştir benimle satamıyordum

Bir ömür yanımda olsun isterdim
Özlemimi gidermektir tek derdim
Ömür boyu sevmek için söz verdim
Verdiğim sözleri yutamıyorum

dost kalemlerden

Nereye kadar sürer bu böyle,
Daha ne kadar saklarsın söyle,
Gönlünü aşk ile umuda eyle,
Yürek değirmeninde yatamıyorum,
Gönlümü sevdadan satamıyorum...sevdazan

Heceler sevdaya kalbini açmış
Aşk deryasında sevgiler saçmış
Şairimin hasreti arş'a ulaşmış
Gözlerimin yaşını tutamıyorum
Yüreğimdeki hüznümü atamıyorum.....Ali Avlamaz

Yusuf Değirmenci 3

3---sevmem bir daha

Bir sarhoş gibiydim sanki serkeştim
Sever sandım zalim eline düştüm
Acı kazanında kaynadım piştim
Aşka tövbe olsun sevmem bir daha

Aşkın ile ben mecnuna dönmüştüm
Yücelerden enginlere inmiştim
Gece gündüz sayıklayıp anmıştım
Aşka tövbe olsun sevmem bir daha

Ağarmış arpaydım gayri ermiştim
Çağlıyorken durulmuştum dinmiştim
Kabuk bağlamıştı yaramı deştim
Aşka tövbe olsun sevmem bir daha

Güven duymuş idim çok güvenmiştim
Ona hem inanmış hem de kanmıştım
Beni yarı yolda koymaz sanmıştım
Aşka tövbe olsun sevmem bir daha

Yusuf Değirmenci 3

3---sevmiyorsan

Ben sevdanın denizinde yıkandım
Bir gün sever diye hayale daldım
Umut ağacında asılı kaldım
Altımdan kürsüyü çek sevmiyorsan

Sevinmiştim düştüm diye dengime
Hülya denizinde daldım engine
Umudumdan çatı yaptım kendime
Al dozeri derhal yık sevmiyorsan

Nere gitsen gönlüm seninle gezdi
Gayrı beklemekten usandı bezdi
Hasret cenderedir ezdikçe ezdi
Beynime bir kurşun sık sevmiyorsan

Hayatımın planı yok düzensiz
Yaşamın anlamı kalmadı sensiz
Nefes almak neye yarar sevgisiz
Düşünme tetiği çek sevmiyorsan

Yusuf Değirmenci 3

3--şikayetim var gönülden

Doğru bir düzen seçmedi
Dostluk suyundan içmedi
Bir türlü sözüm geçmedi
Şikayetim var gönülden

Yanılttı her ne dediyse
 Başıma neler geldiyse
İnandım ne söylediyse
Sanki bal aktı dilinden

Gurbet ile attı beni
Vefasıza sattı beni
Darmadağın etti beni
Çevirdi doğru yolumdan

Ben yoruldum o yorulmaz
Ben yaşlandım o yaşlanmaz
Ben uslandım o uslanmaz
Hiç memnun değil halimden

Zabıtalar yakalamaz
Savcılar ifade almaz
Hakimler hiç yargılamaz
Kurtulamadım elinden

Yusuf Değirmenci 3

3---tarama saçını tarumar olsun

Tarama saçını tarumar olsun
Seni ben sevmişim el uzak dursun
Gönlümüze sevgi dolsun aşk dolsun
Bende bu duyguyu sindiremezler

Mutlak olur diye ümit ederim
Sevmişim gönlüne girmek isterim
Gördüğümde ateş basar terlerim
Sensiz bu ateşi söndüremezler

Neden mutlu olmayalım senle,ben
Hiç gitmez bu özlem benim sinemden
Varsın yaksın sana duyduğum özlem
Sen yoksan yüzümü güldüremezler

Uzak kalsan da yaşarım hicranla
Kor olur gözümden düşen her damla
Ben sana vurgunum sen bunu anla
Beni bu tutkudan döndüremezler

Sevdanın selinde sürüklenirim
Kim senden söz etse öfkelenirim
Seni gördüğüm an büyülenirim
Kimler ne söylese kandıramazlar

Aralık 1969
Yusuf Değirmenci

Dost kalemlerden

Bilirim sevdandır, yakan canımı
İsmini ansalar, çeker kanımı
Sarınca sancılar, dört bir yanımı
Değmeden ellerin, dindiremezler...' Mustafa Bay, 'ZEYBEK HOCA'

Yusuf Değirmenci 3

3---tatmayanlar İçin aşk

Aşk
Tatmayanlar için
Bir hülya bir umuttur
Çölde serap görme tutkusudur
Gözler hep o umuda bakar

Yaşayanlar için aşk
Durgun bir denizde yüzme tutkusudur
Bazen dalar bazen çıkar
Umulmadık dalgalanmalar olur ya bazen
İşte o zaman aşk kalp kırar
Hatır yıkar

Aşk alevsiz bir yangındır yüreklerde
Ellerinle tutamadığın histir
Gözlerinle göremediğin duygu
Arada ayrılık varsa özlemdir
Acı veren hasretti aşk
Aşk böyle yaşanırsa
Çekilmesi zorunlu bir kahırdır
Öldürmeyen zehirdir
Ateşi seven yüreği yakar

Vuslata erilmişse
Tatlı bir hazdır
Mutluluk saçan sihirdir
Bu durumda aşk bana göre
Bütün derelerin buluştuğu nehirdir
Mutluluk denen deryaya akar

Yusuf Değirmenci 3

3---verdim sevda mı

Götürdüm dağlara, yele savurdum
Elimle yellere, verdim sevdamı
Ne figanlar ettim, sesim duyurdum
Konuşan dillere, verdim sevdamı

Dağ başları çok dar, gelmiş sığmadı
Ağaç dallarına, astım durmadı
Güllerle donanan, bahçe aradı
Rengarenk güllere verdim sevdamı

İhtiyacım yoktur, dedin almadın
Derdime dermanken, merhem olmadın
Sana muhtaç idim, hiç aldırmadın
Hiç sorma ellere, verdim sevdamı

Sen almam deyince, boynumu büktüm
Kahrımdan eridim,bir günde çöktüm
Karşılık görmeyen, sevdadan bıktım
Kıvrılan yollara, verdim sevdamı

Benden hediyedir, tüm balıklara
Yükledim sığmadı, bu kayıklara
Irmaklar taşıdı, okyanuslara
Çağlayan sellere, verdim sevdamı

Bende bu özlemle, hasret oldukça
Yüreğim dağlanır, herkes sordukça
Döşüme darbedir, mızrap vurdukça
Sazdaki tellere, verdim sevdamı

Yusuf Değirmenci 3

3-yakacak sa vefalı yaksın

Bırak yakacak sa vefalı yaksın
Vefasızlar için kendini yakma
Kanına karıştır gönlüne aksın
Ağlayıp sevdayı sulara katma

Mutlaka bulunur ara dengini
Teselli etmeye çalış kedini
Bulamadan gönlü sevgi zengini
Parmağına nişan yüzüğü takma

Sevgiyle doldursun senin gönlünü
Birlikte geçirin her geçen günü
Sevip adamazsa sana ömrünü
Bir vefasız ile rüyaya yatma

Gelin olmak rüyasıdır her kızın
Bilirim yürekte yaşar aşk sızın
Ateşinde yanma bir insafsızın
Nikah masasında imzayı atma

Yusuf Değirmenci 3

3---yaktın Dağladın Beni

YAKTIN DAĞLADIN BENİ

O kızgın alevli bakışlarında
Yavaş,yavaş yaktın dağladın beni
Aşkın prangası ayaklarımda
Sevda zindanına bağladın beni

Hasreti matemi giderecektik
Mutlu olacaktık eğlenecektik
Hani söz vermiştik evlenecektik
Nasıl sevdin nasıl kolladın beni

Biliyordun senden ayrılamazdım
Ayrılığı ben yazmadım sen yazdın
Sensiz yaşamayı ben yapamazdım
Yaktın kor eyledin külledin beni

Seviyorum dedim sen neden sustun
Hatam sevmek miydi buna mı küstün
Aniden selamı sabahı kestin
Suçum ne elim boş yolladın beni

Yusuf Değirmenci 3

3---yaşadım Sende

Taşkın seldim aktım coştum duruldum
Bir sevda yumağı oldum savruldum
İlk gördüğüm anda sana vuruldum
Olur umudunu yaşadım sende

Dedim çiçek olsa ben arı olsam
Bal özünü emsem dalına konsam
Bir kırmızı gülle aşkımı sunsam
Alır umudunu yaşadım sende

Geleceği beraberce yazmaya
Elini tutmaya gözün süzmeye
Centilmence davet etsem gezmeye
Gelir umudunu yaşadım sende

Çatlak toprak gibi kavrulduğumu
Yanıp duman, duman savrulduğumu
İlk gördüğüm günde vurulduğumu
Bilir umudunu yaşadım sende

Sensiz dünya bomboş karanlık her yer
Sana bağlanmışım tapmışım meğer
Ömür boyu benim ile beraber
Kalır umudunu yaşadım sende

Asla duymam bu sevdadan pişmanlık
Hayale daldığım olur bir anlık
Sevdiğimi anlar bir gün karşılık
Verir umudunu yaşadım sende

Hiç çıkmadın vardın hülyalarında
Nere gitsem hep sen varsın yanımda
Mutlak oda beni rüyalarında
Görür umudunu yaşadım sende

Sana olan tutku sanki bir kumar
Açılmak istedim amma ettim ar
Bu sevda benimle mahşere kadar
Yürür umudun yaşadım sende

Yusuf Değirmenci 3

3---yellere Sorsaydın Söylerler İdi

Yellere Sorsaydın Söylerler İdi

Sen benim yoluma çıkan kadersin
Buram, buram, özlem,özlem tütersin
Sevdiğimden nasıl şüphe ersin
Yollara sorsaydın söylerler idi

Yükseklerde uçtun,beni görmedin
Nerde nasıl diye kafa yormadın
Kimdir nedir diye bile sormadın
Hallere sorsaydın söylerler idi

Çıkıp ta bir yol çatına dursaydın
Ordan gelip geçenlerden sorsaydın
Düştüğüm halleri bir kez görseydin
Ellere sorsaydın söylerler idi

Yamaçlara nakış ettim adını
Bin yıl geçse unutamam tadını
Hala sensin şu gönlümün kadını
Güllere sorsaydın söylerler idi

Yaban yaprakların içinde çiçek
Sen idin bulunca sevindirecek
Bense sana doğru uçan kelebek
Dallara sorsaydın söylerler idi

Bakışların saplı kaldı sağrıma
Sabır deyip taşı bastım bağrıma
Türkü türkü çığırdığım çağrıma
Dillere sorsaydın söylerler idi

Sevseydin de umut olup kalsaydın
Sevinirdim sevdiğimi bilseydin
Havayı koklayıp,nefes alsaydın
Yellere sorsaydın söylerler idi

dost kalemlerden,,

Bir rüzgârsın estiğinde kaçılan,
Bal şerbetsin yudum yudum içilen
Sana özlem, hasret dolu açılan
Kollara sorsaydın söylerler idi... Yılmaz Örmeci

ŞARKTAN GARBA KADAR ARADIM SENİ
YOLLARA SORSAYDIN SÖYLERDİ BENİ
ATEŞ GÖMLEK GİYMİŞ, AŞKTAN KAVRULMUŞ
KULLARA SORSAYDIN SÖYLERDİ BENİ..Ozan Ali Aydın

Yusuf Değirmenci 3

3---yeter ki iste

Yolcu oldum bu sevdanın yolunda
Kanım aksın canım helal uğrunda
Bir gonca olsan da dikenli dalda
.....Dermeye hazırım yeter ki iste
.....Mutluluğu tadalım her nefeste

Sevda yüreğime düşen kor benim
Daha fazla saklayamam sır benim
Sanırım gönlünde yerim var benim
.....Girmeye hazırım yeter ki iste
.....Yerin hazır gönül denen kafeste

İstersen yaparım her ne gerekse
Razıyım bir bedel ödenecekse
Bedel diye kellem istenecekse
.....Vermeye hazırın sen yeter ki iste
.....Sen varsın kulağı çınlatan seste

Mutluluğum dağa taşa saçılsın
Gönül kapın benim için açılsın
Sevdan bana kefen diye biçilsin
.....Girmeye hazırım yeter ki iste
.....Gelirim her yere yağmurda siste

Perişan halime yıldızlar üzgün
Alev,alev yanışıma çöl kızgın
Birleşti seninle alnımda yazgın
.....Sevmeye hazırım yeter ki iste
.....Katmer le sevgimi al deste deste

Yusuf Değirmenci 1

Yusuf Değirmenci 3

3---yıllar sonra döndüm kabul edersen

Yıllar sonra döndüm kabul edersen
Hal ve hatırını sormaya geldim
Maziden kalan borcun var dersen
Şimdi ben borcumu vermeye geldim

Hicrana dalmışım kan ağlayarak
Zalim ayrılığa karşı koyarak
Seninle beraber yuva kurarak
Beraberce mutlu olmaya geldim

Kapatma kapıyı sürgüyü sürme
Günahkarsın deme,hatalı görme
Hatamı bilirim,yüzüme vurma
Gençlik hatasını silmeye geldim

Dersen ki dönemem kararım kati
Dersen ki aşkımız o zaman bitti
İçip kadeh, kadeh ölüm şerbeti
Kapının önünde ölmeye geldim

Kasım 1968
emekli em.müdürü

Yusuf Değirmenci 3

3---yinede seviyorum seni

Sığınmıştım sevginin gölgesine
Koyuna çekmiştim aşk kayığımı
İnandım gülen yüzüne
Layık olmaya çalıştım kendimce
Aldandım sahte sevgine

Umut çatımdın
Sana sevgi mimarım dedim
Sen ihanet buldozeri oldun
Umudumun enkazını
Başıma doldurdun
Dileğim olmanı beklerken
Feleğim oldun.

Desteğini bekledim
Beklentilerimi biçtin
Yerine mutsuzluğu ektin
Sen beni anlamadın
Sorup öğrenmedin
Muamma gibi belirledin
Gölgeni benden esirgedin
Bir balık gibi aşkının oltasına takıldım
Kader ağlarında sarmaş dolaştım
Dileğim olmadın
Vefalı kalmadın

Birlerine beni sevmez demişsin
Öfkeni böyle belirtmişsin
Gırtlağımda düğümken acılarım
İnsafsızlık ateşinde yakar iken benliğim
Yinede seviyorum seni
Mecnuna döndürdün beni

Yusuf Değirmenci 3

3---yollarına gül serdiğim sevgilim

Yollarına gül serdiğim sevdiğim
Senden başka tutunmaya dalım yok
Zehri zıkkım olur sensiz yediğim
Sen yok isen varlığım yok malım yok

Yalnızlık hisarı zindanda gönlüm
Sensizlik çektiğim an acı zülum
Bırak şu inadı gel gayrı gülüm
Daha fala bekleyecek halim yok

Sen ne istediysen hepsini verdim
Sana yaranmaktı benim tüm derdim
Olsa idi ayağına sererdim
sabır,sabır işlediğim halım yok

Yusuf Değirmenci 3

3---yorgunum yorgun

Yolum çok uzundu yorgunum yorgun
Aç kapıyı ey yar görmeye geldim
Hasret kurşunuyla vurgunum vurgun
Hal ve hatırını sormaya geldim

Olduk ikimizde bahtı karalı
Dert zinciri bakla,bakla sıralı
Sende gönül kırgın bende yaralı
Artık yaraları sarmaya geldim

Elzem oldu aşk uğruna savaşmak
Nede zormuş sevda ile yarışmak
Benim gayem sevdiğime kavuşmak
Uğruna canımı vermeye geldim

Bağlanmışım sadakatle sevgine
Ey sevgili ben muhtacım ilgine
Örümceği örnek aldım kendime
Sevginin ağını örmeye geldim

Yana yana bu sevdayla inlerim
Sen yokken hep gece oldu günlerim
Az hatırı varsa geçmiş günlerin
Kalbini aç bana girmeye geldim

Hasretle ödedik aşkın bedelin
Gidelim nikaha elinde elim
Tek amacım budur inan sevgilim
Sana mutluluğu vermeye geldim

Nikah masasında deriz evet'i
Sarılarak gideriz hasreti
Sensin ey yar sen ömrümün kısmeti
Yüzüne yüzümü sürmeye geldim

Aşkın badesinden sevgi içince
Mutluluğu sere serpe saçınca
Sevgi bahçesinde güller açınca
Gülleri elimle dermeye geldim

Dediler üzüldü gelmedi diye
Hürmetim sonsuzdur benim sevgiye
Ellerimde paket paket hediye
Seninle murada ermeye geldim

Yusuf Değirmenci

dost kalemlerden

Aşkımızın bahçesinde güller açınca
Gülleri sevgimle ben dermeye geldim
Sevginle dolup taşan bir yüreğim var

Bende seninle muradıma ermeye geldim.....Reyhan Altaş

Yusuf Değirmenci 3

3---zamanı geldi

ZAMANI GELDİ

Gayri aşkımıza engel kalmadı
Yanına varmanın zamanı geldi

Mutluluk sevenlerinde hakkı
Sevgiyle sarmanın zamanı geldi

Tak etti canıma hasret acısı
Gönlüne girmenin zamanı geldi

Ayrılığa koyalım son noktayı
Varıp ta görmenin zamanı geldi

Uzun yıllar geçti neler yaşadık
Hal hatır sormanın zamanı geldi

İnsan sevdiğine küsemiyor ki
Bir selam vermenin zamanı geldi

Benden uzaklarda oturamamış
Hayıra yormanın zamanı geldi

Geldim gelsin diye haber göndermiş
Diz dize durmanın zamanı geldi

şair yusuf Değirmenci

dost kalemlerden

Görçeğin gölgesi, düştü geceme
Hayaller kurmanın, zamanı geldi.

Sevgimi besledim, can pazarında
Damardan vurmanın, zamanı geldi.

Aşkından yanıpp da, kavrulmak varsa
Vuslata ermenin, zamanı geldi....Necati Ocakcı

Yusuf Değirmenci 3

4---adalet Divanı Kurulur Bir Gün

Her söylediği sözde doğruyum diyen
Haksızı kayırıp yalan söyleyen
Düşkünün güçsüzün hakkını yiyen
Her kimse hesabı görülür bir gün

Söz verip de sözlerinde durmayan
Haksızlık yapandan hesap sormayan
Din iman diyerek halkını soyan
Her kimse defteri dürülür bir gün

Görün artık ezileni ezeni
Dalga yapmaktır onların gizemi
Bozmak isterse huzurlu düzeni
Oda bu ülkeden sürülür bir gün

Toplum içinde doğruyum diyenden
Alnı terlemeden hep hak yiyenden
Namert gömleğini zevkle giyenden
Bu milletin hakkı alınır bir gün

Asıl bunlar zarar verir İslam'a
Allah günah yazar riya yapana
Hak yerine çıkarına tapana
Dur denir ve göğüs gerilir bir gün

Esir düşmüş menfaate mahkumdur
Bunları yapanlar halkça malumdur
Hayatta bu kalleşçe bir oyundur
Gerçekler ortaya serilir bir gün

Çalış kazan çalmaya ne lüzum var
Duyan kulağım var gören gözüm var
Mahkemede söyleyecek sözüm var
Adalet divanı kurulur bir gün

Yusuf Değirmenci 3

4---adalet Nasıl Gerçekleşecek?

Güçlü kollar bağlanırsa dedikodu ipleriyle
Yetki,haklı bileklerde kelepçe ise
Sorulamazsa duçarlığın nedenleri
Bürokrasi korursa ispiyon ağızları
Ve gerçekler araştırılmazsa
Doğru doğruluğunu nasıl ispat edecek?

Hiçe sayılırsa çırpınışlar
Aldırış etmezse taktir edici olan
Verilmezse hak edenin hakkı
Ezerse hor bakışlar dürüst düşünceleri
Ve gerçeği söyleyen dudak kilitlenirse
Gerçekler geleceğe nasıl iletilecek

Sebepsiz yapılırsa şahsa baskılar
Fırçalamak için aranıyorsa kusur
Vermeden almayı amaçlarsa zihinler
Savunmanı yapmana imkan verilmezse
Amirlerin kadı kesilirse başına
Adalet nerde,nasıl gerçekleşecek.

Yusuf Değirmenci
Emekli Em. Müd.

Yusuf Değirmenci 3

4---adam Sandık Yanılmışız Yanıldık

Başımıza taç eyledik sizleri
Adam sandık, yanılmışız, yanıldık
Sefalete gark ettiniz bizleri
Adam sandık, yanılmışız,yanıldık

Bu millete vekil seçtik, gittiniz
Sonra türlü kötülüğü ettiniz
Huzuru yok edip, nifak ektiniz
Adam sandık, yanılmışız,yanıldık

Lehinize çıktı kararnameler
Adam kayırmalar ve neler,neler
İlden ile sürdürmeler sürmeler
Adam sandık, yanılmışız, yanıldık

Baş diye seçmiştik siz taş çıktınız
Dolu sanıyorduk hep boş çıktınız
Çatı,çatı hayalleri yıktınız
Adam sandık, yanılmışız, yanıldık

İçimize, sığmaz oldu öfkeler
Yoksulluk yuvamda yüzüme güler
Aç yatıp ta, tok kalkmayı kim ister
Adam sandık, yanılmışız, yanıldık

Seçilenler halimizden anlamaz
Baskıdadır bürokratlar dinlemez
Hak,hukuk,eşitlik hiç gözetilmez
Adam sandık, yanılmışız, yanıldık

Adamına göre, tutum davranış
Çıkar çizgisine doğru bir finiş
Ön plana çıkar siyasi görüş
Adam sandık, yanılmışız, yanıldık

Ermek için, en güzele doğruya
Güven duyduk, vurur diye eğriye
İhanet kaması saplı sağrıya
Adam sandık, yanılmışız, yanıldık

Vekiller, çıkıp da, gık diyemiyor
Meclis kürsünden hak diyemiyor
Lider suntasına, yok diyemiyor
Adam sandık, yanılmışız, yanıldık

Fedakarlık dendi, kemeri sıktık
Azınlık sefada, çok çile çektik
Yalan söylendiğin ne bilecektik
Adam sandık, yanılmışız, yanıldık

Sıkıntılar yuva yapmış içime
Tekmeler vurulur, durur kıçıma

Umut ettik bir daha ki seçime
Adam sandık, yanılmışız, yanıldık

Uyanmalı artık, uyuyan çoğul
Partiler bir spor kulübü değil
Ben asılım, vekil isen sen eğil
Adam sandık, yanılmışız, yanıldık

Yusuf Değirmenci 3

4---ar Pazara Çıkmış Namus Çarşıda

Ar pazara çıkmış namus çarşıda
İffet sandıklarda saklanmıyor ki
Sen ne yapsan soysuzluk var karşıda
Tek kişiyle toplum paklanmıyor ki

Herkesin ağzında sakızdır birlik
Yan yana gelinmez sağlanmaz dirlik
Zorbalığın adı mertlik ve erlik
Zorbanın kapısı tıklanmıyor ki

Bir çıkar rüzgarı tersten esiyor
Menfaati olan görmüş susuyor
Kefeye siyaset ağır basıyor
Dokunulmaz olan aklanmıyor ki

Yolsuzluklar hırsızlıklar kar gelir
Kusuru yüzüne desen zor gelir
Minare çok büyük kılıf dar gelir
Gerçek yalanlarla saklanmıyor ki

dost kalemler

Paçası tutuşmuş dalar durmadan
Tokmaksız davullar çalar vurmadan
Maşa yok dumanı hayra yormadan
Yanar mı yanmaz mı, yoklanmıyor ki... Mustafa Bay, 'ZEYBEK HOCA

Yusuf Değirmenci 3

4--art Niyete Dik Durmaktır Meziyet

Art Niyet karşında dik durmaktır meziyet

Kırdılar gururu kalkmaz ayağa
Her şeyi havale ettim Allaha
Bir darbe bir darbe bir darbe daha
Sille ateşinde yakıldı garip

Yaka yaka kül edende art niyet
Art niyete dik durmaktır meziyet

Haram lokma katmamışken aşına
İşten eve gitti evden işine
Namert balyoz indi durdu başına
Vuruldu ezildi büzüldü garip

Başa vurup ezenlerde art niyet
Bu niyete dik durmaktır meziyet

Yok diye destekçim kuvvetli dayım
Oynandı adıma bin türlü oyun
Düzen kasabında kurbanlık koyun
Ol diyerek kurban yapıldı garip

Kurban etmek isteyende art niyet
Bu niyete dik durmaktır meziyet

Uymuyor ayağı dönen devrana
Tutuşan yürekler benzer harmana
Umut ağacıyken birçok insana
Fırsat dozeriyle yıkıldı garip

Direneni yıkanlar da art niyet
Bu niyete dik durmaktır meziyet

Ne der ise desin dinleyen olmaz
Yolsuzu yolundan önleyen olmaz
Konuşsa sözünü anlayan olmaz
Ellerin de kukla yapıldı garip

İnsanları kullananda art niyet
Bu niyete dik durmaktır meziyet

Çile ona düştü yaşam boyunca
Bilse gelmez kalır idi köyünde
Birazda asalet vardı soyunda
Kirlendi pisliğe atıldı garip

İnsanları pisliğe atanlarda art niyet
Bu niyete dik durmaktır meziyet

Yusuf Değirmenci 3

4---art niyete direnmektir meziyet

Kırdılar gururu kalkmaz ayağa
Her şeyi havale ettim Allah'a
Bir darbe,bir, darbe,bir darbe daha
Sille ateşinde yakmaya zorladılar

Yakarak kül etmek isteyende art niyet
Bu niyet karşısında dik durmak bir meziyet

Haram lokma katmamıştım aşıma
İşten eve gittim,evden işime
Namert balyoz indi durdu başıma
Korku salıp ezmeye zorladılar

Başa vurup ezmeye çalışan da art niyet
Bu niyet karşısında dik durmak bir meziyet

Yok diye destekçim,kuvvetli dayım
Oynandı adıma bin türlü oyun
Düzen kasabında kurbanlık koyun
Sanarak kurban yapmaya zorladılar

Kurban etmek isteyen de art niyet
Bu niyet karşısında dik durmak bir meziyet

Uymuyor ayağım dönen devrana
Tutuşan yürekler benzer harmana
Umut ağacıyken, bir çok insana
Fırsat dozeriyle yıkmaya zorladılar

Dik duranı yıkmak isteyen de art niyet
Bu niyet karşısında dik durmak bir meziyet

Ben ne dersem deyim dinleyen olmaz
Yolsuzu yolundan önleyen olmaz
Konuşsan sözümü anlayan olmaz
Ellerinde kukla yapmaya zorladılar

İnsanı kukla gibi kullanan da art niyet
Bu niyet karşısında dik durmak bir meziyet

Çile bana düştü, yaşam payında
Bilse idim kalırdım ben köyümde
Birazda asalet var ya soyumda
Kirletip pisliğe atmaya zorladılar

Kirleterek pisliğe sokanlar da art niyet
Bu niyet karşısında dik durmak bir meziyet

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

4--asla Böyle Gitmez Dünya Düzeni

Asla böyle gitmez dünya düzeni
Kim sever kim korur huzur bozanı
Köpekler kaldırmış yine kazanı
Kahpece kalleşçe saldırıyorlar

Bilmem nesi tatlı köhne dünyanın
Kime faydası var dökülen kanın
Hiç mi değeri yok ölen insanın
Gençler bir birini öldürüyorlar

Ya koltuk ya çıkar kavgası için
Dıştaki düşmanın ihyası için
Yada sömürmenin sevdası için
İmkansız hayaller kurduruyorlar
Aslan Mehmetçiğe saldırıyorlar

Beyinler yıkanıp yapılmış maşa
Acımasız insafsız gözdeki yaşa
Baskılara boyun bükmeyiz haşa
Sanmayın ordumu yıldırıyorlar

Gençler kandırılmış terörist olmuş
Bombalar elinde patlamış ölmüş
Anası saçını başını yolmuş
Öfkeyle kin ile kırdırıyorlar

Sevgiyi saygıyı kalpten silerek
Irkın soyun dinin diye bölerek
Ellerine birde silah vererek
Kardeşi kardeşe vurduruyorlar

Eşkıya silahla gezer dağlarda
Kalleş kahpe mayın döşer yollarda
Daha hayatının ilkbaharında
Tomurcuk gülleri solduruyorlar

Eşkıya yatağı olmuş şu dağlar
Mehmetçik peşinde onu kovalar
Anaların yüreğinde yangın var
Acı ateşiyle dolduruyorlar

Yöre halkı baskı altında iken
O bebek katili hala yaşarken
Atılan her kurşun kan akıtırken
Halimize düşman güldürüyorlar

Tazıya tut tavşana kaç diyenler
Dost görünüp de düşmanlık edenler
Dünyayı sömürüp güç isteyenler
Saltanatı böyle sürdürüyorlar

Milletin bağrında acılar tüter

Bu millet isyanda yeter be yeter
Irak a girince kahraman asker
Geri çekiyorlar durduruyorlar

Bayrağa sarılmış gelmiş evladı
Yürekler yakıyor anne feryadı
O cansız bedenin şehittir adı
Gözlerde yaş doldu sildiriyorlar

Şehitler sarılıp gelir bayrağa
Matemle hüzünle yatar toprağa
Yürekleri yanan anne babaya
Cenaze namazı kıldırıyorlar

 Kalleşçe yollara pusu kuranlar
Bu kadar ucuz mu alınan canlar
Neden alınmıyor kesin kararlar
Niçin hala saç baş yolduruyorlar

Yusuf Değirmenci 3

4--atatürk den Sonra Neler Görüldü

Atatürk gözünü yumdu yumalı
Yurdumuzda neler,neler görüldü
Herkes bir yol tuttu, siyaset dendi
Entrikalar,teraneler görüldü

Önce içten,içten bizi böldüler
Gençleri ölüme doğru sürdüler
Birbirini öldürdüler,öldüler
Sokaklarda cenazeler görüldü

Bela oldu şu siyaset illeti
Sandı kendin Türkiye'nin zilleti
Bir hiç görüp bu koskoca milleti
Kan emecek ne keneler görüldü

Sinsi,sinsi içimize girmeye
Yurdumuza sefaleti sarmaya
Milletimin direncini kırmaya
Çalışan ne öreneler görüldü

Namussuzlar namus maskesi giydi
Dilleri doğruyu söyleyiverdi
Bu milletin hakkı yendi yenildi
Bedavaya bal diyenler görüldü

Yasına büründük biz on kasımda
Dün resmini çiğneyenler ayak altında
Bu gün Atatürkçü oldu karşımda
Yalan yanlış ifadeler görüldü.

Masumdan,dürüstten hesap soracak
Gerçekten,doğrudan kalarak ırak
Meydan,meydan halka nutuk atarak
Yalan sözler söyleyenler görüldü

emekli em.müd

Yusuf Değirmenci 3

4---bahtına küsme dürüst

Kendini ehil görerek,çırpamadın,çalamadın
Suçun budur işte senin, sen zamana uyamazdın

Kendine suç bulmalısın, işin ehli olamadın
Hep dobra,dobra konuşup,yalanlar uyduramadın

Zeki sanarak kendini,yalanlara inanmadın
İçi başka, dışı başka, olana sırt dayamadın

Hep gururunu düşündün,asla yaltaklanmadın
Gem vurup arzularına,ihtiraslarla dolamadın

Nefsini adım adım,kötülüklerden çektin sen
Namus iffet sözlerine,her zaman değer verdin sen

Arsızlığa, arsızlarca daveti kabul etmedin
Hırsızlarca hırsızlığa,çağrılınca gitmedin

Tüm zorlamalara karşı,göğüs gerip direndin
Şerefsizler hakkında,hiç durmadan söylendin

Dersin lanet olsun bahta,şansını kullanamadın
Zaman sana uyar mı ki, sen zamana uyamadın

Lanet olsun bahta diye şansına isyan edersin
Devir fırsatçılık devri, sen fırsatçılığı sevmezsin

Onlar toplum içinde hep maskeli gezerler
Namuslu görünmek için bin bir yalan düzerler

Dürüst sensin, doğru sensin, şerefli sensin
Hırsıza,arsıza, soysuza, namussuza, gölgesin

Azınlıkta kalıyorsun,ondan sevilmiyorsun
Bunu sende biliyorsun, söyleyemiyorsun

Sen gururla gezer iken, göğsünü gere, gere
Millet vermiyor dersini, yüzsüz parazitlere

Arsız hırsız kim varsa onlar küçük karşından
Onlara yer yoktur hiç senin namus çarşından

Bahtına küsme dürüst her zaman dik durusun
Sen bu millet için şerefli bir onursun

Yusuf Değirmenci 2

Yusuf Değirmenci 3

4---belirsiz

Yeniden kurulan genç umutları
Yıkanlar var yıktıran kim? belirsiz
Yakarlar ateşte hep maşaları
Yananlar var yaktıran kim? belirsiz

Bumudur ki siyasetin oyunu
Nasıl hasım görür insan soyunu
Sevginin yerine nifak tohumu
Ekenler var ektiren kim? belirsiz

Bünyelere konuk ettik öfkeyi
Kardeş kavgasına soktuk ülkeyi
Sevgi dolu gönüllerden sevgiyi
Sökenler var söktüren kim? belirsiz

Verilen şehitler yirmi yaşında
Musibetler insanlığın peşinde
Hayatı boyunca canı dişinde
Takanlar var taktıran kim? belirsiz

Böyle yaşam gider mi ki hoşuna
Ölümlü dünyada bunlar boşuna
Kabus, olup insanlığın başına
Çökenler var çöktüren kim? belirsiz

Görür müyüz bir gün gözün tokunu
Aç gözlüdür insanlığın yekunu
Bu dünyanın çile dolu yükünü
Çekenler var çektiren kim? belirsiz

Neden oynanıyor bu kanlı oyun
Böyle mi yaşayıp sürecek soyum
Çaresiz kalarak kadere boyun
Bükenler var büktüren kim? belirsiz

Yusuf Değirmenci 3

4---bir eser vermeden önce

Ölümüm belki de anide olur
Bir dosta bir tek sır vermeden önce.
Umulmadık anda başıma gelir
Tek bir mutlu günü görmeden önce.

Belki bir yuva sahibi olmadan
Beni seven birisini bulmadan
Baba olup, çocuk sesi duymadan
Böyle bir yaşamı sürmeden önce.

Karnım açken bari,gelmese ölüm
Bir zulüm üstüne,bir daha zulüm
Dileğim mezara dönmesin yolum
Açlık zincirini,kırmadan önce.

Belki bunlar hayalimdir erememem
Ölüm yazgısına göğüs geremem,
Sükunet içinde canda veremem
Gerçeği ortaya sermeden önce.

İyiyi düşünür,doğruyu tanır
Mağdur'i hakka böyle inanır
Ne hayatın,ne ölümün manası kalır
Neslime bir eser vermeden önce.
28-11-1963
Yusuf değirmenci emekli em.müdürü

Yusuf Değirmenci 3

4---bir oy deposu sanıldı yoksul

Hiç yılmadı devam etti yoluna
İş yükledi bileğie koluna
Acınmadı nasırlaşmış eline
Irgat pazarında anıldı yoksul

Acından ölmedi, tok da olmadı
Hak yemedi, aldatmadı, çalmadı
Dürüst kaldı, hiç aferin almadı
Herkesi dost bilip yanıldı yoksul

Emek verdi, ter akıttı işinde
Asla haram olmamıştır aşında
Aç çakallar dolandılar peşinde
Aç gözlere yem dir sanıldı yoksul

Mutlu ve huzurlu olmaktı kastı
Hakkıı çalandan almaktı kastı
Öfkeye kapıldı, topluma küstü
Hayat kavgasında yenildi yoksul

Kapandı kulaklar feryada sese
Kapladı ruhumu bin bir vesvese
Kelepçe kolunda girdi hapise
Bunca haksızlıktan bunaldı yoksul

Kolluk araştırdı sordu sordurdu
Özelie girdi, orada durdu
Mahkeme kararı berat diyordu
Keskin bıçak gibi bilendi yoksul

Çetin yollarına buldu hayatı
Olmadı altıda otosu atı
Karada evi yok denizde yatı
Yoksulluğa ödün sunuldu yoksul

Sosyal devlet dendi ev belirlendi
Kara kömür otolara yüklendi
Bu size yardımdır oy bize dendi
Bir oy deposudur sanıldı yoksul

şair Yusuf DEĞİRMENCİ,,

dost kalemlerden
Kapısı çalınır seçimden seçime
Dönüp bakmaz yoksuldaki geçime
Böyle sosyal devletin ben içine...
Aç kalsın onurunu satmasın yoksul,
Oyunu sahtekara atmasın yoksul.. TALAT SEMİZ

Sarıldı etrafı, kısıldı sesi
Hep kıttı parası, boştu kesesi
Açlıktan kokarken, en son nefesi

Verdi tuz yerine, banıldı yoksul...' Mustafa Bay, 'ZEYBEK HOCA'

Yusuf Değirmenci 3

4---biz halkız oylarla güç verdik kandık

Yıllar geçti, ne aradı, ne sordu
Yoksulluk kol gezdi, fakiri vurdu
Söz verdi sanmayın sözünde durdu
.....Biz halkız oylarla güç verdik kandık
.....Sorarız hesabın gelince sandık

Tekrar gelirlerse kanmayın sakın
Şehirlere köyden başladı akın
Stoklar bitiyor yoksulluk yakın
.....Biz halkız oylarla güç verdik kandık
.....Sorarız hesabın gelince sandık

Köyde dökülen ter,şehirde ekmek
Değer kazanmadı verilen emek
Suç oldu sokakta hakkı istemek
.....Biz halkız oylarla güç verdik kandık
.....Sorarız hesabın gelince sandık

Halkın oylarıyla alındı o güç
Bizlere yararlı olmadılar hiç
Kalmadı yüzlerde neşe ve sevinç
.....Biz halkız oylarla güç verdik kandık
.....Sorarız hesabın gelince sandık

Çok kazanırlar da, yatırım yapılmaz
Menfaatten başa dertleri olmaz
Bir düşkünü görse elinden tutulmaz
.....Biz halkız oylarla güç verdik kandık
.....Sorarız hesabın gelince sandık

Verdikleri sözler meğer yalanmış
Söylenen yalana bu millet kanmış
Meğer riya imiş hep doğru sanmış
.....Biz halkız oylarla güç verdik kandık
.....Sorarız hesabın gelince sandık

Seçimden seçime geldil köye
Tatlı, tatlı diller döktü oy diye
Ne vaatler etti durdu say diye
.....Biz halkız oylarla güç verdik kandık
.....Sorarız hesabın gelince sandık

Bütün hizmetleri ağaya beye
Hani gelecekti refah ülkeye
Devletin tüm yükü köye köylüye
.....Biz halkız oylarla güç verdik kandık
.....Sorarız hesabın gelince sandık

Feragat etmezler ağalığından
Bir şey çıkarmadı dağarcığından
Millet boşa koştu durdu ardından
.....Biz halkız oylarla güç verdik kandık

.....Sorarız hesabın gelince sandık

Bencillikle üstten süzer oldular
Yazanı çizeni ezer oldular
Eleştirenlere kızar oldular
.....Biz halkız oylarla güç verdik kandık
.....Sorarız hesabın gelince sandık

Taçtır başımıza hizmet edenler
 Her gün çıkar türlü çeşit nedenler
 Şİmdi pişma peşlerinden gidenler
.....Biz halkız oylarla güç verdik kandık
.....Sorarız hesabın gelince sandık

Liderimiz çok dürüsttür dediler
Hizmet etmek için oy istediler
Devletin malını satıp yediler
.....Biz halkız oylarla güç verdik kandık
.....Sorarız hesabın gelince sandık

Vergisini verir, askere gider
Çile çeker,cefa çeker,sabreder
Münevver olmayı bu halk hak eder
.....Biz halkız oylarla güç verdik kandık
.....Sorarız hesabın gelince sandık

Yusuf Değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

4--biz ne ettikse Kendimiz Ettik

Dost eli gibi, uzandık menfaat tutkusuna
Özene, bezene, süsledik, cilaladık
Kırık çizgiler bir yeni porte çıkardı
Kendi ellerimizle hırsızı çizdik
Arsızı kopyaladık
Fitneye fesada inandık
Dürüstü ellerimizle biz bozduk
Hiç farkına varmadan.

Ne ettiysek biz ettik kendimize
Süslü cümlelerle yazdık şöhreti
Rengârenk çiçeklerle süsledik intiharını vakarın
Yıldız, yıldız şöhret yağdırmak için ekranlara
İffetin üstüne gölgeler düşürdük
Şerefi ölüme mahkûm ettik,
Unuttuk namusu,
Hatırlamaz olduk Ar'ı
Utanmadan. Sıkılmadan

Kimseyi suçlamaya hakkımız yok
Üstümüze düşeni yapmadık hiç birimiz
Çirkinlikleri güzele yeğledik
İyilikleri kötülüklerle engelledik
Uğursuzluklara alın yazısı dedik
Diş olduk çıkar dişlilerinde
Oyalandık kandırıldık
Kullanıldık, fark etmedik.
Arsıza, hırsıza hizmet ettik.
Maşa olduk ateşle oynayan ele
Düşman gibi gördük dürüstü
Tetik çektik, ateş ettik
Bıkmadan usanmadan.

Ekranlarda siyasi ninniler söylenerek
Getirdiler uykumuzu
Güneşi beklerken bulutları gerdiler
Karattılar ufkumuzu
Kötüyü de biz ürettik yüreklerde
Kötülük yapanı da biz büyüttük
Biz ürettik bütün kötülükleri biz
Söz söylemeye hakkı yok kimsenin kimseye
Hepimiz hatalıyız,
Suçluyuz hepimiz
Açılsın gözlerimiz
Gaflet denen uykudan.

Şerefi yaşatmaya olsun çabamız
İyiye, güzele sahip çıkmaya olmalı gayretimiz
İffeti korumak için çalışmalıyız
Dürüst davranmalıyız

Satmamalıyız onuru paraya bula
Hediyelere oy kullanmalıyız
Özü sözü doğru olmalıyız
Haksızlıklara karşı çıkmalıyız
Haksıza haykırmalıyız
Dürüstü korumalıyız
Hakkımızı aramalıyız
Direnerek almalıyız
Yılmadan. Yorulmadan.

Oldubittilere sessiz kalırsak biz
Dönen entrikalara köle oluruz hepimiz
Ne haysiyetimiz kalır
Ne şerefimiz
Ezer geçer fırsat dozeri üstümüzden
Feryatları umursamadan

Yusuf Değirmenci 3

4---bizde işte bunlar serbest

Hasta hane kapısında dur da gör
Bizde hastaların ölüşü serbest.
Ekonomi beyin, enflasyon tümör
Zenginin, yoksula gülüşü serbest.

Haciz edilip gider fakirin külü
Vergi kaçıranlar alır ödülü
Devlet malı olmuş, menfaat gölü
Yetkilinin göle dalışı serbest.

Manav da, bakkalda, zam üstüne zam
Alamayan ekler, gam üstüne gam
Aracılar olmuş aç gözlü yamyam
Zammın her dükkana gelişi serbest.

Yıllarca gözde yaş,varken gülünmez
Gurbete bir çıktık geri gelinmez
Devlet baba, ne yapıyor bilinmez
İdarenin bağış alışı serbest.

Cami, okul, stat yaptırın diyor
Vakıflar kurdurup halktan istiyor
Savunma masrafın bile yüklüyor
Ellerin ceplere dalışı serbest.

Bizi yönetenler bilir işini
Bırakınız bakanların peşini
İşin yok, aşın yok, sık sen dişini
Yoksulluğun kese delişi serbest.

Ne diyelim o muhterem beylere
İhtiyacı olduğunda reylere
Seçim bölgesinde bütün köylere
Seçimden seçime, gelişi serbest

Bozuk mal üretip pahalı satmak
Devletin işinde, yan gelip yatmak
İşe girmek için, torpile bakmak
Denetimin seyirci kalışı serbest.

Madrabazın işi gücü hep hile
Anlatsan boş, ihbar etsen, nafile
Vicdan, vakar, şeref, namus ne ile
İhaleye fesat girişi serbest.

Değeri kalmadı namusun,ar'ın
Soran yok halini yoksul duçarın
Kendi yandaşına iktidarların
Bütçeden, büyük pay verişi serbest.

Diyorlar ki, böyle sağlanır uyum
Liderler çoban mı, mebuslar koyun

Siyasi sahnede oynanır oyun
Vekillerin aktör oluşu serbest.

Gözün aydın çağ atladı Türkiye
Borç heybesi, asılmıştır terkiye
Dolandırıp,çalıp başka ülkeye
Giden yüzsüzlerin finişi serbest.

Ekranlarda üretilen hep laftır
Arada bir yapılanlar bir kaftır
Benim halkım hem dürüsttür hem saftır
Onun düzenbaza kanışı serbest.

Elli milyonu açmış, yirmi milyon tok
Aslına bakarsan bu kadarda çok
Ezilenin ağlamaya hakkı yok
Ezeni hürmetle anışı serbest.

Kulüp tutar gibi parti tutarak
Seçimden seçime bir oy atarak
Kararan bahtına kızıp çatarak
Dertli yüreğinin yanışı serbest.

Herkes alır serbestlikten payını
Sakın üzmeyiniz beyi,sayını
Kendi gücü sanar senin reyini
Oyların siyasi güç oluşu serbest

Yusuf Değirmenci 3

4---bizi Bitirene Yazıklar Olsun

Her geçen olayı hayıra yorduk
İş istedik, azarlandık,kovulduk
Mücadele ede- ede yorulduk
.....Bu bir adaletse Varsın kahrolsun
.....Böyle adalete yazıklar olsun

Elin kapısına ırgatlar sürdük
Bir ömür hayatı çileyle ördük
Huzur umut ettik,hüsranı gördük
.....Bu da eşitlikse batsın kahrolsun
.....Emek sömürene yazıklar olsun

Sabrettik,bekledik bu sis gitmiyor
Elemlerim saya,saya bitmiyor
Çoklar bile,gözü aç'a yetmiyor
.....Buda insanlıksa yansın kahrolsun.
.....Çalıp götürene yazıklar olsun

Yoksulluk solumda,çile sağımda
Aç adımlar dolanırlar ovamda,
Ne kanaat,nede insaf bunlarda
.....Buda özgürlükse bitsin kahrolsun
.....Böyle düşünene yazıklar olsun

Revamı dır yapılanlar insana
Soyula,soyula döndük üryana
Kul yaptılar haksızlıklar yapana
.....Bu demokrasiyse gitsin kahrolsun
.....Bizi bitirene yazıklar olsun

Yusuf Değirmenci 3

4---bizle gel

Bize emaneti yüce Ata'nın
Yılmaz bekçisiyiz kutsal vatanın
Bu vatanı parsel,parsel satanın
.....Hesabını göreceksen bizle gel
.....Gel ki haksızlığa olalım engel

Konuşsun susmasın,suskun ağızlar
Çoğulu yaratır birleşen azlar
Atatürk'e dil uzatır yobazlar
.....Kem sözleri keseceksen bizle gel
.....Gel ki haksızlığa olalım engel

Vatan millet için bizde siyaset
Huzur güven için yapılır hizmet
Gidişat çok kötü,sonu hezimet
.....Hakka sahip çıkacaksan bizle gel
.....Gel ki haksızlığa olalım engel

Haksızlar hakkını alsın sonunda
Hak yiyenler adaletin önünde
Haksızlığa haklıların yanında
.....Olup karşı duracak san bizle gel
.....Gel ki haksızlığa olalım engel

Yolsuzluk yaparak yerler hakkını
Yargı görür yolsuzluğu yapanı
Siyasinin dokunulmaz zırhını
.....Oylarınla kıracak san bizle gel
.....Gel ki haksızlığa olalım engel

Silkinip at kararsızlık yükünü
Kazıyalım haksızlığın kökünü
Sakın ha kaçırma seçim gününü
.....Seçimde yer alacaksan bizle gel
.....Gel ki haksızlığa olalım engel

Ayak taşır başı ayak bir erdem
Halkı hakir görüp ayak diyenden
Yolsuzluk yaparak hak yiyenlerden
.....Yetim hakkın alacaksan bizle gel
.....Gel ki haksızlığa olalım engel

Yolsuzluklar bitirmesin ömrünü
Yoksullarda görsün bu mutlu günü
Şayet seçim günü evet mührünü
.....Aydınlığa vuracaksan bizle gel
.....Gel ki haksızlığa olalım engel

Yusuf Değirmenci 3

4---bu yüzden kimseyle dost olamadım.

..Bu yüzden kimseyle dost olamadım

Hayat denizine düşürüldüm de
Tutunmak istedim,dal bulamadım
Doğruluktan ayrıl mayım dedim de
.....Doğruya gidecek yol bulamadım
.....Bu yüzden kimseyle dost olamadım

Yıllar yılı kara,kara düşündüm
Bazen yontul dum da,bazen aşındım
O il senin,bu il benim taşındım
.....İkamet edecek il bulamadım
.....Bu yüzden kimseyle dost olamadım

Bazen öfkelendim,bazen de kızdım
Vallahi,bu tatlı canımdan bezdim
Kalemler boşaldı,yazdım da yazdım
.....Beni anlatacak dil bulamadım
.....Kimseye kendimi anlatamadım

Kahrettim dünyaya kendime çatım
Beni ben ağlattım,beni ben sattım
Sonunda kıvrılıp uykuya yattım
.....Uyudum,uyaran kul buladım
.....Hep uykuda kaldım uyanamadım

Yıllar yılı katlan mışım her zana
Küfür ettim düzenimi bozana
Yarı aç,yarı tok. Döndüm Tarzana
.....Sırtıma örtecek çul bulamadım
.....Ben bu yoksulluğa dayanamadım

Mağdur'iyim sonum hüsran bilirim
Sanmayın sonunda mutlu olurum
Gün olur mezarda yerim alırım
.....Üstüne dikecek çil bulamadım
.....Bu yalan dünyadan tat alamadım

Yusuf Değirmenci 3

4---budur işte üzüntümün kaynağı

Tabiatı tahrip ediyoruz durmadan
Bilinçsizce kesiyor ağaçları kör balta
Yorulmadan,yılmadan. çalışır oldu hızarlar
Kanlı balta çekilemezse ormanlardan
Aynı hızla çalışırsa hızarlar
Ölümünü seyrederiz ihtiyar dünyanın
Tabutlara kucak açar mezarlar

Artık mutlu birleşmiyor denizle toprak
Denizler yeşile hasret bırakılır oldu
Sahilleri, işgal etmiş, beton yığını villalar
Artık hissedilmiyor yosun kokuları
Raks etmekte sahil sularında çöpler
Plajları kirlik işgal etmişken
Hala duyarsız davranıyor çıkarcı tipler

Balıklar uzaklardan seyrediyor şehir ışıklarını
Çok uzaklardan dinleniyorlar sahil cıvıltılarını
Kötü haber müjdecisidir deniz suyunun kirliliği
Yok ediliyor doğanın yeşilliği
Fırsat veriliyor toprağı yalayan sellere
Toprak erezyonu artırıyor kaygıları
Kıraçlaşan topraklar de azalıyor bereket
Oluşan yoksulluklar
Getiriyor korkuları.

Yunuslar insanlarla dost olamıyorlar artık
Kirli kıyı şeridi, engel bu yaklaşıma
Aşılmaz, set oluyor yığın halinde çöpler
Geçilmez sur haline geliyor kirlilik
Aradaki sevgi bağı kopuyor yunuslarla
Ölü b alıklar kahrından vuruyor sahillere
Gösteriyor tehlikeleri

Bulaştı zihinler bir santrallar virüsü
Kesiliyor barajlarla derelerin akışı
Yok ediliyor vadilerin yeşil süsü
Bu gidişat hayrı getirmeyecek insanlığa
İncir dikebilir her yuvaya her ocağa
Yaladıkça rüzgar çırılçıplak tepeleri
Çöle döndürdükçe seller ovaları
Beton yığını villalar kirlettikçe sahilleri
Bir boz kır bırakıldığında torunlara
Bir çöl hediye edildiğinde geleceğe
Sonumuzu kestirmek çok zor değil
Rahmetle anmayacak dedelerini torunlar
Gelecek böyle giderse nefretle anılacak günler
Bu günlerde hazırlanıyor
Yarınların karanlığı
Budur işte üzüntümün kaynağı

Yusuf Değirmenci 3

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

4---çakal Sürüleri Aslan Yoldular

Çakal sürüleri, aslan yoldular
Fare iken şimdi bir fil oldular
Geçip karşısına birde güldüler
Yoksul kan kusarken, can deresinde.

Emek verdik karşılığın istedik
Soyula,soyular ne hale geldik
Neleri yaptılar neyi beklerdik
Ezerler fakirlik cenderesinde.

İhtiras dozeri ezip geçiyor
Menfaat tırpanı çıkar biçiyor
İnsanlıksa yok oluyor göçüyor
Aç gözlü vanpirin hak yemesinde

Halktan da çıkmamış olsa ozanlar
Olmayacak gerçekleri yazanlar
Ezer olmuş şu kurulu düzenler
İnsaf yok düzenin özverisinde

Yusuf Değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

4--çaresziliği yutkunablir misiniz

Zarf üstünde pul misali damgalandık
Didim,didim didindik el yordamıyla
Kırıldık,parçalandık
Hatırlanmadık
Ey bizleri unutanlar
Siz bu açıları çekseniz
Acılarınızı unutabilir misiniz

Kaderin reva gördüklerine büründük
Efkara sarıldık dostçasına
Dertlere gark olduk
Huzur aradık
Mutlu olamadık
Sürüm, sürüm süründük
Hayallere daldık
Boş hayallere aldandık
Ey kulaklarını tıkayanlar
Siz boş hayal kurmak ne demektir
Bilir misiniz

Boşa yere yakındık duyarsız kulaklara
Dert tenceresinde kavrulduk
Sakladık gözlerdeki yaşlarımızı
Kuytu köşelerde ağladık
Ağladık bir ömür akan çeşmeler misali
Göz yaşlarımızı silen bir dost bulamadık
Ey vicdanı sızlamayanlar
Siz göz yaşlarını akıtabilir misiniz

İçtik zehir içer gibi hayatı
Doldurduk kırılası kadehlere
Kuyu kazdık iğneyle
Kıl saydık posttan
Menzile varamadık
Ayakta duramadık
Yıkıldık, ezildik
Ey insaf yoksunu olanlar
Siz ezilenin elinden tutabilir misiniz

Figanlarımızı ekledik vapur düdüklerine
Yaşamın cefasına esir edildik
İkbalin karanlığını gömüldük
Bakar gözlere görünemedik
Bildiğimizi söyleyemedik
Çaresizce yutkundu
Ey insan emeğini sömürenler
Siz çaresizliği yu-tkunabilir misiniz

Yusuf Değirmenci 3

4---çoğaldı bunlar

.....Çoğaldı bunlar

Kusurlular ayıp diye kınanmaz
Yüzüne tükürsen güler aldırmaz
İşine gelenden başka söz duymaz
.....Meydanlar boş kaldı çoğaldı bunlar
.....Ezilir haksıza karşı koyanlar

Böyle derler bu dünyanın düzeni
Birlik olup yıldırmazsak ezeni
Ezilince kaldırmazsak kazanı
.....Meydanlar boş kaldı çoğaldı bunlar
.....Ezilir haksıza karşı koyanlar

Konuşurken hep doğrular söylenir
Her nereye gitsen torpil beklenir
Masum olanların hakkı hep yenir
.....Meydanlar boş kaldı çoğaldı bunlar
.....Ezilir haksıza karşı koyanlar

Bir iş yapmak için çok şey istenir
İş görmeden hep karşılık beklenir
Hata yapar özür senden istenir
.....Meydanlar boş kaldı çoğaldı bunlar
.....Ezilir haksıza karşı koyanlar

Her ne istiyorsak,olsun isterler
Hizmet kapımıza gelsin isterler
Katkı yap, denirse kaçar giderler
.....Meydanlar boş kaldı çoğaldı bunlar
.....Ezilir haksıza karşı koyanlar

Fedakarlık edip katkı yapmazlar
Örülen duvara bir taş koymazlar
Yapalım diyenle birlik olmazlar
.....Meydanlar boş kaldı çoğaldı bunlar
.....Ezilir haksıza karşı koyanlar

Hatalardan söz etmesi kolaydır
Çıkarlara göz atması kolaydır
Meydanlarda söz vermesi kolaydır
.....Meydanlar boş kaldı çoğaldı bunlar
.....Ezilir haksıza karşı koyanlar

Kendi çalar ortaklığa katılmaz
Millete yarayan temel atılmaz
Meydanlarda verilen söz tutulmaz
.....Meydanlar boş kaldı çoğaldı bunlar
.....Ezilir haksıza karşı koyanlar

Yusuf Değirmenci 3

4---daha Zor

Bürokrasi kapısına varda gör
Sormak zordur,cevap almak, daha zor
Sırlarını birer,birer serde gör
Vermek zordur, geri almak, daha zor

Hayatla savaşa koşuyor isen
İnsandan, bir sevgi taşıyor isen
Cemiyet içinde yaşıyor isen
Çalmak zordur, dürüst kalmak, daha zor

Şu oldu,bittiler açık aşiyan
Herkes olmuş kendi başın kaşıyan
Neler görür, neler duyar, yaşayan
Kalmak zordur, saç baş yolmak, daha zor

Sal gönlünü, kendi gitsin engine
Hiçbir şey önerme kendi,kendine
Aklın erse bile fikrini deme
Cahillik zor, fakat bilmek, daha zor

Yazabiliyorsan, yaz kendi yazgın
Namerde bakışın olmasın üzgün
Oldu, bittilere kapansın gözün
Körlük zordur, lakin görmek, daha zor

Değirmenci der ki, beladan kaçın
Üzüntüye kapılma bir hiç için
Merci,merci dolanarak hak için
Almak zordur, ödün vermek, daha zor

Yusuf Değirmenci

dost kalemlerden

Yoksulun sırtına, vurmuşlar semer
Hırlısı hırsızı,kanını emer
Garibin donu yok,neylesin kemer
Yaşamak zordur, ezilmek daha zor.

Hamit Köhen

Gamlanma dost şair, burası Türkiye'dir
Vurgunun, hırsızlığın, talanın yeridir
Toplum kara cahil gözünü açmaz niyedir
Nedenini sormamak zor, sormak daha zor...Talat semiz

Yusuf Değirmenci 3

4--değmedi

Boşa çiğnemişim ben bu dünyayı
Adım adım ezdiği me değmedi
Nimetinden yaralanmak uğruna
Tırnağımla kazdığı ma değmedi

Gece gündüz emek verdim çalıştım
Çile benle özdeş oldu alıştım
Talihim le küstüm tekrar barıştım
Kül olup da tozduğu ma değmedi

İnsanlar tanıdım dost olur diye
Meğer layık değillermiş sevgiye
Çoklarına yazmış idim methiye
Methiyeler düzdüğü me değmedi

Toplumun hakkından çalan hırsızın
Görünce duyunca başlıyor sızım
Vicdansızın vakar sızın arsızın
Kim olduğun sezdiğime değmedi

Yalana talana kaynamaz kanım
Doğruyu dürüstü seven insanım
İkaz ettim durdum sıkıldı canım
Öfkelenip kızdığı ma değmedi

Bu dünyadan gam almadım yasım var
Sorunları çözemedim tasam var
Sanmayın ki içi dolu kasam var
Düzenimi bozduğuma değmedi

Bütün düşünceler çıkardan yana
Rastlamadım kanaatkar insana
Ne ettiysem uyamadım devrana
Gurur ile gezdiğime değmedi

Bir ömür boyunca aldım havayı
Ben böyle geçirdim mevsimi ayı
Yüreğime kor düşüren sevdayı
Satır satır yazdığıma değemedi

Yaş kemale erdi büküldü belim
Umutlar uzakta uzanmaz elim
Gün gelip susacak konuşan dilim
Tatlı candan bezdiği me değmedi

Yusuf Değirmenci 1

dost Kalemlerden

Aklım şaştı eremedim gizine
El ardımdan ben söyledim yüzüne
Bir yılımda geçen ay kaç düzine

Saya saya dizdiğime değmedi...' Mustafa Bay, 'ZEYBEK HOCA'

Yusuf Değirmenci 3

4---devrana ayak uyduramadım

Öyle bir girdaba düşürüldüm ki
Arşı deler duyulmuyor feryadım
Şaşılacak kahpelikler gördüm ki
Kusurdur dikkatle attığım adım.

Çoğula tahakküm ediyor tekil
Tekilin kuyruğu tonlarca çakıl
Uy zamana diye verildi akıl
Ben devrana ayak uyduramadım.

Yaltakçılık nasıl,yağcılık nedir
İdealler nerde,mertlik neyledir
Her dilde aynı söz,devran böyledir
Sözlerden hiçbir şey anlayamadım.

Bir boş dürüstlükle gönül eyledim
Meğer hatam buymuş yeni öğrendim
Takdir görür diye doğru söyledim
Nihayet kimseye yaranamadım.

Bu yüzden vuruldu bana silleler
Yüceldi baş oldu, bomboş kelleler
Su başında nöbet aldı fitneler
Benden ne istendi anlayamadım.

Ya çekil git derler,ya geç bu safa
Hak ile hukuku kaldırıp rafa
Böyle şeytanlığı almaz bu kafa
Bu yüzden kendimi aklayamadım.

Mağdur'i yim bende gördüm bunları
Anlattım,halkıma verdim bunları
Hep cevapsız kaldı sordum bunları
Bu nasıl gidişat anlayamadım.

Yusuf Değirmenci 3

4--dik Dur Yıkılma Oğul

Sorun insan olmak hak aramaksa
Vursalar da dik dur yıkılma oğul
Amaç zalimlere kaşı durmaksa
.....Kırsalar da dik dur yıkılma oğul
.....Zalime eğilip bükülme oğul

Dayan evlat dayan dert çeke,çeke
Kimler ne kazanmış bel büke büke
Yalan riya ile bin türlü leke
.....Sürseler de dik dur yıkılma oğul
.....Zalime eğilip bükülme oğul

Zulmeden yüzünden sürmedik sefa
Rüyasına girer dik duran kafa
Satın almak için payeler safa
.....Verseler de dik dur yıkılma oğul
.....Zalime eğilip bükülme oğul

Sanma ki aydınlık o günler uzak
Gelecek uğruna bir destan yazak
Doğru yolda yürüyenlere tuzak
.....Kursalar da dik dur yıkılma oğul
.....Zalime eğilip bükülme oğul

Dik duruşa zalim uygular zoru
Yaltakçılar yanlı yazar raporu
Sorguda hileli binlerce soru
.....Sorsalar da dik dur yıkılma oğul
.....Zalime eğilip bükülme oğul

Getirmek isterle toplumu dize
Baskı uygularla her birimize
Dinlemeler ile özelinize
.....Girseler de dik dur yıkılma oğul
.....Zalime eğilip bükülme oğul

Asla yalnız kalmaz dirençli olan
Yılmaz ve yıkılmaz şerefli kalan
Olmaz geçmişinde yalanla talan
.....Vursalar da dik dur yıkılma oğul
.....Zalime eğilip bükülme oğul

şair Yusuf Değirmenci

dost kalemlerden

'Ceddindir örneğin, önünde durur
Yaş iken eğmezsen, ne yazık kurur
Yağıdan kaçılmaz, ardından vurur
....Yorsalar da dik dur, yıkılma oğul
....Zalime eğilip bükülme oğul! ' Mustafa Bay, 'ZEYBEK HOCA'

Yusuf Değirmenci 3

4--dini kılıç edip imanı kalkan

Dini kılıç edip imanı kalkan
Allah ile kulu kandırıyorlar
Bende inançlıyım korkarım haktan
Utanın diyene saldırıyorlar

Uyansın bu millet sözüm herkese
Doldu dolarlarla yandaş her kese
Dert anlatmak için vatandaş gelse
Hemen kapılarda durduruyorlar

Çıkarına kullanırlar imanı
Din ile suçlarlar karşı çıkanı
Çamur atıp kirletirler insanı
Doğruluk nutkuyla dem vuruyorlar

Minareler süngü miğfer kubbesi
Yaslanmış şıh şeyhe gür çıkar sesi
Bitirdiler soya soya herkesi,
Yandaş kesesini dolduruyorlar

Namus şeref ve haysiyet hediye
Çok kötülük ekildi bu ülkeye
Hesap soramasın kimseler diye
Bu yüzden ocaklar söndürüyorlar

Yolsuzluk sembolü deniz feneri
Kandırmak aldatmak olmuş hüneri
Geldiğinde hesap verme günleri
Dürüst savcıları aldırıyorlar

Eleştiren olsa haşlanıyorlar
Uyduruk suçlarla suçlanıyorlar
Ocaklar söndükçe hoşlanıyorlar
Diri umutları öldürüyorlar

Bunun sebebini sormuyor kimse
Olanlara kafa yormuyor kimse
Diyorlar duymasın görmesin kimse
Derin uykulara daldırıyorlar

Uyumayı bırak uyan uykudan
Sesin çıksın kimdir seni korkutan
Hacet mezat satılıyor bu vatan
Yeşil dolarlarla kandırıyorlar

Yusuf Değirmenci 3

4---doğru kararları vermeli insan

Tanrı akıl vermiş kullanın diye
Doğruya güzele yollanın diye
Dostluk sözleriyle dillenin diye
Nefse direnmeli kırmalı insan

Aklın yolu birdir, görebilene
Ne mutlu sevgiyi, derebilene
İnsanlığa hizmet, verebilene
Tatmalı bu hazzı,ermeli insan

Sıyrıl hurafeden,yalan riyadan
Hiç ummak olurmu,medet rüyadan
Göçüp te gitmeden,yalan dünyadan
Öğrenip gerçeği, görmeli insan

Niçin yakınsın ki, kaderden serden
Sevecekse sevsin, canı gönülden
Arınmalı kötü, düşüncelerden
Doğru kararları vermeli insan

Yusuf Değirmenci 3

4--doğruluk Mihenk Taşı Olmalı

Doğruluk mihenk taşı olmalı,
-İnsana,insanlığa
Ateş düşmemeli anaların yüreğine
Yazıksı acımalar burarken yürekleri
Düşünceler yenik düşmemeli çaresizliğe
Umarsı eller avuç açar iken yokluğa
Kulak zarlarını yırtarken inlemeler
Gözbebeklerine perde olmamalı mutsuzluk

Hep umut ışığı yalamalı mutluluğu
Mayalanmamalı sigara dumanı ile keder
Bir şişe içki olmamalı mutsuzun sığınağı
İhtiras fırtınası yozlaşarak esmemeli
Dağıtmamalı adalet yağmurlarını.

Şarlatan dil yanıltmamalı yetkiyi
İşsiz adımlar ezmemeli sokakları
Kanaat evreninin yolu kapanmamalı
Bu yol hep açık tutulmalı,
Sevgi çengeli oluşturmalı tokalar
Dalavere rüzgarı yıkmamalı
--Yıkmamalı umut çatılarını

İnsanlıkta yeri olmamalı öfkelerin
Kişileri tutsak etmemeli çıkar
Yazgıları,yazmamalı kindar el
Sapık arzulara ödün verilmemeli
Sevgi filiz vermeli
Rahatça girebilmeli
-Bir gönülden,bir gönül'e

İyi niyetleri hançerlememeli ihtiras
İhtiras,fezanın fethi için olmalı
Güzele doğru koşmalı hüsnüniyet
Çiçek,çiçek donanmalı insan sevgisi
Umut fidanı dikilmeli çaresiz bahçelere,
Sevgi tarlalarında boy,boy olmalı sevi
Acılar yok edilmeli

Acımak sökülmemeli yüreklerden.
Özlem dolu bir ömrü olmamalı insanların
Arzu girdabında boğulmamalı insanlık

Sinelerde yer verilmemeli öfkelere
Dünya cennet yapılmak isteniyorsa
Uyulmalı tek bir yürek çağrılarına
Uyulmalı doğruluğa
Doğruluk mihenk taşı olmalı ki,
İnsana,insanlığa
İnsanlık
Dünyada yaşarken yaşamalı cenneti

Yusuf Değirmenci 3

4---dolaştım Hayatın Sokaklarında

.Dolaştım hayatın sokaklarında
Geleni, gideni, ayıramadım.
Dikenli yollarda, yol aldığımda
Efkardan kendimi sıyıramadım.

Ben sevgi dilendim elim,gönlüm boş,
Issız sokakların, ışıkları loş
Sanki şehirlerde hayat yok bomboş
Kimseyi yanıma çağıramadım.

Yalan vaatlere aldandım kandım
Vefasızlar ateş oldu ben yandım
Bir el şefkat ile uzanır sandım
Gaflet uykusunda uyanamadım

Bir virane şehir gibi hayatım
Sönük umutlarım,karanlık bahtım
Kavuşmaktı bir gün ışığa, ahtım
Umut lambama, gaz dolduramadım.

Hasret özlem hiçran içime doldu
Baharken umudum bir anda soldu
Attığım her adım hep hatam oldu
Suçlandım kendimi savunamadım

Ben, sadece karanlıkta kalmadım
Dünyamı yıktılar, anlayamadım
Virane şehirin baykuşu kaldım
Kendi ötüşümle avunamadım

Yusuf Değirmenci 3

4---dünya gülistan olurdu

İnsansak sevecen davransak birbirimize
İhtiras tuzakları kurulmasa insanlığa
İftira çamurunu atılmasa dürüst çehrelere
Düşenleri kaldıran el olabilsek
uzansak yardımlaşsak gücümüz oranında
yoksul fakir kalmazdı
Gözlerden yaşlar akmazdı.

Bakışlarda umut ışığı parlardı
Tek bir yürek olurdu insanlar
Kadere tutsak olunmazdı
Gam dolmazdı gönüllerde
Parmaklar tetik çekmezdi
Silah yerine gül verilirdi ellere
genç yaşta şehitler gelmezdi dağlardan
Gırtlaklarda hıçkırıklar olmazdı.
gözler acı ile buğulanmazdı

Gözler gülen yüzlerle karşılaşır
Sevgi yeşerirdi gönüllerde
Nefret dikenleri sökülür atılırdı
Öfke insanları esir alamazdı
Çıkar ön planda tutulmazdı
Sokaklarda huzur kendiliğinden oluşur,
Aranmazdı.

Saygılı olunurdu fikirlere
Toplantılarla çözülürdü sorunlar
Oturulur konuşulur tartışılırdı
Mutlaka bir çıkar yol bulunurdu
Dünya gülistan olurdu
insanlar cenneti o mechulde aramazdı
Ölmeden önce bulurdu

Yusuf Değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

4---dünya tersine dönmüş gidiyor

Hayaller sislidir,umut toz duman
Şu dünya tersine dönmüş gidiyor
Ahlak çizgisini geçmiş insanlar
Ar namus ışığı sönmüş gidiyor

Eğriyle doğruyu tanıması güç
Adalete gölge düşmüş gidiyor
Öyle gözler var ki,boş mideden aç
Servet vicdanları boğmuş gidiyor

Günahlar işlenir üstü kapalı
Haysiyet ortada kalmış gidiyor
Kim, kimlere yüklüyor bu vebali
Şeref ve haysiyet solmuş gidiyor

Ayıp diyen olmaz,kınayan yoktur
Konuşacak diller donmuş gidiyor
Hatırı sorulmaz düşkün insanın
İtibarı zengin almış gidiyor

Kimse hak aramaz boynunu büker
Gurur paramparça olmuş gidiyor
Hayattan umudu kesip bıkanlar
Nefes alsa bile ölmüş gidiyor

dost kalemlerden
--
Doğruluk, dürüstlük ar dan dem vurmuş
Aslında o da biliyor namussuz kudurmuş
İtibiar köşküne riya gelmiş oturmuş
Söyle canıım! doğruluk kaç kuruş ediyor? ?

Hamza GÖRGÜLÜ
.

Yusuf Değirmenci 3

4---dünyada kalleşlik edenler ne ki

Neden bu dünyaya köhne diyorlar
Dünya köhne ise, edenler ne ki?
Yüz yıllar boyunca kahpe diyorlar
Dünyada kahpelik edenler ne ki?

Acıları biz yarattık biz çektik
Sabır küpün biz doldurduk, biz döktük
İkbal'i biz yaptık biz boyun büktük
Halada bu yolda gidenler ne ki?

Ne sözler dolanıp durmakta dile
Gayretim boş, çabam oldu nafile
Dost diyerek yüzüne güle,güle
Dostun gıybetini edenler ne ki?

Ukalaca bilgiç,bilgiç söylenip
Yapmak ve becermek kolaydır deyip
Sorumluluk nedir idrak etmeyip
Sorumluyken ondan kaçanlar ne ki?

Değirmenci kalp kırıyor bu sözler
Çok günah taşımış bükülen dizler
Genel kadın olmuş, günahsız kızlar
Onları bu yola itenler ne ki?

yusuf değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

4--düştüğümüz Durum Bir Dipsiz Kuyu

Düştüğümüz durum bir dipsiz kuyu
Haram deresinden aşının suyu
Kalemi kiralık yazmaz doğruyu
kalemi kırmanın zamanı şimdi

Yanan ciğerlerde yanık döşteyiz
El yazı yaşarken bizse kıştayız
Kapı kulu gibi her gün işteyiz
Sebebi sormanın zamanı şimdi

Geçerli oluyor namerdin şartı
Mertlerse görüyor kırmızı kartı
Adalet arama hileli tartı
Dengeyi kurmanın zamanı şimdi

Halkın hakkı yandaşlara peşkeştir
O yandaş ki parazittir ve keştir
Emek veren halktır hep çilekeştir
Hakkını almanın zamanı şimdi

Demokrasi diyen hapse atılır
Hak arayan meydanlarda itilir
Bu ülke mezatta kondu satılır
Hep karşı koymanın zamanı şimdi

Halkı kandırıyor boş temaşalar
Yabanın emrine uyan maşalar
Tutuklanır karşı koyan paşalar
Yanında olmanın zamanı şimdi

Taş altına girsin elimiz bizim
Perişan olmasın halimiz bizim
Konuşmalı suskun dilimiz bizim
Gerçeği görmenin zamanı şimdi

Kafalar karıştı medya düzenbaz
Ekranlara boy gösterir madrabaz
Söz dinlemez söyleneni anlamaz
Kafayı yormanın zamanı şimdi

Fitne fesat sınır çizen el oldu
Bükülenler boyun oldu bel oldu
Kota kondu tarlalar hep çöl oldu
Bilince varmanın zamanı şimdi

Manenle maddeni karıştırdılar
Yavaş, yavaş halkı alıştırdılar
Baskı ile dirençleri kırdılar
Dirençli durmanın zamanı şimdi

Yıllar önce ayak basıldı aya
Uyduları gönderdiler fezaya

Bizi feda ediyorlar hay huya
Sebebi bulmanın zamanı şimdi

Demokrasi yoktur kayıp ülkemde
Gerçeği haykırmak ayıp ülkemde
Hakkı yiyenleri sayıp ülkemde
Açığa sermenin zamanı şimdi

Adalet güçlüye hizmet etmekte
Güçsüzler sabırla boyun bükmekte
Sorumlular bunu görmez gelmekte
Yüzüne vurmanın zamanı şimdi

Adaleti sevmez dünya düzeni
Ezilene görmez görür ezeni
Yasaklarlar doğruları yazanı
Zinciri kırmanın zamanı şimdi

Yusuf Değirmenci 3

4---eksiğim var

Eksiğim var tam değilim anladım
Uçamam kuş gibi yoktur kanadım
Olmasa da arzularım muradım
--------Taşınması zor olan gam olamam
--------Gelişmem gerektir böyle kalamam

Beşer şaşar derler bende şaşarım
Sorumluluk yüklenirse taşırım
Gurur verir elbet bana başarım
--------Yağmur tutmaz akıtan dam olamam
--------Gelişmem gerektir böyle kalamam

Tek düşüncem şu umumi efkardır
Yanlışlığa karşı isyanım vardır
İnsanım bu sözler bir intizardır
--------İçimde sır saklayan ben olamam
--------Gelişmem gerektir böyle kalamam

Bu toplumun derdi benimde derdim
Sorunlara çare olmak isterdim
Toplum ormanında bende bir ferdim
-------Tek başına yaşayan çam olamam
--------Gelişmem gerektir böyle kalamam

Yusuf Değirmenci 3

4---el altından elden ele gizlice.

El altından elden ele gizlice.

Çıkar merhameti, silip süpürmüş
Yalancı talancı hep, hüküm sürmüş
Paracıklar demet,demet yürümüş
El altından.elden ele gizlice

Ata sözü itler ite ürümüyor
Menfaatçi kusurları görmüyor
Hiç hile olmadan dünya dönmüyor
Mal altından maldan mala gizlice

Bu dert bu milleti yakar kavurur
Güçlü güçsüzlere öfke savurur
Deliller yok olur darbeyi vurur
Dal altından daldan dala gizlice

Haksızları kayırırlar severler
Haklılar karşı çıkarsa döverler
Baskı ile susturur yok ederler
Bel altından belden bele gizlice

Çıkar için kazık atar dostuna
Böyle erer amacına kastına
Su yürütür saman serer üstüne.
Çal altından çaldan çala gizlice

Onlara haram mis gibi kokar
Bu menfaat hırsı yuvalar yıkar
Aransa altından daha ne çıkar
Dil altından.dilden dile gizlice

Sanmayın ki bize hatır soruldu
Yapılanın saklandığı görüldü
Haksızlara nimet diye verildi
Al altından aldan ala gizlice

Yusuf Değirmenci 3

4---elinize Ne Geçti

Bizim gibi düşünmüyor diyerek
Saldırdınız elinize ne geçti
İnsanlığa korkuları ekerek
Yıldırdınız elinize ne geçti

Yolsuzluğa yoksulluğa son diye
Vatan,millet,inanç iman din diye
Maşaları kullandınız kan diye
Kandırdınız elinize ne geçti

Ömür göz kapayıp bir göz açımı
Ölen öder insanlığın suçunu
Feryat figan analara saçını
Yoldurdunuz elinize ne geçti

Cinayetler meçhul kaldı delilsiz
Gelecek ne getirecek belirsiz
Gizli düşmanları halimize siz
Güldürdünüz elinize ne geçti

Yarattınız yüreklerde kaygıyı
Yok ettiniz sevgi denen duyguyu
Ekerek nifakı fikre saygıyı
Kaldırdınız elinize ne geçti

Zamansız tenlerden çıkan canları
Hiçe sayıp akıtılan kanları
İhtiras uğruna genç fidanları
Soldurdunuz elinize ne geçti

Yusuf Değirmenci 3

4---eller Bize Neler Etti Sor Öğren

Çağıran el, sallandı gel,gel diye
Silahlı el, yollandı öl,öl diye
Bir el başka eli vurdurur niye
-.....Eller bize neler etti, sor öğren
-.....Dikkatli ol gerçekleri gör öğren

Çalışkan el, nasırlımı nasırlı
Dümende el, kusurlumu kusurlu
Hesaplar bir başka elde küsürlü
-.....Eller bize neler etti sor öğren
-.....Dikkatli ol gerçekleri gör öğren

Başka bir el, asla vaz geçmez bizden
Bir el, çok şey ister, ve alır sizden
Bir el, girer çıkmaz hiç cebimizden
-.....Eller bize neler etti sor öğren
-.....Dikkatli ol gerçekleri gör öğren

Bir el, vurur başımıza durmadan
Bir el, girer içimize sormadan
Bir el, çıkar karşımıza yılmadan
-.....Eller bize neler etti sor öğren
-.....Dikkatli ol gerçekleri gör öğren

Bir el, oyar gözümüzü mil ile
Bir el, keser sözümüzü dil ile
Satın alır para ile mal ile
-.....Eller bize neler etti sor öğren
-.....Dikkatli ol gerçekleri gör öğren

Bir el, illettir takılır peşlere
Bir el, oyalar bizleri boş yere
Bir el, vurulan silledir başlara
-.....Eller bize neler etti sor öğren
-.....Dikkatli ol gerçekleri gör öğren

Bir el, gördüğünü kapar bırakmaz
Bir el, diğerine tapar bırakmaz
Bir el, bizi maşa yapar bırakmaz
-.....Eller bize neler etti sor öğren
-.....Dikkatli ol gerçekleri gör öğren

Yusuf Değirmenci 3

4--eskiden Severdik Bir Birimizi

Eskiden severdik bir birimizi
Silip yok ettiler tüm sevgimizi
Yay gibi gerdikçe gerdiler bizi
Öfkeyi ok edip fırlatsın diye

Doğrular hep çelmelendi sekildi
Korkaklarsa kabuğuna çekildi
Kin ve nefret tohumları ekildi
Kardeş, kardeş ile hırlaşsın diye

Yalvarmak yakarmak nafile boşa
Ne kadar yalvarsan gitmiyor hoşa
Hiç insaf etmeden vurulur başa
Delirsin akılını oynatsın diye

Gerçekler ortaya bir bir serildi
Bu uğurda nice canlar veridi
Yalan perde göz önüne gerildi
Baskınca görmesin körleşsin diye

Yoksul gün geçtikçe düşüyor dara
Açıldı toplumda onulmaz yara
Her hak arayana çalındı kara
Sevimsiz görünsün horlansın diye

Sağlanmaz nedense yaşanır ortam
Her gün piyasada zam üstüne zam
Yüklenir düşküne gam üstüne gam
Düşkün için hayat zorlaşsın diye

Emekçiyi sorma zor bir bilmece
En ağır işler de başlar işkence
Çalışır durmadan gündüz ve gece
Genç yaşta saçları kırlaşsın diye

Yusuf Değirmenci 3

4--ey Zalim İhtiras Ey Nankör Kibir

Ey zalim ihtiras ey nankör kibir
Yeter insanlığa ettiğin yeter
Tarih olanları yazacak bir bir
Yeter nifakları ektiğin yeter

Hep saç baş yoldurdun yada sen yoldun
Dünya da başlara hep bela oldun
Yağlı urganlarla ne canlar aldın
Yeter dar ağacı diktiğin yeter

Bulut gibi insanlığa bastırdın
Çoklarını kaderine küstürdün
Umudun bağında hazan estirdin
Yeter umutları yıktığın yeter

Bıktırdın hayattan insan oğlunu
Aldın ellerinden varı yoğunu
Çaresizce ağlatın bir çoğunu
Yeter gözlerden yaş döktüğün yeter

Değildir insanlık güdülen koyun
Fitne fesat ile oynadın oyun
Zulüm karşısında büktürdün boyun
Yeter boyunları büktüğün yeter

Asla insanlığa sen dost değildin
İnsaf hızarında biçtin ve dildin
Seven gönüllerden sevgiyi sildin
Yeter sevgileri sildiğin yeter

Yusuf Değirmenci 3

4---gecikti Adalet Nerede Kaldı

İffetli, namuslu,kalayım dedim
Şerefli yaşayıp, öleyim dedim
Adaleti örnek alayım dedim
Gecikti adalet,nerede kaldı?

Arayıp gerçeği bulmak istedim
Küçükler örnek olmak istedim
Yiyenlerden hakkım almak istedim
Gecikti adalet,nerede kaldı?

Babalar yas tutar,ağlar analar
Bu yüzden yıkıldı, nice yuvalar
Yıllar sürdü açtığımız davalar
Gecikti adalet,nerede kaldı?

Madrabaz zirvede söylerken şarkı
Zenginin yoksuldan paradır farkı
Çok yavaş dönüyor adalet çarkı
Gecikti adalet,nerede kaldı?

Kiminin işleri işmarla biter
Kinin başında baykuşlar öter
İnan beklemesi ölmekten beter
Gecikti adalet,nerede kaldı?

Büyük balık küçükleri yutuyor
Derdimizi kulak ardı atıyor
Bilmem ki adalet kimi tutuyor
Gecikti adalet,nerede kaldı?

Daha çok var mı ki karar gününe
Yatak sersem adliyenin önüne
Bari yetişseydi ölüm gününe
Gecikti adalet,nerede kaldı?

yusuf değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

4---gör Artık

Seni uyutmak için veriliyor hediye
Doymayı bilmiyorlar kul hakkı yiye, yiye
Türkiye'ye gerekli başkanlık diye, diye
.....Bu devletin temelini oyuyorlar gör artık
.....Gör de yapılanların hesabını sor artık

Zarar etti diyerek milleti aldattılar
Özelleştirme ile ne var ise sattılar
Komisyon isteyerek hepsi parsa kaptılar
.....Millet malına haciz koyuyorlar gör artık
.....Harama ortakların hesabını ssor artık

Yüzde doksanı açken yüzde onu tok iken
Gelir dağılımınsa eşitsizlik çok iken
Yoksulun sofrasında soğan ekmek yok iken
.....Haram lokma yuta yuta doyuyorlar gör artık
.....Gör de yapılanların hesabını sor artık

Havuz medyası ile halkını kandırarak
İhaleler olurken bir destekçi bularak
Kazançta paylaşımda ortaklıklar kurarak
.....Yitimin hakkına göz koyuyorlar gör artık
.....Gör de yapılanların hesabını sor artık

Taşeronu yarattılar hakkın alamazsın hiç
Emekliyi unuttular memurlara yüzde üç
Askeri ücret ile geçinmesi oldu güç
.....Bu milleti zamlarla soyuyorlar gör artık
.....Gör de yapılanların hesabını sor artık

Yoksulluk bitecekti yolsuzluk bitecekti
Her yuvanın bacası hep mutlu tütecekti
Hani halka ve hakka hizmet edilecekti
.....Verdikleri sözlerden cayıyorlar gör artık
.....Gör de yapılanların hesabını sor artık

Demokrasi yolunda savaşana kösteksin
Soyguna sesin çıkmaz soyguncuya desteksin
Ne olur uyan artık haksıza çıksın sesin
.....Seni bir oy deposu sayıyorlar gör artık
.....Gör de yapılanların hesabını sor artık

Yusuf Değirmenci 3

4---güvenilir insandır

Yalan söylemeyen riya yapmayan
Kul hakkı yemeyen pula tapmayan
Dost görünüp sonra kazık atmayan
Her kim varsa güvenilir insandır

Dedi,kodu gıybet nedir bilmeyen
Toplum dertli iken yüzü gülmeyen
Düzenbazla hiç yan yana gelmeyen
Her kim varsa güvenilir insandır

Madrabaz la düzenbazla olmayan
Yağ çekerek hep yaltakçı kalmayan
Çıkar çanağından yal yalamayan
Her kim varsa güvenilir insandır

Müslümanım deyip kur'an a uyan
Allah, Allah diye halkı soymayan
İnsanı aptal yerine koymayan
Her kim varsa güvenilir insandır

Yusuf Değirmenci 3

4--hak İsteyince

Söz alıp insanca hak isteyince
Kardeş-kardeş paylaşalım deyince
Söz mevsimler sırasına gelince
Bize bahar sana hazan dediler

İnsaf yokmuş ne beyde ne ağada
Sömürü düzeni geçer bu çağda
Hak hukuk diyerek haykırdığımda
İsyankar düzeni bozan dediler

Gerçekleşmez olan hayale daldım
Dert küpü başıma belalar aldım
Gurbete çaresiz bağlanıp kaldım
Sabır zincirini dizen dediler

İki gözüm iki çeşme ağladı
Özlem hasret yüreğimi dağladı
Kader vurdu gülen yüzüm olmadı
Payına düşen bu hüzün dediler

Bu düzen in ahengini bozsan da
Haksızlara haksızlığa kızsan da
Her ne kadar geçekleri yazsan da
Geçmez akçe senin sözün dediler

Yusuf Değirmenci 3

4---hayat Böyle Olmamalı

Yuvaları yıkanlar var
Zirvelere çıkanlar var
Boyunları bükenler var
.....-Hayat böyle mi olmalı
.....-Hak eden hakkın almalı

Düşünmez kimse,kimseyi
Gez de gör şehri köyü
Olur'una bıraktık her şeyi
.....-Hayat böyle mi olmalı
.....-Hak eden hakkın almalı

Ondan şuna yoktur fayda
Kim sokakta,kim sarayda
Kimi gecekondularda
.....-Aç ve yoksul mu kalmalı
....-Hak eden hakkın almalı

Hak yiyen o namussuza
Yakan yıkan hayasıza
Etek öpen onursuza
....-Meydan boş mu bırakılmalı
....-Hak eden hakkın almalı

Mağdur'i der bitmez yeter
Ne bağırlar yanar,tüter
Kimler kulak ardı eder
....-Söylenmeli susmamalı
....-Hak eden hakkın almalı

emekli em. müd

Yusuf Değirmenci 3

4---hey gidi adalet hey

Düşmüştür gurbete bir garip
İşsizdir, aşsız dır, parasızdır
Günlerce aç kalmıştır,
Uyku uyumamıştır
Halinden kimse anlamamıştır
Girip bir fırına ekmek almıştır
Parasını veremediği için
Hırsızlıkla suçlanmıştır
8 yıl ceza almıştır.

Bir banker ekranlarda haykırarak
Reklamlar yapmıştır
Ülkeyi dolandırmıştır
Borcu devlete kalmıştır

Bir memur dedikodulara karışmışsa
İlden ile sürülmüştür
Bir bürokrat devleti yutsa
Makam mevki verilmiştir

Bir siyasi ihalelere fesat karıştırmıştır
Yandaşlara çıkar sağlamıştır
Devlet malı denize dalmıştır
Hakkından fazlasını almıştır
Seçimlerde paket paket hediye dağıtmıştır
Halkın oyunu alarak
Parlamenter olmuştur
İtibar kazanmıştır

Parasızken ekmek alan hırsız
Dolandıran banker arsız arsız kasayı doldurmuştur
Soyan siyasiler bey efendi olmuştur
Tüm bunların ceremesi millete fatura edilmiş
Bu fatura bedeli yoksul halkı bulmuştur
Dolandıranlar bey denildi
ihaleye fesat karıştırana hürmetler gösterildi
Adalete gidildi hükümler verilmedi
Saymakla bitmez ki çarpıklıklar
Say anam say
Hey gidi adalet hey

Yusuf Değirmenci 3

4---ihtiras mikrobu

Kim bulaştırdı bize, ihtiras mikrobunu
Nerden ithal edildi,ülkeme kim getirir
Veba salgını gibi,her beden kaptı onu
Yok eder insanlığı,kemirerek bitirir

Kimisini eyledi, şımarık bir madrabaz
Kimisi etkilendi,oldu yontulmaz yobaz
Kimisi aç gözlüdür,dünyayı yutsa doymaz
Tertemiz duyguların üzerine oturur

Ar, saf dışı edildi,herkes alıştırıldı
Gençlik bir biri ile neden dalaştırıldı
Menfaatler uğruna birde savaştırıldı
Huzursuzluk ülkemi batırdıkça batırır

İnsanlar ne bilsin ki,yüzü ak,içi kara
Arzuları olmasa hemen sarılır zora
Ona çok tatlı gelen o haram lokmalara
Koşan haramzadeler hep payını artırır

Dürüstler görüyorken aç gözlü hevesini
Hapseder yüreğine dizginler öfkesini
Gün gelir sokaklarda haykırırsa sesini
Dev dalgalara döner bu gemiyi batırır

Yusuf Değirmenci 3

4---insan Ülkesinde özgür kalsaydı

İNSAN ÜLKESİNDE ÖZGÜR KALSAYDI

İnsan ülkesinde özgür olsaydı
Herkes birbirini sevse saysaydı
Basın hür olsaydı sansür kalksaydı
Herkes fikrin söyler sözü yutmazdı

İhtiraslar dizginlense körlense
İkiliği yaratanlar önlense
Zihinlerden öfke ve kin silinse
Kardeş kardeşinin canın yakmazdı

Kusurlu olanlar hep kınansaydı
Yasa uygulayan yansız olsaydı
Suç işleyen cezasını alsaydı
Zalimler olmazdı kanlar akmazdı

Gönül insanlıktan hep bunu diler
Olsa idi dürüstlere övgüler
Gönülleri kaplar idi sevgiler
Kimse kimseye düşmanca bakmazdı

Yusuf Değirmenci 3

4---insanı Sevmeyen insan Olamaz

Derdi bir değildir, tok ile aç'ın
Sorun nedenini; suçlunun, suçun.
Yazdığınız olsun, insanlık için;
.....İnsanı sevmeyen, insan olamaz!
....Aldığı nefeste lezzet bulamaz

Doğruluğu alıp, doğruluk satın,
İnsan sevgisiyle, şakıyıp ötün!
Düşkün bir insanın elinden tutun,
.....İnsanı sevmeyen, insan olamaz.
.....Aldığı nefeste lezzet bulamaz

Mert insanı, dalkavuktan ayırın,
Namusluyu, şefkatliyi kayırın!
Duçarı koruyun, aç'ı doyurun,
.....İnsanı sevmeyen, insan olamaz!
.....Aldığı nefeste lezzet bulamaz

İnsanlık sevgisi taşırsa kişi,
İnsanlığa hizmet etmektir işi.
Genç, ihtiyar olsun, fark etmez yaşı;
.....İnsanı sevmeyen, insan olamaz!
....Aldığı nefeste lezzet bulamaz

Mağduri'yim insanlığı bulmalı,
İnsanlar sevgiden nasip almalı.
İnsanlık; bahtiyar, mutlu olmalı,
.....İnsanı sevmeyen, insan olamaz!
.....Aldığı nefeste lezzet bulamaz

Şair Yusuf Değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

4---insanlığın sonu ne olacak

Can alan tetikler, parmaklara yüzük oluyor
Haber diye cesaret yükleniyor ekranlara
Sapık ideolojiler aşılanırken delikanlılara
Genç zihinler kin ile dolduruluyor

Bir genç,bir genci vuruyor
Sokakta kardeş kanı buharlaşıyor
Bir can zamansız alınırken
Suçlu diye bir piyon yakalanıyor
Nefretle bakıyoruz o piyonlara
Hayatını karartıyor
Hapse atılıyor
Onu suça iten odaklar
Hep gizli kalıyor

İhtiraslar uğruna bunları kullananlar
Dipsiz yalanlarla, halkı aldatanlar
Kardeşi kardeşe düşman kılanlar
Baş tacı olarak kalıyor
Görülmez vahşeti yaratanların adı
Aydınlatılmıyor
Karanlıkta kalıyor

Piyon buyunlara takılan yağlı ip
Teşvikçiler takılmıyor
Hep maşalara mı takılacak ilmikler
Ekranlar tırmalamıyorken kulakları
Duyulanlar suça neden delil olmuyor
Kim yaratıyor suç makinelerini
Sonrada imha ediyorlar her birini
Kelepçeler maşalara mı takılacak
Hep maşalar mı yakılacak
Oyuncaklar mı asılacak.?
Maşayı kullanan eller gizli kalırsa
Cezalandırılmazsa
İnsanlık böyle nasıl durulacak
İnsanlığını sonu ne olacak

Yusuf Değirmenci 3

4---insanlık

Akıllar ermiyor yapılan işe
Ne yapsan nafile,gayretler boşa
Kardeş tetik çeker oldu kardeşe
Neden için,için kanar insanlık.

Kimsede kalmamış hiç hüsnüniyet
Herkes birbirine eder eziyet
Ateşle başlamış ilk medeniyet
Yaktığı ateşte yanar insanlık.

Hep kanaat aşılansa insana
İnsan dizgin vursa ihtirasına
mutluluk ekilse yarınlarına
Tarihte yapılanı anar insanlık

Aynı hava solunurken hak bir iken
Dünya insanlara verilen mülkken
Kardeş, kardeş yaşanması mümkünken
Neden birbirine biner insanlık

Güç birliği yapıp birlik olursak
Sorunların çaresini bulursak
Olumsuzluklardan biz ders alırsak
BİR gül bahçesine döner insanlık

Emekli em.müdürü

Yusuf Değirmenci 3

4---insanlık Uğruna Ben Erdem Ektim

İnsanlık uğruna ben erdem ektim
Yeşerecek,genç nesiller görecek
Sevgi tarlasına bir fidan diktim
Filizlenip meyvesini verercek.

Birer,birer çözülecek düğümler
Olmayacak o sahipsiz ölümler
Esef ile anıllacak bu günler
Matem yok olacak,yüzler gülecek.

Kalkacak bu kaos güven gelecek
Hak tartan terazi dengelenecek
Adalete haksız hesap verecek
Kimler ne yapmışsa öğrenilecek.

Bu gün bağrı yanan çekmeyecek ah
Yapan pişman olup diyercek eyvah
Güçlül güçsüzlere çekmeyecek şah
Hayat satranç'ına güven gelecek.

Umutluyum,umutlarım solmadı
İnsan ölür,insanlık hiç ölmedi
Yapılanlar,yapanlara kalmadı
Hatalar,kusurlar hep söylenilecek.

Kim sokduysa bizi borç batağına
Düşürdüyse yolsuzluğun ağına
Haciz konmuş malıma toprağıma
Bu hesabını yapan tek tek verecek
Dedelerin borcunu,torun ödemeyecek

Yusuf Değirmenci emekli em. müd

Yusuf Değirmenci 3

4---insanlıkta Yeri Olmasa Öfkelerin

İnsanlıkta yeri olmasa öfkelerin
Kişileri,tutsak etmese çıkar
Yazmasana yazgısını, kindar el
Vermese sapık arzulara ödün
Kucak açmasa,tokalaşmasa
Koklaşmasa,sarılmasa sarım,sarım
Kişisel menfaatlere.
İnsanlar saygı ile tokalaşırıdı

İyi niyetleri, hançerlemese ihtiras
Hüsnüniyet güzele koşmasını bilse
Çiçek,çiçek donansa insan sevgisi
Acımak, yer etse yüreklere
Acınmak sökülse yüreklerden
Umut fidanı dikilse çaresiz bahçelere.
Sevgi tarlasında boy atsa sevi
Özlem yolu bir ömrü almasa
Arzu girdabında boğulmasa insanlık
Sinelerde yer verilmese öfkelere.
Her gönülde sevgiler kaynaşırdı

Kolaylaşırdı dünyayı cennet yapmak
Uyulsaydı tek bir yürek çağrılarına
Doğruluk mihenk taşı olsaydı
Sunulsaydı haklının hakkı
Uyulsaydı doğruluğa.
Dünyadan o meçhule giderken
Kim olursa olsun giden
Elinde bir sevgi demeti taşırdı.

Yusuf Değirmenci 3

4--kadere böyle hükmedilir

Kadere böyle hükmedilir
Böyle değiştirilir talih
İnsanlar insanlara inanır
İnsanlar insanları aldatır
Sen sağ ben selamet denir
Selamete eremez Salih

Ne gönül kalır ortada ne hatır.
Zalimin zulmü düşkünleri ağlatır
Yapılan zulüm korkuları yaratır
İhtiras denizaltılar gibi sinsidir
saman altından akıtır suyu
Etrafına saçarak korkuyu

Meçhul bir pazarda, gizli yapılır pazarlıklar
Perdenin arkasına saklanır gizler
Çoğunluğun bihaber olmasını isteyen
Hakkı tanımayan hak yiyen semizler
Saman altından yürütür suyu
Haramzadedir soyu

Dürüst öfke yalpalar bir sandal misali
Sallandıkça,sallanır her dalganın vuruşunda
Kımıldandır hiç durmadan yolsuzluk rüzgarıyla
Yüreklere kor gibi düşerken göz yaşları
Sabır deryasının kıyılarına
Dalga,dalga öfkeler vurur,
Damla,damla dolar sabır denizi
Önce durgunlaşır tehlike öncesi sessizlik
Sonra tusunami olur
Patlar birden bire volkan gibi
Yıkar kıyıyı koyu

Çaresizlik kahrettikçe biçareleri
Düğümlenirken hıçkırıklar gırtlaklarda
Kusmak ister bir anda gırtlaklar öfkeleri
 Öylesine taşar ki sabır bardağı
Dikilir gizlenen sırların karşısına
Yıkar kıyıları, döver dağları
Haykırışları yırtar fezayı.
Uyarır uykuda olanları
Siler atar içindeki korkuyu
Tersine döner birden kararan talih
Böyle yaşadı insanlık
Böyle yazıldı tarih

Yusuf Değirmenci
Emekli Em. Müdürü

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

4---kanayan Bir Yara Vurdum Duymazlık

Felaket başa gelince saç baş yolunur
Bir başkasına gelince geri durulur
Düşkünlere birde tekme vurulur
Kanayan bir yara vurdum duymazlık

Terörle savaşır mehmetcik ölür
Bayrağa sarılı tabutlar gelir
Yanan yüreklerden feryat yükselir
Kanayan bir yara vurdum duymazlık

On milyonu tokken altmış milyon aç
Sular boşa akar tarlalar kıraç
Hizmet değil siyasette tek amaç
Kanayan bir yara vurdum duymazlık

Sahip oldu diye devlet erkine
Boyun eğerler iktidar gücüne
Aç yatıyor tok görünüyor yine
Kanayan bir yara vurdum duymazlık

Yusuf Değirmenci 3

4---kandırarak Soyuluyor Bu Millet

Ne hale soktular yüce dinimi
Buluyorlar zekat fitre yerini
Yalan yere ede,ede yemini
-İmana ortaklar inanca zillet
-Kandırarak soyuluyor bu millet

Her Cuma camide bağış toplarlar
Menfaat la inancı bir tutarlar
Toplanan paradan parsa kaparlar
 -İmana ortaklar inanca zillet
-Kandırarak soyuluyor bu millet

Kur'-anı ezbere okur anlamaz
Allah'ın emrini bilir dinlemez
Gerçekleri bilir amma söylemez
-İmana ortaklar inanca zillet
-Kandırarak soyuluyor bu millet

Kadınlar siyasi malzeme oldu
Anaların baş örtüsü bozuldu
Siyaset kendine bir simge buldu
-İmana ortaklar inanca zillet
-Kandırarak soyuluyor bu millet

Dinim siyasete araç yapıldı
Şeriat ne ise amaç yapıldı
Ulu önder Atatürk 'e çatıldı
-İmana ortaklar inanca zillet
-Kandırarak soyuluyor bu millet

İslam'ın şartı beş yapar görünür
Zekat vermez beş kez haçta sürünür
Komşun açtır yardım desen erinir
-İmana ortaklar inanca zillet
-Kandırarak soyuluyor bu millet

Doğruları söyler uyunuz diye
Kendisi doğruya uymuyor niye
Yoksula fakire yardımdır diye
-İmana ortaklar inanca zillet
-Kandırarak soyuluyor bu millet

Deniz fenerleri kurmalı imiş
İnançlıdan vurgun vurmalı imiş
Kandıracak bir yol bulunmalı imiş
-İmana ortaklar inanca zillet
-Kandırarak soyuluyor bu millet

Yusuf Değirmenci 3

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

4---karma Karışık Zihnim

Çok şeyler duyuyorum
Çok şeyler hissediyorum
Zihnim karma karışık.
Sözler dolam,dolam dolanıyor dilime
Ve lakin ifade edemiyorum
Söylemesi öyle zor ki.

Kapalı bir kutuda duygularım
Dilime dolanır kalır
Dudağa yapışır anlatımlarım
Bazen gözlerimin pırıltısında
Bakışlarda anlam kazanır fikirlerim
Anlayabilseler ne var ki.

Nesine yaşamak diyorlar çilelerin
Nesinden söz ediyorlar
Bilinmez yasakların sebebi ne ki?
İnsanlar gülebiliyorlar yinede
Var olmak ağlamaktır bilene
Öyle akar ki.

Ömür kısa, yol uzun
Dar dünyaya geniş diyorlar
Yalan, vallahi yalan
Madem dünya genişte
Niçin insanlar sığmıyorlar
Neden, yeni dünyalar arıyorlar
Birbirini yiyorlar
Neden öldürüyorlar
Dünya fındık kabuğu kadar
Öyle dar,öyle dar ki.

/

Yusuf Değirmenci 3

4---kınamak Yeterli Değil

Leş kargası gibi fırsatçı olan
Milletin malına uçarak dalan
Devletin malını ederken talan
Talanı kınamak yeterli değil
Talancı haindir bunu böyle bil

Sakın ha demeyin hiçbir şey olmaz
Onlar aç gözlüdür aç gözler doymaz
Meydan böylesine boş bırakılmaz
Çalanı kınamak yeterli değil
Çalanlar haindir bunu böyle bil

Dine ve inanca katıldı yalan
Devletin malını ederler talan
Halkı kandırmaya yapılır plan
Planı kınamak yeterli değil
Plancı haindir bunu böyle bil

En büyük yalamış değişen gömlek
Hep hazır istenir vermeden emek
Dinde günah derler yalan söylemek
Yalanı kınamak yeterli değil
Yalancı haindir bunu böyle bil

Gerçeği diyenler baskı altında
İktidarın gözü devlet malında
İhaleye hile karıştığında
Alanı kınamak yeterli değil
Alan veren hain bunu böyle bil

Sakın ha demeyin hakkın kim almış
Mahkemeye gide gele yaşlanmış
Yorulmuş ta mücadeleden yılmış
Yılanı kınamak yeterli değil
Yıldıranar hain bunu böyle bil

/

Yusuf Değirmenci 3

4---kim Üzülmez ki

Kim Üzülmez ki

Hakkı çiğnenenler olamaz sakin
Hakka hürmet edilmiyor ve lakin
Bu yüzden doluyor gönüllere kin
.....Dava güdenlere, kim üzülmez ki?
.....Böyle yaratığa insan denmez ki

Asla vaz geçemem doğru sözümden
Horlanıp düşsem de toplum gözünden
Trafikte hız tutkusu yüzünden
.....Cansız bedenlere, kim üzülmez ki?
.....Böyle can alana insan denmez ki

Güçlünün güçsüze sövüp saydığı
Acı sözün sırça kalpler kırdığı
Haksızın kendini haklı kıldığı
.....Türlü nedenlere, kim üzülmez ki?
.....Bunu hoş gerene insan denme ki

Çıkar tutkununa acep ne gerek
Tanık diye mahkemeye gelerek
Yalancı şahitlik yapar bilerek
.....Yemin edenlere, kim üzülmez ki?
.....Yalancı tanığa insan denmez ki

Üstüne yağ çeker havasın basar
Gerçeği yüzüne vurursan küser
Sırtını bir yere dayar da eser
.....Kuyruk olanlara, kim üzülmez ki?
.....Onursuz olana insan denmez ki

Yusuf Değirmenci 2

Yusuf Değirmenci 3

4--kimler Derman Olacak Polisin Kaderine

Polisler de muhtaçtır insafa ve sevgiye
Güler yüze, tatlı söze, sıcacık bir ilgiye
Kapı, kapı beklerken nöbeti biteviye
Sevinirler Dilucu hatır soran gölgeye

İlgilenenleri yok, yok hiç halden anlayan
Bir yanda hüsranları bir yanda göz ağlayan
Ne bu çile bu zülüm insanlığa sığmayan
Derdiniz ne diyen yok yoktur halden anlayan

Hakkını arayınca üstler başka bakmasa
Meslek gerçekten güzel himayeler olmasa
İstifa et diyorlar işine gelmiyorsa
Nasıl gidebilirsin hizmet seviliyorsa

Başarırlar görevi öz veriyle sevgiyle
Bakmasalar astlara hor bakan, gözleriyle
Gururlar kırılmasa o çirkef sözleriyle
Tepeden bakmasalar cakalı pozlaıyla

Küçümser bakışlarla kır masalar gururu
Amir yalan söylemez o Tanrının oğlumu
İnsandır çiğ süt emmiş bu itimat olur mu?
Elbet bunlara karşı korurum onurumu

Yalanı layık görmüş Tanrı ast olanın diline
Doğru söyler hükmü mü vermiş amirlerine
Kimler damga vuracak polisin kaderine
Kimler derman olacak , derdini, kederine

Yusuf Değirmenci 3

4-kimsin Nesin Diye Soran Olursa

Kimsin nesin diye soran olursa
Ben dostluğa değer verenlerdenim
Dostluk bahçesinde sevgi gülünü
Dikeni batsa da derenlerdenim

Barınır bağrımda dostun hasreti
Yüreğimden dostlar alır gasveti
Naciz vücudumdan kini nefreti
Sevgi yardımıyla sürenlerdenim

Buluşunca bitti gitti hasretim
Hoş sohbet etmekti asıl niyetim
Çok güzel olurdu dostla sohbetim
Dostluğun hazzına erenlerdenim

Dostlukla direndim uzun yıllara
Dost aramak için çıktım yollara
Gönül kapısını açan dostlara
Gönülden sevgimi verenlerdenim

Dostlar meclisidir toplumda yerim
Görmesem dostları derhal özlerim
Dostun hatırına değer veririm
Dostluk ile ömür sürenlerdenim

dost kalemlerden

Yarenlik edelim dostlar yanında
Sevgi dolu yürek damar kanında
Ayrılık olmasın fani canında
Dosta karşı düşman yerenlerdenim...Kemal Bölükbaşı.

Yusuf Değirmenci 3

4---komşular Uzaktan Baktı Dediler

Bir umut bir şevkle yola çıkmıştı
Ayrılırken dönüp, dönüp bakmıştı
Gözünde ıslaklık bir damla yaştı
Umudun peşinden gitti dediler

Kalsaydı köyde aç kalır ölür
Çalışır kazanır ekmeğin bulur
Eş ve çocuklar yanına alır
Gitti de çok iyi etti dediler

Yıllarca yolunu bekledi eşi
Gurbette hiçte rast gitmedi işi
Yıkıma uğradı hayali düşü
Kendini ateşe attı dediler

Çaldı kapıları kabul görmedi
Hiç kimse acıyıp bir iş vermedi
Gurbet ona hiçte iyi gelmedi
Hasret ile yandı yattı dediler

Giderken dediler hayırlı ola
Kul oldu orada bir başka kula
çalıştı durmadan vermedi mola
Özlemine özlem kattı dediler

Yıllar geçti zar zor döndü köyüne
Baktı ki başkası sahip evine
Sormuştu eşini dedi emine
Kara topraklara yattı dediler,,

Sordu çocukların hepsini bir bir
Hor bakan gözlere göründü hakir
Büküldü dizleri yıkıldı fakir
Çileyle tükendi bitti dediler

tutamıyor idi göz yaşlarını
Kaybetmişti varlığını varını
Kimse bilmiyordu evlatlarını
Emine onları sattı dediler

Yuva böyle söndü böyle dağıldı
Bilmiyorlar çocukları kim aldı
Dedi ki insanlık nerede kaldı
Komşular uzaktan baktı dediler

Yusuf Değirmenci 3

4---konuşurum

Susma, sende konuş derler
Hak,hukuktan bahsederler
Fikri hür olan kitleler
Bulduğumda konuşurum.

Bizden neler gizleniyor
Öğrenilsin istenmiyor
Telefonlar dinleniyor
Geldiğimde konuşurum.

Dinleyip doğru sözleri
Araştırıp gerçekleri
Yapılan yanlış işleri
Gördüğümde konuşurum.

Yüze vurarak yalanı
Önlemek için talanı
Doğrudan yana olanı
Bildiğimde konuşurum.

Kul olamam, ona, buna
Ödün vermem, buna, şuna
Çoğunluk doğrudan yana
Olduğunda konuşurum.

Kara çaldırmam yüzüme
Engel olunsa sözüme
Dar ağacını gözüme
Aldığımda konuşurum

Yusuf değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

4---lal Dillere Kelepçeyi Takan Kim

İnsan oğlu bakar, görür, kör değil
Yapılanlar, inanlığa kar değil
Dil dönerse, anlatması zor değil
Lala dillere kelepçeyi takan kim

Elin şakağında biraz dur düşün
Azıcık emek ver, kafa yor düşün
Aç gözünü, gerçekleri gör düşün
Evimizi başımıza yıkan kim

Menfaat uğruna hukuku tahrip
Ederseniz biz oluruz muzdarip
Bizi köle sanıp ferman yağdırıp
Başımızı belalara sokan kim

Yalana,talana, kanan kör ile
Söylenmeyip saklı kalan sır ile
Hakkımızı gasp ederek zor ile
Bulut gibi üstümüze çöken kim

Hile, hurda birde yolsuzluk diye
Hırsızlık, arsızlık,soysuzluk diye
Irk,mezhep, düşünce özgürlük diye
Bize nifak tohumları eken kim

Yeter artık o aç gözler doymalı
Aç gözleri birileri oymalı
Gelir kardeş,kardeş paylaşılmalı
Dendiğinde buna karşı çıkan kim

Gelin artık bir temizlik yapalım
Hakkı koruyalım hakka tapalım
Menfaat peresi söküp atalım
Öğrenelim belimizi büken kim

Yusuf Değirmenci 3

4--liderin Günahı Yok Derler

Liderin günahı yok derler
Düzen bozuk diye söylerler
Söylenirler söyletirler
Açlar varsın aç kalsın, umurlarında olmaz
Yeter ki tok olanlar hep güçlensin isterler
Sözlerde ki nükteyi dinlerler
Haklısınız derler
Sözde kabul ederler
Bildikleri yolda giderler
Aldıkları emre göre hareket ederler
Muhalefete karşı zalimdir.
Acımasızdırlar acımazlar
Ezerler hunharcasına

Ne anlarlar ne sorarlar
Ne de bir çare aralar
Yurttaşın bütçesi ne kadar dardır
Noksansız sanırlar
Bütçe tamamcasına

Görev ister, iş ister, vergi ister
Hep ister istediklerinden
Alır icrasıyla cezasıyla
Gücünü gösterebildiklerinden
Ortakçasına

Eğer dik durmasını
Hak aramasını
Söke söke almasını bilemezsen
Hak aramayı beceremezsen
İdare edenlerin bitmez istekleri vardır
Hiç durmadan isterler
İsterler haklıcasına

Hiç bir şey istemez, isteyemez
Dümen çevirdiklerinden
Birlikte halt ettiklerinden
Kanat gerer korur onları
Teslim olmuştur elini verdiklerine
Sırrını söylediklerine
Kurtaramaz kolunu
Hisseder uymak zorunluluğunu
Bir gizli elin emirlerine
Oynatır hiç durmadan gizli el
Kukla olmuşçasına

Çalışkanlar basamaktır
Omuzlarda yükselmeye yarayan
İşgüzarlar dostu olur,
Baş üstünde yer alan
Yanlarında yürüyen
İş yapanlar ezilendir,

Ezildikçe ağlayan
İnim inim inleyen
Ezenlere karşı sesi çıkmaz
Karşı durmaz
Saklanır siner
Kaçarcasına

Hakkı da, bilir haklıyı da bilir
Amma hiç çıkmaz sesi
Haksızlar güçlü olursa, destek verir kendisi
Düşküne kahraman kesilir
Başkaldırana hak arayanadır öfkesi
Aldırmaz göz yumar haksızlığa
Suskun kalır
Duyarsız olur
Haksıza taparcasına

Ne cüret düşene el uzatmak
Yerden kaldırmak ezileni
Bir tekmede sen vur denir polise
Senin görevin düzeni korumak
Düşkünün çilesi kitap olsa da
Asla olmaz okumak
Dik başı ezin emri verir
Vurur vurdurur dik duran başı
Ezer ezdirir kırarcasına
Hiç aldırmaz yasına

Düzeni, düzenler destekler,
Düzülene eyvahlar olsun
Kurulu düzene sözüm yok,
Düzenler düzgün kurulsun
İnancım sarsıldı, yalanlar karşısında
Duyduğumuz güvene eyvah
Liderler bu ideallerle mi yetiştirilmiştir
Ezmelisin, ezeceksin, acıma mı denmiştir
Hep ona sığınırız ona yalvarırız
Yardımcımız olsun diye Allah

Yusuf Değirmenci 3

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

4---madencinin Katili

Bu ihtiras bir gün devleti yıkar
Can feda ederek olmamalı kar
Kazanç için bile bile ihmalkar
Olanlardır madencinin katili

Çıkarlar uğruna fırsatlar açan
Yoksul yuvalarda açılar saçan
Halkına doğruyu demekten kaçan
Yalanlardır madencinin katili

Feryat figan etmek oldu nafile
Gelmiyor basında hiç bunlar dile
Yandaşa çekilen kıyaklar ile
Talanlardır madencinin katili

Kul köle olmak mı yoksul kaderi
Yırtık kara lastik giyer her biri
Türlü oyunlarla ihaleleri
Alanlardır madencinin katili

Kul nasıl kul eder Allah kulunu
Ağlatarak yetimini dulunu
Torpil ile haksız kazanç yolunu
Bulanlardır madencinin katili

Dürüstlükten söz edilir yalandan
Güçlü payın alır durur talandan
Hak hukuk demeden devlet malından
Çalanlardır madencinin katili

Yoksulu kul eden saltanatına
Nasıl çıkacaksın hakkın katına
Önlem alınmadan yerin altına
Salanlardır madencinin katili

Gelin haksızlığa birlikte durak
Güçlünün gücünü birlikte kırak
Baskılar görünce sus pus olarak
Yılanlardır madencinin katili

Yusuf Değirmenci 3

4--maşa

Baka,baka gecenin kara gözlerine
Umursamadan, utanç dolu kaygıları
Aldırış etmeden insanlık onuruna
İşlenir günah.
Çekinmeden bakışlarından pencerelerin
Yasaklardan haberdar değilmişçesine
Koşar adım gidilir kirli amaçlara
Bulaşılır suçlara

Ateşe mi desem yanması için
Savrulması için rüzgara mı desem
Düşsün diye bir girdabın içine
İtilirde itilir suç batağına biçare.
Suç makinesi olur
Her bahtı kara

Kolu damgalı tabip önünde
Elleri kelepçeli çıkar savcıya
Umutları kırık mahkemede
Anlamı damga olan kırmızı yazılar siciline
Hizmet etmiştir birilerin menfaatine
İbrahim'in kurban ettiği koç gibi
Kurban edilir fukara.

Boynu bükük götürülürken dört duvarlı zindana
Gururu gölge ederde uğradığı hüsrana
Tepkisini sarmalayıp son haykırışların
Maşa olduğunu kabullenemez
Sokulduğu ateşlerde yana, yana
Sarılır kendini ateşe sokan ele
Ben acırımda kendisi acımaz
Düştüğü hale.
Hala bağlılığını zikreder
Onu kullanacak bir kanlı ele

Yusuf Değirmenci 3

4---mücadele Gerekmez mi

Mücadele verilip başarılar olmazsa
Haksız saldırılara dirençli durulmazsa
Yürüyüp haksızlığa karşı savaşılmazsa
Almasını bilmezsen, sana kimse hak vermez.

Hayaller yıkılmasın,umutlar yok olmasın
Karamsar düşünceler cesareti kırmasın
İhsan istemiyoruz, engel de olunmasın
Yaşını sen silmezsen, gelip kimseler silmez.

Kurtulmak baskılardan,himayeyi kaldırmak
Layık olan kişiye, layık işi yaptırmak
Amaç bu olmalıdır gerçekleri haykırmak
Oynananı görmezsen, sana kimse göstermez.

Layık olan yerine liyakatsız atanır
Layık, itiraz etse, ağzı dili kapanır
Böylesi işler için büyük torpil yapılır
Hesabı sen sormazsan yapanlar hesap vermez

Haksızlık pençesinde ilden ile sürerler
Bizi,bize düşürüp parça,parça bölerler
Düşman kamplar yaratır,ya öldür,ya öl derler
Maşa kullanan ele, güvenme,güvenilmez

Yapılan haksızlığa birlikte karşı çıksak
Sorunları çözmede fikir alıp,danışsak
Dosta düşmana karşı birlik olsak,barışsak
Birlik içinde olsak, bizi zorluk yenemez

Gerekmez mi, hakkımızı haksızlardan almamız
Gerekmez mi, oynanan oyunları görmemiz
Gerekmez mi, bunların hesabını sormamız
Mücadele birlikte yapılırsa yenilmez.

Yusuf Değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

4---nerede Verilen Sözler

Seçim meydanlarında verdiğiniz sözlerle
Müreffeh bir Türkiye kuracaktınız,nerde?
Nerdeyseniz derdiniz,birlikteyiz sizinle
Bizimle aynı safta olacaktınız,nerde?

Söylenen yalanları,yüzlere vurmak gerek
Söz vermek bir şey değil,o sözde durmak gerek
Merttiniz,adildiniz,hakkını al diyerek
Haksızın karşısında, duracaktınız nerde?

Ezilenin elinden tutacaktınız,hani?
Ezenin karşısında olacaktınız,hani?
Mağdura tardıma koşacaktınız,hani?
Haksızlık zincirini kıracaktınız nerde?

Hani, doğdu dediniz,, nerde mertlik alayı
Eşit olacaktı ya,hani yurttaşın payı
Hani,yoldan sapanlar,bulacaktı ya belayı
Namerdi aramızdan sürecektiniz nerde?

Çıkarcı zihniyetle, doğruluk ne olacak?
Görünen oki, bunlar sözde kalırmış ancak
Haksızlık savaşına açılacaktı sancak
En kutsal emeldi bu,erecektiniz nerde?

Hep biz olduk ezilen,itildik bir köşeye
El olduk kahkahaya,yabancıyız neşeye
Neden kurban edildik,ihtirasa,öfkeye
Yaraları birlikte saracaktınız,nerde?

Vekilin maaşları artarken mutlusunuz
Bu feryadı,bu zarı siz duyuyor musunuz
Vicdanlar huzurlumu? rahat uyuyor musunuz?
Herkese huzur güven verecektiniz,nerde?

dost kalemlerden

Sözüne inanmıştık, nasıl da dönüverdi
Onursuz ampulleri, ne çabuk sönüverdi.
Çoğumuz inanarak, göklere çıkartmıştık,
Maskesini düşürdü, çamura iniverdi.....Ünal Beşkese

Duygular ağlıyor gözler çaresiz,
acılar eskiyor zamanlar sesiz
,haksızlık uğruna haykırır ansız diyerek
teşekkür ettiğim şairime Gaziantep'tin selam olsun...Yıldırım öğretmen

Yusuf Değirmenci 3

4---onuru zedeler

Dışı kalay, içi bakır insanlar
Hep zirvelerde yetkili.
Bir eli balda iken
Yağdadır diğer eli
İçi kalay, dışı bakır olanlar
Ezilir ayaklar altında öfkeli.
Gün gelir çağlayarak akar
Bu öfke seli

Hız almış menfaat çarkı.
Dönebildiğince dönüyor
Birileri köşeyi dönerken
Bir yerlerde de ocaklar sönüyor

Tersine dönen çıkar çarkı
Nice canlar yakıyor
 Bu adaletsiz düzende
Oluşum hep tersine akıyor.

Arsızlık maskedir gülen yüzlarde
Hak yiyenler neşelemmektedir
Menfaat emme basma tulumba gibidir
Kendi bahçesine su vermektedir

Samanın altından yürütülür su
Hazineye kurulmuş pusu

Özelleştirme masalı anlatarak
Peşkeş çekilir yabancıya devletin malı satılır
Yoksullar kapılar da kul olarak çalıştırlmalı
düşüncesiyle millere kazık atılır
Yoksulluk çölüne düşmesin diye bir damla
Musluklar kapatılır

İnancın gölgesinde dürüstlükten söz edilir
Sözünde bin bir türlü vaatler eder
Dili bir başka söyler
Özünde bin türlü hilleler
Eli her türlü haltı eder
Bu düzen böyle yürümez birader

O fukara sabır taşı gün gelir çatlar
O garip guraba ırmağı taşar bir gün
Taşar da sığmaz seçim sanıklarına
Gurur yok eden sadaka kültürü alınan reyler
Onuru da zedeler

O zedelenen onurların kaynaklarından çıkan öfke suları
vicdan dersinde birleşeceler
çağlayan ırmaklara dönerek
bu düzeni yok edecekler
yaşasın demokrasi diye haykıracaklar

Demokrasiyi kuracak
Adaleti getirecekler

Yusuf Değirmenci 3

4---öğret ona öğretmenim

Elinden tuttum getirdim yavrumu
Size emanet ediyorum öğretmenim
Size emanet ediyorum,onu.
Şu çocuğa bir baksana
Ellerinden tutsana
Sevsene okşasana
Ciğerimi bırakıyorum sana
Hiç bakmadan arkama

Sizden de görmeli bizden gördüğü sevgiyi
Benim kuzun layık buna
Öğretmenim göster ona ilgiyi
Ver ona her bilgiyi,
Öğret ona öğretmenim
Değil sade (A) yı (B) yi
(A) dan (Z) ye alfabeyi
Heceyi,kelimeyi,cümleyi
Önce dinlemeyi, dinletmeyi
Sonra sormayı, öğrenmeyi
Öğret ona, öğret ona her şeyi.

Ona öğret ki!
Acı tarlasında, keder biçmesin
Çaresizlik kuyusuna düşmesin
Basmasın kurulan tuzaklara
Aldanmasın,aldatılmasın
Gerçeği görmeyi öğret ona
Hileyi sezmeyi öğret.

Sende biliyorsun ki!
Hayat engelli bir koşu
Hem inişi var, hem yokuşu
İyice kavramalı bu işi
Bu yolda koşmayı öğret
Öğret ki göğüsleyebilsin finişi
Öğret ona her işi.

Namuslu şerefli kalmayı
Haysiyetli olmayı
Onurlu davranmayı
Gerçeği araştırmayı
Doğruyu bulmayı öğret ona.

Onurundan ödün vermesin
Başaklar gibi eğilmesin
Ona dimdik kalmayı
Dik durmayı
İyiyi,güzeli bulmayı
Onurunu korumayı
Öğret ona.

Sınırsız ihtiraslardan

Kabarmış öfkelerden
Gönlüne yuvalanacak kinden
Haset den,nefretten sıyrılmayı öğret
Beladan uzak durmayı öğret ona.

İhtirası değil, merhameti
Öfkeyi değil. şefkati
Kini değil, sevgiyi
Sevmeyi,sevilmeyi
Sevenin kadrini bilmeyi
Öğret ona.

Öğret ki, canı yanmasın
Öğret ki,can yakmasın
Suçlu olarak çıkmasın mahkemelere
Karanlıklarda ışık olsun,parlasın
Yarınlarda sorumluluk alsın
Bunları öğret ona.
Öğret ki, eserin ayakta kalsın
Toplum seni unutmasın
Eserini alkışlasın
Eserlerinle anılasın.

dost kalemlerden

Öğret, Öğretmenin Öğret!
Çocuklara, en yüce değerin emek olduğunu öğret!
Çocuklara, emeğin en yüce değer olduğunu öğret ki;
İnsanlar, emek denince; ana,
Ana denince; emeği bilsinler..
İnsanlar, en yüce değerin, ana olduğunu, öğrensinler..
İnsanlar, anaları öldürtmesinler!
İnsanlar, anaları öldürmesinler!

Hüseyin Çubuk Araştırmacıyazar-Şair

Yusuf Değirmenci 3

4---öğretmendir o ışık

Öğrenciye aydınlığı gösterip
Karanlıkla boğuşuyor o ışık
Yalın kılıç eylemiş o kalemi
Cehaletle savaşıyor o ışık

Bilgi dağarcığı açık her zaman
Odur aydınlığa yürüyen insan
O bir savaşçıdır,yaman mı, yaman
Engellerle savaşıyor o ışık

Zihinleri aydınlatan ışık o
İlmin büyüdüğü yüce beşik o
Adamış kendini, ilme aşık o
Bilim için uğraşıyor o ışık

Öğretmendir, kafadaki aydınlık
Öğretmendir, yürekteki insanlık
Sevilmeye layık o yüce varlık
Öğrenenle kaynaşıyor o ışık

Yusuf Değirmenci 3

4---para

Zengin fakir arasında uçurum
Tabular yıkılmaz nedir bu durum
Geleceğe mutlu bakamıyorum
Bütün dostlukları yıkıyor para

Vergiyi vermeden devletten kaçar
Sattığı malada hileler katar
Siyasi,bürokrat,çete iş yapar
İnsafsız ellere akıyor para

Gören gözler birden görmez oluyor
Bilenler hiçbir şey bilmez oluyor
Dudaklar mühürlü ağız susuyor
Dillere kelepçe takıyor para

"İnsan kaderini yazan paradır
Bir elden bir ele gezen paradır
O suskun dilleri çözen paradır
Ne gizli sırları okuyor para

Namert'in elinde bir güç oluyor
Varlığı olanlar bencil kalıyor
Acı sözler yürekleri deliyor
Zehirli yılandır sokuyor para

Hak eden hakkını almasın diye
Adalet yerini bulmasın diye
Bende var onda da olmasın diye
Nifak tohumları ekiyor para

Yoksul sofrasında tuz ekmek yerken
Hırsızlar,arsızlar çalıp çırparken
Muhtaç gözler çaresizce bakarken
Nice boyunları büküyor para

Emek ve ter ile kazanmak amaç
Cepte metelik yok, çocukları aç
Yoksulun evinde kutsal ihtiyaç
Gözlerden yaşları döküyor para

Zengin sofrasında otlanan yalak
Seviyor sanarak inanan salak
Zenginlere dalkavukluk yaparak
İnsani duyguyu yıkıyor para

Yusuf Değirmenci 3

4--seçilmiş Vekillere

Seçtik sizi vekil diye, haktan yana olun dedik
Mecliste kanunlar yapın, doğru karar alın dedik
Temsil ederken bizleri, bizim safta kalın dedik
.....Biz, sizleri başımıza, sultan diye seçmedik
.....Bal tutan parmak yalar da, kovanı alın demedik

Namus, şeref üzerine yemin ettiniz, dinledik
O yüce değerleri, hep korumanızı bekledik
Mebus maaş artışında, tüm parmaklar oldu, dimdik
.....Hiç kimseyi başımıza, sultan diye seçmedik
.....Bizi uyuyor sanmayın, sizden hizmet beklerdik

Meşru olmayan kazançlar, hiç dile getirilmedi
Yapılan yolsuzlukların, detayına inilmedi
Hayali ihracatçılara, bütçeden para ödendi
.....Biliniz ki, başımıza kimseyi, sultan seçmedik
.....Nerden buldun yasasını, çıkarmanızı beklerdik

Kimi, ayrıcalık yaptı, kimi, din narası attı
Kimisi mafya ya ortak, milleti onlara sattı
Kimisi talan peşinde, halka ne kazıklar attı
.....Biline ki kimseyi sultan diye seçmedik
.....Devletin malı denizse, denize dalın demedik

Çıkarcılar çevrenizde pervaneler gibi döner
Gölgenizde çevriliyor açık, gizli teraneler
Adınız kullanılarak, yeniyor türlü naneler
.....Sizi başımıza seçtik, sultan olun dem
.....Bizi uyuyor sanmayın, gaflet şerbeti içmedik

Sustu diye radyolar, siyah kurdele taktınız
Suskunluklar yığın, yığın bunlar için ne yaptınız
Doldu seçim meydanları, bol, bol nutuklar attınız
.....Oylarımızla başımıza, sultan olun demedik
.....Kandırılıp aldatıldık hakkımızda vaz geçmedik

Ülke yararına olan, kararlar hiç alınmadı
Halkın menfaatlerinde neden birlik olunmadı
Seçim sonu unutulduk, derde deva bulunmadı
.....Şunu bilin başımıza sizi sultan seçmedik
.....Özü doğru, sözü doğru, olmanızı beklerdik

Kürsüde hatip var iken, niçin bomboş sıralar
Dolu olduğunda ise, çok çirkin sataşmalar
Çiğ köfte partileri, ya da yumruklaşmalar
.....Biz millete vekil dedik, size sultan demedik
.....Bize böyle kötü örnek olmanızı istemedik

Yusuf Değirmenci 3

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

4---sokaklar İnsana Düşman

Sokaklar insana düşman
Hane kapılarında korkunun kilitleri
Ölümün acısını tadanlar bilir
Birde ölenin yakınları.

Kanlı koltuklar uğruna
Ölüm üretiyor siyaset
Tetik çeken makineler yaratılmış
Bakılmıyor anaların göz yaşlarına
Sokaklardaki kanı göz yaşları temizliyor.

Demiri de sevemez olduk,kurşunu da
Sevmeli cümleler yer alamaz oldu dudaklarda
Sevmeli yazılar yok oldu edebiyatta
Dillerde sevgi sözcükleri bulmak zor
Bir demir parçası kurşun atıyor
Atılan kurşun korkuyu yaratıyor
Korku saçıyor.

Hizmet ediyor vahşet çarkına
Körükçü, ateşi körüklüyor
Enseler delinmeye namzet
Kevgirleşmeye aday bütün göğüsler
Vebal maşaların omuzlarında aranıyor
Duvarlar günahların aynası
Duvarlar da siyasetin damgası
Yeşilli,kırmızılı,beyazlı siyahlı,
Hanelerde acıyı dokuyor yürekler
Ahlar vahlar eyvahlar la.

yusuf değirmenci
emekli em. müd

Yusuf Değirmenci 3

4--suçluyum

İman inanç diye yalan attılar
Kandırdılar hurafede yaptılar
Riya ile dine hile kattılar
Riyakara saldırmadım suçluyum

Değiştirmez hırsız arsız huyunu
Çalana koz şu ihale oyunu
Zengin etti yandaşını soyunu
Olanlara aldırmadım suçluyum

Dürüst diye sözlerine kanmıştım
Yalanların ateşinde yanmıştım
Yılan bana dokunamaz sanmıştım
Başın ezip öldürmedim suçluyum

Doğruyla dürüstle birlik olarak
Sevgiyle şefkatle gönlü dolarak
Haklının yanında yerim alarak
Düşenleri kaldırmadım suçluyum

Namert azdı mert olanlar sustukça
İki yüzlü dinci inanç sattıkça
Sustum Atatürk'e çamur attıkça
Direncimle yıldırmadım suçluyum

Sahtekara düzenbaza ket için
Ses yükseltip ihaneti ret için
Aymazlığa gerilecek set için
Meydanları doldurmadım suçluyum

Yaptığını yüzlerine vurmadım
Acı sözle kalplerini kırmadım
Divan kurup hesabını sormadım
Nanköre saç yoldurmadım suçluyum

İhaneti gördüm gaile almadım
Karşı durup Cesur yürek olmadım
Devlet malı deniz dendi dalmadım
Haram mala saldırmadım suçluyum

Yetim hakkı haram dedim yemedim
Harama göz dikenleri sevmedim
Ağlayanı gördüm görmezden geldim
Gören ele sildirmedim suçluyum

Madrabazın saçın yolmak var iken
Düzenbaza köstek olmak var iken
Düşkünlere destek olmak var iken
Umutları doldurmadım suçluyum

Düşkünlerin hali nedir sormadım
Ne yapar ne der kafa yormadım

Dertlerinin çaresini bulmadım
Ağlayanı güldürmedim suçluyum

Umut bahçesinde sevgiyi derip
İçimde yaşayan korkuyu kırıp
Ben topluma uyan diye haykırıp
Gördüğümü bildirmedim suçluyum

Yusuf Değirmenci 3

4--şerefli Kal

Yazı/m dünyasında görev alanlar
Olmasın yazında riya yalanlar
Siyasi baskıya maruz kalanlar
Satma kalemini kır şerefli kal

Her kim yurttaşıma söylerse yalan
Her kim devlet malın ederse talan
Bu suça ortaktır her sessiz kalan
Hatayı yüzüne vur şerefli kal

Menfaat uğruna yaltakçı olma
Kazanç helal olsun harama dalma
Baskı yapanların safında kalma
Baskılara karşı dur şerefli kal

Merhemi ol her toplumsal yaranın
Sarmasın nefsini gücü paranın
Belki bir gün sana gelir sıranın
Nedeni sebebi sor şerefli kal

Namık kemal gibi sürgün kalsan da
Nazım hikmet gibi hırpalan san da
Uğur mumcu gibi candan olsan da
Gerçek haberleri ver şerefli kal

Her aydın korkuyu atabilmeli
Geleceğe ışık tutabilmeli
Kalem değil fikir satabilmeli
Doğruyu ortaya ser şerefli kal

Yusuf Değirmenci 3

4---şikayete Hakkımız Yok

Hakkımız yok şikayete
Ellerimizle yok ediyoruz kolay'ı
Ellerimizle zoru yaratıyoruz.
Yoklukla varlık arasında savaşım
Yoklar arasında varı bulamadıkça
Zoru.yenerek,kolayı yaşatmadıkça
Duyamayız övünç.
Vara,varlığa, ulaşmak güç

Kalmamış kimsede merhamet tutkusu
İnsaf çıkarılmış sözlüklerden
Baş edindiklerimize, şefkat uğramamış
Neden baş seçtik onları kendimize?
Gem vurmak yerine öfkemize.

Zehir içmişçesine içerken acıları
Gıcırdayan dişler ufalarken gerçeği
Feryat yüklü iken bedenlerimiz katar,katar
Gülmeyi unutan çehrelerin,anlatmak istedikleri
Nedir diyemiyoruz
Anlamak istemiyoruz
Tıkıyoruz kulaklarımızı
Anlatan dili dinlemiyoruz
Kendimizi şikayet ediyoruz kendimize
Başkaları mı anlatacak bizi, bize?

Düşlerimiz kap kara
Hayallerimiz harap
Istıraplar anlımızda çizgidir desen,desen
Umutlarımız karışıyor hıçkırıklara
Söyleyecek söz bulamıyoruz
Ödün üstüne,ödün veriyoruz
Ekranda huzur haykıranlara
Bırakıyoruz hakimiyeti onlara.

Kendimizi idare etmek yerine
Bunlara sürü yaratıyoruz
Takım tutar gibi parti tutuyoruz
Her seçimde oy hibe ediyoruz
Sen bilinçlenmezsen
Ben bilinçlenmezsem
O,bu,şu bilinçlenmezse
Çoğunluk kendini idare edemezse
Temsilcisini serbestçe seçemezse
Şikayete hakkımız yok.
Bunca aptallığa
Bunca cehalete
Bunca umursamazlığa
Bu kadarı bile çok.
Neden şikayet ediyoruz
Şikayete hakkımız yok.

Yusuf Değirmenci 3

4---tatlı söz söylese diller

Tatlı söz söylese diller
Fethedilirdi gönüller
Çoğalır şefkatli eller
Göz yaşları silinirdi

Husumetler yok olurdu
Seven seveni bulurdu
İnsanlık huzur solurdu
Kadir kıymet bilinirdi

Çözümsüz sorun kalmazdı
İnsanlar saç baş yolmazdı
Yüreğe öfke dolmazdı
Yerinde sevgi olurdu

Olurdu bu toplum sakin
Olsa idik dostça yakın
İhtiras öfke ve de kin
Gönüllerde silinirdi

Ahlak çökmezdi arkadaş
Akmaz idi gözlerden yaş
Kime ne sağlamış savaş
Tarihten ders alınırdı

Herkes bir çıkar yol arar
Açmaz birbirine zarar
Birlikte alınsa karar
Bir kararda kalınırdı

Mutlu biterdi her koşu
Zor gelmez hayat yokuşu
Yarım ekmek kolu komşu
paylaşırdı bölünürdü
kazanç eşit bölünürdü

Yusuf Değirmenci 3

4---tepedeki yetkili göz 1

Tepede ki yetkili göz
Hakir görürse tabanı
Bulur mu vatandaşım
Beklenen huzur ortamı

Elbetteki olacaktır
Ruh huzursuz,ten huzursuz
Sanır kendini kusursuz
Sen huzursuz,ben huzursuz

Yapılan şu hatalardan
Alınan avantalardan
O bencil bakışlardan
Memleket hepten huzursuz

Tepede ki yetkili göz
Kusur ararsa tabanda
Kendi kusurun görmezse
Anarşi hortlar vatanda

Baş üstünde tutarlarsa
Bu milleti aldatanı
Başlar eğilince düşer
Düşürürler ağlatanı

Yusuf Değirmenci 3

4---tersine Dönmüş Devran

Bir acaba çakmağı ateşledi yangını
Şüphe alevlerine atılıverdi umut
Bencil öfke durmadan yangını körükledi
İhtirasın körüğü üfledikçe üfledi
Hüsnüniyetleri ihlal etti ihtiras
Yasak kelepçeleri takıldıkça dillere
-Aç gözlüler kapıldı arzunun girdabına.

İftira çamuru iz yaptı suratlarda
Çekinti çizgileri desenleşti yüzlerde
Bir yazıksı acıma dilde dolanıyordu
Lakin düşkünlere eller uzanmıyordu
Asla sızlamıyordu seyre dalan yürekler
-O acıma tutkusu hep sözde kalıyordu.

Suladı asvaltları kurbanların kanları
O kanlı bıçakları tutan eller gizlendi
Ve
Söyleyen olmadı canavar kasapları
Giz perdesi kapalı hepten kapalı kaldı
Maskeler açılmadı eşkali tanımak güç
Bir muamma oldu yaşanan yıllar bize
Devranı tersine çevirdiler hepimize
Doğruyu görmek kusur oldu
Söylemekse suç.

Yusuf Değirmenci
Emekli Em. Müdürü

Yusuf Değirmenci 3

4---tutunacak Dal Bul Dediler

İstiyorsan yükseklere tırmanmak
Mutlak tutunacak, dal bul dediler
Rağbetse amacın,yada sayılmak
Vicdanı alacak, mal bul dediler

Biri yardım eder diye gözleme
Boşa umutlanma, huzur özleme
Dost sanarak birisine sızlama
Sırtına göz alan, çul bul dediler

Yalan, dolan kapmalısın mevkiini
Kullan, çıkar için yetkilerini
Taktir edip herkes tanısın seni
İyi bir dalkavuk, kul bul dediler

Böyle olmaz isen, seni ezerler
Sicilini vicdansızca,bozarlar
Ayak uydurmadın diye kızarlar
Kendine, bir çıkar yol bul dediler

Deme sakın, dürüstlük ne olacak
O sadece sözcüklerde kalacak
Sanma ki bu zaman sana uyacak
Yalan de iknacı dil bul dediler

Şayet mert ve dürüst kalmak istersen
Hep hakka saygılı olmak istersen
Böyle daha mutlu olurum dersen
Bu yükü çekecek bel bul dediler

Yalanı sevmedim çalmayı bilmem
Hırsızla arsızla yanyana gelmem
Onurlu kalırım sizinle olmam
Dedim bizim ile gel bul dediler

Onlara uymadım attılar çamur
Sırtlarında ki suç bir kürktür samur
Tükürdüm yüzüne dediler yağmur
Başın dertte senin çal bul dediler

Ben mi aykrıyım yoksa toplum mu
Sevilp sayılmnın tek yolu bu mu
Bulamadım çevremde umduğumu
Herkes ne yapıyor bil bul dediler

Yusuf Değirmenci 3

4--üzüyor Beni

Küçük yaşta yetim, kalmış öksüzler
Sokakta titrerken, üzüyor beni
İmdat der gibiydi yaş dolu gözler
O masum bakışlar, eziyor beni

Onlarda sıcak aş, ve yuva ister
Bakışlar feryatta iş verin iş der
Duyduğum her nida,sanki bir neşter
Sanki çizim, çizim çiziyor bani

O yavru dalından ayrılmış yaprak
Ezip geçiyorlar ayak basarak
Bu nasıl insanlık şefkatten ırak
Diyorum hüsranım beziyor beni

Yuvasından ayrı kalan yavrular
Her gelen geçenden bir medet umar
Yazın kavruldular kışın dondular
Titreten soğuklar yüzüyor beni

Geçimim zor bunu kimse bilmiyor
Çaresizim elden bir şey gelmiyor
Bırakmaya vicdanım el vermiyor
Efkar zincirine diziyor beni

Şefkate muhtaçtı bunu anladım
Ellerini tuttum başın okşadım
Evimde doyurdum birde yıkadım
Sokağa salarken süzüyor beni

Bir eliyle gözden yaş siliyordu
İnsanlarda acımak yok diyordu
İlgilendim diye adımı sordu
Baktım günlüğüne yazıyor beni

Yusuf Değirmenci 3

4--var Olanlar

Koltuk için yalan doldu dilleri
Sinsi tuzak köprüleri yolları
Özele verildi devler malları
Bu milletin geleceğin satan var

Devlet malı deniz çekmiş hortumu
İcralık devletin sahili kumu
Oynayarak bin bir türlü oyunu
Helal kazancına haram katan var

Yoksula diyorlar çocuğun yolla
Mantar gibi bitti çoğaldı molla
Bir sarık bir cübbe kara sakalla
Hizip yaratacak okul açan var

Eğitim yozlaştı dur diyeni yok
Mollalar türedi gör diyeni yok
Bu nasıl eğitim sor diyeni yok
Bunları da koruyan var tutan var

Allah ile korkuturlar azarlar
Yanlışını söyleyene kızarlar
Cinde çıkarılar muska yazarlar
Dinimize hurafeler saçan var

Hayâsızlar bir birini aklıyor
Kusurları hataları saklıyor
Çıkar için insanlıktan çıkıyor
Doğrulara dürüstlere çatan var

Torpil ile devlet kurumlarından
Alıyorlar üç beş maaş havadan
Bir gün bile işine uğramadan
Maaş alıp tembel tembel yatan var

Kapalı kulaklar olmuyor duyan
İhalelerden de pay kapamayan
Yandaş değil diye iş yapamayan
Sigorta vergi harç zamdan batan var

Düzelecek bu aksaklıklar bence
Sorulur hesabı günü gelince
Hiç karamsar olma diren kendince
Sana mürşit ulu önder Atan var

Yusuf Değirmenci 3

4---verilmedi

Düşünme diyorlar bana yarını
Zaten düşünecek ser verilmedi.
Küstürme diyorlar sen dostlarını
Bana insanlıkta yer verilmedi.

Umut dünyasına sırt dönüp yattım
Sevmek ve sevilmek değilmiş hakkım
Gönül kapısını çoktan kapattım
Sevebilecek bir yar verilmedi.

Çok emek vermiştim emellerime
Çok şeyler yaptırdım ben ellerime
Çok sözler dolandı durdu dilime
Basında bir satır yer verilmedi.

Şu binanın,şu yolların,evlerin
Mimarıdır onun yapan ellerim
Karşılığı hani emellerimin
Terime karşılık ter verilmedi.

dost kalemlerden

Uyanıklar var ülkemizde, yan gelip yatan
Onlardır memlektin nesi avrsa cebine atan
Emek verdik, kan ter verdik işte vatan..!
Utanmaz, sıkılmazla bize insan demediler....Talat Semiz

Yusuf Değirmenci 3

4---vicdanım Sızlar

Cemiyetin içinde geziniyor gözlerim
Bakamam gördüğüme, çünkü vicdanım sızlar
Ben sevgiyi,şefkati,insanlığı özlerim
Bir tarafta açlar var, bir tarafta doymazlar

Kollardan sarf olur güç, akar alınlardan ter
Çabayla, emek ile, dolar bütün saatler
Bu gayreti lekeler, kişisel menfaatler
Her gün misli misline artıyor vicdansızlar

Her gün katılan olur, menfaat sürüsüne
Hükmeder bir şef geçer perdenin gerisine
Düşkünü sıkıştırıp, hayat cenderesine
Merhameti umutmuş, eziyor insafsızlar

Patrondur, sandalyede bir kuruluşu olur
Vurgunun biri biter, tekrar plan kurulur
Emek yer, ter içerken, hakkıymış gibi vakur
Tapmış dünya malına, hak bilmez imansızlar

Çalışanlar, ağır işten yılgın mı yılgın olmuş
Gece iş, gündüz iş, yorgun mu yorgun olmuş
Yarı aç, yarı tokken, yüzleri solgun olmuş
Emiyor sülük gibi biçareyi kansızlar

Bir gariplik, bir naçardık, vardır işçi sesinde
Neler anlatır neler, yorgun esnemesinde
Açlık yuvasını sarmış, yoksulluk köşesinde
Tanrının korkusunu umutmuş Allah sızlar
YUSUF DEĞİRMENCİ
EMEKLİ EM MÜD

Yusuf Değirmenci 3

4---yaşam mı Ters

Yaşam mı ters,yanılgımı gördüğüm
Arı bal yapıyor ayı kapıyor
Cevapta vermiyor soru sorduğum
Yetkili ağızdan cevap çıkmıyor

Suçsuz suçlanıyor,suçlular suçsuz
Namert güçleniyor,mert ise güçsüz
Eldeki terazi bozuk ölçüsüz
Sevabı,günahı eşit tartmıyor

Doğru bakan göze,şaşı bak derler
İhtiras yükünü taşı,çek derler
Hayat böyle,gayri boyun bük derler
Ben yıldım, vicdanım boyun bükmüyor

Çıkmış gönüllerden Tanrı korkusu
Çirkinlik güzele kurmuştur pusu
Varken gönüllerde adlin korkusu
Yetkili ağızlar neden susuyor

Çoğaldı çöplükte koklanan güller
Sevildi yalanı söyleyen diller
Dalkavuk sırtını sıvayan eller
Dürüst ile toka bile yapmıyor

Emekli em.Emmüdürü

Yusuf Değirmenci 3

4---yazmalı Kalemler

Sözüyle bir olsun, insanın özü
Beyin tezgah olur, dokur bu bezi
Gönüller fetheden bir güzel sözü
Yazmalı kalemler, gelecek için

Her zatın bulunur sorumlu yeri
Aydın kafa der,durma git ileri
İnsana yön veren düşünceleri
Yazmalı kalemler, gelecek için

Bilim ve fen günden güne değişir
Bakla,bakla ekten zincir oluşur
Her mucit yarına bir hizmet taşır
Yazmalı kalemler, gelecek için

İnsanlığın ışığıdır kitaplar
Yarınlara taşınmalı yapıtlar
Bizler öğrendikçe cehalet çatlar
Yazmalı kalemler, gelecek için

Öğrenmek olmalı insanın işi
Düşün geleceği,koru geçmişi
Değirmenci öğrenmeye yor başı
Yazmalı kalemler, gelecek için

dost kalemlerden

AŞAMAK BASAMAK YÜKSELMEK İÇİN
ÖĞRENMEYİ KENDİNİZE YOL SEÇİN
DEMEMOKİ GENÇLE REDE YOL AÇIN
YAZMALI KALEMLER GELECEK İÇİN,,,,ozan Ali Aydın

/Bu mısralar benden size hediye
/Ülkede kitap okunmaz ne diye?
/Okuyanlar ibret alsınlar diye
/Yazmalı kalemler gelecek için....Yılmaz Örmeci

Öğrenmez isek batırırlar bizi
Yerli üretime önce geçilmeli
Bilimsiz olmaz herkes bilmeli
Yazmalı kalemler gelecek için...Ömer Gündoğan

Yusuf Değirmenci 3

4--yeter artık der misiniz

Ezildik ayaklar altında çamur misali
Yoğrulduk hamura benzercesine kan ve ter ile
Topraklaştık çatlak,çatlak susuz dudaklarda
Toz duman savrulmak rüzgarlarla
Solduk sarı yapaklar misali
Ömrümüzün ilkbaharında
Hazan esti gönül bahçemize
Koparıldık dalımızdan
Tomurcukken alındı yaşama hakkımız
Koparılıp atıldık ayaklar altına
Ayaklar altında çiğnendik
Ey acıma hissi olmayanlar
Siz bu acıları hissedebilir misiniz

Sözüm yok duyarsız kulaklara
Sözüm yok kararmış vicdanlara
Sözüm hak arayacak olanlara
Ey ezilenler horlananlar
Ey emekleri sömürülenler
Hakkı ihlal edenlerden

Hakkımızı almak için
Hesabını sormak için
Meydanlara iner misiniz
Bizimle gelir misiniz
Artık yeter der misiniz

dost kalemlerden

bağımsız özgürlük olduk
savaşan demrimci olduk
anadoludan haykıran
korkulan isyanlar olduk. dost şeref

Yusuf Değirmenci 3

4---yüzde kaçı

Demeyin bana sakın, ölürken eserin var mı?
Eser bırakan insanlar,gidenlerin yüzde kaçı?
Tembellik ruhumuzu uyuşturan bir esrar mı?
Helaline kazananlar,çalışanın yüzde kaçı?

Sözlerim ölümümde sual soracak nesil'e
Ben şimdi soruyorum benden öncekilere
Saygılıyım sorulara müsbet cevap verenlere
Cevap verenler acaba vermeyenin yüzde kaçı?

Zaman takvimlerde yaprak,yaprak kapanmış
Bu kıymetli mücevheri kahvehaneler çalmış
Göğüs gerebilenler giden zamandan pay almış
Zamandan pay alanlar,almayanın yüzde kaçı?

Zaman akrep,akrep dolana,dolana gitmiş
Yelkovanın ucunda kuş gibi kanat açmış
İnsanlığa güle,güle saniyeler kaçırmış
Bu kaçışı görenler görmeyenin yüzde kaçı?

Sakın bana demeyin ölürken eserin var mı
Ben kaybolan zamana ağlamakla yetindim
Hep onu sayıkladım eşsiz bir sevgili gibi
Benim gibi ağlayanlar insanlığın yüzde kaçı?

Yusuf Değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

4--zamanıdır

Bilmez ki bencillik bencil kişiye zarar
Bencil kendisinde her dem keramet arar
Millete dert açar verdiği yanlış karar
.....Gaflete düşenleri görmenin zamanıdır
.....Yanlış kararları sormanın zamanıdır

Gelmeden başımıza, daha büyük bir illet
Nankör emel yurduma olmamalıdır zillet
Kirli emellerine, dini imanı alet
.....Edenler karşısına, durmanın zamanıdır
.....Din kimin tekelinde sormanın zamanıdır

Seçip yetkilendirdik el sözünü dinlerler
Namus şeref üstüne edilmişti yeminler
Yurdumun doğusunda başkaldırmış hainler
.....Bu nankör emelleri, kırmanın zamanıdır
.....Kime hizmet ederler sormanın zamanıdır

Her lokmada kul hakkı var diye söylüyorlar
Günah denen her haltı kendileri yiyorlar
Yalan riya hepsiyle iltifat ediyorlar
.....Bunları yüzlerine vurmanın zamanıdır
.....Kuran'da bunlar var mı sormanın zamanıdır

Arap dilinde ezber etmek din midir
Seni aldatanlar bir kahin midir
Türkçe'sin okumak cahillik midir
.....Öğrenip özüne ermenin zamanıdır
.....insanlara gerçeği vermenin zamanıdır

Gaflet uykusundan uyan aç gözün
Riyakara değildir aldananadır sözüm
Gerçeği öğrenmek ve bilmektir tek çözüm
.....Saklanan o sırlara girmenin zamanıdır
.....Yapılanı ortaya sermenin zamanıdır

Yusuf Değirmenci 3

5---almam Selamını Merhaba Deme

Ömrümden yılları, gizlice çaldın
Beni dert deryası, içine saldın
Koymadın umudu, elimden aldın
....Prangalar vurdum bitmez öfkeme
....Almam selamını merhaba deme

Neşter vurdun gittin, hayallerime
Hiç koymadın beni, insan yerine
Söküp yüreğimi verdin elime
....Prangalar vurdum bitmez öfkeme
....Almam selamını merhaba deme

Sevda rüzgarıydı başımda esen
Nasıl seviyordum bir bilebilsen
Umudumu aldın. Ellerimden sen
....Prangalar vurdum bitmez öfkeme
....Almam selamını merhaba deme

Çekilmişim ben yalnızlık hücreme
Böyle ceza verdim kendi kendime
Karşılık beklemem artık sevgime
....Prangalar vurdum bitmez öfkeme
....Almam selamını merhaba deme

Yusuf Değirmenci 3

5--ateşe Attın Kendini

ATEŞE ATTIN KENDİNİ ****

Neden bu vefasızlık, sebebi ne zulmünün
Bana elveda demeden, arkanı döndün de gittin
Seni anmakla geçecek, geri kalanı ömrümün
Kalbimin derinliğine, sevdanı gömdün de gittin

Hani seviyordun beni,şen şakrak gülüyordun
Söylerken bu sözleri, çok mutluyum diyordun
Söylediklerin yalanmış,habersizce gidiyordun
Havalanan ilk uçağa, koşarak bindin de gittin

Kursağımda kaldı heves, koklamadım nefesini
Gitme diye bağırdıkça,duymazdan geldin sesimi
Telefonu kapatmışsın,söylemedin adresini
Arayıp bulmasın diye saklandın sindin de gittin

Beni terk etmen uğruna,hakkımda neler dediler
Hangi tür yalanlar ile kalbine nasıl girdiler
Kimler çeldi ki,aklını,sana ne sözler verdiler
Sen o yalan vaatlere inandın kandın da gittin

Yandığımı bile bile,dumanımı seyrederek
Ben burada kaldım amma. senle gitti seven yürek
Mutsuz ağlıyor dediler,çeksin dedim neme gerek
Ateşe attın kendini, kül olup yandın da gittin

Yusuf Değirmenci 2

Dost kalemlerden

Giden gitsin takma üstad yaşanacak ne günler var
Seni bırakıp da giden kendisini sanar mı yar
Kalkmış artık bu dünyadan edep,adap,haya ve ar
Sende artık dertlerini manevi aşkın ile sar....hadimi

Yusuf Değirmenci 3

5---ayrılık

Kendimi gurbetin yoluna vurdum
Hasret, ateş oldu yaktı ayrılık
Ne rüyalar gördüm hayaller kurdum
Bırakmaz yakamı takti ayrılık

Bir lokma peşinde koşturdu durdu
Aşılmaz dağları aştırdı durdu
Ha gayret diyerek koşturdu durdu
Tüm umutlarımı yıktı ayrılık

Arzularım vardı dileğim vardı
Köyde tarla bahçe ineğim vardı
Bükülmez sandığım bileğim vardı
Meğer bükülürmüş büktü ayrılık

Neşeliydim gülerdim ben eskiden
Mutluluklar dilerdim ben eskiden
Cesareti biler idim eskiden
Ruhuma endişe ekti ayrılık

Yusuf Değirmenci 3

5--ayrılık Ayakta Nasır Gibidir

Gelen giden hep üstüne basıyor
Ayrılık ayakta nasır gibidir
Sensiz hayat beni sanki asıyor
Kaderim tam değil küsur gibidir

Buram, buram hasret burnuma tüter
Ayrılık acısı çektiğim yeter
Ne zaman geçiyor ne ömür biter
Geçen her saniye asır gibidir

Bu ayrılık derdime dert katıyor
Mantığıma duygularım çatıyor
Kuş tüyü yatakta yatsam batıyor
Sensiz tüm yataklar hasır gibidir

Divaneyim gören deli sanıyor
Bizi ayırdılar içim yanıyor
Dost bildiklerimse beni kınıyor
Sana olan sevgim kusur gibidir

Yusuf Değirmenci 3

5---ayrılık türküsü

Çeke,çeke yoruldum, ayrılık cefasını
Silemedim, kalbimden hicranımın yasını

Benim gibi gurbette, ayrılık çekenleri
Ayrılığın yüzünden,göz yaşı dökenleri

Gördüğümde, ölümden beter geldi ayrılık
Ayrılan insanların, tüm umutları kırık

Bu ayrılık,insanları gurbet ile savurdu
Leyla uğruna mecnun,çöllerde kavruldu

Ferhat Şirin'den ayrı,Sürmeli de Senem den
Söz etmeden geçemem Aslı ile Keremden

Daha böyle niceleri, ayrılığı gördüler
Yüreğinde ateşler,ölüme yürüdüler

Ağlayan gözlerimi kan ile ıslıyorum
Zor,geliyor ayrılık,ölmeyi istiyorum

Her çeşit zulüm ile, geldi, çattı ayrılık
Kavuştur bizi ya Rab,bitsin ayrılık artık

Geçti aylar, seneler,bitmiyor, hiç bitmiyor
Gönlümde yaşayanlar,hiç aklımdan gitmiyor

Ey Tanrım, sen kadirsin,kavuşayım onlara
Ayrılık başımdayken,ermesin hayat sona

Bir haber ver sılamdan,ey bizleri yaratan
Ne denizden,ne havadan,nede karadan

Gidemem,pus tutmuş,görmüyor gözlerim artık
Bağladı kollarımı ah, o zalim ayrılık

Bütün hayallerimi,gözümden geçirirken
Gönlüm sılanın hasretiyle inlerken

Beklenmedik bir anda, Azrail de gelecek
Özlemlerim bitmeden,tatlı canım alacak

Son sözüm şu olacak,ey meleğim nerdesin
Ben, ay gibi batarken,sen güneş, seherdesin

Öldüğümde zarıma boşanacak bulutlar
Son nefesim çıkınca kesilecek umutlar

Ölüm döşeğinde adını hecelerim
Mahşer kavuşmak ise ben o günü beklerim

Yusuf Değirmenci 3

5---ayrılıklar Olmasa

Hayatın yükünü taşımak hiç zor değil
Çekilir kaderin çizgisinde ki her dert
Göğüslenir dirençli bir iradeyle tasa
değirmen misali Öğütülürdü keder
hiç bir zaman insan bürünmezdi yasa
ayrılıklar olmasa

Gün doğar üstüne aydınlanır insan
Görürdü gölgesini arkasına baktıkça
Nere gitse umudu taşırdı yanında ki gölgesi
Ayrılmazdı idaalleri gelirdi peşinden
Hasret dolu gurbet türküleri söylenmezdi
Gidenler geri gelseydi kalanlar üzülmezdi
Mutluluğu bozamazdı olumsuzluklar
Düşününceler derinleşmezdi
Düşmezdi insan çekmezdi tasa
Ayrılıklar olmasa

Gülen yanakları ıslatmazdı göz yaşı
Geçirdiği her mevsim olmazdı nisan
Dünyaya ağlayarak gelse de insan
Hayatı boyunca mücadele den kaçmazdı
Galip gelirdi ölüm hariç tüm olgulara
Evinde iki sandalye iki divan bulunsa
Cep boş cepken boş olsa da
Karşısında güler yüzül sevdiği kadın
Yanında mutluluğun meyveleri
Sevenler sevgisini haykırsa
Ayrılıklar olmasa

Yusuf Değirmenci 3

5--ayrılıktan Söz Edemiyorum

Bu diyar genişken, şimdi dar geldi
Bize veda edin diyemiyorum.
Bu ayrılık hüzün verdi, zor geldi
Güle,güle gidin diyemiyorum.

Dayanma gücümüz bir yere kadar
Bitmez ayrılıklar mahşere kadar
Gırtlağıma takılıyor lokmalar
İştah ile yemek yiyemiyorum.

Arımdandır akmıyorsa göz yaşım
Yine dostlar ile vedalaşmışım
Taştan taşa düşer bu dertli başım
Dert o kadar çok ki sayamıyorum.

Gelene hoş geldin dedik sevindik
Bir ilden yüklendik bir ile indik
Gurbetilde yeni dostlar edindik
Ayrılıktan hiç söz edemiyorum

Bazen tayin bazen sürgün edildik
bazen sevinç bazen kırgın edildik
mesleğin cilvesi böyledir bildik
Hiç aklım almıyor anlamıyorum

Yusuf Değirmenci 3

5--bana öyle Acı Sözler Söyleme

Bana öyle acı sözler söyleme****
Bana öyle acı sözler söyleme
Her biri ok olup beni yakıyor
Ayrılık hançeri saplı sineme
Yaralardan kanım yere akıyor

Gömdüm yüreğime derdi döşedim
Bu hasreti yıllar boyu taşıdım
Sensiz geçen her yıl hicran yaşadım
Özlem alev oldu beni yakıyor

Sen git dedin gittim gurbet illere
Mis kokun karışmış esen yellere
Yerleşti bu sevda bu gönüllere
Gözlerim yıllarca yola bakıyor

Her nefes alışta kokunu aldım
Belki bir gün diye sabırla kaldım
Gördüğüm serapmış nasıl aldandım
İçime su değil lavlar akıyor

Hala umutluyum döndüm geriye
Oda ben sevdi bekliyor diye
Bilsen nasıl susamıştım sevgiye
Ben döndüm dilinden zehir akıyor

Sustur artık zehir saçan dilini
Zaten bu nefretle kırdın belimi
Anladım olmuşsun elin gelini
Peki, gözün neden yaşlar döküyor

Yusuf Değirmenci 3

5--başımı Taşlara Vursaydım Keşke

Gidişin deliye döndürdü beni
Bu trenler taşımaz gayrı bu canı
İstasyonda yolcu ederken seni
Dikilip karşına dursaydım keşke

İzin verdim gönlüm matem bağlarken
Ayrılık ateşi ciğer dağlarken
Kara tren seni alıp giderken
Sallanan elimi kırsaydım keşke

Hani söz vermiştin yazacak idin
Adıma şarkılar düzecek idin
Hani bu yazgıyı bozacak idin
Eski defterleri dürseydim keşke

Beni sevse idin canı gönülden
Bir mektup salsaydın adres belirten
Çaresiz kalmışım ne gelir elden
Özledim bir kere görseydim keşke

Yerin yurdun nere bunu bileyim
Tek isteğim koşup sana geleyim
Zararı yok ondan sonra öleyim
Başımı taşlara vursaydım keşke

dost kalemlerden

sorup sorgulamak varken özünde
umut vardır yüreğinde sözünde
tatlı tebessümler varken yüzünde
seher yeli ile gelseydin keşke

Dost şeref

Dumanın savurup üstüm batıran
Yarimi götürüp hasta yatıran
Kalkmadan o gardan o kara tiren
Tutup kazanını yaraydım keşke

Telkök

Yusuf Değirmenci 3

5---bekleme

Saplanınca ihanetin hançeri
Süpürdü yok etti tüm sevgileri
Nöbeti bıraktım o günden beri
Bir daha kapını çalmam bekleme

Hasret ateşi yaksa kül olsam da
Yalnızlık deryaysa ben boğulsam da
Gurbet ilde per perişan kalsam da
Dönüp de geriye gelmem bekleme

Gölge oldu amacıma ahtı ma
Kara bir taş koydum gönül tahtıma
Bin defa kahrettim kara bahtıma
Sana selam bile salmam bekleme

Gözlerim görmesin tanrım kapatsın
Yaram hep sızlasın kanım sa aksın
Dilim damağıma yapışıp kalsın
Artık adın bile anmam bekleme

İhanet baltası kesti devrildim
Yandı yürek yana yana kavruldum
Kül olarak rüzgarlarla savruldum
Bir kez yandım tekrar yanmam bekleme

Yusuf Değirmenci 3

5---bekletme Beni

Seni gören gözlerim
Işığıdır sonsuzluğun
Seni seven kalbim
Dünyasıdır mutluluğun
O dünyada yanıksı kokan aşkımız var
Bir ben varım, birde sen varsın
Birde özlemlerim senden bana kalan

Çatlak toprağın suya özlemiyle
Özlemek seni
Bitmek bilmeyen bir umutla beklemek
Beklemek gelmeni
Haydi gel geleceksen
Bekletme beni

Arının bal özüne
Kelebeklerin çiçeklere
Konduğu gibi konmak
Dokunmak sana
Ölesiye sevmek
Bal özünü emmek
Tatmak dudaklarının tuzunu
Sarmak şehvetle belini
Ve,sana sahip olmak her şeyinle
Böylesi ömür sürmek beraber
Özlemim böylece uzayıp gide

Gem vuramıyorum arzularıma
Özledim seni
Bekliyorum gelmeni
Yakma hasret ateşinde
Seni seveni
Haydi gel geleceksen
Bekletme beni

Yusuf Değirmenci 3

5--ben Ferhat Değilim

BEN FERHAT DEĞİLİM

Ben Ferhat değilim dağlar delemem
Gam yükü yüklüyüm sensiz gülemem
Elimi kolumu bağladı gurbet,
Sen gel gülüm ben oraya gelemem

Hasret ateşinde yanar yüreğim
Gönülde yakınım tende ırağım
Vuslatın baharı olur mu bir gün
Zorunluyum gurbet benim durağım

Sözümden dönmedim hala ordayım
Sıkıntım çok anla beni dardayım
Hayatın anlamı kalmadı sensiz
Yıkılmışım,dağılmışım hurdayım

Deme ki peşinden ağlayan mı var
Seni oralara bağlayan mı var
Şayet dönüp bana sen gelmez isen
Bu ayrılık sürer mahşere kadar

şair yusuf değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

5---ben İstemedim

Yolda bir dostuma, selam vermişsin
Hal hatır sorarak, nasıl demişsin
Anladım sen beni, merak etmişsin
.....Merakla sormanı ben istemdim
.....Hatırlarsan sana umut vermedim

Biraz hayıflanmış, eleştirmişsin
Sen kendi kendine beni sevmişsin
İki gözüm iki çeşme demişsin
.....Senden ağlamanı ben istemedim
.....Senin ile dostça ilgilenmiştim

Eski anılardan söz, eylemişsin
Hiç dargın değilim, ona demişsin
Boş yere kendini üzmüş yemişsin
.....Senden üzülmeni ben istemedim
.....Hiçbir zaman sana yârim demedim

Kalbimi götürdü versin diyerek
Görmek istiyorum gelsin, diyerek
Yalvarmışsın gelip görsün diyerek
.....Senden yalvarmanı ben istemdim
.....Bekle beni döneceğim demedim

Hala inadını güder durusun
Nafile aşk için yemez kurusun
Sözüne inandım der, uydurursun
.....Senden inanmanı ben istemdim
.....Seveceğim diye bir söz vermedim

Geçer iken mazi, gelmiş aklına
İmrenip bakmışsın, akranlarına
Boşa sızlanmışsın, sen dostlarına
.....Senden sızlanmanı ben istemedim
.....Ben hep açık oldum sır gizlemedim

Yusuf Değirmenci 3

5--benden Bu Kadarı Yeter

Çağlayıp ta coşmam artık
Hiç peşinde koşmam artık
Sevgini taşımam artık
Benden bu kadarı yeter

Yeminler ettim söz verdim
Sana özümden öz verdim
Sevgiyle bakan göz verdim
Benden bu kadarı yeter

Sen istedin hep ben verdim
Karşılık sevgi beklerdim
Bana acı keder verdin
Benden bu kadarı yeter

Geldik muhabbet sonuna
Gideceksen git yoluna
Bir daha takmam koluma
Benden bu kadarı yeter

Yusuf Değirmenci 3

5---bırakın yakamı bırakın beni

Bırakın yakamı bırakın beni
Gayrı buralarda durmam imkansız
İhanet saplandı deldi sinemi
Yeniden hayaller kurmam imkansız

Sağ olun ey dostlar sağ olun sizler
Israrı bırakın kar etmez sözler
Yaşarken yürekte bu aşktan izler
Benim de vuslata ermem imkansız

Çileye dönüştü bahtımın demi
Nakış, nakış dokumuştum sevgimi
Gayrı su alıyor batar bu gemi
Olanları hayra yormam imkansız

Sevgisiz çekilmez hayatın kahrı
Zindana döndürdü bana bu şehri
Yılanda da beter yalanın zehri
Gidip de hal hatır somam imkansız

Bu ayrılık beni perişan etti
Elveda demeden terk edip gitti
Sanmayın ki bu aşk böylece bitti
Hala seviyorken kırmam imkansız

Yusuf DEĞİRMENCİ 2

dost kalemlerden

Sevdası bağrımda kırk yara açtı
Vefasızmış meğer gözümden kaçtı
Ha olacak derken beş yılım geçti
Açılan yarayı sarmam imkansız..... Hamza Çelik

Sevipte çile çekmeyen kul var mıdır?
Sevgisiz dünya bizlere mezar mıdır?
Kem kaderim atadan bir intizar mıdır?
Sevilmediğim yerde durmam imkansız! Talat semiz

Hadimi'yim Yusuf Beye bak dedim
Hayra vuslatı ben hayalle yedim
Haydi dedim,tırnakladı o kedim
Havalar serinken sarmam imkansız...Ahmet Arslan Hadimi

Yusuf Değirmenci 3

5--bir daha

Namerdim bir daha medet umarsam
Bir demet gül ile aşkım sunarsam
İçimde volkanlar patlasa yansam
Elinden bir tas su içmem bir daha

Aşk denen tutkuya defter kapattım
Gönül kapısına çift kilit taktım
Paslı anahtarı denize attım
Ortalığa sevgi saçmam bir daha

Dediler ki bitmez yürek sevdası
Gerekse tutarım yıllarca yası
Uçsuzu bucaksızmış sevda seması
Sevda semasında uçmam bir daha

Bir kez sevdim pişmanlığım zararım
Hiç dönmem sözümden kesin kararım
Dost olarak ben herkesi sararım
Sevdalara kucak açmam bir daha

Bir daha kimseye ben olmam hayran
Sütten dilim yandı ürkütür ayran
Gayrı buralarda ben etmem seyran
Olduğun sokaktan geçmem bir daha

Yusuf Değirmenci 3

5---bir Garip Gurbetin Yoluna Düşmüş

Bir garip gurbetin yoluna düşmüş
Yorganı sırtına sarmış gidiyor
Ayrılık zor gelmiş bahtına küsmüş
Bağrına kara taş basmış gidiyor

Belli yuvasına çökmüş yoksuluk
Sordum kendisine nere yolculuk
Çıkıyor burnundan öfkeli soluk
Tek söz söylemedi susmuş gidiyor

Derinden ah çekti yüreği yangın
Düşüncesi derin engin mi engin
Yıllarca sabretmiş saklamış rengin
Gayrı talihine küsmüş gidyor

Felek hiç gülmemiş dertlere katmış
Elinde ne varsa hepsini satmış
Bu yüzden kendini gurbete atmış
Deli poyraz gibi esmiş gidiyor

Kimse değer verip gaile almamış
Hiçbir zaman talih ona gülmemiş
Sende bir insansın diyen olmamış
Sıladan umudu kesmiş gidiyor

Sıkıntılar kezzap olmuş canında
Elbet hayalleri vardı onunda
İsyan bayrağını çekmiş sonunda
Sabır küpü dolup taşmış gidiyor

Yusuf Değirmenci

dost kalemlerden

BİR GARİBİN NE İŞİ VAR GURBETTE
DOĞUM YERİ RAHAT OLUR ELBETTE
VATAN,MİLLET,ŞAH VE ŞÖHRET İZZETTE
ÖZGÜRLÜĞÜ HEDEF ALMIŞ GİDİYOR....AHMET ARSLAN HADİMİ

Dudaklar titriyor gözlerde buğu
Niyeti kırmak mı belki kabuğu
Yarım yetim koyup çoluk çocuğu
Fermanı boynuna asmış gidiyor....S.Karahocagil

Yusuf Değirmenci 3

5--bu Dünya da Muradımı Almadım

Bu dünyada muradımı almadım
Acıya kedere büründüm durdum
Mutlu mesut yaşamaktı maksadım
.....Matem, tuttum yaslı göründüm durdum
.....Mutlu Gülenlere imrendim durdum

Parçalandım param parça dağıldım
Sevmiştim hayatı küskün değildim
Özlem yüküm ağır geldi eğildim
.....Hasret yorganına sarıldım durdum
.....Köyde kalanlara imrendim durdum

İstediğim tek şey vardı sevgiydi
Kimse anlamadı maksadım neydi
Bana bahşedilen hayat böyleydi
.....Hayatın içinde süründüm durdum
.....Hep tat alanlara imrendim durdum

Seven insan asla kıramaz hatır
Kesti umudumu insafsız satır
Yüzümde çizgiler hep hatırlatır
.....Eski tutkulardan arındım durdum
.....Olgun olanlara imrendim durdum

Ket vurdum öfkeme sinirlerime
İsyanım gülmeyen bu kaderime
Hiç kimse koymadı insan yerine
.....Yinede hayta direndim durdum
.....Bir dost bulanlara imrendim durdum

Yusuf Değirmenci 3

5---çok uzadı ayrılığın arası

çok uzadı ayrılığın arası
Ayrılık bize dert, olup da geçti
En derin yerinde hicran yarası
Ruhuma ıstırap, dolup da geçti

Felek geldi gitti çattı durmadan
Sineme ateşler attı durmadan
Bedenime acı kattı durmadan
Acılar içimde kalıp da geçti

Hala seviyorum seni inan ki
Aslıya duyulan aşk keremin ki
Otomatik tüfek bu kalbim sanki
Kurşunu hedefe salıp da geçti

bunca çile reva gördüğün yeter
özlem buram buram burnuma tüter
sözlerin zehirli oklardan beter
Her sözün bağrımı delip de geçti

Yıllar geçti ruhta özlem yatıyor
Hasret oku her fırsatta batıyor
Aklıma düştükçe küt küt atıyor
Gözümün önünden gelip de geçti

Dost kalemlerden

'Şu garip halime eller ağladı
Sitemin içimi yaktı, dağladı
Elimi kolumu, hasret bağladı
Bir tutam saç vardı, yolup da geçti...' Mustafa Bay, 'ZEYBEK HOCA'

Yusuf Değirmenci 3

5-dağlar

Gözlerim yüzlerce güzele baktı
Seçtim ben gönlüme tekini dağlar
Sevda fışkırarak,sinemden aktı
Yazdı karşılıksız çekini dağlar

Sönmek bilmez ateş düştü bağrıma
Sevgi buram, buram, kokar burnuma
Habersiz gidişi gitti ağrıma
Sapladı ayrılık, okunu dağlar

Söküp atamadım aşkı sinemden
Canan ilham almış telli senemden
Hiç farkım kalmadı, aşık keremden
Yüklendim sırtıma,yükünü dağlar

Mahkum etti beni bu aşk davası
Eksiktir tam değil gönül dosyası
Bu yarım haliyle, zor savunması
Aradım bulamam ekini dağlar

Yıllar var ayrıyım,gönül gülümden
Kara sevda çeken, anlar dilimden
Bu ayrılık ağır, geldi ölümden
Yaşadım hüsranın, şokunu dağlar

Gözlerim konuşur hiç sesi çıkmaz
Kelebekler konmaz arılar uçmaz
Gönül ağacımda çiçekler açmaz
Dipten kuruttular kökünü dağlar

dost kalemlerden

Kurudu gönlümün sevda çiçeği
Yükseldi kolestorol kan şekeri
Tansiyon ayarsız ileri geri
Bozdu yaşantımın çarkını dağlar..... Hikmet Atiş

yaman iş dediler,alma döşüne,
sonunda yanarsın,gelmez işine,
ömrümü tükettim sevda peşine,
uzağa götürdü yakını dağlar....Musrafa Hoşoğlu

Yusuf Değirmenci 3

5--dağları Delip de Gel

Turnalardan sorma beni
Görür geçer onlar seni
Kilitlemiştin kalbimi
Anahtarı alıp ta gel

Hasretin burnuma tüter
Ayrılık belimi büker
Gayri beklediğim yeter
Sil yaşını gülüp de gel

Umudum senle bahardı
Elbet hayallerim vardı
Bir derkti ruhumu sardı
Dermanını bulup da gel

Kasvet üstüme yorgandır
Bana kalanlar hicrandır
Sensiz hayat bir zindandır
Karanlığı yarıp da gel

Seni bekliyor otağım
Sensiz tütmez ki ocağım
Kapı zilinde kulağım
Beklendiğin bilip de gel

Özlemimi bitiriver
İşte karşılık deyiver
Sevgini elime koyuver
Bu karara varıp da gel

sevgim yürekte sağ ise
Büyüyüp duran çığ ise
Yolun aşılmaz dağ ise
O dağları delip de gel

Yusuf Değirmenci 3

5---dalından Kopmuş Yapraktır Bahtım

Dalından kopmuş yapraktır bahtım
Rüzgarın önünde duramıyor ki
Bitsin hasret kavuşmaktır tek ahtım
Ayrılık çekene yaramıyor ki

Varlığım elimden bir anda kaçtı
Yoksulluk dozeri üstümden geçti
Sanmayın ki dostlar kapımı açtı
Eski dostlar şimdi aramıyor ki

Kader beni sefalete sürüdü
Düşüncemi geçim derdi bürüdü
Varlıklı olanın burnu büyüdü
İnsan yanlarına varamıyor ki

Yıkıldı hayalim harap düşlerim
Çok karışık doğru gitmez işlerim
Üzüntüden dökülüyor saçlarım
Ellerim başımı taramıyor ki

DOST KALEMLERDEN

SONU OLMAYAN YOLDA YORULUR YOLCU
DÜĞÜNSÜZ ORTAMDA ÇALMAZ DAVULCU
KİMİ LİBOŞ OLDU KİMİ ÇAPULCU
ERLİK MEYDANINDA DURAMIYOR Kİ...dost şeref

evda ırmağında gönlüm çağladı
Gözlerim kurudu yürek ağladı
Bir vefasıza umutları bağladı
Dalından kopmuş yapraktır bahtım...M.M.REVANLI

Yusuf Değirmenci 3

5---deme Bana

Beni esir aldı şu gurbet iller
Çok kırdı kalbimi kem sözlü diller
Soldu hasret bahçesinde ki güller
Almam mümkün değil al deme bana

Umut versen yüce dağlar aşardım
Bendi yıkar sel olurdum taşardım
Çaresini bulmak için koşardım
Bulmam mümkün değil bul deme bana

Hasretinle yüreğimi dağlattın
Terk eyledin içimi kan ağlattın
Çözümsüz bir çaresizlik yarattın
Gelmem mümkün değil gel deme bana

Hatam neydi söylemeden ayrıldın
Hiçbir sebep yokken bana darıldın
Kimler ne dedi ki neden kırıldın
Bilmem mümkün değil bil deme bana

Acıma hissim yok kaskatı taşım
Yüzüm aktır benim dimdiktir başım
Pişmanlık duysan da aksa da yaşın
Silmem mümkün değil sil deme bana

Yusuf Değirmenci 3

5---döndü

Döndü
Hasret
Dumansız bir ateş
Sıcaklık ciğerimi yaktı
Acısı ruhumu doldurdu
Gezindi tüm vücudumda
Damarımda kana döndü

Özlemler
Bir sarmaşıktı
Çepeçevre sardı beni
Orada hayallerim vardı
Kimseler yanaşamazdı
Girilmez ormana döndü

Sevgi
Tutunduğum daldır
Beni ayakta tutuyor
Yaşamıma güç katıyor
Dik dur hiç yıkılma diyor
Derdime dermana döndü

Ayrılık
Özdeşleşti kaderimle
Nereye gitsem benimle
Gölgemden farksız takipte
Hafiye insana döndü

Hasret damarımda ki kan
Özlem girip çıkamadığım orman
Sevgi derdime derman
Ayrılık beni takipte olan
Benlik kader harmanında
Ufaldı samana döndü
Haziran 1969

Yusuf Değirmenci 3

5---ellerimle Yanlış Çizdim Kaderi

Ellerimle yanlış çizdim kaderi

Ellerimle yanlış çizdim kaderi
Meğer şeytanmışsın sanmıştım peri
Sen yükledin bana gamı kederi
Senden bana dertten başka ne kaldı

Bembeyaz sayfama çaldın karayı
Viraneye döndü gönül sarayı
Açtın yüreğimde derin yarayı
Senden bana dertten başka ne kaldı

Demiştin mutluyum vuslatı görem
Sen Aslı'sın diye olmuştum kerem
Seni düşünerek olmuşum verem
Senden bana dertten başka ne kaldı

Elveda demeden atladın gittin
Hasreti ikiye katladın gittin
Ayrılık okunu sapladın gittin
Senden bana dertten başka ne kaldı

Sen gideli güneş bile doğmuyor
Sinem alev alev yağmur yağmıyor
Yalnızlık başımdan hiç ayrılmıyor
Senden bana dertten başka ne kaldı

Yusuf Değirmenci 3

5--garip

....

Devlet toprağını elinden almış
Akan derelere hes yapacakmış
Yeşillik kesilip kaldırılacakmış
Bu yüzden sokağa döküldü garip

Köyde yapacak bir işi kalmadı
Tencere kaynamaz aşı kalmadı
Hayalleri bitti düşü kalmadı
El kapılarında büküldü garip

Yaylalarda çoban iken kurt daldı
İki inek vardı hırsılar çaldı
Açlığa mahkum çaresiz kaldı
Dimdik duruyorken yıkıldı garip

Acıyan olmadı onun haline
Uzanmadı hiç kimseler eline
Bir umutla gitti gurbet iline
Çile tarlasına ekildi garip

Gurbet ağır yükü vurdu beline
Hayatın acısı düştü diline
Kapıldı hayatın coşkun seline
Bu azgın sulara kapıldı garip

Sabrede, sabrede korkuyu yendi
Haksızlığı gördü çok öfkelendi
Eyleme katıldı zulme direndi
Tutulup zindana atıldı garip

Hasret yaktı döndü yanan mumlara
Gözleri takıldı kaldı yollara
Gurbetlerde kulluk etti kullara
Mezar taşı oldu dikildi garip

Yusuf Değirmenci 3

5---gel Bekliyorum

Medet umduk yatırlara dilekten
Birleşelim gam alalım felekten
Bütün sorunları ince elekten
Eleye, eleye gel bekliyorum

Birlikte aşılır bütün sorunlar
Asla aç kalmayız doyar karınlar
Hem sana hem bana mutlu yarınlar
Dileye,dileye gel bekliyorum

Silinmesin alnımızdan yazılar
Ayrılık yaralar yürek sızılar
Sesinden anasın tanır kuzular
Meleye. meleye gel bekliyorum

Bıktım yalnızlıktan gurbet ilinde
Yaşayıp dururum kendi halimde
Sevdanın şarkısı olsun dilinde
Söyleye, söyleye gel bekliyorum

Duydum seni uzaklara atmışlar
Hayatına acıları katmışlar
Sana şiir yazım şarkı yapmışlar
Dinleye, dinleye gel bekliyorum

Kurumuş bağrıma gür akan sel ol
Saçımı okşayan sert esen yel ol
Derdimi anlatan sazımda tel ol
İnleye,inleye gel bekliyorum

Yusuf Değirmenci 3

5---gel de İçme Ey Dost Sen Gel de İçme

Yine efkarlıyım canım sıkıldı
Kurduğum hayaller bir bir yıkıldı
Umut fidanlarım tek tek söküldü
------Gel de içme ey dost sen gel de içme
------İçip de körkütük kendinden geçme

Kime el uzatsam çekilir geri
Doğrunun toplumda yok imiş yeri
Sıkar beni dalkavuklar çember
-------Gel de içme ey dost, sen gel de içme
-------İçip de körkütük kendinden geçme

Yüreğime damlar gözlerden yaşlar
Başıma düşüyor atılan taşlar
Hiçbir gün yolunda gitmiyor işler
-------Gel de içme ey dost sen gel de içme
-------İçip de körkütük kendinden geçme

Ayrılık ve hicran dolu yaşamım
Artıyor eksilmez kederim gamım
Ateşle çevrili sanki her yanım
------Gel de içme ey dost sen gel de içme
------İçip de körkütük kendinden geçme

Yusuf Değirmenci 3

5---gelirim Bekle

GELİRİM BEKLE

Sensizliğe dayanacak gücüm yok
Ayrılık kalbime saplanan bir ok
Ben sensiz olamam başka çarem yok
Deryayı bölerek gelirim bekle

Yollarıma kale konsa yıkarım
Engellerim orman olsa yakarım
Aya gitsen füze olur çıkarım
Fezayı silerek gelirim bekle

Nerde olduğundan bir haber alsam
Yaşayamam senden ayrı kalırsam
Yedi kat toprağın altında olsam
Ben volkan olarak gelirim bekle

Sen gidersen ben nerede kalırım
Hasretini çeke, çeke ölürüm
Sen şirin ol ben Ferhat ın olurum
Dağları delerek gelirim bekle

şair yusuf değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

5--gelirim Demiştin Yemin Etmiştin

Gelirim demiştin yemin etmiştin
Gözlerim yollara takıldı kaldı
Sevdanı ok ettin bağrımı deştin
Hasret yüreğime çakıldı kaldı

Yoktur bu sevdanı asla emsali
Görsen üzülürsün bende ki hali
Kimsesiz zavallı yetim misali
Sen gideli boynum büküldü kaldı

Ateşinle yüreğimi dağlarım
Sensizlikte karaları bağlarım
Coşkun ırmak gibi akar çağlarım
Yaşlar yanağıma döküldü kaldı

Bağlanma diyorlar koyup gidene
Dönüşün çok zor mu bir kere dene
Mantığım hükmetmez oldu bedene
Özlemin ruhuma ekildi kaldı

dost kalemlerden

'Umutla bekledim, sözümde durdum
Gördüğüm düşleri hep hayra yordum
Gelenden gidenden tek seni sordum
Hasretin önümde dikildi kaldı...' Mustafa Bay, 'ZEYBEK HOCA'

Yusuf Değirmenci 3

5---gelmedin

----GELMEDİN***

Kumrulara bakar gülümser idin
Sevdamız hep böyle olsun der idin
Giderken bahara diye söz verdin
Ağaçlar hep çiçek aştı gelmedin

Bahara söz verdin yaz geldi geçti
Kader ayrılığı bize mi seçti
Ekinler ağardı tırpanlar biçti
Köylü ekinleri biçti gelmedin

Yaz sıcağı yaktı kara toprağı
Bereket doldurdu bahçeyi bağı
Kar eridi bitti terk etti dağı
Çağladı dereler taştı gelmedin

Seni uğurlarken geçirdim şoku
Sensizken anladım varlığı yoku
Sen gittin gideli hasretin oku
Saplandı bağrımı deşti gelmedin

Kahpe felek seni elimden aldı
Bu sevdalı gönlüm hüsrana daldı
sanki bizim aşkımız bir masaldı
umudum yollara koştu gelmedin

Sevdamı rüzgara savurdum durdum
Dağlara feryadım bağırdım durdum
Sabırla yılları devirdim durdum
Saçlarıma aklar düştü gelmedin

Yusuf Değirmenci 3

5--gelmene Lüzum Kalmadı..

Bu son seslenişim
Son sitemim belki de
Tüm sözcükleri bitirdim
Gönül yollarını beklemekten yoruldu

Gözlerim yıllar yılı boşa ağladı
Duygularım coşan seldi çağladı
Bahtım kızgın çölden farksız
Hasretim bağrımı dağladı

Tüm kelimeleri bitirdi dilim
Sana söyleyecek sözüm olmadı
Gelmene lüzum kalmadı

Ayrılık yaşamayalım diye
çözümler aradım biteviye
Senden ne gayret gördüm
Nede birazcık saygı sevgiye

Bağlanıp kaldı yüreğim
Başka sedalara koşmadım
Kabullenmedi başkasını
Hala boş duruyor dolmadı
Paramparça parçalandı
Doldurulamadı
Gelmene lüzum kalmadı

Yıllar özlemini çekerek ağartı saçımı
Yalnızlık pençesinde çırpındım serçe gibi
Ürkeğim derken tiril tiril titremişin
Davet etse ben gelirim demişsin
Neyi değiştirecek ki gelişin
Hislerim körelmişken
Umudu taşıyan dalarım kırılmışken
Seninle ilgilenemem
Bekletme gel diyemem
Verecek özüm kalmadı
Gelmene lüzum kalmadı

Uğrama sevda bağıma
Hastayım uzanmışım yatağıma
Öncesi olmadı sevdamızın
Sonrası da olmayacak
Geleceğim diyormuşsun
nafile gayretine gerek yok
Yüzüne bakmayacağım
Görecek gözüm kalmadı
Gelmene lüzum kalmadı

Doktor açıkça söyledi
Kalp tekliyormuş
Ecel döşüme oturmuş

Zamanını bekliyormuş
Konduğunda hayatın son noktası
Sevdası bitti diyecekler
Sana öfkelenecekler
Bana üzülür iken
Senide üzecekler
Olmadı be gülüm olmadı
Gelmene lüzum kalmadı.

Yusuf Değirmenci 3

5--geriye Dönüşüm Olmaz

Geriye dönüşüm olmaz sen artık gözleme beni
Sil kalbinden izlerimi unut git özleme beni
Harlayıp yakma ateşi kalbinde közleme beni
Hala aşığım diyerek dostlara sözleme beni

Yeni sevdalara doğru kıracak san dümenini
Anlat benle geçmişini hep öyle tanısın seni
Doğruyu de sarsma sakın sana olan güvenini
Gerçekleri söyle ona sakın ha gizleme beni

Söyleyeceğin son sözüm bahtın yolun açık olsun
Sevda değil yüreğine birazda merhamet dolsun
Hataların gizler iken beni suçlama ne olursun
Hakkında hayırlar olsun anılarım unutulsun

Yusuf Değirmenci 3

5--giderim.1

GİDERİM-1

Sevdamı kimseye bırakmam korkma
Sevgimi peşime takar giderim
Anıları içimde gizlidir yakmam
Son defa arkama bakar giderim

Güneş eritiyor rüzgar yakıyor
Başımda bulutlar şimşek çakıyor
Sensiz çaresizim bu köy sokuyor
Durmam buralarda çeker giderim

Sakın ola kara haber gönderme
Hayalimde olma rüyama girme
Senidir bu yürek al götür verme
Teslim bayrağını diker giderim

Gururu mu korumayı bilirim
Sanma ki dönerde geri gelirim
Ayrılıktan bende nasip alırım
Kadere boynumu büker giderim

Sam yeliyken şimdi boraya döndüm
Yıkıldım harabe saraya döndüm
Deştikçe kanayan yaraya döndüm
Bütün umutları yıkar giderim

Gurbette perişan halde kalsam da
Acı çeksem saçlarımı yolsam da
Yıllarca biçmeye mecbur olsam da
Hasreti bağrıma eker giderim

Yusuf Değirmenci 3

5---gidişin Dünyamı Başıma Yıktı

Açıldı sinemde onulmaz yara
Olmadı vuslatın derdime çare
Bütün al yeşille gözüme kara
------Gidişin dünyamı başıma yıktı
------Hasretin kavurdu özlemin yaktı

Alıştım tutuştum kavruldu özüm
Ağladım inledim olmadı çözüm
Başka hiç kimseyi görmedi gözüm
------Gidişin dünyamı başıma yıktı
------Hasretin kavurdu özlemin yaktı

İşveyle naz ile düşürdün aşka
İçimde hep şüphe dilimde keşke
Ne kaldı geriye hüzünden başka
------ Gidişin dünyamı başıma yıktı
------ Hasretin kavurdu özlemin yaktı

Sılada koyduğun yüreğim hasta
Seven insan nasıl olmaz ki yasta
Damaklar kurudu dillerse susta
------Gidişin dünyamı başıma yıktı
------Hasretin kavurdu özlemin yaktı

Gizlice ağladım elden utandım
Sevdanın çölünde kavruldum yandım
Pişmanlık duyarsın dönersin sandım
------ Gidişin dünyamı başıma yıktı
------Hasretin kavurdu özlemin yaktı

Elini sallayıp gittiğin anda
Ne haz aldım ne şevk kaldı cihanda
Divane sevdalın şimdi hüsranda
-----Gidişin dünyamı başıma yıktı
-----Hasretin kavurdu özlemin yaktı

Yusuf Değirmenci 3

5---gitti

GİTTİ*****

Yıkık harabeye döndüm şu anda
O bana en sadık yâr idi gitti
Kalbime köşk kuran peri sonunda
Bakmadı ardına yürüdü gitti

Uçma diye kırdı kolum kanadım
Ne tükendi neden bitti inadım
Bunu neden yaptı hiç anlamadım
Yerde fistanını sürüdü gitti

Arkasında neler bıraktı bilmez
O yolunu seçti çağırsam gelmez
Anılarsa en ağır yük çekilmez
Beni derde gama bürüdü gitti

Rahatlatmaz beni ettiğim sitem
Görenler soruyor neden bu matem
Aklım ermez buna nasıl bir istem
Bende seven gönül eridi gitti

Uykuya yatarım girer düşüme
Tesir eder yaptığım her işime
Asla düşmek olmaz derler peşine
O benim gönlümde bir idi gitti

Çektiğim acıya dostlar tanıktır
Zihnim çok karışık yürek yanıktır
Artık bana evren boz bulanıktır
Baktıkça gözümde fer idi gitti

Akmaz aşk pınarım oldu kuraklık
Üşüyorum bana güneş yok artık
Mutluluktu sarsığında sıcaklık
Gönlümde paylayan nur idi gitti

Kanat açtı uçtu o yere inmez
Teselli kar etmez bu hasret dinmez
Gönlümde ki ateş bir türlü sönmez
Yangını söndüren kar idi gitti

Şaşkın divaneyim kendi ilimde
Adı düşmez persenk oldu dilimde
Bir türlü sönmedi ateş gönlümde
Yangını harlayan nar idi gitti

Mutluydum mesuttum kendi halimde
Per perişan kaldım gurbet ilinde
Var idi buldozer sanki elinde
Kar gibi sevgimi kürüdü gitti

dost kalemlerden

Gül gibi koklar da dokunmaz idim
Uğruna ben canı sakınmaz idim
Yüklese dünyayı yakınmaz idim
Gönlümde emsalsiz yar idi gitti
Her şeyi yok sayıp yürüdü gitti...C.H.ÖZ,

Yusuf Değirmenci 3

5--gönlümün Kapısını Sana Açmaya Geldim

Özledim özüm, özüm hasret eritti beni
Gönlümün kapısını sana açmaya geldim
Hayalimde yaşattım rüyada gördüm seni
Sevgiye bir kat daha sevgi katmaya geldim

Tutkumu biliyorsun,sevmişim ölesiye
Hiç ihanet etmedim sana olan sevgiye
Sakın ola söyleme sen çok geç kaldın diye
Geçte olsa verdiğim sözü tutmaya geldim

Allah bize bir daha ayrılık göstermesin
Seni senden isterim benle evlenir misin
Çektiğimiz bu hasret artık bitsin sürmesin
Sevgi dolu ve mutlu yuva yapmaya geldim

Yusuf Değirmenci 3

5--gönül Arzuluyor Sana Gelmeyi

Gönül arzuluyor sana gelmeyi
Yasak duvarlarla yolum kesildi
Çok istedim şen ve şakrak olmayı
Damağım kurudu dilim kesildi

Bu sevda yakıyor yaman mı yaman
Ancak sen olursun derdime derman
Ayrılık baltası yazınca ferman
Yaprağım döküldü dalım kesildi

Dökülmüş omzuna sarı saçların
Çıkmıyor aklımdan çatık kaşların
Gözümün önünde aktı yaşların
Damlalar yüreğe zulüm kesildi

Gitmiyor gözümden senin cemalin
Yerleşti aklıma hüzünlü halin
Dediler yabana oluyor gelin
Gayri uzanamam elim kesildi

Sarıldım ağlarım kara bahtıma
Ben hasreti koydum gönül tahtına
Evliliğin geldiğinde aklıma
O sevda rüzgarım yelim kesildi

Hasret duman oldu burnuma tüttü
Bu aşk hikayesi burada bitti
Gönül kafesimi bülbül terk etti
Sevdamın sembolü gülüm kesildi

Yusuf Değirmenci 3

5--gurbete Gidenler Gelecek Sandık

Bir ekmek peşinde düştü yollara
Gurbete gidenler gelecek sandık
Ayrılıklar reva oldu kullara
Bu çileyi herkes bilecek sandık

Sıladan gidişi sayıldı kusur
Yatağı yorganı olmuştu hasır
Önünde engeller aşılmaz bir
Azimle surları delecek sandık

Gurbete gidenin sonu n(e) olacak
Yuvasında yoksulluk son bulacak
Özel bir taksisi bile olacak
Boş olan kesesi dolacak sandık

Hasret ateşiyle kavruldu durdu
Gurbet onu yaprak gibi savurdu
Ayrılığın oku vurdukça vurdu
Maksadı muradı olacak sandık

Gurur ile köye geri dönecek
Aferin denecek çok sevinecek
Kazanarak yoksullu yenecek
Arzu ettiğini alacak sandık

Hasretin ateşi yaksa kavursa
Yılıp yorulmasa her an dik dursa
Hayata direnen sabır olursa
Sonunda huzuru bulacak sandık

Ayrılık sonunda bitecek hasret
Kalkacak böylece ruhundan kasvet
Eski hayatına edecek nisbet
Sonunda huzuru bulacak sandık

Gurbetin yüreği taştan katıdır
Garip gurbet ilde binek atıdır
Çekilen çilenin mükafatıdır
En sonunda mutlu olacak sandık

Bahtına hiç ışık vermedi kandil
Hatırın sormadı gelip bir şen dil
Şefkatli bir elle uzanan mendil
Gözlerdeki yaşı silecek sandık

Hasret çekti kader ona gülmedi
Gelirim diyerek gitti gelmedi
Nerde ne yapıyor kimse bilmedi
Talih ona bir gün gülecek sandık

Yusuf Değirmenci 3

5---gülmedi Gurbette Yüzü Garibin

Bir umut peşinden gurbete gitti
Nice acı sözü yutkundu bitti
Çalıştı durmadan emek sarf etti
Gülmedi gurbette yüzü garibin

Susuz bir gül gibi sarardı soldu
Dertleri anlattı gözleri doldu
Tıkandı kulaklar duyulmaz oldu
Asla dinlenmedi sözü garibin

Felek onu taştan taşa vursa da
Aç yatsa da damağını sorsa da
Namert eller ona sofra kursa da
Doğrudan ayrılmaz özü garibin

Nerde çile varsa orda göründü
O ıstırap kaftanına büründü
Hep ezildi sürüm sürüm süründü
Nasır bağlamıştır dizi garibin

Kader onu çekti gurbet illere
Türkü oldu destan oldu dillere
Vurdukça mızrabı gergin tellere
Çileyi anlatır sazı garibin

Çaresizdi gece gündüz düşündü
Yağmurda ıslandı karda üşüdü
Hayatta her mevsim ona kış idi
Olmadı baharı yazı garibin

Gurbette kalmaya kader zorluyor
Ah çektikçe gözler buğulanıyor
Dert rüzgarı hiç durmadan harlıyor
Küllenmez yürekte közü garbin

Hiç olmadı diyor sefa sürdüğüm
Sanki dert katarı benim gördüğüm
Sılayı andıkça gırtlakta düğüm
Hasret yüreğinde sızı garibin

Buram buram tüter burnuna sila
Biraz para bulsa çıkacak yola
Umut tükenmemiş bitmemiş hala
Yol bekliyor oğlu kızı garibin

Yusuf Değirmenci 3

5--hatırımdan Çıkmıyor

Unut demek kolay unutması zor
Bu soruyu birde sen kendine sor
Gözümün önde durur o dekor
Gülen yüzün hatırımdan çıkmıyor

Benim yüreğimde sönmez yangınlar
Hasreti yükledi gittiğin anlar
Yanağıma süzülürken damlalar
Yaşlı gözün hatırımdan çıkmıyor

Yel esince savrulurdu saçların
Kara göz üstünde yaydı kaşların
Lebler arasında inci dişlerin
Tatlı sözün hatırımdan çıkmıyor

Deli gönlüm her gün hayale daldı
Sevmek ve sevilmek san ki masaldı
Sevgin yüreğimde ebedi kaldı
Derin izin hatırımdan çıkmıyor

Bu sevda yürekte büyüyen tümör
Kaşların yay idi gözlerin kömür
Seni düşünerek tükettim ömür
İşven nazın hatırımdan çıkmıyor

/

Yusuf Değirmenci 3

5--hayatın Yolları Yokuş düz Değil

Ben hep aş peşinde,iş peşindeyim
Geldim gidiyorum kırk yaşımdayım
Gurbetin düzünde tek başıma yım
Hayatın yolları yokuş düz değil

Hasret ateşinde yanar olmuşum
Gece,gündüz ağlar pınar olmuşum
Feleğin çarkında döner olmuşum
Zehir katılır aşıma, tuz değil

Gurbet ilde yaşaması zor iken
Şehirler var iken köyler var iken
Dünyayı gezecek raylar var iken
Yollarımı çığ kapatmış yaz değil

Sabreyledim,sabır taştı gidiyor
Gayri aklım,fikrim şaştı gidiyor
Dertlerim dağları aştı gidiyor
Uğradığım ihanetler az değil

Ayrılık yürekte saplı ok oldu
Diri umutlarım soldu yok oldu
Feryat figan ağladığım çok oldu
İnleyen yüreğim telli saz değil

Köyde kaldı evim eşim evladım
Hep kusur sayıldı attığım adım
Kimseye derdimi anlatamadım
Sanki dilimden dökülen söz değil

Hayta sarılmış idim bir anlık
Gurbette garibin bahtı karanlık
Yaşıyor sanmıştım ölmüş insanlık
Hep ben diyenleri gördüm biz değil

Yusuf Değirmenci 3

5--haydi artık gel bekletme

Gözümün önünden geçiyor gençliğim
Gitmiyor,usumdan o eski mutluluğum
Bir bahardı her günümüz her anımız
Çiçek,çiçek,renk renk

Seninle bir mutluluk serüvenindeydik
Neşeliydik katmer katmerdi mutluluk
Şendik şakraktık
Dünyayı toz pembe görüyorduk gülerek
Coşkumuz gurup guruptu
,Heyecan hevenk, hevenk

Takvimler çevrilmiyordu sanki
Sanki zaman durmuştu
Kahkahalar arşı delmiş bulutlarla olmuştu
Günler dakikalar gibi geçmişti
Gülerek,eğlenerek

Bu ayrılık deprem etkisi yaptı hayatıma
Kopardı hayata olan bağlılığımı bir anda
Çaresizlik deryasında kaptansız sandal gibiyim
Saatler yıllar kadar uzun geliyor inan
Bir yalnızlık cenderesindeyim
Arşa kahkahalar yükselmiyor artık
İmdat istemli feryadım yükseliyor
Gök yüzünü delerek
Bu azaptan kurtar beni
Kurtar beni geri dönüp gelerek

Ne sevenim kaldı nede nefret edendim
Dayanmıyor yalnızlığa bu yüreğim
Dayanmıyor bu bedenim
Yaşamak neyime gerek

Çiçekler renk vermiyor artık baharlarıma
Sevgiyi hissetmiyorum dolmuyor damarlarıma
Haydi gel bekletme gayrı artık son bulsun ayrılık
Çaresizlik minderinde yenmesin beni yalnızlık
Bekletme gel beklemeye tahammülüm kalmadı
Seven gönül bir tülü muradını bulmadı
Haydi bekletme gel,artık
Çal kapımın zilini
Gelemezsen azraile vereceğim elimi

Yusuf Değirmenci 3

5---her Gün Biraz Daha İşler Karıştı

Ona değil suç bulurum kendime
Sevinmiştim düştüm diye dengime
Söksem kan çıkacak, sökmez isem can
Yine canan ok sapladı kalbime.

Sorunlarım yığın,yığın yığıldı
Sevenlerim birer,birer dağıldı
Umutlarım elde mutluluk arar
Kederlerim günden güne çoğaldı.

Arayış içinde geçiyor ömrüm
Alev, alev yanıyorum kömürüm
Var mı benden daha mutsuz birisi
Hayatım boyunca hep sürünürüm.

Hiç kimseye yaranamam işimle
Hep oynandı ekmeğimle aşımla
Belki bu gidişle sonumuz hüsran
Biz hem fikir olamadık eşimle.

Gönlümden sevgiler dışarı taştı
Felek ise benim ile uğraştı
Kurtarmak istedim doğmadı imkan
Her gün biraz daha işler karıştı

Yusuf Değirmenci 3

5--imdadına Uzanacak Elim Yok

Konuşalım diye kaç kez oturduk
Her ne istediysen bulup getirdik
Söylenecek tüm sözleri bitirdik
Artık sana söz diyecek dilim yok

Bir zamanlar sana bağlı yar idim
Hayalinde ve düşünde var idim
Düşürdüğün gurbet ilde eridim
Dönüş için mecalim yok halim yok

Seven gönlüm neler çekti elinden
İhanetin büktü beni belimden
Silip attım demiştin ya gönlümden
O gönlüne dikilecek gülüm yok

Çevirmişim deryalara dümeni
Dost oldu denizler düşünmem seni
Bana ettiklerin bitirdi beni
Sana doğru estirecek yelim yok

Kaderini kendin çizdin kendin seç
Nokta koydum bitti bur da bu süreç
Pişmanım desende geç kaldın çok geç
Benim bir günahım bir vebalim yok

Terk ederek beni sen soktun dara
Yol aldın düştüğün karanlıklara
Git başka yerlerde teselli ara
İmdadına uzanacak elim yok

Yusuf Değirmenci 3

5--imkansız

Canımdan değerli görür.kıymet veririm sevgiye
Sevgimin nişanesidir, bu en değerli hediye
Ben kalbimi sana verdim, ebediyen sakla diye
Sakın geriye gönderme,senindir almam imkansız

Yere vurma yüreğimi param parça dağılmasın
Sensizlik yükü çok ağır gün geçtikçe çoğalmasın
Tez gel sevdiğini söyle,içimde boşluk kalmasın
sen gideli matemdeyim,neşeyle gülmem imkansız

Zehirler versen içerim,sensiz su bile içemem
Seninle doludur kalbim, başkasına yer açamam
Sen bana kanattın koldun,sen olmadan ben uçamam
Sensiz harabe gibiyim,kendime gelmem imkansız

Atıl çöp yığını gibi, yığılmaktır sensizliğim
Bir ıstırap kuyusunda boğulmaktır sensizliğim
Kırılmış sırça kalp gibi, dağılmaktır sensizliğim
Sensiz yaşarken dünyada, huzuru bulmam imkansız

Vurdu ayrılığın oku,hükmetti senelerime
Bu ayrılık yıllandıkça,yerleştin hücrelerime
Emanetini ver diye azrail gelse de yine
Sen olmadan azraile canımı vermem imkansız

Yusuf Değirmenci 3

5---keşke Seni Görmeseydi Gözlerim

Keşke seni görmeseydi gözlerim
Yer vermeseydim yüreğimde sana
Ne azaplar çektiriyorsun bana
Feryadımdan dağlar yankılanıyor
Gök yüzü bulutlara bürünüyor
Şimşekler çakıyor başıma
Çivi çakar gibi
Kuşların kanatlarında çırpınışlarım
Sağır kulaklar duyar oldu feryatlarımı
Senin umurunda değil

Keşke yanmasaydım aşkının ateşinde
Küle ve dumana dönmeseydim sevdanın ocağında
Erimeseydi yüreğimde ki buzullar
Denizler buram buram buharlaşmasaydı
Toprak baharlarda buğulaşmasaydı sevdalara
Hasretken suya toprak güneşse sarılmasaydı
Kayalar parçalanmasaydı göz yaşlarımın akışından
Senin yüreğin kadar dayanıklı değillermiş kayalar
Sevginin olduğu her yürek bunu anlar
Sen umursamıyorsun

Keşke açmasaydım gönül kapımı
Ben sevdikçe
Baharlarda yeniden diriliyor tabiat
Yeşillere bürünüyor dağlar ovalar
kelebekler kanat açıyor mutluluklar
Arılar bal özü topluyor çiçeklerden
Sevgi taşıyorlarken kovanlarına
Ben yaprakları dökülmüş koca çınar gibiyim
Düş kırıklığıma
Sen aldırmıyorsun

Keşke sana açmasaydım gönül kapımı
Keşke uymasaydım duygularıma
Keşke savunsaydım gönlümü
Gök yüzü benim yerime ağlıyor
Çağlayanlar feryadımın simgesi
Irmaklardaki boz bulanık sulardayım ben
Denizler dalga,dalga vuruyor kıyıya
Yıkıyor kıyılarını hırçın, hırçın
Martılar çığlık,çığlık ortaktı feryadıma
Sen acımıyorsun
Keşke müsaade etmeseydim gönlümü fethetmene
Ne yapsam ne etsem
Sen içimden çıkmıyorsun

/

Yusuf Değirmenci 3

5---köyü Özledim

Hep aklıma doğduğum köy geliyor
Özledim dostlarım köyü özledim
Düşündükçe aklım bir hoş oluyor
.....Kır atın yanında tayı özledim
.....Bu özlemi yüreğimde gizledim

Hasretin ateşi yürek dalıyor
Özlemlerim beni benden alıyor
Aklıma düştükçe göz sulanıyor
Amca hala teyze dayı özledim
Bu özlemi yüreğimde gizledim

Çobanlar koyuna çanlar takardı
Yaz gelince yaylalara çıkardı
İçtikleri su kaynaktan akardı
İşte ben o berrak suyu özledim

Kimse kimsenin malını çalmazdı
Köyde asla kavga dövüş olmazdı
Haset nedir kini onlar bilmezdi
.....Köydeki bu güzel huyu özledim
.....Bu özlemi yüreğimde gizledim

Paylaşın yerine, haklaşın derler
Yokla dense ziyaret giderler
İşte nasırlaşmış çalışkan eller
.....Elleri nasırlı beyi özledim
.....Bu özlemi yüreğimde gizledim

Ceket aba idi, kumaşı şaldı
Hatıranın adı hediye kaldı
Özlemler ruhuma daldıkça daldı
.....Kulağa hoş o şiveyi özledim
.....Bu özlemi yüreğimde gizledim

Köy düşer aklıma ikide birde
Eriyip yok olduk koca şehirde
Şu gurbet illerde gark olduk derde
.....Köyüm de olan her şeyi özledim
.....Bu özlemi yüreğimde gizledim

Yusuf Değirmenci 3

5--kusurlu Değil

Aldığım kararlarla kaderimi ben çizdim
Hiç kimseyi suçlamam eller kusurlu değil

Bir dilim ekmek için gurbet illeri gezdim
Yâd illere uzanan yollar kusurlu değil

Beyinde şekillenir ağızdan çıkar kem söz
Dudakları suçlamam diller kusurlu değil

Sıladan ayrılarak geçim derdine düştüm
Bana kucağın açan iller kusurlu değil

Koklamayı severim hoş kokları saçar
Koparsam dikeni var güller kusurlu değil

Çevresel etkilerle ben zamanla değiştim
Şu içine düştüğüm haller kusurlu değil

Yusuf Değirmenci 3

5--mutluluğu Şimdi hayallerinde Ara

Asılsız söylentilere inanıp benden kaçtın
Beklide hayatımda bir hataydın bir suçtun
Gerçekleşmez arzuların peşinden koştun
.....Ayrılık neşterini sen vurdun umutlara
..... Mutluluğu sen şimdi hayallerinde ara

Bende her insan gibi isterdim sevilmemi
Hep beni suçlayıp ta savunmuş sun kendini
Oysaki mutlu mesut görmek isterdim seni
.....Kuru yaprak misali kapıldın rüzgarlara
.....Mutluluğu şimdi hayallerinde ara

Sen yarattın bu hüznü,sen sardın bu efkarı
Bahtıma güz getirdin,çaldın benden baharı
Sen kararttın sen kurutun yeşeren umutları
.....Sen öldürdün sevgiyi sen gönderdin mezara
.....Mutluluğu sen şimdi hayallerinde ara

Hiç özlem duymaz mısın terk ettiğin diyara
Hatırlar mısın beni sorar mısın dostlara
Dalgın,dalgın baktığın olur mu ki yollara
.....Başın göğe mi değdi erdin mi bulutlara
.....Mutluluğu şimdi hayallerinde ara

Sakın bana acıma, kendin acı kendine
Ben bilmem ağlamayı üzülürüm sevgime
Bekleme yıkılma mı ayaktayım bak yine
.....Teselli kaynağın sa sarıl hıçkırıklara
.....Mutluluğu sen şimdi hayallerinde ara

Yusuf Değirmenci 2

dost kalemlerden

İNDE ARA sayaf 27 sıra 797

Sevdamı aynalara atıp kaçtın
Sevgimi sensizliğin yosuna kattın
Hasretini balık çırpınışına bıraktın
Mutluluğu şimdi hayallerinde ara...mahmut çiçekdağı

Yusuf Değirmenci 3

5--mümkün Değil ki

Ayrılık acısıyla, yaşayacağım yine
Ne yapılsa ihanet edemem yar sevgine
İşlemişim nakış, nakış, cemalini zihnime
Hayalini zihnimden, silmem mümkün değil ki

Demiş dönmem imkânsız başka birini sevsin
başına çöken sisten, sıyrılmayı öğrensin
Benim bir yüreğim var, onun sahibi sensin
Yüreği iki aşka, bölmem mümkün değil ki

Ben yüce bir dağ gibiyim, başta sevda bulutu
Benim ile mezara gidecektir bu tutku
Deme çok zaman geçti belki başka el tuttu
Bir başkasıyla mutlu, olmam mümkün değil ki

Gönül kapım kapalı. Geldin Kilidi i açtın
Sevgin ile yerleştin, sonra sel oldun taştın
Sebebi söylemedin, sırlarla uzaklaştın
Başkasını gönlüme alamam mümkün değil ki

Gözüm nereye diksem her an sen karşımdasın
Tertemiz duygularla anılıp yaşayansın
Beynimin içinde sen. Bir örümcek ağısın
Sensiz olan hayale, dalmam mümkün değil ki

Aşka bedel olarak, bu dünyayı alırım
Sen kaçsan ben kovalar, hizana da gelirim
Hiç bitmedi umudum, bittiği an ölürüm
Bu hayatta sen yoksan kalmam mümkün değil ki

Elveda sız giderken, benliğimi götürdün
Ne telefon ne mektup, adresimi yitirdin
Sen bir oyun oynadın, beni tükendim bitirdin
Garazın ve kastını, bilmem mümkün değil ki

Yusuf Değirmenci 3

5---ne Deyim

Ne deyim

Beni terk edene tenezzül etmem
Bırakıp gidenin peşinden gitmem
Hırslansam kırılsam asla kin gütmem
Yolun bahtın açık olsun ne deyim

Elbet terk edilmek gider ağrıma
Ayrılık okunu saplar sağrıma
Hiç yakınmam taş basarım bağrıma
Yolun bahtın açık olsun ne deyim

Dirençliyim merak etme yıkılmam
Kim ne derse desin kızmam takılmam
Söylenecek kem sözlerden sıkılmam
Yolun bahtın açık olsun ne deyim

Yusuf Değirmenci 3

5---o Yarin Vurduğu Darbe

Bir zarif saraydı gönül,
Çatısı sevgi ile örtmüştüm
ihtiras rüzgarı söktü savurdu çatıyı
ayrılıklar dağlar gibi gerilince araya
hüzün bulutları çöktü üstüne
sonra hasret yağmurları yağdı
Özlem seli yıktı duvarlarını
Öfke buldozeri söktü temeli
Gömdüm bu temele emeli
Umutlarım sarardı soldu
Bir Çare bulamadım
Bir tedbir alamadım
Aciz kaldım
Gönlümü ne sor nede gör ardık
O yıkık dökük bir harabe

Şimdi ömrüm meyhanelerde geçmekte
Kadehlerdeki bir yudum içkidir tesellim,
bundan sonra sevmeye,paydos
Sevilmeye,aşka tövbe
Bir sevdim sevdiğim benden kaçtı
kalbimde derin yaralar açtı
Aşkın ateşinde yaktı
yapacağım tek şey vardı
İçip içip ağlamatı
Gözyaşım içime aktı
Yüreğimde ve ruhumda
Silinmez izler bıraktı
O yarin vurduğu darbe

Yusuf Değirmenci 3

5---ocağıma İncir Ağacı Diktin

OCAĞIMA İNCİR AĞACI DİKTİN****

Ocağıma incir ağacı diktin
Otağımda şimdi baykuşlar öter
Yuvamı gönlümü virane ettin
Eller mesut mutlu bacası tüter

Olmuşum ot bitmez bir çorak toprak
Umut daldan kopan bir kuru yaprak
Ayrılık bağrıma saplanmış mızrak
Hasret kül eyledi beterim beter

Tükettim ömrümü yaban illerde
Yaşam sürdüm acınacak hallerde
Dram oldum yazan çizen ellerde
Gayrı dayanamam çektiğim yeter

Yusuf Değirmenci 3

5---özledim Hasretim Göresim Geldi

Seni görür görmez sanki çarpıldım
Koşarak yanına varasım geldi
Ne olur çok görme seven insandım
Yaklaşıp adını sorasım geldi

Kulağımsa çınlıyorsun ses gibi
Ruhuma işledin bir nefes gibi
Sen sardın gönlümü bir kafes gibi
İçinde bir ömür durasım geldi

Sevdan etti beni aşkın şaşkını
Set çeksem durmuyor gönül taşkını
Sana nasıl anlatayım aşkımı
Uğruna canımı veresim geldi

Sevdiğimi anlamanı bekledim
Günüme gün yılıma yıl ekledim
Kalbime beynime seni yükledim
Kapında kendimi vurasım geldi

Duymak için senden tatlı sözünü
Görmek için senin melek yüzünü
Bu tutkuyla adım, adım izini
Bir ömür boyunca süresim geldi

Bir hoş oldum gözlerine bakarken
İçim buruktu alanda beklerken
Sana iyi yolculuklar dilerken
Elimi bilekten kırasım geldi

Dediler sevmedi,seni sevemez
Bak uçtu gidiyor bir daha gelmez
Ben pes ettim lakin gönül dinlemez
Kendimi çarmıha geresim geldi

Gittiğin yerlerde gönlünce gezdin
Ne telefon ettin ne mektup yazdın
Yeter sensizlikten usandım bezdim
Yolumu dağlara, vurasım geldi

Tükendim ve bittim umut etmekten
Gel artık yoruldum yol beklemekten
İnan ki bu çağrı sana yürekten
Özledim, hasretim göresim geldi

Yusuf Değirmenci 3

5--paslandı kalbimin kapı kiliti

Paslandı kalbimin kapı kilidi
Anahtarı senle gittin açamam
Gönlümdeki boşluk senin yerindi
Sensiz kanatlarım kırık uçamam

Ne baharım oldu ne yazım oldu
Ne bahtım açıldı ne yüzüm güldü
Ne hatırım soran bir dost bulundu
Duygularım dert deryası kaçamam

Sen yanımda yoksun bu il dar bana
Özlem hasret doldum çile var bana
Ey sevgili bir umut ver sor bana
Duyguları sere serpe saçamam

Yusuf Değirmenci 3

5--sanma ki

Sanma ki pesinden koşar gelirim
Sanma ki yaşamam sensiz ölürüm
Elbet bende bir sevenim bulurum
Sensiz hayatımdan bezerim sanma

Sanma ki doğrudur verdiğin karar
Sanma ki verirsin sen bana zarar
Sevda deryasında tehlikeler var
Bu deryada mutlu yüzerim sanma

Sanma ki terk edip beni tükettin
Sanma ki bu aşkı bitirip gittin
Aslına bakarsan kendine ettin
Ağlatır huzuru bozarım sanma

Sanma ki ateşin bir ömür yanar
Sanma ki gören göz yazıksın bakar
Sanma ki inadın bu teni yakar
Onu bu sevdayla ezerim sanma

Sanma ki yakacak bu ateş beni
Sanma ki hiç unutamam ben seni
Hislerimi ifşa edersem hani
Deli divanece gezerim sanma

Sanma ki eğilip bükületeğim
Sanma ki dağılıp dökületeğim
Sanma ki dağılıp dökületeğim
Onu ömür boyu üzerim sanma

Dost Kalemlerden

Elbet benim de planım olur
Musibet olurda yerini bulur
Belki bir tuzaktır hayat savrulur
Anlarım bilirim sezerim sanma

Sanma ki bir teksin yalan dünyada
Sanma ki göktesin güneşte ayda
Geçince zamanın gençlik ne fayda
Beni bir kalemde çizerim sanma

Zannetme takmışım kafama bunu
Eleği kaldırdım eledim unu
Sevmek birini aşk ise konu
Çekip de gidersen kızarım sanma

******** Bedri Tahir Adaklı

Yusuf Değirmenci 3

5--satranç

Bu sevdayı sen satranç'a döndürdün
Her hamlede mat eyledin şah'ımı
Yuvam yıktın ocağımı söndürdün
Nasıl çekeceksin bilmem ah'ımı

Söz vermiştin hiç sözünde durmadın
Bir kez gelip hal ve hatır sormadın
Biraz düşünmedin kafa yormadın
Sevdan yalan mıydı yoksa sahi'mi

Bilemezdim geçenleri gönlünden
Şu yakamı alamadım elinden
Bal yerine zehir aktı dilinden
Yardıma çağırdım ben Allah'ımı

Yusuf Değirmenci 3

5--savunma Kendini Buna Hakkın Yok

Savunma kendini buna hakkın yok
Ayrılık bağrıma sapladığın ok
Çekip gidişinden haberimde yok
Bilinmez illere düşüren sendin

Çağırdım Gelmedin kovdum gitmedin
Kalbime yerleştin terkte etmedin
Söyler misin benle ne idi derdin
Susmayan dillere düşüren sensin

Şayet seviyorsan kanıtla dedin
Sevgimi ispata mecbur eyledin
Adres bırakmadın şehir demedin
Gurbete yollara düşüren sensin

Çok yoruldum hiç takatım kalmadı
Mecnun gibi yolun çöle uğradı
Susuzluktan dudaklarım çatladı
Yakıcı çöllere düşüren sensin

Senin için ben yuvamdan ayrıldım
Varlığımı bu uğruna harcadım
Tenha köşelerde gizli ağladım
Çaresiz hallere düşüren sensin

Yusuf Değirmenci 3

5---sen Bana Ne Verdi Kederden Başka

Demişsin ki hakkım geçti haramdır
Ne verdin acıdan kederden başka
Benimse yaptığım hep ahu zardır
Ne verdin gülmeyen kaderden başka

Çağlayan ırmaktı gönül kurudu
Pişmanlık başımı taşlara vurdu
Ateşlerde yandım rüzgâr savurdu
Ne verdin kahreden hederden başka

Sen gittin gideli dünya dar oldu
Neşenin yerinde hüsran var oldu
Seni hatırlamak anmak ar oldu
Ne verdin ömrüme kederden başka

Yusuf Değirmenci 3

5---sen Gelmedin

Dağlarda karlar eridi
Derelere sel yürüdü
Dalları çiçek bürüdü
…….Bahar geldi sen gelmedin
…….Nerdesin haber vermedin

Ben de bir endişe başlar
Yanağa süzüldü yaşlar
Yuva yaptı göçmen kuşlar
…….Onlar geldi sen gelmedin
…….Nerdesin haber vermedin

Aylar geçti yıllar geçti
Köyler yaylalara göçtü
Çiftçi tarlasını biçti
……..Harman geldi sen gelmedin
…….Nerdesin haber vermedin

Yaşlı baban oldu hasta
Annen baş ucunda yasta
Doktor tedavide usta
…….Dermam geldi sen gelmedin
…….Nerdesin haber vermedin

Seven mutlu kalsın diye
Sevdiğini bulsun diye
Düğünleri olsun diye
……..Ferman geldi sen gelmedin
…….Nerdesin haber vermedin

Yusuf Değirmenci 3

5--sen Gelmeyince

Sadece sensin yar derdime deva
Mahşere kalmasın bitsin bu dava
Yaylaya kar yadı çok soğuk hava
Göçerler,göçmüyor sen gelmeyince

Hasretinle ciğer yandı çürüdü
Bu ayrılık derde gama bürüdü
Göçmen kuşun yavruları büyüdü
Turnalar uçmuyor, sen gelmeyince

Açıklansın gizli kalmasın sırlar
Nedir aramıza gerilen surlar
Bahar geldi amma renksizdir kırlar
Çiçekler açmıyor, sen gelmeyince

Gözlerim yollara dalıp kalıyor
Seni bekliyorum herkes biliyor
Çobanlar durmadan, kaval çalıyor
Sürü su içmiyor, sen gelmeyince

Çekilmiyor ayrılığın acısı
Bitip tükenmiyor yürek sancısı
Şu gönül bahçemde sevda goncası
Bir türlü açmıyor sen gelmeyince

Yusuf Değirmenci 3

5--sen Gideli

Sen gideli
Sen gideli ben baharı görmedim
Sensiz hayat dondurucu kış bana
Yüreğimde hasretini taşırım
Demedin ki üşüyorsan koş bana

Gözyaşlarım dere oldu çağladı
Karlı dağlar yollarımı bağladı
Söylenen kem sözler yürek dağladı
Her söylenen laf atılan taş bana

Namert dilde küçümsenen söz oldum
Kaderin tezgâhı dokur bez oldum
Yol bekleyen iki çıplak göz oldum
Olamadın koruyucu kaş bana

Enkazına gözyaşımı akıttım
Bir hayaldi umut onu da yıktım
Sevgi minderinde güreşe çıktım
Her seferde nasip oldu tuş bana

Hayallerim suya düştü sel aldı
San ki bu aşk bir asılsız masaldı
Rüyalarım bile yarıda kaldı
Serap oldu gerçekleşmez düş bana

dost kalemlerden

Her şiiri okumaya razıyım
Emrin olsun meleyecek kuzuyum
Dost yanında başım önde eziğim
Dolu dolu yazsan gene hoş bana.

********** Bedri Tahir Adaklı

Yusuf Değirmenci 3

5--sen olmayınca

Unutmak elde değil
Seninle geçen günleri
Şarkılar bile sustu
Uzun zamandan beri
Lal oldu konuşan diller
Yar sen gittin gideli

Bu ayrılık
Etimi kemiğimden
Kanımı yüreğimden
Umutarımı beynimden
Ve
Seni benden ayırdı

Sen gittin gideli gülüm
Hazan esti baharımda
Doktorlarda çaresi yok
Çıkmıyor kalbimden ayrılık denen ok
Çıkmıyor çıkmayacak
Sen olmayınca.

Akışı durdu damarımda kanımın
Kaynağı sensin hicranımın
Kavuşmak mahşere kalsasa
Hiç kimse döndüremez beni
Seni bulma tukusundan
Kokmuyorum o ebedi uykudan
Bir anlamı kalmadı dünyada yaşamanın
Sen olmayınca

Lanetler okurum kara bahtıma
keşke oturmasaydın gönül tahtıma
Çekilyorum bir ıssız köşeye
Dost diye sarılarak elimdeki şişeye
Köşe bucak kaçarım insanlardan
Gidiyorum saklanarak nefret dolu gözlerden
Sokaklarda kalka, düşe
Bakışlarda per perişan bir endişe
Görmezden geliyorlar
Aldırmadan yürüyorlar
Duyar gibi oluyorum mırıltılarını
Bir gün bir köşede sızıp kalacak diyorlar
Sana olan tutkumdan bihaberler
Çektiğim acının sebebini bilmiyorlar
Sorsalarda söylemeyeceğim
Ölüme direneceğim
O toprağa girmeyeceğim
Seni bulmayınca
Sen olmayınca.

Yusuf Değirmenci 3

5---senden Bana fayda Yok

Anlaşıldı senden bana fayda yok
Haydi bütün köprüleri yık da git
Karşılıklı mektubumuz pekte çok
Hepi sini ateşlerde yak da git

Sen gidince hep sevgisiz kalayım
Yazdığım şiirle teselliyi bulayım
Cevabını gözlerinden alayım
Kaldır başın gözüme bak da git

Başka sevdalara kırma dümeni
Ayrılık acısı öldürmez beni
Zehirli ok ile beklerim seni
bu oku sen yüreğime çak ta git

Olma sakın başkasının kadını
Yıllar geçse hiç unutma adımı
Bari boş tut gönlündeki odamı
Sözünde dur hediyemi tak da git

Yusuf Değirmenci 3

5--seni Bulmak Zor Gülüm

Adresin yok telefonda etmedin
Postaneden bir tek mektup atmadın
Seni bulmam için katkı yapmadın
Seni bulmak kolay değil zor gülüm

Yıllarca aradım haberin yok mu
Seven bir gönül'e bu sevgi çok mu
Söyle benim sevgim sana bir yük mü
Seni silmek kolay değil zor gülüm

Küslüğüm kadere değildir sana
Reva gördü felek hasreti bana
Hep seni aradım yakıla yana
Senle olmak kolay değil zor gülüm

Saçlarım ağardı gönül duruldu
Sırça kalbim paramparça kırıldı
Araya araya dizler yoruldu
Sana gelmek kolay değil zor gülüm

Reva gördün ayrılığı zulümü
Yaktın ateşlerde koydun külümü
Hastalandım bekliyorum ölümü
Nefes almak kolay değil zor gülüm

Yusuf Değirmenci 3

5--seni Tanıdıkça

Seni tanımadan önce
Gözlerim vardı bakardım, göremezdim
Kulaklarım vardı duyardım, anlamazdım
Dilim vardı konuşurdum, anlam katamazdım
Dokunurdum amma hissetmezdim
Burnum vardı nefes alırdım, koku almazdım
Beynim vardı düşünürdüm,
Düşünürdüm de düşüncelerimi çözümleyemezdim
Sevmek nasıl bir duygudur bilmezdim
Sevilmek nasıl bir hazdır hissetmezdim

Seni tanımadan önce
Fırtınalar kopardı hayallerim de
Ağaçları sökerdi kökünden
Çatılar uçardı başıma
Yağmurlar dinmek bilmezdi
Seller oluşurdu caddelerde
Alır sürüklerdi önün kattıklarını
Ben bir girdapta çırpınışlardaydım

Seni tanımadan önce
Rüyalarım boş
Hayallerim bomboştu
Bir kara delik çekiyordu benliğimi

Ben seni tanıdıktan sonra
Kalktı başımın üstünden siz perdesi
Ufkum aydınlanmaya başladı
Sevilmenin hazzını tattım
Sevmenin yüceliğine inandım
Sadece seni değil
Kukusunu aldığım içekleri sevdiğimi
Bedenimi ıslatan yağmurları kucakladığımı
Bulutları selamladığımı
Çakan şimşeklerin ardından
Rengârenk gök kuşağını gördüğümü
Ve
Hayran olduğumu anladım

Seninle oldukça algı yeteneğim gelişti
Dünyanın güzelliklerini keşfettim
Deryalarda balıkların dans ettiğini
Irmakların dağları aşarak deryalara koştuğu fark ettim
Güneşin dünyayı ısıttığını
Ay ışığının geceye göz kırptığını
Ormanlarda ağaçların kardeşçe birlikte yaşadığını
Yaban hayvanların barındırdığını fark ettim

Seni tanıdıkça kendimi de tanımaya başladım
Güneş ısıttı bendeni mi sevindim
Muson rüzgârları saçlarımı savurdu sevindim
Yağmurlar tüm benlimi ıslattı sevindim

Seni tanıdıkça
Dünyanın güzelliğini
Şafaklarda güneşin doğuşunu
Ve karanlığı yendiğini
Akşamları gün batımlarında
Ufuk çizgisindeki kızıllığın güzelliğini
Senin gözlerinde seyrettim
Ellerinden sıcaklığın içime aktı
Sen bana sevginin yüceliğini gösterdin
Sen bana kalbe girmeyi kalp kırmamayı öğrettin
Artık bu kalp sen olmasan çarpmayacaktı
Seninle ve senin sevginle
Sadece nefes aldığımı değil
Dünyanın tüm güzellikleriyle yaşadığımı anladım

Yusuf Değirmenci 3

5--serin Esen Yeldi Bora'ya Döndü

O,sevda dağımın zirvelerinde
Serin esen yeldi boraya döndü
Yaşarken gönlümün derinliğinde
Sonunda kanayan yaraya döndü

Coşkun seller gibi kıyısın yıktı
Kendi ateşinde,kendini yaktı
Ayrılık okunu kalbime çaktı
Cevabı olmayan soruya döndü

Kendi kesti güvendiği dalları
Uzak etti yakın olan yolları
Çağırdı başına türlü halleri
Kurda kuşa yem darıya döndü

Genç hatayı,yaşlanınca anladı
Görünüşte güldü içten ağladı
Her çiçeğe kondu yuva kurmadı
Kovana dönmeyen arıya döndü

Açılır diyerek dostun kapısı
Burası umudun en son noktası
Açlığına açık bu dost sofrası
Pişmanım diyerek geriye döndü

Yusuf Değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

5---sevda Mahkumu

Aşkın zindanında mahkum edildim
Hasret hücresin de çilem doluyor
Kalmadı sevinçler bittim tükendim
Elemler yürekte yangın oluyor

Kaderi keder le vuruşturamam
Ben her musibeti savuşturamam
Dağları dağlara kavuşturamam
Sevene ayrılık ağır geliyor

Gurbet ilde tadım var ile yok'u
Hala yaşıyorum sensizlik şok'u
Zehirli hançermiş ayrılık oku
Her saniye şu sinemi deliyor

Zalim avcı oldun pusuya yattın
Aşkın mayasını ruhuma kattın
Kalbimi yerinden söktün fırlattın
Bu sevda bir başka herkes biliyor

Yusuf Değirmenci 3

5---sevgilim Sen Benden Ayrı Kalalı

Sevgilim sen benden ayrı kalalı
Kaç ay kaç yıl geçti sayamıyorum
Sevda şerbetiyle sarhoş olalı
Yalpalayıp durdum ayamıyorum

Çölde mecnun ettin yaktın sen beni
Canımdan çok seviyorum ben seni
Aklım fikrim giyinmişken sevgini
Zihnimi sevdandan soyamıyorum

Yar sen unutulmaz olan sevdasın
Bırak ta hayalin aklımda kalsın
Her nereye baksam sen karşımdasın
Resmine bakmaya doyamıyorum

Seni sevmek oldu benim tek işim
Senden vazgeçemem bir kez sevmişim
Gönlümün içine yerleştirmişim
Seni başka yere koyamıyorum

Bizleri ayırdı o nankör gurur
Ayrılık insana darbeler vurur
Sesin kulağımda çınlayıp durur
Başka hiçbir sesi duyamıyorum

Sevgine muhtacım sevgine acım
Başladı dinmiyor yürekte sancım
Hatıralar oldu yaşam amacım
Onları yırtmaya kıyamıyorum

Beslerim içimde tükenmez umut
Neredeysen çık gel sen elimden tut
Bilen dostlar bana diyorlar unut
Onların sözüne uyamıyorum

Yusuf Değirmenci 3

5--sildin Gönlünden Beni

Oysa canı gönülden, ben seni sevmiş iken
Nefretin silgisiyle, sildin gönlünden beni
Bu sevdanın güneşi, tenime değmiş iken
Bana uygun görmedin esirgedin gölgeni

Her kime sorsam seni söz ile saldırdılar
Aradaki sevgiyi hep böyle kaldırdılar
Bana başka dediler senide kandırdılar
İnandın yalanlara vefasız bildin beni

Haber vermeden gittin aşk defterini dürdün
Sen hasretin ipinden başıma çorap ördün
Bir elveda sözünü, bile bana çok gördün
Ayrılık hızarıyla kaç parça dildin beni

Yıllar var ki ararım izini bulamadım
Hasretinle yanarım ağlarım gülemedim
Ateşin yaktı durdu asla söndüremedim
Mecnuna döndürerek çöllere saldın beni

Ayrılık oklarının acısı hafif geldi
Haber aldığım müddet umudum filizlendi
Lakin o son mektupta dediler ki evlendi
İnsafsızlık burgusu deldikçe deldin beni

 Sev dedin umut verdin Ayrılık arkasına
Takıldı deli gönlüm bakmadan sonrasına
İteleyip çıkardın sevdanın sehpasına
İlmik taktın boynuma sonrada çeldin beni

Yusuf Değirmenci 3

5---şu Feleğin Ettiği Zulüme Kırgınım ben

Sakın öyle düşünme sana kırgın değilim
Beni acze düşüren halime kırgınım ben
Eskisinden daha çok seviyor özlüyorum
.....Şu feleğin ettiği zulümüne kırgınım ben
.....Divane bir aşığım sevdana vurgunum ben

Gönülden bağlı iken deli gibi severken
Zoraki el sallayıp uçağına binerken
Elindeki mendile göz yaşını silerken
.....Dur gitme diyemeyen dilime kırgınım ben
.....Ayrılık yükü ağır taşınmaz yorgunum ben

Neydi seni zorlayan ayrılmayı isterken
Neydi beni susturan yüreğim kan ağlarken
Sırtını çevirerek haydi hoşça kal derken
.....Gidişine sallanan elime kırgınım ben
.....Sevdanın mecnunuyum çöllere sürgünüm ben

Elin elimde iken sıcaklığın avucumda
Bana neler oldu ki dona kaldım o anda
Son buseni verirken uçağın kapısında
.....Seni alıp götüren yoluna kırgınım ben
.....Sana değil meleğim bahtıma dargınım ben

Yusuf Değirmenci 3

5--tabi ki Acı Verdi Ayrılışımız

Tabi ki acı verdi ayrılışımız
Dışa değil, içe aktı göz yaşımız
Aşkı yüreklere gömdük
Dudaklarda ki titrek seslere aldırmadık
Derin dondurucuya koyduk sevdayı
Bozulmayacak sanık
aldandık

Kara tren son çığlığını attı
El sallarken söylediğin elveda ya
Gidince gelmeyeceğini hatırlattı
Teselli ediyordu güya

Geri dönüşü olacaktı bu gidişin
sevda yeniden filizlenecekti
Beynimde ki düşnce hiç değişmedii
Bu hasret bitmeyecekti

Bir masal olarak kalacak sevdamız
Ben her saat her gece
Bu masalla yaşayacağım
Dilinden dökülen her hece ok gibi battkça
Acılarla yaşayacağım
Batacak hastetin bıçağı
Hiç durmadan sineme
Ben sürmeliye döneceğim
Sen de telli seneme

Yusuf Değirmenci 3

5--tek Başıma Yapayalnız Kaldığım Gün O Gündür

Ey yar! gittin gideli gurbet denen yerlerde
Yapayalnız tek başıma kaldığım gün o gündür
Felek takipte her an, gölgem gibi peşimde
Senden dertleri satın, aldığım gün o gündür

Bu zulüm revamıdır tanrım seven kuluna
Artık aşka mahkumum kelepçesi koluma
Tahta parçası gibi düştüm sevda seline
Bu aşkın girdabına daldığım gün o gündür

Ayrılığı yaşarken ateş düşüyor bağrına
Yelken açmış gidersin kendi tutkularına
Son sözüm bu diyordun sakın çıkma yolluma
Sırça kalp gibi kırık kaldığım gün o gündür

Anladım o elveda bir ayrılık kavşağı
Bitirdin baştan sona at benliği aşağı
Umut penceresinde görmedim mum ışığı
Kaderin darbesinden yıldığım gün o gündür

Yusuf Değirmenci 2

Yusuf Değirmenci 3

5--tek Tek Terk Ediyor Dost Sandıklarım

Biri akıl hocam dertli baş idi
Birisi fikirdaş ve yoldaş idi
Biri sevgi sunan gönüldaş idi
.....Riyakarmış Kanıp inandıklarım
.....Tek tek terk ediyor dost sandıklarım

Biri şiir yazar bende okurdum
Her mısrada ayrı sevgi dokurdum
Gönülden gönül'e bir köprü kurdum
.....Hep kandırdı beni inandıklarım
.....Tek,tek terk ediyor dost sandıklarım

Hep doğru konuştum riya yapmadım
Kimseye kızmadım kaşım çatmadım
Kem söz söylemedim laf da atmadım
.....Yapayalnız koydu inandıklarım
.....Tek,tek terk ediyor dost sandıklarım

Ne tenkitler aldım sineye sardım
Dostlar sayfasına gelir uğrardım
Şiirlerin okur ve yorumlardım
.....Duymuyor sesimi inandıklarım
.....Tek,tek terk ediyor dost sandıklarım

Yapa yalnız kaldım nasıl üzülmem
Ben sosyalim yalnızlığı sevemem
Baskı ile susmam boyun eğemem
.....Duymaz feryadımı inandıklarım
.....Tek,tek terk ediyor dost sandıklarım

Yusuf Değirmenci 3

5--tosladım Ayrılık Denen Duvara

Tosladım ayrılık denen duvara
Görenler diyorlar bir bahtı kara
Sevdanın yürekte açtığı yara
Yıllar geçse bile silinmiyor ki

Gönlüm sensiz eğlenmiyor gülmüyor
Çağırsam gelmiyor kovsam gitmiyor
Ben küssem ne yazar söz kar etmiyor
Seven gönül yar'e darılmıyor ki

Hasret burgu olmuş dalar bağrıma
Özlem buram buram dolar burnuma
Desem feda olsun canım uğruna
Sevsen de sevenle olunmuyor ki

Girdin viran ettin gönül tahtımı
Sevdan ders yüz etti benim bahtımı
Ne kusur eyledim söyle hatamı
Hata söylenmeden görülmüyor ki

Ayılık hançeri saplı sağrıma
Yalnızlık hep dert oldu bağrıma
Beni terk edişin gitti ağrıma
Kimden ne gelecek bilinmiyor ki

dost kalemlerden

Neden bu ayrılık seveni bulur
Hasret ateşiyle yakar kavurur
Bir gazel misali yere savurur
Seveni ayrılık yaşatmıyor ki saliha yavaş

Yusuf Değirmenci 3

5---umutsuz Bekleyiş Hüsrana Döner

Sen sevda dünyamda kuzey kutbumsun
Şu gönül pusulam hep sana döner
Sevgime karşılık umudum olsun
Umutsuz bekleyiş hüsrana döner

Sen oldun başımda esen sam yelim
Sensiz yoktur bir gayem bir emelim
Sensiz kök salamam,yeşermez dalım
Çırılçıplak kalır üryana döner

Ne amacım olur nede gayretim
Özlemlerim sana,sana hasretim
Günden güne artar gamla kasavetim
Benim gönül bahçem hazana döner

Yusuf Değirmenci 3

5---unutma Delikanlı

Hayat uzun bir labirenttir
Kılavuzun karga olursa
Yolunu şaşırırsın
İradeni başkaları alırsa
Elini yakalarsa
kolunu kurtaramazsın

Kör bakarsan hayata
Gerçekleri göremezsin
Görmezsen bilemezsin

Sağırsa kulakların
Söyleneni duyamazsın
Duymazsan anlayamazsın
alınır ayaklar altına vakarın
anlayamazsın

Aklını verir isen kiraya
düzenbazlar girer araya
Onurundan geçmeni beklerler
Kula kulluk etmeni isterler

Duygusal bağlanırsan zalime
acımazlar senin düşkün haline
Haysiyetini kirletirler
Zulme alış derler
İnsafsızca ezerler

Bu hayatın yolunda
Gören okuyan öğrenen
Duyan ve anlayan sorgulayan
Akılını kullanmalısın

Onurunu koruyan olarak kalmalısın
Şerefiyle yaşayan birey olmalısın
Sayılan sevilen
Etrafını aydınlatan
Işık kalmalısın

sürdüğün yaşam canlı
yüreğinde hep heyecanı bulmalısın
Unutma bunu delikanlı
unutma bunu
saygınlığı ancak böyle kazanmalısın

Yusuf Değirmenci 3

5--üzüldüğün Oldu mu

Sen düşürdün beni gurbet illere
Ben bu yüzden sakız oldum dillere
Mecnun ettin saldın beni çöllere
Leyla gibi üzüldüğün oldu mu

Kaç mektup gönderdim cevap vermedin
Ben çok sevdim kıymetimi bilmedin
Söyle ey vefasız ne benle derdin
Gurur ile süzüldüğün oldu mu

Kök saldı gönlüme sevdanın bükü
Buldozer getirsen sökmez o kökü
Çöktü mü üstüne hiç hasret yükü
Bu yük ile ezildiğin oldu mu

Sevdalı yüreği kanıyor diye
Gidenler gelecek sanıyor diye
Sevda ateşinde yanıyor diye
Şiirlere yazıldığın oldu mu

Yusuf Değirmenci 3

5---üzülme Terk Ettim Yalnızdır Diye

Üzülme terk ettim yalnızdır diye
Yalnız değilim ki hüznünleyim ben
Duvardaki fotoğrafın hediye
Orada asılı yüzünleyim ben

Hani sevecektik bir ömür boyu
Atacaktık içimizden korkuyu
Ne odlu da öldürdük bu duyguyu
O solgun bakışlı gözünleyim ben

Hasret iken muhtaç iken sevgiye
Kaç kez haber saldım haydi gel diye
Dedin mi hiç gelip beni al diye
Hala kaprisinle nazınlayım ben

Giderken elveda yoktu dilinde
Gelirim diyordun günün birinde
Gönderdiğin o son mektup elimde
Mektuptaki yalan sözünleyim ben

Yusuf Değirmenci 3

5---vitrinlere Bakarım

Görürüm umuduyla,vitrinlere bakarım
Hiçbir camda yüzünü, göremiyorum senin
Kaldırım taşlarını birer birer yoklarım
Hiç birinde izini Bulamiyorum senin

Gönül peşinden koşar benim ile kalmıyor
Neden böyle suskunsun gayrı aklım almıyor
Ekrana çıkmıyorsun,telefonlar çalmıyor
Bir çift tatlı sözünü, duyamıyorum senin

Duy gayrı feryadımı sevdanın avazıyım
Seni kalbime yazdım nasıl silim kazıyım
Gülüm dedim ben sana, dikenine razıyım
Koklamaya goncanı deremiyorum senin

Sen uzakta olsan da çıkmadın gönlümdesin
Benim mutluluğumu getirecek uhdesin
Nerde mesken eyledin, de hangi meçhuldesin
Adını adresini soramıyorum senin

Burada olanlardan haberdar edemedim
Beni terk ettin gittin,kimseye söylemedim
Hatayı bende buldum sana kem söz demedim
Bir tülü hatırını kıramıyorum senin

Bağlanmışım bir kere sevdiğime köleyim
Ya sev sevindir beni ya hançerle öleyim
Amacın ne kastın ne açık konuş bileyim
Niyetine sırrına eremiyorum senin

Yusuf Değirmenci 3

5---yapayalnız koydun Sen Beni

Yapayalnız koydun Sen beni

Uzaktan da olsa gelip te görsen
Gittin yapayalnız koydun sen beni
Üzülecek misin bilmem öğrensen
Hiç vicdanın yok mu baydın sen beni

Tuz bastın yarama hala sızlıyor
Ayrılık ateşi sinem dazlıyor
Söz geçmez gönlüme hala özlüyor
Bilmem ki kaç defa duydun sen beni

Bir selam alanım veremim yoktur
Kapımı çalanım gelenim yoktur
Neler çektiğimi bilenim yoktur
Burgu gibi deldin oydun sen beni

Ağacı kesilmiş orman olmuşum
Rüzgârla savrulmuş harman olmuşum
Umut çatım yıkık viran olmuşum
Lime lime ettin kıydın sen beni

Yusuf Değirmenci 3

5--yar Sen Buralardan Gittin Gideli

Yaprak açmaz oldu dallar yeşermez
Çiçekler kurudu meyveler vermez
Dostlar gelip geçer hiç hatır sormaz

Yar sen buralardan gittin gideli.
Hasretinle ben ödedim bedeli

Bağrıma ayrılık hançeri vurdu
Damarımda kanım akmıyor durdu
Ağlamaktan göz yaşlarım kurudu

Yar sen buralardan gittin gideli.
Hasretinle ben ödedim bedeli

Gönül kapısını açmışken sana
Gidişini duydum döndüm hüsrana
Haykırdım sevdamı yedi cihana

Yar sen buralardan gittin gideli
Hasretinle ben ödedim bedeli

Sinemde onulmaz yara göründü,
Vuslatın derdime çare göründü.
Bütün al yeşiller kara göründü,

Yar sen buralardan gittin gideli
Hasretinle ben ödedim bedeli

Alıştım, tutuştum, kavruldu özüm.
Ağladım,inledim olmadı çözüm.
Başka hiç kimseyi görmedi gözüm.

Yar sen buralardan gittin gideli
Hasretinle ben ödedim bedel

İşveyle naz ile düşürdün aşka
İçimde hep şüphe, dilimde keşke
Ne kalır geriye hüzünden başka

Yar sen buralardan gitti gideli
Hasretinle ben ödedim bedeli'

Aşk güzün çıraktır baharın usta
Güller boyun büktü bülbüller yasta
Sılada koyduğun yüreğim hasta

Yar sen buralardan gittin gideli.
Hasretinle ben ödedim bedeli

Hep gizde ağladım, elden utandım,
Keremden bin beter odlar da yandım.
Pişman olur bir gün dönersin sandım

,
Yarim sen ki benden gittin gideli,
Canımla ödedim ağır bedeli

Yusuf Değirmenci 3

5---yaram Sızlar Kabuğunu Açtıkça

Yaram sızlar kabuğunu açtıkça
Tükendin hasrete, gömlek biçtikçe
Her gün bam telime, basıp geçtikçe
İnlettin sazların, teline döndüm

Tanıyan bilenler,sordular seni
Yazıksı bakışlar, hep ezdi beni
Su aldı umudu, taşıyan gemi
Bu yüzden gurbetin,yoluna döndüm

Hasretinle yanık bağrı kavurdum
Sabır teknesinde hamur yoğurdum
Yalnızlığa feryadımı savurdum
Yüce dağ başının yeline döndüm

Seni eller almış artık ben hiçim
Ateşlere attı bu yanlış seçim
Doldum sığmıyordu, içime içim
Çağlayan ırmağın, seline döndüm

Değerin yok dedin geçmez akçesin
Hiç olmasın bana, arzun, hevesin
Susuz ve bakımsız harap bahçesin
Bahçenin kurumuş gülüne döndüm

Yusuf Değirmenci 3

5---yaz Bana 2

Yıllardır bir haber alamıyorum
Seni düşünmeden duramıyorum
Sensiz hayal bile kuramıyorum
…..Neredesin adresini yaz bana
…..Koşarak gelirim inan ki sana

İki gözüm oldu çağlayan pınar
Yaram çok derindir sızılar kanar
Hasret ateşin de yüreğim yanar
……..Neden geçtiğini anlat yaz bana
……..Söyle ne kötülük ettim ben sana

Sevgidir insanın gerçek imanı
Değişmem sevgini alsam cihanı
Gurbet ağır yüktür ezer insanı
…..Neler çektiğini anlat yaz bana
…..Gelsem derman olsam sorunlarına

Marifet değildir gidip can yakmak
Hasretle özlemle dolu yaşamak
Gurbet ağır yüktür zordu taşımak
…..Ekip biçtiğini anlat yaz bana
…..Sen iste geleyim yardıma sana

Merak ediyorum sen kimi sevdin
Neye akıl yordun kime güvendin
Aç mısın tok musun var mı bir derdin
…..Yiyip içtiğini anlat yaz bana
…..Katkı sağlayayım ihtiyacına

Buralardan gizli kaçtı diyorlar
Bir meçhule yelken açtı diyorlar
Başka sevdalara uçtu diyorlar
…..Niçin kaçtığını anlat yaz bana
…..Belki hak veririm inanır sana

dost kalemlerden

Yağan şu yağmurlarla taştı bend'im
Sana değer veren ve seven ben'dim,
Yenildim ben artık kendime kendim,
……..Bir gün sever misin beni, yaz bana,
……..Bunca cefa, bunca eza az bana.....Yılmaz Örmeci

Yusuf Değirmenci 3

5--yeter

Umutla gözüne baktım,bir ışık salar mı diye
Yıllarıma yıl ekledim,bir selamın gelir mi diye
Her gece uykuya yattım,rüyamda olur mu diye
Rüyama bile girmedin, dünyamı kararttım yeter

Bana sen bu dünyayı, zindan ettin yetmedi mi
Neden çile çektirirsin,öfken hala bitmedi mi

Uçan kuşlar gökyüzünde özlemlerimi taşıyor
Yaşlar akar gözlerimden yağmurlarla yarışıyor
Çile deryası yüreğim dalga vurdu kaynaşıyor
Gülümsemeyi unuttum, dertlere dert kattın yeter

Şu dert deryasına beni,kattın sana yetmedi mi
sana ne kötülük ettim kinin hala bitmedi mi

Taktın sevdanın peşine, gurbet illerde süründüm
Tüm hayallerimi yıktın, aciz biçare göründüm
En coşku dolu çağımda, mateme yasa büründüm
Bir ıstırap kuyusunda, soldurdun sarartdın yeter

Susuz kadım o kuyuda, sarartdığın yetmedi mi
Nedir bu hırs bu celal,hırsın hala bitmedi mi

Sonum n(e) olur bilmiyorum,endişeli kaygıdaydım
Yalnızlığın yorganına.sarılmıştım uykudaydım
Eski günleri özlerim,sevim pişmanlıklardaydım
Bana eski günlerimi, mum yakıp arattın yeter

bana tatlı geçmişimi,arattığın yetmedi mi
bu inat ne,bu bu zulüm, öfken hala bitmedi mi

Ben hatamı bilmiyorum, sen neden söylemiyorsun
Hangi engel var önünde, peki neden gelmiyorsun
Ben seni çok seviyorum,sen beni sevmiyor musun
Elveda demeden gittin,hicranı yarattın yeter

Hicranı zehirli ok edip sapladığın yetmedi mi
ölümden beter ayrılık, sende yürek titredi mi

Seninle vuslata ermek,tek düşüncem tek derdim
İste canımdan olayım,seni ölümüne sevdim
Her kapını çaldığımda,heyecandan titrer idim
Sevda kurşunları ile,beni hep tarattın yeter

Delik deşik oldu sinem tarattığın yetmedi mi
Benim hatam sevmek ise,kırgınlığın gitmedi mi

Yusuf Değirmenci 3

5--yetmedi

.

Yüreğime ateş düştü üflerim
Seviyorum sevmek günah mı derim
Sevmiyor sanmıştım ilgi isterim
.....Umuduma ışık buldum yetmedi
.....Bu aşk sende bitse bende bitmedi

Kıvılcımlar saçan bakışlarında
Yüreğe işlenen nakışlarında
Gizlice gönlüme akışlarında
.....BU sevdaya güller yoldum yetmedi
.....Bu aşk sende bitse bende bitmedi

Umudumu kırdın ışığım söndü
Sevdamı felç ettin inmeler indi
Baharı beklerken baht güze döndü
.....Uğruna sarardım soldum yetmedi
.....Bu aşk sende bitse bende bitmedi

Umut gülleriyle donandı bağım
Sevda rüzgarları doldu otağım
Çağladı akıyor gönül ırmağım
.....Sevdan ile taştım doldum yetmedi
.....Bu aşk sende bitse bende bitmedi

Yar dedim can dedim gözüne baktım
Damla damla her gün özüne aktım
Ateş -i aşkıyla sinemi yaktım
.....Gönlüme sultan bildim yetmedi
.....Bu aşk sen de bitse de bende bitmedi

dost kalemlerden

O ne bakıştı ki kanım tutuştu?
Bir anda ateşin içime düştü.
Anlamadım bende bu nasıl işti?
Mumlar yaktım mum ışığı yetmedi.
*Bu aşk sende bitse bende bitmedi

Bahaddin Hmşioğlu

Yusuf Değirmenci 3

5---yollar

Artık bizim olmayan hiç toprak kalmadı
İnsanlığa dünya dar uzayda yer arandı
Ayı keşfetmek için astronotlar yollandı
Bu dünyadan uzaya uzandı yılan yollar

Taşıtlar uzakları yakına taşır oldu
Boş gitmedi hiç biri uçak tren hep doldu
Her ulaşım aracı kendisini sizde buldu
Dünyanın döşünde kıvrılıp kalan yollar

Hep acı anılarla destan olur dillere
Bazen denize uğrar bazen düşer çöllere
Sılayı bırakarak çıktık gurbet illere
Hayatta acı tatlı çok şeyi bilen yollar

İnsanı her tarafa bu yolar götürmüştür
Hasret özlem gidenin içine oturmuştur
Son çare bu diyerek gurbet kuşu olmuştur
Bir lokma ekmek içim gurbete salan yollar

Kimisi yad ellerde bitti tüketti feri
Kimi bahtına küstü gitti gelmedi geri
Mesken etti kendine doyup kaldığı yeri
Eşi dostu kardeşi elimden alan yollar

Kızlarsa evlenerek gider baba evinden
Ürer torunlar olur mutlu evliliğinden
Ayrılığa sebeptir eşten dosttan yerenden
Özlemlerle doldurup hasretle gelen yollar

Evlat yetişen meyve torunlarsa çiçeği
Ailenin devamı üstelik geleceği
Dedenin ve ninenin elini öpeceği
Kavuşturduğu anda göz yaşı silen yollar

Anlatmayı bilmezler amma anlayan anlar
Siler bitirir ömrü uçup giden zamanlar
Kendisi yolcu olur yolu yapan insanlar
Giden gelen eksilmez Yolcuyla dolan yollar
.....

Yusuf Değirmenci 3

5--yüzünü Güldüremedim

Bilmiyorsun neler geldi başıma
Ayrılık ağırdı kaldıramadım
Umulmaz engeller çıktı karşıma
Seni ben yanıma aldıramadım

Kaçamadım buralarda bulundum
Atılan çamurun kurbanı oldum
Bin defa başımı taşlara vurdum
Kanlar oluk, oluk durduramadım

Cahildim söylenen sözlere kandım
İftira ateşi harlandı yandım
Senle mutlu iken mecbur ayrıldım
Ömrü kısa sürdü sürdüremedim

Hakkımda söylenen iftira yalan
Mahkeme kararı elimde kalan
Bir tek Azrail dir gelip can alan
Ben bir sinek bile öldüremedim

Bir yanda kaderin çizdiği yollar
Bir yanda garibin düştüğü haller
Bir yanda hasretle geçiyor yıllar
Affet yar yüzünü güldüremedim

Yusuf Değirmenci 3

5---zamansız Ayrılık Boynumu Büktü

ZAMANSIZ AYRILIK****

Zamansız ayrılık boynumu büktü
Yaşları sel etti gözümden döktü
Hayalim yıkıldı umudum çöktü
Tamiri imkansız harabeyim ben

Ödeme gücüm yok bu faturayı
Yıllardır çekerim kara sevdayı
Unuttum sayamam mevsimi ay'ı
Umutları sönmüş viraneyim ben

Duygularım hala temiz ve duru
Takılır aklıma binlerce soru
Söndürmem imkansız yürekte koru
Yangının külüyüm divaneyim ben

Sakın bir zalime gönül vermeyin
Kanmayın sözüne boyun eğmeyin
Dokundukça kan sızıyor değmeyin
Merhemi olmayan bir yarayım ben

Ölümü özlerim kurtuluş bana
Dostlarım yas tutar yakıla yana
Acı verdim ben ağlayan anama
Bu sevda elinde biçareyim ben

Yusuf Değirmenci 3

6---acı'm Katmerlendi

Acım katmerlendi
Acım katmerlendi, çığ oldu yeter
Hasret buharlaştı burnuma tüter
Mızrap dertli vurur tel dertli öter
Dertleşecek dostum oldu saz bana

Uçmayı denesem kanadım kırık
Yüreğimde derin yara ayrılık
Gırtlağımda bir kör düğüm hıçkırık
Bahar yaşamadım gelmez yaz bana

Matem sarmış her yanımı üzgünüm
Düşünerek geldi geçti her günüm
Alamadım hayattan şevk yorgunum
Aldığım her nefes oldu güz bana

Ne etsem ne yapsam coşamıyorum
Hiç mutlu olarak yaşamıyorum
Uçup umutlara koşamıyorum
Gözyaşı dilinde acı söz bana

Derdimin dermanı yârde bulamam
O yar yokken buralarda kalamam
Bırak doktor bırak ıslah olamam
Olamazsın derde derman siz bana

Yusuf Değirmenci 3

6---acımazlar Gurbet İlde Yad Ele

-Acımazlar gurbet ilde yad ele

Acımazlar gurbet ilde yad ele
Gurbete git birde garip ol hele
Çırpınman didinmen hepsi nafile
…….Sen gidersen çile gelir dert gelir
…….Yılların sonunda bir hasret gelir

Tanıyanın olmaz dostun bulunmaz
Serilip yatacak postun bulunmaz
Artık bir amacın bir kastın olmaz
…….Düşündükçe keder gelir zar gelir
…….Artık geri dönmek bile zor gelir

Bir topluma üye bile yapmazlar
Zaten gülmemişsin hiç ağlatmazlar
Düşersen elinden bile tutmazlar
……Ağladıkça sel misali yaş gelir
……hatırına sıla gelir eş gelir

İstersin ki annen açsın kucağın
Baban şefkat ile donatsın bağın
Olsun dersin belirli bir otağın
…...Dersin amma köhne hayat ters gelir
…..Sonu görünmeyen hicran yas gelir

Kara günde kara yaslı olursun
Kederlenir ele kalem alırsın
Bir mektup yazarsın oyalanırsın
…..Mektubuna cevap bile boş gelir
…..Ahenk ile meçhulden bir ses gelir

Haline hiç yazık diyen bulunmaz
Çok çekti de ezik diyen bulunmaz
Bahtı kara yazık diyen bulunmaz
…..Beklenmedik anda Azrail gelir
…..Ecel canın toprak tenini alır

Yusuf Değirmenci 2

Yusuf Değirmenci 3

6---adı Kader İdi Yükü Kederdi

Adı kader idi yükü kederdi
Bu yük ağır geldi yoruldu kader
Elbet oda mutlu olmak isterdi
Küstü de bahtına darıldı kader

Umudun peşinden koşar giderdi
Bitip tükenmedi çoğaldı derdi
Hayatla canhıraş savaşta verdi
Bu savaşta kaç kez vuruldu kader

Temiz yürekliydi sözde dinlerdi
Kendinden hayata çok ödün verdi
Sessiz, sessiz köşesinde inlerdi
Dost bildiklerine kırıldı kader

Sormadılar hatırını halini
Çevirmezdi selam verip geleni
Dostu sandı her yüzüne güleni
Dost diye kimlere sarıldı kader

Dimdik durmalıyım dedi yıkılmam
Mücadele vereceğim ben yılmam
Pes etmem kimseye ben köle olmam
Diye,diye öldü dirildi kader

Dostum sandıkları vefasız çıktı
O dert anlatmaktan usandı bıktı
Bütün anılara çakmağı çaktı
Sıladan gurbete sürüldü kader

Yusuf Değirmenci 3

6---ağrılar

Saplandı çıkmıyor başa ağrısı
Girdi de şevkimi kırdı ağrılar
Çekilmez sızılar verdi doğrusu
Dinmedi aylardır sürdü ağrılar

Yeni yetmiş bire girince yaşım
Çekilmez ağrıyla kaplandı başım
Bende yarıştayım deyince dişim
Bana çok eziyet verdi ağrılar

Başım ile dişim yarışa girdi
Kızım ile eşim çok endişelendi
Gözlerimden yaşlar yanağa indi
Başımdan dişime vurdu ağrılar

Birde nejle grip musallat oldu
Bir baktım ki benzim sarardı soldu
İki gözüm iki çeşme yaş doldu
Yatağa yatırıp serdi ağrılar

Yerinde durmadı koluma indi
Bu vücudum san ki benim değildi
Güçsüz kalan vücut yere yığıldı
Bütün vücudumu sardı ağrılar

Akan burun ile gözde ki yaşla
Başa çıkamadın ağrı lı baş'la
Mağlup oldum ağrı ile savaşla
Vücudumda bir ağ ördü ağrılar

Boş durmadım doktorları dolaştım
Bezdirdi canımdan inanın şaştım
Ağrı benle ben ağrıyla uğraştım
Aylarca geçmedi durdu ağrılar

Ne yatabildim ne gezebildim
Ne okuyabildim ne yazabildim
Usumda ne varsa hepsini sildim
Yaşama şevkimi kırdı ağrılar

Gevşettim dinmedi kastım dinmedi
İnledim dinmedi sustum dinmedi
Salladım dinmedi astım dinmedi
Omuzdan parmağa indi ağrılar

Bir dağ gibi geldi çöktü başıma
Yapıştı yakamı düştü peşime
Zehir kattı ekmeğime aşıma
Sanmayın ki hala dindi ağrılar

Yusuf Değirmenci 3

6---başım Dert'e Düştü Çare Ararım

Sürüm,sürüm sürünmüştüm çaresiz
İlden,ile sürülmüştüm çaresiz
Her sahnede görülmüşüm çaresiz
.....-Başım derde düştü çare ararım
.....-Nerde diye dostlarımı sorarım

Kimseye meramım anlatamadım
hiç taktir görmedi attığım adım
Sarım sarım dertlerime sarıldım
.....-Başım derde düştü çare ararım.
.....-Nerde diye dostlarımı sorarım

İyi gün görmedim hayattan bezdim
Yoksul zincirime hayaller dizmiş
Ardımda püsküllü belayla gezdim
.....-Başım derde düştü çare ararım
.....-Nerde diye dostlarımı sorarım

Eza çektim İnim,inim inledim
Entrikalar gördüm yalan dinledim
Hep doğru davrandım doğru söyledim
.....-Başım derde düştü çare ararım
.....-Nerde diye dostlarımı sorarım

Onuru gururu satmadım pula
Direndim sapmadım hiç eğri yola
Kul olmadım asla bir başka kula
.....-Başım derde düştü çare ararım
.....-Nerde diye dostlarımı sorarım

Yusuf Değirmenci 3

6---beynin Sözcüsüdür Ağızda Diller

Beynin sözcüsüdür ağızda diller
Neler yaratıyor yapıcı eller
Ömrün şimendiferidir hayaller
Hayalin treni yükü almıyor

Örnektir mezara yol alan tabut
Bana diyorlar ki, her şeyi unut
Ağacın gölgesi gibidir umut
Kumlara yazılmış okunamıyor

En büyük cahillik bilirim sanmak
Ne işe yarar ki,yakınmak, yanmak
Yaşamın amacı almak, kazanmak
Pazarlıklar namusluca olmuyor

İnsan hayat starında yarışır
Vefalı bir tırnak döner baş kaşır
Başı da her yere ayaklar taşır
Başsa ayaklara değer vermiyor

Sineleri deler atılan taşlar
Nankör emel yine yıkıma başlar
Ne anlatmaz anlayana bakışlar
Bakışlar her şeyi söyleyemiyor

Mağdur'i görüyor çarpık hep işler
Dert tenceresinde kaynarken aşlar
İnsan emeğini kemiren dişler
Bilendikçe bileniyor doymuyor

Yusuf Değirmenci 3

6---bir Allah'ın Kulu Yok mu

Yoktur hayalimde çiçek
Umudum bir ölü böcek
Bana hatamı diyecek
Bir Allah'ın kulu yok mu?

Öl deselerdi ölürdüm
Sevgiye esir olurdum
Örnek olsalar alırdım
Bir Allah'ın kulu yok mu?

Hatam varsa kapatacak
İnsan içine katacak
Uzanıp elim tutacak
Bir Allah'ın kulu yok mu?

İtilmişim yalnızlığa
Kederim zarar sağlığa
Ben razıyım yalvarmaya
Bir Allah'ın kulu yok mu?

Yanılsam yol gösterecek
Beni teselli edecek
Çağırıp akıl verecek
Bir Allah'ın kulu yok mu?

Kaçak oldum bucak,bucak
Sevgi istiyorum sıcak
Yada koparıp atacak
Bir Allah'ın kulu yok mu?

Bitmişim dertten,kederden
Öfke fışkırır gönlümden
İnan yapayalnızım ben
Bir Allah'ın kulu yok mu?

Yusuf Değirmenci 3

6---bir Gün Yolum Uğradı Ölenlerin Şehrine

Bir gün yolum uğradı ölenlerin şehrine
İnanın hüzünlendim gittiğimde hepsine

Her mezarın taşında okudum yazıları
Duygular sese serpe ağlamış bazılar

Ne ağıtlar yazılmış bu dikili taşlara
Ne duygular yüklüyor hüzünlü bakışlara

Ben her taşta rastladım bir şair arkadaşa.
Ne kederler işlenmiş mezar başında taşa

Kimi dalmış sefaya yaşamış uslanmamış
Kimi ömür boyunca hayattan tat almamış

Kimisi yarım kalan hayallerine koşmuş
Kimi murat almamış yolları çok yokuşmuş

Hepsi kıymetlerini dünyada bırakmışlar
Kalanlar giden için ne şiirler yazmışlar

Sevgiler ve umutlar bitmiş tükenmiş burda
Tutkular ve duygular kalmış yalan dünyada

İnsanlar elvedayla veda etmiş bir kere
Nefret,yaşar sevgi yok aldırmazlar dertlere

Her gelen buru acı yaşar bakar her taşa
Herkes memnun yerinde yok burada temaşa

Binlerce dert,ve çile anlatım var burada
Ne ağıtlar yakılmış yarım kalan murada

Kendinin de buraya geleceğin biliyor
Bir fatiha okuyor sonra rahmet diliyor

Gelenlerin gözleri gidenlere ağlamış
gelenler son sözleri fatihayla bağlanmış

Sevenlere, son durak bitmiş burda seviler
Kuş dili kadar tatlı bu taşlardaki diller.

İnsanın çiçek gibi susuz solduğu anlar
Burada yok oluşu kabullenmiş insanlar

Yusuf Değirmenci 3

6---bir Yolu Var mı

Bir yolu var mı *

Sevgi üstüne bir sevgi
Katmanın bir yolu var mı?
İçimdeki sıkıntıyı
Atmanın bir yolu var mı?

Umut yıkılmış bir çatı
Yürekler var taştan katı
Çile dolu bu hayatı
Satmanın bir yolu var mı?

Deruhte edip dertleri
Süzerek yaşlı gözleri
Gırtlaktaki düğümleri
Yutmanın bir yolu var mı?

Buna nasıl göğüs gerek
Bana mutluluk çok ırak
Acıları bırakarak
Gitmenin bir yolu var mı?

Mağdur'i etme bu zar'ı
Dök ortaya yoğu varı
Boşa giden zamanları
Tutmanın bir yolu var mı?

Yusuf Değirmenci 3

6---birlik Beraberlik Olunur İse

Sonumuz ne olur diye,sorarlar
Yanlış,doğru,kararlara varırlar
Düşünseler doğruları bulurlar
Her olaydan ibret alınır ise.

Alınları açık yüzler pak olur
Sorunların çözümleri çok olur
Kin,garaz ve öfke,haset yok olur
Gönüllere sevgi konulur ise.

Tembellik yok olur herkes çalışır
İnsanlık yücelir ülke gelişir
Düşmanlık değil de, dostluk oluşur
Amaca, hilesiz varılır ise.

Acılar silinir tükenir dertler
Yıkılıp aşılır engeller, setler
Yaşamaz yok olur kötü niyetler
Haksızlığa karşı durulur ise.

Çaresizlik olmaz, gözler yaş dökmez
Sevgi gönüllere yer eder çıkmaz
Hiç kimse, kimseye kem gözle bakmaz
Ar,namus,haysiyet korunur ise.

Doğar üstümüze huzur güneşi
Söner yakmaz bizi nifak ateşi
Cennet olur,olmaz ülkemin eşi
Birlik,beraberlik olunur ise.

Yusuf Değirmenci 3

6---birlik Olmuş Fesat Fitne

Birlik olmuş fesat,fitne
Nifak cemiyete dikte
Yığın,yığın,kitle,kitle
Dert oldular yüreklere.

Art niyet, çirkin emeller
Döndürülüyor dümenler
Bize verildi elemler
Dert oldular yüreklere.

Istırapla oynaşmışız
Acı ile kaynaşmışız
Her zorluğa alışmışız
Oturdular yüreklere

Biziz dertlere padişah
Kabullendik dedik eyvah
Çektiğimiz ah ile vah
Dert oldular yüreklere.

Bahçe iken bağ olduk ta
Ova iken dağ olduk ta
Herkese otağ olduk ta
Dert oldular yüreklere.

Yıldıramaz kimse bizi
Sindiremez öfkemizi
Sıra, sıra dizi, dizi
Dert oldular yüreklere.

Zaten yaşayan ölüydük
Dert kabrine gömülüydük
Tabur,tabut bölük,bölük
Dert oldular yüreklere.

Yusuf Değirmenci 3

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

6---boşa Didinmiş im Bunca Senedir

Boşa didinmişim bunca senedir
Bir aferin diyen bile olmadı.
Düşündüm taşındım günahım nedir
Teraziye koyan bile olmadı.

Baharda yeşermem,güzde solmuşum
Ben hep ağlamışım,sanma gülmüşüm
Umut bahçesinde meyve olmuşum
El uzatıp yiyen bile olmadı.

Bunca yıl herkese boynumu büktüm
Yaşantım boyunca hep çile çektim
Gözüm nuru ile elbise diktim
Alıp onu giyen bile olmadı.

Sevgiler sinemde nefret oldu da
Kayalar eridi toprak oldu da
Feryadım yükselip arşı deldi de
Çevremde hiç duyan bile olmadı.

Tahammül edemem artık yaşama
Ben hep yem edildim kedere, gama
İnsanım diyerek yaşadım amma
İnsanlığa koyan bile olmadı.

İçim dert,gözlerim yaş ile doldu
Gereken olmadı aksilik oldu
Şu ölümü çağırdığım çok oldu
Lakin bana kıyan bile olmadı.

Yusuf Değirmenci 3

6---bu Dünya

Bu dünyaya geldik elde olmadan
Şefkat gördük anne ile babadan
Çile çektik hayattan tat almadan
Bizi üzerinde tuttu bu dünya

Farkına varmadan misafir olduk
Ağacını kestik otunu yolduk
Beton yığınları şehirler kurduk
Toplumsal soruna çattı bu dünya

Fakirim diyene kulak vermedik
Hakkı ve hukuku gözetemedik
Fırsatçıya dur orada demedik
korku kuyusuna itti bu dünya

İhtiraslar kan akıttı can aldı
Yapılan kötünün yanına kaldı
Doğum ölüm arası bir masaldı
Masal kahramanı yaptı bu dünya

Başarırım diye hayaller kurduk
Düşüne düşüne kafayı yorduk
Cevabı olmayan sorular sorduk
Düşündük mü kime n(e) etti bu dünya

Tırnak tırnak kazdık da ne kazandık
Gece gündüz yazdık da ne kazandık
Üzerinde gezdik de ne kazandık
Kendisine köle etti bu dünya

Vakit geldi bizi yıktı sonunda
Saklar oldu kara toprak koynunda
Ecel geldiğinde ölüm anında
Kara topraklara kattı bu dünya

Çok çalıştık mal edindik yetmedi
Arzular hiç tükenmedi bitmedi
Gider iken mal bizimle gitmedi
En sonunda yedi yuttu bu dünya

Yusuf Değirmenci 3

6---bu gidişle demokrasi gelmez ki

Sahtekarlar baş rolde yer alırsa
Devlet düzenbaz elinde kalırsa
Yoksul sadakayla aldatılırsa
.....-Yalan sözlarle siyaset olmaz ki
.....-Bu gidişle demokrasi gelmez ki

Utanmadan atarlarsa yalanı
Gizleyerek yaparlarsa talanı
Satarlarsa eldeki var olanı
.....-Yalana talana güven olmaz ki
.....-Yalan ile demokrasi gelmez ki

Partimizden geçemeyiz diyenler
Başkasını seçemeyiz diyenler
Gitmez başımızda kalır yiyenler
.....-Dine dayalı siyaset olmaz ki
.....-Uyanmazsak demokrasi gelmez ki

Bağlılık olmazsa anayasaya
Güçlüler güç katıyorlar kasaya
Haksızlığı görüp bizler tasaya
.....-Düşmez isek doğru hiç bulunmaz ki
.....-Eğrilikle demokrasi gelmez ki

İktidarlar yandaşını korursa
Adalet gecikir dava uzarsa
Adalete birde baskılar varsa
.....-Baskılarla adalet sağlanmaz ki
.....-Adaletsiz demokrasi gelmez ki

şair Yusuf Değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

6---buz Tutmuş Su Gibiyim

Buz tutmuş su gibiyim bir daha akmam artık
Kül oldu yandı aşkım yeniden yakmam artık

Sinem yandı buram buram asla görmeni istemem
Kırıldı kalp derin yaram merhem sürmeni istemem

Akıttığın göz yaşları gerçek değil sahte çıktı
Senin sinsi planların bende hayalleri yıktı

Kırılan kalp tamir görmez gelir diye umutlanma
Gayri bu sevda yeşermez o ateşi söndür yanma

Pişmanlıkla çağırsan da yeminliyim bekleme
Koptu sevda zincirimiz umuda bakla ekleme

Güvenme güzelliğine sende hep kalacak sanma
Söz geçiremez gönlüne peşinden, gelecek sanma

Şen yoluna ben yoluma,bu yolun dönüşü yoktur
İnanmam yalanlarına,yalanlara karnım toktur

Uykuya dalan yüreğim bırak da uykuda kalsın
Sadece sen benim için okuduğum bir masalsın

Yusuf Değirmenci 3

6---candan Sesleniyorum Ben Şair Olanlara

Candan sesleniyorum,ben şair olanlara
İnsanı anlat, insanı, şiir okuyanlara

Bakmak şaire yetmez şair iyi görmeli
Duyguyu yazar iken ilmek ilmek örmeli

Mısra,mısra satır,satır duyguyu işler şair
Her sözcüğün anlamlı işlenmesidir r şiir

Bazen İstanbul çeker şairin ilgisini
Fakiri,zenginini,güzeli ve çirkini

Bazen deniz maviliğini konu alırlar
Bazen bir dilberin gözlerine dalarlar

Bazen bir karamsarlık sarar çevresini
Bazen de tek başına yükseltir sesini

Bakar ki yolun düşmüş Anadolu köylerine
Kaptırıverir kendini o köy öykülerine

Bazen başı kabak oğlanlardan söz eder
. Tarlada ki kadına onlar çileleştir der

Ve çamura bulanmış yalın ayaklar görür
Yada çilekeşlerin dertlerine bürünür

Kırk yıllık yoksulluğu yaşayanla yaşar o
Çile çeker sabrı yüreğinde taşır o

Sanat, için olsa da şiir insan için der
Yürekte ki sızıyı duyar anlatmak ister

O zaman kat ve kat ilham ile dolacak
Unutulmaz kalemler içinde yer alacak

Gider görür yazacak ne konular bulurlar
Sanat toplum içindir fikriyle yoğrulurlar

Her soruna değinir şiir yazan kalemler
Şairleri hep üzer toplumdaki elemler

Yusuf Değirmenci 3

6--çalmasını Becerenler

İhalelere girerler
Torpil yapıp pay verirler
Ne dümenler çevirirler
Çalmasını becerenler

Siyasete yaslanırlar
Himayeyle beslenirler
Bir de güzel süslenirler
Çalmasını becerenler

Din imandan söz ederler
Sana inançlı ol derler
Çiğnerler hakkını yerler
Çalmasını becerenler

Yalan riyayı bilirler
Dost görünerek gelirler
Elde nen varsa alırlar
Çalmasını becerenler

insanlığı unuturlar
haram lokmalar yutarlar
bu milleti uyuturlar
çalmasını becerenler

Gerçek defteri göstermez
Kasaya hesabı girmez
Devlete vergisin vermez
Çalmasını becerenler

Sorsan nerden buldun diye
Neyi nasıl aldın diye
Hepsine derler hediye
Çalmasını becerenler

dost kalemlerden
nsanı gerçek dininden eden
Eş dost ile ülke ülke gezen
Toplumu sömüren, haklıyı üzen
Haram yemesin Kabe'ye yüz sürenler.....renkler ve yaşam....

Yusuf Değirmenci 3

6---çaresiz

Aymazlık hiç durmadan tezgahın da dert dokur
İmamsa aldırmadan yine bildiğini okur
İnsanlık kaynar kazan kaynıyor fokur fokur
İhtirasa maşa olan zavallı eller çaresiz

İhtiras frenlenmez kesilmeyen hız aldı
Demokrasi elden gitti, yıkıma pek az kadı
Subaşını tutanlar, doymadı çaldıkça çaldı
Haklının hakkı elinden, alındı diller çaresiz

Eylül ayı geldi çattı havalar hayli serindir
İçimde ki yara sızlar iyileşmez çok derindir
Dürüst olmak isteyenin yanı benim yerimdir
Diyebilen her yürekte var olan haller çaresiz

Sararınca durmaz ki, dalından kopar yaprak
Kan'a doymadı emiyor, al kanı kara toprak
Zirvede bulunanlar da vicdan yok insaftan ırak
Allahım nedir bu zulüm hep çeken kullar çaresiz

Cephede yavrular ölür yandı yürek için için
Neden kıyılır canlara bunca ölümler ne için
Anlatamam olanları ateş düştü yanar içim
Sözcükler az geldi anlatan diller çaresiz..

Yusuf Değirmenci 3

6---çek Elini Doktor

Çek elini doktor çek şu tenimden
Elini boş yere gezdiriyorsun
Yıkılmış umudun enkazıyım ben
İşte bu gerçeği göremiyorsun

Israrla sancılar nerde diyorsun
Dert gönülde tespit edemiyorsun
Çaresiz,biliyor söylemiyorsun
Yeter gururumu incitiyorsun

Derdimin dermanı bir gizli sırdır
Demek ki her derdin çaresi vardır
Çare olsa bile bulması zordur
Çare ne,derman kim bilemiyorsun

Gezinmesin parmaklarım tenimde
Zamanını almayayım senin de
Aradın aklımı yok bedenimde
Neden bir boşlukta diyemiyorsun

Bir gram zehir ver bu çile bitsin
Bırak doktor bu dert benimle gitsin
Anladım ki sende çok çaresizsin
Ayrılığa ilaç veremiyorsun

Yusuf Değirmenci 3

6---çile Koşusunda Ben Yarıştayım

Çile koşusunda ben yarıştayım
Kırk yıldır koşarım geçen olmadı
Dertler kat kat olmuş nasıl sayayım
Kapalı kutuyu açan olmadı

Bütün kusur sanki kara bahtımda
Kimse oturmuyor gönül tahtında
Sevgi çeşmesiyim dört yol çatında
Gelip de suyundan içen olmadı

Zalim eller taktı beni ağlara
Köle olmam dedim ben ağalara
Özgürlük çadırı kurdum dağlara
Yalnızım benimle göçen olmadı

Tutuyorum kara bahtın yasını
Besliyorum ben sevginin hasını
Örümcek bağlamış kalp kapısını
Paslanmış kilidi, açan olmadı

Felaketler gezindi hep çevrende
Çektiğim çilenin vebali kimde
Hep dikenler bitti gönül bahçemde
Sevgi tohumları saçan olmadı

Onurumu korumayı isterken
İçimde yaşama bağlılık varken
Umudun ufkunda kanat çırparken
Benimle birlikte uçan olmadı

Gayrı bıktım şu sabrımı zorlama
Yanıyorum ateşimi harlama
Sevdaları ektim gönül tarlama
Gelip hasadını biçen olmadı

Yusuf Değirmenci 3

6---çocuk Olduğum Yıllarda

Çocuk olduğum yıllarda
Çile katmer katmerdi nasırlı ellerde
Hayatın yükü katar katardı omuzlarda
Yoksulluk davetsiz konuğuydu hanelerin
Yalın ayak giderdi çocuklar okuluna

Çocuk olduğum yıllarda
İstiklal savaşı anılarını anlatırdı dedeler
Babalar ikinci dünya savaşından söz ederdi
Çocuklar hayranlıkla bunları dinlerdi
Sevgi demet demetti gönüllerde
Saygı yığın yığındı yüreklerde
Hürmet beklenen tek davranıştı büyüklerde
Senlik benlik güdülemezdi
Düşünceler ayrı olsa da
Kin nefret ve öfke yoktu insanlarda

Çocuk olduğum yıllarda
Ağaçlar bir başka çiçek açardı
Bir başka süslerdi açan çiçekler kırları
Kelebekler rengarenk uçuşurdu
Arılar saf bal yapardı kaya kovuklarına
Sünni kovan ve şekerli su yoktu

Çocuk olduğum yıllarda
Patika yollardan gidilirdi ilçeye
En elverişli taşıt aracıydı atlar
Otlaklarda koyun sürüleri dinlerdi kavalı
Kara sabanla sürülürdü tarlalar
Manda ve öküzler çekerdi kara savanı
Traktör ve pulluk yoktu

Çocuk olduğum yıllarda
Yoksulluk vardı
Çile vardı
Sevgi ve saygıda vardı
Kin ve nefret ekenler yoktu

İnsanlık vardı
İnsanca yaşama özlem vardı
Yardımlaşma vardı
Birlikte hayatla mücadele vardı
Sömürü ve ihtiras yoktu

Çocukluğumu arıyorum
Yalın ayak gezmeyi
Soğan ekmek yemeyi
Babamın yoksul yuvasında
Sevilmeyi istiyorum

Sevilen çocuk olmayı özlüyorum

Yusuf Değirmenci 3

6---çok Çaresizim

Yalnızlık üstüme çöken bir bulut
Bir anda silindi zihnimden umut
Bana güç verirsin gel elimi tut
Sensizlik sıkıyor çok çaresizim

Yürekteki yangın alevleniyor
Sızılar içimde acı veriyor
Hasret oku ciğerimi deliyor
Boynumu büküyor çok çaresizim

Neden sevenlerde sevinemiyor
İçimdeki ateş sönmek bilmiyor
Sevgime karşılık yok deniliyor
Umudu yıkıyor çok çaresizim

Kime içim açsam bana gülüyor
Kulağıma garip sesler geliyor
Neler çektiğimi kimse bilmiyor
Dertlerim çıkıyor çok çaresizim

Umudum dirilir gelişin yeter
Yüzüme sevecen gülüşün yeter
Dokunuşun nefes alışın yeter
Sensizlik yakıyor çok çaresizim

Yusuf Değirmenci 2

Yusuf Değirmenci 3

6---çöküyor Başıma Hüznü Akşamın

Çöküyor başıma hüznü akşamın
Düşünceye daldım geziniyorum
Bitmez sorunları dertli başımın
Sorunlar çok ağır eziliyorum

Tükenip bitmeyi bilmiyor dertler
Gerilmiş önüme aşılmaz setler
Her kime yakınsam sabır öğütler
Sabır zincirine diziliyorum

Hep olduğum gibi görünmek için
Hedefime doğru yürümek için
Onuru sevgiyle korumak için
Şeref eleğinden süzülüyorum

Hepimiz muhtacız elbet sevgiye
Kim hayır der ki dostça ilgiye
Üç günlük ömürde kötülük niye
Hayasızlar yapar üzülüyorum

Yusuf Değirmenci 3

6---çözülmüyor problemler

Çözülmüyor problemler

Çözülmüyor problemler
Kabarır bazen öfkeler
Her kimden yerse silleler
Ona dost demem geçerim

Sırtımı dağa yasladım
Nehirde yüzüm ısladım
Gönlümde sevgi besledim
Kinden nefretten kaçarım

Aşılmaz engel aşarak
Ekmek peşinde koşarak
Gurbet yoluna düşerek
Sevgiye kucak açarım

Sanki hayat bir masaldı
Gönül hülyalara daldı
Gençliğimi yıllar aldı
Sanmayın ki ben naçarım

Dostluklar hep baki kalsa
Yüreklere sevgi dolsa
Dostum gökte bulut olsa
Kanat takarım uçarım

Her dost görünene kanmam
Yaktığı ateşte yanmam
Vefasızın adın anmam
Dostumla zehir içerim

Bülbül zar eder güllere
Sevince düşer dillere
Dostluk eksin gönüllere
Ben gider sevgi biçerim

Yusuf Değirmenci 3

6---dağa Taşa Vurarak Savurdu Felek Beni

Hazan rüzgarlarında gazel yaprağı gibi
Dağa taşa vurarak savurdu felek beni
Kızgın güneş altında çölün toprağı gibi
Ateşinde yakarak kavurdu felek beni

Dedim kahpe feleğin, acep bana kastı ne
Zehir kattı iç diye,su koyduğum testime
Yalnızlık kabus oldu, çöktü başım üstüme
Kırdı da direncimi, devirdi felek beni

Dalıdan koparıltılmış bir gül gibi solmuşum
Kıymeti yok ilginin dertlerle boğulmuşum
Çile yüklü gemiyim alabora olmuşum
Dert deryası içinde çevirdi felek beni

Yusuf Değirmenci 3

6---dert Zinciri Bakla Bakla Büyüdü

Dert zinciri bakla,bakla büyüdü
Dizmesem olmuyor, dizsem olmuyor
Gurbet yolu kıvrım,kıvrım büküldü
Gezmesem olmuyor,gezsem olmuyor

Kimi yoka sahip,kimisi vara
Dürüstlük, yüzlere çalınan kara
Entrika çeviren dalkavuklara
Kızmasam olmuyor, kızsam olmuyor

İnsanlık yok olur bak azar,azar
Doğruyu yüzüne söylesen kızar
Zehirli yılana bir derin mezar
Kazmasam olmuyor,kazsam olmuyor

Hakka hürmet etmez düzenbaz kişi
Her yerde torpille görür her işi
Kansere dönüşmüş çıbanın başı
Çizmesem olmuyor,çizsem olmuyor

Kesiyorlar ekmeğimi aşımı
Çok çalıştım, sökemedim dişini
Zehir saçan şu yılanın başını
Ezmesem olmuyor, ezsem olmuyor

Aklım ermez olmuş, gayrı şaşmışım
Ben bir acı kazanında pişmişim
Çaresizlik denizine düşmüşüm
Yüzmesem olmuyor,yüzsem olmuyor

Süren, vaz geçer mi? saltanatından
Şerefsiz süvari inmez atından
Ne sular salınır saman altından
Sezmesem olmuyor,sezsem olmuyor

Değirmenci boşa saçın yolduğun
Aslında mucize nefes aldığın
Dizi,dizi şiir olur bildiğim
Yazmasam olmuyor, yazsam olmuyor

şair Yusuf Değirmenci

dost kalemlerden

Titizlik gözleyen ince sezgimi
Hep hüzzam makamı çalan ezgimi
Dertten derde salan kara yazgımı
Bozmasam olmuyor bozsam olmuyor.....özay sağlam

Kimine helaldir, kimine haram
Beklesem gelir mi, bilmem ki sıram
Var bunda bir terslik, amma soramam

Çözmesem olmuyor, çözsem olmuyor... Mustafa Bay ZEYBEK HOCA

Yusuf Değirmenci 3

6---deşme Yaramı

Bilmem fırtına mı? bora mı esen
Hayat yükü ağır bahtıma küsem
Savaşım hayat la olmasın kesen
Basma damarıma deşme yaramı

Kura çektim hep dert çıktı karşıma
Göz koy dular ekmeğime aşıma
Anlatamam neler geldi başıma
Ben çile çekmekte savdım sıramı

Bardağımın yarısı boş dolmadı
Halin nedir diye soran olmadı
Hayal bitti umutsa hiç kalmadı
Haykırış mı feryat mı bu naramı

Ağlar iki gözüm tam iki çeşme
Ben düştüm dilerim sen bari düşme
Şu kabuk bağlamış yara'mı deşme
Bilmem geleceğim ak mı kara mı

Hep döküldü başımda saç kalmadı
Umut ettik Güven huzur gelmedi
Hiç bir mendil göz yaşını silmedi
Hayat boyu hep yaşadım dramı

Yusuf Değirmenci 3

6---dilim Varmıyor

Dilerim Allah'tan değişir huyun
Kavrulsun damağın kesilsin suyun
Kahrolsun ve batsın sülalen soyun
----Desem gönül engel diyemiyorum
----Anladım ki hala çok seviyorum

Allah'ımdan türlü bela bulasın
Sen benden de daha beter olasın
Tek başına yapayalnız kalasın
----Desem gönül engel diyemiyorum
----Anladım ki hala çok seviyorum

Huzur bulma sende canın sıkılsın
Dermansız kal iki dizin bükül sün
Ağarsın saçların dişin dökülsün
-----Desem gönül engel diyemiyorum
-----Anladım ki hala çok seviyorum

Bu duruma benim aklım ermiyor
Kalp kırmaya vicdan izin vermiyor
Kem söz söylemeye dilim varmıyor
-----Desem gönül engel diyemiyorum
-----Anladım ki hala çok seviyorum

Yusuf Değirmenci 3

6--dost bana

Aşılmaz yollar aşarak, bir tek merhaba uğruna
İnsancıl duygularla, sevgi dağıtan dost bana

Değirmen taşı misali, saygı hürmet üst üste
Şu gönül değirmeninde, sevgi öğüten dost bana

Şer ayrıkları yolup da, benim gönül bahçemde
Yerine sevi fidanı, dikip büyüten dost bana

Zehirli yılanı bile deliğinden çıkaracak
Bal akıtan dillerle sevgi anlatan dost bana

Gayrı bıktım usandım, buz tutmuş bakışlardan
Gönül sıcaklığında sevgi ısıtan dost bana

Dost olan gerçekleri acı olsa da söylesin
Her yanlış davranışta sevgiyle çatan dost bana

Yusuf Değirmenci 3

6---dostlarım Çevremden Çekildi Bir Bir

Issız köşelere. çekildim durdum
Hatam nedir diye herkese sordum
Pırangalı mahkum sanki umudum
Azap zindanına tıkıldı bir bir

İsteyene ödün vermem özümden
Ağzımdan çıkmışsa caymam sözümden
Ar edip sakladım, sildim gözümden
Yanağıma yaşlar döküldü bir bir

Tutunduğum dallar bir bir kırıldı
Elimi uzattım dostlar darıldı
Matemine deli yürek sarıldı
Bütün umutlarım yıkıldı bir bir

Eskiden var olan dostlar yok oldu
Her ayrılan yüreğimde ok oldu
Düşene tekmeler atan çok oldu
Tekmeler başına çakıldı bir bir

Batıyorum diye, naralar attım
Derdimin üstüne, bin bir dert kattım
Varlığı yitirdim, battıkça battım
Dostlarım çevremden çekildi bir,bir

Yusuf Değirmenci 3

6---dostluklar Yok Oldu

İnsanca yaşama engelmi vardır
Azimli ol çalış, her şey sende var
Dostluklar yok oldu,dost kalmak zordur
Gören varmı? merhametli nerde var?

Acınmıyor düşkünlerin haline
Tapmış artık herkes dünya malına
Gerçekleri dolar isen diline
Baskı,yasak, sansür, hepsi burda var

Hakkım yendi diye hakkın ararsan
Masumların hatırını sorarsan
Haksızlığa göğüs gerip durursan
Hiç insaf yok, keder, zülum orda var

Tırnakların kaşıyamaz başını
Hatır, gönül hep engeller işini
Görmezden gelirler akan yaşını
Acı,çile, gittiğin her yerde var

Mağdur'i dert ile döver döşünü
Kader deyip eğemedi başını
Gören yüz karartır yıkar kaşını
Dertleşecek iyi bir dost nerde var

Yusuf Değirmenci 2

Etraftaki manzaraya özenip
Dertlerinle bin kasvete bezenip
Cesaretse sağa sola uzanıp
Uzaklara bakma bil ki serde var

Burhanettin akdağ

Yusuf Değirmenci 3

6---dünya Suçlu Değil Suçlu Biziz Biz

Dünya suçlu değil suçlu biziz biz
Neden bu dünyayı suçlar dururuz
Dünya suçlu değil suçlu biziz biz
Döşünü acımaz kazar dururuz
….. Dünya suçlu değil suçlu biziz biz
…..Hatalıyız kusurluyuz hepimiz

Saygı göstermedik asla bize biz
Sarmadı insanı bizim sevgimiz
Her ne ettik ise ettik kendimiz
…. Dünya suçlu değil suçlu biziz biz
…. Hatalıyız kusurluyuz hepimiz

Yalan söyleyeni bizler dinledik
Yalancıya tep ki bile vermedik
Sonunda dünya ya yalancı dedik
…. Dünya suçlu değil suçlu biziz biz
…. Hatalıyız kusurluyuz hepimiz

Dünyamı eyledi emeği talan
Düşkünü ezerken hep güçlü olan
Söyleyin dünyanın neresi yalan
…. Dünya suçlu değil suçlu biziz biz
…. Hatalıyız kusurluyuz hepimiz

Yusuf Değirmenci 3

6--dünyada Hiçbir Şey Doğru Değil ki

Neden doğrulukta ısrara edersin
Dünyada hiçbir şey doğru değil ki
Sanırsın ki doğru yola gidersin
Gittiğin o yollar doğru değil ki

Sana örnek şu siyaset sahnesi
Eğri eğri düşer yağmur tanesi
Yıllarca ayakta Eyfel kulesi
Sallandır şakulü doğru değil ki

Gez gör adım adım öğren fezayı
Al mercek altına tek tek uzayı
Bulamazsın bir tek doğru yüzeyi
Ekvator çizgisi doğru değil ki

Ağaç dipte kalın uçta incedir
Eğri doğrulardan daha öndedir
Gösterecek büyük örnek sendedir
Organların bile doğru değil ki

Dilde kemik yok ki demesin yalan
Sana karakterin hep doğru olan
Kıvrıla kıvrıla yol alır yılan
Bıraktığı izler doğru değil ki

Yusuf Değirmenci 3

6---dünya'ya elveda ediyor bu gün

Herkes onu cimri diye tanırdı
Uzaktan bakanlar insan sanırdı
Beş kuruş harcasa beş gün yanardı
....-Dünyaya elveda ediyor bu gün
....-Her şeyi bırakmış gidiyor bu gün

Ne doymak bilirdi nede yorulmak
Tek gayesi vardı çok zengin olmak
Ona mübah idi aldatmak çalmak
.....-Dünyaya elveda ediyor bu gün
.....-Her şeyi bırakmış gidiyor bu gün

Aç gözlüydü doymak bilmezdi gözü
Tepeden bakardı acıydı sözü
Asık suratlıydı gülmezdi yüzü
.....-Dünyaya elveda ediyor bu gün
.....-Her şeyi bırakmış gidiyor bu gün

Hep tamah ederdi dünya malına
Rüşvet ile iş koyardı yoluna
Acımazdı bir Allah'ın kuluna
.....-Dünyaya elveda ediyor bu gün
.....-Her şeyi bırakmış gidiyor bu gün

Çok cimriydi hiç paraya kıymazdı
Asi idi hatır gönül saymadı
Evladını bile eve koymazdı
.....-Dünyaya elveda ediyor bu gün
.....-Her şeyi bırakmış gidiyor bu gün

kırk düğüm atardı birkaç kuruşa
Nerde bir avanta varsa kırışa
Haram yiyenlerle girdi yarışa
.....-Dünyaya elveda ediyor bu gün
.....-Her şeyi bırakmış gidiyor bu gün

Hak yemeyi açık gözlük sayardı
Faizine para verir soyardı
Borçlu olanların gözün oyardı
.....-Dünyaya elveda ediyor bu gün
.....-Her şeyi bırakmış gidiyor bu gün

Yörede kimseler sevmezdi onu
Yapayalnız kaldı perişan sonu
Belediye kaldırdı tabutunu
.....-Dünyaya elveda ediyor bu gün
.....-Her şeyi bırakmış gidiyor bu gün

Becerirdi entrikayı yalanı
Dünyada bıraktı dünya malını
Pay pay etti çocukları kalanı
.....-Dünyaya elveda ediyor bu gün

.....-Her şeyi bırakmış gidiyor bu gün

Yusuf Değirmenci 3

6---düşmanıma Bile Kızamam Asla

Yüce Tanrım sanki değiştim birden
Başıma geleni yazamam asla
Aniden sıyrıldım kinden, öfkeden
Düşmanıma bile kızamam asla

Savaşmaktan yorgun düştüm tükendim
Benliğimi üzülerek bitirdim
Çevremi yılanlar sardı irkildim
Sokarlar başını ezemem asla

İyi,kötü gönlümde yer kapanın
Bir malmışım gibi alıp satanın
Dost görünüp sonra kazık atanın
İsminin üstünü çizemem asla

Kötülükten kaçtım hep bucak,bucak
Her yüze gülene açmışım kucak
Dostum kim,düşman kim bilemem ancak
Kurulan tuzağı sezemem asla

Elbet bende sevilmeyi isterim
Olmalı toplumda benimde yerim
Saymak ile bitmiyor ki dertlerim
Dertleri bir ipe dizemem asla

En sonunda ben bahtıma darıldım
Bazen öfkelendim bazen kırıldım
Yapıcı olmaya şartlandırıldım
Kötü düşünceyle gezemem asla

Bahtım döndü kuru yaprak gazele
Bir ömrü geçirdim, solgun güz ile
Övgülerim iyiye ve güzele
Çirkefe övgüler düzemem asla

Dost diye yılana sarılıyorum
Çıkmaz sokaklarda yol arıyorum
Yinede hayatı çok seviyorum
Şu tatlı canımdan bezemem asla

Yusuf Değirmenci 3

6---feryat Figan Dolu Heceler Bende

Yalancı dostluklar gün olur geçer
Gerçek dostlar gelip çorbamı içer
Bu dünyaya gelen mutlaka göçer,
Gönüllerde yaşar yüceler bende

Yalnızlıkta karanlığa sarıldım
Gülmeyen bahtıma küstüm darıldım
Sırça kalpken param parça kırıldım
Bitip tükenmeyen acılar bende

Kara talihimi kimse yazamaz
Derlerimi zincir yapsa dizemez
Karanlık dünyama ışık sızamaz
Hiç aydın olmayan geceler bende

Kime dert yandıysam yüzüme baktı
Dinledim benden de çok dertli çıktı
Kadere kahretti bahtına çattı
Dertleri desteli niceler bende

Uyku yok gözlerde gece yatmıyor
Gündüzü anlamsız güneş batmıyor
Dilden tek –tek düşer damak tutmuyor
Feryat figan dolu heceler bende

Yusuf Değirmenci 3

6---gaflete Devam et

Çalan çırpan talan eden baş üstünde taç oldu
Doğru dürüst hak arayan boynu bükük aç oldu
Mertlikten geçemeyenler namerde muhtaç oldu
Yemişler yedirmişler soymuşlar hazineyi
Sayıştay raporları söyler diye her şeyi
Marifet bellediler onları gizlemeyi

Suçları koyamadık adalet kefesine
Sakladılar günahları niyetin gerisine
Mantıklı düşünenin vuruldu ensesine
Bu beyler bu koltuğu bu amaçla kapmışlar
İş yapıyor görünüp ne pislikler yapmışlar

Sana bir şey olmuyorsa vicdanın sızlamıyorsa
Geleceğin karanlıklara gömülüşü seni ilgilendirmiyorsa
Devam et uyuyan kardeşim devam et
Uyumaya biat etmeye ve gaflete devam et
Torunlarına bedel ödetecek senin düştüğün gaflet
Tarihlerde nefretle okunacak ihanet

Yusuf Değirmenci 3

6--gafletine devam et

GAFLETİNE DEVAM ET

Çalan çırpan talan eden baş üstünde taç oldu
Doğru dürüst hak arayan boynu bükük aç oldu
Mertlikten geçemeyenler namerde muhtaç oldu
Yemişler yedirmişler soymuşlar hazineyi
Sayıştay raporları söyler diye her şeyi
Marifet bellediler onları gizlemeyi

Suçları koyamadık adalet kefesine
Sakladılar günahları niyetin gerisine
Mantıklı düşünenin vuruldu ensesine
Bu beyler bu koltuğu bu amaçla kapmışlar
İş yapıyor görünüp ne pislikler yapmışlar

Sana bir şey olmuyorsa vicdanın sızlamıyorsa
Geleceğin karanlıklara gömülüşü seni ilgilendirmiyorsa
Devam et uyuyan kardeşim devam et
Uyumaya biat etmeye ve gaflete devam et
Torunlarına bedel ödetecek senin düştüğün gaflet
Tarihlerde nefretle okunacak ihanet

Yusuf Değirmenci 3

6---gariban

Düşmüş yad illere yurtsuz yuvasız
Gurbetin kadrini çeker gariban
Hayat acımasız şartlar vicdansız
Kadere boyunu büker gariban

Ayrılmış sıladan geri dönmemiş
Hatırını soran bir dost gelmemiş
Kara bahtı bir kez olsun gülmemiş
Umut çatısını yıkar gariban

Gurbete düşeli hayatı kaymış
Hasretle özlemle günleri saymış
Tek bir tesellisi sigarasıymış
Durmadan peş peşe yakar gariban

Bazen düşünüyor hayal kurarken
Kendine cevapsız soru sorarken
Çaresizce çıkar yolu ararken
Yüreğine keder eker gariban

Çok görmüşler merhabayı selamı
Yazmak için elindedir kalemi
Yaşar iken yüreğinde elemi
Duyguyu yürekten söker gariban

Mahlası gariban usta ozan o
Dertlerini çile diye yazan o
Kendisine bile kızar bazen o
Çile çeke çeke çöker gariban

Gariban mahlasla şiirler yazar
Kaderine küser bahtına kızar
Ağırdır gurbetin çilesi ezer
Diyerek içini döker gariban

dost kalemlerden

Kiminin elinde kalemdir, keser
Kiminin dilinde rüzgardır, eser
Kimi de diyemez, kendine küser
Haddini bilmezden, bıkar gariban.. Mustafa Bay, 'ZEYBEK HOCA'

Yusuf Değirmenci 3

6---gelmezsen Ben Biterim

İnan ki sevgilim takvim gibisin
Zamanı sende çeviriyorum yaprak, yaprak
Her yaprak bir günümü alıyor ömürden
Gün be gün sen eritiyorsun beni
Nemi alacak kara toprak?

İnan ki sevgilim saat gibisin
Aşkın yelkovan, sevgin akrep misali
Gece gündüz demeden döner başımda
Saniyelerin,saliselerin peşimde
Olamazsın benden ırak..

İnan ki sevgilim rüya gibisin
Bazen gülüşlerin su serper yarama
Bazen de tuz eker.
Bakışlarında alaylı küçümseme
Evreni taşıtıyorsun bana
Öpücükler atarak.

İnan ki sevgilim bir dertsin sen
Ne taşlaşmış kalbini yumuşatıyorsun
Nede olmaz diyerek kesip atıyorsun
Bazen bir gonca gibi umut saçıyorsun
Bazen kapıları yarım kapatıyorsun
Beni kapında bekletiyorsun
Işıkları Yakarak.

Öyle bir dert ki seni sevmek
Dünyamı bir aydınlatıyorsun
Bir karartıyorsun
Ne zaman tadacağım sevmenin hazzını
Bahar gençliğimi döndürme güze
Yürek dayanmıyor artık bu naza
Böylesi yaşamak ölümden beter
Yeter artık yeter
Gelmezsen ben biterim
Gelirsen ıstırabım biter

Yusuf Değirmenci 3

6---getir Bana

GETİR BANA****

Bir kez olsun tut elimden be felek
Yüreğim yanıyor kar getir bana
Her gün binlerce kez dilerim dilek
Güveni huzura sar getir bana

Kara bahtım aydınlığa açılsın
Dertlerim silinsin huzurum kalsın
Şu kırık kalbimden sevinç saçılsın
Mutluğum artsın sar getir bana

Garibe gurbette kim sahip çıktı
Yalnızlık cendere sıktıkça sıktı
Böylesi yaşamdan bu beden bıktı
Sıkıntıma ortak yar getir bana

Bahtıma küsemem hep barışanım
Yaşamla canhıraş bir savaşanım
Yoksulluk içinde Per perişanım
Kaldır yoksulluğu var getir bana

Emeğe karşılık alabilecek
Kara baht çemberin kırabilecek
İçim dolu dışa vurabilecek
Bereketim artsın nar getir bana

Yusuf Değirmenci 3

6---gönül Huzura Kavuşur O Gün

GÖNÜL HUZURA KAVUŞUR O GÜN

Gönül arzuluyor gelsem de görsem
Dostlar meclisinde gönül eğlesem
Güzelliği görsem.bilsem söylesem
Bu gönül huzura kavuşur o gün

Şu insanlık bir birini sevince
İnsan dost kıymetin iyi bilince
Dostlarım merhaba deyip gelince
İçimde ki dertler savuşur o gün

Haksızlık görünce yükselir sesim
Nefisme esir mi benim nefesim
Bir yanda ben varım bir yanda nefsim
Benliğim nefisle savaşır o gün

Uğraşa uğraşa nefsimi yendim
Kin yerine sevgileri yüklendim
Birden bire çıksa karşıma dengim
Sevgi ile kanım kaynaşır o gün

yusuf değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

6---görmedim

Diyar, diyar,bucak,bucak gezdim de
Hiçbir yerde mutlu olan görmedim.
Çektiğimden herkese söz ettim de
Dertlerime,derman bulan görmedim.

Ağlasam yaşıma,yaş katan yoktur
Dost desem, başıma taş atan yoktur
Aklını bedava satanlar çoktur
Dertlerimden biraz alan görmedim.

Dert taş dediklerim yandı kül oldu
Bağrı efkar keder hicranla doldu
Herkesin çilesi benden bol oldu
Bir ömür şen şakrak kalan görmedim.

Bir baktım umutlar sararmış solmuş
Bu koskoca dünya küçücük olmuş
Yüreklere dertler yığılmış dolmuş
Düşenin halini bilen görmedim

Koskoca dünyada herkes yaslıdır
Kimi insanlarda yürek paslıdır
Bir birini yiyen insan neslidir
Ağlayan gözleri silen görmedim

Yusuf Değirmenci 3

6---güldüğümü Hatırlamıyorum

Çileli Anadolu'nun
Yoksul bir köyünde
Fukara bir yuvada doğmuşum ben
Üşümüşüm kış günlerinde
Yalın ayak gezinmişim kırlarda
Hastalanmışım doktor görmemişim
Aç kalmışım kimseye söylememişim
Kadere terk edilmişim
Yaşama tutun muşum
Unutul muşum

Huzurlu olduğumu
Hatırlamıyorum

Ekmek kavgası gurbete çekti beni
Açtım kapalı gözlerimi
Yaşamı gözlemledim
Bilmediklerimi öğrendim
Yenmek için cehaletimi
Gayret gösterdim
Çileli hayatımı sürdürmek için
Yaralanmak istedin dünya nimetlerinden
Tadını aldığımı

Lezzetini bulduğumu
Hatırlamıyorum

Biliyorum
Bu toplum içindeyim,
Sevilip sayıldığımı İyi bir yer aldığımı
Hayatla barışık kaldığımı
Biliyorum da.

Barışı gördüğümü
Hatırlamıyorum

İnsanlar tanıdım, acı yüklü
İnsanlar tanıdım, çaresiz
İnsanlar tanıdım keder dolu yürekleri
İnsanlar ki içi dert dışı neşe
Bahtiyar olduğumu

Huzuru bulduğumu
Hatırlamıyorum

Istıraplar benim ile özdeşti
Acılar ok oldu bağrımı deşti
Çekintiler benle ikiz kardeşti
Hayattan tat aldığımı

Neşelenip güldüğümü
hatırlamıyorum.

Dürüstlük oldu mücadelem
Ekranda dürüstlük narası atanlar
Hiç dürüst davranmadılar
Eşitlikten söz edenler
Bize yalan söylediler
İlla da canım dediler
Masumları ezdiler
Kul hakkını yediler
Karşı çıktım diye haksızlılara
Kızdım diye riyakara
Doğruları yazdım diye efkara

Taktir aldığımı
Hatırlamıyorum,

Aktığını görmeseniz de gözümdeki yaşların
Sayılmıyor yaşadığım hüsranlar
Kurumadı alnımdan akan terim
Azalmadı sırtımdaki yüklerim
Aktığını görmediniz yaşımın
Ağlayıp içime akıttı gözlerim
İçin için kan ağladı yüreğim
Yaşam boyu bir defacık da olsa
Özgür olduğumu
Mutlulukla dolduğumu

Neşelenip güldüğümü
hatırlamıyorum

Yusuf Değirmenci 3

6---haklılar Hakkını Alsın

Haklılar hakkını alsın
Ağlayanın yüzü gülsün
Gerçek demokrasi gelsin
Diyecek dil olmalıyız.

Bitse dertler birer,birer
Karanlık başlara iner
Güneş elimizde fener
Gidecek yol olmalıyız.

Şu gelecek korkusundan
Uyan gaflet uykusundan
Çaresizlik kuyusundan
Çekecek el olmalıyız.

Azınlık tok,çoğunluk aç
Ovalar çöl dağlar kıraç
Hilesiz,hurdasız kazanç
Ve helal mal olmalıyız.

Mağdur'i der bahtı güzel
Düşündüğün her şey güzel
Her tarafa konmuş engel
Yıkacak sel olmalıyız.

Yusuf Değirmenci 3

6---hayatın Özeti Bu Olsa gerek

HATATIN ÖZETİ BU OLSA GEREKvv

Her hayatın bir başı bir de sonu var
Hayatın insanlığa ders veren oyunu var

İnsanlar ki
Yığın yığın sorunlar yaratıyor
İnsanlar ki
Sorunlara çözüm üretiyor
Kin insanlarda
Nefret insanlarda
Aymazlık insanlarda
Doymazlık insanlarda

Öfkelere yenik düşmek insanda
Sıcak kucaklaşmak insanda
Sevgi ile öpüşmek insanda
İnsanlık ta çelişkiler eksilmiyor
İnsanlarda sorun yaratmalar bitmiyor

Sevginin filiz verdiği yerde
Kin yok olur
Nefret tükenir
Kalkar karamsar düşünceler
Sevgi yüceldikçe insanlıkta yücelir
Sevginin bittiği yerde
İnsanlık biter tükenir

İnsanlar
San ki kıskandılar dünyanın dönüşünü
Gece başlar gündüz biter
Gündüz biter gece başlar
Başlayıp bitişiyle gece ile gündüzün
Binlerce ömür başlar
Binlerce ömür biter

Hayatta her olgunun bir başı bir sonu var
Hayatın insana bin türlü oyunu var
Bu hayat oyununda
Ölüm son noktadır
Gerçek budur inkâr edilemez
Yolculuğun bittiği yerde yol
Hayatın bittiği yerde her şey biter
Anısız bir mezar kalır
Onunda üstünde otlar biter
Doğanlar karşılanır sevinerek
Ölenler uğurlanır üzülerek
Ağlanır bir kaç gün hüzünlenerek
Hayatın özeti bu olsa gerek

Yusuf Değirmenci 3

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

6--hazan Esti Yine gönül Bahçeme

HAZAN ESTİ YİNE GÖNÜL BAHÇEME
Hazan esti yine gönül bahçeme
Hayallerim birer birer yıkıldı
Dertlerimi tek tek sardım bohçama
Yüküm ağır geldi canım sıkıldı

Huzur ormanında bir fidan idim
Burada yaşanır kalırım dedim
Bu yeşil doğaya uymak istedim
Çok gördüler bana orman yakıldı

Ateşten kaçarak koştum deryaya
Sevindim kavuştum diyerek suya
Meğerse binmişim eski takaya
Dalga sürdü kayalara çakıldı

Yüzerim sanmıştım daldım sulara
Nefesim kesildi durdum bir ara
Bakındım çevreme çok uzak kara
Geçen bir gemiye gözüm takıldı

Kurtarır diyerek sallandı elim
Bağırdım haykırdım görmedi halim
Bırakıp gidince insafsız zalim
Kestim umudumu dünyam yıkıldı

Ben sahille yüze yüze varamam
Gerçeği göremem hayal kuramam
Ben beni kaybettim artık aramam
Kaderime bin bir tekme atıldı

Yusuf Değirmenci 3

6---her Kimse Yazıklar Olsun

Ülkede yapılan yolsuzlukları
Gizleyen her kimse yazıklar olsun
Devlet bütçesinden hırsızlıkları
Gözleyen her kimse yazıklar olsun

Yasal hale getirenler talanı
Köşe döndürenler yandaş olanı
Soygunlara karşı tavır alanı
İzleyen her kimse yazıklar olsun

Hizip ile bozuyorlar birliği
Çamur atıp karalarlar erliği
Diktatörce rejim seferberliği
Özleyen her kimse yazıkla olsun

Adaletten kaçan yuvalar yıkan
Masumun göğsüne kurşunlar sıkan
Haksızlık yaparak ciğerler yakan
Dazlayan he kimse yazıklar olsun

O, bu, şu, diyerek toplumu bölen
Yetki matkabıyla yasayı delen
Üstünü örterek hukuku silen
Düzleyen her kimde yazıklar olsun

/

Yusuf Değirmenci 3

6---iki Şeyle Kara Baht Ak Yazılır

Sonu meçhul yolcusuyuz zamanın
Değerini bilmek gerek her anın
Çift duygusallığı olur insanın
Birisi sevinçtir diğeri hüzün

Bezen ağlarlar da bazen coşarlar
Beşerdirler zaman,zaman şaşarlar
Dört mevsimin hepsini yaşarlar
Coşkusu bahardır,hüznü de güzün

Oturup da ağlayamaz eder ar
Yüzü gülse bile içinde efkar
Beni şair yapan iki tutku var
Birsi dertlerim diğeri sazım

Çözümsüz problem yoktur çözülür
Kaderin çizgisi tekrar çizilir
İki şeyle kara baht,ak yazılır
Birisi sabırdır diğeri azım

Yusuf Değirmenci 3

6---kendimi Arıyorum Mısralarımda

Kendimi arıyorum mısralarımda
Bulamıyorum
Kafiye oluyorum
-Söz oluyorum
-Hece oluyorum
Bir bilmece oluyorum
Cevap olamıyorum

Arıyorum kendimi sayfalarımda
Satırlara arasında
Hüzün oluyorum
-Hicran oluyorum
-Dert oluyorum
--Hasretle kavruluyorum.
Özlemler filizlenirken sinem de
Haz alamıyorum

Bazen bulur gibi oluyorum kendimi
Sayfaları karıştırıyorum
Tükenmez hayaller kuruyorum
Hayal alemine kapılıyorum
-Rüyalara dalıyorum
Gerçeği bulamıyorum
Aramaktan yoruluyorum.

Belki de şiirler de bana rastlayacaklar
Okuyanlara göre
Dert olacağım
-Çile olacağım
-Hüzün dolacağım
--Umut olarak kalacağım
Kendimi mısralarla anlatamayacağım
Çaresizliği yaşayacağım.

Matematikçiler çözemeyecekler cebir ile
Felsefeciler alem ötesinde görecekler bile bile
Geçen zaman içinde nafile yaşamış diyecekler nafile
Anlatamayacağım ben kimseye kendimi
Karmakarışık renkler içinde kalacağım
Seçemeyeceğim rengimi
Belki bir gün zeki bir kalem
Açacak evrenimi
Size sunacak beni

Yusuf Değirmenci 3

6---kendinden Geçmiş Gönül

Öylesi dertli ki kendinden geçmiş
Şarkıyla,türküyle coşmuyor gönül
Ununu elemiş eleği asmış
Güzeller peşine düşmüyor gönül.

Coşkun akan seldi artık durulmuş
Dalgalı denizdi berrak görülmüş
Uğraş vermiş savaşmaktan yorulmuş
Hayallere dalıp koşmuyor gönül.

Katar,katar deste,deste çilesi
Kalmamış hayatla bir meselesi
Ser veriyor sır vermiyor kendisi
Eski yaraları deşmiyor gönül.

Hayatta ne büyük acılar tatmış
Sevdalara dalmış kendin aldatmış
Yıllar önce aşk defterin kapatmış
İçinde kimseyi tutmuyor gönül.

Sevgisini vermiş sevdiklerine
İhaneti görmüş şefkat yerine
Şimdi teslim olmuş o kaderine
Başına ne gelse şaşmıyor gönül

Sevgileri sere serpe sermiyor
Dostları anmıyor hatır sormuyor
Kendisine bile selam vermiyor
Hep eski hayatı düşlüyor gönül

Yaşamı boyunca kul olmuş, kula
Hasretle yaşamış paraya, pula
Bir meçhule doğru çıkmadan yola
Artık hazırlığa başlıyor gönül

Ona hiç el uzatmamış insanlık
Feryat etmiş figan etmiş bir anlık
Görmüş gidişatın sonu karanlık
Dönmüş insanlığı taşlıyor gönül

/

Yusuf Değirmenci 3

6---kim gerçek dosttur anlaşılmıyor..

hayatta insana kim geçek dosttur
Dara, düşmeyince anlaşılmıyor
Sorunlara ortak olanı hastır
Zora düşmeyince anlaşılmıyor

Komşular yoksulken yürek sızılar
Silip yok edilmiş şu has duygular
Yoksul tencerede hergün dert kaynar
Avuç açmayınca anlaşılmıyor

Yanan yüreklerde ateş harlamış
Fakir yuvasında dert sıralanmış
Körpecik yavrular açmış ağlamış
Sırra ermeyince anlaşılmıyor

İstemem hiç kimse imdat çağıra
Asla yol düşmesin köre sağıra
Kimler su serpecek yanan bağıra
Kore düşmeyince anlaşılmıyor

Sevgiye yanaşıp dostluk bildiren
Paylaşımla garip yüzü güldüren
Dostça el uzatıp yerden kaldıran
Yere düşmeyince anlaşılmıyor

Yusuf Değirmenci 3

6---köz Koyma Bağrıma Ve Yakmadan Git

Sen doldurdun acı tatlı anımı
Sevdandan kalbime lav dökmeden git
Sıcak ilgin kaynatıyor kanımı
Köz koyma bağrıma ve yakmadan git

Bırak beni bırak hayal kurayım
İsterim ki bir vuslata ereyim
Artık kabuk bağlamış bir yarayım
Yeniden açılıp kan çıkmadan git

Tanrı yazgımızı kara yazmasın
Olumsuzluk neşemizi bozmasın
Sakın bu ayrılık bizi üzmesin
Giderken arkana hiç bakmadan git

Öğren unutmayı,mutlu olmayı
Desteksiz,dirençli,dimdik durmayı
Dene başkasıyla yuva kurmayı
Sevda çakmağını ben çakmadan git

Git başka yerlerde ara eşini
Derde sokma dertsiz olan başını
Hayır dedim diye yıkma kaşını
Gönül kafesinden kuş çıkmadan git

Sevgim engel bana bunun kıyasla
Bir ömrü geçirme hiçranla yasla
Senin üzülmeni istemem asla
Ela gözüleriden yaş dökmeden git

Yusuf Değirmenci 3

6---meğer Savaş Alanıymış Yaşamak

Meğer savaş alanıymış yaşamak
Çok zormuş bu tende canı taşımak
Hiç nasip olmadı başım kaşımak
Dert çile ve hüzne bürünmekteyim

Yalandan kaçındım doğruyu söyledim
Hiç hoşa gitmedi silleler yedim
Özü,sözü doğru olayım dedim
Dert ile kedere bürünmekteyim

Yaranmanın yolların aradım
Başarılı olmak tek yoldur sandım
Dokuz köye anlatmaktan usandım
 Ben onuncu köye sürülmekteyim

Sonunda anladım yaşam hileymiş
Çırpınıp didinmek hep nafileymiş
üzülme dediler kader böyleymiş
kaderle savaşa erinmekteyim

Babam öğretmedi hileyi bana
Hep reva gördüler çileyi bana
dayadım sırtımı dost sanılana
ben kendi kendime arınmaktayım

Hocamda yazmadı kara tahtaya
Bilinçli yetişmiş gibiyim güya
başardım çok şeyi gitti hay huya
Beceriksiz diye bilinmekteyim

 Her şeyi bilmeye ömür yetmiyor
Felek bir gün bile beni tutmuyor
Dertlerim artıyor sevinç katmıyor
Ele karşı mutlu görünmekteyim

Hep itilir oldum yar başlarından
Bir şey bekleyemem artık yarından
En sonunda isyan ettim kahrımdan
Ben kendi kendime yerinmekteyim

Yusuf Değirmenci 3

6---mevsimler Boyu

Ben sokalarda yaşarım yalnızlığı
Açlığı sefaleti kimsesizliği sokalarda yaşarım
Mevsimler boyu geziniyorum,hayallerimin peşinde.
Her mevsime benziyorum,her mevsimin bitişinde.

Bir yaz günüydü!
Şimşekler çaktı gök yüzünde
Arkasından haşin bir dolu
Yağdı bütün hıncını alırcasına
Kırdı kafayı kolu
Bütün haşmetini gösteriyordu
Sanki kızgındı, öfkeliydi bana
Adeta dövmek istiyordu
Bilmiyor ki!
Ben ezelden dövülmüşüm.

Son bahar öz benliğini koydu ortaya
Yapraklar saçlar gibi tek,tek düşüyor yere
Tabiat benimle bitkin,benimle dertli
Ağlıyordu son bahar akşamları
Tıpkı benim gibi.

Kış acımasız,soğuk tatsızdı
Yer yüzünü örttü beyazlar
Dünyanın güzelliğini kapattı karlar
Yıldız,yıldız uçuşarak saçlarıma konuyorlar
Bilmiyor ki saçlarım kardan da beyaz.

Baharda seller gibi coşkularım
Kar erir ben eririm
Toprak canlanır,
Ben heyecanlanırım
Nisan yağmurlarını verir toprağa
Ben göz yaşlarımı veririm.

Ben sokaklarda yaşarım yalnızlığı
Açlığı sefaleti kimsesizliği sokalarda yaşarım
Her mevsime benzerim,her mevsimin bitişinde.
Mevsimler boyu gezerim, hayallerimin peşinde.

Yusuf Değirmenci 3

6---münevvere

Münevvere

Seninde talihine, darbe atmış bu felek
Sabır demişsin yıllarca,sonu hayır diyerek

Dışardan bakanlara,şakrak görünüyorsun
Dertlerinle baş başa sen kendini yiyorsun

Ben seni anlıyorum bir kapalı kutu'sun
Zaman silgi gibidir gün gelir unutursun

Elbette ki genç kızsın,bir gurur taşıyorsun
Sorunlar kimseye,açıp anlatmıyorsun

 Çırpınan bir balıksın,bu hayatın ağında
Göz yaşının izi var, hala yanaklarında

Çözümler bulamazsın gizlice ağlayarak
Bahtına küs gibisin,umutlarından ırak

Hiç destek görmemişsin babandan kardeşinden
Anlayış beklemişsin yarenin den ve eşinden

Sen kendi hayatına,kendin yön vermelisin
Yollarına kurulan tuzağı görmelisin

Kavuşurum diyerek,teselli baharına
Sakın ha bel bağlama vefasız el oğluna

Seni paçavra gibi,atarlar sokaklara
Hep kurban edilirsin o yanlış karalara

Yıkılma ayakta dur,darbelere aldırma
Dostlarını üzerek, düşmanını güldürme

Hayatla mücadele, kazanınca güzeldir
Yapığımız her hata bize ders vermelidir

Acılar kamçı olsun,bu hayat savaşında
Kara bulutları sil,gün ışısın başında

İyice bak çevrene,kim memnun hayatından
Kimi feryat ederken kimi susmuş kahrından

Kimileri yıllardır bir lokmanın peşinde
Şükür eyle Allah'a o kadarı var sende

Üzülme sebat eyle,azimli ol Münevver
Hayat her şeye rağmen,hür yaşamaya değer

Yusuf Değirmenci 3

6---nankör Emellere Kurban Seçilme

İhtiras orağı hazır biçmeye
Sakın arzu tarlasına da biçilme
Düzen müsaittir kurban seçmeye
Nankör emellere kurban seçilme

Seçilmezsen sana değer verirler
Saygı göstrirler hürmet ederler

Çile çekmeyenler anlamaz bilmez
Dinler gibi yapar, seni dinlemez
Hakkını gasp eden,isteme vermez
Sakın ha boynunu büküp küçülme

Küçülmezsen sana değer verirler
Onlar küçülür karşında erirler

Halden anlamaza akıl danışma
Hırsızlarla dost olarak kaynaşma
Art niyetli düzenbaza yanaşma
Hakkını ararken dik dur geçilme

Geçilmezsen sana değer verirler
Dik durmayı bilir cesurdur derler

Küçülme üstüne basıp ezmesin
Kim ister ki güçlü hakkını yesin
Hakkını ararken gür çıksın sesin
Dertsizlere sırrın, verme açılma

Açılmazsan sana değer verirler
Saygı gösterirler hürmet ederler

Sağlam adımlar at, takılma taşa
Çaban ve gayretin, gitmesin boşa
Onurunu koru, gururlu yaşa
Darı gibi namert elle saçılma

Saçılmazsan sana değer verirler
Toplanır çevrene savaşçı erler

Düşünceni koy ki fikir testine
Kulak veren olsun senin sensine
Bir soysuza kanma birde nefsine
Nefis kadehine konup içilme

İçilmezsen sana değer verirler
Senin ile hep dost kalmak isterler

Yusuf Değirmenci 3

6---nasıl Sevelim Biz Sizi

Nasıl sevelim biz sizi

Sizler bizi anlamadınız
Söylemek istedik kederlerimizi
Anlatmak istedik dertlerimizi
Bize hep kör baktınız
Sağır dinlediniz
Öğrenmeye de çalışmadınız
Sizler bizi anlamadınız

Siz bizi çantada keklik gördünüz
Sökemediniz yüreğinizdeki öfkeyi
Nefretle olan bağınızı çözemediniz
Çözmekte istemediniz
Gölgenizi bile bizden esirgediniz
Taktınız kaderin ağlarına bizi
Sizler bizi keklik avlar gibi avladınız

Onlar bizi sevmez demişsiniz birilerine
Sohbetlerde bile göstermişsiniz öfkenizi
Acılar düğüm atarken gırtlağımıza
Sevebilir miyiz biz sizi
Attınız insafsızlık ateşine
Yaktınız yüreklerinizi
Nasıl sevelim biz sizi
Güç olarak kullandınız
Makamınızı mevkiinizi
Nasıl sevelim nasıl biz sizi

Yusuf Değirmenci 3

6---ne Yazar

.
Yoksulluk fakirin belin bükerken
Varoşlar aç susuz çile çekerken
uygulayan vicdan dürüst değilken
Kanunlar mükemmel olsa ne yazar

Yolsuzluk yapanlar durdurulmazken
Siyasiler feryatları duymazken
İnsanlık adına tedbir almazken
Bütün sorunları bilse ne yazar

Sanılıyor bunlar birer vesvese
Yalan riya yapılıyor herkese
Boş duruyor kuruşsuzdur her kese
Ağlayanın gözün silse ne yazar

Tarafsız değilse eğer adalet
işte orda başlar bitmez nedamet
aç gözler doymazsa kopar kıyamet
Mezalim iktidar kalsa ne yazar

İnsanlara yön veren hep akılsa
Birazcık da bu günlere bakılsa
yolsuzluk yapanlar açıklanırsa
Cüzdanı milyarla dolsa ne yazar

yandaşlara halkın hakkını verdi
Muhalifler buna yolsuzluk dedi
böyle diyenlere recep kükredi
Aydınlar gerçeği bilse ne yazar

Dillere dolanan güzel sözlerden
Dem vurulur dürüstlükten erdemden
Siyaset habersiz dertten elemden
Seçimden seçime gelse ne yazar

Dokunulmazlıkları kaldırmıyorlar
Yolsuzluk yapılır aldırmıyorar
Her kim muhalifse saldıryorlar
Doğruluktan dem vursa ne yazar

Yusuf Değirmenci 3

6---neler Yapardım Neler

Entrika harmanında som olmasaydım
Öfke rüzgarıyla savrulmasaydım
Kimler ne yapıyor, bir anlasaydım
Acımazdım sırlarını açardım

Vazife kutsaldır,herkes inansa
İnsanlığa güzel hizmet sunulsa
Kolum güçsüz,gözüm uykusuz kalsa
Yorulmazdım,uykudan vaz geçerdim

Yalan denizinde, kaptan tanımam
Pek,gözümü budaklardan sakınmam
Tenceremde dert kaynasa yakınmam
Sabrımı,aş diye yerdim,içerdim

Herkes hak edenin hakkını verse
İnsanlık rayında, sevgi yürüse
Darbelerden ciğerlerim çürüse
 Sevgileri ben sineme saçardım

İnsanlarda,insanlığı arasam
Özü,sözü doğru insanlık bulsam
Gönül bahçesinde sedasız kalsam
Şakıyan dillere doğru, uçardım

Doğruyu söylesem insan adına
Kırmızılar vurulmasa kartıma
Asırlar yük olsa idi sırtıma
Hayat boyu yüksünmeden taşırdım

Varlık villa yaptırırken yamaca
Horlanarak bakılmasaydı aç'a
Sabır ile erişilse amaca
Dişimi sıkardım,başım kaşırdım

Damgalı olsaydı,herkes bilseydi
Sayıları az olsa,sayılsaydı
Namert, öz be öz, babam olsaydı
Ben babama bile karşı çıkardım

Gerilmiş,iyinin önüne setler
Gün geçtik çe çoğaldı parazitler
Bilsem yok olacak kötü niyetler
Yeni dünyalar arar göçerdim

Sözümü dinleyen biraz ders alsa
Mağdur'i keşke dediğin olsa
Fazilet kabristan içinde kalsa
Almak için ellerimle açardım

Yusuf Değirmenci 3

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

6--neye yarar

Söz verilen söz unutulur tutulmaz
Cayıp tutulmayan söz neye yarar
Duman tüter gider alevler yalaz
Bir aş pişirmeyen köz neye yayar

Sakladık sevgiyi, gören gözlerden
Ne yeminler ettik,döndük sözlerden
Ne olduysa oldu, bize bizlerden
Bozulmuş çürümüş öz neye yarar

Her fırsatta güzellikten laf ettik
İkide bir yalan riya türettik
Çıkar için kötülükler ürettik
Benlik önde iken biz neye yarar

Ucunda püskülü ustası süsler
Sapında perdeler nağmeyi besler
Her mızrap vuruşta manasız sesler
Akordu bozulmuş saz neye yarar

Ekşimiş yoğurttan keş olmaz derler
Bir olmasa asla beş olmaz derler
Ellerin verdiği aş olmaz derler
Karın doyurmayan az neye yarar

Yusuf Değirmenci 3

6--o Günlerde Tanıyacaksınız Bizi

Hayat içinde pasif
Yaşam boyu hiçliklerle
Yaşayan bir ben miyim?
Bir ben miyim sadece.
Diye sorgulamıştım kendimi

Bir yanımda yoksulluk
Bir yanımda cahillik
Sonumu sormayın sakın
Benim sonum bir bilmece.
Hep buna inanmıştım

Bir çıkış yolu arayan bir benim
Hangi engeldir çaresizliğime sebep
Umutsuz olan ben miyim sadece
Yok geleceğimde güvence.

Herkesi mutlu sanıyordum çevremde
Herkesi huzur içinde görüyordum
Çevremi kıskançlıklara gözlemliyorum
Sıyrıldığımda peşin hükümlerimden
Sonunda utandım kendimden
Gördükce benden daha dertlilerini
Çaresizlikleri beraber yenmek için
Ben belirledim yerimi
koştum düşkünlerin yanına
Katıldım çilekeşler kervanına

Çareleri beraber aramak
beraber bulmak uğruna
Bir benmiyim demiyorum
Biz miyiz diyerek haykırıyorum
Biz miyiz diyerek toplanıyorum
Bizmiyiz diyerek güçleniyorum

Milyonları bulunca biz
Sığmayacak sokalara öfkemiz
Ey hak hukuk tanımayanlar
Ey kul hakkına el atanlar
Ey hak yiyerek tok yatanlar
Hangi delikler kaçacaksınız siz

İşte o gunlerde göreceğiz sizi
O günlerde tanıyacaksınız bizi
Biz yalnız değiliz göreceksiniz
Göreceksiniz meydanları doduran öfkemizi

Yusuf Değirmenci 3

6---o Kimse Nefretle Bakmaya Değmez

Sorunları çözmese de kadılar
O kimse nefretle bakmaya değmez.
Seni yıkmamalı dedikodular
Kötü söz göz yaşı dökmeye değmez.

Annenden,babandan ve kardeşinden
Ayrılsan eşinden,olsan işinden
En büyük felaket geçse başından
O bile hayattan bıkmaya değmez.

Dolmasa da gönlün,bomboş kalsa da
Her gün felek darbesini vursa da
Dertler seni sarmaş,dolaş sarsa da
Gönlüne nefreti ekmeye değmez.

Çiledir hayatta yürünen sırat
Aşın ekşi olsa,ekmeğin bayat
Sorunlar olsa da, güzeldir hayat
İyiyi,güzeli, yıkmaya değmez.

Başarıya varmak, övünç,vakardır
Bu yol çok çetindir,engeli vardır
Zorlukları yenmek elbette zordur
Ruhundan azımı sökmeye değmez.

Olmalısın sen bir sabır sütunu
Acı,tatlı hayatın bir bütünü
Sök at gönlünde ki ayrık otunu
Sevgi fidanını yakmaya değmez

emekli em. müd

Yusuf Değirmenci 3

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

6---o Yar Umutları Yıktı da Gitti

Doktor dermanı yok benim derdimin
O yar umutları yıktı da gitti
Sahibi değilim ben benliğimin
Kalbimi yerinden söktü de gitti

Önce kördüm şimdi döndüm esire
Sevdiğime pişman oldum bin kere
Aşkın çakmağını çaktı bir kere
Sevda çırasını yaktı da gitti

Hata kimde bendemiydi ondamı
Bıraktı başıma kederi gamı
Öyle dert ki bitiriyor insanı
Hasreti ruhuma ekti de gitti

Uçarken belliydi kırık kanadı
Yutkundu sebebi anlatamadı
Elveda demedi el sallamadı
İçten bir derin ah çekti de gitti

Giderken damlalar düştü gözünden
Üzüntüsü belli idi yüzünden
Neden bilmem niçin caydı sözünden
Yüzüme manalı baktı da gitti

Yusuf Değirmenci 3

6---okumak Gerek

Umutlara ermek için
Paylaşarak vermek için
Cehaleti kırmak için
Her daim okumak gerek.

Aydınlık olsun fikrimiz
Bilgiyle dosun zihnimiz
Birimiz değil hepimiz
Her daim okumak gerek.

Siler gider öfkemizi
Faal tutar beynimizi
Aydınlaıtır kitap bizi
Her daim okumak gerek.

Şayet insanı seversek
bilgi paylaşmak istersek
Bilinçli olalalım dersek
Her daim okumak gerek.

Boş zamanlar değerlenir
Bu dünyaya düzen gelir
İnsanlık böyle yükselir
Her daim okumak gerek.

Gözüm okur kalem yazar
Dilim cümleleri düzer
Cehalet insanı üzer
Her daim okumak gerek.

İlimdir doğruluk suyu
Okuyan bulur doğruyu
Siler yürekten korkuyu
Her daim okumak gerek.

Oku hiç vermeden mola
İnsan ilim irfan dola
Böyle düşer doğru yola
Her daim okumak gerek.

Yusuf Değirmenci 3

6---olmasa

OLMASA****

Toplumlara saçılmasa zehirler
İnanç için çekilseydi zikirler
Çekinmeden söylenirdi fikirler
Doğru konuşana çatan olmasa

Su dökülür benzin olmaz yangına
Kıymet verilirdi kıyılmaz cana
Güven duyar idi insan insana
Dostunu üç pula satan olmasa

Hırsız eller cebimize dalmazdı
Kardeş kardeşine düşman olmazdı
Yoksulluk kalkardı fakir kalmazdı
Haram lokmaları yutan olmasa

Liyakat aransa tüm görevlere
Layık olan atansaydı her yere
Şüpheler düşmezdi hiç gönüllere
Hısımı yandaşı tutan olmasa

Güçlüye ödenmez olsaydı baçlar
Gezip dilenmezdi sokakta açlar
Hakça paylaşılır idi kazançlar
Helale haramı katan olmasa

Ekilse tarlalar yapılsa hasat
Yiyecekler asla olmazdı kesat
Edilmezdi iş aş diyerek feryat
Tembelliğe esir yatan olmasa

Güler yüzle çıkar idim yoluna
Destek verir girerdim ben koluna
Kardeş derdim sarılırdım boynuna
Duyarsızlık gibi hatan olmasa

Yusuf Değirmenci 3

6---öfkem Köpürdü Gitti

Ben farkına varmadan,nefes alıp Vermişim
Hiç kalmadı ağzımda döküldü düştü dişim
Saçlarım da ağardı yılları devirmişim
Yıllar çaldı ömrümü sildi süpürdü gitti

Uçtu elden gençliğim tutamadım yanarım
Şimdi dermansız kaldım çaresini ararım
Kalmadı artık gücüm çözüldü diz bağlarım
Yok şimdi genç enerjim ömür götürdü gitti

Beden acze düşse de gönül hiç kocamıyor
Duygular doldu taşar boş yere harcanıyor
Nerde zulüm görürsem benim içim yanıyor
Haksızlık karşısında öfkem köpürdü gitti

şair Yusuf değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

6---ömür dediğin

Yalan dünya bir ziyafet sofrası
Gelişine sebep anne babası
Bir ömür ki doğum ölüm arası
Gün gelince biter ömür dediğin..

Nasıl gelip geçti bilemediğim
Sırrına bir türlü eremediğim
Suyundan severek içemediğim
Bir pınar gibidir ömür dediğin..

Her gece nefsime hesap sorduğum
Kıvrılıp başımı taşa koyduğum
Gözlerimden akan yaşa doyduğum
Bir hicran gibidir ömür dediğin..

Günahkâr insana sanki aşiyan
Maziden atiye heran taşıyan
Bilinmez ne zaman nerde başlayan
Bir köprü gibidir ömür dediğin....

Ne zaman bitecek bilemediğin
Acıları tek tek silemediğini
Tatlı bir rüyadır diyemediğin
Bir uyku gibidir ömür dediğin

Yusuf Değirmenci 3

6---sabah Oldu Olacak

Bu çark hep böyle dönmez
Bu devran böyle gitmez
Yapılan yapanın yanına kalmaz
Kalleşlikler
Kahpelikler
Asla affa uğratılamayacak

Şimşekler çaktı gözlerimizde
Geldi devleri yıkmanın zamanı
Haydi, cesur yürekler
Haydi, yiğit yurttaşlar
Haydi, yollara düşelim
Analar bacılar kardeşler
Dayan diren dik dur
Yılma korkma yıkılma
Karanlıklar aydınlanacak

Adalet sadece sözde kaldı
Üstünlerin hukuku değil istediğimiz
İstediğimiz hukukum üstünlüğü
Mücadelemiz başarılacak
Her şey yeniden başlayacak

Yarınlarda güneş başka doğacak
Dağılacak kara bulutlar
Gelecek bizim olacak
Demokrasi kurulacak
Göstereceğiz insanlığa
Karanlık geceden sonra sabahı
Adalet şahlanacak
Adalet yaşatılacak
Sabah oldu olacak
Güneş doğdu doğacak

Yusuf Değirmenci 3

6---sazım Dertleşecek Dost Olur Bana

sanmam ki hayata baskın kalırım
barışamaz isem küskün kalırım
konuşmam kimseyle suskun kalırım
sazım dertleşecek dost olur bana

Açtım kollarımı bekleme dön gel
Bir haber göndersen desen ki sen gel
Aşarım dağları tanımam engel
Vereceğin umut kast olur bana

Sevdanın peşinde yollara düştüm
Bu yüzden ben gurbet illere düştüm
Hiç sorma perişan haller düştüm
Bir tek anneciğim yast(a) olur bana

Param yoktur bilet alıp gelemem
Nerede nasılsın haber alamam
Postaneden mektup bile salamam
Gurbetin çilesi test olur bana

Yıkılmış sılada evim ocağım
Kollarım kalkmıyor aksak bacağım
Dinleyenler olsa anlatacağım
Dertler kıl saydığım post olur bana

Yusuf Değirmenci 3

6---sen Gittin Gideli

Sen gittin gideli
Meyhaneler meskenim
Şişeler teselli kaynağım
Şimdi bana da sığınaktır
Düşkün dostu meyhaneler
Dostumdur dert ortağımdır
Doldurulan kadehler
terk ettin edeli

O çılgınca geçirdiğimiz seneler
Hani şimdi neredeler neredeler
Engin denizlerde mi dersin
Kızıl ufuklarda mı sanırsın
Uzaklarda mı ararsın
Onlar artık mazinin derinliklerinde
Meçhule giden bir gemideler

Benim kalbimde seninle yaşayanlar
Senin gönlünde de değiller
Gönlüne giren bir korsan tarafından
Benimle beraber öldüler.
Öldürüldüler.

Sigaramı yakıyorum
Senin beni yaktığın gibi
Şarabımı çekiyorum
hasret çukuruna çektiğin gibi
Şişeleri kırıyorum
Senin beni kırdığın gibi

Yitik umutlarını arayanlar
Ağlamaktan pınarları kurumuş gözler
Bu meyhane köşesinde demlenmekte.
hepsi benim gibiler
Bahtlarına küsmüşler
Hayata kahretmişler
Sevdiklerine inat
İçkiye hayatı meze etmekte.
Perişan derbederler.
Dertli ve kederliler

Hüsran ve hüzün doludur
Düşkün dostu meyhaneler
Buralarda biçare gönüller inler
Kaderinin pençesinde
ben onlara benzedim
Onar da ban benzediler
Dertlerini döktüler
Derdimi dinlediler

dost kalemlerden
--

derbeder gönlüm
senin yollarında kaldı biçare
seni beklemekten yoruldum
terk edilmelere dayanamıyorum artık...
Sen gittin gideli
Meyhaneler meskenim
Şişeler teselli kaynağımdı
şimdi onlarda yetmiyor
seni bana anlatmaya
nerdesin çıkta gel şu gönlüme ey yar
sen gittin gideli
derbeder gönlüm

Yusuf Değirmenci 3

6---seni Anlamak Zor

Seni anlamak zor,açılmıyorsun
Kimseyle konuşup,kaynaşmıyorsun
Sorunları neden paylaşmıyorsun
Çevren dertler ile sarılmış san ki

.Gençlik yıllarında çok mutlu idin
Hayata bağlıydın, umutlu idin
Hayat mücadele dememiş miydin
Şimdi o direncin kırılmış san ki

.Oysa neşeliydin,hayat yüklüydün
O zaman çocuktun şimdi büyüdün
Çekintiler sana verilen ödün
Yaşarken mezara girilmiş san ki

Yusuf Değirmenci 3

6---sevgi olmalı İnsanlığın Temeli

Yazıksı acımalar silmiyor göz yaşını
Hıçkırıklar elle tutulmuyor ki
Ağlayanlar anlarlar yürekteki yangını
Teselliler efkarı yok etmiyor
Tecelliler insan eliyle şekillenince
Elim irademin peşinden gitmiyor.

Yasaklı kelepçeler sıkıyor bilekleri
Sansürlü bantlar tutsak etmiş dilimi
Belirsizlik hapishanesindeyim
Çaresizlik tutsağıyım
Elim mahkum
Dilim mahkum
Düşünceli gezinişim bundandır
Her halim mahkum.

Kağıda ağlayan kalem dertdaşım
Yüreğe damlayan kordur göz yaşım
Taşlara vurulan külünktür başım
Ayaklarım belirsizliği adımlar sokaklarda
Bir parmak yıkıyor güzellikleri
Yok ediyor birlikteliği
Öldürüyor sevgileri.

Sevi bahçesinin gülü olacaksa, insanlık
Zihinlerde bu düşünce filizleniyorsa
Varalım bu amaca deniliyorsa
Birlik,beraberlik isteniyorsa
Öfkeler sökülüp atılmalı yüreklerden
Kelepçeler çıkarılmalı bileklerden
Çözülmeli düşünen kafaların dili
İradenin peşinden gidilebilmeli
Gidebilmeli insanlığın özgür eli.

Mısralarda gözyaşı hissedilmeli
Ayaklar her yere gidebilmeli
Yasaklar kaldırılmalı
Bencillik süpürülmeli
Her el, düşünce tığı ile
Şefkat kazağı örebilmeli.
İnsanlar birbirini sevmeli
Sevgi olmalı insanlığın temeli.

Yusuf Değirmenci 3

6---sevmeyeceğim Bir Daha

Sen elveda dedin ya bir kere
Ben gitme kal diyemedim ya
Yüreğime hasret ektim
Dertlerime sünger çektim.
Gırtlakta hıçkırıklarla
Sessiz, ağlamayı seçtim.
Aktı gözyaşım her yere
Pişmanlık duydum bin kere

Sen elveda dedin ya bana
Benim elvedamsa yedi cihana
Elveda artık her şeye
Elveda zevke, neşeye
Elveda zaman sayan saate
Elveda sefaya saltanata
Elveda hayata
Neyime yarar yer küre

Gülmekten ırak
Eğlenceden ırak
Gündüzden geceden ırak
İdam mahkumu gibi mutsuz
Ölüm yolcusu gibi umutsuz
Zamanı eriteceğim.
Elveda zamana
Elveda sevdana
İsyanıma vardır kadere

Talihim kırılmış daldır elimde
Sarım,sarım kara bahtım çevremde
Dünyaya gelmişim bir defa
Süresememişim sefa
Çektiğim ise cefa
Ölüm hak iken insana bir defa
Öldüm.,öldüm dirildim bin defa
Hayır teselli arayan olmayacağım
Ben hep sessiz ağlayacağım
Aşkından mezarımı yapacağın
Göz yaşlarımla yıkayacağım
İhanetinle gömeceğim sevgimi
Sevmeyeceğim bir daha

Yusuf Değirmenci 3

6--söz Işıktır

Söz ışıktır

Söz ışıktır gökyüzüne uzanır
Feyz alanlar haklı çıkar kazanır
Dinlemeyen zarar görür sızlanır
Dinle oğul öğüt veren bilgeyi

Söz zihinde kalmaz zaman uçurur
Yazıya dökersen ebedi durur
Manalı anlamlı sözler bir gurur
At sırtından o cehalet gölgeyi

Kitaplar üretir yazar kalemler
Kitaplarda olur dertler elemler
Okudukça bilgilenir erenler
Sağla oğul bu kıymetli belgeyi

Gece gündüz hiç durmadan oku yaz
Tembelliğe esir olma etme naz
Edersen sadece hakka et niyaz
Düzelt hakka olan yanlış algıyı

Dost kalemlerden

Her ifade kalpten kaleme iner
Kalem yazmaz ise mum gibi söner
Kalemi hikmete ram etmek hüner
Arif olan örnek alır bilgeyi……..Mehmet İhsan Uslu

Hem tatlıdır hem acıdır yenilmez
Söz olmadan olurum da denilmez
Kimi inden, kimi dinden çıkartır
Doğru kullan bırak evlat dalgayı.....C.H.ÖZ,

Yusuf Değirmenci 3

6---süheyla

Sevdasını halılara işledi
Desen desen nakış attı Süheyla
Gündüz hayal kurdu gece düşledi
Özlemine özlem kattı Süheyla

Yolları bekledi yaşlı gözlerle
Niyaz etti durdu tatlı sözlerle
Yüreğinde kalan derin izlerle
Dertleri içine attı Süheyla

Gözünde ki yaşlar yanağa akar
Parmağa verdiğin yüzüğü takar
Adını sayıklar resmine bakar
Gizli saklı albüm yaptı Süheyla

En güzel kızıydı bizim yörenin
Hoplardı yüreği onu görenin
sevdasıyla muradına ermenin
Hülyasıyla yattı kalktı Süheyla

dost kalemlerden

Umudu işledi hep nakış, nakış
Bekledi yarinden bir tatlı bakış
Ömründe bilmedi ne övgü, alkış
Yokla kalktı vara yattı Süheyla... Mustafa Bay, 'ZEYBEK HOCA'

Yusuf Değirmenci 3

6---şu Gurbet

Üç çocuğum yetim,rahmetli eşim
Ağardı saçlarım genç iken yaşım
Yatacak bir yerim yok be kardeşim
Ruhuma hüsranı ekti şu gurbet.

Hırsızlık yapamam, hileyi sevmem
Karnım doysa yeter, başka istemem
Nasihatin boşa,köye dönemem
Bir ekmek peşinde çekti şu gurbet.

Ben, her gün derdime bin dert katarım
İş bulursam seve,seve tutarım
Hasır üstü olsa bile, yatarım
Acı ateşinde yaktı şu gurbet.

Sıladan ayrıldık,hep yaslıyızdır
Ne dense dinleriz pek usluyuzdur
Aç sefiliz amma, namusluyuzdur
Garip unvanını taktı şu gurbet.
18-4-1970
Yusuf Değirmenci emekli em. müd.

Yusuf Değirmenci 3

6--şu koyu Karanlığa Bir Işık Tutmak için

ŞU KOYU KARANLIĞA BİR IŞIK TUTMAK İÇİN

Şu koyu karanlığa bir ışık tutmak için
Çok bilgi edindim bilgime katmak için
Hep okudum öğrendim size anlatmak için
Gerçekleri haykırdım amma öğretemedim

Bana dokumuyor çok mutluyum diyorlar
Kapatıp gözlerini bunları görmüyorlar
Bu oldubittilere bir tepki vermiyorlar
Saplantılı olana sözüm dinletemedim

Başkasının derdi benimde oldu derdim
Her dertlinin derdine deva olmak isterdim
Çok özveri gösterdim bir ömür emek verdim
Sorunlara bir türlü çözüm üretemedim

Kime ne söyledimse hepsi kaldı havada
Ne huzur ve ne sevgi dert kaynar her yuvada
Çoğu yolun şaşırdı dümdüz olan ovada
Bir rehber bulamadan yolda yürütemedim

Sevgi ektim merhaba diyebilen gönülle
Karşıladım güler yüzle bir demet gülle
İknaa ya çalıştım durdum en tatlı dille
Öğretilmiş çaresizlik onu eritemedim

dost kalemlerden

Allah der önce, sonra yallah diye malı götürür
Beyin yıkanırsa işitmez kulak ne de göz görür
Zenginin hakkı dünyalık, fakirinki ahrete yürür
Ahlak, iman nedir, sayıp döktüm dinletemedim Talat Semiz

Yusuf Değirmenci 3

6---usandık

Ne vaatler dinledim hiç olası olmayan
Nice insanlar gördüm olandan ders almayan
Menfaati bitince dost adını anmayan
.....Riyakar gülen yüzden yalanlardan usandık
.....Herkesi özü doğru sözü doğru olandır sandık

Bütünü unutturdu yarımı peşkeş çekti
İhtirası uğruna fesat tohumu ekti
Düşünmediği tek şey her canlı ölecekti
.....Kral çıplak demeyen biatçıdan usandık
.....Gördüğüm manzaraya duyarsızdan utandık

Dostluğu ve sevgiyi yüceltmek ti amacım
Yılar yılı özlerim ben bunlara muhtacım
İçten art niyet taşır yüze der anam bacım
.....Dost görünüp sinsice soyulduk ona yandık
.....Hiç dürüst değillermiş dalkavuktan usandık

Yusuf Değirmenci 3

6---usandım Çileden Dertten Doğrusu

Usandım çileden, dertten doğrusu
İşler sarpa sardı, yürütemedim
Ağustos ayında içeceğim su
Donup buza döndü, eritemedim

Nifaklar ekildi, saf gönüllere
Yapılanlar sakız, oldu dillere
Düşkünleri ezen güçlü ellere
Duygusuz davranıp, sırıtamadım

Giymişim dostluğun, hırkasındayım
Bırakıp gidecek, korkusundayım
Verdiğim sözlerin, arkasındayım
Fesat bataklığı, kurutamadım

Güçlüye yağ çekip, yaltaklanarak
Güçsüz olanlara, tuzak kurarak
Hak yiyenler ile, birlik olarak
O soysuzlar gibi, kırıtamadım

Haksızlık ayrığı,biçer orağım
Ezilenin yanı, benim durağım
Mazlumun derdiyle, yandı yüreğim
Gönlümü efkardan, arıtamadım

Yusuf Değirmenci 3

6---üzüntümü Görüver Doktor

Günden güne artar gamım kasvetim
Dert babamın ben yuvama hasretim
Çorum hastanesi oldu gurbetim
Babama bir çare buluver doktor

Haftalarca kaldık intaniyede
Umudumuz yitirmedik yinede
Sen sevgi selisin şu gönüllerde
Çağlaya,çağlaya doluver doktor

Hemşire seferber doktor nöbette
Hastaların her birisi bir dertte
Yapayalnız çorum denen gurbette
Çaresi ne ilaç veriver doktor

İnim. inim inliyorken hastalar
İniltiler kulakları tırmalar
Çareyi dertlere doktorlar arar
Gayri üzüntümü görüver doktor

Bakma yaşlı diye yaşamak hakkı
Çare yok mu diye yüzüme baktı
Gözlerinde gece gündüz yaş aktı
Babamızı bize diri ver doktor

dost kalemlerden

Evlat olmak öyle kolay değil ki
Anla biraz halden sen de eğil ki
Cana can katan ol hem de sevil ki
Olmadı bir yatak seriver doktor... Mustafa Bay, 'ZEYBEK HOCA'

Bilirim en kutsal senin görevin
Dertliye dermandır güzel yüreğin
Babamın derdi ne bende bileyim
Babamı oğluna iyi ver doktor....Bület Arkan

Yusuf Değirmenci 3

6--yanaştılar Allah Diye

Yanaştılar Allah diye
Kandırdılar vallahi diye
Aldatılanlar of çekti
Pişmanlıkla eyvah diye

Dürüst narası attılar
Devlet malını sattılar
Torunlara ne veririz
Geleceği kararttılar

İnançlıyım diyen onlar
Kul hakkını yiyen onlar
Allah'tan korkar görünüp
Hep yalan söyleyen onlar

Sanatıdır riyakarlık
Tek düşünceleri varlık
Riya yapıp hak yenerek
Kirletiliyor İslamlık

İnançlı kardeşim uyan
Oku bak kuran'a dayan
Gerçek ve doğru oradadır
Riyakardır seni soyan

Yusuf Değirmenci 3

6---yaşaya mı Öle mi

Buram,buram özlem tüter içimde
Gidemedim,özlüyorum sıla mı
Bir dost bulamadım gurbet ilinde
Neden esirgerler benden selamı

Kimseye meramım anlatamadım
Felek gölgem oldu atlatamadım
Düşündüm durmadan çare aradım
Sökemedim ruhumdaki elemi

Bir çok insan kanaatkar olmuyor
Asla arzulara bir gem vurmuyor
Bu insanlar yasalara uymuyor
Aç gözlülük hastalık mı belamı

Hepimiz dünyanın misafiriyiz
Nefret değil,sevgi göstermeliyiz
Güçsüze her yerde güç vermeliyiz
Sabır,sabır çekintiler çile mi

Kulaklar duyuyor,gözler görüyor
Bülbülün derdi ne,neyi özlüyor
Benden daha dertli çok zar ediyor
Bilmem zarı dikenemi,güle mi

Mağdur'i umutla doludur hâlâ
Kin ile kimseye okumaz bela
Kırk yıldır düşünür,kararsız hâlâ
Bilemiyor yaşaya mı öle mi

dost kalemlerden

Kimi beyefendi kimi köle mi
Denizemi dalsam yoksa göle mi
Kendim yazıyorum kendi çilemi
Çölleremi düştüm yoksa dile mi...Bülent Arkan

Ne yaşardığı belli ne yaşamaz
Akıl ermez oldu bu işe şaşamaz
Yolu sarptır bu zorluğu aşamaz
Ağlasak mı şimdi gidişe gülsek mi....B.B.

Madem dünyaya gelmişiz bir kere
 Yaşayacaksın göğsünü gere gere
 Mert insanın sırtı gelmez yere
İnsan densizliğe uşak mı köle mi...Talat semiz

Yusuf Değirmenci 3

6--yemyeşil Baharda Canlandı Doğa

Yemyeşil baharda canlandı doğa
Toprak ana bereketi doğurdu
Hayallerim bırakıldı boşluğa
Yağmurlar ıslattı rüzgar savurdu

Aşkı ben beynimin içine attım
Gözyaşımı çağlar sulara kattım
Bu kara bahtıma çattıkça çattım
Dumansız ateşler beni kavurdu

Gördüklerim gerçek midir rüyamı
Hasret ila sarmaladım hülyamı
Durgun denizlere attım sevdamı
Rüzgar yalar dalga kıyıya vurdu

Yangınlar yaşarım o gönden beri
Yüce tanrım kara yazmış kaderi
Gömdüm yüreğime gamı kederi
Bir ömür kalbimde barındı durdu

Yüreğimde izi kaldı taşırım
Ara sıra sızladıkça kaşırım
Bilmiyorum böyle kaç yıl yaşarım
Kara talihimi hüsran doldurdu

Ayrılığı bitirmekti, dileğim
Bilmem neydi derdi benle feleğin
Kırık Kanatlı kuş,sanki yüreğim
Uçamadı çırpınmaktan yoruldu

Yusuf Değirmenci 3

6---yıkılmış Duvarın Altında Kaldım

Yıkılmış duvarın altında kaldım
Feryadımı duyan gören olmadı
Şefkatle uzanan bir el aradım
Uzatan olmadı veren olmadı

Bu sevda kalesi yıkılmaz yapı
Kaleyi kimseye etmedim tapu
Yıllardır kilitsiz açıktı kapı
Bir selam vererek giren olmadı

Sevenleri kıskanmaktır tek derdim
Bende sevmek ve sevilmek isterdim
Gönül bahçesine güller diktirtirdim
Koklayan olmadı deren olmadı

Deli gönü hasret çekmekten bıktı
Umudu söndürdü hayali yıktı
Yalnızlık cendere sıktıkça sıktı
Gevşeten olmadı geren olmadı

Boş kalbim sevginin suyuna açtır
Yeşermedi gitti bozdur kıraçtır
Bir ilgiye bir sevgiye muhtaçtır
Sarılan olmadı saran olmadı

Bir kuş cama vursa avunacağım
Gelenim var diye övüneceğim
Merhaba deseler sevineceğim
Asla gelip hatır soran olmadı

Yusuf Değirmenci 2

Var mı fani Dünyanın tadını alan?
Hemde ebediyen dünyada kalan
Atlastan elbise giyip, balları tadan...Bekir özcan
Hani nerede ipekten yatakta yatan

Yusuf Değirmenci 3

6--yoksula Bayram

Ben bu bayramlarda hüznü yaşarım
Gücüm yetse her yoksula koşarım
Kendime göredir varlığım varım
Aç yatıp tok kalkmak yoksula bayram

Yoksul yuva sır küpüdür bilinmez
Gözdeki yaş gizli akar silinmez
Çocuklara bayramlıklar alınmaz
Derde dert eklemek yoksula bayram

Güçsüz fersiz hayat ile dalaşır
Fukaralık kaderdir der alışır
Aç yatar ve tok kalkmaya alışır
Çileleri çekmek yoksula bayram

Kapımızı çalan olur mu diye
Babamız bir iş bulur mu diye
Komşulardan yardım gelir mi diye
Kapıyı yoklamak yoksula bayram

Yoksulun bir ömür tasası dolu
Çaresizlik ona şaşırtır yolu
Sanmayın tek bir gün kesesi dolu
Pazara çıkmamak yoksula bayram

Vitrinlere bakar içten ah çeker
Gözü ile görür boynunu büker
Genç kızı ve oğlu evlenmek ister
Meyledip akmamak yoksula bayram

Yusuf Değirmenci 3

6---yükledin Sırtıma Dert'i Efkarı

Yükledim sırtıma dert'i efkarı
Mesken ettim gurbet denen diyarı
Beni ıslatmıyor yaz yağmurları
Hasret ateşinde kavruluyorum

Uzanmaz garip’e kimsenin eli
Kimin boynundadır bunun vebali
Daldan kopan sarı yaprak misali
Rüzgar’ın önünde savruluyorum

Şaşırdım belirsiz sağım ve solum
Kırdı çaresizlik kanadım kolum
Sevda ülkesine uğradı yolum
Aşkın kurşunuyla vuruluyorum

Yusuf Değirmenci 3

6---zalim

Zalimin eline geçerse fırsat
Kuzu parçalayan kurt olur zalim
İğrenç arzulara teslimdir fesat
Düşkünün başına dert olur zalim

Haz alır zulümden vicdan sızlamaz
Feryat arşı deler kulağı duymaz
Katılaşmış kalbe sevgiyi koymaz
Duygusuz taş gibi fert olur zalim

İnsan olsa yanında yer alırdık
Cevher olsa kıymetini bilirdik
Ağaç olsa dallarına gelirdik
Kaya gibi çetin sert olur zalim

Hayalleri yıkar gurur kırar
Mazlumun boynunu zevk ile burar
Dalkavuklar panayırını kurar
Ağalık taslayıp lort olur zalim

Korkudan kimseler anmaz adını
Aldım sanır dünyadan muradını
Her kes ardından der, ananı avradını
Sağırlaşır duymaz hırt olur zali

Dost kalemlerden

Kendinden güçlüye çatarsa eğer
Şaşarsın ne kadar korkakmış meğer
Utanmaz başını önüne eğer
Girer boş tabuta mort olur zalim! ' Mustafa Bay, 'ZEYBEK HOCA'

Yusuf Değirmenci 3

6---zalimin Zulmü

Ne amaca varanın kıymeti oldu
Ne zalime yalvaranın
Korkutularak sayıldı hatırı
Kalp kıranın

Ne gidene güle güle dendi
Ne gelene
Hoş geldin sözü söylendi

Güçlüye boyun bükenin
El öpüp bel bükenin
Dalkavukluk edenin
Sırtı sıvazlandı
Gururu okşandı

Etrafına yığınları toplayanlar
Kendilerini adam olduk sandı
Sarıklı yobazların yalanlarına
Düşünemeyen beyinler inandı
Oysaki onlar
Hep yalan vaatlerin reklamcılarıydı

Uslu duranlar
Pasif diye nitelendirildi
Sevilmedi sevdirilmedi
Zalimin zulmü
Kendisine dokunana kadar
Doğruluk benimsenmedi
Namuslunun değeri bilinmedi

Yusuf Değirmenci 3

6---zaman Tünelindeyiz

Zaman tünelinde gibiyiz
Dipsiz bir kuyudayım, zifiri
Nerede duracağımı bilemem
Gırtlağımda, çaresizlik düğümü hıçkırık
Dilimde suskunluk kelepçesi
Ayağımda çaresizlik prangası
Yürümek isterim Yürüyemem.

Dünyanın bütün dillerini bilse
Tüm kelimeleri dizsem dizi,dizi
Anlatamam sizi,bizi,hepimizi
Anlatamam.duyguları, kaygıları
Sağımda,solumda,önümde arkamda
Cevapsız soru işaretleri.
Yanık bağırlarda dertler keder yumağı
Solgun bakışlarda hüzün
Kahrolası suskunluk ağızlarda
Söylenemeyeni söyleyemem.

İnsanın, hayatla savaşması kolay
Rakibini yenmesi basit
Zor olan, arzuların frenlenmesi
İnsanın, nefsini yenmesi zor olan
İhtirasların körlenmesi
Nefsiyle savaşması çetin
Arzuları dizginlemesi güç
Yapılması gerekenler yapılamıyor
Cehaletin kör bataklığında
Öğrenemem öğretemem

Yusuf Değirmenci 3

7--- Namert Korkakların Karşısındayım

Çıkarın üstündür yurt sevgisinden
Her türlü kötülük beklenir senden
Hainler pay ister iken ülkemden
Susanlar namerttir karşısındayım

Daha çocuk iken ettim yemini
Bulacağım ihanetin inini
Bu millete öfkesini kinini
Kusanlar namerttir karşısındayım

Ülkemin üstüne oynanır oyun
Uğruna kan döktü sülalen soyun
Hiç bir baskıya bükmeyiz boyun
Bükenler namerttir karşısındayım

Okunur her yerde istiklal marşı
Gererim göğsümü düşmana karşı
Madımağı Malatya yı Maraş'ı
Yakanlar namerttir karşısındayım

İstiklal için yapıldı savaş
Vatan borcu çok kutsaldır arkadaş
Yürekleri yakan teröre yandaş
Çıkanlar namerttir karşısındayım

Ben Türk'üm tarihte diktir duruşum
Ulvidir kutsaldır bayrağım marşım
Kahpece pusuyla askere kurşun
Sıkanlar namerttir karşısındayım

Ben razıyım şehitlikse kaderim
Vatan için canı feda ederim
Kelleyi koltuğa alır giderim
Korkanlar namerttir karşısındayım

Yusuf Değirmenci 3

7---acılar

Hoş görü ile bakıyorum hayata
Hataları iyi niyetle karşılıyorum
Hep iyimser düşünüyorum
İyi yönleri ile değerlendiriyorum
Yinede hafiflemiyor kederim
Gün güne artıyor endişelerim
Nedenleri çözemiyor
Üzülüyorum.

Kahrediyorum kendi kendime
Kişiler var, nasihat dan almıyor
Kişiler var, bir kenarda kalmıyor,
Yetkililer mahiyetine hakim olmuyor
Siyasi isteklere karşı koyamıyor
Olmuyor
Olmuyor
Olmuyor
Acılarla dolmuş gönlümüz
Yüklenmişiz acıları
Acılar baş tacı olmuş
Sinelere gelip oturmuş
Kovsam kovulmuyor
Acılar karın doyurmuyor.

Yusuf Değirmenci 3

7---adilce Tartanı Göremedik Hiç

Adilce tartanı göremedik hiç
Adalet tarafsız yansız mış güya
Verdiği karara duyulmaz sevinç
Ömürler tükenir gün saya saya

Hukuk hep geçerli,duçara, safa
Davalar uzarda dayanır affa
Geçerli kanunlar kalkıyor rafa
Siyasi baskılar kondu tartıya

Olanlar yüzünden yozlaştı hukuk
Elbet aynı değil,taş ile akik
Yurttaş bu yollarda dokurken mekik
Güçlü olan takılınca oltaya

Elbet saygım vardır doğru tartana
Adalet gerektir mutlak insana
Çalana talana ve can alana
Karşı konulmalı çıkıp ortaya

Adalet ulvidir lazım herkese
Kaos çıkar güçlü güçsüz ezerse
Adil olup kulak verin bu sese
Yetkili kılınmış hakkı tartmaya

dost kalemlerden

Adalet diye diye ekildik biçildik
Akılısız bizmişiz, aptal seçildik
İlahi adalet dedik saf saf dizildik
İnsan muamelesi görmedik biz gardaş...Talat semiz

Yusuf Değirmenci 3

7---alışkanlık

Biraz kırık,biraz buruk
Yaşamaya alışmışız
Biraz efkar,biraz keder
Taşımaya alışmışız.

Bulunmamış sırdaşımız
Hiç olmamış yoldaşımız
Sadece kendi başımız
Kaşımaya alışmışız.

Söz etmişiz aza,çoğa
Karışmışız vara,yoğa
Kimsesizi sağa,sola
Savurmaya alışmışız.

Eşek göz dikmiş eğere
Bakılmamış ki değere
Bir iş yarımken diğere
Başlamaya alışmışız.

Hep görmüş el işlerini
Kimse bilmemiş yerini
Değerlinin değerini
Düşürmeye alışmışız.

Arsız,yüzsüz efendiler
Dolsun demiş mutfak kiler
Hak etmeden üst mevkiler
Düşünmeye alışmışız.

İçerde tutmuşlar kini
Ezip geçmişler sakini
Üst olunca alttakini
Haşlamaya alışmışız

Yusuf Değirmenci 3

7---ana Sevmeyene Ben Yar Diyemem

Onun çocuğuyum bana can verdi
Besleyip büyütmek idi tek derdi
Hastalansam üzerime titrerdi
.....Onu bir yar için ötele yemem
.....Anam sevmeyene ben yar diyemem

Dokuz ay taşıdı beni karnında
sevgiyle sarıldı doğurduğunda
Genlerini taşıyorum kanımda
.....Derin saygım vardır itele yemem
.....Ana sevmeyene yarim diyemem

Ben üzülsem benle çekiyor acı
Bitmez yüreğinde sızlayan sancı
Ne yaparsa yapsın başımın tacı
.....Asla ben anamı kötüleyemem
.....Ana sevmeyene yarim diyemem

Sanma ki yar için ondan geçerim
Benim anam zehir verse içerim
anam için serden yarden geçerim
.....Anama kalbimi katılayamam
.....Ana sevmeyene yarim diyemem

dost kalemlerden

Allah emretti anaya bakmayı
Akıldan geçirme başa kakmayı
Zül sayarım hatırını yıkmayı

.....Avrat için asla tepeleyemem
.....Ana sevmeyene yarim diyemem...Osman NURANİ

Yusuf Değirmenci 3

7---annem Çilekeşdi Babam Fedakar

Anam çilekeşti babam fedakar
Dedikleri korunmalıdır vakar
Onursuz yaşarsan bu bizi yıkar
.....Onurlu gururlu dik dur dediler
.....Ömür boyu bana öğüt verdiler

Yaslanma ağaca mutlaka kurur
Sırt verme insana ölür yok olur
Korkarsan düşmanın artar çok olur
.....Korkmadan yılmadan dik dur dediler
.....Tecrübe konuştu yol gösterdiler

hayatında fırtınalar esse de
Engeller oluşsa yolun kesse de
Eşin dostun terk etse de küsse de
.....Yıkılma sıkılma dik dur dediler
.....Öğütlerken okşadılar sevdiler

Ara sor öğren kafa dengini
Ararsan bulursun gönlü engini
Yalnızlığa mahkum etme kendini
.....Yılma ve yıkılma dik dur dediler
.....Hem sevdiler hem de öğüt verdiler

Geçirdiğin kara günleri unut
Onurunu koru hep yücede tut
Sakın yüreğinde bitmesin umut
.....Kakılma takılma dik dur dediler
.....Hem sevdiler hem de yol gösterdiler

Asla başkasına boynunu bükme
Aczin ifadesi göz yaşı dökme
Saygıyı sevgiyi gönlünden sökme
.....Eğilme bükülme dik dur dediler
.....vefakar saygılı can istediler

başında boralar haşince esse
Dostların ayrılsa,darılsa küsse
Acıyan olmasa vicdanlar sus sa
.....Hayatına küsme dik dur dediler
.....Bana güç verdiler destekllediler

Yusuf Değirmenci 3

7--arlansın Artık

Susturmalı zehir saçan dilleri
Bir taş bile kaldırmazken elleri
Sabır,sabır akıtılan terleri
İçenler arlansın,arlansın artık.

Her şeyi var etmek gerekir yoktan
Yanlışı anlamak gerekti çoktan
Omuza vurulan sorumluluktan
Kaçanlar arlansın,arlansın artık.

Zorluk karşısında olunmaz halsiz
Engel bizi etmemeli mecalsiz
Fikirsiz,esersiz ve idealsiz
Göçenler arlansın,arlansın artık.

Gel kardeşim olma sen haktan ırak
Böylesini su yüzüne çıkarak
Dünyayı toz pembe bulut sanarak
Uçanlar arlansın,arlansın artık.

Yusuf Değirmenci 3

7---ateşe Üfleyen körük durmazsa

ATEŞE ÜFLEYEN KÖRÜK DURMAZSA

Gönüllere öfke ve kin ekenler
Çoğalır durmadan batan dikenler
Sanmayın çoğalır boyun bükenler
Bu halk size uymaz uydurulamaz

Halkı kutuplara ayıran diller
Çoğalır toplumda çıbanlar çiller
Haber diye yalan yazınca eller
Gerçekler geçersiz saydırılamaz

Güzide toplumda ayrım yapana
Hak etmeden makam mevki kapana
Yak evi yak diye nara atana
Vicdanlarda bir yer aldırılamaz

Göz yumarlar yağmaya ve talana
Saldıranlar her muhalif olana
Başvuranlar iftiraya yalana
İnanılmaz asla kandırılamaz

Her söz bir körük haline gelirse
O körük ateşe hava üflerse
Demir kor haline getirilirse
Deler yakar geçer saptırılamaz

Ateşe üfleyen körük durmazsa
Sıcak kızgın demir soğutulmazsa
Kem sözle kalplere kin akıtırsa
Öfkeler sel olur durdurulamaz

Kayıt Tarihi : 22.4.2019 23:52:00

Yusuf Değirmenci 3

7---babalık düşünmeye zorluyor

Kaygılar eksilmedi eksilmeyecek bende
Ne kadar dizginlesem de öfkeleri
İçinde fırtınalar esiyor
Kasırga oluyor boraya dönüyor
Tusunami yaratıyor duygu denizlerimde
Yüreğimde volkanlar kaynaşıyor
Kan damarlarımda lavlar akıyor
Düşünme diyorsun gözlerini kaçırarak
Ben babayım düşünmeden edemem oğul
Babalık o kadar kolay değil
Babalık düşünmeye zorluyor

Çürüdü beynim seni düşüne, düşüne
Tükendi bitti benliğimin direnci
Sana yol göstermeler de kar etmiyor
Asla dedirtmem dilime kem sözü
Ben ne kadar üzülsem de
Seninin için fark etmiyor

Tecrübem kabul görmüyor
Üzüntüm ciğerimi kemiriyor
Hatalar diri,diri gömüyor seni
El alem değilim ben
Ben babayım dinle beni
Sessiz kalışın kahrediyor
Kahrediyor bu bedeni
Kaygılarım bitmiyor

Öylesine baskın ki sevgim
Öylesine baskın çıkıyor ki dilime
Dilim söz söylemekten çekiniyor
Yüreğim seni kırmaktan ürküyor
Kelepçe vurdu dilime sevgim
Kırmaktan kırılmaktan korkuyor
Korkular içinde babanın yüreği
Seyirci kalmak olmuyor

dost kalemlerden

Volkan olur yüreği özü yakamaz
Kızıp bağırsa bile fiske çakamaz
Ağma olsa gözleri kulak tıkamaz
Tozu dumanlı olur dağ gibi baba..
diyor tekrar esenlikler diliyorum.....Hasan Öz

Yusuf Değirmenci 3

7---babam

O bir fedakarlık abidesiydi
Bana her imkanı sunardı babam
Başıma belalar musallat olsa
Gelir etrafımda dönerdi babam

Sabırla bağrına basmıştır taşı
Başarmış hayatla olan savaşı
Gölgesinde korur, güneşe karşı
Hep sırt dayadığım, çınardı babam

Hiç durmadan öğüt verir o bana
Kızgınlığı bile sevgiden yana
Benim için kafa tutar cihana
Benimle beraber yanardı babam

sözden hisse kapıyor mu diyerek
Eğri yola sapıyor mu diyerek
Doğru işler yapıyor mu diyerek
Ara sıra beni sınardı babam

Senden tek dileğim doğru ol dedi
Seninle geleyim sevgim bol dedi
O benim koruyan meleğim idi
Gelir baş ucuma konardı babam

Küçüğü severdi büyüğü sayar
Her hareketine verirdi ayar
Ben bir hata yapsam suçluluk duyar
Hüzünle dalıma binerdi babam

Dürüstlükten asla ödün vermezdi
Kimseyle tartışmaz söze girmezdi
Kızgınlı fazla uzun sürmezdi
Yanar bir mum gibi sönerdi babam

Gözümün üstünde olan kaşımdı
Şorunları çözen bilge başımdı
Özel konularda arkadaşımdı
Bütün sırlarıma inerdi babam

dost kalemlerden
Aldığı nefeste kendimi gördüm,
Adıyla kendime bir duvar ördüm,
O benim vatanım, o benim yurdum,
Ağlasam ağlardı, kanardı babam!
Nefesimi nefes sanardı babam! (SEVDAZAN)

Yusuf Değirmenci 3

7---babam Bana Sen Çocuksun Diyordu

Babam bana sen çocuksun diyordu
Saçımı okşayıp çok seviyordu
Sokaklara çıksam gözetliyordu
Benden ayrılmazdı gözü babamın

Her sabah kalkarak işe giderdi
Biliyorum bize çok emek verdi
Bizi yetiştirmek idi tek dedi
Sevgi dolu idi özü babamın

Daha gençtik havalarda uçardık
Sigarayı gizli gizli içerdik
Yorgan yanar babam kızar kaçardık
Kıymetliydi yanan bezi babamın

Gençlikte bir hata yaparsan keza
Yaşlılıkta infaz edilir ceza
Diyerek nasihat ederdi bize
Çıkmıyor kulaktan sözü babamın

Bizi evlendirdi yuvalar kurdu
Arada bir gelip hal hatır sordu
Baba olun anlarsınız diyordu
Geçer akçe imiş tezi babamın

Şükrederdi hemen karnı doyunca
Doğruları vardı kendi huyunca
Yıllar yılı çekti ömrü boyunca
Kırış kırış oldu yüzü babamın

Ah gençlik diyerek söyleniyordu
Merdiven çıkarken zorlanıyordu
Bir basamak çıkıp dinleniyordu
Yorulmuş gitmiyor dizi babamın

Hala genç gönlüyle dolaşıyordu
Anıları ile kaynaşıyordu
Ömrün son deminde kış yaşıyordu
Bitmişti baharı yazı babamın

Sonunda babama çattı hastalık
Dostları geldikçe diledi sağlık
İster gibi emeğine karşılık
Bitmiyordu bize nazı babamın

Konuşuyor ne söyledi bilmiyor
Eski neşesi yok artık gülmüyor
Uzaktan bakıyor ele almıyor
Asılı duvarda sazı babamın

Yusuf Değirmenci 3

7---başına kar yağmış dağlar gibisin

BAŞINA KAR YAĞMIŞ DAĞLAR GİBİSİN

Başına kar yağmış dağlar gibisin
Hazanla kurumuş bağlar gibisin
Yaşamın boyunca ağlar gibisin
Akmasın gözyaşın mutluluk hakkın

Gülleri kurumuş bahçeye dönme
Geçmez hale gelmiş akçeye dönme
Anlamsız cümlede heceye dönme
Umudu yitirme mutluluk yakın

Güneşten kurumuş boz kırlar gibi
Su taşımaz delik bakırlar gibi
Köşe başlarında fakirler gibi
Verileni alma onurlu takın

Hazan bahçesinde bülbül müsün ki
Feleğe verilen ödül müsün ki
Şakımak bilmeyen lal dil misin ki
Hep haykır fikrini hiç susma sakın

Kalem yazmıyorsa çiğne kır onu
Vebali kimdeyse ona sor onu
Sende benim gibi hayra tor onu
İnsanca yaşama akın var akın

Yusuf Değirmenci 3

7--başkadır

Kaş göz ağız burun, her simada var
Her suratın şekli, yüzü başkadır
Kin nefret hırs,sevgi, bakışlardalar
Herkesin Bakışı, gözü başkadır

Topraksız ve susuz kalırsa bitmez
Kuşlar dalarına konsa da ötmez
Meşe,gürgen,ardıç, türü fark etmez
Her yanan ağacın, közü başkadır

Gönüldeki duygu, denen sebepten
Şarkılar türküler,söylenir kalpten
Dil aynı dil amma, sevgi yürekten
Her ozanın sazı, sözü başkadır

Yazmakla tükenmez, bitmez öyküsü
Rengarenk çiçekler, doğanın süsü
Süslemiş yemyeşil. Bitki örtüsü
Ülkemin ovası, düzü başkadır

Dürüst olan doğru,dosta baygındır
Yaşamda var olan, yalan kaygımdır
Özde, sözde doğru,olan saygındır
Her insanın sözü. özü başkadır

Asla zihinlere,konamaz sansür
Doğru söyleyenin, sesi çıkar gür
Düşüncede hürdür, fikirde özgür
Yazanların savı. tezi başkadır

Sevgiyle hayatın, tadını alır
Sevginin kıymetin,sevenler bilir
Sevildiğin anlar. Koşarak gelir
Her yarin edası nazı başkadır

Tezgah otomatik, durmaz durulmaz
Gidip gelmek ile,mekik yorulmaz
Emek verilmese kumaş dokunmaz
Tezgahın deseni bezi başkadır

Bu toprak uğruna, fedadır canım
Vermem bir karışın,aksa da kanım
Anadolu benim ana vatanım
Ülkemin baharı yazı başkadır

Yusuf Değirmenci 3

7---beni Dinle Çocuk 2

Dinle beni çocuk
Cehaletinden yararlananlar olacak
Gerçekler senden gizlenecek
Görme, duyma, konuşma denecek
Duyduklarına inanmaman söylenecek
Susman istenecek.

Eğilmeyeceksin
Dik duracaksın
Haksızlıklar karşısında
Susmayacaksın
Hakkını arayacaksın
Almak için savaşacaksın
Seni ezmek isteyenler olacak
Hakkını gasp edenler çıkacak
Boyun eğmen öğütlenecek
Asla boyun eğmeyeceksin.

Haksızlık karşısında haykırarak büyüyecek
Tecrübeler kazanarak aydınlanacaksın
Etrafına ışılar saçacak
Çevreni aydınlatacaksın

Dinle, beni çocuk
Sen yarınların büyüğü olacaksın
Değil kendin için
İnsanlık için savaşacaksın
İnsanca yaşayacaksın
Adam gibi adam olacaksın

Dinini öğreneceksin
İmanlı ve inaçlı olacaksın
Din tacirlerine aldanmayacak
Okumayacak araştıracaksın
Hakka bağlanacaksın
Kula kulluk etmeyecek
Kula bağlanmayacaksın

Zalime destek vererek güç kazandırmayacak
Düzenbazın elimde maşa olmayacaksın

Dinle beni çocuk
Azimli çalışkan gayretli olacaksın
Göreceksin gayretin boşa çıkmayacak
Emeğin bilgin görgün hep seninle olacak
Çağ açıp çağ kapatan fatih olacaksın
Doğruluğunun bedeli olacak
Yılmadan korkmadan ödeyeceksin
Zindanlara atılan Namık kemak kalacaksın
Fikrine kelepçe taktırmayacaksın
Nazım olup şiir şiir haykıracaksın
Mustafa kemali örnek alacaksın

Hür yaşamış hür yaşayan milletin
Öz evladı olacaksın
Ve öyle kalacaksın

İhanete geçit vermeyeceksin
Hainlerle beraber yürümeyeceksin
Doğruyu görecek
Gerçeği aha diye göstereceksin
Dört dörtlük demokrasiyi kuracaksın
Kız isen
düşmana meydan okuyan nene hatun olacaksın
kadının cesaretini dünyaya haykıracaksın
erke isen
Dünya ya yol gösteren
Mustafa kemali örnek alacaksın
Demokrasiyi savunacaksın
Tarihin sayfalarında okunacaksın
Atatürk gibi anılacaksın

Yusuf Değirmenci 3

7---beni İyi Dinle Çocuk 1

Beni iyi dinle çocuk
Bak gözlerin boncuk boncuk
İsteklerin olsun diye
Ağlamalarını silah yapıyorsun
Göz yaşlarını mermi gibi atıyorsun
Annen.baban yufka yüreklidir biliyorsun
Hep istiyorsun hep istiyorsun

Şimdi oyun çağın dasın
Elbet oynamalısın
Gülmeli neşelenmeli
Koşmalı coş malısın
Koruyanların var iken
Her istediğin yapılmalı
Yaptırmalısın.

Günler aylar geçtikçe
Yıllar takvimlerde devrildikçe
Büyüyeceksin
Büyüdükçe gençleşecek-sin
Şimdi anlamasan da söylediklerimi
Büyüdükçe anlayacaksın.

Başında kavak yelleri esecek
Gönlüne duygular dolduracaksın
Sevdalara koşacaksın
Ferman dinlemeyen gönül'ün
Hizmetkarı olacaksın
Sonunda aradığını bulacaksın
Bir yuva kuracaksın
Çoluk çocuğa kavuşacaksın
Ebeveynlerinden istediklerini
Sende çocukların için yapacaksın
İşte o zaman sorumluluğu hissedecek
Omuzlarında taşıyacaksın

Sorumluk, omuzlarında olduğunda
Beni, anlayacaksın

Dinle beni çocuk
Benim sana bırakacağım miras
Öğütlerim olacak
Yaşadığın ömür boyunca
Söylediklerimi hatırlayacaksın

Toplum içinde yer alacaksın
Saygınlık kazanacaksın
Makam mevki sahibi olacaksın
Ekmeğini taştan çıkaracaksın
Helal kazançla, beslediğinde çocuklarını
Emeğin erdemini göreceksin
İşte o zaman

Sadece ailene karşı değil
Toplum karşıda sorumlu olacaksın

Yusuf Değirmenci 3

7---bir Yol Bulalım

Yaşamak denilemez böylesine
Dedelerin mirası olmasın keder
Babaların mirası olmasın çile
Silkinip, dile gelelim dile
Hep birlikte diyelim yeter, yeter
Silelim çaresizliği
Kafa tutalım tembelliğe
Bizim mirasımız sefalet olmamalı
Çocuklarımıza, gelecek karanlık bırakılmamalı.

Atın korkuları yüreğinizden
Bir yol bulalım beraber
Çareler arayalım
Bizi,bize verecek
Bir ufuk açalım yarınlara
Bir umut bırakalım çocuklara
Bir örnek olalım yaşayanlara
Bir yol bulalım, bir yol
Akıbet ölümle noktalanmadan

Yusuf Değirmenci em. emn. müdürü

Yusuf Değirmenci 3

7---bitiremedim ki

Tükenmez ihtiras bitmeyen istek
Tek tek sezdim amma bitiremedim
Nankör emellerin yoluna köstek
Tek tek çizdim amma bitiremedim

Dirhemi gramı her tür ölçeği
Hakikati doğruyu ve gerçeği
Namussuzu şerefsizi alçağı
Tek tek yazdım amma bitiremedim

Anlarlar elbette günün birinde
Diye gerçekleri serdim önünde
Sevilerek insanların gönlünde
Tek tek gezdim amma bitiremedim

Her canlı muhtaçtır mutlak ilgiye
Hayat boyu hep sarıldım sevgiye
O sahte gülüşleri maskedir diye
Tek tek bezdim amma bitiremedim

Olmam haramzade nursuz lar ile
Hala savaşırım arsızlar ile
Uğraştım yıllarca hırsızlar ile
Tek tek ezdim amma bitiremedim

Dağıtayım diye derin uykuyu
Uyarmak istedim bu asil soyu
Fitne fesatlara bir derin kuyu
Tek tek kazdım amma bitiremedim

Yusuf Değirmenci 3

7---bizim Köyün Destanı

1. Bölüm

Hani bir köy vardı uzaklarda
Gitmesek te gelmesek te bizim dediğimiz
Görmeden benimsediğimiz
Uzaktan uzağa sevdiğimiz
Hiç ilgilenmediğimiz
Kaderine terk edilmiş
Bir köy vardı ya.
İşte o köy bizim köyümüzdü
İçinde yaşayanlar bizin halkımız
İçinde yaşananlar bizim öykümüzdü

Kırlarında kekikler kokardı
Yaylaklarında sürüler otlardı
Analar pancar toplardı
Çocuklar oyun oynardı
Babaların omuzlarında balta
Ormanda ağaç keser
Odun yapardı.

Tarlalarda çiftçiler vardı kara sabanla
Toplanıp çene başlarında sohbet ederdi
Zamanla
Çocuklar okullarına yalın ayak giderdi
Öğretmenleri çocukları
Çocuklar öğretmenlerini çok severdi
Babalarının işine yardım etmek gerekirdi
Öğretmene gidilirdi
Sık,sık izin istenirdi
Öğretmen köylüyü anlardı
Köylüde öğretmeni dinlerdi

Köyün ortasından bir dere akardı
İçinde balıklar oynardı
Üstünde bir tahta köprü vardı
Kurbağalar varak,varak öterdi
Kenarında söğüt ağaçları yükselir
Dibinde naneler biterdi.

Tahta köprü iki yakayı birbirine bağlardı
Çayın iki yakasında balıkçılar olta atardı
Balıklar tutulurdu
Sofralar kurulurdu
Yamaklar beraber pişirilir
Lokmalar beraber yutulurdu

2.bölüm

köyümün
Yolu yoktu
Suyu yoktu

Sevgi çoktu
Saygı çoktu
Karınlar açtı belki
Amma gözleri toktu
Keçiyolu patikaydı yolları
500 metre uzaktaydı suları
Bozulmamış tertemizdi soyları
Taktire şayandı huyları

Bu köyde sevgi vardı
Bu köylü de saygı vardı
Birlik içinde yaşardı
Herkes birbirinin işine koşardı
Kendi aralarında bir dayanışma
Bir yardımlaşma vardı

Herkes birbirine değer verirdi
Sevgi ile saygı en yüce değerdi
Gençler yaşlıları sayardı
Yaşlılar gençleri severdi

Ak günlerde beraberdiler
Kara günde birlikteler
Düğünde dernekteler
Düğünlerde çevre köylerde gelir
İmece usulü yemekler pişirilir
Köy meydanına kazanlar dizilir
Gelene gidene ikram edilir
Misafirler paylaşılır
Yoksullukla böyle savaşılır
Sorunlar böyle aşılırdı.

Güreşler tutulurdu dostça
Koşular yapılırdı arkadaşça
Halaylar çekilirdi kardeşçe
Bir sevgi yumağı olunurdu köyce
Ne kin vardı
Nede nefret kokardı
Ne dedikodu yapılırdı
Nede haset ekilirdi
Bizim köyde her zorluk birlikte aşılırdı
Birlikte üretilirdi çözümler
Köy huzuru birlikte yaşardı

3.bölüm

Bizim köyde bir gayret vardı
Bir birliktelik yaşardı
Bugünleri geleceğe hazırlamaktı çabası
Güçlüklere karşı birlikte savaşırdı
Haset olmazdı

Kin bulunmazdı
İhtiras hiç kimsede yaşamazdı
Düşmanlık yoktu
Hırsızlık.arsızlık yoktu
Verilen emekti tarlalarda
Akıtılan ter oluk oluktu
Nadasta emeğin karşılığını almak
En büyük mutluluktu.

Son baharda kış hazırlığı başlardı
Keçi yolu patika yolarda köylüm
Dik dağları birlikte aşardı
Birlikte inerlerdi ovaya
Birlikte gelirlerdi kasabaya
Kışlık ihtiyaçlarını toptan alırlardı
Yakacağı ormandan birlikte taşırlardı

Köyümüzde kahve hane yoktu
Her gün bir evde toplanırlardı
Hoş sohbetler yaparlardı
Sobaları birlikte yakarlardı
Beraber yemekler yemek
Beraber çayları demlemek
Dünürlüklere beraber gitmek
Gençlere birlikte söz kesmek
Bir başka mutluluktu.

Dağlarda kurt sürüleri dolaşırdı
Zaman,zaman ağıllara dalardı
Kurtlarda ağıllardan kısmetini alırdı
Sohbetlerde kurt masalları anlatılırdı.
Bahar gelirken karlar erimeye başlardı
Köyün deresi coşar, taşardı
Herkesin elinde kazma kürek
Set çekmeye koşardı
Taşkınlığı yok etmeye koşardı
Birlikte önlerlerdi taşan seli
Avlanmaya birlikte giderler
Av pilavını birlikte yerlerdi
Birlikte kuvveti yaratırlardı.

4.bölüm

Bahar gelince kar eridi
dereler coşardı
Çiğdemler açar kırlarda sarı,sarı
Kırlara koşardı köy çocukları
Büyükler küçükleri sırtlardı
Araların da bir sevgi vardı
Çocuklar birbirini anlardı
Öyle görmüşlerdi büyüklerinden
Düşküne yardıma koşarlardı.

Bizin köyde huzur vardı
Köy huzur içinde yaşardı.

Cemre toprağa düşerdi
Toprak canlanırdı
Sabanlar çıkardı kuruluklardan
Öküzler çifte koşulurdu
Toprak kutsaldı
Toprakta bereket vardı
Köyümde hareket vardı.

Kışın mahmurluğu kalkmıştı sırtlarından
Sığırtmaçlar yataklarından sabah ezanı kalkardı
Ho,ho diyerek herkesi uyarırdı
Otlatılacak sığırları toplardı
Her aile sığırlarını bu sürüye katardı
Sığırtmaçları köy muhtarı tutardı
Köye hizmetine karşılık
Onlarında hakları vardı.

Sürüler ağıllardan otlağa salınırdı
Koyunlar kuzulardı
Keçilerin yavruları oğlaklardı
İnekler buzağılanırdı
Hayvanlarında yavruları vardı
Çobanlar kuzuları sırtlarında taşırdı

Süt sağmaya gidilirdi beraber
Sütü sağarlardı köy güzelleri
Kır çiçeği kadar saf ve temizdi her biri
Kova,kova köye taşırlardı sütleri
Sonra kuzular salınırdı sürüye
Annesini emsin diye

Birden başlar melemeler
Bir yanda aç olan yavrular
Diğer yanda süt dolu memeler
Koyunlar meleyerek kuzusunu bulur
Sessizlik birden bire çöker sürüye
Melemeler o zaman durur
Bizim köyde çoban olmak
Bir ayrıcalık,bir ayrı gurur
Genç kızlar çobanlara aşık olur
Çobanlara vurulur.

5.bölüm

İster zengin olsun, isterse fakir
Hiç kimse kimseyi görmezdi hakir
Herkes birbirine yardıma koşardı
Bizim köyde dostluk filizlenir
Bizim köyde sevgi yaşaydı.

Fakirler varlıklının işinde çalışırdı
Zengin fakirin evine
Yiyecek taşırdı.
İnsanlar için un
Hayvanlar için saman
Fakire de ulaşırdı
İşle aş böyle kaynaşırdı
Fakirle zengin helalaşırdı.
Huzur böyle sağlanır
Köy böyle yaşardı.

Hele, hele tellal köye seslenmesin
Köye hizmet gelecek denmesin
Herkes bırakırdı kendi işini
Kurmaya başlarlardı
Gelecek hizmetin düşünü
Kazmasını alan
Küreğini kapan
Yol yapımına koşardı.
Kadınlar çalışanlara yemek taşırdı
Çocuklar kazılan çukurlarda oynaşırdı
Çalışanlara su taşırdı.

Köye gelen su kanalı böyle kazıldı
Kağnı yolu böyle yapılırdı
Kasabayı köye bağlayan yol
Bu birlik sayesinde oldu
İmece usulü çalışmak
Köyün güzel oyunuydu.
Sen az çalıştın
Sen çok çalıştın
Sen tembelliğe alıştın,
Sense ortalıktan sıvıştın
Diyenler olmazdı

Hiç kimse
Hiçbir kişide kusur aramazdı
Mazeret yaratmaz,yaratılmazdı
Bahaneler uydurulmazdı
Köyün işi namustu
Bu namusu korumaktan kaçılmazdı
Bundan kaçan olmazdı.
Kimsenin kimsede hakkı kalmazdı
Dağa giderlerdi birlikte
Bağa giderlerdi birlikte
Yaylaya birlikte çıkarlardı
Güz gelince birlikte dönerlerdi
Köyde böylesine bir birlik vardı

6.bölüm,

Güz gelince havalar sertleşirdi

İş bitmiş boş kalmıştı tarlalar
Saman yığınları ile dolu idi harmanlar
Samanlıklara taşırdı samanları
Gıcırdayan kağnılar.
Evlere kurulurdu sofralar
Duman tüter olduğunda bacalar
Gelinliğe hazırlanırdı genç bacılar

Sıra gençleri evlendirmeye gelirdi
Heyetler oluşturulurdu
Her akşam bir kız evine inilirdi
Dünürlüğe gidilirdi
Nişanlar takılır
Söz kesilirdi.
Düğünler olurdu.

Dört yılda bir okula sandıklar konulurdu
Oy pusulaları atılırdı
Akşam olunca sandıklar toplanır
Oylar tek,tek sayılırdı
En çok oy alan muhtar olurdu
İhtiyar heyeti oluşturulurdu
Azalarda böyle belirlenirdi.

Halil Rıfat paşaya kulak verdiler
Gidilmeyen köy kalmasın dediler
Bizim köyün yolunu yaptılar da
Köyü dıştan gelenler sahiplendiler
Ata eşeğe binmekten kurtulduk diyorduk
Diyorduk ta seviniyorduk.
Kamyonlara biner olduk
İstif gibi doldurulduk
Her hafta kasabaya gidiyorduk
Şehir'e iniyorduk
Yorulmuyorduk
Mutluyduk.

7.bölüm

Küçücük otomobiller köye geldi
Dediler seçim zamanı şimdi
Gelenler partililerdi
Evlere beyannameler verildi
Konuşmalar dinlendi
Ne vaatler edildi
Herkes konuştu
Herkes bir şeyler söylerdi
Herkes reyini istediğine verirdi.

Ne olduysa bu seçimden sonra oldu
Köyümüzde parti teşkilatları kuruldu
Her parti sözcüsü haklılığını savundu

Sadece biz haklıyız dedi
Diğerlerini kötüledi.
Yalanlar karıştı düşüncelere
Yalanlar karıştı sözlere
Yalan yere neler denmedi ki
Neler söylenmedi ki
Yalanlar neleri yapamadı
Neleri getirmedi ki,

Dostluk kapısından fitne girdi içeri
Gönül tarlasına ektiler öfkeleri
Sevgi bahçesini istila eder oldu
Doldurdu nefretin dikenleri.
Buharlaştı güven duygusu
Yardımlaşmalar yok oldu
Yuva yaptı gönüllere çıkar tutkusu
Herkes birbirine kurdu pusu

8.bölüm

Hani köye yol gelecekti
Köylüler merkebe binmeyecekti
Otomobillere binilecekti
Her kes ehliyet alacak
Oto sahibi olacaktı
Tarlasın traktörle sürecek
Ekinleri biçerlerle biçecek
Köy çilesi bitecekti.
Hep bunları dediler
Hep bunu söylediler

Asvalt yol yapıldı
Köye kamyonlar gelmeye başladı
Köyün içine birde okul yapıldı
Çocuklar okula alındı
Bilgi ile birlikte aşılandı siyaset
Siyasetle beraber yayıldı haset
Bundan sonra neler oldu,
Neler oldu

Köyümde huzur bozuldu
Sevgi tarlasına nifak ekildi
Şefkat yerine kin biçildi
Öfke yuva yaptı sinelere
Huzur buhar oldu uçtu
Parmaklar tetik çekmeye başladı
Yandı babaların bağrı
Analar evlatlarına ağladı.

Dirlik,düzen bozuldu
Komşu komşuya
Kardeş kardeşe

Akran akrana düşman oldu
Köy ikiye bölündü

9.bölüm

Dere üzerinde ki köprü yıkıldı
Kenarında ki söğütler yakıldı
Bir yakadan bir yakaya
Nefret ile bakıldı
Kurşunlar sıkıldı
Huzur yok oldu
Dostluk soldu

Dayanışma kalmadı
Kimse ibret almadı
Bir öfkeye kurban oldu delikanlılar
Sokaklarda kan akardı
Analar evlatlarına ağladı

Yol yapan dozer vardı
Ekin eken traktör vardı
Otomobiller çoğaldı
Huzuru getirecek çareler bulunamadı
Yitirilen huzur aranmaktaydı
Gençler okuyup ayrıldı
Huzur için köyden kaçtı
Yaşlılar rahmete erdi
Köy boşaldı
Geriye bomboş kalan evler kaldı

Gidilemeyen yere gidildi
Burası bizim denildi
Köy siyasete yenildi
Nedenleri söylenmedi
Anlatılan bizim köyün kaderiydi
Ülkenin geleceğiydi
Sevgiyi ve saygıyı bitiren
gençleri bir hiç uğruna ölüme götüren

Yusuf Değirmenci 3

7---bu Caddeler Şu Sokaklar o Yollar

Bu caddeler" şu" sokaklar bu yollar
Bir bilseniz neler anlatıyorlar
Yapılanı yapılan kötülükleri
Görüyorlar

Tanıklar işlenen günahlara
Şahitler arsızlıklara hırsızlıklara
Sanmayın ki sırdaşlar
Söylemiyorlar

İnsanlığın sırlarını sırtlarında taşıyorlar
Bu caddeler bu sokaklar bu yollar
Seni,senden,
Beni benden daha iyi biliyorlar

Yalanı,yalancıyı
Talanı,talancıyı
Yerliyi,yabancıyı
Yanan yüreklerdeki sancıyı
Onlarda hissediyorlar.

Sokaklardaki kaldırım taşları
Caddelerdeki soğuk suratlı asfaltlar
Çakıllı,çamurlu, tozlu yollar
Uzadıkça ömürleri kısaltıyorlar
Görebilene gerçeği haykırıyorlar

Yusuf Değirmenci 3

7---bu devirde

BU DEVİRDE ***

Bu devirde arsızlar hırsızlar cesur oldu
Onurlu yaşayanın susması kusur oldu

Söz sahibi olanlar san ki bunu bilmiyor
Soygunlar yapılıyor asla denetlenmiyor

Saadet zincirleri soymak için amaçtı
Banker soyguncuları bir bir ülkeden kaçtı

Acaba kaç kişiyi soygunlar etti mağdur
Soyulan sessiz kaldı soyanlar oldu mağrur

İnsafsızca kasasını dolduranın sayısı çok
Yüz binler aç yaşarken kanaatkâr olan yok

Ekilen nifak ile bölünüyor insanlar
Villalarda köşkler de şatafatlı yaşamlar

Yoksullara yardımlar oldu seçim rüşveti
Hediye paketlerle kandırdılar milleti

Kayırmalar yapılır denemez neden niçin
Kullanılır kutsallar siyasi amaç için

Pahalı iken hayat vergiye zam eklendi
Bozuldu geçimleri yoksula gam yüklendi

Dünya önem verirken bilime ve bilgine
Yönetenler işleri vermediler ehline

Hak hukuk yok edildi eşitlik hiç kalmadı
Suskun kalan çoğunluk bundan mutlu olmadı

Deniyor ki vaatler yalan imiş inandık
Sorulacak hesabı hele kurulsun sandık

Yusuf Değirmenci 3

7---bu Toplumun Derdi Ne Kadar Çokmuş

Bu toplumun derdi, ne kadar çokmuş
Yazdım yazdım çıkamadım içinden
Şu dert deryasının bir sonu yokmuş
Yüzdüm yüzdüm çıkamadım içinden

Feryatları duyanlar yok uyurlar
Siyasi cambazlar bunu ayarlar
Fitnelik yapana derin kuyular
Kazdım kazdım çıkamadım içinden

Dermanını sordum ben her diyarda
Yardımına koştum kim varsa darda
Çareyi bulurum diye yollarda
Gezdim gezdim çıkamadım içinden

Benim bilmediğim başka güç vardı
Bu uğurda siyah saçım ağardı
Fitne fesat odakları çoğaldı
Sezdim sezdim çıkamadım içinden

Çoğunun yok ekmekler aşları
Sömürülür düzgün gitmez işleri
Milletimi soyan aç göz başları
Ezdim ezdim çıkamadım içinden

Babam bu hayatı, tarif etmişti
Çıkması zor derin, kuyu demişti
Yok yılmak yorulmak öğütlemişti
Bezdim bezdim çıkamadım içinden

Yusuf Değirmenci 3

7---bu Yurt Ortak Mülktür

BU YURT ORTAK MÜLKTÜR

Bu yurt ortak mülktür hepimizindir
Bu yurt sizin değil bizim değildir
Kardeşi kardeşe kırdıran kindir
Kindar çoğaltarak yön veremezsin

Muhalif olana hakaret neden
Bize lider olamaz halka kin güden
Denirse fedadır yurda bu beden
Direnişler başlar sindiremezsin

Haksızı hukuksuz korur gizlersen
Haksızlık yapanı koruyun dersen
Detaylı belgeyi silin istersen
Kayıtlar bulunur sildirilemezsin

Ekilen nifaklar olmasa keşke
Şuursuz beyinler gelirler meşke
Bir fayda sağlamaz sığınman köşke
Kabarmış öfkeyi dindiremezsin

İllet zillet diye yön veren beyler
Ortamı gererler isterken reyler
Bir alev alırsa şehirler köyler
Yangını su ile söndüremezsin

Halka gaz vererek şişiren sensen
Garaz öfke ve kin pişiren sensen
Sabrı da çatlatan taşıran sensen
Kindarı yolundan döndüremezsin

Yusuf Değirmenci 3

7---çile

Hayatın pistinde maraton koştum
Her adım atışın birisi çile
Havayı soludum suyundan içtim
....Bu yalan dünyanın kirası çile
....Ödenir bu bedel ağlaya güle

Zengin kağnısını dağdan aşırdı
Yoksul düz ovada yolun şaşırdı
Acı kazanına koydu pişirdi
....Gariplerin sessiz narası çile
....Duyulmaz geçilir ağlaya güle

Baş çevirir garipleri görenler
Nerde hatır sorup selam verenler
Sılada kalmıştır eş dost yarenler
....Hasretle yaşamın süresi çile
....yaşanır bir ömür ağlaya güle

Sabır küpü dolar ve taşar bazen
Der sessiz feryatlar bu nasıl düzen
Kazanç kapısında ezilen ezen
....Ekmek kavgasının töresi çile
....Uyulur töreye ağlaya güle

Aç halinden tok olanlar anlamaz
İşi yok parasız aşta bulamaz
Gurbete yoksulu düşürdü boğaz
Özlem ateşinin çırası çile
....Ödenir bu bedel ağlaya güle

Sılaya dönmeye bir yol bulamam
Bağlanmış kalmışım geri gelemem
Ben ekerim hasadını alamam
....Emek tarlasının darısı çile
....Ekilir biçilir ağlaya güle

Bebekliğim ana kucağındaydı
Çocukluğum baba ocağındaydı
On beşimde bahtın yıldızı kaydı
....Yaşım altmış yedi gerisi çile
....Yıllardır bedeli ağlaya güle

dost kalemlerden

Yaşamak güzel şey,ama huzurlu
Lakin dünya kaypak,bin bir muzurlu
Bu gam faslında hep, biz mi kusurlu
Şu bahtın silinmez karası çile
Yenilir içilir ağlaya güle...Haz

Yusuf Değirmenci 3

7---dirençli Dik Duran Onurum Vardır

Önüne diz çöküp yalvarır sanma
Elbette benimde yorumum vardır
Sen o bencilliğe aldanıp kanma
Dirençli dik duran onurum vardır

Asaletli geçmişimden kopamam
Seviyorum tanrı değil tapamam
Yalan söyleyemem riya yapamam
Ekşimez mayasız hamurum vardır

Pervaneler gibi döndüğüm yeter
Sinemde yaralar beter mi beter
Yaktığın ateşte dumanım tüter
Küle dönmüş halde durumum vardır

Ne hallere düştüm sen bilmiyorsun
Ne gel diyor nede var git diyorsun
Sadece hal hatır sor git diyorsun
Buna engel olan gururum vardır

Gönlün bana kapısını açmıyor
Bakışların bana umut saçmıyor
Mantığım geç diyor gönlüm geçmiyor
Benim gönül ile sorunum vardır

Yusuf Değirmenci 3

7---doğruluğum Kar Etmedi Bu Çağda

Yaltakçılık yapmasını bilemem
Huzura çıkınca dört kat olamam
Yere tükürsem asla yalamam
Doğruluğum kar etmedi bu çağda

Başımı dik tuttum,kaşımı çattım
kanunlara uygun vazife yaptım
Düşkünü korudum güçlüye çattım
Doğruluğum kar etmedi bu çağda

Umut ettim, bir gün yüzün gülmedi
Bekledim haksızlar hesap vermedi
yıllardır gidişat hiç düzelmedi
Doğruluğum kar etmedi bu çağda

Kulaklar tıkalı kimseler duymaz
Ben zaamana zamanda bana uymaz
Karınlar dosyada, aç gözler doymaz
Doğruluğum kar etmedi bu çağda

Yusuf Değirmenci 3

7---dost Olunmaz Arkadaş

Sevgi hamuruna kin mayasını
Katan ile dost olunmaz arkadaş
Öfke rüzgarıyla öç sevdasını
Çatan ile dost olunmaz arkadaş

Fikri neyse odur zikri kişinin
Fitne zihinlerden akıl işinin
Takiptedir sattığının peşinin
Satan ile dost olunmaz arkadaş

Allah'ın kuluna bakar kaygıyla
Hoş görmez insanı sevgi saygıyla
Doğru bildiği o bencil duyguyla
Yatan ile dost olunmaz arkadaş

Sende iyi niyet olur nafile
Yaptığı her işte olursa hile
Yükseklerden bencil duygular ile
Bakan ile dost olunmaz arkadaş

Sen bilirsin hakka olan sevgini
Sen kendince yaşa inancı dini
Sevgiyi çıkarıp yerine kini
Sokan ile dost olunmaz arkadaş

Dürüstler yenilmez hiç öfkesine
Birazda kulak ver vicdan sesine
Ayrı düşünenin düşüncesine
Atan ile dost olunmaz arkadaş

En büyük erdemdir doğru dik duruş
Siyaset aslında hizmette yarış
Kulüp tutar gibi siyasi görüş
Tutan ile dost olunmaz arkadaş

Yusuf Değirmenci 3

7---dostluklar Bitince

DOSTLUKLAR BİTİNCE

Menfaat bir iken bölünür kârı
Saklanır yıllarca gizlerler sırrı
Dostluklar bitince tün kusurları
Ağızlar anlatır olan biteni

İkrarı hep kusur sayan bu tipler
Vicdanı kapatır dili kilitler
Amma, fakat lâkin der parazitler
Keser biçer kılıf yapar Keten'i

İyi niyet kar etmez bu savaşa
Çabalar gayretler hep gider boşa
İyilikler tek tek kakılır başa
Dost sandığın eder durur Sitemi

Hiç kimse hatayı kabul edemez
Benim kusurumdur kabuldür demez
Suç samur kürk olsa giymek istemez
Sır saklayan sevmez erken öteni

Doğruya destek ve güç verenleri
Haksızlığa karşı dik duranları
Gerçek budur diye gösterenleri
Hakaret eder korurlar bu sistemi

Hiç kimse kaptığı koltuktan inmez
Koltuk gücü feryatları dinlemez
Dün el sıkan dostken halini bilmez
Hiç biri sevemez kendin iteni

Yusuf Değirmenci 3

7--doymadılar

Doymadılar kul hakkı yiye yiye
Dayamışlar sırtlarını yetkiye
Merak vardır gösteriye sükseye
Bu yaşamın bayanında bayında

Korunmak istenen haysiyet ardır
Çiğnenense namus şeref vakardır
Hiç doymak bilmeyen aç gözler vardır
Bu dünyanın ağasında beyinde

Sanki ülkesine hizmet yapıyor
Korunanlar h.e.s yapmaya kalkıyor
Duru sular hep bulanık akıyor
Ülkemizin deresinde çayında

Başımıza çöken bu siz çoğalır
Gam üstüne durmadan gam yığılır
Çile çektirenler insan sayılır
Vatanımın şehrinde ve köyünde

En büyük parsayı soyguncu aldı
Merhamet yok oldu insaf dağıldı
Aç kalanlar aç ölenler çoğaldı
Bu düzenin senesinde ayında

Yusuf Değirmenci 3

7---dur Yolcu

Gittiğin o yolun sonu belirsiz
Bilinmeze yürüyorsun dur yolcu
Yolculuk çekilme yar siz yarensiz
Hep gölgeni sürüyorsun dur yolcu

Henüz görünmüyor ucu tünelin
Dost diye yılana sarılır elin
Önüne durulmaz çağlayan selin
Sen önünü görmüyorsun dur yolcu

Pusulan yok istikamet belirsiz
Hayat insana yük yuvasız yersiz
Doyamazsın Kazançsız ve gelirsiz
Sonucunu bilmiyorsun dur yolcu

Dediklerim gitmeyecek hoşuna
Amaçsız gayretin gider boşuna
Gelecekte ne gelecek başına
Ağlarını örmüyorsun dur yolcu

Neyin var neyin yok baht sepetinde
Çileler dizilir kader ipinde
Sırların gizlidir beden küpünde
Saklıyorsun sermiyorsun dur yolcu

Ömrün tükeniyor gelmiş yarıya
Örnek arıyorsan bir bak arıya
Soruyorum cevabın yok soruya
Neden niçin susuyorsun dur yolcu

Düşüncen beyninde olmuş habis ur
Doğruluğa yönel mağrur ol mağrur
Leke kabul etmez şeref ve onur
Bu bilince ermiyorsun dur yolcu

Yusuf Değirmenci 3

7---duymadık Duyuramadık

Seven gönüller hislendi
Sevdi özlemle beslendi
Candan yürekten seslendi
….....Biz duymadık duyurmadık
…,,,,,Duysak da duyuramadık

Gezdik dağını düzünü
Özle bir gördük özünü
Söyleyenin kem sözünü
….....Biz duymadık duyurmadık
.....…Diyeni duyuramadık

Hak ve hukuk bilmeyenle
Doğru yola gelmeyenle
Haram lokmalar yiyenle
…biz doymadık doyurmadık
…Doyanı doyuramadık

Geçemedik özümüzden
Aktı yaşlar gözümüzden
Bir söz verdik sözümüzden
….....Biz caymadık cayamadık
….....Cayan'ı duyuramadık

Kim varsa gamda kederde
Derman aradık her yerde
Merhamet var yüreklerde
….....Hiç kimseye vuramadık
.....…Vuranı duyuramadık

Kafa tuttuk kralına
Destektik vurulanına
Kalleş düzen kuralına
…Uymadık uyduramadık
…Uyanı duyuramadık

Anlatmadık soysuzluğu
Yaptıkları yolsuzluğu
Her türlü namussuzluğu
…Biz saymadık sayamadık
…yapanı duyuramadık

Sustuk meydanlar boş kaldı
Boş meydana onlar daldı
Haramzade sultan oldu
…biz soymadık soyamadık
…soyanı duyuramadık

Yusuf Değirmenci 3

7---dürüsttün Hali

DÜRÜSTTÜN HALİ

Dürüsttün azlığı dürüsttü yıkan
Bir kenara itiyorlar dürüsttü
Takdir ediliyor arsızlık yapan
İlden ile atıyorlar dürüsttü

Entrika çevrilip dolap dönünce
Menfaat her şeyden üstün gelince
Dürüst haksızlığa engel olunca
Üç beş pula satıyorlar dürüsttü

Karınlar doysa da doymuyor gözler
Aç gözlü olanı doyurmaz azlar
Kan emen bir vampir gibi soysuzlar
Teker teker soyuyorlar dürüsttü

Her fırsatta azarlayıp çatarak
Hakir görerek tepeden bakarak
Yalan dolan ile çamur atarak
Yerden yere vuruyorlar dürüsttü

Yusuf Değirmenci 3

7---düşman Oldular

Düşman oldular
Baskı ile insanlığı eğenler
Hak hak diye kul hakkını yiyenler
Cehaletin gafletini sevenler
Okuyan yazana düşman oldular

Millete kurulan sinsi planı
İhanet edenle birlik olanı
Yalanla talanla bizden çalanı
Anlayan sezene düşman oldular

Açgözlü kargalar gözleri oydu
Yetmedi milleti soydukça soydu
İşlerine demokrasi taş koydu
Kurulu düzene düşman oldular

Minareyi kılıfa gizlediler
Çaldı amma çalışıyor dediler
Çalışandan pay alarak yediler
Hırsıza kızana düşman oldular

Her yerde gösterip hünerlerini
Devreye sokarak fenerlerini
İşlenen suçların delillerini
Derleyip dizene düşman oldular

Yusuf Değirmenci 3

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

7---faydası Olmaz

FAYDASI OLMAZ

Elindeki fırsat kuş olur uçar
Çaresizlik derin yaralar açar
Cemiyete girmez olursan naçar
Çocuk doğurmanın faydası olmaz

Doktorlar ölüme bulmaz dermanı
Bir kıvılcım yakar koca ormanı
Döndüğünde ip yapmayan kirmanı
Boşa çevirmenin faydası olmaz

Muhtaç olunursa marka aranmaz
Koyunun sırtında yünler taranmaz
Giyecek olmazsa işe yaramaz
Yünü eğirmenin faydası olmaz

Umutsuzluk hayalleri yıkarken
Hüzün hasret yürekleri yakarken
Gözlerden yaş yanaklara akarken
Kızıp bağırmanın faydası olmaz

Korkak olan cesur diye ün yapmaz
Bu gününü yaka yıkar dün yapmaz
Suyu yoksa taşı dönmez un yapmaz
Susuz değirmenin faydası olmaz

İstediğin kadar zirveye yücel
Titremeye başlar öptürdüğün el
Ölüm döşeğinde Gelmişken ecel
Tabip çağırmanın faydası olmaz

dost kalemlerden

Esiri olmuş gururun kör cahil
Çıkıp da demiyor ona bir ehil
Nasıl edersin faniye sen meyil
Pişman olmanın faydası olmaz ..H.öZ,

Yusuf Değirmenci 3

7--gazi Kovan Hikayesi

Bu hikâye gerçektir sakın masal demeyin
Bu şiiri okurken vicdanen iyi dinleyin

Bir varmış bir yokmuş la başlamadın ben söze
Çok gercek bir hikâye anlatacağım size

bin dokuz yüz yirmi bir Mart İnönü ovasında
İnsanın iflahını kesen buz ortasında

Ethem çavuş üşümüş soğuktan titriyordu
Kızgın mermi kovanı elini yakıyordu

O savaş yıllarıydı yoksulluk kol geziyor
Toplanan boş kovanlar dolmak için gidiyor

Ethem çavuş durmadan topu dolduruyordu
On sekiz saat boyu mermiyi sürüyordu

Atılan bu mermiler hedefi buluyordu
Düşman mevzilerinde kıyamet yağıyordu

Mermilerin sandığı iyice boşalmıştı
O sandığın dibinde üç beş mermi kalmıştı

Ethem çavuş merminin birini avuçladı
Birden topa sürmedi bir anlık durakladı

Merminin üzerinde bir çaput sarılıydı
Açtı baktı çaputu içinde çubuk vardı

Çaput açıldığında yere düştü bu çubuk
Üstünde ki yazıyı okumalıydı çabuk

Sarı metal yazıyı Ethem çavuş görünce
Bir anda durakladı başta derin düşünde

Düşen demir çubuğu hemen koydu cebine
Ateşe devam etti düşman mevzilerine

İstirahat anında okuyup anlamıştı
Karahisarlı Seyfi çavuş neler yazmıştı

Seyfi çavuş künyesin kazımış bu çubuğa
Alay dört tabur iki sekizinci batarya

Okuyana bu tarih şunları söylüyordu
Birinci İnönü de kullanıldım diyordu

Bin dokuz yüz yirmi birinci İnönü de
Kullanıldım diyordu aktifim ben yine de

Mermiye sarılmıştı yukarda ki o tarih
İkinci İnönü ye yine gönderdi talih

Seyfi çavuş birinci İnönü not yazmış
Ethem çavuş hayretler içinde kalmış şaşmış

Ethem çavuş okuyup bu nota hayran kalmış
Seyfi çavuş bu notla düşmana nota salmış

Gönderilmiş boş kovan doluma Ankara ya
Dolum olduktan sonra tekrar gelmiş buraya

Ethem çavuş kendine bir çelik kalem buldu
Bir taşla vura vura mesajını doldurdu

Akhisarlı Ethem çavuş kazıdı sekizinci alayı
Tabur üç batarya bir aylardan recep ayı

Bin üç yüz otuz dokuz boş kovan yine gitti
Dolum hanede olanlar sevindi hayret etti

Tezgâhtar heyecanlı müjde diye bağırdı
O yavru döndü diye ustasını çağırdı

Kamil usta alınca okudu son yazıyı
Bu kovanın çok büyüktür bu savaştaki payı

Baba olmuşçasına sevindi coşkuluydu
Sevinmek hakkı idi oda allah kuluydu

Boş kovan dolduruldu sarıldı çelik kalem
Bu gerçek hikâyeyi duymalıydı el âlem

Bu kovan bir cephede tekrar ateşlenecek
Kim bilir başka notla tekrar geri gelecek

Düşüncesiyle şevkle yeniden doldu kovan
Düşmanlara atışa hep hazır oldu kovan

Yine çubuk eklendi sarılarak çaputa
Yerleştirildi yine sandık denen tabuta

Kamil usta mermiden üzülerek ayrıldı
Güle güle diyerek cepheye postaladı

Bin dokuz yüz yirmi ikinin tam iki eylülünde
Boş kovan yine geldi kâmil usta elinde

Bu kovan atölyeye sekiz kez gelmiş gitmiş
Tam sekiz kahraman bu mermiye not etmiş

Boş kovanın yanında bir kalem duruyordu

Bu son notta gururlu müjde yer alıyordu

Şan şöhretle ordumuz İzmir'e yürüyoruz
Düşman telaş içinde kaçıyor sürüyoruz

Seyfi çavuş son notta on iki muharrem der
Batarya sekizde olduğundan bahseder

Bin üç yüz kırk bir Banaz yazdıktan sonra
Bir de acı haberi koymuş notunun sonuna

Bataryamın yiğidi kahraman Seyfi çavuş
Düşmanın o kahpe kurşunuyla vurulmuş

Ne yapsak kurtulmadı şehittir vatanı için
Acılarım çok derin yanıyor benim içim

Not uzun yazılmıştı bununla kalmıyordu
Seyfi çavuş Künyesi kime gönderiliyordu

Sözü son bulmamıştı son söz çok acı oldu
Söylenen bu haberle gözler yaşlarla doldu

Düşmanlar ailesin katletmiş kaçmışlardı
Seyfi çavuş bahtına bir boşluk açmışlardı

Künyeyi gönderecek kimse olmadığından
Atölyeye gönderdim şehadetin ardından

En başta Seyfi çavuş şehitlere hep yandık
Yendik kalleş düşmanı zaferi biz kazandık

Yüzbaşı Muhsin Talat'ın son sözü bu diyordu
Sanmayın ki hikâye burada bitiyordu

Yıl bin dokuz yüz yirmi üç ocak ayında
Teğmen Hamdi vasıf sorumluydu sayımda

Teğmen pür dikkat idi mermileri sayarken
Bu mermi ele geldi sandıklara koyarken

Bir gazi kovan asla sandığa sığamazdı
Sandıkta yıllar boyu asla paslanamazdı

İşte bu düşünceyle bilerek suç işledi
Bu mermi bir gazidir benim olmalı dedi

Kalemiyle beraberce bu mermiyi cebine
Koydu onu götürdü övünç ile evine

Kendi kendine diyor ömür boyu saklarım
Bu mirasa mutlaka sevinir çocuklarım

Bu mermiyi bir ömür saklamaktı niyeti
Verdiği bu sözünde duracak karar kati

Bin dokuz yüz yirmi üç tam yirmi dokuz ekimde
Saklama düşüncesi değişmişti bir günde

İlanı cumhuriyetin Ankara kalesinde
Top atışı başlamış kulağı top sesinde

Sakladığı mermiyi hemen yerinden aldı
Koşar adımlarıyla kale yoluna daldı

Teğmen Hamdi duyunca top atışı sesini
Top atışı bitmeden Ankara kalesini

Bulmalıyım diyordu kaldı nefes nefese
Sayarak kulak verdi toptan çıkan her sese

Vardı topun başında Yüzbaşı Mahmut Talat
Döndü teğmen hamiye telaşın nedir anlat

Teğmen söze başladı anlattı hikâyeyi
Dedi ki bu mermidir atılanların beyi

Seyfi çavuş mermisi bu şölende olmalı
Bu mermi bu törende mutlaka atılmalı

Mermi hikâyesini dinleyince yüz başı
Gizlemek istese de yanağında gözyaşı

Diye diye tırmandım koşarak bu kaleye
Yüzbaşı Mahmut Talat hayran kaldı mermiye

Teğmen Hamdi'ye dedi düş merminin peşine
Yüz birinci mermi yakışır kardeşime

Yüz adet mermi attı kaledeki top ile
Teğmen Hamdi'ye sesledi topu ateşle diye

Yüz birinci atışta gazi mermi atıldı
Cumhuriyet ilanı böyle taçlandırıldı

Yusuf Değirmenci 3

7--gelsin

Gönül tarlasına sevgi ekenler
Benimle beraber biçmeye gelsin
Dostluk sofrasını kurdum erenler
Beraberce serden geçmeye gelsin

Saygıda hürmette hep yarışalım
Sevgiyle sarılıp biz koklaşalım
Merhaba diyerek tokalaşalım
Dostlar gönülleri açmaya gelsin

Hoş sedalar ile dolsun gönüller
Mızrabı vurdukça inlesin teller
Sazıyla sözüyle söyleyen diller
Duygu semasında uçmaya gelsin

Ayrılanı özlem hasret yakarken
Duygulanan gönül ilham kaparken
Ustalar halk için beste yaparken
Duygulu nağmeler seçmeye gelsin

Yusuf Değirmenci 3

7---giderim

Entrika kurulup sözleş tiğinde
Hakkımı haksızlar bölüş tüğünde
Kinim ile öfkem birleştiğinde
Su olur bentleri yıkar giderim

Hür doğmuşum baskı almam başıma
Sinsi emel asla gitmez hoşuma
Haklı isem hak yiyenin başına
Çürük çatı gibi çöker giderim

Hayatımda huzur olmayacaksa
Bahtım hiç yüzüme gülmeyecekse
Bana cennet gibi gelmeyecekse
Elimle dünyayı yakar giderim

Boyum bükmem padişaha ve şaha
Ben vallahi sığınırım Allaha
Git denilen yere dönmem bir daha
Bütün köprüleri yıkar giderim

Bulunduğum yerde sevilemez sem
El uzatan yoksa ben el vermezsem
Sevgi bulmazsan ilgi görmezsem
Çaresiz boynumu büker giderim

dost kalemlerden

Yanlış olanları yanlış diye söylerim
Etkim dışı olanları sözden paylarım
Sözkonusu vatan millet ise zorlarım
Kör gözlere parmağımı sokar giderim..H.ÖZ,

Gitmek zor olsa da mecbur giderim
Hal bilmez nadana nasıl söylerim
Mert düşmanı arar derman isterim
Yollar yok olsa da dağdan giderim.....
Yaşar Akbaş

Yusuf Değirmenci 3

7---gideyim

Terbiyem müsait değil sövemem
Vicdanım müsaade etmez dövemem
Zalimin zulmüne boyun eğemem
Enseme bir kurşun sıkın gideyim

Geçmez akçe gibi pul olmaktansa
Ayaklar atında çul olmaktansa
Hainler elinde kul olmaktansa
Olduğum ortamı yıkın gideyim

Nefretli gözlerle bakılacaksam
Çelmeler takılıp yıkılacaksam
Lanetli sözlerle anılacaksam
Ocağıma incir dikin gideyim

Serip de yatacak bir postum yoksa
Hayatta amacım bir kastım yoksa
Desteğin verecek bir dostum yoksa
Beynime bir çivi çakın gideyim

Bari bir iyilik yapan bulunsun
Desinler ki sende Allah kulusun
Gören ibret alsın bir faydam olsun
At'ın ateşlere yakın gideyim

dost kalemlerden

Yanlış olanları yanlış diye söylerim
Etkim dışı olanları sözden paylarım
Sözkonusu vatan millet ise zorlarım
Kör gözlere parmağımı sokar giderim..H.ÖZ

Ses verdim nidana beraber gidek
İki olur isek dövmek zorlaşır
Bakarsın yiğitler,dolar toplanır
Haykırda gelmezse beraber gidek
Yaşar Akbaş

Yusuf Değirmenci 3

7---görmedik

GÖRMEDİK
Ömrümce gözledim, düzelir diye
Doğruluğa tutunanı görmedim
Devlet kapısında yüksek mevki ye
Hak ederek atananı görmedik.

Seçimlerde ne vaatleri söylenir
Bu millet huzuru bulacak denir
Verilen söz unutulur tükenir
Bu durumdan yakınanı görmedik

Siyasi sahnede saklanır sırlar
Basında yalanlar kusar satırlar
İhaleye hizmet eder hatırlar
Denetime, takılanı görmedik

Hep ekranda vatan, millet sevgisi
Bizce meçhul, perdelerin gerisi
Bozuk diye şu, yargının dengesi
Yetkiliyken yakınanı görmedik

Adalet güçlünün yanında olur
Güçsüzler o kapılardan kovulur
Ne bir el verilir hatır sorulur
Yardım için çırpınanı görmedik

Yusuf Değirmenci 3

7---gülü Gül Yapar

Sevgiyle sunulur kinle verilmez
Diken batar hiç aldırış edilmez
Yaprağı dalında kalır derilmez
Rengiyle kokusu gülü gül yapar

Dünya kurulalı böyle bilinir
Seven gönüllerde aşkla kalınır
Hoş seda kelamla gönül alınır
Güler yüz tatlı söz dili dil yapar

Her insan hoşlanır bir tatlı dilden
Sevgi dağıtalım sevgi gönülden
Veren her el kutsal alan her elden
Gönülden veren el eli el yapar

Yusuf Değirmenci 3

7---hain Değil mi

HAİN DEĞİL Mİ?

Ülkeyi parsel- parsel
Satanlar hain değil mi?
Hile ile servet yapıp
Yatanlar hain değil mi?

Budur benim derin yaram
Alnıma sürülen karam
Helal kazancına haram
Katanlar hain değil mi?

Yoksulluk deler bağrımı
Vatandaş gördü ayırımı
Hep oldu yandaş gayrımı
Yapanlar hain değil mi?

Dedikleri tek şey sabret
Böyle uyutulur millet
Kutsal dinime siyaset
Katanlar hain değil mi?

Emektir ekmeğe hamur
Savuranlar oldu har hur
Muhalife her gün çamur
Atanlar hain değil mi?

İstanbul sayılsın dendi
Balıkesir ret edildi
Bu kanunsuzluk denildi
Çatanlar hain değil mi?

Sandıkta sayıldı reyler
Kaybetti seçimi beyler
Geçerli oldu geçersizler
Yapanlar hain değil mi

Kaybeden beyler darıldı
Sandıklar tekrar sayıldı
Geçmez oy geçer yapıldı
Yapanlar hain değil mi?

Yusuf Değirmenci 3

7---hakkı Tanıyanlar Hak Yememeli

Hak,hak diye yola düşen düşene
Hakkı tanıyanlar,hak yememeli
Hak yolunda,insan hakkın peşinde
Haklının, hakkını sahiplenmeli

Hak,hak diye ekranlarda haykıran
Açıklasın kimdir önünde duran
Hangi sebep, nedir onu susturan
Haksız kim? Demeli, gık dememeli

Birleşin hak için hakkın yolunda
Kul hakkı kalmasın,hakkın kulunda
Çıkar isek adaletin önünde
Nerden buldun,nasıl geldi denmeli

Ağlanırsa hep beraber olmalı
Gülünürse,hep birlikte gülmeli
Artık mağdur olan hakkın almalı
Hak yiyen arsızlar gizlenmemeli

Öz ne ise sözde öyle olmalı
Çalışan,emeğe bedel almalı
Bu vatan da cennet gibi olmalı
Artık haksız kazanç engellenmeli

Yusuf Değirmenci 2

dost kalemlerden

Dilerim, gün gelip sahte 'tosunlar'
Maskeleri düşüp rezil olsunlar.
'Hak, hukuk' diyerek Hak' tan sapanlar
Dilerim, Allah'tan, Hak' tan bulsunlar...

Yusuf Değirmenci 3

7---halimizi Sorma Yeğenim 1

Sakın sorma Türkiye'nin halini
Çok bozuldu düzelmiyor yeğenim.
Sokaklar kapkaççı ve gaspçı doldu
Rahatlıkla gezilmiyor yeğenim.

Emeksiz kazanmak hırsı herkeste
Yolsuzluklar yapılıyor üst üste
Devlet fakirleşti hazine hasta
Bu gerçekler yazılmıyor yeğenim.

Herkes eğiliyor yoktur dik duran
Oysaki çoğunluk açlığa kurban
Başa taç edildi düşküne vuran
O taç bize üzülmüyor yeğenim.

Vatandaş meyustur çıkmıyor sesi
Üstlerde buluttur çıkar gölgesi
Enselerde yoksulluğun pençesi
İş kapısı açılmıyor yeğenim.

Umut ile düzelmeyi beklerim,
Tasamın üstüne,tasa eklerim
Burda doğdum bu ülkeyi severim
Öyle kolay kaçılmıyor yeğenim.

Sen mutlu ol takma kafanı bana
Halimiz bu neyi anlatsam sana
Bu vatana hizmet eden insana
Asla değer biçilmiyor yeğenim.

Açlık sınırının altında ücret
Bakan da aynı söz düzelir sabret
Zehirden beterdir sunulan şerbet
Vergilerden geçilmiyor yeğenim.

Avrupa birliği son umut oldu
Ona da Avrupa engeller buldu
Nerde demokrasi,nereye geldi
Meclis bize açılmıyor yeğenim.

Öğüt verir bir pasaport al dersin
Bilet alda sen yanıma gel dersin
Sen dayımsın benim ile kal dersin
Kanat kırık uçulmuyor yeğenim

dost Kalemlerden

Perim perişandır yetim dulumuz
Bereket kalmadı kurur gölümüz
Umutlar kurudu soldu gülümüz
Böyle bir haldeyiz bilin yeğenem...Hüseyin gedik

Tansiyon yükseldi titrer elimiz
Düzen yokki çrtlak öter telimiz
Gitdikce bükülür yükten belimiz
Sonu vahim bir haldeyiz yeğenim... Hüseyin hedik

Ak kuzuyla kara kuzu karıştı
Kör topalla sağır kelle yarıştı
Bizim Recep kanlısıyla barıştı
Kurt çakaldan seçilmiyor yeğenim... Mustafa Bay, 'ZEYBEK HOCA'

Gerçekler halkımdan gizlenir oldu
İnsanlık sıfırlanıp düzlenir oldu
Halkım oy verdi başına bela buldu
Şakşakçılardan geçilmiyor yeğenim (++) Talat Semiz

Yusuf Değirmenci 3

7---hangi Nasihat Kâr Eder ki

Hangi nasihat kar eder ki
Ağızlar mühürlenmişse
Bantlanmışsa dudaklar
Dillerden dökülemiyorsa sözler
Sadece öfkeli bakışlar konuşuyorsa
Kin ve nefretle bakıyorsa gözler
Sabır telkin edilir mi sabrı taşana
İnsan benzetilemez sabır taşına

Istırabın simgesiyse yüzlerde ki çizgiler
Ağarmış saçlar çekintilerin ifadesiyse
Çileler yaşanmaz boyutlara erişmişse
Kaç yıl daha tahammül edilebilir ki
Acı ve sefalet dolu yaşama

Yay gerilmiş ok fırlamışsa
Dengesi bozuksa hukukun
Değeri kalmamışsa adaletin
Yanlı ve yanlış uygulamalar
çileden çıkarmışsa toplumu
nasihat dinler mi insan yakıla yana
hangi nasihat kar eder ki insana
Baktıkça kahrolurken çocukların göz yaşına

Yusuf Değirmenci 3

7---hatır Yıkan İle Barışmak Olmaz

Allah'ın verdiği cana kıyanla
Açık göz geçinip halkı soyanla
İnsan gururunu hiçe sayanla
Hatır yıkan ile,barışmak olmaz.

Kurt evcil değildir, sürüyü gütmez
Mantıksız insana akıl kar etmez
Bir ömür her şeyi bilmeye yetmez
Akıl ermiyorsa,karışmak olmaz.

Eğriyi doğruyu ayırt etmeden
Doğru düşünmeye emek vermeden
Çaba göstermeden güç sarf etmeden
Umut dallarına erişmek olmaz.

Para vicdanları satın alırsa
Cemiyet içinde doğru azlıksa
Hakim yanlı ise kantar bozuksa
Hak için, haksızla yarışmak olmaz.

Yusuf Değirmenci 3

7---hayat Bir Dolambaç Çıkış Ararım

Hayat bir labirent çıkış ararım
Felek beni bak ne hale döndürdü
Amaçlara doğru koşup dururum
Bastı geçti asfalt yola döndürdü

Tek amacım vardı topluma hizmet
Düzelmiyor uğradığım hezimet
Beklerken herkesten birazcık hürmet
Geçmez akçe gibi pula döndürdü

Bir lokma ekmeğin peşine düştüm
Kazancımı dostlarımla bölüştüm
Hasret ateşinde kavruldum piştim
Güneşin yaktığı çöle döndürdü

Onulmaz dertleri üstüne saldı
Olmazın peşinde hayali çaldı
Kırdı onurumu altına aldı
Ayağa çakılan nala döndürdü

Sardı felek sırtıma tüm dertleri
Büyüdükçe çoğalıyor kökleri
Kaldıramam artık ağır yükleri
Kırk yerinden kırık kola döndürdü

Kuşlar yuva yapar uçar konardı
Soyumun gövdesi köklü çınardı
Benim yuvam ise bu kökte daldı
Gövdesinden ayrı dala döndürdü

Mutlu mesut yaşamaktı amacım
Çoğaldı yürekte bitmedi sancım
Dermanı tükendi kalmadı gücüm
Asla gerçekleşmez fala döndürdü

Yusuf Değirmenci 3

7---hayatın Çilesi Aynı

Hayatın çilesi aynı, ekmek kavgası verirken
Saatler zamanı çalar, akrebi durduran var mı
Sırtlarda akşamın hüznü, yorgunluk eve dönerken
Gölge peşinden gelirken, geriye gönderen var mı

Bu hayata bağlanmışız, olamayız bahta dargın
Vurgun yemişçesine,bütün organları kırgın
Bitkin tükenmiş bir halde yürür iken yorgun argın
Üstündeki yorgunluğu silkip de gideren var mı

Vazgeçilmez çabamızdır, engeli aşmaktır gaye
Zaman ile yarıştayız, pistlerde koşmaktır gaye
Yuvaya dönme anında, mutluluk tatmaktır gaye
Ruhumda ki kırgınlığı huzura döndüren var mı

Yakışır seven insana,sevgilisinin sevdası
Asla umurunda olmaz, o soğan ekmek sofrası
Yaşamanın zorluğunu çözer sevgilerin hası
Yürekten bağlı sevgiyi akıllardan silen var mı

Biizi bu. hayat çabası, hiç molasız koşturacak
Yaşlılar durulmuş iken Gençlerse aşık olacak
O dönülmez yolculuğa bir fani çıkmışsa ancak
Yola çıkmış o faniyi geriye döndüren var mı

Dönülmez bu yolculuğa çıkacağız gün gelecek
Geçmişimizi bilenler, anlatacak yad edecek
Gölge mezarlığa kadar tabutu takip edecek
Kara toprağa konanda, gölgesini gören var mı

Bu dünyada kalacaktır,kazandığımız varlıklar
Hiç yaşamamışım gibi, silinecektir anılar
Otlar biter kuşlar öter,öylece kalır mezarlar
Gelip de seslenenlere.konuşup ses veren var mı

Yusuf Değirmenci 3

7---hem Sevmeli Hem de Sevil melisin

Güzelliğin varken solup gitmeden
Zaman değirmendir un öğütmeden
Daha diri iken güçlüyken beden
.....Hem sevmeli hem de sevil melisin
.....Çevrene sevgiden ağ ör melisin

Bir gün solacakdır senin gül zarın
Ne sevenin olur nede dostların
Kuru bir yaprağa benzer baharın
.....Bir rüzgar savurur uçar gidersin
.....Bu güzellik sende kalmaz bilesin

Sanma ki bir ömür yaşarım böyle
Yıllar tez geçiyor kalınmaz öyle
Ömrünün sonunda bakarsın şöyle
.....Yaşar iken hata etmişim dersin
.....Sen o gün yanında bir ses istersin

Hep aklına gelir gençlikte olan
Bakarsın yaşlılık geride kalan
Seni mutlu eder kapını çalan
.....Kim gelecek diye kapı gözlersin
.....Ah çekerek gençliğini özlersin

Yusuf Değirmenci 3

7---her Şeyi Havale Ettik Allah'a

HER ŞEYİ HAVALE ETTİK ALLAHA

her şeyi havale ettik Allah a
bir darbe üstüne bir darbe daha
yalancı talancı kalkarken şaha
biz ne yaptık ki susmaktan başka

hataları yaptık kaderci olduk
sonra pişmanlıktan saç ve baş yolduk
biz kendimiz ettik kendimiz bulduk
Başka ne yaptık ki küsmekten başka

kim ne söylediyse inandık kandık
ne yalanlar dendi hep doğru sandık
yalanları dinlemekten usandık
neler yaptık ahkam kesmekten başka

biz seçtik gönderdik hırsız çıktılar
utanmaz arlanmaz arsız çıktılar
sandıkta seçime hile kattılar
çare düşünmedik asmaktan başka

Yusuf Değirmenci 3

7---insanı Oku Oğul

Şana bir nasihat edeyim oğul
İnsanı okursan, adam olursun
Makam mevki kapmak marifet değil
Saygılı olursan, adam olursun

Mutlak kutsal kılmalısın emeği
Değerlidir insan eti kemiği
Amaç edinirsen hak yememeyi
Sen insan olursan, adam olursun

Adam sayılamaz çıkara tapan
Kurarak insana tuzak ve kapan
Değerli olamaz kapılan makam
Sorumlu olursan, adam olursun

Okuduğun kitaplarda insan var
Aklı selim olan bunları anlar
Adam olamazlar nefse uyanlar
Nefsini tutarsan, adam olursun

Yusuf Değirmenci 3

7---israftan Kaçınsak Tasarruf Yapsak

Dünyayı cennete çevirmek için
İsraftan kaçınsak,tasarruf yapsak.
Kara bahtı ak'a çevirmek için
İsraftan kaçınsak,tasarruf yapsak.

Damlacıklar birikince göl olur
En sonunda çağlayan bir sel olur
Baraj olur,köprü olur,yol olur
İsraftan kaçınsak,tasarruf yapsak.

Bu uğurda verilmelidir savaş
Katılalım bu savaşa arkadaş
Kalkınır ülkemiz gör yavaş,yavaş
İsraftan kaçınsak,tasarruf yapsak.

Durdururuz akıp giden zamanı
Yeşilliğe gark ederiz vatanı
Sevecen karşılar insan insanı
İsraftan kaçınsak,tasarruf yapsak.

Bu gün ki iş kalmamalı yarına
Her sorun oturur yerli yerine
Bereket katılır mala, ürüne
İsraftan kaçınsak,tasarruf yapsak.

İyi düşünerek kari zararı
İdrak eder isek, yok ile varı
Vatan kovan olur insanı arı
İsraftan kaçınsak,tasarruf yapsak.

Mağdur'i atandan sana vasiyet
Namert kapısında olmaz haysiyet
Vermezdi yoksulluk bize eziyet
İsraftan kaçınsak,tasarruf yapsak.

Not. Kültür bakanlığı tasarrufa teşvik ile ilgili
Kitapta yayımlanmıştır

Yusuf Değirmenci 3

7---iyi Günde İnsana Dost Çok Olur

Kurumuş dallardan meyve beklenmez
Sorumsuz insana görev yüklenmez

Acıyı çekmeyen bilmez çileyi
İzansızlar fark edemez belayı

Şuursuza nasihatte kar etmez
Söz verse de asla sözünü tutmaz

Yasakları aşmak ister zor ile
Ömrü geçer kavga ile, hır ile

Sevgi bahçesini ateşe verir
Aydınlık günü, geceye çevirir

İki gözü çeşmeleşir yaş ilen,
Kararsız dolanır dertli baş ilen

Çıkar yol olarak ölümü bekler
Derdine durmadan başka dert ekler

Çok şeyler duymuştur,çok şeyler bilir
En sonunda bir sır küpü kesilir

Başın cezasını ayaklar çeker
Yük ağır geldikçe dizleri büker

İyi günde insana dost çok olur
Kötü günde kaçar hepsi yok olur

Yusuf Değirmenci 3

7--kalmadı

Yürek hasret kaldı seven birine
Yerleşti gönlümün derin yerine
Çileli yaşamın tüm kederine
--Gayrı dayanacak özüm kalmadı
--kimseye diyecek özüm kalmadı

Öğreneyim diye dünyayı gezdim
Kitaplar okudum yazılar yazdım
Şartlı zihinlerden usandım bezdim
--Ortaya sürecek tezim kalmadı
--Kimseye diyecek sözüm kalmadı

Koymadı kimseler insan yerine
Uzanan olmadı hiç ellerime
Yine hazan esti hayallerime
--Bağımda bahçemde üzüm kalmadı
--Kimseye diyecek sözüm kalmadı

Üstün tuttum şerefimi ar'ımı
Dik durdum korudum hep vakarımı
Kaybedince varlığımı varımı
--Dikecek giyecek bezim kalmadı
--Kimseye diyecek sözüm kalmadı

Yılları yıllara ekledim yasta
Yattım yatağımda hastayım hasta
Hükmü böyle vermiş yaratan usta
--Artık bu dünyada gözüm kalmadı
--Kimseye diyecek sözüm kalmadı

Yusuf Değirmenci 3

7---kâr Eder mi Söz

Bıçağın sırtıyla doğranır mı et
Sırt üstü yatarak gelir mi kısmet
Hayatı gözlemle alınır ibret
İbret almayana kâr eder mi söz

Baksan kalıbına insandır güya
Sahip olmuş ise çok kötü huya
Ar damarı çatlar giderse hayâ
Hayâsızda insaf var eder mi söz

Fesat fitne fikir doludur aklı
Bilmem ki gönlünde daha ne saklı
Ne söylersen söyle hep kendi haklı
Yüzsüz utanmazsa ar eder mi söz

Yusuf Değirmenci 3

7---karanlık Sokaklar

Tenha bir sokaktayım bu gece
Size ıssız görünen bu sokak
Tıklım,tıklım doludur bence.

Bu sokakta ben varım
Yalnızlığım var
Haykırışlarım var
varlığımı hatırlatan
Göz yaşlarım var

Tik tak seslerine takılır kulağım
Masal anlatan kaldırım taşlarında
Şu merdiven taşını yastık yapanlar
Kaldırım taşlarını yatak yapmışlar
Bu çilekeş insanlar
Kandırılmışlar,
Aldatılmışlar.

Acılara katılmışlar
Açlıklara tutulmuşlar
Acıyan bulamamışlar
Bir dala tutunmamışlar
Hayat bu sokaklarda
Acı ile başlar.
Acıyan olmaz, acılı insanlara
Kahrederler aydınlıklara
Karanlıklar yorgan olur onlara
Kimsesiz kalanlara
Sokak çocuklarına

/
emekli em. müd.

Yusuf Değirmenci 3

7---kendinle Barışmadı ysan

Bakışlarda ışık göremezsin ki
Ruhunda bir umut taşımadıysan
Yol alma zorluğun bilemezsin ki
Karanlık yollarda yarışmadıysan

Söyle kör nefsinin kölesi misin
Umurunda değil ne,dense,densin
Ne bilirsin insanlığı,ne öğrenirsin
Topluma girip de karışmadıysan

Söz nasihat karışamam işine
Sille vurma dermansıza,düşene
Görmez çekilirken ısız köşene
Duygusuz davranır alışamazsın

Bu şekilde korumak zor onuru
Dost yerine düşman olur gururu
Arasan da bulamazsın huzuru
Sen kendi,kendinle barışmadıysan

/

Yusuf Değirmenci 3

7--kesemedim halkın sesidir dilim

.Damağa yapışıp,öyle kalmadı
Ağzımda,bir et parçası olmadı
Eller gibi yalan,dolan bilmedi
-Kesemedim halkın sesidir dilim
-Haksızlığa boyun büken değilim

Şimdi çektiklerim, dilim yüzünden
Susmasını bilmedi, en azından
Dil düşürdün el alemin gözünden
-Kesemedim halkın sesidir dilim
-Hep çile çektirdi büküldü belim

Hep söz etti,hayasızdan,arsızdan
Vicdansızdan,vakarsızdan,nursuzdan
Övgü ile çok söz etti suçsuzdan
-Kesemedim halkın sesidir dilim
-Her taşın altına sokuldu elim

Hiç susmadı hep haykırdı, doğruyu
Sildi geçti, yürekte ki korkuyu
Hep anlattı,kahpeliği,puştluğu
-Kesemedim halkın sesidir dilim
-Sanki ona bağlı benim vebalim

Benim çektiklerim ele haz olur
Anlayana sivri sinek saz olur
Senin acın, vicdanımdan az olur
-Kesemedim halkın sesidir dilim
-Perişana döndü bu yüzden halim

Ozanlar dilini kesmez kesemez
Dil olmasa öfkesini kusamaz.
Doğruları söyler halka küsemez
-İyi ki Sen varsın konuşan dilim
-Vicdanım çok rahat pişman değilim

Dost kalemlerden

Şairler derdini anlatamayan dertliler dili,
sevip de dönemeyenlerin eli
ve haksızlığa karşı direnemiyenlerin duyğu selidir.
Seliniz güçlü, dikbaşınız taçlı olsun
yıldırım öğretmen
==========

Yusuf Değirmenci 3

7---kızmayın

KIZMAYIN****

Ey halkım soyuldunuz
Gör diyene kızmayın
Sizi soyan dan hesap
Sor diyene kızmayın

Diyorlar bizi seçin
Sabıreyle azla geçin
Yumruğu hakkın için
Vur diyene kızmayın

Gerçekleri söyledik
Gördük sorduk öğrendik
Zalim karşısında dik
Dur diyene kızmayın

Adalet sunucular
Çoğaldı soyguncular
Açgözlü vurguncular
Var diyene kızmayın

Bilip söylemiyorsan
Hep bana ne diyorsan
Görmezden geliyorsan
Kör diyene kızmayın

Yusuf Değirmenci 3

7---kim ister ki

KİM İSTER Kİ

Haksızlıklar olmasa
Haklının hakkı verilse hak hukuk diye
Hak tartan yargıç vicdanı terazi yapsa
Hukuk kuralları içinde uygulansa
İdare edenler sultanlık taslamasa
Köle gibi görmese çoğunluğu
Haklının hakkı yenmese
Fikirler açıkça söylenebilse
Yasaklarla konuşan diller kelepçelenmese
Özgürlükler kısıtlanmasa
Sıcacık yuvasında mutlu oturmak varken
Sokakları doldurmayı
Kim ister ki

haksızlığa uğrayanlar hak arayabilseler
insanlar eşit ve hür yaşayabilseler
özgürce düşünseler özgürce söyleseler fikirlerini
tüm insanlık huzurlu ve güven içinde yaşasa
huzuru ve mutluluğu hazmetmek varken
özgürlük haykırmayı
sokaklara taşmayı
kim ister ki

Zalimin zulmü olmasa
Canı yanmasa vatandaşın
Hakça hukukça paylaşımlar olsa
Toplu eylemler yaparak hakkını arar iken
Sokalar da haykırıp eşitlik ister iken
Yetkili makamlardan cevepler beklenirken
Saçlarından sürüklenmeyi
Meydanları doldurmayı
Sokaklara taşmayı
Kim ister ki

Kim ister ki
Polis jopu izlerini sırtında taşımayı
Saçlarında tutulup sürüklenmeyi
Biber gazı yemeyi
Gözleri yana yana ağlamayı
Kim ister yüzünü kapatmayı
Sokaklarda sloganlar atmayı
İktidara tepkili olmayı
Ve
Tepki göstermeyi idare edenlere
Güvenlik güçleri ile karşı karşıya gelmeyi
İtelenmeyi dövülmeyi
Saçlarından sürüklenmeyi
Kelepçelenmeyi
Kim ister ki

Veriniz hak edene hakkını
Kısıtlamayınız özgürlüğünü yurttaşın
Zalimin zulmüne muhatap etmeyiniz
Meydanlar dolmasın
Kavgalar olmasın
Herkes mutlu mesut yaşasın
Siz bunları yapmazsanız
Meydanlar dolacak
Yığınlar Sokaklara taşacaktır
Polis jopuna sırtını dönecek
Sıkılan gazla gözleri yanacak
Yineden vazgeçmeyecek
hakkını alıncaya
özgür oluncaya kadar
meydanlar dolacak
yılmadan yıkılmadan
mücadele yapılacak
haksızlığa boyun eğmeyi
özgürlüğünü ele vermeyi
kim ister ki

Yusuf Değirmenci 3

7---kim Şerefli Kim Şerefsiz

Bitmedi bir türlü çıkar savaşı
Gerçekleri görmez yetkinin başı
Kandırır soysuzlar dindar yurttaşı
Soyan mi şerefsiz soydun diyen mi

Yoksul ömür sürer ah ile vay la
Hatta yardım ister durur duayla
Kul hakkı yiyerek,haram lokmayla
Doyan mı şerefiz doydun diyen mi

Minare sığmıyor kılıfı dardır
Yalan talan soysuzlara bahardır
Doğmamış yetimin hakkı da vardır
Yiyen mi şerefiz yedin diyen mi

Riyakarlık ile güven yıkana
Çıkarcıyla ismi birlik çıkana
Devletin malına gözün dikene
Uyan mı şerefsiz uydun diyen mi

Yolsuzluk farkına varılır bir gün
Menfaat zinciri kırılır bir gün
Elbette hesabı sorulur bir gün
Soran mı şerefsiz sordun diyen mi

Siyaset diline düştü bu sözcük
Hırsızın sırrını deşti bu sözcük
Hangi kişiliğe eşti bu sözcük
Sayan mı şerefsiz saydın diyen mi

çıkarcı tayfası hep birlik olmuş
Fesat ihaleyle cepleri dolmuş
dürüst vatandaşlar hep karşı durmuş
Duran mı şerefsiz durdun diyen mi

Yurttaş iş arıyor açlık kol gezer
Yoksul olarak yaşayan zor gezer
Devlet soyulurken yetki kör gezer
Duyan mi şerefsiz duydun diyen mi

İnsanlara biraz akıl ver ya rap
Bu güzel ülkenin yarısı harap
Ülkenin başına sökülmez çorap
Ören mi şerefsiz ördün diyen mi

Peki dürüst kalanların suçu ne
Dur diyelim emperyalist piçine
Devlet malı deniz deyip içine
Dalan mi şerefiz daldın diyen mi

Bu milletin hakkı yıllarca yendi
Hırsızlığa karşı çıkalım dendi

Devlet gücü ile bunlar önlendi
Vuran mı şerefsiz vurdun diyen mi

Dost kalemlerden

Sigaraya yaptın, yüzde elli zam
Tiryaki değilsen, ne keder ne gam
İçmesin kardeşim, diyene sorsam
Yapan mı şerefsiz, yaptın diyen mi! ?

Petrole her gün zam, vatandaş napsın
Beyim diyormuş ki, yerli mal alsın
Bindiğin mersedes, kimlere kalsın
Binen mi şerefsiz, bindin diyen mi! ? Mustafa Bay ZEYBEK HOCA

İki dörtlükte benden olsun, Yusuf Bey... Tebrik ve takdir ile

Yusuf Değirmenci 3

7---kimler İstemez ki

KİMLER İSTEMEZ Kİ*****

Her şeyin hayatta çok güzel olmasını
Güvenli bir ortamda huzuru bulmasını
Haklıların haksızdan hakkını almasını
------Kimler istemez ki elbette herkes ister
------Yapılan haksızlığa dur denir ise eğer

Haklı olanın haksızdan hakkını almasını
Güçlüler bu tartıya hile katmamasını
Adaleti sağlayıp adil olunmasını
------Kimler istemez ki elbette herkes ister
------Yapılan haksızlığa dur denir ise eğer

Sandığa gidip herkes oyunu veriyorsa
Bu oylar toplamına irade deniyorsa
Halkın iradesine saygı isteniyorsa
------kimler istemez ki elbette herkes ister
------yapılan haksızlığa dur denir ise eğer

Yusuf Değirmenci 3

7---kimler dürüst

Kimler dürüst konuşalım sizlerle
Sorunlardan kaçmayanlardır dürüst
Vicdanla yüzleşip,kendi kendiyle
Hududunu aşmayanlardır dürüst

Dengede tutarak hak kefesini
İyice dinlerse vicdan sesini
Günah,sevap neyi varsa hepsini
Tartıp hile katmayanlardır dürüst

Mağlup olmamışsa ihtirasına
Öfke ile bakmadıysa hasmına
İntikam duygusunu itip bir yana
Masum canlar yakmayanlardır dürüst

Unutmayan sevap ile günahı
Zikredenler her işinde Allah'ı
İnsanların şahıdır o vallahi
Şerefinden satmayanlardır dürüst

Ekmek kavgasına başladığında
Emek vere,vere kazandığında
Haksızlık lehine yapıldığında
Sükut edip susmayanlardır dürüst

Dünya'ya gelenler göçtü deyip de
Bu yolu el alem açtı deyip de
Fırsat ele bir kez geçti deyip de
Dost'a kazık atmayanlardır dürüst

İnsan iyi tanır kendi,kendisin
Menfaatler çekmediyse ilgisin
Kişiliğin temiz onur belgesin
Pisletip kir yapmayanlardır dürüst

Hak etmeden menfaate göz koyup
Saf'ı ve temizi enayi sayıp
Mazlumun hakkına ganimet deyip
Haram lokma yutmayanlar dürüst

Direnebildiyse arzularına
Özenle sahiptir o vakarına
Tertemiz onuru çocuklarına
Bırakanlar sapmayanlardır dürüst

Yusuf Değirmenci 3

7---lal 0lmuş Dile Döner

Gurbet ilde yalnız garip
Bir lal olmuş dile döner
El kapısında muzdarip
Köle olur kula döner

Kara pas,kara yas olur
Konuşamaz sus,pus olur
Hep ezilir paspas olur
O çiğnenen yola döner

Kandırılır aldatılır
Emek alınıp satılır
Sonra sokağa atılır
Çöplükteki çula döner

Büyümüş ana,babasız
Bir hedefi yok amaçsız
Bu hayat ona insafsız
Kurumuş bir dala döner

Keder,keder üzülmüş o
Kara bahta yazılmış o
Ayaklarda ezilmiş o
Aayktaki nala döner

Düşer acınır hallere
Destan olurken dillere
Maşa yapılır ellere
Bir satılık mala döner

Mağdur'iyim sözüm pektir
Gurbet garibe köstektir
Huyu böyledir ürkektir
Geçmez akçe pula döner

Yusuf Değirmenci 3

7---lanet Olsun

Şimdi insanlar yaratıyor korkuları
İhtiraslar altüst ediyor güzeli
Korkular ter döktürüyor birilerine
Ve ihtiras ateşi
Yakacak kurbanlar arıyor
Yoksul gönüller arsından
Kurbanını buluyor.
Bir el maşa diye kullanıyor kurbanlarını
İnsanlar, insanlara kurban oluyorlarsa
Ve bunun adına insanlık deniyorsa şayet
Böylesi insanlıkta
Yer almak istemiyorum,
Yüreğim yanıyor.

Hizmetkar olmak istemem entrikalara
Zaman hep aleyhime işlese de
Bu baht bana hiç gülmese de
Asla boyum bükmeyeceğim
İnsan oğlunun yarattığı korkulara
Vicdanım böyle haykırıyor.

Zorbalık yapan şerefsizler
Hırsızlık yapan haysiyetsizler
Talan yapan onursuzlar
Onurlu insanları korkuturum sanıyor
Oysaki
Direnir karşı durur
Hakkı hukuku savunur
Dik duran onurlular

Lanet olsun yakan ateşe
Maşa yapan ele, lanet olsun
Lanet olsun kim çamur atarsa güzele.
Lanet olsun günaha koşanlara
Suça itenlere
Suç işletenlere lanet olsun
Tanık olursam çirkinliklere
Kan ağlar vicdanım
Benim de yanar canım
Ayağa kalkar vakarım
Bu yüzden isyankarım
Hakkı hukuku savunanlarla beraber
Mücadeleye varım

Şair Yusuf Değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

7---leyla sız Bir Mecnun oldu

Leyla sız bir Mecnun oldu

Leyla sız bir Mecnun oldu
Yolunu dağlara vurdu
Kuşlar ile dostluk kurdu
Adınla anılmıyorsun

Yıllar sonra döndün geri
Gidip onu üzme bari
Kaldı bir kemik bir deri
Onu niçin soruyorsun

Unuttu aşkı sevmeyi
Olura bıraktı her şeyi
Bıraktığın harabeyi
Neden görmek istiyorsun

Derin bir uykuya yattı
Umutları suya attı
Aşk defterini kapattı
Artık hayatında yoksun

Nasihati dinlemedi
Bir amaca yönelmedi
Dertli saz oldu inledi
Gidip görsen kahrolursun

Dünyasını sen karattın
Yoktan divane yarattı
Acılarıyla bıraktın
Haydi, gözün aydın olsun

Yusuf Değirmenci 3

7---lider Arıyor Millet

Deniz deyip devlet malına dalmam
Hırsızlığı sevmem çaldırmam çalmam
Yetimin hakkını sırtıma almam
Diyebilen lider arıyor millet

Mustafa kemal'ı çok seviyorum
Millete hizmeti borç biliyorum
Helal kazanıyor helal yiyorum
Diyebilen lider arıyor millet

Herkesin hakkına hürmet ederim
Ben sade halkıma hizmet ederim
Hatalı olursam çeker giderim
Diyebilen lider arıyor millet

Plan değiştirip arsayı satmam
Komisyon almam parsayı kapmam
İhale zamanı yandaşı tutmam
Diyebilen lider arıyor millet

Her ilçeye fabrikalar kuracak
İşsize iş,aşsıza aş verecek
Türk gücünü bütün dünya görecek
Diyebilen lider arıyor millet

Asla dışarıdan icazet almam
Gererim göğsümü pısırık kalmam
Doğru kara verir ve pişman olmam
Diyebilen lider arıyor millet

Siyasi alan da dürüstlük gerek
Bende bulunuyor böyle bir yürek
Devlet malı deniz çektirmem kürek
Diyebilen lider arıyor millet

Bal tutana parmağını yalatmam
Herkes eşit güçlü güçsüz yaratmam
Bankayı, madeni limanı satmam
Diyebilen lider arıyor millet

Çıkar için umutları yıkamam
Milletimi yoksul fakir yapamam
Gelecek nesil e borç bırakamam
Diyebilen lider arıyor millet

Yusuf Değirmenci 3

7---neden

neden

Üst olarak sana saygı sunmuştum.
Bağrım yanık gözlerim bir pınarken
Kapınızı çekinerek vurmuştum
.....Yüzüme, nefretle bakışın neden
.....Zulüm ettin hatamı söylemeden

Umut dalı diye uzanmış idim
Belki sevginize layık değildim
Öğüt versen otururdum,dinlerdim
.....Kurduğum hayali yıkışın neden
.....Zulüm ettin hatamı söylemeden

Bense sana insan gözüyle baktım
Dinlesen kendimi anlatacaktım
Her gece gizlice göz yaşı döktüm
.....Nefret ateşinde yakışın neden
.....Zulüm ettin hatamı söylemeden

Hatam ne düşünmek beni kahretti
Musibetler hayatımı zehretti
Esirgemez sandım benden himmeti
.....Sis olup başıma çöküşün neden
.....Zulüm ettin hatamı söylemeden

Hep yüzüm ak olsun diyeydi çabam
Ben size yakındım,sen ban yaban
Var mı şu dünyada kusursuz adam
.....İntikam çengeli takışın neden
.....Zulüm ettin hatamı söylemeden

Acılarım dökülüyor kağıda
Muhtacım bir teselliye, öğüde
Merhamet var sanmış idim gönlünde
.....Beynime çiviyi çakışın neden
.....Zulüm ettin hatamı söylemeden

Ölmekten de beter boşa bekleyiş
Kahreder insanı sessiz inleyiş
Görenler soruyor hayırdır ne iş
.....Ruhuma acıyı ekişin neden
.....Zulüm ettin hatamı söylemeden

Aylar oldu hasret kaldım gülmeye
Üzüntümü açamadım kimseye
Hangi hatam sebep ki bu öfkeye
.....Uzandım elini çekişin neden
.....Zulüm ettin hatamı söylemeden

Niçin çok öfkeli bakarsın böyle
Kesilsin umudum sebebi söyle

Bileyim hatamı, kalayım öyle
.....Akıttın göz yaşım döküşün neden
.....Zulüm ettin hatamı söylemeden

Yusuf Değirmenci 3

7---nerde,kimle nasıl dostluk kurayım

Nerde,kimle,nasıl dostluk kurayım
Gel dost diye el uzatan, olmadı
Kimlerle tanışıp sohbet yapayım
Selam verip,bir laf atan, olmadı

Konuşan herkesi ben dosttur sandım
Çok silleler yedim, gayrı usandım
Karamsarım iç dünyama kapandım
Gönüllerde bir yer tutan, olmadı

Bırakın, mal gibi alıp satmayı
Bırakın, düşerken tekme atmayı
Bırakın, sevinç'e gölge tutmayı
Taş yerine bir gül atan, olmadı

Sevecen bir sözcük duyamadım hiç
Bir zerre sevgiye doyamadım hiç
Dostluk pazarında bulamadım hiç
Bir can alıp,bir can satan, olmadı

El öpüp,bel büküp, riya yapamam
Haksızlıkla,makam,mevki kapamam
Ben insansam,menfaate tapamam
Aldanan yok ve aldatan olmadı

Bir meçhulden geldim,dönüş meçhule
Doğumla ölümün arası hile
Ne yapsam,ne yazsam,hepsi nafile
Gurbet otağ oldu vatan, olmadı

Yusuf Değirmenci 3

7---neyi Götürüsün Kefenden Başka

Gönül bilmem kendini ne sanırsın
Doymak bilmez arzularla yanarsın
Haklıyım der başkasını kınarsın
Bilmem neler geçer kafandan başka

İnatla dediğim dediktir dersin
Sevgi göstermezsin saygı bilmezsin
Ne kazandın dense ne gösterirsin
Sırtında yalnızlık küfenden başka

Emek verenlerin hakkını yeme
Kanaat et artık hep bana deme
Yanlışa düşüp te bedel ödeme
Yaşarken sürdüğün sefandan başka

Ömür denen mühlet sona erince
Azrail gelişte can isteyince
Ahirete göç zamanı gelince
Neyi götürüsün kefenden başka

Yusuf Değirmenci 2

Yusuf Değirmenci 3

7---o İnsafsız İzan sızlar

O İNSAFSIZ İZANSIZLAR

O insafsız izansızlar
Ekranları araç ederek emellerine
Evlerimize kadar girdiler
Yalanlarını ninni diye söylediler
Uyumamızı istediler

Din iman dediler öve öve
komünist dediler söve söve
Bizi kamplara böldüler
İhtiraslar uğruna kararttılar geleceğimizi
Hak arayana kara damgalar vurdular
gerçeği haykıranları karaladılar
Hak arayanın arkasından koparıldı kitleler
Duygular nefret ile yoğruldu
İnançlar minareye kılıf oldu
Tutkulara tuzaklar kuruldu
Hepimize düşman gösterdiler hepimizi.
Pazarladılar ülkemizi

O kansızlar imansızlar
Seni senden, beni benden satın aldılar
Ayırdılar hepimizi benliğimizden
Çalınan milyonlara esir ettiler bizi
Sen maşa, ben maşayım ellerinde
Bize kırdırıyorlar bizi
Ne zaman açacağız gözlerimizi?

Ne zaman uyanacağız gaflet uykusundan?
Bize ne zaman zarar gelmeyecek bizden?
Tek bir yumruk olacağız ne zaman?
Anıtlar ne zaman oluşacak terlerimizden?
Ne zaman? Ne zaman? Ne zaman?

Yusuf Değirmenci 3

7---o İnsanlar Var Ya

O insanlar var ya
o doymazlar
Marifet saymaktalar hukuku ihlali
Kanunları çiğnemeyi marifet saymaktalar
Kurulu düzen içinde kuralsız, kuramsız
Kendi kurallarını uygulamaktalar.

O insanlar var ya
o aymazlar
Menfaatlerine esir olmuşlar
İnsancıl feryatları umursamamak talar
Bakmadan çekini
 simgesi çizgilere
Yoksulluk zengini nasırlı elleri
Bir lokma ekmek uğruna bağlamaktalar
İşlerini çarkına dişli yapmaktalar.

O insnalar var ya
O utanmazlar
Kurbanlarını,kurbanlarına,vurdurarak
Konuşan ağızları susturarak
Gösteriyorlar kararlılıklarını
Yasallaştırmak için soysuzluklarını
Koç yiğit Anadolu evlatlarını
Ateşe sokulacak maşa yapıyorlar
O nasırlı ellere tetik bile çektiriyorlar.

O insanlar var ya
O kansızlar
Merdi,namert,dürüstü,hırsız
Duygusuzu,duygulu,soysuzu,soylu
Namussuza,namuslu diyorlar
Huysuzu uslu gösteriyorlar
Duyan kulakları sağırlaştırıyorlar
Gören gözleri kör edebiliyorlar
Entrika çevirmeyi
Dolaplar döndürmeyi
Düşkünleri ezmeyi
Hak yemeyi,vermemeyi
Cüret ilan ediyorlar.

O insanlar var ya
O arlanmazlar
İnsanlığı kanla yoğrulmuş et yığını görüyorlar
İdrakten mantıktan yoksun kalsın
Basiretleri bağlansın istiyorlar
Elimizde maşa kalsın diyorlar
Haysiyet değirmeni işgal altında
Soysuzluk öğütüyorlar.

O insanlar var ya
O imansızlar

Yaşayıp yaşamadığını bilmeyen
Et yığını haline getirdiler insanlığı
Dillerini bağladılar elleri serbest
Canlarını almadılar tenleri serbest
Keşke canlarını alsaydılar
Keşke ellerini bağla saydılar
Bunları yapamazlardı
Yapabilselerdi
Ateşe sokacak maşa bulamazlardı.

O insanlar var ya
O vicdansızlar
Ermek için emellerine
Maşa yapmak için ellerine
Kelepçe taktılar dillerine
Sağır,kör,dilsiz maşaları aldılar ellerine
Birbirine düşürdüler insanları
Birini kırdırdılar diğerine.
Koymadılar insan yerine

Yusuf Değirmenci 3

7--oğul Sana Nasihatım Bu olsun

Oğul sana nasihatim bu olsun
Bakma el sözüne kendin ol kendin
Mücadele azmin her an bulunsun
Kararlı durursan bulunur dengin

Dost olarak seçme sen bakar körü
Seçtiğin ülküye yılmadan yürü
Kim koyarsa düşüncene sansürü
Savun benimsensin düşüncen rengin

Asla ezilmesin sendeki gurur
Nankör emellere karşı hep dik dur
Azimle savaşıp darbeleri vur
Diyemesinler sana ruhsuz bedendin

Kutsal değerleri vardır insanın
Korunması gerek şerefin şanın
Buyun bükmez olmaz aksa da kanın
Onuru korurken yücelen sendin

Yusuf Değirmenci 3

7---öğret Hocam

Öğretmendir insanlığın medarı iftiharı
Uyarmak görevindir bu umumi efkarı
Bir karış toprak için yemyeşil ormanları
.....-Yakarım diyenlere öğret hocam sevgiyi
.....-Sevgi ile çözeriz hallederiz her şeyi.

Kur-an böyle söylüyor dedi din bilginleri
Allah la kul arası değil hocanın yeri
Duygusal coşkularla tutan kutsal bentleri
.....-Yıkarım diyenlere öğret hocam sevgiyi
.....-Sevgi ile çözeriz hallederiz her şeyi.

Geçmiş ile uğraşma iyi düşün yarını
Kimse engelleyemez şahlanan vakarını
Söndürülen ocağa,incir fidanlarını
.....-Dikerim diyenlere öğret hocam sevgiyi
.....-Sevgi ile çözeriz hallederiz her şeyi.

Yeter ki kararlı ol sözlerin geçer taşa
Sen göster gayretini, eminim gitmez boşa
Haram denen o zehri helal kazançlı aşa
.....-Dökerim diyenlere öğret hocam sevgiyi
.....-Sevgi ile çözeriz,hallederiz her şeyi.

Ters çevirip çarkları bozar ise işimi
Kim karşına dikilir dik tutarsa başını
Ben güçlüyüm,güçsüzün otuz iki dişini
.....-Sökerim diyenlere öğret hocam sevgiy
.....-Sevgi ile çözeriz hallederiz her şeyi.

Bu kutsal inançlardan menfaat umanlara
Fitne,fesat odaklara destekçi olanlara
Toplumu zehirleyen zehirli yılanlara
.....-Sokarım diyenlere öğret hocam sevgiyi
.....-Sevgi ile çözeriz hallederiz her şeyi.

Huzurlu bir gelecek vereceksek yarına
Karışma,nasihat et Tanrının kullarına
Nifak tohumlarını öfke tarlalarına
,,,,,,,,-Ekerim diyenlere öğret hocam sevgiyi
.....-Sevgi ile çözeriz,hallederiz her şeyi.

şair Yusuf Değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

7---öğüt

Mağrur olma dostum bu dünya fani
Dünyaya gelipte gitmeye var mı
Ağa olsa paşa olsa bey olsa
Ölüm acısını tatmayan var mı

Kuvvetli olsunda dağlar deviren
Var mı Azrail'i geri çeviren
İnsan kahve olmuş devran değirmen
Öğünüp buradan geçmeyen var mı

Malım mülküm servet diyenler nerde
Hepside düştüler devasız derde
Ahrete giden şu uzun yolda
Yakasız gömleği giymeyen var mı

Garibanım yarab günahkar kulum
Bu aciz kuluna eyleme zulüm
Yaşayan her canlı görecek ölüm
Mezar denen yere girmeyen var mı

Mehmet Değirmenci(ağabim)

Yusuf Değirmenci 3

7---öğüt Verdi Babam

Dürüst olduğunca çoksun
Komşun toksa, sende toksun
İnsanlığın yoksa, yoksun
Diye öğüt verdi babam

Hep ayakta kalacaksın
Çalışıp kazanacaksın
Alnından sıcak ter aksın
Diye öğüt verdi babam

doğru kalmak için çile çek
Kötülük yapana karşı çık
İhtiras duvarlarını yık
Diye öğüt verdi babam

Fesat yuvaların yıkın
Haksızlığa karşı çıkın
Umut fidanları dikin
Diye öğüt verdi babam

Doğruluktan sapmayın hiç
Hileli işler yapmayın hiç
Dediğimden çıkmayın hiç
Diye öğüt verdi babam

İnsanca kusursuz kalın
İyileri örnek alın
çevreye iyilik yapın
Diye öğüt verdi babam

Korumak için ülkeyi
Alın koltuğa kelleyi
Vursun namerde silleyi
Diye öğüt verdi babam

Kaynağı olun umut'un
Kini garazı unutun
Gururu yücede tutun
Diye öğüt verdi babam

Dosta sürmeyin karayı
Öğretin insan olmayı
Namus bilin madalyayı
Diye öğüt verdi babam

Alnı açıktır yüreği pak
Oğlum hep böyle kalacak
Şer odaklar yıkılacak
Diye öğüt verdi babam

Çalışmaktır asıl gerçek
Öğrenecek öğretecek

Suç işlersen cezanı çek
Diye öğüt verdi babam

Dedim dediğin olmuyor
Kimse benimle gelmiyor
Dirençliler yenilmiyor
Diye öğüt verdi babam

haksızlık bir sosyal yara
Selam olsun tüm dostlara
Vasiyetime çocuklara
Diye öğüt verdi babam

Huzur dolsun gönül oda'n
Yargılama anlamadan
Dedi ki adam ol adam
Diye öğüt verdi babam

Yusuf Değirmenci 2

Yusuf Değirmenci 3

7---satılmayan Vicdan

SATILMAYAN VİCDAN

Kahpe düşman her yerine yurdumun
Sinsi sinsi öfke ekti kin kattı
Şevgi saygı varken şanlı ordumun
İçinde kardeşten düşman yarattı

Yayılıyor o menfaat virüsü
Çatladı yıkılır dostluk köprüsü
İhanete yatkın çıkar sürüsü
Görmedi duymadı uykuya yattı

İhtiras uğruna yanlış yapıldı
Aydınlar zindana tek tek atıldı
Helal lokmalara haram katıldı
Yeşil dolarlara vicdanın sattı

Başımızda eksilmeyen melanet
İnsafsızca katledildi adalet
Bu ihanet bu gaflet bu delalet
Satılmayan vicdanları kanattı

Yusuf Değirmenci 3

7---saygıyı yok etti koltuk sevdası

Saygıyı yok etti koltuk sevdası
Esir etti şu siyaset dünyası
Başlayınca bir iftira furyası
----Doğru söyleyene yalancı dendi
----Siyaset hep yalanlarla kirlendi

Liderin ekrana çok çıktığı gün
Algının zihinde ters aktığı gün
Kardeşin kardeşe yan baktığı gün
----Karşıt görüş muhalife kinlendi
----Ekranlarda ne yalanlar dinlendi

Riya ile milleti aldatanlar
Haraç mezat devlet malın satanlar
Kazancına deva kazanç katanlar
----Gözden kaçırıldı halktan gizlendi
----Kınayanlar fişlendi ve izlendi

Kendisine göre bir dava dedi
Nefes alın yeter bu hava dedi
Hava her yurttaşa bedava dedi
----Kör inançla zihinler hep düzlendi
----Hukuk kalktı adaletse körlendi

Hep soktular dar kalıplar içine
Denmedi ki yoksul nasıl geçine
Duru temiz insanların suçu ne
----Millet kesesine zamlar yüklendi
---- Feryat eden yoksula dert yüklendi

Acılar çekerken şehit evleri
Siyasiler kaptı her bir değeri
Biri din der bayraik dedi diğeri
----Halk içinde ayrımcılık güçlendi
----ortak değer ne var ise keklendi

Birisi vatan dedi diğeri atam
Atatürk'ü sevmek olmuştu hatam
Arttı eksilmedi keder ile gam
----İnsanlardan biat etmek beklendi
----fatura kesildi zamlar yüklendİ

Yusuf Değirmenci 3

7--selam Size Öğretmenim

Zihinlerimize ışık sizdiniz
İlme ve irfana öz deştiniz
Sizlere emanet edildik
Karanlığımızı aydınlatan
Güneş tiniz

Siz dersi anlattınız
Biz bilgiyi kazandık
Siz öğretiniz
Biz aydınlandık
Sevgi ile karşılandık
şefkat ile okşandı
Güler yüzünüze
Tatlı sözünüze
Sevecen yüreğinize inandık
Sizi anamız babamız gibi sevdik
Size bağlandık

Sizden öğrendik
Heceyi,kelimeyi cümleyi
Dinlemeyi dinletmeyi
Sormayı öğrenmeyi
(a) dan (z) her şeyi
Sizden öğrendik

Namuslu şerefli kalmaya
Haysiyetli onurlu yaşamaya
Gerçeği araştırmaya
Doğruyu bulmaya
Bizi siz yönelttiniz
Bizlere rehberiniz

Siz öğrencilerinizi
İyiyi güzeli bulmaya
Onuru korumaya
Haysiyetli yaşamaya
İnsan kalmaya
İnsanlıkta var olmaya
Hayata hazırlanmaya
Örneklerle yön verdiniz

Geleceğe ışık tutmayı
Fener olup aydınlatmayı
Siz öğrettiniz
Hala öğretmekte siniz
Hakkınız geçti bize
Onu nasıl öderiz
Öğretmenim selam size
Saygılar sunuyorum hepinize
Ellerinizden öperiz

Yusuf Değirmenci 3

7---sır

Sır
Sakın sırdır diye söyleyip geçme
Bir camın aynaya dönüşüdür sır
İnsanlar içinden gel de dost seçme
İnsanı insana yanaştırır sır

Kendi kusurunu anlamaz asla
Başka gözde mertek arar bir hassa
Seninle bilinen kusuru varsa
Sırdaşı sırdaşa tanıştırır sır

Fırınlanmış çanak çömleğin süsü
Hayat boyu olur ömür törpüsü
Yüz kızartan kusurların örtüsü
Yalancı dilleri konuşturur sır

İlk sevda gizlenir ana babadan
Görenler söylemez bakar arkadan
Seven ilgi bekler sevdiği yârden
Aşıkları gizli kaynaştırır sır

Yusuf Değirmenci 3

7--silinmez Bu Çizgiler

Dinledikçe çoğalır ruhumdaki duygular
Nağmelerde canlanır duygusal hatıralar
Sevgileri nakşeder gönlüme o notalar
Beynime nakşedildi silinmez bu ezgiler

Sevgiler sayesinde umutlarım dağ oldu
Her canlıyla irtibat sağladığım bağ oldu
Her insanla kurduğum kuvvetli bir ağ oldu
Gönlüme yerleştirdim silinmez şu sevgiler

Geleceğe yürürken bahtıma yol gösteren
Toplumdaki yerimi ayarlayan yon veren
Her türlü hislerime kaynak olarak giren
Ruhumun gıdasıdır silinmez o sezgiler

Not defteri gibidir gerçeği bilen onlar
Çektiğim çilelerin tanığı kalan onlar
Yüzümde olgunluğun simgesi olan onlar
Alnımda gururumdur silinmez bu çizgiler

Yusuf Değirmenci 3

7---sizi Aldatıyorlar

Elem eleğinde elendik
Kader süzgecinden süzüldük
Istırap sinisinde ayıklandık
Çaresizlik değirmeninde öğütüldük
Tarladaki başaklar
Haddini bilmiyorlar
Bize hala çiğ diyorlar.

Dalmamızı istiyorlar derin uykuya
Kurnazlıklarını kanıtlıyorlar güya
Gecenin karanlığında ki yarasalar misali
 Karanlık ortamlarda çıkıyorlar ortaya
Kilerdeki fare gibi hırsız
Duvarda ki çekirge arsız
Yorganda ki yavşak dibi kan emiyorlar
Ten kemiriyorlar
Hakları ihlal ediyorlar
Hakkımızı yiyorlar
kendilerini açık göz addediyorlar

Uykudan uyanmayanlara seviniyorlar.
Kendilerinden uyanıkları sevmiyorlar
İnsanların uyanmasını istemiyorlar
Cemiyet içinde parazit olarak yaşamaya
Uyanıklık diyorlar
Haramı helali bilmiyorlar
Dindarız diyerek riya yapıyorlar
Hakkı ihlal ederek çıkara tapıyorlar
Uyanın uykunuzdan ey yüce millet
Aldatılıyorsunuz
Kandırılıyorsunuz
Sizi aldatıyorlar
Sizi aldatıyorlar

Yusuf Değirmenci 3

7---şeklen Değil Kalben İnsansan

Şayet şeklen değil kalben insansan
Korursun garibi ezmezsin ezmez
Onurdan şereften söz ediyorsan
Şerefsiz olanı sevmezsin sevmez

Menfaat tutkunu yüreğinden sil
Asaletli yaşa adil ol adil
İnsanca erdemli yaşamayı bil
Zalimlere boyun eğmezsin eğmez

Düşkün olan yardım beklerken senden
Merhamet eksilmez hiç yüreğinden
Olsun mu bu sözlerde nasihat benden
Dürüst kalanlara sövmezsin sövmez

Şerefsizle aynı safta durmazsın
Hayâsızla yoldaş bile olmazsın
Haksızlığa göğüs gerer yılmazsın
Hırsızlığa ödün vermezsin vermez

Tepkini görmeli kul hakkı çalan
Dürüstün dilinde hiç olmaz yalan
Eşin dostun olur namuslu kalan
Arsızla kol kola gezemezsin gezmez

Yusuf Değirmenci 3

7--tarihten ders Alıyorsan

Tarihi okuyorsan şayet
Tarihten ders alıyorsan eğer
Atam Altaylardan geldi diyorsan
Türk evladı olduğunu söylüyorsan
Malazgirt savaşıiyla övünüyorsan
Alpaslan'ı biliyor unutmuyorsan
Bize bıraktığı bu yurtta yaşıyorsan
Canın pahasına yurdunu korumalısın

Fatihin torunuysan bilimle uğraşmayı
Kanuninin torunuysan adil olmayı
Tevfik Fikret torunuysan yazmayı
Namık Kemal torunuysan haykırmayı
Akif'in torunuysan onurlu yaşamayı
Atatürk'ün torunuysan dik durmayı
Benimsemelisin
Benim dedem böyle yaptı
Bende haksızlığa karşıyım demelisin

Bir bak ülkemizin haline
Özelleştirmelerle satıldı varlıklarımız
Sen sesini çıkarmadın
Ne geçti senin eline

Zulme boyun eğmemeli
Zalimle savaşmalısın
Yılmak yok yorulmak yok
Zafer senin olmalı
Mutlaka kazanmalısın

Bir bak şu tarihe yolu çok uzun
Fatihin kanuninin yavuzun
Nasıl varsa bir görevi her uzvun
Yekvücut olmalısın
Her mücadelede bulunmalısın

Mithat paşalar Tevfik Fikretler gibi
Namık kemal Mehmet Akifler gibi
Uğur mumcu nazım hikmetler gibi
Hürriyete sevdalanmalısın
Özgürlüğe doğru yelken açmalısın

Ey Türk yurdunu evladı
Vatan yabancıya parsellenemez
Ver parayı şura senin denemez
Yabanlar ülkemde örgütlenemez
Bunu yapanlara karşı durmalısın
Hür yaşadım hür yaşarım diyorsan
Kula kulluk etmemelisin

Dik durmalı savaşmalısın
Atalarının evladı olduğunu kanıtlamalı sın
Hür olarak doğdun
Hür yaşamalısın
Harici ve dâhili düşmanlara karşı
Savaşmalı kazanmalısın

Yusuf Değirmenci 3

7---tavsiyem Bu

TAVSİYEM BU***
Sabah kalkar akşam olur yatarsın
Yaşamına neden zehir katarsın
Boyun büker el eline bakarsın
Tavsiyem bu hiç ağlama gül biraz

Yaşarken senide umudun olsun
Aç şu yüreğini sevgiler doldun
Amaç edin mutluluğu bulursun
Hayaller kur hülyalara dal biraz

Saklanma köşende kendini göster
Çık sokağa insanlara selam ver
Çıksın içindeki paslanan cevher
Yaşamı sev hayattan tat al biraz

Hayata küsülmez savaş verilir
Azımın meyvesi er geç görülür
Emek ile sevgi ağı örülür
İş dünyasının içine dal biraz

Esir olma kır tembellik zincirin
Emekçi yanında olmalı yerin
Bir amacın olsun densin aferin
Kendine sen bir çıkar yol bul biraz

dost kalemlerden

Cevval olmak bil ki senin elinde
Kelamullah zikrin olsun dilinde
İnsanlara hizmet etmek yolunda
Bulunursan sebat edip kal biraz.

********** Bedri Tahir Adaklı

Yusuf Değirmenci 3

7---toplumda Saygın Olmak

Bu toplumda saygın olmak istersen
Güler yüzden tatlı sözden ayrılma
Muhabbet edenin sözün kesmezsen
Sabırlı ol nezaketten ayrılma

Evine varınca oturma öyle
Çoluk çocuğuna nasihat eyle
Hanende huzuru sağlarsın böyle
Sevgi saygı sadakatten ayrılma

Alçak gönüllü ol havada kalma
Bet sözler söyleyip günüller kırma
Şeytana uyup da yalınız kalma
İlim irfan hoşgörüden ayrılma

Yalan dünya için deme yalanı
Helalin içine katma haramı
Bir gün gelir hesap verme zamanı
Hak hukuktan adaletten ayrılma

Gönül ister böyle gitsin bu hayat
Kimi genç gidiyor kimisi bayat
Kalemime verdim ben istirahat
Eğri yazma doğrulardan ayrılma

Mehmet değirmenci(ağabim)

Yusuf Değirmenci 3

7---vasiyet

Dinle çocuğum
Kulak kesilmiş halinle,dinle
Çocuk değilmişçesine konuşalım
--Gel seninle.
Kendini,
Her şeyi bilmeye,
-Öğrenmeye hazırlanmalısın
Yarınları,avucunda tutacak kadar cesur,
Zihninde taratacak kadar güçlü
--Olmalısın..
İyiye güzele sevdalı
Doğruya,dürüste destek
-Kalmalısın.
Örnek almalısın büyüklerini,
Tarihi okumalısın,
-Okumalı tarih seni
Amacın yapmak,yaptırmak olmalı
Yıkanı durdurmalı,
Yıkılana destek olmalı,
İnsan olarak kalmalı,
İnsanca yaşamalısın.

Kalkan etmelisin zorluklara sineni
Yıkılmamalısın,
-Yıkmamalı hiçbir güç seni
Yıkmalı nankör emelleri mantığın,

Gerçeğe,
Sadece gerçeğe koşmalı ayakların
Şahsiyetini satın almamalı menfaat
Ölümsüzlüğe ulaşmalı bu günün çocuğu
Yarınlar yaşlılığı hediye ederken sana
İnsanlık eserlerine,
-Eserlerin insanlığa
--Alkış tutmalı
Düşüncen karanlıkları aydınlatmalı
İnsanlık,
-Olmazlara mahkum olmamalı.

Bunları anlatmak için konuşuyorum seninle
Dinle çocuğum,
-Kulak kesilmiş hali
--Dinle
Türk ulusu nasıl övünç duyuyorsa
Mustafa Kemal'iyle
Yarınlarda,
-Aynı övüncü duymalı seninle

Sunmalısınız haklının hakkını
Kim olursa olsun ölen,
Dünyadan o meçhule giderken
Elinde bir demet sevgi taşımalı

Bunlar mutlak olmalı,
Bu emele ermelisiniz
Fethedilmelisiniz uzayı,
Feza hakça paylaşılmalı
Yarınlar sizin eseriniz olmalı.

Hatır içinde olsa
Sakın ha haklısınız deme oğlum,
-Bunu mutlaka
-Siz yapmalısınız
Yapmalı başarmalısınız

Yusuf değirmenci emekli emniyet müdürü

Yusuf Değirmenci 3

7---vasiyeti Babamın

Doğruluk dürüstlük timsali idi
Toplardı bizleri öğüt verirdi
Ölüm döşeğinde son sözleriydi,
Yaksın diyor vasiyeti babamın

Dosta sürmesin karayı mutlaka
Öğrensin insan olmayı mutlaka
Namus denen madalyayı mutlaka
Taksın diyor vasiyeti babamın

Sen geleceğe uzanan umutsun
Öfkesini yaşatmasın unutsun
Gururunu yücelerde hep tutsun
Tutsun diyor vasiyeti babamın

Alnı açık çıksın yüzüz pak çıksın
Oğlumun gönlüne sevgiler aksın
Şer odaklarını yıksın ve yaksın
Yıksın diyor vasiyeti babamın

Gerçek hayatı bilmeli görmeli
Öğrenmeli cehaleti yenmeli
Suç işlerse cezasını çekmeli
Çeksin diyor vasiyeti babamın

Desem dediğin yerine gelmiyor
Kimse benim ile birlik olmuyor
Gözünden akan yaşlar dinmiyor
Aksın diyor vasiyeti babamın

Ölüm bir gün olur bana da uğrar
Kaldırır tenimi dostlar komşular
Bağlı kalsın vasiyete çocuklar
Baksın diyor vasiyeti babamın

Yusuf Değirmenci 3

7---yaşam Bir Oyundur

Başlı başına bir oyundur yaşam
Senaryosunu birileri yazar
Kimileri dramını oynar
Kimileri komedisini.
Dünya perdesinde sergilenir de
Kimse bilmez perdenin gerisini.

Hepimiz bir rol üstleniriz
İstesek te, istemesek te, kabulleniriz
Ayak uydurmaya çalışırız kurallara
Görebildiğimiz yönüyle tanırız insanlığı
Herkesi değişik düşünceler alıverir
Kimileri alkış tutar perdede görünene
Kimileri gözlerden yaş akıtır.

Ben biraz daha ötesini
Perdenin gerisini düşünürüm.
Kulislerin ötesine bakarım.
Hayatın gizlerini ararım.
İnsanlardan saklanan sahnelere
Kafamı takar sorarım.

Kimler şekillendiriyor hayatı
Kimler yazıyor senaryoları
Perde gerisinde olanları
İnsanlığı aldatanları
Oynanan oyunları
Bilmek,öğrenmek hakkımız olmalı.

Biracık dürüstsen kendince
Biraz yenemiyorsan vicdanını
Hep muhasebesini yapıyorsa vicdanın
Onun sesini dinliyorsan
Sır küpü kulislere girmelisin
Perdenin gerisinde yön veren olmalısın

İnsanlığın aynası sanılır perdeler
Hep parlak ışıklarını görürsün
Yığın,yığın insanlardan nedir gizlenen
Saklanan nedir? perdenin gerisinde
Kulislerde konuşulan ne
İnsanlık bu soruları sormalı
Sormalı kendine.

Perdenin gerisi neden bilinmez
Niçin girilemez kulislere
Bunlar yapılsa
Gerçeğe tanık olunsa
Kırılır, yasal görünen aynalar
Açığa çıkar entrikalar
Uykudan uyanır
Uyandırılır insanlar

Yusuf Değirmenci 3

7---yavaş Yavaş Memleket Batarken Nerdesiniz

Siyasi şiir diye bana kızıp çatanlar
Çatmakla da kalmayıp guruplardan atanlar
Yalancı ve riyakar siyasiyi tutanlar
Yavaş yavaş memleket batarken nerdesiniz

Gizlemeden fikrini sergile duruşunu
Nasıl hazmediyorum namerdin vuruşunu
Şerefsizler güruhu Mehmetçiğe kurşunu
Canını almak için atarken nerdesiniz

Kanlarına işlemiş o menfaat virüsü
Yoksulu satın alır kadınlarının süsü
Ataya dil uzatan yobaz softa sürüsü
Kahraman ordumuza çatarken nerdesiniz

Değerini bilen yok verdiğiniz reylerin
Hiç huzuru kalmadı şehirlerin köylerin
Köşe dönmek isteyen haramzade beylerin
Ülkeyi parselleyip satarken nerdesiniz

Hani dindi imandı yalan var mı kuranda
İslam en kutsal dindir haram var mı kuranda
Siz nasıl inandınız onlar riya yapanda
Helaline haramı katarken nerdesiniz

Hani her şey şeffaftı deniz feneri söndü
Menfaatin dolabı hız aldı hızlı döndü
Allah allah diyenler villalara gömüldü
Onlar villasında keyf çatarken nerdesiniz

Ulu önder atama sataşıyor dilleri
Sonunda adalete uzanıyor elleri
 Delilsiz suçluyorlar fikrini diyenleri
Tepemizde baykuşlar öterken nerdesiniz

İMF reçetesi bize çare değildi
Size dostuz diyerek dolarlarla gelindi
Altın avcılarınca dağlarımız delindi
Devletin kaynakları biterken nerdesiniz

Deve kuşu misali başınızı soktunuz
Belli tuzunuz kuru aç değil de toksunuz
Açlar haykırıyordu 1 mayısta yoktunuz
Halk hak diye meydana çıkarken nerdesiniz

Sonra işe yaramaz edeceğiniz bir vay
Yüz yetmiş dokuz tesis bir bir satıldı bir say
Devlet malını satıp ihaleden alır pay
Deveyi hamutuyla yutarken nerdesiniz

Yandı yine yürekler analar hep ağlıyor
kanlı terör bombası bağırları dağlıyor

Faili kim yarattı kim korur bulunmuyor
Caniler bombaları atarken nerdesiniz

Yusuf Değirmenci 3

7---yüz Karası

Yüz karası kömür karası değil
Deterjanla yıkasan da silinmez
Alnı açık ol ki her zaman sevil
Yola nankör emel ile gelinmez

Dürüsttün kötüyle olmaz arası
Taşınması zor yüktür yüz karası
Asla iyileşmez gönül yarası
Tıp da aciz kalır çare bilinmez

Gerçekleri öğrenenler bilenler
El uzatıp gözyaşını silenler
Alnı açık özü doğru kalanlar
Kulluk etmez hiçbir kula eğilmez

Başvuranlar entrikaya yalana
Tepki olur kul hakkını alana
Haysiyet değerdir insan olana
Onurdan şereften ödün verilmez

Sakın ha taşıma yüzünde kara
El açma kimseye düşsen de dara
Sebat ile göğüs geren her zora
Sarsılsa da toparlanır devrilmez

Yusuf Değirmenci 2

dost kalemlrden

Yiğit olan kibri boynuna takmaz
Fani dünya için kalpleri yıkmaz
Nefsine yenilip her şeyi yakmaz
Başın eğer manda gibi gerinmez..H.Ö

Yusuf Değirmenci 3

7---zavallılar

ZAVALLILAR****

Bu didişme son bulsun barışmak istiyoruz
Her konuda adilce yarışmak istiyoruz
Fikirleri medeni tartışmak istiyoruz
Ortamı hiç durmadan geriyor zavallılar

Tepelerden bakarak gururları kırarak
Aykırı düşünene sinsi tuzak kurarak
İnsana yakışmayan küfürler savurarak
Sevmeye ket vuruyor kırıyor zavallılar

İçinde sır dolu bir dava gütmeyenlere
Sürü gibi istenen yönde gitmeyenlere
Bir kula kul olmuşlar biat etmeyenlere
Dili keser yapmışlar vuruyor zavallılar

Ne yalan söylüyoruz ne riya yapıyoruz
Doğruları kaynaktan herkese okuyoruz
Gereçleri söylüyor gözüne sokuyoruz
Görecek gözlerini yumuyor zavallılar

Onlar gibi olmayan kim varsa çatıyorlar
Müslüman görünüyor bir kula satıyorlar
Tek taraflı bakarak empati yapmıyorlar
Her an Emre amade duruyor zavallılar

Yusuf Değirmenci 3

8-- Sevgimin İksir isin Meleğim

Sen sevgimin iksirisin meleğim
Seven yüreğime saçtım bir kere
Senle ömür sürmek bütün dileğim
Aklıma işledim geçtim bir kere

Razıyım gülemeyen bahtında olsa
İnan ki çekerim kahrında olsa
Aşkın şerbetisin zehrinde olsa
Çekinmeden seni içtim bir kere

Aşkıma halısın dokumam gerek
Gönlüme söz geçmez dokunmam gerek
Sevda kitabımsın okumam gerek
Okumadan olmaz açtım bir kere

Dermanı sendedir benim gönlümün
Gelecekse senle gelsin ölümüm
Göbeği bağlıdır senle ömrümün
Yüz binler içinden seçtim bir kere

Yusuf Değirmenci 3

8*tek Derdim

Uzaktan uzağa olmuyor sevmek
Göz göze gelince çarpmalı yürek
Bana işte böyle bir sevda gerek
.....El ele tutuşup gezmek isterdim
.....Hep seni düşünmek oldu tek derdim

Ne olur bir yerde yan yana gelsek
Otursak tanışsak hoş sohbet etsek
Aşktan söz eylesek neşeyle gülsek
.....Gözlerine bakıp süzmek isterdim
.....Hep seni düşünmek oldu tek derdim

Bir tek beni sevsen ellerden kaçsan
Kırsan kilidini gönlünü açsan
Ruhuma mutluluk iksiri saç san
.....Sevdamı kalbine çizmek isterdim
.....Hep seni düşünmek oldu tek derdim

Aşkın kitabını yazardım o gün
Mavi bulutlarda gezerdim o gün
Cemalin kalbime çizerdim o gün
.....Sevgime şiirler yazmak isterdim
.....Hep seni düşünmek oldu tek derdim

Yusuf Değirmenci 3

8---allı Turnam

Allı turnam nazlı yari görürsen
Çok kırılmış gelmeyecek deyiver
Aynı inat ile böyle gidersen
Asla yüzü gülmeyecek deyiver

Senin ile hayalleri yaz idi
Onu usandıran fazla naz idi
Seni yüreğine derin kazıdı
Sen silsen de silmeyecek deyiver

Onu her saniye andığımı de
Hasret ateşinde yandığımı de
Yalan sözlerine kandığı mı de
Sensiz mutlu olmayacak deyiver

Yusuf Değirmenci 3

8---amaça Varır mı Varmaz mı Bilmem

İyi niyet ile yola çıkanlar
Amaca varır mı varmaz mı bilmem
Yare mektup yazıp ucun yakanlar
Hedefi vurur mu vurmaz mı bilmem

Olgunlaşan meyve dalından düşer
Sel dolan dereler çağlayıp taşar
Sevdaya kapılan aşkına koşar
Vuslata erer mi ermez mi bilmem

Mecnun Leyla'sını çöllerde arar
Ferhat şirin için deldi kayalar
Vuslata ermiyor bazı sevdalar
Sonunu görür mü görmez mi bilmem

Başını omzuma yasla diyenler
Gönlüme gir onu süsle diyenler
Senden başkasıyla asla diyenler
Sözünde durumu durmaz mı bilmem

Seven gönül döndüğünde çıraya
Hasret hüzün dizilince sıraya
Ayrılıklar girdiğinde araya
Sebebi sorar mı sormaz mı bilmen

Yalan söylenince güven bitince
Kıskançlılar başlar şüphe girince
Kavga başlar sevgi saygı bitince
Bir ömür sürer mi sürmez mi bilmem

Yusuf Değirmenci 3

8---arımdan dır Arımdan

Dost olanda düşmanımda
Hatamı söylemediler
Bir çile abidesi haline getirdiler
Mutluluğu reva göremediler
Hayat denizinde, yüzmeyi unuttum
Dost diye, yılanlara sarıldım
Yaşama savaşı verdim biteviye
Kopmuşken tutunacak dallarım.

Beynimi kemiren mantıksız düşünceler
Gönlümü tırmalayan ezik duygular
Sere serpe dağılmışım ideallerimde
Teselli istemiyorum artık çevremde
Uzaklaşmak istiyorum dost dediklerimden
İstenen ödünü verememem, vakarımdan
Ayrılamam çocuklarımdan
İsyan etmemişsem hayata
Arımdandır, arımdan.

Yusuf Değirmenci 3

8---arzum

Uzaklara giderek ayrılıyorsun benden
Son defamı olacak,seni göremez miyim
Ayazlara sarıldığım şu kış mevsimlerinde
Misafir olmak için size gelemez miyim

Biliyorum bu gidişin seni benden ayıracak
Hayallerimi yıkacak umutlarımı kıracak
Gün gelecek belki de çocukların olacak
Gelip onların ismini kendim veremez miyim

Yıllar geçtiği halde seni unutamazsam
Sana adanan kalbimi ellere satamazsam
Seni her özleyişte elini tutamazsam
Özlem dolu bir mektup yazıp atamaz mıyım

Kasım 1968

emekli emniyet müdürü

Yusuf Değirmenci 3

8--baharın Gülünü İstedim

Baharın gülünü istedim senden
Sararan yapraklar serdin güz günü
Soğuk rüzgârları estirdin birden
Kış yaşadım üşüyorum yaz günü

Çektin aşkımızı elinde dara
Sanma kapanacak bende ki yara
Dedin hayallerde sevgini ara
Şarkı çalmaz kırık plak saz günü

Zihnimde cemalin dilimde adın
Söyle beni delirmek mi maksadın
Hep yokuşa sürdün yumuşamadın
Usandırdın ve bıktırdın Naz günü

Çekiyor suyunu kuruyor gölüm
Sanmaki kurudal yeşerir gülün
İnsan sevenine eder mi zulüm
Yaktın yıktın harap ettin haz günü

Aldattın kalbimi kaptırdın faka
Bana çok çektirdin silktirdin yaka
Sana hesap soran olur mutlaka
Sen onlara ne söylersin söz günü

Yusuf Değirmenci 3

8--bana da Getir

Sensizlikte karaları bağlarım
Hasret çeke çeke erir yağlarım
Soğuk akar çeşmeleri dağların
O soğuk sulardan bana da getir

Bakışların duygum ile özdeşti
Karanlığı aydınlatan Güneş ti
Gözler köprü kurdu yollar birleşti
Birleşen yollardan bana da getir

Yetmez kelimeler anlatmaz diller
Tarifi zor duygu bendeki haller
Aşka tercümandır kırmızı güller
Güllenmiş dallardan bana da getir

Gel canımın için murada erek
Sevdalıya dermen sevgili gerek
Titrer serçe gibi sevdalı yürek
Bu titrek hallerden bana da getir

Takıldı gözlerim yola bakıyor
Gönül deresinde özlem akıyor
Bülbül güle sevdasından şakıyor
Şakıyan dillerden bana da getir

Yusuf Değirmenci 3

8---bana Sığınacak Neresi Kaldı

Adını andıkça sızlar yüreğim
Ayrılığın derin yarası kaldı
Yare kavuşmaktır benim dileğim
Divane gönlümün göresi kaldı

Yaraladı hançer vurdu sevgiye
Duvarda bir resmi kaldı hediye
Bir name göndermiş, elveda diye
bende mektubunun yarısı kaldı

Bu ayrılık beni ediyor heder
Bana ne ederse kaderim eder
Dediler uçağa binmişte gider
Bana anıların sürüsü kaldı

O sevgiyi ben gönlümde besledim
Dua ettim geri dönsün istedim
Mezar taşlarına sorayım dedim
Bir tek gelmediğim burası kadı

Bekledim yolunu gayrı usandım
Gözden ıraktadır unuttum sandım
Adını andıkça dumansız yandım
Gönlümde tutuşan çırası kaldı

Ne yapsam ne etsem güldüremedim
Derdimi kimseye bildiremedim
Her gün dua ettim sildiremedim
Alnımda bahtımın karası kaldı

Yapayalnız kaldım, ne yapacağım
Kırıldı kanadım, aksar bacağım
Yıkıldı başıma, evim ocağım
Bana sığınacak neresi kaldı

Yusuf Değirmenci 3

8--ben den selam Olsun

Yıllarca uzak olduğum
Resmi ile avunduğum
Hasretiyle kavrulduğum
İl'e benden selam olsun

Memleketten esip gelen
Sanki yar onu gönderen
Selam alan selam veren
Yel'e benden selam oldum

Hasret yürekte beslenir
Sevda çileyle süslenir
Haber var diye seslenir
Zile benden selam olsun

Sunan gönüller alıyor
Alanda mutlu oluyor
Mis kokuları salıyor
Güle benden selam olsun

Yürekte ateşi olan
Dumanı göğe savrulan
Yanınca yığılıp kalan
Küle benden selam olsun

Huzur ve sağlık dileyen
Her sabah günaydın diyen
Tatlı sözleri söyleyen
Dile benden selam olsun

Selam olsun selam olsun
Selam dostlarımı bulsun
Gönüllere sevgi dolsun
Hâlâ benden selam olsun

Yusuf Değirmenci 3

8---ben İnsan Değilim

Kurudu, yaşamlarımın susuzluğunda sevgim
Kurudu, geleceğe umut veren bahçem
Dumura uğradı hislerim, olanları görünce
Umutsuzluk kuyusunda yaşamaya zorlandım
Beni yıkan felek değil
Doymak bilmez ihtiraslar oldu yıkımım
Kader değil korkutan beni
İnsan maskeli yaratıklar
oldu hep korkularım.

Korkular, acımadan yıktı hayal çatımı
Yaktı menfaat ateşinde kavururcasına
Alevlerime,bakıldı seyra dalan gözlerle
Bakıldı utanılmadan, sıkılmadan

Kuruldu, hayatımın her dalında bir tuzak
Avlandı, insanlığa sevgilerimi
Kaçıp kurtulmak istedi hislerim
Çepeçevre ağ gerildi duygularıma.
Tutsaklığından mezalimin
Hep kaçmak istedim

Konuşana damgalar vurulurken
Ne mümkün feryat.
Kurbanlarına doymaz arzular
Kurbanlarına acımaz ihtiras
İsyanı bakışlarda anlatmak zor
Yaşamın umutsuzluğunda
sevgi suyu alamadım
Kurudu sevgim

İnsanlığın kuralı ise oldu bittiler
İstifa ediyorum insanlıktan
Utanuyorum insan olmaktan.
Ben insan değilim.

Yusuf Değirmenci 3

8---benim İnsanlığa Bir Kaç Sorum Var

Benim insanlığa birkaç sorum var
Vicdanında acı çekmeyen var mı
Sevdikleri birer, birer giderken
Ardından göz yaşı dökmeyen var mı

İhtiras uğruna yakılır canlar
Her insan hatasın sonunda anlar
Birbirinden ne ister ki insanlar
Yaşamında hatır yıkmayan var mı

İnsanlar öfkeye esir oldukça
İntikam hırsıyla kinle doldukça
Kahpe kurşun vakitsiz can aldıkça
Yüreğinde kanı akmayan var mı

Ne olurdu yaşansaydı insanca
Ecel gelip kapısını çalınca
Vakit tamam deyip canın alınca
Azraile boyun bükmeyen var mı

Yusuf Değirmenci 3

8---beyler Burası Neresi

Beyler burası neresi
Kaynıyor dert tenceresi
Nerde hayat penceresi
Ben hayata bakmalıyım.

Bağlasa da gurbet ağı
Aşmalıyım engel dağı
Sönmesin babam ocağı
Geri dönüp yakmalıyım.

Hep bakıldı kusuruma
Cevaplar yok mu soruma
İnsanlığın huzuruna
Yüz akıyla çıkmalıyım.

Maşa olmadan ellere
Sakız olmadan dillere
Nefret dolu gönüllere
Sevgileri ekmeliyim.

Bumu töre,bumu yasa
Kapladı içimi tasa
Esir olmam ihtirasa
Yüreğimden sökmeliyim.

Beyler burası neresi
Çıkmıyor kimsenin sesi
Nerde sevginin bahçesi
Bulup güller ekmeliyim

Yusuf Değirmenci 3

8---bilmem

Sevgili yar olmuş elin gelini
Hala yollarımı gözler mi bilmem
Bıraktığı harabenin halini
Görünce vicdanı sızlar mı bilmem

Yemedi içmedi hiç konuşmadı
Asla başka sevdalara koşmadı
Mateme büründü gülüp coşmadı
Deseler hasretle özler mi bilmem

Haber saldım cevap gelmez nedense
İnan üzülürüm mutlu değilse
Kerem gibi yandığımı öğrense
Yüreğini ateş dazlar mı bilmem

Yusuf Değirmenci 3

8---bilmiyorum Sormayın

Ayrılalı karaları bağladım
Köşelerde gizli saklı ağladım
Bahtım güler olurmu ki muradım
Alır mıyım bilmiyorum sormayın

Yalnızlığa sarılmışım burada
Nasıl diye sorar mı ki orada
Herkes gibi bir gün bende murada
Erer miyim bilmiyorum sormayın

Bu yüzden lakabım oldu efkari
Uçan kuştan haber gönderse bari
Yıllar yılı özlediğim o yari
Görür müyüm bilmiyorum sormayın

Asla umudumu kaldırmam rafa
Ben basına ilan verdim kaç defa
Vuslata erip de sonunda sefa
Sürer miyim bilmiyorum sormayın

Ayrılık üstümde gezinen dozer
Buradayım gönül yar ile gezer
Kökünden ayrılmış yaprağa benzer
Kurur muyum bilmiyorum sormayın

Hiç kimse sevemez beni yar gibi
O olmadan dünya bana dar gibi
Güneş sıcağını gören kar gibi
Erir miyim bilmiyorum sormayın

Yolluk diye hasretini sar bana
Gayrı buralarda durmak ar bana
Nazlım Yokken buraları dar bana
Durur muyum bilmiyorum sormayın

Gel diyerek şayet davet ederse
Bulmam için adresini verirse
Sevda ağır bassa öfkem dinerse
Arar mıyım bilmiyorum sormayın

Bu sevdanın yarası çok derinde
Gönülde ve vücudun her yerinde
Gurbet denen o diyarın birinde
Ölür müyüm bilmiyorum sormayın

Yabacıya boyun bükmek zor diye
Gurbetlerde sevgi ekmek zor diye
Hasret yükü ağır çekmek zor diye
Gelir miyim bilmiyorum sormayın

Islah olmam düştüm devasız derde
Bir gün aşkım destanlaşır dillerde

Sevdiğimin izini yad ellerde
Bulur muyum bilmiyorum sormayın

Onu unutmaya bu gurbet yarar
Diyerek sonunda alarak karar
Bin bir tülü derdi sineme sarar
Kalır mıyım bilmiyorum sormayın

Gitmiyor kafamdan hiç bu vesvese
Yarimi bulmadan azrail gelse
Vakit tamam derse canım istese
Verir miyim bilmiyorum sormayın

dost kalemlerden,,

Karartıp gözümü, izin sürsem mi
Bakmasa yüzüme, yüzün görsem mi
İstese canımı, söküp versem mi
Döner miyim bilmiyorum, sormayın....Zeybek hoca

Sevda demişler düştüm yollarına
Kurban oldum da tatlı dillerine
Hasret kaldım saçının tellerine
Yüzüme perde olur mu bilmiyorum....Talat semiz

Benim sevdam evvel yılın güzünden
Alev alev bayırından düzünden
Yanıyorum bu ayrılık yüzünden
Söner miyim bilmiyorum sormayın-...; İbrahim kurt

Onu unutmaya bu gurbet yarar
Diyerek sonunda alarak karar
Bin bir tülü derdi sineme sarar
Kalır mıyım bilmiyorum sormayın

Sen nereye gitsen, kaderde gider,
Kurtuldum sanırsan kurtulamazsın.
Kötü kader seni eder derbeder,
Gelir miyim bilmiyorum sormayın. Fahri Bulut Rızazade,

Rüyamda aynımda sadece o var
Gittiğim her yerde içimde yaşar
Gün olur verirsem öyle bir karar
Siler miyim bilmiyorum, sormayın….. Serap Irkörücü

'Islah olmam düştüm devasız derde
Bir gün aşkım destanlaşır dillerde
Sevdiğimin izini yad ellerde
Bulur muyum bilmiyorum sormayın'..Yılmaz örmeci
.....

Yusuf Değirmenci 3

8---bir daha 2

BİR DAHA 2 ****

Engin deryalara dümeni kırdı
Sahillere uğramdı bir daha
Tanıyan bilende endişe vardı
Ondan haber alamadı bir daha

Kahreyledi bu diyarı terk etti
Ardına bakmadı bıraktı gitti
Dedi benim için bu hayat bitti
Umutlara sarılmadı bir daha

Kendisinden haber alınmaz oldu
Ölümü sağ mıdır bilinmez oldu
kesildi umutlar beklenmez oldu
Aranmadı sorulmadı bir daha

Söylenti o yoksul hayattan bezdi
Kimseler bilmiyor kimlere kızdı
Ne telefon geldi ne mektup yazdı
Hiç bir yerde görülmedi bir daha

Yusuf Değirmenci 3

8---bir değil ki

Saya,saya bitiremem
Kederlerim bir değil ki
Sırtlatıp da götüremem
Çektiklerim bir değil ki

Bir değil ki tutkularım
Bir değil ki arzularım
Bir değil ki umutlarım
İhtirasım bir değil ki

Bir olan sadece Allah
Ömür boyu çekerim ah
Defalarca dedim eyvah
Pişmanlığım bir değil ki

dost kalemlerden

Yaşam hakkı hak olsa da
İhtiraslar çok olsa da
Gün gelince yok olsa da
İnsan hali bir değil ki... H.ÖZ,

Yusuf Değirmenci 3

8--bir Gelsen

Beni yine efkâr bastı bürüdü
Bahar geldi dağın karı eridi
Sel oluştu derelere yürüdü
Dereleri geçe geçe bir gelsen

Bu aşk beni sarmalayan ağ şimdi
Seven yürek güller açan bağ şimdi
Sensiz iken düz ovalar dağ şimdi
Kuşlar ile uça uça bir gelsen

Uzaktan uzağa selam az bana
Eda bana işve bana naz bana
Değerlidir o verilen söz bana
Hediyeni seçe seçe bir gelsen

Türkünü söylerim ben bazı bazı
Yaram çok derindir dinmiyor sızı
Gönlümün sultanı ey Yörük kızı
Yaylalardan göçe göçe bir gelsen

Annen hayır derse baban vermezse
Kızım kimi seviyorsun demezse
Bu sevdaya saygı gösterilmezse
Bohçan elde kaça kaça bir gelsen

Ufkumuzdan güneş eksilmeyecek
Gidecek karanlık hiç gelmeyecek
Akranlar yarenler üzülmeyecek
Kollarını açа açа bir gelsen

Yusuf Değirmenci 3

8---bir Mektup Yazarak Adresi Söyle

Bir mektup yazarak adresi söyle
Arayan sorandan haber vereyim
Yıllarca hasretlik çekerim böyle
Gayrı yeter ben yanına geleyim

Hasret çeken bir tek sen değilsin ki
Burada nasılım kim ne bilsin ki
Seven yüreğinden nasıl silsin ki
Seni seven kalbi sana vereyim

Bitsin bu kırgınlık Barışmalıyız
Bizde mutluluğa karışmalıyız
Vuslat yarışında yarışmalıyız
Açık tut kalbini gelip gireyim

Geri dönsem birden çıksan karşıma
Tanık olsa idin sevinç yaşıma
Taç ederdim ey yar seni başıma
Bıktım yas tutmaktan gayrı güleyim

Bitiriyor beni çektiğim hasret
Yeter bunca çile biraz insaf et
Hala söylediğin tek söz var sabret
Sabrederim sevdiğini bileyim

Gurur aramızda sur oldu bizim
Hasretle geçiyor baharım yazım
Duydum ki büyümüş oğlum ve kızım
Destur eyle çocukları göreyim

Sensizliktir beni deli eden yar
Hala gelme dersin peki neden yar
Kevgir olsa delik deşik beden yar
Deki öl uğruma canım vereyim

Yusuf Değirmenci 3

8---bir Ömür Yaşanmaz Yarsiz Yaren siz

Bir ömür yaşanmaz,yarsiz yarensiz
Dünya cennet olsa, zindana döner
Sineler sızlamaz, hasret yarasız
Sevgi gönüllerde, fermana döner

Yaşamın anlamı, yoktur sevensiz
Sevgiden vazgeçmek, olmaz nedensiz
Yaşamı fırtına, olur düzensiz
Eser yıkar geçer,,borana döner

Seven kavuşmazsa, sevdiği yare
Gönülde hasretin, çeker biçare
Lokman hekim gelse, bulamaz çare
Sevgi reçetesiz, dermana döner

Nefes alır amma,yaşar mı bilmez
Yediği içtiği, içine sinmez
Ayrılık okunun, acısı dinmez
Ömür boyu sızlar, hicrana döner

Ayrılık olursa,bir gün sonları
Geçmişe bakarak yaşar anları
Terk edipte giden, bilse bunları
Vicdan sızlar gözler nisana döner

Yusuf Değirmenci 3

8---bir Sevenim Bir Yarenim Olsaydı

Yeniden gençleşir tekrar coşarım
Umutlarım filiz verir koşarım
İkinci baharım olur yaşarım

-Bir sevenim bir yarenim olsaydı
-Bir gelenim bir duranım olsaydı

Hayatıma mutluluklar katarım
Umuduma tekrar çatı çatarım
Yaşlı ruhu bir tarafa atarım

-Bir sevenim bir yarenim olsaydı
-Bir soranım bir görenim olsaydı

Efkarımı bir tarafa atardım
Huzur içinde uykuya yatardım
sunulan sevgiyi elde tutardım

-Bir sevenim bir yarenim olsaydı
-Bir alanım bir verenim olsaydı

kader ile küsmez barışır idim
Ben dostluk pistinde yarışır idim
herkesle konuşur kaynaşır idim

-Bir sevenim bir yarenim olsaydı
-Bir arayan bir soranım olsaydı

Yanmazdı yüreğim dağlamaz idim
Böyle gizli gizli ağlamaz idim
Yas tutmaz karalar bağlamaz idim

-Bir sevenim bir yarenim olsaydı
-Şu yaramı bir saranım olsaydı

Yusuf Değirmenci 3

8---bir tek Sebebi Var Sensin

Yalnızlık bir kabus imiş,yaşanmadan bilinmiyor
Kaderin çizdiği yoldan,geri dönüp gelinmiyor
Sevdalar satılık değil pazardan da alınmıyor
Sararıp da solduğumun,bir tek sebebi var sensin

Sen koydun beni bu hale,umudumu kesip biçtin
Talihimi yere serdin, üzerinden basıp geçtin
Ben seni seviyor iken sen gittin elleri seçtin
Yapa yalnız kaldığımın bir tek sebebi var sensin

Gece sevda boşluğunda boş kalmış durak gibiyim
Suya hasret susuz kalmış,çatlamış toprak gibiyim
Dalından kopartılmış, bir kuru yaprak gibiyim
Sensiz bir hiç olduğumun bir tek sebebi var sensin

Niçin dur demedim diye,başımı taşa vururum
Saldım da pişmanım diye,sessiz haykırır dururum
Gidişine dur demeye engel oldu şu gururum
Saçlarımı yolduğumun bir tek sebebi var sensin

Sevinmiştim buldum diye,bir hayat arkadaşını
Bu uğurda küstürmüştük dostu eşi ve kardeşimi
Faydası yok pişmanlığın,vursam taşlara başımı
Taşlara baş vurduğumun bir tek sebebi var sensin

Bir silik fotoğraf idi,senden kalan tek hediye
Hasret iken ben sevgiye muhtaç iken bir ilgiye
Bilmezler çaresizliğimi, ipsiz sapsız berduş diye
Dost düşmanın güldüğünün bir tek sebebi var sensin

Hedef seçmeyen kurşunum,bilinmeze koşuyorum
Özlemin çok ağır bir yük,istemeden taşıyorum
Bakma nefes alışıma sanma ki ben yaşıyorum
Manen ruhen öldüğümün bir tek sebebi var sensin

Çıktım dağların başına,her çabam gitti boşuna
Koştu yüreğim peşine,hayalin girdi düşüme
Şimşekler çıktı karşıma,yağmurlar yağdı başıma
Peri perişan olduğumun bir tek sebebi var sensin

Yusuf Değirmenci 3

8---bitmiyor Hasretim Bitmezler deyim

Bitmiyor hasretim bitmezlerdeyim
Gönlümde özlemin dumanı tüter
Viraneye döndüm bir harabeyim
Başımda ihanet baykuşu öter

Sevmişim bir defa kıyamıyorum
Kaç yıl kaç ay oldu sayamıyorum
Feryadımı kendim duyamıyorum
Ayrılık,ve hasret ölümden beter

Bu onulmaz derde düştüm derman yok
Bu sevda sağrıma saplı duran ok
çek sağrımdan oku gel kalbime sok
çekilmez acılar çektiğim yeter

Yusuf Değirmenci 3

8---canımı Yakıyor Deşme Ne Olur

Dayanma gücüm yok iktidarım yok
Canımı yakıyor deşme ne olur
Ayrılık yüreğe saplanan bir ok
Zorlayıp sınırı aşma ne olur

Bir vefasız yaraladı kalbimi
Ayrılık bir bomba elinde pimi
Bu yüzden gurbete attım kendimi
Ey nefsim peşine düşme ne olur

Aldatıldım bu gidiyor zoruma
Merhem diye neşter vurdu yarama
Son sözü bu oldu beni arama
Sabrıma dedim ki taşma ne olur

Ölmedim direndim uzun yıllara
Düşürdüler beni bitmez yollara
Gönül vazgeç gayrı aşk gelmez zora
Vefasız peşinden koşma ne olur

dost kalemlerden

Vefasız eline, düşünce gördüm
Vuruldum nazına, varımı serdim
Ne tatlı söz duydum, ne sefa sürdüm
Halime bakıp ta, şaşma ne olur... Mustafa Bay, ZEYBEK HOCA

Yıllarca ben seni yarim belledim,
Akşam, sabah yollarını bekledim
Ayrılığa türkü yakmak istedim
Sazımın teline coşma ne olur...Yılmaz ÖRMECİ
.....

Yusuf Değirmenci 3

8---çağlar sa Ozanın Gönül Deresi

Çağlar sa ozanın,gönül deresi
Kelimeler coşku, ile akmaz mı
Sürükler hasretin, özlemin sesi
Duygular sel olup,bendi yıkmaz mı

Ayrılığa gurbet sebep olmuşsa
Yürekteki yeri, hasret almışsa
Umutlar kıvrılan yolda kalmışsa
Gözler özlem ile, yola bakmaz mı

Yürekte sevginin mayası varsa
Gönül kelebeği kanat açarsa
Bir çiçeğe konmak için uçarsa
Sevda çırasını, seven yakmaz mı

Umut çatısını, seven kurdukça
Ozanlar var olur, dünya durdukça
Tel dillenir usta, mızrap vurdukça
Saz telinden hoş nağmeler çıkmaz mı

Ağlamaklı gözler, buğulanırsa
Hasret çeken yürek, matem bağlarsa
Bir sineyi düşen, ateş dağlarsa
Bu yangından yanan, bağır bıkmaz mı

dost kalemlerden

Gönüldür bu böyle derde düçarsa
Kanat vurup diyar diyar uçarsa
Sevda çiçekleri renk renk aç.arsa
Yel vurunca ılgıt ılgıt kokmaz mı....
.....Seyfeddin Karahocagil

Yusuf Değirmenci 3

8--çıktım Bu Yola

ÇIKTIM BU YOLA
Karartıp gözümü, izini sürsem
Baksan gözlerine yüzün görsem
Canımı isterse severek versem
----Dönerim diyerek çıktım bu yol
----Her yerde aradım vermedim mola

Onu unutmaya bu gurbet yarar
Dedim ve sonunda aldım bir karar
Bin bir tülü derdi sineme sarar
----Kalırım diyerek çıktım bu yola
----her yerde aradım vermedim mola
Kalır mıyım bilmiyorum sormayın

Nere gidersen git seninle gider,
Ne zaman gülecek sevene kader
Kötü kader beni eder derbeder,
----Bilirim diyerek çıktım bu yola
----Her yerde aradım vermedim mola

Rüyamda aynımda sadece o var
Gittiğim her yerde içimde yaşar
Gün olur verirsem öyle bir karar
---Alırım diyerek çıktım bu yola
---Her yerde aradım vermedim mola

Islah olmam düştüm devasız derde
Bir gün aşkım destanlaşır dillerde
Sevdiğimin izini yâd ellerde
---Bulurum diyerek çıktım bu yola
---Her yerde aradım vermedim mola

Yusuf Değirmenci 3

8---deyin

Beni yakıp kül eyleyen dilbere
Külünü rüzgara savurdu deyin
Hayatında aşık oldu bir kere
Aşkı ateş oldu kavurdu deyin

Çok çekti binleri aşkındı der(t) di
Üzülmesin diye,seni gönderdi
Gururu yüzünden ipe unu serdi
Dertli başı taşa vuruldu deyin

Hep bekledi bir gün gelecek diye
Gelecekte yüzüm gülecek diye
Umutlandı özlem bitecek diye
Otağına hasret kuruldu deyin

Aklına düştükçe içi kanıyor
Adını söylese dili yanıyor
Gördüğü herkesi sensin sanıyor
Sensizken hayata darıldı deyin

Yusuf Değirmenci 3

8---doslarım Ararsa Görmek İsterse

Dostlarım ararsa, görmek isterse
Ben çile köyünde, hasret çekerim
kaderin ettiğin sormak isterse
Gülmedi yüzüme, keder biçerim

Başa sardım kader, denen belgeyi
Silemedim gitmez, ben bu gölgeyi
Özlem ocağında, yaktım sevgiyi
Ne yarimden.nede serden geçerim

Ancak sabır ile, olurum sakin
Beslemem kimseye, yüreğimde kin
Sevgi çeşmesini, yaptırdım lakin
Şimdi bu çeşmeden, hüzün içerim

Hasret pompalandı, şiştikçe şiştim
Olgunluğa pişe, pişe eriştim
Bir umut ışığı doğar demiştim
Düştüm çaresizim gayrı naçarım

Dert çekenler beni, anlarlar ancak
sırdaş bulamadım, derman olacak
Çektiklerim bende hep sır kalacak
Bu dünyadan dertler ile Göçerim

Yusuf Değirmenci 3

8---dostluk Köprüsünden Geçen Olmadı

çokmu zordu dost olmak benimle
Dostça sevgi paylaşalım seninle
Gönül pınarından kendi elimle
Dostça su sundumda içen olmadı

Haykırdım yalnızlık çokta güç diye
Alternatif sundum gelip seç diye
Bakışları köprü yaptım geç diye
Dostluk köprüsünden geçen olmadı

gönlünü açmışken ben dostluklara
Kim olur yanımda düşersem dara
dostluğu nakşettim şu mısralara
Dostane sevgiler saçan olmadı

Kalp kalbe karşıdır aynı hislerim
Yüreğimde ben sevgiyi beslerim
Toka yapmak ve koklaşmak istedim
Bir çok kapı çaldım açan olmadı

Allah kulu diye hep sevecektim
Dost oldum diyerek sevinecektim
Gönül tarlasına ben sevgi ektim
Dostluk tırpanıyla biçen olmadı

güvenmek isterdim insan oğluna
Yılan gibi sokuyorlar boyuna
Her gün uğruyorum dost pazarına
Gel dostum ol diye seçen olmadı

Yusuf Değirmenci 3

8---ey Sevgili

EY SEVGİLİ*****

Ey sevgili
Seni görmeden tanımadan önce
Sigara paketi gibi
Kapalı bir kutu idi hayatım
İçerisine dizmiştim
Sıra sıra duygularımı
Yan yana sevgilerimi
Üst üste kaygılarımı
Dizi dizi hislerimi
Özenle yerleştirmiştim
Açılacak bir paket haline gelmiştim

Bir sigara paketi gibi
Aldın yerleştirdin beni gönül cebine
Tek tek alarak duygularımı
Birer birer yaktın kaygılarımı
Ateşledin sıra ile sevgilerimi
Bitirdin hislerimi

Efkârıma derman sanarak
Uç uca ulayıp içtim sigara misali
Ben efkârımı Sigaramın dumanına kattım
Sense beni yakıp küllere kattın

Sonuç hiç değişmiyor
Hep aynı oluyor sevgili
Her çakmağı çakışta
Sen alev olup parlıyorsun
ne hissetsem hepsini yakıyorsun

Sen duman gibi uçup gidiyorsun
Ben kül gibi yığılıp kalıyorum
Hiçbir şey değişmiyor
Sonunda ne köz kalıyor
Ne de söz
Hala seni seviyor
Kül olarak kalan öz

Yusuf Değirmenci 3

8---gelemem gayrı

Gelemem gayrı

Yâd ellerde garip hor görünür hor
Hasret özlem yüreğimi yakan kor
Dağlar çetin zirveleri aşmak zor
Bağrı delinmeden gelemem gayrı

Gurbetin koynunda perişan hal var
Ne gören göz ne de anlatan dil var
Kar kapatmış geçit vermez ki yollar
Karlar erimeden gelemem gayrı

Sabret bahar gelsin güneş bir doğsun
Karları eritsin dere su dolsun
Birleşsin dereler çağlar sel olsun
Sular yürümeden gelmem gayrı

Süslensin bayırlar çiçekler ile
Çayırlar yeşili giyinsin hele
Bahar güzelliğin versin de ele
Güneş görülmeden gelemem gayri

dost kalemler

Sılanın mektubu gülüçük saçsın
Oğlaklar melesin kuzular kaçsın
Hele bahar gelsin çiçekler açsın
Güller derilmeden gelemem gayrı----İbrahim Kurt

Ayı yıla ekler sana bölerim
Karamsar dünyadan umut elerim
Olmayan Leyla'ya dağı delerim
Ozanım sevdasız olamam gayrı ..... Ozan ali aydın

Sen mi yalan, yoksa sevda mı yalan
Bu kaçıncı yıkım kaçıncı talan
Ey benim ömrümü elimden alan
Hesap görülmeden gelemem gayrı..İbrahim Değerli

Diyorken; "yaşamam, ölürüm sensiz,
Diyordum; yaşamaz o ölür bensiz,
Demişken; Aşk bitti..." görüyor densiz,
Yarim gel demeden, gelemem gayrı....yıllgın Yağmur

Yusuf Değirmenci 3

8---gelenler Gariptir Gurbet İlinde

Gelenler gariptir gurbet ilinde
Karnımı doyuran iş arar durur
Karanlık gecenin seherlerin de
Bağrına basmaya taş arar durur

Gurbette de olsa umudu canlı
Çaresizdir amma çok heyecanlı
 hayalinde sevgiliyle nişanlı
yalnızlığı bozan eş arar durur

San ki kırık gibi kanadı kolu
Garip amma insan Allah'ın kulu
Hasretin çölüne uğramış yolu
Serinlik verecek kış arar durur

Dertli başı düşmüş yoksul belaya
Gören göze göre yaşıyor güya
Dedi haber salsam gayrı sılaya
Mektup taşıyacak kuş arar durur

Aradığın bulmamaktan korkuyor
Gelenden geçenden haber soruyor
Geçen gün ömürden zara oluyor
Bir anlık mutluluk k düş arar durur

Dost kalemlerden

'Gönlü yaralıdır, sevdadan yana
Ekmeği zor bulur, az tuza bana
Boşaltsa içini, bir kana kana
Ağlamaya gözde, yaş arar durur..' Mustafa Bay, 'ZEYBEK HOCA'

'' Yüreğim gurbette kaldı
Ben gurbete giderkende
Sılayı yüreğimde götürdüm
rek suçlu,kurtuluş adına '..Senem Aygüm

Yusuf Değirmenci 3

8---gelme İstemem

Zamanında kıymetimi bilmedin
Davet ettim kol açarak gelmedin
Ben ısrar ettikçe sen hayır dedin
Sırça kalp kırıldı gelme istemem

İstemem kapıma gelip dayanma
Biraz umutlanıp açacak sanma
Kimler sana ne dediyse inanma
gönüller ayrıldı gelme istemem

Artık anlıyorum var ile yok'u
Sen kendi dünyanda sevdanı doku
Artık acıtmıyor ayrılık oku
Yaralar Sarıldı gelme istemem

sevda bende bitti sende bitmiyor
kalp kırıldı pişmnlık kar etmyor
İçimde ki öfke asla gitmiyor
Ruhum çok daraldı gelme istemem

Yusuf Değirmenci 3

8---gök Yüzüne Kanat Açarken Kuşlar

Kuşlar gök yüzüne kanat açarken
Balıklar hayatı suda bulurken
Ben yaşayıp yaşamadığımı sorgularım
Bakma nefes alıp verdiğime
Sen yanımda yokken
Ben yaşamıyorum

Yalnızlık suyu çimentoma karışır
Kaskatı taş kesilirim
Hasret ateşinde yangınlardayım
Sensizliği yaşarken
Hayatın tadı tuzu yok
kahroluyorum

Başımı gök yüzüne çeviriyorum
Seni arıyorum bulutların arasında
Şimşekler çakıyor art arda
Başıma düşeceğine aldırmıyorum
Seni yakacaklar diye
Kaygılanıyorum

Yoruldum sabır sofrasında oturmaktan
Özlemlerimi serptim sonsuzluklara
Umudum ıslandı yağmurlarla
Keçiyolu patikalara daldı gözlerim
Gelebileceğin umudu hala diri
Seni beklerim sabır sofrasında
Seni özlüyorum
Seni anıyorum

Yorgun düştü yaşlı yürek
Teklemeye başladı be gülüm
Seni sorarak orman sakinlerine
Yol almaya çalışırken dermansız dizlerim
Sarp ve dik dağ yamaçlarında
Kırgın ve yorgun düşen vücudum
Sığınacak bir ağaç gölgesi aradı
Sırtımı asırlık bir koca çınara dayadı
Çınar yıllara direnmeyi öğretti bana
İnandırdı sana kavuşacağıma
Çınara inandım
Adını andım
Seni aradım
Özleminle yanıyorum

Yusuf Değirmenci 3

8---gönül Sazım

GÖNÜL SAZIM

Şu gönül sazımın telleri koptu
Dilimden nağmeler dökemiyorum
Medet umduklarım yanımda yoktu
Yalnızlığa boynum bükemiyorum

Küçük kartopuyken çığ oldu derdim
Sevdiklerimden hep vefa beklerdim
Kaç kez gelsin diye haber gönderdim
Hasret ağır yüktür çekemiyorum

Vuslata ermekti sadece amaç
Dediler sevdanı git ortaya saç
Deli gönlüm seven birine muhtaç
Gönül ile başa çıkamıyorum

Hasret yüreğime saplı ok benim
Yolum sarp kayalık cefam çok benim
Kuş değilim kanatlarım yok benim
Engeller dağ oldu yıkamıyorum

Bana haram sevgi yoksa yarınlar
Seven yürek yanar sevenler anlar
Gözlerimden yaş yerine kan damlar
Kimsenin yüzüne bakamıyorum

Yusuf Değirmenci 3

8---gönül Sevda Kuyusuna Düşeli

Gönül sevda kuyusuna düşeli
Hiç yüzüm gülmedi matem tutarım
Hep ağladım olamadım neşeli
Hasret yatağında hasta yatarım

Deli gönül başka tava gelmiyor
Sen yokken derdime deva gelmiyor
Güneşi göremem hava gelmiyor
Yalnızlığın kuyusunda beterim

Bir haber sal neredesin be gülüm
Şu sensizlik bana çekilmez zulüm
Harabe çatıdan farsız şu gönlüm
Özlem ateşinde yanar tüterim

Tanıyanlar seni her sorduğunda
Sesim kalır gırtlaktaki boğumda
Ayrılık mızrabı her vurduğunda
Aşığın sazında telim öterim

Sensiz yaşamanın bir anlamı yok
Sen benim canımsın çok sevmiştim çok
Zehirli ucuyla ayrılık bir ok
Her aklıma geldiğinde biterim

Yusuf Değirmenci 3

8---gönül Teli

GÖNÜL TELİ
Vurdun mızrabını gönül teline
Her vuruşta inin inim inledi
Sen düşürdün beni eller diline
Diller aşkımızı destan eyledi

Kerem ile hasret yaktı kavruldum
Ferhat kaya kırdı ben balyoz oldum
Mecnun ile kızgın çöle savruldum
Senin sevdan beni kıştan eyledi

İki gözüm iki çeşme ağladı
Hasret ateş ciğerimi dağladı
Coşkularım bir sel oldu çağladı
Bu aşk beni dosttan eşten eyledi

Yusuf Değirmenci 3

8---göresim Geldi

GÖRESİM GELDİ

Uzatma arayı gönlümün gülü
Haydi, gel özledim göresim geldi
Hasretinle oldum divane deli
Yüzümü yüzüne süresim geldi

Mecnunun kendimi çöllere saldım
Kavuşurum diye hayale daldım
Avucumun içine kalbimi aldım
Sana ellerimle veresim geldi

Nerdesin ikamet adresi versen
Bir demet gül zeytin dalı göndersem
Kapına gelirim kabul edersen
Siyah saçlarını öresim geldi

Yaram derin sızlayarak kanıyor
Şu gönlüme ateş düştü yanıyor
sensiz dünyam hep tersine dönüyor
Utançtan kabre giresim geldi

Yusuf Değirmenci 3

8-gül Diyen Olmadı Bana

Hevesim gönülde soldu
İçim hasret ile doldu
Üzülme diyenler oldu
Gül diyen olmadı bana

Sevmek erdemdir dediler
Sevdim hasret yüklediler
Benden sevgi istediler
Al diyen olmadı bana

Nedenini bilemedim
Ağlattılar gülemedim
Ne temenniler dinledim
Fal diyen olmadı bana

Yaşamdan gamını alsın
Bırak hülyalara dalsın
Gönül kuşun serbest kalsın
Sal diyen olmadı bana

Sızı var derin yarada
Ben eremedim murada
Uğurlayan bulundu da
Gel diyen olmadı bana

Yaşamı baştan taradım
Sokaklarda adım adım
Barınacak yer aradım
Kal diyen olmadı bana

Yusuf Değirmenci 3

8---gün Gelir Baht bana Güler mi Bilmem

Yıllarca yas tuttum yaş döktüm gözden
Hasret azap verir zarım bu yüzden
Söz verdim dönemem verdiğim sözden
Gün gelir baht bana güler mi bilmem

Haber salıyorum esen yellerden
Gelsin istiyorum canı gönülden
Islak mendilimi alıp elimden
Akan göz yaşımı siler mi bilmem

Umutlarım tükenmedi bitmedi
Hissederim uzaklara gitmedi
Bilirim gönlünden silip atmadı
Arzularım gerçek olur mu bilmem

Arzularım yıkım hayalim harap
Tatmin etmez beni gördüğüm serap
Haber salıyorum gelmiyor cevap
Oda benden haber alır mı bilmem

Yakar yüreğimi özlem sancısı
Ne yolcusu görmüş neden hancısı
Ölümden betermiş hasret acısı
Yar de bu acıyı bilir mi bilmem

Bu sevda benimle mahşere gelir
İntizarım semalara yükselir
Kim demişse demiş arayan bulur
Arayan sevdasın bulur mu bilmem

Yusuf Değirmenci 3

8---hasret Damarda kana Döndü

Hasret damarda kana Döndü

Hasret
Dumansız bir ateş
Sıcaklık ciğerimi yaktı
Acısı ruhumu doldurdu
Gezindi tüm vücudumda
Damarımda kana döndü

Özlemler
Bir sarmaşıktı
Çepeçevre beni sardı
Orda hayallerim vardı
Kimseler yanaşamazdı
Girilmez ormana döndü

Sevgi
Tutunduğum daldır
Beni ayakta tutuyor
Yaşamıma güç katıyor
Dik dur hiç yıkılma diyor
Derdime dermana döndü.

Ayrılık
Özdeşleşti kaderimle
Nereye gitsem benimle
Gölgemden farksız takipte
Hafiye insan döndü

Hasret damarımdaki kan
Özlem girip çıkmadığım orman
Sevgi derdime derman
Ayrılık beni takipte olan
Benlik kader harmanın da
Ufaldı samana döndü
Haziran 1969

Yusuf değirmenci 1

Yusuf Değirmenci 3

8---hasret Yarası Gurbet

Ozanın dilinde özlem öyküsü
Ey dost düşündün mü neresi gurbet
Sazının telinde gurbet türküsü
Kabuklaşmış hasret yarası gurbet

Sabır ipliğiyle hasret örerler
Kızgın çölde susuz serap görürler
Bağlar bizi, salmaz türlü etkiler
Bağlanıp kaldığın orası gurbet

Hayat fırtınalı deniz dalgası
Ayrılık bağrında hicran yarası
Yapılan bu kavga ekmek kavgası
Karnımın doyduğu burası gurbet

Garip, gurbetlerde dilsiz ve sağır
Özlem ateşiyle yanıyor bağır
Yaşam iniş, çıkış yükümüz ağır
Hayat kantarının darası gurbet

Her taraf vatandır gurbetse de sev
Ayrılıktan nasip almıştır her ev
Özlemler bağrımı dağlayan alev
Yürek yangının çırası gurbet

Yusuf Değirmenci 3

8---hasretim

Soruya cevap yok bu nefret neden
Hangi insan kaçar candan sevenden
Her gören başını çevirir benden
Şefkat ile bakan göze hasretim

Sevenim yok ben sevgiye doymadım
Sevgi koydum kalbime kin koymadım
Yürek ferahlatan bir söz duymadım
Tatlı dile tatlı söze hasretim

Yıllar geldi geçti unutmam seni
Başka sevdalara kırmam dümeni
Kış geldi ayazlar dondurur beni
Ocakta parlayan köze hasretim

Suçum ağır duygusuna başladım
Nere gitsem hep yanımda taşıdım
Gurbet ilde yalnızlığı yaşadım
İnanın ki dostlar size hasretim

Kuru dala döndüm ben yapraksızım
Teselli olamam dinmiyor sızım
Kalabalıklar da yapayalnızım
Sevgi ile gülen yüze hasretim

Yusuf Değirmenci 3

8---hep Seni Bekliyor Seni Özlüyor

Senin sevgilini gördüm dün gece
Selam dedi selam verdim gizlice
Hatır sordum sohbet ettim sözlüce,

-Bir ah çekti yolllarını gözlüyor
-Hep seni bekliyor seni özlüyor

Beni soran varsa, çok selam dedi
Kanıyor kapanmaz, bu yaram dedi
Bana gayrı başka,aşk haram dedi

-Diyorki bu sevda hep beni yiyor
-Hep seni bekliyor seni özlüyor

Sevdiğini söylüyordu diliyle
Göz yaşını siliyordu eliyle
İşte oğlumuz diyordu haliyle

-Derken kendi kendisini üzüyor
-Hep seni bekliyor seni özlüyor

Dediki sevgimi sardım oğluma
Demem herkes artık kendi yoluna
Aldı fotoğrafın döndü oğluna

-Baban derken gözlerini süzüyor
-Hep seni bekliyor seni özlüyor

Dedi ara sıra uğrasın gelsin
Bir iki gün bende misafir kalsın
Okşasın oğlunu kucağa alsın

-Diyor ve gönülden davet yazıyor
-Hep seni bekliyor seni özlüyor

Gidip gelmeni görmeni istiyor
Olan oldu bir kez üzgünüm diyor
Kader deyip hafifçe gülümsüyor

-Engel tanımıyor yıkmış düzlüyor
-Hep seni bekliyor seni özlüyor

Yusuf Değirmenci 3

8---her Gece

Sensizliği yaşadım uykusuz gecelerde
Gözlerim aradı seni,seni andım her gece
Durmadan resmini çizdim,gözlerin gözlerimde
Resminde bakışına daldım,kaldım her gece

Gönül seni arzular seni bulmak isterim
Ben sevdana esirim senle olmak isterim
Yerini bilebilsem hemen gelmek isterim
Bitsin artık bu hasret sana yandım her gece

Perişan bir haldeyim,ağlarım sessiz,sessiz
Yalnızlığı yenmeyi beceremedim sensiz
Şen bana oksijensin,yaşanmaz oksijensiz
İçime çeke,çeke nefes aldım her gece

Aşkın ruhumu sardı sen benim kanımdasın
Her nereye gittiysem,orada sende varsın
Hayalimden çıkmazsın,rüyalarda yaşarsın
Ne zaman kapı çalsa geldi sandım her gece

dost kalemlerden

O gece bir türlü bitmez be ustam
Hayali özümden gitmez be ustam
Gözüme kazınmış yitmez be ustam
...Çıkar gelir diye kandım her gece...Ozan Nuri Ceyhan

Yusuf Değirmenci 3

8---hiç Aklımdan Çıkmadın

Gittin amma hiç aklımdan çıkmadın
Senden başka birisine bakmadım
Sana yangın iken ateş yakmadım
Ayazlar doluyor ömrüme benim

Dumanın karışır ak bulutlara
Ateşin yanıyor bak ufuklara
Külleri savurdum durdum rüzgara
Alevler dolandı böğrüme benim

Doyamadım sana sana kanmadım
Başka sevda hasretiyle yanmadım
Senden başka hiç bir isim anmadım
Mühürlendi adın gönlüne benim

Yusuf Değirmenci 3

8-hüsran Dolu Dram

Gönlüme düğüm attı kaşın gözün karası
Doktoru yok dirilmez bende gönül yarası

İntizarım dağlarda yankılanır duyarsın
Beni yakan ateşte unutma sende varsın

Yürekteki yarama yeter tuz basıp durma
Biraz insafın varsa beni peşinde yorma

Takıldı gider gönül sevdamın arkasına
Kurşun sık bitsin çilem kaşımın ortasına

Bir pusula yazmışsın al takarsın yakana
Gidiyorum demişsin sakın düşme arkama

Esen rüzgârlardan da saklarım nefesimi
Artık hiçbir zaman duyamazsın sesimi

Bu gönül macerası sürmesin artık bitsin
Benden af dileme hiç allah seni af etsin

Demişsin ki son sözüm ne görün ne gör beni
Anlat bari bileyim gidişin sebebini

Ayrılarak kanattın kabuklanmış yara mı
Tekrar yaşattın bana hüsran dolu dramı

Yusuf Değirmenci 3

8---içimde ki Ateş

İÇİMDE BİR ATEŞ

İçimde bir ateş harlı yanıyor
Seni düşündükçe başım dönüyor
Ayrılık gönlüme matem yüklüyor
Hasret çekilmiyor dön de gel gayrı

Nasıl sevdiğimi sen biliyorsun
Aşkı haykırdıkça hep gülüyorsun
Edanla nazınla öldürüyorsun
Sevginle kalbime inde gel gayrı

Haykırdım aşkını ovada dağda
Gül ile bülbüle anlattım bağda
Uzaktan uzağa yaşanmaz sevda
Haydi, bir uçağa binde gel gayrı

Sevmek ve sevilmek hakkı insanın
Durmuyor akışı kaynayan kanın
Sana postalanan kara sevdanın
Cevabı olarak sende gel garı

Yusuf Değirmenci 3

8---intizarın da Haklı Şu Yaralı Yüreğim

İ

Hasretin ateşinde yılarca yandı durdu
İntizarın da haklı, şu yaralı yüreğim
Ecel geldi sonunda baş ucuma oturdu
Sana elveda deyip öyle canım vereyim

gösterdiğin o ilgi, az gelmişti az bana
Bunun sebebi var mı açık açkı yaz bana
En büyük hediyedir vereceğin söz bana
Seviyor muydun diye, gel bir defa sorayım

Bilirim gelmek için,bir mazeretin oldu
Kuvvetlidir hislerim, inan içime doğdu
Bu duygu bu düşünce. beni mateme boğdu
Yatağımda hastayım bari son kez göreyim

Ecel yaklaştı bana geliyor adım adım
Bari ölmeden önce,gerçekleşsin muradım
Yıllan önce verdiğin, mendilini saklarım
Başka eller değmesin,gelmezsen göndereyim

Yusuf Değirmenci 3

8---kadere İsyan Ediyorum

Sene bilmem kaçtı
Mevsimlerden bahardı
Kalbimizde heyecan
Gözlerimizde mutluluk vardı.

Ne hayaller kurmuştuk kelebeklere bakarak
Yuvamızı düşünmüştük
çiçeklerle konuşarak
Planlarımız yapıyorduk yarınlarla ilgiliydi
Şen şakraktık
Mutluyduk
Konuşuyorduk
Hayaller kuruyorduk
Hayallerle yarınları tartışıyorduk

Bir kelebek kanadına yüklemiştik sevgimizi
Ne uçuşan arılar ilgilendiriyordu bizi
Ne saçlarımızı dağıtan rüzgar
Sevgi çemberinin içindeydik
O çember içine almıştık
Gayemizi

O çemberde biz vardık
Bahtiyardık
Beraberdik
Birlikteydik

Hayaller de kurduğumuz
O şen şakrak yuvamız
Nerde hani mutluluklarımız
Nerde koşuşan çocuklarımız
Nerede hani, hani nerde
Sen öyle bir yuvanın dişi kuşusundur belki
O saadet hala benim hayallerimde.

Zamanı tersine çeviremem biliyorum
Yıllar ötesinden sesini dinliyorum
Hasretinle inliyorum.
Ben hala o günlerde kalmışım
O sözlere inanmışım
Küskünlüğüm kara talihime
Sana küskün değilim
Kadere boynumu eğiyorum
Kader,kader, kader
Gözün kör olsun diyorum.
Kadere isyan ediyorum

Yusuf Değirmenci 3

8---kaderime Küskünüm Ben

Etti para pare beni
Hasret koydu yare beni
Eyledi biçare beni
Kaderime küskünüm ben

Genç yaşta gurbete attı
Hicranıma hicran kattı
Hiç güldürmedi ağlattı
Kaderime küskünüm ben

Ben vuslata eremedim
Bir mutlu gün göremedim
Çektim sefa süremedim
Kaderime kürkünüm ben

Varlığım yok varım yoktur
Güçsüzüm medarım yoktur
Çocuğum yok karım yoktur
Kaderime küskünüm ben

Kimseye yaranamadım
Kendime dost bulamadım
Bir ömür boyu ağladım
Kaderime küskünüm ben

Olmadı toplumda yerim
Olmadı seven bir yarim
Eriyorum erim erim
Kaderime küskünüm ben

Altmış yılım böyle bitti
Dost sandıklarım terk etti
Çile ömrümü tüketti
Kaderime küskünüm ben

Gündüzlerim hep gecedir
Hayat bana bilmecedir
Bilemem sonum nicedir
Kaderime küskünüm ben

Yusuf Değirmenci 3

8---kaderin Elinde Oyuncak Oldum

....

KADERİN ELİNDE OYUNCAK OLDUM

Kaderin elinde oyuncak oldum
Bir topaç misali döndürdü beni
Etrafıma ışık saçan fenerdim
Rüzgarlar estirdi söndürdü beni

Ne hayaller kurdum neler bekledim
Umuduma ne umutlar ekledim
Belki bir gün olur derken tekledim
Hasret ateşinde yandırdı beni

Gözüm yoktu yalısında yatında
Sevilen biriydim dostlar katında
Mağrur suvari(y) dim talih atında
Bir uyuz merkebe bindirdi beni

Kahpe felek kader ile bir oldu
Gaflet uykusunda dondurdu beni
Nereye kaçtıysam aradı buldu
Çile ve kederle doldurdu beni

Yusuf Değirmenci 3

8---kağıtlar Tükendi Kalem Yazmıyor

KAĞITLAR TÜKENDİ KALEM YAZMIYOR

Kağıtlar tükendi kalem yazmıyor
Ateşinde yanan yürek bezmiyor
Gözler gelir diye yolu gözlüyor
Hasret duman,duman tütüyor gel,gel

Sen düşürdün beni onulmaz derde
Gözüme mil çektin,gönlüme perde
Bakmadın halime,koydun hederde
Sevdan hançer gibi batıyor gel, gel

Helal et ne olur geçtiyse hakkın
Biraz acele et geç kalma sakın
Biliyorum hicret zamanı yakın
Sevdan yatağında yatıyor gel,gel

Açıktı gönlümün kapısı girdin
Bütün duyguları önüne serdim
Bu sevda mahşere uzansın derdin
Sona çok yaklaştım bitiyor gel,gel

Deli yürek bir tek seni bekliyor
Bu can bu bedenden gitti gidiyor
Eşinle dostunla helalaş diyor
Azrail yakamı tutuyor gel, gel

dost kalemlerden

sevdasını sevgisiyle yazanlar
yüreğime mezarımı kazanlar
aşkın dergahında öldü yazarlar
hasretim özlemim meramım gel gel..Dost şeref

Yusuf Değirmenci 3

8--kıskançlık kriz indeyim

Bu gün kıskançlık krizindeyim
Rüyada görürüm umuduyla
Akşam uykuya yattım
Sevdalılar görüyorum sarmaş dolaş
Sevgililer el ele kol kola
Sevdalıları kıskandım

Uyandım balkona çıktım
Çöp taşıyorlar yuva yapıyorlardı
Arada bir gagalarını uzatıyorlardı
Sevgiyi veriyorlardı bir birlerine
Kumrular yem taşıyordu yavrularına
Mutluluk imzası atıyorlardı yuvalarına
Kumruları kıskandım

Giyindim sokağa çıktım
Gezinen çiftleri gördüm sokakta
Mutlulukları belliydi alış veriş anlarında
İkide çocukları vardı yanlarında
Birde dünyaya gelecek yolcu
Hamile bayanın karnında
O çocuklu aileyi
O mutlu manzarayı
kıskandım

Sensiz yaşayamayacağımı anladım sonunda
Sevgiden söz edenlere sinirlendim
Öfke doldurmuştu yüreğimi
Kızdım öfkelendim
Kimseler bilmiyordu nedenini
Ben çok iyi biliyordum
Sen yanımda olmadığın için
Öfkemi frenleyemiyordum
Bende yok olmuştum yokluğunda
Kıskançlık krizindeydim

Yusuf Değirmenci 3

8---korkuları Yeller İle Savurdum

Korkuları yeller ile savurdum
Taşa çaldım ürkek serçe yüreği
Sevda sandalıyla deryaya daldım
Deniz maviliğini murattır sansım
Hırçın dalgalarına sarıldım
Dönülmez bir yola çıktım
Gözlerim kapalı sensizliğin diyarına

Sevda yelkenimi dolduran rüzgar
Uzaklardan hep kokunu getirir
Kutup yıldızı yön verir karanlıklarda
Gündüzlerim sensizliği hatırlatır
Sakın bana kimse unut demesin
Unutmak benliğimi bitirir benim
Sen hep var olacaksın kaderimde
Sızıdır sana duyduğum özlem
Yüreğimin en derin yerinde

Sonuna nokta koymadım özlemlerimin
Kararımı değiştirmez aralarda ki virgüller
Hasretini yüklerim kurduğum cümlelere
Ayrılıklar çekilmez çilelere dönse de
Sen devamlı esen rüzgarımsın
Gönül dağımın zirvelerinde
Her esişinde tarumar olsa da saçlarım
Sen var olacaksın
Sen yaşayacaksın yüreğimde

Adını kuma yazmadım
Korkma rüzgarlar silemez
Ben sevdamı sert kayalara oydum
Korkma tabiat yok edemez
Dalgalar alıp götüremez
O ebedi kalacaktır evrenimde

Hala aklımda niyet tutuğumuz şarkılar
Hala yağan yağmurlar da beraber ıslanırız
Hala hayallerim muhteşem
Hala berraktır duygularım
Sevdam için hala fedakarım
Bu yürek senin tapulu malındır
Al götür istediğin yere
Sen sakın geriye gönderme

Yusuf Değirmenci 3

8---köprü

Köprü****
Gönülden Gönül'e kurduğum köprü
Yıkıldı sellere kapıldı gitti
Umudu sardığım o beyaz örtü
Yırtıldı dallara takıldı gitti

Bir ömür tükettim tuttuğum yasla
Ağla ey gözlerim yanağım ısla
Merhamet dilenmem kimseden asla
Vicdanlar ateşte yakıldı gitti

Deryaya açıldım dalgalar vurdu
Dağlara yaslandım rüzgâr savurdu
Karada hayatı taşımak zordu
Umutlar tükendi yıkıldı gitti
Yusuf Değirmenci 2

Dost kalemlerden
Ne günler yaşadım sır gibi geçti
Kolayı görmedim zor beni seçti
Sonuna vardıkça anladım hiçti
Açılan son falda bakıldı gitti… Mustafa Bay

Yusuf Değirmenci 3

8---küskün Köşesine Çekildi Dersin

İz bıraktı şu gönlümde yine de
Şayet görür isen günün birinde
Soracak olursa şayet beni de
Küskün köşesine çekildi dersin

Elveda demeden ayrıldığında
Donup kaldı şok geçirdi o anda
Sevmiyorum diye haykırdığında
Gözünden yaşları döküldü dersin

Çıkmadın aklından seni düşünür
Üzgün,kırgın, harap, bitkin, sürünür
Tat almaz dünyadan öyle görünür
Artık yaşamıyor yıkıldı dersin

Ona deki seni seviyor inan
Sendin onu yakan, o sana yanan
Ölümü özlüyor o zaman, zaman
Böyle yaşamaktan sıkıldı dersin

dost kalemlerden
Sen gittin-gideli yarası sızar
Umudu tükenmiş, hayattan bîzâr
Artık bundan böyle dönsen ne yazar
Yüreği, yerinden söküldü dersin / Metanet Yazıcı

Yusuf Değirmenci 3

8---ne Hale Döndüm

Dalımdan kopmuşum solgun çiçeğim
Yollara dökülmüş gazele döndüm.
Şimdi soranlara ne diyeceğim
Ben bende değilim, ne hale döndüm.

Zorla içtim ayrılığın şerbetin
Ben sılaya,eşe,dostta hasretim
Hicran değil,kavuşmaktır hasletim
Gitsem tanımazlar yad ele döndüm.

Aşıp gitsem yüce dağlar başından
Koşup gitsem sevgilerin peşinden
Gitmez hayalimden çıkmaz düşümden
Hep yari düşünen bir hale döndüm.

Umudumu yıktı devirdi biri
Bahtımı tersine çevirdi biri
Toz duman eyledi savurdu biri
Yana,yana kızgın bir çöle döndüm.
emekli em. müd

Yusuf Değirmenci 3

8---o Akşam

Bana o akşamı hatırlatmayın
Harabeye dönüp kaldım o akşam
sanki yüreğime döşendi mayın
Dirilip,dirilip öldüm o akşam

Tutunduğum dallar kaldı elimde
Sözler düğüm,düğüm oldu dilimde
Girdaba kapıldım sevgi selimde
Efkar denizine doldum o akşam

Bir boşluğa düştüm ve o haldeyim
Kırk yılı aşkındır gurbet ildeyim
Toprak çoraklaştı su yok nideyim
Umut fidanıyken soldum o akşam

Bunca yıl boşuna etmişim gayret
Halimi görenler diyorlar hayret
Sabrettim dedimki olanı seyret
Kendimi hatalı buldum o akşam

Bir kasırga oldu aldığım cevap
Düşünce çatımı eyledi harap
Bana sabır ihsan eyle sen ya rab
Her şeyi bir anda sildim o akşam

Yusuf Değirmenci 3

8--oldu

Kırılınca gönül sazımın teli
Nağmeler dilimden dökülmez oldu
Mesken eylemişim ben gurbet eli
Gurbetin çilesi çekilmez oldu

Bir dilber aklımı başımdan aldı
Ben gurbette aklım sılada kaldı
Yıllar boyu yüreğime kök saldı
Sapladığı hançer sökülmez oldu

Ne idi manası bakışlarının
Kirpiği gönlüme çakışlarının
Kurudu pınarı gözyaşlarının
Yaşlar yanaklara dökülmez oldu

Ayrılık karşımda aşılmayan sur
Bu hasret beynimde oldu habis ur
Sevda bahçesine yağmadı yağmur
Kuraktır sevgiler ekilmez oldu

Boyun eğdim içten gelen fermana
Hasret iken sevgi ile sarmana
Rüzgâr esti ateş düşen ormana
Yandı yeşillikler bakılmaz oldu

Yusuf Değirmenci 3

8---ömür Dediğin 2

Geriye bakındım ne çabuk geçmiş
Su olup akıyor ömür dediğin

Ayrılıklar girer hasret yaşanır
Ateştir yakıyor ömür dediğin

Hayaller kurulur hiç gerçekleşmez
Rüzgardır yıkıyor ömür dediğin

Ecel kapıları çalar zamanla
Topraktır çekiyor ömür dediğin

Ulu çınar bile dalında tutmaz
Yaprağın döküyor ömür dediğin

dost kalemlerden

Hayat, çile olmuş, şimdi yüzüme
Acıyarak bakıyor, ömür dediğin...'ünal beşkese

Sevda bahçelerinde gül koklar gülersin
Gülsen de ağlasan da geçer ömür dediğin...talat semiz

Yusuf Değirmenci 3

8---saat Seni Kırarım

Başıma dert oldu duvar saat'im
Hiç durmadan gitti gitti dedikçe
İçimi yakıyor böyle anlatım
Senin sevdan bitti bitti dedikçe

Yalvardım anlamaz sözde dinlemez
kendi okur yazar yazıktır demez
Kahret menin sebebini bilemez
Bu dert sana yetti yetti dedikçe

Bu saat dertdaşım olacak sandım
Getirip odama astım usandım
Teselli yerine hep hırpalandım
Yüzüğünü attı attı dedikçe

seven yürek o yar ile atıyor
Her tiktakı ciğerime batıyor
Bu saat hep onu hatırlatıyor
Umutları Yıktı yıktı dedikçe

Saat yemin billahi seni kırarım
Ben kendi aşkıma yandım yanarım
Diyemedim gider yari ararım
Eller ile yattı yattı dedikçe

Yusuf Değirmenci 3

8---sana Gülüm Dedim

SANA GÜLÜM DEDİM *

Sana gülüm dedim, battın elime
Tomurcuklarını, biçemiyorum
Söz yerine zehir, koydun dilime
Yinede ben senden geçemiyorum

İçime atamam, sıkıyor beni
Eritip bitirip, yıkıyor beni
Hasretin özlemin, yakıyor beni
Elinden bir tas su, içemiyorum

Dumanımı rüzgar, ile savurdun
en zayıf yerimden, sen beni vurdun
Gönlümü ateşe, attın kavurdun
Külleri etrafa, saçamıyorum

Gözünde kin değil, sevgiyi görsem
Gözüne gönlüne, destursuz girsem
Arı olsam sevgi, peteği örsem
Kanatlarım kırık uçamıyorum

Yükledin sırtıma, kederi gamı
Seven bir insana, bunlar revamı
Kadeh kadeh içtim, gizli sevdamı
Kaçmak,istiyorum kaçamıyorum

Bizi ayırdı hep, bu bencil durum
Senden ayrılmıyor, gönülle zorum
Açılmama engel, kırık gururum
Sana hislerimi, açamıyorum

Yusuf Değirmenci 3

8---sebep Sensin Nerelerdesin

Bana mutluluğu sen verecektin
Yaşamım boyunca, gün görecektim
Yaşarken cehennem, azabı çektim
-Çekmeme sebepsin, nerelerdesin
-Hangi ilde hangi yörelerdesin

Issız köşelerde gizli yaş döktüm
Ağır geldi hasret,yükünden çöktüm
Kadere boynumu, sonunda büktüm
-Bükmeme sebepsin nerelerdesin
-Hangi ilde hangi yörelerdesin

İnanmadım ne dediysem sözüme
Kaş kaldırıp bakmadın hiç gözüme
Gülerken gözyaşı döktüm yüzüme
-Dökmeme sebepsin nerelerdesin
-Hangi ilde hangi yörelerdesin

Yaptıkların hep aklıma takıldı
Sen zevk aldın benim canım sıkıldı
Çatı çatı hayallerim yıkıldı
-Yıkmama sebepsin nerelerrdesin
-Hangi ilde hangi yörelerdesin

Haset madalyamı boynuma taktım
Sessizce kendimi gurbete attım
Hiç kimse duymadan gurbete çıktım
Çıkmama sebepsin nerelerdesin
Hangi ilde hangi yörelerdesin

Hayat deresinde su gibi aktım
Geçtiğim her yere özlem bıraktım
Hüsrana uğradım yaşamdan bıktım
-Bıkmama sebepsin nerelerdesin
-Hangi ilde hangi yörelerdesin

Sebep sensin ağladığım günlere
Sebep sensin çağladığım günlere
Karaları bağladığım günlere
-Düşmeme sebepsin nerelerdesin
-Hangi ilde hangi yörelerdesin

Yusuf Değirmenci 3

8---sen Olma

Varsın beni ateşlerde yaksınlar
Yakanların arasında sen olma
Hayalimi umudumu yıksınlar
Yıkanların arasında sen olma

Çarmıha gersinler ipe assınlar
Lime lime bir bez gibi yırtsınlar
Esir pazarında alıp satsınlar
Satanların arasında sen olma

Bir paçavra gibi yırtıp atsalar
Hor gözlerle nefret ile baksalar
Bin derdime bin dert daha katsalar
Katanların arasında sen olma

Herkes güneşimi kapatsa bile
Zehir saçan diller taş atsa bile
Gelen geçen bana hep çatsa bile
Çatanların arasında sen olma

Olsa da sevdama fitne katanlar
Çok olur düşene tekme atanlar
Olsun aşkımıza karşı çıkanlar
Çıkanların arasında sen olma

Kötüler kızacak ben direnince
Onlar bana sille tokat girince
Meraklılar seyretmeye gelince
Gelenlerin arasında sen olma

Hepsine dayanır göğüs gererim
İçlerinde sen olursan eririm
İşte o an ben ölümü özlerim
Bakanların arasında sen olma

Yusuf Değirmenci 3

8---sen Olmadın mı

Nefesinin sıcağına hasretken
Ilık sevda rüzgarını beklerken
Ben balını özler iken hasretken
Arı gibi sokan sen olmadın mı

Uzaklara gidip ırak kalarak
Çaresizliğime seyre dalarak
Düşkün diye birde tekme vurarak
Sonra haklı çıkan sen olmadın mı

Güler yüzle kollarını aç derken
Sen sev beni her şeyinden geç derken
Kanatlı kelebek olup uç derken
Ateş olup yakan sen olmadın mı

Asildir bellidir soyum demiştin
Sevmek ve sevilmek huyum demiştin
Sevgi ırmağıdır suyum demiştim
Sel olup ta yıkan sen olmadın mı

Sen aldın aklımı duyarlığımı
Yitirdim sayende saygınlığımı
Uğruna harcadım tüm varlığımı
Usanan ve bıkan sen olmadın mı

Yusuf Değirmenci 3

8---sen Yoksun

Buram buran tütüyorsun burnuma
Nefesime kokun gelir sen yoksun
Hasreti özlemi ektin bağrıma
Yüreğime okun gelir sen yoksun

Sevda ateşini yakabilirdim
Zorlukları yenip çıkabilirdim
Bölük pörçük olsa çekebilirdim
Bana ağır yükün gelir sen yoksun

Bürünüp kalmışım efkara gama
Sevmez isen gönder beni idama
Uzaklıklar engel değil sevdama
Aşkın hala yakın gelir sen yoksun

Gün doğmuyor göremedim gölgemi
Yalnızlığım artırıyor çilemi
Toplu halde sardı benim çevremi
Çile bana yekün gelir sen yoksun

Yusuf Değirmenci 3

8---sende Özledin Mi Hiç

İşlerimiz olurun da gitmedi
Talik bize asla yardım etmedi
Yıllar geçti duygularım bitmedi
Ben özledim sen de özledin mi hiç

Canımı yakıyor taktığın kanca
Davranışın olmadı hiç insanca
Gelir umuduyla yolun yıllarca
Ben gözledim sen de gözledin mi hiç

Söz etmedim senle geçen günlerden
O tatlı anılar ayrılmaz benden
Aynı şeyi bekliyorum ben senden
Ben gizledim sende gizledin mi hiç

Neden niçin karar verdin kaçmaya
Kara sızım yeni sayfa açmaya
Engelleri dümdüz ettim uçmaya
Ben düzledim sen de düzledin mi hiç

Yusuf Değirmenci 3

8---senden Sonrası

Değeri kalmadı artık hayatın
Bilemem nicedir senden sonrası
Sen oldun yazgısı kara bahtımın
Işıksız gecedir senden sonrası

Esen rüzgar oldum dala kon amam
Kızgın çöle döndüm suyu bulamam
Gurbet ile düştüm geri gelemem
Hasrettir acıdır senden sonrası

Yalnızlık bulutu sarar çevremi
Feryadım sallayıp durur evreni
Derya dayım yok gemimin dümeni
Meçhul bilmecedir senden sonrası

Hiç kimse bilemez,bende bilemem
Sözümü gönlüme hiç dinletemem
Sen benim dilimdin söz söyleyemem
Anlamsız cümledir senden sonrası

Yok olmuş bir onur kırık gururdur
Geleceğim bir cevapsız sorudur
Yaprağım döküldü dalım kurudur
Hazanlı bahçedir senden sonrası

Yusuf Değirmenci 3

8---seninle Kış günü Yazı Yaşarım

Seninle kış günü yazı yaşarım
Sensiz ağustosta üşüyorum yar
seninle en yüce dağı aşarım
Sensiz uçurumdan düşüyorum yar

Sam rüzgarı gibi başımsa estin
Sonrada selamı sabahı kestin
Derdin neydi söyle ne idi kastın
Sensiz yalnızlığa koşuyorum yar

Bülbülle öterim bir gül bağında
Yel olur eserim gönül dağımda
Su olur akarım ben yatağımda
Çağlayan misali coşuyorum yar

Gönlüm sensiz hoşnut değil kederde
Sen merhem sin sen deva sın bu derde
On milyonluk bu koskoca şehirde
Sensiz yalnızlığı yaşıyorum yar

dost kalemlerden

BAKTIĞIM GÖRDÜĞÜM HER YERDE SEN VAR
KARANLIK YOK SENLE, HER DAİM GÜN VAR
BASTIĞIN TOPRAKTA YEŞEREN CAN VAR
SENLE GELECEĞE KOŞUYORUM YAR,,,,,,,Ozan Ali Aydın,

Dünyam neresidir üstte mi, altta
Bulamam evimi kaçıncı katta
Kendimi kaybettim inan hayatta
Bir senin aşkını taşıyorum yar.. Mustafa Bay, 'ZEYBEK HOCA'

Bir sevginin doğan güneşidir ömür,
 bir sevgilinin kara kaşı, kara gözüdür kömür,
bir sevgilinin yaramı dağladığı kızgın demir;
yeter ki yar elinde olsun yaksın beni... Talat Semiz..

Yusuf Değirmenci 3

8---sensiz kaldığım da

Sensizliğim de
Issızlık denizinin orasında
Sessizlik sularının dalgasına kapılmışım
Düşünce adasında Robinson gibiyim
Biliyor musun

Sensizliğim de
Yeşile hasret bir dağ başı özlemindeyim
Kokunu getirsin diye bekledim rüzgarları
Düşünce tepesinde kucak açtım yalnızlığa
Hasret tüketti beni
Biliyor musun

Sensizliğim de
Efkar ağlarım sarmaşık oldu
Kuru bir ağaç gibi sardılar bedenimi
Özlemlerimi asmışım kuru dallara
Umudum yapraklar arasına uzanılmayan yemiş
Koparıp alamıyorum
Biliyor musun

Sensizliğim de
Sevginin kurtarıcı gemisini bekliyorum
Senin kaptanlığında gelecektir diyorum
Kır dümeni benden yana
Çiz rotanı al pusulanı
Çık artık yola
Aldırma dalgalara
Sakın ha verme mola
Dalgaları yara, yara
Gelmeni bekliyorum
Biliyor musun

Issızlık denizinin ortasında
Düşünce adasında tek başıma
Yapayalnızım
Yenmek için yalnızlığımı
Sana ihtiyacım var
Yalnız sana muhtacım
Geliyor musun
Sensiz yaşanmıyor
Biliyor musun

Yusuf Değirmenci 3

8--seven Çeker Deniliyor

Lokman hekim gelse de yaralarımı saramaz
Yazıp verdiği reçete hiçbir işime yaramaz

Dağlar ikiye bölündü feryadımdan zarından
Volkanları yüreğimde saklıyorum arımdan

Şimşekler çaktı başımda bulutlar yağmuru döker
Bu yara aşk yarasıdır acısını seven çeker

Bırakın da bentlerimi birer birer yıkayım ben
Derelerde çağlayarak sel olayım akayım ben

Ben başımı vura vura kayaları parçaladım
Oldum şirin 'siz Ferhat divaneye çıktı adım

Çoğaldı yürekte sancım hançerini çaktı geçti
Sızımdan çıkan kıvılcım şu Dünyamı yaktı geçti

Aslısı yokken sevdamın kerem ile yarıştayım
Erilmeyen murat ile kaderimle savaştayım

Bulutlarım boşaldıkça şimşekler çaktı başımda
Ne galibim ne de mağlup ben bu sevda savaşında

Şu bağrıma yıldırımlar her düşüşte yaralıyor
Yaram yüreğimde derin her gün kanayıp duruyor

Bulutlar boşalıyorlar yağmurlar ıslıyor beni
Evet nefes alıyorsam bu sevda besliyor beni

Bir lokma ekmek uğruna gurbetlik beni bağladı
Aldanmayın gülüşüme yüreğim hep kan ağladı

Ah çektikçe yer sallandı ortadan yarıldı toprak
Matemime ortak oldu sarardı dalda ki yaprak

Sevdanın rüzgârın sertti tek tek kırdı dallarımı
Söktü umut ağacımı kapattım tüm yollarımı

Hasret özlem efkâr yükü çok ağır çekilmiyor
Bir başkadır sevda kahrı seven çeker deniliyor

Yusuf Değirmenci 3

8---sevgiye Şefkate Sana Hasretim

Bakışından sevda şerbeti içtim
Sevgine, şefkate sana hasretim
Kızgın çöle düşmüş mecnuna döndüm
Dereye deryaya,çöle hasretim

Gel de gözlerinle yanışımı gör
Her saniye seni anışımı gör
Sana benliğimi sunuşumu gör
Eşsiz güzelliğe kula hasretim

Bir eski paçavra şal gibiyim ben
Dalgalı denizde sal gibiyim ben
Rüzgarlara tutsak çöl gibiyim ben
Ağaca yaprağa dala hasretim

Bir umut uğruna koştum peşinden
Çıkmıyorsun hayalimden düşümden
Neler geldi neler geçti başımdan
Kokunu getiren yele hasretim

Sevmedi o seni kaçtı diyorlar
Gönlünde yaralar açtı diyorlar
Kaf dağı ardına uçtu diyorlar
Sana götürecek yola hasretim

Anla gayri beni seven insanım
Hasret ateşinde tüten dumanım
Sensiz dünyam kap karanlık sultanım
Işığa, bir sese, dile hasretim

Hep seni isterim, seni özlerim
Seniz ağlar seni bekler gözlerim
Benle olsan ben hayatı severim
Sevgiyle uzanan ele hasretim

Yusuf Değirmenci 3

8---sevilen terk ederse

SEVİLEN TERK EDERSE

Sevgili terk ederse gönül denen sarayı
Hiç bir tabip saramaz gönüldeki yarayı

Sevilen engeline sade sevmek kar etmez
Kavuşmak isteyenin hiç bir çabası yetmez

Umutları bitirir zaman akıp gittikçe
Sevgi nefrete döner sevilen naz ettikçe

Kırılan bir kalbin mümkün değil tamiri
Giden hasret bırakır dolmaz bir daha yeri

Gönüldeki yaralar kabuk bağlasa bile
Sızısı asla dinmez tabip merhem nafile

Yusuf Değirmenci 3

8---sırt Çevirmeyin

Masum bir bakışı,ezik gururu
Nerde görürseniz sırt çevirmeyin
Didinen bir teni,çırpınan canı
Nerde görürseniz sırt çevirmeyin

Kavrulan bir yürek çeşmeleşen göz
Konuşan bir bakış, sükutlaşan söz
Bulam,buram alev yığınlaşan köz
Nerde görürseniz sırt çevirmeyin

Harebe bir hayal viran bekleyiş
Çaresiz bir tutku,içten inleyiş
Ezilen bir gurur, umut,özleyiş
Nerde görürseniz sırt çevirmeyin

Kırılmış bir gurur tamir edilmez
Anlatmak istesem tarif edilmez
O, bende var oldu, beni hiç bilmez
Nerde görürseniz sırt çevirmeyin

İşte sere serpe benliğin benim
Özlemini çeker oldu sevginin
Budur iç dünyası değirmencinin
Nerde görürseniz sırt çevirmeyin

dost kalemlerden

Ne anlatır bilmem Müdürüm kalem
Vatan sevdasıyla yanarken alem
Buz-dan rezidanslar veriyor elem
Siz yine ne olur sırt çevirmeyin.....Ahmet Arslan.Hadimi.

yusuf değirmenci emekli em. müdürü

Yusuf Değirmenci 3

8---söz

Cemiyetin içinde kanayan yaraları
Sardım bir söz söylediler sarmadım bir söz.
Hüznü,derdi,kederi,acıyı ve efkarı
Sordum, bir söz söylediler,sormadım bir söz.

Sökmek gerek,sökmek gerek öfkeyi kini
Hırs kılıcı parçalar kendine ait kını
Vicdansızı,insafsızı kötülüğe yakını
Kırdım, bir söz söylediler, kırmadım bir söz.

Asla konuk olamadım dost otağına
Hep denedim giremedim dostluk bağına
Dost bildiğim insanların yanına
Vardım, bir söz söylediler, varmadım bir söz.

Kim istiyor kötülüğe devam et diye
Yapılanlar insanlığa revamı niye
Sorunları çözmek için ben düşünceye
Daldım, bir söz söylediler, dalmadım bir söz.

Hep üzüntü taşıdım,sinemde ve gözümde
Doğruluğa sevda çektim,sevda özümde
Akit yapıp senet vermiş gibi sözümde
Durdum, bir söz söylediler,durmadım bir söz.

Yemek içmek ihtiyaçtır, mecburuz biz yemeğe
Bu sebepten mücadelem aşa,ekmeğe
Sevgi mayasını cana, ete, kemiğe
Kardım, bir söz söylediler, karmadım bir söz.

Hep şiirler yazdım durdum, insanlık için
Sorunlara tanık oldum, yanıyor içim
İhtirasla savaşımı kazanmak için
Vurdum, bir söz söylediler, vurmadım bir söz.

Neden böyle duyarsızız, yok edelim efkarı
Şayet böyle davranırsak, duymayız intizarı
Entrikayla kurulan, fakları, tuzakları
Gördüm,bir söz söylediler, görmedim bir söz.

Yusuf Değirmenci 3

8---şefkatle Uzanan El Arar Oldum

ŞEFKATLE UZANAN EL ARAR OLDUM

Bir selam verilmez,hatır sorulmaz
Çaresizlik bataklığı kurumaz
Kimse şefkat ile başım okşamaz
Sevecen yaklaşan kul arar oldum

İnsanlar mı katı,hayat mı zalim
Beni anlatmaya yetmiyor dilim
Nereye uzansam boş kaldı elim
Bir tutunabilecek dal arar oldum.

Sevgi bahçesinde yetişse sevi
Devirmek zor öfke denen bu devi
Gücümü yitirdim,olamam kavi
Umutlu vei mutlu hal arar oldum.

Gündüzlerim gece,gecelerim yok
Cümleler kuramam hecelerim yok
Bir pamuk prensim cücelerim yok
Biçareye çıkar yol arar oldum

Büyüklerden sevgi,şefkat görmedim
Hatalı bulundum hep tekmelendim
Güler yüz görmedim,sevgi dermedim
Şefkatle uzanan el arar oldum

Yusuf Değirmenci 3

8---şu Gurbeti Sıla Yaptım Kendime

Şu gurbeti sıla yaptım gurbete çatmam imkansız
Hasret bağrımda yaradır çizip kanatmam imkansız
Yüreğim acıyla dolu, söküp de atmam imkansız
Yürek yanık bağrım ezik, dertlerle dalaşıyorum

Yazık sı bakışlar diker, bakar geçer beni bilen
Hiç soran olmaz derdimi,çoğaldı halime gülen
Kara kucak güreşteyim bu yenilmez hayat ilen
Bir gün yeneceğim diye durmadan savaşıyorum

Ne yapsam tersine gider, hiç rast gitmiyor işlerim
Döküldü ağzımdan bir bir, sıktıkça düştü dişlerim
Dizlerimde derman bitti, yokuş oldu inişlerim
Yalan dünya sırtımdadır, inmek bilmez taşıyorum

Tutunduğum bütün dallar, kırıldı elimde kaldı
Bir tek annem seviyordu, ecel geldi benden aldı
Ezdi hayat cenderesi, tatlı can burnumdan geldi
Nefes almak yaşamaksa can burnumda yaşıyorum

Dal budak oldu sorunlar sallanmayı bilmiyor ki
İçinde dertler volkandır dillenmeyi bilmiyor ki
Yüreğimde yangınlar var küllenmeyi bilmiyor ki
Kara bahtımın çölünde yanarak dolaşıyorum

Yusuf Değirmenci 3

8---umutlarım Ellerimde Ölüyor

Sigaramın dumanına kattım hasreti
Nefes,nefes ciğerime doluyor
Sensiz nasıl silerim bu kasveti
Sanma ki umutlar sevinç oluyor

Esmiyor gönlüme o kavak yeli
Akmıyor kesildi sevdanın seli
Bir bozkır gibiyim gittin gideli
Gönül bahçem susuz kaldı soluyor

Sensizlik bir azap yanıyor canım
Unutma ki bende seven insanım
Kurudu bahçemde sevgi fidanım
Her gelen yeşermez diye yoluyor

Özlemimi duman ile savurdum
Yüreğimi ateşlerde kavurdum
Pişmanım başımı taşlara vurdum
Umutlarım ellerimde ölüyor

Yusuf Değirmenci 3

8---yağmur Ol da

Yağmur olda bulutlardan ayrıl gel
Yeter ki o bencillikten sıyrıl gel
Ayağa kalk dik dur,haydı doğrul gel
Saçlarıma aklar, düştü gel gayrı

Sevdan gönderimde bayrak misali
Toz duman olmuşum toprak misali
Rüzgarın önünde yaprak misali
Dertlerim dağları aştı gel gayrı

Sevdasıza hayat zehir dediler
Çekilmez bu acı kahır dediler
Halimi bilenler sabır dediler
Sabır küpü doldu taştı gel gayrı

Ben vuslatı tadamadım doyunca
yüreğim titriyor sesin duyunca
Acı kazanında yıllar boyunca
Hasretinle ömrüm pişti gel gayrı

dost kalemlerden

Yağmur olsa bulutlarla gel gayri
Gözüm yaşı,yıllar boyu sel gayri
Bundan sonra bana sevgi el gayri
...Hayallerin hükmü geçti gel gayri...Ozan Ceyhan

Kondum aşkın kazanına kaynadım
Kalbe kor düşüpte hep yanandım
Kuzu oldum, ardın sıra dolandım
Hazan gelmiş, don yemeden gel gayri.....Bülent BAYSAL

hazan dedim mevsim henüz bekledim
bahar geldi geçti hala gelmedin
aşkı ben yalnız sende belledim
gülde olsam arım olup gel gayrı Adnan Çatalbaş

Gittin buralarda kimsesiz kaldım
'Dön' diye turnalarla haber saldım
Azrail yaklaşıyor adım adım
Eller mezarımı eşti gel gayrı…….Zehra Atasoy

Yusuf Değirmenci 3

8---yanan Benim

Sevdalandım birine on beşimde
Gölge gibi koştum durdum peşinde
Hasretin yaktığı aşk ateşinde
Yanan benim bu yangında yanarım

Gitmeseydin gelse idin benimle
Mutlu olur idim inan seninle
Gurbet illerinde özlemlerine
Yanan benim bu yangında yanarım

Sevdanın bir zamanı yok anı yık
Bu duygunun tarifi yok canı yok
Sevda ateşinin hiç dumanı yok
Yanan benim bu yangında yanarım

Belli ki gidenler geriye gelmez
Bu sızı yürekte dinmez tükenmez
Denizler boşalsa bu yangın sönmez
Yanan benim bu yangında yanarım

Yusuf Değirmenci 3

8---yazar Dururum

Sana duyguları anlatmak için
Elimde kalemim yazar dururum
Simanı beynime kazımak için
Resmini kağıda çizer dururum

Hep seni aradım il, il dolandım
Önüme gelene sordum inadım
Araya,araya bulurum sandım
Seni bulmak için gezer dururum

Gidişinle başlamıştı hüsranım
Akmaz oldu damarlarımdan kanım
Elvedana el salladım pişmanım
Hep kendi kendime kızar dururum

Umutla beklerim gelecek diye
Sevgime karşılık verecek diye
Belki bir gün geri dönecek diye
Uzayan yolları süzer dururum

Dost kalemlerden

Sevgiyi yazarken yorulmaz kalem,
Onsuz olmaktır hep bana elem,
Mezarda biter ancak bu çilem,
Yüreğimi yare yazar dururum....ümit güngör

Yusuf Değirmenci 3

8--yazmış

Yalnızlıktan çok sıkılmış nazlı yar
Seni çok özledim gel diye yazmış
Kavuşursam olurum ben bahtiyar
Artık buna çare bul diye yazmış

Tamah eylemedim mülke ve mala
Dikmişim gözümü kıvrılan yola
Bir kırk yıl bekledim beklerim hala
Sakın sen üzülme gül diye yazmış

Beraberce yaşlanacaktı güya
Bir yatakta dalacaktık uykuya
Yeminler ederek söz vermiştik ya
Sevdim seviyorum bil diye yazmış

Umut ağacına sırtın yaslanmış
Mektubumu okudukça hislenmiş
Duygulanmış yanakları ıslanmış
Akmış kaleminden bal diye yazmış

Bir karar kılıp ta gelirsen şayet
Ne yapsan ne etsen etmem şikâyet
Kavuştum yârime derim nihayet
Gayrı dönüp gitme kal diye yazmış

Yusuf Değirmenci 3

8--yıktın Gönüldeki Köşkü

Yıktın Gönüldeki Köşkü

Yıktın gönüldeki köşkü
Sen orda barınamazsın
Ben neyleyim sahte meşki
Vebalden arınamazsın

Gönlünün peşinden koştun
Kelebekler gibi uçtun
Başka sevdalarla coştun
Masuma bürünemezsin

Karar verdin idamına
Girdin sevdanın kanına
Mutluluğun yorganına
Benimle sarınamazsın

Sen yanına al tövbeni
Ne an ne hatırla beni
Çok kırdın seni seveni
Gönlüme yaranamazsın

Hiç bekleme davet etmem
Asla çağırmam gel demem
Sen sevsen de ben sevemem
Kirinden sıyrılamazsın

Dertlenme yakıla yana
Son sözüm bu olsun sana
Sakın umutlanma bana
Sen ona bağlanmalısın

Bari orda kendin akla
Çileni kendine sakla
Duyduğun pişmanlıkla
Birlikte yaşamalısın

Yusuf Değirmenci 3
Kayıt Tarihi : 26.5.2020 22:37:0

Yusuf Değirmenci 3

8---yıllarca Çektiğim Hasret Bitmedi

O yar bir gün geri dönecek sandım
Bu sevda ateşi sönecek sandım
bu hasret bu özlem bitecek sandım
Yıllarca çektiğim hasret bitmedi

Dört mevsimi birden yaşadım durdum
Çözümler aradım kafamı yordum
Seni düşünerek hayaller kurdum
Göz önünden hayalin hiç gitmedi

Bırakıp gidişin gitti ağrıma
Can koymuştum bu sevdanın uğruna
Hasret oku saplandıkça sağrıma
Can yaktın acılar sana yetmedi

Kıskandırdı sevdasını bulanlar
Hazan mevsimidir senden kalanlar
Unut dedi bana dostum olanlar
Nasihatlar bana hiç kar etmedi

Yusuf Değirmenci 3

8---yllardır Ayrıyım 0 Topraklardan

Yıllardır ayrıyım o topraklardan
Kopamadım gurbet denen diyardan
Kokusu geliyor esen rüzgardan
Doğup büyüdüğüm köye hasretim

Yaz gelir sürüler yaylaya çıkar
Kaynaktan çıkan su evlere akar
Kırlarında kekik mis gibi kokar
O kırlara o kokuyu hasretim

Şehre uymaz bir başkadır şivesi
Kendisine bağlar gelen herkesi
Hoş seda bir müzik kurbağa sesi
Kenarından akan çaya hasretim

Herkesin tanıtan lakabı vardır
Lakap onun için şereftir ardır
Anlayış hoşgörü yüce vakardır
Ben o hoş görülü huya hasretim

Bakacak kayada keklik seslenir
Çayırlarda hayvanları beslenir
Her bahar çiçekler açar süslenir
Ben köyümdeki her şeye hasretim

dost kalemlerden
Şehri batsın küyüdür herkesin özlemi
Bağ bahçe akar dere akan dere güzeli
Mis gibi kekik kokar batsın pet şişeşi
Ben köyümün her şeyine havasına hasretim...Adnan Çatalbaş

Yusuf Değirmenci 3

8---yok mu Kulağımı Yırtacak Ses

Yok mu? kulağımı yırtacak bir ses
Yok mu? Nefesime değecek nefes
Halimi görenler es geçiyor es
.....Hal hatır soracak birisi yok mu
.....İlgi istiyorum isteğim çok mu

Yok mu? beni gelip mahcup edecek
Yok mu? bana bir sevgi besleyecek
Şunu yap ta bun yapma diyecek
.....Sevgi gösterecek birisi yok mu
.....Sevgi istiyorum isteğim çok mu

Yalnızlık doldurur hayal çatımı
Yalnızlık söylemez bana hatamı
Yalnızlık belirler sanki bahtımı
.....Yalnızlığı yenecek birsi yok mu
.....Bir dost istiyorum isteğim çok mu

Yok mu bulamam mı gönül okşayan
Oysa seviyorum severim her an
Yok mu feryadımı işiten duyan
.....Bir ses istiyorum isteğim çok mu
.....Merhaba diyecek birisi yok mu

Yusuf Değirmenci 3

8---yollarını Beklemekten Yoruldum

Hani geri, dönecektin,dönmedin
Yollarını,beklemekten yoruldum
Gelerek aşk,sarayıma girmedin
Günüme gün,eklemekten, yoruldum

Yalnızlık çok,ağır çekemiyorum
Talih benden güçlü yıkamıyorum
Sensiz sokaklara çıkamıyorum
Ben kendimi, saklamaktan, yoruldum

Sensiz kalmak benim için ölümdür
Sevgin hayat bağım canım gülümdür
Canım şimendifer yüküm zülumdur
Ona hasret,yüklemekten,yoruldum

Yusuf Değirmenci 3

8---yorgunum Ta katım Kalmadı

Yorgunum takatım kalmadı bittim
Üzgünüm hiç bahtım gülmedi gittim
Yalnızım hiç bir dost gelmez kapıma
sevenim olmadı kime ne ettim

Vurgunum vefasız karşılık vermez
Dargınım hayat hiç yüzüme gülmez
Sevgiye hasretim gurbet ellerde
Beklerim bir mektup, bir selam gelmez.

Özlerim şefkatle uzanan bir el
Bozgunum savurdu beni esen yel
Sızlarım yüreğim acıyla dolu.
Kırgınım kimseye demem haydi gel

Yusuf Değirmenci 3

8---yüz Yüze Gelince

YÜZ YÜZE GELİNCE

Yüz yüze gelince tutulur dilim
Gel de tut elimi perişan halim
Ben seven insanım deli değilim
Keşke sen de beni anlayabilsen

Bir yudum su içtim aşkın gölünden
Ne sözler dökülür durur dilimden
Belki de anlardın seven halinden
Dinlesen duygumu tam laya bilsem

Başını çevirsen görsem yüzünü
Bu sevdaya kapama sen gözünü
Dökerdim içimi benim özümü
Beni bir dakika dinleyebilsen

Söküp koydum bu yüreği eline
Sevda türküleri düşse diline
Mızrabı ben vurdum gönül teline
Sende teller gibi inleye bilsen

Yusuf Değirmenci 3

8---zor Geliyor Zor Bana

Bahaneler uydurma
Mazeret göster bana
Uykusuz gecelerin
Hesabını ver bana

Tek günahım sevmektir
Hasretle beklemektir
Yalnızlık ne demektir
Ben bilirim sor bana

Gelsin sevda baharı
Yeşertsin umutları
Olup aşkın rüzgarı
Sevgini savur bana

Dağıt şu efkarımı
Ver artık kararını
Açarak kollarını
Sıcak,sıcak sar bana

Deme ki beni unut
Cevap isterim somut
Yıkılmayan bir umut
Çatısını kur bana

Kanımda iliğimde
Etimde kemiğimde
Işık ol gözlerimde
Süzülerek gir bana

Bitsin artık ayrılık
Görüşelim bir anlık
Sensiz dünyam karanlık
Bütün evler dar bana

Sevildiğin bilmemek
Sevip de sevilmemek
Bir kenara itilmek
Zor geliyor zor bana

Yusuf Değirmenci 3

9- Bir Sevda Virüsü oldun kanımda

Bir sevda virüsü oldun kanımda
Şimdi her hücreme ulaşıyorsun
Vücuduma hâkim oldun sonunda
Kılcal damarlarda dolaşıyorsun

Ben hazırken kollarımla sarmaya
Çok çalıştın benden uzak durmaya
Var gücünle direncimi kırmaya
Söyle neden niçin uğraşıyorsun

Doğru yanlış ben bir karar versem de
Sonu belli felaketti görsem de
Yanaşma bana uzak dur desen de
Sen gelip nefsime yanaşıyorsun

Demişsin ki o sevse ben sevemem
Böyle bir aşk oyununa gelemem
Bu aşk ile o ne yapar bilemem
Diye de her yerde konuşuyorsun

Çok görme sevene bir mutlu anı
Hangi vicdan yakar seven insanı
Sor soruştur biraz git onu tanı
Diyene gülüyor sırnaşıyorsun

Diyorum ya sevse ya gelip vursa
İsterdim kalbinden bir küçük arsa
Beni sana doğru çeken ne varsa
Sen gelip onlarla tanışıyorsun

Yusuf Değirmenci 3

9---aklım Durdu Bilmem, Bu Nasıl İştir

Aklım durdu bilmem, bu nasıl iştir
Hayatım buz gibi, mevsimler kıştır
Bu sevda gönlümde, derin nakıştır
Silmek istesem de, silemiyorum

Çektiğim bu çile, ibret ders oldu
Talih herkese dost bana ters oldu
Soldu umutlarım arzum hırs oldu
Mateme büründüm gülemiyorum

Divane gönlümde,sabır taşıyor
Görenler halime, bakıp şaşıyor
Hasretin özlemin bende yaşıyor
Yolumda engeller gelemiyorum

Çiçeğim olmazsan,arı olamam
Sel olur çağlarım, duru olamam
Ben asla şıpsevdi biri olamam
Senden başkasını dilemiyorum

Dağılır kalırım şayet bulmazsam
Ağlarım gülemem,senle olmazsam
Mutlu olmam asla, seni almazsam
Sensiz ne yaparım bilemiyorum

Şair Yusuf Değirmenci

dost kalemlerden

Bu sevda ne işler açtı bak başa
Mevsimler hep aynı döndüler kışa
Hikayem yazıldı, bir garip taşa
Mezarım hazır da, ölemiyorum...' Mustafa Bay, 'ZEYBEK HOCA'

Yusuf Değirmenci 3

9---anılarım Oldu Bana Hediye

Anılarım oldu bana hediye
Ben hepsini sandığımda saklarım
Belki karşılaşır görürüm diye
Ara sıra o sokağı yoklarım

Kabul ettiğinde son dileğimi
Sen işgal etmiştin gönül evimi
Kirlendi sandığım tek yüreğimi
Döne,döne sevgin ile paklarım

Beni sana kışkırtanlar olursa
Sevdana söz eder kusur bulursa
Suçlamalar sana çamur olursa
Hata bende derim seni aklarım

Umutlarım bir kuş gibi uçarken
Sevgilim gönlüme girip yaşarken
Hasretin gönülde alev saçarken
İltihaplı beyin gibi zonklarım

dost kalemlerden

Senden anılarım kaldı hatıra,
İzlerini aradım sora sora,
Umut bu ya, belki yıllardan sonra,
Karşıma çıkarsın diye beklerim...Yılmaz Örmeci

Yusuf Değirmenci 3

9---arı Oldum Kanat Açtım Doğaya

Kapılınca unutulmaz sevdaya
Arı oldum kanat açtım doğaya
Meraklandım çiçekten bal almaya
Bal verecek çiçeğimi ararım

Sevda yaktı döndüm aşık kereme
Benzettim o yari telli seneme
Aşkın çivisini çaktın sineme
Bu özlemle tutuşurum yanarım

Ben sevmeyi sevilmeyi özlerim
Ne dedimse kar etmiyor sözlerim
Yaşlar akar kurumaz hiç gözlerim
Kaynağı tükenmez çağlar pınarım

Yıldızları sardım gecelerime
Hep adını dizdim hecelerime
Dikenlere kondum çiçek yerine
Yaralanmak oldu karim zararım

Hançer yarası var yürekte sızım
Karalı yazılmış şu alın yazım
Amaçsız bir kelebekten farksızım
Rengi çeker her çiçeğe konarım

Sessizlikte haykırdım hep adını
Duyan bulunmadı hiç feryadımı
Çaresizlik kırdı kol kanadımı
Deli divaneye döndüm dönerim

Yusuf Değirmenci 3

9---az Gelir

Adanmışım senin mutluluğuna
Aşkı yudum yudum yutsam az gelir
Bağlanmışım gülüm sevda bağına
Bir ömür gözüne baksam az gelir

Bilemezken solum ile sağımı
sen yaşattın bana gençlik çağımı
Aşkın denizinde bağlılığımı
Maya diye suya katsam az gelir

Sevda denizinde aşk gemisiyim
Sana tutkun yüreğin kölesiyim
Sayende ben sevenlerin sesiyim
Figan ile yankı yapsam az gelir

Razıyım kapına gelip yatmaya
Gönül razı değil söküp atmaya
İste kuş sütünü banyo yapmaya
Kuş sütü nehirim aksam az gelir

Sensizliktir zamanımı böldüğüm
Sen olursan yemem içmem üç öğün
Seni görmek için üç yüz altmış gün
Sıkılmam rüyana yatsam az gelir

Hayal kurma sana ırak desende
Bu sevda yeşermez kurak desende
Asla bırakamam bırak desen de
Bir ömür elinden tutsam az gelir

Aşkımızı dinlesen el dilinden
Sen yaktıkça külüm akar elinden
Dünyada yetişen bütün güllerden
Yar başına çelenk taksam az gelir

Vazgeç şu gururdan inadı bırak
Yıllarca ben senden yaşadım ırak
Sevdamı cihana ben haykırarak
Esen rüzgarlara atsam az gelir

Yusuf Değirmenci 3

9---bahtımın Rüzgarı

Ben barışsam bile baht bana küser
Kendine yontuyor elde ki Keser
Bahtımın rüzgarı şiddetli eser
Konmaz talih kuşu dalıma benim

Açılmaz kapanır baht denen kutun
Ömrüm böyle geçer değişmez tutum
Elim nasırlı dır çizgiler ketum
Doğru çıkmaz bakma falıma benim

Emekle millete olur yararım
Kendimedir yok kimseye zararım
Başımı sokacak çatı ararım
Yok ki göz diksinler yalıma benim

Kırılmaz pranga olmuş bu kader
Hayatım çizdiği her yöne gider
Kuytu köşelerdir barındığım yer
Görenler üzülür halime benim

Kulak duymaz arşa yükselir zarım
Hiç eksilmez artar derdin efkarım
Çaresizken kimden yardım umarım
Hızır uğramıyor yoluma benim

Belli ahval imden gülmüyor yüzüm
Kara bulut olmuş başımda hüzün
Onurumu korur nemlenen gözüm
Huzur takılmıyor koluma benim

Çilelerle özdeş oldum ömrümde
Hasret hançer oldu saplı böğrümde
Azrail kapıpı çaldığı günde
Kimler omuz atar Sal'ıma benim

Yusuf Değirmenci 3

9--ben Hala Bir Kuru Daldan Farksızım

Herkes bir sevdanın koluna girmiş
Baktım bahar gelmiş,her yer yeşermiş
Yine bülbüllere gül konca vermiş
Ben, hala bir kuru daldan farksızım.

Benliğime bir şey katan olmadı
Düşmüşüm, elimden tutan olmadı
Alan bulunmadı,satan olmadı
Değeri olmayan maldan farksızım.

Haysiyet peşinde koşan, yorulmaz
Yıllar oldu,dert defterim dürülmez
Kıymet biçmediler,değer verilmez
Geçmez hale gelmiş, puldan farksızım.

Benzedim, mektupta damgalı pula
Deniz ortasında,kaptansız sala
Ezile,ezile çıktım bu yola
Atlar ayağında,naldan farksızım.

Kader beni, elek,elek eledi
Sağ iken ölüme mahkum eyledi
Benimle, bir ömür, güldü,eğlendi
Şimdi ona bile elden farksızım.

dost kalemlerden

Parça parça oldu kalbim dört yerden
Atmak istesemde çıkmıyor serden
Kapandı gözlerim kesildi ferden
Ayaklar altında çuldan farksızım.....Mahir Başpınar

ne yapsam da kaderin önüne geçilmiyor
yazan yazmış yazımı, bozulmuyor
bir kördüğüm olmuş hayatım,çözülmüyor
esaretine boyun bükmüş kuldan farksızım...Figen YILDIRIM

Yusuf Değirmenci 3

9---ben İnsan Değil miyim

Ne kusurum oldu ki, seni sevmekten başka
Sor vicdanın söylesin, ben insan değil miyim
Prangayla bağlandım, bu sevdaya bu aşka
Sor vicdanın söylesin ben insan değil miyim

Sen oldun be vefasız yakıp ta kül edenim
San ki kok kömürüdür yanıyor bu bedenim
Sevmeye sevilmeye hakkım yok mudur benim
Sor vicdanın söylesin ben insan değil miyim

Önce bir bakış attın, yaktın gönül çıramı
Kabuk bağlamış iken,tekrar deştin yaramı
Bekle dedin bekledim, gelir diye sıramı
Sor vicdanın söylesin ben insan değil miyim

Madem ki gidecektin,neden umutlandırdın
Tatlı gülüşlerinle hayallere daldırdın
O yalan sözlerinle inandırdın kandırdın
Sor vicdanın söylesin ben insan değil miyim

Yusuf Değirmenci 3

9---ben Kalpten Vuruldum Haberin Olsun

-Ben kalpten vuruldum haberin olsun
Ararım ben seni nerelerdesin
Uçan kuşa sordum haberin olsun
Bir telefon etki duyayım sesin
Hep hayaller kurdum haberin olsun

Dünya bana zindan sen olmayınca
Hayat neye yarar sarılmayınca
Sevda olmaz kalpten vurulmayınca
Ben kalpten vuruldum haberin olsun

Karlı dağ başına çıktım seslendim
Haşin esen rüzgârlarla beslendim
Bazen duygulandım bazen hislendim
Aşkınla yoğruldum haberin olsun

Gülüşünden başkasına sağırdım
Dağ başında avaz avaz bağırdım
Rüzgârlara sesim kattım çağırdım
Hep böyle avundum haberin olsun

Dağ demedim deniz demedim aştım
Seni bulmak için gezdim dolaştım
Çaresizim ey yar inan ki şaştım
Bitkinim yoruldum haberin olsun

Dizde derman bitti ayak gitmiyor
Gözüm yollardadır hiç kâr etmiyor
Yürekteki yangın sönmez bitmiyor
Kül oldum savruldum haberin olsun

Tek umudum bir gün seni bulurum
İşte o gün mesut mutlu olurum
Bulamazsam bu uğurda ölürüm
Aşkınla kavruldum haberin olsun

Yusuf Değirmenci 3

9---benim Sevdamı Bilenler

BENİM SEVDAMI BİLENLER

Benim sevdamı bilenler adresimi bulmuşlar
Erinmeden birde bana uzun mektup yazmışlar
Bir posta güvercininin ayağına bağlamışlar
İstemişler nazlı yârden ben bir haber alayım

Kuşlarla haber salan dostlar yaptı insanlık
Hasret ile yandığıma oldular onlar tanık
Hiç bekleme acele gel o dilber sana yanık
Nazlı yar çağırmadı ki dönüp nasıl geleyim

Yazdıkları o mektupta hep umut veriyorlar
Sağ olsunlar vuslat yakın gel mutlu ol diyorlar
Anladım dostlar benim gülmemi istiyorlar
Gönlümün sultanı bana gül demedi ki güleyim

Yusuf Değirmenci 3

9---bilesin

Sevmişken yapamam böyle bir kusur
Aşkından başkası etmiyor tesir
Sevdan benliğimi etmişken esir
Başkasına kucak açmam bilesin

Bağlanmışım nefesine sesine
Başkaları nasıl girer nefsime
Karşılık beklerim elbet sevgime
Candan geçer senden geçmem bilesin

Yalnız yaşanır mı sevda gölünde
Cemalim zihnimde adın dilimde
Sevda denen sızı varken gönlümde
Başka elden şerbet içmem bilesin

Muhtaç iken bir nefeslik soluğa
Mümkün mü tahammül bu ayrılığa
Ben asla gidemem senden ırağa
Sensiz buralardan göçmem bilesin
Gönül ister benim ile gelesin

dost kalemlerden

Candan yürektendir şairin sevgisi
Kim bilir nazlı yar duyar mı bu sesi
Yaşamak için gerekli gönül sevgisi
Sevgisiz yüreğimle gezmem bilirsin...Talat semiz

Kimse dolduramaz kalbi boş olsam
Gündüz hayalinle gece düş olsam
Gök yüzünde seyran eden kuş olsam
Kanat vurup sensiz uçmam bilesin.
.....Seyfeddin Karahocagil

Seven sevdiğine eder mi kusur
Hele ki candan geçercesine
esir edercesine bu sevgi
ne incitir nede kusur eder Metin gürbüz

Muhtaç iken bir nefeslik soluğa
Mümkün mü tahammül bu ayrılığa
Ben asla gidemem senden ırağa
Sensiz buralardan göçmem bilesin
Gönül ister benim ile gelesin Adnan Çatalbaş

SENİ BAĞLAMIŞKEN ALDIĞIM NEFESİME
YANLIZLIĞIMI ISITMIŞKEN AYNALARDAKİ HASRETİNLE
MÜHÜRLEMİŞKEN CEMALİMİNİ HAYALLERİME
YÜREĞİMDEKİ SEVDA KEZZABLARINI SENSİZLİĞİN
TOPRAĞINA AKITTIĞIMI BİLESİN …Mahmut Çiçekdağı

Sende tattım gerçek aşkı, sevdayı,
Sensiz neyleyim ben köşkü, sarayı,
Senin için terkeyledim sılayı,
Bu dünyadan sensiz göçmem bilesin...Yılmaz Örmeci

Sensiz hep garip el, gezdiğim yerler,
Görenler bu adam delirmiş derler,
Aşk derdinden bilmez, kalpleri körler,
Bu dünyada gayri durmam bilesin. Fahri Bulut Rızazade.

yetmiyor bana... hangi dilde söylesem de!
yetmiyor inan... bunca dilin alfabesi!
yetmiyor bana... sığdıramıyorum yüreğimi sayfalara!
yetmiyor inan... ne kadar büyük harflerle yazsam da!

Yetmeyecek anlıyor musun... yüz dilim olup bağırsam da.... Gül başpınar

Yusuf Değirmenci 3

9---bir Gün Beni Silecek sen Zihninden

Bir gün beni silecek sen zihninden
Sevgimi gönlünden söküp atacaksan
Aklından terk etmeyi geçiriyorsan
Önceden haber ver, olur mu
Böyle bir günde bile
Sana ihtiyacım olacak.

Eğer yoksun kalacaksam senden
Mahrum olacaksam sevginden
Şayet ayrı yaşayacaksam
Senden ayrı kalacaksam
Sensizliğe mahkum olacaksam
Umutlarım solacak
Hayallerim yıkılacak

Teselliyi kadehlerde arayacağım
İnadına içerek sarhoş olacağım
Sökmeye çalışacağım seni yüreğimden.
Biliyorum söküp atamayacağım
Yüreğimin derinliklerine gömeceğim
Senden bir şişe kezzap isteyeceğim
Ellerinle vücuduma dök diyeceğim.

Yanışımı seyredeceksin
Üzüleceksin

Yanık halimn aklından hiç çıkmayacak
Hor bakışlar dikildikçe yüzüme
Vicdanın hep sızlayacak
senden başka
Beni kimse tanımayacak
Sebebini kimse anlamayacak

Sen bakmazsan sevgi dolu bakışlarla
Varsın herkes nefretle baksın
sevdamı yazacağım taşlara
Rüzagarlar yalasın
yağmurlar ıslatsın
Üzerinden sular aksın
beni sana hatırlatsın
Pişmanlık duyana kadar
Vicdanını sızlatsın

dost kalemlerden

Sonsuzluğa bir feryat olur çığlıklarım eğer gidersen,
Kötü haber tez duyulur haber vermesen de sen...
Gideceksen beni de götür,
Senden başkası, bir ben daha yok ki bende...Gül başpınar.

Yusuf Değirmenci 3

9---çek Tetiği Ellerinle Vur Beni

Bu özlemi gider,hasreti bitir
Sevda ülkesine,çek beni götür
Şevda rüzgarları, tir,tir titretir
Üşüyorum kollarınla sar beni

Vebal ile çıkma hakkın katına
Nefret ile bakma ne olur bana
Uğra ara sıra Dörtyol çatına
Gelene geçene bari sor beni

Sensiz uğruyorum her gün hüsrana
Tahammül kalmadı gayrı hicrana
Senden gelen ölüm,ikramdır bana
Çek tetiği ellerinle vur beni

Yusuf Değirmenci 3

9---dağlarda ki Karlar Erimeden Gel

Kar yağınca adam boyunu aşar
Her yanı su kaplar dereler taşar
Yol vermez dereler sellerle coşar
Dağlardaki karlar erimeden gel

Kalınlığı üç metredir karların
Günü erteleme geç olur yarın
Kışı haşin olur bu diyarların
Yolları beyaz kar bürümden gel

Hediye ettiğim küpeni takın
Bekleme çık yola gecikme sakın
Bak önümüz bayram kınanı yakın
Elinin kınası kurumadan gel

Bu hafta gelmezsen gelmen zorlaşır
Ayrılığı zaman uzağa taşır
Seni seven gönül sensizken üşür
Yollarını buzlar bürümeden gel

Çiçek çiçek gönlümdeki baharlar
Doluya dönmeden yağan yağmurlar
Umudumu dağıtmadan rüzgarlar
Yerden yere vurup sürümeden gel

Sabretsem de söz geçmiyor gönlüme
Bırakma ne olur kendi halime
Sensizlik götürür beni ölüme
Umut fidanlarım kurumadan gel

Sana bağlamışım sana özümü
Mabedimsin sürsem sana yüzümü
 Kızıl ufuklara diktim gözümü
Karanlık üstüme yürümeden gel

Sevda diye tek sen geçtin başımdan
Kesilmişim ekmeğimden aşımdan
Yarar olmaz sana mezar taşımdan
Otlar mezarımı bürümeden gel

Yusuf Değirmenci 2

dost kalemlerden

Yeter artık ateşlerde yandığım
Şevda dolu şiirlere kandığım
İlaç olur şarkıları sandığım
Can bedenden ayrılmadan gel...M.M.REVANLI

Sen olmayınca yaşamak zor bana
Etrafım karanlık Dünya kör bana
Sana olan sevgimi anlasana

Gönlümde çiçekler kurumadan gel..... Hikmet Atiş

Yazan: Talat Semiz
Duman bürümüş Gümüşhacıköy'ün başını
Sevda tutsak etmiş bu Şair yoldaşını
Sevda için öne eğme o gururlu başını
Yangın sösün, yüreğimi yakmadan gel...Talat semiz

'Ben senden, sen benden, henüz bıkmadan
Hasrete göz yaşı, katıp dökmeden
El alem duymadan, şafak sökmeden
Çakallar yol kesip, ürümeden gel...' Mustafa Bay, 'ZEYBEK HOCA'

dağ başını kara duman sarmadan
engebeli yollar seni yormadan
tipi boran hasretliği vurmadan
özlemim var deyip unutmadan gel...Dost şeref

Yusuf Değirmenci 3

9---dedim Dedi

Gördüm güzelleri köy düğününde
Bir tanesi ateş yaktı gönlümde
birden kanım kaynamıştı benimde
Dedim sevdalandım az dedi bana

Sokuldum yanına yaklaşmayınca
Söyledim adımı konuşmayınca
Bir tatlı sohbete yanaşmayınca
Dedim ettiğin ne naz dedi bana

Salladı başını saçı savruldu
O anda yüreğim yandı kavruldu
bende ki dil yalvarmaktan yoruldu
Dedim problem ne çöz dedi bana

Bir şevk vardı edasında nazında
Gamzeleri oluşmuştu yüzünde
Asaleti belli idi özünde
Dedim aldığı ne haz dedi bana

Sustu konuşmadı beni dinledi
Çıkma teklifime bilemem dedi
Ben ısrar ettikçe hep gülümsedi
Dedim kırptığın ne göz dedi bana

Sevdamın mevsimi şimdi bahardı
Köyde yetişmişti çevresi dardı
Güven duymuyordu endişe vardı
Dedim telefonun yaz dedi bana

Deli gönül yarıştaydı beynimle
Alın yazım beraberdi benimle
İste evlenirim dedi seninle
Dedim essahtan mı söz dedi bana

Gülen yüzde güller açtı allandı
Tatlı dilden çıkan sözler ballandı
Edalı adımlar attı sallandı
Dedim duyan gören vız dedi bana

Yusuf Değirmenci 3

9---döner Umudundayım

her gün yirmi dört saat, garda nöbet beklerim
Hasret ile geriye, döner umudundayım
Beklemekten usanmam.donsa da iliklerim
Otobüsün birinden,iner umudundayım

güvercinimdi benim, bende saçılan darı
Zaman unutturamaz, gönülde sancıları
Yeniden depreşirse sevgiye duyguları
Yüreği sevdam ile, yanar umudundayım

Emsalini bulamam. Gezsem yedi cihanda
Ondan başka hiç kimse olmaz sevda dünyamda
Özlemler sona erer,kavuştuğumuz anda
Gözlerimizdeki yaş, diner umudundayım

Yar ışık ben pervane.ateş olsa koşarım
Rüzgar olur eserek.yüce dağlar aşarım
Bir ömür bu sevdayı.nere gitsem taşırım
Yarde aynı tutkuyu sunar umudundayım

Yusuf Değirmenci 3

9---dönülmez Sevda Yoluna

Dönülmez sevda yoluna
Düşelim yar gel beraber
Takıl bana gir koluma
Koşalım yar gel beraber

Sevgiyle sıksak elleri
Şiire boğsak dilleri
önümüzde engelleri
aşalım yar gel beraber

Gel de el ele verelim
Gönülde sevgi derelim
Aşkın meyvesin görelim
Coşalım yar gel beraber

Yusuf Değirmenci 3

9---düştüğüm Günden Beri Bu Aşkın Ağına

Düştüğüm günden beri aşkın ağına
Kuşların kanadına astım sevdamı
İstedim sana göndereyim
Sana vereyim

Titriyordu ürkek bir serçe gibi yüreğim
Rüzgarın her esişinde sendeledi
Tutunamadı kuşların kanatlarında
Yere düştü yaralandı kanadı
Çaresizliğim sessizliktir anla beni
Bırak sürdürme şu inadı
Tek başıma bu yarayı saramam
Yaralı yüreğe karşı duramam

Çöktü sensizliğin karanlığı üstüme
Yıldızları saydım geceler boyu
Sessizliklere haykırdım sevdamı
Karanlık gecelere hapis oldum
Hayalinle dolaştım sokakları
Zifiri gecelerde

Her sokakta feryat figan andım adını
Bir tek kendim duydum kendi feryadımı
Seni ne kadar çok sevdiğimi
Dağlar yankılandı
Anladı

Bulutlar anladı yağmurlar yağdırdı
Toprak her bahar canlandı
Bir tek sana anlatamadım
Kendimce çıkar yollar aradım
Çaresizliğime ağladım
Göz yaşını durduramadım

Sen gittin gideli bir boşluk var içimde
Su verenin sendin umut fidanlarıma
Her adımda bastığımda çatlamış topraklara
Dayanmıyor yüreğim sararan yapraklara
Sensiz kurumaya yüz tuttu sevda bağım
Sensiz uğrayamadım sevda bağıma
Yalnızlık çöker her gece ortağıma
Düştüğüm günden beri ben bu aşkın ağına

Yusuf Değirmenci 3

9---ektiğimiz Sevdayı Biçebilirdik İkimiz

EKTİĞİMİZ SEVDAYI BİÇEBİLİRDİK İKİMİZ

Çağlayan sevda seli boğacak diye korktuk
Bu sevda ırmağından içebilirdik ikimiz
Yağmur bulutlarına komşu olabilirdik
Kuşlar gibi kanatlanıp uçabilirdik ikimiz

Senin kırılmaz iraden benim gururum olmasa
Mutluluğu dünya ya saçabilirdik ikimiz
Ne hayale kurşun değer nede düş yaralanır
Mutluluk ağları örer açabilirdik ikimiz

Aklımdan çıkmıyorsun, arzuma vuramam gem
Bu sevdayla beraber göçebilirdik ikimiz
Ne biter nede tükenir sana duyduğum özlem
Ektiğimiz sevdayı biçebilirdik ikimiz

Yusuf Değirmenci 3

9---ele Sorma Kendini

Kişiliğin öğrenmekse maksadın
Kalbine sor ele sorma kendini
Budur doğruya er meye ilk adım
Özüne bak söze vurma kendiini

Vicdan doğruları diyecek sana
O asla yanılmaz inan sen bana
Hükmeder vicdanı olan insana
Her olur olmaza yorma kendini

Sorunları çözmek öyle tez değil
Hayatın yolları çetin düz değil
Senin gibi çile çeken az değil
Kendi kederinle vurma kendini

Erebilmek gerek er geç ati'ye
Dost sanarak sen sarılma kötüye
Maskeli yüzleri çevir öteye
Her dost görünene verme kendini

Duyarlıca davran sakın olma kör
İnsanca yaşama sevgi ağı ör
Olgun ca karşıla olanı hoş gör
Öfke ve kin ile kurma kendini

Öfke güzelliği alır götürür
Hırsla kalkan zarar ile oturur
Kin ve nefret insanlığın bitirir
O hınç kurşunuyla vurma kendini

Dert etme her şeyi boyunu aşar
Sonunda sabır da kar etmez taşar
Yaşam savaşında her insan şaşar
Kendi kusurunla kırma kendini

Yusuf Değirmenci 3

9---endamlı Edalı Bakma Be Gülüm

Endamlı edalı bakma be gülüm
Gözlerin ruhumu delip geçiyor
Böyle güzellikten ayrılmak zulüm
Gönül hülyalara dalıp geçiyor

Alev aldım yandığımı gör diye
Hayat sürsem senin ile bir diye
Açtım yüreğimi gel de gir diye
Zalim teklifine gülüp geçiyor

Çatıp kaşlarını başın çevirme
Ters yüz etme umudumu devirme
Hasret ateşinde yaktı kavurma
Beni düşünceye salıp geçiyor

Zeytin dalı uzat bir teselli ver
Sevene sevgiyi harmanlayıp ser
Bir tatlı tebessüm dünyaya değer
Aklımı başımdan alıp geçiyor

Yusuf Değirmenci

dost kalemlerden

Sevdaya ve aşka dair sözlerin
Bir türlü gitmiyor güzel gözlerin
Silinmiyor kolay kolay izlerin
Aklımı başımdan alıp geçiyor..İbrahim Değerli

Yusuf Değirmenci 3

9---felek İle Başa Çıkamıyorum

Bir başıma kaldım sen şimdi yoksun
Felek ile başa çıkamıyorum
Kalbine saplanan zehirli oksun
Acı versen bile çekemiyorum

Gurbet denen diyar dağların ardı
Birazcık dönersin umudum vardı
Yanağım kırıştı saçım ağardı
Artık aynalara bakamıyorum

Kışın yanıyorum yazın donarım
Her gün her saniye seni anarım
Benzini dökünce sandım yanarım
Can tatlı çakmağı çakamıyorum

Karar veremedim sensiz ne yapsam
Acep bu sevdayı dara mı assam
Seven yüreğimi Ateşe atsam
İçim de sen varsın yakamıyorum

dost kalemlerden

Baktıkça resmime hep boynum bükük
Bir yanım yamalı, bir yanım sökük
Sormayın derdimi, dünyadan büyük
Ellerin içine çıkamıyorum.. İbrahim Değerli

Yusuf Değirmenci 3

9---gidemem Git Desen Bile

GİDEMEM GİT DESEN BİLE

Gönül limanına demir atmışım
Çıkmadan gidemem git desen bile
Sana yüreğimi saray yapmışım
Sökmeden gidemem git desen bile

Ben sırtımı bir tek sana yasladım
Gizli,gizli gözlerimi ısladım
Sevginin sert duvarına tosladım
Yıkmadan gidemem git desen bile

Bir kuru dereyim sensiz akamam
Sen akar suyum ol, oluruz tamam
Beni sevdan kör eyledi bakamam
Bakmadan gidemem git desen bile

Yusuf Değirmenci 3

9---gir Demedin ki Gireyim

Sel aşkında sürüklendim
Yanmam için körüklendim
Adını bilmek isterdim
Sor demedin ki sorayım

Birden kapıldım aşkına
Döndüm divane şaşkına
Açıp da gönül köşküne
Gir demedin ki gireyim

Dağ ceylanım maralımsın
Kaderim alın yazımsın
Ben avcıyım sen avımsın
Vur demedin ki vurayım

Ortak olayım o suça
Aşk yaşanmaz kaça, kaça
Kollarını aça,aça
Sar demedin ki sarayım

Gönül sana kapılmışken
Alev bacayı sarmışken
Uçağa bilet almışken
Dur demedin ki durayım

Kurbanım zülfün teline
Dizgin vuramam gönlüme
Kilit vurmuştum kalbine
Kır demedin ki kırayım

dost kalemlerden
-
Kader yazdı yazgımızı
Gel kuralım yuvamızı
Eller duydu sevdamızı
Sır demedin ki susayım..Zehra ATASOY

Hasretin içimi yakar
GÖnül sarayımı yıkar
'Gül ser yolum sana çıkar'
Ser demedin ki sereyim..' Mustafa Bay, 'ZEYBEK HOCA'

Yusuf Değirmenci 3

9---gittiğin günden beri

GİTTİĞİN GÜNDEN BERİ

Sen gittiğin günden beri
Artık güneş doğmuyor
Ağaçlar süslenmiyor çeklerle
Kuşlar cıvıldamıyor pencerenin önünde
Yağmurlar yağıyor yanaklarıma
Silmeyi unuttum
Seni unutamadım

Sen buraları terk edeli
Yarım kaldım tam değilim
Bana elveda diyeli
Ben benden geçtim
Senden geçemedim
Şevk dolu benliğimi yitirdim
Bulmayı unuttum

Şen gittiğin günden beri
İştahım kesildi
Su içemez oldum
Yemek yiyemez haldeyim
Lokmalar inmiyor gırtlağımdan
Ekmeğimi bölmeyi unuttum

Sen gittiğin günden beri
Dünyam buz dağına döndü
Soğuklar titretiyor tenimi
Sobama atacak yakacağım yok
Baltam var hazırım var
Güçsüzüm ve dermansızım
Kesmeyi dil meyi unuttum

Sen gittiğin günden beri
Hüzün çöktü yüreğime
Kara yas kara pas içindeyim
Bir cendere evimin duvarları
Sıktıkça sıkıyor beni
Acılar çekiyorum
Eve girmek istemiyorum
Sokaklar meskenim oldu
Eve girmeyi unuttum

Sen gittin gideli
Hasret dumansız bir ateş
Yakıyor özlemlerimi
Umut çatıları mı yıkıyor
Artık anlamı kalmadı yaşamın
Önemi yok soluklanmanın
Nefes almayı unuttum
Bir tek seni unutamadım

Yusuf Değirmenci 3

9---gittin de Bu Sevda Bitti mi San ki

Başıma yıkıldı dünya o gece
En iyi seçimi yaptın gönlünce
Elveda demeden burdan gizlice
-Gittin de bu sevda bittimi sanki
-Hala seviyorum seni inan ki

Kavak yeli iken oldun sam yeli
Görenler diyorlar divane deli
Elimin yerine bir başka eli
-Tutunda bu sevda bittimi sanki
-Hala seviyorum seni inan ki

Yoğumda sen varsın sensin varımda
Lime, lime ettin hırs hızarında
Sebepsizce beni aşk pazarında
-Sattın da bu sevda bittimi sanki
-Hala seni seviyorum inan ki

Sevmedin nedense hep kaçtın benden
Bir sıcak yakınlık istedim senden
Elinin tersiyle kaç kez göğsümden
-İttinde bu sevda bittimi sanki
-Hala seviyorum seni inan ki

Hep bu yüzden koştum senin peşinde
Kavruldu yüreğim aşk ateşinde
Yeni sevgilere koştuğun günde
-Yıktın da bu sevda bittimi sanki
-Hala seviyorum seni inan ki

Rüyada,hayalde hep seni andım
Tatlı gülüşüne nasıl inandım
Gönlünde aklında ben varım sandım
-Yaktında bu sevda bittimi sanki
-Hala seviyorum seni inan ki

Bitmiyor bu sevda bitemez böyle
Bende ne eksikti doğruyu söyle
Şiir yazdın diye bana öfkeyle
-Çatında bu sevda bittimi sanki
-Hala seviyorum seni inan ki

Asla giremedim gönül bağına
Sen düşürdün beni aşk tuzağına
Gidip de gönlünce el yatağına
-Yatında bu sevda bittimi sanki
-Hala seviyorum seni inan ki

Yusuf Değirmenci 3

9---gönlünü Alıver Gitsin

Vuslatın coşkusu aksın çağlasın
Gönül deryasına salıver gitsin
Yürek yanacaksa senle dağlasın
Seni seven kalbe dalıver gitsin

Sana sevdalıya sevgini göster
Seven insan senden hep bunu ister
Mutlu olmak için bir buse yeter
Kiraz dudaktaki balı ver girsin

Beklemiş yıllarca yaş oldu elli
Sevecen yüz göster ol tatlı dilli
Aşkın kazanında süt pişmiş belli
Bu sevdaya maya çalıver gitsin

Aşk ateşin yakmış başına vurmuş
Gözden göze bakış köprüler kurmuş
Sana bir söz vermiş sözünde durmuş
Biraz tebessümle, gülüver gitsin

Gönlünün sesine sen karşı durma
Olması zor olan hayaller kurma
Sevende bir insan kalbini kırma
Birazcık gönlünü alıver gitsin

dost kalemlerden

SEVDA ATEŞİNLE, YANDIM TUTUŞTUM,
HER GECE RÜYAMDA, SENLE BULUŞTUM.
MUTLLUĞU AŞKI, SENDE BULMUŞTUM.,
SENİ SEVİYORUM, DEYİVER GİTSİN.....Erol SAGUN

gittiğinden beri seni bekler dururum
gitme kal diyemedi sana gururum
hasretinden tek ben kendimi vururum
kır zincirleri geliyorum deyiver gitsin- tayfun bulut

Yusuf Değirmenci 3

9---gönül Sevmezse

Karlı dağlar aşılıyor
Aşk engeli aşılmıyor
Gönlün sevemediğiyle
Tanışıp kaynaşılmıyor

Sen bağladın sana beni
Sevgin bir ateş çemberi
Tutkular sarmış çevreni
Yanına yaklaşılmıyor

Her tedbiri alıyorum
Sana koşmak istiyorum
Engelleri görüyorum
Etrafın sur aşılmıyor

Karakterler uyuşmazsa
Beraberlik oluşmazsa
Ortam iyi gelişmezse
Tokayla barışılmıyor

Kesemem bindiğim dalı
Düşünemem mülkü malı
Hem suçlu hemde hatalı
Amaca ulaşılmıyor

Yusuf Değirmenci 3

9--gül demem sana

Azrail'im olsan canım istesen
Gönül rızasıyla al demem sana
Yalvara yakara kapıma gelsen
Madem ki pişmansın kal demem sana

Yürekte bağlanmış sevmiştim seni
Çağırmak olur mu çekip gideni
Yaptığın hatalar üzse de beni
Asla kahredip de öl demem sana

Bende de onur var peşinden gitmem
Kırılırım amma asla kin gütmem
Üzülsem de sana beddua etmem
Uzak dur belanı bul demem sana

Ara sıra ben maziyi yoklarım
İşte o zamanlar artar efkarım
Hicranımı ben içimde saklarım
Çok acılar çektim bil demem sana

Bu sevda ateşi kül etse yaksa
Kurduğum hayalin hepsini yıksa
Ömür boyu yaşlar gözümden aksa
Çıkar mendilini sil demem sana

Sarmıştı bu sevda dört bir yanımı
Terk edişin dondurmuştur kanımı
Tebessümün tekrar yakar canımı
Bakıp gözlerime gül demem sana

Dost kalemlerden

Gayrı bir tesadüf ummaz olsamda
Sensiz evinize bakıp solsamda
Ağarmış saçımı hepten yolsamda
Bende unutuldun el demem sana. yılgın yağmur

Yusuf Değirmenci 3

9---gülüşün

Kirpiğini ok eylemiş
Kalbime atar gülüşün
Yanakların gamzeleşmiş
Sevdaya iter gülüşün

Gözlerinde derin mana
Sebeptir umutlanmama
Tutuldum duygularıma
Yapışıp tutar gülüşün

Hep gözümün önündesin
Kulağımda çınlar sesin
Perimi sin sen de nesin
Burnuma tüter gülüşün

Bakışın tarayıp geçer
Zülüfler bağlayıp geçer
Yüreği dağlayıp geçer
Alevden beter gülüşün

Yusuf Değirmenci 3

9---güzel Sana Çok Özel Bir Sorum Var

Güzel sana çok özel bir sorum var
Alev bakışların kalbimi dağlar
Sevdan benliğimi sarar sarmalar
Desem beni sever misin ne dersin

Caddede sokakta görsem gözlesem
Dikilip karşına dursam izlesem
Adın nedir diye sorsam istesem
Lütfedip de söyler misin ne dersin

Rüyamda sen varsın,hayalimde sen
Aşk ipiyle bağlanmışım bir bilsen
Şu yalnız dünyama ses olup girsen
Davet etsem gelir misin ne dersin

Elinden kahveni içsem diyorum
sevgi hasadını biçsem diyorum
Gönül kapısın açsam diyorum
Aralayıp girer misin ne dersin

Sensiz geçen günler kayıp günlerim
Sevda meyve’ sini yeyip inlerim
Dudağıma dudak koysan anlarım
Beni mutlu eder misin ne dersin

evinize gelsem içeri girsem i
Sevdiğimi söylesem ve bildirsem
Annenden babandan seni istesem
İsteyince he der misin ne dersin

Yusuf Değirmenci 3

9---hani

HANİ
Kartopuydu derdim dönüştü Çığa
Güneş olup eritecektin hani
Engeller yığıldı benzedi dağa
Düz ovada yürütecektin hani

Geçim derdi olacaktı davamız
Bereketin verecekti ovamız
Neşe ile dolacaktı yuvamız
Mutluluğa bürütecektin hani

Ayrılmayıp akrabadan hısımdan
Ayırarak kederimden yasımdan
Şüpheleri silecektin usumdan
Düşüncemi arıtacaktın hani

Her güçlüğü yenecektik ikimiz
Huzur ile dolacaktı evimiz
Dilde destan olacaktı sevgimiz
Yaşam ile barışacaktın hani

Bu ömrü beraber sürecek idik
Çoluk çocuk torun görecek idik
Onlara da sevgi verecek idik
Saçlarımı ağartacaktın hani

Meğerse yalanmış verdiğin sözler
Yıllar geldi geçti tutmuyor dizler
Halâ yollarına bakınır gözler
Göz yaşını kurutacak tın hani

sözünde durmadın vefasız çıktın
Ne hayaller kurduk hepsini yıktın
umutlara benzin dökerek yaktın
Bizi kıskananı eritecek tin hani

dost kalemlerden

Bu sonsuz sevgi uçup gitmeyecekti
Sevdamız hiç tükenip bitmeyecekti
Dilim sensiz tek bir söz etmeyecekti
Seni çok özledim şakıyan dillin hani Talat Semiz

Yusuf Değirmenci 3

9---hayata Bağladı Gönlüm

Nice güzelleri gördüm, birisi, var ki bam başka
Yüreğime kement attı çağırdı dönülmez aşka
Kanıma girdi çıkmıyor, oturdu gönülde köşke
Sevmek ne güzel duyguymuş, hayata bağladı gönlüm

Aşkın şakası olmazmış, başıma geldi anladım
Yürümekten yorgun iken,sanki şimdi kanatlandım
Semalarda yarıştayım, gökte uçuyorum sandım
Kendi kendime dedim ki, bir imkan sağladı gönlüm

Dedim gitme ne olursun, gel birazcık tanışalım
Dedi töre geçerlidir, öğren de gel barışalım
Seven,çareyi bulurmuş, bulduğunda konuşalım
Kuruydu umut ırmağım,su doldu çağladı gönlüm

Asla, gelmez içimden, başka bir şey düşünmek
Meğer ne güzel bir hismiş, sevmek ile sevilmek
Gece gündüz uyumadan, sevgime verdim emek
Paslanmış eklemlerimi yeniden yağladı gönlüm

Serpiştirdi saçlarını, bir bakış baktı da gitti
Kibriklerin ok eyledi, gönlüme attı da gitti
Kapıldım ben endamına, kancayı taktı da gitti
Bu sevdanın ateşinde, kavurdu dağladı gönlüm

Vurgunum bağlandım kaldım,endamına cilvesine
Yağmur olur bulutlarla, yağar gelirdim sesine
Sevdaya can istediler, lanet yağsın töresine
Yıllar geçti unutmadı çaresiz ağladı gönlüm

Yusuf Değirmenci 3

9---her Akşam

Rüzgar şöyle hışır,hışır esince
Uçan kuşlar ötüşmeyi kesince
Güneş çöküp karanlıklar basınca
Yüreğime hüzün dolar her akşam

Sanki, seni görüyorum gölgemde
Bir gariplik hissederim ben,bende
Sokak lambaları yandığı anda
Hayalime yüzün dolar her akşam.

Akşam olur, ben sahile inerim
Seni düşünerek geçer günlerim
Suya bakar ve denizi dinlerim
Kulağıma sözün dolar her akşam.

Ayırtmak zor, her şey karmakarışık
Vefasız diyemem,olmuşum aşık
Sanki,bakışların saçıyor ışık
Gözlerime gözün dolar her akşam.

Yokluğuna isyan eder kızarım
Bu yazgıyı, bilmem nasıl bozarım
Seni düşünerek şiir yazarım
Mısralara vezin dolar her akşam.

Yusuf Değirmenci 3

9---kanatlı Kuş Olur Sana Uçardım

KANATLI KUŞ OLUR SANA UÇARDIM

Kanatlı kuş olur sana uçardım
Çağırsaydın dese idin gel bana
Kalbimi sonuna kadar açardım
Ömür boyu sevdiceğim ol bana

Sevdanla yolumu gurbete vurdum
Hayatım boyunca ağladım durdum
Belki bir gün diye hep hayal kurdum
Bir gün gelir bağla diye bel bana

Sevdama bir ömür bağlı kalırım
Somumda murada nail olurun
Senin ile mutluluğu bulurum
Merhem olur bir tatlı söz dil bana

İster misin sensiz hayat süreyim
Bu hasrete dayanır mı yüreğim
Kader güldürmezse nasıl güleyim
Dudağının tuzu bile bal bana

Kurudu gözlerin gözyaşım seldir
Ne olur gülmeyen yüzümü güldür
Neredesin saklama yerini bildir
Uçan kuştan derhal haber sal bana

Dost kalmler

Gönül bu bilemem dinlemez sözüm
Firakın verdiği bitmeyen hüzün
Elbette ümit bu visâlde gözüm
Tülbenti salla da gelsin yel bana....Bedir Tahir Adaklı

Yusuf Değirmenci 3

9---kanımı Mürekkep Eyledim Yazdım

Kanımı mürekkep eyledim yazdım
Şu gönülden silemedim ben seni
Cemalin beynime kazıdım çizdim
Seyretmekten alamadım kendimi

Sensiz bana Dünya kapkara oldu
SevdanıN rüzgarı esti savurdu
Felek darbesini vurdukça vurdu
Toparlanıp bulamadım kendimi

Gören diyor bana divane aşık
Saçlarım ağardı karma karışık
Alnımda çizgiler yüzüm kırışık
Aynalarda bilemedim kendimi

Kara sevdan yaktı beni kavruldu
Bu yüzden başımdan saçları yoldu
Gönül sevdiğine bin pişman oldu
Parçalayıp dilemedim kendimi

Unutsun demişsin unutamadım
Hayatla bağımdın sana inandım
Gönül bağı ile sana bağlandım
Bağı çözüp salamadım kendimi

Yusuf Değirmenci 3

9---kim Ne Söylerse Söylesin

Kim ne söylerse söylesin yüzüme
Gitmiyor ağrıma değmez özüme
Güvenirim her zaman ön sezime
Benim bu derdimin dermanı yoktur

Sensin gönlümde ki dikensiz gülüm
Vız gelir seninle bana her zulüm
Sen merhem olmazsan evladır ölüm
Sensiz yaşamanın anlamı yoktur

Benim hayatımın sen ortağısın
Sen benim duyguda tek odağımsın
Sen ki sevgi denen göbek bağımsın
BU sevdanın başka fermanı yoktur

Beklerim yolunu yıllar geçse de
Ömrüm seni beklemekle bitse de
sevda beni yaksa mecnun etse de
Söz geçmez gönlüme imkanı yoktur

Yusuf Değirmenci 3

9---memleket Havası

MEMLEKET HAVASI

Memleket havası alırım diye
Her sabah havayı yoklar dururum
İçinde nefesin bulurum diye
Esen rüzgârları koklar dururum

Çağlayandı duygum girdaba döndü
Umut denen tutku diplere indi
Sevdam bulut iken yağmura döndü
Yağdıkça kendimi paklar dururum

Unutmak mümkün mü nerde o şen dil
Bu sevda gönlümde sönmeyen kandil
Göz nuru döktüğün oyalı mendil
On bir sır gibi saklar dururum

Yusuf Değirmenci 3

9---ne Ben Anlatırım Ne Sen Anlarsın

Tutarım kendimi eziyet bana
Sevda kıvılcımı döndü yangına
Gönlümde volkanlar patlıyor amma
Ne ben anlatırım ne sen anlarsın

Üç meçhulü denklem bizim aşkımız
Birbirine denk düşmüyor yaşımız
İkimizde bu olguya şaşkınız
Ne ben anlatırım ne sen anlarsın

Gözlerine baktığımda yanarım
Ben ki sana doğru akan pınarım
Sevdiğimi bir gün anlar sanırım
Ne ben anlatırım ne sen anlarsın

Yusuf Değirmenci 3

9---ne diye Sevdim Seni

Yüzüme gülüyordun hep neden ben diyordun
Gözlerime bakarak bir cevap bekliyordun
Buz tutmuş yüreğimi nazla titretiyordun
Seven gönlü ısıtan köz diye sevdim seni

Göz göze geldiğimde kalp yerinden oynuyor
Mah cemale baktıkça damarda kan kaynıyor
Ne etsem ne söylesem gönül sözden almıyor
Yüreğe kazıdığım iz diye sevdim seni

Yokluğunda yüreğim çok çaresiz kalıyor
Şeker le unla olan helva acı geliyor
Sensiz lokma yutamam bunu bilen biliyor
Ekmeğim de aşım da tuz diye sevdim seni

Duygumu tele sardım, sazımla sırdaş oldum
Sevdanın badesinden, içerek sarhoş oldum
Düştüm kızgın çöllere mecnuna yoldaş oldum
Yanarken serinleten buz diye sevdim seni

Gece rüyalarımda, gündüz hayalimdesin
Çok merak ediyorum, nerede kimlerlesin
Dilimden düşmez adın,bunu böyle bilesin
Dilimde dolam dolam,söz diye sevdim seni

Baharı yaşar iken, içim umutla doldu
Ağaçlar çiçek açtı, çiçekler nimet oldu
Ağustos sıcağın da, edilen hasat boldu
Doğa nimeti sunan yaz diye sevdim seni

Sensiz yollarım yokuş, nasıl inerim düze
Hakkında ne söylense, ben inanırım söze
Seni korumak için, kaş olurum her yüze
Güzellikleri gören, göz diye sevdim seni

Yokluğunda yalnızlık beni sıktıkça sıkar
Belki gelirsin diye gözüm yollara bakar
Her mızrap vuruşun da, telden nağmeler çıkar
Yalnızlığı paylaşan saz diye sevdim seni

Cananım derdim sana can yoldaşım olsaydın
Mutluluğu yaşardık hayatımda kalsaydın
Bırakıp gitmektense bari canım alsaydın
Bir ömrü paylaşacak kız diye sevdim seni

Yusuf Değirmenci 3

9---ne Güzel Olurdu

NE GÜZEL OLURDU

Gördüğümde seni başka hislendim
Kaç yıl oldu sevgin ile beslendim
Senin için giyindim ve süslendim
Gör diyerek gelsen ne güzel olur

Dünya ekseninde durmadan döner
Sevmek kadar sevilmekte bir hüner
Aç bana kalbini oradan bir yer
Ver diyerek gelsen ne güzel olur

Yılmadım durmadan umudu ektim
Sen bana denk idin ben sana denktim
Senden ayrı iken ben neler çektim
Sor diyerek gelsen ne güzel olur

Umudu yeşertir bir defa görmek
Ne güzel olurdu bir selam vermek
Olmazsa seninle vuslata ermek
Kor diyerek gelsen ne güzel olur

Yol çıkıp keder ile kısmetle
Koruduğun namus ile iffetle
Aç kolunu sevgi ile hasretle
Sar diyerek gelsen ne güzel olur

Bu yara içimde derin mi derin
Mağlubu olmadan kalleş kaderin
Senin de kalbim de her zaman yerin
Var diyerek gelsen en güzel olur

Sevginin yanında birde güvene
Sahibim diyerek dönsen evine
Sen olmadan dünya seven gönlüme
Dar diyerek gelsen ne güzel olur

Sevda çekenleri Mevla'm kayıra
Adını nakşettim dağa bayıra
Olanı biteni sende Hayır'a
Yor diyerek gelsen ne güzel olur

Sensizken yaşamın yoktur manası
Yıllar geçti dinmez yürek yarası
Yar sana kavuşmak yıllar sonrası
Kâr diyerek gelsen ne güzel olur

Yusuf Değirmenci 3

9---ne Oldu

Seninle telefonla konuştuk sözleşmiştik
İkimiz bir araya gelecektik ne oldu
Ölümüne sevmeye ant içmiş söz vermiştik
Her engele biz göğüs gerecektik ne oldu

Kaçarak yolumuzu dağlara vuracaktık
Verdiğimiz sözlerde caymadan duracaktık
Buradan uzaklarda bir yuva kuracaktık
Vuslatın baharını görecektik ne oldu

Nefesimiz olacaktı solunacak havamız
Destanlaşıp dillerde kalacaktı sevdamız
Sevdanın barınağı olacaktı yuvamız
mutluluğun ağını örecektik ne oldu

Göz göze gelecektik kanımız kaynayacak
Bu aşkın bahçesinde tomurcuklar olacak
O tomurcuk yavrular gülecek oynayacak
Sevdanın sefasını sürecektik ne oldu

Mütevazi evimiz bahçemiz olacaktı
Bahçemizde ki güller rengarenk açacaktı
En nefis kokuları etrafa saçacaktı
O gülleri beraber derecektik ne oldu

Trafik mi sıkıştı araç mı bulamadın
Gün tepeleri aştı batıyor gelemedin
Yoksa sen annenden izin mi alamadın
Çevremize hep huzur verecektik ne oldu

Yusuf Değirmenci 3

9---nerde Eski Sıcaklık Hani O Eski Bakış

Nerde eski sıcaklık, hani o eski bakış
Söyle neden soğuksun,önce görmemiş gibi
Ne oldu da söküldü, yüreğinde ki nakış
Ellerin ellerime, san ki değmemiş gibi

Adını yazıyordu, göğsümdeki dövmeler
Ne tez çıktı aklından,seviyorum demeler
Seviyorum dedikçe, nedir sırt çevirmeler
Oyun mu oynuyorsun önce sevmemiş gibi

Dün seven yüreğinde, şimdi kin mi taşırsın
Adımı anma derken,isyanları yaşarsın
Yaralı yüreğimi.hiç durmadan kaşırsın
Sağırı oynuyorsun, beni duymamış gibi

Bir ömür ortak idin,hani derde kedere
Hani paylaşacaktık,sevmiş idik bir kere
Hani sevdim diyordun,inanmıştın kadere
Neden inkarlardasın, boyun eğmemiş gibi

Yeter canım acıyor, vurdukça vuruyorsun
O acı sözlerinle, kalbimi kırıyorsun
Tanımıyorum seni,diye haykırıyorsun
Seven gönlünde bana,hiç yer vermemiş gibi

Yusuf Değirmenci 3

9---onlar Aldı Sen Almadın Sevgimi

Dağlara gönderdim yel alıverdi
Kuşlara yolladım göğe yükseldi
Toprağa savurdum çiçekler verdi
Onlar aldı sen almadın sevgimi

Yollara serpmiştim gezginler daldı
Gönüllere takmıştım bülbüller çaldı
Hayvanları sevdim bağlandı kaldı
Onlar aldı sen almadın sevgimi

Bulutlara saldım yağmur yağdırdı
Denizlere atsam balıklar vardı
Gecelere katsam yıldız parlardı
Onlar aldı sen almadın sevgimi

Ağaçlara taktım meyvesin yedim
Doğada her şey çok vefalı dedim
İsteyen sevgimi alsın istedim
Onlar aldı sen almadın sevgimi

Koklarsın diyerek kattım yellere
Rastla diyeattım guebet illere
destan oldu sevgi şakrak dillere
onlar aldı sen almadın sevgimi

Dost kalemlerden

Baharın çiçek açan,sarı ayva çiçeği,
Yazın tam ortasında Ağustos un böceği,
Karadeniz horonu, Balıkesir köçeği,
Onlar aldı götürdü,sen almadın sevgimi.

İbrahim Kurt

Bağ bahçe dillendi ver diye sevdi
Denizderya sathına gel diye serdi
Gök kubbe semaya yer diye serdi
Herkes aldı sen almadın sevgimi...H.ÖZ,

Yusuf Değirmenci 2

Yusuf Değirmenci 3

9---öde Gönül Kirasını

Yüreğimizde tutkular vardı.
Dillerdeki sözcüklerden sevgi akardı
Gülücükler de aşk kokardı
Kokladığımız gül gibi.

Aklımı başımdan almıştın
Boş kalbimi doldur muştun
Kırk yıldır işgal ettin kalbimi
Söküp atamadım kalbimden seni
Acı versen de katlanıyorum
Gülü seven bülbül gibi

Ya çık git boşalt boşaltabilir sen kalbimi
Yada kalbinde bana da yer ver barındır beni
Başka türlü ödeyemezsin güzelim
Bana pahalıya mal olan
Bu sevdanın bedelini

İstemezsin insafın varsa
Yüreğimin bir ömür yanmasını
Bir umut suyu serp serinlet
Borçlu olmak istemezsen
Seni seven çaresizliğime
Öde gönül kirasını.
Ağustos 1968
Yusuf değirmenci

Yusuf Değirmenci 3

9---öldür de Kurtar Beni

Zindanında ben sevdana mahkumum
Işık vermez isen öldür de kurtar
Varlığımdan daha iyi yokluğum
Şayet sevmez isen öldür de kurtar

Etme teklifimi kulak arkası
Sensiz hayatımın yoktur manası
Güler yüzündedir derdin devası
Reva görmez isen öldür de kurtar

Kötü söz çıkmasın sakın dilinden
Zorum vardır yüreğimde yaram dan
Gördüğün de eşten dosttan yarenden
Beni sormaz isen öldür de kurtar

Başımda ki esen yel senin için
Nefes alıyorsam bil senin için
Dikenli dalımda gül senin için
Eğer dermez isen öldür de kurtar

Seninle başladı ruhumda kavga
Sürükler denize beni bu dalga
Kim ederse etsin aşkıma gölge
Karşı durmaz isen öldür de kurtar

Benliğimi sevda seli sürüyor
Gözüm gözlerinde cevap arıyor
Gönlüm boş kapısı açık duruyor
Gelip girmez isen öldür de kurtar

Defol be Allah'ın kulu diyerek
Kaş çatıp haydi be deli diyerek
Kalbim başkasıyla dolu diyerek
Umut vermez isen öldür de kurtar

Yusuf Değirmenci 3

9---öyle Suskun Durma

Öyle suskun durma duyulsun sesin
Nerelisin kimlerdensin de bana
Tek dileğim sen de beni sevesin
Nerelisin kimlerdensin de bana

İlk görüşe aşık oldum vuruldum
Sevdan ile ilden ile savruldum
Aşk hasreti çekmek zormuş yoruldum
Nerelisin kimlerdensin de bana

Narından eriyor dağların karı
Gözlerin eladır saçların sarı
Hayır deyip kesme umut ver bari
Nerelisin kimlerdensin de bana

Sen iste uğruna canım vereyim
Sarı saçın ellerimle öreyim
İstemeye annemi göndereyim
Nerelisin kimlerdensin de bana

dost kalemlerden

peri kızımısın, cinmisin nesin
derin bir namedir, kulakta sesin
yewrinden çıkacak göğüs kafesim
nerelisin kimlerdensin de bana....Ozan Ali Aydın 2

güzel gördüm,bir bahane bulamadım
sokuldum,utandım sana soramadım
tanıyor gibiyim,lakin çıkaramadım
Nerelisin kimlerdensin de bana..Önder özkaran

Yusuf Değirmenci 3

9---öz Benliğimi Yitirdim

Kıvılcımdı yangın oldu,bu sevdaya gönül açtım
Hasretinin kadehin de,yudum,yudum sevgi içtim

Seni aradığım yollar,aşındırdı ayağımı
Güzelliğini övenler yücelttiler vakarımı

Renkli kelebekler gibi,uçtuğundan bahsettiler
Her yana aşk iksirini,saçtığından bahsettiler

Gönlümün anahtarını,sana verdim aç gir diye
Name yazdım haber saldım, gel yandığımı gör diye

Hiç farkında varamadım,kapılmışım bu sevgiye
Ben. artık bende değilim, muhtacım seven ilgiye

Ben şu koskoca ömrümü, seni ararken bitirdim
Seni sevmenin uğruna öz benliğimi yitirdim.

Yıllar yılı hep bekledim, kapım açık gel gir gayrı
Gel be gülüm çok bekletme, olamam ben senden ayrı

Yusuf Değirmenci 3

9---sen Benden Kaçamazsın

Sen benden kaçamazsın,gönül bağım kopmuyor
Her yerde seninleyim, benim gölgem gibisin
Sevmeyi sen öğrettim,gönül sensiz yatmıyor
Hayata bağlandığım,tek garanti belgemsin

Hasretin mızrap gibi, gönül sazıma vurdu
Sevda yüklü yüreğe,kor düştü yanıyordu
Beni her andığında,kulağım çınlıyordu
Sen benim yalnızlıkta, yankılanan sesimsin

Damarlarıma girdin, akıp doldun gönlüme
Söz verdim sözündeyim,bağlı kaldım sevgime
Ne kadar çok sevindim, düştüm diye dengime
Yaşama umudumsun, amacımsın gayemsin

Konuşarak havaya, saldığında sesini
Atmosferi tararım, koklarım nefesini
Çektiğim çilelerin,ben unuttum hepsini
Haysiyetim onurum, şanımsın şerefimsin

Her nefes bir azaptır aldıkça sıkılırım
Anlamı yok yaşamın, ben sesiz yıkılırım
Sen olmazsan yanımda dayanaksız kalırım
Ayakta kalmak için tek dayanağım sensin

Söyleyeyim mi sana,sen benim için nesin
Damarımda ki kansın, ciğerde oksijensin
Tek düşüncem tek gayem,yaşama hevesimsin
Sen bana hayat veren, soluğum nefesimsin

Yusuf Değirmenci 3

9---sen Benim İçin Umuda Yolculuksun

Sen benim için
Umuda yolculuksun
Hayata bağlılıksın
Sevda ormanımda ki çınarsın
Dallarına konabildiğim.

Sen benim için
Başımda ki sevda bulutum
Toprağıma yağan yağmurum
Amacımsın,gayemsin
Hayata yeniden başlangıcımsın
Bağlanabildiğim.

Sen benim için
Gönül otlağımda ki pınar
İçmeye doyamadığım su
Gündüzlerimin güneşi
Gecelerimin uykusu
Sensiz olmuyor doğrusu.

Sen benim için umutsun
Serabımsın aşk çölünde
Görüp de ulaşamadığım
Ateşsin bağrımda
Söküp atamadığım,
Yanaşamadığım.
Aşılmaz engelimsin aşamadığım
Sırça bir yüreksin kıramadığım
Barışamadığım.

Sen benim için
Vaz geçilmez tutkusun
Gün batımısın,gün doğumusun
Görünüp kaybolduğun
Çözülmez sorunumsun
Kör düğüm olduğum.

Sen benim için
Mevsim'sin,yıl'sın,ay'sın
Yoluma yön veren raysın
Gurursun,şerefsin vakarsın
Onurlu olduğum.

Sen benim için
Hayalimdeki sima
Zihnime takılan kanca
Peşimde ki gölge
Sen benim için bir efsanesin

Sen benim için
Susuzluğumda özlediğim vaha
Tanrı'nın verdiği dehasın

Neyim olacaksın daha
şükürler olsun allaha

Yusuf değirmenci emekli em. müdürü

Yusuf Değirmenci 3

9---sen Unut Desende Ben Unutamam

Sen unut desende ben unutamam
Beynime üç boyut çizdim ben seni
Silmek mümkün değil söküp atamam
Gönlüme kanımla yazdın ben seni

Nere gitsem benimlesin benimsin
Mecnuna döndürdün tek sevgilimsin
Şu hayal dünyamı dolduran sensin
Köşe bucak her an gezdim ben seni

Ne söylesem gönlüme kar etmiyor
Hasret tükenmiyor özlem bitmiyor
Mah cemalim gözlerimden gitmiyor
Rüyalarda bile süzdüm ben seni

Sevda inancıma sn oldun kabe
Senden başkasına etmişim tövbe
Nakış işler gibi işledim kalbe
İnciler misali dizdim ben seni

Yusuf Değirmenci 3

9---seni hep Gizlediler

Seni bulurum diye düştüm uzun yollara
Resmini göstererek hep sordum yolculara
Dediler ipucunu gidip köyünde ara
Öğrenmek istiyorsan git sor akrabalara

……Buldum akrabaları bir cevap vermediler
……Nerdedir kiminledir bilmiyoruz dediler

Dediler yabancısın sen buralı değilsin
Burası küçük bir yer hoş geldin nerelisin
Gezmek için mi geldin kimin misafirisin
Kimi neden ararsın sebebi söyler misin?

……Adını andığım da hafif gülümsediler
……Sır gibi sakladılar asla söylemediler

O köşe başlarının sabit nöbetçisiyim
Hasret çeken sevdalı yüreklerin sesiyim
Kınayanlar olsa da aşkımın bekçisiyim
Aldırış etmiyorum sevda emekçisiyim

……Dedim dinlemediler saygı göstermediler
……Kıymetli mücevherim seni hep gizlediler

Yusuf Değirmenci 3

9---seni Sevdiğimi Sen bilmiyorsun

Benim seni sevdiğim cihanda
El alem biliyor sen bilmiyorsun
Yarım kaldım tam değilim şu anda
Açıp kollarını gel demiyorsun

Umudumu yıka yıka savruldum
Yüreğimi yaka yaka kavruldum
Gözlerine baka baka yoruldum
Göz göze gelince gül demiyorsun

Öyle hüzün dolu yüzüme bakma
Özüme bak benim sözüme bakma
Çekip gideceksen gözüme bakma
Yanaktan yaşları sil demiyorsum

dost kalemlerden

Mecnundan Farkım yok, keremce sözüm
Sen diye inliyor yıllardır sazım
suya adın yazım, göğede yazım
bütündünya bildi sen bilmiyorsun,,,..OzanAli Aydın

Yusuf Değirmenci 3

9---senin Gönderdiğin Selam

Mutlu olmama yetiyor
Dilinden dökülen kelam
Dünyalardan değerlidir
Bana gönderdiğin selam

Yüz yıl sonra okunmalı
Bu sevda destan olmalı
Aşkımızı anlatmalı
Kağıda dökülen kalem

Ayrılık çok zormuş meğer
Seven aşka boyun eğer
Bütün sefalara değer
Seninle çektiğim elem

Bir tutku ki anlatılmaz
Yürekten söküp atılmaz
Bir şiirde sen bana yaz
Okuyup teselli bulam

Bir ömür ayrı kalsam da
Sevgine esir olsam da
Şiirlerle avunsam da
Mutlu eder senden gelen

Yusuf Değirmenci 3

9---seninle Mutluluğa Ermek İçin Hazırım

İlk verdiğim cevabım son cevabım olacak
Yar olarak koynuna girmek için hazırım
Bu dünyada tek sana gönlüm açık kalacak
Seninle mutluluğa ermek için hazırım

Aracılar babamı ikna edemezlerse
Geldiğimde annenler geri git demezlerse
Şefkatle kucak açıp hoş geldiniz derlerse
Yuvamızı beraber kurmak için hazırım

Şayet istemezlerse derlerse ki defol git
Babanlara dermisin ayrılmak değil basit
Eğer fikrin kaçmaksa bu akşam çok müsait
Yolumuzu dağlara vurmak için hazırım

Bir kinin yasağını kırmak istiyorum ben
Sevmişim muradıma ermek istiyorum ben
Mutluluk meyvesini görmek istiyorum ben
Doğacak yavrumuzu sarmak için hazırım

Büyükler olmaz diye her gün karar alsa da
Hasret burnuma tütse gurbet acı gelse de
Bu sevdanın sonu nda bizi ölüm bulsada
Bu uğurda canımı vermek için hazırım

Yusuf Değirmenci 3

9---sensiz Gidebilir miyim

Kızgın çölde susamışçasına
Bir özlemin peşinden koştum
Engeller konuldu gezindiğim yollara
Tuzaklar kuruldu
Hevesim söndürüldü
Gayretime prangalar vuruldu
Çabalarım durduruldu
Devam edebilir miyim.?

Umut semalarında uçmak istedim
Berrak ufuklarıma çekildi perde
Karardı gök yüzüm
Kanat açabilir miyim?
Engel yağmurları ıslatır kanatlarımı
Uçabilir miyim

Yelken açtım gönül okyanusuna
Dev dalgalar savaş açtı
Yıkıldı kıyılarım
Gemiler yanaşmıyor sevda sahillerime
Dalgalarla başa çıkabilir miyim

Sevgi dolu bir gönül'e girmek istedim
Gönüllerin kapıları kapandı
Anahtarlar çalındı
Benliğim soyutlandı,
Kişiliğim dışlandı
Bir kapı açabilir miyim?

Kovarcasına sevdanın dünyasından
İstenmeyen ilan ettiler
Beni sana geçtiler
Seni bana vermediler
Sürgünüm meçhul tutkulara
Sensizlik içimde kanayan yara
Sensiz gidebilir miyim.
Eylül 1967

Yusuf Değirmenci 3

9---sensiz Yaşamayı Beceremem Ben

Sen benim deryamsın ben sende balık
Sensiz yaşamayı beceremem ben
Sen benim devamlı aldığım soluk
Sensiz yaşamayı beceremem ben

Aldığım nefeste oksijensin sen
Bu ruhumu saran bir bedensin sen
Nasılda bağlandım bir bilebilsen
Sensiz yaşamayı beceremem ben

Kutsal toprağımsın ekip biçtiğim
Sevdama köprüsün gelip geçtiğim
Aşk suyumsun doya, doya içtiğim
Sensiz yaşamayı beceremem ben

Ya hançer vur al bedenden bu canı
Yar sev beni ol derdimin dermanı
Gelmeyişin bana ölüm fermanı
Sensiz yaşamayı beceremem ben

Ateşinde ben pervanen olurum
Sen ışık saçtıkça uçar gelirim
İster isen ellerinde ölürüm
Sensiz yaşamayı beceremem ben

dost kalmlerden

Gönüller deryadır kalpler de balık
Ne hale gelmişim bakışım alık
Mecnun'a dönmüşüm zihnim de çelik
Dağınık bu hali gideremem ben.

********** Bedri Tahir Adaklı

Yusuf Değirmenci 3

9---sevda Denizinin Dibine Daldım

Sevda denizinin dibine daldım
Bir gün sever diye hep umutlandım
Umut ağacına asılı kaldım
Altımdan kürsüyü çek seviyorsan

Ben bağlıyım yeminime andıma
Taşıyorum sığmaz oldum bendime
Yalnızlığı çatı yaptım kendine
Al dozeri haydi yık seviyorsan

Hasret cenderesi sıktıkça sıktı
Sabrım sona erdi usandı bıktı
Feryadım yükseldi fezaya çıktı
Beynime bir kurşun sık seviyorsan

Amacım emelim gayem tek oldu
Sevdan sağrıma saplı bir ok oldu
Seniz hayatım da anlam yok oldu
Düşünme tetiği çek seviyorsan

Selamını alsam ve selam versem
Yaklaşıp yanına hal hatır sorsam
Teselli olurum yılda bir görsem
Bari uzaklardan bak seviyorsan

Yusuf Değirmenci 3

9---sevda Oku Yüreğime Saplandı

Sevda oku yüreğime saplandı
Kılıç yarasından beter sızlıyor
Aşkın şimşek gibi başıma yağdı
Alevleri yanık bağrım, dazlıyor

Aşka bağımlıyım içmeden olmaz
Hız almış gidiyor dur desem durmaz
Bu sevda bu hızla virajı almaz
Basmıyor firene hala, gazlıyor

O benden kaçarak beni üzüyor
Ayrılık neşteri derim yüzüyor
Yürek yarasından kanlar sızıyor
İnsafsız yaramı hala tuzluyor

Yusuf Değirmenci 3

9---sevdalar Bizde

SEVDALAR BİZDE***

Ülkem Anadolu eşsiz bir diyar
Naz ile dillenir sevdalar bizde
Genç kıza kur yapar delikanlılar
Poz ile dillenir sevdalar bizde

Görünce yürekte kıpırtı başlar
İşaret diliyle konuşur kaşlar
Gönüller arası köprü bakışlar
Göz ile dillenir sevdalar bizde

Önce baş üstünde kavak yelleri
Sevenin değişir normal halleri
Çözülür aşığın suskun dilleri
Söz ile dillenir sevdalar bizde

Sevene gelince sarsılmaz güven
Sevdalı yürektir sevdayı öven
Telleri sevdadır mızrapsa seven
Saz ile dillenir sevdalar bizde

Sevda ılık ılık gönle dolunca
Ellerde parmaklar kanca olunca
Genç duygular sevgiliyi bulunca
Köz ile dillenir sevdalar bizde

Yusuf Değirmenci 3

9---sevdama Gözyaşım Feda

Bu sözü hep söylerler
Erkekler ağlamaz derler
Oysa ki
Ben göz yaşlarımla yazıyorum hatırlarımı
Hatıralarımı yazarken
Mürekep olarak kullanıyorum
Göz yaşlarımı
Kalemim kirpiklerim
Mürekkebim göz yaşlarım
Not defterimdi yanaklarım oluyor benim

Anlatırken özlemlerimi
Hatırladıkce sevgilimi
Anlatmaya çalışırken hayalimi
yazmaya başladığımıda düşlerimi
Özlemlerime dikerek bakışlarımı
Akıtamazmıyım damla damla
Feda edemezmiyim göz yaşlarımı

Erkekler ağlamaz derler
Hep bu sözü söylerler
Erkekler de ağlar ağlamasına
Ağlarken ar ederler
Depreşsede içinde ki kederler
Yüreğine akıtırlar damla damla yaşlarını
Bu yüzden kaçırılar bakışlarını
Bu yüzden gizlerler göz yaşlarını

Umutlarımı ararkençaresizliğin karanlığında
Varsın aksın göz yaşlarım
Sevdama gözyaşım feda
1968

Yusuf Değirmenci 3

9--sevdanı gönlüne yazabilseydin

Sevdanı gönlüne yazabilseydin
Asla seni o sevda terk etmezdi
Yüreğini söküp verebilseydin
Uzanan elini geri itmezdi

Hani o verdiğin sözde dursaydın
Sevdiğin insana sadık kalsaydın
Aşkını kumlara yazmaz olsaydın
Sular dolmaz rüzgar silip gitmezdi

Sevdana sahip çık dik dur ve diren
Kıskansın çatlasın bu aşkı gören
Aşar engelleri el ele veren
Bir ömür boyunca sürer bitmezdi

Yusuf Değirmenci 3

9--sevdaya Düşmeyen Var mı

Gönül bir dilbere bağlandığında
Sorarım sevdaya düşmeyen var mı
Sevda ırmakları çağladığından
Şiirle şarkıyla coşmayan var mı

Sevda izi yüreklerde kalınca
Umutlanıp hayallere dalınca
Karşı cinsten elektrik alınca
Aşkının peşinden koşmayan var mı

Sevda bu insanı geçirir serden
Tat almayı bekler duru leblerden
Davet geldiğinde sevdiği yarden
En yüce engeli aşmayan var mı

Sevgili sılada seven yabanda
Mutluluk uzakta olduğu anda
İki gönül ayrılığı tadanda
Hasret ve özlemle pişmeyen var mı

Yusuf Değirmenci 3

9---seven Gönül İçin Sen Bir Affetsin

Seven gönül için sen bir affetsin
Saçların el eder,kaşların gel der
Allah'ın bir lütfü sen bir hikmet sin
Gözlerin el eder,kirpiğin gel der

Seven canı yakmak kastında mısın
Bir dişi kaplanın postunda mısın
Sen her güzelliğin üstünde misin
Yanağın el eder,dudağın gel der

Bir dert ki bendeki anlaşılmıyor
Gönüle hiç bir söz anlatılmıyor
Kalpten ne sökülür ne atılıyor
Dişlerin el eder dillerin gel der

Sende seven bir kalp taşıyorsun ya
Sevda ateşiyle yaşıyorsun ya
Şöyle duman,duman tütüyorsun ya
Ateşin el eder,dumanın gel der

Ay gibi parlak sın karartıl mazsın
Hayat baharı sın sarartıl mazsın
Dünya dilleriyle anlatılmaz sın
Gülüşün el eder,bakışın gel der

Seni seven kerem çöllerde duman
Harmandır savrulur aşkından uman
Melek yüzlüm aşkın dertlere derman
Göğüsler el eder kolların gel der

Tüm dertler seninle yok olur bende
Seni görmek istiyorum gönlümde
Hayalim hep gözlerimin önünde
Kahkahan el eder,sükutun gel der

Yıllar yaprak,yaprak devrilip gider
Gençliğin geçmişe gömülüp gider
Bu güzellik solup olmadan heder
Mantığın el eder yüreğin gel der

Yusuf Değirmenci 3

9---sevincim Sığmıyor Seven Yüreğe

Sevincim sığmıyor seven yüreğe
O canan yollara düşmüşte gelmiş
Kahretmiyorum ben gayri feleğe
Sevgilim dağları aşmışta gelmiş

İsteyince vermemişti babası
Tükenmemiş bana olan sevdası
Zor gelince hasretlikte yanması
Umutlu ve mutlu coşmuşta gelmiş

Ona yol göstermiş kendi rüyası
Yeniden ateşe düşmüş hülyası
Kabuk bağlamıştı gönül yarası
Kendince yarayı deşmişte gelmiş

Görüşelim diye haber yollamış
Hasreti özlemi belli anlamış
Demişler bekliyor çok duygulanmış
Takmış kanatları uçmuşta gelmiş

Yarsiz yıllarıma dargınım demiş
Kimse karışamaz erginim demiş
Ona sevdalıyım vurgunum demiş
Gönül kapısını açmışta gelmiş

Yusuf Değirmenci 3

9---sevmesen de Ben Sevemem Desende

Sevmesen de ben sevemem desende
Ben her zaman çok severim Yar seni
Gelmesen de ben gelemem desende
Yıllar yılı hep beklerim Yar seni

Seninle yürürüm yarınlarıma
Senle sarılırım umutlarıma
Yüreğimde olan aşk katarına
Yüküm diye yüklerim Yar seni

Kaderime nasıl boyun bükerim
İstersen önünde diz de çökerim
Sevdan bana ağır gelmez çekerim
Katar katar hep yüklerim Yar seni

Baharım gelmese solsa çiçeğim
Aşkın zehir olsa ben içeceğim
Bu sevdayla dünyadan göçeceğim
Son nefeste bari gelip sar beni

Dost kalemlerden

Baharımı göremeden soldu çiçeğim
Hasretinle bu dünyadan gideceğim
Son anımda yanımda ol sevdiceğim
İçimden beni sevdiğinide bileceğim
Sende sevdanla sar beni göçeceğim.....Reyhan Altaş

Yusuf Değirmenci 3

9---sır Olur Korkusu Bitirir Beni

Karşılıksız sevmek ne zormuş meğer
Aşkıma karşılık vermezsen eğer
Umulmadık anda ayrılır gider
Sır olur korkusu bitirir beni

Sen yürürken ben peşinde gölgeyim
Nere gitsen bende aynı yerdeyim
Bilmem nasıl sende beni sev deyim
Kırılır korkusu bitirir beni

Sen olsan neylerdin benim yerime
İsyan ediyorum ben kaderime
Umulmadık anda başka birine
Yar olur korkusu bitirir beni

Özlüyorum gülüşünü yüzünü
Süzüyorum bakışını gözünü
Ayrılınca bulmak senin izini
Zor olur korkusu bitirir beni

Ben sana tutkunum hayli zamandır
Acaba dedin mi oda insandır
Sevdan yüreğimde patlar volkandır
Kor olur korkusu bitirir beni

Yusuf Değirmenci 3

9---söz Biter Sende

Edayla naz ile salınıp gezme
Gün olur o eda naz biter sende
Üstüne basıp da kalbimi ezme
Aşkına söylenen söz biter sende

Gülerek dişilik sergiliyorsun
Kaşınla gözünle övünüyorsun
Rakibim yok,ben güzelim diyorsun
Kırışır o güzel yüz biter sende

Her gören gönül'e bir ok atarsın
Sevenini ateşinde yakarsın
Seviyorum desem kaşın yıkarsın
Yürekleri yakan köz biter sende

İzin ver de kapınızdan gireyim
Gönlünü alayım gönül vereyim
İsterim ki goncaların dereyim
Bahar gelir geçer yaz biter sende

Sanadır çektiğim kara sevdalar
Bu sevda alevdir bağrımı dağlar
Gönül bahçesinde tutkular solar
Yapraklar sararır güz biter sende

dost kalemlerden

'Ne desem boş artık, gülmüyor yüzüm
Bir sana geçerdi, geçmiyor sözüm
Mızrabım kırılmış, çalmıyor sazım
Düşersem yoluna, düz biter sende...' Mustafa Bay, 'ZEYBEK HOCA

Hep kalır sanma bu güzellik böyle,
Sevda şarkısını gönülden söyle.
Ne saza, ne sese güvenme öyle,
Şarkı yarım kalır, saz biter sende... Ünal Beşkese OLd

Yusuf Değirmenci 3

9---toprağa kök salmış çınar gibisin

Toprağa kök salmış çınar gibisin
Seni yüreğimden sökemiyorum

Birer birer terk eyledi dostlarım
İçimi kimseye dökemiyorum

Ruhumda isyanlar volkana döndü
Patlarım boynumu bükemiyorum

Onurumu korumaktır tek derdim
Dizlerimi büküp çökemiyorum

Hapsettim kendimi yalnızlıklara
Kimsenin yüzüne bakamıyorum

Bu şehir bana cehennem olsa da
İçinde sen varsın yakamıyorum

Gurbet aramıza gerdi dağları
Yokuşları çok dik çıkamıyorum

Görünmez engeller ver aramızda
Yüce dağlar gibi yıkamıyorum

Yürekteki coşku tükendi bitti
Şelaleler gibi akamıyorum

Yusuf Değirmenci 3

9---tükenmiş Bitmiş İken, Ben Sayende Dirildim

Tükenmiş bitmiş iken, ben sayende dirildim
Yokluğunda çarmıha,gerim gerim gerildim
Sevdanın ülkesine, senin ile sürüldüm
Bayrağım sen oldun yar, fors'um da sen olursun

Bir tek seni tanırım, bir tek seni bilirim
Körük ateşe üfler, ben tavında demirim
Hangi şekli verirsen, elinde eğilirim
Çekiç'im sen oldun,yar örs'üm de sen olursun

Görmez kimseyi gözüm, sana takıldı kaldı
Bakışlar şimşek gibi, aklımı baştan aldı
Ne hayaldi ne rüya,sanma ki bir masaldı
Güneşim sen oldun yar, mars'ım da sen olursun

Asla göze alamam,ey yar sensiz olmayı
Ben sensiz neyleyeyim, altın köşkü sarayı
Sen öğrettin nihayet, bana aşkı sevdayı
Mektebim sen oldun yar, kursum da sen olursun

Yusuf Değirmenci 3

9---uzun Yollar Kısaldı Uzaklıklar Bahane

Uzun yollar kısaldı uzaklıklar bahane
Ayakların yerini tekerlekler aldı gel
Uyuyarak yolculuk yapacaksın daha ne
.....Taksi,otobüs uçak yollar hep kısaldı gel
.....Bizim kavuşmamıza gayri kalmadı engel

Zor değildir denizler ötesinden gelmesi
Gayet lükstür gemiler zevkli olur binmesi
Çelik kanat uçağın göklerde süzülmesi
.....Yolar hiç uzun değil aklım sende kaldı gel
.....Bizim kavuşmamıza gayri kalmadı engel

Mazeret değil para,bileti ben alırım
Sen gelemem der isen, çağırsan ben gelirim
Seven engel tanımaz,sevda nedir bilirim
.....Özlemim ateşlerine deli gönül daldı gel
.....Bizim kavuşmamıza gayri kalmadı engel

Biz beraber yırtarız kader örsün ağları
Aşk ateşi yakarak çözecektir bağları
Hasret bir duman olur aşar yüce dağarı
.....Engel sandığımız dağlar tünelle aşıldı gel
.....Bizim kavuşmamıza gayri kalmadı engel

dost kalemlerden

Naz etmeye ne hacet, iki saatlik yola
İstersen yatar uyur, biraz verirsin mola
İkram nasıl olsa bol, ayran meşrubat kola
..... Bende vakit geçmeden, gönlüm bahar iken gel
.....Bizim kavuşmamıza gayri kalmadı engel.' Mustafa Bay, 'ZEYBEK HOCA'

Yusuf Değirmenci 3

9---yak Beni Yaka bilirsen

Beni unut diyeceksen, görmek istemeyeceksen
kalbi kilitleyeceksen.şayet sevemeyeceksen.
Beni özlemeyeceksen, yolu gözlemeyeceksen
Götür sevda pazarında, sat beni satabilirsen

Ben bizarım bu durumdan dertliyim gönül zorundan
Ağlamıyorsam arımdan,geçmez isen kararından
Dünya olur bana zindan,sensiz tat almam dünyadan
Yüksekçe bir uçurumdan at beni atabilirsen

Dünya yoktur nazarımda, kes biç aşkın hızarında
Sensin yoğumda varımda,dolaşırsın damarımda
Ölsem bu sevda yolunda rahat yatsam mezarımda
Elinle kara toprağa,kat beni katabilirsen

Nere gitsen ben ordayım,gölgen gibi ardındayım
Vaz geçilmez bir sevdayım, bırak koynun da kalayım
Gönlün deryana dalayım deryanda balık olayım
Derin deniz diplerinde yut beni yutabilirsen

De dinine imanına,yakışmaz mıyım yanına
Kast edeceksen canıma, yakışıyorsa şanına
Dokunmaz ise kanına, mecnunların kervanına
Satılık bir esir gibi kat beni katabilirsen

Bana sırtın döneceksen,yüzünü çevireceksen
Sevme beni diyeceksen umudu öldüreceksen
Terk edip de gideceksen, eli mutlu edeceksen
Hazret'i İbrahim gibi yak beni yakabilirsen

Yusuf Değirmenci 3

9---yaklaşıp İsmini Soramıyorum

Ey dilber adını terslersin diye
Yaklaşıp yanına soramıyorum
Öfkeni yüzüme söylersin diye
Çekindim yanına varamıyorum

Korkularım engel açılamadım
Acaba yanlış mı attığım adım
Sevdalıyım kırık kolum kanadım
Seni düşünmeden duramıyorum

Gönlüme örül dü bu sevda ağım
Ha geçti geçecek su gençlik çağım
İnan ki tutmuyor elim ayağım
Sensiz hiçbir şeye yaramıyorum

Dizgin vuramadım duygularıma
Bu sevda karıştı şu al kanıma
Bazen komşuların gelir yanıma
Hal ve hatırının soramıyorum

Vuslat olmayınca dünya dar imiş
Hasret ile yaşaması zor imiş
Seven gözler başkasına kör imiş
Dünya da hiçbir şey göremiyorum

Ömür defterinden sayfalar çaldım
Bazen rüya gördüm hayale daldım
Hayat koşusunda yarıda kaldım
Sensiz nefes bile alamıyorum

Yusuf Değirmenci 3

9---yapamazdım

Adını kumlara yazsaydım
Dalgalar yalar geçerdi
Zirvelere bayrak diye assay dım
Rüzgarlar yırtar geçerdi
Ağaçlara kazısay dım
Zaman dolgu yapar yok ederdi

Ben sevdanı da adını da
Yüreğime kazıdım gülüm
Dalgalar yalamasın
Rüzgarlar yırtmasın
Zaman silip süpürmesin
Benimle gelsin diye

Ölürsem ölsün
Kalırsam kalsın diye
O kutsal duyguyu
Hiçbir yere bırakamazdım
Başka türlü yapamazdım
İhanet edemezdim sevgiye

Yusuf Değirmenci 3

9---yar Bana

Gönül divanece bir yar ararken
Seven bir var mı diye sorarken
Sevda çeşmesini yaptım dururken
Su olup iç diye aksa yar bana

Sevgiler yüreğe dizilsin diye
Adı ile adım yazılsın diye
Gönül semasında süzülsün diye
Uçmak için kanat taksa yar bana

Gözümden yaşları eliyle silse
Kırmasa sözümü davete gelse
Sevdası gönlümde arşa yükselse
Gelse yüreğini açsa yar bana

Buz tutmuş gönlüme saçsa sevgiyi
Görebilsem beklediğim ilgiyi
İmzalasa sevda denen belgeyi
Basıp ayağıma baksa yar bana

Gönülden bağlansa sırdaş eş olsa
Tek bana yar olsa bana bağlansa
Vuslat güneşimdir ufkumda doğsa
Yuvamda hep ışık yaksa yar bana

O yar hayatını benle paylaşsa
İyi kötü günde yoldaşım kalsa
Bir çatıyı benim ile paylaşsa
Huzur dolu yuva yapsa yar bana

Minnettarım kalırım yedi cihanda
Olsa mutluluğun paylaşımında
Sevinç,coşku kaynaşır hep kanımda
Hayatımda huzur katsa yar bana

Yusuf Değirmenci 3

9---yar Senin Yokluğunda

Denizin ortasında
Fırtınaya tutulmuş bir sandaldan farksızım
Direncim yeterli değil o haşin dalgalara
Yelkenlerim dayanmıyor fırtınalara
Batmaya batırılmaya mecburum
Yar senin yokluğunda

Orman barınağıdır ya ceylanların
Bir avcı kurşun atıp yaralar ya bir ceylanı
Gidemez aşamaz olur ya sarp kayaları
Ben sevda ormanında yaralı bir ceylanım
Yürüyememem aşamam engel kayalıkları
Yar senin yokluğunda

Bir anaç kuşun kanadı kırıktır
Uçamaz ya yem taşımak için yavrularına
Yuvada aç yavrular ölümü beklerle ya
Sevgiye aç bekliyorum gönül yuvamda
Yar senin yokluğunda

Yağmurlar yağar ya gece gündüz dinmeden
Dereler çağlar kıyıları yalayarak yıkarak
Ağaçlar sökülür sellere kapılar ya
Ben sellerde sürüklenen ağaçlardan farksızım
Yar senin yokluğunda

Yalnızlığımı bozdu evimde çıkan yangın
Alevler okşamakta yanaklarımı
Duman sarmış her yanımı gözlerimi deliyor
Gırtlağımda nefesim düğümleniyor
Çaresiz çırpınışlarım nafile
Haram bana nefes almak
Yar senin yokluğunda

Yusuf Değirmenci 3

9---yar Sensin Benim Vakarım

Sensiz olmaz neşem keyfim
Sen aşk dokunan gergefim
Sen namusun sen şerefim,
Yar Sensin benim vakarım

Sensiz çekemem bu kahrı
Çok acı Ayrılık zehri
Seni saklayan o şehri
Ateş olurum yakarım

Tek arzum beni anlasan
Buluşmayı arzulasan
Deniz olsan derya olsan,
Nehir olurum akarım

Yollara mayın ekilse
Her yere çitler çekilse
Dağlar yoluma dikilse
Buldozer olur yıkarım

Senin yoluna çıkanın
Sevda kancası takanın
Sana kem gözle bakanın,
Gözlerine mil çakarım

Seviyorum seni candan
Kurtar beni bu yangından
Aşkıma engel olandan
çekinmem karşı çıkarım

Seni özler seven yürek
Sen oldun sevgime direk
Sensiz Dünya neme yarar
Ben o Dünyadan bıkarım

Yusuf Değirmenci 3

9---yatağı Yorganı Sarışım Ondan

Hayatımı paylaşmayı beklerken
Vuslata ermeyi umut ederken
Güle,güle dedim elveda derken
Başımı taşlara vuruşum ondan

Aşk bahçemde güz mevsimi görüldü
Yapraklar sarardı yere serildi
Rüzgar esti umut dalım kırıldı
Böyle melül masum duruşum ondan

Asla sevdan ayrılmıyor bedenden
Yıllarca bir haber gelmiyor senden
Öğrenmek istedim gelen gidenden
Yol çatına durup soruşum ondan

Mecnun Leyla diye çöllere düştü
Kerem yana yana küle dönüştü
Ferhat şirin için dağları deşti
Söz geçmez gönülle yarışım ondan

Sensiz nefes alma, bile zor geldi
Bu yöreler bana, artık dar geldi
Hala seviyorum, demek ar geldi
Eski defterleri, dürüşüm ondan

Bu şehir cendere, beni sıkıyor
Anılar lav oldu,kalbe akıyor
Kavuruyor alev, alev yakıyor
Yatağı yorganı, sarışım ondan

Yusuf Değirmenci 3

9---yol İsterim Yol

Seni arıyorum yakıla yana
Çıkarıp kalbimi sunarım sana
Yeter ki bir haber gönder yâr bana
Delerek dağları yol isterdim yol

Kurduğum hayaller gerçekleşince
Yüzün gülsün ben kapına gelince
İki gönül birbirini sevince
Elbette sevdayı bol isterim bol

Sora sora adresini bulunca
Güller ile ben kapına varınca
Geldim diyerek karşında durunca
Sevgiyle saracak kol isterim kol

Sükûtu hayale uğratma beni
Ne olur sev sende seni seveni
Açtım yüreğimi beklerim seni
Bütün benliğinle dol isterim dol

Yusuf Değirmenci 3

9---yuvarlak Dünyayı Derhal Düzlerim

Söz dinlemez gönül sensiz yapamaz
Her yerde hep seni arar gözlerim
Dilim konuşmaya başlar başlamaz
Senle başlar cümlelerim sözlerim

Sensiz sahip olamam ki kendime
Senin sevdan giysi oldu eğnime
Örümcek gibi ağ ördün beynime
Hep seni düşünür seni özlerim

Bağlanıp kalmışım çözemiyorum
Sensiz kaderimi yazamıyorum
Bir başka sokakta gezemiyorum
Kaldı o sokakta ayak izlerim

Sen varsın kanımda sen iliğimde
Sensin düşüncemde sensin beynimde
Seven yüreğimin derinliğinde
Göstermem kimseye seni gizlerim

Divane aşıktır diye dildeyim
Mecnun gibi yol çıktım çöldeyim
Yorgun düştüm yürüyemez haldeyim
Gayrı tutmaz hale geldi dizlerim

Sevgimi bilenler seni görseler
Nerde olduğunu haber verseler
Mümkündür o yari görmek derseler
Yuvarlak dünyayı derhal düzlerim

Yusuf Değirmenci 3

9--zehirden de Acıdır Her Yediğim Aş Bana

Dağlar engel olsa da,seven gönül devirir
Karşılık alamazsa,seven kim olsa erir
Yarin attığı gülden, daha az acı verir
Düşmanımın başıma, atacağı taş bana

Hoş gelmez kulağıma nağmeleri sazların
Ruhumu okşamasa edaların nazların
Ne tadı var ne tuzu baharların yazların
sensiz geçen hayatta,mevsimler hep kış bana

kalmadı akıl başta, ha gitti ha gidiyor
hasretinle yaşamak beni harap ediyor
Bir yağ tavası gibi,yüreğim cızırdıyor
Kor olarak düşüyor gözlerinden yaş bana

Isırgan otu gibi bu sevda beni dalar
Uyku yok gözlerimde haram oldu yatmalar
Sensizliği yaşarken yutulmuyor lokmalar
Zehirden de acıdır her yediğim aş bana

Yusuf Değirmenci 3

Adalet

İnsafsız yetkili düşkünü ezdi
Dosyalar mahkeme mahkeme gezdi
Biri ceza verdi diğeri bozdu
Yapboz tahtasına döndü adalet

Gölgelendi karartıldı baskıyla
Ağır işletildi durdu baskıyla
Yargıç tehdit edilirken küsküyle
Güçlü karşısında sindi adalet

Haksız güler iken haklı ağlıyor
Haksızlıklar yürekleri dağlıyor
Gayrı adalete güven kalmıyor
Güçsüzün sırtına bindi adalet

Bu gerçeği gören gözler biliyor
Ne haklar yeniyor canlar ölüyor
Güçlü için yağan yağmur oluyor
Millete yağmadı dindi adalet

Yusuf Değirmenci 3

Adam Olmak Zor

Bir ışık saçmaya adam olana
Baş vurmadan riyaya ve yalana
Anlatacak çok hikâye var amma
Dinleyecek dinleyici bulmak zor

Kol gezerken dillerdeki yalanlar
Yukarlar da mutlu mesut kalanlar
Yine düşkünlere oldu olanlar
Anlayacak anlayıcı bulmak zor

Garip olanlar dertleri söylüyor
Sefaleti zirvedeki görmüyor
Hakkı olanlara hakkın vermiyor
Tonlayacak tonlayıcı bulmak zor

Ülkenin varlığı olurken talan
Rağbet görür dilde dolanan yalan
İnin inim inleyene dost olan
İnleyecek inleyici bulmak zor

Yusuf Değirmenci 3

Adam Olmanın Sırrı

Elbet sırrı vardır adam olmanın
Çekilir cefası dürüst kalmanın
Ağırdır bedeli dimdik durmanın
Şerefli eğilmez yaralanmada

İnsanlık sevgisi gönüllerde köz
Nankör emellinin dilinde kem söz
Kem söze aldırmaz doğru kalan öz
Namuslu kir tutmaz karalansana

Mertlik kışın yanmak yazın üşümek
Mertlik ağır yüktür zordur taşımak
Mertte olmaz kendi başın kaşımak
Boyun eğmez zulme paralansana

Dürüst kalanlarda kusur aranmaz
Aransa da kusur onda bulunmaz
Koşar gayesine engel tanımaz
Engeller önünde sıralansana

Birçok insan bu davete gelmiyor
Herkes insan amma adam olmuyor
Adam olan helal yiyor çalmıyor
Açlık yoksullukla hırpalansa da

Yusuf Değirmenci 3

Al Kalemi Eline

AL KALEMİ ELİNE

Haydi dostum al kalemi eline
Gönlünden sözlerin düşsün diline
Dokun biraz düşkünlerin haline
Doğru söz söyleyen bir dilin olsun

Merhameti eksik etme gönlünden
Biraz anla yoksulların halinden
Yardıma koş geldiğince elinden
Şefkatle uzanan bir elin olsun

Sen bencillik duygusunu aşarsan
Merhameti yüreğinden taşırsan
Düşkün olan yardımına koşarsan
Güvenip kapına bir gelen olsun

Son bulmadan yaşam dene temaşa
Ne gelirse gelsin sabreyle başa
Haysiyetli davran şerefli yaşa
Seni dürüst diye bir bilen olsun

Yusuf Değirmenci 3

Al Senin Olsun

Çok sevdim kalbimi elime alıp
Derim bu al senin al senin olsun
Bir gün olur diye hayale dalıp
Serim bu al senin bil senin olsun

Aşka susamışım vaha tararım
Dönemem bu yoldan kesin kararım
Desem ki gönlüm boş sahip ararım
Kalbim boş sahipsiz gel senin olsun

Bellidir halinden Selvi'dir boyun
Seni tanıyorum çok iyi huyun
Yanan yüreğime sevdanın suyun
Salan itfaiyeci ol senin olsun

Bağlandım gördüğüm ilk günden beri
Ben sana yangınım dönemem geri
Kolunu bağlayan tüm zincirleri
Düşünmeden kır gel gel senin olsun

Yusuf Değirmenci 3

Arıyorum

Herkese sevgiyle kucak
Açanları arıyorum
Mutluluktan havalara
Uçanları arıyorum

Her olguyu hayra yoran
Gelip hatırımız soran
Açık yaraları saran
O canları arıyorum

Gönlünde sevgi yaşatan
Dostluğa dostluklar katan
Nankörlüğe kaşın çatan
İnsanları arıyorum

Arsızlar kul hakkı yerken
Gerçekleri bilirlerken
Suskun gizlice izlerken
Kusanları arıyorum

Yusuf Değirmenci 3

Atatürk destanı 2...bin dokuz yüz on dört

(bin dokuz yüz on dört)

Yıl bin dokuz yüz on dört olmuştu
Bağrıma yeniden acımasızlık üşüştü
Kan emici zihniyet birbirine düştü
Hiç düşünmeden gerisini
Sırplı bir caninin kanlı elleri
çanını alınca avusuturya macaristan arşidükünün
İhtiraslar ülkeler iki kutba bölmüştü

Savaş çanları çaldı kiliselerde
Savaşa hazırlık yapıldı her yerde
Duydular Çalan çanların sesini
kabarttı tarafların öfkesini

Yine kana bulandı dağlarım taşlarım
Yine kan yine akan göz yaşlarım
Ordular doldurdu siperleri
Ordular kana buladı her yeri
Tanımayan insanlar öldürdü biri birlerini
Mahcup etmemek için liderlerini

Aldırış edilmedi şaşkın bakışlarıma
Ölüm ekildi ölüm dağlarıma,taşlarıma
Ölüm ekildi inişlerime,yokuşlarıma

Yine yok ettiler saygıyı
Yine ezdiler vakarı
Nice canlar aldı tarihin kara sayfaları
Kazananı olmadı bu savaşın
Olmadı insanlığa faydası
Sürdürülürken bu ihtiras kavgası
Ülkelere serpiştirdi acıyı yası

İngilizlerden kaçtı iki alman gemisi
Osmanlılara sığındı sinsi, sinsi
İngilizler teslimini istediler
Osmanlılar biz aldık gemileri dediler
İngilizlere gemileri vermediler
Alman amiral emrinde ki bu gemiler
Kara denizde Rus limanlarını ateşe verdiler
Kurnazca bir manevrayla
Osmanlıyı savaşa sürüklediler
Osmanlılar savaşa dahil edildiler

Cepheleri genişledi savaşın
Yaktı,yıktı her bir yanı
Etkilendi bu savaştan
Müslüman'ı, Hıristiyan'ı
Emirler yağdı idarecilerden
İnsanları öldürdü insanlar
Döşüm oldu savaş meydanı

Aktı yaralardan kanlar
Çıktı bedenlerden canlar

Ne kan akıtmak dindi
Ne can almak
Gafletti bu savaşta taraf olmak
Cephelere sürüldü Osmanlının askeri
Yemende şehit oldu yüz binlerce neferi
Galiçya da cezayir de libya da katıldı bu dövüşe
Arap çöllerinde suriye de düşmanla göğüs- göğüse
Fas da helaleştiler karınları deştiler
Kafkasya da soydaşlarımız vardı kardeştiler
Rus saldırılarına karşı koymak için
Yollara düştüler
Allahuekber dağlarında donarak öldüler
Kefensiz gömüldüler
Düşman dinletebilmek için sözünü
İstanbul'a dikmişti gözünü
İstanbul alınmalı
Sultan teslim olmalı
Söylenenler yapılmalıydı
Bunu yaptırabilmek için
Boğazlara dalınmalı
İstanbul'a varılmalıydı
Osmanlının düşmanları böyle düşünüyordu

Yusuf Değirmenci 3

Atatürk Destanı 1...ihtiyar Dünyanın Dilinden

(ihtiyar dünyanın dilinden)

Ben ki ihtiyar dünyayım
Asırlar boyu taşıdım insanları bağrımda
Asırlar boyu tanıklık ettim yapılanlara
Kötülük yapanlara, yaptıranlara
Ölenlere öldürenlere tanıklık ettim
Sineme sardım her şeyi sabrettim
Nice devletler kuruldu döşümde
Nice milletler doğdu
Niceleri silindi tarihin sahnesinden
Niceleri iç savaşlarla yıkıldı birer. birer
Nicelerini düşmanları istila ettiler

Ne kanlı savaşlara sahne olmuştu sinem
Akan kanları emdi topraklarım
Kan buharlarıyla buluştu bulutlarım
Nice kumandanlar gördüm imparatorluklar kuran
Ülkeler fetheden nice kumandanlar gördüm
Zaferden zafere koşan
İhtiras için savaşan

Atilla, Asya yı geçti boydan boya
İskender batıdan yöneldi doğuya
Sultan murat sultan Süleyman
Fatih İstanbul surlarında yaman
Yıldırım Beyazıt akın,etti mısıra
Kimileri sahip olmak için zenginlikler ime
Kimileri imparator olmak için her yerime
Savaştılar kan döktüler
Bedenlerden can söktüler
Düzenler yıktılar ihtiras için
Anlayamadım neden, niçin?

Kan gölüne döndü çanaklarım
Derelerim kızıla boyandı
Kırmızı aktı ırmakları m
Hiçe saydılar yaşımı
Kel eylediler başımı
Parsellediler döşümü
Sınırlar çizildi et duvarlarla
Nice devletler silindi tarih sahnesinden
Nice milletler nasip aldı esaretten
Nice devletler kuruldu yeniden.

Söke,söke dişimi
Pay ettiler yokuşu mu inişimi
Yaraladılar alnımı
Patlattılar kaşımı
Her fırsatta oydular gözümü
Çizik,çizik ettiler yüzümü
Sahip çıktılar her yerime

Sahip çıktılar
.....Denizlerime
.....Derelerime
.....Zirveler ime
Döşünü delerek indiler
İndiler madenlerine

Nice kralların doğumunu gördüm
Ölümünü seyrettim nice sultanların
Doludur rahmete erenlerle mezarlıkları m
Bir umutla gelenler oldu
Bir umut uğruna ölenler oldu
Selanik de mütevazi bir evde
Bin dokuz yüz seksen birde
Zübeyde den bir çocuk doğuyordu
Pür telaştı doğum odası
Mustafa dünyaya geliyordu
Gözleri boncuk, boncuk
Tarihi yeniden yazacaktı bu çocuk

Tanımaya çalıştım insan oğlunu
Tanırken gördüm bir çok sonu
İhtiraslarına kattılar
Öfkeyi,kini
Birileri haklılığını savunurken
Birileri karaladı durdu ötekini
Kavgalarına kattılar
.....İnancı
.....İmanı
.....Dini
Bin dokuz yüz on dört de
Yeniden kan gölüne çevirdiler sinemi

Dünya yalan diyene anlattım gerçekleri
Konuştum konuşturdum olay yaşanan yeri

Bin seki yüz seksen birde
Selanik de doğan çocuk
Yapacaktır tarikte
Unutulmaz bir yolculuk
Zaferler kazanacak
Millete önder olacak
Cumhuriyeti kuracak
Ebediyen anılacak

Tarihin kara denen sayfası aydınlandı
Bu karanlığı silen bir cesur kumandandı

Sırayla olayları okuyalım görelim
Vatan için yapılan savaşı öğrenelim

Yusuf Değirmenci 3

Atatürk destanı 10...erzurum

(Erzurum)

Ulaşmıştı Erzurum'a haberler
Acılar yenileniyordu
Hüzün mayalıydı yüreklerde
Öfkelere öfkeler ekleniyordu
Erzurum Erzurumlu
İşgaller gördü acımasızlığı tattı
Zaferler gördü sevincine sevinç kattı
Sarıkamış şehitlerini koynunda sakladı
Hala o kara günlere matemi tuttular
Tabyalarını kalkan ederek Rus toplarına
Direnerek istiklali korudular
Yine kara günler çalıyordu kapılarını
Yine haşin ırmaklar gibi çağlamalı diyordu
Erzurumlu yol boyunca dizilmiş
Gelecek olan heyeti
Alınacak olan kararı bekliyordu

Duydu kulakları Amasya bildirgesini
Duygu Mustafa Kemalin özgürlük hevesini
Sömürücüye sömürücü ye karşı
Bütün haşmeti ile çatıldı kaşları
İstiklal için savaşmaya
Savaşarak ölmeye hazırdır dadaşları

Yayla şehri Erzurumun
Haşin soğuklarla geçse de kışları
Nöbetteydi vatanı için
İstiklal için hazır kıta idi askeri
Sarıkamış da tatmışdı donarak ölümü
Nasıl gittiyse soğuklar da cepheye gönüllü
Yine koşarak gidecekti
Silahı yoksa mermi bulamıyorsa
Göğsümü siper edecekti

Kimse diyemez bu direniş niçin
Kimse soramaz bu mücadele neden
İstiklali elinden gitmeden
Düşman ülkesini işgal etmeden
Canlar rahmete karışsa da
Evladır vatan uğruna ölmek
Esir yaşayarak sömürülmeden
Diyordu ben dadaşım
Vatana fedadır başım

Girse de toprağa şehit düşen kefensiz beden
.Veremeyiz düşmanlara bu vatanı ölmeden

.Vatan parçalanamaz
Manda söz konusu olamaz
Türk himayede kalamaz

Bağımlı yaşanılamaz deniyordu
Bu mücadelenin başına
Mustafa kemal öneriliyordu
Bacalar tüttükçe savaş vereceğiz
Ya savaşıp öleceğiz
Yada dünya durdukça
Hür kalacağız deniliyordu
Hür yaşayacağız nidaları
Duvarları deliyordu
Karalar bu yönde alınıyordu

Duyuruyordu en doğru kararları bu ses
Söylüyordu en doğru sözleri bu dil
Bu sesin çağrısına koştu bu millet
Toplandı bu sesin çevrende herkes
İstiklal için yanacaktı kandil
Hürriyet için.sallanacaktı mendil

Onur ve gurur yükseliyordu bu ses ile
Bu sesle açıktır kulaklarım gerisi nafile
Özgürlük için savaşılacaktı
Kollar Mustafa kemali kucaklıyordu
Özlem ile sevgi ile
Mustafa kemal bekleniyordu
Muafa kelam önder olacaktı

Bu uğurda yanındadır Erzurum'un dadaşı
Esareti yaşamaksa kopsun boynundan başı

İnandı iman etti Erzurum'un dadaşı
İnandı kurtuluş umuduna
Saygı ile eğildi dik başı
Esaret Türk için ardı
Ayağa kalkan ise şahlanan vakardı
Evet diyen parmaklarda
Özgürlük tutkusu vardı
Bağımsızlık sevdası yaşardı
İstiklal umuduna koşardı
Ya Türk milleti esir olmayacaktı
Yada Türk yurdunda
Tüten baca kalmayacaktı.
Bu özlem şaha kaldırdı vakarını
Bu gözler eritti dağlarında kar'ını
Sancılı yüreklere deva

Yanan bağırların umudu olacaktı bu sözler
Işık saçtı kararsızlık karanlığına o gözler.

Silindi zihinlerden umutsuzluk
Kalktı üzerimizden sis
Birden bire yok oldu mutsuzluk
Kürsüde Mustafa kemal

Olacakları sıralıyordu
Yapılacakları anlatıyordu
Kararsız kafaları aydınlatıyordu
Aldığı kararlar akla yatıyordu

Duyguları duygumuz
Kaygıları kaygımız
Arzuları arzumuz
Acıları acımız oldu
Çizgisini yeniden çiziyordu kaderin
Umudu oldu dağın
.....Ovanın
.....Derenin
İnancı imanı oldu
Düşünen beyinlerin
Güvenci oldu direnci oldu
Anadolu'da her yerin.

Türk ulusunun sancağı
İstiklalin bayrağı
Hürriyetin abidesi
Savaşın gözdesi
Milletin öfkesi oldu
Dadaşlardan güç
Temsilcilerden yetki
Birlikten cesaret aldı
Bu inançla
Bu duyguyla
Bu azımla çıktı yola
Sivas'a geldi Mustafa kemal.
Yolda vermeden mola

Yusuf Değirmenci 3

Atatürk destanı 11...sivas

(Sivas)

Yiğitler diyarı Sivas'ın
Kara sabanlı çiftçiler sahip tarlalarına
Sürüleri ile çobanlar sahipken bozkırlarına
Bin dokuz yüz on dokuz dört Eylül de tanık oldu sivas
Mustafa kemal kararlarına

Bir temel atalım deniyordu
Yeni, fikirler filizleniyordu
Ya istiklal,ya ölüm haykırışları
Duvarları deliyordu
En doğruda en güzelde karar kılındı
Cumhuriyetin temeli
4 Eylülde atıldı

Özde birlik sözde birlik kongereler kuruldu
Amaç düşmana karşı savunmaktı bu yurdu

kahpe düşman Türk yurdunu alamaz
Vatan bir bütündür asla parçalanamaz
Türk asildir asla esir olamaz
Deniyordu
İlk harcı cumhuriyetin
Zaferin ilk müjdesi
Hürriyetin ilk sesi bu kararlar oldu

Bu kararlardı türkün gürleyen sesi.
Bu karalardı milletin dirilişi
Engin bakışları Mustafa kemalin
Aydınlık geleceğe yöneldi
Bu kararlarla yer yedinden oynamıştı
İnsanlık titremişti
Bu titreyişle türküm öz benliği
Tekrar yerine geldi
Umutlar yeniden dirildi
Ya istiklal ya ölüme karar verildi

Yusuf Değirmenci 3

Atatürk Destanı 12...dört Eylül Bin Dokuz Yüz On Dokuz

(Dört eylül bin dokuz yüz on dokuz)

Bin dokuz yüz on dokuzun ört eylül günü
Yayla şehri Sivas'ta tarihe yazıldı
Alınan kararlarla zihinlere kazındı
Bu kararlar toplamı oldu
İlk atılan adımı hürriyetin
İlk atılan temeliydi cumhuriyetin

Kucak kucağa temsilciler
Bu yiğitler diyarında
Delegeler el, ele
Gönül, gönül'e
Kartal bakışlı Mustafa kemalle
Türklük övünç duyacaktı
Alınan kararlarla
Dört eylülle.

Kürsüde Mustafa kemal konuşuyordu
"Ya istiklal ya ölüm diyordu"
Manda ve himaye kabul edilmiyordu
Bu fikri kabullendi düşünen kafalar
Bu karara kalktı evetli parmaklar

Bağımsızlık için ant içtiler
Savaşmak için söz verdiler
Bir yarışa girdi yurtseverler
Yine Mustafa kemal en önde
En başta yine Mustafa kemal var.

Dört Eylülde kenetlendi Türk gücü
Bir gaye fışkırdı Sivas'ın bozkırında
Bir amaç belirlendi o anda
Yayıldı iradesi milleti
Yankılandı dünyada
İlk harcı kondu cumhuriyetin
Mustafa kemal vardı başlarında.

Geliyordu yurtseverler
Bölük,bölük kitle,kitle
Sıra, sıra saf, saf uçarcasına
İnanmışlardı hürriyete
İnanmışlardı
.....Taparcasına.

Anlatılamaz bir yarış
Bir yarış ki hizmetten öte
Bir yarış ki ölümüne
Vatan için can verme yarışı
Bir yarış ki
Huzuru getirecek Anadolu'ya
Bu yarış sağlayacaktı barışı.

Günlerce tartışıldı nasıllar
Çareler düşünüldü nedenlere
Arandı, olmazları olur etmenin yolları
Düşünen kafalar çareler öneriyordu
Kürsüde devleşmişti Mustafa kemal
En doğruyu söylüyor
En güzeli gösteriyor
En iyiyi öneriyor
İşte kurtuluşumuz
İşte zaferin yolu
İşte istiklal diyordu.

Sıvandı istiklal için kollar
Arandı çaresi hürriyetin
Zihinlerde direnci kırıldı esaretin
Alkışlar çınlatırken duvarları
Nankör emel iradeleri yenememişti
Türk milleti savaşacaktı
Hiçbir baskı etkilememişti
Mustafa kemal gönüllere yerleşti

Sargılar sarıldı acı veren yaraya
Telgraflar çekildi Ankara'ya
Yazıldı reçetesi hürriyetin
Telgraflar ulaşınca Ankara'ya
Bulundu çaresi esaretin
Umutlar sargı oldu
Sinelerde ki yaraya.

Dört Eylül karaları ile tarihe yazıldı
Mustafa kemalle zihinlere kazındı
Onun eseriyle yaşıyor
Onun eserine temel olarak kazıldı

Yusuf Değirmenci 3

Atatürk destanı 13...yirmi yedi aralık

(Yirmi yedi aralık)

Yirmi yedi Aralık bin dokuz yüz on dokuz sabahında
Bir güneş indi dikmen sırtlarından
Bir umut yağdı kar gibi beyaz
Bir derman ki yaralara
.....Akıl almaz
.....İnanılmaz
O haşin kış sabahında
Neler olmadı ki neler
Bir bozkır kasabasında
Anadolu'nun ortasında
Türkiye'nin Ankara'sında
Karşılarken Mustafa kemali seymenler
Sıyrıldı zihinlerden karamsarlıklar bir anda
Bir haz bir sevinç kapladı gönülleri
Yok oldu üzüntüler

Gözü yaşlı nineler
Bahtı kara dedeler
Cüret dolu gençler
Unutup üzüntülerini
Şen şakrak göründüler
Koştular dikmen sırtlarına
Gurup, gurup yürüdüler

Dirildi solgun umutlar dikmen sırlarında
Gelenler dağıtmıştı kapkara bulutları
Döküldü ortaya milletin
Derdi gamı efkarı
Döküldü fedakarlıkları
Döküldü yoğu varı
Katıldı çağrısına Mustafa kemalin
Gençleri yaşlıları
Kadınlar kızları
Katıldı tek vücut Ankaralı

Bir çağrı yapıldı Ankara dan
Ankarada yapılan çağrıya seve, seve katıldı
Edirneli Ardahanlı
Adan alı Amasyalı
İzmir den aydında bandırmadan Bursa dan
Geldiler akın,akın
Ağrıdan Van'dan Antep den Maraş'dan
Geldiler koşa koşa
Trakya'dan Anadolu'dan geldiler
 Fayda yoktu sultandan
Geldiler akın,akın Ankara'ya
Geldiler birer,birer
Katılmak için kavgaya

dost kalemlerden

Keklik Pınarından
Bir komutan geliyor
Atını sürüyor dolu dizgin
Gururlu mağrur Ankara'ya

Bir ulusun kaderi yazılmış
Dağlara taşlara
Bir ulus mavi gözlere bakıyor
O gözlerdeki umut dolu bakışlara...Talat Semiz

Yusuf Değirmenci 3

Atatürk destanı 14...yirmi üç nisan

(Yirmi üç nisan)

Bin dokuz yüz yirminin yirmi üç nisanı
Bayramı dünya çocuklarının
Çocuklara hediyesi Mustafa kemalin
Kalbi yeni idarenin
Kaderi Türkiye'nin
Kaderi türküm diyenin

Yirmi üç nisan bilir
Yirmi üç nisan tanır Mustafa kemali
Dinledi meclisin kürsüsünde
Dinledi o büyük insanı
Millet meclisini açarak Ankara'da
O yarattı o var etti
Yirmi üç nisanı
Türklük dolu imanı
İstiklal kahramanı
Dünyayı sardı şanı

Yirmi üç nisan
Onunla var olmuştu
Onunla anılmıştı
Öğrenmişti dinlemişti
Söyleleyecek gelecek nesillere
Onu anlatmak
Onu tanıtmak oldu işi

Kuruluşunda millet meclisinin
Duyuluşunda gürleyen sesinin
Anlaşılışında hevesinin
Gerçekler öğrenildi
Tehlikeler görüldü
Davetlere itibar edildi
Davetlere gelindi
Vatanını sevenler
Bu mecliste örgütlendi

Dinlemiş davetlere gelenleri
Dinlemiş vatanını sevenleri
Bu uğurda mücadele verenleri
Vatan için ölenleri dinlemişti
Mustafa kemal ile kenetlenenleri
Görmüştü öğrenmişti
En doğru kararlaraydı alkışı
Özgürlüğe verilen değerle
Yapıcı önerilerle
Filiz veren düşüncelerle
Yankı yapmıştı meclis duvarlarında
İnim,inim inlemişti
Not etmişti konuşulanları
Dinlemişti mecliste temsilci olanları

Kürsüde Mustafa kemal
Ya istiklal ya ölüm diyordu
Salon alkışlarla inliyordu
Görünen o ki Türk milleti
İstiklalli istiyordu
Hürriyeti seviyordu
Kararlar bu yönde veriliyordu
Ya istiklal ya ölüme kalkıyor parmaklar
Ya istiklal yada ölüme evet diyordu

Bir tutku ki gönüllere sığmayan
Bir tutku ki öfkenin ötesinde
Bir arzu ki
.....Böylesi görülmedi
Bir arzu ki
.....Dünyaya meydan okuyan
Bu amaca davet etti Mustafa kemal
Bu gaye etrafına çağırdı milleti
Topladı Ankara'da söz sahibi heyeti.
Buradan yükseliyordu öz milletin öz sesi.
Kararlar kesindi
Kararlar kati idi
Ya istiklal alınacaktı
Yada topyekün ölünecek ti

Halkın temsilcileri korkuyu bilmiyordu
Büyük millet meclisi böyle kuruluyordu

Yusuf Değirmenci 3

Atatürk destanı 15...büyük millet meclisi

(Büyük millet meclisi)

Yurdun her köşesinden yurtseverler geldiler
Geldiler de bu mecliste fikrini söylediler

Kurulmuş toplanmıştı büyük millet meclisi
Burada kabarmıştı bu milletin öfkesi
Şimdi daha gür çıkıyordu milletin sesi
Artık ayaz kesmiyordu dikmen tepelerinde
Ankara'nın sinesinde kar yatmıyordu
Nabızlar korkulu atmıyordu
coşkulu atıyordu.
Nisanla yaşardı umutlar
Artık zihinlerde çaresiz düşünce yoktu
Kaderi yeniden çiziliyordu milletin
En başta Mustafa kemal
Kurtuluşun yolunu gösteriyordu
Ya istiklal yada ölüm diyordu

Düşmana imanlar siper
Canlar kalkan olacaktı
Her Türk vatan için savaşacaktı
Vatana kurban olacaktı
Mutlaka amaca ulaşılacak
Hedefe varılacaktı
Mutlaka hürriyete kavuşulacaktı
Kurtuluş mücadelesi verilecek
Çaresi bulunacaktı.
Kararlar böyle alınacak
Böyle uygulanacaktı.
İstiklal kazanılacaktı

Ölmek var dönmek yoktu geri
Hep ileri gitmeli ileri yürümeli
Bu düşüncelerle
Tek bir kafa
Tek bir vücut
Tek bir düşünce
Tek bir çare oluverdi
Meclisi mebusanın her biri
Dökülecekti ortaya
Dökülecekti milletin yoğu varı
Bu kararlara tanıktı
Tanıktı Ankaralı.

Kesindi alınan kararlar savaşılacaktı
Türk milleti hür yaşamış hür kalacaktı

Yusuf Değirmenci 3

Atatürk destanı 16...inönü muharebesi

(İnönü muharebesi)

Galipler ileriye yunanlıyı sürdüler
İzmir ve havalisi sizin olsun dediler

Osmanlının çöküşü iştahları kabarttı
Yunan askeri İzmir'e adım attı

Ordusu yok direnç yok ileriz dediler
Ege'nin tamamını almayı istediler
Bu hevesle işgal edildi köy kasaba
Efeleri hiç katmadılar hesaba
Efeler vur kaçla zaiyatlar verirken
Ordular yendinen devşirlirken
Yunan inönüye dayandı
Orada bir Türk alayı siperde
Başlarında ismet paşa vardı

İnönü de iki kez düşmanlar püskürtüldü
İş o anda karabahtlar ak oldu
Solgun umurlar dirildi
Ağlayan gözler güldü

Yok oldu karamsarlık
Umutlar yenilendi
Mustafa kemalden
"SİZ OARADA SADECE DÜŞMANI YENMEDİNİZ
TÜRK OLUSUNUNDA MAKUS TALİHİNİYANDİANİZ"
Diyen bir mesaj gönderildi

Dökülecekti nesi varsa milletin
Nesi varsa serilecekti ortaya
Düşülecekti yollara
Genç yaşlı, atlı yaya

Gelecekti bu davete
Onlar bunalar şunlar
Gelecektik bizler sizler gelinler kızar
Gelecekti yetimler öksüzler
Kağnılar öküzler

Kılıçlar bıçaklar
Kazmalar kürekler
Yanan yürekler
Yabalar dirgenler
Kavaklar gürgenler
Nesi varsa milletin
Dökülecekti ortaya.
Verilecekti nesi varsa
Vatan denen sevdaya
Hazır olacaktı millet
Düşmanla savaşmaya

Sömürenlere karşı baş kaldırıldı
Bu topraklar can verildi savaşıldı

Yusuf Değirmenci 3

Atatürk destanı 17….sakarya

(Sakarya)

Anlatırdı olanları
Olsa idi dilleri
Yara,yara vadileri
Kıvrılarak ovalarda
Hayat vererek toprağa
Kara denize akan ırmaktı Sakarya

Anadolu nun dağlarında karlar eridi
O dağlar Sakarya ya su verdi
Gözeler oluşturdu kan damarlarını
Yıllar boyunca yaladı kıyılarını
Denize hediye etti asırlardır
Anadolu topraklarını.
Kara denize taşıdı sularını
Suladı ovalarını
Sevindirdi zaman,zaman
Zaman zaman sel oldu bastı tarlalarını
Bazen de mateme boğdu
Bazen sevince Anadolu insanını.

Tanık oldu toprağı didikleyenlere
Hayran kaldı didik didik edenlere
Mahsul ekenlere ve biçenlere hayrandı
Anladı toprağa verilen değerli
Bu değer uğruna savaşıyor Türkün askeri
Ölüme koşarken her bir neferi
Toprak için ölürken her biri
Anladı ki toprak candan değerli

Gözlerini kırpmadan gidiyorlar
Ya istiklal ya ölüm diyorlar
Ölüyorlar çekilmiyorlar
Toprak için
Cansız toprağa düşüyor insanlar
Başlarında
Ecele kafa tutan bir kumandan
Başlarında Mustafa Kemal paşa var.

Bu gün Sakarya çağlamıyordu
Ağlamak istiyordu
Artık akmayacaktı duru sularla
Kıyılarında bir kanlı savaş var ya
Tarih boyunca bunu hatırlayacak
Bunu anlatacaktı

Yirmi iki gün yirmi iki gece
Sürüyordu ölmece öldürmece
Çıkan gözü, kopan kolu
Kırılan bacağı
Düşen başı görmüştü

Bir var oluşu
Bir şahlanışı
Dağlarda yankılanan bir kükreyişi
Hattı müdafâ yok sathı müdafa var deyişi
Yerin göğün inleyişi görmüştü
Dağın taşın
Uçan kuşun
Dinleyişine şahit olmuştu
Bu savaşı anlatacaktı
Tarihe tanıklık yapacaktı
Sakarya artık çağlamayacak
Taşıdığı kızıl kanlar için
Ağlayacaktı

Yatağından su yerine kızıl kan aktı
Aktı da ne canlar yok oldu ne canlar yaktı

Yusuf Değirmenci 3

Atatürk destanı 18..sakarya meydan muharebesi

(Sakarya meydan muharebesi)

Yağmur sicim gibi yağıyordu
Tepelerden sadece yağmur suyu akmıyordu
Su kan ve toprak
Birbirine karışıyordu
Ölmek için askerler yarışıyordu
Kilometrelerce uzunlukta bir cephe
Tepeler arasında oluşuyordu.

Sulara karıştırIP
Kızıl kanlar taşıdı kara denize
Dökülen kanlarla beslendi
Duygulandı
Hislendi
kaygılandı
Kanlı sularıyla ağladı gizlice
Sonunda düşünebildi özgürce
Özgürlüğe verilen değeri anladı
Dağ gibi koç yiğitler devrilirken kıyılarında
İnsan oğlunun inancına hayran kaldı
Kan verilirken kara toprağa
Toprağın değerini anladı

Anladı ki
Esaret Türk'e yakışmaz
Türk milleti özgürlük mücadelesi verirken
Mehmetçik bu ideal uğruna ölürken
Türk ordusu savaştayken
Mustafa kemal baştayken
Düşman
Bu topraklarda kalamaz

Türk ordusu zafer sancağını açtı
22 gün 22 gece savaştı
şana şerefe ulaştı
22 günün sonunda düşman
Bozguna uğrayıp kaçtı

Ali Osman kolu koptu kolsuz kaldı
Veli çavuş çene kopmuş dilsiz kaldı
Satı kadın üç şehit verdi oğulsuz kaldı
Kaldı da bu vatan bu vatan böyle kurtuldu

Toprak Mehmetlerin üstünü örtüyor
Meçhul mezarlarda meçhul yatıyor
Savaşlarsa can alıp can satıyor
Sattı da bu vatan böyle kurtuldu

Yusuf Değirmenci 3

Atatürk destanı 20...dokuz eylül İzmir

(dokuz eylül İzmir)

İzmir de bin dokuz yüz yirmi üçün dokuz eylülü
Zaferin kanla sulanan beslenen gülü

Eğeye akan ordu selinin zafer sahnesi
Mustafa kemalin gürleyen sesi
Yeri göğü denizi deryayı titreten öfkesi
İstiklali müjdeleyen yeli
Mustafa kemalin zaferi okşayan eli

Dokuz eylül sabahı
Hür artık İzmir semaları
Düşman İzmir'i yakmış
Tütüyor dumanları

Dumanlar arasında açıldı istiklalin yolu
Eğeyi sardı şefkatle sevgiyle
Sardı özgürlüğün kolu
Telaş içinde
Ege'nin sandalı gemisi sal'ı
Anlamıştı Türk ulusunu
Anlamıştı Yunanlı
Kaçıyordu denize doğru
Yüzlerinde korku elleri kanlı
İmdat sesleri ulaşıyordu Atina'ya
Kimisi yüzerek kaçıyordu
Kimisi binebilmişti takaya

Artık İzmirli ağlamıyordu
Sokaklara taşmıştı coşku
Zafer şarkıları söyleniyordu
Düşman dibine gönderiliyordu Ege'nin
Ey benim kahraman milletim
Mustafa kemal önderliğinde
Bu başarı sarsılmaz iradenin
Bu zafer senin

Ay yıldızlı bayrak çekildi göndere
Ay yıldız hürriyeti haykırırken göklere
Mesajlar gönderdi sömürgeci devletlere
Koça dünya boyun eğdi
Boyun eğdi süper güçler
Boyun eğdi bu yüce öndere

İzmir de coşku ve sevinç yaşanırken evlerde
Düşman kaçmak için çırpınızken Ege de
Mehmetçik aslanlar gibi kükremede
Mehmetçik sokakları tarıyordu
Zafer süngülerin ucundaydı parlıyordu
Al bayrağım semalara yükseliyordu
Rüzgarla buluşmuştu dalga, dalga

Dünyaya istiklali haykırıyordu
Türkün özgürlüğünü duyurdu

Kucağında Ege'nin sahilleri Mustafa Kemalin
Avuçlarındaydı matemden sıyrılan İzmir
Taradı özgür bakışları
Taradı Anadolu'yu bir, bir

Kavuştu hürriyete ayak bastığı her yer
Okunuyordu gözlerinden
Okunuyordu zafer
Ve arkasında
Her biri birer Mustafa kemal kesilen asker

Sevinç doluydu gökler denizler her yer
Bütün düşünceler aynı
Bütün duygular tekti
İzmirliler neşeliler.

Bu yolculuğa çıkıldığında samsundan
Karalar açıklandığında Amasya dan
Birlik sesleri yükselince Erzurum dan Sivas dan
Dönülmedi alınan karalardan
Hiçbir zorluk döndüremedi geri
Gaye buydu ileri,ileri daima ileri
Başlarında Türk milletinin önderi
Kutluyorlardı kazanılan büyük zaferi

Can verinler yazamadı son sözü
Bir şarapnal parçaladı bir yüzü
Bir kurşun da çıkarınca yatağından bir gözü
Ten düştü göz görmedi dil sustu
Sustu da bu vatan böyle kurtuldu

Bin sekiz yüz seksen birde Selanik de doğan çocuk
Sömürüye baş kaldırmış
Milletine önder olmuştu
Yenmişti düşmanlarını
Zaferler kazanmıştı
Anlaşalım diyerek Lozan'a çağrılmıştı

Yusuf Değirmenci 3

Atatürk destanı 21....lozan anlaşması

(Lozan anlaşması)

Lozan da görüşmeler aylarca sürdü
Düşman yenilgisini görmek istemiyordu
Yeni, yeni teklifler getirdiler
Manda dan himayeden bahsettiler
Paralar teklif ettiler
Meydanlarda kaybedilen zaferi
Masada almayı istediler

Türkün temsilciler dik durdu eğilmedi
Öneriler karşısın da İsmet paşa gürledi

İmparatorluklar kurdum
Kıtalara hükmettim
Fatihimle toplar saldım surlara
Fetihlerim sığmaz oldu kıta lara
Zafer,zafer korku saldım düşmanlara
Sevgi ile kucak açtım dostlara
Hakka sahip çıktım
Haksıza karşı durdum
Diyerek kükrüyordu
Hakkımızdır hürrriyet
Verilecek diyordu

En sonunda masaya yumruğu vurdu
Karalılık karşısında düşmanlar donuyordu

Baktılar Türk milleti anlamıyor kanmıyor
İstiklali olmadan barış kazanılmıyor

En sonunda hürriyet hakkınızdır dediler
Anadolu ülkesini Türk'e uygun gördüler

Sınırları çizildi yeni cumhuriyetin
Hürriyeti kazanıldı yeniden bu milletin

Sınırları belirli topraklar türkün oldu
Atatürk öner oldu vatan böyle kurtuldu

Yusuf Değirmenci 3

Atatürk destanı 22.....cumhuriyetin ilanı

(Cunhuriyetin ilanı)

Yirmi dokuz Ekim bin dokuz yüz yirmi üç
Bir devrin kapanışı
Saltanatın kaldırılışı
bu tarihle özdeşleşti
Dik durdu Türk'ün başı

Türkiye cumhuriyeti bu gün ilan edildi
Mustafa kemal reisicumhur seçildi

Soyadı Atatürk dü atasıydı milletin
Kurucu kurtarıcıyken
Başkanı oldu devletin
Millet ona ata dedi
Atatürk yol gösterdi

Atanın gösterdiği yolda ilerlendi
Devrimlere yeni devrimler eklendi

Kürsüde o büyük insan kükrüyordu
Türk milleti çalışkandır
Türk milleti yücedir
Türk milleti asildir diyordu.
Cumhuriyete güvence
Gençliği gösteriyordu
Doğruyu söylüyordu
En büyük eseri cumhuriyeti
Gençlere emanet ediyordu

Altın sayfalara altın sayfalar kattı
Zekasıyla sarsılmaz temeller attı

Elde değil ona hak vermemek
Elde değil fikirlerini benimsememek
Düşüncelerine saygı göstermek
Ona hak vermek gerek

Bu topraklar kanla terle yoğruldu
Yoğruldu da cumhuriyet kuruldu

Milletin efendisi köylüdür
Bu bilince ermek gerek
Tarımda kullanmak için her imkanı vermek gerek
Yenmek için yoksulluğu
Terle yoğrulmak gerek
Yoksulluktan kurtulup bolluğa ermek gerek
O aydınlık geleceği çalışıp görmek gerek.
Kadına seçilme hakkın
Mutlaka vermek gerek

Eşit olma hakkını öğrenip bilme gerek

Bu düşüncelerle çarpıyordu her yürek

Yüce önder her yerde hep bunu söylüyordu
Birer birer devrimler gerçekleştiriliyordu

Yusuf Değirmenci 3

Atatürk destanı 23....atatürk''ün izinde

(Atatürk'ün izinde)

Ulu önder Atatürk bir yol çiziyordu
Bu millete bir hedef gösteriyordu
Fikirleri ışık saçan aydınlık veren ulu
Tarih nadir yaratır böylesi münevver kulu
Kendisini düşünmedi vatanı düşündüğü kadar
Üstün zekasıyla İnkılaplar yarattı
Dünyaya ışık tuttu zihinler aydınlattı

Dedi ki
Ey Türk milleti
Cehalet yok edilecek
Yoksulluk silinecek
Medeni milletlerle yarışa girilecek
Çok çalışılacak çok emek verilecek
Mutlaka ve mutlaka amaca erişilecek
Misak-i milli hudutlarında
Birlik ve beraberlikle bu gaye gerçekleşecek
Dil öz Türkçe olacak Türk Türkçe konuşacak
Türkçe yazılacak Türkçe okunacak.

Feyz aldık fikirlerinden izinde yürünecek
Türk milleti her zaman ve her yerde
Atanın izinde yürüyecek
Medeniyet yolunda yarışa girilecek
Bilgide ve bilimde ilerlenecek
İrfanda ve ilimde en önde gidilecek

Eski sahiplenecek
Yeni benimsenecek
Devrim,devrim bilinç lenilecek
Gençler bilinçli büyütülecek
Amaca varmak için azimli olunacak
Sabır, sabır emek verilecek
Sabır, sabır terlenecek

Atatürk amacına işte böyle ulaştı
Önündeki engelleri böyle aştı
Koyduğu ilkelerle
Dünyaya ışık saçtı
İnsanlık uğruna
İnsanlık için barıştı
Barış için savaştı

Her attığı adımdan titredi nankör fikir
Her söylediği sözden
Feyz alındı bir,bir
Düşüncesi geçirildi hayata
Konuldu tatbikata
Esir milletlere örnek oldu
Ayna oldu dünyaya

Türküm doğruyum çalışkanım yasağım
Gönülden bağlıyım ataya.
Atatürk yol gösterdi
Dedi ki hep ileri
Milletler yarışından
Dönülmeyecek geri
Mutlak geçmemiz gerek
Medeni milletleri.,

Yenilikler zinciri bakla,bakla büyüdü
Türk atanın yolunda aydınlığa yürüdü

Düşüncesi aydınlık bakışları ileri
Tarih çıkarmadı hiç böyle büyük lideri

Yusuf Değirmenci 3

Atatürk destanı 24...atatürk önderimiz

(Atatürk önderimiz)

Bir millet benliğine kavuşmuştu
Diyordu ki ben bir Türküm
Bağımsızlık benim ülküm
Tarihi ile övünen
Tarihte devirler açıp devirler kapayan
Devletler yıkıp devletler kuran
Tarihe zafer imzaları atan
Ve altın sayfalar nakşeden
Türk milletiyim diyordu
Dünyaya dostluk mesajlar gönderiyordu

Ben türküm Türk kalacağım
Dinim ulu dilim ulu
Bayramım kandilim ulu
Başımda önderim ulu
Atamın önderliğinde
Bulacağım aydın yolu.
Diye haykırıyordu

Tarihler boyunca saltanatlar kurdum
15 devletten sora
Cumhuriyetçi oldum
Sanılmasın ki yoruldum
Tarihte hep var olacağım
Hep var oldum
Sarsılmaz bu inancım
Atatürk le yeniden doğarım 19 mayıslara
İlk Atatürk'ü öğretir çocuğuna anneler
Onu anlatır kuşaklara gaziler
İlk onu ezber eder okula giden bebeler
Onunla doludur gönüllerimiz
Dünya durdukça
İnsanlık var oldukça
Atatürk önderimiz

Yusuf Değirmenci 3

Atatürk destanı 25 on kasım

(On kasım 1938)

Yıl bin dokuz otuz sekiz
Mevsim son bahar
Kasım ayını onun da sardı ülkemi efkar
Keşke gelmeseydi olmasaydı on kasım
Ecel gelmiş çatmış ataya hasım
Tüm Türkiye ağlıyor
Bütün dünya anlıyor
Beni bendem koparıyor
Beni benden ayırıyor
Efkarım kederim yasım

İki Atatürk vardı bu on kasımda
Birincisi ulu önderin maneviyatı
Asırlar boyu yaşayacak
Sevgisi gönülleri dolduracak
Dimdik ayakta duracak
Unutulmayacak

İkincisi naciz vücudu
Ruhunu yolcu etmiş
Hüda'ya
Cansız yatıyor yatakta
İkincisi meçhule yolcu
Yok olacak derisi
.....Kemiği
.....Eti
Birincisi
Yaşayacak tarihler boyunca
Gönüllerde yeri ebedi olacak
Tarihler boyu unutulmayacak
Yaşayacak manevi şahsiyeti

Fikirlerine değer verilecek
Bir kez öldü bir daha ölmeyecek
Türk milletinin atası olarak anılacak birincisi

Özgürlüğün sevdalısı
İnsanlığın hastası
Özgürlüğün gürleyen sesi
Bağımsızlık simgesidir ikincisi

Milletimi mateme boğdu
Bin dokuz yüz otuz yedinin on kasımı
Nasıl kabullenebiliriz
Nasıl inanabiliriz ki
Ölümüne inanmasını
Ağıtlar yakıldı ölümsüzlüğüne
Hala ağıtlar yakılıyor
Her Türk gönlünde onu taşıyor
Yaşayan her Türkün evladı

Gönlünde yaşıyor

Her yazarın eserinde mısra, mısra
Ozanın dilinde nağme, nağme
Ozanların saz telinde
Her Türkün evinde
Her iş yerinde
Atatürk yaşıyor
Atatürk dolaşıyor
Her on kasımda anıyoruz anacağız
Anıtta kabrine saygımızı sunacağız
Atam seni unutmadık unutmayacağız

Yusuf Değirmenci 3

Atatürk destanı 3...çanakkale bin dokuz yüz on beş

(Çanakkale bin dokuz yüz on beş)

Bir daha göründü insanlığın vahşi yüzünü
Bin dokuz yüz on beşte
Çanakkale de
Güçlü bir İngiliz ordusu
Çanakkale ye geliyordu
Anzaklar gemilere bu amaçla yükleniyordu

Yanlarında Fransızlarda vardı
Diğerleri Ruslar ve İtalyanlardı
Düşmanlar bütün ağılıklarıyla tüm güçleriyle taşındı
Eşi benzeri olmayan bir savaş yaşandı
Bir avuç askerle yedi devlete karşı
Ölümüne savaşıldı

Bİr gemi kalktı karşı kıyıdan adı Nusret idi
O geminin tayfaları özgürlüğe hasret idi

Geçilmez yaptı boğazı döşediği mayınları
Geçemedi boğazı düşman donanmaları

Seyit onbaşı tek başına ya Allah dedi
Koca top mermisini sırtına yükledi
Götürüp topun ağzına sürdü
Hedefte düşman gemisi vardı
Görüyordu
Hedefe yöneltti
Namluyu ateşledi
Bir gümbürtüyle yer gök titredi
Düşmanı donanması vurulan
En büyük darbeyi yedi
Bu top mermisi ve seyit onbaşı
Türk milletinin makus talihini yenen kaderdi
Çanakkale denilen bu topraklar
Vatana kurban olsunlar diye
Analar kuzularını kınalayıp gönderdi
Gönderdi de düşmanlar durduruluverdi
Çanakkale,gelibolu
Kınalı kuzuların vatana kurban edildiği yerdi
Ölüme bile, bile koşankoç yiğitler
Korkusuz askerlerdi

Yusuf Değirmenci 3

Atatürk destanı 4...on sekiz mart Gelibolu

(on sekiz mart Gelibolu)

Türk milletinin ateşle imtihanıdır
Türk askerinin yeniden şahlanışıdır
Çanakkale de yapılan bu savaş
Bir dünya liderinin yaratılışıdır
 Mustafa kemal çatmıştı kaşlarını
Dikmişti düşmana karşı bakışlarını
Kükreyen aslan gibi gürlüyordu
Ve askerlere dönerek
Ben size ölmeyi emrediyorum
Bizler ölene kadar yenileri gelecek biliyorum
Diyordu

Harfiyen uyuldu bu emre
Birer,birer koşuluyordu ölüme
Sekiz metreydi siperler
Konuşuyordu süngüler
Ölüme birer,birer
Koşuyordu Mehmetçikler

Ne boğazdaki gemiler yıldırabildi
Ne sahile yüklenen müttefik güçler
Tarih asırlarca anılacak Anafartaları
İman gücü burada yenmişti düşmanları
Dünya conk bayırırnda tanıdı
Anafartalar da anladı
Gelibolu dünyaya tanıttı
Mustafa Kemal'i

Arıburnun da
Anzak koyunda ölümüne savaşıldı
Conk bayırında süngülerle karınlar deşildi
Kilitbahir de kana bulanırken taşlar
Anafartalar da eğilmedi başlar
Hiç bir savaş
Böylesine acımasız
Böylesine onurlu olmamıştı
Hiç bir savaş
Böylesine dik duruşla yapılmamıştı
Tekbirler inletiyordu dağı taşı
Bu savaş imanın inancın savaşı

Düşman gelmiş dayanmıştı sahile tabur, tabur
Şahlanmıştı ayaktaydı dimdik duruyordu gurur

Askerler vurdu vuruldu
Yılmaz yıkılmaz bir ordu
Şahlanmış dimdik ayakta durdu
Cansız bedenler yaprak misali savrulurdu
 Bir elinde bayrak diğerinde tüfek
Sonucunu bilerek Ölüme koşuyordu

Şehadet şerbetini içerek Allah, Allah diyordu
Son nefeste bayrağı sağ kalana veriyordu

Uzak yakın tüm dünyadan gelenler
Akın, akın dı Geliboluya yüklenenler
Vatan namus uğruna ölenleri gördüler
Mehmetler bu toprak da bir ölüp bin dirildiler

İman dolu göğüsler mermilere gerildi
Siperler sekiz metre mücadele verildi
Yurdun dört bir yanından yiğitler gönderildi
Namus oldu şöhret oldu şan oldu
Çanakkale yüz binlerce can oldu
Kahramanlık nasıl olur gösterdi
Düşmanına çok acı bir ders verdi
Ser verildi sır verilmedi
Çanakkale geçilmedi

Bir amansız savaş ki eşi yok emsali yok
Koptu kızılca kıyamet inledi yer gürledi gök

Her ırktan her milletten kan aktı bu toprağa
Çiğnenmek istenen onur yeniden kalktı ayağa

Aktı kan, çıktı can, perişan oldu düşman
İşte Çanakkale de böyle yazıldı destan

Çanakkale'yi anlatmak için yeterli değildi kelimeler
Dudaklar kupkuru olmuş lal olmuş susmuştu diller
Kan buğulaşmış sarmıştı gök kubbeyi
Bu savaşa tanık olan bu topraklar
Anlatmalı bu efsaneyi
Yüklendikçe yüklendi sömürü beyi
Dereler kan ve cansız bedenlerle doldu
Çanakkale geçilmez oldu

Bu zaferle yazıldı tarih
İşlendi yağan yağmurlarla ağaca taşa dağa
Cümle,cümle öğretildi yeni doğan her çocuğa
İşlendi nakış,nakış dala,çiçeğe yaprağa
Ölümsüzleşti Anafartalar da Mustafa kemal
Mustafa kemal sığmayacak toprağa.

Aldırmadılar dökülen kana
Acımadılar kıyılan cana
Hem biri birlerine kötülük ettiler
Hem de beni tükettiler
Öldüler
.....Öldürdüler
.....Öldürüldüler
İhtirasları uğruna

Ne akan göz yaşları nede akan kan dindi
 Bin dokuz yüz on sekize işte böyle gelindi

dost kalemlerden

Her milletten ulustan,kan aktı bu toprağa
Sakın ha sen sen ol da, dil uzatma bayrağa
Hesabını iyi yap,dokunurken yaprağa
Sonra seni elimden,bütün dünya alamaz.-İbrahim Kurt

Yusuf Değirmenci 3

Atatürk destanı 5...bin dokuz yüz on dokuz

(bin dokuz yüz on dokuz)

Kan akıtarak can alarak tam dört yıl geçildi
Dört yıl süren bu savaşa dünya savaşı denildi
Müttefik olan Almanlar bu savaşta yenildi
Müttefiklerine de yenilgi bildirildi
Osmanlıya da bu yenilgi kabullendirildi
Yenilgiyi kabullenince alman başbakanı
Yenilmiş sayıldı Osmanlı sultanı
Artık Osmanlı'nın elinde değildi ipler
Sevr denen kasabada anlaşmıştı galipler

Osmanlı topraklarını düşmanlar paylaşmıştı
Düşmanın gemileri kıyılara yanaştı
Boğazda torpidolar tehdit ederken sarayı
İzmir'e çıkarma yapmıştı
Yunan'ın bir alayı

İngilizler İstanbul'u işgal etmişti
Doğu Ermenilere peşkeş çekilmişti
Fransızlar Antep ile Maraş'a yerleşmişti
İtalyanlar istemişlerdi Antalya'yı
Osmanlıya bırakıyorlardı
Bozkır kasabası Ankara'yı

Zaferin körlüğü
Galibiyetin sarhoşluğu
Kazanmanın sağırlığı
İhtirasın tutsaklığı
Kör etmişti düşmanları
Göremediler tarih sahnesindeki
Türk kahramanlıkları
Unuttular hatırlamak istemediler
Türk milletinde ki kahramanları

Osmanlı hasta dediler
Geçmişi göremediler
Çakal sürüsü gibi üşüştüler
Osmanlı sultanından olmazları istediler
Her isteği Osmanlı yapacaktır sandılar
Osmanlı hasta olsa da
Milli irade hasta değildi yanıldılar

Azınlıklar isyana teşvik edildi
Silahlar ve paralar gönderildi
İngilizin teşvikine uydular
Şeyhler şıhlar ağalar kudurdular
Araplar Osmanlıyı arkadan vurdular

Doğuda Ermeniler can aldı kan akıttı
Padişahın korkusuna korkular kattı
Yetmedi içerde de isyanlar başlatıldı

Din dendi sultan dendi
Türk’e Türk düşman edildi

Feda ederken canını Antepli Şahin
Zulme baş vurduğunda düşman
Düşmanla birlik olduğunda hain
Maraş da sütçü imam camide kükredi
Düşman kadınlarımızın namusuna göz dikmişken
Bize namaz kılmak caiz değildir dedi
Düştü Maraşlıların önüne
Fransızlara karşı baş kaldırdı direndi

Ege de efeler dağlara çıktı
Düşmanla savaşılacaktı
Direnişler başlayınca Anadolu da
Dinci çetelerde ayaklandırıldı
Düzce de Kocaelin de ve Bolu da

Düşmanın amacı Türk’ü Türk’e kırdırmaktı
Bu direnci kırmaktı
Sultanı esir almaktı
Her isteği yaptırmaktı
Amaç bu topraklara sahip olmaktı

Silahını bırak dendi kahraman ordulara
Bu teslimiyet dokundu yurtsever subaylara

Kara bulutlar sardı yurdun semalarını
Düşünmedi sultanlar milletin vakarını

Düşman işgal etmişti artık Türk hür değildi
Bin dokuz yüz on dokuz yılına böyle girdi

Yıl bin dokuz yüz on dokuz
 Endişeli gözler uykusuz
Düşman donanması tutmuş boğazda kıyıları
Osmanlı sarayına çevirmişti topları
Toprak sarı yaprak sarı dal sarı
Baharında bin dokuz yüz on dokuzun
Yurt severler benizler olmuştu sap sarı

Hala duruyorken toprak da kan kokusu
Sevr denen bir paçavraya imzalar atılmış
Ülke saltanat uğruna satılmış
Dağıtılmıştı Osmanlı ordusu
Kışlalar boşaltılmış

Bu vatanı parsel.parsel paylaşırken aç kurtlar
Birer birer söndürülüyordu umutlar
Düşmanın mahmuzları sokaklarda geziyordu
Her adım bir yurt severin bağrını eziyordu
Osmanlıya hasta adam deniyordu

Son nefesi vermesi bekleniyordu

Bin dokuz yüz on dokuzun un baharında uyanmadı toprak
Açmadı çiçekler ilk baharda
Ağaçlar süslenmedi kahrından dallarını
Bin dokuz yüz on dokuzun baharında
Kan damlıyordu yüreklerden
Alınıyordu silahları
Savaşabilecek bileklerden

Bir şeyler yapmak gerek diyenler verdı
Mutlaka bir şeyler yapılmalıydı
Vatan elden gitmeden savaşılmalıydı
Türk yurdunu üstüne çökmüşken kara bulutlar
Söndü sönecek dendi umutlar
Vahdettin saltanatı için endişeliydi
Düşmanın isteklerini şartsız yerine getirmekteydi
Yadırgadı yurt severler utanç verici halini
Sultan düşmana kaptırmalıydı elini

Trakya perişan
Anadolu şaşkın
İzmir de hasan Tahsin tarafından sıkıldı
Düşmana karşı ilk kurşun.
Yankılanıyordu dağlar
Gönüller hüzün doluydu
Bir umut arıyordu bakışlar
Bin dokuz yüz on dokuzun mayısında esti rüzgar

Akıllarında idi Çanakkale
Silinmemişti uslarından Anafartalar
Unutulmamıştı yiğit gaziler
Unutulmamıştı bu büyük lider
O lider ki alacaktı eline ipleri
Millet ona verecekti yetkileri
Yeniden yazılacaktı Türk'ün kaderi

Yusuf Değirmenci 3

Atatürk destanı 6....on altı mayıs bin dokuz yüz on dokuz

(On altı mayıs bin dokuz yüz on dokuz)

Hani toprak yeniden uyanır ya
Çiçekler açar ya ilk baharda
Ağaçlar yeniden süslenir ya gelinler gibi
Çiğdemler sarı,sarı gösterir ya kendini
Canlandı toprak

On altı mayısta İstanbul dan kalkan gemi,
Samsuna çevirmişti dümeni
Samsuna giden yola çevrilmişti bakışlar
Bir umut beslemekteydi
Gözlerde ki yaşlar

İki Mustafa kemal vardı bu yolda
Birincisi Osmanlı
.....Ordunun müfettişi
İkincisi hürriyet aşığı
.....Vatanı kurtarmak işi
Birincisi Osmanlı paşası
.....Şöhretli şanlı
İkincisi vatan aşığı
.....Üzgün,hicranlı
Amam umutlu heyecanlı
İnançlı ve imanlı
Hüzünlü ve kederli
Kızgın ve öfkeli.

Mustafa kemal rüzgarı esti sahillerde
Dağıttı karamsarlığı dağıldı kara bulutlar
Yüreklere hürriyet sevdası düştü
Umutlar beyaz bulutlara dönüşmüştü
Bu duygu, bu tutku neşeye döndürdü matemi
Bu duygu, bu tutku ettirdi sultana sitemi
Bu tutku artırdı öfkeleri düşmanlara
Bu tutku merhem oldu yüreklerde yaralara

Yusuf Değirmenci 3

Atatürk destanı 7...bin dokuz yüz on dokuz

(Bin dokuz yüz on dokuz samsun)

Bin dokuz yüz on dokuzun on dokuz mayısında
Bir vapur demirleniyor samsunun kıyısında
Bu vapur sahiler de umudu yaratmıştı
Bu umudun coşkusu sahillere taşmıştı
Bir coşku seli ki samsun kıyılarında
Yeniden bir doğuş vardı Karadeniz de o anda
Bir ilgi ki müjde veriyordu dalgalara
Bir sevinç ki taşıyordu denizden karalara
Sevinçliydi Samsun sahillerinde
Su,kum,taş çakıl
Yaşamadı yaşamadıklarını bir başka ay bir başka yıl
Görmedi gördüklerimi
Bilmedi bildiklerimi
Şahit olduklarıma ermedi akıl

Samsun sahillerin de demirleyen gemi
Başlangıcıydı kurtuluş yolunun
Sevinçler çığlık,çığlıktı
Umudu idi Anadolu nun
Sahillere vuruyordu yankılar
Çiziliyordu rotası kurtuluş yolunun

Kalkacak diyordu bu sis
Bitecek diyordu bu kabus
Keder silindi gönüllerden
Artık yüzlerde hüzün
Düşüncelerde karamsarlık yoktu

On dokuz Mayısta kuzeyden doğdu güneş
Ufuk da doğan güneş Mustafa kemal di
Hüzünlü gönüllerde umutlar filizlendi
Mustafa kemaldi istiklale karalı
özgürlüğe özdeş

Bir başka tutku idi Mustafa kemalin samsunda oluşu
Bir başka duygu idi güneşin kuzeyden doğuşu

Söylenen bu tutkuydu merakla dinleyene
Bu gaye anlatılmalı deniyordu şehir'e şehirliye
Anlatılmalıydı bu tutku köye köylüye
Ulaşmalıydı bu duygu ağaya, paşaya, beye
Bu güneş ışık verdi birden bire
Özgür olan esir kalan her ülkeye
Bu umut ışığı ilham kaynağı oldu
Vatanı sevmeye
İnsanca sevilmeye
Anlaşılmaya başlanmıştı Mustafa kemal kararı
Esti samsun sahillerinden hürriyet rüzgarı
Yayıldı Anadolu'ya
Taşıdı hayır nidalarını

Dağa, denize ovaya

Çizilecek diyordu rotası kurtuluş yolunun
Kalkacak diyordu bu sis üstünden Anadolu'nun
Bu düşüncelerle Mustafa kemal geçti havzadan
Özgürlüğe esen yelin esintisi hissedildi

Yusuf Değirmenci 3

Atatürk destanı 8... Amasya

(Amasya)

Bu rüzgarla Mustafa kemal Amasya ya geldi
Bu esinti duyuruldu dünyaya Amasya'dan.
Bir çağrı birliğe
Bir davet beraberliğe
Bir baş kaldırış sömürgeciliğe
Bu çağrı gök kubbeyi deldi
Bu çağrıyla şimşekler çaktı
Gök yüzü gürledi
Hepsinde vatan için çarpan yürek
Yurt severler bu çağrıya koşarak geldi

Amasya övünçlü adı ile
Sevinçliydi yirmi iki haziran
.....Amacı ve maksadı ile
Bu davete koşuyordu yurtseverler
Yaşlısı, genci erkeği, kadını ile

Biliyordu yurt severler
Özgürlüğün tadını
Kurtarmak için kutsal vatanı
Koşuyordu kolu kanadı ile
Koşuyordu en son umudu ile.

Koşup gelenlerle bu halka güvenildi
Alınan kararla dünyaya bildirildi

Mustafa kemal coşuyordu gürleyen sesi ile
Özgürlük tutkusu hürriyet hevesi ile
Mustafa kemalden ışığını almıştı
Sesini duyurmak için dünyaya
Sömürüye öfkesini haykırmıştı
Bu öfkeyle dolmuştu Amasyalı
Sokaklara bu öfkeyle taşmıştı
Savaşmaya koşmak için kararlı
Savaşmak için helallaşmıştı

Aralandı birer birer sis perdesi
Amasya dan yükseldi
Mustafa kemalin sesi
Dünyaya nota veriyordu
Bu vatan bizim diyordu

Yusuf Değirmenci 3

Atatürk destanı 9...yirmi iki Haziran Amasya bildirgesi

(Yirmi iki haziran

22 Haziran Amasya bildirgesi
Manda ve himaye istemiyordu
Türk ulusuna bağımsızlık gerek diyordu
Şahlandı Mustafa kemalin sesini duyarak
Onun çağrısına uyarak şahlandı halk

Özgürlük tutkuların en yücesidir dendi
Özgür kalmak için çalışmak istenildi
Özgür yaşamak için her şart kabullenildi
Yere düşürmeden istiklal sancağını
Hürriyete kavuşmak özlemleriydi,

Hür yarınlar için yaşamalı
Hür yarınlar için savaşılmalı
Hürriyet fikri özgürlük tutkusu
Sivas da seslendirilmeli
Erzurum da güçlendirilmeli
Ankara da örgütlenmeli
İstiklal için bu gerek bu gerek denilerek
Dönülmez kararlar veriliyordu
Bu fikri taşıyanlar Erzurum'a yürüyordu

Yusuf Değirmenci 3

Atatürk Destanı 26..yaşıyor Atanın maneviyatı

(yaşıyor Atatürk ün maneviyatı)

Şimdi Atatürk ün yaşıyor maneviyatı
Tarihlere sığmaz oldu Atatürk'ün hayatı
Gönüllerde yaşadı ebedi yaşayacak
Her yerde her fırsatta anıldı anılacak
Her okulda her evde resimleri olacak
Mantıkta düşüncede
Gündüzde gecede
Cümlede hecede o var olacak
Hep Atatürk okutulacak
Hep o öğretilecek
O anlatılacak
Ve o anlaşılacak
Yazarların elinden
Ozanların dilinden düşmeyecek
Kasımlar da acısı yenilenecek
Ölümsüzlüğüne ağıtlar söylenecek
Atanı anla evladım
Anla ve anlat denecek
Atam ölmedi ölmeyecek

Gelecek günlerde
Aylar yıllar asırlar geçecek
On kasımlar gelip geçecek
Baharda ağaçlar yeniden yeşerecek
Son baharda yapraklar dökülecek
Asırlar asırları kovaladıkça
Mutlu
Dünya ayakta durdukça
Bilgin
İnsanlık yaşadıkça özgür
Dünya yaşadıkça güçlenecek
Atanın çizdiği yolda yürünecek
Türkiye güzelliklerle süslenecek
Türk milleti
Atasının izinde
Daima yürüyecek

Ben yalan denilen dünya
Türkiye benim döşümde
Hür yaşadı hür yaşayacak
Türk milletinin varlığımda
Onun imzası olacak
O ebedi kalacak
Ebedi yaşayacak.
Bu sancağı nesiller
Gururla taşıyacak

İlkeleri ışık olacak
Çizdiği yolda yürünerek
Türk milleti Atasıyla

Atası eserleriyle yaşayacak
Her gönül ona mesken olacak
Müreffeh yaşamak için
Mutlu olabilmek için
Medeniyet zirvesine varılacak
Bu amaca ulaşılacak
Ve başta
Mustafa kemal olacak
Atası türkün gönlüde
Tarihin önünde
Ebedi yaşayacak.

Anlatabildiğince anlatsın tarih
Anlatsın yer gök
..... Dağ ova deniz
Yeterse kelimeleri
Dönüyorsa dilleri
Anlatsın bu yüce önderi

Yusuf Değirmenci 3

Aydınlandı her günüm

Karanlıktı aydınlandı her günüm
Yârim uzaklardan uçarak geldi
Geçti gitti şimdi hüsrandı dünüm
Kucağında hasret kaçarak geldi

Aşk ile çarpıyor bendeki yürek
Mutlak sevenlere kavuşmak gerek
Sevdiğimi çok özledim diyerek
Sevgiyle kolların açarak geldi

Sözüme bağlıyım bu benim huyum
Hayatı severim çok umutluyum
Aldığım kararlar doğru mutluyum
Diyerek gülücük saçarak geldi

Adım hiç düşmemiş durmuş dilinde
Mutlu olamamış gurbet ilinde
Susuz kaldım diyor sevda çölünden
Sevgi şerbetini içerek geldi

Önce haber saldı bekleme sen gel
Dedim ben gelemem acele dön gel
Son sözü sevdamız tanımaz engel
Bütün engelleri geçerek geldi

Yusuf Değirmenci 3

Bana Yeter

Ben seni görünce gülüyor yüzüm
Gamzeli gamzeli gül bana yeter
Sensiz geçen her gün doluyor hüzün
Seni sevdiğimi bil bana yeter

Hasret yüreğime çöktü oturur
Korkum o ki bu aşk beni bitirir
Nefesinin kokusunu getirir
Ilgıt ılgıt esen yel bana yeter

Kalbim çarptı hızlandırdı kanımı
Yalnızlık sarmışken dört bir yanımı
Kem sözler acıtır durur canımı
Tatlı sözler diyen dil bana yeter

Dilerim yaşamın hep mutlu olsun
Gönlün ne isterse arasın bulsun
Tek arzum yüreğin sevgiyle dolsun
Öfkeni gönlünden sil bana yeter

Yusuf Değirmenci 3

Başka Başka 1

BAŞKA BAŞKA 1

Herkes birbirine atıyor pusu
Kimseye itimat etmem doğrusu
Kalmadı toplumda güven duygusu
Dilekler bir başka niyetler başa

Beyni türlü fikirlerle doluyor
Dediği olmazsa öfke soluyor
Her akıl kendince bir yol buluyor
Önermeler başka niyetler başka

Gerçekleri gizler bir sır perdesi
Söz söylerken çok gür çıkıyor sesi
Sana teklif eder yapmaz kendisi
Tavsiyeler başka niyetler başka

Canı süt isterse felah sağdırır
Düz yolları yokuşlara ağdırır
Yetkiliye talimatlar yağdırır
Talimatlar başka niyetler başka

Dostça görünerek hep madik atar
Kandırır aldatır parsayı kapar
Sana yapma derken kendisi yapar
Telkinler bir başka niyetler başka

Ben senin dostunum hiç unutma der
Çay yemek ısmarlar bedeli öder
Namuslu görünür nasihat eder
Söylenenler başka niyetler başka

Yusuf Değirmenci 3

Başkasına Gönül Açmam

Kelebek değilim arıda olmam
Çiçekten çiçeğe uçmam uçamam
Senden başkasından sevgi alamam
Başkasına gönül açmam açamam

Seninle almışım hayattan haz'ı
Seninle yaşadım baharı Yaz'ı
Bir selamın gelsin yaz bazı bazı
Asla senden vaz geçmem geçemem

Yansın diye ateşimi harlama
Seveni sev sevenleri horlama
Sevdanı ekmişim gönül tarlama
Başka bağda yonca biçmem biçemem

Yusuf Değirmenci 3

Bayram Mesajı

Bu gün bayram kalem aldım elime
Yazıyorum ne gelirse dilime
Selam olsun dost yarene köyüme
Köyüm bayramınız mübarek olsun

Herkes arzu duyar vefalı dosta
Eğer dostun yoksa olursun hasta
Gurbet elde dertler gelir üst üste
Dostlar bayramınız mübarek olsun

Bayramlar gurbette bir sabır taşı
Ah etsem akıyor gözümün yaşı
Uzakta bıraktık kavim kardeşi
Kardeş bayramınız mübarek olsun

Birlikten doğuyor sarsılmaz güçler
Hoş görülü ol ki yok olsun suçlar
Yarınların ay yıldızı şu gençler
Gençler bayramınız mübarek olsun

Düşmanınsa dahi uzat elini
Sakın küfre alıştırma dilini
Kadir mevlam zora sokmaz kulunu
Kullar bayramınız mübarek olsun

Bayramda çoğalır kalplerde hisler
Fazla sinirlenme gerilir kaslar
Bugün bayram günü barışın küsler
Küsler bayramınız mübarek olsun

Hacı köy kazamdır köyüm saracık
Kaldım gurbet elde yerim daracık
Özlemini çektim yurdum saraycık
Seninde bayramın mübarek olsun

MEHMET DEĞİRMENCİ /ağabim)

Yusuf Değirmenci 3

Bekliyorum Babamı

Çocuklarım aç kalmasın demişti
Sebep kazanmaktı gurbeti seçti
Bilmiyorum kaç ay kaç sene geçti
Yola bakıp bekliyorum babamı

Yuvasına sadık bağlı bir eşti
Ayrılık okuyla bağrını deşti
Giderken bahçeye bir gül dikmişti
Güle bakıp bekliyorum babamı

Halimizi anlayacak biriydi
Boyun eğen değil umutlu idi
Sarılan sevilen çok mutlu idi
Ele bakıp bekliyorum babamı

Gözlerim durmadan yollara daldı
Gurbet diyen diyar elimden aldı
Yoksulluk gitmedi yuvada kaldı
Hale bakıp bekliyorum babamı

Sevgisini esirgemez verecek
Hasret ile sarılacak sevecek
Umudumu yitirmedim gelecek
Hâlâ bakıp bekliyorum babamı

Yusuf Değirmenci 3

Ben Kimim

Sende kimsin dedin ya anlatayım ben kimim
Beni anlayamazsın çünkü sana el'im ben
Tanımaksa meramın merakın isem senin
Yüce dağlar başında özgür esen yelim ben

Esaret yaşamadım doğduğum doğalı hürüm
Debim çoğaldığında çok hırçınım ve gürüm
Seti yıkıp geçerim baş eğmemem özgürüm
Kıyıları yalayan coşkun akan sel'im ben

Kara taştan oluşan kayalar gibi sertim
Doğruyu ve gerçeği bağırıp duran Mert'im
Haksızlara engelim yoksullara cömerttim
Kula biat etmeyen eğilmeyen bel'im ben

Zalim yumruk vursa da doğru diye başıma
Yalan riya yağcılık yapan dursa karşıma

Yılmam yorulmam asla hakların savaşınsa
Katılarak gerçeği haykıran susmaz dilim ben

İnanmayan kanmayan aldanmayan yalana
Karşı duran direnen yağmaya ve talana
Gerçekleri arayan özü doğru olana
Erdemli yüreklere görünecek yolum ben

İman dolu göğsümde inançlı yetişmişim
Haksızlık karşısında ne savaşlar vermişim
Zafere varana dek savaşmak benim işim
Zorluklar karısında bükülmeyen kol'um ben

Kafkasları aşarak Altaylardan gelmişim
Bin yetmiş birde Malazgirt'ten girmişim
Anadolu öz yurdum demişim yerleşmişim
Göklerde dalgalanan bayraktaki al'ım ben

Yusuf Değirmenci 3

Ben Neyleyim

Gerçeği görmeyen gözü
Ben neyleyim baksa bile
Yürekten yanmayan özü
Neyleyim yaş aksa bile

Söz dinlemez nankör gurur
Kendince doğruyu görür
Gider yanlış yolda yürür
Zararını çekse bile

Sanır cehaleti hüner
Pervane misali döner
Gider ateşine konar
Ateş onu yaksa bile

Gelin onu eyleyelim
Yanlışları söyleyelim
Doğru dürüst ol diyelim
Nasihat can sıksa bile

Yusuf Değirmenci 3

Ben O Zaman Şairim Diyebilirim

BEN O ZAMAN ŞAİRİM DİYEBİLİRİM

Sözüm temel taşıdır benim yazdıklarıma
Kırmalıyım kalemi derhal kızdıklarıma
Çok dikkat etmeliyim insanlık vakarına
…….Ben o zaman kendime şair diyebilirim
…….Yapamazsam yapana saygıyla eğilirim

Haksızlık karşısında dik duran olduğumda
Namuslu şerefliye yol veren olduğumda
Gerçekleri haykıran ve gören olduğumda
…….Ben o zaman kendime şair diyebilirim
…….Yapamazsam yapana saygıyla eğilirim

Yazamazsam gerçeği o kalemi kırarım
Merhaba demek için doğru insan ararım
Asla dönmem sözümden kesin beni kararım
…….Ben o zaman kendime şair diyebilirim
…….Yapamazsam yapana saygıyla eğilirim

Yusuf Değirmenci 3

Ben Ona Ne İnsan Ne Adam Derim

BEN ONA NE İNSAN NE ADAM DERİM

İnsan kılığına girmiş olsa da
Lüks yaşasa zirvelerde kalsa da
Katı yatı villa uçak alsa da
……..Ben ona ne insan ne adam derim
…….insansa adil davranış beklerim

İş adamı diye geçse de sözü
İşçi emeğine dikmişse gözü
Gülüyor kazancı arttıkça yüzü
……..Ben ona ne insan ne adam derim
…….insansa merhamet şefkat beklerim

Kaynağından bilgi almıyor ise
Kalemi zulme dik durmuyor ise
Kelâmı gürz gibi vurmuyor ise
……..Ben ona ne insan ne adam derim
……..insansa gerçeği görsün beklerim

Yazdıkları dokunmaz bir Gönül'e
Bağlanmazsa öze o bile bile
Gayreti itibar görmez nafile
……..Ben ona ne insan ne adam derim
……..İnsansa özüne dönsün beklerim

Gerçekleri haykıramaz susarsa
Zalim karşısında siner pusarsa
Doğru söyleyene surat asarsa
……..Ben ona ne insan ne adam derim
……..İnsan ise ondan mertlik beklerim

Gerçeği görünce dönerse başı
Eğer savaşmazsa her zulme karşı
Kabullenmiş kaybetmeyi savaşı
……..Ben ona ne insan ne adam derim
……..insansa dirençli yürek beklerim

Söz verip sözünde durmuyor ise
Açılan yarayı saramıyor ise
Hakikat yolunda varmıyor ise
……..Ben ona ne insan ne adam derim
……..İnsansa insaf ve izan beklerim

Yusuf Değirmenci 3

Ben Seni Bilmezdim Hiç Tanımazdım

Ben seni bilmezdim hiç tanımazdım
Merhaba diyerek sen bana yazdın
Dilinde nağmeydim elinde sazdım
Vurdukça telime inlettin beni

Mesajında kalpli güller gönderdin
Seni seviyorum vazgeçmem derdin
Ben sana koşulsuz gönlümü verdim
Kimlere yar diye anlattın beni

Çok nazlandın nazın ile bezdirdin
Umutlandım hep peşinde gezdirdin
Adına aşk şiirleri yazdırdın
Dostlara okuttun dinlettin beni

Ben aşıktım dost kalalım deyince
Beni değil bir başkasın sevince
Yüreğim sızladı inceden ince
Vefasız sevdayla mimlettin beni

Artık dostluğuna yoktur güvenim
Hasret ateşinde kavrulur tenim
Kaldı yüreğimde hazzı sevmenin
Duygular temizken kirlettin beni

Ben ruhuma yükledim gam yükünü
Umutsuz başladı yaprak dökümü
Söktüm sevda ağacının kökünü
Dünyamı kararttın gümlettin beni

Yusuf Değirmenci 3

Ben Yanarım

Derler giden geri gelmez
Bu sızı yürekte dinmez
Denizler boşaltsan sönmez
Yanan benim ben yanarım

Sevdalandım on beşimde
Gölgen olmuşum peşinde
Yaktığın aşk ateşinde
Yanan benim ben yanarım

Kaçtın gelmedin benimle
Ben ayrı düştüm seninle
Gurbet ilde özleminle
Yanan benim ben yanarım

Döner diye çok gözledim
Hasretin çektim özledim
Yandım dumanım gizledim
Yanan benim ben yanarım

Yusuf Değirmenci 3

Ben Yaramı Sararım

Kalbime çok derin yaralar açtın
Meraklanma yaramı ben sararım
Maden ki sevmedin sen benden kaçtın
Bende başka kalpte sevgi ararım

Bekleme yıkılmam dimdik dururum
Huzurum değerli yüce gururum
Sanma yüreğime hançer vururum
Seninkinden fazla benim yararım

Gittin el âleme sen canan oldun
Yalana riyaya sen kanan oldun
Düştüğün ateşte sen yanan oldun
Benimkinden çoktur senin zararın

Dönme kabul görmez geri gelişin
Fayda etmez çok pişmanım deyişin
Varsın derdin olsun yol gözleyişin
Asla gelmem sana kesin kararım

Yusuf Değirmenci 3

Benimle Bir Yuva Kuracaksan Gel

Hemen karar verme düşün birazcık
Sevenin kıymetin bileceksen gel
Kimse yok kalbimde kapısı açık
Büsbütün kalbime dolacaksan gel

Beni kabul eder isen gönlüne
Sadık kalır bağlanırım evime
Alev alev tutuşurum sevene
Sevda ateşinde yanacaksan gel

Tek yürekte kaynaşalım beraber
Neşelenip oynaşalım beraber
Dert ve çile paylaşalım beraber
Benim ile mutlu olacaksan gel

Deli poyraz olup esip gürleme
Uzaktan uzağa çok sevdim deme
Şayet seviyorsan çok gel bekleme
Benimle beraber olacaksan gel

Seven insan her tür şatta yar olur
Sevenlerde sevgi saygı var olur
Hayatın cilvesi bazen zor olur
Matemden sıyrılıp güleceksen gel

Çok yalnızım uzatsana el bana
Şen ve şakrak mutlu mesut gül bana
Kararlı ol seve seve gel bana
yaşamından sen tat alacaksan gel

Yaşam için gerek toprak su hava
Bedeli var yaşanmıyor bedava
Benim tek hayalim mutlu bir yuva
Benimle bir yuva kuracaksan gel

Yusuf Değirmenci 3

Benimle kaldı

Sensiz kaldığımı sanma
Gülüşün benimle kaldı
Konuşur iken karşımda
Duruşun benimle kaldı

Bu sevda olur mu ölü
Sulardın saksıda gülü
Kafesimde ki bülbülü
Sevişin benimle kaldı

Diri tuttum umudumu
Çevirdim durdum utkumu
Sana sevdalı tutkumu
Bilişin benimle kaldı

Günüm geçer ahla vay la
İşin neydi okla yayla
Ben sevda oklarıyla
Delişin benimle kaldı

Bana ne yazdan bahardan
Bana ne başka bir yardan
Beni başka sevdalardan
Alışın benimle kaldı

Sevdan yüklüdür gemim de
Gezerim derya denizde
Gönlümün derin yerinde
Oluşun benimle kaldı

Hayat olur mu ki susuz
İnsan yaşar mı umutsuz
Seven kalbime destursuz
Dalışın benimle kaldı

Nasıl vaz geçerim senden
Çıkarmam seni kalbimden
Bende ki yüreği benden
Çalışın benimle kaldı

Kahreder beni yokluğun
Sen nefesim sen soluğum
Benim ile mutluluğun
Buluşun benimle kaldı

Her gün gelir gider idin
Beni mutlu eder idin
Seviyor musun der idin
Soruşun benimle kaldı

Şakır idin dillerinle

Okşar idin ellerinle
Sımsıcak kollarınla
Sarışın benimle kaldı

Yusuf Değirmenci 3

Bezdirdi Beni

Sevda girdabında boğuluyorum
Sensiz paramparça dağılıyorum
Hasretin yakıyor kavruluyorum
Sensizlik canımdan bezdirdi beni

Hüsranı yaşadım bir kez gülmedim
Ben halimi kimseye bildirmedim
Gelirsin diyerek yâri bekledim
Dönmedi hasrete ezdirdi beni

Sen yoksun kurtulmaz beladan başım
Akıttım kalmadı gözümde yaşım
Ne bir dert ortağı nede yoldaşım
Olmadı gölgemle gezdirdi beni

Koymuştum kalbimin derin yerine
Boyun bükmüş idim ben kaderime
Vardı ihtiyacım senin sevgine
Tutkular sevdama ezdirdi beni

Bekletmeden çok acele gelseydi
Beni anlasaydın kalpten sevseydi
Can dahil verirdim ne isteseydi
Bahtı kara diye yazdırdı beni

Yusuf Değirmenci 3

Bırak Yakamı

Ben sevdayla yarışırım desen de
Hiç çekinmem görüşürüm desen de
Seviyorum barışırım desen de
Gelsin diyormuşsun nasıl geleyim

Baharında tat yok dondum kışından
Zehir yuttum ekmeğinden aşından
Öfke kusuyordun çatık kaşından
Gülsün diyormuşsun nasıl güleyim

Ben peşinden koşa koşa yoruldum
Vefasızlık kurşunuyla vuruldum
Sildim seni hayalimden mutlu oldum
Ne çağır ne de gel sensiz kalayım

Hasret matkabıyla kalbimi oydun
Ruhumu bedenden ayırdın soydun
Ben sana sevdama noktayı koydum
Bırak ta yakamı nefes alayım

Yusuf Değirmenci 3

Bilemezsin

Hayatta ne sürprizler var
Yaşamadan bilemezsin
Çilesi çok yükü ağır
Taşımadan bilemezsin

Geçer gider gençlik çağın
Yaşarken anlayacağın
Şen kıymetini sıcağın
Üşümeden bilemezsin

Her sevgi yürekte başlar
Bir yola sokar bakışlar
Mutluluk yoluna taşlar
Döşemeden bilemezsin

Yıllar geçer dolar yaşın
Bulmazsan bir sırdaşın
Kendi tırnağına başın
Kaşımadan bilemezsin

Yusuf Değirmenci 3

Bir Emekli Bürokrata

Devlet sana makam mevki vermişti
Yüksek mevkilere uygun demişti
Mazlumun hakkını kimler yemişti
-------çek şu tuğlayı da duvar yıkılsın
-------artık suçluların canı sıkılsın

Alnın açık ise ellerin paksa
Söylenen sözlere karnınız toksa
Şayet suçlularla bir ilgin yoksa
-------çek şu tuğlayı da duvar yıkılsın
-------artık suçluların canı sıkılsın

Konuş bildiklerin gizli kalmasın
Suç işleyen cesaretli olmasın
Duvarın altında sen mi kalırsın
-------çek şu tuğlayı da duvar yıkılsın
-------artık suçluların canı sıkılsın

Allah kızın ile açtı gözünü
Mert olanlar asla çekmez sözünü
Biz doğru bilirdik senin özünü
-------çek şu tuğlayı da duvar yıkılsın
-------artık suçluların canı sıkılsın

Hangi korku seni böyle susturan
Kanamı bulaştı yoksa usturan
Kim seni susturan seni bastıran
-------çek şu tuğlayı da duvar yıkılsın
-------artık suçluların canı sıkılsın

Kime hizmet ettin sazını çaldın
Kimi eze eze hakkını aldın
Sızlayan vicdanla nasıl yaşadın
-------çek şu tuğlayı da duvar yıkılsın
-------artık suçluların canı sıkılsın

Sorulur hesabı hakkın katında
Kim kalırsa kalsın duvar altında
Senin suskunluğun hangi hatırda
-------çek şu tuğlayı da duvar yıkılsın
-------artık suçluların canı sıkılsın

Zor değil mi şaibeyle yaşamak
Zor değil mi ağır yükler taşımak
Çok mu zordur doğruları konuşmak
-------çek şu tuğlayı da duvar yıkılsın
-------artık suçluların canı sıkılsın

Teşkilata sen akıllar verirdin

Boğulursan büyük denizde derdin
Deryalara daldığını gösterdin
-------çek şu tuğlayı da duvar yıkılsın
-------artık suçluların canı sıkılsın

Yusuf Değirmenci 3

Bir ömür karalar bağlarım sanma

Terk edersen sanma yolun beklerim
Ben gönlüme başka sevgi yüklerim
Sabreder sonunda, yaşım silerim
Gidersen peşinden ağlarım sanma

Mateme bürünüp hep yas tutarak
Hicranıma dertlerimi katarak
Bir ömür gözümden yaş akıtarak
Coşkun ırmak gibi çağlarım sanma

Seven yürek başkasını sevmezmiş
Engeli tanımaz boyun eğmezmiş
Terk edene üzülmeye değmezmiş
Aşkınla yüreğim dağlarım sanma

Kendime bir ayrı yön vereceğim
Bir başka badeden mey içeceğim
Elbet senden başka yar seçeceğim
Bir ömür karalar bağlarım sanma

Yusuf Değirmenci 3

Bu Bana Yeter

Varsın bana felek darbeler vursun
Rüzgâr kuru yaprak gibi savursun
Sen benim kalbimde gül kokulusun
Sen mutlu ol gülüm bu bana yeter

Varsın kader her çileyi yüklesin
Zincir etsin derdime dert eklesin
İki gözüm yollarını beklesin
Sen mutlu ol gülüm bu bana yeter

Acılarım katlandıkça katlansın
Hasretime yenileri ekensin
Tek düşüncem bana selamın gelsin
Sen mutlu ol gülüm bu bana yeter

Bir bülbülün sesi geldi ta uzaklardan
Hep onu düşünür oldum durmadan
Çok mutsuzun yanımda yar olmadan
Sen mutlu ol gülüm bu bana yeter

Gönül feryattadır git söyle susma
Kanayan yarama sakın tuz basma
Tek bir arzum vardır suratın asma
Sen mutlu ol gülüm bu bana yeter

Yusuf Değirmenci 3

Bu Felaket

Gök gürledi kar yağınca sevindik
Kara toprak suya doyacak dedik
Altı şubatta sallandık titredik
Bu felaket kara günler getirdi

Yer kükredi yollar çöktü yarıldı
Binalar yıkıldı kat kat yığıldı
Altta canlar imdat diye bağırdı
Bu felaket nice canlar götürdü

Sağ olanlar kurtulmayı bekliyor
Dışarda kalanlar isyan ediyor
Kurtarıcı nerde gelmedi diyor
Bu felaket ne hayatlar bitirdi

Kurtarma ekibi gelecek derken
Yalvarıyor kurtarıcı isterken
Yüreklere acıları yüklerken
Bu felaket yüreklere oturdu

Hava soğuk ayaz işler ciğere
Herkes muhtaç girilecek bir yere
Hatta giyilecek tüm giysilere
Bu felaket sokaklarda yatırdı

Can havliyle don ve gömlek kaçtılar
Ekmek yoktu su bulunmaz açtılar
Can kurtarmak için serden geçtiler
Bu felaket tam on ili batırdı

Türk halkı duyarlı ayağa kalktı
Her türlü yardımı topladı yaptı
Tırlarla gönderdi geldi dağıttı
Bu felaket tüm yurdumu bitirdi

Yusuf Değirmenci 3

Bu Gece

Depremde yer sallandı
Yandık yakıldık bu gece
Yüzbinler enkazda kaldı
Candık kırıldık bu gece

Canlar feryat ediyordu
Hepsi yardım bekliyordu
Beklenen gelemiyordu
Dertle sıkıldık bu gece

Kırk bin cana mezar oldu
Gözler yaşlar ile doldu
Çocuklar tomurcuk soldu
Çöktük büküldük bu gece

Yürekler yandı yakıldı
Soğuk çoktu ayaz vardı
Çadır yok titriyorlardı
Üşüdük donduk bu gece

Anadolu Türk'ün yurdu
Yer yarıldı deprem vurdu
Altı şubat kara gündü
Yandık yakıldık bu gece

Yusuf Değirmenci 3

Bu Yolun Sonu

Bak bu yolun sonu sevdaya gider
Aklım yazma diyor gönül yaz diyor
Seversen sonunda olursun heder
Aklım üzme diyor gönül üz diyor

Sakın düşme el âlemin diline
Bu sevdadan vuslat geçmez eline
Takıldı gözlerim Mah. Cemaline
Aklım süzme diyor gönül süz diyor

Aşkım güzelliği gençlik çağında
Varsın ötsün bülbül elin bağında
Yaşım ilerledi neyine sevda
Aklım azma diyor gönül az diyor

İmkânsız sevgiyle kendini yordun
İyi misin diye hal hatır sordun
Gönülden Gönül'e bir köprü kurdun
Aklım bozma diyor gönül boz diyor

İnsan kalbi narin yara almasın
Aranızda saygı kalsın solmasın
Ne bende ne onda kaygı olmasın
Aklım üzme diyor gönül üz diyor

Yusuf Değirmenci 3

Çık Gel

Çık gel ayrılığa neşter atalım
Çık gel verdiğimiz sözü tutalım
Bir yastığa baş koyalım yatalım
Bencillik duygunu soldur da çık gel

Çık gel bitirelim biz bu hasreti
Çık gel tep meylim gelen kısmeti
Dönmedim sözümden kararım kati
Nefreti sil süpür öldür de çık gel

Bu sevda destandır düşmez dillerden
Selamın gelmiyor gurbet illerden
Seven insan anlar aşk hallerinden
Geleceğin günü bildir de çık gel

Yusuf Değirmenci 3

Çoğaldı

Hamleler var kapmak için beleşi
Düşman görür oldu kardeş kardeşi
Durmadan harlanır öfke ateşi
O kindar ellerin maşa çoğaldı

Nefesim var amma yaşamıyorum
Eğlenip sevinçle coşamıyorum
Hayaller peşinde koşamıyorum
Yaşamda karanlık köşe çoğaldı

Hiç almayın diye ilanlar oldu
Sanki ucuzluk var müşteri doldu
Hesap göre göre beynim yoruldu
Çile marketinde gişe çoğaldı

Gülücükler yalan yüzler maskeli
Uzanmaz kimseye artık dost eli
Çok ağır geliyor yaşam bedeli
Sanmayın hayatta neşe çoğaldı

Gururlu güç ezer nedir bu kibir
Sessiz feryat vicdanların sesidir
Meskenler hep efkâr meyhanesidir
İçmeye açılan şişe çoğaldı

Yusuf Değirmenci 3

Deme Bana

Deme sakın onu bırak beni al
Alamam cananım al deme bana
Ayrılma zor geldi gitme benle kal
Kalamam cananım kal deme bana

Bizim birleşmemiz olmasın hayal
Gel gitme aşkımız dillerde masal
Tutma duyguların enginlere sal
Salamam cananım sal seme bana

Çöz gel sorunları olma biçare
Eyledi ayrılık bak pare pare
Ara bul diyorsun buna bir çare
Bulama cananım bul deme bana

Bıraktım sılada bacı kardeşi
Bıraktım gözleri yaş dolu eşi
Yakıp kavururken hasret ateşi
Gülemem cananım gül deme bana

Yusuf Değirmenci 3

Deme Üzülür

Göç zamanı bizim ilden geçersen
Yere iner sularından içersen
Allı turnam sevdiğimi görürsen
Hala sana vurgun deme üzülür

O beni terk edip gitmişti amma
Aşkıma ihanet etmişti amma
Özlemime haset katmıştı amma
Sakın sana kırgın deme üzülür

Resmine bakarak gönül eğliyor
Gece gündüz hep adını söylüyor
Bir ok attı yürek yaralı diyor
Yaraları sargın deme üzülür

Mektuplar göndermiş cevapsız kalmış
Tavrın sahte imiş sevgin yalanmış
Bedbin bitkin halde yığılıp kalmış
Hareketsiz durgun deme üzülür

Benim çektiğimi bilemez diyor
Kesmiş umudunu gelemez diyor
Gelecek diyerek yol beklemiyor
Artık sana dargın deme üzülür

Yusuf Değirmenci 3

Demedin

Senden gönlünü istedim
Senin olsun al demedin
Tatlı diline hasretim
Bal akıyor bal demedin

Gelip de görmek istedim
Hatırın sormak istedim
Kalbimi vermek istedim
Gecikme den gel demedin

Sevdiğim bana yâr olsun
Hayatımda hep var olsun
Söyleyin haberdar olsun
Seviyorum bil demedin

Kalbin bana açıyordun
Gülücükler saçıyordun
Kanatlanıp uçuyordun
Doğru çıkmaz fal demedin

Yusuf Değirmenci 3

Deprem yaralarını Beraber Saracağız

Maraş da matemdeyim Hatay için ağlarım
Antep yasa bürüdü Kilis için çağlarım

Adıyaman da yandı tutuştu bendeki yürek
Osmaniye Malatya feryatta yardım gerek

Adananı halimi gördüm akar yaşlarım
Diyarbakır felç olmuş isyanda Kandaşlarım

Ağlarım Şanlıurfa'nın çektiği çilesine
Yine sardı acıyı kederi sinesine

Bir büyük felaket ki yaktı yüreğimizi
Depren vurdu ülkemi yıktı evlerimizi

Çöktü kara bulut gibi sarsıntı altı şubatta
Binler imdat istiyor her binada her katta

Deprem denen felaket on ili birden vurdu
Bedenler cansız çıktıkça kalanlar ağlıyordu

Yara bere içinde enkazdan kurtulanlar
Saatler duruyordu sızlıyorken vicdanlar

Kurtarılan yurttaşlar hasta hanede yatıyor
Baba kızını kaybetmiş hala elin tutuyor

Otuz bir bin can gitti doksa binde yaralı
Yok mu bir çözümü yok mudur başka kuralı

Deprem yeryüzünü vurdu tekrar vuruyor
İllerde ilçelerde binalar yıkılıyor

Ayaz vurdu yürekleri bedenleri titretti
Bu acıyı gören gözler yaşama isyan etti

Çileleri gören göz feryatla imdat ister
Binalar bir bir çöktü alt da kaldı cesetler

Yarıldı kara toprak Beşik gibi sallandı
Enkaz altında canlar bir umuda bağlandı

Kulakları yırtıyordu o imdat çığlıkları
Hep boşa çıkıyordu kurtarma çabaları

Bilek gücüyle kalkmaz ağır beton yığınlar
İlk gün de ne kepçesi geldi nede vinçler var

Betonları tırnakla yırtıyorlar şüphesiz
Altında imdat diye bekleyenler çaresiz

Yurdumun her yöresi yardım için seferber
Toplanan yardımları bölgeye gönderdiler

İmdat feryatlarını duyuyor sağ kulaklar
Yardım için yoktu kepçeler vinçleri yoklar

Yürekleri dağlıyordu enkazlar da haykıran
Duyan yoktu bunları yoktu yardıma varan

Gün geçtikçe artıyor enkazda can verenler
Sokakları yırtıyor ambulansta sirenler

Bütün Hasta hanelere yaralılar taşındı
On tane ilimizde bir kıyamet yaşandı

Enkazların başında umutlu beklenirken
İsyankâr ruhla haykırdı feryatlar yükselirken

Gönüllü iş başında yok yetkili diyenler
Enkazların başında çaresiz bekleyenler

Hasarlıdır girilmez dendi binlerce binaya
Sağ kalanlar muhtaçtı ekmeğe aşa suya

Sağ kalanlar soğukta donuyordu titriyordu
Battaniye barınak tuvalet istiyordu

Yol çökmüş liman yanmış felçtir hava alanı
Sabır taşmış yürek yanmış kim dinler ki yalanı

Ülkemin insanları el ele tutuştular
Neler varsa verdiler yardımına koştular

Yurdumun her yerinden biz yollara döküldük
Bitkiniz perişanız yıkıldık hep yıkıldık

Bu acı unutulmaz yasını tutacağız
Yaraları milletçe beraber saracağız

Yusuf Değirmenci 3

Der Gibisin

Nasihat hiç kar etmiyor
Duymuyorum der gibisin
Toplumsal kural bitmiyor
Uymuyorum der gibisin

Kötülük kazandırmaz şan
Sonra olursun pişman
Namuslu dürüst bir insan
Olmuyorum der gibisisin
Hile hurda her işinde
Yalan dilinde dişinde
Sen kendin yan ateşlerde
Gelmiyorum der gibisin

Alacağım her verimi
Kapacağım her yerini
Dünyanın nimetlerini
Bölmüyorum der gibisin

İnsanım diyordun güya
Bir gün bitecek bu rüya
Sana da kalmaz bu dünya
Almıyorum der gibisin

Söz söylerler dinlemezsin
Her şeyi bilirim dersin
Bir gün zirveden inersin
Görmüyorum der gibisin

Yusuf Değirmenci 3

Dermisim

Aniden gelsem de kapını çalsam
Hoş geldin içeri buyur der misin?
Bir demet gül ile karşında olsam
Sevdaya susadım doyur der misin?

Nasıl dizginlerim ben hevesimi
Kokla de ciğere çek nefesimi
Ey ahali artık duyun sesimi
Seviyorum diye bağır der misin?

Soğutmaz yüreği dağların karı
Neyleyim ben sensiz varlığı varı
Alevlenir her an gönlünün narı
Yanma söndürürüm çağır der misin?

Ölsem de vazgeçmen asla aşkımdan
Hiç farkım yok divaneden şaşkından
Bir oda istesem gönül köşkünden
Gel kendi yerini ayır der misin?

Yusuf Değirmenci 3

Diye mi ?

Ana bu dünyaya neden getirdin
Felek her gün gelsin çatsın diye mi?
Sen yaşadın bu hayatı gülmedin
Oğlumda acılar çeksin diye mi?

Mateme bürünsün yüzü gülmesin
Arzuları hiç yerine gelmesin
Kimseler mendille yaşın silmesin
Bir ömür gözyaşı döksün diye mi?

İşlerini zorluklarla yürütsün
Efkarı yüklensin derttin büyütsün
Sıka sıka dişlerini çürütsün
Felek dişlerini söksün diye mi?

Emek versin karşılığın almasın
Özlediği huzuru hiç bulmasın
Yarı aç yarı tok öyle yaşasın
Hayat omuzuna çöksün diye mi?

Sevsin haber alamasın yârinden
Efkarlansın hep inlesin derinden
Oda ayrı kalsın sevdiklerinden
Bağrına hasreti eksin diye mi?

Yorganı hep kısa gelsin boyuna
Sevinçleri ulaşmasın doyuma
Feleğin sunduğu türlü oyuna
Çaresiz boynunu büksün diye mi?

Omuzda taşısın çeksin çileyi
Ne yalanı bilsin ende hileyi
Hep başına sarsın türlü belayı
Böylesi yaşamdan bıksın diye mi?

Hayat ile mücadele ederken
Fitne fesat defterini dürerken
El alem hep sefasını sürerken
Oğlum melül mahzun baksın diye mi?

En son zıvanadan çıksın diyerek
Ar namus duvarın yıksın bilerek
Sevgiyi saygıyı kalpte silerek
En son insanlıktan çıksın diye mi?

Yusuf Değirmenci 3

Dost Bana Yeter

DOST BANA YETER

Neyleyim ben bu dünyanın malını
Ahvalimi bilen dost bana yeter
Bir tek ona anlatırım halimi
Kara günde gelen dost bana yeter

Halden anlayacak halden bilecek
Dert ve kederime ortak olacak
Kara günde koşa koşa gelecek
Ben gülünce gülen dost bana yeter

Ezildiğim zaman benle ezilen
El uzatıp gururlanan süzülen
Gözümden yaş aktığında üzülen
Mendil alıp silen dost bana yeter

Kurban ola/m insanların mert/ine
Dar günümde ortak olan derdime
Kötülükler musallatken yurduma
Savaşmaya gelen dost bana yeter

Yusuf Değirmenci 3

Döndürdü beni

DÖNDÜRDÜ BENİ***
Sevda girdabının içine düştüm
Bir ömür boyunca döndürdü beni
Hasret ateşinde kavruldum piştim
Bulutlar ağladı söndürdü beni

Ben başıma yağan dertlere şaştım
Seviyor diyerek peşinden koştum
Meğer vefasızmış boş yere coştum
Gurbetin düzüne indirdi beni

Elinden ne çektim bilen olmadı
Çekti karanlığa gelen olmadı
Sevda hastasına derman kalmadı
Ecelin atına bindirdi beni

Yusuf Değirmenci 3

Dörtlük

kalplerde sevgiler tutsak kalacak
yaşayan her canlı hasta olacak
en büyük aşk ahirete kalacak
değirmenci bile solacak bir gün

Mehmet Değirmenci /ağabim)

Yusuf Değirmenci 3

Düğünde

DÜĞÜNDE*******
Bir yuvanın temelleri atılır
Mutluluğa sevinç neşe katılır
Halaylarda hep el ele tutulur
------kolu komşu eş dost olur bu günde
------mutluluklar paylaşılır düğünde

Davullar çalınır türkü söylenir
Düğünlerde gençler oynar eğlenir
Genç çiftlere mutluluklar dilenir
------kolu komşu eş dost olur bu günde
------mutluluklar paylaşılır düğünde

Sevinç ve hüzünle ağlarken ana
Gelinin eline yakılır kına
Ayrılık ateşi düşer her cana
------kolu komşu eş dost olur bu günde
------mutluluklar paylaşılır düğünde

Beyaz gelinliği giyer her gelin
Baba ocağından gider her gelin
Hem ağlar hem giderim der gelin
------kolu komşu eş dost olur bu günde
------mutluluklar paylaşılır düğünde

Nikâh masasında görevli sordu
Evlenenler şevk evet diyordu
Alkışlar salonu inletiyordu
------kolu komşu eş dost olur bu günde
------mutluluklar paylaşılır düğünde

Mürüvvete guru duyar babası
Kızı evleniyor yoktur şakası
Sevinçle hüzünle ağlar anası
------kolu komşu eş dost olur bu günde
------mutluluklar paylaşılır düğünde

Yusuf Değirmenci 3

Düşkün Kullar

Allah'ım yardım et düşkün kullara
Ah edip boynunu buranlar gördüm
Kesilmiş ümidi yokdur çaresi
Ağlayıp göz yaşını silenler gördüm

Ata yüreğidir evladın özler
Belki gelir diye yolları gözler
Tahkati kalmamış tutmuyor dizler
Ah edip göğsüne vuranlar gördüm

Unutmuş evladı ahali kızı
Ağarmış sakalı kırışmış yüzü
Tutmuyor dizleri görmüyor gözü
Kaderine boyun eğenler gördüm

Tek bir dostu kalmış oda asası
Herkesten tağzir yer sözün kısası
Tek bir kazancı var oda göz yaşı
O beyaz saçını yolanlar gördüm

Saygı bekler iken görmüş hakaret
Sevgi bekler iken görmüştür nefret
Hm dünyası batmış hem batmış ahret
Ah edip sinesini dövenler gördüm

Hiç hayır görmemiş gelinden kızdan
Güvendiği evlat bakmış omuzdan
Tahkati kalmamış düşmüştür gözden
Ağlayıp intizar edenler gördüm

Garip anım ya Rab sığındım sana
Böle garp günler gösterme bana
Bir tek garip başı sığmaz cihana
Başını taşlara vuranlar gördüm

MEHMET DEĞİRMENCİ/ağabim)

Yusuf Değirmenci 3

Ecemsin Ecem

ECEMSİN ECEM

Düşün hayatımda neyimsin benim
Bilir misin gülüm nicemsin nicem
Sevda yüklü yürek yerindir senin
Yar benim gönlümde ecemsin ecem

Unutamam o ilk günü ilk anı
Kalbinle birlikte sundun aşkını
Her ne yapsam ödeyemem hakkını
Onurum gururum yücemsin yücem

Senden başka arzulara firensin
Hiç gitmedin hayalimde duransın
Rüyama destursuz gelip girensin
Tatlı rüyalarda gecemsin gecem

Haykırarak sevdiğini söyleyen
Benden beni benliğim isteyen
Mutluluğu zirvelerde süsleyen
Bana malum bilmecemsin bilmecem

Beraberce elli yılı yaşayan
Dünyanın kahrını benle taşıyan
Benim ile yanan benle üşüyen
Hayatı paylaşan zevcemsin zevcem

Yusuf Değirmenci 3

Engellimiyim

Hayatın ikramı buydu
İlgi soğuk üşür gibi
Engellidir deniyordu
Bir kusuru taşır gibi

Anadan doğma amaydı
Böylece günleri saydı
İnsanlığın yanındaydı
Koşuyor savaşır gibi

Gelmiş yirmi beş yaşına
Neler gelmişti başına
Hayatının savaşına
Başlıyordu hasır gibi

Biraz inince derine
Boyun eğmez kaderine
Hayrandılar eserine
Dinlemeye taşır gibi

Gerçekten güzeldi sesi
Yeterli idi nefesi
Hiç bitmemişti hevesi
Amaca ulaşır gibi

Dediler kabuğunu kır
Türküleri şakır şakır
Bende varım diye haykır
Sen başını kaşır gibi

Anlayan oldu halinden
Tutan bulundu elinden
Neler döküldü dilinden
Duygulanan şaşar gibi

Dedi korkma beni dinle
Bu yolda yürü benimle
Müzik yapalım seninle
Notalara düşer gibi

Karar verdi savaşmaya
Başladılar çalışmaya
Katıldı bir yarışmaya
Alkışlandı coşar gibi

Tüm engelleri zorladı
İlk kasetinde parladı
Kör şarkıcı idi adı
Geçmişini boşar gibi

Şana ve şöhrete ulaştı
Konserler verdi dolaştı
Şöhreti hududu aştı
Sevinçleri döşer gibi

Ses sanatçısı olmuştu
Yüreğe sevgi dolmuştu
Engelli miyim sormuştu
Yatağından taşar gibi

Yusuf Değirmenci 3

Eşim İsminaz'a

Elli yılı biz beraber yaşadık
Beraberce hayat yükün taşıdık
Birimiz göz diğerimiz kaş idik
------Sensin benim hayatımın kadını
------her ne yapsam ödeyemem hakkını

Kış gününde ayazlara katlandık
Yaz gelince güneşlerde biz yandık
Son baharda kış için hazırlandık
------sen her zaman ilk baharım güneşim
------sensin dert ortağım sevgili eşim

Benimle evlendin murada erdin
Vatana hayırlı üç evlat verdin
Fedakârca analığın gösterdin
-----sensin benim dert ortağım dertdaşım
-----hep senin sayende dik durdu başım

Yusuf Değirmenci 3

Evlat

Hiç hayır getirmez emeksiz kazanç
Arsızla dost olma riyakardan kaç
Dürüst olanlara yüreğini aç
Bir ömür şerefli yaşa sen evlat

Çok tamahkar olma kanaatkâr ol
Seni hep yüceltsin seçtiğin bu yol
Karanlık zihinler varsa ışık ol
Fikrin geleceğe taşı sen evlat

Güven duysun gelip sana yanaşan
Övgüyle söz etsin seni konuşan
Aydınlansın sana akıl danışan
Olmalısın bilgin başı sen evlat

Hiç bıkmadan okuyarak yazarak
Görmek için diyar diyar gezerek
Kötülüğün üzerini çizerek
Ol herkesin iyi düşü sen evlat

Yusuf Değirmenci 3

Fedakar anne anılarımdan acı amma gerçek

FEDAKAR ANNE

1983 yılında Sivas da ahlak büro amirliği görevini yerine getiren komiserdim.Masamda oturmuş o gün okunup imzalanması gereken evrakları inceliyorum.Genel evi patronunun ayak işlerini takip eden şahıs içeri girdi ve elinde bulunan nüfus kağıdını bana uzatarak,sizin görmeniz gerekiyormuş efendim bu hanımın tescilinin yapılması için gerekenin yapılmasını istiyorum dedi.

Nüfus kağıdını elime aldım baktım Amasyalı hemşehrimdi. Bir Amasyalı olarak hemşehrimin genel evde çalışması için işlem yapmak istemiyordum bilmediğim bir duygu
Olmaz dememi gerektiriyordu amma görevimi de yapmak zorundaydım.Polis memurunu çağırdım ve gelen hiçbir nüfus kağıdını bana göndermezdin ifadesini alıp imzaya getirirdin bu kadının ifadesini almadan nüfus kağıdını bana neden gönderdin dediğimde! polis hemşehriniz olduğunu gördüm belki konuşursunuz tanışırsınız diye gönderdim dedi.

Söz konusu bayanı çağırdım hemşehrisi olduğumu da söyleyerek niçin burada çalışmak istiyorsun seni zorlamı çalıştırmak istiyorlar diye soru sorduğumda kadın hıçkıra- hıçkıra ağlamaya başlamıştı ne yapsak ne söylesek susmak bilmiyordu bir müddet kendi haline bırakmak en iyisi idi,bizde öyle yaptık iyice ağlayıp boşalıncaya kadar içimiz burkulalar kadına bakıp kaldık.

Memura daktiloyu getir bu bayanın ifadesini beraber alalım dedim.daktilo geldi kimlik tespiti yapıldıktan sonra
Neden genel evde çalışmak istiyorsunuz başka işte çalışsanız olmaz mı sizi genel evi sahiplerimi zorluyor yoksa kendi iradenizle mi burada çalışmak istiyorsunuz diye sordum

Mukadder BAHTI KARA (bu ismi ben verdim) ifadesinde

Adım Mukadder bahtıkara,evliydim,dört çocuğum var.kocam Almanya ya gitti önceleri çok iyi idik Kocam Almanya dan bir miktar para gönderiyordu bende köydeki birkaç parça tarlayı ekiyordum geçinip gidiyorduk daha sonraları para gelmemeye başladı bana ağabilerim yardım ediyordu kimseye muhtaç değildim Sonra kocam Almanya dan izne geldi ben Almanya da evlendim seninle boşanalım ben size yinede gereken yardımı yapacağım dedi. Aldatılmışlığı hazmedemedim, hemen boşanmayı kabul ettim. Boşandıktan sonra bir daha adımızı bile anmadı

Bana para pulda göndermedi amma ben ağabilerimin sayesinde kimseye muhtaç değildim Bir gün çıktı geldi Almanya da ki kadın bunu dolandırmış elinde ne var yok hepsini almış,Pişmanın gel yeniden evlenelim tekrar mutlu olalım ben akıllandım bir daha hata yapmam diye yalvardı.Ben çok incinmiştim beni aldatanla tekrar evlenmek istemedim
kendisine ben iyi idim neden aldatarak beni boşadın,.kötü idim şimdi gelip neden evlenelim diyorsun, olmaz herkes kendi yoluna dediğimde hiç ses çıkarmadan gitti

Ben abimlerle kalıyordum bir gün iki kardeşimde bir kiralık katil tarafından vurularak öldürüldü.soruşturma sonunda polis katili yakaladı.Katil kocamın ismini vererek ondan para aldım para karşılığında bu cinayeti işledim diye ikrar etti. meğerse eski kocam kardeşlerimi göstererek bu iki kardeş benim yuvamı bozdu eşimi ve çocuklarımı elimden aldılar diyerek katili başka düşünceye sevk etmiş katilde kardeşlerimi karısını kaçırdılar çocuklarını göstermiyorlar bunlar ırz düşmanı diye düşünmüş be kardeşlerimi öldürmeyi kabul etmiş.

Katil bu ifadeyi verince kocam hakkında da arama kararı çıktı. Almanya ya kaçtığı anlaşıldı. Katile ben öldürdüklerinin kız kardeşiyim, onlar beni korumaya

çalıştılar geçimimi onlar karşılıyor nasıl öyle düşünürsün dediğimde katil şimdi anlaşıldı pişmanım demek ki kocanız bu kadın kardeşlerine güveniyor,bu yüzden beni ret etti onlar ortadan kalkarsa güvenecek kimsesi kalmaz benimle tekrar evlenir düşüncesiyle beni kandırarak kiraladı kardeşlerini öldürttü dediğinde kardeşlerimin ölümünden kendimi sorumlu hissettim

Dört çocuk benim var dörder tanede kardeşlerimin var 12 çocuk başıma kaldı Ölmeden önce kardeşlerim benim yavrularıma bakıyordu şimdi onların çocuklarına bakmak benim boynumun borcu.onların yemesi içmesi hep para. Ben para kazanmak için tarlada bağda bahçede çalıştım. Kışın evlere temizliğe gittim. Bir çok kişi sarkıntılık etti, ahlaksız tekliflerde bulundu. on iki yavruya namusumla bakmak istedim ama olmuyor içinde bulunduğum çevrede namusu kalamayacağımı anladım.

Okum ayazma bilmiyorum yaban illerde başıma ne geleceğini de düşünmek istemiyorum. Şunu da açıkça söyleyeyim bana bu güne kadar kocamdan başkasının eli değmedi, Anladım ki beni kendi halime bırakmayacaklar. Bir gün namusumu koruyamaz hale geleceğim.Zaten evlere temizliğe gittiğimde de,dedi- kodu yapmaya başladılar, Er yada geç bana bu damgayı vuracaklar dışarıda ki aç kurlara yem olmadan kendi ipimi kendim çekmek istedim. On iki çocuğa bakmak ve onları topluma iyi insan olarak kazandırmak için kendimi ateşlere atmaya razı oldum.

Bütün amacım o çocukları kurtarmak başka yol bulamadım siz söyleyin ben ne yapayım? Çaresizim, güçsüzüm, işsizim, on iki çocuğun geleceği hatırına burada çalışmaya razı oldum Kimse bana baskı yapmadı bir bayanın verdiği akla istinaden ben kendi isteğimle geldim dediğinde ben göz yaşlarımı tutamadım

On iki yavruyu kurtarmak için ben kendimi ateşlere atıyorum diyen bu kadını o günlerde anlamadım. Birazda istekli diye düşündüm.Bu bataklık ta hayatını ateşlere tan binlerce kadın var hiç bunları bu bataklığa itenlere hor bakışlarımızı dikmeyiz hatta onları bey efendi,hanımefendi diye karşılarız saygılı davranırız. Şimdi yanlış düşüncemden ötürü o kadına ve onun gibi olanlara bir özür borcum var.Zira beni buralarda çalışanlar hakkında doğru düşünmeye bir tavşan sevk etti..Bir gün söz konusu tavşanın topraktaki bir deliği kapattığını gördüm. Merak edip o deliği yeniden açmaya kalkıştığımda dünyanın en korkak en ürkek dediğimiz o tavşan bana kendini öyle bir çarptı ki adeta sendeledim dengemi zor sağladım deliği açtım baktım ki delik içinde altı adet tavşan yavrusu var

Yavrularını korumak uğruna o korkak,ürkek tavşanın beni yuvasından uzaklaştırmak için hayatını tehlikeye atarak bana çarpması analık duygusunu anlamama neden oldu ağlarsa anam ağlar gerisi yalan ağlar sözünü hatırladım bir anda.

Analık duygusunu ne kadar derin bir duygu olduğunu yavrusu için kendini feda eden analaın varlığını o tavşanın bana çarpmasından s sonra anlarım. Mukadder Bahtıkara ya da bu tavşan yuvasını korumak için bana çarpmasından sonra fedakar anne demeyi uygun buldum. ne dersiniz bu kadın mı günahkar onu bu kirli tezgahlarla bu batakhaneler içine iten toplum mu günahkar

Yusuf Değirmenci 3

Felek beni takip Etti

Felek beni takip etti durmadan
Ben hayatın sefasını sürmedim
Hiç vazgeçmedim ben hayal kurmadan
Hep ağlattı ömrüm geçti gülmedim

Başka işi yokmuş hep bana çattı
Bir lokma uğruna gurbete attı
Yüzümü hiç güldürmedi ağlattı
Gözyaşlarım sele döndü silmedim

Yaptığım her işte aldırdı hava
Bitmedi hayata açtığım dava
Kurmak istediğim bir mutlu yuva
Çok istedim mutadıma ermedim

Ben kaçtıkça geldi felek ardımdan
Hasretin dumanı tüttü bağrımdan
Hep bedel dedim en ağırından
Asla onurumdan ödün vermedim

Felek şu başıma çoraplar ördü
Dolandırdı bir ilden birine sürdü
Sardı hasret yorganına ve dürdü
Ben kimsenin defterimi dürmedim

Yusuf Değirmenci 3

Garibin Derdi

Bir türlü bitmiyor garibin derdi
Paslı zincir olur dizilir gider
Kimse ona selâm bile vermedi
Yoksulluk cendere ezilir gider

Hiç ıslah olmamış dertlidir başı
Yıldırmış bıktırmış yaşam savaşı
Çağlayan sel olmuş gözlerde yaşı
Akınca yanağa süzülür gider

Dürüst idi görülmemiş böylesi
İşlerinde olmamış hiç hilesi
Eksilmemiş artmış derdi çilesi
Çileli hayattan bezilir gider

Emek vermiş bu dünyaya boşuna
Kara bahtı musallatmış başına
Öldüğünde mezarının taşına
Bahtı kara diye yazılır gider

Yusuf Değirmenci 3

Gayretli Olmam

GAYRETLİ OLAMAM

Gayretli olamam bitti hevesim
Feryat arşı deldi duyulmaz sesim
Üşüyorum titriyorum her mevsim
Kış bizden ayrılmaz bahar gelmiyor

Revamımdır çile benim ırkıma
Gece gündüz dişlidir iş çarkına
Bakan gözler varmaz olur farkına
İş bizden ayrılmaz yüzüm gülmüyor

Ömür bitene dek bu cefa sürer
Güvensiz ortamda olur ölümler
Uykuya yatınca rüyama girer
Düş bizden ayrılmaz gerçek olmuyor

Mukadderat budur sabreyle derler
Güç harcanır akar alından terler
Güçlüler güçsüzün hakkını yerler
Boş bizden ayrılmaz cüzdan dolmuyor

Adaleti mumla arıyor herkes
Böyle yaşayanda kalır mı heves
Güçsüze diyorlar sen sesini kes
Aç bizden ayrılmaz karın doymuyor

Yusuf Değirmenci 3

Geçer

Takvimde yapraklar devrilir tek tek
Devrilen yapraklar yıl olur geçer
Sevdiğinden ayrı yaşayan yürek
Hasret ateşinde kül olur geçer

Düşkünün yanına kimseler gelmez
Hatırı sorulmaz nasılsın denmez
Dertlinin dertleri bitmez tükenmez
Gözünden akan yaş sel olur geçer

İyi günde hep yanında olanlar
Dost dost diye koşup seni bulanlar
Çıkar için sarmaş dolaş kalanlar
İşi biter bitmez el olur geçer

İnsan kendisine ilgiyi bekler
Bu beklentiye de sevgiyi ekler
Unutulur yaptığım iyilikler
Eser bencilikle yel olur geçer

Yusuf Değirmenci 3

Geldigeçti

Çok mutluydun belli idi halinden
Hani kahve içecektim elinden
Tatlı sözler duyacaktım dilinden
Hala görüşmedik yaz geldi geçti

Söz vermiştin beni arayacaktın
Zülfünü karşımda tarayacaktın
Sözünde duracak caymayacaktın
Kim bilir aklından naz geldi geçti

Aptal aşık umutlandı durmadan
Hiç vazgeçemedi hayal kurmadan
Uykusuzdu nedenini sormadan
Demek ki bir kuru söz geldi geçti

Bir hevesti bir ateşti yakacak
Biter mi bu hasret bitse de ancak
Bu özlen yürekten hiç çıkmayacak
Unutulduk gitti tez geldi geçti

Yusuf Değirmenci 3

Gerekir

Canan gülerek gelirse
Gülen yüze gül gerekir
İnsan yürekten severse
Tir tir titreyen yürektir

Konuşulursa yüz yüze
Bakış ılırsa göz göze
Hasret iken tatlı söze
Anlatmaya dil gerekir

Hasret biter buluşunca
Sevenler mutlu olunca
El ele tutuşulunca
Kanca kanca el gerektir

Yusuf Değirmenci 3

Gibisin

Gözüm görür el uzatsam tutamam
Yar sen havada ki duman gibisin
Gönül sevdi bir kez sensiz olamam
Sen benim içimde iman gibisin

Sevdan yüreğime saplanan oktur
Hiç dinmek bilmiyor sızısı çoktur
Yürek yarasına bakmıyor doktor
Yar sen bu yaraya derman gibisin

Hala yıkılmadım umudum diri
Onu diri tutan sevdiğim peri
Gönül ferman yazmış almıyor geri
Uyulmaya mecbur ferman gibisin

Hayalimde sensin rüyanda varsın
Sevdanın dağında esen rüzgârsın
Estikçe içinde hep sen kokarsın
Rüzgârla savrulan harman gibisin

Güneşimi gölgeleyen bulut sen
Yaşamama sebep olan umut sen
Beni düşün neyin varsa unut sen
Her derdime çare olan gibisin

Ben sırtımı yaslamışım sevgiye
Ne kadar dil döktüm beni sev diye
Sevgin benim başımda ki şemsiye
Karşılıksız seven anam gibisin

Yusuf Değirmenci 3

Gönüllerde sevgi filiz vermeli

Yazıksı acımalar burmamalı yürekleri
Düşünceler yenik düşmemeli çaresizliğe
Umarsı eller avuç açmamalı yokluğa
Kulak zarlarını iniltiler yırtmamalı
Gözbebeklerine perde olmamalı mutsuzluk
Hep umut ışığı yalamalı mutluluğu
Mayalanmamalı sigara dumanı ile keder
Bir şişe içki olmamalı mutsuzun sığınağı
İhtiras fırtınası yozlaşarak esmemeli
Dağıtmamalı adalet yağmurlarını.

Şarlatan dil yanıltmamalı yetkiyi
İşsiz adımlar ezmemeli sokakları
Kanaat evreninin yolu kapanmamalı
Hep açık tutulmalı,
Sevginin çengelini oluşturmalı tokalar
Dalavere rüzgarı yıkmamalı
Yıkmamalı umut çatılarını

İnsanlıkta yeri olmamalı öfkelerin
Kişileri tutsak etmemeli çıkar
Yazgıları,yazmamalı kindar el
Sapık arzulara ödün verilmemeli
Sevgi filiz vermeli
Bir gönülden,bir gönül'e

Yusuf Değirmenci 3

Gör Beni

Mutlu mesut olacağım demiştim
Bu uğurda öleceğim demiştim
Ömür boyu seveceğim demiştim
Ben sözümde duruyorum gör beni

Senle tattım ben yaşamın zevkini
Seni gördüm dedim buldum dengimi
Yerinden sökerek sana kalbimi
Al diyerek veriyorum gör beni

Hasret ateş oldu dağlıyor inan
Bu tutku hep sana bağlıyor inan
Gören gözler üzgün ağlıyor inan
Hayallere dalıyorum gör beni

Geceleri uyku girmez gözüme
Ne dedimse inanmadın sözüme
Düşünceni gel de söyle yüzüme
Per perişan yürüyorum gör beni

Sabrede sabrede iyice doldum
Şu gençlik çağımda sararıp soldum
Bir deri bir kemik iskelet oldum
İçin için eriyorum gör beni

Yusuf Değirmenci 3

Gurbet Çekip Aldı

GURBET ÇEKİP ALDI

Ekmek kavgasında bir ömür doldu
Gurbet çekip aldı gelmesin diye
İçimde dertlerim kör düğüm oldu
Gülüyorum eller bilmesin diye

Hasret ateşinde kavruldum yandım
Issız köşelerde hep seni andım
Anlayan olmadı bende bir candım
Kaçtım bu diyardan bulmasın diye

Yaslıydı yüreğim matem bağladım
Dinmedi gözümde yaşlar ağladım
Derelerde sele döndüm çağladım
Kaçtım gören olup silmesin diye

Sürüyor yaşamlar yaslı yasaklı
Söyleyen yok kim haksızdır kim haklı
Çektiklerim sine kasamda saklı
Açamam kimseler almasın diye

Kaderin elinden kaçamam kaçmam
Kanadım kırıldı uçamam uçmam
Gönül kutusunu kapattım açmam
İçeriye kimse dalmasın diye

Umudumu geleceğe bıraktım
Hayal denizinde gemiler yaktım
Kolye diye nazar boncuğu taktım
Kem gözün nazarı olmasın diye

Yusuf Değirmenci 3

Gülünce gül yüzün

Gülünce gül yüzün neşe saçıyor
Gamzelerin yüreğimi titretir
Geleceksen gel zamanım geçiyor
Gelirken yanında sevgini getir

Sensizlik başıma sardı bu derdi
Yürek sevgisini ortaya serdi
Çekilmez bir çile yükleyiverdi
Dünyayı feryadım zarım inletir

Hayalimde sensin rüyamda sensin
Her nereye gitsem sen benimlesin
Artık hasret bitsin gönlüm sevinsin
Ayrılık acısın gel haydi bitir

Yusuf Değirmenci 3

Haberim Olsaydı

Sitem etme sakın bana ne diye
Söyleyen olmadı gül geldi diye
Ederdim kalbimi sana hediye
Geldiğinden bir haberim olsaydı

Hiçbir engel durduramaz geçerdim
Kuşlar gibi kanat açar uçardım
Hasret ile kollarımı açardım
Geldiğinden bir haberim olsaydı

Bir an bile düşünmeden koşardım
Mutluluğun alasını yaşardım
Sığmaz idim yatağıma taşardım
Geldiğinden bir haberim olsaydı

Gülün geldi koş git diyen olmadı
Yıllar yılı sensiz yüzüm gülmedi
Bir yerlerden bir haberin gelmedi
Geldiğinden bir haberim olsaydı

Yusuf Değirmenci 3

Hasretim

Bu gün canım çok sıkılır
Bir güler yüze hasretim
Dünya başıma yıkılır
Bir tatlı söze hasretim

Benimle yaş dökebilen
Sevgileri ekebilen
Sevgi ile bakabilen
Ben iki göze hasretim

Bağlanıp çözülmeyecek
Söz verip dönülmeyecek
Yürekten silinmeyecek
Sevgide ize hasretim

Gönlüme koyabildiğim
Sesini duyabildiğim
Başımı koyabildiğim
Yatacak dize hasretim

Yusuf Değirmenci 3

Hatırına Gel

Gidişinle yüreğimi dağladın
Çözülmüyor gönül bağım bağladın
Gizli gizli gece gündüz ağladım
Yaş döken gözümün hatırına gel

Annem nerde soru soruyor
Düşünüyor kendisini kuruyor
Ağlayıp başını taşa vuruyor
Ağlayan kuzumun hatırına gel

Ben anamı sevdim o beni sever
Gelip sarılması dünyaya değer
Dedi çok özledim gelirse eğer
Özleyen kızımın hatırına gel

Hasretin kor oldu yakıyor bağrım
Her an günden güne artıyor ağrım
Ne yalan ne riya yürekten çağrım
Dosdoğru özümüm hatırına gel

Hayatın tadı yok mutlu değilim
Senin yokluğunda perişan halim
Yalvara sözlerle doludur dilim
Yalvaran sözümün hatırına gel

Yusuf Değirmenci 3

Hayal Kurdun

Gerçekleşmez hayal kurdun
Ne öğrendin nede sordun
Kafanı boş yere yordun
-----Bir ömrü böyle tükettin
-----Kendine kötülük ettin

Bütün varını tükettin
Yuvandakileri inlettin
Sonrada terk edip gittin
-----Bir ömrü böyle tükettin
-----Kendine kötülük ettin

Gününü gün eyleyerek
Gezip tozup eğlenerek
Hep kendini beğenerek
-----Bir ömrü böyle tükettin
-----Kendine kötülük ettin

İçtin içtin sonra sızdın
Ne okudun nede yazdın
Cahil diyenlere kızdın
-----Bir ömrü böyle tükettin
-----Kendine kötülük ettin

Yusuf Değirmenci 3

Hülya

Öylesine sıcak bakışları var
Etrafına sevgi saçıyor hülya
Gülünce gamzeler ortaya çıkar
Yanağında güller açıyor hülya

Diyor ki anlatsam hayatım roman
Bulunur bir yazan anlat o zaman
İsterden dinlerim yazarım hemen
Kanatsız bir melek uçuyor hülya

Bilmem kaderini kimler yazıyor
Her gün bu ayrılık beni üzüyor
Divane yüreğim senle geziyor
Sanma ömrüm sensiz geçiyor hülya

Her nereye gitsen bende ordayım
Sensiz geçen günlerimde dardayım
Yokluğunda harabeyim hurdayım
Hasret dilim, dilim biçiyor hülya

Varmı bilmem yüreğinde kederi
Mutlu etsin onu şansı kaderi
Az mı çok mu hayatının ederi
Dünyaya gelenler göçüyor hülya

Yusuf Değirmenci 3

İstemem

İ
Bir başkası varsa kalbinde senin
O kalpte yerimi almak istemem
Böyle ortaklıkta yerim yok benim
Elin otağında kalmak istemem

Hiç mutlu değilim ben bu halimden
Dönmüyor gelmiyor gurbet ilinden
Demişsin ki ismi düşmez dilimden
Ağzında diline dolmak istemem

İstemem demiştim güvenme bana
Israrla söylerdin vurgunum sana
Şu uçsuz bıçaksız aşk deryasına
Pusulasız bir yol bulmak istemem

Yusuf Değirmenci 3

İstiyorum

Çok özledim sevilmeyi sevmeyi
Başımı okşayan el istiyorum
Unutmuşum neşe ile gülmeyi
Latife yapacak dil istiyorum

Senin yüzün neden gülmez diyorlar
Söylemezsen kimse bilmez diyorlar
Çağırmazsan asla gelmez diyorlar
Yollarda bekletme gel istiyorum

Sen talih kuşumdun başıma konan
Yalnızlık başıma çöken bir duman
Sensiz benliğimi yitirdim inan
Araya araya bu istiyorum

Yıkılmaz dağ gibi arkamda duran
Özlemin bir ateş bağır kavuran
Şefkat ile saçlarımı savuran
Seher olup esen yel istiyorum

Yusuf Değirmenci 3

Kader Değil bu

KADER DEĞİR BU***
Asla kader değildi bu
Acılar kapladı yurdu
Hava soğuk ayaz vurdu
Yaşayanlar donuyordu

Çökükteydi inleyenler
Koşup yardıma gelenler
Enkazdan ses dinleyenler
Pür dikkat kesiliyordu

Çökük altında kalanlar
Kurtarmak için gelenler
Sağ kurtulanlar ve ölenler
Bir bir belirleniyordu

Enkaz başında yığınlar
Betonu elle yırttılar
Nice canlar kurtardılar
Sevinç paylaşılıyordu

Yüreklerde bitmez sancı
Gitti anne kardeş bacı
Her saniye derin acı
Gözlerde yaş dinmiyordu

Çaresizce ağladılar
Feryat figan bağırdılar
Yardımcıyı çağırdılar
Umulanlar olmuyordu

Umuttu beklentileri
Kırılmıştı hayalleri
Öfkeliydi yürekleri
Bunu herkes biliyordu

Can vermişti oğulları
Bükülmüştü boyunları
Boş kalmıştı koyunları
Anne evlat arıyordu

Yangını bitmez hasretim
Çocuklar da kaldı yetim
Bunu anlatmak niyetim
Onlar sevgi bekliyordu

Yüreklere ateşler düştü
Acıyı deştikçe deşti
Millet tek yürek birleşti
Yardımına koşuyordu

Sızlayan vicdanlar vardı

Dünya başımıza dardı
Göçükte evladı vardı
Ana baba ağlıyordu

Yusuf Değirmenci 3

Kalemi mi Siz Kırın

KALEMİ Mİ SİZ KIRIN***
Benim yazdığıma temeldir sözüm
Eğri büğrü değil düzgünüm düzüm
Sapmadım sapamam doğrudur özüm
…….Sapar isem kalemimi siz kırın
…….Saptığımı siz yüzüme haykırın

Temel taşı sözüm yazdıklarıma
Elbet eleştirim kızdıklarıma
İsminin üstünü çizdiklerime
……..Bakar isem kalemimi siz kırın
…….Baktığımı siz yüzüme haykırın

Haksız karşısından dik durmazsam
Namuslu kalana yaren olmazsam
Gerçekleri görüp haykıramazsam
……Susar isem kalemimi siz kırın
…….Sustuğumu siz yüzüme haykırın

Doğru her insana veririm selam
Fikrimin tapusu dediğim kelam
Doğru sözüm olsa başıma belam
…….Siner isem kalemimi siz kırın
…….Sindiğimi siz yüzüme haykırın

Selam diye doğru insan ararım
Asla dönmem kesin benim kararım
Varsın bedel olsun benim zararım
……Kaçar isem kalemimi siz kırın
……Kaçtığımı siz yüzüme haykırın

Yusuf Değirmenci 3

Kalmadı

Herkes neler arar kader kısmette
Arzuyla hayalle özlem hasretle
Yaşlılar rahmette gençler gurbette
Boşalıyor köyler gelen kalmadı

O virane evler yürekler yaktı
İnsan köyden şehre aktıkça aktı
Kenevir eken yok tezgahlar kalktı
Sicimi urganı bilen kalmadı

Çiftçi saban ile çiftin sürerdi
Çiftin sürmek için öküz beslerdi
Harmanı dövenle hasıl ederdi
Yabayı dirgeni bilen kalmadı

Pazar yerlerinde yünde satılmıyor
Yorgancılar yünden yorgan yapmıyor
Koyun besleyen yok yün kırkılmıyor
Kırkıcı hallacı bilen kalmadı

Gençler işsiz kalmış iş verilmiyor
Geçim dert başlara evlenemiyor
Babası işsize kızın vermiyor
Yetkini ergeni bilen kalmadı

Bırakıp gidenler geri dönmüyor
Köy boş kalmış artık dostluk olmuyor
Kimse ormanlardan odun bulmuyor
Pelit'i gürgeni bilen kalmadı

Yusuf Değirmenci 3

Keşke seni Görmeseydi Gözlerim

Keşke seni görmeseydi gözlerim
Hep seni arzular seni özlerim
Sana değil kendime kem sözlerim
Gitme benim ile kal diyemedim

Bırak mendilini hatıra kalsın
Bir ömür çekerim ben senin yasın
Madem gideceksin çok kararlısın
Beni de yanına al diyemedim

Oralardan bıkıp geri gelirsen
Kalbimi açarım girmek istersen
İşte buradayım ben geldim dersen
Çekinme kapımı çal diyemedim

Yusuf Değirmenci 3

Kızım Serpil'e

Yuvamın küçüğüsün büyümedin gözümde
Hep mutlu ol gülcükler eksilmesin yüzünde
Aksesuarın oldu gözlüklerin gözünde
Evimin saksıdaki renkli gülüsün kızım

Dünya emek istiyor yaşanmıyor bedava
Adı ekmek kavgası en kutsaldır bu dava
Huzurlu mutlu olur kazanınca her yuva
Sen yuvamda en narin nazlı halimsin kızım

Şahsiyetini koru her ortamda her yerde
Hep neşe saç gülümse çekme gözüne perde
Her zaman her durumda beraberiz kaderde
Sen annene kanatsın benim kolumsun kızım

Okuduğun kitaplar sana ışık olacak
İnsanı insanlığı hep sana anlatacak
Bıraktığım eserler yarınlara kalacak
Sen hayat soframızda petek balımsın kızım

Zorluklar insanların aşması gerek set
Kimisi sefa sürmüş kimisi çeker hasret
Dik dur asla eğilme etme kimseye minnet
Sen soy ağacımın çiçek dalımsın kızım

Hayatta ne yaparsan yap senin içine sinsin
İstemem çocuklarım hiçbir zaman incisin
Kardeşlerin ile sen yaşama sevincimsin
Gönülleri hoş tutan tatlı dilimsin kızım

Yusuf Değirmenci 3

Kul Oldum

Kul Oldum!

Bir ekmek uğruna kula kul oldum
Ben kulun işini bitiremedim
Her sabahtan aldım bir çanta ekmek
Nedense akşama yetiremedim

He rgün çaldı evde sefalet marşı
Dik durmak istedim düşmana karşı
Emek karşılığı Aldığım maaşı
Ayın on beşine yetiremedim

Çarşıya uymadı evdeki hesap
Semtine uğramam küs bana kasap
Ay başı bakkaldan gelince hesap
Uf deyip yerimde oturamadım

Bela elektrik suyun parası
Kapanır mı garibanın yarası
Ev sahibi hele evin kirası
İki yakamı bir araya getiremedim

Garibanım bu dert geldi ya başa
Hayat denilen şey zaten temaşa
Bunca yıllık ömrüm hep gitti boşa
Ömrüm bitti borcu bitiremedim

MEHMET DEĞİRMENCİ(benim abim)

Yusuf Değirmenci 3

Küstü Gidiyor

Kesilen ormanın yeri çöl oldu
Duyarsızlık rezil oldu zül oldu
Ocakta yakılan yakıt kül oldu
Duman köze küstü uçtu gidiyor

Gökyüzü gürledi bulutlar ürktü
Yeryüzüne dinmez yağmurlar döktü
Seller coştu bir bir bentleri söktü
Dere düze küstü taştı gidiyor

Sel bastı hep uğradığı diyarı
Ekilen mahsuller gördü zararı
Su doldu kovanı terk etti arı
Arı bala küstü uçtu gidiyor

Matem doldurunca duygu gölünü
Bülbül terk ederek gitti gülünü
Hasret kavuruyor seven Gönül'ü
Duygu söze küstü kaçtı gidiyor

Özlüyoruz özlemler hiç bitmiyor
Umut etmek kazanmaya yetmiyor
Anlamak istemez söz kar etmiyor
Onur naza küstü şaştı gidiyor

Gençlik yıllarımı hep özlüyorum
Belki gün gelir düzelir diyorum
Halada hayatı çok seviyorum
Zaman bize küstü geçti gidiyor

Yaşlı beden yaşlılıktan yakındı
Döndü geri anılara takıldı
Dizlerine müzmin ağrı çakıldı
Hayat dize küstü çekip gidiyor

Yusuf Değirmenci 3

Küstü Gitti

Bir dilbere gönül verdim
Al kalbimi senin dedim
Sevgisine muhtaç idim
Konuşmadı sustu gitti

Dedim ki seni çok sevdim
Sevdana boynumu eğdim
Biraz konuşmak istedim
Suratını astı gitti

Deli divane sevdikçe
Aşkımı ilan ettikçe
Çok seviyorum dedikçe
Celallendi esti gitti

Dedim ki bağlandım sana
Aşığım yakıla yana
Belli ki darıldı bana
Nefretini kustu gitti

Gel karar verelim dedim
Vuslata erelim dedim
Bir yuva kuralım dedim
Olmaz dedi küstü gitti

Yusuf Değirmenci 3

Miras Meselesi

Beni köyde yaşadığım gördüğüm
Miras meselesi olmuş kör düğüm

Ne mirasçı ne mahkeme çözüyor
Bu hal hak sahiplerini üzüyor

Anne baba hakkı yürüdü gitti
O günden bugüne elli yıl bitti

Ailenin yedi evladı vardı
Ayrı idi her birinin maksadı

Yedi kişi bir araya gelmedi
Bu sebepten kimse miras bölmedi

Bu soruna çözüm aramadılar
Ortak bir karara varamadılar

Yedi kardeşin çocukları oldu
Mirasçı çoğaldı doldukça doldu

Her birisi iş aş için dağıldı
Problemler çoğaldıkça çoğaldı

Devlet diyor arazi bölünmesin
Her mirasçıya bir tarla verilsin

Yetmiyor herkese dedenin malı
Kim nereyi büyük küçük almalı

Bir tala var yirmi dönüm tek parsel
Bir tarla var beş yüz metre bir görsel

Bir araya gelerek karar alınamıyor
Müşterisi çıksa da miras satılamıyor

Kimi mıhına vurur kimisi de nalına
Hepsi otlak olarak kaldı köyün malına

Yusuf Değirmenci 3

Nasıl Anlatayım

Ben nasıl anlatsam nasıl söylesem
Dayanılmaz acıları anlatılması zor
Kime dert yansam kime ne desem
Yağmurda ayazda yaşanması zor

Günlerce beklendi enkaz altında
Yardıma feryatları vardı o anda
Feryatlar duyuldu yedi cihanda
Acı çığlıkları unutması zor

Günlerce aç ve susuz yaşandı
Acılarla yanan yürek taşındı
Betonları yırtan tırnak aşındı
Yaşamayan bilmez tanıtması zor

Bir anda bahtları tersine döndü
Hayaller yok oldu umutlar söndü
Cenazeler hep kefensiz gömüldü
Ölenlerin böyle taşınması zor

Babalar karalar bağalar durmadan
Mutlu mesutlardı deprem vurmadan
Ayrıydılar eş dost anne babadan
Onlarsız lokmanın yutulması zor

İçmek için suya muhtaç kalan biz
Evler yıkık sokaklarda kalan biz
Yokluk kıtlık Per perişan olan biz
O verilen sözlerin tutulması zor

Yusuf Değirmenci 3

Nefes Nefes Kokla Beni

Damağa değen dil diye
Sevdama değen el diye
Gönül bahçemde gül diye
Nefes nefes kokla beni

Sevdiğimi biliyorlar
Bilsen neler söylüyorlar
Sana vefasız diyorlar
Ara sıra yokla beni

Aşkın mahkûmuyum ne deyim
Çare sendedir sevdiğim
Deli divane gibiyim
Çal kapımı akla beni

Ölmeden vefa göreyim
Vuslata bende ereyim
Aç kapısını göreyim
Al kalbinde sakla beni

Yusuf Değirmenci 3

Oğlumun Bir Oğlu Oldu Mutluyum

Yaşım yetmiş oldu geç kaldı derken
Oğlumun bir oğlu oldu mutluyum
Ruhen dedeliği arzu ederken
Torunum dünyaya geldi mutluyum

Doğum günü denk gelince Nisana
Bahar daha da hoş geldi insana
Kırlar çiçek çiçek şevk verdi bana
Doğa gibi yüzüm güldü mutluyum

Bir hoş nağme gibi geliyor sesi
Görseniz ne tatlı o esnemesi
Meğer başka imiş torun sevgisi
Aklım fikrim onda kaldı mutluyum

Eşim babaannelik hazzını tattı
Torun sevgisiyle huzurlu yattı
Kızım hala oldu çığlıklar attı
Yuvamıza neşe doldu mutluyum

Doğmadan adını erdem dedik biz
Ona yoğunlaştı bütün sevgimiz
Erdemli bir evlat tek düşüncemiz
Bizim sevgimizi aldı mutluyum

Yusuf Değirmenci 3

Ok Fırladı Bir Kez

Ok fırladı bir kez sevda yayından
O yayı çeken kim göremiyorum
Bizarım yaramın sızılarından
Kan sızıyor merhem süremiyorum

Sevdanın yayını geren gizlenir
Gönül alev aldı ciğer közlenir
Seven yüreğinde sevgi özlenir
Bu özleme anlam veremiyorum

Söndürmez ateşi karı dağların
Ötemiyor şen bülbülü bağların
Yanık bağrım hasret ile dağlarım
Vuslatın bağına giremiyorum

Umutsuz sevdamın destanın yazdım
Sanmayın kurulmuş tuzağı bozdum
Mesafeler uzak bekledim bezdim
Ufukta mutluluk göremiyorum

Yusuf Değirmenci 3

Olmalı

Beni seviyorsan bana yar isen
Gözüme bakacak gözüm olmalı
Benim ile yaşamaya var isen
Yüzüme bakacak yüzün olmalı

Baharın var mıdır yazın var mıdır?
Nağmeler dökecek sazın var mıdır?
Edan işven cilven nazın var mıdır?
Tadın şevkin birde hazzın olmalı

Gülleri sulasan gönül bağımda
Sevdamı avlasan aşkın dağında
Vuslata ermeye gençlik çağında
Edan işven cilven nazın olmalı

Sevdamız dillerde yayınlanırken
Feryadım dağlarda yankılanırken
Sevdalı gönlümde türküler varken
Nağmeler dökecek sazın olmalı

Yusuf Değirmenci 3

Olmuyor Canözüm sensiz Olmuyor

İçimde dinmeyen bir sızı kaldı
Hayatın ne tadı ne tuzu kaldı
Ortada anasız dört kuzu kaldı
------Gözlerim uykuya dalmıyor sensiz
------olmuyor can özüm olmuyor sensiz

İşler sarpa sardı doğru gitmiyor
Çoğalıyor sorunlarım bitmiyor
Boş teselli bana hiç kar etmiyor
------Gözlerim uykuya dalmıyor sensiz
------olmuyor can özüm olmuyor sensiz

Sen gittin gideli gülmüyor yüzüm
Sardı sarmaladı ruhumu hüzün
Çağlayan ırmağı andırı gözüm
------Gözlerim uykuya dalmıyor sensiz
------olmuyor can özüm olmuyor sensiz

Şaşkınım dağlara attım kendimi attım
Çoğaldı dertlerim bire bin kattım
Ağaç diplerine uzandım yattım
------Gözlerim uykuya dalmıyor sensiz
------Olmuyor can özüm olmuyor sensiz

Gayrı dönüp gelsen bu hasret biter
Çektiğim çileler tükenir biter
Bana bir bakışın nefesin yeter
------Gözlerim uykuya dalmıyor sensiz
------Olmuyor can özüm olmuyor sensiz

Yusuf Değirmenci 3

Sana Küstü

Yar sen buralardan gittin gideli
Hiç coşmuyor gönül bil sana küstü
Duygular beni terk etti edeli
Kelimeler bitti dil sana küstü

Kuşlar şakımıyor kanat çırparak
Yağmadı yağmurlar çatladı toprak
Sarardı kurudu dalında yaprak
Artık yeşermiyor dal sana küstü

Ne baharım oldu ne yazım geldi
Gönül bahçemdeki çiçekler soldu
Kurudu sadece dikeni kaldı
Severek diktiğin gül sana küstü

Başım hep dumanlı görmem güneşi
Yüreğim matem de yoktur neşesi
Dedim bari harlayayım ateşi
Ocak sana küstü kül sana küstü

Karanlıkta kaldım güneş doğmuyor
Gökyüzünde bulut yağmur olmuyor
Nağmeler tükendi sazım çalmıyor
Mızrap sana küstü saz sana küstü

İçimi yakıyor hasret denen köz
Yıprandı çürüyor günden güne öz
Çıkmıyor ağzımdan tek kelime söz
Ağzımdaki dudak damak dil küstü

Çekilmez ıstırap çektiğim acı
Hekimlerde bilmiyorlar ilacı
Kurudu kökünden umut ağacı
Çiçek küstü yaprak küstü dal küstü

Yaşım yetmiş yedi arzularım aç
Yaralı yüreğim sevgiye muhtaç
Düşüncemde ne gaye var ne amaç
Duygu köstü ilham küstü hal küstü

Yusuf Değirmenci 3

Sana Meftun Oldum Olalı

Hayalin gözümün önünden gitmez
Yar ben sana meftun oldum olalı
Seni anlatmaya kelime yetmez
Yar ben sana meftun oldum olalı

Kaçtı gözlerimden uyku gelmiyor
Gönül sensiz iken huzur bulmuyor
Olmuyor güzelim sensiz olmuyor
Yar ben san meftun oldum olalı

Güneş aydınlatmaz günlerim kara
Kapanmaz yürekte açtığın yara
Hedef oldum ben attığın oklara
Yar ben sana meftun oldum olalı

Ayrılık azaptır sensiz günlerde
Sen düşürdün beni onulmaz derde
Seni arar sorar oldum her yerde
Yar ben sana meftun oldum olalı

Yusuf Değirmenci 3

Sen Olmadan Olmuyor

Sevda tepesinin zirvelerine
Çık diyorlar sen olmadan olmuyor
Sevenlerin gezindiği ovaya
Bak diyorlar sen olmadan olmuyor

Bahanen yok yakın eyle ırağı
Sevdiğidir sevenin son durağı
Kader kalesine zafer bayrağı
Çek diyorlar sen olmadan olmuyor

Yılma zorluklardan hiç durma geri
Dönme aşk yolundan yürü ileri
Gönül tarlasına tüm sevgileri
Ek diyorlar sen olmadan olmuyor

Seven sarılmalı hep sevdasına
Sevince ortaktır her tasasına
Nazar boncuğunu git yakasına
Tak diyorlar sen olmadan olmuyor

Yusuf Değirmenci 3

Sen Öğrettin Sen

Sen öğrettin ey yar bana aşkı sevdayı
Sen öğrettin yaşam boyu mutlu kalmayı
Sen öğrettin candan seven aşkı bulmayı
Umutlarla yaşamayı sen öğrettin sen

Sen öğrettin her zorluğu göğüslenmeyi
Sen öğrettin sorunları çözümlemeyi
Sen öğrettin özveriyle sevgi vermeyi
Bu hayata sarılmayı sen öğrettin sen

Sen öğrettin bu hayatta dimdik durmayı
Sen öğrettim bilmediğin neyse sormayı
Sen öğrettin her soruna çare bulmayı
Hayat ile savaşmayı sen öğrettin sen

Yusuf Değirmenci 3

Sen Yoksun Diye

Ayrılıp gittiğin o günden beri
Gönül hala kırgın sen yoksun diye
Fallarda vermiyor doğru haberi
Kahve fala kırgın sen yoksun diye

Ruhumda coşku yok bende haz sustu
Sanki hasret çekmek bana mahsustu
Nağme üretemez oldu saz sustu
Mızrap tele kırgın sen yoksun diye

Bir zamanlar mevsim bize bahardı
Yem yeşildi dallar hep umut vardı
Zamansız sarardı rüzgâr kopardı
Yaprak dala kırgın sen yoksun diye

Harcadığım emek boşadır görmem
Ekip biçme beni mahsulde vermem
Kuruyup çatladım diyor yeşermem
Toprak sele dargın sen yoksun diye

Yusuf Değirmenci 3

Senden Bana Fayda yok

Anladım ki senden bana fayda yok
Söktüm yüreğimi yerinden attım
Yaraladı beni sapladığın ok
Anladım onulmaz bir derde çattım

Gayrı yalanına kanmam karnım tok
Bu sevda yüzünden çok çektim pek çok
Artık sana karşı bende duygu yok
Eski defterleri yırttım fırlattım

Ne hayaller kurdun seversin sandım
Kurduğum hayaller boşmuş anladım
Meğer sahteymişsin inandım kandım
Vazgeçtim sevmekten uykuya yattım

Kırıldım bin patça oldun dağıldım
Umutlarım heba oldu yığıldım
Sevinçte azaldım dertte çoğaldım
Kendimi sevdaya aşka kapattım

Yusuf Değirmenci 3

Seni Görmek Zül Olur bana

Seni sevmek orda dursun istemem
Seni görmek bile zül olur bana
Gönül bahçen senin olsun giremem
Dostların dikeni gül olur bana

Güvenle sarıldık ihanet gördük
Biz dostlu ağını sevgiyle ördük
Umurumda değil tünel viyadük
Mert'in patikası yol olur bana

Fesatlıklar dolanmışsa zihninde
Kötülükler kir olmuşsa gönlünde
Kalleşlikler birikmişse elinden
Kardeşimde olsa el olur bana

Kendini öveni dost diye seçmem
Elinden bir bardak su bile içmem
Namert köprüsünden boğulsam geçmem
Namert' in altını pul olur bana

Yusuf Değirmenci 3

Sevdanın Çölünde Kavruluyorum

Sevdanın çölünde kavruluyorum
Alevsiz dumansız yanıyor yürek
Hayal dünyasında savruluyorum
Bana benim gibi bir seven gerek

Hayalde yaşasam rüya da görsem
Bende bir dilberde gönlümü versem
Açsam kollarını koşarak gelsem
Seni kalpten seviyorum diyerek

Ruhsuz bedenime can olan yâri
Kılcal damarlarda kan olan yâri
Mutlu yuvamızda şan olan yâri
Basarım bağrıma candan severek

Sevdam için dağlara yol vururum
Bu sevdaya sarılırım dururum
Sevdiğim olurdu şanım gururum
Bir ömür harcardım emek vererek

Sev beni sevgili aç kalbin derdim
Sevda deryasına dalar giderdim
Kendimi sulara salar giderdim
0 periye ulaşırım yüzerek

Sevgisini haykırsa da saçarsa
Beni sever yüreğini açarsa
Kanatlanıp gök yüzüne uçarsa
Sever gökyüzüne dikerdim direk

Yusuf Değirmenci 3

Sil At Beni

Sil at beni hayalinden düşünden
Def ol git başımdan gelme peşimden
Aldatmak kandırmak imiş düşüncen
Ben oyuncak olmam senin elinde

Sözlerine ben inanmam ve kanmam
Saflığımın ateşine de ben yanmam
Seni de kendime asla dost sanmam
Art niyetler sıralanmış zihninde

Konuşurken doğruları söylersin
Anladım ki benle gönül eylersin
Ben sana ne yaptım eğlencem dersin
Sahtekâr cirit atar beyninde

Sözler verdin sözün eri olmadın
Verdiğin sözlerde asla durmadın
Nedir söyle artık senin maksadın
Düzenbazlık yuvalanmış gönlünde

Yusuf Değirmenci 3

Son Durak

Dünyada hayat var dediler bana
Giriş yaptım iki kapılı hana
Yetmiş yıldır devam ettim bu yola
Yorgun düştüm artık çok meraktayım
Anladım ki artık son duraktayım...

Kurduğum hayale ermiyor elim
Sözüm kar etmiyor dönmüyor dilim
Kıvrıştı tenlerim büküldü belim
Ömür nasıl geçti çok meraktayım
Biliyorum artık son duraktayım...

Konuşsam anlayan yok artık sözden
Asadan memnunum şikayet dizden
Yakınlarım beni attılar gözden
Bana neler oldu çok meraktayım
Anladım ki artık son duraktayım...

Kural böyleymiş kimse bilmedi
Gidenlerden haber veren olmadı
Zaten kimse aradığını bulmadı
Kısır döngü neden çok meraktayım
Gidenler bekleyin son duraktayım...

Yalanmış bu dünyanın yapısı
Sahteymiş mal,servet,tapusu
Mezar denen çukur çıkış kapısı
Orda durum nedir çok meraktayım
Ömrün bittiği yer son duraktayım...

Garibanım zahmet oldu yazara
Beni yakınlarım koydu mezara
Şimdiden sonra yanlız devam bu yola
Halim ne olacak çok meraktayım
İşte gidiyorum son duraktayım...

MEHMET DEĞİRMENCİ/ağabim)

Yusuf Değirmenci 3

Son Sözün Buysa

Korkma benden sana kötülük etmem
Terk ettin diyerek asla kin gütmem
Mazi hatırına beter ol demem
Kalbinde ele yer verdim diyorsan

Sildim anıları anmayacağım
Hasretinle yanan olmayacağım
Sanma senin için ağlayacağım
Onla mutluluğa erdim diyorsan

Mutlu mesut geçir hep günlerini
Kendin tayin ettin sen kaderini
Yaban doldurduysa benim yerimi
Sevgini sen ele serdim diyorsan

Dönme bana seni kabul edemem
Elin kokladığı gülü sevemem
Pişman olsan bile sana gel demem
Gururumu yere serdim diyorsan

Bakmadın yüzüme biz ayrılırken
Çok sevdim diyordun elveda derken
Ellerim havada seni beklerken
Başkasına elim verdim diyorsan

Yusuf Değirmenci 3

Sor Beni

Aklına düşersem bir gün ararsan
Uçan kuştan turnalardan sor beni
Nerde nasıl diye meraklanırsan
Çeşmelerden kurnalardan sor beni

Özlem hasret çeke çeke usandım
Ben sırtımı şu dağlara yaslandım
Bulut saldı yağmur yağdı ıslandım
Yağmurlardan bulutlardan sor beni

Bu hayatta sensizliktir zararım
İnan seni bulmak gayen kararım
Gurbet denem diyarlarda ararım
Ovalardan binalardan sor beni

İbretliğim sevda çeken sağlara
Unutulmaz hikayeyim çağlara
Şaşkın şaşkın yolum vurdum dağlara
Dağ başında ormanlardan sor beni

Hasretini çektim yakıla yana
Hislerimi anlatamadım sana
Bu sevda uğruna döndüm Tarzan'a
Aslanlardan kaplanlardan sor beni

Nihayeti ölüm insan oğlunun
Başına gelecek mutlak her kulun
Şayet kabristana düşerse yolun
Mermerlerden mezarlardan sor beni

Yusuf Değirmenci 3

Sorma N(e)olursun

Yeni kabuk bağlamıştı yaralar
Nasılsın diyerek sorma n(e)olursun
Per perişan haldeyim bu aralar
Nasılsın diyerek sorma n(e)olursun

Kaşıma yaramı sızmasın kanlar
Beni gören gözler durumu anlar
Mutlu mesut yaşıyorken insanlar
Nasılsın diyerek sorma n(e)olursun

Alevler bağrıma peş peşe düşer
Sorulan her soru yarayı deşer
Dertlerin üstüne dertleri döşer
Nasılsın diyerek sorma n(e)olursun

Hasret yaktı ciğerlerim sızlıyor
Çocuklarım yollarımı gözlüyor
Ben onları onlar beni özlüyor
Nasılsın diyerek sorma n(e)olursun

Yusuf Değirmenci 3

Sormayın Bana

Geleni geçeni sormayın bana
Çokları bir selam vermeden geçer
Boş yere umutlar vermeyin bana
Gözler mezalimi görmeden geçer

Elimde değildi dünyaya gelmek
Dünyaya bir ömür vermişim emek
Hiç nasip olmadı sevilmek sevmek
Görenler hatırım sormadan geçer

Hiç takdir görmedi attığım adım
Emek verdim karşılığın almadım
Çile çektim hiç rahat olamadım
Şu ömrüm huzura ermeden geçer

Ağardı başımda genç yaşta saçım
Yarı tok yaşadım yarıda açım
Mağlup sonuçlandı hayatla maçım
Benliğim bir sefa sürmeden geçer

Kimsesizim diye vurdular bana
Ne yaptımsa karşı durdular bana
Ödün verildi riyakâr olana
Cenazem helallik vermeden geçer

Yusuf Değirmenci 3

Söyle

Mademki ozansın gerçeği haykır
Yalana dolana kananı söyle
Ya yasakları kır ya da sazı kır
Zulmün ateşinde yananı söyle

Her gün ağırlaştı zor oldu yaşam
Yoksul yuvalarda gam üstüne gam
Durmadan yüklenir zam üstüne zam
Zamlarla halkını soyanı söyle

Allem küllim ile dümen çeviren
Yalanlarla insan beynine giren
Aklını nefsinin emrine veren
Kendini akıllı sananı söyle

Mecbur bıraktılar çarpık düzene
Kimler uyar kimler uymaz ezene
Halk sözcüsü sansür koymaz sözüne
Güçlünün adını ananı söyle

Dürüstlüğü özdeş eyle ömrüne
Zalim olan sahip olmaz evrene
Neler olur biter bir bak çevrene
İncele biteni olanı söyle

Zalimler açıyor yürekte yara
Nasıl dayanılır bu intizara
Aklı fitne fesat yüzleri kara
Haram lokma ile doyanı söyle

Düzelir diyerek bekleyen ler var
Dert üstüne dert ekleyenler var
Zam üstüne zamlar yükleyenler var
Hakkımıza parmak bananı söyle

Yusuf Değirmenci 3

Sözünde Dur Gayrı

Hasretin ateşi yürek dazladı
Yaralarım sızım sızım sızladı
Gözlerim döktüğü yaşı gizledi
Ara sıra hatırımı sor gayrı

Hasret kızgın demir dağladı durdu
Şu gurbet kendine bağladı durdu
Ayrılığa çare arandı durdu
Sende benim gibi hayal kur gayrı

Özlemin içimde saklanan bir ses
Rüzgâr ile gönder bir tatlı nefes
Yoluna kurbanım gel elinle kes
Söz vermiştin sen sözünde dur gayrı

Gönül unutmuyor özlüyor seni
Gözlerim yollarda gözlüyor seni
Bu gönül herkesten gizliyor seni
Gel de ayrılığa neşter vur gayrı

Yusuf Değirmenci 3

Şimdi Ben Terörist miyim

Fikrine uymadım diye
Seninle gelmedim diye
Yanında olmadın diye
Şimdi ben terörist miyim?

Devlet malına dalmadım
Garip hakkını çalmadım
Hak etmeden pul almadım
Şimdi ben terörist miyim?

Parsel parsel satamadım
Yan gelerek yatamadım
Helale haram katmadım
Şimdi ben terörist miyim?

Muhalife çatmıyorum
Yalakalık yapmıyorum
İşkembeden atmıyorum
Şimdi ben terörist miyim?

Pahalılık var diyorsam
Yetmez bütçem dar diyorsan
Zamma isyan ediyorsam
Şimdi ben terörist miyim?

Umduğumu bulamazsam
Hak isteyip alamazsam
Alma için grev yapsam
Şimdi ben terörist miyim?

Hep adil olunsun istersem
Yandaş korunmasın dersem
Yönetime güvenmezsem
Şimdi ben terörist miyim?

Yusuf Değirmenci 3

Talihim Bana Küstü

Oysa hayat ne güzeldi
Uzaklardan bir yel esti
Kuru dereden sel geldi
Heyelan yolumu kesti

Bir kez yüzüme gülmedi
Çağırdım benle gelmedi
Ne yapsam memnun olmadı
Talihim hep bana küstü

Dertler kederler taşıdım
Bu dünyada boş yaşadım
Gayeme ulaşamadım
Varlığım sanki bir büsttü

Ömür boyu sürdü kavgam
Yüreğime doldurdu gam
Kim vurdu ya gitti sevdam
Failini bulamadım

Yusuf Değirmenci 3

Tut Elimi

Tut elimi dağlara yol vuralım
Tut elimi kaşı gözü karalım
Tut elimi biraz gönlü yaralım
Yaraları sarmak için tut salma

Yaralı gel beraber saralım
Tut elimi bilenlere soralım
Tutu elimi yuvamızı kuralın
Yuvamınız kurmak için tut salma

Tut elimi mutluluğa erelim
Tut elimi mutlu günler görelim
Tut elimi sefamızı sürelim
Sefamızı sürmek için tut salma

Yusuf Değirmenci 3

Uslandı Yürek

Seninle göz göze geldim geleli
Çok ağır bir yükle beslendi yürek
O günden bu güne sevdim seveli
İçine sen doldun hislendi yürek

Biz el ele gezdiğimiz günlerde
Mutluklar vardı her iki gönülde
Sevdanın anlamı vardı güllerde
Sevgi bahçesinde süslendi yürek

Canan gitti yapa yalnız bıraktı
Bu hasret bağrımı dağladı yaktı
Gökyüzü patladı şimşekler çaktı
Sevda yağmurunda ıslandı yürek

Herkesin gözünde dertli baş idim
Ömür boyu ben bu yükü taşıdım
Yıllar yılı ayrılıklar yaşadım
Sabır duvarına yaslandı yürek

Hava soğuk duygularım donuyor
Dokunmayın yaralarım kanıyor
Feryadım dağlarda yankılanıyor
Bekletme gel diye seslendi yürek

Umutlar yıkıldı hayaller soldu
Gözümün yaşıyla deryalar doldu
Yediğim darbeler tecrübe oldu
Yaş kemale erdi uslandı yürek

Yusuf Değirmenci 3

Uyku Tutmaz

Uyku tutmaz sessiz, sessiz ağlarım
Yağmurlar dökülür gecelerime
Sarardı da soldu yeşil bağlarım
Dertlerim dizilir hecelerime

Temiz bir toplumdu benim tek derdim
Bu uğurda yılmadım çok emek verdim
Öğüt verdim doğru yolu gösterdim
Sözüm dinletemem cücelerime

Engeller yoluma duvar ördüler
Sorunları sıralayıp dizdiler
Hayat yolumu yokuşa sürdüler
Asla eremedim yücelerime

Ne darıldım ne kırıldım hayata
Olgunluğa ders olmuştur her hata
Varabilmek için en yüce kata
Sarıldım sevgiyle nicelerine

Yusuf Değirmenci 3

Üzülme

Üzülme ayrıldık diye
Sanma ki yalnız kaldım
Ben hep seninleyim
Senden hiç ayrılmadım.

Ne zaman güneş doğsa
Gölgem sen oluyorsun.
Gecenin karanlığında
Ay ışığı gibi odama doluyorsun.
Yağmurların yağdığında
Şemsiyem sen
Kar yağdığı günlerde
Samurdan kürkümsün sen.
Rüzgâr estiğinde
Siperim sen.

Nefes alamadığım
Uyku uyuyamadığım
Günlerimde yanımdasın
Günlümde yaşamaktasın
Orda hep sen varsın
Sen var olacaksın

Yusuf Değirmenci 3

Üzülme Seninle Olmaya Geldik

Göçükten kalanlar çıkarılacak
Onlar sevinç ile kucaklanacak
Hala gönüllere hüzün dolacak
----- Üzülme seninle olmaya geldik
------Her soruna çare bulmaya geldik

Yaşayanda hala bir umut vardı
Dualar ederek bekliyorlardı
Deprem bizden nice canlar kopardı
----- Üzülme seninle olmaya geldik
------Her soruna çare bulmaya geldik

Bu büyük felaket geldi bir kere
Yüzbinler yaralı arıyor çare
Doktorlar koşuyor oldu her yere
----- Üzülme seninle olmaya geldik
------Her soruna çare bulmaya geldik

O küçük çocuklar tomurcuk güldü
Kimi ambülansta yoldayken öldü
Kimisi isimsiz diye gömüldü
----- Üzülme seninle olmaya geldik
------Her soruna çare bulmaya geldik

Yanıyor yürekler yandı yanacak
Bu acıya nasıl dayanılacak
İşiniz yok aşınız yok n(e) olacak
----- Üzülme seninle olmaya geldik
------Her soruna çare bulmaya geldik

Soğuk vurdu ayaz yaktı üşüdün
Neyi nasıl yapacağız düşündün
Deprem vurdu başka ile taşındın
----- Üzülme seninle olmaya geldik
------Her soruna çare bulmaya geldik

Unutulmaz acılarla yaşandı
Yandı ciğerlerde keder taşındı
Acılar suyundu hüsran aşındı
----- Üzülme seninle olmaya geldik
------Her soruna çare bulmaya geldik

Dost akraba kolu komşu bir olur
İnsaftan vicdandan yardım bulunur
Ele ele verilir derman olunur
----- Üzülme seninle olmaya geldik
------Her soruna çare bulmaya geldik

Yusuf Değirmenci 3

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Yakacaksa Aşkın Ateşi Yaksın

Yakacaksa aşkın ateşi yaksın
Ateşinde kül olmaya razıyım
Yeter ki o gözler sevgiyle baksın
Kapısında kul olmaya razıyım

Kavuşmak isterim ben cananıma
Pervaneyim koşarım yangınına
Leblere dokunmak haz verir bana
Yar ağzında dil olmaya razıyım

Gelsin boş kalbimi sahibi bulsun
Ana yurdu gibi yerleşsin dolsun
Sevdaya kişneyen küheylan olsun
Ayağında nal olmaya razıyım

Yusuf Değirmenci 3

Yaktın Beni

Kara kaşa siyah sürme
Çektiğin gün yaktın beni
Siyah saçlarına örme
Taktığın gün yaktın beni

Gamzelenen gülen yüzle
Tatlı dille tatlı sözle
Sevgi dolu ela gözle
Baktığın gün yaktın beni

Söz geçmiyor şu gönlüme
Sarıldım kaldım sevgime
Aşk okunu yüreğime
Çaktığın gün yaktın beni

Yusuf Değirmenci 3

Yalan mı İdi

Söylediğin sözler yalan mı idi
Hani seviyordun ölürcesine
Kurduğun bir sinsi plan mı idi
Beni sevdan ile denercesine

Işıl ışıl bakıyordu gözlerin
Baldan tatlı idi dilde sözlerin
Ayrılma diyordun seni özlerim
Aklımı başımdan alırcasına

Vuslata kimseyle erme diyordun
Başkasına meyil vermem diyordun
Hani bu sevdadan dönmem diyordun
Bir ömür beraber kalırcasına

Sevene mutlaka sevdiği gerek
Sen diye atıyor bendeki yürek
Seni sevdim edan nazın bilerek
Dertlerime derman bulurcasına

Sen sevdayı anlatan bir kitaptın
Seni ezberledim öyle kapattım
Kalbimin içine bir saray yaptım
Gel otur sahibi olurcasına

Gidişin yaralar çok artar sızım
Sen olmazsan talihsizim bahtsızım
Yeşermez baharım yapraksız yazım
Dermansız biçare kalırcasına

Yusuf Değirmenci 3

Yaşam Boyunca

Yaşam boyunca her insanın
Acı tatlı günleri olacak
Takvimde yapraklar devrildikçe
Çileler kederle bezginlikler
Bedenleri yıpratacak
Zamanın çizdiği çizgiler
Yüzlerde desen olacak

Baş kaşıyan tırnaklar
Saçları yolacak
Ya da saçlar bembeyaz olacak
Geriye acı tatlı anılar kalacak

Tutkular
Yüreklerde hep yaşayacak
Sevgisiz tükenenler
Bittiklerini anlayacak
Bundan kaçılmayacak
Hayaller yaşlandıkça
Yabancılaşacak

Umutlara
Güz mevsiminin hüzün çökecek
Yaprak misali solacak umutlar
Seneler sonra
Olması gereken olacak
Gençliğin yerini yaşlılık alacak
Gerekenin gelmesi beklenecek
Kesilecek dünyadan umutlar
Elveda denecek dünyaya
Bu yolculukta
Yolcunun hayatı son bulacak

Yusuf Değirmenci 3

Yetiş İmdadıma

Meçhul köşesine düştüm gurbetin
Kaybettim yolumu bilmem nerdeyim
Çekmekle bitmiyor sıla hasretin
Yetiş imdadıma ey dost dardayım

Her ne yapsam istediğim olmuyor
Diyorlar ki niçin yüzün gülmüyor
Geçim sıkıntısı bitmek bilmiyor
Cep delik cepken delik dardayım

Çile keder acı hasret doldular
Tanıyanlar dönüp bakmaz oldular
Umutlarım birer birer soldular
Sanki işe yaramaz bir haldeyim

Hayallere daldım yine olmadı
Hayalde de bahtım bana gülmedi
Gidenlerim gitti geri gelmedi
Yapraksız çiçeksiz bir bozkırdayım

Cemiyet mi kötü ben mi kötüyüm
Kumaş düzenleyen kızgın ütüyüm
Yakın beni duman olup tüteyim
Yanmadığım bir gün yok ki hardayım

Yusuf Değirmenci 3

Yetmiyor

Bende istiyorum muradım alam
Uzaklardan bana saldığın selam
Mektuba yazdığın bir satır kelam
-------Yetmiyor güzelim bana yetmiyor
-------Bunlar ile hasret baştan gitmiyor

Dağlar yankılanır ettiğim zardan
Haber sorar oldum uçan kuşlardan
Arılık ölümden betermiş yardan
-------Yetmiyor güzelim bana yetmiyor
-------Bunlar ile hasret baştan gitmiyor

Hep bunlara sebep olmuştu gurur
Hasret yüreğimi dağlayıp durur
Pişmanlık durmadan başıma vurur
-------Yetmiyor güzelim bana yetmiyor
-------Bunlar ile hasret baştan gitmiyor

Gözümün önünden cemalin gitmez
Uzaklardan gelen haberin yetmez
Ecel gelene dek bu sevda bitmez
-------Yetmiyor güzelim bana yetmiyor
-------Bunlar ile hasret baştan gitmiyor

Yusuf Değirmenci 3

Yıl Bin dokuz yüz otuz dokuz On kasım

Yıl bin dokuz yüz otuz sekiz
Günlerden on kasım
Ecel gelmiş çatmış
Olmuş atama hasım
Beni benliğimden koparıyor
Beni benden alıyor yasım

İki yolcu olmuştu atattürk
Birincisi toprağa düşecek naçiz teni
O meçhule doğru yol alacak

İkincisi eserleri eserleri ilkeleri
Ayakta duracak alkışlanacak
Yaşanacak uygulanacak
maneviyatı hep gönüllerde kalacak

Fikirlerine değer verilen
Bir ölüp te bin dirilen
Türk milletinin önderi olarak kalacak

Bin dokuz yüz on dokuzun on kasımı
Mateme boğdu milleti
Ağıtlar yakıldı ölümsüzlüğüne
Yaşayan her gönülde yaşıyor
Her Türk gönlünde Atatürk'ü taşıyor
Atatürk 'ü taşıyor

Yazarların eserinde
Ozanların dilinde
Çalınan sazların telinde
Her Türk evladının evinde
Çalıştığı iş yerinde
Atatürk le buluşıyor

Atatürk var her yerde
Her okulda her evde her gönülde
Maneviyatı yaşayacak
Mantıkta düşüncede
Gündüzde gecede
Cümlede hecede hep var olacak

Atatürk'ün ilkeleri okutulacak
Eserleri anlatılacak
Ve anlaşılacak
Yazarların elinden
Ozanların dilinden düşmeyecek
Acı kaybı hatırlanacak anılacak on kasımlar da
Ölümsüzlüğü anlatılacak
Atanı anla evladım
Anla ve anlat denecek
Atam ölmedi ölmeyecek

Birincisini toprağa toprak alsada
İkincisi seven gönüllere yerleşecek
Tarih asırlarca Atatürk den bahsedecek
O sevgiyi yok etmeye
Unutturup tüketmeye
Gaflet ve delalet içinde olanların
Hatta hıyanet odaklarının
Güçleri yetmeyecek
Güçleri yetmeyecek

Yusuf Değirmenci 3